

Prepositus super titulo de Appellationibus.

<https://hdl.handle.net/1874/461230>

**Prepositus super titulo
de Appellationibus.**

de apochrypha
et apocrypha

De Appellationibus

Incipit lectura solennis et elaborata secundum petias novas cum multis additionibus ab ipso auctore factis super titulo de Appellationibus edita per Reuerendum et excellentissimum iuris vtriusque doctorem. d. Johānez Antonium de sancto georgio dictum de Placentia patricium mediolanensem. ac diui Ambrosij Mediolani prepositum: in florentissimo Ticinensi gymnasio ordinarie iura Canonica legentē. qui postmodum sua exigente virtutis excellentia sacri palatii Apostolici Auditor. necnon episcopus Alexandrinus et Referendarius Apostolicus Deinde Cardinalis non immeritis creatus est.

St Rubrica cōtinua
ri potest h̄z Bos.
ad precedentes h̄ ordine.
Vidimus. s̄. telam iudicio
ruz et singula queq̄ vsq̄ ad
sententiam. Verum qz gra
uati per sniam releuari que
runt. et ipsa appellatio non
aliud est q̄ releuatio alias le
uamen a grauamine. c. sug
gestum. c. cum speciali. s̄. porro. j. eo. Ideo congruenti or
dine subiecta ē hec rubrica d̄ appel. Vel aliter h̄z Jo. An.
hic et est continuatio magis ad prima iuxta ea que haben
tur in. l. ij. ff. de sta. ho. Visum est. s̄. de snia et re iudicata
verum qz tunc demum snia transit in rem iudicatam q̄
non est appellatum et si est appellatum non transit. c. quo
ad consultationem et per totum. s̄. ti. i. l. ab eo. C. quō et q̄
iudex. Ideo post tractatum de snia et re iudicata congrue
ti ordine annectit illa rubrica. de appel. Verum qz appel.
suspēdit iurisdic. iudicis a quo. c. nō solū et c. si a iudice cū
silibus. c. ti. li. vj. Et sicut appellatio suspēdit iurisdic. iud.
ita et recusatio et relatio eiusdē iurisdic. suspēdit Ideo pa
pa ne necesse h̄eret tres tractatus facere. s̄z vnum per sin
gula queq̄ ista causa cōmodioris breuitatis illa tria cōmun
git in eadē rubrica. Ita hic Jo. An. Et ex illa continua
tione Jo. An. colligit Bal. in. l. i. ff. C. d̄ relati. colligit et La.
sua alega. i. in p̄ia colūna q̄ h̄emus notare q̄ sicut attenta
ta post appel. veniunt reuocanda. ita attēta post relatio
nem vel et post recusa. veniunt retractanda. et ita et collig
it hic Panoz. et hanc opi. tenuit et Jo. An. in. c. legitima
eo. ti. li. vj. et ibi Bem. Et primo incipiēdo a primo
a relatione. Et q̄ relatio suspendat h̄etis tex. in. c. l. s̄. de
offi. leg. et et bonum tex. in. c. ex. insinuatione in rōne sui.
j. eo. Et h̄nt legiste tex. in. l. ex illo. C. eo. ti. Bar. tñ in. l. i. C.
de rela. p̄ illum tex. dicit q̄ l. relatio suspendat iurisdic. iud.
nem iudicis referētis q̄ tamē gesta per euz non veniunt
retractanda per viā attentati s̄z necesse sit appellare. Et si
pars non appellet q̄ valeant: et ponderat illum tex. ibi et
videt. hanc opi. sequi. in. l. ex illo. C. eo. Sed in veritate
cōis opi. oīum scribētum est contra eum in locis. s̄. allega
tis et cōi. Bar. et ita Jo. de anaiā in. l. ad principē. ff. c. ad
ducens sex rationes q̄ Bar. quibus tamen respondet ibi
Ang. de aretio. Nam non dicit inuolare iudex qui rela
tione pendēte procedit. s̄z videtur tacite remissionē quaz
fecit reuocare. ideo relationem nolle expectare. iuxta nota.
in. l. q̄ iussit. ff. de re mili. et que dicam in. c. cum cessante. j.
e. Et inter cetera q̄ Bar. inducunt tex. in. d. l. ex illo. h̄ mo
do inducendo. Naz ibi imperator equiparat quo ad sus
pendēti. iurisdictionem iud. appel. et rela. Et ita ibi sum
mat et. Bar. si ergo equiparata sunt certe parificatorum
d̄z eadem esse censura. c. translatō. s̄. de consti. l. i. C. ad. l.
fale. facit glo. in. c. constitucō. et in. c. non solum de regu.
li. vj. Si ergo equiparant appel. ita suspendit iurisdic. iud.
di. q̄ gesta per eum reuocantur in viam attētat. c. non so
lum eo. ti. li. vj. c. ex. parte. s̄. de rescrip. l. chirographus. s̄. i.
vbi bonus tex. ff. de admi. tu. l. vnica. ff. nil no. appel. pen.
ergo et relatio eum suspendat ita sicut appellatio operabi
tur effectum vt attentata per iudicēz debeant retractari in

viam attentati et si non sit appellatum. et ita Ang. de are
tio in rubrica. ff. e. i. ij. col. Nō obstat mō. l. i. C. de rela. qz
ille tex. loquitur ante factam relatio. l. post q̄z dixerat d̄ ea
facienda nondum tñ eam fecerat. Naz illo casu q̄ iudex
dicit fiendam relationem et litē esse dubiā non est in totūz
abdicata iurisdic. ab eo et p̄pterea gesta per euz valent.
Sed qz q̄ dixisset relationem fiendam non habita decla
ratione de dubio non debuisset ad vltiora p̄cedere. d. l.
i. et in hoc grauauit partem. ideo ps pōt appellare. Et ita
sensit Bal. in. d. l. i. C. de rela. et p̄ hac so. facit d̄ brocha. q̄d
voluit Bal. in simili in. l. i. Si quacun. p̄d. pot. vbi Bal. d.
q̄ tunc demum recusatio annullat attentata per iudicēz re
cusatum absq̄ alia appellatione. q̄ iudex iam elegit arbi
tros et sic abdicauit p̄ illo medio tpe a se cognitionē sed si
nondum elegisset arbitros cum in eo remaneat et iurisdic
tio l. aliquantū elisa per recusationē propositam valent
gesta per iudicem. sed pars pōt appellare. Et p̄ hac opi.
facit optie tex. in. c. iudex ab apostolica. li. vj. de offi. dele.
vbi ē tex. Et predicta notate qz quotidie versantur i iudi
cijs cum vt plurimum p̄ statuta italie disponatur. Quod
parte petente super articulo dubio eligi consilium sapien
tis q̄ iudex teneatur eligere. illo casu talis electio huius sa
pientis et cōmissio articuli sibi facta habet vim relationis.
Et sic post hanc cōmissionē ille iudex q̄ cōmisit nihil pote
rit attētar i iudiciū ptis. Et si attētauerit poterit reuoca
ri in viā attentati ea que gessit. Et materiam relationis ple
nius attingā in. c. intimasti. j. e. Facite ergo regulam q̄
si ex necessitate legis vel statuti vel pp̄ formaz rescripture
missa ē causa consulenda non valent gesta pendente re
latione Bar. in. l. i. ff. nil nouari ap. pendēti. Fallit de con
sensu partium. nam tunc posset iudex p̄cedere et valeret
gesta Ang. de Perusio et Ang. de aretio in. l. i. s̄. questius
ff. c. Fallit sc̄do quo ad instructionem cause puta recipe p̄
ductionē iurū tñ cōsultori trāsmittendā. c. cōstitutis in si
mili i ar. ex eo q̄ dicit de legato. j. eo. facit simile quia et iu
dex a quo pendente appel. nihilominus potest oīa q̄ tē
dunt ad faciliorem expeditionem cause appel. vt videbi
mus in. c. cum teneamur. j. eo. et ita firmat Paulus de ca
stro. l. Barto. ibi teneat contra in. d. l. ex illo. Si autem re
missio est facta ad consulendūz voluntarie quia iudici sic
placuit. Et tunc etiam s̄m communem opinio. supra
relatā sit regula q̄ gesta per eum pendente relatione non
valent et dicuntur attentata. d. l. ex illo. Fallit primo si d̄
consensu partium procederet per proxime dicta. Fallit
secundo quo ad instruendam causam recipere potest
iurium productionem. Paulus in. d. l. ex illo. Fallit ter
tio quādo iudex expresse reuocaret suam interlocutoriam
per quam remiserat causam consulendam quod potest
iuxta glo. in. l. i. s̄. ff. de p̄to. stipu. nam tunc potest proce
dere non expectata relatione que reuocata remissione nō
dicitur pendere proprie amplius. Ita Ange. de aretio in
l. i. s̄. questium. ff. c. intelligens q̄ expresse reuocet. nec suf
ficeret tacita reuocatio procedendo ar. l. siue pars. C. de di
la. Ita intellige que dixi ex mente eiusdē supra in prin
cipio huius articuli. Vbi tamen remissio esset facta ad
principem. et expectaret eius responsio gesta medio tem
pore essent nulla. c. l. de offi. le. l. ad principē. ff. c. ita. Ang.
de are. in. d. l. i. s̄. questium. ff. c. propter reuerentiam prin
cipis. Circa aliud q̄ dictum est de recusatiōe per Jo.
an. hic q̄ recusatio suspendit ita iurisdictionem iudicis si
cut appella. Vos dicite q̄ de h̄ est glo. ij. q. vj. c. quotiens
est glo. ij. q. v. c. quia suspecti. est glo. in. c. iud. ab aplica in
verbo proponatur de offi. dele. li. vj. facit glo. iuris ciuilis
in. l. i. C. de sententijs et interlocutionib̄ om. iud. Voluit
Bar. in. l. quia poterat. ff. ad trebel. voluit Sali. in. l. aper
tissimi. C. de iudi. l. j. Inno. in. c. cum speciali. j. eo. teneat cō
trarium. Et ibi disputabo hunc articulum. Et pro concor
dia harum opi. videte Bal. quem supra retuli in. d. l. vni
ca. C. Si quacu. p̄. po. Expedita continuatiōe debetis
scire q̄ illud verbum appellatio tribus modis sumitur. la

tissime late. et proprie. Latissime sumitur per quacumque inuitatio-
ne et sine petitione ut est textus in l. Item apud labconem. §.
appellare. ff. de iniurijs. per quem textus habet voluit Bar. in l. i. ff.
eo. in principio ubi dicitur quod hoc modo appellare sumitur latissi-
me. Sumitur secundo et appellatio late: et illo casu sumitur per
prouocationem ad iudicium et omni impetratione retractationis
sive petas per officium iudicis principaliter sive incidenter sive per
exceptionem ita dicitur. De primo est textus in c. cum sit romana: et in
c. bone. j. eo. et ibi dicitur. Nam appellatio extrajudicialis est ad
iudicium prouocatio. Et tunc vocatur appellatio ut ibi. De secundo est glo.
ij. q. vi. c. q. si a iudicibus iunctis his que habent maxime
per Immo. in c. dilecti. §. de arb. Et que habentur per Bal.
in l. i. c. de arb. in quibus locis probatur quod sententia iniqua arbi-
tri potest peti retractari secundum distinctionem tamen de qua ibi et illa
petitio sapit viam appellationis et tamen est simplex impetratio of-
ficio iudicis facit quod habetur in simili in l. si societate. §. arbitro
rum maxime per Bar. ff. per socio. Per canonistas abunde. in
c. quintavallis. §. de iureiuran. et voluit ibi Bar. in fi. q. vi
quod adeo hoc procedit quod in pacto inter partes de appellando a se-
ntentia arbitri capitur appellatio per reclamationem. Bal. in ad-
ditio. ad Spe. in titulo de arbitri. in v. col. et i. ij. quinimo di-
xit notabiliter Bal. in additio. ad Spec. in sep. col. X. f. cu-
lo. sed pone quod si quis petens reductionem diceret simplici-
ter appello vel similia verba appellatio. importantia resol-
uetur sua petitio in simplici impetratione reductionis
facit predicta. Et ideo dicit Bar. in l. i. et ibi Ange. de are-
cio. ff. de ap. recip. quod quotienscumque iudex potest adiri et
eius officium implorari ne ei fiat in persona vel in bonis pre-
iudicium. tunc et poterit appellari a tali actu extrajudiciali. hoc
est se submittere protectioni iudicis ar. l. si pupillo. §. si quis
ipsi. cum filiabus. ff. de ope. no. nucia. Et ad hoc idem facit gl.
que solet allegari per singularem in cle. i. in verbo oneramus §.
iurepatro. dicitur ibi vult quod sententia lata per eum cui erat commissio
ca quod habet conscientiam suam iudicaret. potest peti retractari si enor-
miter ledat. Et illud sapit viam appellationis. ut est ibi no-
tatur de quo est in c. statutum. §. assensorem. ubi per gl. et
doc. de rescrip. li. vj. De tertio est textus in l. non distingue-
mus. §. cum quidam. ff. de arb. ubi exceptio doli posita per sen-
tentiam arbitri dicitur sapere appellat. Et faciunt que habentur
in l. ij. c. de arb. per canonistas maxime Immo. in c. dilecti.
§. de arb. Et hoc modo capiendum appellacionem procedit quod
dicit Bar. in l. i. in principio. ff. eo. ubi dicitur quod triplex est ap-
pellatio iudicialis interposita a diffinitiva iudicialis. interpo-
sita ab interlocutoria. et tertia species extrajudicialis. Et his
modis duobus capiendum appellacionem statutum loquens
de appellacione non interpretaretur nec late nec latissime.
Per ea que habentur in l. i. §. si is qui nauet. ff. de exerc. cum
similibus et hoc voluit in his terminis do. Anto. et Panor.
in c. bone. et in dicto. c. cum sit romana. j. eo. ubi videbimus.
Vbi dicunt quod statutum loquens de appellacione non habet
locum in appellacione extrajudiciali. Et statutum particu-
lariter loquens de appellacione a diffinitiva non habet locum
in appellacione ab interlocutoria. nisi publica utilitas vel
alia vrgens ratio aliud suadeat. Ita Paulus de castro co-
silio. xxiij. incipiente. i. Christi. et c. viso puncto. Et ideo cum
prestatio consilij sit actus ex toto priuati nec iudicis. nec
in iudicio gestus. quod a prestatione consilij non appel-
latur sed sufficit per dicit Baldus. in additio. ad Spe. eo. col. xiiij.
Tertio modo sumitur appellatio proprie. pro iudiciali. Et
illa secundum Bal. hic in rubrica. potest esse quadruplex ante iudi-
cialis et tamen fiet circa iudicium puta facta ante litem conte-
statam. Nam litem contestatio est fundamentum iudicij nec
ante eam proprie est iudicium. §. oem. in aut. de litigi. lam-
plus non peti. et ibi habet. ff. re. ra. haberi cum similibus.
Nam ante litem contestatam bene potest appellari. et est iudi-
cialis illa appellatio quod circa iudicium. Sed stricte con-
siderando dicitur ante iudicialis. et de hac est textus in c. signifi-
cante in c. Rodulfus. et in dilectis filiis. lo. ij. cum similibus.
§. de rescrip. Secunda species huius appellacionis est
que fit inter litem contestatam et sententiam. et potest appellari intra iu-

dicialis. et de hac est textus in c. i. §. de dila. et procedit hoc de
iure canonico indistincte. Sed de iure civili ab interlocu-
toria non indistincte appellatur. ut voluit Bar. et comu-
niter legiste in l. ij. ff. de appel. recip. Et in l. ante sententie
C. quorum appel. non recip. et similiter nec prima species
habet indistincte locum de iure civili. Tertia species est
que proprie est iudicialis. si interposita ab ipsa sententia diffini-
tiva. et hoc sive de iure civili. sive de iure canonico. regulari-
ter locum habet. Immo voluit glo. singularis quod in omnibus
casibus sit permessa appellatio a diffinitiva nisi reperiatur
prohibita. est glo. in l. qui restituere in verbo restituitur. ff. de
ff. de rei ven. quam ad hoc ponderat Bal. in l. vnica. C. si
de momen. pos. fu. appel. iij. col. et hanc etiam allegat hic do.
Philip. et allegat hic bonum textus in l. si quis prouocatio-
ne. C. e. Sed ego do textus ad litteram Et ibi glo. in l. et i. ma-
ioribus. C. e. Quarta est species appellacionis que ap-
pellatur post iudicialis. si que interponitur post sententi-
am ab executione ipsius sententie. Nam si executor exce-
dat modum in exequendo potest appellari. ab execute. ff.
eo. l. ab executione. C. quorum appel. non recip. c. quo ad con-
sultatio. et ibi habet. §. de re iudica. c. super questione. §. i.
§. de offi. deleg. c. nouit. et ibi aliquid videbimus. j. eo. et il-
la habet locum tam de iure civili quam de iure canonico. Ad
rem ergo nostram nos in hoc titulo quantum attinet ad pri-
mam partem rubricae de appellacionibus de omni specie ap-
pellacionis tangemus. et habet de materia. ij. q. vj. per to-
tum repetitur in. vj. et in cle. De secunda parte rubricae de rela-
tionibus tangetur aliquid in c. intimasti. j. eo. habet. ij. q.
vj. c. biduum in fi. De tertia parte. si de recusationibus ha-
betur. ij. q. vj. c. quotiens. iij. q. v. c. q. suspecti habetur et vi-
debimus late in c. cum specialiter. et in c. ij. requiris. j. eo. Et
debetis scire quod iurisconsultus in l. i. in principio. ff. eodem. di-
cit appellandi usum summe vtile et necessarium et propter
ea inuentum per iudicantem iniquitates et imperitia corrigenda
et propterea ex quo vtilis est et necessarius. ideo dili-
genter aduertendum. l. legauit. ff. de lib. leg. l. nam ad ea.
ff. de legi. Ex quo dicit inuentam appellacionem propter
iniquitatem corrigenda. Intelligatis vos siue iniquitas p-
ueniat ex proposito siue re ipsa. Nam alias sequeretur si
appellatio esset inuenta per iniquitatem ex proposito inci-
dentem corrigendam quod ex nouiter deductis. vel per nouas
probationes quas vellet pars inducere non posset appel-
lare quod est falsum. quod per nouas probationes etiam bene potest
appellari absque alio dolo. textus est in l. per hanc. C. de tem-
po. appel. habet in c. cum Jo. heremita. §. de fide. in stru-
mento in c. fraternitatis supra de testi. i. cle. ij. de testibus.
Et ideo debet intelligi per iniquitatem siue ex proposito
siue re ipsa incidentem. Nam ex quo nouas habet proba-
tiones quas omisit re ipsa apparet lesio. Et ita voluit
Bar. in l. i. in principio. ff. eo. ti. et per hoc resultat illud non.
quod non grauet per sententiam diffinitivam tamen ap-
pellatur ab ea ut est textus et ibi Bar. in l. ait pretor. §. permi-
tatur. ff. de minori. Ex quo dicit textus. iniquitatem corri-
gendam. et aliud elicitur. Quod cum appellatio sit inuenta
propter corrigendam iniquitatem sententie. Quod si iudex in
que iudicauit et pars omisit appellare quod tamen contra iu-
dicem in sindicatu potest agi ad ipsum puniendum. tanquam fece-
rit litem suam. Ita voluit Bar. in l. i. in principio. Ita
voluit Immo. et ibi communiter canoniste. maxime Immo.
in. viij. col. in c. Sepe. j. eodem. et ibi aliquid dicitur. Immo
quod plus est etiam si appellasset et ex negligentia permisisset
labi tempus ad persequendum appellacionem. vel aliter renu-
ciasset appellacioni. Posset tamen agi contra iudicem in
sindicatu et ista est glo. notabilis quam ibi sequitur Immo.
et communiter scribes in c. pastoralis. §. quia vero. su-
pra de offi. delega. Immo quod plus est dato quod quis appellat
set a sententia et succubisset et in prima appellacione et in
secunda. quo casu non habet tertio prouocare. c. sua. j. eo. l.
vnica. C. ne. lic. iij. prouoc. et sic sententia transiit in rem
iudicatam et habet paratissimam executionem cle. ut ca-

De Appellationibus

luminis. de re iudi. tamen iste poterit agere in iudicatu
contra iudicem. istud fuit dictum Ang. in l. si filius. ff. de
iud. et inno. in dicto capitulo pastoralis. §. q. vero. Et hec
dicta eliciunt ex tex. in d. l. i. in principio hoc modo indu-
cendo. Nam ubi variatur causa res vel persona. diversus est
iudicium. Nec indicatur in vno nocet in alio. Ille est tex.
in l. cū querit. cū. l. seq. et seq. ff. de excep. re. iud. S. in ap-
pellatio. principaliter petitur ut iniquitas sine retractef.
quia propter hoc est inuenta appellatio. d. l. i. in principio.
Sed qñ agitur contra iudicem qui fecit litem suam dedu-
citur diversa. et alia causa et principaliter aliud petitur. Quia
petit si agitur civiliter condēnari iudicem ad interesse. Si
agitur criminaliter petitur condēnari pena arbitraria. d.
l. si filius et l. si. ff. de var. et extraor. cog. in sti. de oblig. qui
ex quasi mal. in principio. Ecce ergo qualiter libellus ap-
pellationis siue ipsa appellatio ad aliud tendit et aliud in
ea petitur qñ agitur contra iudicem eo qñ fecerit litem
suam. si ad aliud tēdit et aliud petit. ergo res iudicata in
vno non nocet in alio ergo appellatio omīssa in vno non
nocet in alio. ergo. l. non possit appellare in vno quia bis
appellavit poterit appellare in alio. Et ex predicta causa
propter quam dixi. inuenta esse appellationem. d. l. i. in
principio dum in ea dicitur quoniam inuenta est appellatio ut ini-
quitas iudicantis corrigatur habes sū Baldum hic
inferre qñ regulariter appellatio ab actu extraiudiciali vi-
detur esse phibita. Nam si appellatio est inuenta ut cor-
rigat iniquitatem iudicis non possumus dicere iniquitates
esse in iudice in actu extraiudiciali qñ eum non gerit ut iu-
dex. Faciunt que hñtur in c. cum querente in simili. §. de
rest. spo. in l. meminerint. cū similibus. C. unde vj. in l. a
proceden. C. de dilatio. Et id dicit Bal. qñ ab actu extra
iudiciali non appellat nisi in casibus a iure expressis. De
hoc tñ et veritate eius dicam in c. bone. §. eodem. habetur
in c. dilecti. §. de maior. et obedien. per Bar. in l. si. ff. de ap-
pel. recip. per Bal. late in l. hñ qui ad civilia. C. eo. et ali-
quid in l. i. C. de arb. Alius effectus propter istam cau-
sam resultat. Quia cum appellatio sit inuenta ppter corri-
gendam iniquitatem et par in parem non habet impe-
rium. c. innotuit. cum vulgaribus. §. de elec. Ideo appel-
latio de pari ad parem interponi nō pōt. l. i. §. si quis a iu-
dice. ff. eo. Et ideo sū canonistas qui voluerunt confi-
derare superioritatem quam hñ episcopus. §. sūum. vica-
rium ut possit eum reuocare. et alias superioritates. c. suaz
et toto tñ. §. de offi. vica. habetur in cle. si. de procura. Sed
considerauerunt qñ tribunal vicarij et episcopi est vnus et
idem tribunal. ideo voluerunt qñ de vicario ad episcopum
non possit appellari. c. ij. de consue. li. vj. tñ legiste volunt
quod a sūa vicarij appellatur ad constituentem seu ad su-
um episcopum. l. a pconsulibus. l. precipimus. C. eo. Et
ibi Bal. et ludo. de roma dixerunt hoc casus esse singula-
res in singularibus suis. et potuit esse ratio legistarum. qñ
ipsi voluerunt considerare superioritatem predictam. Bal. in
additi. ad Specu. in titu. de appella. in. xxviii. col. in xvi.
appellatur a vicario. tenet non appellari regulariter a vi-
cario ordinarij ad ipsum ordinarium. ad l. a pconsulibus
dicit qñ ponit speciale in vicariis illorum prefectorum pre-
torio. et illius. l. intellectum ac omne istam materiam po-
nam in c. dilecti filij prior. §. e. Vbi diffuse dicam. in vica-
rio. tñ foraneo vel in temporali iurisdictione tñ quam ha-
beret episcopus de vicario appellatur ad episcopum. l. alda. in
rubrica. e. consilio secundo cōmuniter omnes in dicto. c. ij.
et in cle. et si pncipalis de rescrip. Resultat et a fortiori
alius effectus. Quia de maiori ad minorem appellari non
pōt cum minor in superiorem non hñt potestatem. c. infe-
rior. xxj. di. cū vulgaribus. Et sic necessario inferitur qñ ap-
pellatio debet interponi ad superiorem. c. venientes. cum
similibus supra de iureiuran. d. l. i. §. si quis a iudice. S. qñ
opreprectum est scire cuiusmodi iurisdictiones debeat ha-
bere iste superior iudex ad quem appellatur. Et dicite qñ
debet habere saltem mixtum imperium et potestatem mix-

ti imperij. Ita. Bar. in l. i. §. solet. ff. quando appel. sit. Ita
Bal. in l. eos in principio. C. eo. faciunt nota in l. i. §. i. ff.
qui et a quib. Sed qualiter cognoscat ista superioritas
an respectu dignitatis an respectu administrationis. Et
dicite qñ superioritas ista attēditur ratione administratio-
nis et nō ratione dignitatis. Quia si quis esset maior digni-
tate sed minor administratione de eo appellaret ad maio-
rem administrationem non ad maiorem dignitatem. Ita
Bar. in d. l. i. §. si quis ubi et Ang. et alij qui dant p exem-
plo in cardinalibus qui respectu administrationis et offi-
cij sunt maiores episcopis. Respectu ordinis et dignitatis
vero minores ut habetur in c. quaquam. ij. q. vij. Quia
episcopatus est aper dignitatum. c. ij. et ibi habet de preb.
li. vj. habetur in subscriptione. vj. Luz ergo debeat appel-
lari ad superiores et vniuersitas ecclesiastica ex vario gra-
du dignitatum decoret ad instar ecclesie triumphantis
in qua credimus esse gradatiz choros angelor. c. ad hec
vbi tex. ad litteras. lxxviii. di. et nisi sua cuiqñ iurisdictione
seruet quid aliud restat nisi ut ecclesiasticus ordo et ner-
uus ecclesiastice discipline confundatur. ut dicit tex. in c.
peruenit. xj. q. i. hñtur in c. ad h. §. de rescrip. Ideo cum ap-
pellandum sit ad superiorem et inter superioritates sit da-
re gradum. Quia vnus est superior et postea alius puta
archiep. §. epim. Patriarca supra archiepiscopum. Et su-
pra patriarcham legati ad sunt. post legatos papa. Ideo ne
iste ordo ecclesiasticus confundat. l. voluit ut gradatiz ap-
pelletur tñ in priuilegium sedis apostolice et legatorum
eius. factum ē cum papa sit ordinarius vbiqñ et cōcurrat
in iurisdictione cum oī ordinario. c. cuncta per mundum.
c. per principalem. viii. q. iij. Et legati se. ap. in sua puincia
et ipsi sunt ordinarij. et cōcurrant cū alijs ordinarijs in ip-
sa iurisdictione ordinaria. c. ij. de offi. leg. li. vj. ideo appel-
lat ad papam. c. ad romanam. ij. q. vj. c. dilecti filij prior.
vbi notatur et ibi videbimus. §. eo. Ideo et ad legatos ip-
sius pape appellatur omīssis medijs in sua puincia. ut
habetur in c. i. vbi bonus tex. in argumētum. Et ibi poni-
tur supra de offi. leg. glo. ē in c. ij. de psue. li. vj. glo. in c. an-
tiqua ppe finē de priuilegijs glo. in c. roman. §. i. in ver-
curiam de appel. li. vj. Sed diceret quispiam que ē ra-
tio differentie qñ papa pōt adiri omīssis medijs in viam
appellationis et cognoscat ut supra conclusum est et tñ im-
perator secus. imo si adeatur omīssis medijs remittit caz
ad superiorem mediatum. l. imperatores. vbi tex. ff. e. Bar.
in l. i. §. si quis. ff. eo. dicit hoc puenisse qñ papa voluit im-
pinguare curiam. Et facit qñ in simili d. rit La. allegatio
ne. lxxviii. vbi etiā ipse reprehēdit canonistas qñ querūt
impinguare curiaz. Et imperator de hoc non curauit S.
contra Bar. est tex. in c. ecce. lxxviii. di. vbi papa dicit se
non querere alijs preferri. Et cōtra eum facit quod dixi
de legato. Quia tunc appellatur extra curiam et tñ appel-
latur ad eū omīssis medijs. Vnde dicatis vos qñ ista ē ra-
tio. Nam imperator habuit ipse a populo vel a subditis
potestatem. §. S. quod principi inst. de iure naturali. gen.
et ciui. Non mirum cum beneficententi benefacere de-
beamus per obligationem ad anthidora. l. §. et si lege. §.
consuluit. ff. de pet. here. Ideo imperator aduersus eos sci-
l. inferiores ordines qui fuerunt sibi munifici ipse non
debit esse inhumanus nec illiberalis. Et ideo minus eo-
rum potestati debuit derogare qñ potuit. Sed papa habu-
it potestatem a xpo per illa verba. Tu es petrus. et sup hac
petram. tce. et per illa. Et fiat vnum ouile et vnus pasto-
r. Siue per illa. Quodcumqñ ligaueris super terram. tce. c.
in nouo. xxj. di. c. quodcumqñ. xxiii. q. . et ab eo ut fonte de-
riuantur omnes dignitates ecclesie. c. i. xxij. di. Et ideo cū
maiori honestate potuit sibi reseruare plura in preeminē-
tiam et nolle cedere subditis quā potuerit imperator. Fa-
cit glo. in c. i. supra de transla. prelatozum. Et ad hoc faciūt
que notantur in simili de statuto in c. cum. D. ferrariensis
circa principiu repetitionis per d. Anto. supra de constir.
Nam inferiores vniuersitates ecclesiastice non possunt

statuere contra ius comune de iure canonico. c. q. sup. his.
et ibi ponit de maior. et obe. cle. ne rationi cum similibus
de elec. Et tamen de iure civili inferiores vniuersitates que
habent potestatem faciendi statuta possunt statuere contra ius
comune. l. omnes populi. ff. de iusti. et iure. ¶ Vnde causa ap-
pellationis quare inducta fuerit appellatio. Restat vide-
re eius essentiam et eius diffinitionem. Vnde dicite quod ap-
pellationem multe sunt diffinitiones de quibus per glo. ij. q.
vj. in summa per Hoff. hic qui ponit aliam in summa per
azo. in summa. C. eo. qui ponit aliam. Sed breuitatis causa
dicimus secundum Bar. quod appellatio est ius quoddam quo interius pri-
ma sententia extinguitur et causa cognitio ad superiores iu-
dicem deuoluitur. Ita Bar. in. l. i. in principio. ff. eo. dices
hoc intelligi de appellatione tantum a diffinitiva. Ang. in. d. l.
i. in principio reprobatur. Et primo in eo quod dicitur in diffi-
nitione Bar. quod appellatio est ius. Immo hoc est contra ve-
ritatem quod non est ius appellatio. sed iuris remedium. Et
pro eo est text. in. l. unica. C. de sententijs prefe. Potest se-
cundo adduci. Nam vult Bar. quod appellatio extinguat sen-
tentiam. Immo hoc generaliter non est verum. quod in sen-
tentijs censure appellatio nec suspendit nec extinguit ipsas
censure. c. pastoralis in principio. Et ibi dicitur cum alijs si-
milibus. j. eo. Et in diffinitione Bar. ista appellatio a sen-
tentijs censure non comprehenditur. ergo diffinitio non bo-
na cum non sit generalis. l. i. §. i. vbi text. ff. de dolo. glo. est
iuris canonici. §. in rubrica de summa trini. et fide. cat. Hoc
argumentum sibi ascribit Panoz. hic. Immo in dicta. l. i. re-
probat. et ipse Bar. quod in diffinitione vult quod appellatio ex-
tinguat pronuntiatum. quod dicit ipse Immo. non extinguit. sed
suspendit. l. si causa cognita. C. de trans. l. precipimus. §. pe. et
seq. et l. quoniam. C. eo. ti. Notat glo. in. l. tale pactum. §. qui
puocauit. ff. de pac. tex. est in. c. pastoralis. §. preterea. §. de
offi. deleg. ergo contra Bar. et eius diffinitionem adducit
etiam. l. iij. C. si pen. appel. mors interue. ¶ Vnde hi om-
nes Ang. Immo. et Panoz. in locis. §. allegatis reprobant
diffinitionem Bar. et dat ipse Ang. ibidem aliam dicens
quod appellatio est remedium quoddam iuris inductum ad
corrigendum iudicantium iniqua gravamina illata vel co-
minata. et hoc modo dicit diffiniri comprehendendo appel-
lationem tam a diffinitiva quam ab interlocutoria. Panoz. hic
dat ipse aliam dicens quod appellatio est a minori iudice ad
maiores puocatio. que si est legitima pronuntiatum et iur-
isdictionem iudicis quo ad illam causam suspendit. et cogni-
tionem ad superiorem transfert. Et per hoc diffinit appell-
latio tam ab interlocutoria quam diffinitiva. ¶ Contra istos
doc. possumus vti in persona Bar. hoc carmine. ¶ Aspicite
an nostrum image sit penetrabile ferrum. Nam per Ang.
facit. omnis diffinitio debet continere substantiam rei. vt vo-
luit glo. in. l. omnis diffinitio. ff. de reg. iur. d. l. i. §. i. vbi bo-
nus text. ff. de dolo. d. glo. in rubrica. §. de summa trini. et fid.
cathe. Sed diffinitio Ang. deficit in substantia rei. s. appel-
lationis. ergo non bona. quod deficiat in substantia rei proba-
tur. nam vult Ang. quod tamen tenet ad corrigendum iudicium in i-
quitatem. Et sic secundum eum sequeretur quod ex nouiter proban-
dis non posset appellari cum ibi non adsit iniquitas iu-
dicis. Quod tamen est expresse falsum. l. per hac. C. temp. appel. et
dixi. §. circa causas appellationis. Si ergo per nouas proba-
tiones vel nouis producatas absque alia iniquitate iudicis
posset appellari ergo diffinitio Ange. est multum defectuosa.
Tamen posset intelligi diffinitio Ange. de iniquitate non so-
lum ex proposito. sed de iniquitate re ipsa. vt. §. dixi i lectioe be-
sterna. et sic non ob. ar. Contra Panoz. adduci potest. Nam
vult ipse quod appellatio suspendat et non extinguat pronun-
tium. quod est contra text. in. l. i. §. ff. ad turp. l. ij. ff. de pen. in. l.
si quis filio exheredato. §. hi qui. ff. de iust. rup. test. No-
tat. in. l. furti in principio et ibi glo. tenet. ff. de his qui not.
infa. et etiam comuniter tenetur in. d. c. pastoralis. §. pre-
terea. §. de offi. deleg. et in locis. §. allegatis. tenetur ma-
gis comuniter in. l. tale pactum. §. qui puocauit. ff. de pac.
et in. c. venientes. §. de iureiuran. l. ibi Jo. an. teneat quod sus-

pendatur. Si ergo appellatio extinguit non autes suspen-
dit pronuntiatum. ergo diffinitio Panoz. non bona. Non
obstat modo argumentum primum Ang. Quia appell-
latio sit iuris remedium. tamen cum sit quid incorporeale potest de-
terminari sub hoc nomine ius. put et alia incorporealia de-
terminantur. Insti. de reb. corpo. et incorpo. circa princi-
pium. Preterea de vana subtilitate nominum non curant
legiste et reliquunt illam obstinatis. le. ij. et ibi text. circa
fi. et glo. not. C. de const. pec. Et ideo dumodo habeamus
substantiam appellationis. non curamus. an dicatur ius vel
remedium iuris. et pro Bar. est text. in. l. i. §. questum. ff. eo.
Non obstat argumentum de. c. pastoralis. et argumentum
de. l. iij. C. si pen. appel. quod vna irundo non facit ver. nec
vna fallentia imutat diffinitionem. vel imutat substantiam
diffinita. vt est text. in. l. omnis diffinitio. ff. de regu. iuris. et
ideo dicite quod fallit in illis duobus casibus. ¶ Non obstat
argumentum Immo. dum dicit quod appellatio non extinguit
pronuntiatum. sed suspendit etc. Quia huic argumento
respondet Bar. in. d. l. furti in princi. et etiam fuit pro maiori p-
te Bal. et Ange. in. d. l. tale pactum. §. qui puocauit. quia
tria tempora sunt in consideratione. Primum est tempus post se-
tentiam ante tamen appellationem interpositam. et sic intra tempus
ad appellandum. et illo tempore sententia quo ad effectus iur-
is non stat in suspenso nec est extincta. immo operatur suum
effectum. puta circa irrogationem infamie. qm. l. irrogat ipsas
ipso iure post sententiam. puta excommunicationem secundum
intellectum. de cuius veritate videbimus in. c. pastoralis in
principio. j. eo. Ita Bar. in. d. l. furti. Ita et Bar. in. l. q. vl-
timo. ff. de pen. aut vero. l. non irrogat penas ipso iure. §. i.
sententia ipsa indiget executione et facto hominis et illo
casu suspenditur sententia. non autes extinguitur. nec potest ipsa
sententia executioni mandari glo. est non in rubrica. ff. mil.
noua. appel. pen. et est text. in. c. non solus eo. ti. de appel. li.
vj. Et ex predictis habet magnam limitationem ad. c. non
solum. et ad glo. duz ibi dicitur quod ita suspenditur executio
pronuntiata per appellationem interpositam sicut et per
tempus appellandi et contra. quod illud non habet locum i exe-
cutione sententie que fit ipso iure a. l. nam illa sortitur effe-
ctum suum et est efficax intra. x. dies ad appellandum. ¶ Se-
cundum est tempus post appellationem interpositam ipsa ap-
pellatione precedente. quod nondum sit pronuntiatum super
ea et illo medio tempore extinguitur pronuntiatio per appella-
tionem non autem suspenditur. et regulariter omnis eius effe-
ctus. exceptis his que dicam. j. in effectibus appellationis.
Et hoc modo intelliguntur iura pro illa parte allegata. vi-
delicet quod extinguat. et ita loquitur Bar. in his terminis in
sua diffinitione dum dicit iterum prima sententia extinguitur
et ideo non obstat contrarium. Et in his concordant omnes de
illo medio tempore. licet aliqui glo. generaliter loquendo te-
neant contrarium. Tertium est tempus. s. post pronun-
tiationem factam super appellatione. et illo tempore attento quod
si iudex confirmat primam sententiam qualescit ex nunc prima
sententia. d. l. furti in principio vbi casus. Ideo hoc tem-
pore considerato et sic considerato futuro euentu qui eueni-
re poterat iura aliqua dixerunt appellationem suspendere p-
nuntiatum. et ita loquitur iura allegata per Imol. quasi hoc sit
dicere eo quod ex futuro euentu sententia qualescere potest ideo
suspenditur. Circa diffinitionem Bar. duz dixit. est ius
quoddam. illud verbum. ius. propterea censetur appositum
ad differentiam actus. Nam debitis scire quod duplici modo
sumitur appellatio. Sumitur primo put est facti. s. ipse actus
appellandi. et illo modo non diffinitur hic. Sumitur postea
pro vt est iuris. et illo modo bene diffinitur hic. Et propterea di-
xit est ius ad differentiam appellationis inquam est facti.
Item ex alio dixit ius. vt denotet appellationem esse quid incor-
poreale. Sed opere precium est scire quale ius est. an sit of-
ficium iudicis. an actio. an exceptio. Actio non est. quod nihil
petitur per appellationem a parte. Exceptio non est. quod nihil
repellitur vel excipitur contra partem. Officium non est. quod nihil
petitur per appellationem a iudice a quo. et sic appellatio

De Appellationibus

dicatur interposita ex quo interponitur coram iudice a quo
 et tamen ab eo nihil petitur quod sit substantiale appella-
 tionis. quia etiam si non deferret tamen valebit appellatio. ergo
 non est officium iudicis. Nam officium iudicis presupponit quod pe-
 tatur a iudice. glo. est non in l. si foror. C. de colla. Faciunt no-
 tata per legistas l. l. i. ff. de iurisd. i. o. iud. in l. vnica. ff. de p. d.
 ex l. ponunt canoniste in c. ij. s. de offi. iud. Ita Bar. in d.
 l. i. in principio. ff. eo. Et ideo concludit quod est medium quod-
 dam. nec officium nec exceptio nec actio sed quoddam
 ius mixtum. Ang. tñ. d. l. i. in principio mordet Bar. dñz di-
 cit quod per appellationem nihil petitur a iudice a quo. Ideo
 concludit nullum esse officium iudicis. Mouetur prius. nam per
 appellationem petitur retractari primam sententiam. l. eos. in
 principio. C. eo. c. cum cā. s. ti. i. et dicā. j. ergo dictum Bar.
 non bonum quod nihil petatur a iudice. Preterea appellatio
 sapit vim libelli. Ita ut interposita appellatione non requi-
 ritur libellus. Inno. in c. cū contingat. de offi. delega. Et p
 iudicē appellationis potest ferri sententia condemnatoria vel
 absolutoria. l. cum apud. vbi tex. et ibi Bar. ff. iud. sol. c. cū
 cā. s. ti. i. si ergo potest iudex appellationis condemnare vel
 absolvere. et sententia non debet ferri nisi quatinus est petitum
 c. l. hely. cū vulgaribus de simo. l. si. C. de fideic. lib. Er-
 go de necessitate presupponendum quod per appellationem
 aliquid petitur a iudice. Vos dicite quod illa argumenta ni-
 hil obstant contra Bar. quia ex eis concluditur quod aliquid pe-
 titur a iudice ad quē. Et Bar. loquitur de iudice a quo co-
 ram quo interposita est appellatio. Tamen ex dicto Ange.
 habetis notare quod interposita appellatione intelligit i scri-
 ptis non requiritur alius libellus in causa appellationis. Sed
 sufficit ipsam scripturam appellationis presentare iudici ad
 quē. Et illud succedit pro libello. secus tñ si interponeret
 appellatio viva voce coram iudice a quo prout potest. c. i. p
 locū a speciali eo. ti. l. i. ff. l. i. ff. s. ff. e. et hanc conclus. voluit
 hic Bal. in tertia col. voluit Spec. e. ti. s. nunc dicendum.
 vñculo. Sed quid diceret. Voluit Inno. in c. cum cōtin-
 gat. s. allegato. voluit Bal. in rubrica. s. de offi. iud. in. vj.
 col. Voluerunt dñi de rota decisione sua. viij. que incipit.
 Item fuit dubitatum. circa principium. Voluit Bar. et ibi
 communiter scribentes in l. i. s. libelli. ff. eo. voluit Bal. in l. si
 quis libellos. C. eo. et in l. per hanc. C. de temp. appella.
 In quantum dicitur in diffinitione. sententia extingui-
 tur. Habetis colligere hic diffiniri solum appellationem
 interpositam a diffinitiva. Nam verbum. sententia. intelli-
 gitur de diffinitiva proprie loquendo. glo. est non. quam ibi ex-
 clamat Imo. in c. cum olim. s. de testi. in l. ij. s. biddum. ff.
 quando ap. sit. et in c. biddum. ij. q. vj. vsqz adeo ut statum
 loquens de sententia in dubio intelligitur de diffinitiva
 non interlocutoria. Ita Bal. in l. vnica ne lic. in vn. ca. causa
 tertio prouoca. Ita Bal. in l. iururandū. et ad pecunias. s.
 si. qui incipit cum res. ff. de iur. iuran. Ita d. Lard. i. cle.
 i. in. viij. col. de sententia et re iud. Sentit Bar. in l. dicere. ff. do
 arb. in l. generali. C. de tab. li. x. tñ istud procedit in mate-
 ria stricta. Sed in materia indifferenti appellatione senten-
 tia. ita comprehendit interlocutoria sicut diffinitiva. glo. est i
 cle. i. in ver. sententijs. quā ibi ad hoc pōderat Imo. de se-
 tentia et re iud. Et quid sit proprie interlocutoria sententia.
 hētis glo. non in cle. vnica in glo. i. ver. diffinitiva de seque-
 pos. et fruct. habetur in l. q. iussit. ff. de re iud. in c. cum cessā-
 te. et ibi dicā. j. eo. Et ideo cum hic sumus in materia indif-
 ferenti et appellatio sit cōe remedium tam in interlocuto-
 ria qz in diffinitiva. c. vt debitus. j. eo. Et capietur in diffi-
 nitione vbum sententia. tñ p interlocutoria qz diffinitiva. tñ
 qz infra ponetur alia diuersa diffinitio appellationis ab
 interlocutoria. stricte capitur hic vbum. sententia. pro dif-
 finitiua tantum. In quantum dicitur in diffinitione ex-
 tinguitur. Istud denotat differentiam inter appellationes
 et nullitatem. nam appellatio extinguit pronunciatum vt
 heri dixi. nullitas autem non extinguit. sed per se extinctus
 presupponit. c. dilecto. et ibi videbimus. j. eo. l. si expressis
 et l. si cum nulla. et ibi per Bar. ff. eo. ti. Et quod nullum est am-

plius annullari non potest. c. ad dissolucendum. cū vulgaribus
 j. de dispon. Ideo per hoc hētis quod differt appellatio inter
 posita a sententia a iure dicendi nullam et sic a nullitate.
 Item per istud verbum. extinguitur. datur effectus vnus
 appellationis. qui est extinguere sententiam. l. i. ff. ad tur. cū
 his que heri dixi. In quantum dicitur in diffinitione ite-
 rim. notatur differentia iter pronunciatum iudicis i causa ap-
 pellationis et ipsam appellationem. Nam appellatio extin-
 guit interim. i. donec pendet. et sic reuocabiliter. que si se-
 quitur sententia pfirmataria prime primum pronunciatum
 ex nunc reuocalescit. l. a die pronunciationis in causa appella-
 tionis Sed sententia lata in causa appellationis irritas primam
 ipsa in totum extinguitur. nec ex aliquo euentu pendet. l. fur-
 ti in principio. ff. de his qui not. infra. Ita Bar. in d. l. i. in
 principio. In quantum dicitur in diffinitione ad superiorem
 iudicē. dicite quod per hoc colligitur quod de substantia appella-
 tionis est vt appelletur ad superiorem. ij. q. vj. c. anteriorum.
 et dixi circa causam appellationis. et ideo consuetudo siue statutu
 vt appelletur ad minorem non valeret neqz teneret. quia sta-
 tutu vel consuetudo non potest alterare substantiam actus. tex.
 est non in l. ij. ff. de usufru. ea. re. q. vfu cōs. mūtur. Sed sub-
 stantia appellationis est vt appelletur ad superiores vt dixi.
 ergo non valebit statutu nec consuetudo i contrarium dis-
 ponens. et faciunt nota. in c. cū ad monasterium cū simili-
 bus de sta. monac. h. voluit glo. non in c. ij. de cōsue. li. vj. Ta-
 mē ex quo per circuitu. l. potest circa substantiam actus dispo-
 nere. d. l. ij. bñ valeret consuetudo quod appelletur de vno qui sit
 regulariter maior ad alium qui communiter esset minor
 addendo quod hoc actu habeatur per maiorem. Ita voluit Jo.
 an. in c. Romana. s. i. e. ti. li. vj. valebit tamen consuetudo vel
 statutu vt gradati non appelletur. s. appellef. omissis me-
 dijs. iste est tex. et ibi not. Jo. an. et alij i. d. c. Romana. s. i. et
 voluit Bar. recte ponderati i. d. l. i. s. si quis. voluit Bal. in
 auten. quas actiones. circa finē. C. de sacrosan. eccle. Et
 ibi voluit Bal. vnum notabile quod non valeat consuetu-
 do vt non possit appellari vllō modo ad principem cum
 veniat in derogationem supreme potestatis. l. compit i argu-
 mentū. C. de prescrip. xxx. vel. xl. an. tñ valebit consuetudo
 vt non appelletur ad alios inferiores ad quos erat appel-
 landus. si gradati fuisset appellatū. et sic valebit consuetudo
 quod de epō appellef. ad Patriarcā omissio archiepo. Et rōes
 dñe quare consuetudo non potest disponere vt ad minores ap-
 pelletur. et tñ potest disponere vt gradati non appelletur.
 Dicite eē quod appelletur ad superiorem est de substantia
 actus qui non potest tolli consuetudine vel statuto. Sed quod gra-
 datim appelletur est de forma accidentali. vt dixi circa casus
 appellationis. s. accidentalis forma facilius tollit qz sub-
 stantialis. l. pacta cōuenta. ff. de contrah. emp. et ven. Faci-
 unt que habentur in l. pacisci. ff. de pac. et que notatur i. c.
 auditis. et in c. q. pp. s. s. elec. Igittur est immo et fortius de
 iure canonico si appellatus fuerit omissis medijs casu quo
 non potest appellari puta de epō ad patriarcā certe parte
 non opponente valebit appellatio. glo. est non in c. dilecti
 filij prior. j. eo. et ibi dicam latius. Et vsqz adeo causam appella-
 tionis habet suos iudices. quod dicit Bal. in pace constan-
 tie. in verbo. i. causis. quod in ea non habet locū progiatio. in-
 telligit de vno iudice ad alium. sed de tempore ad tempus
 non pcedit ita indistincte. per ea que habentur i cle. si ap-
 pellationem per omnes. eo. ti. i. c. ex pte etiam supra de re-
 scriptis dicā l. c. ex rōne. j. e. Et per ista verba ad superio-
 res. et dixit Bar. in d. l. i. s. si quis. quod valet appellatio hoc
 modo interposita ad iudicem competentem. quod resoluitur
 i. gradatim ad primū superiorem. Vel hoc modo appello ad
 superiorem. quod resoluetur ad superiorem. s. primū gradatim
 et hoc voluit glo. non. et ibi Bald. in l. cum proponas. C. de
 bon. auc. iud. poss. Ita Bald. in l. aptissimi. C. de iud. Ar-
 chi. Jo. an. et etiam Semi. in c. legitima eo. ti. li. vj. tenent
 contrarium. dicentes quod non valet appellatio nisi certus
 iudex ad quem appellatur exprimatur. Tñ domini dñe
 ta decisione sua. ccviij. que incipit. Item quod appellatio al-

ternatiua. respondere videntur huic motiui. licet non lo-
quantur in illa materia. qz dicit qz satis dicitur esse certus
iudex ad quem ex quo per psecutione specialcm appella-
tionis coram vno ceptam pars declarauit se de illo sensu
se. Bal. tamē in. c. ij. j. co. voluit qz immo procedat appella-
tio ad competentem iudicē interposita vel ad superiorem.
Sed Panor. ibi t3 cū canonistis qz immo nō pcedat. et in
sequenti articulo de alternatiua appellatione Bal. ibi tenz
opi. Ang. in. d. §. Si quis. l3. Panor. ibi aliter dicat. et tene
mētī qz vult Spec. eo. ti. in. §. Nunc tractemus. versiculo
quid si appellans. idē qd legisse. subiciens qz illa appella-
tio. appello ad superiorem. poterit incontinētī verificari
de papa omisiss alijs. qz pars poterit prosequi appella-
tionē corā papa. et ita dicit fuisse pronunciatum. l3 in pū-
cto iuris forte aliter cēt. et ita voluit Ang. in. d. l. i. §. si quis.
Ang. late pñ. c. l3. incipite. Senis. et ponā latius in. c. di-
lecti filij prior. j. eo. Et per pñdicta inferitur ad aliam qōnē.
Vtrū valeat appellatio alternative interposita ad superio-
rē. Puta appello ad talem vel talem iudicē. et certe glo. i.
c. si is cui. de offi. dele. l. i. vj. tenet qz nō v3. et idē tenet ibi.
Jo. an. in. nouella. et Jo. an. in. mercu. in. regula i alterna-
tiuis. de reg. iur. l. i. vj. Et ita etiaz tenet Jo. an. in. additio.
ad Spec. eo. ti. §. nūc tractemus sup. §. versiculo quid si dicat.
et hanc opi. visus est sequi Bal. in. d. l. cū pponas. Ludo.
in. conf. c. cclx. Incipit. omnipotētis. tce. circa propositum
tenet opi. Jo. an. nisi iusta cā subit incertitudinis. p quo
facit. c. constitutus de i integ. rest. et maxime hoc firmatur
in appellatione extraiudiciali. Dicit tamen Jo. an. in. lo-
cis preallegatis qz legisse tenent cōtrarium. et qz eoz opi.
pcedit de iure ciuili nō de iure canonico. s. qz in foro ciuili
appellatio alternatiua valeat. Mouetur qz de iure ciuili si
appellatur per errorem dūmodo non appellet ad mino-
rem subintrat. l. dispositio que facit vt videatur appella-
tum ad iudicē competētē. et remittit causam appellatiōis
ad ipsum ppetentē. l. i. §. si quis. s. allegata si hoc facit er-
rante pte. ergo multon. agis dubitante. Sed de iure cano-
nico iste error non tolleraret. cum sit appellanduz ad cer-
tuz iudicē. ergo nec in simili tollerabitur dubitatio. Ang.
in. d. l. i. §. si quis. et Spec. in. d. §. versiculo. quid si dicat. tenet
qz valeat appellatio in cū grano salis. scilicet dūmodo ps
intra. x. dies. et sic intra tēpora ad appellanduz declarat d
quo iudice senserit. Dñi de rota in. decis. c. vii. q. incipit.
Itē qz appellatio alternatiua. reprobat omnia dicta. Jo.
an. que. s. allegauit. et tenet qz valet appellatio alternati-
ua. dūmodo postea ps incipiat psequi corā vno iudice cer-
to. et de illo videatur dictū in appellatione. et in hanc tan-
dem opi. inclināt Semi. in. d. c. si is cui. cū limitatione tñ
s. qz si in appellatione esset assignatus de consensu partū
vel etiam per iudicem a quo terminus ad psequendum
iuxta ea que hñtur in. c. sepe. j. co. qz pars appellata nō erit
contumax. nisi fuerit prius certificata de quo iudice inten-
dat. et ita saluat opinionem Jo. an. in. his terminis. Et de
his in. c. dilecti filij prior. j. co. et latissime per Ang. in. conf.
c. cclx. vbi fecit vj. mēbra. et incip. Senis. s. allegato. Cum
ergo predictum est supra prime de iure ciuili appellatio
interposita ad imperatorem omisiss medijs reducitur vt
videatur ad debitum mediū appellatum. l. imperatores
ff. eo. Dicā in. c. dilecti filij prior. j. co. vbi ponam regulaz cū
fallentis. iō si appellatur a sentētia hic Papie lata ad du-
cē reducitur appellatio vt videatur appellatū ad iudicē
appellationum hic deputatū. Paulus off. xxiij. in. fi. col in-
cipien. in. xpi tce. viso pūcto. Vñ aduertendū i ista ma-
teria qz Jo. de anania in. l. i. peratores i principio. ff. e. vo-
luit qz si appellatur ad inferiorem a principe omisiss me-
dijs. tunc a iure appellatio est reducenda vt videatur ap-
pellatum ad cōpetētē. d. §. si quis. Si tamen appellatur
ad principem omisiss medijs pp reuerentiaz principis.
lex non reducit causaz. s3 remittit ad iudicē ppetentē ipse
princeps. d. l. impatores. s3 Ang. dicit ibi qz indistincte ius
reducit appellationem et si ad principē sit appellatum. et

hoc pbat ibi ter. dñi dicit. remitti debet. Sed opere precii
est scire quis dicatur superior. et dicite qz in papa nullus ē
superior. et ideo ab eius sententijs nō appellatur. viij. q.
iii. c. cūcta p mundū. lo grāde. et c. nemo et c. alioz. c. apo-
stolice. xxv. q. viij. xxiij. q. i. c. bec ē fides. licet supplicari
possit cōtra sentētiā eius. c. auditis. et c. sententiaz. c. ve-
niā. xxv. q. viij. et c. cū ex literis. vbi ter. supra de i integ.
rest. tñ ex quo superiorē non habet non potest appellari
ab eius sentētia iuribus supra allegatis. Imo supplicatio
ad eū dirigitur. d. c. auditis. et c. cum ex literis. Ideo sup-
plicari pōt cōtra eius sentētiā. l3 non appellari. Facit in
simil. l. prefeci. ff. de minor. ¶ Ista tñ supplicatio pōt p
papā reijci. nec tenetur eā admittere. Ita Bal. nō. i. l. h. C.
de leg. tñ ex debito hōestatis facere nō debet. iuxta ea que
nōt. Bal. in. l. princeps. ff. de leg. Quinimo dixit collecta-
rius i. c. que multotiens. de reg. iur. qz non teneret appella-
tio a papa interposita ad futurum consiliū. et illā interpo-
nens non esset aliēus ab heresi. Ludo late cōfi. suo. v. xxi.
circa ppositā consultationē et hodie est extrauagās. edita
p Dñi papaz in. dicta Adatuana. Facit bene. c. omnes ibi.
qui autem Romane ecclesie. xxi. di. c. aliorum. viij. q. iij. et
c. electionem. lxxviij. di. Jo. an. post. Dost. in. c. pposuit de
concel. pben. vbi concludit qz pape pōt fieri denūcia-
tio euangelica sup peccato vt se emēdet iuxta formam. c.
nouit. de iudicijs. tamen illud. qd si non audierit dic ec-
clesie i papa non intelligitur nisi de ecclesia triumphante. i.
deo qz nulluz aliū habz superiorē. l3 non se corrigens post
monitionē. possit potius dici infidelis. c. sciendum. viij. q.
i. c. si qui. lxxj. di. Et ad pñdicta facit. c. nulli phas. xix. di. c.
violatores. xxv. q. i. c. quoniaz vetus. xxiij. q. i. Arch. in. c.
in fidei. de hereticis. l. vj. glo. in. c. achacius. xxiij. q. i. in. c.
si papa. xl. di. et facit ter. elegans in. c. nemo. et c. alioz. viij.
q. iij. Quod papa non habet superiorē. c. facta. c. isti. c.
hec est fides. xxiij. q. i. c. nunc autem. xxi. c. concilia. xxi. di.
facit. c. neminē. i glo. xviij. questio. iij. c. sic omnes. xix. di.
¶ Sed quid de sententia epi an possit appellari ad conci-
lium prouinciale. dic qz sic. c. cōstitutum. xvi. q. viij. vbi bo-
nus ter. hētur xviij. di. c. multis. c. nunc autē. xxi. di. c. saluo
viij. q. iij. c. sicut. ij. q. viij. c. salomane. lxxij. di. ab ipsi autē
concilijs prouincialibus non est dubium qz appellatur ad
papam. c. sicut excellētia. xxiij. q. iij. sicut etiā talia conci-
lia possūt recusari. c. quia suspecti. iij. q. v. di. et ibi habe-
tur in. c. i. s. de iudicijs. ¶ Sed quid de cōcilio vniuersali
an possit appellari a sententia concilij vniuersalis ad pa-
pam. dubiū facit qz ex aliquibus iuribus videtur inui. qz
papa habet ptatem a cōcilio. s3 hinc etiā. xviij. di. c. dudum
iij. q. vi. quod tamē itelligit secundariis. qz pncipaliter pa-
pa habet ptatem a xpo. c. omnes. xxiij. di. c. quāuis. xxi. di.
c. loquitur. xxiij. q. i. In cōtrarium ē veritas qz imo a sen-
tentia cōciliij appellat ad papā. nā papa est supior cōcilio
vniuersali. ergo a concilio ad eum appellabitur. qz fit supi-
or patet. Nā papa cōuocat solus conciliū vniuersale nec
alius illud pōt cōuocare. glo. iij. §. porro. iij. di. probatur.
xviij. di. per totum. d. c. conse. di. i. c. ecclesia. ij. q. v. c. manda-
tis et ibi hētur. xxi. q. v. lxxv. di. c. bñ qdem. c. adrianus
lxxij. di. c. regula. xviij. di. hētur in. c. significasti de elec. con-
gregari pōt et p cōmissarios eius. hētur i. c. cōueniētibus
i. q. viij. viij. q. i. c. hoc nequaquā glo. c. ij. xv. j. iij. in. c. in ea
sinodo. cētēsimā di. Similiter t3 congregatū dissoluit. c.
vbi piculū. ibi glo. in. verbo pñlio. de elec. l. i. v. d. c. l3 i fine
de elec. c. bene quidē. lxxvi. di. Lōcilio quoqz papa pre-
est. c. i. s. simonia. c. si qz. xxv. q. ii. q. vii. c. cū pastozis. xxi.
v. q. ix. c. qz. xxiij. di. c. in nomine dñi. c. nullus. xxiij. di.
gesta quoqz concilia a papa cōfirmant. c. cōfirmamus. xxv.
q. i. ab eo cōcilia auctoritatē accipiūt. s3 his ita. xxv. q. i. illa
iterpretatur. et tollit. c. significasti. de elec. in. c. post transla-
tionē d electio. c. d. liguribus. xxiij. q. v. c. nec licuit. xviij. di.
sicut confirmauit cōcilium arelaten. c. de obseruatione iū-
cta suprascriptione de confecta. di. iij. Videmus qz papa
restituit depositos a concilio. c. conuenientibus. i. q. vii.

De Appellationibus

telige nisi in concilio personaliter esset papa. Nam tunc actus sibi attribuit. c. ad aplice. de re. u. l. i. v. c. l. de elec. i. o. tunc non appellat ab eius et concilio nisi glo. in l. i. c. d. si ma tri. tenet q. sicut a sua senatus non potest appellari. ita a sua concilio. quia glo. ad h. ponderat. et sequit. Paul. de ca stro in l. si quis. C. de precibus impera. offe. et loquit. d. co cilio generali. ¶ Quid mo de legatis. dicite cum eorum su perior sit papa appellat ad papam. d. c. cuncta per mundu et ibi gl. c. l. s. d. of. leg. ¶ Sed qd de cardinalibus. glo. in l. i. s. ff. de offi. prefec. preto. videtur tenere q. non possit appellari ab eorum sententijs. eo q. equiparantur regibus et prefecis pretorio. et pro hac opi. facit. na etia a papa excommunicari nec deponi possunt cardinales. c. ex gestis vbi bonus tex. et ibi Jmo. et alij. j. de cleri. no. resid. Facit no. dictu Hosti. in c. antiqua. j. de privile. Vbi. voluit q. li cet oes epi iurent fidelitate ipsi pape. c. ego enim. s. de iu re iura. tamen Cardinales non iurant fidelitate. q. sunt q. si alteru corpus pape et membra eius. Sed habetis casum q. immo appellatur in c. Rainucius et in c. Raynaldus. et ibi b. etis tex. q. papa est superior ad que appellat. j. de testa. Et facit. na et senatores sunt pars corporis principis. et tamen a sententia singulorum de senatu et singulorum senatorum potest appellari. i. s. i. ff. a quibus appel. no. l. 3. et ibi habet ergo ita a sententijs cardinalium per singulos poterit appellari. et facit. nam ipsi non sunt aliud q. caplin pape l. cum multa et ibi Bal. C. de bon. que lib. glo. e. Jo. mon. in c. super eo. d. here. et li. vj. ¶ Sed quid de imperatore. et dicite q. ab eius sententijs cu in foro seculari nullus su perior e. beat no appellat. d. l. i. C. a quib. appel. no. lic. im mo singularius dic. q. nec illo casu papa sit superior nec possit esse iudex ad que. glo. est. r. q. c. qm. Itē idē dicite d. alijs principibus no recognoscentibus superiores siue d. iure vt in rege francorum. l. aliqui dicat q. de facto. vel vt i duce venetiarii. qui de facto non recognoscit superiorem l. i. in l. si. C. de dona. inter virum et vxore. et sic de singulis siue principibus siue vniuersitatibus. na cum fungan tur iure supremi principis. tenet hic Panoz. et i hoc. et ali is voluit Panoz. in c. cum oes. in. vij. col. et ibi etiā Jmol. s. de costi. idē in c. exposita supra de arb. in c. nouit. et ibi comunitur doc. supra de iudi. in c. cum te. et ibi per omnes supra ti. i. do. Anto. in c. per venerabilem. j. qui fil. sunt le gi. l. i. in l. si. C. de peti. here. Baldus et Angelus in l. i. s. de qua. ff. de postu. Bartolus in l. proxime. ff. de his que i testa. dele. in l. si. ff. ne quid in loc. sacro. in l. infamem. et ibi Jmo. ff. de pub. iud. Bar. in l. hostes. ff. de capt. et post li. re. Bar. in l. si. C. de sententiam pas. Bal. in l. exemplo C. de proba. in l. i. C. de senen. que sine certa quantita. in c. Imperialem circa si. de probi. alien. seu. per feder. Et l. cum hac opinio. transeant legiste. tamen canoniste vo lunt q. de imperatore et alijs non recognoscentibus supe riorē recurrat ad papam. et papa possit esse superior iudex ad que eo q. tendit ad corrigendū iniusticiā. et ita est gl. Et ibi Jmo. et alij in c. transmissa. est bonus tex. fm vnu intellectū. et ibi per do. Anto. et Panoz. in c. l. 3. ex suscepto de foro compe. Notatur in c. nouit. et ibi Panoz. late. s. d. iudic. voluit glo. in c. grandi. in ver. Regis de supplē. ne gli. prel. libro. vj. Faciunt que ponit Bal. in rubrica dige storuz in. ij. col. et ita pertransit hic. d. Philip. S. Panoz. remittit se ad notata in c. nouit. Sed dictuz canonistaruz posset intelligi de tali iniusticia impatoris cui etia derogat imperator no posset. puta q. ius naturale vel diuinū. na cuz iniustitiaz faciat. peccat. ideo pot. recurri ad papam d. c. nouit. Sed dictū legistarū procedit quando iudicat co tra iusticiā iuris positū vel iuris gentiuz subsistente cau sa. et sic in his in quibus pot. derogare. na tunc ita iudica do videt. voluisse iuri positū derogare. per no. p. Bar. et Jmo. in l. quidā consulebat. ff. de re iudi. Barto. in l. idē d. Vulpianus. ff. de excusa. Ideo non possumus dicere q. peccet in hoc. et sic papa non pot. adiri licite. Et pro opi. cano. est bonus tex. in c. exposita supra de arbi. supra alle-

gato. Hostien. et d. Anto. in c. cum iohanes supra de fide instru. et tali iudici si repertus fuerit male iudicasse papa poterit penam imponere glo. et ibi Panoz. in c. et si neces se. j. de dona. iter virum et vxore. Sed quid de regibus re cognoscentibus superiores vel habentibus regna in feu dū dic q. ab eis no appellat. tex. et ibi Bal. in l. i. ff. de offi. prefec. preto. Bal. in rubrica digestorū i. ij. col. in suppli cari poterit q. talū regū vel principū sentias et dirigēda erit supplicatio ad illū superiorem a quo h. regnū. si h. ab alio re ge vel impatore ad illū. si a papa h. feudū ad papam. ita Bal. i. d. l. in si. ff. de of. prefec. preto. Et idē dicre de alijs principibus habentibus supremā ptatez. Facit qd no. in c. romana. s. debet de appel. lib. vi. in c. solite. s. de maiori tate et obedi. Archi. in c. duo ista. lxxvj. di. et que. j. dicā. S. opere precū est scire nunqd a sua lata p iudice cui est facta commissio fm consciētā suā possit appellari. et dubiū facit. na appellatio iterponit ad superiorem consciētie solus deus et superior. l. ij. C. de reb. cre. et iur. Voluit Archi. vbi ponit de hac. q. et ibi diffinit qd sit psciētia in c. statutuz. s. assessor. de rescrip. lib. vj. dñi de rota in decisione sua. vbi multa d. consciētia. cccxvij. que incipit fuit dubitatu vtrū executor. et ita p pdicta videt. cōcludi q. no possit appel lari cū i mudo no sit aliquis superior psciētie alterius. ita glo. in d. s. assessor. super verbo. d. mittatur. ita Bal. in l. certum. C. vnde cogit. in vos dicite ex mente Baldi in l. i. C. de reb. cre. et iur. i. l. ij. C. de sen. expi. re. Jmo. in l. si sic. in principio. ff. de legatus primo. Ange. in l. inter sti pulantem. s. i. ff. de verbrum obliga. q. istud regulariter p cedit q. no appellatur. tamē si grauis et enormis esset le sio isto casu pot. i petrari a superiore vt iniquitate corrigat et h. sapit quandā naturā appellationis et late sumpto no mine appellationis pot. dici appellatio. et ita intelligitur glo. in cle. i. in ver. oneramus de iure patro. Et hanc disti ctionem voluit Semi. in c. i. vij. col. de sen. et re iudi. Jmo in l. i. ff. de lega. ij. Bal. in c. i. de milite vassallo qui contu max est. Bellamera decisione. xvij. incipiente oneratio cō scientie vbi tenet q. in casu appellatio effectum deuoluti uum operetur l. 3. non suspensiuum. et q. iste recursus sapit appellationem tenet glo. quam ibi poderat Angelus de perusio in l. ab executione in si. ff. eo. et ibi hoc tenet An ge. de arecio et idem in s. sed iste. isti. de except. Et ita glo. hanc sequitur vltimam Petrus de ancha. consi. cccxvj. in cipientem in xpi et c. primo et ante omnia. Et ibi q. ad hanc declarationem requiritur citatio et etiam in c. ij. de iura. cal. lib. vj. Panoz. in c. super his de accusati. et in c. i. et ibi Jmo. s. de costi. Et ad predicta facit quia vbi aliquid cō mittitur arbitrio alterius non habet locum appellatio vt videre alicuius. Ludo. in rubrica de arbitris in. iij. coll. Jmo. in c. si. de ferijs. Jo. an. post glo. in c. i. de cōstitutio. Baldus in l. ij. C. quomodo et quando iudex. quod decla ra vt Jmo. in l. ij. ff. de publicis iudi. et Lapus et post cū alij in c. ii. de iura. cal. lib. vi. et de his verbis videre tuo stabo. glo. in c. ii. de corpo. viciatis. Panoz. in c. i. de se questra. pos. et fruct. et Barto. et Jmo. in l. si sic in princi pio. ff. de lega. i. in extrauaganti ad reprimendam in ver bo. videbit. Jmo. in c. significarunt. de testibus. Mathe selanus in notabilibus suis notabili. xvij. Panoz. post. d. Anto. in c. i. de consti. in si. col. l. 3. in pium faciāt q. notat Bar. in l. a sententia. s. i. ff. de appel. in l. i. C. de arb. i. l. nemo potest. ff. de leg. primo Bartolus in l. si. ff. de ap pella. recipi. l. 3. aliter. et sic facit pro Ludouico Baldus in l. bi qui ad civilia. C. appel. et Panoz. in c. cum dilectus. de arbi. in his que committuntur arbitrio iudicis ex iuris dispositione clarum est q. potest appellari tertius in c. i. d. de dilatio. glo. in c. super his in fine de accusa. in l. si qua pena. et ibi Barto. ff. de verborum obli. Jo. an. in additi ad Spec. in ti. de citatione. s. sequitur vers. sed nunquid credit. Cano. in c. i. de dilatio. Et ideo in ista materia pla cet media sententia: vt dicamus. aut cōmittit libere arbi trio alicuius et tunc pcedat prima opinio vt no possit ap-

pellari. aut simpliciter cōmittitur arbitrio alicuius. non ta
men libere. ⁊ q̄ possit appellari. sicut quādo a iure cōmit
titur qz nō est ratio differentie. Ita colligo ex mente doc.
preallegator. ⁊. d. Alex. de Imo. in. l. i. fi. col. ff. delega. ij.
Facit qd̄ notat Imo. in. l. filiusfamilias. ff. de dona. Bal.
in. l. milites. C. de testa. mi. Ludo. de roma notabiliter cōsi
lio. cclxi. qd̄ incipit super eo qd̄ queritur in fi. col. ¶ Tamē
tene menti q̄ ille cui est commissus vt fm̄ conscientia iudi
cet prius debet iurare q̄ recte ⁊ iuste aget. ista sunt verba
Ange. in repetitio. l. si vacantia circa principiu. C. de bo. vac.
li. x. refert ⁊ sequit Imo. ⁊ nouissimi in. l. de pupillo. §. q
opus. ff. de op. no. nū. ⁊ est glo. in argumētum multū in. l.
theopompus. ⁊ ibi Bar. ff. de dot. pzel. Faciunt notata in
. l. hac edictali. §. his illud. C. de secun. nup. ¶ Et p̄ predi
cta inferē q̄ sententia lata iudicio sortis seu brauij siue for
tune cū non habeat superiorē qui possit ipsā fortunā cor
rigere iuxta illud. S. nos te facimus fortunā deā celoqz
locamus. voluit Bald. in. l. fi. in prin. C. cōmunia de lega.
q̄ talis sententia non poterit retractari per appellatiōē
nī si lesio esset imoderata posset peti retractari ⁊ ita lato
mō posset dici a tali sententia appellari. Ita debet intelli
gi qd̄ voluit Bal. in. l. maioribus. C. cōia vtr. iud. tamē iu
diciū sortis vbi tractat de graui preiudicio nō admittitur
nisi viraqz parte cōsentiente. Ita voluit Ange. in. l. sed cū
ambo. ff. de iudic. quandoqz ēt puta in spiritualibus iudi
ciū sortis reprobat. c. fi. j. de sortil. ¶ Sed quid dicemus
de sententia delegatorū quis erit superior in appellatiōe.
Et dicite q̄ regulariter superior ē delegas. ⁊ ad eū appel
latur. c. super questionū. §. porro. s. de offi. del. c. cū Bertol
dus. ⁊ ibi habet. s. de sentē. ⁊ re. iudic. si delegatis cum si
milibus de offi. dele. li. vj. ¶ Sed qd̄ si delegat cā ordina
rio pone de qua non poterat alīs cognoscere appellatur a
sententia eius expressio nomine officij ordinarij nihil ex
presso de noīe officij delegatē potestatis. Balda cōsultit i
rubrica. C. consi. viij. p̄ illud vulgare. Qd̄ potui nolui. qd̄
volui adimplere nequiu. l. multū. C. si quis alteri vel sibi
cōcludendo q̄ nō valet talis appellatio. Et c. cū sup. de of.
dele. qd̄ triuidet cōtra ea que habent in. li. ij. ff. de testamē
to militis in. c. cū ex officij d̄ prescriptionibus. ¶ Sed qd̄
de subdelegato delegatorū. dicite q̄ delegans est superior
vt iurib⁹. s. allega. Qd̄ p̄cedit vbi alig d̄ sibi reservaret d̄
legans vel esset delegatus ad vniuersitatē cāz. secus si in
totū subdelegasset vices suas. glo. in. c. si is cui. de offi. de
lega. l. i. sexto. l. i. i principio fm̄ vñā opī. ibi positā. ff. qz
⁊ quo. ⁊ ibi Ange. de are. in. v. col. ⁊ Imo. ibi. ⁊ Ludouī.
Bar. in. l. i. ff. de dāno infecto. l. 3. aliter loquat idē Bar. in
d. l. i. in prin. ⁊ Li. ⁊ Sali. in. l. i. C. qui pro sua iurisditiōe
qui dicit de iure ciuili in dūcte appellandū ad delegatū
subdelegantē. Sed difficultas est scire an a sententia talis
subdelegati posset appellari ad papā omisso delegante
⁊ sic medio. Et dicite si est subdelegatus delegati pape.
tunc ad papā non possit appellari omisso subdelegante.
⁊ sic medio. l. 3. debet appellari ad subdelegantē. d. §. por
ro. subaudiendo ibi maxime. vt vult ibi Jo. an. ⁊. d. c. si d̄
legatus. in. fi. ⁊ ita cōcludūt cōmuniter scribētes in dictis
locis. nī parte non opponente valeret appellatio interpo
sita ad papā vt ibi cōcludit. ⁊ ita ēt cōmuniter cōcludit i
d. c. cū Bertoldus. l. 3. Jo. an. ibi voluerit prius. qz tenuit in
distincte q̄ possit appellari ad papā. In alijs autem sub
delegatis. l. delegatorū ab inferioribus a papā. pōt appel
lari ad papā omisis medijs. vt nō. i locis preallegatis
⁊ dicā in. c. dilecti filij prior. j. e. ¶ Sed quid dicemus de
sententijs ordinariorū alicuius inferioris principis. vel
ciuitatis. quis erit superior in appellatiōe interponē. ab
istorum sententijs. Et dicite q̄ si est iudex specialis depu
tatus ad cās appellatiōis. tunc ille erit superior. ⁊ talis
iudex non tamen erit cōpetens iudex in causa reductionis.
qz nō est appellatio vt. j. dicā. Ange. consilio. cccviii.
incipit. in ciuitate. Si autem iste non adsit. vel qz nullus
sit in ciuitate nec solitus creari. vel qz ipeditus sit impedi

De Appellationibus

pedaneis iudicibus in. c. penultimo de resti. in integrum ita possunt concordari. ita Ange. de aretio in. d. §. solent in finali col. inquantū tñ dictū est q̄ causa appellatio. est mixti imperij. Jo. de ana. in. d. §. solent. tenet §. 7. Raphael cumanus per tex. in. l. precipimus versiculo hinc saluberrime. C. de appella. sm̄ intellectus. quē dāt ad illā. l. Bar. in. l. i. §. i. ff. quis et a quo. facit qd̄ nō. Inno. in. c. cū speciali. j. e. dū vult q̄ appellatio nō imutat naturā causē principalis. Facit tex. in. l. i. §. i. ff. an per alium cū ap. si principalis cā est mixti imperij erit etiā appellatio. alias nō. Facit ad primū dictū q̄ cā appellatiōis possit delegari. c. romana. e. li. vj. c. interposita. j. c. si d̄ iure canonico hoc licet quare nō etiā iure civili cū mutatiō nō reperiat: sed pone. ordinaris recusatur suspectus puta ep̄us delegat cām alteri. delegatus p̄nūciat ad quē erit appellandū. an ad ep̄s an ad archiep̄m. Mibi placet distinctio do. anto. in. c. si quis cōtra. §. de fo. cōpe. Aut ep̄s ē recusar. §. nō fuit p̄bata recusatio et ad eū est appellandus. nā l̄z aliquid sit iurisditio sua elisa tñ facit gradū. l. si tutor in principio. ff. de ritu nup. ita Jo. an. in. d. c. si quis cōtra. aut ē recusatus et p̄bata suspicio et super ea iudicatū. vel tñ fuit p̄bata et tūc appellandū erit ad archiep̄m. nō ad eū. facit. c. iudex de offi. dele. li. vi. ¶ Sed quid de sentētijs latis ab aliquo rectore collegij inter ipsos de collegio quis erit superior. et cōcludit Bar. in. d. §. si quis. q̄ superior. et si ille ad quē appelleret erit ordinarius ciuitatis qui habet potestātē super omnia collegia inferiora. et sic ad ordinariū ciuitatis qui est ibi supior ipsius collegij. Et ad hoc faciunt. Nā ordinarius ciuitatis h̄z potestātē supra collegia inferiora facta in ciuitate ipsa. et id eo eorū ordinationes pōt velle videre et corrigere et imutare si videbit sibi equū. Ita Bar. i. l. i. §. si p̄ illū tex. ff. de extraor. cog. Ita Bal. in. c. i. §. conuenticula de pac. iur. fir. in. vi. seu. immo posset ex cā velle depōnere vel destruere ipsum collegiū. ita Inno. i. c. dilecta. j. de exco. p̄el. faciunt que habentur in. c. cū ex iniuncto. j. de op. no. nunc. ¶ Panoz. tñ. bicalti^o exorditur dicēs q̄ aut ē collegiū seculare. et tūc appellat ad ordinariū seculare: cū illi subsint. l. si. et ibi habetur. C. de iurisd. om. iudi. c. cū ab ecclesiariū rectoribus. et ibi habet. §. de offi. ordi. nā cū ipsius rectoris potestas emanat a collegio q̄ illuz hēt elligere vt notabiliter ponit. Ange. cōsi. cxxij. qd̄ incipit. Ars calcolariorū. nō mirū si ab eo appellat ad superiorem collegij sicut supra dictū est q̄ de vicario ep̄i appellatur ad superiorem ep̄i. faciunt que habentur in. l. i. c. de iurisd. om. iu. ¶ Aut sunt collegia ecclesiastica: puta quia in eis non adfunt nisi cl̄ici: vel si adfunt laici: maior tñ ps collegij sunt cl̄ici quia tūc iudicamus vt d̄ collegio ecclesiastico vt voluit Barto. in. l. i. in. iij. colūna. ff. de colleg. illic. Bal. in. auten. habita. C. ne fili. p̄ pa. in. l. i. §. huius studij ff. de iust. et iure. faciunt que no. Bar. in. l. cū senatus. ff. de reb. du. Et no. p̄ cano. in. c. ex l̄ris. §. de p̄sti. Et illo casu appellandū ē ad ecclesiasticū p̄ ea que habent in. c. diligēt. et in. c. significasti. §. de fo. cōpe. videbimus aliqd̄ in. c. si duo bus. j. e. ¶ Aut vero in eis adfunt plures laici q̄ cl̄ici. et tūc iudicamus de tali vniuersitate vt d̄ seculari. p̄ iura supra allegata. Et iō supior erit ordinarius secularis. nisi iudicasset iste rector vniuersitatis in cā alicuius cl̄ici coraz eo cōuēti. nā illo casu appellandū est ad supiorē ecclesiasticū. nā cl̄icū istū nō potuit rector iudicare nisi vt cl̄icus quia vt laicus non haberet potestātē in cl̄icū vt dicto. c. si diligēt. cū similibus. Sed vbi appellatur a cl̄ico iudice vt cl̄ico appellatur ad superiorem ecclesiasticū. c. Romana. §. debet. et ibi nota. eo. titu. lib. vj. ergo isto casu bene erit hic supior iudex ecclesiasticus. ita hic Panormita. ¶ Sed quid de cl̄icis iudicantibus de tp̄alib^o. et inter laicos quis erit superior. Dicite q̄ aut iudicat iure proprio ipsius ecclesie ita q̄ non recognoscit aliquo mō in eā iurisditioe aliq̄ laicū. quia nec habet in feudum a laico nec aliquo titulo ab eo tenet. et tūc superior est ecclesiasticus ad quē appelladus est. d. §. debet. vbi tex. ad litterā.

Et ideo dicit Bal. i. additio. ad Spec. e. col. xxx. q̄ si quis ē dux. et ep̄s fert sententiā vt dux. q̄ tunc appellatur ad ecclesiasticū iudicē q̄ ista dignitas si aliud non apparet est accessoria dignitati ep̄ali ad. l. si quādo. C. e. Rnt q̄ loquitur q̄ dignitas principalis est sine iurisditioe. Jo illa iurisditio competens respectu alterius dignitatis nō pōt dici accessoria alterius iurisditiois. Aut vero recognoscit laicū aliquo modo et tunc appellandū est ad ipsū supiorē laicum quē recognoscit. d. §. debet. et ibi glo. et oēs scribentes. c. solite supra de maio. et obe. ¶ Predicta salunt nisi priuilegio speciali vel consuetudine aliter disponerent. d. §. debet. vbi tex. et ideo si cl̄icus esset officialis alicuius principis laici vel vniuersitatis laice ab eo appellaret ad principē laicū. Ita Bar. in. d. §. si quis et alij. ita cano. in. d. §. debet. Et ideo si cl̄icus eēt delegatus alicuius principis secularis ab eo appellaret ad principē seculare. glo. est solitaria. xxiij. q. viij. c. sepe. Et ita Petrus d̄ ancha. in. d. §. debet. et est bonus tex. in. c. i. archiep̄iscopatu. de raptoribus in. fi. qd̄ limitat Bal. hic in. iij. col. nō procedere q̄ delegatio esset facta cl̄ico vt cl̄ico. nam illo casu appellatur ad ecclesiasticū: q̄ non videt ponderata p̄sona sua vt p̄sona laici. sed vt cl̄icus nō subest laico ergo non est superior iudex laici. Et ideo dicit q̄ si delegatur sub noie dignitatis q̄ illo casu appellandū esset ad ecclesiasticū. tñ cōtra eū est casus in auten. si quis vero litigantiū et ibi ponderat idē Bal. in. fi. C. de ep̄i. audi. Et cōtra eū multū facit qd̄ habet in. d. §. debet et in. d. c. solite. ¶ Sed quid modo si aliq̄s haberet duas dignitates puta esset rex et comes vel prepositus et ep̄iscopus. nūquid respectu harum dignitatum habet diuersos superiores. pone q̄ iudicat vt comes quo casu aliquis dux est eius superior. appellabitur ne ad illū ducem. Et certe dubium nascitur propter admixtam dignitatem regiā cuius nō pōt esse superior dux. Tamen dicite p̄ predicta q̄ ex quo iudicauit vt comes nō vt rex q̄ illo casu appellandus erit ad ducem. l. si quando. vbi tex. C. e. et ibi. Bar. in. d. §. si q̄ et ibi alij sequuntur Panoz. et Petrus hic. Jo. de anania in. c. ij. de delictis puerorum. Panormita. in. c. verum de foro compe. Ludou. in. l. iij. in. viij. col. ff. d̄ verbo. obligatio. Panormi. in. c. dilectus. il. iij. de prebendis. Archi. in. §. bis ita. xi. q. i. Bal. in. l. i. in. fi. ff. de offi. p̄fec. p̄eto. dum vult appellari. esse indistincte a rege ad dominum feudi. Facit. c. romana. §. debet. c. li. vj. iuncta glo. nam de p̄elato qui est dignior quocūq̄ superiore laico. c. solite. §. d̄ maiori. et obe. cū similibus. appellatur ratione feudi ad laicum dominum feudi ¶ Quid modo si d̄ comite vno appellandum est ad ducem et ipsemet reperiatur esse dux et comes. nūquid de sentētia quā tulit vt comes appellandum sit ad ipsūmet cum ipse sit et comes et dux. Bal. hic i. ij. col. videtur cum dicto Bar. tenuisse q̄ pōt appellare ad ipsūmet. Sed q̄ esset suspectus iudicando in facto proprio debet delegari. iuxta ea que habentur in. l. p̄etor. de iurisd. om. iudi. pro Bal. est glo. et ibi Bar. in. l. eos in principio. C. eo. voluit Specula. in. ti. e. §. nunc tractemus. versiculo pe. et facit glo. in. c. si is cui in. fi. glo. magne de offi. deleg. lib. vj. Reperio tamen q̄ domini de rota in decis. sua cccxi. que incipit. ¶ Item fuit dubitatum vtrū archiep̄iscopus videtur decidere cōtrariū in simili questione. dux dicunt q̄ si archiep̄s sit effectus legat^o quo casu videtur superior archiep̄ ex quo est legatus q̄ tamen ad eū non appellabitur a sententia quā tulit vt archiep̄s. q̄ esset iudex in facto proprio. et faciūt que habent in. c. a collatione. d̄ appel. cogitabit. ¶ Sed quid si cl̄icus iudicat de vna causa cum laico. et ille laicus sit puta comes. cl̄icus sit simplex plebanus. et iudicauit in causa laicorum. puta ex compromisso casu quo appelleret a sententia arbitri. ad quem appellabit. et certe dicit hic Bal. q̄ cū magis dignum trahit ad se minus dignum. c. q̄ in dubijs. cum vulgaribus de p̄sec. ecc. vel alta. facit glo. nō. in. c. i. de iurepatro. lib. vj. videt q̄ debeat appellari ad ecclesiasticum. Et sic vult

Bald. q. simplex plebanus sit dignior comite. et facit. nō. tex. in autē. habita. C. ne si. pro pa. Vbi Abbas preponitur duci. et facit tex. in. c. solite. s. de maior. et obe. vbi ep̄s et archiep̄s sunt digniores rege. et papa est dignior imperatore. Panor. firmat hoc. et ipse Bal. in questione proposita. nā non attendit superioritas ratione dignitatis in appellando. Sed attenditur respectu maioris administrationis. d. s. si quis. et Ange. Et ibi Bar. ponit istā questionē et determinat hoc mō. et ita firmat idē Barto. et Bal. in l. precipimus. s. si. C. de appel. Et ita Lardi. et Imo. in. c. super questionē. s. si vero. de offi. delega. Ita Petrus de ancha. in regula. ea que in. xxvi. col. de reg. iuris li. vj. Si ergo in materia appellationis considerat superioritas respectu administrationis nō dignitatis certe si plebanus habet maiorē administrationē q̄ comes. ergo attendem⁹ potius superiorē plebani. et sic ecclesiasticus q̄ superiorē comitis. et sic laicus. et ideo concludit q̄ debet illo casu appellari ad superiorē ecclesiasticū. et facit pro eo glo. in. c. unico de iure patro. li. vj. et q̄ plebanus sit maior administratione patet respectu curia. c. precipimus in argumentū. xij. q. ij. et ita concludit Bar. in. d. s. si quis. Ceterū q̄ arbitria sunt redacta ad instar iudiciorū. l. i. ff. s. arbitri. et in materia in differenti iudicis appellatione comprehenditur arbitri. glo. in verbo iudices. in. c. i. de confessis li. vj. in. c. i. de re iudi. e. li. l. glo. videt cōtraria in. c. i. in verbo iudices. de foro cōpe. li. vj. nō ab re erit vt tangamus. an hodie cū p. l. cūz antea. C. de arbi. actio nascat ex sententia arbitri. possit a sententia arbitri appellari. Bar. in. l. i. C. de arbitris in. l. ij. ff. de arbi. in. l. arbitro. ff. qui satisfat. co. gantur. et ibi ē Paulus de castro tenent q̄ sic. q̄ cessat rō d. l. i. cū sententia arbitri tacite vel expresse emologata producat actionē. d. l. cūz antea. nā dicit Bar. appellādo intra decē dies tacite videt approbare sententia. vt latā. l. i. in pugnet vt male latā. l. ij. s. falsus. ff. re ratā haberi. et simili cōsideratione vtitur Bar. in. l. filio preterito. ff. de iniuriis corrupto irritoz. C. Et in huius tenet gl. et Bal. et Sali. in. d. l. i. et Paulus de castro sibi contrarius. Imo. in. l. nemo pōt. ff. de lega. i. in. l. i. s. si. ff. a quibus ap. nō li. Advenitur primo per regulā. d. l. i. et l. diē proferre. s. stari. ff. de arbitris. Et ad rationē. Bar. dicit q̄ nō pcedit. nam emologatio est tacita vel expresse approbatio sententiē q̄ sibi placeat. d. l. cum antea. s. appellans expresse dicit sententia. sibi displicere. l. i. C. si sepius in integrū re. pe. su. et patet ad sensum. ergo per appellationē non pōt resultare tacita emologatio. ad. l. ij. s. falsus. respondent q̄ ibi non dī q̄ appellās tacite approbet sententia in ualida. q̄ hoc nō esset vez. nā appellatio a sententia nulla valet. et tñ non per hoc approbatur nullitas sententiē nec cōualidat sententia. l. i. expell. m. ff. de appella. c. dilecto. j. eo. Sed ibi approbatur persona falsi pcuratoris et sententia que contra eum erat valida. vt nō. in. l. l. C. de procura. in. c. in nostra. s. de pcurato. l. plautius. ff. de procura. transfunditur etiam in ipsum de minū appellante. ita intelligit. d. s. falsus. C. Secundo adducunt. nam appellatio ē remediū quo sententia suspendit. et ad superiorē in iurisdicōe ei⁹ cognitio deluoluitur. l. precipimus. C. de appellatio. s. arbitri nō habet iurisdictionem. s. notionē tantum. l. ait pre tor. in principio. ff. de re iudica. et sic nō facit gradum. et sic non habet superiorē in gradu iurisdictionis. ergo ab eo appellari non poterit. Sed Bar. hoc sentiens in. d. l. nemo pōt. respondet q̄ non sequitur. nō habet iurisdictionē ergo ab eo non potest appellari. patet in exco. mero. qui si modum excedat. pōt appellari ab eo. l. ab exco. mero. ff. eo. l. ab exco. mero. C. quorum appel. non recip. Sed responsio non tollit ar. nā exco. etia merus tamen hēt iurisdictionē cōtra impediētes executionē. et ad executionem complendā. c. ex litteris. vbi tex. s. de offi. delegati. C. Tertio adducitur. appellatio est inuēta vt sit remediū oppressorum. c. suggestus. j. c. s. oppressus ab arbitro habet remediū magis expeditus. s. simpliciter sine alia for-

ma nec reclamatione ad superiorē contradicat. et sic non erit sententia arbitri emologata. nec sententia sibi p̄iudicabit. d. l. cum antea. ergo frustra recedimus a regula antiqua. d. s. stari. que est vt nō possit appellari. et hanc opi. tñ in consilijs suis Ludo. de roma. cōsilio. xxvij. q̄ incipit. vi so themate. Ange. in. d. l. arbitro. do. Anto. in. c. quintauallis. s. de iure iurando. sequit Panor. et Imo. in. c. cum dilectus de arbitris. Vbi sententia arbitri ex dispositione statuti produceret actionē. tunc per rationē. d. l. i. possit appellari. Ita Bar. ibi. et in. d. l. nemo. l. aliter distinguit ibi Sali. et Bal. Panor. in. d. c. cum dilectus. vbi sequitur omnia dicta Bal. in. d. l. i. C. Quid autē de iure canonico. an a sententia arbitri possit appellari. Bal. Sali. et cōmuniter legiste in. d. l. i. videt dicere q̄ sic per. c. statuendū. ij. q. vj. Assignant rationē. quia de equitate canōica omnis quō cūq̄ oppressus pōt appellare. c. ad romanā. c. iō. et s. cū ergo. ij. q. vj. tñ. d. c. statuendum parū facit. Secūdo adducitur glo. in. c. a iudicibus. ij. q. vj. quā ad hoc allegat Bal. in. l. i. seruus pluriū. s. si. ff. delega. i. in. l. cū qdā. ff. delega. ij. Ange. in. d. l. arbitro. Pe. de ancha. in cle. sepe. de ver. significatione in fine. Imo in. d. l. nemo potest. glo. Host. et Jo. an. c. ij. de arbitris. Imo. in. c. p. tuas. de arbi. Tam Imo. i. d. l. nemo potest dicit q̄ h nō reperitur bene cautū de iure canonico. et Panor. in. d. c. cum dilectus. dicit statū regule iuris ciuilis. d. s. stari. et d. l. i. Spec. in ti. de appella. s. in quibus. versiculo. xvj. hoc tenet ad contraria dicit q̄ loquuntur potius de implorando officio iudicis q̄ de appellatione. Et ita videt etiā sentire Imo. in. c. quintauallis in. xxij. differentia supra allegata. Et ita etiā pōt intelligi glo. in. c. expōita in verbo irritū de arbi. Ita etiā videt loqui Ludo. in consi. xxvij. supra allegato. dices q̄ talis reclamatione debet interponi intra decē dies ne videatur emologare. Sed forte nō est hoc dictū Ludo. verū si sententia arbitri nutrit peccatū p nō. in. d. c. ij. et d. c. expōita. et ideo cū sit appellatio impropria. reclamatione que interponitur a sententia arbitri vt Bal. i. additio. ad Spec. in titulo de arbitro in. ij. parte in. vi. col. non habet locū i ea fatalia anni neq̄ desertio. Bal. in. l. i. in. ij. col. C. de arbi. Panor. in. d. c. cū dilectus. tēpus autē decē diū attēdit non tanq̄ tēpus appellationis. sed ne videatur lapsū illo tacite emologasse. p. d. l. cū antea. Et ad predicta facit q̄ notat Bal. in. d. s. stari. do. Alexander de imola in. l. nemo dicit non esse in pratica recedendum ab opi. q̄ de iure canonico a sententia arbitri possit appellari. tamen contraria opi. est sustentabilis. et eam tenet Ludo. in. d. l. arbitro ff. qui satisfat. coga. C. Quid modo de sententia arbitra toris. an possit ab ea appellari. Bar. in. l. i. in fi. in penultima col. ff. de appella. recipiendis. quā refert et sequitur Ludo. consilio. xx. vj. q̄ incipit super eo q̄ querit. tenet q̄ sic mouentur p. l. a sententia. s. idē rescripserunt. ff. eo. vbi appellat a transactione. Sed arbitramentū equiparat transactioni. Autē si vero contigerit. et nō. C. de iudicijs. Imo. in. c. quintauallis. de iure iurando. s. ab eo pōt appellari. C. Contra Barto. tenet Bal. in rubrica. et in. l. i. bi qui ad ciuilia. C. eodez. et Ludou. in rubrica de arbitris. in finali carta. dicens q̄ frustra esset remedium reductionis. si posset appellari. quod tamen non concludit per ea que. j. dicit tenet Panor. mitanus i. c. cū dilectus in. fi. col. de arbitris. Jo. an. in additio. ad Spec. in ti. s. appellatio. s. in quibus. versiculo. quid si cōuenit. hoc idem videtur sentire. Mouent quia non pōt laudum arbitratoris actionem. ergo ab eo non appellatur. d. l. i. C. de arbi. item quia arbitrator nūl iudicialē in se habet Innoc. in. d. c. quī tauallis. Sed si attendatur mens Bar. voluit q̄ a laudo appellari possit. sicut a quocūq̄ alio actu extraiudiciali. l. i. de iudicijs. d. s. idē rescripserunt. vel p̄iudiciali. c. c. bone. j. c. dilecti. de maio. et obe. Tamē ad. l. a sententia. s. idem rescripserunt. Respondent q̄ loquitur in tertio qui nō transegit ipse. sed leditur p transactionē. alteri quo casu dicit Bar. in. d. l. i. q̄ pōt appellare. sed ipsemet qui

De Appellationibus

transgreditur appellare non potest. Ita Bar. ibi. ergo cum arbitra-
mentum equiparetur transactioni ipse qui compromisit. non
poterit appellare. sed Ange. de are. in. d. l. si bene respon-
det huic rationi. dicens quod quando quis transgreditur ipsemet
non habet iustitiam appellandi ab eo in quo expresse consen-
sit. ad solutionem. C. de re. iudi. c. quo ad consultationes. §. de
re iudi. Sed qui compromisit non directio prestat in id quod
est laudatum. cum ignoraret quid esset arbitrator declara-
torius et in dubio videtur actus ut non ledat imoderate. l.
si libertus iuraverit. ff. de oper. liber. d. c. quinquavallis. non
mirum si cum potius ledatur facto tertij quam suo potest appel-
lare. tamen ipsemet Ange. de are. ibi tenet contra Bar. pro
derans tex. in. l. si societate. §. arbitrorum. ff. pro socio. dum
dicit ad arbitratum boni viri redigi debeat. non verbum. de-
beat. quod necessitate importat. l. sepe andum. ff. de offi. pre-
sidis. quod ar. est satis utile. per no. an. de. attendentes in gl.
de sta. mon. in. c. intelleximus. de iudicijs. et cum hac opi-
nionem non possit appellari transit Imo. in. d. c. quinquavallis. in. xxxvj. col. de iur. iurando. Et pro ratione Ange-
li de arecio supra allegata quod sit attendendum. quod compro-
mittens leditur facto tertij. quem ignorabat ita pronun-
ciatur. imo credebatur iuste arbitraturus. Facit dictum Bal.
in. l. si venditor. C. de rescinden. vendit. quem allegat et se-
quitur Ludov. de roma in rubrica de arbitris. in. xxxj. col.
l. dum vult quod si arbitrator ante compromissum precepsit
partibus quod ipse taliter pronunciet. et partes de hoc cer-
tificat nihilominus compromittunt in eum. nullo pacto
poterunt partes a tali laudo reclamare. Retenta in opi. Bar.
quod possit appellari a laudo arbitratoris. Dicit idem Bar. et
Ludo. dicto consilio. quod hoc casu debet observare omnia tempora et so-
lennia appellationis. Sed tenendo quod non possit appellari que est
eius sententia. sed debeat peti reductio. tunc non habet locum
fatalia anni neque alia. Spec. in. ti. de arbi. §. i. vers. quod si a
tempore. Calda. de arbitris consilio. v. et Oldra. consilio. clvj. incipit
primus. de quo querit. Ange. in consilio. clxxvi. Incipit statu-
to caueat. Bar. et Sali. in. d. §. arbitrorum. tibi Albericus di-
cens ita servari quod potest peti usque ad xxxvj. annos. Imo. la-
te prosequitur ista. Et. j. quantum tempus debet interpo-
ni hec reductio Bald. et Ange. in. l. i. C. de senten. prefec-
torio in. l. ij. ff. de arbitris. et quantum durabit postquam est
interposita. Imo. d. c. quinquavallis. in. xliij. et xlv. col. ver-
ficulo. Circa tertium. Ange. in disputatione sua duo mu-
tue litigantes. in. ij. carta. Calda. in. d. consilio. v. de arbitris.
et ibi pulchre dicit quod ista petitio reductionis neque est ap-
pellatio iudicialis. neque extrajudicialis. Et de hoc
quanto tempore duret potestas arbitratoris. Bar. Imo.
et alij. l. si quis arbitratum. ff. de verborum. obliga. Baldus
et alij in. l. si. §. sed et si quis. C. de leg. Bald. in. c. in-
ter partes in principio de lege cor. Bal. et Sali. in. l. i. C.
de contrahen. emp. Sali. in. l. i. C. de arbi. Bal. in. l. si com-
promissum. ff. de arbitris do. Anto. Panor. et Imo. in. c.
cum dilectus de arbitris. Bal. in rubrica. extra de arbitris.
Albericus de rosa. in. §. arbitrorum. dicit servari quod durat
tantum quantum propria causa. In arbitro autem quanto duret
compromissus et quid de instantia Bal. in. d. rubrica de arbi.
Panor. in. d. c. cum dilectus. ibi Imo. Salice. in. l. i. C. de
arbi. glossa in. l. si vnus. §. i. in. l. sed si compromissum. ibi
Bal. ff. de arbitris. Jo. an. in additioni. Spec. in. ti. de ar-
bitris. §. differt. in. fi. Bal. in locis. §. allegatis circa arbi-
tratores in. l. falso. C. de diversis rescrip. Imo. et Panor.
in. d. c. quinquavallis. Imo. in. l. multa. ff. de condi. et demo.
Salice. in. l. pperandum. §. si autem reus. C. de iudi. Card.
in. de. quando. de appella. Sed quid de sententia que
fertur per iudices aditus super reductioe an ab ea possit
appellari. Et ante omnia sciendum est. Jo. an. in additio. in
titu. de appellationibus. §. in quibus. Xvi. quod si convenit
dicit istum iudicem succedere loco arbitratoris. non loco iudi-
cis. Calda. consilio. v. in titu. de arbitris. Et ita etiam te-
net Bal. in. l. si. c. de contrahen. emptio. Ja. butriga. in. d.
§. arbitrorum. et do. Anto. in. c. quinquavallis. l. xxiij. dif-

ferentia. videntur tenere contra quod imo succedat loco iudi-
cis do. Anto. in consilio suo quinquagesimo. quod incipit. pu-
to iudicem aditum federe distinctionis. concordat opi. aut
quo ad merita et reformationem laudi. et tunc succedit loco
arbitratoris. et ita procedat prima opi. Aut loquimur quo
ad ordinem procedendi et iudicandi ritum. et tunc succedit loco
iudicis. ita procedit secunda opi. Calda. dicto consilio
quinto. in. ti. de arbitris tenet contra. Et hoc etiam voluit
Imo. recte consideranti in. d. c. quinquavallis. in. iij. col. et i
fine. et etiam do. Anto. Per hoc dicit do. Alexander Imo. i
l. i. in. fi. col. ff. de legatis. ij. se inclinare in partem quod appel-
lari possit a tali sententia reductionis. nam si in ordinatiis
iudex reductionis potius equiparatur iudici quam arbitra-
tori. sed quod possit appellari. vel non est de ordinatiis. Ar-
chi. in. c. non ita. ij. q. vj. do. Anto. in. c. quod clericis. de foro
compe. ergo a sententia iudicis reductionis poterit ap-
pellari. et hanc opi. tenet Bal. in. l. i. C. ne liceat tertio pro-
uo. in. l. i. C. de his que pe. no. Tenet Pe. de ancharano in
disputatione sua que incipit. cu. C. laicus. consilium pro hac
parte Imo. in consilio. quod incipit reuocat in dubium. Bal. i
l. si. C. de contrahen. emp. in. c. si. quo tempore miles. in. c.
presentata. de testibus. ponit in. l. tale pactum. §. qui pro-
uocavit. ff. de pactis. Imo. in. l. i. ff. de lega. ij. in. l. publico-
rum. ff. de publicis iudicijs. Baldus in. l. si. C. de appel-
lationibus. do. Anto. et Imola in. d. c. quinquavallis. Et co-
trariam opi. tenet Jo. an. in. d. additione versiculo quid
si convenit. Bartolus in. d. l. i. ff. de lega. secundo allegat
Innocen. in. e. presenti. quod incipit. statutu. de rescriptis
libro sexto. Bartholomeus de saliceto in. d. §. arbitrorum.
Cardi. in. c. exposta. de arbitris. Paulus de castro. consi-
lio. xxiij. non tamen firmat pedes. hoc tenet aperte Pa-
nor. qui etiam dicit se ita psuluisse in. d. c. quinquavallis. i
xl. col. et Salice. in. l. cum antea. C. de arbi. quod est potius lo-
co arbitratoris quam iudicis. p predicta. Preterea si arbiter
assumitur loco iudicis super aliquo incidenti vel emerge-
ti. ab eo potest appellari: quod retinet natura illius in cuius lo-
co assumitur. l. arbitro. secundum unum intellectum. ff. qui satis-
dare cogant. c. ab arbitris de offi. deleg. lib. vj. ita ergo in
iudice assumpto loco arbitratoris. ar. c. circa. ut lite pen-
dente. Itē dicit Imo. hoc suadet mens partium que est ve-
nire ad huiusmodi compromissa causa abbreviandi lites. l. et
si de meis. §. recepisse. ff. de arbitris. Sed hoc modo pro-
longarentur. hoc argumento videtur Sali. h. tenens in. l. et
in maioribus. Ce. Huic rationi potest responderi ex his que
ponit Imo. in. d. c. quinquavallis. in. col. xliij. qui dicit quod da-
to quod possit appellari a tali sententia reductionis. si ferat
postea per hunc iudicem appellationis sententia. non po-
terit eadem pars tertio provocare vel reclamare. nam prima
petitio reductionis habet pro vna provocatione. secunda
p secunda. et sic non licebit tertio provocare facit. que ha-
bentur in auten. que supplicatio. C. de precibus impe. offe.
facit glo. nota. in. de. si. de appella. Glo. et Ange. in si-
mili in. l. i. C. de sen. prefec. preto. Bal. in. d. l. i. C. ne li. ter-
tio puo. et Sali. in. h. tenet contrarium. Ludo. de roma in. d.
l. arbitro. et in consilio. clxi. quod incipit. super eo quod querit se-
dere distinctionis. concordat opi. Aut iudex reductionis
lesit in magno. et quia debuit informare animus cum equi-
tate sicut arbitrator. et non fecit et possit appellari. ita pce-
dat prima opi. et isto casu dicit et Pau. de castro consilio
lxxj. quod incipit. Visis compromissis. in. iij. col. quod cum arbi-
tratore poterit agi de dolo. etiam si non detur facultas pete-
di reducti. facit. l. arbitrio. in principio. ff. de dolo. ter. in si-
mili in. l. si quis. C. de pactis. Bartolus in. l. si. §. d. var. et ex-
traor. cog. Aut lesit in modico et non habet appellare h. distin-
ctio fuit de mente Bal. in. d. l. i. C. de his que pene no. in. ij.
col. vbi notabiliter dicit quod quando appellatur a iudice re-
ductionis debet in appellatione exprimi qualitas et qua-
ntitas lesionis. Quanta autem debet esse ista lesio. di-
cite put late per cano. in. d. c. quinquavallis. Bartolus et le-
gisse in dicto. §. arbitrorum. Speculator in titulo de arbi.

§. fi. et ibi. Bal. in addi. Bal. in l. cum antea. C. de arbitris i
l. si procurator. ff. de cōdi. inde. Ludo. in rubrica de arbi. i
vij. carta. Ange. in l. i. §. i. ff. a quibus appel. non l. i. Ange.
de are. Ludo. in l. si quis cum aliter. ff. de ver. obli. Imo. i
l. si quis arbitrati. ff. de verbo. obli. Bald. in l. i. C. si aduer
sus venditio. Lalda. in titulo de arbi. consilio. iij. et in con
si. v. ¶ Quis probavit hanc lesionem. d. Antoni. consilio.
xxiij. et consilio. liij. De. de anchara. consilio. xxxv. incipit.
Florentie. Paulus de ca. consilio. vij. incipit. primo et ate
omnia. Imo. in l. i. §. si quis. vbi late. ff. de appel. Rapha.
cuma. in l. vbi autē. in prin. §. de verbo. obli. et vbi est hec
evidens lesio citra aliquod remedium appellatio. potest
vel in viam exceptio. vt vult Bar. in l. apud cellum. §. itez
queritur. ff. de excep. do. Ange. in l. papinianus. §. si filius
ff. de in offi. testa. Bal. in addi. ad. Spec. in ti. de arbi. i. vj.
col. Imo. in l. iij. ff. de lega. primo. et in c. cum inter d. re iu
di. Ludo. consilio nonagesimo. vel implorando officiū iu
dicis vt iniquitas emendetur. Hosti. et cōmuniter cano. i
c. ij. per illum textum. et in c. exposita. de arbi. vbi Vinc.
dicit ita obseruari. Ang. in consilio. xxxvj. incipit vtrum.
Hosti. in summa in ti. de arbi. §. pe. versi. quia. Archi. in c.
a iudicibus. ij. q. vj. et hoc modo potest intelligi glo. ibi. et
ita. d. Anto. et Imo. in c. quinquauallis. et in c. veniens. d. iu
reiu. Ange. et Imo. in l. si seruus plurium. §. si. ff. de lega.
primo. et cōmuniter legiste in. d. §. arbitrorum. hec nō pro
cedunt in arbitris siue arbitratoribus electis ex dispositio
ne et necessitate iuris. qd non pcedit nisi in casibus a iure
expressis. Io. an. in c. pia. de excepti. libro sexto. vel illis si
milibus. vt vult Panoz in c. pastoralis. de rescrip. tūc nō
est dubium q potest appellari. l. cum specialis. C. de iudi.
ibi. Bar. c. ab arbitris. vbi cano. de offi. delega. in l. sexto.
c. suspitioni. de offi. delegati. et ibi idem dicunt de arbitris
siue arbitratoribus electis ex dispositioe statutorū. Ang.
etiam i. l. apertissimū. C. de iudicis. Bar. in l. constitutio. co
dicis. Bar. et Imo. in l. i. in fi. ff. a quibus ap. non licet. d.
Anto. in c. quinquauallis. in. vj. carta. et ibi Imo. d. Antoni.
Imo. et panoz. in. d. c. cum dilectus. de arbitris. Paulus i
la diuo pio. in prin. ff. d. re iudi. Imo. in l. i. ff. solu. matri.
¶ Restat videndum quis erit iudex in isto recursu p sen
tentiam arbitri siue arbitratoris. Et dicite vbi conclusum
est q possit ab eorum sententijs siue laudo appellari iu
dex erit ille qui est superior arbitri vel arbitratoris. quia
de natura appellationis est vt interponatur a iudice a
quo et deuoluatur ad illius superiorem. vt l. i. §. si quis
ff. e. et supra dixi. Ita Panoz in c. cum dilectus in fi. col. de
arb. Bar. in l. ij. et ibi Bal. C. vbi et apud quem. Federi. cō
silio. cclxxv. Ludo. in. xxv. incipit. in casu proposito. Vbi
autem non potest appellari tunc superior erit ille qui est
originarius iudex cause si intentaretur. l. ij. C. vbi et apud
quem. habetur in. c. fi. de in integ. resti. ideo si actor petit re
duci sententiam latam in fauorem rei recurrat ad iudicē
superiorem rei. et in hoc cōcordat omnes in. d. §. arbitro
rum. post Barto. et in. d. c. quinquauallis. et Lalda. consilio
quinto. in ti. de arbi. Panoz. in. c. exposita. de arbi. Ange.
consi. cccix. incipit in ciuitate. et in disputatio. duo iniri
cem litigantes. in fi. Si autem ex parte rei peteretur redu
ctio. voluit Bar. et cōmuniter doc. q tunc superior erit iu
dex rei. Bal. in addi. ad Spec. in ti. de arbi. in. ij. col. arg.
l. si. in simili. C. de vsuris. pupi. et l. cum hi. §. transactis. ff.
de transac. Bal. in addi. in ti. de arbi. in. ij. col. i hoc. Imo.
morde. Barto. in. d. c. quinquauallis in. xxxv. col. Tamen
ratione peccati vel preiudicii ecclesiary vel similis quali
tatis possz sup laudo laici adiri iudex ecclesiasticus Imo.
et Panoz. post Antoni. in. d. c. quinquauallis. Itē vbi ex sta
tuto laudū produceret actionem Florianus in. d. §. arbitro
rum. tunc vult adendum superiorem. Dic tex. Et si.
ipsius arbitratoris. Et postest esse ratio. quia tunc potest
appellari vt predixi. Imol. in. d. c. quinquauallis i fine vult
Bart. in. d. l. i. C. de arbi. et in. d. l. i. nemo potest. Panoz. in
d. c. cu3 dilectis. Itē vbi ex statuto laudū bēret executōem

aditur superior arbitroris. Panoz. in. d. c. cum dilectus.
Vide Bald. et Sal. quomodo aditur. an via appellatio
nis in. d. l. i. C. de arbi. et sic habetis q ista reductio sit spe
cies appellationis non tamen est appellatio. ponam in
c. de appel. j. eo. quia in multis differt in tempore inter
ponendi: in tempore prosequendi in tempore instantie.
in recursu ad superiorem. vt potes colligere ex predi
ctis. in solemnitate etiā interponendi. vt Lalda. dicto con
silio. v. in titu. de arbi. et patet a primo debet interponi co
ram iudice a quo. et postq est interposita potest deduci et
principaliter et de illa excipi. reductio autē non interpo
nēda est in presentia arbitratoris vel partis: sed pot ēt
in vim exceptionis deduci absq alia interpositione. Ange.
in. d. l. i. papinianus. §. si filius. ff. de inoffici. testa. Vo
luit tamen Imo. in. d. c. quinquauallis. in vltimis verbis q
in causa reductionis habet locum regula. non deductum
deducam. non probatum probabo sicut in appellatione.
¶ In quantum dicitur in diffinitione deuoluatur ponitur
ad differentiā nouationis interposite super illa snia. nam
illa non deuoluit sed penitus nouat ipsam sniaz. l. iij. §. si
ex conuentione. ff. de re iud. Ita Bar. in. d. l. i. in pncipio.
Et quia non solum habemus appellationem a diffiniti
ua: sed etiam ab interlocutoria. Ideo sciendū est quid sit
appellatio ab interlocutoria. Et dicite sm Bar. in. l. ij. in. ij.
col. ff. de appel. recip. q appellatio ab interlocutoria ē ius
quo propter grauamen illatum a minore iudice q per ap
pellationem ab actu sequenti non potest retractari. iudex
superior prouocatur: et in euentum victorie causa deuol
uitur. Et illa diffinitio procedit de iure ciuili. Sed de iure
canonico illa verba diffinitionis. q per appellationē ab
actu sequenti non potest retractari. non debet esse in diffi
nitione. quia de iure canonico siue interlocutoria afferat
damnum irreparabile per appellationē a diffinitua siue
reparabile et generaliter ab omni interlocutoria potest
appellari. c. si. vbi tex. expressus co. titulo li. vj. videbimus
in. c. vt debitus. j. eod. Reliqua verba diffinitionis pon
derate vt ponderaui in precedenti diffinitione. ¶ Sed
quia appellari potest etiā ab actu extraiudiciali de iure ca
nonico. c. bone. j. eo. c. concertationi. eo. titulo libro sexto.
Ideo sciendum est quid est appellatio extraiudicialis.
Et dicit hic Panozmitanus q appellatio ista est a presen
ti vel verisimiliter futuro grauamine ad superiorem pro
uocatio. que verisimilis et probabilis ipsam causam ad su
periozem transfert. ita vt nihil contra eam vel in eius pre
iudicium attentetur. Et quia in diffinitione dicitur pro
uocatio. dicite q istud verbum proprie sumitur pro qua
dam vocatione siue inuitatione. c. cū sit romana. j. e. qñq
sumitur pro appellatione ipsa iudiciali. c. vt debitus. j. eo.
c. rainucius. j. de testa. cum similibus. ¶ Vt quid sit ap
pellatio. succedit modo videre quo iure sit inuenta appel
latio. an iure naturali. an iur posituo. Et dicit hic Panoz
mi. q duo sunt consideranda in appellatione. formalitas
ipsa. et finis eius. Respectu formalitatis est inuenta de iu
re posituo. tex. est in. l. vnica. C. de sen. prefec. preto. meli
or tex. licet ipse non alleget in. l. ij. §. exactis. ff. de orig. iuris
et ideo respectu huius q appellatio deuoluat causam q
suspendat siue extinguat. ista sunt inuenta de iure posi
tuo. Aliud consideratur in appellatione finis. siue effe
ctus eius qui est ne appellans maneat oppressus i debite
c. suggestum. c. cum speciali. §. porro. j. eo. cum ista sapiāt
quandam defensionem certe dicitur esse de iure naturali.
quia defensio est de iure naturali. Et ideo potest excom
municatus appellare. c. cum inter. supra de excep. quia
sapit defensionem vsq a deo q si quis fuit actor in prima
causa licet excommunicatus non possit stare i iudicio agē
do. c. intelleximus. §. de iud. tñ iste actor in prima causa
appellando audietur licet esset excommunicatus. iste est
textus in. c. significauerunt supra de exceptio. Vnde resul
tat alius notabilis effectus. q licet princeps non possit tol
lere ius naturale sine causa. et cum causa possit limitare. c.

De Appellationibus

que in ecclesiis. per omnes. s. de consi. bonus text. in cle. pastoralis. de senten. et re iudi. in. c. i. de causa poss. et prop. s. cum similibus. tamen potest rescribere ut procedatur appellatione remota etiam si excluderet quacunque appellationem. c. i. s. de rescrip. ubi habetur maxime p. d. Anto. qui hoc ibi colligit. nam illo casu videtur derogare solum formalitati appellationis. s. ut pars non audiat in via appellationis. in respectu defensionis in dubio. s. ut pars oppressa non reclamet et petat retractari sententiam. et sic respectu finis appellationis hoc non potest facere princeps sine causa. autentica. que supplicatio. C. de precib. imp. offe. l. unica. C. de sen. prefec. preto. c. auditis. c. cum ex litteris. s. de in integ. re. hinc est etiam quod cum ista formalitas appellationis sit de repositio et nullus inferior a principe potest facere nec rescribere contra ius positum. cle. ne romani. de elec. c. q. super his. de maior. et obe. habetur in. c. ecclesiarum. et in. c. cum omnes. de rescrip. in. l. si. per legistas. C. si contra ius vel uti. pu. Ideo nullus etiam legatus de latere potest concedere rescriptum appellatione remota. ita voluit Spec. in his terminis. i. ti. de leg. s. nunc ostendit. ver. xiiij. Ita Bal. qui allegat illud dictum in. l. nec quicquam. s. si. ff. de offi. procon. glo. est no. in. c. statutum. s. si. de rescrip. li. vi. in. c. si. de here. li. vi. in cle. sepe. in principio in verbo. declaramus. de. x. sig. sentit in simili glo. in cle. ij. de rescrip. ubi concludunt quod nec legatus de latere nec aliquis inferior a papa possit aliquid rescribere contra ordinem iudicii appositum de iure positum. Ita etiam voluit. d. card. in cle. ij. de iud. et. Imo. in cle. ne romani. circa. iij. col. de elec. ¶ Viso quo iure inuenta sit appellatio restat modo videre quis sit effectus appellationis. Et dicite quod primus effectus est ut deuoletur casus ad superiores. ita probatur ex diffinitione eius. et ibi dixi. facit tex. ij. q. vj. c. anteriorum. et istum effectum habet appellatio et si interponatur a sententia nulla. ita Immo. et ibi alij. in. c. dilecto. j. e. et ibi dicam. habetur ibi bonus text. in. c. exhibita. s. de iudi. p. Bar. in. l. si expressum. i. pe. col. et ibi Ang. tenet contrarium. ff. eo. Et istum effectum habet et si appellatur a sententia regulariter non suspenduntur per appellationem puta sententia censurari. c. is cui. cum similibus. de snia exco. li. vi. nam appellatio a tali snia censuræ bene deuoluit. l. non suspendat glo. et no. in. c. ad reprimen. s. de offi. ord. videbimus in. c. pastoralis in prin. j. eo. et ex illo effectu resultat quod dici solet. quod appellatio interposita ad unum iudicem non potest appellans postea super eadem causa velle recedere ab hoc iudice. et appellare ad alium. dato quod ille alius fuisset alias competens in causa appellationis. nam ex quo deuoluta est ad unum nunquam potest sine consensu partis appellare ad alium. qd intelligit quando ipsius partis iter fit Ita Bal. post Bar. in. l. si quis libellos. qui ita declarat glo. ibi. C. eo. et Bald. in. l. p. hanc. in antepenult. col. C. de te. appel. faciunt no. in. l. si. C. q. prouoc. non est necesse. dicat latius. et ibi ponunt Immo. et alij in. c. anteposita. s. illa deniq. j. eo. ¶ Sed nunquid hic effectus deuolutiuis erit tante efficacie ut in causa appellationis procedat reconuentione. Li. in. l. per hanc. C. de tempo. ap. Bar. in auten. et consequenter. C. de sen. et interlo. omnium iudi. Spec. in titu. de reconuentione. quod no. si appellatur ab interlocutoria. secus si appellatur a diffinitiva. quod tunc habet locum reconuentione. nisi in illo qui necessario habuit appellare extra locum domicilij sui. nam tunc si reconueniatur ibi in causa appellationis habebit priuilegium reuocandi domum. ita Ang. de Perusio in. l. ij. s. legatis. ff. de iudicijs. Ange. de aretio. in. l. i. ff. cum qui ap. in prouincia defendi. ¶ Secundus est effectus quia suspendit presumptionem que resultabat a snia. nam in dubio pro snia presumitur. iuxta. c. in presentia. supra de renuci. l. herenius. s. gaia. ff. de eue. et ibi glo. tamen postquam appellatum est facit appellatio cessare istam presumptionem. bonus est tex. et ibi habet in. c. cum ad sedem. supra de restitu. spol. glo. in. l. i. C. si ad verl. cred. Notat Immo. et ibi alij in. c. quoniam. contra. s. de proba. habetur

per scribentes in. d. c. in presentia. Immo fortius etiam i sententia censuræ et alijs similibus quare effectus ut miles dixi no. suspendit per appellationem tamen appellatio a talibus sententia interposita habet effectum ut faciat cessare presumptionem que erat pro snia quod esset iusta. ita Immo. no. in. c. bone. lo. i. s. de elec. ita do. Anto. et Panor. in. c. ad reprimen. duz. s. de offi. ordi. predicta tamen l. pcedant in appellatione non haberet locum in nullitate nec in integritate restitutione. quod pendente nullitate vel in integritate restitutione sententia presumitur iusta. Ita voluit do. Anto. et ibi Immo. in. x. col. in. c. quoniam contra falsas. s. de proba. Idem voluit Card. in. c. exposita de arbi. dicens quod per intentatam reductionem ad arbitrium boni viri non suspenditur effectus laudi. s. nec eius presumptio. s. Panor. in. c. quinquagallis. xxxviii. col. de iureiu. tenet per reductionem petitionis suspendi effectum et executionem laudi. Bal. in. l. na. et postea. in prin. ff. de iureiura. dicit quod si intra. x. dies petitur reductio a die laudi impedit executionem. si post. x. dies non impedit. Vel dicit quod si in via exceptionis deducitur quod potest ut supra dixi impeditur si per viam principalis petitionis non impeditur. s. requirit altior in indagine alias impedit. tamen melior videtur sententia Panor. quam prime retuli quod impedit executionem. Sic etiam dicite quod latius in. c. dilecto. j. eo. dicam. Tamen presumptionem que habetur quod laudum in dubio presumatur bene latum ut voluit Andreas de Bissis in. l. si societate s. arbitrorum. ff. p. socio. et ibi Bal. in. l. et si de meis. s. recepisse. in. l. ff. de arbi. Di. in consi. qd incipit. Ptolomeus Jo. an. sentit in addi. ad Spec. in titulo de arbitro. in ad ditione que incipit. Dinus in regula. Paulus de castro consilio. lxxi. incipit. Visis promissio. in. vij. colluna. tollit hec petitio reducti. ita do. Anto. consi. xxiiij. q. incipit questio hec in. vij. col. Panor. consi. xx. qd incipit consilium qd do. Antonius in. c. quoniam contra de proba. in. xviij. col. et in. c. in presentia. de renuci. mouentur per id quod proxime dixi de appellatio a censura. Panor. in. d. c. quoniam contra. et Immo. in. d. c. in presentia. In veritate Dinus et alij doc. preallegati loquuntur expresse etiam post reductionem petitionis presumi pro arbitratore. et ita do. Anto. in. c. quinquagallis. de iureiu. in. vi. ar. hoc autem quod presumatur pro sententia vel laudo Bal. tenet in addi. ad speculum i. ti. de appel. in. xiiij. col. q. verum intelligite nisi opponeretur de inordinato processu. nam l. presumatur pro sententia quod sit iusta. tamen non presumitur pro processu. d. c. quoniam contra. immo presumitur et pro persona iudicis quod non inique egerit. tex. est no. in. l. i. libi. non arbitramur. C. de offi. ciuil. iudi. c. in presentia. de renuciatione. tamen si inordinate processisset non presumetur pro iudice. Ita voluit Li. et ibi Bal. in. l. sancimus. C. de iudic. Bald. singulariter in pace constantie. in verbo sententie. dicens idem in arbitratore qui excedit formas compromissi. Et ad predicta bonus text. ibi. do. Anto. i. c. examinata. de consi. vti. vel inutili. Bal. tamen in. c. cum dilecta in penultima col. de rescriptis. videtur tenere contra primum dictum Bal. sequitur Ludo. consilio. clv. incipit premissum laudum. in. ij. col. qd declarat Ludo. consilio. clxxv. qd incipit dictum vltimum laudum. Ange. in consilio. cxxvij. in prima co. qd incipit. Testator. facit dictum Bal. in. ij. l. i. C. de fide iustu. et iure haste. fiscalis. li. x. vbi dicit quod non seruat legis solentia presumit in dolo. Insuper predictus est effectus s. Panor. hic tamen ex toto non militat. quia appellatio non tamen ex toto tollit presumptionem que resultat ex sententia Nam aliquantulum magis presumitur contra illum qui succubuit in illa sententia quam presumetur si non succubisset. nec appellatio hanc qualis qualem presumptionem habet tollere. Tex. est no. in. c. si. s. de sequestra. post et fruc. quem ita ibi intelligit Jo. an. facit tex. l. legiste generalius illum intelligant in. l. imperatores. ff. eo. facit bonus tex. in cle. vni ca de sequestra. post et fruc. ¶ Tertius est non minus notabilis effectus. quod extinguit pronunciatum. l. i. in. l. ff. ad turpil. cum distinctio tamen qua supra posui circa diffinitio

nem Bar. substatuē. et dicite ut ibi dixi. ¶ Hic resultat de
casu notabilis qñis. Nunquid ille qui semel appellauit
ab vna sententia ad vnu iudicem possit iterum appellare ad
eundem ab eadez sententia. Et certe Bal. visus est hic tenere qd
possit fieri. et qd adfit in hoc vtilitas. quia tempus ad pro
sequendum appellationem currit a die interposite appel
lationis. et de hoc do vobis casum ad litteram. in. c. ex par
te. s. et ibi notat Imo. s. de rescrip. est tex. et ibi glo. nota. in
de. sicut. co. ti. voluit Bar. in. l. si. illud. Et est bonus tex. i
autem. ei qui. C. de tempo. appellatio. tamen Bald. hic di
cit posse dici qd incipiat currere post. x. dies qui dantur ad
appellandum. et male. Mouetur pro predicta conclusio
ne tali fundamento. nam licitum est appellanti emenda
re suum libellum intra. x. dies ad appellandum. post. x.
illos non potest magis emendare qd posset in principio
cause. l. si quis libellos. et ibi glo. et ipse Bald. C. eo. voluit
Bal. in. l. per hanc. C. de tem. appel. i. iij. col. et etia in ante
pe. voluit Bal. vbi plene tangit in repetitione. Paduana
l. edita. C. de edē. et in. l. pomponius scribit si frumentum
s. si. ff. de rei ven. si ergo potest emendare et mutare libel
lum. ipsa appellatio sapit libellum. ut dixi. s. in diffinitioe
ergo post primam appellationem poterit dare secundaz
quasi velit primaz emendare Bar. in. l. cum procura. s. si
dominus. et ibi Imo. et Paulus de castro. ff. de ope. no.
nū. et etiam Panor. et Imo. in. c. dilecto. et. Panor. in. c. lūā
j. e. Facit glo. magna in. l. si vnus. s. pactus in fi. glo. ff. de
pactis. De. de Ancha. in. c. i. de dolo et contu. Ang. in. l. si
quis libellos. et idem in. l. si quis cum procuratorio. s. si. ff.
de procurato. Archi. in. c. biduum. ij. q. vj. Ludo. consilio.
¶ Incipit. in presenti consultatione. tenent qd immo secū
da appellatio non valeat. Mouetur quia appellatio ex
tinguit pronuntiatum. ergo per primam appellationē ex
tinctum est. qd nullum est amplius annullari non potest. l.
nam et si sub condic. s. rumpendo. ff. de iniust. rup. ergo se
cunda appellatio non debet valere cum nō possit subesse
principalis effectus eius. Item cuz sit superflua qz prima
deuoluerat et extinxerat. et omnem effectum operata est
quem possit operari secunda. nec est possibile dicere qd fal
tem sit vtile respectu temporis dati ad proseguendū. qz
hoc est falsum. nam ex quo presuponimus primam vali
dam et tempus currit ab appellatione interposita. ergo i
cipiet currere tunc. nec curret ex secunda que est nulla Jo.
an. in. c. bone. j. eo. et etiam in. c. dilecto. post. Imo. et vide
tur ibi inclinare. d. Anto. l. non firmet pedes in. d. c. dile
cto. Et etiam Ang. in. d. s. si dñs. tenent qd vtraz valeret.
et fit in optione appellantis prosequi quam velit. Bal. in
consilio. cluij. Incipit. Appellatum est bis. Salice. in. l. si
quis libellos preallegata. facit tex. in. l. si. biduum. ff. quā
do appel. sit Bald. in. l. ij. C. de episcopali audientia. et ro
ta in decisi. antiquis. decisi. ccccl. incipit appellatum est.
Que decisio est directe et cautelam quam dat Lepola in
cautela. cccliij. dñ allegat Bald. i. l. eos. s. apostolos. C. c.
et. Ang. de aretio in. l. si. libelli. in fi. ff. eo. cum quibus te
nens dicit qd iudex defert prime appellationi. non opera
tur aliquid secunda appellatio super eodem. nec potest
amplius illi deferre. quia illa decisio directe tenet contra
rium. et partez Jo. an. tenet etiam Bald. in. l. generaliter.
s. i. C. de reb. cre. et sic cum Ang. in. d. s. si dominus. Bal.
in. l. appellatione. C. eo. et in. c. i. s. sancimus in ti. quo tem
pore miles. in vfi. seu. distinguit ipse qd aut loquitur quo
ad annulationem vel deuolutionem prime sententie. et
tunc procedit opi. Bar. aut loquitur quo ad cursum tēpo
ris ad proseguendum appellationem. et sic procedit opi.
Jo. An. ¶ Imo. i. d. s. si dominus. dicit opinio. Bar. esse
seruandam de iure civili. opi. Jo. An. de iure cāonico. ser
uandam. ¶ Duo tamen sunt casus in quibus secunda si
ne dubio valet sū omnes. Primus quando prima nō va
luit ut appellatio. puta qz appellauit viua voce et debuit
appellare in scriptis. tunc secunda in scriptis pposita be
ne valet. Secundus qñ prima fuit pposita cum protestatio

ne de appellando latius et diffusius in scriptis in secūda
appellatione. nam tunc valet secūda. et de hac materia fe
ci regulam cum octo fallentis in. d. c. suam. j. eo. Dicit ta
men Bal. in. d. l. eos. s. apostolos. qd licet appellatio possit
geminari tamen vltra bis iterari non potest. et sequitur
Angelus de aretio in. d. l. i. s. libelli. in fi. col. ff. e. ¶ Quar
tus effectus qd lz mutet forum non tamen mutat naturaz
cause. quia si prima fuit summaria certe secūda. i. instā.
appellationis erit summaria. vel econtra. tex. est singula
ris in. l. i. s. si. et ibi Ange. comendat illum tex. ff. an per al.
can. appel. et ita voluit Bal. hic in. iij. col. et repetit i. v. col.
tamen hec conclusio limitatur nō procedere quoties mu
taretur non solum forum. sed etiam qualitas iurisdictionis
quia tunc immutaretur etiam qualitas cause prout iuris
dictio illa requireret. puta quia appellaretur de imperato
re ad papam. iste est tex. sū vnum intellectum i. c. lz ex su
cepto. de quo vide ibi do. Anto. et Panormi. s. de foro cō
pe. ¶ Et p istū effectū deciditur questio. Pone confessus
est quis coram iudice se debere. x. sit preceptum in. confes
sum iuxta formam. l. si debitori. ff. de iudic. Ista sententia
siue istud preceptum dicitur sententia interlocutoria late
loquendo. ut voluit hic Bal. in. v. col. allegat notata in. l.
ait pretor. s. permittitur. ff. de minor. facit glo. ij. q. i. in sū
ma. et in. c. nōs in quē qz. x. in sūma. gl. nō. in. l. fina. s.
necessitatem. que vult qd producat actionem in factū. C.
de bon. que. libe. glo. in. c. fina. co. titu. l. in hoc contra
dicat quia vult qd interlocutoria non producat actionem
in factum. Pone mō appellatus est a tali precepto. nun
quid sententia lata in causa appellatōis istius debeat fer
ri in scriptis vel ne. Et certe dicit Bal. qd illa causa appel
lationis retinet primam naturam. Et ideo sicut pñ sen
tentia erat interlocutoria. ita sententia in causa appellatio
nis erit interlocutoria. et ideo nō i scriptis ferēda iuxta no
tata. in. c. si. d. sen. et re iud. li. vj. in. l. ij. C. de sen. ex pi. rec. et
pro hac opi. allegat glo. in. l. ij. in glo. in. d. acta. ff. eo. quaz
ipse ita intelligit. et qd sententia illa appellatōis remanet i
terlocutoria. tenuit Bartolus. in. l. ij. de appellatione re
cipro. licet dicat qd propter grauitatem preiudicij qd ma
gis infertur causa appellationis debeat in scriptis sen
tentia illa cause appellationis proferri. ¶ Et sic tenet con
tra Bal. in conclusi. et qd remanet interlocutoria tenēt Do
mini de rota in decisi. sua. cccxij. que incipit. Ite fuit du
bitatum. dicentes qd sententia desertionis appellationis
super appellatione ab interlocutoria lata est interlocuto
ria nisi feratur super exceptione peremptoria que affer
ret preiudicium diffinitiuē. nam tunc sapit naturam diffi
nitivē. ¶ Quintus ē effectus. quia restituit causaz in pri
stinum statum vsqz ad litis contestā. inclusiue. lata demuz
vbi casus nō. C. de procur. Et ideo sequitur qd declarato
ria omisa in principali instā. non poterit opponi in cau
sa appellationis. d. l. Ita demum. vbi casus. et ideo sequi
tur qd in causa appellationis non requiritur litis contesta
tio. l. si. illud. C. de tem. ap. quia appellatio dimittit fir
mam litis contestationem prime cause. Tamen circa hoc
dicite sū Bal. hic in. vj. col. qd aut loquimur in sumarijs
que expediuntur sine strepitu et figura iudicij. et tunc si
cut in prima instā. non requiritur. nec requiretur in cau
sa appellatōis. c. de dispendiosam. de iudic. c. sepe de ver
borum significatione. Aut loquimur in plenarijs. et tunc
aut appellatum est ante litem contestatam et requiritur li
tis contestatio in causa appellatōis. quia non potest stare
iudicium sine fundamento. i. litis contestatione. s. omnes
in autentica de litigi. c. i. s. de lit. contest. Aut vero lis est cō
testata in pñ instantia. et tunc si pars est absens non re
quiritur litis contestatio in causa appellatōis. d. s. illud.
Si est presens et tunc illud bene requiritur. l. vnica. et ita
ibi glo. et docto. eam intelligunt. C. ne lic. in vna ea. qz cau
sa tertio puoc. Bal. i. d. l. per hanc. c. per tuas. c. interposi
ta. s. sane. et ibi habet per scribentes. j. eo. et ad hoc ē glo.
singularis sū Bal. hic in. c. per venerabile. in glo. in. d. si.

De Appellationibus

non seruatum. j. qui fl. sint legit. que facit generalez regu-
lam qd vbi specialiter inuenitur qd possit procedi lite non
contestata illud habet locum parte abste. secus pte pnte.
qz tunc requiritur litis contestatio. ita Bald. hic in. vj. col.
¶ Sextus est effectus qz facit in aliquibus istaz caz eē no-
uā a pzia respectu iudicis z respectu aduocatoz. qz q p-
missit eē aduocatus in vna cā non coget postea aduocare
in causa appellatiōis. z respectu instantie respectu pbatio-
nū z dilationū. ita Bal. i. l. iurū. C. d. pcur. in. l. vnica. C. ne
lic. tertio. puoc. Ang. z ibi aliqd Bar. in. l. qui proprio. §.
Item queritur. ff. de procur. Canonice in. c. ij. de iura. cal.
li. vj. z in. c. fi. de testi. li. vj. glo. in autē. de his qui ingredi-
ad appel. post principium. ¶ Septimus est effectus. qz
dicitur iudex appellationis successor iudicis a quo. s. z tam
succedit vt superior. tex. est de broca. in. l. cum apud. circa
fi. ff. iud. sol. Et ideo coram iudice appellationis. s. ad quē
videtur qd debeat habere locū reconuentio. sicut haberet
coram iudice a quo. nā subrogatus debet sapere naturam
eius in cuius locum subrogatur. l. si eum. §. qui iniuriarū
ff. si quis caut. c. ecclesia. lo. ij. j. vt lit. pen. ¶ Vos tñ dicite
qd regulariter coram iudice appellationis non habet locū
reconuentio. ita Bal. hic in. vij. col. ita Jo. an. z cōmuniter
canōiste. cū grano tñ salis itelligēdū ē vt. j. dicā i. c. i. s. de i-
ut. pet. ita Bar. in autē. z consequenter. C. de sent. z inter-
lo. om. in. ita Bal. in. l. per hanc. z ibi etiā Li. circa fi. C. de
tēp. appel. ¶ Hanc regulā limitabitis nō procedere i ap-
pellante qui nō habet priuilegium reuocati. domuz. i. qui
vel appellauit in domicilio suo vel si appellauit extra do-
miciliū suū sponte appellauit ibi qz habebat ibi iudicē ap-
pellatiōnū domi ad quē poterat appellare z noluit. s. z vo-
luit appellare ad papā z regulariter omnis qui non ap-
pellauit ex necessitate ad illū iudicē extraneum illo casu
potest habere locum reconuentio corā iudice appellation-
is. qz est successor primi. z ē. ita Jo. an. quē ita intelligit z
declarat dñs Anto. z Panoz. in. d. c. i. ita Ange. in. l. ij. §.
legatis. ff. de iudic. qui. attribuit sibi hanc opi. ¶ Limita-
bitis secūdo. d. cōclusi. nō pcedere in appellatione extra-
iudiciali. qz corā iudice appellationis. extra iudicialis regu-
lariter hz locū reconuentio. ita Spec. in. ti. de recon. §. ij. ver
ficulo sed nunquid. quem refert z sequit Panoz. in. d. c. i.
i. pe. col. ¶ Octauus ē effectus. qz imutat qñqz non solū
iurisdictionez. sed et qualitātē iurisdiction. puta qñ appel-
lat de laico ad ecclesiasticū. d. c. i. z ex suscepto. qd quādo sit
bixi vobis. ē. in articulo quis sit superior. ¶ Nonus ē ef-
fectus. qz cā appellatiōis decidit per eadē statuta per que
decidit pzia sua. Ita Bal. in. c. ad nostram. j. eo. Inno. i.
rubrica de consue. C. alda. de arbi. consilio quinto. Facit
quod voluit glo. nō. z ibi per scribentes in. l. ij. ff. qd cum
eo. qd notant cano. maxime. d. Anto. in. c. q. clericus. ē. de
for. compe. Et etiā legiste in. l. cunctos populos. C. de sum-
ma trini. z fide catho. ¶ Decimus ē effectus. qz punitur
iudex a quo nō deferens appellationi. c. decreto. ij. q. vii. c.
i. sed melius in. c. de priore. j. eo. ¶ Undecimus est effe-
ctus quia mutat omnes cautiones z nouas cautiones iu-
diciales requirit. nam cautio de iudicio sisti finitur fini-
ta prima instā. l. grece. §. si postlitum. ff. de fideiul. z ideo
in causa appellationis debet de nouo cauēri de iudicio si-
sti. ita Bal. hic. z pro eo est glo. in autentica de his qui in-
gredi. ad appel. in principio. Ita in cautione de rato cuz
finiatur cum prima instantia. nam dominus appellando
satis ratum habet. l. tertia. §. falsus. ff. re. ra. ha. cum simi-
libus. iō de nouo cauendum est in causa appellationis. ita
Bal. hic faciunt notata in. c. nō iniuste. ē. d. procura. z per
Bar. in. l. si actor. C. eo. idem est in cautione iudicatum sol-
ui nisi fuisset pmissum iudicatu solui. quequid iudicatus
fuerit per illum iudicem z successores. l. cum apud. ff. iu-
dic. sol. ita Bal. hic. ¶ Duodecimus est nō. effectus quia
per appellationem in scriptis porrectā petēdo super ea p-
cedi dicit petere a iudice ad quē vt pñunciet primaz sen-
tentiam iniustam. z bene appellatum. z iō sequit postea

notabilis effectus. s. qz ex hoc sequitur forma quomodo
debeat pronunciare iudex ad quē. Et teneat mēti qz ad hoc
vt appellatio ī scriptis hēat vī libelli nō sufficit pñtare ap
pellatōez iudici ad quē. z ita tacere. s. debet petere a iudi
dice vt ita pñunciet. vt in ea continetur. ita Bal. ī sepe alle
gata. l. si quis libellos. C. eodez. ¶ Vt igitur habeatis for
mā qua debet pronunciare iudex ad quem dicite qz debz
pronunciare iustā vel iniustā primā sniam vel bene vel ma
le appellatū. qz alterū istorū sufficit. nec aliud requiritur z
necessitate. qz in consequentiā istorū verborum resultat x
bū. absoluo. vel cōdemno. Ita glos. nō. in. Leos in princi
pio. C. eo. ti. Et ibi. Bar. Bald. z cōmuniter scribentes se
quunt. ita Jo. an. in. c. rainaldus. z Imo. in. c. rainutius.
j. de testamentis. ita Panoz. z Imol. l. aliqui tenent ibi
contrarium p illum tex. in. c. cum causā. s. ti. Ita glo. in. l.
chirographus. s. i. ff. de admini. tu. fatentur tamē omnes
vbi. s. qz bene faciet iudex pronunciare male appellatū
vel bene. z postea exprimere verbū. absoluo. vel cōdēno.
z cuz hac snia vī inclinare Bar. in. l. i. C. si aduer. lib. ipe
tamen Bar. in. l. cum apud. per illū tex. ff. iud. sol. tenet qz
de necessitate debet exprimere verbum cōdēno vel ab
soluo. z ita tenet glo. in. l. offilius. z ibi Bart. ff. de lega. iij.
Sed ad dictā legē cū apud doctores dicit maxie Panoz.
vbi prime z ad ipsum. c. cum cā. qz loquūtur de consilio. z
verba illa sunt ibi excessa ex abundantia nō ex necessitate.
¶ Stat ergo conclusio qz sufficit iudici in cā appellatōis
z satis est qz pñunciet bene vel male appellatū iustā vel ī
iustā esse sniam. hec cōclusio non habet locum in nullitate
qz qñ dicitur sententia nulla. vel appellatur ppter sniam
nullā nō sufficit dicere male appellatū. sed requirit qz ex
primat cā. s. male appellatū. qz nulla fuit snia. ita Bart. in
l. si expressum. ff. eo. Et in. l. ex consensu. eo. ti. ita Imo post
Ange. in. l. si. ff. de re iud. tamen Imo. ibidem conatur vel
le tenere cōtrariū. qz sufficiat pronūciare male appellatū.
¶ Limitabitis scdo conclusionem ne procedere in ap
ppellatione cōditionali. s. quando appellatur. dico sniam
nullā z si qua est appello. iuxta formam. l. i. qñ puoc. nō
est nec. nā illo casu debet super vtroqz pñunciari. z super
nullitate z sup appellatōe. qz cū appellatio sit pditionalis
nō pōt ad eā deueniri nisi purificata conditione. s. consti
to an sit nulla snia vel ne. Ita Bal. hic in. iij. col. ita Ange.
z Imo. in. l. si. ff. de re iud. ¶ Sed vltimo pro complemē
to retento dicto effectu qz per appellatōez videtur pars
petere primā sententia pronūciari iniustā. Donec ī
prima sententia fuisse omisū pñunciare super aliquibus
capitulis prime instantie. nūquid iudex appellatōis po
terit pronūciare super omisiss si specificē hoc nō petat vt
pñunciet sup omisiss. Et dicite qz sic. ita do. de rota in de
cis. sua. cecili. que incipit. itē si a diffinitiva. ita Imo. z do
minus Antonius in. c. significatur. z melius Imol. in. c.
si. in. fi. col. de excep. supra. z hic est tex. fm vnum intelle
ctum cum quo transit Bar. in. l. si. C. qñ puoc. nō est nec.

d **E**lecti filii prior. Collatio be-
neficij post appellacionem legitimam facta non
tenet. h. d. vel aliter s. m. Panoz. **C**ollatio be-
neficij post appellacionem ex probabili et legitima causa inter-
posita non tenet ipso iure. h. d. **D**ividitur in duas partes
in prima ponit decisam facti narrationem. in secunda responsio-
nem. secunda ibi. super quibus. **I**n tex. ibi legatus. s. natiuus
sub isto. et j. continetur decisam narrationem. s. quod iste archiepiscopus ve-
lebat conferre beneficia spectantia de consuetudine vel pri-
uilegio ad collationem istius prioris et capituli. et propterea
fuit appellatus. post appellacionem ipse archiepiscopus contulit be-
neficia illa. et alia gravamina tria intulit. de quibus in li-
tera. Et ad illa tria expressa in littera aliquantulum papa non
respondet. quia responsio est de iure clara. nam cum sint gra-
uamina circa censuras illata. s. suspensio. interdictum. et ex-
communicatio. que omnia censuræ appellantur. et querenti. j. de
verbo. signifi. et regula est quod censuræ post appellacionem late

sunt nulle ipso iure. c. per tuas. j. de sent. exco. c. cu contin
gat. s. de offi. et pot. iud. del. Ideo ad illos casus papa no
respondet. sed ad casus de collatione tantum. Nota prio
ex tex. nostro ibi. prior et clerici. fm. d. Bal. q. p. iniuria il
lata priori possunt agere et conqueri ipsi clerici. et ita hēs
hic tex. Et si intelligimus hunc tex. de priore claustrali vel
alio priore regulari no claustrali hoc est clarissimu. na pri
or ē et ipse monachus nec p. priore u. definit ēē monachus
c. si. j. de simo. sicut et rector p. rectoratu no definit ēē scola
ris. Jo. an. s. in probemio gregoriano. Facit qd notat. idē
Jo. an. in. c. i. et ibi Sc. min. et alij de statu reg. lib. vi. Sed i
nuria facta monacho vel priori dicif facta et queritur actio
ipsi ecclesie. c. parrochianos. vbi glo. et doc. j. de sententia
excommunicationis. Ideo non miru si pro iniuria illata p
ori agunt clerici et sic illi de ecclesia. Et pro h. est decisio do
minoz de rota in terminis i. decis. cccxxij. q. incipit. Itē q
monachus. vbi concludit q. monachus pot agere p. ab
bate incarcerato et ecclesia tenet sibi subministrare expen
sas et alimenta. q. pcurat honore ecclesie. S. si intelligius
tex. put videt magis sonare de priore seculari. put potest
inueniri prior secularis. c. nisi essent. vbi tex. j. de preb. et
tūc et pot agere ecclesia pro tali iniuria. no respectu persoe
plati. s. p. lesus honore ecclesie. Na iniuriato plato secu
lari duplex nascitur actio. Una que queritur ipsi plato re
spectu persoe sue. Alia que querit ecclesie respectu honoris
sui. d. c. parrochianos. et ibi habet p. legistas in. c. preses. C.
de tral. Ideo cuz pro iure ecclesie possit agere quilibet de
ecclesia. no miru si clerici hic agunt p. iniuria illata plato. c.
cu oli. s. de testi. in argumetu. imo quilibet de populo pot
instare pro vindicanda atroci iniuria illata clerico non p.
leui. et iudex ex officio etiam potest de illa inquirere. l. sigs
in hoc genus. C. de episcopis et clericis. Nota secundo
ibi. querimoniam. q. dicitur quis mouere. etia querimo
niam citra litis contestationem. Ita Panormi. hic et facit
quod voluit Bal. in. c. audita supra de testi. spol. vbi idez
dixit de verbo. questionem. Faciunt notata. per Barto. in
l. amplius non peti. ff. rem. ra. ha. vbi de huiusmodi ver
bis per. d. Anto. et Panormi. in. c. si diligenti supra de so
ro competenti. per Bald. et alios in. l. cas. et melius in. l. si
quis maior. C. de transacti. per Baldum in. l. i. C. de vsu
fruc. in autentica habita. in. xx. columna. C. ne filius pro
patre. in. l. i. C. de nudi. in. l. i. C. de testi. in. l. i. C. de his que
pene. not. per Angeluz in. l. non solum. s. si stat. ff. de pro
cura. per Angelum in. l. lucius. s. tres heredes. ff. ad tre
belia. in. l. i. C. de prescripti. longo temp. Nota ex textu
ibi obediunt q. prelato non potest subtrahi obedientia a
superiore. Et facit q. voluit Baldus. in. c. i. qui succed. tene.
in vsibus feudorum. secunda collum. immo etiam lite
pendente super priuatione non posset subtrahi obediē
tia ipsi prelato. glo. est. viij. q. iij. in summa. et est bonus te
xtus in. c. nonne. eadem causa et. q. immo plus est q. si esset
notorium delictum nisi in certis casibus specialibus non
posset denegari obedientia ipsi prelato. glo. est notabilis
in. c. cum non liceat. in. glo. i. supra de prescripti. Angelus
tamen contrarium visus est tenere. Jo. andreas in. c. i. de
censibus. libro sexto. Sed illam glo. sequitur Panormi.
in. c. suscitatis supra de rescripti. Faciunt que dicam in. c.
de priore. post Jo. andreas. j. eo. Nota ex textu ibi. per
sonas et fama. fm. Imo. dum resoluitur et pro vel q. ad p
bandum veritatem appellationis extraiudicialis. et sic
grauamen extraiudiciale q. necesse est probare antequam
attentata reuocentur. intelligite post appellationem ex
traiudiciale. vt hoc textu nostro ibi. si veritate. et cet.
tamen sufficit illa grauamina probare semiplene. Ita ha
bes casum hic fm. intellectum Imole. Et hoc voluerunt
domini de rota. in decisio. sua cc. xxxv. que incipit. Item si
rector. et etiam sensit Panormi. in. iij. collu. et sensit etiam
Hostien. et do. Antonius. hic vt dicam super glo. in ver.
idoneas. Nota ex textu ibi maliciose distulerunt fm
Baldum hic q. negligens in suo officio debet puniri. et

amittere suum officium. Facit textus in. l. si aliquid. C. de
susceptio. et archa. libro. x. in. s. si. in autenti. de ar. habetis
glo. magistrum et ibi per doctores in. c. gratiam. in verbo
regis. de supplen. negl. prelato. libro sexto. Nota ex te
xtu ibi. in irritum reuocetis. q. attentata post appellatio
nem extraiudiciale et contra eam veniunt reuocanda.
non autē sunt nulla ipso iure. Ita habetis hic tex. et similis
est. tex. fm. vnu intellectu in. c. considerauimus. s. d. elec. gl.
est magistra in. c. non solu. in glo. magna eo. ti. lib. vi. et sic
hētis q. longa est differentia circa reuocationē attentatoz
post appellationem extraiudiciale et reuocationem attē
tatoz post appellationem iudiciale. nam attentata post
extraiudiciale no reuocant nisi ita demū qn sunt p. appel
lationē. Alia autē attentata que no essent cōtra appellatio
nez non reuocarent. immo valēt. c. cu nobis olim supra d.
elec. vbi tex. et ibi poēs. Et sic appellatio extraiudicialis
solum suspendit actū circa quem iterponitur et que ex eo
sequunt. non autē alios actus. Sed iudicialis operatur q.
reuocantur oia attentata no solu contra appellationem.
sed etia alia. et sic in omni casu suspendit iurisdictionem
iudicis no solu in alio articulo i quo est appellatu. s. in to
ta cā. d. c. no solu. Alia hētis ex p. dictis dñam. q. atten
tata post appellationē no solu sunt nulla ipso iure. et si at
tentarent cōtra appellationē. vt hoc tex. nostro. glo. i. c. no
solu. in verbo. reducēdus eo. li. vj. qd tñ non habet locum
in sententijs censure. q. ille si ferat post appellationem i
distincte sunt nulle ipso iure. c. per tuas. j. de sententia ex
co. et est casus hic vt dixi sup illo verbo. et. j. Sed attentata
post appellationē iudiciale sunt nulla ipso iure et ita volūt
cōmuniter oēs in. d. c. cu nobis olim. et ē rō differentie circa
predicta. q. appellatio extraiudicialis sapit citationem et
est simplex reuocatio ad iudiciu. c. cu sit romana. j. eodē.
sed simplex citatio non operatur nisi circa actus circa quē
fit. nec impedit partem quo minus vtat iure suo. c. i. supra
vt lit. pen. nec habet officium deuolutiuū. et sit tñ non su
spendit quātuz iudicialis. iō non miru si attentata post ta
le appellationē. que no sunt contra appellationem valēt
nec reuocant. q. sup eis no emanauit citatio. iō non miru
si no reuocant ipso iure attentata contra appellationē ex
traiudiciale. q. tñ no suspendit illa appellatio nec deuol
uit. Ita sunt verba Inno. in. d. c. cum nobis olim. et in. c.
q. ppter. supra de elec. quē ibi refert et declarat late in. d.
c. cum nobis. Panormi. in. viij. et in. x. col. Sed in appel
latione iudicali no similiter habz vim ipsa appellatio cita
tionis. sed deuoluit et suspendit. c. si a iudice. e. titu. li. vi. e.
super eo. j. eo. iō oia gesta p. eū tali appellatione pendente
non solu cōtra appellationē. s. etia alia non valent. et etia
ipso iure sunt nulla pp deuolutionē et suspensionē predictā.
Et si dicatis ista deuolutio et suspensio no debet opera
ri nisi circa actū circa quē est interposita. ergo alia attenta
ta non debent reuocari. Respondet Panormi. in. d. c. cuz no
bis. i. vj. col. q. l3 interponat appellatio sup vno articulo
tantū. n. opabit suspensionē potestatis iudicis circa alia.
Nam duo pcurrūt que iurisdictionē eius suspendant cir
ca alia. vnu ne cogat iste codē tpe sup eadē cā agitare iu
diciū coram diuersis iudicibus cū sit sumope iniquum. c.
fi. s. de rescrip. c. dispendia. de rescrip. lib. vi. Aliud. quia
ex quo in eadē cā grauauit cū i vno articulo iudex a quo
iniquuz est q. appellas debz stare in alijs iudicio suo i ca
dē cā. c. ad hoc. a fortiori. j. eo. Et iō p istas rōnes vide
tur ei iurisditio quo ad totaz cām suspensa. que rationes
vt videtis no militant i appellatione interposita ab actu
partis extraiudiciali. Recte cogitando hētis ex predictis
elicere q. p. dicte differentie iter appellationē iudiciale
et extraiudiciale no pcedunt nisi respectu appellationis
extraiudicialis iterposite ab actu partis. nam i appella
tione extraiudicali iterposita. a facto iudicis habet locū ille
rōnes que militant in appellatione iudicali. Ergo forte n
esset malum dicere predictas differentias non habere lo
cū in appellatione extraiudicali iterposita a facto iudicis.

De Appellationibus

Et signāter doc. i. b. c. cū nobis loquūf temp de appellatio
ne extraiudiciali a facto partis. nec obstat tex. noster ibi. in
irritū reuocetis. qui loquit in appellatiōe interposita ab ac
tu extraiudiciali iudicis. quia responsio est vt respondet
Lap. in simili allegatione. y. tertia colu. attentata reuocari
debet. Respondet ipse vt de facto pcesserunt. et in simili ē
glo. in c. accedens. lo primo. in verbo cassauimus. s. vt li
te non cont. et ē i. l. i. in principio. ff. de feri. et hūc intellectū
sensit hic Panoz. in sumario suo et ē in tertia colu. ¶ Ab
extra cōtra tex. nīm opponitur. nam vult tex. qd ad hoc vt
collatio reuocetur facta post appellationem debeat pbari
per testes vel p famā. et c. vel et copulatiue per vtrūqz col
lationem fuisse post appellationē. et q maliciose nō distu
lerūt cōferre quasi ex istis pbatōibus iustificetur postea
appellatio. Cōtra de his que nōt Inno. in c. cuz inter. R.
seniores. et in c. qz pp. s. de elec. i. c. ad dissolueudum. j. de
desponsa. impub. vbi voluit qd exceptio opposita coram col
latore et oblata probatio nō habeat iustificare appellatio
nem postea interpositā. ita vt per eā suspendat collatio po
stea facta et irritet. qz conferēs nō impedit p talē appel
lationē vti iure suo. ¶ Panoz. hic dat tres intellectus. pri
mo omisso dicatis qd h ille archieps nullū ius habebat cō
ferēdi et cōminabat se velle pferre. vnde eius collatio om
nino fuisse nulla. c. cum bertoldus. s. de re iudi. isti clerici
a tali cōminatiōe appellauerūt. collatio que facta fuit post
appellationēz erat nulla duplici ex capite. tū qz attentata
post appellationem. nā appellatio ab actu nullo deuoluit.
Inno. in c. dilecto. j. eo. Dixi in rubrica. est etiā nulla quia
facta a non hūte ius conferēdi. Vt qz appellans ab ac
tu nullo si vult obtinere in vim appellationis debz seruaf
seruāda in appellatione. c. dilecto. j. eo. sicut quilibet alius
appellans ab actu qui nunquā trāsit in rem iudicatam.
puta extraiudiciali. c. pcertationi vbi tex. nō. c. ti. li. vj. ideo
cuz ille i viā attētatū peteret reuocari collationēz debet ser
uare ea que seruant aliq q attentant remediūz attentati. s.
remediū attētatōz in extraiudicialibus requirit an oīa p
bare veritatē grauamīs saltē semiplene. vt volunt. D. de
rota decis. sua. c. xxy. v. que incipit. Itē si rector. Jdeo non
miz si hic papa mandat vt debeat illa probare. qz ex eis
iustificatur appellatio et hūc intellectum sumauit Pa
noz. hūc tex. qz illa attentata hic reuocatur vt nulla. licz
alio iure potuissent dici nulla. s. ex defectu potestatis conse
ren di. Et sic hētis colligere vnum nō. qz licz actus gestus
post appellationem alio iure possit dici nullus pōt peti re
tractari in viā attētatū. ¶ Secundus est intellectus tertius
in ordine. qz hic iste archieps diceret potestātē conferendi
ista beneficia ad se deuolutiua ex negligentia prioris cle
ricoz. et ppter ea vellet pferre. illi se excusabant aliqua iu
sta cā. Et ne archieps ad vltiora procederet appellauē
runt. Archieps contulit post appellationē. papa mandat
qz probata collatiōe post appellationē facta probato alio
s. qz isti haberent iustā cāz excusandi negligentiam suam
et ppea dicit i textu. maliciose. reuocet i viā attētatū collatio
et ista requirit papa pbari ad iustificationem appellatio
nis. que iustificatio requiritur in appellatione extraiudi
ciali vt p dicit in p̄rio intellectu. Et ille intellectus est magis
generalis ad litteram. qz cōprehendit oēs casus. ¶ Gl.
super vbo. p idoneas. in fi. hētis ex glo. formatum contra
riū ad textū qz frustra papa requirat pbatōnē per famāz
ex quo probatio est facta per idoneas psonas. Nā in ore
duozū vel triū stat oē verbū. c. in omni negotio. z. c. licet
vniuersis. s. de testi. imo et ptra papā ad eum deponendū
dicif plena pbatio que fit per duos testes. glo. est nō. ij. q.
iij. c. p̄sul. vnde voluit Hosti. et seqf. d. Anto. et Imola
qz hic tex. debet intelligi fm consuetudinē loci in quo ade
rat consuetudo vt testibus de credulitate iuncta fama cre
deretur. nā illa cōsuetudo lz nō possit facere inabilem pro
batōnē plenā esse. tū talis probatio semiplena remane
bit. et hoc in casu nō sufficit. et sic volunt isti doc. qd ad iu
stificandū appellatiōē extraiudicialē sufficit semiplena

pbatio. et faciunt qd dicit in tex. s. inquantū videret innue
re q statuti vel cōsuetudo nō possit inabile probatiōem
facere plenā et sic vt plene credatur inabili pbatōni. in cō
trariū est tex. in c. cū dilect. et ibi Panoz. s. de fide instru
et tenet hic Panoz. p illū tex. tenet Bart. per illud. c. in l. fi.
seruus cōis. i. scda col. ff. de stipu. suo. tenet Jo. an. in c. se
culares. de fo. compe. li. vj. Jo. an. in addi. ad Specul. in
ti. de instr. edi. s. cōpendiose. verficulo. sed nunquid. tenet
d. Anto. et Panoz. in c. ij. supra de pbat. Tamen saluand
d. Anto. et cōmunem opi. hic videt dicendū qz procedato
in consuetudine vel statuto qd stetur testibus de credulita
te. nā cum sit ptra naturalē equitatez. vt in his que percipi
unt vere sensu corporis admittat testis de credulitate. iō
talis consuetudo nō valet. c. erit aut lex. iij. di. secus autem
in casu. d. c. cum dilectus. nā posset esse tanta excellētia p
sone. vel fides publica regni qz bene cōsuetudo potest ope
rare vt dicto regis stetur. et facit in simili. c. ad audientiaz.
de p̄scripti. et in similibus casibus intelligo auctoritates
p̄trarias. vide per Bal. i. l. i. in scda car. C. de summa trinita.
et in l. i. C. de p̄ssis. Ang. i. l. ij. ff. de testamētis. ¶ Glo.
super vbo. famā. in fi. duo habes notare ex glo. primum
qz sola fama in tex. nō sufficeret. et sic glo. tenet contra
intellectum Imo. qui resoluit tex. nīm. et pro. vel. quasi se
tiat alterum istozū sufficere. ¶ Item habes ex glo. qz fa
ma non facit plenam probatiōem. et dicit hic Bal. qz pro
prie fama non est probatio sicut nec iuramentū in supple
mentū probatiōis. s. ē quoddā adiuuamentum proba
tiōis. et cū glo. nra p̄cordat. glo. in. s. sepe. alegato in ea. et
glo. in. l. ij. s. eius. ff. de testi. ¶ Hanc cōclusionē glo. limita
tabitis nō pcedet in factis de antiquo. qz in his que sunt
de antiquo. fama bene probat. ita Inno. nōt in c. veniens
Hosti. in c. quid per nouale. j. de ver. signi. Ita do. Anto.
notat in c. si an repeti. in pe. car. s. de consue. Ita Barto. in
l. ij. s. labeo. ff. de aqua plu. ar. ita Bal. in autem. quas actio
nes in fi. col. C. de sacrosan. eccle. Facit glo. i. c. i. d. p̄feri.
libro. vj. faciunt notata in c. cum cām. s. de proba. ¶ Et i
teligite facta de antiquo. s. centum annozū quo ad hāc
materiā. ita Imo. in c. veniens. lo primo. lz. domi. Anto
ni. ibi teneat qz sufficiant. xl. anni. supra de testi. Panoz. i. c.
cum cām supra de proba. Florianus. i. l. seruitutes. la grā
de. ff. de seruitutibus. ¶ Limitabis secundo dictam con
clusionem non pcedere in his que sunt parui p̄iudicij.
nam in his fama facit plenam pbatōnem. glo. est nōt. in
l. vbi adhuc. C. de iure do. ita Barto. in l. de minore. s. tor
menta. et ibi de materia fame in pe. col. ff. de questio. Ita
Panoz. in c. i. post glo. in verbo publice. supra d. postu.
p̄la. ¶ Limitabis et tertio dictam cōclusionē non pro
cedere in spiritualibus. vbi fama defert aliqd circa mate
riam peccati ad euitandū ipm peccatū dz credi fame. Ita
Panoz. nō. in. d. c. i. vbi p̄ime. ¶ Secandū p̄cipale ha
bes notare ex glo. qz fama coniugif cum alia pbatōne ad
faciendū plenam pbatōnē. et sic hēs hic glo. qz diuersa ge
nera pbatōnum coniugunt ad vnam faciendā. de hoc ē
tex. no. in c. si. de succ. ab ite. j. et de hoc ēt habetur p Bar.
abunde post glo. in. l. ij. in prin. ff. de excus. tuto. i. petijs no
uis. Et etiam Barto. in. l. admonendi. et ibi communiter
docto. ff. de iureiuran. canoniste. in c. veniens. lo primo su
pra de testi. ¶ Hāc cōclus. limitabis non procedere quan
do testes deponerent tū de auditu. nam illa est regula qz
nūquā admittit testis de auditu nisi in casibus a iure ex
p̄ssis. ita Imo. in c. lz ex quadā. supra de testi. et est bōus
tex. et ibi habetur in c. quotiens. c. ti. Faciunt notata. in. l.
si arbiter. ff. de pba. et i. d. s. labeo. Jo tales testes simul cū
fama non facerent pbatōnē. ita glo. no. in. c. tā litteris sup
de testi. in glo. i. ¶ Limitabis scdo. d. cōclusionē non p
cedere quotiensqz ageret de crimine criminaliter. Nā
nec fama cū alia pbatōne sufficit. glo. est no. in c. veniens
lo primo supra de testi. ¶ Tertio limitabis non proce
dere quando agitur d crimine etiam civiliter. nam illo ca
su fama cum alia pbatōne non sufficit. Ita Panoz. in. d.

c. veniens. l. 3. ibi Jmo. teneat pñ. et pro Panor. facit glo. in terminis in. c. cum lris. in verbo pbata. s. d. t. f. vbi voluit glo. q. semiplena pbatio sicut non sufficit in criminalibus qñ agitur criminaliter ad faciendū deferri iuramentum in supplementū pbatis. ita nec in criminalibus qñ agitur civiliter. **U**ltio pñplemēto materie quesivit h. Dost. et Jo. an. Regula ē q ante qñ iudex ad quē inhibeat iudicia quo ne pcedat dñ cognoscere an appellatio interposita sit vel ne. et an ex legitima cā et pbabili vel ne l. 3. nō de veritate. c. romana. s. si vero. et s. qñ obiciatur. eo. titu. lo. li. vj. Donec appellatū est ad curiam opponitur aliquid p appellatē. vult impetrare remissionē a d. partes vt possit ibi facere examinari testes. et alia pbare que expedit circa opposita iuxta formaz. c. constitutus. et ibi habetur. j. de fidei. f. aute. apud eloquentissimū. C. de fide instrum. nūqd possit. et dicit Jo. an. hic post Dost. q si opponitur aliqd i viā dilatorie siue declatorie q illo casu talis remissio nō dabitur. quia debuit venire instructus cū plena fide. ita vt sua appellatio posset recipi. alias est quid sibi imputetur. d. s. si vero. si vero in viam peremptorie. et tunc dñ concedi remissio. qz est quid imputandum parti. quia cum posset opōere a principio nō opōuit. et curia ad peremptorias exceptiones pbandas nō solet negare remissionē. et ita pertranseunt cōmuniter oēs. et ita voluerunt do. de ro. decis. sua. c. r. que incipit. Item l. 3. pro instrumētis. et tenet Bemina. in. c. cupientes. s. si vero in fi. de electi. li. vj. tñ data huiusmodi remissio ad pbandum per testes posset postea pducere instrumenta illo termino. Ita dñ de rota in decis. c. l. viij. que incipit. Itē quando a fē tentia. Predicta pcedūt nēdū qñ pars ab homīe citatur c. i. de elec. li. vj. vt instructus veniat. sed etiam qñ a iure fit c. i. de elec. li. vi. vel ē de partiū consensu alligantur vt instructi veniant. c. i. e. li. vj. his casibus tenetur venire instructus respectu instrumentorū que habet secū deferre et alia rū pbationū in scriptis redactarū. non respectu testiū. qz nō tenet ducere testes. c. cupientes. s. si vero. in glo. in verbo. alibi de elec. li. vj. et volunt dñ de rota in. d. decis. c. r. et de c. l. c. l. viij. et volunt. d. Anto. et Jmo. in. c. dilectus. s. d. p. cura. tñ ē respectu testiū deberet venire instructus qñ attestaciones essent recepte et publicate in partibus. qz tñ debebat eas ē deferre secū. nec ad eas pducendū daretur noua dilatio. tex. est nōbi. et Jmo. in. c. corā. s. de in integz resti. Et ideo dicit hic Jmo. l. 3. sub dubio forte qz vbi pōtēst pbare per istrumēta peremptoriam exceptionem in cā deuoluta ad curiam non debet dari dilatio extra curiam. p. d. c. i. e. li. vj. qui tex. optime pbat. De quo textu opponit hic. d. Ant. l. 3. nō soluat. Dicit quoqz hic. d. Ant. q in hac retractatione huius electionis collationisue tanquā in cā sūmaria in materia retractationis attentatorū iudex pcedet ex officio mercenario. per nō. i. c. cum nobis supra allegato. et ita transit hic Jmo. **S**ed operepreciū est scire. nunquid retento primo intellectu si appellatur ab actu nullo. desertio appellationis habeat confirmare ipsum actum nullum vel ne. Dicite q non convalidatur actus nullus. quia desertione non convalidatur actus nullus textus est. et ibi gl. notabilis in. c. l. 3. de sententi. ex. cō. li. vj. in glo. in ver. cōualeseat. voluit Jo. an. in. c. vt sup. e. li. vi. in. c. sepe. j. e. in. c. auditus. i. gl. i. vbo maxime. s. d. elec. voluit Lap. allegatione prima. ij. col.

Iter cetera. Non valet appellatio gñalis. b. d. Diuiditur in duas. in prima reprehendit appellatē. i. scda que ē ibi. nec huiusmodi. deicit appellationē. **N**ō pñ ex tex. ibi a te. et c. q abbas pōt conueniri coram ordinario. facit tex. in. c. abbates. et in. c. monasteria. xvij. q. ij. **N**ō. scdo ex tex. ibi. sup. oī causa. et c. fm Bal. hic q nō valet appellatio generalis. Et est ratio nā sicut sentētia debet esse certa. l. ij. cum similibus. C. de sentē. q sine cer. quant. ita eius antidotum dñ esse certum nā generalitas obscura nullā speciē in esse pōit. l. titie tex.

tores. ff. de leg. i. l. i. s. item si decuriones. ff. q cuiusqz vniuer. ideo appellatio generalis nō valet. Et subiungit hic Bal. q per certā relatiōē satis dñ specialis appellatio. Et iō vno verbo pōt interponi appellatio. puta dicendo appello. l. i. s. si. cū. l. sequenti. ff. e. ti. duobus verbis potest interponi. puta appello superiorem. glo. in. l. cum proponas C. de bon. auc. iud. pos. et dixi in rubrica. potest fieri in tribus verbis. puta appello iudicē cōpetentē. subiciēs Bal. q istis casibus si plures essent iudices competentes appellationis electio iudicū spectaret ad appellatē. allegat Jmo. in. c. si duobus. j. e. **N**ota tertio ibi. redarguimus. q l. 3. regulares facilius deponant qz seculares. c. qualiter et qñ lo. ij. in fi. j. de accusatio. c. per tuas. s. si. j. d. Jmo. tñ cum non committat peccatum mortale regulares vt i hoc tex. nostro. nā ex contrasactione legis non oī casu peccabant mortaliter appellando cōtra pceptū legis. l. generaliter. iuxta glo. nō. in. c. generali. de elec. li. vi. iuxta nota. in. c. i. supra de maior. et obe. in. c. nam concupiscētia. et ibi per scribentes. supra de consi. tales regulares peccantes non deponuntur vt hic. et sic fm Panor. q ex peccato etiam regulares non deponuntur. sed solum redarguuntur. **N**ota ex tex. fm Panor. hic esse casum. q temere appellans de iure canonico nō punit. quā opī. tenet glo. l. i. s. si. ff. a quibus appel. et tenet Specu. eo. ti. s. nunc dicendū circa principium. Cōtrariū tñ videt tenere glo. in. c. ad romanaz. ij. q. vj. vbi voluit q ita punitur temere appellans de iure canonico sicut de iure civili. **N**os ergo dicite q aut querimus de iure civili aut de iure canonico. si de iure civili. tunc punitur varijs penis. nam aut appellatio sua non fuit recepta. et tunc temere appellans et pzo sequens amittit causam et efficitur infamis. l. a proconsulibus. C. eo. ti. aut appellat tēpore nō debito. puta quia circa executionem vult appellare et tunc punitur pena. l. ab exco. C. quorū appel. non recip. s. pena. l. librariz auri. qñqz tamen sunt sola. xx. vt in. l. quisquis. C. quorū appel. canonizata. ij. q. vj. s. si quis ausus. Aut alio modo temere appellat. et tunc punitur in expensis. l. eos. s. nec temere. C. eo. ita Bar. in. d. l. a pcosulibus. **A**ut loquimur de iure canonico. et tūc aut temere appellatur. s. qz in debito tempore. puta ab executione. et tunc punitur i expensis. ita Spec. in. d. s. nunc dicendum Quandoqz tñ iudex posset addere aliam penā si sibi videretur. c. frequens. in argumētum de resti. spol. li. vi. c. qñ frequenter. in fi. supra vt lit. nō cont. Aut appellat temere. i. per calumnias. et tūc si est calumnia presumpta non punitur nisi respectu expensarum. c. finem litibus. a fortiori. supra de dolo et contu. c. i. s. penulti. per locum a speciali. de elec. libro sexto. Si vero conuincitur eius calumnia nō autem est presumpta. et tunc cum sit delictum calumniari toto titulo. j. de calum. et delicta non debent remanere in punita. c. vt fame. cum similibus. j. de senten. excom. ideo talis appellans vltra expensas punitur alia pena arbitrio iudicis. Ita Panor. hic per textum in. c. cum parati fm vnum intellectum. j. eodem. **G**lo. vnica in verbo. inter cetera. glo. format cōtrarium. de. c. si sacer. dos. dicite vt ibi. Et dicit hic Jmola q cōtraria procedunt in casibus specialibus. in quibus ratio suadet non esse curandum an in genere an i spē fiat actus vel expressio.

Hnostram. A correctione nō appellatur. Diuiditur in duas. in prima narrat factum. in secunda q est ibi. mādāmus quatenus. prouidet. **N**ota primo ex tex. ibi non iō est. et c. q cum remedium appellationis sit remedium oppressorum non debet esse subdium malignantiū. et ideo quotidie allegatur hic textus q inuenta ad vnum effectum non debent operari contrarium. l. legata inutiliter. ff. de leg. i. **E**t ita ē per hunc tex. et c. suggestum. j. e. cū in dubio oppressis sit fauendū in dubio fauimus appellationi. Bal. in addi. ad Spec. eo. ti. col. xij. Bal. in. l. properandum. s. si nautē. C. de

De Appellationibus

iudi. Bal. in. c. i. de rescrip. Bal. in. c. pastoralis. §. preterea de offi. dele. Bal. d. i. l. de statu. ff. de testamētis. in. l. iij. §. b. pena. ff. q. q. iuris. in. l. si q. p. notōe. C. eo. ponaz. i. c. ex rōne. j. e. in vltio euidētiā. ¶ Nō scō ex tex. abi. exorbi tāti. a pūo sensu q. si supior abbas vel a ius excedat modū in corrigēdo. q. a tali correctōe pōt appellari. Facit tex. in c. reprehēibilis. i. f. j. e. t. hoc vult glo. i. verbo non iō. que p. hoc remanet expedita. Calda. in rubri. de appel. p. iij. vbi hoc idē t. ibi subdit ē. an incarceratus p. delictū de quo p. demnat si appellat possit in carcerib. retineri. t. v. cōcludere q. nō si iniuste fuit incarceratus. secus §. si iuste Bal. in addi. ad Spec. c. ti. i. xvi. col. i. addiōe q. incipit. cō demnatus. Faciūt que nōt Bal. in. l. ab exēutore. C. quo rū appel. nō recipiant. p. Calda. dicto cōsi. iij. De hoc i. c. sup. eo. il. i. iij. col. j. e. Et iō dixit hic Bal. q. abbate nimis seuitente in monachos licitum est monachos fugere de monasterio sine licentia abbatis. nec dicitur apostate. q. nō fuga. s. cā fuge cōsiderat i. apostasia. l. qd si fugitiuus. §. idē celsus. ff. de edil. dic. Allegat ad predicta tex. in. l. ij. §. dñōz. ff. de his q. sunt sui vel ali. iur. imo generaliter vbiq. ēt inimicus monaci. ita q. ē verisimile q. ēt circa debita t. honesta si peteret licentiā nō daret. potest monachus facere sine licentia abbatis ēt ea que alias requirerent licentiā. ita Card. i. de. i. viij. col. de sta. mo. imo vult ibi q. illo casu possit tenere arma. ¶ Nō ibi iuxta tenorē fm Bal. hic q. a sententia. l. non appellatur. tex. est hic. naz. regula est. l. p. ticularis monachoz. t. in a snia lata fm regulaz nō appellant. qd intelligit Bal. nisi q. casu ēt talis. l. p. quā daret exceptio doli. puta q. ēt l. facta spāliter p. priuatā psonā vel expse vel psumptiue. illo casu priuatus hz p. l. exceptionē doli. l. i. vbi tex. ff. d. excep. doli. t. ibi gl. illo cāu licitū est illi priuato appellari. ita Bal. hic. t. fuit theozica Bar. in. l. omnes populi. in. xvi. col. ff. de iusti. t. iure. t. per Bal. nōt Panoz. in. c. cosuluit. il. iij. j. e. Est glo. in. c. cupientes. §. q. si per. xx. in glo. in verbo. expectati. de elec. lib. vi. nōt Bar. in. l. si. in pe. col. ff. de appel. recip. nōt Bal. in. l. iudicibus. C. e. Bal. t. canoniste cōter in. c. cū oēs. t. ibi maxime Panoz. s. de p. sti. t. ēt. d. Ant. t. in. c. i. j. de his que fi. a maio. pt. cap. Bal. in. l. ij. §. exactis. ff. de origine iur. Aliiter tñ v. d. i. i. g. Bal. in rubri. s. de cōsi. i. pe. col. Subicit ē. Bal. q. tñ a pena. l. que fertur declarante hoīe cū p. l. nō ēt certa pena statuta sed arbitraria p. appellari. t. habetis glo. in. c. sup. his. circa fi. j. de accusa. in. l. si qua pena. t. ibi Bart. ff. de ver. si. t. est tex. in. c. primo t. ibi notat Panoz. s. de dila. ¶ Nota ēt ex tex. abi. subditorum tuoz q. monaci dicunt esse subditi abbati. imo sunt plus q. ser ui. c. multos. vbi tex. l. iij. di. t. ēt clerici seculares suos superiores dños appellant. c. cū clerici. j. de ver. signi. c. graue j. de excels. pl. in meminerit epī q. non ex institutione dei s. ex consuetudine sunt plus q. sacerdotes. tex. est in. c. olim lxxxviii. di. t. verba i. stationis t. elationis abhorreant. ecce. lxxxviii. di. Tamen superiores debent honorari ab inferioribus. Et ipsi superiores debent honorare t. caritative recipere inferiores. t. eos fratres appellare. c. esto subiectus. lxxxv. distin. t. ibi tex. cū glo. t. proprie isti sunt subditi cum non solum forum. sed domicilium sortiantur iuxta glo. nō. in. c. i. in glo. in ver. iustitiam facere. de foro compe. Faciunt notata in. c. dilectus. lo. ij. supra de rescrip. glo. in. c. frequens. in verbo anni. de excels. prela. ¶ Nota etiam ex tex. ibi. regularibus t. institutionibus q. inter regulares est dare duplicem legem vnam que puenit ex institutione regule. Alia que puenit ex constitutionibus. Et notate q. in regularibus nō solum regula. s. t. constitutio nes regule p. siderantur. t. iō cū monaci sancti Benedicti l. quo ad regulam sint arctiores q. s. f. res p. dicatores sancti Dominici sed predicatores sunt effecti mendicantes ex constitutionibus. l. non ex regula. vt hic Bal. iō dicuntur esse arctioris regule predicatores q. monaci sancti Benedicti. t. iō de predicatoribus ad monachos sancti Benedicti transitus fieri non posset. sed bene ecōtra. Ita hic

Panoz. Et ideo de monasterio puta sancti Augustini puta obseruatiue nō posset quis transire ad regulā sancti benedicti. vbi in illō monasterio nō fieret obseruantia. Ita determinat. Lap. allegatione. cxxx. ¶ Sed opere precium est scire nūquid clerici inuiti possint astringi ad nouas cōstitutiones quibus vita eoz conformat vel cōmutatur. t. dicite fm Panoz. aut loquimur in regularibus. t. tūc pos sunt inuiti astringi. cū velle t. nolle non habeāt q. fit suū. c. si religiosus. de elec. li. vi. ita glo. notat in. c. quo ad omnes de reg. iur. li. vi. quā sequit Inno. in. c. super eo. j. de regu. t. etiā est bonus tex. in. c. vnico. t. ibi habetur d. statu mo. libro sexto. Glo. tamen videt tenere p. iū in. c. gesta. lxxviii di. ponunt doc. in. c. deus. t. maxime Jmo. j. de vit. t. hone. cleri. t. in. d. c. super eo. in. c. cum dilectus. vbi Panoz. mit. t. Jmo. supra qd met. causa Jmo. in. c. de. si. de statu mona. Aut loquimur in clericis secularib. t. tunc noua vita eis inuitis indici non debet que eorum statūz imutet. ita glo. in. d. c. quo ad omnes. nec ad ligandum dissentientes sufficeret consensus maioris partis. c. cum omnes. t. ibi vidi mus. s. de p. sti. t. requirit consensus epī. ita Panoz. hic. t. in. d. c. cū dilectus. tñ vita eoz moderari bene posset p. noua statuta. c. deniq. iij. di. c. qm. t. ibi habet per doct. j. de vit. t. hone. cleri. ¶ Vltimo nota ex tex. abi. corrigas t. casti ges. q. a correctione regulariter non appellatur. Et ideo inserit hic Inno. q. rescriptū impetratū in causa appellati onis a correctōe nō valet nisi facta mētiōe de cā p. quā corrigitur. nam nō expressa illa causa non posset cognosci an modū excedat. t. sic an appellatio sit frivola vel ne. ita Bal. hic. t. post euz ēt Panoz. facit tex. in. c. dilectus. lo. primo. supra de rescrip. t. que notantur in. c. postulasti. s. de rescrip. t. facit. c. sup. eo. j. de cohabitatione clerici. t. mul. t. tenent communiter doc. l. Panoz. dubitet. tñ post ea firmat. nā cum appellatio a correctione sit prohibita nisi certis ca sibus vt hic ergo in appellatione debet cā exprimi vt ap pareat an simus in casu concessio. c. romana. §. sin autē. eo. li. vj. nota. in. c. quo ad consultationem. j. eo. c. consuluit. el primo. t. ibi casus fm Panoz. j. eo.

Personas. Si appellans. j. termi num a iudice a q. appel lationi. vel a se ipso statuti appellationē nō p. sequitur sine vel iurisditiōi iudicis a quo stare compellitur. b. d. diuidit in duas. put duo dicta ponit. secu da ibi. si aut. Et prima ps loquit qñ terminus immodera te a parte statuitur. t. a iudice moderatur. Secūda quādo terminus a parte statuitur moderate. Vel prima loquitur de termino ad se pntandum. secūda a termino ad profe quendum. Vel prima loquitur vbi appellatū est ante sen tētiā. secūda vbi post sētētiā diffinituā. ita. d. Antoni. t. alij. ¶ Nota primo ex tex. ibi prolixum terminum. q. li cet appellans possit sibi assignare terminum. j. quem p. se quatur t. finiat causas. vt etiā habetur in. c. sepe. j. eo. t. tñ si illum terminum assignauerit nimis plixū abbreviabi tur a iudice a quo. vt hoc tex. ¶ Et antequam vltius pcedamus debetis scire q. duplici modo assignatur tēpus in appella tiōe. quādoq. a iure. quādoq. ab hoīe. a iure assignatur tēpus. p. iō in origine appellationis. l. x. dierū ad appellandū. ille est tex. in auten. hodie. C. eo. c. concer tatiōi. eo. ti. li. vi. t. istud incipit currere de momento ad momentum a die sūe. glo. i. c. non solū. in ver. decēdium e. li. vi. iō nō sufficit appellatū pducere appellationē inter posita nisi probet intra decem dies se illam interposuisse Bal. in. d. autentica hodie. Specu. in ti. d. instru. editione §. i. v. si. sed pone. Et si vult dicere se appellasse intra decē dies a die notitiē debet hoc probare. ita inclināt rota deci sio. cccxxvi. incipit. Item si possessor. facit ad predicta. c. romana. §. si vero eo. ti. li. vi. t. isti decem dies currūt a die sententiē t. notitiē de sententia. glo. in. l. i. §. dies. ff. qñ ap. sit t. in. d. auten. hodie. t. in corpore vnde sumitur. t. in. c. non solum. e. li. vi. in. l. iij. §. minorē. ff. de minoribus. nec sufficit sciat sententiam. puta q. fuit citatus ad audiendā

sententiam. nisi sciat hoc modo lata m. i. tenorem. cautum est ergo qd intimetur. ar. glo. in. c. concertationi. in verbo. sciuerit. e. li. vi. Faciunt nota. in. l. ab eo. C. quod et qñ iudex. Ange. in. l. i. §. libelli. ff. e. et in. l. a snia. §. si. ff. e. Et ibi respondet tacite obiectioni Ange. in. l. i. §. biduum. ff. quando ap. sit in. l. ex consensu. §. si. in. vj. col. ff. eo. vbi Ange. de aretio similiter. in snia autē pditionali lz nundum sit impleta conditio. currit tñ tempus a die snie fm Raphaelcz cum anū in. l. i. §. biduū. ff. qñ appel. sit nisi in snia censurē. vt in. c. preterea. j. eo. Tame Ange. de are. in. d. §. biduū dicit qd lz cautius sit qd a tpe snie appellet. tamē illa lex. nō imponit necessitatem tunc appellandi. Sit tamen cautus qui appellat i vltia die decē dierū vt exprimat horā appellationis. nā cum tēpus currat de momento in momentū d. §. biduū. et d. autē. hodie. et cle. sicut. c. debet constare qd ante vltimū momentū appellauit. ita. Ange. de are. post Lumanū i. l. ij. §. dies. ff. qñ appel. sit. ¶ Secūdo assignatur tempus ad eam in esse productam fōm tāñ. l. xxx. die rum ad petendū apostolos. qui assignatur parti. et illimet xxx. ad dandū apostolos qui assignant iudici ille ter. in. c. ab eo. eo. ti. li. vj. Et in. l. quonā. iuncta. l. iudicibus. C. eo. ¶ Tertiu est tempus qd datur ad eam iam subleuandū. s. tempus ad pñtandū apostolos iudici ad quē et istud est arbitrium. nec est certū. l. preses. vbi textus nō. C. eo. ¶ Quartum est tēpus qd assignatur post eā subleuatam ad introducendū eam effectualiter. s. ad presentandū ipsam appellationē iudici ad quē. et informandū ipsum iudicē. de quo est tex. in. l. i. offerendis. C. e. et istud nō est certū sed distinctū. vt ibi. et in. l. nemo. in. fi. C. d. appel. qz ad introducendū corā pñcipe est bienniu corā inferiore vñ qz ad mediū vltimū fatalis pōt introduci. Ang. de aretio in. l. i. ff. de lib. dimisso. in. vi. col. x. fūculo. nouū tps. ¶ Aliud et quintum ad incoandū cās appellationis que incoatio fieri debet cū iudici cōstiterit appellationem esse legitimā. vt nō. in. l. appellationē. C. e. in. l. i. in principio. ff. nil nō. ap. pendente. vel pñtatione fideiussoris coram iudice. in. auten. de his qui ingre. ad ap. §. i. et incoatur. qz iudex vtraqz parte presente vel p contumaciā vna absente dat pñcipiū cāe appellationis cognoscēde. an iusta sit vel ne. l. si. §. illud. C. de tempori. ap. et ibi glo. facit. que habentur in. c. romana. e. ti. li. vi. in. c. dilectus. il. pñmo. s. de rescrip. ¶ Sextū est tempus qd assignat ad eā psequendum. et etiā hoc nō est certū. dūmodo faciat intra annum. ¶ Septimū est tēpus ad eā finiendū. et hoc est tempus anni. vel ex iuxta cā biennij. c. ex ratione. j. eo. cle. sicut. e. ti. ¶ Aut assignatur ab homine et tūc qñqz assignat ad petendū apostolos qz iudex a quo illud assignat. et tūc pars tenet in termino comparere. et si cōparuerit nō sufficit nisi petat denuo dari apostolos. lz a pñcipio petisset. ter. est ad litterā in. cle. ij. et ibi glo. nota. e. ti. quē tex. ad hoc ponderat Bal. in. l. iudicibus. C. e. ¶ Qñqz assignat tempus ab homine ad iter arripiendū. et istud assignat a iudice a quo. c. peruenit. et ibi videbimus. j. e. ¶ Qñqz et tertio assignat tps ab hoīe ad presentandū apostolos ipsi iudici ad quē et hoc etiā tempus est fatale. quia si intra illud nō presentauerit apostolos deserta erit appellatio. ter. et ibi Bal. in. l. preses. C. eo. Bal. in. l. si. vbi notauit. C. de temp. appel. in. l. col. ¶ Qñqz assignat tēpus ad se presentandū iudici ad quē. et illud pōt assignare iudex a quo. ita habetis hic tex. in pño respōso. qui ita debet intelligi. ¶ Quādoqz assignat tempus ad se presentandū et faciendum fidem de pñtatione. et illo casu iudex a quo lz hoc nō debeat facere. s. respectu tps ad faciendū fidē. qz post quāz pars se presentat corā iudice ad quē vñ ex auditorio eius pendere ita qd amplius iudex a quo non posset eum retrahere. c. ex insinuatione in rōne sui. j. e. Et ideo fm Panoz mi. si pars a pñcipio huic assignationi terminicontradicat nō fiet sibi per lapsum illius pñiudicium. tamen si assignauerit. et pars non contradixerit. valebit assignatio. et erit effectus qz lapso tempore ad faciendum fidem assignato iudex a quo poterit exequi sniam alio non expectato. nec reuocabitur executio in viam attentati. lz ille in veritate isto in termino se presentauerit et psecutus fuerit appellationē. sed durabit executio snie vsqz ad finez cāe appellationis. et si appellans obtinuerit tunc executio tāquā iniusta reuocabitur. non in viā attentati. Tamen licz fidem non fecerit in termino non erit deserta appellatio. Ita dñi de rota notāt in decis. sua. lxxxv. que incipit. Trez si iudex. ita. d. Anto. in. d. c. ex insinuatione. Lardi. notabiliter loquit in cle. i. in. vij. col. eo. ti. et ita Ludo. in singularibus cōsi. viij. in ti. de appel. transit cū dicta decisione. Federi. de senis. cōsi. xxvij. qd incipit. pñctus talis. ¶ Qñqz assignat tempus ad psequendū appellationē qd ideoz tēpus ceseo ac si diceret ad introducendum qz idem importat. l. ij. ibi. causam induci precipitans. C. de temp. appel. et faciunt que ponā. j. proxime. et tale tēpus assignari non potest per iudicē a quo. nec iudex a quo potest imponere iudici ad quem. d. c. ex insinuatione. et ideo si assignetur tale tempus non valet assignatio respectu psecutionis vt teneat psequi. sed resoluitur in eo in quo potest. s. vt videatur dedisse tempus ad iter arripiendum vel se presentandum. nam itineris arreptio vel presentatio sapit psecutionem. c. iij. causa. s. ti. i. c. ex pte. s. de rescriptis. tñ ex causa posset iudex a quo hoc tēpus statuere ad psequendum. puta qz causa celeritate desideret. ita Jmo. in. c. ex insinuatione. ita sentit Panoz. hic et facit tex. in. c. oblate. q tamen loquitur in iudice ad quem de quo non est dubium qd potest. facit textus in. c. cum teneamur infra eodem facit optime. l. si quis filio exheredato. §. hi qui. ff. d. iniust. rup. te. Et dicit rota decis. clv. que incipit. itez si certus terminus. q assignato hoc termino per iudicē a quo ad psequendum extra curiam tunc sufficit vltima die termini iter arripere ad curiā. sed si assignatur in curia debet maiorem diligentiam facere. s. adire saltē vicecancelarium. et si non potest eum habere debet protestari. et infra ponaz. ¶ Quandoqz assignatur tps ad se presentandum et reportandū litteras cōmissionis appellationis vel obtinendum cōmissionem appellationis i curiā. et illo casu respectu temporis ad obtinendū et c. non valet assignatio. quia attingit spectantia ad superiorem. et ideo non valet. d. c. ex insinuatione. et ita. d. Lardi. Ancha. et Jmol. in. cle. i. eo. ti. ¶ Qñqz et penultimo assignatur tempus a iudice a quo vel ad procedendum vel psequendū vel impetrandum cōmissionem. et vltimus dicit q alias appellatio habeatur p deserta. et tunc sicut non valet assignatio termini i dictis casibus. ita etiā lz hoc agat iudex nō valebit per ea que habentur in. d. c. ex insinuatione. et etiā per notata in. d. cle. i. eo. ti. ¶ Vltimo quandoqz assignat tēpus ad finiendū appellationē. et istud per iudicē a quo non potest assignari nisi celeritas cause vigeat. d. c. oblate. Et dixi. s. in termino ad psequendum. nā finire causā spectat ad superiorem. et ideo iudex a quo disponere non potest. d. c. ex insinuatione. ¶ Et est aduertendū q siue in termino iuris siue in termino hominis casu quo eorū assignatio spectat ad iudicē in semper iste terminus est fatalis. qz nō obseruato illo termino appellatio habetur pro deserta. ita hic colligitur ex notatis in iuribus allegatis per singula que que membra. et nota. in. c. prime. s. et ponit Bal. in. d. l. si. C. de temp. appel. i. prim. et circa illa tempora. vnde Bar. in. l. vnica. ff. de libellis di. in. autē. sed cum lis. C. de temp. appel. Bal. in. l. si. C. de temp. appel. et in dictis locis d tempore dato et assignato a iure. de tempore assignato ab homine colligitur hic per doc. et etiā in. c. ex insinuatione j. eo. maxime per Jmo. ¶ Et notetis q pendente aliquo ex predictis interim officium conuiescit. Bal. in. l. appellationē. in. penul. col. C. e. facit. c. significāte. j. eo. do. Anto. Panoz. et Jmo. hic q etiam officium iudicis ad quem cōquiescit. tñ lapso aliquo ex istis fatalibus si cā sit talis in q procedatur officio iudicis poterit iudex ex officio supplere. ita Panoz. hic per notata in. c. constitutis. j. eo. Et vult

gnato iudex a quo poterit exequi sniam alio non expectato. nec reuocabitur executio in viam attentati. lz ille in veritate isto in termino se presentauerit et psecutus fuerit appellationē. sed durabit executio snie vsqz ad finez cāe appellationis. et si appellans obtinuerit tunc executio tāquā iniusta reuocabitur. non in viā attentati. Tamen licz fidem non fecerit in termino non erit deserta appellatio. Ita dñi de rota notāt in decis. sua. lxxxv. que incipit. Trez si iudex. ita. d. Anto. in. d. c. ex insinuatione. Lardi. notabiliter loquit in cle. i. in. vij. col. eo. ti. et ita Ludo. in singularibus cōsi. viij. in ti. de appel. transit cū dicta decisione. Federi. de senis. cōsi. xxvij. qd incipit. pñctus talis. ¶ Qñqz assignat tempus ad psequendū appellationē qd ideoz tēpus ceseo ac si diceret ad introducendum qz idem importat. l. ij. ibi. causam induci precipitans. C. de temp. appel. et faciunt que ponā. j. proxime. et tale tēpus assignari non potest per iudicē a quo. nec iudex a quo potest imponere iudici ad quem. d. c. ex insinuatione. et ideo si assignetur tale tempus non valet assignatio respectu psecutionis vt teneat psequi. sed resoluitur in eo in quo potest. s. vt videatur dedisse tempus ad iter arripiendum vel se presentandum. nam itineris arreptio vel presentatio sapit psecutionem. c. iij. causa. s. ti. i. c. ex pte. s. de rescriptis. tñ ex causa posset iudex a quo hoc tēpus statuere ad psequendum. puta qz causa celeritate desideret. ita Jmo. in. c. ex insinuatione. ita sentit Panoz. hic et facit tex. in. c. oblate. q tamen loquitur in iudice ad quem de quo non est dubium qd potest. facit textus in. c. cum teneamur infra eodem facit optime. l. si quis filio exheredato. §. hi qui. ff. d. iniust. rup. te. Et dicit rota decis. clv. que incipit. itez si certus terminus. q assignato hoc termino per iudicē a quo ad psequendum extra curiam tunc sufficit vltima die termini iter arripere ad curiā. sed si assignatur in curia debet maiorem diligentiam facere. s. adire saltē vicecancelarium. et si non potest eum habere debet protestari. et infra ponaz. ¶ Quandoqz assignatur tps ad se presentandum et reportandū litteras cōmissionis appellationis vel obtinendum cōmissionem appellationis i curiā. et illo casu respectu temporis ad obtinendū et c. non valet assignatio. quia attingit spectantia ad superiorem. et ideo non valet. d. c. ex insinuatione. et ita. d. Lardi. Ancha. et Jmol. in. cle. i. eo. ti. ¶ Qñqz et penultimo assignatur tempus a iudice a quo vel ad procedendum vel psequendū vel impetrandum cōmissionem. et vltimus dicit q alias appellatio habeatur p deserta. et tunc sicut non valet assignatio termini i dictis casibus. ita etiā lz hoc agat iudex nō valebit per ea que habentur in. d. c. ex insinuatione. et etiā per notata in. d. cle. i. eo. ti. ¶ Vltimo quandoqz assignat tēpus ad finiendū appellationē. et istud per iudicē a quo non potest assignari nisi celeritas cause vigeat. d. c. oblate. Et dixi. s. in termino ad psequendum. nā finire causā spectat ad superiorem. et ideo iudex a quo disponere non potest. d. c. ex insinuatione. ¶ Et est aduertendū q siue in termino iuris siue in termino hominis casu quo eorū assignatio spectat ad iudicē in semper iste terminus est fatalis. qz nō obseruato illo termino appellatio habetur pro deserta. ita hic colligitur ex notatis in iuribus allegatis per singula que que membra. et nota. in. c. prime. s. et ponit Bal. in. d. l. si. C. de temp. appel. i. prim. et circa illa tempora. vnde Bar. in. l. vnica. ff. de libellis di. in. autē. sed cum lis. C. de temp. appel. Bal. in. l. si. C. de temp. appel. et in dictis locis d tempore dato et assignato a iure. de tempore assignato ab homine colligitur hic per doc. et etiā in. c. ex insinuatione j. eo. maxime per Jmo. ¶ Et notetis q pendente aliquo ex predictis interim officium conuiescit. Bal. in. l. appellationē. in. penul. col. C. e. facit. c. significāte. j. eo. do. Anto. Panoz. et Jmo. hic q etiam officium iudicis ad quem cōquiescit. tñ lapso aliquo ex istis fatalibus si cā sit talis in q procedatur officio iudicis poterit iudex ex officio supplere. ita Panoz. hic per notata in. c. constitutis. j. eo. Et vult

De Appellationibus

hic Panoz. in fi. col. verfi. **U**lterius quero. qd si intra terminu ab hoie assignatu fuit legitime impeditus qd no est profecutus vel terminum non seruauit qd lapsus etiaz huius termini non debet ei nocere per notata in c. ex ratione j. e. facit. l. pteses. C. e. l. in contrarium aliquantiter faciant que. j. colliga ex mente Bal. super verbo. ex tunc. in textu opi. Panoz. hic fuit. d. Anto. in c. ex rone. i. iij. q. j. e. et ibi Jmo. l. aliter ibi Panoz. **A**lia sunt tempora que non sunt regularia in omni causa appellationis sed sunt casu alia. quia militant nisi i certis causis. puta pzo qn electus ad decurionatus vel aliud munus i ca appellat. illo casu habet duos menses. non aut annuum ad prosequendu appellationem. l. i. C. de temp. appel. **A**liud e tempus. puta ad faciendum puniri iudicem qui voluit admittere appellatione no admittenda. et illud est varium fm dignitatem iudicum appellationis. l. si appellationem. C. e. l. si eius. in fi. ff. de appel. reci. **A**liud est tempus qd datur non valenti propter iustum metum vel iustuz impedime tum appellare. c. si iustus. j. e. l. i. et in toto ti. de his qui per met. iud. no appel. et illud e tempus. x. diez. et currit eo modo quo tempus ad appellandu. **A**liud est qd assignat qn appellatur a pedaneis iudicibus ad principem. nam ad introducendum appellatione cora iudice dantur duo menses. s. appellationem. in auten. de iudici. Ad introdu cendum autem alias appellaciones que interponuntur ab alijs iudicibus et alio qz de pedaneo ad principem. s. ad informandum superiorem an appellatio sit ad mitem da vel ne. no est assignatu certu tempus. l. in offerendis. C. eo. sed tamen in primis. vj. mensibus anni dati ad pro sequendum debet hoc facere. tex est nota. i. l. nemo. et ibi po nit Bar. et alij in fi. C. de temp. appel. **A**liud est temp^o s. donec causa pcedet in auditorio pncipis. qz vel ipe vult cognoscere vel nondu comisit cam. l. iam accepisset sup plicatione et istud est perpetuu. qz nunqua appellatio ha betur pro deserta donec ca pendet in auditorio principis nec currunt fatalia. tex est not. in auten. sed cum lis. C. de temp. appel. facit ro capituli ex insinuatione. j. eo. **A**liud est tempus qd vocatur reparationis appellationis. qz la pso vltimo fatali dabant. iij. menses ex restitutione prin cipis intra quos posset cam appellationis reparare. i. de nouo prosequi. tex est in. l. ij. q. si ita. C. de tempo. appel. sed tn vt dicit ibi Bal. qd istud est hodie sublatu qz habent annu appellantes. et ex ca biennium. et ex restitutione trie niu. c. ex rone. et ibi videbimus. j. eo. aut e. ei qui. C. de tem. appel. **N**o ex tex. ibi. pgruenie. et q. appellans dūmo do statuat terminu congruentem pot sibi statuere tps ad prosequendum appellatione. et sic hz Bald. ex quo appel latio est defensio. c. suggestu. j. eo. et pars pot per indirectu se ipsam excludere a sua appellatione. et sica defensione infert hic Bal. limitationem ad glo. no. in. l. pactuz quod inter heredes. ff. de pac. dum glo. vult qd non valet pactuz per quod pars renunciat defensionibus suis. nam dicit il lud procedere nisi pars ad illas defensiones producen das statueret sibi terminum. nam illo casu lapsu illo ter mino non tamen ex renunciatione partis solum qz etiam ex negligentia exclusus erit a suis defensionibus. ita hic Bal. et sic sicut terminus iudicis in dubio censetur perempto rius. glo. in. cle. i. de excep. ita terminus partis met. **N**o etiam ex tex. ibi. extunc. et q. lapsus termini assignati ab homine ad appellatione prosequendum inducit renun ciationem et desertionem appellationis non expectato vl terius termino iuris. ita hic Jmo. p hunc tex. gl. i. c. cu sit j. eo. et sequuntur coter doc. excepto Hosti. et voluit Sede ri. de sen. in consi. suo. xxvij. qd incipit. punctus e. et hoc p bat hic tex. duz vult qd lapsu termino tunc sine debeat stari. **N**o enim verbum extunc. qd cum sit repeti um bis in tex. nostro videtur importare iuris ministeriu. ita est gl. no. in. c. vt circa. in glo. in verbo. omnia et singula. de elec. li. vj. in cle. i. in verbo. diocesanis. de iure patro. Si ergo di ctio. extunc. denotat extremitate temporis. l. iij. in fi. ff. de

condi. et demon. gl. in terminis in cle. i. in verbo. tunc. de iure patro. in cle. i. in verbo. exnunc. de concess. pch. in pbe mio. in fi. in verfi. et cu confusas. in verbo. tunc. ergo hic e casus expressus qd ab ea extremitate teporis. s. a die lapsi termini assignati ab hoie deserta erit appellatio non ex pectato termino iuris. Attamen si in termini assignatioe appareret qd mens assignantis no fuit ex lapsu termini i ducere totalem desertione no induceret desertio. puta qz diceret qd post terminu appellatus possit prosequi no ob stante negligentia appellantis. ita Semi. in. c. s. i. in. ij. co lu. de elec. li. vi. **I**tem secundo venit limitanda regula hec qd non pcedat qn ab hoie assignaretur terminus iam a iure assignatus. nam succedit loco terminu iuris. Vn de si ille non est fataliter a iure assignatus nec iste. et sic non inducet desertione. ita Seminia. vbi pte. Lapsus in cle. i. e. de quo. j. e. c. cu sit romana. **E**t per istud verbum. tuc. habetis notare aliud fm Jo. an. et Panoz. hic in fi. columnne. et comunitur doc. excepto Hosti. qd dato qd milli es sit certum qd appellans non possit finire appellationez intra terminu assignatu. qd tamen appellatio no habet p deserta. nec pot mandari executioni snia. nisi puctualiter lapsa ipa die termini. qd patet per istud verbu. tunc. de du cendo vt. s. et pro hac opi. faciunt notata i. c. comissa. et ibi bonus tex. de elec. lib. vi. et faciunt notata per Bar. in. l. cu stipulatus sim mibi a pculo. ff. de ver. ob. bonus tex. et ibi Bar. in. l. iij. s. i. ff. de codi. et demon. Bart. in. l. tutoribus. ff. de testa. tutela. **E**t sic ex isto vos habetis limitatione ad theoricā quā facit Bar. in. d. l. cu stipulatus sum. dum vult qd in termino assignato ab homine ex conuentione ad aliquid faciendum satis sit qd constet qd debito tempore fi eri non possit. nam tunc non expectabitur vltima dies ter mini. quia illud venit limitandum vt habeat locum in ter mino assignato ab homine qui succedit loco termini iuris tunc eni sapit nam termini assignati a iure. et tunc io pu ctualiter vltima dies termini est expectanda. Ita est caus hic fm predictos doctores maxime Bal. Dicit tn hic Pa noz. qd de lapsu huiusmodi terminoz no excludet quo mi nus iudex possit suum officiu impartiri si sit talis causa in qua ex officio pcedi possit. per notata in. c. constitutus. j. eo. vt et predicti. **N**o ex illo verbo. extunc. aliud qd per lapsum tps assignati a lege vel ab hoie loco legis com mittit obligatio statim. nec habet locu purgatio more. ita pbat iste tex. dum purgatione no reseruat. sicut facit in. c. potuit. j. de loca. Ideo infert hic Bal. ad pena euitan. vel ne quis dicat fecisse p lege non admittit purgatio more. et de hoc adducit bonuz tex. in. l. temperet. C. de vestibus eburneis. et deauratis. li. xi. Et do vobis duas gl. vna i. c. l. canon. in verbo. priuatus. et ibi Semi. not. et in. c. cupi entes. s. qd si per. xx. in verbo. expectati. et ibi etiaz Semi. de elec. li. vj. Et io dixit Bal. in. c. i. quo tpe mil. in vfi. seu. in pzi. qd vbiqz lex post certu tps retro transfert domini um. vel aliud. puta actiones et sic opaf aliqz effectū ipso iure qd talē effectū no admittit purgatio more. nec ob stat. c. potuit. j. de loca. qz lex vltius disponedo pcessit. vt aliter et meli^o lex no opaf omnimode suū effectū ipso iu re. sed ita demuz si dñs voluerit. d. c. potuit. et l. ij. C. de iu re emphi. Subijciens etiaz Bal. qd etiaz si lex imponeret penam mutationis status no admitteretur purgatio mo re. l. si ex causa. s. idem Papinianus. ff. de minor. idem di cit si lex auferret aliquod beneficium siue priuilegium. l. thais. s. intra. ff. de fidei u. liber. l. statu liberu. s. sticum. ff. de lega. ij. c. i. quo. tempore mil. in vfi. seu. et hoc idem vo luit Bal. l. accepta. i. xxi. q. c. de vsur. Dicit tn Host. et seq tur. d. Anto. qd per hanc dictionem. extunc. non est intelli genda littera vt velit excludere tempus quadrimestre qd indicatis datur. vt in. c. querenti. s. de offi. delega. Bal. te net contra. et ibi glo. ponderat in. l. i. in principio. C. de te po. appel. **N**ota etiam ex hoc met tex. ibi. tuc. et c. qd vbi conuentio tendit circa rem iudicatam. puta quia per eaz assignatur terminus ad appellandum siue appellatione

prosequendum cum lapso illo termino sententia sit trans-
futura in rem iudicatam. aduersus talem conventionem.
nec terminum in ea assignatum non admittitur purgatio
more. et sic habetis casum hic eius quod voluit Baldus
in l. tale pactum. §. qui prouocauit. ff. de pac. q. ubi pactum si-
ue conventio tendit ad confirmandum rem iudicatam ad-
mittitur purgatio more. Ita habetis hic text. Et ad halle-
go vobis glo. in c. sepe. in verbo peremptorie. j. c. et etiam
quod voluit glo. in c. cum causa. §. ti. i. et ibi etiam Panor.
dum volunt ille glo. q. c. consuluit. §. de offi. delega. ubi ex
gratia expectatur post peremptoriam reus citationem non
habeat locum in parte non comparente intra terminum
ad prosequendum appellationem. ¶ Nota ibi text. con-
tradictioni. uncto fine. q. paria sunt. siue in rescripto dica-
tur. nulla contradictione obstante vel appellatione remo-
ta. et ita. d. Anto. hic et Imol. ¶ Glo. in verbo. p. p. p. p. p.
in fine. vos dicite q. istud procedit in ipso appellante ut
possit assignare terminum. sed i appellato secus est. quia
appellatus non potest statuere terminum ipsi appellanti
ad prosequendum. ita Spec. e. ti. §. nunc breuiter. versicu-
lus. id est pone. ita domi. de rota decis. sua. c. iij. que incipit. Itē
q. appellatus. et ita hic cōter docto. Iudex autē a quo an-
terminum assignare possit et quem terminum dicite ut su-
pra dixi in distinctione temporum. ¶ Sed quid de iudi-
ce ad quem. et certe concludunt hic doc. maxime Panor.
mi. fm Spec. in d. versu. item pone. q. regulariter iudex
ad quem assignare non potest terminum nisi causa suade-
at quia celeritatem desideret. c. oblate. j. eodem. et voluit.
Imo. in c. ex insinuatione. j. c. Et ideo dicunt post Spec.
ubi proxime q. non posset iudex ad quem cogere partem
ad prosequendum appellationem. q. in dultum a iure benefi-
cium nemini ē auferendum. Reg. in dultu. de reg. iur. li. vi.
nisi appellato p. p. finē tēporis. iuxta notata in c. sepe. et i
c. oblate. j. eo. in stāte ut finis sua confirmaret. nam illo cau-
in stāte reo appellato cogere appellans respondere. do.
¶ Nihil nititur impugnare quia non debent admitti libelli
contradictorii in iudicio. ¶ Vnus pro parte actoris et con-
trarius pro parte rei. Ita Ange. in l. in tribus. ff. de iudi. et
Inno. i. c. cū ptingat. §. de of. dele. §. non debet audiri ap-
pellatus petens suam finem confirmari. Adducit etiam
notata in l. fundi. in l. fundi. ff. de excep. re. iud. ubi si ex-
ceptio rei iudicate que nasci potest ex vno iudicio in totū p-
iudicat alteri non admittitur cumulatio libellorum nec iudi-
cioz. §. cū per appellationē interpositā per appellantem
secuta inde finis fiat p. iudiciū appellato non admittit-
tur libellus appellati. Sed his fundamentis respondet p-
tex. in c. oblate. et etiam per notata in c. sepe. j. eo. nam istud
fit in odium appellantis negligentis prosequi. unde si non
admitteretur appellatus petens suam finem confirmari ap-
pellante non prosequente non esset plene prouisus ipsi ap-
pellato. qui ē aperta via per appellante potuit petere sen-
tentiam in aliquo reformari. iuxta notata in l. si. C. q. pro-
uoc. non est nec. i. c. ex parte. §. de rescrip. et facit in simili. l.
si post mortē. §. si. ff. de bo. pos. §. tab. nam appellante non
instante si appellatus non posset instare solus. sequeretur
desertio appellationis. et sic simplex confirmatio finis non
autem reformatio. ¶ Sed nunquid habeat de necessitate
iudex assignare hos terminos. Et dicite q. non. sed potest
si vult. text. est ad litterā in c. ad hoc. il primo. j. eo. et est ra-
tio quia ipso non assignante terminus prouisus est omnino
per dispositionē iuris. ut patet in assignatione temporum
¶ Nunquid iudex a quo terminus semel assignatus pote-
rit abbreviare. et dicite q. non. ita hic Panor. per text. in c.
significante. j. eo. in l. siue pars. C. de dilla. nam dilatione
semel assignata pendene suspendit iurisditio assignan-
tis dilationē. d. iuribus. ergo cum eius iurisditio sit suspē-
sa non poterit hanc dilationem semel datam abbreviare.
ita Imo. in c. ex insinuatione. j. eo. Et sic habetis q. plus
suspendit iurisditio iudicis a quo assignatio termini

quā appellatio. nam pendente appellatione ab interlocu-
toria si iudex pcedit ad vltiora non nultiter pcedit sed pē-
det ex futuro euentu. c. non solū. e. ti. lib. vi. et tñ assignato ter-
mino non potest ad vltiora pcedere pendente termino. ita
Petrus hic. ¶ Sed nunquid poterit progare terminus semel
assignatus. et cōcludit q. non. ita Panor. in c. sepe. post glo. i
verbo. peremptorie. j. eo. et et Panor. et d. Anto. post glo. i
c. cū cā. §. ti. i. et finita dilatiōe non est dubiū. l. Bal. teneat q.
riū in l. ij. in principio. C. de temp. appel. et q. non possit p-
rogare finita dilatiōe pbat in tex. n. o. nā statim finito
termino deserta est appellatio. ut hic facit qd notat Bal. i
c. de causis. de offi. deleg. et Bar. in l. iij. in principio. ff. de
dam. in fec. pendente etiam clarus est q. non potest. quia eius
iurisditio stat in suspensio. d. c. significante. ¶ Sed quando
poterit assignare iudex a quo istos terminos. Et dicite aut
detulit appellationi aut dedit libellos refutatorios aut ni-
hil fecit. Si detulit appellationi et tūc potest assignare hos
terminos. casus est de brocha in c. i. §. post bec. uncto p-
cipio. eo. titu. li. vi. et etiam cle. i. in fi. eodem titulo. Et in istis
locis concludunt doc. voluit Jo. an. et scribentes in c. cum
appellationibus. e. ti. lib. vi. et est ratio. nam l. deferendo
appellationi videatur carere iurisditio post ipsam de-
lationē. d. c. cū appellationibus. tñ non caret quo ad ea q.
tendunt ad faciorem expeditionē appellationis. c. cum te-
neat. j. eo. et iō potest huiusmodi terminos assignare. ¶ Aut
dedit libellos refutatorios et etiam potest assignare. d. c. i. p-
cipio. et versu. post bec. et ibi scribentes. et similiter docto.
in d. cle. i. et etiam in d. c. cum appellationibus Panor. mi.
in c. proxime sequenti. in i. columna. tenet quod imo quā-
do iudex appellationem non recepit sed ad vltiora p-
cessit non potest appellationi terminus p. p. allegat
Inno. in c. h. de accusa. et rōnem quia quo ad iudicem
habetur pro non appellante. per ea que in simili nō. i. gl.
in c. cum venisset. §. de eo qui mit. in po. ergo ita si dedit li-
bellos refutatorios. et j. subijciam. ¶ Aut nihil fecit et tūc
etiam potest assignare. ut hoc text. nostro ubi casus in ge-
neralitate sui de hoc ubi proxime. nam ubi iudex a quo si
dat apostolos vno vel alio modo quo ad iudicem ipsum
abdicat a se iurisditioem saltem quo ad exercitum. no-
ta. in cle. ij. in gl. si. eo. ti. in c. ut super. et c. ab eo. e. titulo. li.
vj. ergo non minus poterit assignare terminum quam si
detulisset. quo casu abdicat a se iurisditio. c. cū appella-
tionibus. e. ti. li. vi. et assignando hos terminos tñ non vide-
tur deferre appellationi. glo. est in c. cū appellationibus.
et ibi not. in verbo remittatur. eo. ti. li. vj. faciunt notata p-
dominos de rota in d. decis. ccij. ¶ Aliud succedit vide-
l. q. verificabit ista assignatio termini et quid habet. fa-
cere appellans ad hoc ut dicatur obedisse termino. Et p-
mo circa apostolos recipiendos dicite q. si dilatio assigna-
tur certa die tunc debet illa die comparere et petere apo-
stolos denuo. si dilatio assignatur in certa die. puta quia
vultur illo verbo intra talem terminum quod verbum in-
tra non ponit magis vnam certam diem quam aliam. l. §.
oēs dies termini dicuntur intra terminum et tūc satis est q.
cōpareat vna die termini et petat apostolos. ita gl. in cle. ij.
in glo. in verbo. intra. eo. ti. aut assignatur vsq. ad talem
diem et postea successive de die in diem. et tunc lapsa die
expressa si non comparuerit deserta appellatio. et ideo
vsq. ad illam diem expressam debet comparere et aposto-
los petere. nec illa vna postea successive excusant contu-
maciam. ita Bal. in c. mandatum in fine supra de rescrip-
tis ita Bar. in l. cum stipu. sim mihi a procuro. in fine. ff.
de verbo. obli. ita Ange. in repetition. l. si in sulā. in. xxvj.
fallētia. ff. de verb. ob. ¶ Circa terminū ad iter arripien-
dum et tunc sufficit in termino iter arripere etiam si vltima
die termini hoc faceret. c. i. et ibi bonus text. quem notat
Gemini. de elec. li. vi. domini de rota in decis. sua. clv. que
incipit. itē q. si terminus. ¶ Circa terminū ad se p. sentā dū
dicite q. p. sentialiter dicunt se exhibere pape vel alteri iu-

De Appellationibus

dici ad quē. de. duduz. §. statuimus in gl. in xbo presenta
ri. de sepult. nōt Jo. an. in. c. quāvis de election. li. vj. dñi. §
rota in. d. decif. clv. et illo casu non sufficeret se pñtare cathe
dre vel pallatio s; debet se pñtare superiori. q; si nō potest
presentur in tpe. iuxta nōta in. c. cupientes. §. q; si per. rr.
in glo. in verbo. proposita. de elec. li. vj. et in. c. si iusto. j.
eo. et ibi dicā. nec sufficeret se presentare auditori siue audi
toribus apostolicis. nisi appellatio esse interposita super
casu in quo ipsi habent iurisdictionē sine speciali cōmissio
ne. ita Imo. in. d. c. ex insinuatione. faciunt nōta per rotam
vbi prime. Sede. de senis generaliter vñ velle in consi. xl.
incipit punctus questiois. tenet q; sufficit vt se pñtet appel
lans corāz auditoze §. dictoz. et ibi dñm terminat aliā qōnem
q; sufficit q; iste compareat per procuratorem habentem
mandatum ad prosequendum vel ad hoc. ¶ Circa tem
pus ad prosequendum dicite q; cum habeat in se iter arre
ptum. c. cum cā. §. titu. i. sufficit inter arripere. et ita Oldra
dus. consi. lx. incipit. est tempus in prin. Et ita Spec. eo. §.
nunc breuiter circa fi. Sed vt dicit ibi Jo. an. in. addi. pōt
dici q; in. c. cum causa. ponderatur iter arreptum ad argu
endam maiorem negligentia. Et iō dicit q; in termino ad
prosequendum debet saltem psecutionē aliquo mō incho
are ipetrandō iudicē vel libellādo. Imo. in. c. si. dicit q; an
factum tenenda est opi. Jo. an. post factum autem tenēda
est opi. Spec. et primo posita. et idem dicit fortius in termi
no ad se pñtandum sufficit iter arripere. tamen comunis
opi. est in pñm item verificaretur per impetrationem re
scripti. vel per presentationem factam de se superiori. c. ex
parte. sup. c. dilectus lo. ij. §. de rescrip. Hoc verum nisi iu
dex ad quem eēt in loco ipso vbi esset appellatū. puta i cu
ria appellat ad papā tūc iste terminus ad psequendum vt
aliquid operetur in omni hora qua iret ad palatiū diceret
se iter arripuisse iō requiritur q; saltem se pñtet superiori
ita rota in. d. decif. clv. ita hic Panoz. vide que supra dixi. et
quecumque tpa sint vel a iudice vel appellante assignata
non tñ appellatus cogere appellanem ad prosequendum
appellationem nisi prope finem anni poterit. Ita Federi
cus cōsi. cij. incipit. in causa hospitalis. satis enī facit i ter
mino se pñtando. Archi. ij. q. vj. c. appellatione. Oldra
dus consi. lx. incipit. Est tempus. ¶ Ultimo nunquid de
serta appellatione per appellanē. vel lapsu dictorum termi
norum vel alio modo si appellatus ipse ante desertam ap
pellationem cepisset prosequi poterit ne prosequi appel
lans appellationem iam desertam. d. Anto. hic tenet q; nō.
loquitur tñ nimis generaliter nec aperit quando pars ce
pisset ante lapsum termini procedere. Et Spec. eo. t. §. nūc
breuiter. verfi. Sed pone. contrariuz tenere. ¶ Et domi
ni de rota vt decif. sua. lxvj. et etiam. c. lxxxiij. que incipi
unt. item q; appellatus. ibi tenent quod ex beneficio appel
lati potest appellans prosequi appellationem a se desertā
et ita est casus in. c. ex parte supra fm vñm intellectuz et
ibi Panoz. supra de rescrip. Panoz. et Imo. hoc idem te
nent declarantes hoc procedere quando appellatus cepis
set prosequi ante desertionem appellationis factam ab ap
pellante et post desertionem vellet prosequi. secus si post d
sertionem ipse appellatus nollet vltius prosequi renun
ciasset prosecutioni cepte. nam tunc non admittitur appel
lans. et ita saluauit dictum Spec. et hoc credo fuisse de mē
te dominorum de ro. q; dñtius ponitur in ele. si appellatio
nem. c. titu. ¶ Cum igitur desertā appellatione appellās
non possit vltius prosequi ex hoc inferitur q; iudex abs
que alia citatione poterit sententiam primam exequi. Ita
hic Panoz. et ita Imo. in. c. ex ratione. j. eo. et ibi dicā. no
tant legisse in. l. eos in principio. ff. eo. et etiam voluit. Pa
noz. in. c. cum causa. §. ti. i. in. c. sepe. in. c. directe. j. eo. in con
trarium tamen est ibi tex. quem ibi ponderat Bald. in. l. ij.
in fi. C. de tem. appel. Dicam forte aliquid in. d. c. ex ratio
ne. ¶ Glo. ij. ad fi. dum glo. vult q; iudex a quo possit assi
gnare varios terminos. dicite vt supra dixi. et intelligite q;
potest siue sit delegatus siue ordinarius. c. ad aures. j. eod.

Quo ad. c. ex insinuatione. dicite vt ibi glo. in verbo. iudi
cio. i. fi. ¶ Notate ex glo. q; lapsus termini assignati a iudi
ce. vel a iure vel etiam a partibus habet vim citationis pe
remptorie. et ideo etiam absque alia citatione potest etiam
ad vltiora procedi. concordat gl. in. c. cum causa. sup. ti.
proximo. j. eo. c. proximo. et c. sepe. et est ratio nam iudex
a quo per appellationem non desinit in totum esse iudex.
nec assignatio horum terminorum facit vt videatur detu
lisse appellationi. c. oblate vbi tex. et ibi Jo. an. j. eo. ti. c. cu
causa. §. ti. i. et ibi Panoz. ¶ Notat rota. decif. sua. c. cij. su
pra. allegata imo nec etiam si detulerit si est ordinarius de
sinit esse ordinarius. quinimmo potest ne aliquid in noue
tur contra appellationem inhibere. voluit glo. nō. in. c. ij. i
verbo restrictius. j. de matri. §. contra interdic. eccle. quā
ibi intelligit Imo. et Cardina. procedere vt possit inhibe
re quando tractatur de materia pacti. Et ideo postquā de
tulit cū omnino non careat iurisdictione vt supra dixi pōt lz
detulerit appellationi assignare terminum ipsi appellan
ti. Ita glo. que sentit hanc rationem in. d. c. ij. et dñi de rota
decif. sua. c. cij. que incipit. Item sit appellef. et est bonus
tex. in. c. sepe. j. eo. §. vñm tene mēti qd vltra supradicta
si est vex est nota dignum sed dubito ppter ea que nōntur
in. d. c. cum appellationibus. eo. et in. c. i. §. post bec. co. titu.
li. vj. et in. c. i. eo. q; iudex qui post appellationem ad vlti
riora processit non potest postea assignare terminum ap
pellati. Ita Imo. in. c. i. de accusa. quem refert. et sequitur
Panoz. in. c. cum sit romana. in prima columna. j. eo. et fa
ciunt nōta in. c. ij. de eo qui mit. in poss. cā. re. et est rō que
sumitur ex regula ex eo q; quis impugnat. et ex regula. qd
semel. de regul. iur. li. vj.

¶ An sit romana. Appellans
ad psequē
dum appellationē habet annum et ex causa bi
enium nisi iudex moderet. Et si intra id tem
pus non prosequitur rata manet sententia. si autem ante
sententiam similiter ad primum iudicem redire debet. et
qui de crimie impetitur seu accusatur appellare potest nisi
sit notorius. h. d. §. fm intellectuz Panoz. addite vñm
membrum. l. q; si extrajudicialiter a grauamine appella
uit lapsis dictis terminis in viam appellationis nō audi
tur. ¶ Diuidit fm intellectū Panoz. i quāq; ptes. In pri
ma pñmittit regulā magistratū et generalē. In secūda que
est ibi. infra qd et. descendit ad speciem qñ appellat post se
tentiam ab ipsa sentētia. In tertia que est ibi. si xō a gra
uamine. descendit ad speciem qñ appellatur a grauamine
extrajudicialiter. In quarta que est ibi. que autem ante se
tentiam. descendit ad speciem qñ appellat iudicialiter s;
non a diffinitua. In quinta que est ibi. pterea. dicit no
uiz casum an impetitus de crimie possit appellare. ¶ In
quarta pte text. ibi cogit et. intelligite causatiue non pre
cise. quia si nō psecutus est appellationē coram iudice ad
quem remittit ad iudicem a quo. et iō dicit tex. cogit illius
stare iudicio ad quem et. ¶ Nota pmo ex tex. ibi annus
indulgetur et. q; ad appellationem psequendum itelligi
te et finiedum datur appellatibus annus siue appellat iu
dicialiter siue extrajudicialiter et ita hunc text. declarat in
ele. sicut. co. ti. ¶ Nota etiam ex tex. ibi necessaria et euide
ti. fm Bald. hic q; ad hoc q; detur biēnium ad prosequen
dum appellationē duo requirunt. q; habuerit necessariuz
impedimentum. secundo q; sit euident. ita hic Panoz. mi.
¶ Nō ē ex tex. ibi. nisi forte. q; iudex potest terminuz assi
gnatum ad psequēdum appellationē ex causa moderari.
et dicam in glo. Subicit tñ hic Bal. q; istud non pcederet i
termino assignato iurisdictioni ipsius iudicis. q; alem ter
minum ex causa etiam non poterit iudex progare. Addu
cit casum nō. in. l. si in lege. in principio. et ibi Bar. ff. loca.
quē tex. ponderat ad hoc etiam Ludo. in. l. ij. ff. de re iudi.
¶ Nō etiam ex tex. ibidem. nisi forte iudex. fm Panoz. q;
non solum iudex pōt assignare terminū appellanti quan
do ipse appellans sibi assignasset imoderatum. c. pñme

precedenti, sed etiam absque alia assignatione facta ab appellante. **C** Nota ex tex. ibi. audiet appellans. et h3 Bal. q. deserta appellatione iudex a quo pot. exequi primam sententiam parte non citata. qd p3 ex quo isti appellanti dene gatur audientia. Na vbi claz est q. ps no possit allegare non venit ps citada. vt hoc tex. i. fine. et ibi dicat. igitur et c. **C** Nota ex tex. ibi. audiet appellas. q. deseres appellatione a diffinitiva ceset verus cotumax. ideo amplius no audietur. facit. c. personas. supra prime precedes. in interlocutoria aut bene auditur si de nouo grauetur l3 primam appellationem deseruerit. Ita. d. Anto. hic et Imo. et sic deseres appellationem ex toto non equiparatur vero contumaci. vtraq3 ex pdictis. quia nequaq3 possit appellare. cle. i. de dolo et contu. d. An. in. c. se. et de his in. c. directe. j. eo. **C** Nota ex tex. nfo in tertia parte ibi. audietur appellas. fm intellectum Panor. hic q. vbi quis appellat a grauamine ex iudiciali deserta appellatione non auditur ampli us in viam appellationis. tn si grauetur dicit tex. non audiat amplius vt includat. s. via cepta appellationis. quasi inu at q. bene audietur in viam querelle. vel alia via quecu que copeteret ad reuocadu grauame excepta appellatione. et de hoc est tex. in. c. concertationi. eo. ti. li. vj. d. Pbi. hic impu gnat hoc dicens q. l3 pars a principio qm grauetur extra iudicialiter habeat duo remedia. vnus appellationis. aliud qrele vel alterius iuris. et possit ipse eligere ex istis qd ve lit. d. c. concertationi. tn postq3 elegit viam appellationis n debet posse recurrere ad aliam viam si appellatione qua elegit non psequatur. quia no psequendo videtur ratum habere. c. quo ad consultationes. s. ti. li. lab eo. C. quomodo et qm iud. Ita impugnatio est primo p tex. nfm du exclu dit solu istum in via appellationis. et vnus exclusio alteri us est inclusio. c. none cu3 vulgaribus. supra de presump. Preterea est contra tex. iuncta glo. ibi in. c. l3. de sent. exco. li. vj. et faciunt que dixi in. c. i. circa finem naz contra sententia nulla consultum e etiam in via appellationis et nullitatis. et tn desertio appellationis non excludit a nullitate. d. c. l3. ergo ita in simili. cum et extraiudicialia nunquam transe ant in rem iudicata. d. c. concertationi. per desertione3 ap pellationis non magis conualidabunt q3 snia nulla. nec intellectus datus ad. c. concertationi. per. d. Pbi. conuenit illi littere. **C** Sed circa hoc quero. quid si appellat3 extra iudicialis in causa bñficiali in partibus interposita et legi time intimata sit deserta an post lapsum fatalium poterit pars appellationis causas facere comitti et in negocio pn cipali pcedere in audietia. Et vt primo dicendu q. sic. qz negotiu ia est ad curia deuolutu p appellationes. et a lege videtur omnes citati ad curiam quoz interest. c. i. de elec. li. vj. iuncta cle. causam. de elec. nec inferior ammodo de ista causa potest se intrromittere. c. vt nostrum eo. ti. c. quamuis de elec. li. vj. in contrarium facit. nam deserta appellatione cessat effectus ipsius appellationis saltē deuolutionis. vt videbimus in. c. ex ratione. j. eo. et facit cle. si appellationem eo. titu. et que. no. in. c. ex pte. s. de rescrip. vbi l3 deserta ap pel. possit de attentatis cognosci tn iudex ad quem d nego tio principali vel appellationis no pot se intrromittere. Ro ta in decis. exrv. q. icipit. Itē maior pars dñoz. distinguē do soluit. aut querimus an in audientia possit pcedi per modu querelle. et dicendu est q. sic. no obstante desertione vt prime noui ex tex. et d. c. concertationi. et vult Pau. de elleozaris. et Imo. in cle constitutionem. de elec. et faciunt noia in. c. sepe. et in. c. Nicolao. j. eo. et in. c. veniens. de re nunc. Aut querimus an in viam appellationis possit pro cedi in causa. et dicendu est q. no. Et ita pcedant p3ia et sic videtis. hec decis. est p. d. Pbi. relata. **C** Nota ex text. ibi. huiusmodi dici appellationes. q. appellatio extraiudicia lis proprie non est appellatio. sed est prouocatio ad iudici um. qd notate ad statuta maxime odiosa. quia in eis no mine appellationis non venit appellatio ex iudicialis l3 i fauorabilibus secus. ita hic Panor. nam lato modo loque do potest tamē dici appellatio. vt dixi in rubrica. et ibi an

ab interpositione consilij possit appellari ex quo no ē act^o iudicis. Et iō sicut appellatio iudicialis debet interpoi co ram iudice a quo. c. suggestum. et ibi videbimus. j. eo. cle. i. eo. ti. ita appellatio extraiudicialis interposita a graua mine ex iudicio illatum per iudicem debet interponi co ram ipso inferente. glo. est no. in. c. appellatio. eo. ti. li. vj. **C** Nota ex tex. in quarta pte. q. deserta appellatione ap pellans remittitur ad iudicem a quo. facit in simili. c. vt debitus. j. eo. **C** Nota ex tex. ibi. violentis. et c. q. i crimina libus admittitur appellatio. facit tex. in. l. qui vltimo. et ibi Bar. ff. de pen. in. l. non tm. e. ti. **C** Nota ex tex. ibi. mani festus. et c. q. notorie criminofus non pot appellare. et est tex. in. l. constitutiones. fm vnu intellectum. et ibi Bart. ff. eo. Et ideo sit vobis cautela ne pmittatis pcedi p crimino sum tanq3 notorie criminofum nisi prius discussio notorie tate. quia si procedatur et pnunciatur p eum tanq3 notorie criminofu non poterit appellare. Ita est tex. in. d. l. consti tiones. fm vnum intellectum. et est tex. hic. et faciunt q. vide bimus in. c. proposuit. j. eo. et in. c. cu specialis. s. porro. j. eo. **C** Nota ex tex. ibi. absentem et irrequisitum. fm Pa nor. q. vbi claz est q. pti nulla defensio competit vel q. ali qd i p3iu allegare n pot no vrit citadus vt citada ps. ita ē tex. et ibi Bar. in. l. ij. s. q. si de frumetaria. ff. de admini. re. ad ciuita. perti. bonus tex. a p3io sensu in. c. l3 episcopus. de preben. li. vj. Barto. in. l. i. ctus fustum. ff. de his qui not. in. l. i. libeopompus. ff. de vote plega. Est glo. et ibi Pa nor. in. c. cum olim. s. ti. in. c. veniam. xxxv. q. ix. i. c. pe. s. d. offi. vic. voluit Imo. et Host. in. c. q3to. s. de transl. pel. i. c. ex insinuatione. j. eo. in. c. ex parte. lo primo j. de ver. sig. Archi. in. c. q. lotharius. ij. q. i. Panor. licet ibi Imol. dicat requiri saltem vna citatione in. c. causam que. s. de rescrip. Imo. i. c. debitor. in. vj. colum. supra de iure iuran. et etiā in. c. ij. supra de testi. cog. Bal. tamen. hic videt velle requi ri vnam saltem citationem. et de hoc de vna citatione di cam in glo. non tn per hanc sententiam excludere cōdena tum quin si postea aliquas exceptiones afferat audiat. Bar. in. l. sancimus. C. ad trebeli. Bal. in. l. ob maritorum. C. ne vxor pro marito. in. l. i. s. si absens. ff. si ex noxali cau sa agatur. **C** Glo. in verbo. recusus tēpus. ibi de tempore in inte. rest. pct. l. i. habetis articulum formatum in glo. an iudex possit abbreviare dilationes iuris vel prorogare et firmat glo. q. sic nisi in certis casibus. in. x. diebus datis ad appellandum. et in tēpore in integrum restitutionis peten de. **C** Circa tēpus. x. diez. Ang. in. l. i. ff. de re iudi. et etiam Cardinalis in cle. q3d iu eo. ti. tenet cu glo. nostra. et phac opi. allegant glo. i autētica. offeratur. C. de litis conte. vbi glo. voluit q. etiam de consensu partium non possit tale tē pus remitti. Panor. tenet hic p3ium. quia subsistente iusta causa pot iudex hos. x. dies abbreviare. Et p hac opinio ne adducunt tex. in. l. si quis filio exheredato. s. bi qui. cir ca si. ff. de iniusto rup. test. vbi imminente graui scandalo iu dex potest statim suam sententiam exequi. ergo multoma gis abbreviare hos. x. dies. nec glo. in. d. auten. offeratur dicit ad qd allegatur per Imo. Panor. hic allegat eam q. loquatur de iudice non de partibus. et glo. illa in differen ter loquitur nec se aperit. ied dato q. loqueretur de parti bus non videtur vsquequa3 vera. quia est contra tex. i. l. fin. s. fi. C. de temp. appel. vbi tex. vult q. per pactum fieri potest vt partes nullum fatale obseruet. ergo et circa. x. di es poterunt ptes pacisci. et ad hoc facit tex. quem ibi pōde rat Bal. i. eiuag. d. pace costan. i. vbo. i. cāis. vbi dixit Bal. q. qm statuit terminus huiusmōi et sic p. lapsum eius sen tētia habet trāfire i rem iudicata hoc vt factum in fauore partium. Et ideo dicit q. super hoc pnt pacisci. Et ita Pa nor. hic i. ij. columna. ibi aduerte. mibi placet. Nec obstat ratio Ang. dum dicit q. propterea iudex a quo no pot ab breuiare hos. x. dies quia tractat de iudicio superioris ad quem causa deuolueret p appellatione. qz cu3 reuerentia ante hos. x. dies et appellationem iterpositā nihil geritur cum ipso iudice ad que. nec illi. x. dies dant ad gerendum

De Appellationibus

aliquid secū principaliter, sed solus ad gerēdū cū iudice a quo cum sufficiat inter illos, x. dies adire iudicē a quo coram quo est appellatū. d. c. suggestum. j. eo. Tamen negari non pōt quin sit interesse iudicis ad quem ut nō abbreviatur dicti. x. dies dati ad appellādū. et sic nō minoretur tempus quo oppressi pro iustitia ad eum confugiunt. Et not. q. tñ dicti. x. dies possunt p. statutum vel consuetudinē abbreviari vel progari ut est glo. nō. i. l. prescriptione. C. si cōtra ius vel vtil. pub. Et voluit Ange. in. d. l. ij. et etiam Panor. hic. **C**Dū autē vult glo. q. iudex ex causa possit prorogare vel abbreviare dilationem iuris et excipit duos casus. glo. sequitur Jo. an. hic addens q. idem est in semestri qd datur ad conferēdum. c. ij. j. de concess. preb. c. licet. s. de suppl. negli. pl. q. nec illud potest iudex abbreviare. Idem d. termino. vj. mensū ad redditoria. l. cum sex. ff. de edil. edic. Idem de termino. l. x. diez ad accusandū iura mariti. c. aliqui. iij. q. iij. Et sic sunt quinqz fallacie sū ipsum Jo. an. Panor. hic dicit se non videre rōnē nec iure probari q. his quinqz casibus nō possit abbreviari dilatio. **G**lo. iudicio meo in. c. indultum. et ibi Din. j. de regul. iur. l. vj. Et etiam Li. in. l. i. C. de dila. Bald. in autentica. offeratur. C. de lit. con. et ibi est glo. q. nostram. Ly. autem in auten. qui semel. C. quō et qñ iud. Bald. in autentica. ei qui in fina. columna. C. de temp. appella. Imo. hic dicens hanc esse comunem sentētiā ita distinguit. Aut dilatio nō assignatur a iure siue ministerio hominis tacito siue expres. so. puta q. iudex ad hoc ut def. dilatio iuris habet cognoscere de causa l. dilatio datur a iure. ut in. c. vltra tertium et ibi habetur. supra de testi. et in. l. i. C. de dilati. vel expresse ministerio iudicis. puta quia iudex habet dare ipsas dilationes. Et illo casu potest has dilationes abbreviare et prorogare ex causa. **A**ut vero dilationes dant sine ministerio iudicis tacito vel expresse et tunc non possit iudex illas abbreviare. et hoc voluit glo. i. d. autenti. offeratur. **I**ta loquitur glo. in. c. pia. de excep. l. vj. in glo. in verbo. viij. dierum. vbi dixit Semi. per illam glo. q. vbi cum qz tractatur de preiudicio etiam levi partis iudex non possit abbreviare dilationes que datur a iure sine ministerio suo. et hoc est qd voluit glo. in. d. c. indultum. in. fi. et hoc est qd voluit glo. que concludit totam istam opi. in. c. cupientes. §. quod si per. xx. in verbo. xv. d. ele. l. vj. que dixit q. nunqz terminus iuris abbreviatur a iudice nisi. l. vltimus procedat disponendo. quia tunc vñ iudex facere ex pmissione legis. et hoc sentit et glo. in. d. c. indultum. et hanc glo. pōderat hic Imo. et pro hac opinione facit glo. in. l. properandum. in principio in verbo. triennij. C. de iudici. que vult q. etiam per partes non possit instantia triennij progari. facit etiaz qd voluit Jo. an. in add. ad Spec. in rubrica in titu. de cler. non resid. dum vult q. forma assignata p. c. ex tue. j. de clerico non residente. s. trine citationis et expectato per. vj. mēses nō possit p. iudicem tolli. et ita vult. d. Anto. in. d. c. ex tue. que refert et sequit Jo. an. **C**ōtrariā sententiam tenuit glo. i. §. sancimus. in glo. in verbo. xx. in auten. de ex. bi. et introd. re. col. v. vbi voluit glo. indistincte q. ex causa possint abbreviari et prorogari dilationes iuris. et hanc opi. tangit glo. in. d. c. indultus. et et sequuntur hic. d. Anto. et Panor. sequitur Barto. et Ange. in. d. l. ij. ff. de re iudi. sequitur Panor. in. c. i. supra de dila. l. Barto. incidenter dicat q. non abbreviatur in. l. si quis ita instituat. in principio. ff. de here. insti. Et pro hac opinione adducitur nam in iure terminus agendi est latissimus. ut in rubro et nigro. C. ut nemo inuitus. et tñ potest iudex assignare tempus agendi et sic abbreviare dūmō ex causa faciat. l. titia. ff. de accusa. l. ea quidem. qui accusa. non possit. l. diffamari. C. de igen. et manu. c. fi. j. qui matri. accus. possit. l. mancipioz. et ibi habetur. ff. de opt. leg. Simile videmus in exceptione quia iudex vltra terminū iuris potest exceptiones dilatorias admittere. c. pastoralis. sup. de excep. c. insinuāte. supra de offi. deleg. l. ij. C. de confor. eiusdē lit. l. Domponius. §. rati. et ibi habetur. ff. de procu. Item tempus i

integrum restitutionis petē. progatur p. iudicem. l. intra vtile. vbi ter. sū vnum intellectum. ff. de minor. Ita et i tempus qd datur iudicatis a iure. s. semestre in psonali iuxta notata in. l. debitoribus. ff. de re iud. tamen abbreviat et progatur p. iudicem iusta subsistēte cā et cū cause cognitione. l. ij. ff. de re iud. Sed in hoc articulo possumus illud usurpare. quis iustus iduit arma scire nephas. sed secundum glo. in. d. §. q. si per. xx. in verbo. xv. et per ea que pre. dixi apparet solutio ad argumenta Barto. tamen tenenti q. vbi iudex abbreviat vel prorogat dilationem cum nō debeat facere nisi cum cā debet ipsam causam exprimere i prorogatione. Ita Panor. in. d. c. i. §. de dila. **E**st etiam adverterendū q. l. regulariter presumatur pro iudice. l. i. C. de offi. mag. milit. c. in pntia. de renunciatioe. maxime in his que pendent ex arbitrio suo. ut est text. nō. in. c. nisi essent. et ibi Imo. j. de preb. voluit Imo. in. c. innotuit. de eo qui furti. suscep. ordi. tamen si dilationem iuris proroget vel abbreviet iniuste vñ magis vel minus qz causa mereatur ob quam progat licitum est appellare. Ita Imo. in. c. ad petitionem. j. de accusa. ita Panor. hic. et faciunt nōra in. c. quia nos. j. eo. quia a sentētia lata sū arbitrium iudicis bene appellatur si inique arbitratur. ita Jo. an. i. d. c. quia nos. faciūt que dixi i. c. ad nostram. post Bald. s. eo. et iusta cā dicitur consuetudo fori. ut nōt Bar. i autē. qui semel. C. quō et qñ iudex. l. iij. in fine. ff. de testi. si iurisditio est modico tempore duratura. c. consuluit. de offi. de leg. si causa modice quātitat. auten. nisi breviores. C. de sen. ex periculo recit. si instantia brevis. glo. in. c. de causis. de offi. deleg. res pitura est. c. fi. de iudicijs. cā alimentoz. l. ij. ff. ferijs. Spec. de citatio. §. sequitur. verbo. quandoqz citatio. Ita doc. hic. et an si causa est cōmissa decidenda. j. certum tempus ut in. c. super eo. il. ij. j. eo. c. de causis. s. de offi. del. sit iusta cā abbreviandi dilationem. et an pars possit dilationem petere iuridicam que absorbeat totum tempus. Jo. an. in. add. ad Spec. in titu. de leg. §. restat. in vij. columna. Bart. in. l. si cum ipse. ff. de execu. Salic. in. l. si docueris. C. de falsis. Bald. in. l. si qñ. C. de testi. Imol. in. cle. i. de in integrum restit. do. Anton. in. c. licet in. xij. columna. de probatio. Imo. in. l. quamdiu. laeterna. ff. de acquirē. heredi. Panor. in. c. ij. de eo qui mit. in po. Et ponam post alios in. d. c. super eo. il. ij. j. e. **I**n glo. i. c. cum causa. habes nōre q. iudex a quo l. habeat abbreviare terminum ad psequendum appellationem. illa abbreviatio nō comprehendit ut teneat intra illud tempus finire appellationes. et sic ponit illud qd dixi in. t. psonas. s. eo. q. tēpus assignatum ad psequendum qd verificat vel per itineris arreptiones vel p presentationē factā de ipso appellante iudici ad quē non cōprehendit tēpus ad finiendū. et ratiōne dic ut ibi. **A**liud habes ex glo. q. p lapsū terminū assignati ab homine transit snia in rem iudicatam non expectato lapsu temporis assignato de iure. dixi sup. c. primo. **S**ed quero. vos scitis q. in appellatione interposita in beneficiis ius assignat certa tempora. puta mēsis ad iter arripiendum. c. i. de elec. l. vj. nunquid per lapsum huius temporis appellatio hētur pro deserta. Lap. in. cle. i. eo. ti. tenet q. non. motus q. quis duplici pena non est afficiē. cat si clerici. sup. de iud. sed ter. i. d. c. i. assignat aliam penam. ergo videtur q. nō debeat postea dici deserta appellatio. ponderat etiam ter. d. c. i. ex quo vult q. illo non veniente itra tēpus pcedat pcontumacē. **Q**uid si ab hoīe assignat tale tēpus qd a iure ē assignatum. et dicit Lap. in. d. cle. i. et cum Lap. transit Semi. in. c. i. §. i. de elec. l. vi. Oldra. laudensis in cōsilio. ij. incipi. vbi due. sequit hanc partē cōcludendo q. idem quia succedit loco temporis assignati a iure. facit glo. singularis. in. l. iij. §. si quis condemnat. ff. de re iudi. quā ad hoc allegat et sequitur Ange. in. l. i. §. socius. ff. de vsuris. dum vult q. vbi dilatio legalis ab hoīe assignat non desinit esse dilatio legalis. Barto. in. l. ij. ff. de lega. primo. Ancharan. in dicta clem. i. tenet contrarium. ut illa assignatio aliquid opere-

tur. Card. in cle. constitutus. de elec. Cardina. & Imol. post. d. Ant. in. d. cle. i. distinguit. aut tale tempus assignatur a iudice de consensu partium & tunc cā taciti consensus partium multum opetur ad consolidandū rem iudicatā in iudicialibus. ut vult glo. in. c. i. j. de cōces. prebē. ponit. d. Ant. in. c. ad audiētiā. sup. de rescrip. id illo casu assignatio termini opetur de fessione appellacionis. aut vero assignatur a iudice sine consensu partium. & tunc pcedit opinio. Lap. i. d. cle. i. q. appellatio non sit deserta. & faciunt que hēri dicebam. quia iudex circa terminum iuris non habet potestatem & videtur potius assignare in executionem iuris q̄ aliter.

In ea. in fi. nōte q̄ ubi non est assignatū tempus ab homine q̄d transit p lapsum tēporis iuris sētētia i rez iudicataz. **G**lo. i. verbo. an litis ingressum. in fi. glo. in se bene loquitur. sed quantum attinet ad tex. nostrū dū vult intelligere versiculum. si vero a gravamine. de appellatiōe iudiciali. dicite s̄m Panoz q̄ comodius potest intelligi de appellatiōe extraiudiciali. & melius cōueniet rō tex. subsequeētis ibi qm̄ sacri canones. & erit intellectus illius x̄s. ut dixi i ter. **G**lo. in verbo. possim. in fine. nōte ex glos. q̄ hodie ab interlocutoria non pōt appellari nisi expressa cā. & hoc dixit glo. p̄ferādo i intellectu q̄ x̄s. si vero. intelligatur d appellatiōe iudiciali. sed tenēdo intellectū Panoz. q̄ loquatur d extraiudiciali. nūquid tūc requirit expressio cause. voluit hic Host. q̄ si appellat a gravamine ptis nō requiratur expressio cause. si autē appellatur a gravamine iudicis l3 extraiudiciali q̄ requirit expressio cause. & pro eo facit text. in. c. i. eo. iudi. vj. qui tū loquit de appellatiōe extraiudiciali interposita a iudice. & similiter inducit tex. in. cle. appellan. ti. eo. ti. S3 in p̄m est glo. in. c. cōsideravimus. s̄. de elec. i. d. c. in principio. in verbo. interlocutoria. notatur in. c. ut de bitus. in p̄ncipio. & in. c. cū causam in fi. j. eo. vbi dicit indistincte q̄ requiritur expressio cause. **P**anoz. hic ita distinguit. aut nos loquimur casu quo appellatio extraiudicialis habet vim citationis. puta quia a iure ita disponitur ut in appellatē p̄ formā electionis vel psonā electi. c. i. c. ut circa. de elec. li. vj. & tunc d3 exprimi causa. d. c. ut circa. aut ius aliud nō disponit. & tūc aut loquimur quo ad validitatem appellatiōis. & tunc cum etiā nō habeat vim citationis ut vult glo. sequēs in verbo. solent. & sic opetur modicū effectum & tunc nō requirit expressio cāe. aut loquimur quo ad effectū suspensivū. & sic quo ad retractationē attētorū. & tunc ut reuocent attētorā post ipsam appellatiōē extraiudicialem requirit q̄ appellatio fuerit interposita cum cā. c. bone. j. c.

Glo. in verbo. ne solēt. in fi. notate p̄petuo istam glo. q̄ ponit duas praticas interponēdi appellatiōem extraiudicialem sicut ēt circa duo verti potest ipsa appellatio extraiudicialis. prima pratica est circa gravamē d̄ p̄terito. secūda circa gravamē de futuro. Sed aliud magis elegās habetis ex glo. q̄ appellatio extraiudicialis non habet vī citationis. nec appellatus tenetur venire nisi aliter citetur. & sequitur omnes. & voluit Imo. in. c. dilecti. supra d̄ moior. & obe. voluit Barto. in. l. de pupillo. s̄. si quis ipsi p̄tori. ff. de ope. no. nuncia. Reliqua pertinentia ad appellatiōem extraiudicialem dicam in. c. bone. j. eo. q̄d intelligite nisi in beneficiis. iuxta. c. i. de elec. li. vj. cle. causam. de elec. **G**lo. in ver. manifestus. in fi. glo. bene declarat text. nam manifeste delinquens bene appellat licet non notorius. iij. q. v. c. quia suspecti. & ibi etiam glo. & ideo necesse fuit exponere manifestus. i. notorius. De hoc tamen an notorius delinquens appellet dicam in. c. cum speciali. s̄. p̄or. j. eo. **G**lo. fi. in fine. primam so. glo. tenet Panoz. & tenent hic comuniter scribentes. s̄ q̄ notorius criminofus nō possit excommunicari nisi p̄missa aliqua citatione. tamen non requiratur p̄emptoria. quia in notorijs non attēdit ordo iuris. c. ad nostram lo tertio. supra de iureiur. c. d̄ manifesta. ij. q. i. **A**liud habetis ex gl. in. ij. so. q̄ ad excommunicationem ferendā bene requiratur trina citatio. c. sacro j. de sen. exco. c. constitutionem. & ibi de forma citationis. d̄ sen. excom. li. vj. tamen si semel citatus fuit iobediens & cō

tumax certe non requiretur alia citatio. & ad hoc corroborandum addunt Panoz. qui sūme cōmendat glo. nostrā p̄ limitatione. d. c. sacro. dictum Innocē. in. c. ex parte. lo primo. j. d̄ verbo. sig. vbi dixit q̄ ex quo superior. p̄cepit aliquid subdito de his de quibus tenetur parere. iuxta notata in. c. ad aures. sup. de temp. ordi. q̄ si ille non paruerit potest subditum excommunicare sine alia monitione. quia satis constat de sua contumacia. & etiam excommunicatio fertur ex contumacia. c. nullus. c. quicumq̄. & c. certum. xj. q. iij. imo aliter ferri non potest nisi p̄cedente contumacia glo. est nota. in. c. episcopi. xj. q. iij. & pro opi. glo. nostre adducit tex. in. c. i. supra de iudic. & hanc opi. tenent. domini d̄ rota. in decis. sua. cclxxxvij. que incipit. item si quis. vbi et ponunt quid de intrusione in excommunicationem. & hanc oppi. tenet Lap. in allegatione sua. lxxij. Et ibi ponit quatuor salētiās ad. d. c. sacro. **H**abetis tertio notare tertiaz so. ex qua notate q̄ iudex potest citare per famulum suum imo etiam dūmodo de cōmissione appareret posset citare per famulum partis vel etiam partem. text. est. nota. & ibi Bar. in. l. eum. s̄. si epistola. ff. de furt. Barto. in. l. iuste posidet. in principio. ff. de acquir. poss. Notatur per canonistas in. c. cum dilecti. s̄. de dol. & contu. & voluit Panozmi. **S**ed quia glo. vī velle q̄ dato q̄ crimen sit notorium tamen aliqua citatio requirit q̄ quandoq̄ p̄cesserit. reuoco in dubium. nūquid in notorijs requiratur citatio. Et dici te aut loquimur quo censuras inferendas & tūc quia non solum p̄ crimen ferūtur s3 p̄ cōtūciā. d. c. epi. vbi glos. Ideo requirit citatio. & ita p̄cedat so. glo. nostre aut loquimur quo ad alias sententias. aut tūc est notorium q̄ nullā excusationem habet. & tunc non requirit citatio. & tūc p̄cedunt notata in. c. cum olim. sup. ti. i. & que dixi in ter. aut vero l3 crimen sit notorium. tamen non est notorium q̄ nullam habeat excusationem. & tūc debet citari. & ita p̄cedat q̄d hic voluit Host. dū dixit q̄ multa videntur notoria q̄ non sunt vel excusantur. & ita faciūt notā in. c. fi. d̄ offi. del. li. vj. & ita p̄cedat Bal. dū dicit requiri vnicam citationē saltem. & faciūt notata in. c. ad nostram. lo. iij. sup. de iureiur. & illa est theozica hic. & in. d. c. cum olim supra titu. i. n̄ tamē requiritur solēntas p̄emptoria s3. d. Ant. & Imo. hic per nota. in simili in. cle. sepe. circa fi. de verbo. signifi. Archidia. in. c. indigne. xij. q. ij. glo. xxiij. q. iij. c. ecce. **S**3 pro complemento reuoco in dubium. vtrum absens possit excommunicari. & habetis hic tex. qui semper allegat q̄ sic. Vos dicite. aut loquimur an possit excommunicari p̄ sententiā particularem. & tunc dūmodo sit subditus dicite q̄ sic. ita p̄cedat tex. noster quem generaliter ita intelligit. Bem. in. c. ij. de constitu. li. vj. d̄. tamen Anto. in. c. a nobis. lo. ij. j. de sen. exco. videtur restringere q̄ p̄cepit casu quo factū hoc p̄ q̄d excommunicatio fertur cōmitteretur in territorio superioris alias secus. aut loquimur de excommunicatione que fertur generaliter per statutum vel edictum generale. & tunc regulariter absens nō potest excommunicari. c. ij. vbi text. de constitu. li. vj. d̄. c. a nobis. nisi factum p̄ q̄d esset excommunicandus vel excommunicatus per statutū negativē cōmitteret in absentia & eius p̄m affirmatiū q̄d v̄it faciendū esset faciendū in loco iudicis statuentis. puta i casu capituli. ex tue. de cler. non resid. quia isto casu bene posset excommunicari absens. Ita Bem. in. d. c. ij. & intelligite hūc articulum. c. extra diocesim constituto.

Hec. Si coram iudice a quo in vna causa appellavi. possum in alia conveniri. nisi eum recusem ut suspectum. non diuidur. **N**ota primo ex tex. illo. ibi non fuerit appellatum. q̄ coram iudice a quo potest appellas conveniri in alia causa. Et est ratio quia appellatio soluz opatur circa illā causā non circa aliam. hoc bene v̄x est q̄ si i terposita esset ab vno tñ articulo operaretur in tota causa. quia suspenderet iurisdictionem iudicis a quo in totum. c. sup eo. lo secūdo. & ibi studebimus. i. co. c. si a iudice. eod. ti. li. vj. Et volunt. d. de rota in decis. sua. cclxxxvij q̄ incipit.

De Appellationibus

Item si ab excommunicatione, tamen ipse iudex a quo super desertione appellationis ab eo interposita potest iudex delegari. Ita rota in decis. sua. lviij. que incipit. item q. auditor. licet et regulariter causa super qua est appellatum non possit ei delegari. c. accepta. j. eo. nisi ex certa scientia principis et hoc expresso. textus est in l. eos in principio. et ibi glo. et Bal. C. et. i. Nota ex text. ibi suspectus. et q. iudex qui grauavit me a quo appellauit. posset suspectus recusari in alia causa. Ita hic fm intellectum Jo. an. facit gl. que ad hoc ponderat hunc text. in c. dispendia. in verbo. super omnibus. de rescrip. li. vj. Nota ultimo ibi. maxime et c. q. non solum ordinarius sed etiam delegatus a quo propter grauamen mihi datum appellauit potest recusari. Glo. in verbo. suspectum. in fi. habetis notare ex glo. contrarium formatum per text. nostrum d. l. vnica. ff. cum apud eum a quo appel. est. vbi text. videtur velle de directo per text. nostrum. Solutio glo. q. aliud est de iure civili. aliud de iure canonico. et hanc glo. ita declarat Host. q. propterea aliud est de iure civili quia appellatio et recusatio procedunt a pari. l. non distinguemus. §. cum quidam. ff. de arbi. l. fi. C. de sen. et iter lo. om. iud. c. super eo. lo. secundo. j. e. et ideo sicut appellatio non de facili permittitur a iure civili. ita etiam et recusatio. Sed de iure canonico. magis late permittitur appellare. et ideo etiam recusare. Ista solutio non potest procedere. quia de iure civili delegatus potest indistincte recusari. l. apertissimi iuncta glo. C. de iudicijs. et d. l. vnica loquitur indistincte prohibendo tam in delegato q. in ordinario. Joan. an. hic quem ita declarat et sequitur Bar. in d. l. vnica. dixit q. aut appellans conuentus postea coram iudice a quo recusat eum vt suspectum. et pro ea recusationis dicit similiter q. est appellatum nec iustificat appellationem pba do grauamen. et tunc ne detur materia calumniandi q. si sufficeret dicere. appellauit a tali iudice. de facili appellaretur. et recusarentur iudices postea in alio iudicio. ideo non admittatur talis recusatio. immo cogatur coram ipso iudice a quo respondere in alia causa. et ita loquitur text. in d. l. vnica. Aut vero appellans dicit esse appellatum. et probat coram arbitris vel offert se probaturum grauamen propter qd fuit appellatum. et tunc cum iudex in dubio inique iudicando videatur facere ex animo vt. j. dicam et grauando partem ex animo dicatur ei in iniuriam facere glo. in l. i. i principio. ff. de iniurijs. et qui iniuriam fecit in vna ca non possit esse iudex in alia. l. si quis prouocatione. fm vnum intellectum. C. cod. ti. et qui iniuriam fecit potuit indistincte etiam ordinarius recusari de iure civili non solum de iure canonico. l. vnica. C. si quacuq. pd. pot. ideo talis iudex a quo probato vel oblato probare grauamine poterit recusari. Ita loquitur text. noster. Panoz. hic reprobat Barto. primo per text. in d. l. si quis prouocatione. sed ille habet duos intellectus. et Bart. loquitur fm alium intellectum. Secundo dicit Panoz. q. d. l. vnica. C. si quacuq. pred. pot. loquitur in casu speciali. ergo non extendendus ad consequentias. Sed dato q. generaliter loquatur. certe non possumus dicere q. iudex inique iudicando faciat iniuriam parti. q. cum hoc faciat iudicialiter agendo non videtur in dubio de facto agere. et sic nec iniurias facere nec spoliare. ita gl. in c. presentiu. vñ. q. i. Unde ipse Panoz. mi. sed sunt ordinaria. Jo. de Imo. ita distinguit pro so. horum contrariorum. et sic declarat so. glo. quia. aut loquimur de iure civili. et tunc cum ante iura autenticorum non liceret ordinariu recusare suspectum. l. cum speciali. C. de iudi. Ideo nec etiam ex quo est appellatum ab ordinario possit suspectus recusari. ita loquitur d. l. vnica. allegata in glo. Aut loquimur de iure canonico. et tunc cum indifferenter tam ordinarij q. delegati possint recusari dummodo legitima causa recusationis proponatur. d. c. cum speciali. j. co. ideo et iudex a quo probata iusta causa appellandi poterit recusari siue delegatus siue ordinarius. Et ita loquitur text. noster. et sic vult q. cum hodie per iura autenticorum in autentica. Si vero contigerit. C. de iudici. possit ordinarius recusari de iure

civili ad finem vt detur ei adiunctus. q. d. l. vnica. non procedat hodie quinimo possit recusari suspectus quo ad hoc vt detur adiunctus. Imo. dedit alium intellectum ad text. nostrum. quia dixit ipse q. imo simpliciter ex quo appellauit ab vno iudice possum eum in alia causa recusare suspectum. nec requiratur q. probetur grauamen. Mouetur. nam appellando fit iniuria iudici. l. fi. C. quando p. voc. c. vt debitus. j. eo. Sed dici solet. ubi offende non p. dona. Ideo pars sciens se offendisse iudicem potest verisimiliter dubitare ne iudex eum ledat. Et ideo verisimiliter debet eum suspectum. propterea poterit semper eum recusare ex quo appellauit. et sufficet probare appellatum esse. quia ex hoc nascitur iniuria: et per consequens suspicio. Nec obstat rō Jo. an. q. daretur materia calumniandi. quia non est verisimile q. pars calumniose appellet eum puniatur. vt videmus in c. ij. §. eo. et in dubio quilibet presumitur bonus. c. fi. §. de presumpt. c. i. §. scruti. Preterea si frivola esset non est verisimile q. iudex ad quem eam recepisset. quia presumitur pro facto in quo interuenit auctoritas iudicis. l. i. vbi text. nota. C. de pred. cur. et ibi Barto. l. fi. vbi etiam Barto. C. de magis. conueni. et ideo cessat presumptio calumnie de qua per Joan. an. et facit intellectus Host. hic. qui dixit q. decre. ista loquitur post receptam per iudicem ad que appellacionem prius loquitur ante receptam appellacionem. Vel non obstat text. in d. l. vnica. quia loquitur in ordinario. et de iure civili. et ita declarat vt. §. proxime. iste tamen intellectus est contra comunem opi. Joan. an. do. Anto. et Panoz. qui volunt q. non sufficiat dicere appellatum nisi et probet grauamen in ipsa recusatione. Sed quero quid debeat probari in ista probatione grauaminis. et conclusio est fm omnes q. non sufficiat probare grauamen de ipsa nisi vel probet animus iudicis vel alio modo constet de iniquitate ex a iudicis prouenire. et in dubio nisi iudex aliter se excuset videtur iniquitas puenire ex animo iudicis. etiam si non p. betur. Ita voluit hic Imo. et ita Panoz. et ita debet declarari Jo. an. nam in his que sunt de genere malorum presumit malus animus. c. i. j. de presump. c. sicut dignum. j. de homi. l. i. C. ad l. cor. de fidei. §. inique pronunciare est de genere malorum. igitur et c. Succedit et alia questio nunquid deserta appellacione poterit iudex a quo suspectus recusari. et voluit hic Innocen. q. non. Nam per desertionem appellacionis videt tacite ratificata sententia. c. quo ad consul. sup. de re iud. l. ab eo. C. quō et quādo iud. ergo et iniquitas siue suspicio videtur purgata. sicut habetur in simili in c. i. sup. de his que vi vel met. c. a. fi. in l. ij. C. q. met. causa i. l. si ob turpem. ff. de cond. ob turp. causaz. d. Anto. hic Panoz. et Imo. tenet prius. nā desertio appellacionis lz confirmet suam. et annulet oēs effectus appellacionis tñ non d. annullare recusationem tenendo intellectum cōez. Nam in appellacione ad aliud agitur. svt prior sententia reformetur. ergo lz deserat nō faciet preiudiciu recusationi ex quo ad aliud finē tendit. l. cum queritur. ff. de excep. re. iud. et faciunt que dixi supra in rubrica circa casu appellacionis. Et hoc deducō alio fundamento. nam recusatio non nascitur eo quia appellatum sed eo quia fit Et q. iudex me grauavit. sed desertio appellacionis lz tollat appellacionem non tamē tollit iniquitatem iudicis nec grauamen. ergo per desertionem appellacionis non excludetur recusatio. Si tamen teneremus intellectum Imo. forte posset dici opi. Imo. esse verā. nam fm eum recusatio nascit eo quia appellatum. cum ex appellacione nascat iniuria. modo desertio appellacionis remittit appellacionem. ergo et iniuriam. Ex intellectu tamen Imole nōtē vnum q. et ex leui iniuria potest iudex recusari. ita deducitur. nā appellatio non est magna iniuria iudici. imo vix ē iniuria l. et in maioribus. C. eo. et tñ propter eam iudex recusatur. Et ideo dixit ipse considerādū ē qualitatem iudicis a quo an sit talis qui soleat perturbari vel inimicari per appellantes. an vero non. iuxta notata per Barto. in l. de pupillo. §. si quis ipsi. ff. de oper. noui nuncia. et in l. i. C. si quis im-

pera. maled. per Li. et sic bētis q̄ minor et maior iniuria reddit quem suspectus considerato animo recipiētis iniuriam et qualitate eius. et facit qd̄ voluit Jo. an. et ibi videmus in. c. postremo. et in. c. cum speciali. in principio. vbi glo. et doc. j. eod. vbi firmat istas suspensiones esse arbitrarias iudici propter varias affectiones varia odia et varietates personarum.

¶ In duobus. Superior ad quem reus appellat si ignorat te super eadem causa ad se appellasse coram eo te comparere nolentem poterit excommunicare. et a civili iudice qui non est de iurisdictione ecclesie non appellatur ad papam. hoc. d. ¶ Dividitur in duas partes. prout duo dicta ponit. sc̄da ubi denique. ¶ Nota primo ex illo tex. ibi duobus. et cetera. q̄ possunt ambe partes appellare a iudice. intelligite s̄m Inno. hic q̄ vtraq̄ pars gravatur. alias aut ille qui nō esset gravatus non posset appellare. ij. q. vj. c. non solent. et l. si. C. q̄n̄ p̄uoc. vbi bonus tex. intelligendo gravatū siue ex proposito siue re ipsa vt dixi i rubrica. ¶ Nota ex tex. ibi. alter ad n̄fam. alter ad sui iudicis. q̄ appellātes possūt appellare ad diversos iudices. l̄ sup̄ eodem negotio appellent. tñ ipsa appellatio secūdo loco interposita nō opabitur effectū deuolutiui. cum sit frustratoria. vt patebit ex infradicendis. Et ideo s̄m vñū intellectus illa fuit ratio in tex. nostro deciden. et dubitan. nā ex quo appellatio ab vna parte fuerat super eodem negotio interposita ad vnum iudicem deuolutum est negociū ad ipsum iudicem tam pro appellante q̄ pro appellato. ampliorē. in principio. vbi tex. C. e. l. si. C. q̄n̄ p̄uoc. ideo secūda postea interposita appellatio per appellatum ad alios iudices nō deuoluit aliquam iurisdictionem ad eos. quia ista secūda est superflua. d. l. si. in si. vbi. tex. cū ergo non deuoluat et ipsi procederēt in cā ad instantiāz secūdo appellantis p̄babiliter fuit dubitātū nūquid p̄cessus eorū primitiuus valeret. s̄. excommunicatio. et ista fuit ratio dubitandi. fuit postea rō deciden. d. naz ex quo verisimiliter isti iudices tā q̄ ordinarij in causa appellatiōis potuerūt per appellationem extirpare iurisdictionem ad se deuolutāz cū ignoraret appellationem ad aliū interpositā. certe potuerunt citare et contumacē nō veniētē punire. per ea que habentur in. l. ij. ff. si quis in ius voc. non icrit. in. c. super litteris. s̄. de rescrip. in. c. preterea. s̄. de vlla. in. l. si quis ex aliā ff. de iudici. faciunt que dixi supra in rubrica i tertia carta. Et hanc rationem senserunt domini de rota dantes hunc intellectum ad hunc tex. in decis. cclxij. que incipit. Itēz si a sententia. et etiam. d. Anto. hic. ¶ Nota ex tex. ibi. ad sui iudicis et c. s̄m Panoz. hic post Inno. q̄ quando vnus litigantium appellauit ad papam. alius appellauit ad immediatum superiorem. q̄ licet micro iure vterq̄ iudex habeat iurisdictionem. tamen inferior habet eam elidibilem ope exceptionis. et illa fuit ratio dubitandi. quia dubitabatur q̄ inferior qui est ipse solus qui habet elidibilem iurisdictionem ope exceptionis nō posset procedere p̄ contumacem. Sed rō fuit deciden. quia ex quo non opponebatur videbatur q̄ haberet iurisdictionem. et ideo potuit excommunicare contumacem. per notata in. d. l. ij. cum alijs. s̄. allegatis. Et sic habes colligere ex illo intellectu q̄ vbi appellat ad superiorem. s̄. papam. et alter appellat ad inferiorem. s̄. archiepiscopum q̄ inferior potest procedere in causa puniendo contumacem si ignorauit appellatum ad superiorem. ¶ Sed quid de alijs superioribus. j. papā nūquid habebit locum tex. n̄ si primū appellatū fuit ad eos post ea appellatur ad immediatum superiorem. Et dicit hic Panoz. post Host. q̄ sic. et voluit Spec. e. ti. s̄. nunc tractemus. vers. si. Quid si a sententia. dūmodo isti alij superiores sint tales qui potuissent adiri omīssis medijs. puta quia sunt legati. iuxta nōta in. c. i. s̄. de offi. lega. ¶ Nota ex tex. ibi. n̄ si iudex. et c. s̄. intellectus Panoz. et Inno. q̄ vbi iudex habet iurisdictionem elidibilem ope exceptionis. ita demum potest punire contumaces si hoc ignorat. s̄. q̄ sua iurisditio

sit elidibilis. et sic a p̄rio vbi scit non poterit punire contumacem. quia ex quo constat sibi de defectu sue iurisdictionis non pōt dici p̄cedere vt iudex. et ideo nō puniet contumacem. q̄ intelligite nisi sit talis defectus qui tacito consensu partis potest remitti. quia tūc pars nō opponendo videt p̄rogare. c. cum olim. lo primo. s̄. de offi. dele. et d. c. sup̄ litteris. vbi nōtur. s̄. de rescrip. Et iō p̄cessus iudicis p̄ contumacem bene valeret. casu quo haberet iurisdictionē quā pars posset elidere. quia satis est q̄ non est elisa. et de hoc est glo. nō. in cle. ij. in verbo. competentes. vt lit. p̄. ¶ Nō ē ex tex. ibi. si a civili iudice. q̄ a civili iudice nō pōt appellari ad ecclesiasticum etiam papā. et hoc ē voluit glo. r. di. c. q̄m. et faciunt que dixi in rubrica. tamen si esset princeps non recognoscens superiorem posset appellari ad papā vt dixi in rubrica. et sic habetis inferre ex illo tex. illud vulgare. Que sunt cesaris cesari. et que sunt dei deo. quia papā non se impedit de foro civili. tamē in causis valde arduis et scandalosis exercet iurisdictionem inter laicos. c. p̄ humani. de homic. li. vj. Item vbi esset dubius articulus i ter legistas recurritur ad decisionem pape. c. per venerabiles. j. qui fil. sint legi. et ita hic Panoz. ¶ Nota ex tex. ibi. ante iudicium vel post. s̄m omnes q̄ vbi causa tractatur i foro civili debet seruari ordo p̄cedendi s̄m ius civile. vbi tractatur in foro canonico seruat ordo iuris canonici. dato q̄ p̄cedat inter laicos. et iō in terris ecclesie idifferenter appellaretur ab omni interlocutoria dūmodo adfit causa etiam inter laicos. Ita hic est tex. a contrario sensu. Et voluit Archi. ij. q. vj. c. non ita. et faciunt notata in. c. q̄ clericis s̄. s̄ foro. com. et ita hic Panoz. vltra alios. ¶ Nota ex tex. ibi. s̄m iuris rigorem. et c. iunctis p̄dictis s̄m Bal. q̄ licet papa habeat plenitudinem potestatis qua posset vti tñ debet iuris rigorem seruare. et faciunt que voluit ipse Bal. supra in probemio Gregoriano. in. ij. et. iij. columna. i. c. cum adeo. in. c. cum dilecta. in. l. s̄. de rescrip. et etiam Bal. in. l. ij. C. de serui. et a qua. in. l. si non speciali. et in. l. omniūz C. de testamen. Jo. an. et d. Antoni. in. c. dudum. j. de deci. ¶ Ultimo nota q̄ valet consuetudo deuoluens causas appellationis de foro seculari ad ecclesiasticum. est text. in. c. Romana. s̄. i. eo. tit. li. vj. et etiam que habentur in. c. si clericus laicum. s̄. de foro. comp. ¶ Glo. in verb. sui iudicis in si. nōte ex glo. relata ad tex. q̄ a sententia lata per episcopum pōt vtraque pars appellare. ita vt vna appellet ad papam alia ad archiepiscopum. ¶ Pro clarioz tamen intelligentia reuoco in dubiū. nūquid vtraque pars possit appellare a sententia. et dicite q̄ aut querimus an possit appellari ab eodem capitulo. et tunc concludite q̄ nō quo ad hoc vt secūda appellatio teneat. Ille est tex. in. l. ampliorē. in principio. C. eo. in. l. si. C. quando p̄uoc. Glo. i. c. significauerunt. s̄. de excep. et ibi scribentes. Et ita tenent domini de rota in decis. cclxij. que incipit. item si a sententia et ita. d. Antoni. hic et Panoz. j. Inno. et male voluerit Inno. Et est rō. tum quia prima appellatio deuoluit ad superiorem causā. et iō ab eo amplius auelli non potest nec secūda appellatio āplius habet quid opetur. per ea q̄ dixi supra i rubrica. i articulo. an appellatio possit geminari. tñ quia ne iudex grauetur superfluis appellatiōibus. et hāc rationem sensit tex. in. l. si. i. si. C. quando p̄uoc. Et ita cōcludit Bal. in. d. l. ampliorē. in principio. et ibi etiam gl. et ita Bal. in. d. l. fin. et Barto. ¶ Secūdo casu aut sententia continet diuersa capitula sed cōnexa. et tunc interposita vna appellatio super vno capitulo cum de cōnexis idēz sit iudicium. c. translatō. supra de consti. cū vulgaribus talis appellatio cōprehēdet omnia capitula cōnexa. et iō eadem ratione qua in p̄cedenti mēbro aduersarius volēs secūdo appellare non admittetur propter deuolutionē iam factam per primā appellatiōē et superfluitatē secūde. Item ne fiat iniuria iudici toriens ab eo p̄uocādo. et ita glo. nō. in. d. l. ampliorē. in principio. et ibi scribētes sequuntur. Et ita est tex. in. l. etiam. s̄. i. ff. de minor. et ita notatur in. d. c. significauerunt. et in. c. Rainutius. et in. c. Rai-

De Appellationibus

naldus. j. de testa. ¶ Aut et tertio casu appellatur a senten-
 tia continente plura capitula. sed diversa. Et tunc aut ap-
 pellatur simpliciter a sententia. et illo casu alia pars super diver-
 so capitulo appellare non poterit. nam appellatio simpli-
 citer interposita a sententia operatur effectum devolutivum
 non solum respectu eius capituli in quo appellans est gra-
 tus propter quod verisimiliter videtur appellare. sed etiam
 quo ad omnia alia capitula etiam diversa contenta in sen-
 tentia. et operatur hunc effectum tam ad utilitatem appel-
 lantis quam ad utilitatem appellati. et contra. usque adeo quod ap-
 pellatus non possit amplius ab ea sententia appellare. sed
 vigore prime appellationis potest sua gravamina deduce-
 re. Ita est text. fm vnu intellectum. et ibi voluit Bar. in d. l.
 si. Panor. in cons. ij. incipit. christi. rce. Consilium quod iu-
 dex. d. Anto. in c. cum Johannes. de fid. instru. Et ita vo-
 luerunt domini de rota in decis. sua preallegata. Et etiam dñi
 de rota in decis. sua. ccl. que incipit. item si auditor. vbi se-
 quantur intellectus datus per Bart. secundo loco ad illaz. l. si.
 l. q. illa. l. si. loquatur quoniam iudex a quo nihil pronuntiavit de
 expensis. et sic gravavit victorem expensis isto casu victo
 appellante a sententia devoluitur non solum principalis causa
 sed etiam ea expensarum ad iudicem ad quem qui super illis po-
 terit condemnare. Et ideo victor non posset appellare. secus
 dicunt si victus non appellasset. quia ne remaneat grava-
 tus victor potest appellare propter omittas condemnationem
 expensarum. et ita intelligunt illum text. l. si. Et ita Ange consi.
 ccij. quod incipit. in dei rce. visa petitione. in illa. l. si. quo ad
 hoc membrum non ita generaliter satisfacit. quia appel-
 latum fuerat a principali. et expense sunt vtaccessorium.
 ¶ Aut pars appellat a sententia sed non simpliciter sed
 cum prestatione appello in punctis et passibus facientibus
 me. Et illo casu appellatus etiam respectu diversi capituli
 non potest ipse amplius appellare. ita Panor. in. hic in si.
 Mouetur quia continetur causa diuidi non debet. l. nulli. C.
 de iudic. et ideo postquam per appellationem primam vno co-
 textu est appellatum non debet posse diuidi illa continen-
 tia cause. Et ideo appellatus non debet posse amplius appellare.
 quia tota causa videtur deuoluta. ideo Bal. in addi. ad Specu.
 co. ti. columna. xxij. in additio. q. incipit. Officium. tenet
 quod non obstante hac protestatione appellatio deuoluet to-
 tum. in prius est text. i. c. Rainaldus. et ibi notat Panor. circa
 medium. j. de testa. vbi fuit appellatum ab vna parte cum
 dicta protestatione. et tamen illa pars appellans fuit audi-
 ta. et ista opinio videtur tutior per fundamenta que deducit in
 sequenti membro. ¶ Aut sententia continet diversa capitu-
 la. et appellatum est ab vno capitulo tantum. et tunc alia pars
 potest ab alio capitulo appellare et ad diversos iudices vna
 ad papam. alia ad archiepiscopum fm. d. Antoni. et Pa-
 nor. et de hac multiplicatione appellationum super diver-
 sis articulis Idem tenet glo. i. d. amplior. in principio. et ibi
 Bal. et facit text. in l. quid in. i. principio. ff. de arb. in c. cu-
 tepore. et ibi notatur super de arb. et est ratio. nam tot sunt senten-
 tie quot sunt capitula diversa in sententia. l. et. ff. de minor.
 l. carmelia pia. ff. de iure patrona. l. quedam mulier. ff. sa-
 mil. heredis. c. cūpe. c. Rainucius. c. Rainaldus. j. de testa.
 Si ergo tot sunt sententie quot capitula appellas ab vno
 capitulo non diceretur appellare nisi ab vna sententia. er-
 go non deuoluetur respectu alterius capituli. ergo appella-
 tus debet posse appellare cum prima appellatio circa di-
 versum capitulum nihil operetur. Et ita hic. d. Antoni. et
 Panor. et ita Imo. do. Anto. et Panor. in d. c. significau-
 runt. et ibi text. Ita Imo. in c. Rainucius. in textualibus i.
 ij. carta. et Ita Jo. An. in d. c. Rainaldus. ¶ Sed pro co-
 plemento nunquid vbi appellatus potest et ipse appella-
 re poterit appellatio interponi ad diversos iudices. et co-
 cludit hic. d. Antoni. et Panor. quod vbi appellant respectu
 diversorum capitulorum poterunt appellare ad diversos
 iudices ipse primo appellans et appellatus. quia censetur
 appellatio capitulo diuerse sententie. ergo et diuerse cause
 appellationum. nec obstat text. in c. dispendia. de rescrip. li.

vj. in c. si. supra de rescrip. quia non procedunt in causa ap-
 pellationis. ita Bem. et Jo. An. in d. c. dispendia. et ita hic
 d. Phil. Perusinus. ¶ Glo. in verbo. tenebit. in si. habe-
 tis ex glo. duo contraria. primum. de c. per tuas. j. de sent.
 exco. glo. bene non soluit. Vnde dicite quod ille text. loquitur
 de iudice a quo. quia excommunicatio lata post appellationem
 a iudice a quo non tenet. nos loquimur in excommuni-
 catione lata per iudicem ad quem. ¶ Quo ad secundum contra-
 rium quod ex quo non est iudex iste archiepiscopus non po-
 tuerit excommunicare. glo. bene soluit. quia contrarium pro-
 cedat vbi non tractatur de processu contumacie punitiuo.
 Nos vero loquimur quando tractatur de punienda con-
 tumacia non comparentis. et ipse iudex ignorat se esse iu-
 dicem vel non esse. vnde cum respectu habitus iurisdic-
 tionis quam habet quia est iudex in causa appellationis ipse ar-
 chiepiscopus potuit verisimiliter credere se iudicem. et ci-
 tatus debuit comparere ad allegandum suam exceptionem. per iu-
 ra allegata in glo. als potuit de contumacia puniri et sic exco-
 municari. nam excommunicatio est pena contumacie. c. qm fre-
 quenter. in. fin. et in c. tue. s. vt lit. non conte. c. nullus. c. ne-
 mo. c. quicumque. c. certum. xj. q. iij. Imo excommunicatio non
 est ferenda ab homine nisi pro contumacia. c. epi. et ibi glo.
 xj. q. iij. Et quo minor est causa contumacie eo maior est co-
 tumacia. glo. no. in c. duo. lxxvj. di. Et ideo maior dicitur
 esse peccatum carnalitas commissa cum turpi quam cum pulcra
 glo. est in c. si. xij. q. vltima. ¶ Et ex predictis habes col-
 ligere fm primum intellectum text. nisi quod hic iste archiepi-
 scopus non haberet iurisdictionem ipso iure. et quod iudex qui
 als habet habitum iurisdictionis in similibus causis in
 vna causa nullam habeat iurisdictionem si tamen verisimiliter
 existimat se iurisdictionem habere potest facere processum
 contumacie punitiuum. et excommunicare contumacem. Et pro
 hac opinio facit text. in cle. i. in. si. de rescrip. et glo. in c. si. s. de
 rescrip. vbi iudex qui nullo modo habet iurisdictionem be-
 ne mulctat in expensis. ergo et ita punit contumacem in
 casu nostro. ¶ Sed et conclusio. glo. nre et tex. opponit. Imo. et
 post eum communiter scribentes videtur quod iste processus co-
 tumacie punitiuus non valuerit per text. in l. si pretor. s.
 marcellus. ff. de iudicijs. in c. cum bertoldus. et ibi habet
 s. de re iudicata. vbi obtemperat contra absentem per falsas
 allegationes nihil valet. ergo nec ista excommunicatio vale-
 bit. quia obtenta contra absentem. et per falsas allegaciones
 quod patet. quia pars audiuit archiepiscopum tacito quod appella-
 tum esset ad papam. quod si expressisset archiepiscopus non
 processisset ad vltiora nec potuisset procedere. per tex.
 ibi. nisi iudex. Soluit Imo. quod excommunicatio hic non an-
 nullatur quia hic non fuit falsitas expressa sed veritas ta-
 cita. in contrarijs fuit falsitas expressa. Et per hoc concludit
 notabiliter et comedat Bal. hic quod aduersarius est exceptio
 ne annullatiua iurisdictionis iudicis non tenet exprimere.
 quia pars non tenetur exprimere facta aduersarij. c. i. s. de
 proba. hoc tamen limitatur non procedere casu quo dolo tace-
 ret ius aduersarij. quia illo casu non valeret processus ide
 obtentus nec sententia. ita Imo. in c. si. s. de accusa. in vna
 opinio. quam hic allegant et sequuntur. do. Antoni. et Pa-
 nor. sed Imo. hic tenet contrarium dicens primo quod illa non
 fuit opinio. Immo. quia l3 referat opinio in ea non persistit. sed
 postea dat aliam opinio. Modo in dictis Immo. illa est regula
 quod in ea opinio censetur residere quam vltimo loco ponit. ita
 Jo. an. in c. i. in nouella de pen. li. vj. ita Bald. in autentica
 ex testamento. C. de colla. et de iure dicit Imo. hanc opinio.
 non posse procedere per talem rationem. nam hoc conce-
 dit Immo. et alij quod non tenetur aduersarius allegare defen-
 siones partis aduersae. ergo per hoc non dicitur esse in do-
 lo l3 non faciat. Sed dato quod sit in dolo poterit dicere. quis
 tulit grachos de seditione querentes. dicit enim pars. si
 ego fui in dolo non dicendo defensiones tuas. et tu es in
 maiori dolo qui citatus ad hoc a iudice non comparuisti.
 vnde dolo cum dolo compensatur. c. penul. j. de adulte.
 do. Benedictus hic et lat us Perusi. sed distinctio istas

contrarietates cōcordāt. Quia aut pars tacet talem defen-
sionem aduersarij per quā dēclaratur nullū ius penitus eē
vel in agente vel in iudice. et illo casu pcedat dictū Inno.
in d. c. si. quia pars non solum est in dolo tacendo. sed etiā
est in dolo vtendo actis gestis per iudicem quem sciebat
non esse iudicem. et iō talis pcessus sit nullus. nec ps pos-
sit eo vti. Et ad hoc aducit dictū Jo. Cal. et comūter doc.
in c. ad proban. s. titu. i. vbi si pars comparet corā iudice
tolerato. quem scit excommunicatum esse l3 regulariter p
cessus iudicis excommunicati et tollerati valeat. tamen hoc
casu in odium istius scientis non valebit. Ita ergo in pro-
posito in odium comparentis coram iudice non habente
iurisdictionem non debet valere processus. ¶ Aut vero cō-
paret coram iudice qui habet iurisdictionem sed eam pars
aduersa potest elidere opponendo exceptionem. et tunc p-
cedat dictum Innocentij hic et sequacium. quia non tene-
tur allegare defensiones partis. nec iste est in dolo cōparē-
do coram isto iudice. ex quo est iudex donec opponat. Et
notate qd dato qd pars citata fuerit contumax si vēiat post
primum actum qui solet geri post lit. const. in causis i qui-
bus proceditur lite non cōtestata non poterit amplius op-
ponere declinatoriam aliquam ne sit melioris conditiōis
contumax qz veniens. Ita glo. in c. i. in glo. in verbo. absē-
tia. de elec. li. vj. Bar. in l. nulla. et in l. nihil. C. de procur.
et ita d. Anto. in repetitione circa primam glo. in c. cū. ff.
ferrariē. s. de consti. et ita Panor. hic et Imo. tamen con-
tumax l3 a declinatorijs opponendis postea excludat. tñ
non videtur prorogare iurisdictionem eius iudicis q nul-
lam in eo haberet iurisdictionem. ita Inno. nota. in c. anno
tuit. j. de eo qui fur. ord. sul. quem allegat et sequitur Bald.
in l. i. qui ex consensu. C. de epis. aud. et et Ang. in l. ij. i. fi.
ff. si quis in ius voc. non ier. vbi allegat et Inno. idem vel
le. in c. presenti. qd hodie incipit. Statutum. de rescrip. li.
vj. ¶ Glo. in verbo. cognouerit. in fi. nōbitis ex glo. qd si iu-
dex cognoscat se non habere iurisdictionem citandi quia eli-
dibilis sit exceptione sñ intellectum Panor. supra relatū
vel quia nullam habeat iurisdictionem ipso iure sñ intel-
lectum. d. Anto. non potest citare. et si citet pars non tenet
comparere. facit in simili glo. nō. in c. si episcopus. iij. q. ij.
et in c. veniens. in glo. si. j. de accusa. dum volunt qd vbi no-
torium est qd citatio non arctat citatum citatus non tenet
comparere. glo. tñ videtur cōtraria in c. cū ordmē. in fi. s.
de rescrip. l3 Dosten. ibi sequatur istas glo. et ad glo. illam
rñdet ibi Imo. et Panor. Et in pñū etiam facit. glo. in cle-
appellanti. de appel. dum vult qd notorium saltem debeat
proponi. in simili et facit glo. pro opi. glo. nostre in cle. pa-
storalis. s. pifana in verbo. notorio. de senten. et re iudi. vbi
citatus ad locum notorie non tutum nō tenetur cōparere.
Et hanc glo. sequitur comūter hic scribētes. ¶ Sed re-
tento qd dicit glo. sñ intellectum Panor. qd vbi iudex. scit
iurisdictionem suam elidibile exceptione nō potest ad vte-
riora pcedere. limitabitur sñ Imolam hoc nō pcedere i
tali exceptione que esset remissibilis per partes puta suspi-
tionis. nam l3 sciat se suspectum parte non opponente po-
terit pcedere. Ita glo. in cle. ij. in vbo. competentem. vt
lit. pen. et sic ista glo. restringitur qd non pcedat nisi in exce-
ptione que non potest per partes remitti. et facit in simili
glo. in c. clericum nullus. xj. q. i. dum vult qd clericus citat^o
coram laico licet non opponat exceptionem declinatoriaz.
possit tñ eam postea qncunqz opponere. et ita Bal. hic i. fi.
per ea que hñtur in c. si diligenti. et in c. significasti. s. s. fo-
cōp. in c. at si clerici. s. de iudici. Et ille est proprie intellect^o
tex. nfi. nam qd archiepiscopus non haberet iurisdictionem
sñ intellectum Panor. et Imo. hoc proueniebat ope ex-
ceptionis. non ipso iure. verum exceptio illa non respicie-
bat solum comodum partis. sed honorem etiam iudicis
superioris cui inferior si concurrat in eadem cā vt hic te-
netur cedere. c. per hoc. de here. li. vj. non mirum ergo si ēt
parte non opponēte ex quo archieps scit appellatum ad
papam tenetur cedere superiori. et iō pcedere non potest

¶ Sed vt habeatis materiam dicite quatuor mēbra esse
in cōsideratione. Aut enim iudex nullam habet iurisditio-
nem ipso iure. et tñ si hoc scit. ipse iudex non potest proce-
dere nec ad cōtumaciā puniendū nec i pñcipali cā. et ita
loquitur tex. nfi. ibi. nisi iudex. sñ pñmū intellectū. Si ve-
ro iudex ignorauit defectum iurisdictionis pñabili ignorā-
tia et tñ qd ad iudicē valet pcessus contumacie pñitiu^o ex
quo verisimiliter credebatur se iudicem. et ita vult glo. pñs
in verbo. tenebit. et ibi dixi. In pñcipali aut non valebit
processus. quia contumacia partis non facit iudicem cū q
non est ipso iure. Imo. in c. inotuit. j. de eo qui fur. ord.
sul. et in c. ij. de dila. Et iō cautela ē s3 Panor. et alios qd an
omnia pronunciet se iudicem. nam tunc parte nō appellā-
te vt potest vt est glo. nō. in autentica. habita. circa fi. C. ne
fil. pro pat. transibit talis sententia in rem iudicatam. c. si
gnificantibus. vbi tex. s. de offi. del. c. cum dilecti. in fi. s. de
elec. c. ex parte. d. j. eo. cum ergo transuerit in rem iudi-
catam talis sententia faciet ius. l. ingenuum cum similibus
ff. de sta. bo. et ideo habebitur pro vero iudice. et sic vale-
ret processus etiam in pñcipali. et ita Imo. in d. c. ij. s. s.
dila. d. Anto. et Imo. in c. super litteris. et ibi d. Antoni.
in pe. car. s. de rescrip. voluit Bart. et Ang. in l. ij. ff. si quis
in ius voc. non ier. nec sufficeret pcedere ad vteriora ni
si expresse interloqueretur. ita doc. vbi. s. Quo autem ad
partem que obtinuit sententiam vel etiam processum cō-
tumacie pñitiuū nūqz si ipsa sciuisset defectum iurisditio-
nis valebit sententia nec processus contumacie pñitiuus
et ideo non prodesset ei si missus esset in possessionē ex pri-
mo vel secundo decreto. quia videtur in dolo versari liti-
gando coram iudice quem scit non esse iudicem. ita Pa-
nor. hic per ea que voluit Jo. an. in c. dilectus lo secundo
j. de preben. que voluit Jo. Cal. vt beri dixi. in c. ad pro-
ban. s. de re iud. Et sic cum pena cōtumacie sit propter cō-
temptam maiestatem iudicis. l. i. in pñcipio. ff. si quis ius
di. non obtem. hoc respectu valebit processus. nam respicit
culpam contumacie que quo ad iudicem non debet dolo
partis excusari. licet aduersarius sit in dolo. sed Imol. hic
tenet qd imo per hunc pñtensum dolum partis non debet
processus etiam quo ad eam vitari. quia non est in dolo
pars si non allegat ius aduersario cōpetens. sed aduersa-
rius in dolo est ex quo non venit citatus. per nōta per gl.
in verbo. absentia. in c. i. de elec. li. vj. et per Imo. hic. Pre-
cedens tamē opi. Imo. distinguere potest per ea que ipse po-
nit hic in. iij. columna. quia aut iudicis iurisditio est nulla
et si defectum ignoret iudex. puta quia ab excommunicato
impetratum rescriptum per qd datus est iudex et nullus
sit processus nisi quo ad contumaciā puniendā. per no-
tata in c. i. de rescrip. li. vj. aut iudicis iurisditio non ē nul-
la nisi demum iudice sciente. et valet processus etiam i pñ-
cipali. ¶ Sed tenendo pñdictam conclusionem s3 Imo.
que fuit. d. An. et Panor. habetis inferre qd si in casibus in
quibus non potest appellari ad inferiorem a papa puta i
c. quemuis. de elec. li. vj. et videbimus in c. vt debitus. j. c.
talis inferior pcederet in causa huiusmōi appellationis
quasi iudex ad quem nullo pacto valeret processus nec se-
tentia. quia non est tollerabilis ignorantia i ipso iudice cū
ignoret ius. ita Panor. hic. et ideo si quis adiret archiepi-
scopum tanqz ad eum esset appellatum cum in veritate nō
esset. vel etiam si esset appellatum fuit renunciatum appella-
tioni cum potuerit hic archiepiscopus iste probabiliter de-
cipi. quia tractatur de facto alieno. c. ab excommunicato. s. s.
rescrip. ideo si pcedat in causa quasi iudex ad quem va-
lebit processus cōtumacie pñitiuus. ita Imo. hic. S3 tñ
quia pars in dolo versatur vtendo falsis appellationib^o.
vel iam per renunciationē sopitis in odium doli dabi-
tur restitutio aduersus istum processum. ita hic Imo. et se-
quuntur comūter in hoc doct. l3. Jo. an. hic referens
Composito. in d. c. super litteris. videat velle qd indistincte
valeat processus. et male sñ. d. Antoni. et Imo. l3 aliquo
casu possit saluari. Et ideo retento dicto themate dicit hic

De Appellatoinibus

d. Anto. et Imo. q. etiam respectu processus cause principa-
lis valebit ipse processus et sententia si iudex pronūciavit
prius se iudicem. et ita saluant Joan. an. per supradicta.
¶ Et infertur ad aliam questionem q. si pars nulliter ap-
pellauit quo casu appellatio non deuoluitur si tamē iudex
ad quem pronūciauerit se iudicem valet processus et sen-
tentia et que inde sequūtur. ita Joan. an. et Bem. in. c. i. §.
post bec. eo. ti. li. vj. Et ideo dicit hic do. Antoni. et sequitur
Imo. q. si iudex in curia pronūciaret appellationem duo
lutam ad curiam que in veritate non erat deuoluta. habe-
tur pro deuoluta. et potest procedere et iudicare. lz dicat q.
de stilo curie hoc non seruetur. allegans. d. de rota in decil.
sua. c. iij. Sed tamen dicit hic Imo. dictum rote procede-
re quando errore iuris apparebit pronūciatum deuolu-
tam esse causam que non esset deuoluta. alias stat cum pri-
mo dicto. d. Anto. et ad hoc late per. d. Anto. et Bald. in. d.
c. super litteris. per Imo. in. c. si appellationem. eo. Bald.
in. c. sua. et glo. in. c. dilecti. j. eod. el terzo. Archi. in. c. roma-
na. §. si vero. de appell. li. vj. Federi. consi. cxxj. qd incipit.
audiui. Et ideo dixit rota decisio. clij. q. auditor in causa
appellationis deputatus si opponatur appellationem de-
sertam potest pronūciare super hoc. quia habet i se cogno-
scere an sua sit iurisdictio. et faciunt que dicam in. c. ex ratio-
ne. j. co. et talis exceptio q. deserta sit appellatio potest op-
poni. cum omnes sint lites finite. quia presupponit senten-
tiam transiisse in rem iudicatam. ita et q. non est appellatū
vel minus legitime contra iudicem a quo in viam declina-
tozie. ex hoc comperto ipse iudex abdicabit a se causam et
condemnat appellatorem in expensis. c. reprehensibilis
c. sepe. j. e. ita Federi. consi. lxxij. incipit. i xpi nomine tce.
Latus talis est. quidam a sententia. et sic dupliciter potest
opponi in viam dilatorie. Item in viam peremptorie. Jo-
dixit Petrus de ancha. consi. cclxi. incipit. in xpi. tce. pro d
claratione trius questioz. in. ij. et iij. col. q. si opponitur de-
sertione appellationis in viam declinatorie. et sic ad pces-
sum iudex non potest pronūciare procedendum ad vlti-
riora saluo iure desertionis in viam declinatorie opponē-
de. quia esset nulla sententia. c. exhibita. d. iudicij. sed bene
posset pronūciare saluo iure desertionis in viam perem-
ptorie opponende. et in dubio videtur potius pronūcia-
re saluo iure desertionis. sin viam peremptorie. ita pote-
rit sustineri dicta sententia. et notate quia sepe bec practica-
tur. Et ideo si deserta appellatione iudex ad quem pronū-
ciaret sententiam infirmando nulla esset sententia nisi pri-
us pronūciaret appellationem non esse desertam. et se com-
petentem iudicem. et appellatio non sit frustratoria nec fri-
uola. ita. d. Anto. in. c. p. r. in. d. in. viij. questione. et faciūt
supradicta. ¶ Secundū membrum est quando iudex ha-
bet iurisditionem sed elidibile p exceptiones. et illo casu iu-
dice ignorāte valet processus contumacie punitivus. et et
sententia super principali. quia est quid imputetur parti
que non opponit suam exceptionem. et aduersarius etiaz
si sciat hanc exceptionem cōpetere parti ideo nō tenet illā
opponere. ita Imo. hic. et heri dixi. et sic fm Panor. pos-
set valere processus coram vtroq. in contrariū nō Imo. i
c. cum. d. de consti. dum ibi vult q. si eodem instanti pro-
cedit corā superiore et i seriore nō valet pcessus inferioris
Sed dicit. d. Anto. et Imo. q. contrariū procedit inchoato
processu prius coram superiore. quasi causam tunc ad se
aduocauerit. c. vt nostrum. j. eo. tex. iste non dum inchoato
coram superiore processu. vel contra procedit quando iu-
dex hoc sciuit. et sic distinguitur vt hic. et id etiam sciēte ad-
uersario hanc exceptionē cōpetere valebit tamen senten-
tia etiam super principali. tamen si iudex sciret defectum
non valeret processus per eum agitatus etiam contuma-
cie punitivus. vt vult glo. i. declarā. vt predicti. ¶ Tertiu
est membrum quādo iudici competeat iurisdictio et non
erat elidibilis exceptione et parti nulluz ius competeat
agendi de pnti et illo casu iudice ignorante valet pcessus
et sententia. sciēte autem non valet. et ita potest iduci tex.

nostr fm primum intellectum presupponendo q. secun-
da appellatio sit nulla et superflua. et faciunt que habetur
per glo. et doc. in. c. i. supra de offi. vic. et in. l. vbi pactum. et
ibi glo. et doc. C. de trans. in. l. i. ff. de offi. assesso. ¶ Quartū
est membrum q. iudici competeat iurisdictio parti compe-
tebat ius agendi aduersario competeat exceptio contra
acta partis. Et illo casu iudice ignorante valent omnia. sci-
ente autem exceptionem parti competere non valet snia.
ita Panor. hic qui nihil boni allegat. et iudicio meo hoc ē
flm. et h. regulas. quia iudex non potest supplere in facto. c.
bone lo primo. et ibi habetur. s. de postul. l. i. C. vt que de-
sunt aduoc. l. iij. §. hoc autem iudic. et ibi per Bartol. ff.
de dāno. infect. Nisi saluando Panor. dicamus dictū suū
procedere in causa appellationis quo casu iudex bene pōt
supplere pro absente. l. si. §. illud. C. de temp. appel. Et di-
cunt hic doc. generaliter. q. pars exceptionem hanc de ap-
pellatione interposita ad maiorem non poterit opponere
nisi veniat intra tempora dilatoriarum opponendarum.
et faciunt que supra dixi.

Ex ratione. Pro euidētia premit-
to q. varijs modis dese-
ritur appellatio in iure nostro. quandoq. exps
se quandoq. tacite. expresse puta renunciādo
appellationi per pactum vel simpliciter renunciādo. de
quo videbimus. in. c. interposita. §. illa deniq. j. eo. habet
in. l. tale pactum. §. qui prouocauit. ff. de pac. tacite. puta trā-
sigeno super iudicatis. d. §. qui prouocauit. vel ad eun-
do aliter q. super reuocatione. grauaminis iudicem a quo
c. si a iudice. eo. ti. li. vj. l. ad solutionem. C. de re iudi. c. gra-
tum. et ibi habetur supra de offi. dele. c. cum venisset supra
de eo. qui mit. in. poss. c. quo ad consulta. et ibi habetur sup
de re iud. videbimus in. c. solitudinem. j. eo. vel per mor-
tem appellatoris et quandoq. appellati. de quo tamen in
l. i. ff. si pen. appel. mors interue. et toto ti. C. si. pen. appel.
mors. inter. et toto ti. C. si reus vel accusator pend. appella-
mors. su. vel per lapsum temporis. Et istud est qd manibus
palpaturi sumus. ¶ Secundo premitto q. varia fatalia i
uenta erant de iure antiquo. l. ij. C. de tempo. appel. hodie
duo proprie sunt fatalia. primum et fm scilicet primus an-
nus ad prosequendum appellationē et secundus. §. i. vbi
glo. in verbo annum. in autē. de his qui ingred. ad appel.
col. ij. potest et addi tertius annus ex restitutiōe vt hoc tex.
nostro. ¶ Tertio premitto q. fatalia proprie dicuntur tē-
pora que iniiciunt mortem appellationi. Et ideo ille an-
nus et biennium fatalia dicuntur. glo. est in. d. §. i. in verbo.
annum. et ita Bal. in. d. l. si. in principio i fi. col. C. d. temp.
appel. Et hoc attento omnia tempora per que extinguit
appellatio poterunt dici fatalia. faciunt que dixi i. c. perso-
nas. s. eo. vbi ipsa tempora enumerauit. ¶ Quarto pmitto
q. desertio tacita operatur confirmationē sentētie cle. sicut
eo. ti. et ita Bal. hic dicens q. multum differt confirmatio q.
fit ex tacita desertione appellationis et confirmatio expres-
sa sentētie. Primo quia deserta appellatione exequit pri-
mam sententiam iudex a quo. l. si contra. C. eo. et dicam. j.
in finali. questione. Sed confirmata sententia expresse iu-
dex ad quem exequitur illam confirmationem. c. pastora-
lis. §. preterea. s. de offi. dele. glo. nobilis. in. l. quis priore.
ff. ad trebel. et dicam. j. in finali. questione. ¶ Item alius ē
effectus quia desertio appellationis non cōfirmat senten-
tiam nullam. c. lz. vbi text. et glo. de sent. exco. li. vj. dixi in. c.
personas. s. eo. et tamen confirmatoria expressa sentētie
nulle habet facere ius si non est ab ea appellatum. et nasce-
tur actio non obstā. nullitate prime sentētie. quia agitur
ex confirmate nō ex confirmato. d. §. preterea. vbi glo. et d.
l. si quis priore. habetur in. l. eos. in principio. et in. l. preci-
pimus. §. officijs. C. eo. dicam. j. in finali. questione. ¶ Tūc
operatur alium effectū. nam sententia confirmatoria pri-
me potest et debet continere condemnationē expensarum
leos. §. ne temere. C. eo. quia appellatus si succumbat sem-
per condemnatur in expensis. vt ibi. et est ratio d. qua per

Bar. in l. tutores qui post. §. tutor. ff. de admi. tut. Sed de
serta appellatione. l. non facit condemnationem expensa-
rum. ita Bal. hic. ¶ Quinto pmitto q sicut tempora ista
anni biennij. et ex restitutione triennij gradatim concedun-
tur ut hoc tex. nostro ita debet appellans gradatim esse di-
ligens. In prima debet adhibere bonam diligentiam. l. i.
anno. in biennio meliorem diligentiam. in triennio optimā
et est tex. in l. si. §. si. C. de temp. appel. ¶ Sexto pmitto q
cum causa appellationis sit mixti imperij ut voluit Bar. i.
l. i. §. solent. ff. quando appel. sit. dixi. §. in rubrica. circa ca-
usam appellationis. ideo omnis causa appellationis dicitur
causa ardua. ita Bal. hic. ¶ Septimo pmitto q quando
ex impedimento datur scd fatalis. qd est regulariter nisi ali-
ud reperiatur in iure. ut hic in biennio qnq impedimentū
impedit cursum fatalium ipso iure. cle. qd diu. e. Quando-
q opus est restitutione ut hic in triennio. et inter ista est dīa
quia quando datur scd fatalis a iure datur annus integer.
quando restituitur tunc solum tantum tempus restituitur
quantum abstulit impedimentum. ita d. Anto. hic. ¶ Ul-
timo pmitto q in dubio iudex dī fauere ad conservatio-
nem instantie appellationis. et ideo in dubio ubi dubitaf
an sit deserta vel non deserta appellatio iudex debet pnu-
ciare non desertam quando aliter non apparet. ita Pau-
lus de castro in l. i. ff. si quis caut. Et ita voluit in simili Bal.
in l. propter. §. si autē reus. C. de iudic. Nota in c. ad no-
stram. ubi allegavi concor. §. eo. et facit ratio. nam longe sa-
uorabilior appellatio postq est interposita ut conservetur
qz ut de nouo appelletur. cle. sicut. eo. ti. iuncta autē. bodie.
Ceo. nam appellatio debet interponi. j. r. dies. et currunt
tempora de momento ad momentum. Ita ut dies termi-
ni computetur in termino. d. autē. bodie. l. ij. §. biduū. ff. qn
appellet. sit. Voluit Bar. l. i. ff. si quis caut. Semi. in c. i. d.
de rest. spoli. l. ij. et glo. in d. cle. sicut. in verbo. die. et tñ in
anno ad prosequendum dies termini non computatur in
termino. d. cle. sicut in glo. Sed iudex in dubio debet defer-
re appellationi et eam recipere. ita Bal. in d. §. si autē re-
us ergo multo magis post interpositam appellationem illi
fauebit. et sic in dubio pronuntiabit non desertam. et facit
illud vulgare capituli. quemadmodū. §. d iure iuran. et ē
illud vulgare. l. pīe. furioso. ff. de his q sunt sui vel alie. iur.
¶ Unde dixit Raphael. cuma. et post eum Ange. daretio
in d. §. dies. q appellans debet quando appellat vltima
die scilicet intra. x. dies inferre horam. nam cum hoc tē-
pus currat de momento i momentum. oī q constet q itra
tempus debitum appellauit. per regulam que traditur p
Bar. in l. non solū. §. sed ut reprobauit. ff. de operis noui
nuntiatio. per nō. per glo. et Imo in cle. si. de rescriptis. nā
etiam de consensu partis post vltimum momentum appel-
latio interposita non valet. glo. in cle. si appellationem. co.
in l. pīes. ff. de re iudicata. Ita Angelus. in d. l. i. §. dies
ff. quando appel. sit. ¶ Etiam post biennium auditur ap-
pellans qui prius psequi non potuit appellationem. h. d.
¶ Nota primo ex tex. ibi ex sententia. fm Imo. q annus
ad psequendum appellationem siue biennium currunt a
die sententie. Ita videtur pbari illo tex. de quo varie dis-
putat glo. in l. si. C. de temp. appel. bodie est decisum i cle.
sicut. e. iutu. q currat a die appellationis interposite nisi ca-
su quo appellatur a grauamine de futuro quia tunc currit
a die illati grauaminis. d. cle. sicut tñ hī Panor. hic tex. ni-
hil pbat ad qd allegat qz verba illa a snia nō referuntur ad
verbum elapso sed ad verbum magis primū interpositaz.
¶ Nota secūdo ex tex. ibi biennio iuncta decisione q nō so-
lum appellanti datur annus et ex causa biennium sed etiā
quandoq triennium et sic habes fm Bal. in l. ij. in princi-
pio. C. de tem. ap. qz termini assignati. l. videantur esse
in dubio fatales et peremptorii tamē non penitus sunt fa-
tales. quando. l. vnum terminum successiue assignat post
aliū nam post primū terminum assignando hī et succes-
siue tertius ut in casu nro vī sentire. l. q termini successiue
assignatisint loco purgatio. more cōmisse i pīo qd notate

fm. Bal. ibi ad statuta. ¶ Nota et ex tex. ibi. p impotentia
qd cū duplex sit ipotentia iuris et facti. c. scilicet status d rescri.
et decret. nra vtatur generaliter xbo impotentia verificaf
tam in impotentia iuris qz facti et iō ad concedēdū biennij
vel triennium sufficeret impotentia tā iuris qz facti. ¶ No-
ta. et ex tex. ibidem impotentia qz terminus assignatus
ad purgationē more sit cōtinuus adeo ut non deducatur
ex eo impedimenta ut est tex. nota. in l. sancimus. §. si. C. d si
deius. tamen hoc non hī locuz in termino assignato a iure
miserationis cā et subsistente aliqua cā iusta nō aut sine cā
concesso. quia tūc terminus assignatus a iure miseratiōis
cā. ad purgatiō. morā. l. sit cōtinuus tñ de eo deducuntur
iusta impedimēta. ut hic. et Bart. melius nōt in autē. ei q. C.
de tēp. appel. et cle. sicut. eo. ti. nāz tēpus ad psequēdū ap-
pellationē est quasi terminus defensionis. et post primum
datur biennium. Et istud biennium ut p dīxi est quasi termi-
nus purgationis more commissi in pīo anno ut voluit
Bal. in d. l. ij. et tamē iusto subsistente impedimento intra
hunc terminū biennij datur restitutio in tertio anno. ecce
ergo qualiter de termino purgatorio more subducitur sal-
tē prestitionem impedimentum et sic habetis q maiori ex
iusta cā datur restitutio in integrū p defensionē appellatio-
nis lapsu biennij inductā et sic aduersus rē iudicatā qm im-
mo generaliter dico vobis q aduersus rē iudicatā restitui-
tur maior ex clausula generali si qua mihi iusta causa fue-
rit vīsa. Panor. in c. significatibus de purgatiōe vulgari et
aliter hī hoc et ibi. Host. et alij. ¶ Nota. ex tex. ibi. volumus
et ce. fm. Panor. q post biennij quicquid assignaf de tertio
anno nō venit ex iuris dispositione qz detur a iure sed assi-
gnaf ab hoīe et hoc est ex noua puisione huius decretalis
qd p p xbu nolumus. Nā illa xba nolumus vel volumus
sūt noui iuris cōstitutiuā. ita Panor. qui et similē inductio-
nem facit in c. sedes. §. de rescrip. et est glo. i cle. i. de of. vic
et etia i cle. vnica de re. pnu. qz verbum volumus iportat no-
uam puisionē. l. l. secus sit de xbo declaramus. ut glo. in
d. cle. idē qd de xbo. volumus dicimus d xbo statuimus l. z
secus d verbo. in nouamus. glo. ē nō. in c. ut litigātes de of
fi. ordi. l. ij. in cle. si. de rescrip. idē qd de xbo volumus di-
cimus de xbo. decernimus glo. in cle. p lras de pb. Et sic
istud triennij datur ope restitutionis ab homie. biennij autē
a iure. ut. j. latius declarabo. Et sic habetis inferre hic esse
casum. q donec parti potest ēē succursum via appellationis
interponē de vel psequēde non datur restitutio i integrū
et si esset talis vel in tali casu i quo daretur restitutio. ita ro-
ta decis. ccc. xliij. que incipit. itē hī absētez. ¶ Glo. in xbo
impotentia in fine p meliori intelligētia materie ante oīa q
rendū ē q sunt impedimēta iusta in cā appellationis et dicite
q. x. spēs assignatur impedimētoz. ¶ Primū impedi-
mentū ex parte appellatis puta qz ifirmus fuit ipse appellās
l. qz. ff. de re. iud. vel qz incarceratus. l. ij. §. si. et ibi Bart.
ff. si quis cau. nōtur. in l. i. ff. d. custo. et est ibi. reo. Itē qz pau-
per nam paupertas excusat appellatē a prosecutione. text. ē in
§. i. autē. de his qui igred. ad appel. et ita. Imo. hic in l.
si pcuratorem. §. si ignorantes. ff. man. Bald. in l. acceptā
in fi. col. C. d vsur. allegans glo. in l. eos. C. eo. Bal. in l. fin.
C. de condic. inscr. Allegans bonā glo. in l. minoribus. C.
de his quib. ut indig. et ita. Imo. hic et post euz alij. ¶ Se-
cunda spēs impedimentū ex parte appellati et illa pōt esse
aut quia appellatus impediatur de facto appellantem pro
ut est glo. in l. a. §. dolo. ff. de dol. aut qz impediatur de iure. l.
petendo dilaciones ad probandum longas vel opponen-
do multas exceptiones ita q interim impeditur appellās
ne prosequatur. et de hoc est bonus tex. in l. petende. C. de
temp. in integ. rest. pet. nōt. Bal. in l. contra maiores. C. de
inoff. testa. in autē. ei. qui. C. de tem. appel. et dicam. j. lati-
us in effectibus. ¶ Tertia species impedimentorum ē mi-
xia. l. pueniens ex facto vtriusq. puta compromisso facto
p ptes. aut. si tamen. C. de temp. appel. allegata in glo. nra
cle. qz. diu. eod. ti. ¶ Quarta species facto pcuratorio d q
per. Bald. in d. l. contra maiores et per. Lar. in cle. sicut. e.

De Appellatoinibus

ti. et est bonis tex. in. d. l. si per. §. si ignorantes. ¶ Quinta species factio iudicis. et de hac loquitur etiam gl. nra circa finem et est tex. in. l. si. §. illud. C. de temp. appel. §. i. in autem. de his qui ingred. ad appel. ¶ Sexta species factio tertij. et de hac loquitur text. in. d. §. dolo. et glo. hic. ¶ Septima species casus fortuiti. et de hac pot. generaliter intelligi tex. noster et est tex. in. l. ij. §. sed et si quis. ff. si quis cauti. puta pp. inidatione aquarum et c. ¶ Octava species pp. impedimentum in persona testiu ita. Bal. hic. ¶ Nona spes propter instrumenta amissa vel que de facili non possunt haberi. ita Inno. hic et alij. ¶ Decia et vltima spes propter difficultate probationu. ¶ Visus impedimentis succedit secunda qstio an sola impedimenta sufficiat et dicite fm. Imo. hic q non sed requiritur q constet q si impedimentum non fuisset alias fuisset psecutus et de hoc est tex. et ibi. Bart. in. l. qui comeatum et in. l. ij. §. si ad diem. ff. de re. milit. et ita. Bar. in. l. i. §. dies. ff. quando appel. sit et Bart. et Ang. in. l. ij. §. q diximus alle. §. q si quis. ff. si quis cauti. faciunt notata per. Panor. et Inno. in. c. i. j. de cle. egrota. ¶ Sed nunquid requiratur protestatio ad hoc vt constet q erat psecutus nisi fuisset impedimentum et glo. videtur tenere q sic in. c. cupientes. §. q si per. xx. in glo. in vbo pposita de elec. li. vj. in. c. i. §. si aut. c. plerq. §. de rescrip. et sequitur hic. do. Anto. Bar. in. d. §. q diximus et etiam i. d. §. dies. et in. d. l. qui comeatur. tenet q bene sit vtile sed non dicit q sit necessarium protestari. ¶ In contrarium q sufficiat soli impedimentum facit tex. nri qui. ponderat solas impotentiam. in. d. autem. ei qui. et in. d. cle. ficut et in. c. si iustus. j. co. Bal. hic videtur tenere q requiratur protestatio tamen loquitur de impedimento proveniente ex facto iudicis. ¶ Bemianus. et Ancha in. d. §. q si per. xx. et etiam. Imo. in. d. c. si iustus ita distinguunt. ¶ Alit loquimur de impedimento proveniente ex facto iudicis et tunc cuq. propter constituendum iudicem immora. d. §. illud. tum quia non est verisimile quod iudex impediat volentes procedere cum presumatur in dubio pro iudice. l. i. C. de offi. milit. iud. et tunc requiratur protestatio. Et ita procedant glo. contrarie. et ita signanter loquitur. Bal. hic. Sed in hoc Paulus in consi. xxi. incip. in xpi. tce. in casu desertionis. tenet contra per dictum. Inno. hic post primum ibi imo plus dico. et Bal. innuit hanc distinctionem cuq. ratione in. l. pperandus. §. si autem et vtraz. C. de iudic. aut loquimur in alia specie impedimento et tunc procedat opi. Barto. q non sit necesse protestari. tamen propter alieniamen probationis sit vtile quia non erit necesse postea probare q tu es psecutus sed sola protestatio sufficiet. et ita debet declarari tex. noster cum iuribus in contrarium allegatis. Et ad predicta faciunt notata in. l. de pupillo. §. si quis ipse. ff. de oper. no. nuci. Sed retento q sit necessaria vel utilis protestatio nunquid sufficiet semel protestari Bal. hic videtur velle q non. per tex. nota. in. d. l. si. §. illud ibi summa ope. nam protestans semel. non dicitur summa ope niti. Et ita Bal. in aut. Itē si appel. C. de tem. appel. vbi dicit q debz protestari instari instanter sicut apli debent peti. Et ideo sicut in petition. apostolorum sufficit vnica protestatio du modo dicatur instanter et instantissime vt notatur i cle. ij. eo. ti. ideo videtur velle ibi Bald. ad hoc vt sufficiat illa protestatio requiratur q in ea demonstretur de magna instantia. alias requirantur plures protestationes. voluit tamen hic Bal. q si iudex expresse denegasset se non audiretum procedentem q illo casu sufficiat vnica protestatio. faciunt que habentur in. c. ij. de dol. et contu. li. vj. in. c. venerabilibus. §. secus de sententia excommunicationis li. vj. ¶ In contrarium tenet hic. Imo. et Bar. in. l. mora. in principio. ff. de vsur. in. l. titia seio. §. vsuras. et ibi. Imo. de leg. ij. et lap. allegatio. sua. xxxviii. tenet. Bal. in. d. §. si autem vtraz. vbi tenent q vnica protestatio sufficiat. quia satis est quod constitutus sit in mora vel alius impediens per vnicaq. interpellationem. Item satis constat de animo meo q psequer si possem ex illa protestatione. nec aliquid boni i

contrarium allegatur quia illud summa ope niti debet. de quo in. d. §. illud. resoluitur nisi impediatur vt in tex. nostro cum similibus. Et ita videtur velle. do. Anto. in. c. plerq. de rescrip. vbi si cessaret causa impedimenti ne per eum videatur stare debet iterare protestationem et Cardinali. rubrica ca. consi. iij. et sic posset temperari premissa opi. et ita Imo. hic. in. viij. col. l. j. d. Anton. velut q etiam si non cesset cessare impedimentum sit iteranda protestatio vel aliter probare debet q per eum non stetit. ¶ Vbi videtur q in primo anno sufficiat vnica protestatio in secundo autem cum debeat esse diligentior procedat opi. Bald. hic. et sic pluries debet protestari. per ea que dixi in evidentialibus et habentur in. l. si. §. pe. C. de temp. appel. et facit distinctio. Imo. in impedimento iudicis. ¶ Tertia principalis est questio circa probationes impedimento et in hac tres cadunt questiones. Prio quis debeat probare impedimentum Secdo quid debeat probari. Tercio qualiter. ¶ Circa prima dicite q cu sit regula q qui dicit probare debet. l. ij. ff. de prob. et in exceptione qui excipit probare debet cum sit actor. l. i. ff. de excep. q ipse qui dixerit se impeditus probare debet et hoc probatur ex textu nostro ibi in verbo. constiterit et sic appellans debet pbare. ¶ Circa secundam questionem dicite quod duo debent probari. impedimentum. et q si non fuisset impedimentum appellas fuisset psecutus. d. l. qui comeatur ibi dixi in. ij. questio ne principali. ¶ Circa tertia qualiter debeat pbare. Spe. eo. ti. §. nunc breuiter versi. quid ergo. tenet q probetur p solum iuramentum. et ita tenet Feder. §. senis consi. cvij. quod incipit super puncto facit tex. in. c. quia propter super de elec. dominus. Anto. tenet contrarium primo quia impedimentum debet probari per euidentes probationes. c. cum sit romana. ibi. euidenti ca. §. eo. d. §. illud ibi euidentissimis probationibus tce. sed iuramentum. non est euidens probatio gl. in. l. si. in principio. ff. qd met. causa. in. l. cum de in debito. ff. de probat et voluit Bald. in. l. fin. C. de secund. nup. et in. l. in bonis dei. C. de reb. cre. imo proprie non est probatio iuramentum vt voluit Bal. in rubrica. §. d. prob. et facit tex. cum no. in. c. ij. §. de proba. faciunt notata per. Semi. in. c. i. de elec. li. vj. preterea cum in arduis iuramentum non admittatur etiam in supplementum probationis vt no. in. l. admonendi. ff. de iure i. d. l. in bonis dei in. c. si. §. de iur. ergo cum appellatio sit de arduis vt dixi in evidentialibus multominus admittetur ad probandum per iuramentum. et facit glo. nota in. c. tum litteris in principio. §. de testi. vbi in criminalibus civiliter motis ppter gravitatem preiudicii non admittitur iuramentum i supplementum probationis. Panor. hic et Bal. in. l. scire oportet. §. sufficit. ff. de excus. tu. et ibi ponit aliquid Bar. qui videtur tenere cum. Spe. tenent quod relinquatur arbitrio iudicis et ita etiam Bart. in. l. ij. §. quod diximus. ff. si quis cauti. quia inspecta qualitate persone appellantis et cause et difficultate probationum et alijs huiusmodi circumstantijs admittet iudex pro arbitrio suo et non admittet volentem probare impedimentum per iuramentum facit. c. ex litteris cu his que ibi Panor. de i. integ. rest. Jo. an. in additi. ad. Spec. in dicto. xvi. Quid ergo et videtur cuq. eo transire. Imo. hic. sedere. distinctio. ita concordat. quia aut loquimur de impedimento probando in curia per eum qui est loquimur de impedimento probando in curia vel etiam extra per eum qui non est de longinquis partibus. et tunc non admittatur probatio per iuramentum. Et ita procedat opi. contraria et hanc distinctionem refert et sequitur Cardinalis cle. si cut. eo. ti. et tenendo siue opi. Panor. q stetur arbitrio iudicis siue opi. Jo. an. non obstat quod dicitur de evidentialibus probationibus quia dicit. d. Vbi. q ex quo ex dispositione iuris statur arbitrio iudicis vel etiam tenendo cu. Jo. an. and. statur iuramento certe dicitur euidentissima

probatio quia non solum iuramentum ex dispositione iuris facit euidentiſſimam probationem. c. fin. vbi tex. s. qd met. ca. quem ad hoc pro se allegat Spec. vbi. s. sed et presumptio sola ex dispositione iuris est euidentiſſima probatio glo. est in l. si tutor petitus. C. de pericu. et como. tu. bonus tex. et ibi. Bar. et alij. in l. l. i. l. i. ff. de condi. et de. glo. et ibi. Bald. et Ludo. in l. i. C. de testa. mil. habetur in l. l. impera. ff. de leg. i. non ergo mirum si in casu nostro sufficiat probatio per iuramentum arbitrio iudicis s. Panor. vel quando pars est de longinquis partibus s. m. Jo. an.

Quarta principalis est questio quis sit effectus predictorum impedimentoꝝ et circa primum effectus impediti est in persona appellantis s. m. communiter doc. si incidat in primo anno ipso iure currit primus annus et datur secundus et hoc voluit glo. nostra duz dicit q. ipso iure a pellantis seruatur illeſus. si autem incidit in secundo anno dicam. j. et per hoc habetis colligere s. m. Bald. qd appellans in causa appellationis impeditus non cogitur constituitur procuratorem. nam si cogeret curreret sibi impedito tempus. c. querelam. s. de procur. et pot. esse ratio qua hic vult. Bal. et dixi in euidentiſſimis. quia in arduis nemo cogitur mittere procur. d. c. querelam. sed ista sunt de arduis ergo in appellatione non cogetur mittere procur.

Circa secundam speciem impedimenti. fallati ab appellato capiendo distinctionem. Imo. et tunc si impedit de facto ipso existente soluendo agitur contra eum de dolo. et ideo currunt tempora si non est soluendo bene currunt tempora sed restituuntur ita glo. et post eam. Bar. in d. l. arbitrio s. dolo. ff. de dolo. et ita. Barto. in auten. Item si appellatio C. de temp. appel. **I**stud primum mebrum non videtur absurde esse limitandum vt procedat in secundo anno in quo propter impedimentum recurritur ad restitutionem i. integrum sed in primo cu detur mero iure forte posset dici q. cum detur mero iure q. etiam hoc primo membro dabitur secundus annus et faciunt que hic Bal. Circa impedimentum proueniens facto tertij. vt. j. in. vj. impedimento dicam. Quod da est impedimentum illatuz ab appellato non de facto sed de iure quia iudicialiter procedendo grauauit longis dilationibus appellantem et illo casu appellanti impedito non currunt tempora et ideo facite regulam q. de tempore appellationis prosequende subducuntur omnia tempora emergentis vel incidentis cuiuscunq. articuli moti ab appellato intra que iste articulus est examinatus si appellatus succubuit quia l. iudicialiter impeditur appellantem tamen ex quo succubuit presumitur iniuste fecisse et ideo appellanti non currunt tempora interea. ita. Bald. no. in d. auten. ei qui et ideo si appellatus aliquid attemptauit vel fecit per iudicem attentari. et appellans recurrit vt faciat reuocari attentata donec pendet iudicium super attentatis si appellans obtinuit super eis nunq. currunt tempora prosequende appellationis s. illa tempora iudicij attentatorum de medio subducuntur secus si appellatus obtinuisset in iudicio attentatorum q. illo casu non dicitur impeditus ab appellato sed a se ipso quia iniuste petijt reuocari attentata. ita volunt. d. de rota. decis. sua. c. ij. que incipit. Item q. reuocatio attentatorum d. Anto. dicit indistincte q. comunis opi. habet q. aduersario existete soluendo detur actio de dolo sicut in tertio. s. ipso non existete soluendo detur restitutio in integrum. et ita intelligit que habentur. in. d. s. dolo. Panor. dicit q. nescit vn de sumat. d. Anto. hanc esse com. opi. tenet ipse q. debz habere s. com. annu vel cum rota. **E**t per predicta inferitur ad aliam decisionem q. si appellatus opponit de ineptitudine libelli et succubuit in causa cum videatur impedisse appellantem illa tempora intra que disputatum est de ineptitudine libelli subducuntur. secus si appellatus obtinuisset. quia tunc appellans videtur impedisse se ipsum. ita. Bal. in. d. auten. ei qui. Idem dicite si appellatus oppoeret exceptiones contra procuratorem appellantis ita. Bal. in. l. i. maiores. C. de inoff. test. idem si disputatur de nullitate sen-

tentie vel alia nullitate processus opposita contra appellan-tem ita. Bal. i. d. l. contra maiores et ita. Paulus cōſi. xxi. i. cip. in xpi. tce. i. casu desertionis. et cōſi. xv. in fi. col. i. cip. i. xpi. tce. super primo dubio. **E**t ideo succedit qd nūqd si appellans negat non fuisse appellatuz puta quia iudex velit sibi assignare terminum vel etiam pars beneficio appellantis velit petere sententiam infirmari i. alio capitulo quod pot. vt dixi i. rubrica et in. c. si duobus. s. eo. nunquid tempora huius disputationis subducantur. et dicite q. no imo appellans qui semel negauit appellatum non potest amplius prosequi appellationem ita. Spec. eo. tit. s. nunc breuiter. vers. sed pone. ita. Lar. in cle. sicut eo. tit. faciunt notata in. c. s. perpetuus. s. de f. d. i. stru. **C**irca tertiaz speciem. s. mixtam que prouenit tam ab appellante quam ab appellato dicite q. tpa huius impedimenti subducuntur ita vt medio tempore non currant siue loquamur de tempore iuris siue de tempore statuti vel hominis assignati loco termini iuris. d. Ant. et Imo. hic per notata per. Jo. an. in addi. ad. Spec. s. nunc breuiter. xxi. l. i. autem. et cum eis transit Panor. l. i. aliquid arguat. et sic istud habet locum indistincte non quia prozogeretur tempus prosequende de appellationis a partibus. sed quia differtur tale tempus et iterea donec partes consentiunt dormit siue hoc sit tempus assignatuz ab homine siue a iure. et ille est tex. i. cle. qua diu. eo. tit. i. glo. i. verbo. currere i. auten. si tamē. C. de tēp. appel. et ideo pendete compromisso non curreret tale tempus. **E**t ideo si ambe partes expresse consentirent pendente appellatione ire vtraq. puta ad santum Jacobum. pendente tempore huius itinerationis non curreret tempus ad prosequendum ita voluit glo. et ibi. Lar. in cle. qua diu i. verbo expresse dicens esse tex. ibi. et sic habetis q. de consensu vtriusq. partis potest instantia appellationis suspendi. et tamen non poterit prorogari. Ly. et Bart. in d. auten. ei qui. C. eo. Jo. an. in addi. ad. Spec. i. ti. eo. s. nunc breuiter et est ratio nam pendente tempore compromissi vs suspensionis non potest procedi. quia facto partium suspensum potestas procedendi sed si prorogaretur ista appellationis non fieret suspensio sed interea posset procedi et ideo nulla equitas subest vt tempora prorogentur. ita. Al. a thesilarus in singularibus suis singulari. xxi. quod incipit. **N**ota q. tēpus instantie. Petrus d. ancha. cōſilio. c. lxxv. quod incipit. Jo. an. tenet q. solo consensu patium non suspenditur appellatio nisi i. casibus a iure expressis. Et ideo dicit q. l. i. per compromissum in arbitrium suspendatur tēpus instantie appellationis. tamen non suspenditur p compromissum i. arbitratorem quia hoc non reperitur iure cautum. Sed predicta primo loco magis placent et contra Ancha. faciunt que dicaz i. proxima questione et i. vltimis verbis huius tertij impedimenti. **S**ed nunquid habeat hoc locum in compromisso facto pendente appellatione de causa principali quia sit proximum de causa principali non de causa appellationis. Et videtur q. non. nam tex. in. d. cle. quam diu. loquitur de compromisso cause appellationis et melius probatur ex tex. i. auten. si tamen ibi causa appellationis reuertatur. C. de temp. appel. et in corpore vnde sumitur tamen. Bal. in auten. si tamen. s. melius in. l. eos. s. apostolos. C. eo. cōclud. q. habet locum etiam i. compromisso de causa principali. et facit tex. d. cle. ibi expresse consensu. puta appellatio l. i. fiat super incidenti vel emergenti sit tamen ad finem principalis cause. ergo compromissum de principali causa debet suspendere cursum temporis super ipsa appellatione prosequenda. **S**ed quid de tempore ad dandos apostolos dicite q. suspendit etia per compromissum. ita. Bal. in d. s. apostolos. **Q**uid s. tempore. x. dierum ad appellandum dicit. Lar. d. i. cle. qua diu. q. non suspenditur per compromissum. et assignat rationem differentie nam compromittens nihil agit commune cum ipsa interpositione appellationis quia appellatio interponitur ad extinguendum pronunciatu. Compromissum sit quasi ad prosequendum. Et ideo cum ma-

De Appellatoinibus

iozem similitudinem habeat compromissum cum ipsa prosecutione. appellationis quam cum interpositione non mirum si magis suspendit tempus prosecutionis quaz tempus ad interponendum appellationem. puta tempus ad appellandum datur nisi vni. ad prosequendum assignatur vtri que. quia prosecutio est communis. c. sepe. r. c. oblate. r. ibi videbimus. j. eo. ¶ Sed quid si ante pronunciationem facto compromisso appellans vult prosequi appellationem coram iudice ad quem omisso compromisso vel etia post laudum arbitri vult prosequi. r. dicite q. sic. soluta pena compromissi. Ita glo. nota. r. ibi Lard. in cle. quam diu. in verbo. compromisso. nisi adesset clausula in compromisso rati manente pacto. q. totiens quotiens contra factus fuerit committatur pena. iuxta notata in. l. pe. ff. de trans. quia illo casu non posset prosequi appellationem. ita Lard. in. d. cle. quam diu. r. faciunt notata per Ang. in. d. l. pe. r. glo. r. doc. in. c. dilecti. s. de arb. Item nisi emologatum esset laudum vel essemus in casu i quo ex sententia arbitri nascitur actio de quibus in. l. prima r. pe. C. de arb. in capitulo secundo in. c. cum dilectus in. c. exposita. in. c. r. n. c. per tuas vbi melius. s. de arb. quia tunc post laudum non posset prosequi. item nisi esset compromissus vt in arbitratorez q. tunc nec potest pendente compromisso nec etia lato laudo prosequi ita. Bal. in. d. s. apostolos. r. faciunt notata in. l. si quis maior r. in. l. frs maxime per. Bal. C. de trans. l. 3. de ancha. in consi. preallegato tenet contrariuz. ¶ Quarta species est impedimenti ex facto procuratoris r. in hoc dicite fm. Bal. in. c. ex parte. s. s. de rescrip. q. aut. procur. cogitur prosequi. puta quia habet mandatum ad prosequendum r. in alijs casibus de quibus in. c. non iuste. s. de procur. r. in. l. inuitus. C. de procur. r. isto casu negligentia procuratoris bene nocet dno. l. si procuratorem. s. si ignorantes. ff. man. r. ideo ex negligentia eius inducitur desertio appellationis. nec dabitur secundus annus dno vel etia triennium. quia imputandum est domino qui maluz procuratores elegit. l. cum mandato. ff. de minor. tamen si procur. no esset soluendo posset dominus restitui aduersus lapsum temporis. ita Lard. in cle. sicut eo. ti. sicut diximus in impedimento facto tertij vt statim dicat r. faciunt que habentur in. c. ij. in. c. ex litteris. s. de integ. resti. r. que dicam. j. circa impedimentum tertij ad predicta faciunt que notat. Bald. in. l. contra maiores. C. de inoffi. testa. vbi videtur ipse Bal. considerare an iustus fuerit impedimentuz ex parte procuratoris quia disputauit circa aliqua circa q. credebat se ius habere r. propterea non est prosecutus appellationis cam. r. tunc detur secundus annus domino. r. ex restitutione triennium. aut procur. fuit in mera negligentia. r. tunc est quid imputetur domino. r. procedant que predicti. ¶ Et ex predictis habetis inferre q. procurator per tacitam desertionem appellationis potest preiudicare domino. r. ita. Oldra. c. lviij. quod incipit. Casus talis appellatur vbi firmat q. dominus restituatur in integrum si procur. non est soluendo. l. si. cum ibi scriptis. ff. de eo. per que. fact. e. no. i. c. ij. s. in integ. resti. Sed quid de expressa. nuquid procura. ex presse possit renunciare appellationi. r. Bal. in. l. si. ff. C. de temp. appel. tenet q. expresse renunciare non possit quia procur. non habet potestatem donandi nisi sit expresse mandata. l. contra iuris civilis regulas. s. si. ff. de pac. cum similibus. Di. r. Rai. in. l. cum procur. in principio. ff. de oper. no. nunti. tenent q. imo possit. quia par est veritas taciti r. expressi. ergo r. ce. r. etiam per illuz text. no. ibi Bal. in. d. c. ex parte. S. in si. federe. distinctionis concordat opi. aut procurator vult renunciare appellationi sine noua causa. r. tunc non possit. r. ita procedit prima opi. qua etia tenent Ang. r. Imo. in. l. ab executore in principio. ff. eod. tit. aut vult renunciare ex noua causa r. magna tali qd. verisimiliter dominus renunciasset. r. tunc possit procur. renunciare. facit quod notat glo. in. l. tale pactum. s. si. ff. de pact. Et pro hac distinctione Bal. facit casus singularis in. l. si homines. ff. mandati tamen q. pacto nec compromisso renu-

ciare appellationi vel e contra prorogare fatalia no possit procurator. tenet Lald. in rubrica de appel. consi. iij. r. in rubrica de procuratoribus consi. iij. vbi dixit qd. l. 3. procurator post litem contestata sit effectus dominus litis. l. ne que. C. de procur. tamen non poterit ex pacto instantiaz prorogare appellationis. ¶ Sed opere precium esset videre quid de prelatis cuz sint vt procuratores. c. ij. j. de do. nu. quid facto eoz impediatur tempus ecclesie ad prosequendum appellationem assignatus. r. certe dicite qd. censentur vt principales p. sone q. sunt necessarij administratores. c. edoceri. r. c. cu dilecta. s. de rescrip. r. ideo dicite qd. erit in optione ecclesie vel pati q. appellatio sit deserta ex negligentia prelatis vel impedimento ab eo illato r. agere contra prelatus vel velle petere in integrum restitutionem aduersus desertionem. r. sic effectualiter facto prelatis deseritur appellatio l. 3. petatur in integrum restitutio. vel agatur contra ipsuz prelatus. Ita fuit decisio Panor. r. Imol. in similibus terminis i. c. ij. s. de i integ. resti. facit. c. auditis. s. de i integ. resti. r. c. si. eo. ti. vbi melius de in integ. resti. Et habetis gl. no. in. c. ex presentium. j. de pig. in verbo necessitate. r. faciunt notata p. Bar. in. l. cum mandato. ff. de minor. tamen prelatus appellationi renunciare non poterit expresse nisi sicut dixi de procur. quia ad donan. non est plus qd. procur. d. c. ij. de don. Et faciunt notata per Jo. an. r. omnes in. c. p. uenit. s. de arb. vbi nec de re ecclesie potest prelatus compromittere. nisi cum solemnitate que requiritur in alienatione. faciunt notata in. c. veniens. r. in. c. de cetero. s. de tras. vbi idē dicitur de transactione. r. notata per. Bal. maxime in. l. preses. C. de trans. ¶ Sed quid de impedimento illato a tutore. quia tutor fuit negligens. r. Albri. in. d. autentica. ei qui. videtur firmare q. tale impedimentum noceat pupillo vsq. adeo q. non detur secundus nec tertius annus. per ea que habentur in. l. r. si sine. s. si. ff. de minor. in. s. si pupillus. in autentico s. here. r. falc. tamen l. 3. ipse non dicat cum sit administrator necessarius tutor dicendum erit q. sit in optione pupilli post desertam appellationem vel agere contra tutorem ex sua negligentia. vel in integrum restitutionem petere aduersus desertionem. p. ea q. habetur p. Bar. in. d. l. cum mandato. r. ibi glo. r. e. tex. in. l. etiam. C. si tut. vel. cur. inter. r. voluit Panor. r. Imo. in. c. ij. s. de in integ. resti. ¶ Quia species impedimenti est quod prouenit ex facto iudicis. r. isto casu quot capita tot sententie. primo loco glo. videtur hic inclinare q. ipso iure non currat tempus impedito facto iudicis. r. de hoc Paulus de castro consi. xxj. incipit. in christi r. ce. in casu desertionis. vbi nihil firmat. q. ipso iure non currat tenet Paulus consi. xxv. in si. columnne. incipit. in christi r. c. super primo dubio. r. ita tenet glo. in. c. anteriorum in glo. magna. ij. q. vj. tenet glo. in. s. r. h. quoq. sancimus. in autentico de colla. col. viij. tenet glo. in. s. hoc quoq. q. vers. illud in autentico de his qui ingred. ad appel. in l. sed r. si per pretorem. in principio. ff. ex quibus causis maior. ¶ Contrariam opi. q. imo ipso iure currat tempus. s. detur in integ. restitutio. tenet glo. in. s. hoc quoq. sancimus in autentico. vt spons. larg. in autentica. Itcz si appellatio nem. C. de temp. appel. r. hanc partem sequitur Bal. dicēs q. ista restitutio incidet per ipsuz iudicem ad quem concedetur. r. Bald. in. d. autentica. ei qui. primam opi tenet. Jac. de are. Ly. r. Bald. in. d. autentica. Item si appellatio nem. tenet Imo. in. c. vltra tertiam. s. de testi. tenet hic. do. Anto. tamen fatetur q. potest eligi media via. l. q. propter iudicis impedimentum interim non currat tempus. sed non detur biennium. nec opus sit restitutione. Et ita Ja. r. Bald. in. d. s. hoc quoq. per tex. ibi qui corrigi. s. i. in autentico. s. his qui ingred. ad appel. Panormita. tenet q. detur secundus annus. r. sic tempus currat. ad. s. hoc quoq. respondet q. non sit preiudicium verum in effectu tamen currit tempus Immo quod modus erit differens alius seruandus in primo fatali. q. in secundo. quia i primo anno non requiritur impedito. facto iudicis. aliud quam vt protestetur. r. illo casu dabitur secundus annus a iure. r. ita

debet intelligi prima glo. q. ipso iure seruabitur illesus. i. quia per impedimentum iudicis bene curret primus annus. sed dabitur a iure secundus. Et ideo ipso iure seruatur illesus. nec indiget restitutione. et in hoc. d. Anto. tenet contra eum. quia vult q. immo ipso iure non currat tempus primi anni. In secundo autem fatali. s. secundo anno non sufficit protestari de impedimento iudicis. sed etiam debet implorari auxilium superioris vt cogat iudicem impedientem ne impediat. puta quia nolit procedere iudex tunc superior debet cogere eum ad procedendum. et hoc i. secundo fatali necesse est vt pars petat. et ita ipso iure postea non curret secundus annus. et ita saluat opi. Joan. an. i. rubrica in addi. ad Spec. in quarta parte. eo. ti. hoc autem si petito a superiore curret secundus annus. et ita loquitur tex. in. d. l. si. illud. qui sentit distinctionem Imole. Dicit tamen Imo. q. ante factum optimum erit seruare in differēter istam cautelam vt imploratur auxilium superioris contra iudicem impedientem. tam in primo fatali. q. in secundo. tamen si non fuerit factum dabitur a iure secundus annus. sed effectus et necessitas illius cautele est in secundo fatali. quia si non vult q. currat sibi tempus ipso iure debet implorare superiorem. et facit qd dixi in evidentialib. q. in primo fatali debet esse diligens in secundo diligentior. et est vnus notabilis effectus huius differentie vltime. s. q. exigatur restitutio hominis. nam si ipso iure tempus per impedimentum datur. certe solo iuris ministerio impedito etiam vna die solum in primo anno dabitur secundus annus. Secus si iuris ministerio non daretur sed facto hominis. nam tunc solum tantum tempus daretur quantum impedimentum abstulit. glo. in. c. si electi. de elec. li. vj. Jo. an. hic in si. col. recte ponderando. et Imo. Paul. in. d. cō. si. xv. in si. col. Sciatisq. q. si iudex vellet suspendere p. suam pronuntiationem hunc lapsum fatalis temporis n. pot. et imputet sibi p. appellas. si tali pnuntiatione tacens acquieuit. Ita Lald. et rubrica de appel. consi. iij. Et profecto predicta opi. Imo. mihi vt media magis placet. Dicit tamen hic Panor. q. si facto principis interueniret impedimentum ad quem fuisset appellatus ipso iure appellans seruatur illesus. nec currit ei tempus. etiam si per mille annos durasset pendentia appellationis. c. ex insinuatione. j. eo. autentica. sed cum lis. C. de temp. appell. et facit glo. in. d. auten. Item si appellationem. et sic habetis nouum intellectum in. c. cum litteris. s. de in integ. restitui. qui tex. poterit ita intelligi. l. 3. quo ad illum tex. posset moreri. Sed opere precium est scire. nunquid iudice nolente procedere possit ab hac tarditate appellari. et videt diceñ. q. sic. quia iudex requisitus nolens aliquid facere dicitur iustitiam denegare l. 3. non respondeat. Ita Bald. in. c. i. de milit. vasa. qui contu. est. et pro hac parte facit gl. in. c. si religiosus. de elec. li. vj. glo. in terminis in. c. legitima. in si. eo. ti. li. vj. glo. in. c. vt constitueretur. et in. c. domino sacro. l. di. in. c. bone. lo. i. s. de postul. pl. faciūt notata p. Bar. in. l. i. s. permittitur. ff. de aqua. quot. et esti. in contrarium facit tex. et ibi Bald. in. d. s. illud. dum dicit implorari. auxilium superioris. et etiam voluit Bald. in. l. ij. C. vt lit. pē. l. 7. in. l. in criminali. C. de iurisd. om. iud. et ponam aliqd in. c. vt debitus. j. eo. tamen maiores sunt auctoritates pre cedentes. et etiam maiori nituntur ratione. quia ex quo facit iniusticia debet posse appellari maxime de iure canonico. c. concertationi. eo. ti. li. vj. tamen notate q. dato q. possit appellari a tali tarditate nunq. tamen transit in rem iudicatam si non appelletur quis semper possit querelari q. talem actum siue tarditatem. ita Bald. in terminis in. c. per tuas. l. 3. ibi Imo. teneat cōtrarium. s. de testi. Sextus impedimentum illatum facto tertij. et illo casu currit primus annus et secundus. et sic indistincte currunt tempora non obstat impedimento tertij. sed contra tertium agitur d. do lo. et tertio non existente soluendo petitur in integrum restitutio vt totidem temporis restituitur quantum facto tertij est ablatum. ita glo. in. l. arbitrio. s. dolo. et ibi Barto. ff.

de dol. in auten. itez si appellationez. et ibi doc. C. de temp. appell. et in hoc concordat cōmuniter doc. hic. et etiam voluit glo. nostra dum allegat. d. s. dolo. et voluit glo. in. l. fin. ff. de eo per quem fac. erit. Sed Bal. hic in. l. colū. ita distinguunt. aut loquimur de impedimento tertij interueniente in primo fatali. et tunc ex quo impedito datur generali ter secundus annus. d. autentica. ei qui. ideo isto casu propter impedimentum tertij intelligitur a iure datus secundus annus. aut interuenit in secundo fatali impedimentum tertij. et tunc quia lapso secundo fatali a iure vltimus tempus non datur. sed sententia transit in rem iudicatam. ideo hoc casu necessaria est restitutio aduersus hunc lapsum tempus et tacitam confirmationem sentētie. et ideo donec habet aliquam actionem contra priuatum. s. contra hunc tertium impedientem ex dolo suo. et tempora vltra biennū dantur ex restitutione. ideo impedito facto tertij non datur illa tempora. quia habet aliud remediū. sagendi ad interese contra tertium. et ideo bene conceditur per glo. nostram. et alios supra allegatos q. tertio non existente soluendo dabitur in integrum restitutio ad tempus tantum q. tunc fuit impeditus. et per Bal. faciunt notata in. c. ij. et i. c. auditis et in. c. ex litteris. s. de in integ. resti. dum ibi voluit q. ita de mūz detur in integrum restitutio si contra alium nō cōpetit aliud remediū actionis. vel dato q. competat aliud remediū actionis. ille contra quem agitur non est soluendo vel materia super qua agitur nō recipit estimationes. et facit. l. in cāe la. ij. ff. de minor. et que habentur in. l. in prouinciali. ff. de op. no. nuncia. Circa septimū de impedimento casus fortuiti. dicite q. si accidat in primo anno dat secundus. d. autentica. ei qui. si accidit in secundo per restitutionem restituitur totidem temporis q. tunc abstulit casus. vt tex. nostro. et sic casus fortuitus nō habet impedire cursum fataliū. et intelligite hoc vix nō solum si interueniat in persona principalis. sed etiam in psona suoz nuncioz vel pcuratoz. tex. est nota. et ibi doc. in. l. preses. C. eo. et ideo tempus feriarum si sunt repentine cum preuideri nō poterint. l. i. C. de fer. et sic sapiunt naturam casus fortuiti. tale tempus dat iustā causā habendi scdm annum si incidant in primo et etiam restituendi aliquid de tertio si incidant in secundo. secus in feriis solemnibus que preuideri potuerūt. quia ille nō prestat iustū impedimentum. tex. est. et ibi Bal. in. l. ij. s. fi. C. de temp. appell. Et ideo etiam si per labilitatē memorie quis errasset in die. quia crederet superesse sibi longiora tempora ad prosequendū non dicitur hoc iustum impedimentum. nec haberet scdm annum nec vltra. d. l. ij. s. fi. l. i. s. pe. C. de temp. appell. c. vj. sit romana. ibi necessaria. s. eo. tamē de tempore feriarū repentine intelligit Bal. vbi proxime procedere. casu quo fuissent taz lōge q. impedissent prosecutiones negocij. alias autem. nō et facit q. vult hic etiam Panor. i. v. colūna. vbi vult q. quis nō debet ita artare q. modicum tempus possit sibi preiudicare de cuius veritate dicat i. proxima questione principali. Circa octauum nouū et decimū impedimentum dicite s. Imo. et Bald. et hic q. prestant iustū impedimentum. et ideo taliter impeditus habet annum scdm si impedimentum interuenit in primo. et etiam restituetur post scdm annum propter aliud de istis impedimentis interuenientibus in secundo. Et ita voluit hic Bal. dicens verū casu q. non posset habere intra predicta tempora testes alios. probationes alias. vel alia instrumenta quaz que retinentur. vel occultantur que sufficerent ad victoriam. sed si haberet tot quot sufficiant ad victoriam. nō est necesse expectare alias probationes. vel instrumenta. vel testes. et ideo non habebit scdm annum. nec restituetur ad tertium. quia impedimentum debet esse necessarium. d. s. illud. c. cum sit romana. ibi necessaria. s. eo. d. Quinta principalis est questio quale debet esse impedimentum hoc. ad hoc vt pariat effectus pmissos. et quanti temporis. Bar. in autentica. Item si appellationem. se expedit vnico verbo q. vbi tempus impedimenti durauit tāto tempore q. potuisset causā expedire

De Appellationibus

datur secundus annus. Vos autem dicite q̄ debet esse tantum temporis per q̄ iste potuisset prosequi et finire. vel solum finire appellationem. et tale q̄ preuideri ex ordinario cursu tēporis non potuerit. et q̄ post illud tempus impedimenti non arguatur de tali negligentia ipse appellas q̄ potuisset finire causam. Ita colligitur ex perplexe dictis Jo. an. d. An. Imol. et Panor. Tamen ut magis distincte materiam habeatis. dicite fm. do. Anto. ita esse distinguendum. Aut appellans fuit diligens in toto anno. et tunc dato q̄ interueniret impedimentum vnius diei tñ q̄ impedit ne causa finiret d̄z dari a iure secundus annus. et ita debet intelligi glo. nota. in. c. si elec. circa fi. de elec. li. vj. et etiā voluit hic Inno. et cōmuniter doc. et Bal. in. d. autē. ei qui. et Barto. in. d. autē. item si appellationem. Et generaliter ex quo ipse fecit quicquid potuit debet sibi dari secundus annus a iure. d. l. si. illud. d. autentica. ei qui. et ita glo. nostra hic in fi. etiā si non fuit impeditus ita. d. Anto. hic post Jo. an. nisi per diē. ¶ Quandoq̄ et secundo casu toto anno nihil egit quia toto anno fuit impedimentum et tunc datur secundus annus a iure. d. autē. ei qui. et c. cum sit romana. imo etiā si circa finem anni cessauit impedimentum diuimodo non fuerit tanti temporis intra qd̄ potuerit causam finire tamen dabitur sibi secundus annus nō obstante hac negligentia. quia ex quo non potuit finire causam intra hoc tempus non est in consideratione tale tempus. ita d. Anto. hic post Inno. et in dubio tempus ad prosequendum et finiendum causam sufficiens videtur esse tempus mensis. Autē. Item si appellationē. et ibi Bart. C. de tēp. appel. et sequitur hic doc. Jac. tamen. de bel. in. s. et hoc. vers. sancimus in autē. ut spon. larg. et Imo. hic videtur velle q̄ intra illud vltimum modicum tempus pars appellans ne conuincatur de negligentia debet facere q̄ potest et h̄ non possit finire incipiat prosequi. per tex. i. d. s. illud ibi summa ope. dicit tamen Imol. q̄ equior est opi. d. Anton. non obstat tex. in. d. s. illud. quia intelligitur casu quo posset finire. sed postquam certum est q̄ nō potest finire ad quid debet artari ad prosequendum. ¶ Quandoq̄ et tertio casu fuit a principio diligens quia cepit causam agere et interuenit postea impedimentum. et tunc si impedimentum fuit tanti temporis intra qd̄ potuisset finire causam h̄ postea cesset impedimentum tamen dabitur sibi secundus annus. non obstante q̄ post cessans impedimentum superesset tantum temporis intra q̄ potuisset finire causam. ita Inno. hic. h̄ in fi. videatur mutare sententiam. Ita Jo. an. an. in addi. ad Specu. eo. titu. in. iij. parte. et ita Barto. in. d. autentica. item si appellationem. d. Anto. Panor. Imo. et nouissimi in hoc tenent contrariū. quia h̄ apparet primo de negligentia appellantis postea de impedimento post hec tamen apparet de negligentia. unde vltima mora debet nocere per ea que habentur in. l. mora in principio. et in. l. sed si interpellatus. ff. de vfur. in. l. si seruum. ff. de ver. obli. puta iura propterea dederunt longum tempus ad prosequendum. ut si aliquo tempore interueniret impedimentum posset illud emendare alio tempore. ¶ Et ideo ex quo non emendauit et fuit in negligentia non debet sibi dari secundus annus. et pro hac opi. adducunt tex. in. d. s. illud. ibi. summa ope niti. quia illud summa est superlatiuum. ut in rubrica. s. de summa trini. et fide. catho. adducunt etiam tex. in. c. cum sit romana. s. eo. ibi. necessaria. nā si post impedimentum potuit prosequi. non ergo de necessitate debet dari secundus annus. q̄ non est necessaria causa. similiter ponderant. s. et hoc quoq̄. in autē. ut spon. larg. et etiam. s. primum in autē. s. his qui ingred. ad appel. et s. et hoc quoq̄. in autentico. de appel. que iura potius faciunt contra eos. et pro Barto. dum ponderant solus impedimentum interuenisse in primo anno. ¶ Quāq̄ et quarto casu a principio fuit negligēs postea si fuisset diligens. finisset causam. sed interuenit impedimentum in fine anni. et in hoc concordant omnes Inno. et alij. q̄ debe

at dari secundus annus. nam pars appellas non artatur ad prosequendum appellationem in principio anni. sed satis est q̄ intra annum prosequatur. et finiat. de. sicut. cod. ti. nec potest cogi ad incipiendum in principio anni. c. oblate. et c. sepe. et ibi videbimus. j. eo. d. s. et hoc quoq̄. i. autentico. ut spon. larg. ergo h̄ fuerit negligens in prima parte anni. cum tunc nō teneretur prosequi non est ei imputandum. et ideo satis est q̄ fuit postea diligens. et incipit tali tempore q̄ finisset postea causam nisi fuisset impeditus et facit ratio regule. in dultum. de regu. iur. libro sexto. Panor. hic sequitur alios cum grano salis. s. diuimodo iste nō se artauerit nimium ad incipiendum. quia dato q̄ satis sit incipere prope finem anni tātum q̄ causa posset finire. tamen non debet se etiam tantum artare ut omne modicum impedimentum posset ei nocere. quia vir prudens preuideret impedimenta que de futuro possunt contingere. et illis prouidet. et pro eo facit tex. in. d. s. illud. ibi summa ope. et faciuntque dixi i. euidētiis q̄ i primo anno debet esse diligens. tamē cōmunis opi. est in cōtrarium. quia indistincte loquuntur. ita Paulus in. s. allegato cōf. xj. et cōf. xv. ¶ Quandoq̄ et vltio casu fuit diligens i principio. vel et negligens. et postea dum prosequeretur interuenit impedimentum. post impedimentum prope finem anni fuit aliquo tempore negligēs. tamē non erat tantum tempus istius negligentie vltime q̄ potuisset finire causam. et dicite ut dixi proxime in secundo membro. quia contrarietas est inter. do. Anto. et Imolam. et opi. Imole tenet host. q̄ saltem hoc vltimo tempore debet esse diligens h̄ sciat se non posse finire ad hoc ut detur secundus annus. et Ange. late disputando cōcludit q̄ nō datur secundus annus. per nota. per Ly. in autentica. Item si appellationem. C. de tempo. appel. Item Barto. per tex. i. d. c. cum sit. ibi. necessaria causa. per Ly. in autentica. ei qui. s. allegata. Ja. de beluifio. qui hoc disputat et firmat in. s. i. autentico. de his qui ingred. ad appel. Ita Ange. in cōf. clxxvij. q̄ incipit in christi tce. in proposita questione. aliter tamē dicit Cald. cōf. volens q̄ sufficit q̄ erat paratus prosequi. et supererat tantum tempus q̄ poterat finire. sed aliquo modico fuit impeditus. illud modicum est sufficiens ut detur biennium. et ita Inno. et Jo. an. hic. tamē tenere menti q̄ vbiq̄ dictum est q̄ propter impedimentum i primo anno nō datur secundus annus ut fm. opi. Imole. tenui in secundo membro. et in hoc quito. et etiā tenui i tertio scdm cōmunez opi. quia vltima negligentia nocet. tamē h̄ non habeat scdm annum potest petere i integrū resti. ad tēpora sublatā sibi per impedimentum vigore clause generalis edicti pretoris. Si qua mihi iusta causa. tce. de qua habetur i. c. ex litteris. s. de in integ. resti. i. c. cum bertoldus. s. de re iud. in. l. i. ff. ex quibus cau. ma. et toto illo ti. et facit. l. si ab hostibus. s. fi. et l. sed et si per pretozem. s. si feric. ff. ex quib. cau. ma. et ita tenent. d. Anto. et Imola hic. et hec procedūt in impedimento currente i primo fatali. In secundo autē fatali respectu qualitatis impedimenti. et etiam quantitatis. idem est dicendum q̄ de prio. h̄ exempla pmissa sint posita i prio fatali. ¶ Et ex p̄dictis infertur fm Imolaz. q̄ si impedimentum fuit tanti temporis intra qd̄ non potuerit finire causa nec si illud restituatur possit finire. cum ars et natura nihil operat frustra. l. quibus idēz. ff. de verbo. ob. Illo casu non est dāda in integrum restitutio ad tale impedimentum. ¶ Inferunt etiam ex p̄dictis fm Cardina. in clemē. sicut. in questione ne. eo. ti. q̄ h̄ appellans fuerit contumax non dico in aliquo ex terminis fatalibus de quibus in. c. personas sup eodem. ut hic. sed in aliquali citatione. puta quia citatus ut compareat h̄ fuerit cōtumax poterit tamē postea venire et velle prosequi appellationem. et erit audiendus. quia ut p̄dixi negligentia appellatis. nō nocet ei quominus si tempora largiatur possit postea prosequi. ergo iste contumax audietur. quia de natura contumacie non est excludere quem a causa. c. cum olim. in fi. s. de testi. c. cum dilecti

de dol. et contuma. glo. nota. in. c. ij. de dolo. et contum. li. vj. Sexta est principalis questio quantum tempus detur impedito. et dicite aut nos loquimur in impedito tali impedimento per quod non currunt tempora ipso iure imo dormiunt. puta quando lis pendet in auditorio principis qui eam non expedit. tunc non currunt tempora. autem. sed cum lis. C. de temp. appella. c. ex insinuatione. in ratione sui. j. eod. vel puta quia pendente appellatione factum est compromissum. vel in alijs casibus quos potestis discurre. s. circa effectus impedimento. et illo casu cum nulla sit lesio quia non currunt tempora. non est danda restitutio temporis noui. Aut loquimur casu quo non obstat impedimento currunt tempora ut patet supra in effectibus impedimento. et illo casu. aut loquimur in primo fatali. et est dandus annus secundus integer. c. cum sit romana. vbi tex. s. eodem et dicta autentica ei qui. nisi casu quo ex subsequente negligentia sua post impedimentum denegaretur sibi secundus annus. ut dixi in precedenti questione principali. etiam si vellet venire ex restitutione per clausulam generalem. si qua mihi iusta causa. ut restitueretur sibi tempus ablatum per impedimentum. nam illo casu non datur sibi secundus annus. sed solum totidem temporis quantum abstulit impedimentum. ita voluit Imola. et facit. l. qd si minor. §. restitutio. supra de minoribus. l. sed et si per prelorem. §. sed si serie. ff. ex quibus causis maiores. Aut loquimur in secundo fatali quia interuenit impedimentum in secundo anno. et illo casu glo. in. c. cum sit romana supra eodem in principio et glo. hic referendo eam ad text. et glo. in. d. autentica ei qui. tenent qd detur tertius annus integer sicut impedito in primo datur secundus. Imo. hic et communiter docto. et etiam Ly. et communiter docto. in. d. autem. ei qui. tenent contrarium. quia imo detur solum tantum tempus quantum abstulit. mouentur quia hoc tempus post secundum fatale datur ex restitutione in integrum. ut videbimus in proxima sequenti principali questione. sed restitutio in integrum non datur in plus quam sit lesio dicta lege qd si minor. §. restitui. ergo non restituetur plus temporis quam abstulit impedimentum. et illa est communis sententia. si tamen impedimentum non fuisset tanti temporis intra quod posset causa finiri nulla etiam dabitur restitutio. ne frustra detur. ita Imo. hic. in. xij. col. Sed quid si in hoc tempore restituito quod sapit quandam naturam tertij fatalis interuenit impedimentum. dicite qd dabitur. et quartum tempus ex restitutione. quia illa equitas prelorem. si qua mihi iusta causa visa fuerit in integrum restituam. l. ff. ex quibus causis maior. ita habet locum in tertio fatali sicut in secundo. cum eadem sit ratio. et eadem sit causa impedimenti. et hoc voluit glo. et ibi Alber. in. d. autem. ei qui. facit vulgare vbi eadem est ratio eadem est iuris dispositio. l. libertum. §. senatus. ff. de ritu nup. c. inter corporalia. cum similibus supra de trans. prel. et pendet ex his que habentur in. l. ij. ff. si sepius in integ. resti. post. et in. c. si. §. de in integ. resti. Septima principalis est questio an ipso iure noua tempora dentur impedito. an vero requiratur sententia. et dicite sicut Innocentius. Imo. et alios. qd aut loquimur de impedimento in primo fatali. aut loquimur de impedimento in secundo et ultra. Si loquimur de impedito in primo fatali. et tunc secundus annus datur ipso iure. d. autentica. ei qui. et. §. i. in autem. de his qui ingred. ad appell. et. c. cum sit. §. eod. Lalde. in rubrica. eo. conf. x. Sed punctus est nunquid requiratur saltem sententia declaratoria impedimenti. et videtur dicendum qd sic. per tex. in. c. cum sit. §. de here. libro sexto. vbi dato qd bona hereticorum sunt confiscata ipso iure. tamen requiritur sententia declaratoria facti. et facit tex. que ibi not. Joan. An. et Arc. l. c. i. ff. de homici. libro sexto. et voluit Semi. in. c. si. de confes. eo. li. Panoz. l. ceter. de iura. cal. §. et in. c. cum non ab homine. §. de iudic. voluit Bart. in l. eius qui dilator. in principio. ff. de iure fis. voluit Bal. i

iubemus. §. sane. C. de sacro sanct. eccle. i. l. si quis maior. C. de trans. l. l. generaliter. §. i. C. de reb. cre. i. autem. hoc amplius. C. de fideius. l. col. in. l. i. C. de pena iud. qui mal. iud. et late Imo. post Lard. et ibi Panoz. in repetitione. c. extr. pande. §. quia vero. j. de pb. si ergo vbi lex irrogat penas ipso iure requiritur tamen sententia declaratoria facti ut et voluit Lard. in cle. in plerisq. i. viij. col. de elec. ergo i. pposito nro bñ requiratur sententia declaratoria impedimenti. In pri. um est vitas. et ita tenet Jo. an. in addi. ad Spec. i. rubrica eo. ti. in qrt. pte. et ita Imo. hic. xij. col. lap. allegatio. c. xv. dicentes qd satis erit appellati psequi appellationem et post primu annu. et si opponet de desertione appellationis p lapsu primi anni dñ replicare de impedimento. et ita pcedere ad vltiora. et ad hoc facit tex. i. d. c. cum sit. cum non regatur ibi aliqua sententia. et i. d. §. i. non obstat tex. in. d. c. cum sit. cum alijs in pri. §. allegatis. qd illa iura loquuntur i iure d nouo inducendo vel aliquid de nouo querendo. nos loquimur in iure inducto cōseruado. si pcessu appellationis inchoato cōseruado et iura magis fauēt ad cōseruadu ius iā i cē pductu qd de nouo inducēdo. l. pfe furioso. ff. de his q sunt sui vel alieni iuris. c. que ad modu. §. de iure. et ita Imo. qd note p limitatione pdictor. Aut loquimur de impedito interueniente in secundo fatali an tempus quod datur def ipso iure. et dicite qd glo. nostra hic videt tenere qd sic. et gl. i. in. c. cum sit. §. eo. in contrariu est veritas. quia daf per in integrum restitutione ab homine et non a l. ita glo. in. d. autem. ei qui. quā ibi sequuntur omnes. Ita Imo. hic. et communiter doc. excepto Host. et pro hac opi. facit tex. in. c. cum sit §. eo. iuncto. tex. nostro. nam claru est qd post bienniu trā factum appellatio habetur pro deserta. et sic iste effectus ē iaz in cē pductus transacto biennio. et tñ tex. noster dicit qd iusto subsistente impedimento non vult preiudiciu generari per cursum biennij. et sic in effectu mero iure currit bienniu. et inde causatur lesio. sed ad rescindē. lesionē requiritur officiu iudicis et remediū rescindēs. l. qd si minor. §. si. ff. de minor. faciūt nota in. c. ij. §. de offi. iud. in. c. tñ ex litteris. §. de i integ. resti. in. l. si. per Bar. C. ex quib. cau. ma. p eundē i. l. ab hostibus. §. sed quod similiter. ff. ex quib. cau. ma. Si ergo ad rescindēdū lesionē requiritur officiu iudicis et remediū rescindens hīc autē cursu biennij erat causata lesio. et papa determinat qd non vult illā lesionē p iudicare ergo de necessitate intelligitur p remediū rescindēs et sic per in integ. restitutione. et hoc modo potest induci. d. §. illud. et. §. i. i autem. de his q ingred. ad appell. Aut loquimur in tēpore concedendo vltra hoc tertiu fatale. et tunc. cū illud concedat per edictu ptois si qua mihi iusta ea ut. §. dixi deo de necessitate intelligi i integru restitutione ne cōcessaz ab homine. Octaua ē principalis qd a quo iudice daf ista restitutio tēporis an a iudice ad quē an a iudice a quo et an a delegato an ab ordinario. Et dicite sicut Bald. in addi. ad Specu. eo. titu. in. xij. col. qd aut appellatio erat iā introducta corā iudice ad quē et illo casu cuz coraz eo sit cāta lesio ipse dabit in integ. restitutione. l. preses vbi tex. et ibi Bar. Bal. et Ang. C. eo. Aut appellatio nondū erat introducta corā iudice ad quē. et illo casu cū nūq sit aditus et lesio p pñs nō est causata corā eo. dñt restitui a iudice a quo. d. l. pñs. vbi Bart. et Bald. et facit ratio naz ille iudex dat in integru restitutione qui est iudex cōpetēs in actu ex quo causata est lesio. Ita Barto. et ibi casus in. l. ij. C. vbi et apud quez. sed tñ cā non est introducta corā iudice ad quez in actu appellationis non dñ efficaciter ē effectus iudicis. ergo nec p desertione poterit ipse restituere ut non p iudicet. quia nō est iudex desertionis. tñ si pars vellz adire iudicem ad quem nō tanquam causa appellationis esset ad eū deuoluta. sed tanquā superioris iudicis a quo posset coram eo peti in integrum restitutio aduersus tales lapsum temporis. casus est de brocha. in. l. i. et ibi Bartol. C. si sep. in integ. resti. su. postu. Circa questionem de delegato. dicite qd tam coram delegato qd coraz ordinario pe

De Appellationibus

est peti illa in integrum resti. nam l3 principaliter coram delegato non sit tractanda quia in integrum restitutionis per. c. pe. s. de in integrum restitutione. l. si. C. vbi et apud quem. tamen incidenter potest tractari. dictis iuribus. sed illa in integrum restitutio petitur incidenter non autem principaliter. vt voluit Bartolus nō. i. d. autētica. itē si appellationē. et Jo. an. sup. d. rubri. et d. Anto. h ergo bene potest peti tam coram delegato q3 coram ordinario. et faciunt que dicam. j. an. xv. questio. principali in articulo an delegatus possit esse iudex in causa desertionis. ¶ Nona principalis est questio qualiter illa in integrum restitutio peti debeat. et dicite q3 cum petatur incidenter petitur sine libello sine litis cōtesta. et similibus solemnitatibus. tamen requiritur citatio partis. quia negari non potest quin de eius preiudicio tractetur. et ideo citari debet. c. inter q3 tuor. et ibi per Inno. et alios. s. de maior. et obedientia. et ita voluit Barto. in dicta autentica item si appellationem et ita Jo. an. in dicta rubrica. et faciunt notata in. c. prudētia. s. f. et s. de offi. delega. et in proposito faciunt notata per Bartolum in. l. ab hostibus. s. sed q3 simpliciter. ff. ex quibus cau. ma. in. l. nec quicq3. s. vbi decretum. ff. de offi. cio procon. per canonistas maxime Panozmita. in. c. cum ex litteris. s. de in integ. restitutio. per Imo. late i repetio ne. c. ij. s. de offi. iud. ¶ Decima est questio principalis. an post conclusionem in causa currant fatalia ipsis partibus. et dubium in de nascitur post conclusum in causa clausum est os parit vt nihil possit facere. c. pastoralis. s. de cāpos. et proprie. c. cum dilectus. et ibi habetur. s. de fide instrum. autentica iubemus. et ibi aliquid Baldus. C. de iudic. si os est clausum parti. ergo ei non current fatalia. quia non valenti agere non currit tempus etiam cotinuū. l. i. C. de anna. exceptio. ergo in proposito ex quo iste nihil potest agere non currēt sibi fatalia. preterea impedito facto iudicis non currit tempus. saltes scd3 fatale. d. s. illud et dixi de veritate huius in quarta principali questione in quinto impedimento. hoc tamen non obstat. Baldus i dicta autentica. Item si appellationem in principio. C. de appella. tenet contrarium. quia est quid impuētur isti quare non petit sententiam ferri iudice. et ideo satis est i culpa. nam iudex non tenetur ferre sententiam nisi petatur etiam contra contumacem. l. propean. s. et si quidem vbi tex. et ibi Bartolus. et alij. C. de iud. l. ad peremptoriū vbi texus. et etiam ibi Bartolus. ff. de iud. Bartolus in. l. si finita. s. iul. ff. de damno infecto in. v. colum. in. l. confentaneum. C. quomodo et quando. iud. domi. Ant. in. c. i. et ibi Panozmita. s. de iudic. Si ergo non tenetur iudex iudicare nisi petatur a parte ergo pars non impeditur facto iudicis sed suo. et dum dicitur ps nō potest agere post conclusum in causa verum est respectu probationum inducendarum. potest tamen petere sententia ferri iudice i mo debet nisi velit imputari de negligentia. et voluit etiam Barto. i quodam suo consilio vt allegat hic do. Phil. immo etiam per mortem iudicis quancūq3 interuenientem etiam post conclusum in causa non excusaretur pars a cursu fatalium. quia tenetur adire successores et coram eo de nouo vocare partem. l. mortuo. et melius in. l. edictum. vbi Bartolus et Angelus. ff. de iud. immo etia3 vacante sede non excusaretur a prosecutione. tex. est notabilis in cle. ne romani. in fi. C. de temp. quem ad hoc ponderat Alberi. in fine. C. de temp. appel. q3 intelligite veruz quando vacante sede adesset tamen qui administraret causas loco mortui. ita loquitur. d. cle. ne romani. et faciūt que habentur in. c. cum olim. s. de maior. et obe. et in. c. i. de maior. et obe. libro sexto ¶ Undecima est questio nunqd que dicta sunt de termino iuris habeant locum in fatali hominis de q3 fatali in. c. personas. s. eodē et tenet hic In nocen. q3 sic. mouetur quia tempus fatale assignatum ab homine assignatur loco fatalium iuris. c. cum sit. s. eodē sed subrogatū d3 sapere naturā subrogati. c. ecclesia. l. o. ij. s. vt lit. pen. l. si. n. s. qui iniuriar. ff. si q3 cau. s. idē dicem

de termino hoīs q3 de termino iuris. scdo facit nā quo ad desertionē inducēdaz. ita inducit desertionē tps assignatū ab homine sicut a iure. c. personas. s. eo. q3 tamen intelligite verū nisi homo in assignatiōe termini aliter declarat puta quia declarat in assignatione termini non velle tam per eius lapsū induci desertionē. quia tunc non inducere tur desertio nec diceretur tēpus fatale. tex. est nō. que ponderat ibi Gemina. in. c. i. s. i. de elec. libro sexto. si ergo tps assignatū ab hoīe ita iducit desertioez sicut assignatū a iure. ergo medela desertionis que adhibetur circa tēpus a iure assignatū intelliget adhibita et circa tempus hominis. et ita tenet hic dñs Antoni. et Imola. Panozmita. tñ dicit i iudicando non esse recedendū ab hac opinione. s3 tam q3 de iure veritas est contraria. mouet. nā3 p3io non sunt paria terminus iuris. et terminus hoīs. si ergo nō parificat. ergo dictū de vno non intelliget. dictū de alio. q3 ad tolendaz contumacia3 sufficit dari instantia3. c. sicut vt geri. l. q. i. glo. est in. l. creditori. ff. de oper. no. nunciatione q3 non parificentur deducitur. nam tēpus assignatū ab homine nō est ad prosequendū et finendū. sed solū ad ichoā dū. vt dixi in. c. personas. s. eo. sed tēpus assignatū a iure est ad prosequendū et finendū. cle. sicut. c. tu. cū ergo i hoc differat nō mirū3 s3. voluit dare longius tēpus impedito i termino legis q3 plus superest ei ad agēdū i tali termino q3 i peduto i termino hoīs q3 solū vnū actū h3 expedire. se cundo deducit Panoz. nā3 tēpus assignatū ab hoīe hab3 vim citationis. c. sepe. j. e. et d. c. personas. c. i. c. ti. l. vi. im mo maiorem penam infert q3 simplex citatio quia simplex citatio infert tantum penam contumacie. que est refectionis expensarum. c. finem litibus de dolo et contumacia l. sancimus. C. de iudic. illa citatio infert penam amissionis cause contumacie. quia appellatio habetur pro de ferta. c. personas et c. cum sit. supra eodem. sed in citatione inest duplex iussus. vnus vt veniat. alius vt certo die veniat vsq3 adeo vt i peditus illa certa die si vult vitare illaz penas citationis et contumacie debet venire q3 pri mu3 potest. c. cū dilectis. s. de dolo et contuma. modo vbi maius periculū ibi cautius est agē. c. vbi periculū. in p3io de elec. l. vj. si ergo. vbi est tantū pena contumacie tenet venire q3 pri mu3 pot. ergo multo magis vbi est maius periculū. l. amissionis cause. et p. Panoz. facit. l. cellus. ff. de arbi. quia mitius agit cū. l. q3 cū homine. ergo non mirū3 si tēpora legis duplicantur nō tēpora hoīs. p3pterea p3uio hominis tollit p3uisionē. l. l. si. C. de pac. couen. g ex quo per assignationē hominis receditur a termino. legis recedat et a p3uisione sua vt tēpus duplicet. et ad hoc faciunt que voluit Joan. andr. in. c. cōstitutus. et ibi Panozmita. s. de in integ. restitu. et Baldus in. l. si. C. in quibus cau. in integ. resti. non est nec. vbi concludūt q3 l3 prescriptio iuris nō currat cōtra minozē tam prescriptio con uentionalis bñ currit p3 minozē et sic prescriptio hominis iaciūt que habent in. l. emilius. ff. de minor. l. l. cū filius. s. in hac. ff. de de ver. ob. et p3pterea cōcludit Panoz. dispu atue loquēdo q3 impedito in termino assignato ab hoīe non duplicabitur primum fatale. sed tenebit se expedire q3 pri mu3 poterit. vel tñ equitate p3oria restituetur tempus impedimēti. ¶ Duodecima ē q3stio nūquid negligē te appellante intra fatalia prosequi appellationē psequet appellatus. et an imputabitur ei si non prosequat et d illa dicaz in. c. oblate vbi ponūt doct. j. cod. ponit hic Imo. et domi. Anto. ¶ Tertiadecima est questio nūquid vtroq3 negligēte et appellāte et appellato current fatalia. et dicite q3 sic. et ita cōcludit Bal. in. l. eos. s. fi. C. eo. circa principū nā l3 dicat q3 paria delicta mutua cōpensatiōe tolluntur. c. pe. j. de adult. l. viro atq3 vxore. ff. sol. ma. tamē hic nō sūt delicta paria. q3 magis peccat appellans qui prouocauit nō prosequendo quam appellatus. c. i. in fi. eo. ti. lib. vj. et pro hoc adduco vobis tex. in. s. i. versi. sin vero. in autē. de his qui igred. ad appel. et est glo. in cle. quā diu. in verbo expressio eo. ti. et facit glo. in. c. i. in verbo defecerit. de cle.

lib. sexto. ¶ **Quarta**decima ē questio nūquid vtroq; cō
sentiente tā apppellato quā appellāte possit prorogari ipa
fatalia data ad psequendū. 7 Jo. an. in addi. ad Spec.
in. §. nūc breuiter. 7 ff. l. 3. in additiōe magna. c. tit. tenet q
sic. 7 eandē opi. tenet Bald. in. l. si. §. si. 7 ibi Alberi. C. de
tēp. appel. Baldus in dicta autētica. ei qui. circa. ij. col. 7
pro hac opi. adducit tex. Baldus. in. d. §. si. dūz tex. dicit q
partes possunt per pactū renūciare appellatiōi. 7 pacisci
vt nullūz fatale obseruetur. assignat rationes. quia asperi
tas legūz pactis partium tēperari potest. ecce ergo q ille
textus generaliter dicit nullūz ergo generaliter intelligi
tur. c. si romanorū. 7 viiij. di. l. prima. §. generaliter. ff. de
legatis pzo. Ecce q sentit tex. ibi rationē. quia per pactū
potest asperitas legis mitigari. ergo per pactūz sentit ille
tex. de prorogatione fataliū posse agi. nō autē de abbrevia
tione. qz si loqueretur de abbreviatione nō mitigaret aspe
ritas legalis. imo augeret. 7 sic non est bona lo. quam dāt
canoniste ad illū tex. qui dicunt illūz loqui de pacto de ab
breuiando fatali. ergo itelligo. l. si. §. si. qn per pactū renū
ciatur appellatiōi interponendē. 7 dūz dicit nullūz fata
le obseruent intelligo quo ad executionē snie suspenden
daz nullū fatale esse obseruandū. cum alias per pendēti
am fataliū suspenditur executio. nisi sit appellatiōi renū
ciatūz. glo. i rubrica. ff. nil. no. ap. pendēte. Scdo adducit
Bal. i. d. autē. ei qui. tex. i. l. qz si nolit. §. si quid ita. ff. d. edil.
edic. vbi. l. x. dies qui dant ad redhibendū rē morbofaz a
iure pnt pacto partū prorogari. nō loquuntur i tpe instātie
assignato sed redhibitione. ¶ **Tertio** adducitur tex. in. c.
de cāis. §. de offi. dele. ibi nisi dies pchys d cōi 7 c. a for
tiori arguendo seu inducendo. nā tēpus assignatū iudici
delegato ex forma rescripti nō reperit a iure proगतū vl
lomō. 7 tñ illud pnt ptes progare. d. c. de causis. 7 tñ de p
sensu partū pōt progari. §. tps appellatiōis psequēde
reperit a iure proगतū de anno in biennū. c. cū sit. §. e. mō
semel alienabile magis de facili alienabile. l. cūz p. §. qn
deci. ff. de lc. ij. semel delegabile magis de facili delegabile.
Barto. in. d. §. quindeci. nō. in. l. a iudice. C. d. iud. in. l. vni
ca. C. qui p sua iurisditiōe debuistis vidisse. in. l. i. in princi
pio. ff. de offi. eius cui ma. est iuris. vbi ponit ita in propo
sito semel progabile magis de facili progabile. si ergo tē
pus q nunquā proगतū a iure reperit. pōt prorogari de
consensu partūz. ergo multo magis hoc tps q qnqz sit
proगतū a iure poterit de cōsensu partūz progari. 7 per h
tollit quedā so. quā dāt doc. ad illū tex. c. d. causis. i. l. ij. ff. d.
re iud. speciale est in tpe assignato instātie ppter lites mi
nuendas. ¶ **Quarto** 7 vltimo adducit Albe. tex. in. cle. qz
diu eo. tñ ibi expreso cōsensu. §. ille tex. loquitur de suspen
sione nō proगतū. 7 hoc in co. adiuvat per tex. in. l. si cō
stante. in princi. C. de dona. ante nupt. in. l. pe. C. de arbi.
¶ **In pzo** tenet hic cōmuniter canoniste. 7 tenet Ludo.
in. d. l. ij. ff. de re iud. 7 Barto. in autē. si tñ. C. de temp. ap
pel. mouet p tex. in. l. nemo in prin. C. de temp. appel. facit
tex. in. c. oblate circa mediū. ibi §. ne valeat progari. j. eo.
7 facit quia instantia appellatiōis nō solū respicit fauo
rē puatū. sed et publicū ne lites sint penne. l. ij. i pzi. C. d.
tēp. appel. §. p pactū ptiū nō pnt renūciari fauori publi
co. c. si diligēt cū vulgaribus. §. de so. ppe. l. si quis. in con
scriben. C. de pac. ergo 7 c. pterea 7 vltra adducit hic Pa
no. l. nemo pōt. ff. deleg. i. ¶ **In** hoc articulo libet dicere
istis doc. Non nostrū inter vōstātas componere lites.
Et vitulatu dignus. 7 tu. ¶ **Quinta**decima ē questio d cō
cernentibus ipsam sententiā desertiōis. 7 dicite circa istā
septem questiones esse in consideratione. ¶ **Prima** an
sit necessaria sententia per quam pronūciatur appella
tio deserta. ¶ **Secunda** an sit diffinitiva. an vero interlo
cutoria. ¶ **Tertia** qualiter ad eam pcedi debet. ¶ **Quar**
ta an possit appellari ab ea. ¶ **Quinta** an possit reuoca
ri. ¶ **Sexta** quis iudex eam proferet. ¶ **Septima** qua
lem iurisdictionem debeat habere iste iudex. ¶ **Circa** pzi
mam an necesse sit pronūciari appellatiōem desertam.

Bartolus in. l. eos in principio in. ij. columna. C. eodem vi
detur tenere q sic. dūm dicit q debet pronūciare. 7 ab
soluere partes ab obseruatione iudicij. 7 pro hac opinio
ne facit. nam l. 3 ex cursu temporis indicatur a iure deser
tio. vt in. c. cum sit. supra eodēz in. d. autētica ei qui. 7 vo
luit Baldus in autētica. si quis vero litigantū. C. de epa.
audiē. tamē ex quo desertio nō ē notoria de natura sui.
quia multe excusationes possunt induci ne videatur ap
pellatio deserta vt vidistis supra i effectu impedimētōz.
ideo debet requiri sententia saltem declaratoria. c. cum §. 3
de here. libro sexto cum his que heri allegauit. ¶ **P**reterea
dato q sit notorium de desertione appellatiōis. tamen ex
quo parti potest competere aliqua defensio circa desertio
nem. certe debet requiri snia declaratoria. c. cum sit roma
mana. 7 ibi dixi in si. materie. §. co. 7 pro hac parte faciūt
que sentit hic Panozmita. in fine. ¶ **I**n contrarium ē cō
munis opi. doc. 7 primo est tex. in. l. quoniam non nulli. C.
eodem ibi mox 7 c. nam vult ibi tex. q statim lapso tēpore
mittatur executioni snia. 7 vtitur xbo mox quod impo
tat canonē late snie non ferēde glo. ē in principio in autē
tica. de incest. nupt. in. c. cupiētes. §. ceterū. de elec. libro. vij.
in. c. in penis d regulis iuris. li. vj. Si ergo ē canon late sē
tētie ergo alia sententia non requiritur. 7 pro hac opinio
ne ē textus 7 ibi tenet Angelus in. l. si contra. C. eodē vbi
etiam lapso tēpore statim sit executio. 7 ad hoc facit quod
voluit Baldus in dicta autētica si quis vō litigantūz vbi
dicit q ipso iure inducitur desertio. quod voluit Baldus
i. l. eos in principio i. ij. columna. C. eodē vbi dixit vtile ef
se pronūciari desertā appellatiōem. nō tamē sentit esse ne
cessarium. 7 magis expse idē Baldus in dicta. l. eos i pzi
cipio i quarta columna vbi dixit q si tēpora psequēde ap
pellatiōis ex statuto sunt vtilia. cūz circa tēpus vtile mul
ta veniant discutiēda. 7 multa tempora deducantur. reg
ritur q de necessitate antequā ad vltiora procedatur p
nūciatur appellatio deserta. allegat. l. tertā. §. si ad diem.
ff. de re militari. si ergo hoc requiritur tantum quando tē
pora ad prosequendū sunt ex statuto vtilia. ergo in con
trarium ē in tēpore assignato a iure communi quod ē cō
tinuum. Et pro hac opinione adducitur quod volunt
domini d rota d cāso. sua. c. ccl. vij. que incipit itē fuit dubi
tatum. vbi videtur velle vtile esse pronūciari appellatio
nē desertam. ergo non est necessarium. Est quoqz vtile p
nūciare ex aduerso appellatiōem nō ē desertam. nam
tunc etiā si sit deserta. si pars nō appellet poterit iudex ad
quē procedere in causa appellatiōis. 7 infirmare senten
tiam que per desertionem fuit confirmata. quod non pos
set si non pronūciasset non esse desertam. Ita dominus
Antonius hic in. vij. qōne Imola in clemen. si appella
tiōē eodē titulo 7 faciunt que dicta sunt in. c. si duobus. p
pe finē supra eodem. ¶ **Circa** secundam questionē an sē
tētia desertiōis sit diffinitiva vel interlocutoria videtur pzi
mo dicendū q sit interlocutoria per textum in. c. sua no
bis. j. eodem ibi interlocuti. 7 c. 7 etiam per tex. in. c. cū di
lecti. supra d elec. p ea q habētur in. c. significantibus. §. de
officio delega. p glo. in cle. si. eo. ti. vbi illa dicitur sententia
interlocutoria. q concernit processum. sed illa ē huiusmo
di. ergo 7 c. Et hoc voluit Baldus in. l. si preses. C. quo
modo 7 quādo iudex i autētica. Si quis vero litigantū.
C. d. epa. audiē. faciēs aliud fundamētum. quia diffiniti
ua dicitur illa p quam pronūciatur absolutorie vel con
demnatorie circa aliquid dandum vel faciēdum. sed illa
non est huiusmodi. ergo non est diffinitiva. 7 ita. videtur
tenere Baldus in. l. ante sententie. C. quorum appellatio.
non recip. in fine. ¶ **I**n contrarium q sit diffinitiva ad
ducitur. nam tunc dicitur negocium finitum quotiens ni
hil superest ad agendum. c. pilanis. §. de restit. spo. 7 il
la dicitur diffinitiva sententia que finit negociū. l. diem. in
principio. ff. de arbitris. Sed per sententiā desertiōis
appellatiōis efficitur vt nihil aliud restet ad agendum
sed sola executio superest. l. contra. vbi textus. 7 l. quoni

De Appellationibus

am nonnulli. C. eo. et voluit hic Immo. ut latius dicam. in fine questionis. ergo talis sententia erit diffinitiva. et pro hac parte adducitur etiam quod voluit Baldus in l. minoribus. C. de his quibus. ut in d. ubi dicitur. quod aut sententia sit diffinitiva vel interlocutoria. nos non inspicimus nomen sed effectum. sed illa parit effectum diffinitivum. ergo erit diffinitiva. quod patet quia ea lata statim proceditur ad executionem ut predicti. Mediam opinionem tenet Baldus in l. ij. C. de de episcopali audientia. ubi dicit hanc esse mixtam scilicet interlocutoriam habentem vim diffinitivam et hanc opinionem tenet Ludo. in rubrica. ff. de re iud. in. vj. q. Sed pro concordia harum opinionum dicite ex mente domini de rota in decis. sua. cccxvij. que incipit ite fuit dubitatum. Quod aut fertur super appellatione interposita ab interlocutoria. que non erat super exceptione peremptoria. et tunc cum prius sententia sit mere interlocutoria. et appellatio pendeat sub interlocutoria. sententia desertionis sit mere interlocutoria. quia per tale sententiam non tamen finitur negotium principale cum adhuc aliquid supersit ad agendum. cum dilecta in ar. s. de rescrip. Aut appellatio pendebat super diffinitiva vel super interlocutoria lata super exceptione peremptoria vel litis finite. et illo casu cum prius sententia sit diffinitiva vel pariat effectum diffinitivum quando est super peremptoria. cle. finali et ibi notatur eo. ti. Appellatio pendet ergo super diffinitiva vel quasi sententia qua pronunciat appellatio desertam in necessariis contumaciis confirmat primam sententiam dicta autentica ei qui. et dicto. c. cum sit. ergo tunc talis sententia bene erit diffinitiva ex quo imponit finem negotio. Tertia est questio quis ordo debeat in ista sententia servari. et dicite quod cum cause cognitione ferenda est. et ideo parte citata. non tamen plena cause cognitio requiritur scilicet novus libellus nova lit. contesta. et. quia incidenter movetur. et ita volunt doctores in simili in. c. prudentias. s. sexta. s. de officio et pot. iudi. dele. in. c. ij. s. de officio iudicis. Et hoc quod requiratur citatio et cause cognitio voluit Baldus in l. eos in principio. l. ij. col. et etiam in l. qui contra. C. eo. in. l. si preses. C. quomodo et quando iud. faciunt notata per Bartolum in. d. l. si contra et l. unica. ff. de iur. appella. pen. Et hoc volunt. d. de rota. decis. sua. cccxv. que incipit ite si appellatur. et etiam i decis. ubi latius. cccx. que incipit ite si a diffinitiva. l. in contrarium videatur facere tex. que ibi ponderat Baldus in. l. ij. in principio. C. de temp. appel. Sed recte consideranti Baldus ibi sentit so. quia loquitur ille textus in tempore assignato quod currit sine alia excusatione unde cum certum sit partes non habere excusationem non mirum si non citatur per tex. i. c. cum sit romana in fine. s. eo. nos loquimur in desertione adversus quam multe competunt excusationes. In contrarium etiam videbatur facere dictum Immo. in. c. auditis. s. de pcur. ubi ad interlocutoriam pars non venit citanda. Sed pro possumus dicere quod illud dictum non pcedit indistincte. per ea que notant ibi doc. et habent in. c. iter quattuor. s. de maio. et obe. vel aliter possumus respondere in. d. decis. cccx. et Baldus in. d. l. si preses. quod dictum Immo. pcedit in mere interlocutoria que respicit tantum processum. nos vero in tali sententia que respicit principale negotium. s. in desertione appellatio interposita ab alio actu. quod processum tantum. Si istud est nimis restringere predictam conclusionem. quod ex hoc habetis limitationem ad illam quod pars venit citanda in sententia desertionis. hoc est verum quando appellatio que pronunciat desertam non esset interposita a mere interlocutoria que si esset interposita in mere interlocutoria non deberet citari. Quarta est questio numquid a tali sententia possit appellari et dicite quod sic etiam de iure civili. Ita Baldus in. l. ij. C. de episcopali audientia. et ita etiam voluit. d. de rota. decis. sua. lxxvij. que incipit ite si ab renunciatione. et decisio. lxxvj. que incipit item si auditor. Sed opere precium est scire que forma sit servanda in hac appellatione an forma interlocutorie an forma diffinitive et voluit domini de rota in predicta decis. lxxvij. et et. lxxvij. quod servari forma diffinitive non interlocutorie. Et ideo dicunt quod non haberet locum forma. cle. appellati. Et ita debet intelligi quod voluit Baldus qui visus est tenere contrarium. in l. an sententie in fine. C. quorum appella. non recip. esset tamen in hoc attendenda qualitas prime sententie. an sit mere interlocutoria an non. propter ea que dixi proxime in secunda questione. Quinta est questio numquid possit revocari talis sententia super desertione appellatiois lata. et dicite sim Baldum in. l. si preses. C. quomodo et quando iud. quod aut loquimur in ordinario aut in delegato si loquimur in ordinario et tunc l. pronunciet se non iudicem. non tamen amittit habitum iurisdictionis. quia remanet iudex et interlocutoria talis nunquam transit in rem iudicatam quo ad iudicem. c. cum dilecti. supra de electione in glo. in verbo dicendum. quia pronuncians appellacionem desertam. quo ad iudicem nihil aliud est quam interlocui se non esse iudicem. Et ideo cum interlocutoria possit revocari. c. cum cessante. j. eodem talis ordinarius poterit hanc sententiam revocare. Aut loquimur in delegato et tunc cum pronuncians desertam appellacionem videatur se pronunciare non esse iudicem et nullum alium habitum iurisdictionis habeat. finitur eius iurisdictione ipso iure. c. significantibus ubi textus supra de officio delega. Ideo revocare amplius non poterit talem sententiam. Hoc tamen limitabitur uno casu non procedere. quod contra quem pronunciatum est appellacionem desertam appellasset a tali pronunciatione. nam tunc iudex quantumcumque delegatus. potest hanc sententiam revocare. Ita in terminis volunt domini de rota decisione sua lxxvij. que incipit ite si a pronunciatione. et facit. nam l. iudex delegatus quando pronunciat se non esse iudicem videatur totaliter abdicare a se et accipit et habitum iurisdictionis dicto. c. significantibus hoc est verum. nisi a tali sententia fuerit appellatum quia ex quo appellatio suspedit effectum sententie. ideo talis sententia non excludet in totum ipsum iudicem. et ideo poterit hanc interlocutoriam revocare. textus est singularis quem ibi ponderat Imola in. c. dilectus. lo. tercio. de prebendis faciunt que dicunt post Panormi. ubi si voluit i. dicto. c. cum cessante. j. eodem. Sexta est questio quis iudex possit ferre hanc sententiam appellatiois an iudex ad quem an iudex a quo et dicite quod aut appellatio non est introducta coram iudice ad quem sed est simpliciter appellatum nec ulterius processit. et illo casu debet pronunciare iudex a quo appellacionem esse desertam. quia non dum appellatio est ad alium devoluta Ange. consilio. cccvij. incipiente visis omnibus hoc tenet. et ita est tex. i. l. si contra. C. eodem. et in. l. quoniam. se eundem unum intellectum. j. eodem. Ita potest intelligi. glo. in. l. eos. in principio. C. eodem. Aut causa est introducta. et illo casu potest etiam pronunciare ipse iudex ad quem. l. preses et ibi Baldus. C. eodem. faciunt que videbimus i. c. reprehensibilis. j. eodem tamen etiam quando causa non est introducta coram iudice ad quem. Voluit Joannes andreas in. c. i. in fi. eodem titulo libro sexto quod illo casu possit pronunciare etiam ipse appellacionem desertam. Baldus in. d. l. eos. i. principio videtur ipse velle considerare. quod aut notorium est appellacionem esse desertam. ita quod nulla excusatio competit. puta ex professione partis i actis posita. et illo casu cum iudex ad quem solum habet potestatem pronuncians desertam super casu dubio non autem i claro. c. super litteris cum non. supra de rescrip. et. c. preterea per Innocentium. supra de dil. ideo illo casu pronunciet iudex a quo non iudex ad quem. et illo casu intelligit glossa ibi. Aut non est notorium et tunc non faciendo differentiam an sit introducta. vel non. cum de natura appellatiois sit devolvere. ut dixi in effectibus in rubrica negari non poterit quin iste sit iudex. si est iudex et dubitatur desertam esse appellacionem. ergo si in casu dubij ipse erit iudex ad cognoscendum an sit sua iurisdiclio vel ne. ita Baldus in dicta. l. eos. in principio. et est magni effectus illa disputatio. quia si spectat ad iudicem ad quem etiam casu quo sit desertam. et ipse

cunt quod non haberet locum forma. cle. appellati. Et ita debet intelligi quod voluit Baldus qui visus est tenere contrarium. in l. an sententie in fine. C. quorum appella. non recip. esset tamen in hoc attendenda qualitas prime sententie. an sit mere interlocutoria an non. propter ea que dixi proxime in secunda questione. Quinta est questio numquid possit revocari talis sententia super desertione appellatiois lata. et dicite sim Baldum in. l. si preses. C. quomodo et quando iud. quod aut loquimur in ordinario aut in delegato si loquimur in ordinario et tunc l. pronunciet se non iudicem. non tamen amittit habitum iurisdictionis. quia remanet iudex et interlocutoria talis nunquam transit in rem iudicatam quo ad iudicem. c. cum dilecti. supra de electione in glo. in verbo dicendum. quia pronuncians appellacionem desertam. quo ad iudicem nihil aliud est quam interlocui se non esse iudicem. Et ideo cum interlocutoria possit revocari. c. cum cessante. j. eodem talis ordinarius poterit hanc sententiam revocare. Aut loquimur in delegato et tunc cum pronuncians desertam appellacionem videatur se pronunciare non esse iudicem et nullum alium habitum iurisdictionis habeat. finitur eius iurisdictione ipso iure. c. significantibus ubi textus supra de officio delega. Ideo revocare amplius non poterit talem sententiam. Hoc tamen limitabitur uno casu non procedere. quod contra quem pronunciatum est appellacionem desertam appellasset a tali pronunciatione. nam tunc iudex quantumcumque delegatus. potest hanc sententiam revocare. Ita in terminis volunt domini de rota decisione sua lxxvij. que incipit ite si a pronunciatione. et facit. nam l. iudex delegatus quando pronunciat se non esse iudicem videatur totaliter abdicare a se et accipit et habitum iurisdictionis dicto. c. significantibus hoc est verum. nisi a tali sententia fuerit appellatum quia ex quo appellatio suspedit effectum sententie. ideo talis sententia non excludet in totum ipsum iudicem. et ideo poterit hanc interlocutoriam revocare. textus est singularis quem ibi ponderat Imola in. c. dilectus. lo. tercio. de prebendis faciunt que dicunt post Panormi. ubi si voluit i. dicto. c. cum cessante. j. eodem. Sexta est questio quis iudex possit ferre hanc sententiam appellatiois an iudex ad quem an iudex a quo et dicite quod aut appellatio non est introducta coram iudice ad quem sed est simpliciter appellatum nec ulterius processit. et illo casu debet pronunciare iudex a quo appellacionem esse desertam. quia non dum appellatio est ad alium devoluta Ange. consilio. cccvij. incipiente visis omnibus hoc tenet. et ita est tex. i. l. si contra. C. eodem. et in. l. quoniam. se eundem unum intellectum. j. eodem. Ita potest intelligi. glo. in. l. eos. in principio. C. eodem. Aut causa est introducta. et illo casu potest etiam pronunciare ipse iudex ad quem. l. preses et ibi Baldus. C. eodem. faciunt que videbimus i. c. reprehensibilis. j. eodem tamen etiam quando causa non est introducta coram iudice ad quem. Voluit Joannes andreas in. c. i. in fi. eodem titulo libro sexto quod illo casu possit pronunciare etiam ipse appellacionem desertam. Baldus in. d. l. eos. i. principio videtur ipse velle considerare. quod aut notorium est appellacionem esse desertam. ita quod nulla excusatio competit. puta ex professione partis i actis posita. et illo casu cum iudex ad quem solum habet potestatem pronuncians desertam super casu dubio non autem i claro. c. super litteris cum non. supra de rescrip. et. c. preterea per Innocentium. supra de dil. ideo illo casu pronunciet iudex a quo non iudex ad quem. et illo casu intelligit glossa ibi. Aut non est notorium et tunc non faciendo differentiam an sit introducta. vel non. cum de natura appellatiois sit devolvere. ut dixi in effectibus in rubrica negari non poterit quin iste sit iudex. si est iudex et dubitatur desertam esse appellacionem. ergo si in casu dubij ipse erit iudex ad cognoscendum an sit sua iurisdiclio vel ne. ita Baldus in dicta. l. eos. in principio. et est magni effectus illa disputatio. quia si spectat ad iudicem ad quem etiam casu quo sit desertam. et ipse

in dubio cognosceret et pronunciaret non desertam. isto ea
su parte non appellante possit iudex ad quem procedere
ad ulteriora in appellatione. ita Imola in terminis in. c.
ex parte. s. de rescrip. et faciunt que voluit Joan. an. et Ar
chidia. in. c. romana. s. i. eo. ti. lib. vi. et etiam que dixi post
do. Anto. et Imo. in. c. si duobus. s. eodem et ad hanc que
stionem faciunt que dixi. s. in. viij. questione. ¶ Septima
et ultima est questio qualem iurisdictionem debet habere
iudex. et dicite quod si est ordinarius potest pronunciare. d.
l. si preses. C. quomodo et quando iud. d. l. si contra. et d. l. si
quoniam. Immo etiam si est delegatus: siue principaliter
ad hoc pronunciamdam super desertione fuerit dele
gatus. siue fuerit delegatus ad causam appellationis. ita
dñi de rota decisio. sua. lxxxviii. que incipit item si a pro
nunciatione. et decisio. cliij. que incipit item si auditor. faci
unt etiam notata in decisio. xj. quicquid consulat Calde.
in rubrica. C. consilio. viij. qui visus est tenere contrarium.
¶ Restat alia questio quomodo deducatur in iudicium
desertio. dicite quod dupliciter vel principaliter implozando
officium iudicis vel incidenter scilicet via exceptionis. et
est peremptoria litis finite. ut dixi in. c. si duobus circa fi
nem supra eodem. ¶ Sextadecima est questio principa
lis an possit pronunciare ille iudex qui pronunciat deser
tam super alio incidenti vel emergenti. et dicite quod sic. et pri
mo potest pronunciare circa attentata. quia iudex qui pro
nunciat desertam appellationem potest reuocare attentata
pendente appellatione. c. ex parte. S. in fine fm vnum in
tellectum quem ibi sequitur Imola l3 Cardina. ibi tene
at contrarium. s. de rescrip. et hoc sequitur Cardinal. sibi
contrarius in cle. si appellationem eo. titu. do. Anto. in. d.
c. ex parte. dicit hoc procedere i iudice impetrato ante ap
pellationem desertam. secus si esset impetratus post appel
lationem desertam. et pro eo facit tex. in. l. ediles. s. scien
dum. ff. de edil. edic. quia de his que accidunt ante causas
cepta iudex non potest se impedire nisi petente parte. er
go ita de attentatis pendente appellatione ante commissi
onem iudex delegatus se non impedit nisi fuerint sibi
commissa. videte latius per do. Anto. et Imolam. ¶ Deci
mosextimo quero nunquid poterit punire desertores ap
pellationis in expensis. et dicite quod si loquimur de iudice a
quo ille potest punire. c. reprehensibilis. et ibi hunc articu
lum examinat Panoz. j. codez. Si loquimur de iudice ad
quem et tunc siue post introductam appellationem. et in
hoc nemo dubitat. siue etiam ante introductam poterit co
demnare in expensis. Ita glo. nō. in. c. i. s. finali. in verbo
condemnandum. ibi Jo. an. et Bem. eodem titu. in. vj.
Ita Bal. in. d. l. eos. s. si in principio. et ita Imol. in dicto
c. ex parte. S. quicquid voluerit Cardia. et ita Cardina.
l3 Ancha. voluerit contrarium in clementina si appella
tionem eo. ti. contrarium tamen visus est tenere Spec.
in ti. de expen. s. iuxta versu. vij. et in contrarium facit qd
notat Baldus in. d. l. eos in principio. iij. colum. dum gene
raliter vult quod iudex ad quem non habeat pronuciare nisi
super dubio desertionis. ergo non super expensis in ma
gis communis est precedens opi. pro qua facit tex. in. c. cum
appellationibus eo. titu. lib. vj. versu. iudex videns appel
latum friuole. l3 per appellationem friuolam nullam sus
cipiat iurisdictionem in causa appellationis tamen potest
condenare appellantem friuole in expensis. ergo ita ap
pellantem et desertentem appellationem. et facit in simili
cle. i. de rescrip. et qd notatur in. c. si. s. de rescrip. ¶ Sz
quid si omisit condemnare in expensis tempore quo pro
nunciat desertam appellationem nunquid poterit po
stea iste iudex ad quem condemnare in expensis. Et vide
batur dicendum quod non per. l. iij. C. de posses. in contra
rium tamen tenet Bosfre. Jo. an. domi. Antoni. et com
muniter scribentes in. d. c. ex parte. S. moventur tali funda
mento. nam expense ad quas tenetur appellans qui dese
rit appellatione non sunt ppeie expense cāe l3 contumacie. ut et
voluit Car. i. d. cle. si appellatione eo. ti. et iō l3 cautela prin.

cipalis et appellationis transferint ad iudicem a quo per
desertionem. et maxime iam pronunciato super eodē. d. l.
eos in principio vbi glo. tamē cū contumacia desertiois fue
rit commissa corā iudice ad quem et iste expense sint potius
pene contumacie. ideo nō obstante desertione debet hanc
contumaciam posse punire. quia nihil comune habet cum
principalica. nec iste expense debent ut accessorie princi
palis cāe. et faciunt nota in. l. i. s. i. ff. si quis iusdi. non obtē
pe. et in. l. sancimus. C. de iudic. Secūdo adducūt. nā vbi
expense debentur in viā actionis. possunt quicquid peti. et
principaliter nec inspicit an pronunciatū sit super principa
lica vel ne. glo. est et ibi Ange. in. l. nō solū. ff. de rei vē. vbi
dixit. quod vbi expense debentur per statutum: puta stante
statuto quod temere litigans condemnatur in expensis iura
mento aduersarij probandis. tunc tales expense possunt
quicquid peti. cum debeantur iure actionis. i. cōditione ex
statuto. et similis est glo. nō. et ibi Bart. in. l. iij. s. si re. ff. de
lega. iij. alia glo. in. s. i. in verbo causam. et ibi Ange. in au
tentica de exhib. et introd. re. l3 Bald. in. l. terminato. C. de
fruc. et lit. exp. voluerit contrariū. et ponit Baldus in. l. p
perandum. s. fin autem vtraq3. et ibi Salice. sequitur illas
glo. C. de iudic. voluit. d. Anto. in. c. finem litibus versu.
venio ad tertium et ibi ponit Panoz. s. de dol. et contu. vo
luit Imo. in. d. c. ex parte. S. Sed appellās deserēs appel
lationem vbi ea succumbēs tenetur ad expensas et cōueni
tur cōditione ex canone. reprehensibilis. et ibi videbimus
j. eo. ergo quādo cūq3 etiam post pronunciatum super de
sertioe poterit iste expense peti. et facit quod voluit glo. quā
ibi pōderat Angelus i. s. o. i. autētica de iudici. vbi cōclu
dit quod expense que debentur ex pūctioe. puta quia in instrumē
to quis promittit tibi. x. ānuā. cum oī refectione expensarum
et litis et alterius cāe quā inde patieris. tūc cum debeatur
via actiois possūt quādo cūq3 peti. ita voluit Salicetus. et
Bal. i. d. s. fin autem vtraque. et etiam domi. Anto. i dicto
c. finem litibus. l3 Bald. in his duobus dictis gl. videat
velle contrarium i. l. eos. s. si in principio. C. eodem. ti. ¶ Pe
nultimo nūqd iudex qui pronūciat super desertioe possit
primā cōfirmare. et dicite quod sic. Ita do. de rota decisio. sua
lxxxviii. que incipit item l3 allegat Innocē. i. c. i. titulo
ij. Baldus videtur tenere pūm i. l. ante sententia in fine.
C. quorum appella. nō recip. confirmare autem primam
sententiam non potest. ita Imola hic. l3 Inno. cōtra. et ma
le. et cū Host. tenet Bal. i. d. autē. ei qui. vbi dixit quod nec quo
ad exceptionem producendam p sententiam nec quo ad ali
ud valebit talis infirmatio. immo nec de nullitate sentētie
casu quo appelletur a sentētia nulla. et pronūciatur appel
latio desertā: poterit cognoscere ita Cardialis i dicta cle. i.
si appellationem. nisi iste iudex ad quem esset talis iudex q
posset per querelam adiri. nam tūc desertā appellatione
l3 ipse pronūciaverit desertā poterit super nullitate snie pri
cipaliter adiri. ita Bald. in cle. i. in. xij. col. de sentētia et re
iudi. Et iō dat cautelam quod pars que obtinuit pronūciari
appellationem desertam a superiore. puta a papa. ne corā
eo possit cōueniri principaliter de nullitate sententia. quod cito
recedat et reuocet omnes procuratores quos ibi cōstitu
it. ¶ Succedit decima octaua seu vltima questio que est de
executioe sentētie appellatione desertā. Et antequam intrē
materiam huius principalis questiois tenete perpetuo mē
ti vnam compēdiosam viam ut sententia habeat facilem
executioem. que via est. quod iudex i sua sentētia apponat pe
nam si non fuerit satisfactum iudicato infra terminum quod
potest iudex facere. ita Ange. i. l. debitoribus. ff. de re iudi.
et ibi Inno. vbi presumit d contumacia condemnati in nō
parendo iudicato. Spec. i. ti. de sen. s. ij. ver. Sed nūquid
iudex qui precepit. Jo. an. i. c. Rainaldus. ad finem de te
stamentis ponit Imola in. l. filiusfamili. s. diui. ff. de leg.
primo. nam tunc metu pene parebit condemnatus citius
iudicato. et facit ratio posita i. c. qm frequenter. s. finali. ut
lit. nō pte. circa hanc questionē principalem de executioe
snie appellatione desertā. dicit hic Innocē. quod appellans

De Appellationibus

lapso anno debet esse cautus ut ptestetur coram iudice ad quem q̄ l̄s lapsus sit annus iustum tamen habuit impedimentum. et q̄ non procedat ad ulteriores in exequendo et si processerit appellat tanq̄ a futuro gravamie. q̄ si appellans hoc modo non fuerit protestatus lapso anno poterit mitti sententia executioni absque alia citatione. et tenebitur executio. bene fatetur q̄ probato postea impedimento. cum a iure detur secundus annus. ista executio veniet retractanda in viam attentati tanq̄ pendente appellatione. Ista verba Innocen. sunt multum i sensu suo pregnatia et septem pariunt filias. ¶ Prima est nunquid de necessitate debeat expectari lapsus anni ad executionem sententie. an vero sufficiat certum esse quod iste appellans non poterit finire causam intra annum. et concludite ex verbis q̄ requiritur punctualiter lapsus anni nec ante potest exequi. nam iste terminus anni ad prosequendum est legalis terminus non hominis. sed termini legales debent esse usque ad ultimum punctum completi. l. sempro nius achalus. ff. de usufruc. leg. notatur in l. iij. §. minor. ff. de minor. nec sufficit in istis terminis certum esse q̄ pars intra terminum non potest finire negotium. c. commissa. de elec. libro sexto. notat. Barto. in l. cum stipulatus sim mibi a proculo. ff. de verbo. obligatio. et predicta conclusio firmatur a Cardinali in clem. sicut eo. titu. in. iij. q. 2. a Semi. in. d. c. commissio. faciunt que habentur per Dominici in. c. ab eo. et c. ut super eo. ti. lib. vi. ¶ Secunda est q̄o et sic filia. nūqd sufficiat ipse lapsus anni ad hoc ut iudex possit ipsam sententiam exeq. et ex verbis Innocen. videtis colligi q̄ sic. Et ita vult do. Anto. hic et Imol. in fi. et facit. nam lapsus anni deserta est appellatio. d. cle. sicut sed deserta appellatio iudex exeq. l. ij. vers. q̄ si arbitro. C. de tempori. appellan. l. qm̄ nonnulli. ibi mox tce. C. eo. ergo solo lapsu anni poterit exeq. facit etiam. nam secundus annus non datur nisi ex necessaria et evidenti causa. Et sic aliquo subsistente impedimento. c. cum sit. supra eodem sed facta in dubio non presumunt ergo impedimentum in dubio non presumet. si in dubio non presumit impedimentum iudex habet fundatam intentionem suam per lapsum anni. ergo poterit sententiam exeq. et hoc sentit glossa in autentica. C. de tempo. appellan. hanc primam partem tenet Angel. in consilio. cxxvj. incipiente in dei et cete. visis omnibus actis. ¶ In contrarium tenet Joannes andr. et Hostie. in. c. in presentia. §. de renū. quos allegat hic Bald. in penulti. columna. et etiam allegat et sequit. Bald. in l. eos in principio. iij. columnne. et ibi Barto. idem tenet. C. eodē. voluit Barto. in. d. autentica. ei q̄ circa fi. Ange. in. l. preses et ibi Imo. ff. de re iud. Panor. hic in fi. voluit Barto. in. l. i. C. nil. no. apel. pendē. vbi firmat q̄ requirit lapsus biennij ad hoc ut iudex possit exequi. et facit tex. in dicta autentica. ei q̄ l. glo. ibi circa finem videt velle contrariū. et etiam facit tex. in autentica si tamen C. de tempori. appellati. vbi iura ponderant biennij preterea ex quo biennium datur a iure sine facto hominis. ergo ante illud biennium iudex non poterit exeq. ¶ Tertia est questio nunquid lapso anno siue biennio cum iudex possit exequi. debeat assignari condemnato tempus quadrimestre q̄o datur iudicatis ad soluendū in actione personalis. iuxta ea que habentur in l. iij. §. si quis condemnatus in. l. debitoribus. ff. de re iudica. et concludit Baldus in. l. ij. circa principium. C. de tempo. appellati. quod nō. et ibi glo. et pro eo est tex. in. l. quoniam nonnulli. C. eo. ibi mox tce. ¶ In contrarium est textus in. l. ij. C. de vsur. re. iudi. vbi tex. videt velle q̄ immo assignet quadrimestre. et ibi Baldus et facit q̄ notat. do. Anto. post Hostien. in. c. personas. §. eo. Sed in quantum elici potest ex his que notat Bald. in locis preallegatis illa concordat Federicus distinguens quia aut deserta est appellatio lapsu temporis vel alia desertione. et tunc non datur quadrimestre. s̄ statim exequat. et ita procedat tex. in. d. l. qm̄. et oppi. Bal. prima aut appellans non deseruit appellationem. sed sue

cubuit in causa appellationis q̄ pronunciat male appellatū vel alio modo confirmat prima sententia per iudicē ad quem. et tunc debet habere quadrimestre. et ita loquitur tex. in dicta. l. ij. et procedat opinio Baldi secundo allegata. Et pro hac distinctione facit tex. in. l. furti in principio. ff. de his qui not. in fa. ¶ Quarta est questio. quid si non est appellatum quando debet iudex exequi. et dicite q̄ regulariter. j. decem dies ad appellandū non potest exeq. c. non solū. eodē ti. lib. vi. glo. est in rubrica. ff. nil. noua. appella. pen. voluit Barto. in. l. q̄ ultimo. ff. de pen. nōt. in. l. nō tā. tū. ff. eo. voluit Bar. in. d. l. furti in principio. et ibi Ange. et in p̄dictis locis ponuntur tres limitationes q̄s videte post r. dies statim p̄t exequi. put voluit dñi d̄ rota in decisioe sua clxxvij. que incipit. Itē l. 3. et intelligite statim assignato tñ tēpore q̄o datur iudicatis de quo in. d. l. debitoribus in personali. et de tempore in reali. l. q̄ restituere. ff. de rei vend. et in. c. querenti de offi. dele. ¶ Quinta est q̄o nūquid in executione sententie debeat pars citari. et videtis q̄ Inn. hic generaliter facit regulam. q̄ in executione siue ps nō venit citada. Vos dicite istā q̄onem bicipitē. primū habet caput nūquid deserta appellatio in executione sententie pars sit citada. Secundū ē caput nūquid si nō est appellatū in executione siue ps sit citanda. ¶ Et circa primū. voluit hic Inn. q̄ ps non debeat citari. et ēt do. Anto. hic et Imo. q̄ nil est discutiedū corā illo executore ex quo ps deseruit appellationē. ḡ pars nō ē citada et facit glo. in clem. i. de of. dele. et q̄o voluit Inn. i. c. fi. §. de presump. s̄ illa glo. et dictū Inn. loquunt in mero executore. Nos loquimur in mixto. ut. ex. j. diceñ. patebit. Et inter hos bene ē dñia. et notat i. c. de cetero. §. ti. i. Et ipsemet Innocē. hic sentit. dū vult q̄ iste executor d̄ quo in tex. nō teneatur admittere exceptiones p̄tis et defensiones cau quo pars veniret ad opponendū. ḡ nō ē nudus executor. ¶ In p̄inz tenet hic Panor. Card. in cle. sicut in. ij. q. de appel. et tenet Bar. in. l. i. ff. nil. noua. in. l. si j̄ maiorē. et ibi tex. C. eo. dū vult q̄ iudici p̄stet deserta appellatio. si debet iudici constare ḡ vocata pte. l. in cause. §. cā cognita. ff. de minor. et voluit Bal. in. d. l. eos in principio in fi. iij. col. et voluit Bald. et ibi tex. in. l. ij. §. fi. C. de tēpo. appel. et ultra predicta facit rō. nā ēt in notorijs quādo certum non est q̄ ps nullā hēt defensionē. d̄ ps citari. c. cū si et dixi. §. eo. Sed j̄ desertionē appellationis multe excusationes possūt cōpetere. ḡ appellans ē citandus. p̄ hoc ē tex. in. c. l. 3. epus. de p̄bē. in. vi. et in. c. ordinarij. de offi. ordina. eo. li. vbi l. 3. ex dispositione iuris p̄sumat j̄ pluralitatē in bñficijs maxime incōpatibilib⁹ tñ ad aliquā executionē nō vētur parte nō citata. Bal. hic relatis opinionibus d̄rys dicit ita esse distinguendū. quia aut loquimur qm̄ snia cōfirmat p̄ desertionē appellationis ex cursu tēporis. et tūc pars non ē citanda. q̄ lapsu biennij satis constat d̄ confirmatione siue. ḡ vltimus non a discutiedū. allegat Jo. an. et Hostie. in. c. p̄sentia. §. d̄ renunciatio. vbi cōcludunt q̄ l. 3. regulariter dicat q̄ p̄dēte appellatione non p̄sumit nec p̄ snia. nec p̄ processu. c. cū ad sedē. §. d̄ resti. spol. tñ lapsu biennio p̄sumitur et p̄ snia et p̄ processu. aut x̄o deseruit appellatio alio mō vltis confirmatur p̄ia snia. et tūc requiratur citatio. tñ l. 3. ipse nō ibi dicit s̄m distinctionē quā faciā. j. in. ij. capite. ¶ Secundū caput ē. si non ē appellatū in executione siue vtrum ps debeat citari. vlt ēt si ē appellatum et confirmata ē p̄ secundā sniam prima snia. et Imo. hic quotidie allegatur. q̄ nulla requiritur citatio. s̄ contrariū tenuit ipse i. c. cū sup. §. ti. i. vbi vlt distinguere. Qd̄ aut sit executio circa eam rē sup̄ qua ē iudicatum. et tunc non d̄ pars citari. q̄ vlt hoc discussum in negotio principali. Aut vero sit executio sup̄ alia re s̄m formam. l. a diuo pio. §. in venditione. et §. si super rebus. ff. de re iudicata. et tūc pars debet citari cū aliquid veniat de nouo discutiedū. et illa sententia ē cōmunis q̄ eā sequit p̄muniter doc. i. d. c. cum super. sequitur Bar. i. d. §. in venditione. sequitur Bald. i. l. ab executore. ij. col. C. quoz appel. sequit Ang. i. l. h̄c. licere. ff. de

enue. allegat de hoc glo. Ange. & Bal. in. l. i. in glo. magna
C. de iudic. allegat tex. in. l. minor. xxv. annis. cui fidei. ff.
de minor. ibi paratum & c. & voluit Bald. in. l. i. C. de iur.
& fac. i. g. Et et Panor. hic subiiciens qd si iudex vbi requi
ritur citatio in executione. pcesserit sine citatione qd sic de fa
cto egit ita de facto reuocare dicitur. & pro hoc facit gl. in. l. mi
nor. xxv. an. in principio. ff. de iur. & etia per illa gl. voluit
h. Bal. in rubrica. C. de success. edic. & faciunt nota. in. c. cum
ca. s. de offi. deleg. facit tex. in. l. i. s. i. cu ibi not. per Barto.
ff. si ventri suo. que ad hoc pderat Bal. in. c. ij. s. de referi.
& est tex. de broca. quem ibi ponderat Bal. in. c. ab excom
municato. s. de rescrip. & voluit Inno. in. c. querelam. s. d
elec. quem ad hoc ponderat Bal. in. l. si pacto. quo penaz
in principio. C. de pac. tamen in predicto articulo. Imol.
in. d. s. in venditione. & Li. in. d. l. ab exco. tenet in di
stincte qd pars debeat citari. mouentur per tex. in. l. i. ibi co
ueniri ceperis. C. de iur. & fac. i. g. mouentur per. l. qui d
inofficioso. ff. de inoffi. testa. vbi glo. voluit qd condemna
to debeant dari dilationes ad se defendenduz l. breues si
aliquid opponat p iudicata & faciunt nota in. l. iij. s. con
demnatu. ff. de re iud. & i. d. l. i. C. de iur. & fac. i. g. h. b. fa
tes h. Inno. qd si veniret deberet audiri not. de necessita
te citari. Bar. in. l. penul. ff. de auc. tu. dat duas practicas i
executione sententie multu tutas. vna est qd fiat preceptu
in condemnatu vt satisfiat sententie ex officio iudicis cu
cla iustificatiua si senserit se grauatu veniat & c. nam illo ca
su tale preceptum parte non veniente sortiet executione
veniente resoluet in simplice citatione. de hoc est glo. no. i
c. ex pte lo. i. in glo. si. j. de ver. sig. & voluit Card. in. cle. di
spendiosam. in. xxiij. qone i. xij. col. s. iudic. voluit Panor.
in. c. i. s. d. ca. posse. & pprie. Bar. & ibi. Ange. & alij in. l. de
pupil. s. meminisse. ff. de oper. no. nunci. in. l. i. C. de excep.
re. iud. Bal. in. l. ij. C. de epa. audi. in rubrica. C. comina
ti. vel ep. in. ij. col. Bal. in. l. nec quicq. s. vbi decretu. ff. s
officio pcon. in. l. i. ff. de iure delib. aliu dat moduz exequi
di vt fiat premissa citatione. quia iudex citet partem ex of
fi. implorato a pte si velit aliquid opponere in executione
& iste vie sunt tute ad euitione pdicti articuli. tñ ad exe
cutione in captura persone no dicitur pueniri nisi prius cita
ta pte sup executione. ita Bal. in. d. l. si pacto quo pena. post
prin. na ad tale captura plone no fit executio nisi prius fa
cta excussione in bonis qñ ca est civilis glo. est i. l. iij. s. tu
tores. & ibi Bar. i. vers. vinculis. ff. de susp. tuto. qua ad
hoc allegat Bal. i. l. aptissimi ad fi. C. de iudic. l. Imol. i. d.
s. i. yeditione. teneat pñu. Sexta est qd. nunquid debe
at citari tertius in executione. & est aureu dictum Inno. qd
siue sit successor picularis siue vniuersalis et heres qd dicitur
semper citari. ita Inno. in. c. q. v. que ibi comedit Bal. s
de iudic. & ad pdicta maxie quo ad successorē picularē
voluit et Bal. in. l. pe. C. de excep. re. iud. & in. l. vnica. C. de
alie. iud. mut. ca. fac. i. l. p diuersas. & ibi et s. successore vni
uersali. ff. ma. faciunt nota p Bar. i. l. ceditores. in repetitio
ne. C. de pig. & est bonus tex. que ibi ponderat Bar. l. si is
qui. s. qui possessione. ff. vt in posse. leg. & qd tertius debeat
citari deducit p simile. na dilatorie excludunt p lit. cote. c.
inter monasteriu. s. de sen. & re iud. l. si. C. de excep. & tam
iste dilatorie poterit oppoi a tertio. qd illa exclusio opatur
solu quo ad partes non quo ad tertiu. l. si quis libertatez
& ibi casus que not. Ang. ff. de pet. here. c. cu super. & ibi
tex. s. de offi. del. faciunt nota p Inno. i. c. ex litteris. s. de of
fi. del. vbi dixit qd l. s. secundas litteras no opponat de pri
mis no reuocatis apte sed litiget cora iudice poterit tam
tertius opponere. facit qd exclusa appellatione non vide
tur exclusa nisi quo ad ptes no quo ad tertium. c. sup eo. &
ibi comuniter doc. s. de offi. dele. Barto. in. l. i. s. inter du. ff.
a quib. appel. non l. s. tex. est in. l. a sententia. s. idem rescri
pserunt. & ibi Lu. ff. eo. ti. facit quia verba enunciatiua p
lata in sententia non preiudicant nisi quo ad partes Bal
dus in autentica si quis in aliquo documento. C. de ede.
Cardi. & Ancha. i. cle. i. de pb. & est casus no. i. c. illud. & ibi

Inno. post alios. s. de presump. Et ideo nec statutum qd i
strumenta guaratigiata habeat executionem parata pre
iudicabunt tertio qd talia instrumenta no habebunt exe
cutione parata p tertiu. Ita Panor. in. d. c. super eo. Ita
Bal. in. l. si p te. C. de dot. pmi. Ita Inno. in. cle. i. de sent.
& re iud. facit et qd appellationis pendentia vel dilatiois
solu preiudicat partibus & impedit partes no tertiu glo.
e no. i. l. creditor. i principio. ff. ma. qua ad hoc allegat & se
quunt Bal. & Inno. i. l. si quis filio exheredato. s. hij qui.
ff. s. iniust. ru. irritu qz test. & ad pdicta faciunt nota. p Bar.
in. l. ticia. ff. so. ma. p cano. in. d. c. sup eo. per Inno. & alios
in. c. cum super. sed melius in. c. p. s. titu. i. In istis tñ
executionibus non est instantia. nam non fit litis contest.
super illis. Item cum super eis simpliciter imploretur of
fi. iudicis. no est dare instantiam. Angel. de aretio in. l. ab
executione. in. iij. col. ff. e. Bal. in tale pactu. s. qui prouoca
uit. ff. de pactis. in. l. ij. C. de executione rei iudi. Bar. in. l. i.
libus. C. de agricolis & censitis li. xj. quicqd dixerit Bal
dus in. l. ij. in principio. C. de iuramento calumnie. Se
ptima & vltima e questio. quis iudex debet sententia exe
qui appellatione deserta. & dicite ita esse distinguendum.
Aut loquimur in deserta appellatione per desertionez ex
pressam qz partes renunciauerunt appellationi. aut per
tacita. l. trasfigendo sup snia. aut per tacitam. l. lapsu tem
poris. Circa primu dicite qd cu per desertionez expressa
tota iurisditio reuertatur ad iudicem a quo vt notatur p
glo. in. l. eos. in principio. C. eo. in. c. i. in fi. eo. ti. libro sexto
nec ipse iudex ad quem confirmauerit sententia primam
qz de iusticia cognouerit. sed snia est confirmata per renu
ciatione appellationis. isto casu no mix si exequitur iudex
a quo. cu iudex ad que nihil habeat iurisdictionis ampli
us. ita Inno. in. c. pastoralis. s. preterea. s. de officio deleg.
& facit tex. cum his que ibi voluit Bar. in. l. precipimus. s.
officijs. C. eo. & que habentur per Bar. in. l. a diuo pio. in
principio circa fine principij. ff. de re iud. Aut deserta est
appellatio tacite per pactu vel trasfacione super ipsa sen
tentia interpositu. & tunc aut iudex a quo erat delegatus i
ferioris. & iudex ad que erat suus ordinarius. & tunc cu
iudex a quo no possit exequi exequatur iudex a quem. l. ta
le pactu. s. qui puocauit. & ibi casus fm vnum intellectum.
ff. de pac. quez ita intelligit Barto in. d. s. officijs. & refert
Inno. i. d. s. preterea. sicut in simili si iudex ad quem esset
quantumqz maxime dignitatis. Et no haberet ptatem
exequi qz non habet tantaz administrationez vel non hz
familia armata. remittit executionem ad iudicem a quo.
Immo iudex a quo iure ita disponente illo casu exequit.
tex. est in. l. episcopale. que not. Bal. in autentica si quis ve
ro litigantiu. C. de epi. audi. not. Bart. in. d. s. officijs. aut
vterqz est ordinarius vel iudex a quo erat delegatus pri
cipis & tunc pot vterqz ta iudex a quo iudex ad quem
sententia exequi. Iudex a quo qd deserta appellatio. per
ea que dixi i prio mebro. Iudex ad que qz cora eo facta e
talis couetio petedente ca apud se. & voluit Barto. in. d. l.
a diuo pio. in fi. prin. qui ita intelligit tex. in dicto. s. qui p
uocauit. & ita declarat. d. Anto. in. d. s. preterea. hec proce
dunt quando petitur executio sententie. sed posset pars si
vellet qñ trasfactu est vel conuentu super sententia pete
re executionem alio mo. petendo exequi tacita cofessione
que resultat ex illa trasfacione. vel conuentione facta sup
sententia. quasi pars videatur cofessa se teneri ad dedu
cta i snia. & illo casu poterit peti executio coram iudice ad
que. quia cora eo est facta confessio no cora iudice a quo. &
iste proprie est intellectus in. d. s. qui prouocauit. Et volu
it Inno. i. d. s. preterea. & faciunt nota per Bar. in. s. qui p
uocauit. aut et tertio casu deserit appellatio tacite. i. per
psum temporis. & illo casu posito qd iudex pronunciaue
rit desertam. aut loquimur de executione ipsius sententie
super desertione. Et tunc cum ista fiat a iure quia ius exeq
tur desertione primaz sniam cofirmando. vt voluit Bal
dus in autentica si quis vero litigantium. & ibi allegata. l.

De Appellationibus

eos. et Card. i. d. de. sicut. et in sententijs iuris. s. que a iure
fortiunt executione nulla alia executio expectat. c. pastora
lis. et ibi videbimus. j. eodez. l. qui ultimo. et ibi Barto. ff.
de pe. et Barto. in. d. l. furti. ideo frustra tractamus hic de
executione per que debeat fieri. qz sita. l. et facit tex. in. l. ij.
versicu. qz si arbitrio. C. de temp. appel. in. s. i. in autentica
de his qui ingred. ad appel. ¶ Sed punctus stat quando
iudex pronunciauit desertam et pdenauit appellante i ex
pensis quis dz exequi super expensis. tenet. Spec. in. ti. de
exec. sent. s. ij. vñ. quid igit. qz exequi iudex a quo. cum
quo transit Bar. in. d. l. a diuo pio in. fi. princ. et voluit. do.
Anto. et Panor. in. d. s. preterea. Imo. ibidem tenet con
trarium. allegans Jo. an. et Egid. ita sentire. mouetur qz
iudex est in pnunciando qz plus est ipse iudex ad quem.
vt est tex. i. c. cum appellatione. et. in. vj. multo magis dz
esse iudex in exequendo. aut loquimur de executione prie
sententie et tunc aut fuit interlocutoria aut diffinitiva. si fu
erit interlocutoria ius exequitur et disponit quid agendū
qz statim ē recurrendus ad iudicē a quo qui pcedet in cā
ad vltiora. nec de alia executione huius interlocutorie est
tractandū. qz cā nō est finita. c. cū sit vbi tex. ibi. si aut an
te sententiam. s. co. nisi forte quo ad expensas illius appel
lationis. vt i simili prie dictū ē. Aut loquimur i diffinitiu
a et tunc aut iudex a quo erat delegatus inferioris. et tūc
cū appel atū sit ad delegantes ipse delegans exequat. non
tanqz sit appellatū ad eū sed qz superior delegati q non
pōt ipse exequi. l. a diuo pio. s. i. et ibi per Bar. ff. de re iud.
c. cum ab ecclesiariū rectoribus. et ibi hētur. s. de offi. ordi.
c. si quis clericū. et ibi p doc. s. de foro comp. hoc tñ depē
det ex eo vtrū delegatus inferioris a principe possit suam
sententia exequi. de quo videte in. d. locis. aut loquimur in dif
finitiva lata ab ordinario vel ē delegato principis et illo
casu si iudex ad quē nō pronunciauit super desertione nō
est dubiū qz exequi nō poterit. S; exequat iudex a quo
ita Bar. in. d. s. officijs. et in. d. l. a diuo pio. in. fi. princ. et ca
no. cōiter in. d. s. preterea. si vero pnunciavit desertā alio
nō pnūciato. ex quo sua pronūciatio nihil addit noui pri
me sententie. nec robur qz suscipit pria snia suscipit ex hac
pnunciatione. sed a iur pp lapsū tps vt miles dixi. et ex
pssio eoz que tacite insunt nihil opat. l. ij. ff. de lega. i. c. ij.
s. de rescrip. Ideo talis iudex ad quē nō poterit priaz sen
tentiaz exequi. ex quo in nullo illā adiuvat. Et facit qz qui
declarat nil dat. l. heredes palā. s. sed si notā. ff. de testa. l. as
se toto. ff. de here. isti. Si vero pronūciat desertaz et confir
mat primā sniam. tenet Bal. in. l. ante fi. C. quorum appel
la. non recip. qz illa confirmatio sit frustratoria nec possit
exequi sicut si nihil pnunciasset respectu confirmationis.
Sed si teneremus opi. dñoz de rota. decisi. sua. lxxviii.
que incipit item l. 3. et Inno. in. c. i. j. de confirma. vñ. vel i
util. qz possit iudex ad quē pronūciando desertam appel
lationem. confirmare primā sniam. videt magis dubium.
s; tamē ex quo declarat solū que iur insunt et expressio eoz
que tacite insunt nihil operat et qui declarat nihil dat
certe talis iudex per hanc pnunciationē nō recipiet ptatē
exequēdi primā sniaz quā nullaten⁹ hēbat. p notata i. d.
s. officijs. nisi dicatis qz cū dicat. loia nostra facimus qui
bus auctoritatē nostrā impartimur. l. i. s. s. neqz ex multitu
dine. C. de veteri iur enucleando. iudex cōfirmando sniaz
adijciat h plus roboris. iō p inde possit exequi sniam pri
mā h mō cōfirmatā ac suā ppriaz. qz puz aliqd addendo
nouū roboris sua dicat. Bar. in. l. et qz. ff. de iurisd. om. iij.
di. Imo. et Panor. in. c. iter dilectos de fide instru. vbi cō
firmas actū nondū pfectū vñ illū cōfirmare et sibi attribui
tur. ita h pp ambigū desertiois talis cōfirmatoria senten
tia dz actū prie snie cōsumare et pficere. cū multa potuif
sent allegari ad desertionē excusandā et meli⁹ facit qz nōt
Bar. i simili. l. i. i. pncipio. ff. ad. l. fal. qz nōt Domi. post
glo. in. c. i. de pstit. l. vj. facit qz nōtur i. l. actori. C. de rebus
cre. et iureiurā. l. i. l. iij. s. si ex conuentione. ff. de re iudi. in
c. cōstitut⁹. de rescrip. glo. in. cle. dudū. in verbo pacta de se

pulturis. Quo ad reliqua. s. quādo nō est deserta appella
tio sed iudex ad quē pnūciat in cā appellationis quia iu
dex exequatur videte in locis preallegatis. et in. d. l. eos in
prin. p Bal. et cano. in. c. pastoralis. s. puta. s. de offi. deleg.
¶ Restat pro pplemēto materie vt videamus de duobus
remedijs que et sniam ipugnāt. Et primo de restitutione
in integ. secūdo postea de supplicatione. nā sciendū est qz
impugnari pōt snia valida tribus modis. primo per ap
pellationē. de qua satis vidimus in rubrica. et hec innitit
mero iuri. vt dicū est in rubrica circa diffinitionē appella
tionis. qz appellatio est iuris remediū. et. Aliud est re
mediū restitutionis in integrū. et hoc partim innitit gratie.
partim iuri cōi. Gratie qz super ea iplozaf officiū iudicis
vt rescindat. et tollat lesioez. nec ad hoc cōpetit aliq actio.
l. qz si minor. s. ff. de mino. iuri innititur. qz ex equitate in
iure scripta datur. qñ subest iusta cā. puta minoris etatis.
l. i. ff. de mino. vel alia iusta cā. l. i. ff. ex quibus causis mai.
c. ex litteris. et. c. auditis. s. de in integ. restit. Et ideo in li
bello restitutionis qñ principaliter vel ppositione eius. qñ
incidenter deducit debet exprimi cā specifica restitutionis
et iusta. l. minor aut magistratus. in fine primi responsi. ff.
de min. et ibi Bal. notat illū tex. ad hoc. Tertiū remediū
est supplicatio. et istud innititur mere gfe pncipis. d. c. ex lit
teris. et. c. ex litteris. de in integ. resti. autentica. que suppli
catio. C. de prec. i. pera. offer. l. vnica. C. de sent. prefec. pret.
tñ cum fundari debeat supplicatio ista super equitate vi
delicet qz a sentētia principis non appellat. et sic de simili
bus. respectu proponētis dz supplicari cum misericordia
respectu pncipis admittēda ē. et sup illa rescribi dz. d. au
tētica que supplicatio. et facit i simili. qz dicitur de postula
tione prelatorum facta pp vtilitatē seu necessitatē ecclesie
a duabus partibus collegij. nam respectu proponētium
debet pro grā peti cōfirmatio eius. Sed supior sine iniu
ria nō potest eam reijcere. c. bone. cl. prio. et i glo. sup ver
bo ex grā. de postul. prel. c. cupientes. s. deniqz et i glo. i d
bo grā. de elec. l. vj. Jo. an. in. c. cū ad monasterium. et ibi
etiam Hosti. s. de elec. Panor. et alij i. c. pe. de postulatio.
platorū. faciūt que nōt Bar. i. l. i. s. pmittitur i simili. ff. d
aqua. quo. et est. et i. l. si mihi et ticio. ff. de verbo. obligati.
fac. tex. i. c. ticius. si de seudo fuerit controuersia. Lud. i ru
bri. d. arbi. l. xviii. colū. et i pñlio. xxij. qd incipit pro pposi
te mihi consultationis habenda veritate. et i consilio. lxx.
qz incipit. vñs themate et questione. Dum loquitur de p
lato q tenet renouare emphiteosim. et. Ista pñsideratio ē
d mēte Panor. i. c. suscitata. s. de i integ. restituit. et Bald.
i. d. auten. que supplicatio. redeundo ad pñm. dicite. qz
restitutio in integrum. est prioris status. vel iuris. vel au
dientie reitēgratio. ij. q. iij. s. notandū. d. c. ex litteris. d. l. qz
si minor. s. restitutio Spec. i titu. de restit. in integ. s. est au
tez. et talis restitutio non datur donec superest remediū
appellatio. rota decisione. cxxij. incipit. Item si cōtra absē
te. et dz peti a superiore vel eodē iudice. vel eodē tribuna
li. nō autē a pari iudice diuersi tribunalis vel minor. l. mi
nor. autē magistratus. et pfecti. et i vtroqz loco Bald. ff. de
mō. Et si pponitur pncipaliter debet habere plenum or
diem iuris. secus si icidenter. tex. i. c. ij. s. de offi. iudi. et qñ
pponitur aduersus desertionē videtur icidenter peti. ita
rota decisi. xij. que incipit. Item si petatur. faciunt notata.
maxime p Panor. i. d. c. suscitata. quinimo etiam i viam
replicationis deducatur restitutio i integrum icidenter vñ
deducta. ita Bellamera decisio. ccccx. que incipit conclu
sio. et ita i restitutione que petif ad appellandum. nam cū
sit quasi preparatoria iudicij futuri vñ appellationis sub
secute nō requiritur qz ordo iuris scruef. ita rota in decisi.
xlviij. que incipit. Item qz in restitutionem. nāz qñ restitui
tur ad appellandū ē effectus talis restitutionis qz debe
at restitut⁹ itra tēpora debita appellare. et appellationez
psequi. glo. est nōbilis cōmuniter approbata in. l. i. C. si
sepius i integ. resti. postu. fu. rota late psequitur vt i deci
sio. ccccxviii. alias quadragesima quarta. incipit. item

lata. et his casibus quoniam incidenter petit restitutio potest peti per procuratorem case non habentem speciale mandatum. ita rota decisio. c. li. que incipit. an lata sententia. l. 3. non bene firmet pedes tamen communis sententia hoc habet in. d. c. suscitata. et talis restitutus ad appellandum potest petere attetata reuocari. ita Bellamera decisio. c. xviij. que incipit exceptio falsitatis. et talis sententia super restitutione ad appellandum est mixta. quia est interlocutoria habens vim diffinitivam. ita Bellamera decisio. c. cccxviij. que incipit de appellati. dicens quod tali casu non habet locum de appellati. et libellus super restitutione in integrum. vel propositio eius usque adeo dicitur specifica et iustas causas continere. quod restitutio non dabitur nisi illa verificata saltem summarie. et per presumpas probationes. quoniam restitutio est preparatoria vel incidens. puta in restitutione ad appellandum vel si mili. ita Bellamera decisio. c. cccxviij. que incipit petes se restituui. Et ideo petes se restituui ad appellandum per impedimentum non solum dicitur docere de impedimento. sed et summam dicitur docere de suo interesse. ita rota. decisio. lxxviij. que incipit item si sufficit. Vbi in principaliter petere restitutio in integrum non autem preparatorie vel incidentes tunc requiritur plenus ordo iuris. c. ij. s. de officio iudicis. et plena probatio. c. tam litteris. et ibi per scribam. s. de in integrum restitutio. l. ab hostibus. s. quod simpliciter. et ibi Bartolus. ff. ex quibus. cau. maior. l. si. et ibi Bartolus. C. ex quibus. cau. maior. et ista sunt de mente Immo. post. d. Ant. i. dicto. c. tunc ex litteris. et decisio. xij. supra allegata. Et ideo quoniam petitur restitutio aduersus sententiam satis erit in persona privilegiata cui competat restitutio. allegare pro causa iniquitatis iudicis. ita Bal. per illud tex. in. d. l. minor autem magistratus. Sed quoniam petit restitutio aduersus tres sententias conformes tunc requiritur quod deducatur nova causa. et doceatur de ea per quam concedenda sit restitutio ut Bellamera decisio. c. cccxviij. que incipit petes restituui. Ita rota decisio. ij. in nouis. que incipit. per conclusio. et in antiquis decisio. c. cccclv. que incipit nota quod aduersus. Item dicit Bellamera decisio. c. cccx. si petas restitutio aduersus omisam probationem et publicationem testium secutam. facit que habentur in. c. coram. et. c. auditus. s. de in integrum restitutio. et quando petit restitutio aduersus tres sententias vel probationes omisam tempus quadriennij currit a die tertie sententie. vel a die rei iudicate quando sententia transit in rem iudicatam. Ita rota decisio. c. lxxv. que incipit item latius tribus sententijs. in sententia etiam conditionalis currit tempus restitutionis in integrum a die sententie non a die probationis implete. Bartolus. in. d. s. sed quod simpliciter. Ange. in. l. i. s. biduum in fi. collum. ff. quoniam. ap. sit. Et est pro causa restitutionis in integrum ex causa saltem generali si qua mihi iusta causa. sufficit deducere paupertatem per quam non potuit venire ad prosequendam causam et illam verificare. ita Bellamera decisio. c. lxxij. que incipit al legatio. dixi. s. eo. in impedimento pauperatis. Stante ergo quod restitutio in integrum sit bene proposita. illa pendente impeditur executio sententie. tex. est in. c. suscitata. s. de in integrum restitutio. et in. l. vnica. C. in integrum restituti. post. nil nouari debere. Et si pendente tali restitutione in integrum aliquid innouaret reuocandum esset in viam attentati. ita rota decisio. c. cccxvi. que incipit. Item si committat. si tamen esset suspicio contra petentem restitutionem in integrum si manifeste appareret eius calumnie petere ad differendum. tunc illa reiecta procedendum esset ad executionem. l. ij. C. de falsis faciunt que notat Li. in. l. ab executi. C. quorum ap. non recipi. Ange. de are. in. l. ab executi. in. ij. col. ff. e. et hoc vult Bal. in autem. que supplicatio preallegata. Si autem manifeste non appareret de calumnia tamen suspicio vrgeret contra proponentem. tunc executio deberet fieri prestita cautione per eum in cuius fauorem sit executio de restituendo rem cum fructibus in causa succubentie in illo iudicio restitutionis in integrum d. c. suscitata. qui tex. venit ad hanc provisionem inducendam. si tamen executio esset irrevocabilis. puta quia ageretur de morte hominis. vel incarceratione. et tunc etiam cum cautione non fiat executio. ita Panormitanus post alios in. d. c. suscitata. Immo. in clementi. i. in. ij. columna de re

iud. post Panorm. Bald. in. l. cum qui duas. C. de adulte. Immo. in. l. ij. s. si seruus quem possidebat. ff. de acqui. posse. Ange. de aretio in. s. appellantur. in. ij. carta in fi. de excep. et in tractatu suo malefactorum qui incipit. Baio seio appellante. Bal. tamen in. l. vnica. C. ne liceat. ij. prouoc. habuit nouam fantasiam. quod persone privilegiate ut competat eis restitutio in integrum non possint uti beneficio restitutionis ad impediendum executionem trium sententiarum per formam. sed prius sit fienda executio postea de restitutione in integrum dispute tur allegat de. prima. de re iud. sed Salice. in. d. l. vnica. et bene reprobatur Bald. q. d. de. i. loquitur quando tres sententias obijcit nullitas. non autem quando petit restitutio in integrum. et clarum est quod nullitas non impedit executionem ut videbimus in. c. dilecto. j. eo. Vbi ponam latius. Et sit bene cautus procurator petentis restitutionem quod in articulo deducat concludenter lesionem vel causam restitutionis. quia alioquin non admitteretur. ita Bellamera decisio. c. xxxij. que incipit. valet articulus. Et excluditur autem hec restitutio in minore longe difficilius quam in maiore. nam minor non potest renunciare restitutioni in integrum. l. si iudex circue uento. ff. de mino. nisi iuxta formam autem sacramenta puerum. C. si aduer. vendi. maior autem bene potest renunciare restitutioni in integrum sibi competenti vel competitore. l. pampinianus exuli. in fine. cum. l. sequenti. ff. de mi. Ange. ita tenet in consilio. c. lxxviij. que incipit. a. et. b. excluditur et restitutio in integrum. quia a lege vel rescripto. sit prohibita. l. auxilium. ff. de mino. l. i. C. si. sepi. in integrum restitutio. pet. su. tamen ubi restitutio in integrum prohibetur in principali in dubio non videtur prohibita in emergenti. et sic ubi prohibetur in decisio non videtur prohibita in interlocutorijs. ita Bald. in. l. si ex causa. s. nunc in minoribus. ff. de mino. facit quod habetur in. c. vt inquisitionis per Joan. an. et alios de here. li. vj. Bal. in. c. pastoralis. in. ij. col. j. eo. et ibi dicam. vnum non omitto in ista materia. quod et si princeps confirmet actum ex certa scientia quod nunquam videtur coualidare actum per enormem lesionem. nec tollere restitutionem in integrum que ex enormi lesione causatur. Bellamera decisio. c. cccc. ij. que incipit. conclusio. facit quod consilium Paulus. consilium. c. lxxij. incipiente questio ista. in fi. Bald. l. si. C. sen. rescindendi non posse. Quantus attinet ad secundum de quo dicendum superest. de remedio supplicationis. sciendum est quod supplicatio dupliciter in hac materia capitur. primo pro qualibet gratiosa impetratione per quam quis aduersus sententiam auditur ex concessione principis l. 3. alias audiri non deberet. c. tum ex litteris. c. ex litteris. s. allegatis. Et ista habet tam latas habenas quantum principi concedenti placet. Secundo capitur supplicatio proprie et stricte. videlicet pro remedio quod ubi ex privilegio siue prerogatiua iudicantis non potest appellari. puta in papa. in imperatore. et alijs principibus. ac perfectio pretorio. tunc per supplicationem consulit parti per quam esset lata sententia. l. si quis. et. d. autenti. que supplicatio. C. de precibus. imp. off. Et hec supplicatio non admittitur. ubi de iure communi quod excludit ab appellando. puta quod tertio non licet appellare. tunc non licebit etiam supplicare. vt. d. l. vnica. C. ne liceat tertio prouoc. vel quia renunciatum sit appellationi vel ex qualitate cause quis prohibeatur appellare. Paul. de castro in. d. l. si quis. vel etiam quia fatalia non supersint. l. vnica. cum gl. qua ibi commendat Ange. C. s. sent. presec. pto. proponenda autem est in scriptis huiusmodi supplicationis. sicut de appellatione legimus. nisi in continenti fiat. l. i. in fi. ff. eo. ita Salice. post glo. i. d. autem. que supplicatio. et attendendum est in modo proponendi. nam cum per reuerentiam iudicantium de iniquitate sententie dici non possit. l. i. et per totum. ff. a quibus. appel. non licet. medium deducendi. et concludendi in supplicatione non debet esse iniquitas ei quod iudicauit. sed imploratio venie et misericordie de errore. per prius. l. perfecti. ff. de mino. Salic. in. d. l. si quis. vel dolus aduersarij deducatur. c. cum oli de re iud. ita Pau. in dicta l. si quis. Specula. in ti. de supplicatione. s. ij. et huiusmodi

De Appellationibus

supplicatio porrigi potest ipsimet principi vel prefecto qui iudicauit vel suis consiliariis tabellionibus siue referendaris. d. autem. q. supplicatio et ibi Bald. facit tex. de refer. in prin. et ep. et a sua sui vicarij. Ang. d. aretio in l. i. ff. nil. no. ap. pendete in. vj. col. C. Inno. in c. romana in pri. c. n. li. vj. non tñ q. ipsi consiliarij vel referendarij iudicet d. supplicatio. Sed proponit et referunt. princeps autem siue prefectus rescribit vel iudicat. ita glo. in d. autem. q. supplicatio et ibi Pau. de ea. et hec cū sit remediū gratio suz. et sic extraordinariū semel tñ peti pōt. ita Bal. in d. l. si quis nec inducit lit. pēdētiaz: nec rescindit aut suspēdit suāz donec per principē sup ea sit responsū. ita Bal. in d. autē. que supplicatio: neq. ēt aduersus grauamen siue interlocutoriā interponi pōt. Sed solū aduersus diffinitiuā. l. ij. C. vt lite. pen. Specu. in ti. de supplicatioe. §. differt. pponi autem d. supplicatio: quādo supplicans. vult impedire executionē siue: vt nō mittatur executio nisi pēstita cautioe de restituēdis habitis p. executio ne siue. puta de fructibus et expēsis intra. x. dies a die sētentie. q. si de executioe impedienda et cautioe habenda supplicans nō curat: tūc vsq. ad bienniu pponi pōt supplicatio a die sententie similiter cōputādo. d. autem. que supplicatio. quā ita intelligit cōmuniter doc. i. d. c. ex lris et in d. autem. maxime Pau. de ea. et Spec. in ti. de supplicatioe. §. supplicari. Finiri autē dēt instātia supplicatio nis si corā prefecto. intra bienniu. d. l. vnica. C. de senten. prefec. p. si corā principe. cū hodie dum cā pendet i au ditorio principis nulla fatalia currāt. autē. sed cūz lis. C. de temp. appel. c. ex insinuatione. et ibi dicā aliquid. j. e. perpetuo durabit tēpus illaz sūiēdo. An autē cōtra sētentia arbitrij vel arbitratoris possit supplicari. Bar. in l. arbitro. ff. qui satisda. cog. tenet q. sic. Bal. ibidē contra per. l. diē pferre. §. stari. ff. de arbitris. Tu distingue aut loquimur in arbitro et procedit opi. Bal. per. d. stari. qui generaliter loquitur aut loquimur in arbitratoze. et pcedat opi. Bar. q. possit per. c. exposita. §. de arbi. et ita tenet Ang. de aretio in l. ex consensu. in prin. ff. de appellationibus: et ideo cum aduersus sententiam arbitri nō superfit remediū sed illi standūz sit. minor cōpromit tēdo in arbitro. dicat lesus. ideo restitui poterit cōpromit tendo aut in arbitratoze cū superfit remediūz nō dicitur lesus. nā superest sibi remediū reductionis. ita Bar. in l. minor. xv. an. cui fidei cōmiss. §. i. ff. co. Ang. de aretio in d. l. ex consensu. in fi. principij. ff. e. Sed nunquid a sētentia epi assumpti ex prorogatioe poterit supplicari. Ange. de aretio cōcludit q. non. nā a tali sententia pōt appel lari licet nō nisi semel. tex. cū glo. in autē. si quis litigan tiū. C. de epi. audi. ergo nō pōt supplicari: q. frustra pre cibus imploratur q. a iure cōi pcedit. l. i. ff. ad municipa les cum vula.

Eminimus Si reus post citatio nem vel noticiam lit terarum iuit ad curiaz delegatus in cā pcedit alias nō. hoc dicit cum suppletioe glo. diuiditur i duas partes. et duo dicta ponit. fa ibi. q. si ante. C. Nō primo ex tex. ibi post citationem sū Bald. et oēs q. itineris ar reptio post citationē factā nō hēt eximere citatū: et sup ple vel ēt facta post noticiā litteraz. c. suggestū. j. e. et assi gnat Bald. rationē: q. licet absens i curia nō videat semp dolo abesse. tñ ex quo se absentat post citationē et sine do lo iputandū est ei si non dimittit pcuratorē. q. lite cepta ēt absens ex iusta cā tenetur dimittere pcura. tex. est nō. in l. eūdē. §. i. d. legatio. et ibi Bar. et Bal. hic. et Bar. i. l. i. ff. d. diuer. et tēp. prescrip. faciūt notata p Bar. et Ange. in l. ij. §. sed et si quis. al. in §. q. diximus. ff. si quis cau. no tata p glo. nō. quaz ibi pōderat Ange. in l. si qs cau. ita instituat circa fi. in verbo egritudinē. ff. de here. insti. per Ange. et Imo. in l. questū. ff. de re iudi. per Li. in l. i. et in l. ignorare: et ibi ēt per Bal. C. de resti. mil. p cano. in c. querelā. §. de procur. in c. cum dilecti. §. de dolo et cō

tu. in c. cupientes. §. q. si per. rr. et ibi glo. in ver. pcur. de elec. li. vj. C. Nō ex tex. ibi ante citationē q. itineris arre ptio sine dolo et ante citationē factā hz eximere citatum a ptate inferioris iudicis. s. delegati ipetrati: et sic habe tis iūcto tex. in pri. ibi appellatioe remota. q. ea appel. re. nō hz impedire effectū qui resultat ex itineris arreptioe tamē sū cōter docto. ista clā app. re. quo ad principales decisionē tex. noster nō ponitur hic vt contineat iuris mi nisteriū: sed potius facti accidentiaz: nam dato q. in litte ris nō esset clā ap. re. tamē itineris arreptio post citatioēz vel litteraz noticiā facta nihil valeret. C. Glo. in verbo post citati. in fi. dicite q. gl. bene supplet tex. et ita sumauit. C. Glo. in vbo ante citationēz ibi. §. ei. Quo ad hoc de destinatione nunciij glo. bene loquitur et videbimus in c. vt debet. j. eo. C. In ea. ibi. ipsum puenisse. l. questio glo. videatur de indubitabili querere nunquid itineris arreptio in persona ppria habeat eximere itinerantez a potestate inferioris iudicis q. videtur casus decret. no stre: tamen continuando glo. ad pcedētia magnū erat dubiū: nā p. vt debet. j. e. sola destinatio nūcij nō eximit quē a iurisdictione delegati: vnde probabiliter dubitaba tur qd nō si i psona ppria vadat: q. sicut videbām im mutatū circa nunciūz idem possēt dubitari quid quādo in persona ppria vadit: sed quantū attinet ad so. glo. di cite vt statiz dicā. C. In ea. in fi. pro cōplemento materie de effectū itineris arreptionis quo ad eximendū itinerā tez vel mittentē ponit Oldra. cōfi. lx. vos dicite: aut lo quimur de mittente nunciūz: et tunc si pueniat per pre sentationē litteraz iam impetratarū ante qz littere por tate p istum nunciū iam reuersūz presentent et tūc desti natio nunciij nullā exemptionem inducit. c. vt debitus. et ibi bonus tex. et Inno. et alij. j. e. Aut loquimur de itine rante in persona ppria et tūc aut itinerat ppter aliquod grauamē iam illatū vel cōminatūz: et tunc cūz possēt illo casu appellare. c. cōcertationi. e. ti. li. vj. Videbimus i. c. bone. j. e. itineris arreptio facta in persona ppria succe dit loco appellationis vsq. adeo: vt eximat itinerantē a iurisdictione grauātis vel cōminantis donec itineratio sit expedita sicut appellatio donec pendet. c. dilecti filij. j. e. et hoc est quod voluit dicere glo. hic in cā mota vel com minata. Immo isto casu vj q. sufficeret destinatio nūcij pro appellatione vt loquitur ille tex. in c. dilecti: de quo tamē videbimus ibi: et in c. vt debitus qd intellige de iti nerante ad papā: nō aut in itinerante ad aliū superiozez inferiorē a papa: ita Archi. in c. si eps. rj. q. iij. d. quo ta mē se remittit ad nō. in d. c. vt debitus. Itē intelligit Ar chi. predicta nō procedere quando post latā diffinitiuā pars sine alia appellatione arriperet iter ad papā super illam: nā non habebit quo ad diffinitiuā p appellante: sed sententia transibit in rem iudicatā. c. ad reprimendam. §. de offi. ord. Sed qua ratioe nō dicemus idēz in eo qui post interlocutoriā latam arripit iter ad curiaz sine alia appellatione vt illa transeat in rem iudicatā: nec itineris arreptio habeat in hoc vim appellationis quo ad suspē dendos effectū dicte interlocutorie a qua nō est appella tus et sic transiit in rem iudicatā qd nō ad declaratioēz materie: nam signanter iura nō loquunt q. pariter arre ptūz suspendat vel impediāt actus iudicialis iam factū imo vbiq. volūt q. post citationem nō pfit itineris arre ptio multo magis ergo po st qz iā pars est in iudicio. et p dicta declara vt melius dixi post glo. in c. dilecti. j. e. per que restringunt multū hec dicta Archi. aut itinerat in p sona ppria nullo pcedēte grauamē vel cōminatioe: et tūc bene loq. Tācre. hic in fi. q. aut dolo vel fraude iter arripit qd in dubio post lraz noticiā psumit. c. suggestū et c. ad hoc: sicut. j. e. et tūc itineratio nō hz eum eximere. Aut iter arripit sine dolo. s. an noticiā lraz vel ante qz sit citat ab ordinario vel noticiā hūerit q. voluerit citare et tūc eximif a potestate istoz iseriorz donec ē in tali absen tia: nō q. itineris arreptio hz vi appellationis: s. ex pūile

gio qđ cōcedit peregrinātibus in curia: vt iterea nō pos-
sit ab alio iudice molestari. c. i. j. d. peregrini. Et hoc ē singu-
lare priuilegiū qđ dat ecclesia apostolica existētibz in ea
vel ad eā itinerātibz. Qđ priuilegiū nullo pacto dant le-
giste etiā absentibz cā rei publice p. tex. in. l. ignorare. C.
de resti. mili. ¶ Ultimo p. cōplemento qđ fuit hic Jo. an.
post Abba. nūqđ ordinariū in curia possit citare suū
subditū quē i curia iuēt: z vidēt doc. hic pcludere qđ sic i
mo voluit hic Bal. qđ ēt possit eū icarcerare: mouent: qz
Roma ē cōis pzia. l. roma. ff. ad municip. c. si. s. de fo. cō
pe. de hoc tñ se remittit. Jo. an. ad nōta. p. se. z post eū scri-
būt ibi aliq. i. c. romana. s. p. hētes de fo. cōpe. li. vj. Et Pa-
n. se remittit ad nōta. p. se. in. c. si. de fo. cōpe. nō. i. cle. pa-
storalis. de snia z re iudi. in. l. i. p. Bar. ff. de requi. reis.

Super eo. Superfedeť exceptiōi a qđ ap-
pellatū ē z ēt p.icipali qđ sine
illa terminari nō poterit. h. d. vsqz ad versū. si at.
Ille aut versū. sin aut varias hz lecturas: z fm vnā lectu-
rā glo. hic. h. d. vbi exceptio pponit non debito tpe z pp
hoc appellat qz nō admittit: pcedi pōt nō obstat appel-
latiōe: vel aliter hz intellectū Jo. an. quē cōmēdat Panoz.
hic: nō obstat appellatiōe ex falsa cā interposita pōt iu-
dex ad vltiora pcedere. h. d. diuidit in duas sicut duas
cōtinet decisōes. Scđa ibi si aut aduersa. ¶ Nō p.rio ex-
ter. ibi de aliq. exceptiōe: qđ appellatio interposita sup ne-
gocio alicui exceptiōis suspēdit iurisdictionem iudicis: a
quo sup ipsa exceptiōe: z d. hoc ē tex. optim. i. c. dilect. si
lius. j. faracenus. s. de rescrip. ¶ Nō ex ter. ibi: nihilomi-
nus z cā p.rio sensu hz intellectū. d. Anto. qđ ubi exceptio p-
pter quā ē appellatū nō ē p.nera ita negotio p.icipali qđ
possit negotiū p.icipale expediri sine ea: tūc sola appella-
tio hz suspēdat iurisdictionē iudicis a qđ sup ipsa exceptiōe
ne tñ nō suspēdit eius iurisdictionē sup negotio p.icipali
qđ interea donec iustificata fuerit appellatio z recepta qđ
si ex cā p.abili attēta illo medio tpe valeat: nec veniūt
reuocāda: hz attēta postea post iustificationē appellatio-
nis z ei⁹ receptionē ēt sup negotio p.icipali: cū appella-
tio ab interlocutoria iā recepta deuoluat iurisdictionē sup
toto. c. vt dicit: z ibi videbim⁹. j. e. Jo. talia post receptio-
nē appellatiōis attēta nō valerēt: si tñ exceptiōi negoci-
um p.icipale ēt cōnexū sicut appellatio suspēdit p.atez
iudicis circa exceptionē ita ēt p.atez iudicis suspēdit cir-
ca negotiū p.icipale ei cōnexū: vt attēta post appella-
tionē ēt nōduz recepta: sūt i p. dēti: qz verificata appella-
tiōe. i. p. bato grauiamē pp qđ ē appellatū reuocabunt
ipsa attēta z iste ē intellect⁹ pprie ad tex. nrm hz. d. Anto.
quē post multa nō tñ vidēt ipugnare Imo. dicēdo qđ
hic nō valeret argumētū a p.rio sensu. Et nōte istū intel-
lectū: qz ē pulchra limitatio ad. c. non solū. s. i. eo. ti. li. vj.
¶ Nō ex v. si. si aut. qđ pp exceptionē nō legitimo tpe op-
posita nō ē licitū appellare: hz nō admittat exceptio. Gl.
in vbo appellatiōe in fi. iuncta glo. seq. dicite qđ glo. iste p-
cedūt de iure canonico: quo iure indifferēter ante lit. ote.
z post: z imploratiōe snie: z ēt post illā i differēter licitū
est appellare. c. sup co. s. de iure ciuili ita i distincte nō p-
cederēt: vt habet in. l. ij. ff. de ap. recep. in. l. ante snie. C. d.
ap. recep. s. vt habeatis exēpla clari⁹ quā ponāt iste gl.
qđ exceptio sit talis qđ negotiū p.icipale nō possit expedi-
ri sine ea. vel ēt e⁹: dicite ut i exceptiōe surreptiōis rescri-
pti. qz a nōia hoc clarificari dicit: z ex ea p. dēt oīs p. tās iu-
dicis circa negotiū p.icipale: vel n. exceptiōe ex cōicatiō-
nis opposita p. partē: nā ēt sup negotio p.icipali illa ex-
ceptiōe nō clarificata nō veniet audiēdus: vel puta qz op-
ponat qđ p. cur. cōparēs nō hēat mādātū: nā z iudiciū su-
per p.icipali cū falso p. cur. ēt nullū: vel qz opponat de
falsitate instroz vel testiū ad p. bationē negotij p.icipa-
lis p. ductoz: qz hac exceptiōe nō clarificata sup p.icipali
p. cedēt. nō ē. Ita Immo. Jo. an. d. Anto. z Bal. hic. qđ tñ
cōclusio quo ad testes vel instra limitat non pcedere: qđ
ps possit p. bare p.icipale negotiū p. alias legitimas p-

batiōes quas hēret: nā tūc pp talē exceptionē nō ēt sup
sedēduz in negotio p.icipali: imo nec si appellaret pp ta-
lē exceptionē suspēderet negotiū p.icipale: ita sensū hic
Bal. in fi. z d. An. Alie ēt possent hic assignari exceptio-
nes cōnexę negotio p.icipali: vel ei p. iudiciales de qbus
in. s. aliqui. iij. q. vj. in. c. i. z in. c. tuā. s. d. ord. cog. in. l. i. z ij.
C. de ord. cog. in. c. in litteris. s. de resti. spo. cū similibus.
Alie sūt exceptiōes qđ nō cōcernūt negotiū p.icipale tali-
ter qđ possit negotiū expediri illa omīssa puta i exceptiōe
ne ne cōueniat in plus quā facere pōt: de quo in. c. i. s. de
depo. in. l. sunt qđ in id. cū pluribus. l. seq. ff. de re iud. pu-
ta in exceptiōe cōpēsatiōis vel simili. Glo. in vbo nō po-
terit: in fi. vult ergo glo. qđ siue appellet pp exceptionē cō-
nexā negotio p.icipali: siue pp nō cōnexā qđ semp appel-
latio suspēdat p.atez iudicis a quo nō solū circa exceptiōe
nē: s. ēt circa negotiū p.icipale: nec obstat tex. noster ibi
p.icipalis z c. qz respōdet hic nō ēt sumēduz arg. a p.rio
sensu: z ē rō: nā resuleret absonus intellectus: z p. ter. in
c. si a iudice: in. c. nō solū. s. i. in. c. romana. s. si vo. eo. ti. li.
vj. z. j. deducā: z si resuleret absonus intellect⁹ nō est sumē-
duz arg. a p.rio sensu. c. vnicor: z ibi glo. de eta. z q. li. vj. c.
significasti: z ibi glo. s. de fo. cōpe. li. ij. C. de condi. infer. z
hac opi. gl. z hic Docti. Jo. an. Immo. z Panoz. l. j. Imo.
nō firmet pedes: z p hac opini. adducit. Panoz. ter. i. c.
si a iudice. e. ti. li. vj. vbi dicit qđ appellās nō tenet cōpare
re corā iudice a quo nisi casu quo citet: qz velit grauiamē
reuocare. mō exceptio firmat regulā in casibus non exce-
ptuatis. c. ij. j. de cōiug. leproso. Ex quo ergo vnū tñ casū
excipit: ergo quo ad alia nōia z sic quo ad negotiū p.ri-
cipale iudex a quo nullā hz iurisdictionē: nec poterit p-
cedere quia possit procedere citatus appellans teneretur
venire: sed ille tex. facit regulam limitatam scilicet quan-
do appellans citatur super negotio super quo est appel-
latū. vñ exceptiō postea subsequēs cū debeat ēē d. regula
vt p. glo. in rubrica de re. iur. li. vj. d. z limitate intelligi.
Immo exceptio hz firmet regulā: vel cā declare. l. nā qđ
liquide. s. si. ff. de peni. leg. l. si. cui dulcia. ff. de vino trit.
ol. fru. qđ leg. tñ nō auget regulā vltra naturā regulę. Ita
colligit ex his que notāt p. Jo. an. in mercu. in rubrica
de reg. iur. li. vj. Et ex his que notāt in. l. i. ff. si quis ius
dic. nō obrē. facit qđ notat Bart. in. l. generali. s. vroz. ff.
de vsufru. leg. ¶ Adducit secūdo ter. in. c. nō solū. s. i. eo.
ti. li. vj. ponderādo p.rio generalitatē eius sed fortius ille
tex. expresse loquit qđ appellatū erat tñ ab interlocutoria
z negotiū p.icipale p. iustificationē appellatiōis erat d.
uolutū: z tñ ibi vult qđ oī casu z generaliter possit inhibe-
re iudex ad quē iudici a quo ne pcedat: ergo z in p.inci-
pali suspēsa ē iurisditio. z similiter pōt induct ter. in. c. rō-
mana. s. si vo. c. ti. li. vj. sed illa iura loquūt post iustifica-
tā appellatiōe vñ de nihil faciūt p. opi. d. Anto. qui hoc
bene fateť: sed intelligit ipse tex. nostrū ante appellatiō-
nē iustificatā z receptā. Et dicit. d. Anto. ter. nō solū pos-
se limitari vt iudex possit mittere inhibitoriā statim post
appellatiōe super p.neris negotio super quo ē appella-
tū: super alijs nō possit: nisi cepto cognoscere sup verita-
te appellatiōis. ¶ Quarto adducit. l. si quis ex puocatiōe
C. eo. vbi iudicis iurisditio ex quo infert iniuriā suspen-
ditur. Et quo ad alia. Sed illa lex hēet varios intellectus
z ideo super ea non pōt fundari eius opi. per ea que vo-
luit Bar. in. l. ij. ff. de rebus dubi. vel aliter: loquit in ca-
su speciali sicut etiā. l. vnica. C. si rector puincie. ¶ Quito
adducit ea que habentur in. c. exhibita. s. de iudi. vbi pa-
pa mādāt generaliter reuocari attēta: ergo generaliter
intelligit siue sint attentata: siue super p.icipali: siue su-
per interlocutoria sup qua pendet appellatio. c. si roma-
noruz. xvij. di. sed ille tex. debet intelligi de indebite at-
tentat. qz vbi papa mādāt reuocari attēta intelligitur
de indebite attētat. c. audita ad fi. s. de resti. spoli. ¶ Ad-
ducit quoqz sexto. c. ij. de dolo z contu. li. vj. vbi appella-
tione interposita ab interlocutoria non tenet iudex an-

De Appellationibus

plus citare appellante: quasi sit in tota causa contumax alias dixisset qd in alijs actibus debet appellante citare: s; ille tex. pcedit quo ad partē: qz quo ad se vi satis asse- rere appellationē iustā: nō p appellationē uidet in totūz quo ad se uelle fugere iudicē: nos loquimur quo ad iudi- cēz q nō d; i totū supēdere: nisi appellatio apparuerit in- sta qd in dubio nō psumit. d. Anto. hic tenet q glo. nō az qz imo appellatio sup interlocutoria a principio usqz ad tē- pus sue receptōis suspēdit tū ptatez iudicis a quo circa interlocutoria a qua ē appellatū: et alia negocia huic pte- ra siue sit negociū principale siue incidēs siue emergens secus quo ad negocia nō pnera: qz interim donec nō fue- rit recepta appellatio poterit iudex pcedere in cā princi- palis: nec iste pcessus vnquā reuocabit in viāz attēptati. post receptā aut appellationē bene fatet qz tūc suspēda erit iurisditio iudicis a quo: quo ad oia: pp duolūtōez iā factā: et ad hoc adducit tex. nostrū ibi. et si principalis vbi papa mādāt post appellationē ab interlocutoria lata sup exceptōe. Ita demū suspēdi iurisditōe iudicis a quo super negocio principali: si principalis causa sine illa ex- ceptione terminari non poterit: ergo vbi terminari pos- set principalis causa sine hac exceptione et si connera nō sunt non erit suspēda iurisditio iudicis a quo in negocio principali p solaz appellationem: nec subest causa quare hic in tex. nō debeat sumi arg. a cōtrario: qz ad fundamē- ta cōtraria ē. s. responsū: nec obstat si qspā opponeret p- ut et hic Panoz. nōne hic resuleret iniquitas retēto illo intellectu: qz pars distrabere p varia iudicia. s. sup nego- cio appellationis corā iudice ad quē: super principali corā iudice a quo: qz istud nō est tā iniquū in cā appellationis: s; pcederet in cā principalis: qz in cā appellationis nō h; lo- cū. c. dispēdia qd sūt diuersi articuli. Ita Jo. an. et Be- mi. in. d. c. dispēdia: de rescript. li. vj. et faciūt notata in. c. si duob. s. e. et ibi dixi. tū hac cōclu. retēta s; do. Anto. illo medio tpe donec appellatio recipit si iudex a quo pcede- ret in principali posset recusari suspect: et ita intelligit tex. in. c. ad bec. s. e. et ita respōdet ad ar. glo. nfe: vt tam theo- rice habeatis qd iudex a quo possit pcedere: dicite fm do. Anto. hic q aut iudex a quo detulit appellationē et tūc indistincte nō pōt pcedere nec sup negocio principali nec sup articulo super quo ē appellatū. c. cū appellationibus. e. ti. li. vj. q tex. ita generaliter intelligit s; do. Anto. et Jmo. hic: nisi per iudicē ad quē cā ad eū remittat: vel per par- tē appellatē appellatione nō duz introducta recurrūt d nouo ad ipsū iudicē a quo vt in. d. c. cū appellationibus. ibi glo. et doc. aut nō detulit appellationē: et tūc aut est inhi- bitū per iudicē ad quē qd nō pōt facere: nisi recepta ap- pellationē tāqz recepta ex rōnabili cā. c. romana. s. si vero et. s. qz si obiciat. e. ti. li. vj. et. c. nō solū. s. i. in. e. et tūc et quo ad oia ē suspēda iurisditio iudicis a quo. d. c. nō solū. s. i. habet maxime p do. Anto. in. d. c. dilectis. s. de rescrip. et in. c. pastoralis. s. preterea. s. de offi. deleg. siue negocium principale sit pnerū siue nō cāe pp quā appellat. Dñi tñ d rota voluerūt q iudex nō possit inhibere iudici a quo ni- si vt nō pcedat sup articulo sup quo ē appellatūz vel cō- nexis nō autem sup nō cōnexis: et varie allegat illa decis. in quōta s; cā reprobat cōiter hic scribētes. Aut vero nō est inhibitiū s; tū appellatū: et tūc fm cōez sniam Jo. an. Jmo. et alior. excepto. d. Anto. suspēdit ptas iudicis a quo: quo ad oia et cōnera et nō cōnera. et ipse pcedēte fu- turus iudicabit euētus: qz si verificabit appellatio inter- posita ab interlocutoria reuocabūt oia attēptata: alias non. d. c. non solum: et propterea licet dicatur q tempo- ra ad appellandum. s. x. dierum et tēpora pendentis ap- pellationis eqparant. d. c. nō solū i prin. glo. in rubrica. ff. nil noua. tū hoc nō pcedit in appellatione interposita ab interlocutoria: qz tēpus pendētis appellationis ab inter- locutoria ex futuro euētū bene qnqz h; i ducere retracta- tionē attēptatōz. d. c. nō solū. s. i. et tū tēpus. x. dier. ad ap- pellandum ab interlocutoria nō inducit retractationē at

tēptatōz illo medio tpe. qz intra x. dies ad appellandum ab interlocutoria: iudex rite pcedet ad vltiora: glo. est nō i. l. a pcedēte. C. de dila. et ibi legit glo. in. c. si. in verbo: ap- pellatione. eo. ti. li. vj. et ppterea signāter et cum ministerio tex. in. d. c. nō solū i prin. dū equiparat tēpus ad appellan- dū: et tēpus pendētis appellationis: loquitur de appellatione a diffinitiva: nec ibi aliquid de interlocutoria: postea i. s. sequi. vbi tractat de interlocutoria nihil repetit equipa- rationē iā factā: quasi sentiat i interlocutoria eqparatiōez illā nō pcedere: et hec pcedūt qn i vno iudicio plures cāe nō deducunt: s; vna ē tū cā principalis. Et ad predicta vi- dete que notat Bal. in. l. furti. s. i. ff. de his qui notat infā. ibi Ange. et in. l. ita demū. C. de pcur. Sed qd vbi plures cāe in vno iudicio deducunt: dicite fm. d. Anto. et Jmo. qz cū tot videant libelli quot cāe in libello deducte. l. scire debemus in prin. et ibi Bar. ff. de vbo. ob. tot videant se- tētie: quot cāe. l. quid tñ. ff. de arb. l. et. s. si ex cā. ff. de mi- no. l. carmelia pia. ff. de iur. patro. c. cū tpe. s. de arb. c. ray- nutius: et c. raynaldus. j. de testa. tot videant appellationes quot snie. et quot cāe. l. ampliorē. in prin. et. l. eos i prin. C. e. et faciūt que dixi in. c. si duobus. s. e. et ex separatis nō inferi. l. papinianus exuli. ff. de mino. Ideo cū illa sint di- uersa: qz diuerse cāe pendētia appellationis in vno non p iudicabit in alio: et iō appellatio i vna cā nō suspenditur iurisditio iudicis a quo: quo ad aliaz cām: multo minus appellatio ab interlocutoria cōcernēte vnā cāz tū suspē- detur iurisditio iudicis a quo: quo ad aliā cāz: s; recusari bene posset: per ea que vidimus in. c. ad bec. s. e. et ita. do. Anto. hic. et post eū Jmo. ¶ Ultimo pro cōplemēto in- ter has varietates opinionū bonū est sequi cōsiliū tradi- tū a Jo. an. in. c. cōsuluit lo. ij. j. e. quē ibi refert et seqf. do. Anto. et Panoz. s. qz grauatus p aliquā interlocutoria ap- pellet expressa cā grauaminis: et vt suspēdat oēs iurisdit- ionē iudicis et circa negociū principale adiūgat illā clau- sulā qz et appellat ne vltiori i aliquo sup dicta cā grauēf et illo casu pderit appellatio ad suspendendū articuloz et et negociū principale: et ē tex. in. d. c. cōsuluit: in fi. s; Jo. an. ¶ Glo. in verbo suggestiōe. in fi. i. fo. data per glo. qz hic cā pposita nō pbaret: s; sit i se vera: tū diuiat ad ter- nostrū. ¶ Secūda aut solutio qz hic opponeret exceptio fal- sitatis cōtra rescriptū post lit. cōt. et qz non admittebat qz appelles est cōis: tenēdo q illud de falsitate intelligat. s. surreptiōis: qz si intelligeret de exceptiōe falsitatis. l. qz re- scriptū eēt penitus falsū illa posset opponi et esset admit- tenda et post sniaz. l. ij. et fi. C. de fals. instr. l. si pretor. s. marcellus. ff. de iudi. c. cū venerabilis. s. de excep. ¶ Ali- datur intellectus ad tex. nostrū p Jo. an. qz hic appellatio nihil operat. qz appellās prupit ad appellandū. i. nimis celeriter appellauit: et illo casu sit talis sensus ad textū no- strū: qz si quis opponit exceptionē: et ante qz iudex respō- deat appellat si nō admittat sua exceptio p iudicē illo ca- su appellatio nō valet: qz illo casu iudicialis appellatio nō interponit a grauamine de futuro s; a grauamie iā illa- to. c. vt debitus. j. e. l. secus sit in appellatione extraiudicia- li. c. bone: et ibi dicā. j. e. et iō obuit excipies prius expectare an sua exceptio admitteret vel nō admitteret p iudicē. Et postea si i eo eēt grauatus appellare: s; ante responsū iudi- cis nō pōt appellare. ¶ Quartus intellectus ē Jo. an. hic quē et seqf Panoz. hic in illo ver. si aut ppterea appella- tio nihil valeat: qz appellatū ē ex falsa cā: et iō ante oia in appellatione ab interlocutoria requatur expressio cause et qz ea subsit. c. vt debitus. j. e. etiā de iure civili. l. itra vti- le. vbi casus fm vnū intellectū: et no. Bar. in. l. ait pretor. s. permittitur. ff. de mino. iō appellatio si interponatur et falsa reperiat cā. nihil valet appellatio: et hoc ē qd vo- luit tex. quare et iudex qui scit appellatū ex falsa cā nō de- bet super sedere. ¶ Quintus est intellectus Jmo. hic. qz propterea hic non valeat appellatio qz fuit nimis gene- ralis appellando propter falsi suggestionem: debuit enī exprimere circa quod esset illa falsi suggestio: et in quo et

hic habetis colligere hunc istum intellectus quod in appellatione ab interlocutoria non solum debet exprimi causa sed specificiter debet exprimi in quo et circa quod de appellatione.

De appellationibus. In quacumque causa etiam per minimum licitum est appellare. b. d. ¶ Non primo ex textu ibi pro quacumque leui iuncto textu ibi minimum: quod in causis modici preiudicii et per leui et iniusticia admittit appellatio de iure canonico: quod secus est de iure civili. ij. q. vi. c. anteriorum. et illud non in l. si. et in autem. nisi breuiores. C. de sen. ex. pic. re. Sed quare tam varie dicite quod canonice considerauerunt appellationem inuentam esse ad corrigendum iniquitates. cum spali. j. c. dixi. s. in rubrica et quilibet et minima iniquitas de exulare a canonibus. s. criminis. xxv. di. id per minima et casus per minima iniusticia non mirum si canones permittunt appellationem. non tamen ea iubet. quod decet hunc et canones cum pro incommodo a strepitu casus esse quietos. c. unico. s. de iudicio. sed leges que non considerant bonum aie tantum quantum bonum publicum: ut non in l. i. ff. de usufructu. considerauerunt ipse quod ex paruo grauamine pars parui ledit. Et ideo noluerunt per modicum grauamen vel in minimis posse appellare. ¶ Non ex textu ibi pro maioribus quod iudices ita debet deferre appellationibus in minimis causis sicut etiam in maioribus. Glo. in ver. minimis in fi. ¶ Notate primo ex glo. quod ubi valor case non sufficit ad sumptus litis. quod illa causa dicitur minima: et id dixit non Bar. quod ubi denegaret iusticia ab aliquo principe inferiore in aliqua causa quod illo casu cum recurrendum sit ad superiorem si causa non est tanti valoris quod iste possit pati sumptus ad aduocandum superiorem illo casu licite sunt representalie: quod ipse oppressus poterit contra subditos illius inferioris vel et ipsi inferiori facere representalias. ita Bar. l. mediterranea. C. de anno. et trib. li. x. et remittit se ad tractatum suum representaliarum. et per predicta infert ibidem Bar. quod tutor vel prelatus non tenet de negligentia si dimisit sollicitare causam ad quam procurator requirebat maiorem impensa quam esset valor eius. quod tale casus procurare non tenet. Et ita etiam Panor. hic. et faciunt que habent in l. i. fundo. ff. de rei ven. ¶ Secundo habetis notare ex glo. quod minima causa quo ad dandum actionem de dolo dicitur causa duorum aureorum quod intelligit Bal. hic idem esse etiam in actione quod me. causa loquitur tamen sub dubio forte: et facit ratio. nam in remedijs extraordinarijs de minimis non est curandum. l. scio. ff. de integ. resti. not. Bar. in l. si ppetuarius. ff. de dam. infec. notat canonice in c. si pponete. s. de rescrip. Sed actio de dolo. quod me. causa et similia sunt remedia extraordinaria: ut patet per suos titulos. ergo per minimis non dabitur: nec actio de dolo nec quod me. causa. ¶ Ultimo habetis ex glo. varias opiniones. que dicantur minima causa: vos dicite quod relinquitur arbitrio iudicis qui considerata qualitate persone arbitratum que sit causa magis. que parua. Ita glo. in c. si. de sen. et re. iud. li. vi. in l. illicitas. s. ne tenues. ff. de offi. pfi. in l. si et si suscepit. in prin. in verbo modica. ff. de iud. faciunt notata per glo. et doc. in autem. preterea. C. unde vir. xlv. c. odoardus. j. de solu. per Bar. in l. si constante in prin. iij. col. ff. sol. ma. per Bart. et Bal. in autem. nisi breuiores. C. de sen. ex. picu. re. ¶ Sed ab extra contra textum. opponitur de his que habent in c. quinquaginta. s. de iur. in l. unde si nerue. et in l. si societate. s. arbitrorum. ff. pro socio ubi reductio ad arbitrium boni viri non conceditur: nisi ex magna lesione: sed reductio sapit appellationem. l. non distinguemus. s. cum quidam. ff. de arb. ergo et pro minima causa non est licitum appellare: sed requiritur magna lesio: vos dicite quod in reductione hoc facit consensus partium: qui quodammodo ex suo contractu videtur se ledere: ex quo compromiserunt in istum. et iste pronunciat ex parte sibi data a partibus: et eorum consensu. non sic est in iudicijs: quod iudices pronunciat parte iuris: nec eorum sententia suscipit robur a consensu partium. imo regulariter iudicia reddunt inuitos. l. inter stipulantes. s. i. ff. de ver. ob. et propterea dicit non Bar. in d. s. arbitrorum. quod ubi partes leduntur in contractu facto tertij quod illo casu requiritur lesio vel

que ad sextam: et tunc sufficeret si non esset ultra dimidiam vel aliter non tamen requiritur ultra dimidiam. Ludou. in l. si quis cum aliter. ff. de verbo. obli. tenet contrarium: et sic si petitio reductionis ad arbitrium boni viri equipetur appellationi. l. non distinguemus. s. cum quidam. ff. de arbitrio. adeo quod licet apud. ff. iud. sol. dispones quod fideiussor de iudicato soluendo in causa principali non tenet de iudicio appellat. hic etiam locum in fideiussore per obseruationem laudi. ut non teneat in iudicio reductionis. ita Pet. de ancl. pfilio. xxij. quod incipit. In christi et c. Apud intelligentes tamen hic videtur reductio ex toto non equiparari appellationi et ideo et dicimus quod si a sententia iudicis appellationis appellatur dummodo non plusquam tertio. c. sua. j. eo. tamen a sententia reductionis non appellatur. Inno. in c. presenti. alias incipit statutum de rescrip. hodie li. vi. Bar. i. l. i. et per doct. ibi non. ff. de leg. i. Panor. in consilio. ij. incipit. In christi et c. consilium. Sali. in d. s. arbitrorum. Jo. an. in addi. eo. s. in quibus vers. quid si conuenit. s. tenet Bald. in l. i. C. de his qui pene. non in l. i. C. ne lice. tertio puoc. Bal. in l. i. et in maioribus. C. de Bal. in c. si. quo temp. miles in visibus seu. Ludou. de Roma. consil. cclx. incipit. In christi et c. super eo quod queritur per fundamentum supradictum in primo contrarium sequitur Bal. in d. l. i. C. de his que pene. quod si reductio ledit modice non appellatur: secus si imoderate ledit imo notabiliter dicit Panor. in c. exposita in principi. de arb. per illum textum. quod si in laico sit factum compromissum et per se videt se notorie ledi quasi propter manifestum peccatum: potest recurri et reclamari ad iudicem ecclesiasticum.

Super eo. Licet regulariter hunc leges non audiat appellans ante sententiam: tamen canones illum audiunt tamen ante litem contestatam post. tamen ante sententiam quam post. et hoc primo. Et recusatio equiparatur appellationi quia in utraque iusta causa requiritur. hoc fo. Et tempus assignatum iudici ad finiendum causam incipit currere a tempore presentationis rescripti non ante. hoc tertio. Diuidit tres prout tria dicta ponit. scilicet ibi in causis. tertia ibi sit autem. ¶ Non primo ex textu ibi in prolatione sententie s. Jo. an. Bal. et Imo. quod a diffinitiva licitum est appellari. et potest appellari in ipsa prolatione sententie. s. dum legitur nondum tamen finita legi. Ita text. hic ibi in prolatione. Et propterea inferunt predicti doct. ad questionem: nunquid si excoicatus appellauit in ipsa prolatione sententie excoicationis reddat ipsa excoicatio nulla: et Jo. an. se remittit ad notata in c. cum sit. de regul. iur. li. vi. an. mercu. suis. vos dicite post cum hunc Imo. hic. quod aut prolatum est iam verbum excoico et illo casu si appellat pinde est ac si appellaret post sententiam excoicationis: et id excoicatio non reddat nulla. c. pastoralis: et ibi videbimus. j. c. Aut nondum prolatum est verbum excoico. et tunc appellatio dummodo ante illud verbum preponatur reddat excoicatio. subsequens nulla: tanquam lata post appellationem. c. p. tuas. j. de sen. exco. Et id sunt cauti appellantes quod faciant notare punctualiter quod verba sententie legerent cum appellaret ab huiusmodi censura. In dubio autem si non appareat an appellatio precesserit verbum excoicacionis: vel non tenet hic Imo. quod cum excoicacio inferat vinculum iuris executione. d. c. pastoralis: et videbimus in c. preterea. lo. ij. et ibi Innoc. j. c. ideo illo casu presumitur excoicacionem precessisse. Et pro Imo. facit glo. in c. venerabilibus. s. si. in verbo postquam de hoc de sententia. exco. li. vi. Bal. hic tenet contrarium quia videtur sentire quod precesserit appellatio. allegat text. in l. si quis id quod. vers. quod si dum proponeretur. ff. de iurid. om. iud. Adducit text. in l. arethusa. ibi incipiente nasci. ff. de sta. ho. ubi fauore libertatis actus iceptus habetur pro completo. si speciale fauore libertatis: ergo in contrarium ius cōe. et maxime in odiosis pro Bald. potest adduci dictum Inno. in c. cum tu. s. de testit. et forte hunc dictum Inno. ibi possent opiniones. concordari: quia aut loquimur in foro conscientie: et tunc cum in dubio iudicemus excoicacionem valere procedat prima opinio.

De Appellationibus

Panoz. Aut in foro contentioso et tunc cum in dubio iudicemus non excommunicati. pcedat opi. Bal. et sic bec seruanda. **N**ota ex tex. ibi sine. et c. fm Panoz. hic qd appellatione sine in dubio intelligimus de diffinitiva. facit glo. in. c. cu olim. s. de testi. tex. in. l. ij. ff. de appel. recip. di. xi. s. in rubrica in diffinitioe. **N**o ex tex. ibi. leges aut seculares. qd lz de iure canonico ab oi grauamine appellatur tn secus est de iure ciuili: qd no appellat nisi a diffinitiva: et quibus casibus d iure ciuili ab interlocutoria appellet. Bal. in add. e. in. ij. et in. ij. col. i. l. ante sine. C. quo ru ap. in. l. ij. C. de epis. audi. Et est ro dñe: qd de iure ciuili per appellatione a diffinitiva emendat et oia grauamina illata in pcessu: qd lz in aliquo in pcessu grauauerit. sa tis e qd per appellatione a diffinitiva no remanet ille victor. et io cu ius ciuile inspiciat solu grauame et ille in effe ctu no remanet grauatus: qd per diffinitiu si ipse obtinu it remanet paru lesus in interlocutorijs si succubuit p ap pellatione a diffinitiva emendant illa grauamina: io no mix si ius ciuile ab interlocutoria no pmittit appellari. et hac ronez sensu glo. et ibi Bal. i. l. ij. C. de epi. audi. s. ius canonicu no tn respicit grauame: sed iniustitia cuz circa correctione peccatoz inuigilat. c. nouit. s. de iudi. vnde lz per appellatione a diffinitiva si succubuit vel per ipsam diffinitiu si obtinuit grauatus in interlocutorijs non re stat multu grauatus tn per hoc no tollit quin sit ei facta i iustitia: et sic peccatu no mix ergo si. l. canonica permittit ap pellari a quocunqz grauamine. Alia roem assignat Bal. in. d. l. ij. et i. l. ante sine. C. quoz ap. s. qd ius ciuile magis inuigilat fini lituz et instantie qd ius canonicu per nota ta in. c. pe. s. de iudi. et ex hoc duz dicit in tex. de iure cano nico in differenter appellat a quocunqz grauamine non de iure ciuili fm Panoz. resultat alius effectus qd de iure canonico cae no habent instatiaz. ppter magna faculta te appellandi concessa a iure canonico. d. c. pe. et tn de iure ciuili secus qd habent instantia triennij. l. pperanduz in fi. C. de iudi. ppter restricta facultate appellandi: et p regula fm leg. dicite qd tunc demu appellat ab interlocu toria qn ipsa interlocutoria infert grauame irreparabi le p diffinitiu vel appellatione a diffinitiu: tunc licitum est appellare. Illa sunt verba glo. in cle. i. in ver. ipso iure. de heret. et bec regula vt videtis refutat a rone prima predicta cessante: est et alia regula fm leg. qd vbi post in interlocutoria no expectat alia diffinitiu licitum est a ta li interlocutoria appellare. ita gl. in aut. habita. C. ne fil. pro pa. du dicit qd a snia qua pnunciat se quis no esse iudice vel etia iudice appellat: qd vbi pnunciat se non esse iudice no expectat alia diffinitiu: et facit tex. cu no. in. c. significantibus. s. de of. dele. et has duas facit Bar. recte intelligeti in. l. ij. et ibi Ange. ff. de ap. recip. facit Bal. in. d. l. ij. C. de epis. audi. et in. d. l. ante sine. Et per predicta infertur qd si iudex pnunciat aliquetoz quen. qd a tali sen tentia bene appellat: lz sit interlocutoria: et expectet diffi nitia: qd infert damnu irreparabile p diffinitiu. l. ij. ff. de ap. recip. cu iuribus. s. allegatis: et generaliter ab om ni pcepto de aliquo faciedo pot appellari: qd facta p in fecis haberi no possunt. c. ferruz. l. di. etia de iure ciuili. ita Pau. de ca. consi. xxij. incipit. In xpi et c. viso puncto. Infer et qd a snia vel pcepto de incarcerationo pot ap pellari de iure ciuili: qd infert damnu irreparabile: et facit na carcer dz mala mansio glo. est in cle. i. in verbo tormen tis. de heret. in. l. si hoiez. ff. de pos. imo dicit tormentuz stare in duro carcere. glo. in. d. ver. tormetis: et est tex. ibi duro carcere: imo magis tormetuz qua fodere i agro. gl. est in. l. seruoz. ff. de pen. et faciunt notata per Bar. in. l. i. s. diuus. ff. de questio. et io danatus ad perpetuos carce res dicit capite diminutus. ita Bal. in. l. si quis sub condi tione. in. ij. col. ff. de testa. tut. Et tenete meti qd positus sb custodia. qd tn no tenet districtus: no dicitur incarcerat glo. est no. et ibi Bar. in. l. si. C. de curiosis. li. xij. lz in cotra riu faciunt notata par Ange. in. l. qui i carcere. ff. qd me.

ca. et et per Imo. in. l. qui a latronibus. ff. de testa. et p Jo. an. in. c. ij. de snia exco. et pendete appellatione a carce ratione iudex a quo no dz incarcerationi dimittere: s; debet retinere quousqz iusserit iudex ad que. Ita Bar. per il lu tex. in. l. eos. s. super his. C. e. et Bal. in. l. ij. C. de epis. au di. in. l. sed si. ff. de in ius voc. dictu est in. c. ad nostra. s. e. **N**o ex tex. ibi i cais quoqz qd ca appellatdis et ca recu sationis equiparant. intelligite fm glo. nostraz in verbo appellatdis: que per hoc sit expedita: qd equiparant quo ad hoc: vt sicut appellatio no valet: nisi expressa proba bili ca: ita etia non valeat recusatio. c. cu spali. et ibi videbimus. j. c. Et infert hic Jo. an. per hunc tex. qd siue re moueat appellatio a iure siue ab hoie. s. per rescriptum qd illo casu intelligit etia remota recusatio: quod intelli git Panoz. esse veru si remoueat ab hoie: puta per rescri ptu respectu cause. i. qd non admittatur sine ca: qd hoc in telligitur etia in recusatone. fm glo. nostra iucto tex. quo aut ad alia. maxime hodie. cum clausula ap. re. remoue at soluz appellationes que non sunt expresse in iure. c. pa storalis: et ibi videbimus. j. c. remota appellatione: no in telliget remota recusatio vt non admittatur recusatio ni si in casibus a iure expressis: qd immo admittetur in simi libus casibus: nec excludet per clausulam ap. re. et e tex. in. c. postremo ibi vel alia iusta causa. j. eo. facit tex. licet glo. ibi coiter reprobata teneat contrariu in. l. fi. C. de sen te. et interlo. om. iij. et glo. in. l. i. s. interdu. ff. a quibus ap. no licet. vbi vult qd clausula ap. re. non excludit recusatio nem. et pro hoc facit ratio. nam ex separatis non inferf. l. papinianus exuli. ff. de mino. cum vulgaribus: sed ap pellatio et recusatio sunt diuersa: ergo vno remoto no in telliget remotu aliud: qd sint diuersa patet. nam ab execu tore non appellatur. c. quo ad consultatione: et ibi habe tur. s. de re iud. ab exco. C. quozuz appel. et tamen re cusatur executor. c. nouit. j. eo. c. super questionuz. s. veru. s. de of. dele. Item diuersitas apparet: qd non grauatus non appellat. c. vt debitus. j. codez. et tam non grauatus recusat: nec expectat grauame. c. cum spali. j. eo. Item de consensu partium delegatus non recusat. d. s. verum et tamen ab eo appellatur. s. ex consensu. ff. eo. Item recusa tio proponitur de vicario ad epm. c. si contra vnu. et ibi glo. ponit alias instantias de offi. delega. li. vj. et tamen ap pellatio interponitur ad maiorem: et non ad ipsum epm. c. ij. de consuet. li. vj. ecce: g. qualiter sunt diuersa. **V**l timo no. qd vbi ca committitur iudici delega. no currit ei te pus nisi a tpe presentatdis litteraru quod intelligit Jo. an. nisi tepus esset assignatus no per numeratione: sed p certa et destinata diem: puta qd finiat cam ad natale domi ni: tunc n. currit tepus ipso iure et ante presentatione: et i putet sibi qui fuit negligens in presentando lras. Et sic habetis ex tex. qd in rescriptis: lz quo ad validitate eozuz et et capacitate impetrantis attedat tepus date rescript. c. ea te. s. de rescriptis. c. tibi qui d rescrip. li. vj. c. ei qui. d rescrip. li. vj. habetur in cle. si. d rescrip. tamen quo ad hoc vt iudex habeat iurisdictione attendit tepus presentatio nis lrarum. ita hic tex. na si iurisdictionem prius haberet curreret ei tempus: qd no currit: vt hic. et sic habetis qd ante representatione litteraz iudex nulla habet iurisdic tionem: et hoc voluit glo. no. in simili de exco. in. d. c. ei. qui. in verbo ante Jo. an. in. c. cum plures. de offi. dele. li. vj. Archi. in. c. is qui. d pcur. li. vj. voluit Bar. in. l. mul tuz interest. ff. de codi. et dmo. Bal. in. l. nec quicqua. s. vbi dcretu. ff. de offi. procon. vbi dicit processuz tn iudicis an te presentacione lraz valere pte no opponete: qd vide tur falsuz ex quo presupponimus qd nondu habeat iurif ditione. Bal. in. l. eius. ff. si cer. pe. in. l. sed et si d sua. s. i. ff. de acqui. here. i. l. i. C. vt lite pe. in. l. lz. C. d iud. in. l. falsus. C. d fur. in. viij. oppoe in. l. eos. s. sin autem. C. e. Ange. in. l. per hanc. C. d temp. ap. et ita contra. ad hoc vt reuoca tio lrarum reuocet iurisdictionem a iudice requiritur qd ant intimata et presentata iudici: nisi in reuocatione ad

esset decretum ita Bal. in. d. l. falsus. Archi. in. d. c. is qui.
Inno. et alij in. c. ex coquestioe. et Panor. i. c. audita. vbi
bonus tex. s. de resti. spol. per Inno. in. c. i. de concess. pre-
ben. li. vi. in. c. cum contingat. de of. dele. ibi docto. et in. c.
ceteru. s. de rescrip. Bal. in. c. grati. s. de of. deleg. in. l. bar-
barius. philippus. ff. de of. pre. et io concludit hic Bal. p
hunc tex. q. executori testamētario nō currit tps assigna-
tū a testatore ignorati quando illud qd est exequendū
requirit magnā industriā executoris. alias secus qz ipso
ignorante bene alias curreret tempus: et deuolueret ad
epm: allegat notata in. s. sin autē sacratissimis: in autē. de
ecclē. titu. cōcludit hic et q. pās vel officialis qui iurauit
seruare statuta si sibi exhibeant non ligatur tali iuramē-
to: nisi a die exhibitionis. ¶ Glo. in verbo recepisse in fi.
habetis ex glo. q. tpe assignato iudici ad pcedendū di-
es termini nō assignat in termino: sed eximitur ipsa dies
presentationis litterarū: et circa intellectū tex. nostri glo.
approbat Inno. et Hosti. et alij antiquiores: p iura in
ea allegata: cōtrariū tenuit hic Jo. an. et huj qui post eum
scripserunt. q. imo dies presentationis cōputet in termi-
no de momento ad momentū moti per tex. nostri hic. q.
vtitur verbo et tunc quod denotat ipso momēto tēporis
post presentationē litterarū incipere terminū et currere
tempus. glo. est in. c. quā fit. de elec. li. vi. in. c. personas. et
ibi dixi. s. eo. Sed quantū attinet generaliter ad articulū
nūquid dies termini cōputet in termino: dicite q. gl. hic
concludit q. nō. et glo. sequit Inno. et Hosti. seq. Imo. et
Bemi. in. c. frequēs. s. i. et ibi glo. de resti. spol. li. vi. sequi-
tur Bar. et Ange. in. l. i. ff. si quis caut. per illū tex. in. l. i. s.
dies. ff. quādo appe. sit facit qd notat Bar. in. l. pater. s. i.
ff. de adu. mouent per iura allegata in glo. contrariā
opinionē tenuit Jo. an. et Bal. et Imo. et Panor. dicētes
q. in dubio tēpus dilationis siue terminorū currit de mo-
mento ad momentū: ergo nō subducet dies termini. vo-
luit gl. in rubri. ff. de diuer. et tēpo. pre. que facit regulam
q. in dubio tempora vident esse continua: ergo nihil sub-
ducitur: voluit glo. in. l. gallus. in fi. principij. quāz ibi no-
tat et sequit Ange. ff. de lib. et posthu. vbi vult q. in dubio
dies termini cōputetur in termino. et etiā voluit Bald. in.
l. eos. s. sin autē. C. co. ij. col. idē in. l. i. ff. quādo. v. q. C. de te-
sti. mouent maxime. Bal. hic qz in dubio verba debent i-
telligi sū cursu. l. i. et ij. ff. de vlsu. ea re que vs. consu.
sed ex cursu nature tpa sunt volatilia. iuxta illud labitur
occulte falli qz volatilis etas: ergo dilatio intelliget con-
tinua: non obstant intra allegata in contrariū: qz illud pro-
cedit qz ius pcessit vltius disponendo: vel aliter dicite
vt ex fallentis. j. diceñ. apparebit sol. transeundo: ergo p
coe carotium doc. hic facite vobis regulā q. regulariter
dies termini computatur in termino generaliter. dicit An-
ge. consilio suo. ccl. vij. incipit Paulus contolimi: qd vbi d
cursu tēporis inchoando et terminando queritur tēpus
incipit et finitur de momento ad momentū: et ibi nota-
biliter loquitur de termino in compromissis assignatis fa-
ciens eandē regulā. fallit pīo illa regula: nisi ius expse
aliter disponat vt est tex. in. c. frequēs. s. allegato. et in. c.
pia. allegato. in glo. Et ita pōt intelligi. d. l. i. ff. si quis cau-
tio: ita Jo. an. et cōter docto. hic limitabit. Secundo di-
ctam cōclusionē nō pcedere: vbi tēpus dilationis esset vti-
le: qz tunc dies termini subducitur d termino. l. i. s. quod
dicimus. ff. de succē. edic. Ita Bal. hic intelligēdo de die
termini. s. initij non finis. Limitabitur tertio dictā cōclu-
sionē non pcedere vbi cūqz l. vteretur aliqua dictioe
que tēporis separationē induceret. puta qz vteretur di-
ctione a vel ab: vt ē glo. in. l. ratio. s. ff. de ac. emp. in cle.
sicut. in verbo a die co. ti. nā tūc tempus siue terminus ex-
clusiue ab illo actu. die vel hora cui addiciūtur similes di-
ctioe: puta si dicatur a tali die: tunc illa dies nō cōputatur
in termino. c. statutu vbi glo. de preb. li. vi. puta qz dicat
a tali hora tūc sola hora deducit d termino. ita Bal. hic pu-
ta qz dicat a tali actu tūc nullū tēpus deducit nisi solū tē-

pus celebrati actus: et hoc mō intelligitur. l. i. s. biduiz. ff.
quādo appel. sit autē. hodie. C. eo. notata in cle. causam
de electio. et ita Beminia. in. d. c. frequēs: ita cōmuniter
docto. hic ita Bar. in. d. l. i. ita Bal. in locis preallegatis.
Ange. in. d. confi. in fi. Fallit et quarto in dilatione expe-
ctatoria que datur parti: vt veniat vel simile quid faciat
tunc dilationes expectatorie non includunt diem termi-
ni: ita Bal. hic intelligit. l. i. ff. si qs cautio. Limitabitur et
quinto hoc non pcedere in oī dilatione legali. s. assignata
per. l. vel statutu: nam illo casu dies termini non compu-
tatur in termino ex equitate quam papa expressit in. d. c.
frequēs. et in. d. c. pia. quia equitas bene extenditur d si
milibus ad similia. ideo bene extenditur ad omnes dila-
tiones legales. ita Bal. in. d. l. eos. s. sin autē. Sexto limi-
tabitis non pcedere d consuetudine: qz d consuetudi-
ne iudiciorū dies termini non computatur in termino. ita
Bal. in. d. s. sin autē. iij. col. ita Bemi. in. d. c. frequēs.
s. i. Sed vnum tenete menti: qz vbi dicimus diem termi-
ni non computari in termino illd intelligimus respectu
incomodi illius cui assignatur dilatio: sed quo ad utilita-
tem suam bene dies termini computabitur in termino. s.
qz si illa d termini voluerit aliquid facere: vt se citius expe-
diat poterit facere: et dicetur factum intra terminum. Et
ideo dixit glo. singularis in cle. sicut in verbo a die co. ti. q.
illa dies termini que nō computatur in termino cedit lu-
cro illius cui est assignata dilatio: ita Bal. in. d. s. sin autē.
iij. col. sed melius in. l. i. ij. col. C. d tempo. appe. et allegat
illam glo. ad hoc. Et vt nihil omittatur: quia dicitur hic
q. tempus assignatur iudici ad pcedendum: opere pre-
cium esset scire quot dierum intelligatur illud tempus: et
dicite qz si assignatur peryim dierum est clarum qz tot die-
rum erit. puta. x. dierum: si assignatur per nomen collecti-
uum et certum: puta. s. septimanarū. tūc adhuc certum ē
qz septē dierum est: sed punctus stat quando assignatur
sub verbo mensis: et dicite qz erit tot dierum quot dies hz
ille mēsis in quo assignatur ipsa dilatio: et si quid lapsus
est d illo mense supplebitur in mense sequenti. Et ideo si
assignatur dilatio mēsis d mēse augusti erūt. xxx. et vnus
dies. si assignatur d mēse septembris erunt. xxx. s. d mē-
se februarij. xxvij. Ita glo. notat in. c. quam sit d electione
lib. vi. voluit Bar. in. l. cū bisertus. d ver. si. ff. voluit. Bal.
et Imo. in. l. d diuisione. ff. soluto matrimonio. Bal. in. d.
s. sin autē. et hic aliquid pōt. ¶ Quēsit hic Inno. nū-
qd si iudex cui est assignatus terminus ad pcedendū
vult dare dilationes poterit illas abbreviare vltra solitum
stillum iudiciorū vel ne. et respondet qz sic. ex quo ei ab-
breuiata est instantia vel iurisditio potest abbreviare di-
lationes: et eas confirmare cum termino si assignato: ita
vt infra terminum possit finire causam. glo. in. c. d causis
s. d of. dlega. et hoc pcedit hz cū siue dilatio assignat a
iudice dlegante siue ipse terminus pcedendi assignetur
ipso iudici a partibus d cōmuni consensu. ¶ Sin autē d
confessu vnus tantū est assignatus terminus ad pceden-
dum quo ad eum bene possunt abbreviari dilationes nō
aut quo ad aduersariū. qz ex quo aduersarius nō consen-
sit assignatiōi termini non est iusta cā abbreviādi sibi su-
as dilationes: et ideo debent sibi concedi solite dilatioes
et isto casu etiā vltra terminū poterunt extendi tales di-
latioes: et intra illud tempus non solum ipse: sed etiā ad-
uersarius qui consenserat cum dilationes debeant eē cō-
munes poterit se iuuare. l. peten. C. d in integ. restitutio.
pet. Et Inno. sequitur Balduz et Imola et Panor. et fa-
cit quot notat glo. in verbo defensionis: in clemen. sepe
d verborum significatione: et dixi saltem remissive in. c.
cū sit romana. s. eo. Sed quid mō retento dicto themate
si intra tempus ad pcedendum nulla dilatio assigna-
tur parti nū quid pcedet iudex ad sententiam: et dici-
te sū Innocentium qz ex quo terminus assignatur iu-
dici: vel ab vtraque parte vel a delegante q illo casu ha-
bet vim termini peremptorij. Et ideo videtur dicendū:

De Appellationibus

q*uod* iudex sine alio possit pronunciare: vbi erit in fine sui temporis: et ita simpliciter pertrahit hic Imo. et Panor. et ita voluit Bar. in. l. si de meis. §. ff. de arbi. ita Bar. in. l. admonendi. in. iij. colum. et etiam Ludo. ibi. ff. de iure iur. et est bonns tex. quē ibi ad hoc ponderat Bald. in. l. ij. C. de tēpo. appel. Et ideo cōcludit Bar. vbi proxime q*uod* in fine termini iudex poterit pronunciare absolueno reum sicut si actor habuisset dilationē ad probandū et non probasset iuxta. l. qui accusare. C. de eden. Cōtrariū tenet hic Bal. recte intelligenti in fine. etiā tenet Ange. in. l. ait pretor. §. i. ff. de re iudi. vbi vult q*uod* iudex in fine sui termini nō debz absoluerē reū a petitis: et sic eo q*uod* actor non p*ro*bauerit: se d*ebet* absoluerē partes ab obseruatione iudicij: ergo ille terminus nō est peremptorius parti ad p*ro*bādu*m*: q*uod* possit pronunciare contra partē nō p*ro*bantē: si esset peremptorius absolueno partē a petitis. Et hāc partem tenet Fulgo. in. d. l. admonendi: et pro hac parte adducit hic Bal. q*uod* est quid nouū q*uod* tempus assignatur iudicij: currit parti ad probandū ex separatis nō infertur et c*etera*. puta iudex non debet pronunciare aliquid iubendo: nisi instructus de causa. l. si cum nulla. ff. de re iur. l. hoc autem. §. ff. ex quib. cau. in possessio. ea. l. iij. C. cōmina. vel epl*us*. Sed instructus non est iudex: nisi quatenus acta cantant. l. ne causas. C. eo. c*etera*. quoniam contra. supra de probati. ergo absolueno reum a petitis non poterit pronunciare: q*uod* istud est iubere silentium actori. Sed quid modo si iudex intra finem sui termini dubitet qualiter debet facere: Respondet hic Panor. q*uod* debet instare pro prorogatione termini corā superiore si ab eo assignatus ē: vel p*ro*tribus si a partibus: alias non p*ro*nuunciet: sed dimittat causā indecisā ad superiorem: faciunt que notat. d. Anto. in. c. i. timasti. §. e. Et pro eo facit. l. iudices. C. de iudi. c. iudicantem. xxx. q. v. Sed Panor. oblitus est eorū que ipse notauit in. c. penul*ti*m*us*: et ibi. d. Anto. §. de iudi. vbi dixit quillo casu debet pronunciare condenando si probatū est: et si nō est p*ro*batum absolueno: et sic poterit p*ro*nuunciare hoc modo: condemno reū si p*ro*bātū est: et si non est p*ro*bātū euz absoluo: et valebit talis sententia: vt voluit et Bar. Angel. et alij. in. l. ait pretor. §. i. ff. de re iudi. et in. l. iudex. vbi Ange. et cum eo voluit Bal. in. l. cū iudex. C. de senten*ti*a. et interlo. om. iudi. et ibi Jaco. but. voluit Bal. in. l. i. C. qui accusa. nō possunt. in. l. quid ergo. §. ex cōpromisso. ff. de his qui not. in. fa. et ibi dixit standū esse iuramento iudicis iurantis sibi non liquere de cā: vt non cogat aliter p*ro*nuuciare quā. §. et sentit hoc Bar. in. d. l. si de meis. §. ff. de arbi. et talis rō q*uod* iudici nō liqueat de causa excusat eū si nō lit condemnare vel absoluerē p*ro*cise: ita Bal. in. l. si ideo. C. de his quibus vt indignis. Aliā cautellā dat Ange. et magis pingue in. l. in hoc iure. ff. de iur. dicens q*uod* vbi iudici nō liquet: et est in. l. termini q*uod* pōt p*ro*nuunciare condēno reū si p*ro*bātū est et absoluo quatenus non est p*ro*batum et declarationē an p*ro*bātū sit vel ne. mihi referuo hic ad. xv. dies. et vos partes mōdo: q*uod* tali die cōpareatis ad audiendū declarationē super hoc. Et pro hac cautella facit quod voluit Bal. in. l. ad testium. §. ff. et melius in. l. he redes palā. §. sed et si notā. et ibi et Imo. ff. de testa. Sed contra Ange. faciunt notata per Bar. in. l. ab executionē in prin. ij. col. ff. eo. vbi delegatus postquā semel est functus officio suo p*ro*nuanciando non h*ab*et potestatem declarādi suā sententiā: ergo nec iste post lapsum termini potest reseruare declarationē predictā. Tertia est cautella quāz dat Ange. in. d. l. ait pretor. §. primo: vt quando sibi non liquet absoluet partes ab obseruatione iudicij. Q*u*erit successiue Imo. nunquid si assignatū est tempus iudici intra quod se instruat de cā et remittit ad superiorem si intra tempus nihil se instruxit: tenebitur ne ad remittēdum. Et voluit Bal. hic q*uod* non: q*uod* nihil operatur remissio vacua siue instructio n*on* l*icet* si bine in argumentum. ff. de iniur. rupt. Item nō dicitur remittere ex quo non est i*n*structus: sicut nō dicitur implere mandatū de adeundo q*uod*

nō est instructus de qualitate hereditatis. Leum qui duo bus. §. filius. ff. de acquirenda hereditate. Alia etiam adducit fundamenta: que videte per euz. In contrariū de terminat hic Imo. et etia*m* Panor. nam ex quo duo sunt mā data vt instruat vnū aliud vt remittat: si nō potest obseruare vnū obseruet aliud: q*uod* saltem remittat. c*um* dilecti: supra de dolo et contumacia. c. p*ro*famis. §. de restitutio. spoliato. Sed quid si iudex cui est assignatū tempus ad procedendū post datam litterarum est effectus excommunicatus vel bannitus vel simili modo impeditus: vt non possit esse iudex: nūquid si partes presentēt ei rescriptū curret interea tempus. Et videbat dicendū q*uod* sic: licet partes possent restituī: q*uod* impedito facto iudicis: licet currat tempus datur in integrū restitutio. l. sed si per pretorem: in principio: et ibi notatur. ff. ex quib. cau. ma*ius*. autē. itē si appellatione. C. de tempo. appel. de quo tamē dic vt dixi. §. in. c. ex ratione: in contrariū t*amen* determinat Hosti. et sequitur Panor. per ea que habentur in. c. q*uod* diuersitate. §. de concess. p*ro*ben. et l. i. in. fi. C. de anna. excep. in. c. ex trasmissa. §. de prescript. et p*ro* hac opinio. facit q*uod* voluit nō. Baldus in. l. si quando. iij. questione. C. de test. vbi dixit q*uod* si iudex assignat dilationem parti et intra eam pro maiori parte temporis sint ferie q*uod* licet regulariter dilationes sint continue. l. siue pars. C. de dilatio. illo casu subducuntur ferie de medio: ne pars nimis grauetur: et adducit Jo. andre. et Hosti. hoc velle in. c. licet causam. §. de p*ro*batio. ibi. d. Antonius in. xij. columna facit. c. consultatio nibus: de officio delegati glo. in. c. puella. xx. questione. i. in. c. placita. xv. questione. iij. Baldus in. l. i. C. de iuramento calum. immo fortius vult Baldus in. d. l. si quando. q*uod* vbi iudex est in fine instantie: ne instantia pereat possit procedere die feriata ob necessitatem hominum: de q*uod* per canonistas in. c. finali. §. de iudi. Vltimo queritur hic si Panormita. nunquid si actor et reus impetrauerunt rescriptum per quod assignatur tempus iudici si reus preuenit actorem in presentando rescriptum currat tempus a die presentationis facte per reum. Et respondet q*uod* sic: nisi reus in dolo versatus fuerit et dolo preuenierit actorem: dicite tamen vt latius hic per eum.

Peruenit. Conuentus super iniuria fieri vel alio crimine potest appellare: nisi sit notorius: hoc dicit. cum decreta. se. Diuiditur illa decreta. in duas. In prima ponit decem exordium. In secunda responsionem: sed ibi fraternitati tue. Nota ex textu ibi vulneratos: vel alias lesos: q*uod* etiam pro iniuria illata clerico: licet non vulneretur incidit quis in excommunicationem maiorem: adeo vt non possit absolui nisi a papa: et sic licet propter leues offensam clerici excommunicatus possit absolui ab ordinario. c. peruenit. §. de sententia excommunicationis tamen lesio facta clerico etiam sine vulnere non dicitur leuis offensa. quia quandoq*ue* dicitur grauis ex qualitate personarum: vel similibus. §. atrox. et ibi habetur insti. de iniur. c. nuper. et c*um* pro causa. §. de sententia excommunicationis: et sic ex illo textu: ibidē vulneratos vel lesos habetis q*uod* per lesionem clerici dicitur iniuria facta in personam clerici: quod patet ex quo isti excommunicantur a iure: vt hic. et canon si quis suadente loquitur de iniuria facta in personam: q*uod* intelligite verū lato modo loquēdo. Ita colligitur ex textu: et notat Innocentius in. c. nuper. infra de sententia excommunicationis: et ibi docto. facit: glo. nota. in. l. itaq*ue* fullo. ff. de furtis quam ibi commendat Bartolus Imola et Ludouicus in. l. licitatio. §. quod illicite. ff. de publica. Baldus et Imola in rubrica. ff. soluto matrimonio: vbi concludunt per dictam glossam q*uod* inferre violentiam alicui dicitur iniuria facta in personam. Baldus tamen in. l. si qua per calumniam in tertia columna. C. de episcopis et clericis: dicit q*uod* dicitur facta persone: non in personam: et notate glossas. ibi quā ibi commendat Baldus q*uod* lacerans vestes clerico non

dicitur excommunicatus. **¶** Nota ex textu ibi publicus vel notorius vel qd a crimine non notorio licitum est appellare negando crimen vel aliter se excusando: concordat tex. in c. sequē. **¶** Nota ex textu ibi compellas: fm Baldum hic: qd appellans cogitur prosequi appellationem. et ideo inuita altera parte appellationi non potest renunciare fm Baldum per textum in l. si post mortem. §. final. ff. de bon. possessio. contra tabu. de quo videbimus in c. interposita. §. illa deniq. infra eo. quod intelligit qd compelli potest causatiue non precise: qz si non prosequatur deserta erit appellatio. Ita tex. in c. sequē. in fine. **¶** Nota ex textu ibi. vt infra conueniens tempus fm Panoz. mita. qd iudex qui desert appellationi potest assignare tēpus ad prosequendum: et ex quo in versiculo sequēti hoc non repetitur: videtur ibi velle tex. qd ex quo iudex procedit ad vltiora non deferendo appellationi non posset talem terminū assignare et concordat. c. sequens. Sed dic vt est dictum. in c. personas. §. eo. **¶** Nota ex textu ibi si vero publicus est et notorius qd notorium habet effectum rei iudicate: vt sicut ab ea non appellatur: sed executioni mandatur. Ita est in notorio. ita Baldus et pro eo est tex. in l. i. ctus fustium: et ibi Barto. ff. de his qui notā. infra. volūt canoniste in c. ad nostrā lo. iij. §. de iure vr. Bas. et Salice. in l. ea quidem. C. de acus. et tenete menti qd vbi ius loquitur de notorio: et maxime in materia ista. qd a notorio non possit appellari: intelligitur de notorio facti non iuris. tex. est nota. in c. romana. §. fin autem: et ibi glo. in verbo notorium: et ibi Gemina. eo. titu. lib. vj. **¶** Nota ex textu ibi excommunicatos denuncies: qd appellatio ab excommunicatione nō suspendit denūciationem: et de hoc in c. pastoralis in principio. §. eo. **¶** Nota etiam ibi. sicut excommunicatos facias euitari: formam qualiter debeant denunciari excommunicati qui iniecerunt manus violētas in clericos: quia denunciantur excommunicati: et precipitur sub pena excommunicationis quod euitentur ab alijs: et nota qd illo casu iudex. si pronuntiaret istos excommunicatos: et excommunicaret participantes cum eis excommunicatione maiori: valeret excommunicatione sine alia monitione premissa: quia hic excommunicatione ipsorum delinquentium lata est ab alio. La iure: ideo iudex potest illum denunciare excommunicatum et participantes excommunicare excommunicatione maiori absque eo quod participantes mōeat: et valebit excommunicatione ita Jo. an. in c. statuimus: circa principium de sen. excō. li. vi. ita hic Panoz. nec obstat ille tex. dum videtur annullare excommunicationem ipso iure: si participātes non sunt moniti: quia respondet ibi Jo. an. ille tex. intelligitur quando excommunicatio principaliter delinquentium et excommunicatio participantium ferebatur ab eodem iudice. **¶** Vnde ius dubitat ne nimirum seuiat illemet iudex: qui excommunicauit delinquentes: quasi dolens se contemni a participātibz: ideo voluit ne participantes excommunicentur excommunicatione maiori nisi premissa monitione nos loquimur quando excommunicatione est lata a iure contra principaliter delinquentes. scilicet a iure: vnde l. benefaciat iudex participātes monendo: tamen quia in eo cessat predicta presumptio seuiēcie poterit eos excommunicare sine monitione: et valebit excommunicatio. **¶** Nota ex tex. ibi donec iniuriā passis: quia excommunicatus ob offensam clerici nō debet absolui nisi premissa satisfactione: et ideo offensus citari debet vt fiat extimatio: et de hoc in c. parrochianos et ibi glo. ponit cui debet applicari satisfactio. §. de senten. excom. et sic ex toto versu. final. tex. habes elicere qd notorie excommunicatus potest denūciari excommunicatus sine citatione: et hoc voluit Jo. an. et post euz alij. in c. reprehensibilis. §. eo. quod verum quando notorium est et clarum ipsum factum: ita quod excusari non possit alias l. regulariter denunciatus excommunicatus non probeatur excommunicatus per denūciationem factam. eo tā-

quam excommunicato. vt voluit glo. nō. in c. pia. §. i. i. verbo nomen de excep. li. vi. quod intelligit ibi Semi. procedere in his que sunt magni p̄iudicij: et facit tex. etia3 glo. in c. solet de senten. excommunicationis lib. vj. tamen quia in notorio vbi clare non constat: quod nulla excusatio competit requiritur citatio: vt dixi in c. cum sit circa finem. §. eo. requiritur tamen et sententia declaratoria facti. c. cum secundum. de bereti. lib. vj. et faciunt que dixi in c. ex ratione: in articulo. an requiratur sententia declaratoria. §. eo. ideo l. ius excommunicet verberantem clericuz ex quo non est notorium huic verberanti nullam excusationem competere: requiritur citatio: et sententia declaratoria facti: antequam denūcietur excommunicatus: et ad hoc facit glosa nota. in clementina presenti in verbo constitit: de cens. in clementina prima: in verbo notione3 et in clementina secunda in verbo constitit. infra de pennis in capitulo sacro in verbo constitit. §. de sententia excommunicationis: et illo casu quod vbi notorium est patri nullam excusationem competere non requiritur sententia declaratoria facti: alias secus: voluit Ange. in l. idemq3. §. si tibi. ff. qui poti. in pig. habeatur bonus textus quem ibi notat Imola in c. proposuit. §. eodem et ibi lata est talis sententia declaratoria facti potest pars appellare a tali declaratoria. ita Panoz. mitanus: hic et est glosa notabilis in c. cupientes. §. quod si per viginti in verbo. priuatos: de elec. libro sexto.

¶ **C**onsuluit. Summatum est cum capitulo precedenti. Diuiditur in duas partes. prout duo dicta ponit. Secunda ibi. illos autem. **¶** Nota pro eo te xta ibi. alterius vxorem iuncta sup̄ascriptione: qd adulterium puniri potest per iudicem ecclesiasticum. textus est hic et est ratio: quia est sacramentum ecclesie matrimonium in capitulo debitum: supra de bigamis: et per adulterium violatur vel iniuria inferitur matrimonio: ideo sacrilegium dicitur quasi violatio sacramenti. l. quamuis la secunda. C. de adulterijs: non miruz si puniatur in foro ecclesiastico: et facit textus in capitulo de benedicto trigesima secunda. q. i. in c. i. supra §. officio ordinarij quicquid dicat Jo. an. in c. si. ad finem de foro competenti libro sexto vbi videtur velle qd solum adulterium spectet ad forum ecclesiasticum: quando deducitur ad separationem matrimonij non autem quando agitur ad aliam penam. habetur in c. cum sit. §. de foro competenti et Petrus de anchorano in regula ea que de regulis iuris libro sexto. **¶** Nota ex textu ibi. cum multa dicantur notoria: qd licet in notorio non requiratur ordo iuris: vt dictum est in c. cum sit romana. §. eodem: tamen quando dubitatur an sit notorium: vel ne. quia multa dicuntur notoria que non sunt: ordo iuris est seruandus ita habetis hic textus et scivideris ex illo textu quod simpliciter asserenti notorium non creditur: et propterea infert Panoz. mitanus ad dictum testis deponentis: de notorio qd non sufficiat eum deponere tale quod esset notorium: nisi etiam alleget rationem quare illud habeat pro notorio: et hoc etiam voluit Gemina. in c. primo in septima columna: vbi latius de officio delegati libro sexto: et est ratio. nam dictum testis licet non teneatur exprimere: nisi interrogetur vt voluit glo. in c. cum causā supra de testi. in c. si quando: supra de rescriptis in l. solam. C. de testi. in l. prima in principio. ff. de operis noui nunciatione: i his tamen que sunt iuris non valet: nisi etiam non interrogatus ipse testis exprimat. rationem: qz que sunt iuris non cadunt communiter in sensum corporum: et ideo rationem debet assignare: vt videatur an recto sensu capiat ea que sunt iuris: ita Innocentius: et post eum alij. in dicto capitulo cu3 causam: ita Imola in c. sicut. in tertia colūna supra de re iud. ita Bal. in d. l. sola3. et in l. testiu3. C. de testi. l. ad testium. §. si. et ibi Imola

De Appellationibus

ff. de testamentis. Ang. in l. cu. bi. §. vult igitur. ff. de tras. faciunt notata per Bar. in l. stip. illa. §. bi quoq. ff. §. ver. ob. cum ergo quid esse notorium vel non dependeat potius ex iuris dispositione q̄ ex facto. ideo testis de eo depōnens rationem dicti assignare debet. ¶ Ab ex. q. 2. glo. n. bil habent. opponit. Inno. cōtra tex. in distincte non pos. se hanc decisionem procedere. nam videtur q̄ in notorio ita possit appellari vel non appellari sicut in alijs. aut. n. circa notorium iudex grauat. puta modum excedēdo & licitum est appellare ita in notorio sicut in alijs. c. quo ad cōsultationes & ibi habetur. §. de re iud. l. ab executor. & ibi habetur. C. quoz appel. aut iudex circa notorium non grauat & tūc sicut nec in alijs non grauatus nō appellat. c. vt debitus cum similibus. j. eo. ergo nec in notorio. & ppter rea fatendo argumētū Inno. hic dicit ipse ita esse restrin-gendum tex. nostrum. q̄ a notorio appelletur si iudex cir-ca illud grauet al non Joan. andre. dat alium intellectum ad text. nostrum. q̄ illa est regula. quod per negationem res efficitur dubia Inno. in c. venerabili. j. de cens. glo. in l. si. C. qui. ad liber. pcla. non licz. in prin. & ibi bonus. ter. in l. pe. C. man. cum ergo ad sit per negationem dubi-um pars accusat de aliquo delicto negat. videbatur pro-babiliter dubitandum an talis postea condēnatus possit appellare. & respondet papa quod si delictum est notori-um: ex quo negatio non facit dubiū id quod est notorium: tunc non sit licitū appellare. aut delictum non est notori-um. & tunc quia negando res efficitur dubia vt predictū est. ideo possit appellari. Alium intellectum dat Panor. hic quod papa intendat decidere. quod licet regulariter non sit necesse in appellatione a diffinitiva exprimere cau-sas sed simpliciter sufficiat dicere appello. l. i. §. si. ff. c. glo. est in. c. i. §. pe. in verbo statuit. & facit tex. in. c. cum appel-lationibus in fi. eo. ti. li. vj. videbimus in. c. cum in ecclesia vj. eo. ti. ex quo in notorio non est licitum appellare. c. pre-cedenti. ideo cum regulariter appellatio sit prohibita in notorio velit nunc Papa decidere nouum casum. l. q̄ ad hoc vt possit appellare condemnatus de notorio crimine debeat exprimere aliquam iustam causam in appellādo ita quod se excuset a notorio. & hoc velit dicere tex. ibi. sed cum multa & cete. & sic ex illo intellectu habetis notare. q̄ vbi prohibetur appellatio a iure a diffinitiva. volens ali-quo casu appellare etiam a iure permissio non admittitur nisi in appellatione exprimat causam. cum regulariter ap-pellatio a diffinitiva sit prohibita in illis casibus. & §. hoc glo. quā ibi ponderat omnes doc. in. c. romana. §. sinau-tem in glo. fi. eo. ti. lib. vj. imo plus. et si appellatio esset p-bibita ab homine tñ. a diffinitiva illo casu si tamē ob ali-quam iustam causam permittit princeps appellare non audietur appellans: nisi in appellatione exprimat causas ita Semi. in. d. §. sinautem in fi. & ideo attentata penden-te appellatione a notorio interposita. in casu vbi non licet appellare vel vbi non est bene appellatum. quia non ex-pressa causa. non retractabitur. textus in. c. non solum. in principio. & ibi Semi. eo. ti. lib. vj. ita Oldra. confi. xx. quod incipit. circa primum dicens quod statim sententia super tali notorio. non expectatis decē diebus poterit exe-cutioni mandari. ex quo non potest appellari. simile volu-it Jo. and. post Joan. mo. in. c. venerabilibus. super glo. post diffinitiuam. de senten. excom. lib. vj. vbi concludunt quod cum ab executione sententie non possit appellari. si tamen appelletur & fiat executio tali appellatione pendēte non retractabitur talis executio in viam attentati. & ita Semi. in. d. c. non solum in. vj. columna.

Suggestum. Sumatur vt dictum est in. c. meminimus q̄ do-losa itineris arreptio non prodest itineranti. Di-uiditur in duas partes. in prima narratio. in secunda re-sponsio. secunda ibi tue consultationi & c. ¶ Nota ex tex. ibi. quia decretalem epistolam: nā alia notabilia. sunt cla-ra ex dictis in. c. meminimus. q̄ vbi. l. non habet rationē

expressam tamen coniectura quantū possumus illam in-dagamus. vt voluit etiam Lin. & ibi Baldus. in. l. non dubium. C. de legi. & ea ratioe nos interpretamur postea .l. generaliter loquentem. facit glo. in clemētina. i. in ver-bo eligatur de elec. faciunt notata in. l. cum pater. §. dulcis simus. ff. de legatis. ij. bonus est tex. in. l. milites agrum in princi. ff. de re mili. quem ad hoc ponderat Bald. in. l. si. C. de libert. pte. bonus text. in. l. scire oportet. §. sufficit. ff. de excus. tuto. in. c. Secūdo. requiris ad fi. & ibi dicam ali-quid. j. eo. ¶ Nota ex tex. ibi ad reprimeñ. & cetera. q̄ in-uenta ad vnum effectum non debent operari contrariū. facit tex. in. c. ad nostram. §. eo. ¶ Nota ex tex. ibi. sed ad remouendum. q̄ sicut appellatio inuenta est ad remouē-dum grauamen. intelligendo vt dictum est. §. in rubrica. in causa appellationis. ita exemptio itinerantis. §. quo in .c. meminimus. §. eodē. ¶ Glo. in verbo appellationis in fi. Dicite pro nunc. q̄ glo. bene loquitur. quia appellan-dum est in presentia iudicis a quo. si potest haberi. aut in presentia iudicis ad quem. ij. q. vj. c. biduum versi. sed si quis vbi de iudice ad quem. & l. i. §. sed si quis. ff. quando appell. sit ibi de iudice a quo probatur in. c. vt debitus. j. eo. ibi coram. & c. & in. c. i. eo. ti. libro. vj. nisi in duobus casibus quando per metum non auderet appellare coram eo. c. si. j. eo. & toto ti. C. de his qui per met. in. non ap. Se-cundo quando iudex non facit copiam sui. vel si facit co-piam. l. q̄ cōparet. non inuenitur nisi in via vel in hortis non in loco tribunalis. l. i. §. dies. ff. qñ appel. sit ita glo. in .c. appellatio. que ponit hanc conclu. cum limitationibus predictis eo. ti. libro. vj. Et ita hic Imol. latius tamen di-cam de veritate huius articuli. in. c. si. j. eodem. Sed ope-re precium est scire vbi debet queri iste iudex a quo. ad hoc vt dicatur non facere copiam sui. Et dicit hic Bald. quod non est necesse perquirere totam ciuitatem: sed sa-tis est perquirere eum. in loco tribunalis. siue sit publicus ille locus. siue priuatus. q̄ sit solitus iudex ille tenere tri-bunal in camera. ita voluit glo. in. c. cupientes. §. q̄ si per .xx. in glo. in verbo proposita ad fi. de elec. libro. vj. in. l. cum sententiam. C. de sententijs & interlocutionibus om-nium iudicum. & ita Bartolus in dicto. §. dies: tamē itine-ris arreptio ad hoc vt operetur suum effectum non requi-ritur quod fiat in presentia iudicis. ita Imol. hic. ¶ Glo. in verbo deprehensus in fine glo. bene loquitur quia ipso facto bene probatus est dolus. ex quo post citationem vel noticiam litterarum iter arripuit. & ita sentit textus noster hic in facti narratione. dum dicit iter arripuit vt sic eozuz solitudine & cetera. & sic sentit quod ipso facto nascatur probatio doli. faciunt notata in. c. ij. de renuci. libro sexto in. l. dolum. C. de dolo licet textus in responsione probet multum contrarium. dum mandat inquiri an dolo factuz fuit vel ne. sed potest responderi vt respōdet glo. quod sa-tis dicitur constare. & inquisitum esse ex quo non proba-tur contrarium.

Ad presentiam. Pendente cogni-tione appellationis excommunicatus potest absolui ad cautellaz nec puniatur si interim celebrauerit. si apparet eum legitti-me appellasse hoc dicit. Diuiditur in duas. in prima fa-cti narratio. in secunda responsio. Secunda ibi ideoque. ¶ Nota ex textu ibi. de facto fecerit absolui & cete. quod pendente appellatione qui dicit se fuisse excommunica-tum post appellationem potest ad cautellam absolui & fa-cit textus in. c. solet de sententia excommunicationis libro sexto. & sic habetis dum iste fuit absolutus & nemo absol-uatur. ab excommunicatione nisi petat. c. significasti. vbi textus nota. quem hic allegat Imola. j. de eo qui duxit in matrimonium quam polluit per adulterium de quo tamē dicite vt in. c. ab excommunicato vbi per Panor. in. §. de referip. per Joan. andre. in. c. i. de sententia excom. libro .vj. iuncta ergo decisione tex. nostri. habetis tex. hic scdm Inno. q̄ petens se absolui ad cautellam non videt fateri

se esse excommunicatum. qđ secus est si ad cautellaz non pe-
teret absolui. Ista cōter scribentes. qz tunc videtur sateri
se excommunicatum. c. venerabilem et ibi notur. s. de elec. Inno.
et Jo. an. in. c. i. s. de ord. cog. in. c. cum cotingat. s. de offic.
del. habetur in. c. cū venerabilis. s. de excep. voluit Bar. et
ibi per legistas in. l. x. circa fi. ff. de ver. ob. Imo. in. l. cū ta-
le. s. fi. ff. de pdi. et de. Jo. an. in. c. solet de sen. excom. li. vj.
¶ **N**ō ex tex. ibi. diuina cantauit nullatenus inquietes. qz
l3 celebras post excommunicationem vel diuinis se immiscens
efficiatur irregularis. c. clerici. j. de clerico excō. ministr. c.
i. de sen. et re iud. in. vj. in fi. et ibi qz non pōt absolui nisi a
papa. c. i. de sen. excō. lib. vj. Et per talē irregularitatē po-
test priuari suis beneficijs. c. fraternitati. j. de clerico excō.
ministr. et si sit ep̄s poterit priuari episcopatu. c. veritatis
de dol. et cōtu. et quid pprie sit irregularitas habetur per
doc. maxime Hostiē. in. c. nisi cum pridem ver. persone. s.
de renūci. tñ talis irregularitas nō incurrit per excōicatu. qz
qñ excōmunicatio nō tenuit ipso iure. puta qz lata post ap-
pellationem. vt hoc casu nostro. et ideo signāter dixit text.
qz interea pendēte appellatione non debet euitari nisi in
iudicijs talis excōmunicatus: quasi velit qz in diuinis et
alijs nō sit euitādu. ita tex. et ibi glo. in. c. solet. ad finem.
de sen. excō. lib. vj. et idem erit vbiqz excōmunicatio est
nulla ipso iure. quos casus ponit glo. magistra. in. c. presen-
ti de sententia excō. lib. vj.

¶ **Q**uā teneamur Si appellans in
sua possessione p-
turbetur iudex a quo eam sibi reformare poterit
dūmodo appellationis articulu non attingat vt ei p-
dictet. h. d. Diuiditur in duas. in prima consolatio. in. ij. re-
spōsio. secūda. ibi prudentie tue et c. ¶ **N**ō ex tex. ibi pos-
sessio. iuncta decisione qz vbi appellas est in possessione
ne pendente appellatione nō est priuandus sua possessio
ne. Et hoc est qđ dicitur qz pendente lite siue appellatione
quis nō impeditur vti iure suo et sua possessione. c. i. s. vt
li. pen. immo plus vult ille tex. qz etiam dato qz illa posses-
sio habeat iuris presumptionem contra se non tñ est lite
pendente auferenda. Et ita est bonus tex. in. c. cum perso-
ne. s. pe. de priuil. lib. vj. tamen ex iusta causa. licet non di-
recto priuari possessione posset. tamen eius cōmo. s. perce-
ptione fructuum. et dispensatus: posset ex iusta causa pri-
uari. qđ per indirectum sapit quādam priuationem pos-
sessionis. l3 non proprie nec totalem. vt voluit Barto. in
l. i. C. si per vim vel alio modo. et ideo ppter dilapidatio-
nem presūptam posset pendente appellatione fieri seque-
stratio fructuū siue descriptio. vt voluit Bart. per tex. in. l.
Impatores. in. fi. ff. de appella. vbi bōus tex. et d. sequestre
posset. et fruct. c. i. et fi. et ideo quandoqz et interdicti posset
propter timorē dissipationis. pendente appellatione siue
lite. Alienatio etiam immobilium tex. est nota. et ibi Bar. in
l. de pollicitationibus. circa fi. ff. de polie. voluit canoniste
in. c. i. s. vt li. pen. Et ideo si timeat de fuga debitoris. etiam
lite pendente vel appellatione sicut si nulla lis penderet.
posset capere debitorem auctoritate ppria ipse creditor. l.
ait pretor. s. fi. l. debitorē. ff. de his qz in frau. cred. ita An-
ge. notat in repetitione. l. nemo carcerē. circa fi. C. de exac.
trib. lib. x. vbi vult qz d. s. si debitorē habeat locum etiā ap-
pellatione pendente. Sed a quo iudice pendente appel-
latione debet fieri huiusmōi sequestratio seu interdictio.
Bar. in. d. l. imperatores. in. fi. respōdet qz a iudice ad quē.
et est tex. in. l. sed si eius. s. i. ff. de appel. recip. sed canoniste
post Jo. an. in. c. i. s. vt li. pen. ita distinguūt. Quia aut
appellatio est introducta corā iudice ad quem. et tunc ip-
se habeat sequestrare vel interdicere. aut non est introdu-
cta etiam corā iudice ad quem. et tunc cum illa sequestra-
tio non tēdat i derogationem appellationis. possit fieri
iudice a quo. qz ei solum videntur inhibiti actus qui ten-
dunt ad derogationem appellationis. c. si a iudice. et ibi
glo. in verbo teneris eo. ti. lib. vj. et faciunt que statiz dicā.
¶ **N**ota ex tex. ibi. tibi liceat. qz iudex a quo turbata pos-

sessione appellantis pendente appellatione potest illam
ei restituere. quod qualiter procedat patebit in intellectu
bus. j. in glo. ¶ **N**ota ex tex. ibi ad te querella peruenerit
qz iudex a quo potest per appellantem adiri super restau-
ratione sue possessionis. pendente appellatione: sibi abla-
te vel turbate. nec propter hanc aditionem appellans vi-
detur reuocare sue appellationi. vt hoc tex. ibi pretermis-
so et c. et sic habetis casum. qz vbi appellans adit iudicem
a quo. pro reuocatione grauaminis illati ab alio. quo casu
requiritur cāe cognitio. qz per hoc non vñ renunciātū ap-
pellationi. s. a fortiori. si appellans adeat iudicē a quo p-
reuocatione grauaminis illati ab ipso iudice. cū tunc tāta
non requiratur cāe cognitio. imo forte nulla. c. ab excōicato
vbi tex. s. de rescrip. cū tunc minus iurisdictionē habeat ex-
ercere. non vñ renunciātū appellationi. et hoc voluit glo.
in. c. si a iudice. in glo. in vbo. teneris eo. ti. lib. vj. Et sequit-
tur Dñi de rota decis. sua. cclxxxvj. que incipit Itē licet. Et
etiam voluit rota decis. sua. cccc. lxxij. que incipit Itē si ip-
se. vbi concludunt. qz si adeat iudex a quo. vt coram eo de-
monstret grauamen a se illatū. non videat renunciātū ap-
pellationi. Prius tñ tenet Semi. post Lapū. in. d. c. si a iu-
dice et et allegat. Jo. de lign. ita tenere. sed eorū argumen-
ta. parum valent. tñ si iudex a quo detulisset appellationi.
ex quo postea pars appellans reuertit ad eum et si super
articulo super quo est appellatū. aliter qz ad reuocādum
grauamen. non videt renunciātū appellationi vt transe-
at iurisditio in iudicē a quo. qz illa non reuertitur post di-
lationem nisi remittat a iudice ad quem. c. cū appellatōi
bus eo. ti. lib. vj. ita Do. de rota decis. sua. cccc. lx. que incipit
ex hoc insurrexit. et ad predicta faciūt que voluit Imo. in
c. gratum. s. de offi. del. vbi sequitur opi. glo. in. d. c. si a iu-
dice. ¶ **N**ota ex co. tex. ibidem. ordine iudiciario. qz quā-
do iudex vult reuocare grauamen et si super hoc p-
cipa-
liter adeat a parte appellante. d3 citare aduersarium. qđ
p3 ex tex. nostro. hic ordine iudiciario. ar. l. in cāe. s. cā co-
gnita. ff. de minor. et c. cū ex litteris supra. de in integ. rest.
aliud habetis ex hoc tex. ibi dē ordine iudiciario. qz qñ iu-
dex a quo facit restitui possessionē appellanti ablatā pen-
dente appellatione. hoc nō facit in viā attentati. qz si face-
ret in viā attentati nō ageret ordine iudiciario. sed age-
ret sumarie. vt nōt. glo. in de. ij. vt li. pen. ex quo ergo vult
hoc. tex. qz procedat ordine iudiciario principaliter super
ea. et voluit hic Imo. et post eū alij. et assignant rationem
nam si ageretur in viā attentati vt hoc reuocetur tanqz attē-
tati pendente appellatione. certe hec reuocatio nō specta-
ret ad iudicē a quo. sed ad iudicē ad quē. c. nō soluz. et ibi
est casus in pri. eo. ti. lib. vj. d. l. s. si eius. s. i. i simili. ff. de ap-
pel. recip. puta hec reuocatio petif. tanqz cōnexa appella-
tioni. ergo de illa se non impedit iudex a quo. sicut nec de
appellatione. c. translato. cū similibus. s. de consti. et ideo si
gnāter dicit tex. ordine iudiciario. voluit tñ hic Imoc. qz
l3 non possit agere appellas spoliatus pendente appel-
latione vt reuocet spoliatio in viā attentati. tanqz attēta-
tum pendente appellatione. tñ possit agere in viā atten-
tati tanqz attentatū sit pendēte lite. qz negari non pōt qñ
causa appellationis sit lis. et sic sequit Imo. hic ex quo di-
cto habetis qz attētata appellatione pendente possunt pe-
ti reuocari coram iudice ad quē. tanqz attentata appella-
tione pendēte et corā iudice a quo. intelligite dūmodo non
p-
iudicē appellationi. tanqz attētata lite pen. Lapus tñ in
d. c. nō solū. s. illa vero. tenet allegādo istū tex. et ibi sequit
Semi. in. v. col. qz qñ est appellatū a grauamine ante sen-
tentiam iudex a quo dūmodo non sit sibi inhibitiū potest
etiam ipse reuocare attētata. allegant et. c. romana. s. si ve-
ro. et s. quod si obiciat eo. ti. lib. vj. ¶ **N**ota ex tex. ibi. tibi
licebit id ad qđ allegat sepe iste tex. qz iudex a quo potest
omnia facere pendente appellatione que tendūt ad faci-
liorem expeditionē appellationis. et sup hoc pōt principa-
liter et iudicio ordinario adiri. Et per hoc voluit glo. per
hunc tex. in. c. si a iudice non soluz. in verbo. quicquid eo.

De Appellationibus

ti. lib. vi. et volunt communiter hic doc. et facit tex. nō. in. c. ij. de ma. trac. cōtra interd. ecclesie. j. et ibi glo. vbi iudex pēdente appellatione super causa matrimoniali potest iube-
re ne partes pueniant ad scdm matrimoniu appellatione pendente. licet sit iudex a quo. Card. tñ ibi videt. sen-
tire q̄ propterea possit facere talē inhibitoriam. q̄ ibi tra-
ctatur de peccato euitādo. sed cōmuniter doct. hic tenent
q̄ immo ex quo inhibitoria tendit ad faciliorem expedi-
tionem cause. et appellationis q̄ possit iudex a quo huius
modi inhibitoriam facere. et ita intelligunt illū tex. Et p
bac opi. facit tex. in. c. personas. et in. c. cum sit. s. eo. cū his
que ibi dixi. vbi iudex a quo. tamē post appellationē. po-
test assignare terminum partibus tē. et pro hac opi. facit
quod voluit nō Feder. de senis. consi. suo. lxxxiij. quem se-
quuntur hic omnes excepto Imo. qui dubitat. vbi volu-
it q̄ si iudex ecclesiasticus misserit inhibitoriam iudici lai-
co. ne exequatur aliquod instrumentū. eo q̄ dicitur vsura-
rium. et postea pronunciet illud non esse vsurarium. idēz
iudex ecclesiasticus. et inhibitoriam reuocet. q̄ illo casu si
appellatur potest iudex a quo pendēte appellatione. reuo-
care inhibitoriam q̄ reuocat de nouo mittere quasi istud
fuerit pcedens necessarium in sua sentētia nec per hac
inhibitoriaz p̄iudicatur appellationi. Nota vltimo
ex tex. ex mente Bal. hic esse casum s̄m vnum intellectum
quem ipse sequitur nec ab alijs improbat. q̄ pendētia ap-
pellationis. non habet suspendere iurisdictionem iudicis
a quo. quo ad tertium. q̄ pendētia appellationis nihil
operatur quo ad tertium. Ita glo. quam allegat hic Bal.
in. l. creditor. in prin. ff. man. glo. nō. in. c. nō solum. in glo.
magna si. eo. ti. lib. vi. et est hic tex. intelligendus q̄ iste ap-
pellans fuisse spoliatus a tertio. et non ab appellato pro-
ut tex. noster non aperit fuerit spoliatus. ideo ad euitan-
dū contrariū ne si loqueretur tex. in appellato diceret cō-
tra decisionem istam. q̄ appellans videtur. renūciasse ap-
pellationi reuertendo ad iudicē. a quo. contra eūdem ap-
pellatum. c. gratum. s. de offi. dele. c. iij. s. de eo. qui mit. in
pos. c. cū venisset. s. de test. c. sollicitudinem. j. eo. l. ad solu-
tionem. C. de re iud. sed in veritate iste intellectus destru-
it oēm elegantiam effectus istius text. nam dicunt cōiter
doc. per hunc tex. q̄ iudex a quo. potest omnia per que fa-
cilior reddatur expeditio cause appellationis. quod colli-
gi non posset hic si intelligeretur de spoliatioe facta a ter-
tio. p̄terea si intelligeretur de expoliatioe facta a ter-
tio. esset ista decretalis s̄ indubitabili. nec conuenirēt ver-
ba tex. p̄termissio appellationis articulo. nam claz est q̄
si procedit in appellatione pendente ad aliquid p̄ tertiu
non tangit illud de quo appellatio ē interposita et sic ver-
ficulus. tex. eo de quo appellatio est interposita p̄termis-
so superflueret. s. eo. si romanoz. xix. di. c. si papa de priui-
legi. lib. vi. Glo. in verbo reformare in si. istud ex glo.
venit a remotis. quasi velit glo. q̄ sicut seruus qui regula-
riter nō potest esse in iudicio nisi certis casibus. l. vir cert.
ff. de iudi. tamen pro possessione turbata. poterit esse in iu-
dicio. et notate glo. s̄m p̄anoz. hic et do. Anto. q̄ vult q̄
interdicto retinende q̄ cōpetit pro possessione turbata pos-
sit seruus stare in iudicio. pro dño sicut et interdicto recu-
peran. Et ista est notabilis extēssio ad. l. i. C. si per vim.
vel alio mō. et ibi etiā hoc voluit Bar. Glo. super ver-
bo p̄termisso. in fine sentit glo. p̄rium ad tex. hoc mō ex
quo appellatū est a iudi. redditur suspectus quo ad alias
causam. Et hoc est q̄ glo. dicit q̄. ad hoc et. c. p̄posuit fa-
ciunt p̄. Itē ex quo appellatū est a iudice. eius iurisdic-
tio quo ad oīa suspenditur. c. super eo. lo. i. s̄m cōem opi.
s. eo. Ergo iudex a quo turbata possessione. pendente ap-
pellatione. non poterit in ista causa esse iudex. tum q̄ su-
spectus. tum q̄ suspēsa eius iurisdic-
tio glo. ponit so. q̄ tex. noster procedat in ordinario nō autē in delegato. Nō
obstat q̄ dicitur de suspitione. q̄ v̄z est parte allegante.
sed ex quo appellans qui grauatus est. cū adiuit. non de-
bet posse amplius recusare. cū ipse euz eligat. c. super que

tionum. s. v̄z. s. de offi. del. Non obstat q̄ dicitur. de
suspensione. q̄ illud est verum. nisi velit principaliter co-
ram eo nouā causam deducere. et nouam instantiam inci-
pere. q̄ tunc appellatio non suspendit quo ad nouam in-
stantiam noue cause. c. p̄posuit. j. eo. et. d. cad. bec. s. eo.
Et ideo tex. noster intelligit q̄ hic principaliter appel-
lans. incobando nouā causam. addibat iudicē a quo ordi-
narium et i delegato nō potest procedere. q̄ ipse non ha-
bet iurisdictionem nisi in cā cōmissa. que per appellationē
bene suspēsa est. vt dicit glo. ideo super noua causa et no-
ua instan. addiri non poterit. q̄ rescriptum non trahitur
ad alias lites. et maxime mouēdas. c. si. s. de rescrip. Se-
cundus datur intellectus ad tex. nostrū quod ideo iudex
a quo adeatur. q̄ spoliatio ista p̄ appellationem fuerat at-
tentata per appellatē appellatione pendente. et ideo q̄
si non deferēs suemet appellationi. in p̄rium attentando
videt renūciare appellationi. c. an sit. j. eo. c. ex parte. s. et
ibi habet. s. de rescrip. non mix si iudex a quo potest ad-
diri. sed hic intellectus violat litterā. que sentit q̄ imo ap-
pellans turbabat non autem turbabat alios. Tertius
datur intellectus ad tex. q̄ hic iudex a quo. ad vtilitatez ap-
pellantis. ad directur a tertio amico suo vel filio. et ideo va-
let ista additio. nec inducit renūciationem appellationis.
licet reuertatur. ad iudicem a quo. q̄ iste nō habebat mā-
datū ad renūciandū appellationi. nec ad gerendū tales
actum coram iudice a quo. Et iste intellectus licet in se sit
verus per ea que voluit Bal. in. c. ex pte. s. s. de rescrip. et
que dixi in. c. ex ratione. s. eo. tñ non tollit p̄rium de defectu
iurisdictionis. Quartus datur intellectus q̄ hic turbatio
possessionis attētareretur per tertium p̄ ipsum appellatē.
et ab appellante ad reuocationem horz attentatoz. nō in-
viam attētati. sed iudicio ordinario. coram iudice a quo.
cōueniretur iste tertius. nec obstat p̄ria. q̄ appellatio nō
suspendit quo ad tertiu. licet quo ad partes suspendat. c.
romana. s. in alijs. eo. ti. lib. vi. et heri dixi. ita Bal. hic nec
obstat p̄rium de suspitione. q̄ tollitur vt dictū est. in p̄mo
intellectu. Quintus datur intellectus. q̄ hic iste Archi-
episcopus cantuarien. habet ex priuilegio vt appellan-
tes a se pendente appellatione seruaret illesos. put dicit
Hosti. esse de cōsuetudine in partibus anglicanis. nō mi-
rum si per appellatē pendente appellatione additur iste
Archiep̄s iudex a quo vigore dicti priuilegij. et hec lectur-
a placet Hosti. s̄ in veritate s̄m p̄anoz. hic multū anni-
chilat decretalē nostrā. tum q̄ esset de indubitabili. p̄. l. q̄
labeo. ff. de carbo. edic. c. cū in inreptus in pte decisa. s. s.
offi. del. tñ q̄ s̄m hoc decretalis ista otineret grām. et esset
particularis p̄. c. erit aut. l. iij. di. c. ex parte. a p̄sbiteri cū
ibi nō. s. de testi. Sextus intellectus. est quem sensit hic
Imo. sed clarius Imo. q̄ hic iudex a quo. addiret ad re-
uocandū attētata. non tanq̄ attētata appellatione pendēte
sed tanq̄ attentata li. pen. nō obstat p̄rium de suspēssione
iurisdictionis. q̄ hic non additur pp aliq̄ cōnexitatem cū
cā appellationis. nec cū ipsa cā suspēsa. sed additur prin-
cipaliter super alia cā et alio iudicio. vnde militat rōnes
que dicte sunt in primo. intellectu. fatetur. tñ Imo. hic et
Imo. q̄ melius est dicere quod nō ageretur hic via atten-
tati. Sed via ordinaria interdicto vti possidetis vel si fu-
it spoliatus interdicto vnde vi. Septimus datur intel-
lectus. q̄ hic iudex a quo. addiretur pp notoriam iniusti-
ciam siue iniuriā. que fiebat appellanti. turbando eū pen-
dente appellatione. Vnde sicut appellatio non eximit ap-
pellatē a notoria iusticia iudicis. quia vbi notorium est
iudicem iuste agere nō admittitur appellas. c. peruenit. et
c. consuluir. s. eod. Ita vbi notorie appellatus iniuste agit
contra appellantem non debet appellatio eum adiuuare.
nec in hoc suspendere iurisdictionem iudicis a quo. c. ij. in
argumentuz de mut. petit. Octauus datur intellectus
q̄ littera intelligatur vt iacet. q̄ actum erat petitorio. pos-
sessor. fuerat cōdēnatus. appellauit appellatione pendē-
te super petitorio. si turbet in possessione. potest prin. agere

possessorio. Nec obstat dependentia appellationis. et si
suspensione iurisdictionis. quia nihil com habet possessio cum
proprietate. l. naturaliter. §. nihil com. ff. de acquir. poss. Et
pendente petitorio bene potest intentari possessorium. l.
cum qui. §. cum fundus. ff. de vi et vi ar. habetur in. c. pasto-
ralis. et in. c. cum dilectus. §. de causa poss. et proprie. et ita
Imo. hic post do. Ant. qui has duas ultimas lecturas co-
mendat. sed per hunc intellectum facit tex. in verbo. eo. de quo.
iuncta. l. nulli. C. de iudicijs. et. c. i. §. de sequestra. po. et fru.
nam possessorium et petitorium habent conexitatem. ut co-
tinentia eorum diuidi non debeat. ut vnus iudex tractet pe-
titorium alius possessorium eiusdem rei. et contra hunc intel-
lectum facit cle. i. de causa. po. et proprie. tenendo quod in-
ducat ius nouum. ut patet per verbum decernimus. Et te-
nendo hunc intellectum. est pulchra limitatio ad. l. nulli.
¶ Nonus datur intellectus. per do. Ant. Panor. et Imol.
quod hic propterea additur iudex a quo. quia illud ten-
dit in faciliorem executionem et expeditionem appellationis.
nam ex quo ille molestabatur appellans in sua possessione.
¶ Interest iudicis a quo. prouidere ne molestet. primo
quia si necesse haberet appellans pati se molestari. vel inte-
rea litigare super hac molestatione tum propter impedimen-
ta. de facto. tum propter litem super hac molestatione nimis
impediretur causa appellationis. unde ut faciliorem expedi-
tionem habeat. non mirum si recurratur ad iudicem a quo.
Item ex alio recurritur ad eum. quia cum finita causa appel-
lationis. si pronuntiatur male appellatus. causa reuertitur
ad manus suas. quando a grauamine fuerat appellatus. c.
ut debitus. j. eo. Ideo sua interest. ut conservetur causa pe-
ndente appellatione in eo statu in quo eam dimisit. et maxi-
me quia facilius. postea erit isti iudici. a quo. executio sen-
tentie. si interea pendente appellatione nihil est imutatum.
et propter has rationes secundum Panormium. hic additur iudex
a quo. et hoc retento procedat tex. noster siue in delegato
siue in ordinario. Nec obstat quod dicit glo. de suspensio-
ne iurisdictionis. per. c. ut debitus. quia licet sit suspensa de-
legati iurisditio. non tamen est extincta. c. cum cessante. vbi est tex.
j. eo. iuncto. c. si a iudice. in fi. eo. ti. li. vj. vbi delegatus reuo-
cat grauamen pendente appellatione ab eo. ergo non est
eius iurisditio extincta. quia tunc non posset reuocare. nec
reuocando reassumere iurisdictionem contra iura pre-
dicta. cum ergo nec etiam iurisditio delegati per appellati-
onem sit extincta. ergo cum sua etiam interfit ut dictum est
§. de ordinario. quia ille rationes sunt generales etiam de
legato. ergo sequitur quod etiam delegatus iudex a quo
poterit addiri. quo ad omnia que respiciunt faciliorem exe-
cutionem appellationis. Et sic generaliter quotidie alle-
gatur iste tex. quod iudex a quo. potest omnia que tedium
in faciliorem executionem appellationis. dummodo ap-
pellationi non preiudicet. et faciunt notata per Spec. eo.
ti. in. iij. parte. §. pe. Et quod voluit glo. in. d. c. non solus.
in verbo quicquid fatentur. bene Panor. quod inter de-
legatum et ordinarium. est tamen hec differentia. quia si ordi-
narius detulit appellationi poterit principaliter postea
addiri ut noua causa incipiat coram eo. licet secus in de-
legato. quia caret iurisdictione postquam detulit. c. cum appel-
lationibus. eo. ti. li. vj. Et ita concludit in sup. allegata deci-
sione rote. c. c. l. que incipit. ex hoc insurrexit in fi.

Consuluit. Generalis appellatio si fiat
in omnibus causis non valet.
§. si in vna tantum bene valet. h. d. diuiditur in du-
as partes. prout duo deca ponit. scilicet ibi. si vero ab aliquo lo-
co. Glo. i. verbo generalis in fi. secundum quod declarat hic In-
no. tex. in glo. ista videtur sentire etiam contra Inno. vult
quod appellatio generalis in vna causa procederet. sed re-
quiratur hodie expressio cause sui grauaminis. d. c. ut de-
bitus. sed melius in. c. cordi. eo. ti. li. vj. Et sic vult Inno.
quod decretalis nostra hodie sit correcte in secundo dicto
quatum ad appellationem iudicialem. Sed in appellatione
extra iudiciali. vult Inno. quod non requiratur expres-

sio cause. sed satis sit quod ex verbis vel facto possit verisimi-
liter grauamen timeri. et illud sequatur. Glo. est communiter
contra Inno. in hoc quod loquitur de extra iudiciali ap-
pellatione. quia in ea requiritur cause expressio. ita glo. in. c.
considerauimus. §. de elec. in. c. vt debitus. in verbo ratioa-
bili. j. eo. et etiam est bonus tex. et ibi glo. in. c. cordi. eo. tit.
lib. vj. in principio. facit glo. in. l. eius. et in. l. fi. et idem sen-
tit Bar. ff. de appel. re. tamen quatum attinet ad appella-
tiones extra iudiciales. videbimus in. c. bone. vbi latius. et
quatum attinet ad iudicialem in. d. c. vt debitus. j. eo. secundum
Joan. and. tex. noster habet aliam lec. quam etiam videtur
sentire glo. nostra. aliter intelligendo quam. §. l. q. in hoc ver-
siculo si vero decidatur. quod appellatio generalis respec-
tu vnus cause valeat. hoc modo intelligendo. §. q. expres-
so vno grauamine. et sic obseruata forma. c. cordi. et. c. vt de-
bitus. appelletur subiecta clausula generali. dicendo appel-
lo a tali grauamine et quocumque alio actu vestro in futuro
fiendo ne ad vltiora per me procedatis. et hoc sequitur hic
do. Anto. et Imo. Panor. dicit quod quo ad effectum iuris il-
la clausula generalis. et in omnibus alijs. subiecta post speci-
ficatum grauamen erit superflua. quia omnino ex quo appel-
latum est ab vno grauamine sine illa clausula generali. ta-
men iudex a quo non poterit ad vltiora procedere. c. sup.
eo. lo. i. secundum com. intellectum. §. eo. quia hoc inest a iure com-
muni in quacumque appellatione ut suspendat iurisdictionem
iudicis a quo. ne in alijs procedat ad vltiora. ergo expres-
sio dicte clausule generalis nihil operatur. quia expressio eorum
que tacite insunt nihil operatur. l. non recte cum vulgari-
bus. C. de fideicom. fatetur tamen Panor. quod illa clausula et
practica erit utilis ad euitandum dubium de quo in. c. super
eo. lo. i. §. eo. Dum ibi dubitatur an appellatio ab interlo-
cutoria suspendat iurisdictionem iudicis a quo. ad non con-
nexa dicens phil. petrus. hic dicit quod hodie hic tex. est
correctus per cle. appellanti eo. ti. vbi appellatio ab inter-
locutoria non iustificatur nisi circa grauamen expressum no-
minatum. nec iustificatur ex alijs causis etiam verisimilibus
de nouo deducendis. ergo appellatio interposita ab vno
grauamine subiecta clausula generali. put. voluit Jo. an.
nihil operabitur: nisi respectu grauaminis nominatum ex-
pressum. quinimodo. et fortius dixit ipse etiam in terminis. spe-
cificato vno grauamine. subiecta clausula generali de alijs
deducen. et verificandis. et si certificetur per relationes ad
acta. dicendo prout in actis apparet. tamen appellatio non ius-
tificabitur nisi respectu grauaminis deducti nominatum
non respectu aliorum in relatione inclusorum. nec in generali clau-
sula comprehensorum. Ita Bal. in. l. i. in fi. C. de epa. aud. ita
Bal. in. l. edita in repetitioe paduana in. x. col. et. vij. C. de
ed. Bal. in. l. minoribus. C. de his quibus. vt indig. in. l. eos
§. si aut. C. eo. in. l. terminato. C. de fruc. et lit. excep. Ita
Ang. in. l. i. ff. de liber. et post in. l. vbi aut non apparet. §. q.
illud aut illud. in. l. quicquid astringen. in principio. ff. de
ver. ob. in. l. i. et ibi Imo. ff. eo. in. l. preter. in principio. ff.
de opis noui nun. ergo nec in casu nostro clausula genera-
lis aliquid operabitur. Sed ille intellectus Jo. an. non vult
hoc quod presupponit do. Phil. quod clausula generalis ope-
tur circa iustificationem vel ne. §. bene vult quod ex quo appel-
latum est ab vno grauamine iuncta clausula generali. quod
regulariter generales appellationes reproben. ut dixerat
in. i. responso. tamen ex quo illa non est omnino generalis sed fa-
cta expressio vno grauamine subiecta clausula generali.
generalitas non habet viciare appellationem habilem circa
grauamen nominatum deductum. quia vtile per in vtile non vi-
ciat. et ideo dixit tex. ab eo. iudice est deferendum. quasi du-
bitaret circa delationem appellationis: non circa iustificatio-
nem. et quod appellatio non possit iustificari etiam ex deducendo
comprehensis in clausula generali. tenet Do. de Rota. de
cisi. sua. vij. que incipit. Item si appelles do. Ant. et ibi di-
cam in. c. ut debitus. j. eo. Lardi. et Imol. in. d. cle. appel-
lanti. Imol. in. c. clericus. §. de iureiur. Et Semi. in. d. c.
cordi. eo. ti. lib. vj. quesuit hic Inno. de libello siue petitio

De Appellationibus

neq; in attentatis. ideo ante q; intré illud sciendū est q; nō
solū innouata appellatione pendēte sunt attēta. sed eti-
am innouata pendente tpe ad appellādū. glo. in rubrica
ff. nil. no. ap. pen. c. nō solū eo. ti. lib. vj. qd pcedit in appel-
latōe ē ab interlocutoria. vt sicut pēdente appellatiōe. in
nouata pendēt ex futuro euentu. an appellatio iusta pūn-
ciē vel nō. d. c. nō solū. ita attēta pendēte tpe ad appel-
landū ab interlocutoria intelligite iustificata appellatiōe
sicut requirit in appellatiōe ab interlocutoria. Ita Ang.
de aretio. in. l. i. ff. nil. no. ap. pen. in. iij. col. 7. postea idē in
v. col. circa materiā attentatorū distinguit. aut appellās i
nouat tūc si ille actus p̄riat appellatiōi v̄ illi renūciare. l.
ad solutionē. C. de re iud. l. i. ff. illud. C. de tēpo. appel. c. q;
ad consultationē. de re iud. si vero nō p̄rietur appellatiōi
si est actus ē iudiciū factus intra tpa ipso succūbēte re-
uocat per officiū iudicis. Bar. in. l. chirographis. ff. d. ad-
mi. tu. si iudiciarius admittit ad iustificationē appellatio-
nis vel faciliore expeditionē. alias nō. c. an sit. et. c. cum te-
neamur. j. eo. c. si a iudice. e. ti. lib. vj. l. p. hanc. C. d. tēp. ap.
Aut appellatus innouat. si corā iudice a q; si iudiciū pen-
dēs silentiū iponit sup tali innouatione. tūc reuocat via
attēta. l. cū ex cā. ff. eo. l. iij. C. eo. c. nō solū. e. ti. li. vj. Alias
nō reuocat in viā attēta. c. cū nobis oliz d. elec. vidimus
in. c. i. s. eo. de innouatis per iudicē a q; i. d. c. cū teneamur.
z. c. nō solū. Et d; appellans nō eodē libello. sed postea se-
patim petere attēta reuocari. tū si fiat eodē libello vale-
bit. Bal. z. Sali. in. l. iij. s. eo. Ang. de aretio vbi prime. in.
v. j. z. v. col. 7. licet possint reuocari mero officio iudicis
ipsa attēta sine ordine iudicario. vt est glo. in. d. c. nō so-
lū. z. in. de. ij. vt lit. pen. Sali. in. d. l. iij. C. et si si deducatur
in libello z sup illis cōtestatio litis fiat nō poterūt reuoca-
ri nisi cū pleno iuris ordine. Ita Ange. in. d. l. i. in. vj. col.
S; hoc est q; glo. in. de. i. de officio dele. in. de. sepe de v. b.
fig. d; volunt q; si executor sup pūitione beneficiāli assū-
psit p̄es iudicis in vno. poterit tū redire i his que restāt
expediēda. ad partes meri executoris suscipiēdas. S; nia
in executionis lata intra tpa ad appellandū t; c. per tu-
as. p. locū a speciali de sen. exco. nec reuocabit in viam at-
tēta. sed erit necessaria absolutio. Joā. an. in. c. venerabi-
libus. s. porro. in. glo. an vbo appellatū de sen. exco. lib. vj.
Ang. vbi prime in. viij. col. Redeamus ad questū. Que-
sūt hic Inno. d. forma libelli qū petitur attēta reuoca-
ri. Et pcludit qd nō sufficit dicere. peto attēta post ap-
pellationem reuocari. Sed necesse habeat subiūgere. z; q;
appellationē. quasi sentiat illa tū attēta esse reuocāda.
que sunt attentata post appellationē. z; q; appellationem.
Non aut alia attēta post appellationē. que appellatiōi
nō p̄dicunt. Ad hoc facit quod nō. idē Inno. in. c. cum
nobis oliz. s. de elec. in. c. auditis. s. de p̄ur. licet ibi loqua-
tur de appellatiōe eūiudiciali. Et hāc formam libellādi.
Sequitur hic Bal. Dicit aut dicit quod satis sit petere re-
uocari attentata post appellationē. q; suppelebitur. z; con-
tra appellationē. l; ommissum fuerit do. Anto. hic dicit ita
esse distinguendū. q; aut loquimur de appellatiōe eūi-
udiciali. aut de iudiciali. si de eūiudiciali. tūc ex quo illa
ius partis nō suspēdit. d. c. ad dissoluendū. Et ibi Inno. j.
de dispens. impub. Inno. in. c. q; ppter. s. de elec. Nā pen-
dente appellatiōe extra iudiciali pars nō impeditur vt
iure suo. dictis iuribus. z; diri latius. in. c. i. s. eo. propterea
attēta a parte. post appellationē nō sunt simpliciter nul-
la. nec veniunt retractāda nisi quatenus contradicāt ap-
pellationi. Et isto casu procedat modus libellandi tradi-
tus per Inno. Dic aut loquimur in appellatiōe iudicia-
li. tūc ex quo appellatio iudicialis suspendit iurisdic-
tōnem iudicis quo ad oīa. c. super eo. el. i. z; ibi vidimus. s.
eo. Et ideo attentata per iudicē post talē appellatiōē ve-
niunt reuocanda. ē si nō sunt q; appellationem. q; iuris-
dictio iudicis est suspēsa quo ad oīa. Et ideo sufficiat sim-
pliciter libellare. petendo attēta post appellationē reuo-
cari. non addito q; d. Ant. sequit Inmol. z; Panor. etiaz

vno addito. s. q; tū omni casu substitueretur libellus quo
simpliciter peteretur attentata post appellationē reuo-
cari. Mouent q; verba libelli extēduntur z; improprianf
vt libellus substitueat glo. est in. c. constitutus. j. de reliq; do.
in. c. p̄ntium. in. prin. z; ibi Semi. de testi. lib. vj. in. l. si olei
C. loca. glo. in. l. i. C. d. vsuffr. z; ibi Bar. in. l. sed si possessio-
ri. s. sed si iuramentū. z; ibi Bar. ff. de iure iu. l. 28. in. l. si-
quis. intentiōe ambigua. ff. de iudic. Cū ergo verba libel-
li improprianf z; extēdant z; in dubio ē intelligantur
fm subiectā materiā. si vno. in. prin. ff. loca. c. rogo. xj. q.
iij. ideo libellus sustinebit licet petatur simpliciter attēta
post appellationē reuocari. q; resoluetur si sumus i ap-
pellatione eūiudiciali post appellationē. z; libellus iter
petetur fm subiectam materiā. z; generaliter intelliget.
peto attēta reuocari. i. que sunt q; appellationē vel iuris-
dispositionē attēta. c. audita. de resti. spo. fm do. Anto.
hic. Et de hac forma libelli z; petitiōe do. Anto. aliquid i
c. dilecti. el. ij. j. eo. per Archi. in. c. sunt quoz. ij. q. vj. dñs
Ant. in. c. cū nobis olim. in. i. carta de elec. in. c. dilecta. d. ex
cep. C. Sed elegās qd est quid si petat appellās reuocari
suaz z; attentata. z; sup hoc litē contestetur. an poterit po-
stea velle insistere sup reuocatiōe attentatorū z; eoz p̄ui-
legio vt ante oīa ex officio iudicis expediat. late per doc.
maxime Joā. an. z; Semi. in. c. non solū. eo. ti. lib. vj. Et sci-
endū est q; reuocatio attētorū petit per officiū iudicis
c. nō solū. z; ibi habet. eo. ti. lib. vj. Et l; dicat nō quicquid
permittit iudicis potestati subicif necessitati. l. nō quicqd
ff. de iudic. tū hoc officiū de necessitate iudex impartiri te-
netur si petat. d. c. nō solū. ponderādo verbū d; de cuius
natura ē vt importet necessitatē. vt dicam post Panor. in
c. pposuit. j. eo. z; nisi iudex peritus reuocet attēta pote-
rit appellari. z; talis reuocatio sit sumarie sine li. pte. libel-
lo z; similibus. vt voluit glo. nō. in. de. ij. vt li. pen. z; predi-
cta nōd Bal. in. l. appellatiōe. C. eo. Inferē ē ex predictis
ad decisionē alterius qōnis. nūquid attentata post appel-
lationē sint nulla ipso iure. z; ex dictis Inno. vt q; non. ex
quo petunt reuocari. q; nō sūt nulla. c. ad dissoluendū. j. de
despō. impub. tū huic articulo rñdet Lapus in. d. alle. i. q;
petunt reuocari vt d; facto pcesserūt. prout ē est glo. in. c.
accedēs el primo. in. vbo. cassauimus. s. vt li. nō cōt. in. l.
i. in. p̄ncipio. ff. de fer. tū do. Ant. hic dicit ita distinguendū
ex mēte. Archi. ij. q. vj. c. quotiēs. aut loquimur de attēta-
tis post appellationē eūiudiciales z; tūc illa nō sunt nulla
ipso iure. sed veniūt reuocāda. aut loquimur in appellatiōe
iudiciali. z; tūc aut est interposita cū causa. z; de his que sūt
expresse de iure cōi. z; tūc attentata post talē appellatiōē
sunt nulla ipso iure. z; facit tex. in. c. Rodulfus in. c. signifi-
cauit. s. de rescrip. c. exhibita. s. de iudic. aut ē interposita
appellatio cū causa. sed illa causa nō est de expressis in iu-
re. z; illo casu attēta valeant. C. Sed veniūt reuocanda.
Archi. in. d. c. nō solum. s. illa vero. refert Hosti. in. c. ex cū
questiōe. de resti. spo. ponētē hāc distinctionē: quā ponit
do. Anto. s. aut appellatū ē in casu a iure expresse pmissō.
aut nō. Et dicit q; nō est sine rōne Joā. an. in. d. c. nō so-
lum. dicit q; istam distinctionē nō inuenit in libro suo. nec
videt rationem differētie. sic quoq; Panor. hic reprehē-
dit do. Anto. z; primo circa primū mēbrum. q; q; cum est
tex. in. c. dilecti. z; in. c. audientiam. j. eo. vbi attentata post
appellationem extra iudicialē. sunt nulla ipso iure. immo
do. Anto. in. d. c. dilecti. colligit ex illo tex. q; attēta per iu-
dicem a cuius actu extra iudiciali est appellatum. attēta-
ta post talem appellatiōem sunt nulla ipso iure. item in
secundo membro. dū facit differētiā an causa sit expres-
sa in iure vel ne. dicit ipse illa differētia in iure nō pon-
deratur. nisi quo ad effectum clausule appellatiōe remo-
ta. c. pastoris. z; ibi videbimus. j. eo. vnde cōcludit ipse
put etiam Lapus in. c. licet in principio. de sentētia exco.
lib. vj. q; siue loquamur in appellatiōe iudiciali siue ex-
tra iudiciali. attentata sint semp nulla. siue fuerint attēta
per iudicem vt iudicem. siue per iudicem vt partem. siue

fuerit appellatū ab actu iudicis ut iudicis. siue fuerit appellatū ab actu iudicis ut partis. adducit tex. in. c. dilecti. j. co. ubi loquitur tex. qñ fuerat appellatum ab actu iudicis e iudicialiter. Itē adducit tex. in. c. i. s. co. ubi appellabatur ab actu iudicis ut partis. et tñ attentata sunt nulla. sed ille tex. fm alijs intellectum bene pōt loqui qñ appellabatur ab actu iudicis ut iudicis. ideo non dicit attentata esse nulla. Sed dicit ea esse reuocāda. et expresse Panor. post In no. in. d. c. cū nobis olim. tenet qñ attentata post appellationem e iudicialiter non sunt nulla ipso iure. Et dixi in. c. i. s. co. vbi posui rationē. et ideo per ibi dicta concludendo videt qñ attentata post appellationem iudicialē sunt nulla ipso iure. attentata vero post appellationē e iudicialē non sunt nulla ipso iure. nisi fuerit appellatū ab actu e iudiciali iudicis. qñ tunc attentata per euz erunt nulla. Sed ita voluit. d. An. in. c. dilecti. j. co. Si autē esset post appellationem et inhibitionem non est dubium qñ sunt nulla. c. non solū preallegato. rota decis. cxxi. incip. item qñ si post. Et idem si solum parti sit inhibitorium. Bemin. in. d. c. non solum. §. illa. in. iij. col. et hoc retento pro conclusionē vsqz adeo attentata sunt nulla. qñ etiam si renunciatur appellationi vel deferretur appellatio. tamen potest post desertam appellationem pars petere reuocari attentata. et admittitur non obstante desertione. et admittitur ad probandum de veritate grauaminis. non ad finem appellationis prosequende sed ad finē vt attentata reuocentur. iuxta. not. in. d. c. non solum. eod. ti. lib. vj. Ita Lopus nō allega. sua prima. et faciunt nōta in. c. licet. vbi glo. nō. de sententia ex co. lib. vj. rota decis. i. que incipit. qñ attentata. videt tene re pñum. sed intelligite eoz decis. vt non possint reuocari attentata. deserta appellatione. via. l. pñuilegiata officij iudicis. vel sine alia cautella. iuxta nōta. per glo. in. de. ij. vt lit. pen. Et ita loquitur fundamenta predictę decis. Si vero loquimur de reuocatione attentatorū per viam ordinariam fienda tunc attentata. per desertionem non conuale scūt. Ideo possunt peti reuocari. non obstante desertiōe. Ita procedit allegatio Lapi. et nō. in. d. c. licet.

Comparati. Obtenū appellationis non debet quis contem nere citationem legati. b. d. vel sic fm Panor. appellatio friuola non excusat inferiorem quo minus teneatur obedire superiori. et quo minus de pñtu puniat. nisi innocentiam suā aliter purget. b. d. Diuiditur in quatuor. In prima oppositionē Lard. In secūda que est ibi. cumqz. ponit respōsiones. In tertia que est ibi. Lard. eōtra. ponit replicationem. In quarta que est ibi. nos vero. ponit dēcisionē. ¶ Nō ex tex. ibi. tuas petitiōes. fm Imo. hic. qñ ex cōmunicatus non solum repellitur a iudicio agēdo. c. cū inter. s. de excep. c. intelleximus. s. de iudic. sed etiam repellit a petitione extraiudiciali. et facit qñ voluit In no. vbi late de materia in. c. veritatis. s. de dol. et pñu. Joā. an. et alij in. c. pia. de excep. lib. vj. nōtur in. c. decernimus. de sententia exco. lib. vj. ¶ Nō secūdo ex tex. ibi. i. Diaco nus Lard. qñ exceptio ex cōmunicationis potest per iudicem admitti. etiam si opponat a tertio cuius non interest in ea causa opponere in qua opponit. ita Imo. hic. Et est ratio. nam exceptio ex cōmunicationis potest per iudicē ex officio opponi. d. c. pia. in. fi. nō mixt si tertium cuius nō interest. potest opponētem talem exceptionem audire. cū nemine opponente possit ipse de ea disputare. Et sic habes qñ licet exceptio. tua non interest. impediatur li. conte. et antea sit opponen. nō post. l. posthumus. §. si quis ex his. et ibi. Bar. et Ange. ff. de inoff. test. Notat Imo. et alij in. c. super his. §. de accusa. Bal. in. l. ij. C. vt lit. pen. in. l. fratres. C. de inoff. testa. in. l. i. ff. circa fi. C. de pet. here. in. l. i. C. de fideicō. liber. in. l. certa. C. quādo prouoca. Ludo. late. in. l. i. ff. ticius. ff. de verb. ob. faciūt notata per Bar. in. l. i. ff. luum. §. si quis. ff. de leg. prestā. in. l. iij. §. cā. ff. de bon. poss. ti. generali. tñ vbi iudex potest procedere ex officio. illo casu potest admittere tertium cuius non interest. exceptio-

nem opponētem. super qua potuisset iudex procedere ex officio. Ita Imo. hic. per hunc tex. tñ potest qñ tertius opponentem exceptionē ex cōmunicationis. in causa in qua sua non interest. opponi illa exceptio. Tu non venis audiendus qñ tua non interest. Ita voluit Specula. in. ti. de rescrip. pñta. §. ratione forme. vers. Sed pone tu es. Ita Joan. and. Archi. et Bemin. in. c. i. in. v. col. de rescrip. l. i. vj. ita Lopo. in. c. nōnulli. s. de rescrip. Et saluādo Imo. erit effectus istius exceptionis. tua non interest. hoc casu. qñ iudex propter talem exceptionē poterit talem repellere. cum sua non intersit. c. veniens. s. de testi. c. non solent. ij. q. vj. poterit etiam si velit talem. opponētem ex cōmunicationem admittere. vt hoc tex. et sic est in arbitrio iudicis. hoc probat per illud qñ videmus in simili. si iudici sit notorium qñ actor sit ex cōmunicatus. potest si non opponitur eum repellere. si tñ non repellat sed cū eo procedat. valet iudicium. Ita Bemin. in. c. pia. §. si vero in. ij. col. de excep. lib. vj. Joan. and. et do. Anto. in. c. exceptionē in. i. col. de excep. ¶ Nota ex tex. ibi. in legatis regis. qñ eps potest esse legatus regis. et sic pñcipis secularis. facit tex. xvij. di. c. si eps. et dicā in glo. ¶ Nō ex tex. ibi. in salaminiana ecclesia. fm Bal. qñ nuncius in relatiōe sua debet referre. non solum citationē factam. Sed etiaz dñ referre. in quo loco inuenit citatū. similiter dicit. Bal. dñ referre quo die citauit. et est rō fm eum. nā potuisset citare euz in loco vel die inhabili. puta in ecclesia. §. c. decet de imunitate eccle. li. vj. qñ nōta in. l. nemo martyres. et ibi. Bal. et alij. C. de sac. san. eccle. nō per Ang. in. l. pleriqz. ff. de in ius voc. nec ob. dictū Bal. qñ euz sit officialis publicus pñumptis est p eo qñ solēnter egerit. l. i. C. dñ fid. inst. et iur. bast. ff. qñ nō. lib. x. qñ illud nō pcedit in istis cursoribus. vt p eis pñsumat. nisi vt ipse subicit. dicamus qñ p iuramentū qñ pstant. qñ iurāt fideliter exercere officiū. l. si quis scurio. C. de falsis. c. ad audiētiā. s. de prescrip. tñ dicit qñ. opi. ē tu tior. ¶ Nō ibidē in salaminiana. qñ nō solum credif nūcio de ipso actu citatiōis. s. et de his que sunt ex actu. sed pñe ra citatiōis. put est in q loco inuenit. ita Pano. hic i penultima col. tñ fm dicta prime ex mēte Bal. iste tex. nihil facit. nāz hic deponebat de substātibilibus. citatiōis. vj. in q loco citauit. nā relatio nūcij bene dñ pñnere in q loco nūci us citauit vt sciamus an citatio valeat. ¶ Nō. ex tex. ibi. sius nūcius. qñ credif nuncio citati et referēti. de q dicā in glo. §. elegātius nōte fm Bal. qñ viue voci nūcij sine scri ptura credif. et est tex. nō. in. l. diē pñferre in prin. et in. l. i. ff. si interpellant. in. pñ. ff. de arb. vbi viue voci nūcij credif d citatiōe et d p rogatione. faciūt q habent in. c. ex litteris. s. de in integ. resti. in. c. cū dilecti. ibi viue voci. s. de do. et pñu. Et latius qñ dicit vñ Bal. quo ad citationē verbalē. S. quo ad realē citationem puta missionē in possessionē. capturā persone derobationē. non credif nūcio. nisi ondat litteras. l. missi opinatores. C. de exac. trib. li. x. l. phibitus. C. de iur. fis. eo. li. notat Bar. i. l. pallatinos. C. de loca fūd. patri. Ita Bal. hic. ¶ Nō ex tex. ibi. appellationis obtētu. qñ appellatur a cardinali in dubio papa presumit appellationē iniustam. qñ verisimiliter presumit qñ Cardi nalis aliter nō esset iudicaturus quā ipse. ita Bal. hic per tex. iuncta glo. in. l. i. ff. de off. pñse. pñeto. ¶ Nō ex tex. ibi. in psona pñria vel ydoneos nūcios. qñ citatus vt se putēt intelligif vt se presentet per se vel per pcuratorē. Et fm Imo. est ratio. qñ subiecta materia ita suadet. nā in dubio citatus nō cōpellitur psonaliter cōparere. c. i. de iudic. lib. vj. l. i. C. de pcur. Et ideo satis dñ se pñtare si comparet p pcur. et facit tex. in. c. cū cām. s. de iuramēto cal. proprie tñ fm Panor. hic presentare dicit se. qui psonaliter cōpa ret. vt est glo. nō. in. de. dudū. §. statuimus in vbo presenta ri de sepul. quod dicit esse notan. ad statuta. Et notate ad aliud istum tex. qñ licet facta per nūciū vidētur facta per dominū. qñ est pica ramū et organū eius. l. multū interest. C. si quis alteri vel sibi. l. i. ff. de cōtrahen. emp. tñ non dicitur factus in pñria persona per ipsuz dñm quod patet

De Appellationibus

ex quo hic ponuntur ut diuersa facit optimus text. et Ibi Bar. in l. per hanc. C. de errogan. militaris anone li. x. Et glo. in cle. i. vbi Card. de iureiur. in cle. i. in verbo psonali ter de vi. et ho. cler. Et qd notat Jo. an. in. c. tua nos. de te sta. Bal. in l. nulli. C. de ep. et cle. bonus tex. ibi Bal. et Pa nor. in. c. si. de offi. del. l. si ego. ff. quod vi aut clā. **N**o ex ter. ibi. Innocentia tua iunctis. s. narrat. fm Bal. hic q licet dicat quod quelibz iniusta cā excusat a dolo. vt vo luit glo. nō. in. l. i. ff. si quis iurisd. non obtem. in. l. an. pe. C. de plag. in. l. i. in fi. et ibi Bar. ff. de abig. Et est tex. i. ligitur. s. i. ff. de lib. cā. voluit Ludo. in rubrica. ff. de arb. in anpe. col. tñ fm Bal. hic habes tex. q imo non solū in iusta cā non excusat contumacē. nec ē leuis. quod patet. nā ex quo iste se asserit esse in legatioe regis. non per hoc q allegaret talem cām excusatur a contumacia. Et p opi. Bal. facit glo. no. et ibi Semi. in. c. i. in verbo de cetero. s. postu. pl. lib. vj. et facit tex. in. c. cū dilecti. s. de dol. et cōtu. tñ iste tex. nō multum probat opi. Bal. **N**o vltimo ex ter. ibi. te pñte. et q valet citatio nō expresso loco vel die ad quē pars citatur. q videt p ea que nōt Spec. in ti. de ci tatioe. s. i. ver. Quid si citatus. et s. i. de citatione. in pñci pio vbi dicit q citatio dī ista cōtinere. Nomē iudicis citā tis. et an delegatus vel ordinarius. c. pte rea. s. s. dil. nōtur in. l. i. ff. si quis in ius voc. nō ier. in. c. sup litteris. s. de re scrip. Nomē persone citātis. et citati. qz ad instātiā par tis fieri debet. l. ad perēptoriū. ff. de iudi. l. pperan. s. et si quis. C. de iudic. nōt. do. Ant. in. c. i. s. de iudic. nec quo ad citatū dī in icerto vagari. c. pastoralis. s. i. c. si. s. de rescrip. dī continere rē siue cām sup qua fit citatio. c. ad bec. et ibi habet. s. de rescrip. c. ij. et ibi nōtur. s. de lib. ob. Debet cō tinere locū ad quē fit citatio. c. si. s. de rescrip. ne ppter ier titudinē loci parti illudatur. d. c. si. Debet cōtinere diez q cōpareat. s. si vero quidā iurēt. ibi si vero certas inducias in autē. de exib. et intro. re. cle. ij. ibi certū terminū. eo. ti. Et faciūt que. s. dicā. **U**n pro absolutōe huius. pplexitatis dicite. aut loquimur vtrū locus debeat iſeri in citatioe. aut loquimur vtrū dies. Circa primū dic fm Bart. in. l. si vt p ponis la. ij. C. quō et qñ. iud. Aut est ordinarius qui citat et tūc cū soliti sint hñc locum maior. iudices ordinarij va let citatio. sine expressioe loci. qz in dubio citando vñ cita re ad locū solitū. et sic ad locū maior. arg. eoz que notā tur in. l. pe. ff. s. i. ff. de iure. que notant in simili in. l. nulli. maxime per Ange. ff. qz cuiusqz vniuersi. in. l. aliud. s. re fer. ff. de reg. iur. aut est delegatus qui citat. et tūc si est so litus habere locū in quo solet iudicare vel ē cōsuetudo ci uitatis determinat certū locum in quo delegati iudicāt. et tūc per pñdicta valz citatio sine expressioe loci. aut vero nō est solitus hñc locum nec cōsuetudo dat. Et tūc si a pñci pio elegit certū locū in quo intēdit procedere tūc non est necesse amplius exprimere illū locum in citatioe. qz in du bio videt citatus ad locū institutū. ita Bar. in. d. l. si vt p ponis. per illuz tex. et facit tex. in. l. si cū dies. s. si arb. ff. de arb. Et ideo dat cautellā qz semp arbiter siue iudices de legati. vbi nō est de cōsuetudine determinatus certus lo cus in quo procedāt statim eligāt in inicio cause locū in q velint pcedere. **E**t aduertendū ē qz hanc cōstitutio nem loci. possit arbiter vel delegat. facere absente pte. d. s. si arbiter. tñ ad hoc ut ista cōstitutio faciat pñdictū par ti vt pars teneatur in eo loco cōparere. dī intimari parti talis cōstitutio loci. Et ad hoc adduco vobis regulā. glo. in cle. i. eo. ti. p qz dicit Bal. in. l. eos. s. aplos. C. eo. qd vbi in absentia ptis. iudex vel arbiter pōt aliquid gerere qd ē pñiudiciale parti. qd illo casu si gerat parte absente. ad hoc vt pñiudicet parti requirit intimatio. Aut vero nō habet locū deputatū. nec cōstituit. et tūc dī exprimi locus in citatioe. ne pp incertitudinē ps periclitet. c. si. et ibi gl. et doc. s. de rescrip. faciūt nōta in. l. si locus. ff. de iudic. nec obstat tex. nñ. qz hic citabat ab ordinario. s. papa. Et ideo intelligit vt cōpareat in loco vbi papa hz audientiā. non mix s. si alius locus nō exprimit. facit tex. in. c. eos in fi. s.

sentētia exco. lib. vj. in. c. cū dilecti. s. de dol. et cōtu. aut que rimus nūquid valeat citatio nō expressa certa die ad quā debeat cōparere. et tūc Bar. in. l. liber. hō. s. decē hodie. ff. de v. ob. videt cōcludere q ex quo incerta ē citatio nō ar tat citatū. facit tex. in. l. aut qui aliter. s. i. et ibi sentit Bart. ff. qd vi aut clā sentit Bart. in. l. si an kal. circa fi. p vt apo stillat ibi Bal. qui tñ pñm. ff. de ver. ob. Bal. per illū tex. tenet in. l. ij. C. vbi in rē. sed loquit in dilatione expectato ria ille tex. vt sciat certo vsqz ad qd tempus dī expectari. vnde nō bene inferit ad citationē. et ita respōderi pōt ad l. p. xx. allegatā. s. l. si. s. fm vero. et ita pñia oia pro hac p te allegata intelligi possunt. Cum. n. dicte dilationes expe ctatione tēdant ad excludēdum quē a iure suo. debent esse certe. vel alit fiteor q ad hoc. vt certitudinarie iudex sci at. reum citatū esse in mora vel contumacia. citatio dī esse certa. intra quā si non venerit apparet de contumacia. et iudex pñm vt contumacē debet pcedere. Sed qz aliter non valeat citatio. iura ēt pro hac parte allegata. hoc nō dicunt in. l. si. per illū tex. vers. fm vero. C. s. iur. do. impe. in. l. consentaneū. in. l. col. C. quomō et qñ iudi. in. l. iij. per illum tex. ibi qñ. C. de distrac. pig. in. l. si ea. C. qui accusa. non poss. Et etiam in. l. dies festos. C. de feri. Ange. in. l. i. s. hec stipulatio in repetitione. ff. si cui plus quā per. l. fal. Et pro hac parte facit tex. in. s. Si vero ēt quidā iurēt ibi certas inducias in aut. de exib. et intro. re. in cle. ij. circa fi. eo. ti. ibi certū terminū. Contrariam opi. tenet Specul. in ti. de cita. s. sequitur vers. quid si non pñxit. vbi dicit q immo. valet citatio etiā die non expressa. qz cēsetur inesse tacita dies. vt veniat qz primū potuerit. l. continuus. s. itē qui insulā. ff. de verb. ob. l. hec pñditio. la picola. ff. de cond. et de. et per eadē fundamēta tenet hic Bal. et in. d. l. hec cō ditio. Et hanc opi. tñ Inno. in. c. si. qui ma. accusare poss. Jo. an. and. hic. dñs Anto. Panor. et Imol. hic licet dicat tutius esse q dies exprimat. Imol. etiā in. d. l. liber. hō. s. et hodie Bal. et Imo. in. d. l. qui ante kal. Bal. et Ange. in l. pe. C. de anna. excep. do. Anto. in. c. si quicquid. dicat ibi Bal. s. de feri. do. Anto. in. c. pposuisti s. for. cōpe. Ludo. in rubrica de arb. in. vj. col. et in. l. si ex legatā. cā. ff. s. verb. ob. Et p hac opi. adducit tex. nñ in fi. vt supra collegi ad ducit tex. c. eos ad fi. de sñia exco. lib. vj. in. c. cū dilecti. sup de do. et pñ. vbi citatus ad certā diē lapsa illa die. tñ tene tur cōparere qz primū potest. s. citatio habet ēt in se vltra diez certā hoc vt compareat quis quāprimū potest. ergo omiſsa die in citatione. remanebit hoc vt teneatur compa rere quamprimū potest. Nec ob. l. aut qui aliter. s. i. qz re spondet hic Imo. qz ibi loquit in facto dependēte ex po testate partis. quod non coartat pars facere magis vno tempore quā alio. unde non mix si ut pars potest pñdice re debet certificari de certa die intra quā est edificaturus. sed nos loquimur in facto iudicis. et obediētia partis ex hibenda iudici. qz exhibere pars coartatur quāprimū potest. d. l. hec conditio. cum. s. allegat. non mix si in casu nostro non requirit expressio diei. ibi autem bene requi ritur. Et aliter pōt responderi. qz loquimur quando cita tio est inuēta ad finem ut clam non dicatur factū. et possit in actu contradici. ideo ut sit certus. quando uolet facere actum debet dies exprimi. ut ea die possit ad contradicen dū uenire. et hoc ponderat iura. ibi in. d. s. primo. **N**o obstat alia fundamēta que uolūt certas inducias siue cer tum terminū esse exprimēdum qz per argumētum Bal. hic respondet nam in citatione uidet semp inesse certus terminus. etiā si non exprimatur. s. quamprimū poterit. et ideo expressio alteri diei non ē necessaria. d. l. hec con ditio. la picola. et d. s. Item qui insulā. et d. c. cū dilecti. et hoc ēt tenet Bald. in. l. ij. ff. de heredi. insti. **U**er cum scriptū sit. qz est inter utrūqz. pbamus. Imol. hic federe distinctionis. has opi. cōcordat. et fuit distinctio An. quā ipse allegat i. d. s. et hodie. et ibi sequit. Lu. et Pau. s. ea. et Ange. i. l. p interualla. ff. s. iudi. et Ludo. in. l. i. s. nūciatio. ff. de op. no. nunc. licet aliam distinctionē faciat Ange. in

tractatu suo de repertorio sine inuentario. distinguit ergo hic Imo. aut querimus quo ad hoc ut iudex possit punire contumaces: multam imponendo: et in expensis condemnando: et similia. et tunc procedat opus. secunda valet citatio sine die: quia ipso non comparente quamprimum poterit iudex potuit eum multare. Aut querimus quo ad hoc ut iudex procedat ad ulteriora in negotio principali. puta publicatio ne testamenti diffinitione. et similia: et tunc debet citatio continere certam diem. et ita loquitur prima opus. et huic distinctio in iura hinc inde allegata multum applaudent. ¶ Sed per complementum. retento quod citatio debet continere diem. vix debet et continere horam qua pars cogatur comparere. et Bal. in l. si ut proponis la. ij. C. quod et quoniam iudex respondet quod non. sed illo casu resoluitur citatio ut compareat hora debita causam: et ita voluit Panor. in c. consilium. s. de offi. del. facit non dictum Imo. in c. cum nobis olim. s. de elec. ubi dixit quod citatio ad aliquem actum facta non expressa certa hora resoluitur in hora que solent celebrari similes actus. et ideo dicit quod vocatus ad electionem celebrandam certa die. non expressa hora. intelligitur vocatus ut hora missa veniat. quia ea hora solet postea celebrari electiones. per ea que habentur in c. quod sicut. s. de elec. Bal. in c. de milite. vas. qui contumax est. ¶ Sed non per hoc est clara questio. pone. n. ut moris est quod bis in die ius reddat quoniam intelligitur esse hora debita causam ut iste cogat comparere. et dicite quod in vespere ut pleno termino gaudeat videtur citatus. ita sentit Bal. in d. l. si ut proponis. et faciunt que notat Bar. in d. s. r. hodie. et facit tex. optime in d. c. consilium. ¶ Glo. in verbo legatione. in si. habetis primo notare ex glo. quod clericus regalia possidet a principe laico siue ab eo obtinet feudum. si prius citatus sit ab illo iudice laico. teneat ei parere potius quam ecclesiastico inferiori a legato vel papa postea vocanti. Imo. hic et quod et si vocasset post ipsum iudex laicus. quod teneretur parere potius ei quam ecclesiastico. quod sequitur Hosti. declarando procedere in habente feudum a principe. aliter non. quia si a principe non haberet feudum teneat parere semper potius ecclesiastico. s. notandum. xxij. q. viij. tunc facit hic Imo. quod si princeps ecclesiasticus esset inferior papa vel legato et expresse mandaret non obstante iussione regia alicui suo subdito ecclesiastico. quod illo casu comparere. nec excusaretur per iussum regis. ¶ Aliud habes ex glo. quod etiam si clericus habet feudum a laico tunc teneat laicum potius parere papae vel legato quam ei a quo habet feudum. et sic vult glo. quod hic illa excusatio quod erat legatus regis non esset bona. et glo. sequitur hic Bal. sed Panor. in hoc impugnatur glo. dicens quod est contra textum. nam si preterit regie legationis iste non excusaretur non fuisset opus cardinali replicare quod iste non erat in legatione. sed satis fuisset excipere quod legatio cum non excusabat. et tunc hic cardinalis opponebat quod non erat in legatione. ut apparet ex tertia parte textus. puta deduci etiam ex textu: ubi obtentu appellationis. nam papa hic impugnatur excusationem istius inquantum dicit fuisse appellatum. ex eo quod erat friuola certe si excusatio legationis fuisset friuola etiam illam impugnasset. ex quo ergo vnum tunc impugnatur aliud videtur confirmare. c. nonne. s. de presumpti. ¶ Subicit et Panor. quod nec papa nec alius subsistit iusta necessitate poterit facere preceptum aliquod per quod clericus ratione feudi obligatus principi seculari excusetur quo minus illum adiuvet: et prestet debitam fidelitatem: sine causa precipiendo. nam papa non potest sine causa tollere vinculum iuramenti: per quod est ius questum laico. et sic huic principi. sine causa clericus pastoralis ubi bonus tex. de sententia et re iud. nota in c. cum inter. p. Hosti. s. de renunc. faciunt notata per glo. in c. quanto. s. de iure iur. in c. non est. s. de voto. faciunt notata in c. quanto. s. de consue. in c. inquisitus. s. de sententia exco. in c. si quis. s. de offi. dele. et c. si quis. s. de rescrip. et ideo huic precepto papae contra preceptum domini non cogit clericus vasallus obtemperare. fatetur tamen quod cum causa posset papa hoc precipere: et in dubio presumitur causa. glo. in l. relegate. ff. de pen. faciunt notata in c. que in ecclesiis. s. de consil.

et in d. cle. pastoralis. et in c. i. per Panor. s. de ea poss. et per prius vide Panor. in simili materia in c. cum a nobis. s. de testi. Pan. de ca. in consil. c. lxxij. incip. primum dubium in pe. et si. col. Sed colligendo dicta Imo. Hosti. Imol. et Bal. hic: nunquid citatur siue vocatus aut ad concilium aut ad concalcationem: vel similia: a duobus diversis dominis excusetur si vni non pareat: et cui debeat parere dicite. Aut primo est citatus ab vno realiter: quod est captus et detentus in carceribus et tunc si ab alio vocetur non cogit comparere. et excusatur. ita Bal. et ita Ang. in l. sed si quis. s. illud. per illum tex. ff. si quis. caut. ¶ Contrarium est Bart. in l. si qui reus. in si. ff. de pub. iur. tenet glo. et ibi bonus tex. in l. ij. C. ex quibus. cau. maio. voluit Bart. in l. ij. ff. de in ius voc. et faciunt et notata per Bar. in l. ij. s. ff. de custo. et exi. re. Imo. in l. questum. s. de re iur. tenet hanc secundam opus. quia incarcerationis potest citari. tamen si non compareat et procedatur cum potest restitui in integrum. s. in d. l. si qui reus. idem Imo. distinguit. aut est incarcerationis sua culpa: et illo casu possit citari: nec excusetur. quia cogitur mittere procuratorem. ita procedit opus. Bart. et facit tex. in l. et qui data. ff. ex quibus. cau. maio. aut non est incarcerationis sua culpa. et illo casu procedat opus. Bald. hic quod non possit citari. fatetur tamen Bal. quod si data opera fecisset se incarcerationi ab vno domino. quod illo casu non excusaretur. quod minus teneretur parere alteri. p. d. l. et qui data. et recte ponderanti Bal. hic voluit idem quod Imo. in d. l. si qui reus. quod patet de allegat. l. qui in carcere. ff. quod me. ca. ubi tradit de iniuste incarceratione. tamen hanc distinctionem facit glo. in regula. imputari de reg. iur. lib. vj. aut utraque vocatio est verbalis. et tunc si simpliciter vocatur nec additur quod personaliter veniat. utriusque debet parere: dummodo causa non sit ardua in qua regulariter quis non cogitur mittere procuratorem. ut notat in c. querellam. s. de pcur. nam cum causa non est ardua poterit coram vno personaliter esse coram alio per procuratorem. Ita Bald. hic et est tex. in c. eps. iuncto. c. si eps. xvij. di. aut vero personaliter citatur. et tunc ante omnia considerandum est quis sit maior. magistratus super eum et illi debet parere. l. si pupillus. s. qui ad manus. ff. de re iud. Imo. si pareret minori maiore omisso posset de contumacia priuari: si ita Bal. hic Imo. fortius. si minor sciens istum vocatum a maiore procederet cum non valeret processus. ita Bal. hic. et faciunt que habentur in c. questum. ff. de re iud. in c. querellam. s. de pcur. in c. cum bertoldus. s. si. i. faciunt que videbimus in c. si duobus. s. eo. et ubi non apparet quis sit maior tunc consideranda est qualitas cause propter quam vocatur. et illi debet parere qui vocatur ob magis arduam causam. tex. est in l. contumacia. s. i. ff. de re iud. quod ponderat ad hoc Bar. in l. ij. s. ff. de custo. et exi. re. ¶ Aduertat et ubi imineat maius periculum vel maior necessitas et illi parebit qui versatur in maiori periculo vel necessitate tex. est quem ad hoc ponderat Imo. hic in l. si quis in graui. s. si oes. ff. ad filen. et est tex. loquens de causa per ritura. in d. l. ij. s. ff. et ibi Bar. ponderat. ceteris aut paribus locus est gratificationi: quod poterit obtemperare cui velit si cut in simili in c. duobus. de rescrip. lib. vj. ita Bar. in d. s. ff. et Ange. ibi ponit materiam. et Imol. in d. l. contra pupilum. s. qui ad manus. ¶ Tamen tenete menti quod ubi dictum est quod cogitur vni parere. non tamen excusatur ut non pareat alteri penitus. sed solum instante necessitate parendi primo. nam ubi paruit primo et cessante illa necessitate deinde postea parere. secundo ita Bar. in d. s. ff. per glo. non in l. qui de crimine. C. de accusa. et predictus articulus procedit quoniam si multante oes vocantur indifferenter. tamen ubi papa vel suus locutenes vocat vel citat est illi pre omnibus superioribus obtemperandum. ita contra hic doc. maxime Imol. post glo. quicquid dicat hic Panor. ¶ Glo. in verbo. suus nuncius in si. p. clariori intelligentia. ante omnia sciendum est: quis habeat eligere nuncium. et dicite quilibet nuncius siue delegatus. siue ordinarius. eligit sibi nuncius tex. est in c. pastoralis. s. i. s. de offic. dele. tex. et ibi Bal. in l. ij. C. de spoz. et sentit Bald. hic. immo arbitrateliter eligit nuncium. l. sed si interpellatur. s. i.

De Appellationibus

ff. de arb. et in l. diem proferre: in principio co. ti. et pos-
sunt eligere de publicis nuncijs quem volunt. tex. est. in
§. deinde ibi prefidali officio: in autem. de desen. ciuit. et
ita Bar. in extrauag. ad repri. in verbo per nuncium. Et
ideo cum iudices eligant nuncium si falsitatem committat
ipsimet iudices eum puniunt: quia falsitas est quasi coram
eis commissio. ita Bal. in d. l. ij. C. de spoz. per illu. tex. ita Bal.
hic et ex. in l. q. notare. ff. de falsis in l. ista. ff. de co. cussu.
datu. consiliu. hic Bal. q. cu. nuncius possit recusari tanq. q.
suspectus q. eligatur de consensu partiu. p. ea que habetur
in. c. sup. q. onuz. in simili. x. si. unde ne valeat. §. veru. s. de
offi. dele. et ad hoc allegat glo. singu. in simili in. §. et q. se-
pe in autem. de trie. et semel. vbi glo. voluit q. tabellio pos-
sit recusari vt suspectus. ergo etia nuncius: q. et ipse facit
publicu. testimoniu. Et ante oia d. talis nuncius iurare q.
fideliter exercebit officiu. suu. ita Bal. in. d. l. ij. et i. l. mag.
puto. §. illud. ff. de reb. cre. et Bar. in. d. x. p. nunciu. et sen-
sit glo. nra hic. et facit q. d. not. glo. in. l. hac edictali. §. his il-
lud. C. de secu. nup. S. quid si no iurauit nuquid crede-
tur huic nuncio: et Bar. in. d. verbo per nunciu. tenet q. sic.
§. glo. hic tenet cotrariu. qua signate q. no solu. vult q. sit
publicus: sed et q. sit iuratus: vt ei credat et faciunt nota-
ta p. Bal. vbi prime. ¶ Sed qualiter fiet talis electio: et
dicit Bar. in. d. verbo per nunciu. q. ex quo iudex committit
ei citatione istud satis est pro electione: q. talis commissio
simulata: nec includit electione et commissione: sicut in si-
mili voluit glo. no. in. c. i. de elec. li. vj. q. collatio habet viz
electionis et confirmationis: et predicta pcedit: nisi per
statutu. disponeretur alia forma in eligendo nunciu. q.
tunc sola commissio no sufficeret: et quando semel iudex eli-
git vnu in nunciu. non debet postea nec potest illum mu-
tare. Pau. de ca. in. l. testamenta. C. de testa. per textum in
l. in fraudem. §. quotiens. ff. de iure fisci. ¶ Electio nuncio
anteq. fiat citatio debet fieri commissio de citando: nec pos-
set nuncius citare: nisi fuisset sibi commissus a iudice: ita est
textus. no. in. l. neminem. C. de exhib. et intro. re. et ibi Bar.
pond. et voluit do. Anto. in. c. i. s. de iudic. do. Anto. con-
f. suo incipit Jesu christi eiusq. matris. Bal. in. l. enz cle-
rici. C. de episco. et cleri. in. c. i. de milite vas. qui contu. est.
Bal. in. l. palatinos. C. de fundis fisco. li. xj. Nec iudex de-
bet committere: nisi petitus a parte vt citet. ita Bar. in. l. si
finita. §. iul. in. iij. col. ff. de dam. infe. ita Bar. in. l. consen-
taneum: et in autem. qui semel. C. quo et quando iud. et fa-
cit q. d. voluit Bal. in. l. si curatoris. C. de iure delibera. vbi
voluit q. non solum in citatione: sed i. omni actu cause iu-
dex non expediat: nisi rogatus a parte exceptis his casu-
bus in quibus interponit officium suum non rogatus: et
faciunt que habetur in. l. iij. §. hoc autem iudicium. ff. de
dam. infe. et tali commissione sibi facta nuncius impeditus
potest eam alteri. intelligite nuncio publico ipsam cita-
tionem committere. ita Bal. in. c. cum dilecti. v. columna.
Et Panor. in. c. si. iij. col. s. de dol. et contu. et de ista commis-
sione non creditur verbo iudicis: sed debet probari: vt
alia acta: et in actis apparere: quia est pars substantialis
actorum illa commissio. tex. est et ibi Jo. an. et alij i. c. quo-
niam contra: in fine. s. de proba. faciunt notata per d. An.
et Panor. in. c. i. de iudi. ¶ Nec presumetur talis comis-
sio: etiam dato q. de relatione et citatione constet in actis.
ita Ange. in. l. sciendum. ff. de verbo. obli. Ange. de are-
tio. in. l. ex consensu. §. si. xij. col. ff. eo. vbi prosequitur hac
materia relationis. nuncij: et faciunt que notat ibi Bar. fa-
cit textus in. l. quicunq. §. i. ff. de publ. nam q. sit commissio
citatio per iudicem: ista est solennitas extrinseca: que no
presumitur: nisi probet. c. ea nescitur. j. de his que fiunt
a prela. c. cura. j. de iure patro. cum similibus: et cotrariu
teneat. do. Anto. et Panor. in. c. i. s. de iudic. et propte-
rea dixit Jo. an. in addi. ad Specu. in ti. de citatione. §. se-
quitur: versu. §. nunquid. q. cauti debeant esse litigantes
vt faciant apponi commissionem de citando in actis. quia
alias processus no valebit. ¶ Sed opere precium est sci-

re nuquid procedat hoc q. d. dicitur de commissione etiam
in nuncijs publicis: et debetis scire q. nuncij publici ad hoc
vt credatur eis: vt publicis debet portare aliquod signu.
diuersum ab alijs. et tamen in his standum est consuetu.
dini. ita Bar. in. l. cum qui. §. sed si diuum. ff. como. et l. p.
hibitum. C. de iure fisci. libro. x. et ad predictam questio-
nem respondit Inno. in. c. quoniam contra. s. de proba.
q. nuncio publico creditur sine commissione: quia non est
necesse q. de ea appareat: sed eius dictu. communiter ibi
reprobatur: et faciunt que. j. dicam in proxima sequenti q.
stione. Et etia cotrarium tenet Bal. in. l. si quando. C. de te-
sti. limitans duobus casibus procedere dictum Innocé.
¶ Primo in citatioe ad quam vel circa ea qua no exigi-
tur magna cause cognitio. nam tuc absq. eo q. appareat
et commissione creditur nuncio publico: et ideo cum in pri-
ma cita. ioe eae no exigatur magna cause cognitio. vt vo-
luit Inno. i. c. l. j. i. Bto. Petro. j. s. acuf. ideo tal citatio fa-
cta a nuncio publico valebit dato q. no appareat de com-
missione. ¶ Secu. ideo limitat no procedere: vbi stilus se-
aliter haberet quia consuetudo habet vim legis. l. de qui-
bus. ff. de legi. et est aduertendu. q. stilo non creditur: nisi
per expresse probationes appareat quando ius comu-
ne est: in contrarium ita Lap. allegatione sua. li. j. nec eti-
am sufficeret commissio de citado generaliter facta: imo re-
quirat q. specificet per singulas citaitones fiat: ite. est no.
in. l. i. C. de iure. domi. impetr. que ad hoc ponderat Bar.
in. l. nemine. C. de exhib. et do. Anto. et Panor. in. c. i. s. s.
iudicij. ¶ Commissiones et potest iudex de citando face-
re notario cause: vt voluit Sepe. ti. de citati. §. sequitur et
si. quandoq. item q. d. plus est q. parti pot. commissione fa-
cere vt citet aduersariu. suu. glo. est. in. l. si vt pponis la se-
cunda. et ibi docto. C. quomodo et quando iud. bonus tex. et
ibi Bar. in. l. cum qui. §. si cpla. ff. de fur. Barto. in. l. iuste
posidet. ff. de acqui. posses. et. Specu. in. d. x. si. quandoq.
¶ Sed qualiter debeat fieri illa commissio de citado an re-
quiratur q. iudex sedeat pro tribunali. et Bal. in. l. i. mino-
rum. C. in quib. cau. in integ. resti. tenet q. sic: p. ea que ha-
bentur in. l. a procedente. C. de dila. vbi que requirunt eae
cognitiones: debent fieri iudice sedente et et facit glo. in
§. mult. in sti. de liber. in. l. i. ubi tenet. C. de liberali causa: §.
commissio de citando requirit cause cognitione: ergo debet
fieri iudice sedente pro tribunali. Bar. in. l. si finita. §. iulij.
in. iij. col. ff. de damno infe. tenet cotrariu. mouetur per
tex. in. l. diu. proferre in principio et in. l. sed si interpellat.
§. i. ff. de arb. vbi simpliciter arbiter pot. mittere nunciu.
ergo de necessitate non requiritur q. sedeat pro tribuna-
li: et facit glo. in. l. voluit. §. i. Et ibi Florianus. ff. s. inter-
ro. actionibus Ange. de aretio in. d. l. ex consensu. §. si. xij.
col. et ibi notabiliter firmat q. sufficit generalis commis-
sio de citado in quibuscunq. causis: et ita dicit se practica-
se. Ange. in. l. i. C. s. postulando. ¶ Sed qliter commissio
probabit et dicite q. cu. vna voce fieri possit. c. cum dilec. ibi
vna voce et ibi voluit Panor. et d. Anto. s. s. dolo et p. tu.
io. pbari poterit vel p. litteras sigillatas etiam priuato si-
gillo iudicis: vt voluit Bar. in extrauaganti. ad reprime.
dum in verbo per litteras. tex. in. c. prudentiam. in prin.
de offi. dele. ibi do. Anto. quia hoc casu tales littere bene
probant: vt probatur i. c. post cessione. s. de pbatio. p. Bal.
in. l. si qua per calumniam. C. de epi. et cleri. et ex quo habz
litteras de commissione presumitur q. sit ille de quo loquit
commissio. per ea q. voluit Bar. in. l. lucius. ff. s. fideius. et
faciunt ad predicta que habentur in. c. i. s. s. cleri. peregr.
probabitur etia per testes deponen. de ea. sicut et acta per
testes probari possunt. c. quoniam contra. s. de proba. et
deniq. cum debeat redigi in actis commissio: probabitur p.
ut probantur acta. vel per scripturam notarij. d. c. quoni-
am contra vel per testes: vt ibidem. et in. c. sicut. s. ti. i. vel
per confessionem partis. c. si. s. de pba. Bal. in. l. consenta-
neum. C. quo et quando iudex: nec credetur relationi nun-
cij. dato q. in relatione diceret sibi commissum fuisse a iudi-

re. ita Imo. hic. nisi consuetudo aliter beat: ut ipse dicit
do. Anto. in. c. qm contra i. i. carta. s. de proba. in. c. i. in secū
da carta de iudicijs. Ange. in. l. apud iulianū. ff. ex quib.
cau. in. pos. ca. in. l. nemine. C. de exhi. reis Bal. in. l. si qñ
C. de testi. q. valet citatio nuncij. l. de commissione non ap
pareat. Bar. in. l. i. s. cura. ff. de offi. prefeci vrbis: q. d. co
missione ipsi nuncio nō creditur per Bald. in. l. i. ff. de in
iur. voc. Sali. i. l. tres denunciations. C. quō et quādo iu
dex. Ludo. in. l. sciendū. in. v. carta. ff. d. ver. ob. per Bal.
in. l. cum clerici. C. de epi. et cler. Imo. late. in. l. ex cōsensu
S. cū qui. ff. de appel. in. c. prudentia in prin. per do. Anto.
to. s. de off. dele. Lōmissione facta devenitur ad citationē
et pars citata simpliciter tenet credere nuncio citanti p
ut dicit in. l. i. sentit glo. nostra hic. et etiā glo. in. c. ppo
sisti. l. xxiij. di. in. s. item criminalis. iij. q. ij. C. fallit ista
cōclusio: vbi nō esset nūcius publicus sed pars esset illa q
citaret aduersariū. nā tunc citatus nō tenetur credere pti
nisi ostendat litteras. ita cōcludit post multa. Spec. in. ti.
de cita. s. sequit. xxi. quandoq. ita Bald. in. d. l. si vt ppo
nis. la secunda. C. Limitabitur secundo nō procedere in
oī alio nuncio non publico: quia ei nō creditur: nisi osten
dat litteras. ita apparet glo. proxime allegat. dum lo
quuntur de nuncio publico: ergo in cōtrariū si nō est pu
blicus: ita debet intelligi tex. et ibi glo. in. c. prudentia. in
prin. s. de of. dele. ita Specu. ti. de cita. s. sequitur. xxi. sed
nunquid circūducitur. circa fi. l. videatur ibi innuere.
hoc pcedere in delegato tantū. Non autem procedere
in ordinario. C. Limitabitur tertio procedere in nuncio
publico qui non portat solita signa nunciorū ita Bar. in
leum qui. s. sed si dñm. ff. cōmod. in. l. prohibitū. C. d. iure
fis. quia tunc ei non creditur vt publico nuncio. C. Limi
tabitis quarto non pcedere vbi non esset iuratus iste nū
cius publicus. vt ibi dixi. et voluit Bal. qui dixit seruari
de consuetudine in. l. ij. C. de spoz. C. Limitabitur quinto
non procedere vbi tractatur de citatione reali: nā tunc nō
creditur sine litteris ipsi nuncio ita Bal. hic ita Bal. in. c.
i. de mil. val. qui conu. est in vñ. seu. ita Barto. in. l. palati
nos. C. de colla. fund. fil. l. xi. p. tex. in. l. missi. opinatores
C. d. exac. tri. C. Limitabitur sexto nō pcedere qñ esset nū
cius publicus vnius territorij et citaret in alio territorio
nā tūc ei nō creditur sine litteris ita Bar. in. extranag. ad
repri. in. verbo. p nunciū et faciūt notata p Bar. in. d. l. pa
latinos. facit tex. et ibi hētur in. l. vnica de ma. prin. C. Sa
cta actione fit relatio p nunciū: circa quā ante oīa vidēdū
est nunquid relatio fit de substantia iudicij: et cōcludite q
sic: vsq. adeo. vt dato q sit facta citatio sed nō facta relatio
et iudex pcedat ad vltiora nō valeat qd ē gestū tex. est et
ibi. Bar. in. l. bec autē. s. i. ff. ex qui. cau. in. pos. ca. melius
p Bar. in. l. multa. ff. de cōdi. et de. in dictis locis concludit
q et si relatio fieret ex post facto nō conualidarentur acta
et voluit. Bar. in. l. si finita. s. iulian. in. iij. col. ff. de dam. in
fec. voluit Bal. in. l. ij. C. de procur. in. fi. in. l. falsus in. vij.
col. C. de far. et faciunt notata p Bal. in. l. huic scripture. ff.
ad. lacquil. C. Ita cōclusio limitatur nō pcedere qñ p
esset pñs in iudicio tpe quo iudex pcedit ad vltiora:
qz tunc sine relatione valebit processus ita Bal. in. l. pla
ta in. fi. col. C. de sen. et interlo. om. in. Et nō. Bal. in. auten.
si oēs. C. si vt se ab heredi. absti. et facit qd dicitur. qz pre
sens nō est citati. ergo nec relatio de citatione fienda Jo.
an. i. c. fi. de elec. li. vj. et facit p ea que voluit glo. in. l. vñ
circa fi. ff. si cer. pe. Ita Ange. in. l. de vno quoq. i prin. ita
Imol. in. l. furioso. ff. de re. in. Et faciunt notata p Bar. in.
l. i. ff. d. ius voc. sed illa limitatio. est tebeo. Bar. in. l. furio
so vltimo mēbro. ff. de re. iud. vbi dixit si nō apparet pre
sentem fuisse citatū. qz si sententia fertur p cum non valet
fina neq. acta: ergo et vbi est facta citatio: sed non relatio
cū non dicatur solēnis citatio sine relatōe nō valebūt acta
pp presentiam partis nisi pcedat relatio. C. Secdo limita
bitis nō procedere vbi cūq. iudex sine relatōe in actis fa
cta. alio modo sciret citationem factā. l. nōdū sit relatū nā

tunc si pcedat ad vltiora valet processus. dūmodo po
stea in continenti fiat relatio: qz que in cōtinenti fuit debet
inse. l. lecta. xxi. dicebam. ff. si cer. pe. Ita Bal. in. d. l. fili
us. vij. col. xxi. itē dubitatur vtrum iudex citata. C. Limi
tabitis tertio non procedere qñ periculum esset in mora.
et iudex verisimiliter crederet citationē emanatā et pue
nisc ad partem: nā tunc potest procedere: dūmodo rela
tio postea fiat in continenti. ita Bal. vbi pñe hoc addito
s. qz iudex dubitaret ne nuncius fraudulenter differret re
lationē facere. et ad predicta facit qd nō. Bar. in. l. Seius.
et augerius. ff. ad. l. fal. qd refert et sequitur do. Anto. in. c. i.
s. de iudici. vbi qñ causa ē tpe peritura. iudex etia si nō
petatur a parte pōt velle diffinire cām: nec tenetur rigo
rem iudiciorū obseruare: faciunt notata in. c. fi. s. de iudic.
C. Quarto limitabitur nō pcedere vbi stilus se aliter ha
beret. l. minime. ff. de legi. c. cum dilectus. s. de consuetu. c.
de his. xj. di. C. Sed qualiter fiet relatio. et primo pōt re
ferre nuncius per se ipsum. vt hoc tex. nostro. ibi nuncius
et l. magis puto. s. illud. ff. de re. cre. pōt etiā referre per lit
teras suas suo sigillo sigillatas. ita Dostien. et Jo. an. in. c.
qm contra. s. de prob. sup. verbo citationis: p aliū at nū
cium non possit relationem facere qñ ipse citauit. vt volu
it Bal. in. c. cū dilecti in. v. col. s. de dol. et conu. et ē rō: qz
nuncius cū refert succedit loco testis. et facit pbatōnem.
vt statim videbimus: s. testis debet principaliter sponere
vt videat quo vultu quo tremore. l. iij. vers. tu magis sci
re potes. ff. de testi. l. de minore. s. tormenta. ff. de questio.
ergo nō debet posse per alium referre. Ita Bal. ibi et hac
ratione attentata. videtur q non possit etiā per litteras re
ferre. Nec poterit relatio fieri die feriata. quia est acr^m iu
dicialis. et quasi depositio testimonialis. Ita Bal. in. c. fi.
s. de feri. in. l. in minorum. C. in qui. cau. in. integrit. testi.
non est nece. Jac. bu. i. l. dies festos. C. de ferijs: et ibi Bal.
dicit esse tutius q fiat die iuridica: nec etiam. licz de nocte:
requiritur tñ q iudex sedeat pro tribūali ita Bar. in. d. s.
iul. col. v. nec requirit presentiam partis. ita Bald. in. d. l.
minor. imo absente iudice soli notario bāchi pōt fieri re
latio: vt voluit Bar. per illū tex. in. l. precipimus. s. illis in
l. eos. s. super his. C. co. voluit Bart. in. d. s. iul. iij. col. in
autē. item si appellationem. C. de tem. appel. Sed in con
trariū facit glo. et ibi Bar. et communiter doc. in. l. hac cō
sultissima. s. fi. C. de testa. vbi non sufficit testem depone
re in manibus notarij: sed requiritur presentia iudicis:
ergo ita in nuncio. cum etiam ipse admittatur ad proban
dum relatio requirit presentiam iudicis. C. Relatione fa
cta restat querendū. an credatur ei: et primo an credatur
ei si pars dicat cōtrariū puta qz dicat se non fuisse citatum
et Dost. hic Bal. do. Anto. et Panoz. et Jo. an. in. addi. ad
Spec. titu. de cita. s. sequitur vers. Sed nunquid. tenet q
sit arbitrariū iudici an magis credatur nuncio an parti.
qui considerabit qualitatem personarū dignitates. et cām
Spec. in. d. ver. Sed nūquid et glo. hic et in. d. c. pposuisti
l. Archi. teneat primam opi. ibi et glo. in. d. s. itez crimi
nalis et Bar. in. d. verbo per nunciū et Bar. in. l. i. s. fina.
ff. de offi. prefeci. vrbis et aliquid p Bar. et latius ibi Bal.
in. d. l. magis puto. s. illud et Imo. qui dicit ita seruari de
consuetudine: tenent quod credat nuncio licet pars dicat
cōtrariū: et ideo grauetnr pars onere probandi pñm.
Et pro hac opi. facit tex. noster hic. et tex. in. d. s. illud. et fa
ciunt que nō. Bar. in. l. stip. s. et habet et ff. de oper. no. nū.
faciunt notata per Li. in. l. si quis decurio. C. de sal. faciunt
qz ex quo iuratus est et est publicus facit fidem. c. ad audi
entia. s. de prescrip. ergo parti dicenti contrarium non cre
dit: sed poterit bene pars pñm pbare. C. Sed quid si sta
tuto disponeret qz stetur relationi nunciij nūquid illo ca
su poterit pars velle pbare cōtrariū: et dicite q sic. qz l.
statutum disponat qz stetur vni generi pbatōnū: puta de
dam. dato stetur iuramēto dānum passū si pars probat
pñm admittent tales pbatōnes: nec stabitur eius iura

De Appellationibus

mento ita voluit Azo. in summa in tit. C. ad l. acquil. ita bal. in l. 3. negantē. C. ad l. acquil. in l. i. C. si aduer. libert. in l. si tutor. C. de peric. tut. in l. i. C. de reb. cre. et in rubrica. C. de pb. et Ang. in l. qui restituer. ij. col. ff. de rei. ven. et bonus tex. in l. videamus. §. si. ff. de lit. iur. Sed pone q notarius scripsit relationē vno mō nuncius dixit se retulisse aliter an credatur dicto nūcij an scripto notarij: et cōcludit Jo. an. in tit. 3. in stru. edit. §. restat ver. si vnus in addi. ad Specu. et in ti. de contu. §. i. in addi. magna: et An. sequitur in l. i. §. i. ff. quē ad. testa. ap. Imo. et Panor. hic q in dubio stabitur notario: mouentur p tex. in c. qm. §. circa si. §. de prob. vbi magis creditur notario q iudici. ergo magis creditur notario q nuncio: nisi notarius esset suspectus: puta q solitus committere falsitates: vel alio modo suspectus: ita doc. hic per ea que nō. Li. in. d. l. si quis decurio. C. de fal. Sed pone q nuncius referat se citasse et vapulasse a citato nūquid stetur relationi: et dicite fm Jo. an. in addi. ad Spec. d. §. sequitur ver. si nūquid q respectu actus citandi credatur: respectu verberis nō credetur: imo nūquid creditur relationi nūcij qn refert aliquid extra citationē vel cōnexa citationi. vt patebit in sequenti questione. et propterea signanter glo. nōstra dixit q creditur nuncio circa citationes: quasi dicat q circa alia nō credatur ergo nō de verberibus. imo voluit Bar. in. d. l. i. §. si. ff. de off. p̄f. v. q nuncio deferri cri men cōmissū p̄ tertiū nō credatur: puta q deferri homicidiū esse cōmissū in parochia a ticio. Sed bene talis relationi nūcij sit potēs ad cauandaz inquisitionē. vt iudex possit pcedere p̄ delatū. Sed pone refert nuncius se citasse et inuenisse reū p̄sonaliter et q sibi rūt q nō vult venire vel nunquā veniet: nunquid respectu huius r̄f̄sōis citati credatur nuncio. Et respondet. Jo. and. in. d. ver. si. Sed nunquid in additiōe et in c. qm. §. de prob. et sal. in l. tres denunciations. C. quō et qn iudi. et d. Ant. et et Imo. hic tenent q nō. et Imo. in cle. si an. xiiij. col. de doli et cōtu. Mouentur p̄rio p tex. in c. venerabilibus. §. secus de sn̄a excō. li. vj. iuncta gl. ibi vbi manifesta contumacia bene arguitur si q in iudicio dixit se nolle venire vel nolle parere: sed si extra iudiciū dixit se nolle venire vel nolle manifesta cōtumacia: ergo de illis verbis nō credatur nuncio: q si crederetur esset manifestus p̄tūmax q negat ille tex. iuncta glo. Secundo moti. nuncio creditur de officio sibi cōmissō. ergo de respōsione partis cū solū nuncio cōmittitur officiū citandi nō credetur. in p̄rius tenent cōter legiste glo. Bar. Ang. et Imo. in l. ex consensu. §. si. et ibi p̄l chre Ang. de aretio in. xiiij. col. ff. c. glo. et Bar. in l. si. ff. de i. integr. rest. Bar. Bal. et An. i. d. l. tres denunciations Imo. in. d. §. iul. l. 3. dicat opi. Jo. an. foueri equitate. Lar. in. d. cle. si an. x. col. vbi tenent q credatur nuncio de dicta respōsione partis: mouet: nā cū cōmissū aliquid vident et cōnexa esse cōmissa. c. ij. §. d. p̄sti. c. ij. §. d. trāssa. p̄l. itē vno cōcesso cōceditur oē illud p quod puenitur ad illud: sicut et vno p̄hibito. l. oratio. ff. de spon. et qui vult cōsequens videtur velle omne necessarium antecēdēs. l. ij. ff. de in. om. iudi. c. preterea. §. de offi. del. sed citatio ordinatur ad inquirendā voluntatē citati an vellent obedire: mō ista voluntas nō pōt apparere nisi appareat de respōsione: nec cognoscemus an sit verus contumax vel fictus nisi ex respōsione: ergo cum nuncio sit cōmissa citatio p̄rio: erit cōmissa et respōsio citati tāq cōnexa citationi: tāq via ad quā ordinatur citatio tāq cōsequens ex citatione: ergo relationi nūcij in illa respōsione stabitur: et p hoc tollitur sa. argumentū pro prima parte factū. l. 3. d. Anto. et Imo. videntur tenere q imo respōsio nō videtur cōmissa: nō obstat tex. in. d. §. secus iuncta glo. ibi q possim declinare auctoritatē glo. nec tex. illud dicit: nō pōt solui fm Panor. qd verū est: q ad hoc vt cōtumacia sit notoria vel manifesta bene potius inspicimus an sit facta in iudicio vel ne: q facta in iudicio sunt notoria: nec celari possunt: sed si ē facta nūcio extra iudiciū, donec nūcius nō deposuit de ea

nō est manifesta: nō mirū ergo si tex. ibi pōderat cōtumacia manifestā factā in iudicio: q illa statim ē notoria: facta at extra iudiciū nō statim est manifesta: q indiget. vt nuncius de ea deponat. Et pro hac opi. ponderat Panor. hic tex. nostrū q credatur nūcio de oibus conneris citationi: nā hic creditur nūcio de loco vbi inuenit partē. sin salami tana ecclesia. ergo et credetur de respōsione partis et tanquā cōnexa citationi. Possumus tandē dicere. Claudite iā riuos pueri sat prata biberūt. Panor. hic sedere distinctio nis cōcordat opiniones. Quia aut querimus nūquid ex sola relatione nūcij. isto postea veniēte. ita fuerit cōstitutus in cōtumacia vt puniatur de cōtumacia. Et tunc dicēdū ē q nō: q credatur nūcio: sed quasi calore iracūdie respōderit et se correxerit: qd quidē admittitur. vt est glo. nō. in. c. ex litteris. §. de diuor. habet i regula: qd calore d reg. iur. li. vj. aut querimus nūquid ipso nō veniēte. vt manifestus cōtumax postea habeatur: et sic nō possit appellare: et quo ad alia: et tūc pcedat opi. legistarū: q tāq manifestus cōtumax nō appellabit: nō erit vltorius citandus. et reliqua patietur que manifesti cōtumaces. Glo. in verbo obtēta in si. habetis primo notare ex glo. dū sentit q hic appellatio non tenet et propterea excommunicatio valuerit. q ex cōmunicatio lata post appellationē extra iudiciālem validā est nulla ipso iure: et ita est tex. in. c. dilecti. §. e. et ita glo. hic a cōtrario. et sic habes inferre q attēta post appellationē extra iudiciāle a iudice interpositā sunt nulla ipso iure. maxime in cēsuris latis. c. l. 3. de sn̄a excō. li. vj. d quo dixi in. c. p̄cedēti. Aliud habetis ex glo. dum p̄supponit q iudex a quo: qui ignorabat appellationem q posito q extra iudiciāliter possit appellari in absentia iudicis habeat fieri ad tribunal iudicis. vt voluit Bal. in. d. l. in mi. actu iudicis tñ talis appellatio nō suspēdit iurisdictionem iudicis a quo nisi a die noticie et cōcordat i. c. appellatio. e. ti. li. vj. d quo latius in. c. si. et ibi dicā. §. eo. tñ vbi appellans nō hēret facultatē intimādi appellationem iudici a quo. et appellauerit: puta q erat i loquinis partibus qn habuit noticiā et appellauit sed nō potuit ita cito intimare appellationē iudici a quo: tñ suspēdit iurisdictionem iudicis a quo et acta p eū nō valebūt. cū nō sit quid imputetur appellati si non intimauit appellationē iudici a quo. alias si posset imputari appellati quare nō intimauit appellationē nō tūctur cū appellatio. Et sic p̄supponēdo hūc intellectū glo. habetis sumariū. Panor. dclatū: q hic appellatio erat friuola et iō nō ercufat appellatē q minus pareat iudici: et si nō paruerit puniat d contemptu: et sic habetis q cōtumax fuerit excommunicatus put hic: tñ cū illa excōmunicatio videt facta vt veniat. c. qm frequēter in. si. §. vt lit. nō cō. et ipso veniēte cessaret excommunicatio q absolue dus esset. c. ex parte lo. i. et ibi p Immo. §. d verb. sig. habet i. c. i. §. d iudic. in. d. c. venerabilibus. §. secus tñ rōne cōtēptus puniuntur: et aliter. et aliter vltra excommunicationem dum Papa vocat istū ad purgādū innocentiam suā aliud est. Ultimo habes notare ex glo. dum dicit q iste debuit venire allegaturus p̄uilegiū suū sensit glo. cōez intellectū ad tex. q hic appellatio tenuerit: §. q iudex a q eā ignorabat citatus tenetur cōparere et allegare appellationē et sic p̄uilegiū alias punietur d cōtēptu. Glo. si. in si. notate ex glo. q de nūciatio alicui criminis que ē potēs ad repellēdum criminosum operatur duos effectus primo q repellit criminosum a petitione sua. prout hic repellabatur ille ep̄s: §. qd desert crimen. vt pro illo puniatur pena debita a superiore ipse criminosus: et propterea hic papa citabat ep̄m ad purgandū innocentiam suā quia volebat eum punire.

Hec et in. Qui iurauit stare mā-
in mandato non exceditur appellare nō pōt. b. d.
cum sequenti diuisio est cōis. Nō primo ibi stabunt iu-
dicio. q excommunicatus in absolutione iurat stare iudicio
ecclesie facit tex. in. c. cum desideres de sn̄a excō. iurat et
e ij

quandoq; parere mandatis iudicis. c. ex tenore de sententia exco. et illa idem sunt ut voluit glo. i. d. c. ex tenore l. 3. gl. i. q. vij. c. si qui dicat qd differunt et male et sic habetis ex illo tex. iuncto principio sequentis. c. q. l. 3. vbi offensa est manifesta non absoluat excoicatus nisi premissa satisfactio ne. c. ex parte lo primo. j. de ver. sig. c. venerabilibus. s. se cus d. sen. exco. li. vj. tamē vbi non ē manifesta offensa absoluitur cū cautione de qua in his iuribus. s. iuramento de parendo mā datis ecclesie. ¶ Nō ex tex. ibi qd iurāt qd si iuramētū ē interpositū d. observādo aliq. pcepto d. futuro qd si modus nō excedat nō ē licitū appellare. Sin aut excedatur bene licitū ē appellare. Et est ratio dubitādi sūm Panoz. qz iuramētū videbatur precise observādū. vt voluit glof. nō. in. l. si puniā in principio. ff. de condi. ob. cāz notat Panoz. i. c. dilecti. supra de arbi. et ideo videbat qd nō possit appellari. maxime cū generaliter sit iurātū ergo generaliter debet observari. c. solite cū vulgaribus. s. de maior. et obe. in p̄rium fuit rō decidendi qz iuramētū nō tñ debet intelligi vt foueat iniquitatē. c. veniens. s. d. iur. et iō l. 3. iurauerit stare mandatis ecclesie intelligitur. s. iustis non autē iniustis. c. quintauall. s. d. iure. nō mix. si quādo modus excedet i pcepto licitū ē nō obstante iuramēto appellare. i. casu autē dubio vbi nō apparet an i pcepto excedat modus vel ne. vult Panoz. hic qd in dubio deferēdū sit appellationi. Et sic habetis elicere qd vsqz adeo fauimus appellationi qd etia nō obstante iuramento in dubio ei deferimus: quod notate ad dicta in. c. ex ratione s. eo. in euidentialibus. Et ex predictis habetis qd si quis iurat stare snie nō videt renūciatū appellationi quod ite ligat Barto. in. l. si cōuenerit in fi. ff. de re iudi. verum ante sniam. Secus si post sniam facit glo. vj. q. iij. c. qz bene semel. nā ad renunciandū appellationi ante sniam requirit expressa renunciatio: ita intelligitur tex. in. l. si. s. fi. c. 8. tē po. appel. qd intelligit Bal. verū nisi fuisset vsus verbis geminatis quocūqz modo Bal. in. l. tale pactū. s. qui puo cauit in. xi. col. ff. de pactis. facit qd nōt Bal. i. l. cū pena. ff. de arb. glo. ibi. Ang. et in cōf. clyxxxvij. qd incipit. a. et b. late vt cōcludere qd p pactū pōt renunciari appellationi. l. 3. ibi facit septē argumenta in p̄riu quibus respōdet et fortius et cōcludit qd valet renūciatio generalis si quis renūciat appellationi nō solū se restringendo in certa cā s. in oī cā et mouenda. Glo. in. d. s. fi. t. 3. q. qui promisit stare snie non vt renūciare appellationi. per. l. cū ap. ff. iud. sol. in. et ita Ja. bu. in. d. s. qui puocauit. Sed Angel. de are. in. l. i. s. i. ff. a quib. ap. nō l. 3. in. iij. col. sedere distinctionis cō cordat opi. aut snia impugnat dolo vel corruptella: et possit appellari. aut ipugnat p iniquitatē et nō pōt appellari. et in hoc ē vnū speciale qd pactū in hoc opat ipso iure absqz alia exceptiōe. Ita Ang. ibidē i fi. col. Et bec ē vna ex differētijs que assignātur iter iudicē arbitru et arbitratōre: qz in arbitratore vel arbitro nō pōt renūciari appellationi an laudū vel arbitru. secus in iudice glo. i. c. cū dilect. s. d. arb. et qd si cū iuramēto an excludat reductiō nē. decisio ē rote. cxi. in antiquis vltra allegata i locis cōi bus. ¶ Nō ex tex. ibi i fra. xl. dies iūcta gl. quā hic sequūf cōiter doc. qd l. 3. hic Papa assignet certā diem ad iter arri p̄ien. et psequē. appellationē. s. xl. dierū tñ nō iporat iur. ministeriū: qz posset iudex lōgiore et breuiore terminū p arbitrio assignare. ¶ Nō ex tex. ibi ad psequēdū: qd iter arripere dicitur appellationē psequi. et dixi i. c. psonas. s. eo. ¶ Et tex. ibi cōpellas. nō qd l. 3. assignare terminū ap pellati ad psequendū appellationē iudex a quo nō cogatur: s. est in arbitrio suo vt. c. ad bec primo. j. eo. tñ vbi sumus in re et que d. sui natura. d. habere executionē et pars appellat qz dicit excessus mō. isto casu cogit assignare talē terminū ad psequēdū put hic vide. j. in. c. ad hoc.

Questioni. Summata est cum precedē. ut moris. qd iuramentum qd prestat in absolute ab excoicatione introductū est consuetu-

dine. et facit tex. in. c. cū desideres. j. de snia exco. et ideo cū cōsuetudo debeat pro. l. seruari. c. de his. xi. di. c. fi. s. d. cō sue. et facta s. l. sint nulla. l. non dubiū. C. de legi. ideo voluit hic Host. et Bal. et Host. in. d. c. cū desideres: qd absolute ab excommunicatione non prestito iuramento facta sit nulla ipso iure. communiter tñ doc. hic et in. d. c. cū desideres. vbi latius tenent p̄rium. mouentur nāz excommu nicatio non seruata forma non est nulla. c. sacro. j. de sent. exco. c. i. xi. q. iij. et ibi gl. in sūma: ergo nec absolutio omis sa forma erit nulla ar. c. verbum de penit. di. i. maxime cū magis faueamus absolutioni qz condemnationi. l. ari nus. ff. de ac. et ob. et facit. c. venerabilibus. s. vbi autē. de snia excom. li. vj. vbi tex. melior de corpore iuris. glo. i. de. i. in verbo nullatenus. de sequestra. po. et fruc. ¶ Nota ex tex. ibi. in eadem est reducē. qd non parens conditioni in iuncte in absolutione qn excommunicatus erat ab homi ne et absoluitur ab alio qz a papa vel legato non reincident in excommunicationē ipso iure: sed est ducendus per sen tentiaz hominis: ita tex. hic et illa reductio pōt fieri ab eo iudice qui absoluit dato qd sit delegatus dummodo intra annū a die absolutioni. faciat qn ē delegatus: qz plus nō ex tenditur sua iurisdictio post pnunciationē. c. querēt. s. de offi. deleg. ita Dñi d. rota deci. sua. cccclxxx. que incipit. Itē si excommunicatus: si tñ fuisset excommunicatus a canone vel et ab homine casu quo tñ absolueret vel a legato vel a papa et non pareret conditioni iniuncte reincident ipso iure in excommunicationē. c. eos. vbi tex. de snia exco. li. vj. Et voluit Bal. vnū qd est mirabile qd in casu nostro iste re ductus in excommunicationē p iudicē singatur vt retro fuisse semp excommunicatus. et nunqz absolutus. et ideo si impetrasset medio tpe beneficiū vel rescriptū non vale ret ipetratio tanqz facta ab excommunicato. qd salua aucto ritate tāti patris nō credo verū: qz vbi actus retrorabif intelligitur sine p̄iudicio eoz que medio tpe gesta sunt vt concludit Bar. in. l. si partem. ff. quē admo. scrutus a. in. l. si indebitū. s. i. ff. rem ratā bñ cano. in. c. quāuis de re scrip. li. vj. Bal. in. l. si filius. C. de pet. here. Lodo. in. l. i. C. qui admitti. Nō vltimo ex tex. ibi pro posse qd qui non sa tisfecit pcepto sibi iniuncto vigore p̄ie absolutionis. et reductus est in excoicationē non d. postea ita de facili ab solui sicut primo fuit absolutus: s. tria requiruntur ex mē te glo. nostre si Host. Imo. Bal. et Panoz. hic primo qd iur ret. Secundo qd prestat fideiussoziaz vel pignozaticā cau tionem. Tercio qd incipiat parere antequā absoluitur. et est rō. nam ex quo neglexerit obedire prime absolutioni amittit beneficiū vt stetur sue iuratorie cautioni. c. ad re primeñ. et ibi habetur. s. de offi. ord. c. paruuli. xxiij. q. v. fa cit. c. cū in ecclesijs p locuz a speciali: de maior. et obe. Et iō cogitur prestare vltra iuramētū cautionē fideiussoziā vel pignozaticā. faciunt que habent in. c. fi. s. de resti. Spol. in. c. literas. s. de p̄sump. Et iō vt d. ei obedientia appare at. antequā absoluitur d. incipere parere. c. significanti. vbi tex. i. fi. s. de offi. or. et facit ad p̄dicta gl. nō. in. l. i. l. cor nelia. in glo. in verbo. ex vincul. et ibi Bal. et Lodo. ff. ad fil. qui p illā glo. dicunt qd qui cū fideiussione d. relaxari de carceribus: puta sic stante statuto si semel relaxatus au fugit non d. āplus relaxari et cū fideiussioe. voluit tñ h Panoz. qd si medio tpe cōstiterit offensam manifestā esse pp quā iste erat excommunicatus et reductus in excommu nicationem qd illo casu tanqz excommunicatus ob māifestā offensam non debeat absolui seruatis his tribus que pre dixi. imo debeat prius satisfacere. p ea que habentur in. c. ex parte lo. i. j. de verbo. sig. qd notate pro limitatione ad tex. nostrum. Si tñ esset tale factum qd implendūz esset in satisfactiōe. qd non posset ipleri nisi in successu tps: puta qz diruisti ecclesiā ad quā restaurā. necesse est successus tps. illo casu dato qd offensa sit manifesta tñ absoluitur absqz eo qd integraliter satisfaciāt ante absolutionem. et sufficet incipere satisfacere et de reliquo cauere et p̄se q et hoc fauore animarū. et facit tex. in. c. fi. j. de sepul. xvj

De Appellationibus

q. i. c. i. faciunt que videbimus in. c. qua frōte. vbi bonus
 tex. in simili fm vñū intellectū. j. e. et nōte pro limitatiōe i
 c. ex parte lo. i. de ver. sig. **C**lo. sup verbo deferen. in fi.
 hētis nōre. ex glo. so. ad. c. s. r. i. s. prime pcedens: et vtraz
 so. glo. pōt esse bona qd patet p tex. nostrū. ibi subterfugij.
Et generaliter dicite ex mente glo. et doc. q si grauat
 qz excedatur modus. a pcepto pōt appellare nō obstante
 iuramēto. vt. c. pcedenti. si at nō excedatur modus nō pōt
 appellare. vt h. tex. nostrō. Et sic fm. d. Anto. verus intel
 lectus est. qz hic fuit appellatū post absolutionē: sed appel
 latur a pcepto iudicis: qz modum excedebat in pcepto.
Alia datur lec. ad tex. nostrū que fuit Inno. et cū ea trā
 seunt doc. excepto Bald. scilicet qz tex. noster loquat qñ ex
 comunicatus appellauit pcedente appellatione petit abso
 lutionē a iudice a quo. post absolutionē volebat psequi
 appellationē: queritur nūquid possit: et respondet Papa
 qz nō: qz petendo absolutionē videtur renunciātū appel
 lationi. Et subiungit papa qz p illā appellationē nō dōz ex
 cūsari quo minus pareat iuramēto in absolutione pfito:
 et si nō paruerit reducat in excoicationē. Ita tñ lec. violat
 litterā nostrā ibi: vel cā subterfugij appellauit: qz illa litte
 ra p supōit appellatū fuisse post absolutionē. et Inno. vult
 pñū. Subicit tñ Inno. hic q si excomunicatus qui appel
 lauit reuertit ad iudicē a quo. et petit se absolui cū ptesta
 tione qz p h nō intēdit recedere ab appellatione poterit ab
 eo absolui. et iuuabit ptestatio: qz nō videbitur recessum
 ab appellatione. et faciunt q videbimus in. c. qua frōte. j.
 e. et Inno. sequitur oēs excepto Bal. qui dicit qz imo pro
 testatio hoc casu nō dōz iuuare. nāz ptestatio nō tollit effe
 ctū iur. de necessitate ad actū cōsecutiū. c. grē. de rescrip. i
 vj. c. sollicitudinē. j. e. Sed adeundo iudicē a quo. induci
 tur renunciatio appellationis. ergo ptestatio nō iuuabit: s
 solutio patebit ex his que habentur in. c. qua fronte: quia
 vel est speciale fauore aiaruz vt ibi vel qz illa absolutio ab
 excoicatione tendit ad faciōrē expeditionē appellationis
 vt ibi videbimus. d. Anto. hic sup hoc dixit tria membra
 esse in cōsideratione. aut querimus an iudex a quo possit
 ipsaz excommunicationē reuocare. et tunc clarū est q sic. c.
 cūz cessante. j. eo. c. si a iudice co. titu. li. vj. Jo. an. et cōter
 doc. in. c. qua frōte. ibi videbimus. j. eo. et illo casu frustra
 tractamus de absolutione vel appellatione psequenda
 vel de parendo mandatis ecclesie: qz nō indiget alia ab
 solutione: cū talis reuocatio sit loco absolutionis: s absolu
 tio sit cū iuris solēnitare. reuocatio solo verbo glos. est nō.
 in. c. i. qd me. cā. li. vj. et talē reuocationē nō dōz facere nisi
 qñ videt se inique excoicasse. vt hic. d. Ant. vel vbi non te
 nuit excoicatio vt in. d. c. i. in glo. vel qñ excommunicatio fu
 it sub conditione que nōdū euenit. vt Jo. an. et pe. de an
 cha. in. d. c. i. alias. non dōz iudex simpliciter reuocare exco
 municationē: sed absoluerē cū solēnitare ecclesie. tamen
 si simpliciter reuocaret excoicationē crederet haberi pro
 absolutione. vt Semi. sensit in. d. c. i. Li. in. iij. col. sicut in
 simili dicimus qz valet excoicatio p quecūqz verba pstat.
 de mente excommunicare volentis. vt late disputauit vobis
 hoc anno post alios. in. c. i. s. de iudic. facit. glo. in de. i. in
 verbo nullatenus de sequestra. po. et fruc. et hoc primo ca
 su non loquitur tex. noster: aut querimus an possit cogno
 scere de iniusticia vel iusticia sue excommunicationis et tūc
 clarū est qz nō. c. dilectus. el secundo. s. de rescrip. nisi vt ad
 dit hic Panoz. velit cognoscere ad finē reuocandi excom
 municationes si in ea grauaui: qz tūc bene poterit cogno
 scere: nec pars cū adeundo videtur renunciare sue appel
 lationi. p ea que habentur in. c. si a iudice. et ibi gl. in ver
 bo teneris. c. ti. li. vj. dixi in. c. cū teneamur. s. e. et ideo illo
 casu non pōt procedere tex. noster. intelligendo fm the
 ma Inno. qz excommunicatus appellasset. aut et tertio ca
 su additur et simpliciter iudex a quo vt absoluat. et illo ca
 su loquitur Inno. vt p dixi. et loquitur tex. noster. tñ si in
 dex a quo adiretur vt absoluat ne interim iste rema
 neat excommunicatus et vt facilius psequatur appellationē

ne et sic pro habilitatione psonę sue interim illo casu sine
 alia protestatione non videtur renunciatum appellatōi
 qz istud qd petitur a iudice a quo. est de rādētibz ad fa
 ciliōrē executionē appellationis. cū oīo iudex ad quē ha
 beret ante oīa hūc excomunicatū absoluerē. c. per tuas. j.
 de snia excō. **S**ed opere precium est scire nunquid iu
 dex a quo in distince possit absoluerē ipsum excomunica
 tum. et dicite fm Panoz. hic aut est ordinarius et potest
 etiā si miles detulisset appellationē: qz tñ habet vniuersali
 tatē iurisdictionis. et facit tex. fm vñū intellectū in. c. qua
 fronte. j. e. et hoc mō possumus itelligere qd dixit Inno.
 aut loquimur in delegato et tunc si non detulit appellatio
 ni pōt: qz remanet iudex habitū. cū possit cā ad cū reuerti
 c. vt debitus. j. e. aut detulit fm Panoz. hic l3 alij p in. d. c.
 qua fronte. vbi videbimus ex quo detulit appellationē: sea
 ret iurisdictionē. ita vt non possit et ea expedire q tendūt ad
 faciōrē executionē appellationis: et iō non poterit abso
 luere. c. cum appellationibus. eo. ti. li. vj.

Proterea. Appellās ab ordinario s de
 ab eodem. h. d. **N**ō primo ex tex. nostrō ibi. nō
 dōz in sua iniquitate et. qz appellatio suspendit so
 lū iurisdictionē iudicis a quo. in ea cā a qua est appellatū
 non in alia. et vidimus in. c. super eo. lo. i. s. eo. et ideo pro
 alia cā possit coram ordinario conueniri l3 ab eo sit appel
 latum. et quāquaz tex. noster dicat. graua crimina. et simi
 liter vtatur verbo excessus tñ subaudiēdū est maxime vt
 vult glo. nostrā: qz et si crimina nō essent graua posset tñ
 conueniri coram eo.

Constitutis. Qui non detulit appel
 lationi per aduersarium
 prius facte de sua posteriore appellationem non
 pōt accipere cōf. illū: nec ei est deferendum. h. d.
Nō ex tex. ibi abbate. qz. abbates pñt esse pcuratores
 alterius qz sue ecclesie. intelligite dummodo sit negocium
 ecclesiasticū. et facit tex. in. c. sōpote. j. s. censi. in. c. p venera
 bilē. j. qui fil. sint legit. et regulariter phibiti a postulādo
 vel procurando intelligunt phibiti qñ generaliter se exer
 cent. tñ si in vna vellent exercere pcuratorē non intelligū
 tur prohibiti. ita Inno. in. c. sacerdotibus i. c. sed nec. j. ne
 cle. vel. mon. in. c. i. circa fi. s. d. c. obl. ad rōez. h. in. c. i. et
 fi. et ibi Inno. s. s. postul. **N**ō ex tex. nostrō ibi. si ipe et.
 qz qui nō defert appellationi aduersarij sui sup eodem ne
 gocio interposite. amplius appellans in eodem negocio
 non est audiendus. et sic habetis qz sicut quis tenetur de
 ferre appellationi sue. c. an sit. j. e. ita tenetur deferre appel
 lationi aduersarij. et illa est rō quare super eodez negocio
 vtraz pars non appellat: qz per appellationē vnus fa
 tisfactū est alteri. et ambo tenentur dferre. l. fi. c. qñ puoc.
 dixi in. c. si duobus. s. eo. **N**ō ex tex. ibi confirmetis. qz
 secunda electio facti. prima nō cassata. valet et est rō quia
 prima erat nulla ipso iure: tñ qz facta. de excomunicato. tñ
 quia: facta pendente appellatione et p appellationē tum
 quia facta a minori parte. vt vult glo. nostrā fi. et fac. c. cōfi
 deramus. c. audit. s. s. elec. vel aliter secūda ppterca t3 qz
 prima fuit simplex nominatio que nō querit ius nomina
 to. vt habetur in. c. bone. lo. scdo. s. de postul. pl.

Proposuit. Appellans ab ordina
 rio in vna cā in alijs co
 ram ipso cogitur respōdere. pōt tñ eum recusa
 re. nisi cum de manifesto et graui crimine con
 uenitur. h. d. potestis addere fm Panoz. si tali crimini pe
 na certa a iure imposita est. **N**ō ex tex. nostrō ibi. recti
 fa. et. qz iudex a quo est appellatum pōt alia cā recusari. s
 quo vidimus in. c. ad hec lo. i. s. eo. **N**ō ex tex. ibi. nisi p
 crimine adeo graui. qz in grauibz et notorijs non h3 lo
 cū recusatio. Et est rō nā i notorijs non exigitur ordo iur.
 vt vidimus in. c. cum sit. s. eo. et iudex in eis est merus exe
 cutor. vt in. c. expte et ibi Inno. lo. i. j. de verb. sig. in. c. ve
 nerabili. j. de censi. ideo non mirum si non h3 locū recus
 e iiii

tio qñ crimen est notoriū. Intelligite vt Panoz. hic et pe-
na certa imposita est in iure. nā tunc executor nō pōt gra-
uare. non. mix si suspitio nō admittit de quo statim dicā.
qz dicitur esse ius qd exequitur nō executor. vt est tex. nō.
in. l. i. §. i. ff. ad turpil. et iō infert hic Imo. post vincentiū
qz in criminalibus admittitur exceptio spoliationis qñ
est saltē de maiore parte bonoz. c. frequens. de resti. spol.
li. vi. et illa exceptio opponatur qñqz in vim dillatorie vt
ibi et etiam in viz peremptorie vt voluit Bar. in simili in
l. i. in fi. ff. vt poss. Imo. in. c. veniens. §. de prescrip. tñ cū
in notorijs non seruetur iste ordo iuris nec pars habeat
multū contēdere non admittitur exceptio expoliationis.
et sic. c. frequens. nō habet locū de crimine notorio cuius
pena ē certa a iure. Ita etiaz Spec. in ti. de petitorio et pos-
te. §. quo mane. in prin. x. §. queritur. D. An. in. c. cū dile-
ctus. i. iij. carta. §. ordi. cogni. ¶ Nō ex tex. ibi grauari: §.
Host. et post eum Bal. et Imo. qz graue crimen dicit arbi-
trio iudicis ex quo hic nō determinatur ar. c. de causis. §.
de offi. dele. l. pe. de iure de. ¶ Nō ex tex. ibi ipso actu et ē.
§. Imo. hic et qñ factū est notoriū et sic ipso actu de se pa-
tet nō requiritur alia sentētia declaratoria facti. §. solūz pe-
na iuris iustigenda est. Et hoc idē voluit ang. in. l. idem.
qz. §. si ter. ff. qui pot. in pig. ha. Et notate hoc dictum ad
ea que habētur in. c. cū §. de hic. li. vi. per Bar. in. l. eius.
qui delatorem. ff. de inre fil. et dixi in. c. peruenit. supra co.
¶ Nō ex tex. ibi ipso actu §. Bal. qz in ipso actu nō solūz
dicit deprehēdi qui in facto deprehēdit sed etia qui de-
prehēdit in fuga siue itinere post actū factum. Ita hic
vult Bal. §. ter. par. faciat: §. p eo facit tex. in. l. capite qui
to. cū his que ibi habētur. ff. de adult. in. l. fur. et ibi Bar.
ff. de fur. secus dicit ipse si reperiat in itinere ante actū. qz
nō dī deprehēsus in actu §. dicit deprehēsus i attentā-
tione actus. et iō si attentās puniuntur eadez pena qua delin-
quens vt. l. si quis nō dicat rapere. C. de epis. et cle. et ibi p
Li. et Bal. in. l. is qui. cū tello. C. ad. l. cor. de sicca. habetur
late p Archi. xvij. q. iij. c. si quis. suadēte. Illo casu depre-
hēsus in itinere an actū puniet eadez pena qua delin-
quens. uon qz deprehēsus in actu. §. qz deprehēsus in at-
tentāte actus: Si vero sumus i alijs casibus i quibus nō
puniuntur attentās eadez pena qua delinquens et isto casu
pena est arbitraria. Sed bodie de cōsuetudie non puniūt.
nisi delictū cōsumatū fuerit: aliquis pena delicti: et sic non
h3 locū. d. l. is q cū tello: qz attētās nō puniūt vt delinquēs
nisi in crimie lese maiestatis. ita Ange. in. l. i. §. ij. ff. qd qf
qz iur. et faciūt ad pdicta nōta in. c. perpetuo. §. elec. li. vj.
et Panoz. in. c. i. §. de cā po. et pprie. ¶ Glo. in verbo nō
d3 in fi. notabitis pño ex glo. an prin. qz verbū d3 impor-
tat necessitatē. cōcordat glo. nō. in cle. attēdentes: in ver-
bo. debeat. de sta. mona. faciūt nō. per legistas i. l. sepe au-
diui cesare. ff. de of. pñ. in qñqz et importat honestatē. vt i
c. i. §. de despō. impub. habet in. c. intelleximus. §. d iudic.
¶ Nō so ex glo. qualiter in cā huius recusatiōis iudicis
a quo sit pcedē. qz iustificatiō recusatiōis pcedebit ex iu-
stificatiōe appellatiōis et pcessu sup appellatiōe. ¶ Et i
hoc glo. cōiter reprobat: qz imo cā recusatiōis fiet spālis
pcessus et pars ppterea pbabit istū suspectū. qz in vno
grauauit: et iō pbabit illud grauamē in cā recusatiōis: qz
verisimilr pōt recusare ne iterū grauet. iux illd Qui semel
ē lesus fallaci piscis ab hamo Dibus ore cibus semp in-
esse putat. Nec pbatio ista pderit in cā appellatiōis. qz
facta ad aliū finē. et ita pcludūt cōiter scribētes. hic. Hof.
in su. i. ti. de iudic. in fi. x. ff. in his casibus tenet qz ad recu-
satiōe iudicis a quo sufficiat pbare fuisse appellatū: nec
requirat qz pbat grauamē. que hic cōiter impugnat doc.
excepto Imo. hic et i. c. ad hec lo primo. §. eo. dicite vt ibi
¶ In glo. fi. in fine Glo. soluit contrarium capituli quia
suspecti. ij. q. v. et bene loquit quia differētia ē inter ma-
nifestū et notoriū. Si crimē est manifestū cū manifesta
idigeant pbatione vt notat p glo. in. l. ciues. C. eo. i. c. ma-
nifesta. ij. q. i. habet in. c. vestra. §. de cōba. cleri. et muli. iō

in manifestis admittit recusatio. cū circa pbationes pos-
sit grauare. In notorijs aut qz illa solum allegari debent. l.
si adulteriū. cū incestu. §. idem pol. ff. de adulte. nō aut p-
bati dñt vt nōt glo. nō in. cle. appellanti. c. ti. et dictis iuri-
bus. iō cū simpliciter habeat exequi penā certam iuris. iu-
dex in notorio non recusat. et ita intelligit tex. nñ. et p hāc
solutionē dat alia Panoz. que his fundamētis regulat qz
tex. interloquat in notorio facti permanentis. et iō. cū non
requirat pbatio nō admittat recusatio. tex. aut in. c. qz sus-
pecti in fi. loquat in notorio facti trāsēntis. vbi necessaria
est aliqua discussio. cū multa dicant notoria que non sunt.
vt in. c. cōsuluit. §. eo. iō possit recusari. Archi. in. d. c. qz sus-
pecti. Jo. an. et cōmuniter doc. in. c. cum. speciali. §. eo. D.
Anto. et qui. post eū scripserunt hic dicunt ita distinguen-
tes: ant p facto notorio imponit certa pena et determinata et
tunc qz est simplex et merus executor nec pōt ledere vt vo-
luit Imo. in. d. c. ex parte lo. i. nō possit recusari. et ita tex.
hic. nisi vellet tanquā ex aliqua cā augere penā iuris vel
alterare. iux ea que habent in. l. quid ergo. §. pena graui-
or. ff. de his qui nō. infa. in. c. i. et ij. §. de consti. an. l. et si seue-
rior. C. quib. ex. cau. infa. nam illo casu cū hoc augere vel
alterare habeat in se arbitriū iudicis. posset in hoc notorio
iudex partē ledere et iō poterit recusari. Ita. D. An. in. d.
c. vñ. §. de cōba. cleri. et muli. et ita. D. Anto. Imo. et Pa-
noz. hic. et Archi. in. d. c. qz suspecti. Aut pena nō est certa et
tūc dato qz crimen sit notorium pōt iudex recusari. qz pōt
ledere imponendo penā cū sit ei arbitraria. et p hoc infer-
notabilis limitatio ad ea que voluit Bar. i. l. si quis forte.
§. i. ff. de pen. lap. allegatio. sua. xxxvij. et fuit de mente. In
no. in. d. c. ex parte qz vbi factū est notoriū quis pōt esse iu-
dex in facto pprio. et est tex. in. c. i. de pe. li. vi. et in facto fami-
lie. sue. d. l. si quis forte. qz hoc est verum nisi vt illo facto ve-
niet iponenda pena arbitraria. qz cum possit ledere pōt
recusari. Ita colligit ex predictis et ita voluit Panoz. in. c.
cū venissent. §. de iudi in cle. in. x. col. per. card. de fo. cōpe.
Panoz. in. c. i. de cleri. male. n. c. dilectus de pe. Semi. in. c.
i. in pe. col. de offi. dele. li. vi. et in. c. iudex eo. ti.

De fronte Absolutus excommunicatus
cautione recepta l3 aduer-
sarius vel excommunicator ne absoluat appel-
let. h. d. et debet intelligi fm Panoz. quādo offensa nō est
manifesta: quia si esset manifesta non sufficeret cautio:
sed requiritur satisfactio capitulo ex parte lo. i. §. de ver-
bo. signi. c. venerabilibus. §. secus de sententia exco. li. vj.
habet in. c. i. §. de iudi. vel aliter fm Panoz. h. d. ¶ Ap-
pellans ab excommunicatione pōt se facere absolui ab ex-
communicatore nō obstante appellatione sua vel aduersa-
rij qui ne absoluat appellat. Diuiditur in duas partes
principales. in prima redarguit supplicante. In 2a que
est ibi. sane duplici questioni respondet. secūda subdivi-
dit in duas prout duabus questionibus. respondet secū-
da ibi de his. ¶ Nō primo ex tex. ibi qua fronte: qz non
obseruans iuris ordinē nō venit in supplicatiōibus suis
audiendus. nō solū in eo in quo nō obseruat iuris ordinē
sed et in negotio penitus diuerso. et iō dixit hic Hostiē. et
post eū Bal. et Panoz. per hūc tex. iuncta glo. i. colligi nō
tabile modum contra exemptos: qz si exemptus denegat
subditis alicuius ordinarij: facere iustitiā si postea aliquo
casu etiam diuerso exemptus agit corāz ordinario contra
subditum ordinarij. etiam potest ordinarius dicere nō fa-
ciam tibi iusticiā hoc casu cōtra talem subditum. nisi et tu
facias iusticiā tali meo subdito contra talem subditum.
Quod intelligit vñ Panoz. vbi clarū esset qz iste exem-
ptus iusticiā denegaret facit qd i simili dicitur in. c. et si
ignorationes de iniurijs li. vj. ¶ Nota secundo ex textu
ibi non in ecclesia. qz cōfirmatio electionum sit actus iudi-
cialis quia sit cum causē cognitione: vt videbimus in glo
sa in verbo. debuit. tamen pōt fieri in ecclesia. et bodie ge-
neraliter omnia iudicia ecclesiastica sicut etiam antiqui-
tus in ecclesia exerceri pñt. c. decet de immunitate. eccle-

De Appellationibus

na. li. vj. et est tex. de iure antiquo in. c. pceptum. ij. q. ij. l3 iudicia secularia nō. d. c. decet. imo nec pceptus seculares in ecclesia fieri debent. l3 facti teneant. glo. in. d. c. decet. legiste in. l. nemo martyres. C. de sacro san. eccle. et sic h3 Panoz. habetis clicere q3 statutum de pceptu non extendit ad quasi pceptum. nec ecōtra. q3 patet q3 statutum de iudicijs que di cunt quasi cōtractus vt voluit Jo. An. in. c. pia. de excep. li. vj. et est tex. in. l. iij. s. idē scribit. ff. de pcd. non extendi tur ad pceptus. et hoc idem voluit Bar. in. l. ap. iul. s. h. ff. ex qui. cau. i. pos. ca. voluit. D. Anto. in. c. si. in prima fallētia. s. de consuet. Semi. in. c. i. de tēpo. ordi. li. vj. in. c. quāuis. de pac. li. vj. voluit Bal. et Imo. in. l. more. ff. sacqui. hie. prium voluit Bar. et ibi Ludo. in. l. mutuz. et in. d. l. more. ff. de acquir. hie. et faciunt in prium que notat Bal. in Ru bica. C. d. pac. et Bar. in. l. si vius. s. pactus. ne peteret. ff. de pac. vbi voluit. q3 statutum de cōtractu loquens habet locuz in liberatione vel renunciatiōe. et sic in districtu. et faciunt notata in auten. sacramenta pub. C. si aduers. ven di. ¶ Nō ex tex. ibi i palatio camera. et q3 iudex ecclesia sticus nō soluz possit tenere tribunal in palatio suo sed et in ecclesia et camera sua. Et dicit hic Bal. et Imo. et fuit originale dictuz Archi. in. c. iij. ep̄s. de offi. ordi. li. vi. qd vbiq3 locoꝝ in dioecesi. dum nō in loco inhonesto. vel fm Bal. hic non in venationibus potest episcopus in digentia cause cognitionē exercere. ibi constituendo et eli gendo tribunal. ¶ Nō ex tex. ibi in camera regis. quod l3 episcopus possit constituere suum tribunal in camera sua non tñ potest illud constituere in camera principis se cularis vt ibi ecclesiastica tractet. et est ratio q3 indignum est vt penes seculares ecclesiastica tractent. c. iij. terra. s. de elec. dixit tñ Imo. hic et ibi et sequitur Imo. quod l3 confirmatio huiusmodi electionuz in curia p̄cipis secu laris fieri nō debeat. tamen facta tenet. ¶ Nō ex tex. ibi. pro cōtumacia vel alia qualibet cā. quod excommunicatio nō solum debet ferri vel potest pro contumacia. sed etia3 pro alia causa sine alio crimine. et intelligite pro cōtuma cia sine iudiciali vt in. c. i. s. de iudic. siue extraiudiciali. vt in. c. certum. x. q. iij. et ad litteraz Imo. in. c. ex parte. lo. i. j. de ver. sig. et ita debet intelligi quod voluit glo. in. c. ep̄s copi. xi. q. iij. dñ vult quod pro sola contumacia quis excō municatur. q3 intelligitur contumacia siue iudiciali siue extraiudiciali. pro alia etiam causa excommunicatur q3 cōtumacia. vt hic intelligite mediate non immediate. q3 immediate semper ad excommunicationem requiritur cō tumacia. c. nemo. ep̄s copozum. xi. q. iij. et ideo glo. in. d. c. ep̄s cop̄i. dicit sola contumacia quem excommunicari. me diate autēz sufficit. aliud crimen ad excommunicationem. q3 p̄pter omne crimen mortale vt in. c. nullus. et c. qui cunq3. xi. q. iij. mediate medio monitionis et q3 monitus noluerit parere quis excommunicatur. et nō aliter ab ho mine est excommunicat. et sic explanando tex. dicite. excom municat quis pro contumacia. tanq3 cā immediata. vel alia qualibet cā. s. mortali crimine tanq3 cā mediate et re mota. ¶ Nō ex tex. ibi. ne in excommunicatione decedat. ra tionē quare h3 vnū intellectū iudex a quo pendēte appel latōe. excōicatu absoluit. ne decedat in excōicatione. et illa ē rō. et cū fit expressa i. l. cēf. finalis. iux glo. in. l. quāuis. C. d. fideius. et sic fauore aiaz. nō. ex tex. ibi. ne absoluat. h3 vnū intellectū q3 excōicatus ē p̄ notoriā offēfāz si aduer sarius appellat ne fiat absolutio. tñ si postea absoluat te net absolutio. l3 facta pendēte appellatione. et sic hētis magnū fauorem quē plus hēt absolutio q3 excōmunica tio post appellationē lata est nulla. c. p. tuas. j. de sentētia excō. absolutio facta pen. ap. valet et t3. et sic hētis aliud q3 l3 iudex a quo p̄ appellationē nihil attētare possit. c. sup eo. lo. i. s. eo. imo et pro faciliōri expeditione appellationis nihil potest p̄ appellationēz. c. cū teneamur ibi p̄termis so. s. eo. tñ fauore aiaz si ne fiat absolutio appeller. absolu tio postea facta valet et t3. h3 bene vey est q3 si p̄nunciabif iustam fuisse appellationē retractabit absolutio. h3 credo

hic non esse tantaz singularitatem nā hic iō absolutio te net post appellationēz q3 erat appellatio manifeste fru stratoria. q3 a iure reprobatā. vt hoc tex. et patebit. j. i. iij. intellectu. iō appellatio nō suspendit iurisdictionē iudicis a quo. c. cū appellationibus. eo. ti. li. vj. naz appellādo ne absoluat excommunicatus qui vult cauere vel perere. fri uole et cōtra iuris phibitionēz appellat. idē esset in excō municationē lata post appellationēz fruolā. nec est dñ in l3 nō. ex tex. ibi. si maluerit aduersarius. q3 qñ appellatur ad curiam non pōt ps inuita cogi ad psequendū appellatio nē in curia. sed d3 impetrari delegatus in partibus. et fa cit. c. vt litigant. de offi. ordi. li. vj. in rōe sui. videte glo. ma gistrā et ibi doc. cōiter i. c. i. i. vbo petijt. eo. ti. li. vi. nō. ex tex. ibi cōqueritur. q3 excōicatus nō solū spugnat excom municationēz in vias appellationis. sed etiam in viam que relle. et iō sēmp pōt qrellare. nec quo ad qrellā excludē. trāsit in rē indicatā excommunicatio. c. ad reprimeñ. s. d. of fi. ordi. et ibi hētur i. c. venerabilib3. i. p̄i. de sētētia excō. li. vj. ¶ Nota ex tex. ibi excommunicatus vel interdictus q3 l3 excōicatio nō ferat p̄ vniuersitatē sed interdictū. c. ro mana. s. vniuersitatē. de sen. excō. li. vj. tñ interdictum po test et ferri cōtra pti. ularē personā. c. is cui. de sen. excō. li. vj. ¶ Nota vltimo ex tex. q3 excommunicator appellās ne excommunicatus prefata cautione absoluat nō est audie dus: de quo tñ. j. latius qualiter debeat intelligi. et p̄ ius3 tex. dixit glo. in. c. sunt quoz ver. si quis etiā ausus. ij. q. vj. et ibi Archi. q3 vbi debitū est liquiduz pōt creditor impe dire ne sepeliatur debitor. nisi satisfiat sibi de illo. Archi. ibi late. et d. Anto. in. c. ex parte. el. ij. de sepul. et Zinge. in autē. vt defunctorū funera in. i. col. qui tamē loquit quan do statutu p̄mittit q3 pro instrumēto ligdo possit fieri exe cutio in personā. ¶ Glo. in verbo debitū in fi. habetis p̄i mo notare. ex glo. q3 cācognitio requirit in cōfirmatiōe electionis. De forma huius cācognitionis hodie habe tur late in. c. si. de elec. li. vj. et qualiter p̄cedi debeat in cle. dispendiosaz. de iudi. ¶ Vltimo dñ glo. vult q3 tenet ep̄s requirere cōsensuz capituli in cōfirmandis electionibus glo. male loquitur. q3 satis est q3 requirat consiliū. d. c. no uit. et c. quanto. et hoc et hodie consuetudie tolli pōt. c. iij. et ibi habet de cōfue. li. vj. per. d. Anto. in. c. cū inter. s. i. in ij. col. s. de re iudi. ¶ Glo. in verbo decedat. i. si. habes ex glo. tres rōnes quare excommunicatus in tex. nostro absol uif. Prima q3 p̄pter peccatū homo morit cito. et vltra iura allegata in glo. est bonus tex. in. c. qualiter et quādo. el. ij. j. de accu. iuxta illud. viri iniquitatis nō dimidiabūt dies suos. et illud. virū iniustū mala capient in interitum. Secūda ē ratio. q3 vbi res celeritate desiderat nō admit titur appellatio. Et notate istā gl. q3 per eaz habetis h3 doc. hic. q3 vbi periculū ē in mora nō admittit appellatio. et voluit Specu. eo. ti. s. in quibus casibus vfi. viij. sequi tur cōiter hic doc. Tertia est rō. ne iste decedat in excom municatione. et sit fauore animarū. ¶ Glo. in verbo cautioe in fi. glo. bene loquitur et facite regulā q3 in absolutiōe ab excommunicatione sufficit regulariter iuratoria cautio. c. ex tenore. c. cum desideres in glo. allega. ¶ Fallit primo nisi quis sit excōicatus p̄pter cōtumaciāz iudicialē. q3 iuri nō paruerit in iudicio. q3 tunc sicut cautiones de iudicio sifi et similes p̄torie iudiciales sunt fideiussorie. l. p̄torie. ff. de p̄i. stip. ita illa que succedit loco cuiusdā cautiois iu dicialis p̄ relatione pene illate p̄pter contumaciā iudicia lem d3 p̄stari cum fideiussione. et ita debet intelligi glo. nostra in fi. h3 Bal. Panoz. et alios et dicit hic Bal. q3 ta les fideiussores non dabitur libellus. nec fiet lit. contesta. sed ex officio iudex faciet executionem contra eos. per ea que habentur in. l. qui restituere. ff. de rei ven. Barto. in fi mili in. l. i. ff. iudicatum solui. post glo. et in. l. si. C. de vfu ris rei iud. Jo. an. et alij in. c. i. de inur. li. vj. Bal. in. l. duo bus. s. ergo. ff. de iureiuran. De. de anchara. in cōf. xxiij. incipit Apud intelligentes. vbi cōcluditur q3 contra fide iussorem iudicalem proceditur executiue. et ad p̄dicta

facit in simili. c. i. §. de sequest. pos. et fruct. ubi relaxatio sequestri facti propter contumaciam iudicalem non fit nisi si prestita fideiussoria cautio. ¶ Limitabitur secundo non procedere quando fuisset quis primo absolutus et non satisfecisset in iunctis in absolutione. quia tunc reducitur in excommunicationem nec absoluitur postea nisi cum fideiussione. c. q. stioni. ubi text. §. e. et ibi contra docto. c. significavit. de offi. ord. glo. in simili in c. p. u. l. x. q. v. Bal. post glo. in simili. in l. in lege. in principio. ff. ad silentianus. ¶ Limitabitur tertio non procedere: ubi dubium est ne iste peieret vel per iurum sit si iuret stare mandatis ecclesie. nam tunc non est ei deferendum iuramentum quod scimus peieraturum. c. clericos. j. de coba. cleri. et multi. notat i. c. ad reprimendam. de of. ord. ubi Panoz. in. ij. col. Vin. Jo. an. et alij. et Panoz. in. c. q. on. i. §. eo. ubi hoc voluit. et ponitur in. c. cum in ecclesijs. §. 8. maio. et obe. Et ideo exigitur fideiussoria cautio. ita Panormita. hic. per ea que habentur in. c. si. §. de resti. spoliato. facit optime que habentur in. c. litteras. §. de resti. spoliato. ¶ Limitabitur quarto non procedere. ubi manifesta esset offensa: quia tunc non sufficit iuratoria cautio: sed requiritur satisfactio. d. c. venerabilibus. §. secus et. d. c. ex parte. el. i. ¶ Opponitur ab extra contra textum nostrum nam aut iste qui petit absolui erat excommunicatus ob manifestam offensam et tunc non potest procedere text. noster. quia vult quod iste absoluat prestita cautio. quod certe est contra text. in. d. §. secus. et. d. c. ex parte. quia requirit satisfactio. Aut iste erat excommunicatus ob dubiam offensam. et tunc absolutio cum cautio videtur fuisse iusta. d. c. cum desideres. ergo per quem appellavit ne absolvet frustra appellavit. ex quo absolutio fiebat secundum formam iuris. si frustra appellavit. ergo non bene loquitur text. noster qui vult quod in cautio permittat stare mandatis iudicis ad quem est appellatus. nam ex quo appellatio fit ita frustratoria non deolvit. unde per se dicite. quod primus est intellectus quod text. noster loquitur in excommunicatione lata per notoriam offensam de non alteri. puta notorius blasphemator vel notorius concubinaris. vel similiter et sic solvendo trium. §. secus verum est quod ubi manifesta est offensa ante absolutionem debet satisfieri quando offensa respicit tertium. secus si respicit deum. et ita loquitur textus noster. quia tunc quando offensa respicit deum absoluitur sola cautio ne. et ita est textus hic. Et ita Imo. hic. ¶ Alius est intellectus quod hic loquamur de excommunicato ob manifestam causam cuius satisfactio erat spiritualis. nam cum excommunicatus non possit spiritualia tractare. c. si. de cleri. exco. m. §. 3. non poterat satisfacere ante absolutionem. ut ergo possit satisfacere non mirum si dato quod causa excommunicationis sit manifesta. potest absolui non premissa satisfactio quam facere non poterat. quia actus erat spiritualis. puta illi de capitulo exco. m. §. q. nollunt elligere unum in canonicum ad mandatum pape. causa ista est manifesta. petunt absolui. ut satisfaciatur huic cause necesse est quod huic elligatur. exco. m. eligere non possunt. d. c. si. Ad hoc poterit absolui non premissa satisfactio quam prestare non possunt si premissa cautio. Et hoc voluit Imo. et ibi alij in. c. p. illoz. j. de preb. facit bonus text. in. c. veniens. lo. ij. in fi. §. de testi. faciunt que habet i. c. p. et. §. 8. de of. deleg. in. c. odoardus. j. de sol. et facit quod dixi heri post Panoz. in. c. q. on. i. §. e. ¶ Tertius datur intellectus quod hic excommunicatus ob manifestam offensam non debet absolui: nisi premissa satisfactio tamen si absoluat tenet absolutio et non premissa satisfactio. §. premissa cautio. Et ita loquitur text. noster secundum Hosti. hic. que in dicto sequuntur contra docto. et facit text. in. c. venerabilibus. §. ubi aut. de snia exco. lib. vi. voluit Imo. in. c. ab exco. m. in glo. in vbo. obtentis. §. de rescrip. voluit dominus de rota decisi. sua. ccc. lxxv. que incipit. Item si pronuncietur. et faciunt que notantur in. c. ex parte supra de offi. ordina. ubi secundum communiter docto. l. glo. ubi teneat contrarium: sicut excommunicatio lata ob falsam causam valet et tenet. ita et absolutio. facit glo. in cle. i. in verbo nullatenus. de sequestra. pos. et fruct. ubi. c. sacro. quod loquitur de exco. m. tibus per ordinem iuris quod tenet at exco. m. extendit ad absolutionem. facit capitulum. ver-

bū. de penitentijs di. i. facit glo. in. c. i. in verbo attentet. de of. ordi. lib. vi. ubi in sententijs censuraz l. 3. ferri phibent tamen late tenet. facit quia iniusta exco. m. tenet. c. i. x. q. ii. ergo multo magis absolutio que est favorabilis. l. arianus. ff. de actio. et obligatio. Et voluit Imo. in. d. c. ab exco. m. facit quia exco. m. multum iudicat prius. quia remouet eum a co. m. one. c. cum exco. m. x. q. ii. c. illud. j. §. de. exco. m. Absolutio autem cum cautio facta ut hic ius alterius non tollit. l. 3. differat. ergo multo magis valebit absolutio quam exco. m. natio. ¶ Quartus datur intellectus quod text. noster loquitur in exco. m. natio ob dubiam offensam. et dum dicitur appellatio ergo ne absoluat non tenet. ergo non deolvit. respondet Panoz. reiectis lecturis reprobatas quod debemus intelligere quod hic fuisset appellatum ab excommunicatione et excommunicatus peteret absolui a iudice a quo aduersarius replicaret ne absolueretur fuit tamen absolutus cum cautione: quia dubia erat offensa. Et dum dicitur quod cauet de parendo mandatis coram iudice ad quem intelligit ipse primo iudice ad quem appellauerat excommunicatus: non autem illo iudice ad quem appellauerat aduersarius ne absolueretur. quia illa appellatio fuit friuola nec deolvit. ¶ Et si dicatur nonne petendo appellas se absolui a iudice a quo renunciatum est appellationi. ergo in cautione non debet promitti quod stabitur mandatis iudicis ad quem respondetur. vel quod hic fuit aditus iudex a quo cum protestatione de non renunciando appellationi. vel quod fuit aditus non simpliciter. §. exprime de vi interim possit melius causam appellationis tractare. et pro habilitatione persone sue. nam his duobus casibus potest iudex a quo adiri. nec videtur renunciatum appellationi. ut dicitur est post Imo. i. c. questio. §. eodē. Imo la tamen hic in primo casu de protestatione tenet contra Innocen. et sic tenet opinio Bald. per fundamenta sua. de qua dixi in dicto. c. questioni. et si arius instetur iudex a quo nullo pacto potest absolui. quia per appellationem suspensa est eius iurisdictio. c. super eo. lo. primo. §. eodē: respondet Panormi. et dominus Anto. quod cum illud tendat in faciliorem expeditionem appellationis prime. et etiam per tres rationes assignatas in glo. in verbo. decedat quod hic speciale est quod iudex a quo potest absolui istum excommunicatum. et facit textus in. c. cum te neamur. §. eodē maxime quia omnino iudex ad quem haberet istum excommunicatum a principio cause absolui. c. per tuas. circa principium. j. de set. excom. Ideo si iudex a quo hoc expedit minus superest agendi coram iudice ad quem. ¶ Quintus datur intellectus. quem etiam voluit hic Panormi. quod hic attendamus appellationem interpositam ne absoluat. et sit sensus quod excommunicatus peteret se absolui ab excommunicatore: aduersarius diceret eum non esse absolue dum. quia manifesta esset offensa: excommunicatus negaret ipsam manifestam: appellavit aduersarius. si volumus intelligere textum §. iura anti qua appellavit simpliciter nullo gravamine expresso ut poterat per ea que videbimus in. c. ut debitis. j. eo. talis appellatio deolvit causam ad iudicem ad quem. ut ibi iudex a quo absoluit cum cautione de parendo mandatis coram iudice ad quem. quia appellatio non fuit friuola. quia suberat causa l. 3. non expressa. quia iste aduersarius dicebat notoriam offensam. ideo hic papa deidit absolutionem valere. Primo propter faciliorem executionem appellationis. Secundo favore animarum. et per rationes glo. hic: nec ista absolutio dicitur contra appellationem. quia appellatio fuerat simpliciter interposita. nec in ea erat expressum ne absolueretur. sed si intellexerimus textum nostrum loquitur secundum iura hodierna cum in appellatione ab interlocutoria requiratur expressio cause dicto. c. ut debitis sit sensus in textu nostro. quod dum excommunicatus peteret absolui aduersarius appellavit. ne absolueretur. quia manifesta est offensa: de hoc tamen non constabat iudici iudex a quo non obstante appellatione ab-

De Appellationibus

solut cum cautione &c. Decidat papa valere absolutione non qz tendat in faciliorem executione appellationis qz est p appellatione ne absolueretur interposita. & l3 iudex a quo possit expedire ea que tendunt ad faciliorem expeditio nem appellationu non in isto casu quando directe sunt p appellatione. c. cu3 teneamur. s. eo. debet ita limitari. hic at non obstante dicta appellationis pendencia iudex a quo absoluit favore aiarum. & ppterea iste tex. expressit banc rōnem tanq3 finale. ¶ Sertus & vltimus intellectus que dant oēs q3 hic iste peteret absolui a iudice ad quem: non a iudice a quo. quod p3 per tex. ibi in si. dum vult q3 excōi cator se opponeret & tñ casus cōtinuatus ad pcedentes. & sit sensus planus q3 excōmunicatus appellavit & coraz iudice ad que peteret se absolui iuxta. d. c. p. tuas. aduersari us vel excōi cator se opponeret & ne absolueretur appella ret: iste iudex ad que3 tanq3 appellatio illa esset frivola ne absolueretur &c. q3 dubia asserbatur. offensa cum cautioe absoluit. vt in lra et si opponat p. d. c. romana. s. snias. c. li. vj. vbi iudex ad que non d3 retractare snias censure nisi cognito de causa & sic citata pte & alijs discussis. & tñ tex. no ster non p3supponit magnā discussionē soluit ibi Jo. an. i nouella. & et Panor. hic. & Imo. q3 illud procedit qñ vult in viā reuocationis pcedere reuocādo snias. nos loqui mur qñ in vñ absolutionis est rō dric. nam qñ iudex ad quem reuocat snias iudicis a quo tractatur de puidicio p tis. Item de puidicio iudicis a quo q3 reuocando p3sup ponit bene appellatum & sic puidicat appellato. & in cōse quentiam male iudicatum. & sic puidicat iudici a quo. l. eos in prin. & ibi nō. C. eo. sed qñ absoluit nō puidicat ad uersario. quia per cautionē ē sibi pñsum si ius habet. non puidicat iudici a quo. quia imo absolutio p3supponit vali ditatem excōmunicationis. c. venerabilē. s. de elec. c. cū ve nerabilis. s. de excep. nō. Bar. i. l. decem. ff. de ver. ob. non ergo mirum si iudex ad quem non discussa causa appella tionis absoluit excōi catur appellatē. d. c. p. tuas. & q3 si ne citatioe t3 absolutio bonus tex. in. c. olim. vbi d. Anto. d. rescrip. Bal. in. l. si pacto. C. d. pacis. d. Ant. in. c. dilectus. el. i. de rescrip. Panor. in. c. p. tuas. de sen. excō. Bal. in. c. i. de iudi. ¶ Querit per Jo. an. nūquid ad absolutiones vel reuocationem excōi cationis requiraf citatio. & respondet colligendo eoz dicta. ita ēē distinguendū. aut loquimur d reuocatioe excōi cationis aut de absolutione. Si de reuocatio ne & etiaz iudex met qui pñtuit eā reuocare pōt absq3 alia citatione. ponit glo. in. c. cum ab ecclesiāz rectoribus ad fi. s. de offi. ordi. tex. in. c. ab excōi cato. s. de rescrip. Si vero re uocat alius iudex puta superior & etiam quia reuocando uidetur primum iudicē pronuncian do iniuste pñuncias se requirit cause cognitio & citatio. siue superior adeatur p appellationem. c. romana. s. snias. vbi tex. eo. tit. li. vj. siue adeatur per querellaz. c. ab excōmunicato. vbi casus pre allegato. aut loquimur de absolutione & etiam si ipse met iudex vult absolvere casu quo ex officio excōi cavit. Et hoc cum ipse supplicat cū quo factum est negocium. c. venera bilibus circa principiu. d. snia excōmu. li. vj. non requirit citatio alterius. glo. ē in. c. excommunicatos. xi. q. iij. Si ve ro est alius iudex superior. qui vult absolvere & tunc si est talis qui potest adiri per appellationem tñ vt archieps. vt in. c. pastoralis. de offi. ordi. de necessitate h3 citare partē cum non habeat aliquam iurisdictionem. nisi recepta ap pellatione. c. romana. s. i. e. ti. li. vj. Aut est talis qui potest adiri etiam per querellam vt habetur in. c. i. s. de offi. leg. & tunc si dubia ē offensa & fuerit p querellam aditus sup ea potest absolvere nō citata pte recepta cautione. qz om nino pris nihil interest vt citetur. cum p cautionem sit si bi consultum. c. solet de sentētia excō. li. vj. & facit quod no tat glo. hic in verbo. deccadat. circa tertiam rationem. Aut n. offensa sit dubia: vel manifesta aliter non apparet iudi ci. Et tunc quia pars forte demonstrabit offensam ēē ma nifestam. sua interest vt citetur & propterea citari debet. Ita Imo. in. capi. inter quatuor. s. da maio. & obe. & fa

cit. tex. i. d. c. venerabilibus. vers. idēque. Et hec duo mē bra ponit: De de ancha. & Semi. in. d. s. sententias. & pro cedit predictus articulus non solum quando simpliciter petitur absolutio. sed etiam quando petitur absolutio ad cautellam. nam & tunc potest pars oponere offensam esse manifestam. ergo venit citanda. d. c. inter quatuor. l. nam ita diuus. ff. de adop. l. de vno quoq3. ff. de re iudi. Et de hoc est bonus tex. in. d. c. solent. tamen l3 in absolutione pars citari debeat si fuerit facta sine citatione: factatamen tenet regulariter. d. c. venerabilibus. s. vbi at. & fa cit glo. nō. in. c. i. xbo. attētet. de offi. ordi. li. vj. vbi voluit q3 i sen tētijs censurarum ista sit regula. q3 l3 fieri prohibeantur tamen que facta sunt tenent. Sic ergo tenendo morem cō suctum vt reducam mās quantum possum regula: q3 ab solutio l3 ferre non debeat tamē lata tenet. vt est hic casus sñi vñum intellectum. Et dixi heri circa tertiu3 intellectu ¶ Ista conclusio limitatur non procedere vbiq3 ab soluens non haberet iurisdictionem puta quia est talis su perior qui non potest adiri nisi p appellationē. vt archie piscopus. nam si per appellationem aditus absoluat non recepta appellatione. & per consequens non citata parte non valet absolutio. arg. d. c. romana. s. i. & facit glo. nō. in. c. presenti. de sen. excom. li. vj. vbi voluit q3 sententie cēsu rarum ex defectu iurisdictionis bene reddatur nulle. & ita facit. c. cure. xi. q. iij. ¶ Limitabitur scdo dictam conclusio nem non procedere. vbi absolutio esset delegata ab homi ne sub forma citandi partem. nam illo casu non valet ab solutio non permessa citatione. Et idē est si alia forma re quiratur ab homine. glo. est nō. in. cle. i. in verbo nullatēus de sequestra. pos. & fruc. Voluit Jo. an. & ibi doc. in. c. pisa nis. s. de resti. spolia. quod intelligit Panor. ibi verum ni si esset talis iudex qui absolueret. qui oīno haberet pote statem alias a iure. Nam l3 puta ordinario delegetur ca usa absolutionis addita forma citatis citandis: tamen si absoluat omīssa citatione valebit absolutio. Quia l3 hoc non posset facere vt delegatus nisi seruata forma potest tamen facere vt ordinarius. & in dubio videtur elegisse viam qua absolutio valeat. & sic absoluisse vt ordinarius. & de hoc est glo. nota. in. cle. i. in verbo inhibentes de iure patrona. & facit dictum Imo. in. c. cum ex officij. s. de pre scrip. de cuius veritate. ponit. d. Antoni. late. in. c. super li teris. s. de rescrip. faciunt notata per legistas in. l. iij. ff. de testa. nullit. ¶ Limitabitur tertio. d. conclusio. non pro cedere. quando materia non esset capax huiusmodi cen surarum puta in vniuersitate que habet corpus fictum & representatum. vñ de nec excommunicari nec absolui po test. nec facta tenent tex. est & ibi glos. in prima opi. quam sequuntur communiter docto. in. c. romana. s. vniuersita tem. de sen. excō. li. vj. ¶ Limitabitur & quarto non pro cedere. vbi l. requireret certam formam ante absolutio nem pregnantibus verbis additis puta nullatenus fiat vel nullo modo fiat nisi cum tali forma. nam tunc videtur q3 aliter facta absolutio sit ipso iure nulla. per glo. in pri ma opi. in. d. cle. vnica. in verbo nullatenus. per ea que no tantur in. d. s. vniuersitatem. per ea que notat Bald. in. l. non dubium. C. de legi. per notata in. l. decernimus. C. de sacro san. eccle. tamen veritas est in hoc in contrarium. & ita firmat glos. in. d. vers. nullatenus. & ita vult. Ancha. & Semi. in. c. pe. qui ita intelligunt illum tex. de immuni ta. ecclesia. li. vj. faciunt notata. in. c. si. de offi. delega. cod. li. vj. in. c. quamq3 de cens. co. li. in. c. sacro. j. de senten. ex comu. & faciunt que dixi. s. in tertio intellectu. ¶ Vltimo vt nihil omittatur quesuit hic Imo. nūquid enotra pe tentem absolutionem ab excommunicatione ab alio ad uersario excommunicato possit opponi exceptio de noto ria offensa. vel de expensis prius reficiendis iuxta. d. s. secus. & d. c. ex parte. el. primo. Et an repellatur iste exci piens replicatione excommunicationis. Et videbatur q3 illa replicatio excluderet hunc excipientem per notata in. c. ex insinuatione. s. de procur. in. c. dilectus. el. primo.

§. de rescrip. in. c. quoniam multos. xi. q. iij. per notata maxime per Bar. in. l. de pupillo. §. qui remissione. ff. de oper. no. nunci. per canonistas in. c. i. de rescrip. lib. vi. in. c. intelleximus. §. de iudi. in. c. cum inter. §. de excep. vbi excommunicatus repetens possessionem suam non admittitur ergo nec admittetur petens satisfactionem offensa. In contrario determinat hic Inno. quia non ita prouocat quam tum prouocatur ex quo ille petit absolutionem. Item qz incidenter opponit non autem principaliter petit. id non obstante excoicatione admitti dicitur. ut notatur in. d. c. intelleximus cum iuribus supra allegatis. Et in. c. cum inter. de excep. in. c. exhibita. de iudic.

Reprehensibilis. Nō debent sententiam censurę nisi moniti de premissa. h. primo. Et subditi precipue regulares a disciplina et a correctione appellare non possunt. h. fo. Et appellanti debet statui terminus ad prosequendum. j. quez si non prosequitur appellatio est deserta. Et iudex a quo libere procedit. h. tertio. et appellans si non prosequitur appellato prosequente condemnatur in expensis. h. quarto. Et quinqz dicta ponit. fm ibi. neqz subiecti. tertium ibi. si vero quisqz. quartum ibi. si autem in quacunqz. quintum ibi. hec in religiosis. ¶ Nō ex tex. ibi. nisi canonica qz excoicatione nec suspensio nec interdictum debet ferri nisi si premissa monitione. cuius formam deponit tex. in. c. constitutionem. de sen. exco. li. vi. tñ illa equiparatio procedit qñ ob contumaciam huiusmodi censurę feruntur. sed si ferantur in penam delicti tunc longa est differentia. qz suspensio ob penam delicti. fertur non premissa aliqua citatione dummodo de delicto constet. c. tam litteris. vbi tex. §. de testi. l. 3. Hosti. hic voluerit contrarium. excoicatione autem cum nunquam feratur pro solo crimine ab homine nisi pcedente contumacia. ut voluit glo. in. c. episcopi. xi. q. iij. et propterea cum sit pena contumacie cessante contumacia debet absolui excoicatus. et sic cessabit excoicatione. c. ne mo. in. fi. xi. q. iij. ideo ante excoicationem semper dicitur procedere monitio quando fertur ab homine. et hanc differentiam inter suspensionem et excoicationes voluit Inno. et ibi sequuntur comuniter doc. in. c. i. §. de excep. prela. Et etiam Panor. hic. et ideo l. regulariter omnes pene sint in dubio perpetue. ut est glo. in. de. i. quam ibi ponderat Card. in verbo pena. de reb. ecclie. non alie. vel saltem suo tempore cōmensuretur: tamen excoicatione cū sit pena cōtumacie de natura sui non est ppetua. sed cessante cōtumacia tolli dicitur: bonus ē tex. et ibi Inno. et alij in. c. ex litteris. §. de cōsti. facit. d. c. nemo. in. fi. et sic ex dicto Inno. habetis qz excoicatione ab homine lata regulariter dicitur pena contumacie non aut delicti. suspensio aut potest esse pena simpliciter delicti. Et faciūt notata per glo. magistrā in. c. cupientes. de pen. Et sic habetis qz alia est pēa contumacie et alia pena delicti. et ideo l. in penis delicti §. vna pena ad aliam fiat cōpensatio ut habetur maxime p Bar. in. l. i. ff. vi. bo. rap. in. l. senatus. ff. de accu. vsqz ad eo ut pena imposita pro vulnere si postea ex vulnere sequatur homicidium ppter qd si stante statuto imponitur pēa pecuniaria illa pena soluta pro vulnere cōpensabitur i pena homicidij. ita Ang. in. l. si seruus. §. bōe. ff. de cōdi. sur. Bal. in. l. huic scripture. §. si seruus. ff. ad. l. aquil. tñ pēa pecuniaria soluta pro contumacia cōmissa in vna cā criali nō cōpensabitur in pena ipsius criminis. dato qz sit pecuniaria. qz pena cōtumacie nihil cōe bz cū pena ipsius criminis ita voluit Bar. in. l. et id. ff. de cōp. per illū tex. Bald. i. l. ij. q. satisf. cog. Bald. in. l. data opa. C. qui accu. in. l. ij. C. de re quir. re. Inno. in. l. ij. ff. de pub. iud. ¶ Aliā dicit iter suspē sionez et excoicationem ponit glo. in. de. i. in verbo donec. et ibi doc. de deci. Et Inno. in. c. cū bone. §. de eta. et quali. ¶ Nota ex tex. ibi suo genere fm Bal. hic. qz sicut ifamia irrogatur qñqz per sententiā qñqz al. qñqz ipso facto ut voluit glo. in. l. iactus fustium. ff. de his qui notant. in. fa. Ita et

excoicatione fertur quandoqz ab homine quandoqz al. quādoqz ipso facto. et facit quod notat in simili glo. ut lex ea. ff. de postul. vbi perificat excommunicationem et ifamiam imo ex quo quis est excommunicatus excoicatione maiori efficitur infamis. glo. in. c. i. quo tpe miles. ¶ Nota et ibidem. suo genere qz vbi quis excommunicatus canone ipso facto potest ab homine denūciari excoicatus sine alia citatione quod intelligatis cōstito de facto. Et ideo dicite ut dixi in. c. peruenit. §. eo. et est ratio huius decisionis. nam quando. l. excoicat ipso facto iudex denūciās est nudus minister. l. sicut in simili denūciās excoicationem factam ab hoīe est nudus minister hoīs. c. ex lris. vbi tex. et ibi notatur. §. de offi. del. facit in simili tex. in. l. i. §. i. ff. ad turpil. in. §. sed notat. ij. q. iij. ¶ Nota ex tex. ibi p disciplinā et c. qz appellans a correctione discipline non auditur intelligite ut dixi in. c. ad nostraz. §. eo. ¶ Nota ex tex. ibi. ex tunc. qz lapso tpe dato ad prosequendum punctualiter. tñc pōt iudex a quo procedere. et sic dato qz constaret qz pars non pōt prosequi ante lapsum termini. tamen iudex non potest procedere nisi lapso tpe p ea que habentur. in. c. cōmissa. de elec. li. vi. que habentur per Bar. in. l. cum stipulatus sim mihi a proculo. ff. de ver. ob. l. 3. Hosti. hic teneat prium. et male ut dixi in. c. personas. Et in alio articulo repetij in. c. ex rōne. §. eo. ¶ Nō ex tex. ibi. libere fm Bal. hic qz iudex a quo lapso termino. ad psequendum appellationē libere pcedit. et intelligite libere. i. sine aliqua pditione. ut i simili ē glo. in. c. ordinarij. de offi. ord. li. vi. bonus tex. in. c. si pro debilitate. §. de offi. delega. alias tñ verbuz libere importat. i. sine dispensatione. c. latoz. j. de ho. alias sine iuris solēnitatē. l. i. §. vnuz. intellectū. C. de sac. san. ecclie. Bar. in. l. alia. ff. de ali. et ciba. leg. in extrauaganti ad reprimen. dam. in. xbo. videbitur alias libere. i. sine licentia superioris cle. fi. et ibi glo. de iure patro. i. cle. dudū et ibi glo. i. verbo libere. de sepul. facit. c. de mul. j. de pbe. i. iusto. c. l. 3. epō. de pbe. li. vi. ¶ Nota ex tex. i. decima pte. maxime §. Panor. qz appellans non psequens suam appellationem vel temere appellans cōdenatur in expensis. nec alia pena hic imponitur. Et sic fm Bal. hic. iste tex. comprobatur op. glo. in. l. i. §. i. ff. a quib. appel. non l. 3. que vult qz de iure canonico ultra expensas temere appellans non puniatur. posui aliquid in. c. ij. §. eo. ¶ Quis autem faciet hanc cōdemnationem expensarum. Panor. hic dicit. qz si iudex ad quez pñunciat male appellatum ipse condemnabit in expensis. c. ut debitus. j. eo. Si vero plene non cognouit sed pronunciat appellacionem friuolam vel non tenere vel desertaz velle in appellacione non iudicem esse etiaz nihilominus condemnabit in expensis. ut est in simili glo. in. de. re. scrip. habetur in. c. fi. §. de rescrip. Si vero iudex ad quem non fuit super appellatione aditus tunc illa deserta vel alias friuola manifeste apparet: tunc iudex a quo faciet istam cōdemnationem. et hoc innuit iste tex. hic. in. fi. vbi autem iudex ad quem non condemnasset in expensis iudex a quo poterit condemnare. sed reseruat in fine litis. Panor. in. c. ut debitus ibi in tex. dixi. j. c. ¶ Quid autem econtra iudex a quo nihil dixit de expensis coraz se factis an iudex ad quem poterit in illis condemnare dicit Hosti. et Jo. de anania. in. c. i. de calum. quod sic. Ang. tamen de aretio in. l. cum in vna. ff. de ap. videtur tenere contrarium. per. l. fi. §. lucius. ff. de condi. inde. ad que vide que habentur in. l. fi. C. quando prouo. non est neces. et in. c. si significauerunt. de testi. ¶ Nota ex tex. ibi. si quid proprium habuit. qz temere appellans condemnatur ad reficiendum expensas de suo si proprium habeat. Et sic videtur a contrario sensu qz si proprium non habeat nō tenebitur de bonis ecclesie reficere. Ita colligit glo. a contrario ex hoc tex. et ibi est similis tex. in. c. de multa. in verbo suis prouenientibus. j. de preb. et facit glo. in. l. non est ignotū. de admi. tu. que loquitur de prelato cōdemnato ad expē sas qz temere litigauit faciunt que habentur in. c. peruenit. §. de arb. in. c. constitutus. et c. peruenit. j. de fideiussor.

De Appellationibus

Et ex hoc qd ter. iste dicit proprium cum monachi nō habeant proprium. c. non dicatis. xij. q. i. Ideo videtur qd si te mere appellauerint non debeant reficere expensas. Et ideo cum eps quicquid querit. querit sue ecclesie. vt in. c. requisi. Et in. c. officij. j. de testa. ergo de illis nec fructibus beneficij non poterit reficere huiusmodi expensas. Et ideo etiam prelati regulares cum non faciant fructus suos videtur qd nec de huiusmodi fructibus debeant soluere huiusmodi expensas. per ea que habentur in. c. presenti. de off. ord. li. vj. in. c. ij. j. de testa. et late. per Jmo. in. c. i. j. de fide ius. Sed punctus stat quid i clericis secularibus. et certe Archi. in. c. statutū. §. assessores. de rescrip. li. vj. Jo. d. lig. in. c. gfe. de rescrip. et in. c. cum fm. j. de preben. videtur tenere qd de fructibus etiam beneficiorum suorum non possint aliquid debitum soluere nisi pro necessitate vite et sic satisfacere expensis de quibus hic. et pro hac opi. adducit ter. in. c. fi. xvj. q. i. vbi bona ecclesiarum dicuntur esse pauperum. et videtur xbo quicquid. que est dictio pregnas et grima. iuxta ea que habentur in. c. i. in verbo qd qd. de finia et re iudi. Bar. in. l. balista. ff. ad treb. Ad idem adducitur ter. in. c. aurum habet ecclesia. in. c. videtes. in. c. eps ecclesiarum. vbi dicit ter. habentes victum et vestitū his contenti sitis. in. c. illi qui. vbi etiam bonus ter. et ibi glo. firmitat qd clericus de bonis ecclesie nihil debet attingere i vsu proprium si habet unde viuat puta patrimonium vel similitur. fm. vnam opi. xij. q. ij. facit etiam ter. in. c. pastoralis. et in. c. sacerdotes. vbi declarat illa verba qui altari seruit de altari viuere d. Et in. c. quis. i. q. ij. vbi non solum de bonis ecclesie prohibentur clerici capere si bēnt unde viuant et iubentur ea in pauperes erogare. sed etiam dicitur qd grauiter peccat aliter faciendo et in simili est ter. in. c. eps. x. q. ij. vbi victu et tegmentis mandantur clerici esse contenti. alia sunt pauperū glo. in. d. c. illi que fm aliam opi. dicit predicta iura esse de consilio et sic de perfectione sicut etiam laicis mandatur qui hz duas tunicas det vna non habenti. qz ista sunt perfectiois. Et facit ter. in. c. sicut hi. xlvij. distin. et pro predicta opi. facit ter. in. l. si quis a liberis. §. sed si filius. ff. d. lib. agno. et quod voluit Bar. per illum ter. in. l. i. C. de mendic. valid. li. xi. vbi ita demū pot filius petere alimenta a patre si aliunde non habeat. etiaz ex industria sua. ergo ita erit in clerico erga suam ecclesiaz si clericus pro alimentis suis nō pot ea petere ab ecclesia quando aliud habet. Ergo postea qd alimenta ex fructibus ecclesie percipit non debet superfluum quod ē pauperum velle expendere ad soluenda extranea debita. nec hoc poterit. Adducitur etiam. nam bona ad pios vsus deputata non sunt sine licentia pape in alium vsu conuertenda cle. quia contingit. de relig. do. l. legatum. et ibi habetur. ff. de vsufru. lega. l. si. ff. de ope. publi. Sed bona ecclesiarum et beneficia ad hoc sunt instituta vt clerici inde honeste viuant. c. cum ab omni specie. j. d. vi. et ho. cleri. ergo ad soluenda debita vel penas cōtumacie ipsorum clericorum non poterunt deputari. In contrarium facit ter. in. c. si. i. q. ij. vbi omnibus clericis pmittitur vti fructibus ecclesie. Et qui omne dicit nihil excludit. c. si romāoz. xviii. di. ergo et. et pro hac opinio. facit quod voluit Jmo. in. c. postulasti. §. de rescrip. vbi vult qd dato qd clericus habeat patrimonium tamen possit viuere de fructibus ecclesie et etiam ibi voluit hosti. dummodo ecclesie deferuiat. in. c. cū fm. j. de preben. et ita communiter transeunt docto. in. d. locis. Sed in proposito nostro est ter. in. c. peruenit. j. de fideius. vbi est casus expressus. Non obstant iura in contrarium allegata pro prima parte. quia distingue tempora et concordabis scripturas. quam distinctionem temporum ponit Panoz. in. d. c. postulasti. Jo. an. et Hosti. tenent hic. qd cum clericus secularis faciat fructus suos per ea que habentur per glo. magram. in. c. presenti de off. ord. di. in. vj. per notata in. cap. fi. de pec. clerico. quod dummodo in consequentiam non ledatur ecclesia puta quia lederetur cultus diuinus ablatis fructibus clerico ad soluē-

das huiusmodi expensas poterit clericus cogi ad soluendum expensas huiusmodi temeritatis de fructibus beneficij si aliunde non habet. Panoz. hic latius distinguit. videlicet aut clericus egit particulariter nomine suo et tunc de bonis patrimonialibus tenetur reficere. vt hoc ter. nostro ibi. si proprium. et glo. in. d. c. de multa. Et si patrimonium non habeat l. §. rigore iuris. in fructibus beneficij teneatur per fundamenta supra pro prima parte allegata tamen ex quo generalis consuetudo habet vt faciat fructus suos. vt voluit glo. in. d. c. presenti. quam dixerunt docto. seruari de consuetudine. d. Anto. Panoz. et Jmo. in. c. relatum. j. de testa. et Jmo. in terminis nostris. in. c. peruenit. j. de fideius. Ideo procedat opi. Jo. an. hic. qd teneat in fructibus sine detrimento in ecclesie. Et qz clericus dicitur miles celestis militie. c. ij. de pe. in. vj. Ideo i his fructibus non tenebitur nisi in quantum facere pot. vt voluit glo. in. l. miles in prin. ff. de re iud. notatur in. c. odoardus j. de solu. in. c. olim. lo. ij. §. de resti. spo. deducitur ergo ne clericus egeat. aut agit clericus noie ecclesie et tunc aut specialiter vt hoc mō appellaret ē sibi commissus a collegio. Et tunc qz dicitur ipsa ecclesia deliquere qn collegialiter hoc ipsum mandat. l. iubemus nulla. C. de sacro san. ec. habetur in. c. i. §. de dolo et ptu. in regula delictum psonae. d. reg. iur. li. vj. Jo tales expisse reficietur de bonis ecclesie. et. c. nō habita distinctione an sint regulares an seculares. c. ij. vbi ter. §. de dolo et contu. c. cū dilectus. de ordi. cogni. aut vero agit noie ecclesie vigore generalis administrationis. qz prelati iuxta ea que habentur in. c. edoceri. et in. c. cū dilecta. §. de rescrip. et tunc non condemnatur ecclesia. sed ipse in suo patrimonio. vel de fructibus sui beneficij tenebitur. et facit ter. in. c. si clericus. de Capit. Con. in. vj. seu. vbi ppter feloniam prelati. ipse tñ in vita sua priuatur secundo. d. Anto. in. c. verū. d. fo. cōpe. i. viij. col. Et sic qtenus fructus spectaret ad eū. et faciunt notata in. d. c. i. de dolo et cōtu. aut agit tanqz pcur. ecclesie et tunc tenetur ecclesia d. oī ptuacia. pcuratoris sui. ita Jmo. et ibi late i. c. i. §. vt lit. nō cōte. faciunt que voluit Bar. in. l. i. §. si pcur. ff. si quis ius di. non obtemp. in ecclesia poterit agere et istum procuratorem. vt ē glo. xvi. q. iij. c. placuit. et i. c. ex pñentiū. j. d. pigno. Et iō regulariter dicitur qd bona prelati sunt hyppotheca ecclesie pro administratione. glo. ē in. c. ex literis. j. d. pigno. poterit et omisso pcuratore restitui aduersus lesionē cūtz. c. auditis. et ibi notatur per omnes. §. de in integ. resti. faciunt que voluit Bar. in. l. cum mandato. ff. d. mino. Nota ex ter. ibi. §. regularem prelati sui. et capituli sui disciplinam et. qd videt innuere hic ter. qd platus regularis non possit solus corrigere suos subditos. sed cum capitulo suo. et intelligit Jo. an. in. c. i. de cē. li. vj. et Panoz. hic procedere quando platus esset nimis seuerus alias regulariter potest sine capitulo abbas corrigere monachum. c. iohannes. et ibi Jo. an. j. de reg. c. quanto. §. de offi. ord. c. nullam. xvij. q. ij. vel aliter possumus intelligere ter. quasi dicit fm regularem plati sui. et. c. disciplinam. i. fm constitutiones a prelato. et. c. factas. et non diuinabimus tantuz ad litteram vt diuinat hic Jo. an. Glo. si. in. fi. habetis ex glo. qd qui non pot soluere penā ptumacie cōdemnat arbitrio iudicis. intelligite vt qz non habet in ere luat i corpus l. si. ff. de in ius voc. et postqz semel luerit in corpus erit liberatus a pena. nec locupletior factus amplius tenebitur ad penam. Ita glo. in. c. sicut dignum. in verbo reficere. j. de homi. et. xiiij. q. vj. c. i. et in regula peccatum. de regu. iur. lib. vj. et est elegans cautella fm ange. in. l. si quis id quod. ff. de iurisd. om. iud. liberandi aliquem a graui pena pecuniaria quam non possit soluere. facere qd iudex castiger cum leuiter in corpus ad euitationē penc. et ad euitationē infamie saltez facti. hoc fiat in occulto. Et sic vult ang. qd leuis luitio in corpus sufficiat ad liberandum quem a graui pena. Predicta de luitione in corpus limitabit non pcedere in foro cōscientie. qz non pot soluere in foro aie est liberatus. vt habetur in. d. c. sicut dignum. Limitabit se-

cundo non pcedere in multa. qz qui non bz in ere nō lu
it in corpus multa s; potest totaliter liberari. l. illicitas. §.
fi. ff. de offi. pze. **L**imitabitur tertio nō pcedere in pe
na p̄ctus. quia qui non potest soluere penam contractus
non liberatur luendo in corpus. et si velit. nec cogit. in cor
pus luere. Ita Bal. hic. per tex. in l. diuus vespasianus. ff.
de iure patro. **L**imitabitur quarto non procedere in oī
debito ex cā ciuili p̄cto vel quasi vel simili. secus si ex deli
cto vel quasi. Nam in debito proueniente ex contractu vel
quasi qui non habet in ere nō cogitur luere i corpus. glo.
est nō. in. c. i. xiiij. q. vi. Bal. in. d. l. fi. **S**allit et quinto vbi
pena esset parti et nō sisco applicanda. nā tunc qui nō bz i
ere nō luit in corpus. Inno. in. c. odoardus. de solu. s; Pa
noz. in. c. sine litibus. in. ij. col. de dolo et contu. tenet p̄riū.
et ibi casus fortius qz et vbi ex parte cōdemnati est p̄ea ex
pte actoris est merū interesse. tunc et qui non bz in ere lu
it in corpus. puta in casu in quo loquitur glo. nostra in cō
demnatione expensarum ad quas cōdemnatur quis rō
ne cōtumacie. et ad hoc etiaz habetis pōderare glo. quaz
miroz qz doc. non ponderant.

Hec et in. Appellans cogitur
sequi appellationē aut parere sūte. Et recusās
iudicē cogetur aliū eligere cuius iudicio pare
atur. h. d. **N**ō. primo ex tex. ibi. fas tibi sit. qz assignatio
termini ad psequendū appellationē. nō d; de necessitate
p iudicem a quo fieri. quod p; p verbis hoc fas quod im
portat licitū est. Et nō quicquid subicitur p̄tati iudicis est
necessitatis. l. non quicquid. ff. de iudi. tñ vbi appareret ex
p̄sumptiōibus ptez cauillare et velle dilatare cāz. de neces
sitate iudex d; p̄figere terminū ip̄i p̄ti appellanti. c. p̄.
seq. Ibi mandamus. c. puenit. et c. cōsuluit. lo. i. s. eo. et ita
hic Panoz. Et ideo vbi in causa absolutionis a p̄cepto
appellatur per excoicatum iudex ei cogitur terminum ad
psequendū assignare. c. ad hoc et. j. p̄te. de his. s. eo. qz
p̄sumitur cōtra talem appellante. **N**ota ex tex. ibi iu
dicem eligant vnū modūz euitandi suspitionē. s. vt iudex
suspectus alteri cōmittat qui de negotio p̄cipali cogno
scat. s. m vnum intellectūz hic. et facit tex. in. c. si quis contra
clericū. s. s. fo. compe. in. c. iudex ab aplica s offi. de le. li. vi.
vel aliter s. m alium intellectūz quez sequitur hic Bal. Nō.
qz iudex recusatus vt suspectus cogit ptes ad eligendum
vnū arbitruū qui cognoscat de casibus suspitionis. vel plu
res. de quo videbimus in. c. uiz speciali. et in. c. ij. requiris
j. eo. Et ideo infert Bal. hic. qz lz regulariter in cā scisma
tis et in d̄ria inter duos papas debeat iudicare solum con
cilium generale. c. si duo. lxxviii. di. voluit. Jo. an. in. c. i. s.
renū. li. vi. et tanq; de causa ad fides p̄tinentie iudicat so
lum concilium. c. auastatus. xviii. di. et ibi glo. Et tanq; s
maiori causa iudicat sedes apostolica. c. maiores de bap
tismo. qz sedes apostolica residet in vniuersali. c. i. s. scism.
li. vi. c. i. s. de sūma tri. et si. catho. vide ludo. in consilio pe.
quod est numero. ccccxxiiij. tñ vbi concilium nō posset fa
cilitate cōgregari possūt cogi cardinales in scismate litigā
tes eligere bonū virūz qui cām dirimat. et hanc coactionē
possunt facere principes seculares subtrahendo ip̄is car
dinalibus redditus suos et prouentus donec aliter proui
derint. nō tñ in burfam suam conuertendos. allegat. l. qui
fundum. §. si tutor. ff. pro empt. Sed in terminis bene fa
cit tex. in. c. vbi periculum. vers. in cōclau. vbi per subtra
ctionem alimentorum coguntur prouidere ecclesie. card
nales. Et §. p̄te. vbi hec coactio fit a iudice seculari.
de elec. li. vi.

Pervenit. Canonici monitus ad
residentiam faciendam si
appellet cogitur infra certū terminum sibi assi
gnatum psequi. et per vicarium interim bene
ficio deferuire de prouentibus beneficij sustēdūz. Et si
appellationem nō psequitur vel non residet priuat be
neficio. h. d. **N**ō. primo ex tex. ibi frustratorie dilatiōes

et qz monitus vt resideat in sua ecclesia in dubio p̄sumit
frustratorie appellasse si appellet a tali monitione. Et iō
dixit glo. in. c. relatu. j. de ele. nō resid. qz aliqua iustam cāz
habere d; Sed an teneat proponere eam dicaz statim in
glo. Et est rō. nam quilibet cogitur in suo b̄nficio residere
et si nō sit beneficiū viginti soldoz. c. cōquerenti. j. s. ele.
non resid. nisi cōsuetudo eū excuset. c. cum oēs. et ibi p glo.
et doc. s. de consti. et c. gratia. vbi glo. s. rescrip. li. vi. vel ni
si iustam cām beat non residendi puta i firmitatis rōe vel
pro negocijs p̄lati vel ecclesie vt hic i glo. ista. Ideo ap
pellando videtur habere p̄sumptionē iuris s. se. nō mirū
si p̄sumitur p̄ eum. **N**ō ex tex. ibi honeste persone qz s
putatio vicarij que fit ppter ab̄ntiam beneficiati etiam in
stam fit per ordinariū. et c. a p̄rio videtur innuere hic tex.
qz clericus in suo beneficio non possit deputare vicarium
nisi de consensu ordinarij. et facit tex. in. c. cū ex eo. de elec.
li. vi. quod intelligite vt ibi Jo. an. et alij. in vicario perpe
tuo. vel ad longū tempus. Et videtur probare hic tex. qz
longū tps dicatur tantū q̄tum durat istantia appellation
is et sic nō plus qz biennū. sed ad modicū tps bene pōt
deputare solus beneficiatus vt ibi Jo. an. et faciūt notata
in. c. suam. s. de offi. vica. **N**ō ex tex. ibi prius et. iun
cto tex. p̄cedenti monuisse. qz ad hoc vt non residēs priue
tur beneficio suo sufficit monitio extraiudicialis. nec reg
ritur alia cāe cognitio. faciūt notata in. c. ex tue. j. de ele. nō
resid. Et ita hic Panoz. allegans Oldsa. ita consuluisse.
lz tex. iste inquantū nititur verbo prius videatur sentire
qz requiratur sūa priuatiōis per ea que habent i. c. si dili
genti. s. de fo. cōpetenti. Nā lex vtens verbo futuri tps
requirit sūam cōdemnatoriā. notatur in. c. quisquis. s. de
elec. i. c. i. de iniur. li. vi. in. c. ij. de here. li. vi. in. c. an penis.
de reg. iur. in. vj. in. l. iubemus. §. sane. C. de sacro san. cc. i.
lin. criali. C. de iurisd. om. iur. **G**lo. in verbo frustrato
rie. i. fi. glo. male loquitur s. m doc. hic. qz lz de iure antiquo
admitteretur appellatio ab interlocutoria sine exp̄ssioe
cāe. c. vt debitus. j. eo. tamen ex friuola causa non audie
batur appellas. d. c. vt debitus. j. eo. vbi videbimus. facit
c. puenit. s. eo. vnde abbas antiquus et post eum Jo. an.
et cōter doc. dicūt qz hic appellabatur nulla exp̄ssa causa.
Et hodie et p̄cederet talis appellatio i casu nostro. nāz
p̄ceptū de residendo nō est simplex sūa interlocutoria.
Imo cum nullam diffinitiam expectet post se sapit vim
diffinitue. Et ideo lz de p̄cepto iudicem vt de senten
tia interlocutoria maxie si sit ante lit. p. p. ea que habent
in. c. dudum. lo. ij. s. de elec. per glo. i. de. i. eo. ti. p Bar. in
l. non fatetur. ff. de confes. in. ij. col. Ang. in. l. si debitori. ff.
de iud. p glo. et Bald. in. l. si. s. necessitate. C. de bo. q lib.
et facit glo. xi. q. iij. in sūma. tñ ex quo impōt finem nego
cio p̄ceptum de residendo. nec expectat aliam diffinitiuam
sapit vim diffinitue. per notata i locis p̄allegatis. et iō d;
cetur mixta vt voluit. s. in rubrica ti. i. et faciūt notata post
glo. in de. i. s. de sequestr. pos. et frue. et Bar. i. l. dicere. s. s.
arbi. Lum ergo non sit simplex interlocutoria hoc p̄ce
ptum non mirum si in appellado nō requirit exp̄ssio cāe
sicut in alijs interlocutorijs. d. c. vt debitus. **E**t ex illo i
tellectu habetis hic nō. tex. qz in interlocutoria que habet
vim diffinitue nō appellatur s. necessitate exp̄ssa cā s; ser
uatur forma appellatiōis a diffinitua. Et hoc voluit etiaz
Imo. et Card. in. cle. appellanti. eo. ti. per rotam decif. sua
sua. xij. que incipit Item si iudex. et lxxvii. que incipit itē
a sūa et notata. vbi concludūt qz in talibus sentētijs mix
tis habeat locū. c. cordi. eo. ti. li. vj. nō tamen cle. appellan
ti bz in eis locum. et ita Jo. mona. in. c. cupiētes. §. qz si per
xx. super glo. in verbo priuatos. de elec. li. vi. et pro prima
pte faciunt que not. Bal. in. l. i. C. qn prouoc. nō est necess.
d. Anto. in. c. cum cessante. in. viij. col. j. eo. vbi loquitur de
ele. appellanti. qz non habet locū in talibus sentētijs. Se
deri. de senis. p̄i. incip. casus talis lata fuit sūa. quod est
numero meo. clxxxvi. Lud. et Imo. in. l. ij. in. p̄inci. ff.
de verb. ob. facit glo. in. c. i. in verbo ad nos. de elec. lib. vi.

De Appellationibus

Bal. optime in l. minoribus. C. de his quib. ut idig. tamē Arch. r. di. in summa circa mediū videtur tenere q̄ appellans a snia lata sup̄ exceptione pemptoria tenetur ad obseruandū. cle. appellanti. Iste intellectus l3 in se sit verus. tñ non conuenit lfe. nam hic tex. p̄supponit q̄ videbatur iste frustratorie appellare. q̄ i casu prohibito appellabat. l. ne cogere refidere. Sed vbi q̄s appellat in casu verisimiliter phibito ēta diffinitiuā d3 iustificare appellatio nē suam saltem tolerādo eam ex cause exp̄ssione. c. cōsulu. it. el. l. ibi per illuz tex. dixi. s. eo. c. romana. s. fin autem. ibi glo. eo. li. vi. ergo hic nō potest procedere appellatio sine cause exp̄ssione. et sic iste intellectus redditur dubius. Per stādo i snia tñ Panor. hic dicit q̄ cū huiusmodi snie mixte p̄cipient de vtraq̄ et de diffinitiuā et de interlocutoria iudicabimus sicut dicimus de hermosfrodita. q̄ cōsiderabimus istam mixtā sniam qñq̄ diffinitiuē qñq̄ interlocutorie sicut magis assimilatur quādoq̄ vni qñq̄ alteri. ar. l. querit. ff. de sta. bo. c. si testes. s. item hermosfroditus. iij. q. iij. sicut in simili tacetē quādoq̄ equipamus cōsentienti quādoq̄ dissentienti prout ē magis verisimile. et sic p̄ ut magis confirmat p̄ notata in. c. nōne. s. de p̄sump. in regula is qui tacet. de reg. iur. li. vi. p̄ Bar. in. l. que dotis. ff. so. ma. et iō dicit cōsideranda aliqua principali. que h3 i se diffinitiuā que nō h3 interlocutoria et e3. et h3 huiusmodi accidentia cognoscemus an ista mixta iudicetur diffinitiuā an interlocutoria. puta ab interlocutoria appellatur ex expressa cā. non aut a diffinitiuā. q̄ vt deferatur honoribus iudiciū nāz ex quo tu habes iudicē qui ius tibi ministrat et ministraturus ē nō debes ab eo recedere nisi cū iusta causa que ratio cessat in diffinitiuā. nāz ex quo functus est officio suo pronuncians ipse amplius nō est tibi ministraturus iusticiā. nec potest in hoc negocio. non mirum si a diffinitiuā appellatur sine causa. Ecce mō vnāz mixtā sniam. pronunciat iudex se non esse iudicem illa est mixta vt notatur i autē. habita. C. ne fil. p̄ p̄e. in. l. ij. ff. de appel. recip. a tali sententia appellatur. seruabitur ne forma interlocutorie vt requiratur exp̄ssio cāe. certe nō: nā illa sententia mixta accedit proxime quo ad hoc. magis diffinitiuē q̄ interlocutorie. quia sicut in diffinitiuā tu non reuerteris amplius ad illum iudicem et ille est functus officio. ita qñ pronunciauit se non esse iudicem. c. significantibus s. de offi. delega. Ideo in appellatione illa seruabitur forma appellationis a diffinitiuā. Ecce aliam mixtāz. pronunciat iudex libellum esse ineptum quo casu clauditos parit per illum libellum vt habetur in. c. examinata. s. s. iudi. appellandum est ab illa. qualiter appellabitur. et certe appellabit vt ab interlocutoria. et sic exp̄ssa causa. q̄ si venires cum iusto libello iste bene ministraret tibi iusticiā. et si non ē functus officio suo per hanc pronunciationem totaliter vt non remoueat iudex si vis incipere nouam instantiam. et ita saluari potest quod i3 Bar. sentiens tales interlocutorias mixtas dici interlocutorias non diffinitiuas. et vt tales regulari. in. l. titia. ff. de accu. Imo. in. l. iuste possidet. ff. de acqui. po. Bar. in. l. consentaneum. C. qñ. et quando iud. d. Anto. in. c. sua nobis. j. eo. Cald. in. c. ad dissoluen. j. de despon. impub. Aliud habet diffinitiuā in se quod non habet interlocutoria quia fertur cum maiori solēnitate. c. si. de re iud. lib. vi. Nunquid respectu huius effectus iudicabimus mixtas sententias diffinitiuas an interlocutorias. consideranda est qualitas p̄iudicij. nam diffinitiuā infert totale p̄iudicium. quia finit causam. interlocutoria non. Ideo in huiusmodi mixtis cōsiderabimus qualitatem p̄iudicij. Et ideo si iudex pronunciat se non esse iudicem. hec mixta iudicabitur potius interlocutoria respectu huius effectus q̄ diffinitiuā. quia non infert totale p̄iudicium et hanc cōsiderationē Panor. sensit Rota l3 non ita clare. in. d. decisi. r. ij. Glo. in verbo assignes. in fi. habes ex glo. q̄ pendente appellatione innouata valent et tenent fauore cultus diuini obseruandi nec reuocantur. C. Scdo habes ex glo. iunctis his que

voluit hic Panor. aliū casum in quo attentata post appellationē valēt et tenent qñ appellatio ē si pronuncaretur pro appellante istud qd ē innouatū non haberet impedire puta in casu nostro abns a beneficio nō excusat se quo minus teneat p̄ substitutū residere. c. pe. j. de cle. nō resid. precipitur clerico vt resideat. appellat. oio si obtineret in appellationē cogere vt residere p̄ substitutum. d. c. pe. pendēte appellatione poterit ne dari substitutus. certe sic. ita casus hic. q̄ oio appellatio ē si obtinisset non haberet hoc impedire. ideo ea pendēte innouari hoc potest. q̄ frustra expectatur cuius cūctus nihil operatur. l. gallus. s. si eius. ff. de lib. et postb. c. cū contingat. s. de offi. dele.

Consuluit. Appellatio q̄ ius non ad erequente iuris dispōnem nō appellatur. h. d. Nota primo ex tex. nfo q̄ iudei nō possunt tenere xp̄ianum mancipiū. et facit tex. in. c. i. et fi. j. de iude. in. c. mancipia. l. iij. di. et C. ne iude. xp̄ia. manci. l. vnica. xp̄iani ergo a p̄rio bene mācipiū xp̄ianū tenere possunt. c. fraternitatem. l. iij. di. et et toto titulo. s. de ser. nō ord. imo et iudeū mancipium xp̄iani tenere possunt. Glo. est i. d. c. mancipia. Nota. ex tex. ibi a Rege francorū. fm vnūz modū legendi litteram q̄ et reges seculares comparētes pro defensione iudeorū ad impediēdum excommunicationem iure non sunt audiendi. Vel fm alium modum legendi litteram. Nota q̄ de iudicio lato per p̄cipē secularem etiam inter seculares papa potest se ip̄edire. et su p̄ eo statuere. l3 nō contineat materiā peccati cū contineat salte honorē ecclesie et fidei. prout est casus hic p̄supponēdo q̄ Rex francorū nō esset fautor iudeorū. sed iudex et vltor. facit. c. i. de homi. lib. vi. Nota vltimo q̄ a pena. l. vel eius executione nō appellatur. de hoc dixi i. c. ad nō stram. s. eo. Et hic examinat Panor. et Bald. in. l. a iudici bus. C. eo.

Hoc sicut. Qui ante citationē mittit nūcium ad papam appellare potest ne iudex procedat. alias secus. h. d. Et de hoc qd opetur hodie missio nūcij dicam in. c. vt debitus. j. eo. et sciūt de itineris arreptiōe dicta in. c. meminimus. s. eo.

De priore. Qui nō detulit appellatio ni interposite ad papā cū litteris ordinarij mittit ad curiā. h. d. Nota primo ex tex. ibi canonicus fm intellectum glo. nostre q̄ canonicus appellās a prelato suo eo q̄ excedat modū in corrigēdo d3 audiri. et loquitur hic tex. de regulari bus quod p3 p̄ illud vbi priore. quod potius intelligitur d̄ regularibus q̄ irregularibus. c. nisi cēt. et ibi notat j. de preben. habet i cle. et si principalis. de rescrip. et ideo dū tex. hic dicit. suas enormitates itelligite cōmissas excedendo modū corrigendi. Nota. ex tex. ibi manifestas. fm intellectum Jo. an. in. c. i. de cens. li. vi. et Hosti. et Jo. an. in. c. l3 in corrigēdis. s. de offi. ord. et refert hic Panor. l3 non sequatur q̄ vbi platus ē notorie et māifeste criosus si corrigat subditos pōt ab eius correctiōe appellari: dicēdo Amice eijce trabē de oculo tuo. nā ex quo notorie ē criosus videtur q̄ nō pōt corrigere. fm p̄dictos. Sed in p̄iū est veritas: q̄ prelato est obediēdū l3 crioso. c. veritas. et ibi hētur. s. de dolo et cōtu. volūt doc. marie Panor. in. c. sciscitatus. s. de rescrip. viij. q. iij. c. nōne. glo. in. c. cum nō liceat. s. de prescrip. et si ē irregularis. Imo. et alij i c. cū nostris. j. de p̄cel. preb. i. c. cū venerabilis. s. de excep. et ideo itelligit tex. nostruz Panor. q̄ hic iste prelatus appellaret extraiudicialiter ad papam pro suis criminibus quod bene pōt subditus facere. c. ex pte. j. de accu. et ideo si non deferat huic appellationi punitur vt in tex. Nota ex tex. ibi ipse ille tali a p̄rio sensu ex quo punitur hic non d̄ferēs appellationi iuste. q̄ si iniusta ē appellatio iudex nō deferens illi nō punitur imo peccat deferendo. q̄ cum sit snia interlocutoria nō d3 d̄ferre appellationi. vt notat i. c. cū

appellationibus. eo. ti. li. vj. Ratio quare iniuste pronuncians interlocutoria peccat. Et ideo concurrentibus illis qualitatibus in. c. cū eterni. de re iudi. li. vj. puniretur pena illius decretalis iudex. et q̄ iniuste appellatōi deferens pūatur voluit Ang. i. l. iudicib⁹. et ē tex. i. l. qm̄ iudices a p̄rio C. eo. predicta procedunt in appellatione a diffinitiva. s̄ in appellatione ab interlocutoria nō punitur iudex nō deferens nisi a die inhibitionis facte per iudicē ad quē. c. nō solū. c. romana. §. qd̄ si obijciatur. e. ti. lib. vj. Ang. i. d. l. iudicibus. et in. d. l. qm̄. In dubio tñ iudex a quo d̄z deferre appellationi. ita Inno. in. c. dilectis lo. ij. §. de rescrip. et dixi post Panoz. in. c. ad hoc. et. §. eo. et faciunt que dixi i. c. ad nostrā. §. eo. et in rubrica. Ultimo nō. q̄ iudex nō deferens appellationi interposite ad papā punitur et intelligite arbitrio iudicis: ex quo pena nō declaratur. c. d̄ cāis §. de offi. dele. et pcedit in civilibus. In criminalibus autē pēa nō est arbitraria. s̄ certa q̄ est pena depositionis. c. decreto. ij. q. vj. et ita d̄z intelligi glo. nostra hic. et hec pcedunt de iure canonico. d̄ iure autē civili si loquimur in civilibus causis punitur iudex pena. xxx. pondo. i. librarum auri. l. qm̄ iudices. C. eo. in criminalibus autē pena ē arbitraria vt est tex. in. l. a p̄cōsulibus. in fi. C. eo. et ita hic Panoz. declarās ita glo. nostrā: Jo. an. tñ et De. de ancha. i. c. i. c. li. vj. tenēt q̄ in interlocutoria h̄z ē locū pena. l. qm̄ iudices. C. et d̄ cūnt etiam q̄ dicta pena procedit tam in delegato q̄ i or dinario et ita tenet glo. fm̄ cōem opi. in. l. a p̄cōsulibus. in fi. et ibi Sali. C. eo. Sed in veritate illa glo. nō residet in illa opi. sed postea mutat suam dans alium intellectū ad illā. l. in fi. et. l. qm̄ expresse loquitur in ordinario. unde cū sit penalis nō d̄z extendi: et etiam dū ibi punit assessorem simul cū ipso iudice. patet q̄ loquitur in ordinario. quia delegatus de iure civili non h̄z assessorē. §. i. in autē. de iudicibus. Et satis p̄cuidetur superiori d̄ delegatus se male quouismodo habentem: q̄ statim potest delegatū reuocare. l. iudiciū soluitur. ff. de iud. nō sic in ordinarijs ideo l. voluit d̄ inferiores nō deferentes appellationibus p̄uideri de pena. cum supiori. ita non sit p̄uissum. qm̄ ad cum appellatur q̄ inferior se male habet sicut in delegato. vbi tñ in rescripto esset cōmissa cā appellatione remota tūc iudex non deferens appellatōi intelligo in casu a iure non exp̄sse p̄missio nō puniretur Imo. in. c. pastoralis. in prin. §. eo. Panoz. in. c. vt debitus ver. quintus. j. co. et q̄ hic d̄z q̄ punit iudex nō deferēs v̄z ē nisi aliquā iusta cām habeat q̄re n̄ detulit: s̄ inepte r̄is noluit deferre. ita. Inno. in. c. vt debitus. j. e. Ang. de aretio in. l. scienduz. ff. de appēl. Et q̄ interlocutorie appellatio etiam pcedat in casu isto. tenet Ludouicus q̄ habeat locum hec pena. in consilio. ccccj. qd̄ incipit. Omnipotentis. et. vt declarationē accipiat in. ij. col. et proxi. dixi in. ij. notabili illius tex.

Quia nos. A pena. l. et particularis nō appellatur. h. d. Vel sic appellatio non defendit religiosum d̄ constitutiōes regulares. h. d. Nota primo ex tex. ibi. rescripti vel cōmitti. q̄ quando infamia est publica aliter probari non d̄bet. sicut de notorio facti permanentis dicitur. facit. c. euidētia. j. de accusa. l. emptorem. in principio. ff. de acti. empt. Et si nō est publica probatiō. ideo tex. vtitur huiusmodi alternatiua. et fiet probatio per duos testes sicut d̄ alia fama. glo. est in. l. iij. §. eiusdem. ff. de test. nō. Bartol. in. l. de minore. §. tormenta. ff. de questionibus. Faciunt notata in capitu. veniens. lo primo. supra de testi. Nota. s̄o ex tex. ibi. quinto capitulo. q̄ capitulum generale religiosum vt dicit hic Bal. post Jo. an. de predicatoribus et de mioribus sicut h̄nt q̄ sine p̄firmatiōe admistrant eorum prelati ex quo sūt electi. ita habēt et ex consuetudine vt in famati teneātur cedere sue administratiōi in manibus capituli. et valet talis cōsuetudo. vt. j. subijciam. Nota ex tex. ibi cedere prelatū. iunctis p̄ceden. q̄ prelati regularis infamatus de crimine priuatur administratiōe sua. qd̄ intellige fm̄ glo. hic quando indicta sibi purgatione i

ea succubuit iuxta ea que habētur i. c. quotiēs de purg. ca. secus si non fuisset indicta purgatio: quia l̄ regulares prelati magis de facili priuentur q̄ seculares. c. qualiter et qm̄. lo. ij. in fi. j. de accu. tamen sola infamia non sufficit ad purgationē eorum. c. l̄ olim. et. c. p̄ tuas. j. de simo. l̄ hic Inno. videatur velle hic esse casum q̄ sola infamia sufficiat cuius intellectus est contra. d. c. per tuas. et etiam reprobatur rōe. nam fama in criminalibus non facit probationē. dixi in. c. i. §. eo. ergo multo minus sola infamia nō sufficiet ad purgationē. unde necesse est subaudire ad tex. nostruz q̄ glo. voluit q̄ iste prelati succubuerit in purgatione. Alius fuit intellectus Hosti. quē sequitur cōter doc. q̄ iste loquatur stante sic pticulari consuetudine illius religionis. puta predicatorū vel minorū q̄ eorū prelati infamati de crimine debeat in capitulo generali renunciare sue administratiōi in m̄ibus capituli et diffinitorū. Et ideo sit sc̄sus littere q̄ si noluerūt renunciare et propterea appellent q̄ appellatio eos nō tuel. et sic habetis tex. q̄ sicut ab executiōe iur. cōis non appellatur. c. cōsultuit et ibi dixi. §. eo. Ita ab executiōe iuris particularis. s̄ cōsuetudinis priuate religionis. et faciunt que dixi in. c. ad nostram. §. eo. nec obstat. c. admonet. et. c. q̄ in dubijs. §. de renun. dum vult q̄ renunciatio d̄z fieri in manibus superioris. et tex. in simili cum glo. l. l. legatus. ff. de offi. p̄fedis. glo. in cle. i. de renun. q̄ veruz est nisi stante cōsuetudine aliter disponatur q̄ tenet facta et in manibus non habentis p̄tates cōferendi. et similiter tollitur p̄rium. c. in singulis. j. de sta. mo. dum videtur vel le q̄ capitulū generale non possit priuare aliquē prelatū. nec obstat si instetur q̄ imo consuetudo non valeat per. c. cum venerabilis. §. de consue. vbi consuetudo renunciandi sine licentia supioris nō valet. q̄ ille tex. loquitur de absoluta renunciatiōe que fit nulla subsistente cā et ad votū renūciantis. nos loquimur de renunciatiōe facta cum causa. s̄. p̄pter crimē que ē magis verisimiliter valet facta vt i casu nostro in manibus capituli. q̄ prelati huiusmodi sic stante cōsuetudine ex sola electione sine cōfirmatiōe ius administrandi habebāt. nō mirum si in m̄ibus capituli et sic eligentium magis de facili renūciant q̄ alij electi et confirmati a superiore: q̄ isti postea renūciāt i m̄ibus superioris. per notata in. c. si electio. de elec. li. vj. Et ideo infert hic Bal. q̄ vertēte sc̄simate p̄tendentes se papas renūciare possūt in manibus cōcilij generalis ex quo papa a nemine supiore cōfirmatur et faciunt que habētur i. c. a. de renun. li. vj. faciūt que pulchre ponit Ludo. in cōsi. pe. quod est numero. ccccxxij. Et iste tex. fm̄ predictum intellectū Hosti. facit ad id quod firmat Ludo. in predicto cōsi. vbi dicit q̄ si papa sit scandalosus et monitus per p̄siliū vt pro scandalo vitādo cedat papatui si noluerit cedere habetur perinde ac si cesserit. et alius poterit eligi. mouetur per ea que habentur in. l. sancimus. §. quem autem. C. ad treb. in. l. in omnibus. la. i. cūz glo. ff. de pretorijz stipula. in. l. damni infecti. la. i. §. si. ff. de dam. infect. in. l. i. in fi. cum. l. seq. ff. de institoria. in. l. i. C. de acti. et ob. qd̄ tamē dictum indigeret alteriori indagine. et de illo multum dubito. Nā l̄ papa possit cedere volēs papatui. c. i. d̄ renū. li. vj. q̄ tamen possit moueri vel cogi ad cedendum nullibi cauetur. Erubescimus ergo cūz sine. l. loquimur. l. illā. C. de colla. §. consideremus. in autē. de triente et semisse. preterea cum papa nō habeat superiorem. c. aliorum. et. c. fac tu. ix. q. iij. c. erectiones. et. c. si quis per pecuniam. lxx. di. quō ergo poterit moueri et cogi ad cedendum. facit qd̄ voluerūt Hosti. et Jo. an. in. c. proposuit. de cōcel. p̄beb. vbi tenent q̄ l̄ contra papam h̄z locum denunciatio enā gelicā: tñ illa vltima pars denunciatiōis si nō audierit die ecclesie non h̄z locum in hoc seculo. sed intelligitur die ecclesie. s̄ triūphanti. de quo in. c. nouit. de iudi.

Adaures. Si appellas nō psequit appellationē i termino hoīs reuertit iurisditio ad delegatū a q̄ fuerat appellatus sicut ad ordinarium. h. d. Nota p̄ ex. q̄ delegatus a quo ē

De Appellationibus

appellatum. parte non prosequente appellationem intra terminum assignatum ab ipso delegato reassumit iurisdictionem et procedit in causa. et ideo est in termino iuris. quod quo ad hunc effectum equiparantur. cum sit. eo. Et sic habetis hic bonum textum: quod per appellationem iurisdictione delegati non extinguitur. sed melior est textus in. c. cum cessante. j. eo. imo etiam ex quo textus. ille generaliter loquitur si delegatus detulisset appellationem. tunc posset parte non prosequente appellationem intra terminum siue iuris siue hominis procedere in causa. quod quod dicit deferendo amittere delegatam iurisdictionem. cum appellationibus. eo. ti. li. vj. vix est duobus concurrentibus quod pars prosequatur appellationem. Item quod iudex ad quem acceptet delationem. ita glo. in. d. c. cum appellationibus. alias altero istorum deficiente procedet delegatus in causa vigore per me iurisdictionis. quod non dicit abdicatum quod cum effectu non durat abdicatum. c. relatum. in simili. j. de cleri. non refert. l. i. in fi. ff. quod quisque iuris. l. arbitri. intra certum. ff. de arbit. Et ita transit Panos. ex quo ergo potest delegatus qui detulit appellationem reassumere causam et in ea procedere: his casibus ergo ubi quod poterit pendere appellatione non obstante quod tulerit appellationem expedire omnia que tendunt in faciliorem executionem appellationis. cum causa sit quinquaginta ad eum reuersura. ergo sua interest ut magis expedita ipsa causa reddatur. Sicut in simili dictum est in. c. cum teneamur. s. eo. quod tam est contra notata per Panos. in. c. questioni. s. eo.

Audientiam. Qui se et sua protectioni sedis apostolice submittit: appellationis verbum non exprimat in appellasse videtur. Dividit in duas partes. in prima narrat factum. in secunda dat iudices. secunda ibi est. **N**o. ex textu. ibi nostre protectioni. quod ubique verborum formalitas non est de substantia actus non refert qualiter verba exprimentur: dummodo de mente constet. facit. c. intelligentia sermonum. et. c. in his. j. de verb. sig. c. petitio. s. de p. cur. secus si verba essent de forma. l. i. in prin. et ibi habet. ff. de ver. ob. **N**o. ex textu. ibi protectioni nostre quod subijcere se protectioni superioris propter aliquod gravamen sibi illatum vel comminatum equiparatur appellandi. et hoc effectus suspendendi iurisdictionem iudicis a quo ac si fuisset appellatum. Doc. ponit maxime Bemian. c. cor. di. in prin. eo. lib. vj. Bal. in autem. si quis vero litigantius. C. de epis. aud. et l. j. ter. dicat nostre. Et sic loquitur de Papa. tunc idem est in alijs superioribus qui possunt adiri per appellationem. et facit glo. in simili. c. i. maxime in verbo nos. eo. ti. li. vj. et sic habetis quod non est necesse in appellatione exprimere verbum appello sed sufficit aliud equipollens quod intelligite vix dummodo procedant que ad appellationem necessaria sunt. quod si appellat ab interlocutoria et exprimat causa et servetur forma. c. cor. di. eo. ti. lib. vj. tunc absque eo quod exprimat verbum appello sufficeret dicere subijcio me protectioni superioris: et ita declarat textus. noster. per doc. Et sic habetis quod illa verba subijcio me protectioni superioris sunt forma appellationis prolatam eximunt respectu illius cause ipsam preerentem a iurisdictione iudicis a quo: et sic habetis limitationes ad. c. recepimus. j. de privi. ad. c. i. in prin. de verbo. si. li. vj. ubi subiectus vel receptus ad protectionem applicam non tamen ab ordinario est exceptus. tamen vnum notate quod receptio ad protectionem non faciat quem exceptum tamen eius privilegium puta exclusio a protectione quod statutum dicat sic extra protectionem civitatis istius illi privilegium bannum illa civitate. et ut de neget ei audientia. ita l. i. l. i. C. de natural. lib. Bal. in autem. causa in. i. col. C. de sacro san. eccle. **N**o. ex textu. ibi de iudices non teneat: quod attentata post appellationem extra iudiciale sunt. d. Anto. hic interposita si per ipsos iudicem attentant que sunt per appellationem sunt nulla ipso iure. facit dicta l. i. c. i. s. e. Glo. i. de cognitione. in fi. timore. j. j. l. q. in text. dicit quod sine causa cognitione iste excommunicavit cum esset ab eo appellatus et sic videbatur. quod excommunicatio non teneret ergo a contrario videtur innuere textus. quod cum causa cognitione bene posset procedere. iudex a quo. Contra ea quod vidimus

in. c. sup. eo lo primo. s. eo. j. c. si a iudice et. c. non solum eo. ti. li. vj. propterea glo. nostra dat intellectum ad textum nostrum quod iudex a quo hic procederet ex nova delegatione quod papa ad quem erat appellatum de novo delegavit causam iudici a quo. Et ideo si cum causa cognitione processisset a contrario factum textus. quod processus valisset: quod non procedit ex propria potestate que bene est suspensa per appellationem. d. c. super eo cum alijs contrariis. sed procedit ex nova potestate quod note ad limitationem dictorum iurium. Et ideo in casu nostro processus non valuit. quod sine causa cognitione processit ut voluit. glo. in. c. ecclesia sancte marie. s. de consi. et Bar. in. l. plata. C. de sent. et interlocu. om. iu. in. l. j. C. de sen. ex. peric. rec. Doc. fatentur hunc intellectum glo. esse in se verum. sed non esse bonum ad textum nostrum. quod non est simile quod papa causa appellationis deleget iudici a quo. c. prime sequenti: et. l. eos. in prin. C. eo. imo ille textus. probat quod nec possit si velit committere causam appellationis iudici a quo. quod patet per verbum fas. ibi in textu. positum quod importat ius divinum. quod quidem est immutabile per papam. Inno. in. c. q. in ecclesiis. s. de consi. s. sed naturalia. insti. de iure nal. gen. et civili. Sed ex alio videtur reprobandus iste intellectus. quod est de directo per textum nostrum ubi denuncias non tenere. nam si iura exco. lata etiam sine causa cognitione. valet et t. c. sacro. j. de sententia exco. ergo l. j. hic iudex iste processit sine causa cognitione dummodo defectus non sit in iurisdictione siue excommunicationis valebit cuius privilegium vult hic textus. ergo de necessitate supponere debet. quod hic iudex a quo non procedebat ex nova delegatione. quod tunc habuisset iurisdictionem: et l. j. sine causa cognitione processisset: valisset tamen excommunicatio. quod est per textum nostrum. unde de tenendum est quod hic papa illa verba. sine causa cognitione. apposuerit narrando accidentia facti. non ut iuris ministerium importet. Et ideo non est sumendum argumentum a proprio sensu ex eis. vel subaudiatur dictio maxime. **A**liud habetis ex glo. quicquid dicat hic. Jo. An. quod ubi iudex ex iurisdictione potest sentire quodammodo non potest cognoscere an sua sit iurisdictione. an ne. et clarius voluit glo. in. l. de iure. ff. ad munici. et ibi Bar. et Bal. in. l. j. l. j. Bar. et Ang. j. si quis ius voc. non ier. et Bal. in. c. querere. s. de resti. spol. et. d. Anto. hic quod intelligatis non esse verum quod illud commodum pertineret ad dignitates vel officia. Ita quod iudex nihil percipere. nam ex hoc intelligitur suspectus. et ideo posset cognoscere an sua sit iurisdictione. Ita Bal. in. d. c. coquerente. per textum. in autem. bona damnatorum. C. de bon. da. et facit per Bal. glo. in. c. cum persone. de privi. li. vj. **A**liud colligit. D. Anto. ex illa glo. quod ubi litigatur de exemptione quod pars declinat iudicem dicendo se esse exemptum non potest iudex iste cognoscere an sua sit iurisdictione. et sic de exemptione iudicare. quod redditur suspectus et ita Inno. in. c. ex parte lo. i. j. de ver. sig. in. c. venerabili. j. de consi. s. in contrarium est textus in. d. c. cum persone. et ibi glo. sed potestis respondere sicut Panos. quod ibi iudex non cognoscit de privilegio exemptionis ut de illo iudicet. sed ut se instruat. quod forte reuocabit. preceptum vel citationem si videbit privilegium. nec ibi dicit in textu. quod debeat iudicare de privilegio. sicut in simili iudex a quo non potest iudicare de iustitia vel iniustitia appellationis. c. dilectus. lo. j. s. de rescrip. tamen ut se informet de iustitia vel iniustitia quod forte videns se gravasse reuocabit gravamen. poterit iudex a quo cognoscere. ita Inno. in. c. pastoralis j. preterea. s. de offi. del. facit textus in. c. si a iudice. et. ti. li. vj. i. glo. in verbo. teneris vel aliter l. j. possit esse iudex ut ibi dicit glo. tamen poterit recusari. sicut in simili videbimus i. c. potestremo. j. eo. dicit tamen Panos. quod ut iudex suspectus appellatur respectu commodi quod sentit ex sua iurisdictione. puta spoztularum. inspicienda est qualitas iudicis. et qualitas spoztularum. et si questiones. j. de sumo.

Acepta contra. Causa non est remittenda ad iudicem a quo nisi de consensu privi. h. d. **N**o. ex textu. nro quod causa appellationis non est remittenda ad iudicem a quo: nec ipse appellans ad eum est remittendus. **S**allut per nisi de consensu privi. **S**allut foni

si appellatio esset friuola. c. cum appellationibus friuolis
eo. ti. li. vi. ¶ Salit tertio: nisi pronunciaretur male appel
latum in interlocutoria. c. vt debitus. j. c. ¶ Salit quarto ni
si remittat p absolutioe excoicationis. qz remitti pot. z de
bonestate est remittendus. c. cu contingat. s. de offi. dele. c.
p tuas. j. de snia exco. ¶ Glo. in verbo. cosenserint: tangit
nunqd de consensu vnius partis. puta appellatis possit re
cedi ab appellatide z iri ad iudice a quo. s. quo in. c. inter
posita. s. illa deniqz. j. eodem.

Postremo. Delegatus appellatide re
mota recusari pot si sit im
petrantis consanguineus: vel in eade causa fue
rit aduocatus. vel alia iusta ca suspitionis pponat. ¶ No
primo ex tex. ibi consanguineus qz consanguineus iudex
in ca consanguinei sui pot recusari tanqz suspectus. z dici
tur ex mente Jo. an. glo. z scribentiu hic consanguineus
atteto coi vsu loquedi. O is qui siue ex parte patris: z sic
linea masculina. siue ex parte matris: z sic linea feminina
est sanguine coniunctus. Et hoc et voluit Jo. an. z ibi no.
in rubrica. j. de consang. z affi. voluit Bar. in. l. cu quida. s.
qz di. ff. de acquir. here. Bal. in. l. fi. C. de ver. sig. z in. c. si
pater s testa. li. vj. vsqz ad que gradu fiat ista recusatio di
ca in glo. ¶ No ex tex. ibi. i eode negotio aduocati. qz ad
uocatus pot recusari ne sit iudex in eodem negotio i quo
aduocatus. Et nos pulcherrime instruit ipator. in. l. prie
ff. de his que in testamento del. qz post colluctatione cum
aduocatis partiu iudex in deliberatione debet deliberare
se motis aduocatis. ¶ Et note tex. du dicit eodez negotio
qz id est negociu dum eade ca durat lz diuersa instantia.
fiat: vt voluit Jo. an. in. c. fi. de testi. li. vj. faciunt nota in. l.
fi. ff. de testi. z in. c. in super per Inno. z nota in. c. cu a no
bis. s. de testi. z ideo in alia ca aduocatus bene posset esse
iudex. nec recusabit. Ita docto. ibi proxime z hic per tex.
nostri. Et id dicit hic Panoz. esse in consultore per ea q
habent in. c. irrefragabili. s. de offi. ordi. z tangat. j. in su
spic. onibus. ¶ No ex textu. ibi. vel alia iusta causa qz iu
dex suspectus potest recusari ex pluribus alijs causis qz
propositis. quas. j. enumerabo. ¶ Nota ex textu. ibi po
terit recusari. qz iudex quantuqz suspectus: nisi recuse
tur est iudex. Et potest proced. re: z sic necessaria ergo e
propositio recusationis. facit tex. in. c. iudex ab apostolica
de offi. dele. in. vj. z facit. l. in priuatis. ff. de iudic. nam ibi
pater potest esse iudex in ca filij z iij. q. vij. s. tria. z tamen
recusari pot. saltem tanqz consanguineus: vt hic z facit. l.
qui iurisditi. cu ibi no. ff. de iurid. om. au. ¶ No ex textu
ibi. appellatione remota. qz cla. ap. re. no excludit quo mi
nus iudex possit recusari: faciunt notata in. c. super eo. lo.
ij. s. eo. z ibi diri. z sic habetis qz exclusio vno mo defensi
onis. s. appellationis est que defensio. c. suggestu. s. eo. no
tamen excluditur alius modus. s. recusatio. que est et de
fensio. c. cum inter. s. de excep. c. qz suspecti. ij. q. v. nota
tur in. l. fi. C. de sent. z interlo. om. iudi. ¶ Sed operepre
cium est scire nunquid princeps possit tollere hunc modu
defensionis. s. recusatione. z videt dicendum qz non. z ita
tenet Panoz. in. c. ad bec. per glo. ibi. s. de rescrip. in fi. z
etiā effectualiter consideranti tenet in. d. c. cum inter. te
net Semi. in. d. c. iudex. ab apostolica. qui adducit glo. ij.
q. vj. c. si quis. erga. z pro hac opi. facit tex. in. d. c. cum in
terdu sentit qz est defensio. z in. d. c. qz suspecti. sed defen
sio est iuris naturalis: ergo tolli non potest per principes
d. s. sed naturalia. insti. de iure natural. gen. z civilis. In
contrariuz tenet Spec. i. ti. de recus. s. i. xvi. qd si ca. Lap.
in. d. c. iudex. z Bal. in. l. fi. C. s. sent. z interlo. om. iu. z t3
glo. i. l. aptissimi. in xbo. oēs lites. C. de iudic. z Ange. z
Inno. in. l. i. s. interdu. ff. a quib. appel. no lic. vbi cocludut
qz princeps possit tollere recusatione. z ita Inno. i. c. ex tras
missa. s. de fo. cop. mouet qz pot tollere appellatione. d.
s. iterdu. z c. pastoralis. j. e. l. i. C. de sent. pfec. pret. z ap
pellatio non est minus equa defensio. qz recusatio cum
bec tendat ad corrigendam iniquitatem commissam. z

illa suspicaf de iniquitate comittenda. ite cu recusatione
omissa si iudex ledat potest emendari p appellationem s3
appellatione exclusa no pot emendari iniquitas per recu
sationem. plenior ergo est prouiso z defensio appellatio
nis. z magis necessaria qz recusatio. ¶ Non obstant p3ia
z primo glo. in. c. ad bec. s. de rescrip. qz non dicit qz prin
ceps no possit tollere. sed dicit qz ex certa scientia conced
do litteras intelligitur concedere saluo iure recusationis.
quasi velit glo. qz clausula ex certa scientia non excludat
recusationem. z est ratio. qz comittendo iudici suspecto ex
certa scientia. certa scientia nullum aliū effectū habet nisi
qz tollit obstantia actui. vt voluit glo. in. cle. ij. z ibi doc. de
rescrip. in. c. pastoralis. s. preterea. s. de offi. del. in. l. eos i
prin. z ibi Bal. C. eo. et princeps agendo ex certa scientia
videtur dispensare super omni qd impediret actuz eius
ne valeret vt voluit Inno. in. c. veniens. s. de fili. presbite
rorum in. c. diuersis fallacijs. j. de cle. piug. no. Inno. post
Bar. in. l. quidam pfulcat. ff. de re iud. s3 ad validitatem
comissionis non requiritur qz excludatur suspitio. qz com
missio facta iudici suspecto valet micro iure. z ille est iudex
z pot procedere. nisi recusetur. vt hoc tex. nro. non mirum
fi clausula ex certa scientia. vel certa scientia principis. no tol
lit recusatione nec suspitione. qz potestas eius solu e circa
validitatem eius. s3 commissio est iam de se valida. ergo. z c.
¶ Non obstat argumentu de defensione non tollenda. qz
lz non possit tollere defensionem principis. cle. pastoralis.
de re iud. tñ modalitate siue modum defendendi bñ pot
tollere. qz illa sunt de iure positio. vt videmus i simili qz
tollit appellatione. d. s. interdu. z ita soluit. d. Anto. i. c. i
i. carta. s. de rescrip. ¶ Dicite ergo qz ex certa scientia com
mittendo iudici suspecto non vt tollere recusationem. ita
glo. in. d. c. ad bec. in dubio causam comittendo no vt tol
lere recusatione. d. c. cu inter. z ita dz itelligi glo. i. d. c. si qz
erga. ex pressa aut mentione facta. non obstante recusatioe
vt tollere solum friuola exceptione recusatiois. ita Spec.
in. d. vñ. quid si causa. Lap. in. d. c. iudex. Bal. in. d. l. fi. per
ea que habentur in. c. pastoralis. j. eo. in. c. ex parte. lo. ij. s.
de offi. del. In spē aut faciendū mentione de certa spē sus
pitionis. puta non obstante qz sit consanguineus valebit
comissio. nec per hanc causam poterit recusari. ita Spec.
Bal. z lapis. vbi prime. nam cum suspitio sit de iure posi
tuo respectu effectus recusandi vt in. d. c. cu inter. q sunt
de iure positio bene possunt a p3cipe tolli. l. fi. z ibi glo.
C. si p ius. vel vti. pu. Inno. in. d. c. qz in ecclesiarum. z ideo
cum papa no ligetur iure positio nec alij principes z cor
rum sententie sint pro lege. l. fi. C. de legi. intelligite expres
sa ca i eis. ita Inno. per illu tex. in. c. vt nostri. j. vt ecclesia
sti. bñfi. qz non expressa ca no habet vim. l. iō papa suspec
tus recusari no potest. ita glo. no. in. c. i. ad finem de con
cel. preb. li. vi. z iō nec p3cipium generale. intelligite in quo
est papa vel vacante sede cum positioe legi non subiacet
recusari non potest. lz cocilium prouinciale vel particula
re sic. c. i. supra d iud. z ibi doc. qz quid voluerit ibi glo. Et
ideo cum de Cardinalibus papa summo opere confidat
iuxta notata in. l. i. i. ff. d offi. pfec. pto. Et in. l. vnica. C. s
sententia prefec. pto. Cardinalis recusari non potest. Ita
Inno. in. c. nouit. j. eo. ponitur. per. D. Anto. post Jo. An.
z Host. in. c. ad petitionem. j. de accusa. faciunt que dixi ex
mente Bal. in. c. cum parati. s. eo. ¶ Glo. super verbo. con
sanguineus. in fi. habetis ex glo. qz ille consanguineus pot
recusari. qui est in gradu succedendi ab intestato vt possit
succedere aliquo casu. Et iō cum hodie vsque ad decimum
gradum succedatur agnatis ab intestato. s. fi. insti. de leg.
cog. succ. Et cognati sint redacti ad instar agnatorum. s.
nullam in autē. de here. que ab intest. defer. Etiam cogna
tis succeditur vsque ad decimum gradum. z ideo glo. de
buit dicere ad decimum gradu fm iura. hodierna. Et cu3
glo. transit. Hosti. Bal. z Inno. qz suspitio intelligatur vsqz
ad gradum succedendi durare. Et pro glo. facit glo. in. l.
fi femina. C. ad turp. vbi suam vel suorum iniuriā dicitur

De Appellationibus

pars prosequi vsqz ad gradum succedendi facit glo. in. l. ut vim cum ibi nō. ff. de iust. z iure. Et ita Bar. z Ang. in. l. qui iurisdictioni. ff. de iurisd. om. iud. D. Anto. in. c. cuz contingat. s. de for. comp. in. c. insinuante. s. de offi. del. l. glo. in. c. requisisti. j. de testa. in. c. i. xij. q. iij. videntē sentire qz soluz vsqz ad quartuz gradū de iure canonico sit locus successioni: ergo fm has glo. restringet suspicio ad illum graduz Jo. An. hic dicit qz cuz ex linea masculina soleat etiaz vltra decimū graduz vendicari offense. in feminina autem non tñ curat qz hoc erit arbitrarium iudici cōside rare ex cōsuetudine patric affectionem que solet haberi in ter cognatos z agnatos. z iuz eaz iudicare de suspitione. z satis videt inclinare Panor. iuz cōsuetudine patric. D. Anto. non firmat pedes. Bal. reprobat Jo. An. quia verbum cōsanguinei. est de iure certū z determinatum. s. vbi significatio vbi est determinata nō recurrit ad arbitriū iudicis. Item in legat. s. parui. ff. de legat. iij. C. habe tis fo. ex glo. vbi pari modo quis est cōsanguineus liti gantū non pōt ab altero eoz reculari vt suspectus. secus si iparitas esset i gradu. d. s. de vno. z ita doc. hic. C. habe tis. iij. ex glo. plures alios esset casus suspitionis. de qui bus glo. se remittit. C. vos dicite triplicē esse speciem sus pitionum ppter quas reculatur iudex. C. prima respec tu amoris. vbiqz verisimile est ex cōiecturis qz vna ps sit magis dilecta a iudice qz alia. ita. d. Anto. hic p ea que habentur in. c. accedens. lo. i. z lo. ij. supra. vt lit. non cont. C. secūda est species respectu odij. qz verisimiliter appa ret qz iudex habet partē odio. c. cum super. z ibi tex. fm in tellectuz glo. s. de offi. del. ita. D. Anto. hic. C. tertia spe cies est in differens. s. ob aliā causam qz propter amorem vel odium partis. Discurrendo ergo nominatim Quot amauerit ippia mechos dicite nominatiz suspitiones esse infra scriptas. C. prima ergo est suspitio incipiēdo a spe cie amoris qñ iudex ē nimis amicus partis. c. ad bec. vbi tex. s. de rescrip. c. cū. R. canonicus z ibi Panor. s. de offi. del. c. accusatores el quarto. iij. q. v. C. secūda species si est cōsanguineus aduersarij. vt hoc tex. nostro. C. tertia species si ē affinis aduersarij. vt voluit glo. i. c. ij. s. vt lit. nō cont. Spec. in. ti. de iud. dele. s. superest xfi. quid si affinis faciūt nōra in. l. aut si affinitate. ff. de procur. in. c. ij. de pro cur. li. vj. vbi propter affinitatem cum aduersario factam remouetur pcur. ergo z iudex reculabitur per ea que di caz in pe. specie. nisi tamen qualitas persone elideret pre sumptionem affectionis que resultat ex affinitate puta qz esset religiosus bone conscientie z integritatis. ita Jmo. z d. Benedictus. in. c. cuz. R. canonicus. supra. de offi. del. Spec. in. d. s. superest verū. qd si nō est. C. quarta est spe cies si est prelatus ecclesie cuius cause vult esse iudex. Ita Spec. in. ti. de iudic. dele. s. superest. xfi. item qz vult. item Panor. in. c. cum venissent. supra. de iudic. in. c. ad audien tiaz. z ibi. d. Anto. post glo. supra. eo. quicquid dicat glo. in. c. cū persone. de priuile. li. vj. C. quinta species si cōsanguineus ē prelatus reculabit ne sit iudex in causa eccle. ita. R. pec. in. d. s. superest. xfi. quid si prelatus. z ibi Jo. an. i. addi. ita. d. Anto. z Panor. hic. z Panor. in. c. insinua te. per illum tex. z ibi alij. s. de offi. del. quicquid arguat in cōtrarium. Spec. vbi. sup. z ita Jo. An. z Semi. in. c. in dex. ab aplica. de offi. del. li. vj. C. sexta species si iudex est clericus aduersarij. ita Jo. An. i. c. legitima. eo. ti. li. vi. C. septima. si ē scolaris aduersarij. iij. q. v. c. accusatores lo. iij. Et etiam Panor. voluit in. c. cū. R. canonicus. s. de offi. del. faciunt nōra per Jmo. in. c. i. j. de magistr. tex. z ibi glo. in. l. liberto. ff. de obseq. liber. l. quid ergo. ff. de arb. C. octaua species si magister est siue doc. aduersarij. ita Spec. d. s. superest verū. quid de magistro. ita Panor. in d. c. cum. R. l. Jo. An. in. c. causaz. que. s. de offi. del. teneat contrarium per tex. z ibi nōt Bal. in auten. habita. C. ne fil. pro patre. z. s. pe. in phemio. ff. C. nona species si ad uersarius est famulus iudicis. d. c. insinuate. Spec. vbi p xime xfi. item si velit. qd intelligite durate famulatu. nō

aut post. p notata in. l. i. s. idē rescripserunt. z ibi Bar. ff. de qñi. z per Panor. i. d. c. cum. R. si tamen aliqua reueren tialis obedientia post solum famulatu remaneret non essaret suspicio p notata vbi prime. C. Decia si vicarius est epi iudex: nam tñ etiam in cā famuli epi potest recula ri. tex. est in. d. c. insinuate. z ibi Panor. C. Undecima est si locus est in domo aduersarij. ita Panor. in. d. c. cuz. R. C. Duodecīa si ē cōcanonicus aduersarij i eadē ecclia. tex. ē i. d. c. cū. R. z Spec. vbi pte xfi. inqz si locus z xfi. itē si cōcanonicus. C. Tertiadecīa i subdito q nō pōt eē iudex in cā domini. c. accedens. lo. i. z melius el. ij. s. vt lit. nō pōt. qd verum durante subiectione. alias secus dixi in. x. spe. C. Quarta decima si iudex est suffraganeus aduersa rij. d. c. accedens. lo. i. Spec. vbi prime xfi. item si suffra ganeus. C. Quinta decima ē si iudex ē aduocatus aduer sarij vel fuit in eodē negocio. vt h. tex. z dixi in textualibus si tñ aduocatus est domesticus iudicis ex hoc nō potest re culari iudex nisi attenda qualitate prauitatis aduocati. z facilitate iudicis. aliud videat dicendū. ita Host. p illuz tex. ibi Panor. z alij in. c. i. s. de offi. iud. z videte que scri buntur in. c. ex insinuatione. j. co. Sed vbi aduocatus esset dominus iudicis p tñ iudex reculari. ita Host. z Jo. an. i. c. i. s. allegato. facit. c. accedens el. ij. s. vt lit. nō cōt. C. Ser tadecima si fuit pcur. in ea cā. p ea que habentur in. c. fi. de testi. li. vj. p do. Anto. in. c. cū a nobis. s. de testi. z nota i. d. c. insinuate. z Spec. vbi prime xfi. itē si aduocatus nā pcurator nō pōt esse testis in eadem causa in qua fuit pro cur. d. c. fi. ergo cū facilius repellatur iudex qz testis. vt vo luit glo. in. d. c. cū. R. canonicus z notatur in. d. c. insinuan te poterit ēt reculari ne sit iudex. C. Decima septima si su it iudex sollicitator cāe. qz sicut non pōt esse testis ita recu labitur ne sit iudex. ita rota decil. sua. c. cclxxviij. que inci pit. Item fuit dubitatum quid si adherēs. vbi dicunt qz so licitator nō potest esse testis: ergo multo minus iudex: qz facilius repellitur iudex qz testis. per nōta in. c. cū. R. cano nicus z i. c. insinuate. s. s. de offi. del. qd declarat vix maxime p Ludo. cōsi. ccccx. incip. pposita. questio videt decidi. p cedere i sollicitatore salariato. alias nō repelleret. vt ibi p cum. tñ forte a iudicādo posset sollicitator reculari etiam non salariatus rōne affectiōis quā verisimiliter habet ad cām. C. Decia octaua si iā dixisset iudex appere suū in cā ita Jo. An. in. c. irrefragabili. s. excessus z ibi alij. s. de of. fi. ord. nā pars p quā iudex dixisset anteqz esset datus iu dex potest eum reculare. C. Decimanona si fuit cōsultor ipse iudex aduersarij. in causa. ita Jo. An. i. c. fi p vnum. de offi. deleg. li. vj. in. c. legitima. eo. ti. li. vj. Bal. in. c. de cau tis in quinta col. s. de offi. del. z Panor. hic. vt dixi in tex tualib. C. Vigesima si aduersarius ē vasallus iudicis. c. cām. q. supra. de offi. del. nōtur in. c. ex transmissa. supra. de for. pp. C. Vigesima prima si iudex dixit testimoniū alias i cā. nā pōt reculari. Spec. vbi pte xfi. itē si testi. faciūt no tata in. c. romana. de testi. li. vj. C. Vigesima secunda si iu dex est vasallus ipetrātis. d. c. accedens. lo. ij. Jo. An. in. d. c. legitima. C. Vigesima tertia si i cā fuit fideiussoz iudex. Spec. vbi prime xfi. s. nūquid fideiussoz. z facit nā fide iussor nō pōt esse testis in cā. l. si cui legetur. z ibi Bal. ff. de leg. i. d. Anto. in. c. cū a nobis. supra. de testi. ergo nec iu dex. C. Vigesima quarta. si iudex est filius eius q fuit vel est aduocatus in cā. vel eē. pē iudex. z filius est aduoca tus ita glo. in. c. accusatores. vel testes. el. qrtio. iij. q. v. z D. An. hic. p tex. in. c. ex insinuatione. j. co. sed ibi glo. Jo. An. z Panor. tenent prium. z ibi dicā. C. Vigesima quin ta si fuit assessor in illa causa nō poterit postea esse iudex. Spec. in xfi. si sit aduocatus. z faciūt nōra i. l. ij. ff. qd qs que iuris. C. Vigesima sexta si fuit iudex in illa cā semel z illā cognouit. c. accepta. supra. eo. C. Vigesima septima si hēt p similes cām iudex cāe aduersarij. z que sit similis cā statur arbitrio iudicis. c. cām que. el. ij. supra. de iudic. c. p sonas. supra. de testi. C. Vigesima octaua. qñ iudex esset mi mis fauens aduersario. d. c. accedens. el. ij. supra. vt lit. nō

cont. et ibi notur. et d. c. ad hec. supra. de rescrip. Iste casu
tamen dicitur in specie exprimere in quo facit nimis fauorez
aduersario. **Vigesima nona** si pater sibilat ad aures iudi
cis potest iudex recusari. nisi palam dicat quod sibi in aure dixit
pars. **D. Anto.** et coter doc. in d. c. accedens. el. ij. **Spe. in**
ti. de positiobus. §. vij. qd si pones. **Trigesima** i **Cō**
patriota si ambo. iudex et aduersarius sit in patria extera
qz compatriote ex patris solito plus se diligere solent. Ita.
Jo. An. in d. c. legia Spec. d. §. superest. Xfi. itez si de terra
notat in d. c. accedens el secundo. **Trigesima** patris qm iu
dex et ps sunt compatriote et in patria sua iudiciu agunt p so
resez ibi existet. ita **Spec. et alij** vbi prime. **Trigesima**
secunda. qm iudex supplet in facto p parte aduersa vltra
casus a iure sibi pmissos. naz tuc vt facere se partez. et per
ps suspectu glo. est in c. statutu i principio in vbo copia. d
rescrip. li. vj. **Trigesima** tertia si iudex e in manibus ad
uersarij in alia sua ca. puta qz aduersarius in alia ca est iu
dex istius iudicis **Spec. vbi.** §. Xfi. si vnus. **Bemi. i. c. fi. de**
offi. del. li. vj. **Trigesima** quarta si eps est iudex in ca
clericor sibi subditoz p alius no suu dioce sanu. **Jo. An.**
in d. c. legia. Spec. in Xfi. Quid si ipetro. Et huj sunt ca
sus circa prima specie. s. amoris. Circa secunda specie
casus sunt infra scripti. **Trigesima** quinta si iudex est ini
micus partis et si no sit inimicus capitalis. ita glo. in c. ij.
et ibi **Bemi. de pcura. li. vj.** Et et **tex. in c. qz suspecti. ij.**
q. v. Bal. i. l. i. c. si quacuqz pd. pot. Et Jo. de anania i. c.
cu oporteat. j. de accusa. et arbitrio iudicis remittit ista
inimicitia. ita **Spec. vbi** prime Xfi. **pe. Dicit tñ** **Bal. in c.**
cōstitutus. §. de rescrip. qz exceptio inimicitie no pcedit ni
si inimicitia sit manifesta et no dubia. l. no distinguemus
§. cuz qdam. ff. de arb. qz nemo psumit inimicus qz est p
ius naturale. c. i. prima distinctio. l. vt viz. ff. de iusti. et iur.
et ibide. **Bal. dicit** qz si inimicitia eet capitalis tuc sine alia
exceptioe redderet iudiciu retronulluz. secus si no esset ca
pitalis qz tuc esset necesse oponere exceptioez. **Trigesima**
masexta in inimico recōciliato. qz de inimico reconciliato
no pñdas in eternu. ij. q. v. c. accusatores lo prio et ibi glo.
et in c. p tuas el primo. j. d. **Simo. et Bal. in auten. si dicat**
circa fine. **C. de testi. in l. pscriptioe. C. si p ius vel vi. pu.**
faciunt nota p **Inno. et doc. in c. cuz oporteat. j. de accusa.**
Trigesima septia si iudex lingat i alia ca cuz pte. **Spec.**
in X. it e si cu altera. C. xxvij. qm iudex bet caz cu ecclesia
vel dignitate qua pars possidet. **tex. e in c. cuz sup. et ibi gl.**
magna. §. de offi. del. **Trigesima** nona qm iudex no ad
missit pte ad osculu state pñtudine osculan. gl. et doc. i. d.
c. cu sup. **Quadragesima** qm iudex dixit vba cōmina
tiois ad partē. qz si poterit offendet eu. glo. in d. c. cu sup.
pñsiderata tñ qualitate dicētis iur nota in l. de pupilo. §. si
quis ipsi. ff. de op. no. nunc. p **Li. et alios i. l. i. c. si quis im**
pera. maled. et in l. metū. C. qz met. ca. et ita pñluit. Paul.
d. ca. pñ. xxij. qd icipit In Christi et c. circa primu. §. i pñu
13. d. Anto. dices doctores ita tenere i. c. si qñ. §. de rescrip.
et p prima parte facit glo. et ibi **Ang. in l. si pñor. §. marcel**
lus. ff. §. iudic. et ponit. d. Anto. in c. si qñ. de rescrip. Bal.
in l. si qs puocatōe. C. de appella. **Quadragesima** pri
ma. qm iudex salutatus a parte no rñdet. nisi qualitas pñ
ne excuset. qz no salutatio pñsumit inimicus. ita glo. in c.
adrianus. l. xij. di. ita glo. et ibi Panor. i. c. cu sup. §. d offi.
del. d. Anto. §. i salutatioe gregoriana. ad fi. **Quadrage**
sima secunda. qm iudex esset pñanguineus inimici mei. ita
Bal. i. d. c. accedens. el. ij. et ibi alij. faciunt nota i. c. repellant.
et i. c. cu oportet. j. d. accusa. **Quadragesima** tertia. qm iu
dex eet cōmensalis inimici mei. vel eius familiaris. **Spec.**
X. it e si familiaris. Pan. i. d. c. accedens. el. ij. **Quadra**
gesima quarta qm esset appellatu a iudice in alia ca. c. ad
hec. el. i. et c. pñfuit. §. eo. intelligite pñfuto de grauamine.
Quadragesima quinta e f3 **Imo. i. d. c. ad hec. et f3 Vi**
cc. et Imo in d. c. pñfuit. si appellatu est a iudice et aliter
non docto de grauamine. et sic vult ibi **Imo. qz** cuz dici so
lat. cbi offende non per dona. qz talis appellas possit re

cusare ipsu iudice a quo. l3 illa sit leuis offesa. **Quadra**
gesima sexta. est si iudex fecit aliquam iniuriā parti. puta
dedit alapam nam tuc potest recusari. **tex. est fm vnuz in**
tellectu in l. si quis. puocat. C. eo. **Quadragesima** septia
si cōtrabit parentellā iudex cu inimico. nam tunc recusari
potest p nota in c. ij. de pcur. li. vj. iunctis his que dicā. j. in
pe. specie. et faciunt nota p Bar. in l. iij. i simili. ff. de adi. leg.
in l. scien. ff. de le. p Bal. in l. liberi. C. §. i off. te. p Jo. d. ana.
i. d. c. cu oporteat. **Quadragesima** octaua. i pñfederato
cu inimico meo. p iura. §. allegata in pñcedeti spē. et faciunt
nota p **Bal. in l. ij. C. de seruit. et aq. vbi** principe diffidato
videntur diffidati cōfederati. et nota p **Ang. in l. que reli**
giosis. ff. de rei. ven. vbi. an par extendatur ad cōfедера
tos. de quo p **Panor. in c. i. §. de postul. pl. per Inno. et ali**
os. i. c. ad apostolice. de re iud. li. vj. **Quadragesima** nona
na i eo quicrebzo pñerlat cu inimico meo. **Spec. i Xfi. itez**
si comes faciunt nota p **Jo. An. i. d. c. cu oporteat.** **Quin**
quagesima qm iudex e inimicus dñi. vel pñs partis. tunc
ipse et tota familia sua recusari pñt **tex. e in l. vnica. C. si q**
cunqz pd. po. Spec. in Xfi. it e si inimicus. faciunt nota
i. d. c. accedens el. ij. **Quinquagesima** prima. si iudex e sub
ditus inimici pñs. d. c. accedens lo. ij. **Quinquagesima** secū
da. qm iudex esset partialis qz esset gēsus et pars esset ge
belina aduersarius aut gēsus. ita **Bal. in c. de causis. i no**
na. col. §. d. of. del. **Quinquagesima** tertia. vbi resultat veri
similitudo qz iudex lederet partē si possit. nā tunc recusa
ri pot ita **Spec. in Xfi. an. pe. faciunt nota in c. tertio loco. §.**
de pba. p Bar. in l. i. ff. de qñi. per Bal. in l. i. ff. de here.
insti. vbi ppter pñcedentes verisimilitudinē pñsumit cri
men cōmissum. ergo multo magis arguetur quis d pñmit
tendo. et hec circa secūda spēz odij. tertiaz specie respiciunt
casus sequētes. **Quinquagesima** quarta. qm doctor e gros
sus et illiteratus in puncto subtili recusari pot. ita **Bal. in**
l. i. in. xvj. q. C. de here. insti. **Quinquagesima** quinta quā
do suspectus iudex delegauit no in totu. nā tunc subdele
gatus recusari pñt. iudex ab aplica. d. of. del. li. vj. **Qui**
quagesima sexta. qm iudex recusatur vt suspectus propter
aliquas qualitates que respicit dignitates suā. nā tunc et
eius successor recusari poterit. ita **Bal. in c. de causis in. v.**
col. §. de of. dele. facit bene in simili tex. in c. si a subdelega
to. de offi. dele. li. vj. et si opponitur p iudice exceptio exco
municationis. vel infamie an ipsemet poterit cognoscere
an talis exceptio sit probata. **do. Anto. in c. sup lras in. xv.**
col. de rescrip. De. de ancha. in c. pia de excep. li. vj. Imo.
post **Bar. in l. quida cōsulebat. ff. de re iudica. faciunt que**
ponit **Panor. in c. sollicitudinē. super glo. in verbo eps. j.**
eo. ibi pñs. **Quinquagesima** septia. si iudex pcurauit si
bi cōmitti cam. nā tunc pot recusari. **Spec. Xfi. itez si per**
se. Jo. an. in c. si pñu. de of. dele. in vj. Bal. in d. c. de caus
in. vj. col. Jo. an. in d. c. legia. **Quinquagesima** octaua.
qm iudex nimis aiose pñderet. c. ij. vbi **tex. circa prim. §. d**
in inte. rest. et ibi Imo. **Quinquagesima** nona. si ad peti
tionē vnus tñ partis datus est iudex. **Spec. in vers. itez**
si ad petitionē. **Seragesima** si iudex succedit pñb i to
to vel in pte ita **tex. in l. iulianus ait. ff. de iudic. Spec. in X**
fi. it e si pñu. Jo. an. in d. c. legia. **Seragesima** prima. qm
iudex ad quē est appellatu. succedit iudici a quovel ep. nā
tuc in ca appellatiois recusabit. ita glo. **Bal. et alij. leos. i**
pñ. C. e. **Seragesima** secūda. qm iudex a q e appellatu
esset illemet respectu dignitatis qui haberet iudicare i ca
appellatiois. nā tunc l3 ad euz met appelletur tñ recusari
pot dixi post **Bar. §. i rubri.** **Seragesima** tertia e qm su
perior siue iudex vt pars capituli capitulariter aliquid se
cisset et ab eo facto appellaret ad eu vt iudice prouē pot. c.
collatioe eo. ti. li. vi. tuc iste supior recusari poterit. glo. e in
d. c. a collatioe. **Seragesima** quarta vbi iudex pñcipit cō
modu ex iurisditioe. nā tuc si vult pñuiciare se iudice pote
rit recusari ne sup hac dilatoria cognoscat. vt dixi in c. ad
audientia. §. c. **Seragesima** quinta e qm locus no e tutus p
pter inimicitias pñs. nā tuc ibi citatus iudice recusare po

De Appellationibus

terit respectu loci. d. c. accedens el secundo imo si hoc est noto
rui locu no esse tutu no tenet coparere ita Bar. i. l. sciendu
ff. de lega. 2. et tex. in cle. pastoralis de re iudi. ¶ Seragefi
ma fexta qñ locus ad que citat pars no e tutus ppter ini
micitias terre sue. tex. e in. c. cu. R. canonicus. s. de offi. del.
¶ Seragefima septima qñ locus i q dz coparere e tutus
sz via no e tuta tex. 2. ibi no in. d. c. accedens el. ij. ¶ Sera
gesima octava i aducato q scuit secreta ptis na pot recusa
ri qñ ia dixisset velle sui pte suā glo. e 2. ibi doc. q ea ita
intelligit maxime Imo. i. c. dilecto. s. de testi. Et ita. d. An
to. hic faciunt nota p Panor. 2. Imo. i. c. irrefragabili. s. ex
cessus. s. d. off. ord. ¶ Seragefima nona vbi iudex eet sus
pectus tertio ptendete interesse i ca na tuc iste tertius no so
lu pot opponere d suo interesse sz et recusare pot iudice tan
q suspectu. tex. e i. c. cu sup 2. ibi doc. s. d. off. del. ¶ Septua
gesima vbi iudex sua subdita i vita vult ducere i vxores
na tuc 2. p ipsaz subdita 2. p familia subdite recusari pot.
tex. e in. l. vnica. C. si quacuqz pred. po. ¶ Septuagesima
pria e: qñ episcopus recusatus e na tuc eius vicarius red
dit suspectus lz no e q. gl. e in. c. si p vnu. in xbo epiauncto
tex. ibi d. offi. del. li. vj. voluit Panor. i. d. c. insinuate. tñ i q
riu fac. qd voluit legisse i. d. l. vnica. C. si quacu. pred. pot.
¶ Septuagesima secunda. vbi iudex fuisset corruptus a
pte q accepisset munus sufficiens ad pueriendu animu
eius. iux nota i. c. 2. si qones. j. de simo. tuc recusari poterit.
Spec. vbi prime. v. ite si fuit inimicus. ¶ Septuagesima
tertia. qñ executor modu excederet in exequendo. tuc et si sit
datus de pflu partiu tñ recusat. c. sup qonuz. s. i. s. de offi.
del. ¶ Septuagesima quarta. in oi suspitioe p qua remouet
peura. d. qbus i. c. ij. de peura. in. vj. l. post lute cū sequeti
bus. 2. in. l. que oia. ff. d. pcuratoribus. i. oibus illis pot iu
dex recusari suspectus ita Spec. i. d. s. supest. vbi fl. 2. faci
unt nota h p Panor. ¶ Septuagesima quinta. i. oi casu simi
li vel maiori. expressis i iure qz i eis arbitrio iudicis. posi
ta dicta similitudine poterit iudex recusari suspectus. Ita
d. Anto. hic 2. Jo. an. 2. alij i. c. cu speciali. j. eo. Et io lz deci
suz no reperiat an ppter cognationes spirituales possit recu
sari suspectus iudex in de similibus ad similia habetis de
cissione p pdicta. naz ad plus tenet cognatus spiritualis
qua affinis. q patet qz affinis no tenet affine alere. sz pa
tet spiritualis sic. vt voluit Bal. in auten. nisi rogati. C. ad
treb. g. cu affinis possit recusari vt. s. i. tertia specie. 2. cogna
tus spualis recusabit. pterea equiparat pñ carnali q ad re
ueretia sibi debeda. Et io no vocabit i ius sine venia. sicut
nec pñ carnalis. Ita Ang. post Bal. i. l. generalis. ff. de in
iur voc. g. sicut reueretia magistral facit. que suspectu vt di
ctu e in octava specie 2. septima. Ita ista reueretia spiritua
lis. 2. sciendu e qd no soluz hz locum recusatio vna tñ iudi
ce dato. sz et qñ dati sunt plures iudices. 2. vnus suspectus
ille solus recusari poterit. c. cas q. s. de offi. del. imo si essent
dati cu cla. Quod si non omnes. Quo casu vno recusato
alij possunt pcedere. c. si p vnu. 2. ibi habet d. offi. del. i. vj.
sz pcederet no recusati vna cu recusato no valeret pcessus
ppter ad murtioez inhabilis. c. cu sup. s. de offi. del.

Hec Sententia suspensiois vel inter
dicti p appellationez no suspen
dit. h. d. ¶ No igit primo ex tex. q appellatio
suspendit effectū snie. c. pastoral. s. pterea. s. de
offi. del. vel alias extinguit. vt dixi i Rubrica et si sunt sorti
te snie effectū vel sortiri deberet executioez iuris. l. surti in
picipio. ff. de his q not. in fa. l. q vltimo. ff. de pen. an i sen
tentijs censure no solu excoicationis vt i. c. pastoralis. j. eo. lz
et interdicti hoc locū no hz. qz snia interdicti per appella
tionē no suspendit. vt hoc tex. Et idē est de snia suspensio
nis. qz sub nomie censure. 2. ipsa continet. c. quereti. j. de
ver. sig. 2. c. is cui. vbi de hoc e tex. de snia exco. li. vj. 2. itel
ligite in sentetia interdicti vel suspensionis a diuinis qz
cu ille legēt animā sicut excoicatio. no mix si per appella
tionem non suspenduntur sicut nec excoimunicatio. qz in
hoc assimilant excoicationi. Si aut eet suspensio vel iterdi

ctū latū a tpalibus. puta qz iterdicti clerico ne pcpiat ali
qd de pbēda vsqz ad tps. vel ne igrediat domū canōici.
vel pomeriū. talis suspensio no liget aiaz no egparat excoi
cationi. 2. io p appellationē suspendit. ita gl. i. d. c. is cui. 2. fa
cit. qz videmus q nec ēt suspensio a tpalib^o celebrādo effi
cit irregularis. vt notur i. c. clerici. j. de clerico exco. m. i. c.
i. de sen. exco. li. vj. ite facit. qz i huiusmōi suspensioe tpaliuz
no requit forma. nec iponit pena formā no seruati. d. c. i.
ita Jo. an. 2. alij ibi. 2. facit qd a pñio videmus: na suspensio
a diuinis ita demū icurrit irregularitatē si diuinis de puta
tus certo ordini se imiscet no aut si se imisceret tpalibus.
ita Imo. i. c. tāta. j. d. exco. pl. notur in. c. i. d. sen. 2. re in. l.
vi. 2. p Archi. xxiij. q. i. i. fuma. 2. in. c. audiuimus vbi meli
us eadē cā 2. q. gl. sup xbo. iter dcm. i. fi. ¶ Hētis pñio ex
gl. q egparat suspensio iterdicti 2. excoicatio: 2. iunctis his
que vult hic Imo. 2. alij. Dicite. pñio egparat qz neutra
eaz suspendit p appellationē. vt hoc tex. nro. 2. c. pastoralis
j. e. Secdo qz vtraqz lata post appellationē e nulla d snia i
terdicti habetis tex. i. c. dilectus. j. e. de snia exco. hētis tex.
in. c. p tuas. j. de se. exco. d. suspensioe hētis i. d. c. is cui. Ter
tio qz oēs iste snie requit pcedētes monitionē. c. repben
bilis. s. c. 2. dicite vt ibi. Quarto. qz sic excoicatio requit iu
ratoriā cautionē si dz absolui excoicatus. c. cu dñderes 2. c.
ex tenore. j. d. snia exco. ita absolutio ab iterdicto vel suspē
sioe. c. venerabili. j. d. snia exco. Quito sic i excoicationē fit
qñ absolutio ad cautellā. d. c. p tuas ita i suspensioe vel iter
dicto. c. venerabili. 2. ibi hz. hodie p iura sexti no hz locū i
iterdicto relatio ad cautellā. tex. i. c. pñti de snia exco. li.
vi. Sexto qz sic celebrās excoicatus efficit irregularis nec
ab alio absoluit qz a papa. c. clci. j. d. clco exco. ministr. ita
suspensio. c. i. d. snia 2. re in. li. vi. 2. c. i. d. snia exco. e. li. ita ce
lebrās i loco iterdicto vel als violās iterdictū. c. tāta. j. de
exco. pla. 2. c. is cui de snia exco. li. vi. 2. d. his i qb^o hnt bu
iusmōi censure similitudinē iter se. Semi. i. c. i. de sententia
exco. li. vi. Calde. in tractatu de ecclesiastico iterdicto. i. pñ
mo effectū i scda 2. tertia. q. ¶ Differūt tñ i multis. pñio
qz excoimunicatio fert solū p certā psonā aiaz. c. Roana.
s. vniuersitatē. de sen. exco. li. vj. interdictū aut ēt p vniuer
sitatē 2. corpus animatū siue locū ferri pot. c. non est. j. de
spons. Itē excoimunicatio no fert ob alienū delictū sz solū
ob pñm. c. nemo. c. quicuqz. xi. q. iij. interdictū aut p alie
na culpa ferri pot. d. c. n. ē. Itē tertio iterdictū siue ēt suspē
sio ferri pot solo delicto no pcedere pñia. ēt ab homine.
Imo. i. c. i. j. de exco. pl. excoimunicatio aut no fert ab ho
mine nisi pcedere pñia. glo. e i. c. ep. xi. q. iij. Quarto cōs
pot ad tēpus suspendere interdictū pñm. vt glo. hic. qñ
in locū latū ē excoimunicatio aut no. p ea que notantur
p Imo. in. c. vt pñuilegia. j. de pñuile. 2. hanc dñam ponit
glo. i. c. pñti d sent. exco. li. vj. 2. latius. j. dicā. Quito exco
municatio idiget absolutioe semp: suspensio aut vel iterdi
ctū ob certā cām. vel ad certū tps. factū. cessante cā vel tē
pore finito cessat 2. tollitur. nec idiget alia absolutioe glo.
e in cle. in xbo. donec. de dec. in. c. si quis. deinceps. xvj.
q. vj. nō. Imo. in. c. cu bone. s. de eta. 2. q. Imo. in. c. ij. j.
de solu. vbi hoc examinat. habetur in. c. cum tu. j. de vsur.
2. lz illa glo. loquat solū de suspensionē tñ extēditur ad in
terdictū. ita d. Anto. in. d. c. nō ē. ita card. in cle. i. vers. ter
ra. de pen. Sexto coio aliorum inhabetur excoimunicato. c.
cu excoimunicato. xi. q. iij 2. alijs coicare phibetur cum eo.
c. illud. j. de clerico exco. ministr. sed iterdictus vel suspensus
secus. qz nec ipse phibetur. nec alij secū. d. c. tāta. 2. ibi per
d. Ant. 2. alios. ¶ Habetis aliud ex glo. nra qz cōs iterdi
ctū a se factū tollere pot. 2. ēt suspendere qd possit tollere du
bitat nemo. dūmō sit de pñuilegiis ad iurisdictionē suam.
qz no sit latum a superiore. ita doc. hic. qz eius est absolue
re cuius ē ligare. 2. omnis res 2. c. verbū. d. penitētis. di.
i. c. i. j. de reg. iur. secus si a superiore latum ēet. c. pastora
lis. s. pterea. s. de offi. ord. Sed punctus stat an possit locū
interdictum se ipso vsque ad certum tempus liberare sus
pendēdo interdictū ad certū tēpus. 2. lz hic glo. qz possit

quā equunt h. cōiter doc. et gl. in. c. pñti. de sen. ex. li. vj. l3
Panor. in pñcto iuris alr. dicat. et p hac opi. adducit Jo.
an. epō l3 pñtiuz interdictuz in totū tollere. g. et p pte sus-
pendere qz cui l3 plus l3 et q minus ē. regula cui l3. d. reg.
iur. li. vj. adducit et tex. in. d. c. dilectus xxi. qz xxi. idē epō
Jo. d. lignano. i. quodā tractatu suo de ecclesiastico in-
terdicto. i. interdicto t3 pñtiuz. cuius opi. de iur. dicit Pan.
veriorē mouet maior est potentia appellatiōis qz iudicis
h appellatio nō suspēdit interdictū. vt h. tex. nfo. g. nec iu-
dex pōt suspēdere. Maior pbat q plus possit appellatio
qz iudex nā iudex nō pōt facere quin cōdēnatus sequat
infamia. l. nō pōt. ff. de furt. et tñ appellatio facit vt cōdēna-
tus nō sit infamis. l. furti i. prin. ff. de his q not. ifa. g. et c. se-
cūdo adducit nō pōt iudex facere qn effectus iuris psecuti-
uus ex sua pñtiatōe sequat. l. si qz illo exheredatō. s. hñ
q. ff. de iniust. rup. testō. d. l. nō pōt. s. ad psecutionē cēsura-
rū sequit iuris executio vt liget donec satisfiat. vel absolua-
tur. c. is cui. de sen. exco. li. vj. nec possunt iā cēsate stare in
suspēso. puta nō tollit p suspēsiōē quin tñ illo medio tē-
pore dicat cōtinuare primū interdictū vel pñti suspēsiō.
vt vult hic glo. g. iudex nō poterit hāc suspēsiōē facere vt
p eā ipediā aliquis effectus iterdicti. nec obstat argumē-
tū d. regula. cui l3 qz hic iudex ipediā facere qz ē minus eo
qz vult facere aliquid p naturā rei. s. vt iterdictū duret. s.
q effectus eius stet in suspēso ad certū tēpus nō pōt face-
re iudex vt dixi i. primo arti. d. Phil. dixit cōez opi. posse
saluari. qz de h est bonus tex. i. c. veniēs el. ij. in fi. s. d. testi.
vbi ad certū actū tñ absoluit excoicatus. s. vt possit dicere
testimoniū. g. ptas cēsurae residet in clauibus iudicis. vt
possit vel ex toto releuare tollēdo. vel i pte ad tēp^o suspē-
dēdo. vel ad certū actū. g. ita poterit ad certū tēpus iterdi-
ctū suspēdere. s. posset dari illud ibi puenire expressa iu-
ris dispositiōe. qz iudex inferior a papa effectus iuris cōis
tollere nō pōt. nisi i casibus a iure expressis. vt voluit In-
no. i. c. dilectus. s. de tpi. ordi. nō. i. c. at fi. c. lici. xxi. de adul-
terijs. s. d. iud. et h. senfit. gl. nra hic. dñ soluit pñtiuz. c. cū et
plātare. g. stat firmū argumētū Jo. d. lig. vel alr. absolūdo
ad vnū actū tollit excoicatiōē ex toto quo ad illū actū. nec
p hoc directo facit p effectū iuris. s. suspēdēdo cēsura nō
ex toto tollit p illo tēpore s. vult tenere i suspēso q nō pōt.
cū sit effectus iuris penetrabil. vt. s. dixi. p ratiōes p parte
Jo. d. li. allegatas. ¶ Habetis. iij. q suspēso iterdicto ad tē-
pus. a tali iterdicto licitū ē appellare. et suspēdit iterdictū
et hāc opi. t3 hic Jo. An. Pan. et Imo. mouent p tex. i. s.
qz xxi. allegatū. i. glo. q tex. expresse loquit de iterdicto. et
p supponit suspēsum illud fuisse. et pēdente suspēsiōe in-
terpositā appellatiōē. et tñ appellatiōēz pdesse. Bal. h. t3
pñtiuz. mouet tali fundamēto de quo i glo. qz lato iterdicto
h illud suspēdat idēz tñ durat interdictū. l. si si manēt. ff.
de pca. g. sicut ab ipso iterdicto non potuisset appellari añ
suspēsiōē. nec poterit post suspēsiōēz quin cessante tēpo-
re interdictū liget ac si appellatū nō fuisset. qz dñ idē in-
terdictū. sicut vulnus qd sup inducta cicatrice videbat sa-
natū si in aliquo ēt reperiā ebullire vel putrescere non dñ
nouū vulnus. l. qd sanatū. ff. de ed. ed. sicut curator datus
furioso hñti dilucida iterualla remāet curator. nec nouus
vādus est isto reincidente in furore. l. pc. C. de cur. fur. sicut
obligatio facta. facto postea pacto de nō petendo vsqz ad
certū tēpus. lapso illo tēpore statiz ligat. l. si vnus. s. si cūz
reo. ff. d. pac. nec dñ noua obligatio. et ita pcludit ipse Bal.
et iō infert hic Bal. q lato iterdicto vel ēt bannito aliquo
si postea suspēdat iterdictū vel bannū vsqz ad tēpus statiz
finito tēpore ille reincident i iterdictū vel ēt bannū absqz
alio ministerio homīs. ita Bal. hic. et voluit ēt Ang. i. l. si
vnus. s. si cū reo. ff. de pac. et voluit Bal. i simili i. c. cū iter.
et faciūt ibi nōtia p Inno. s. d. pñti. et dicit Bal. hāc qōnez
multū fuisse rotatā Bonōie tēpōz iterdicti. ¶ Quarto ha-
betis ex glo. q iterdictū latū i psonā nō pōt a iudice suspē-
di ad certū tēp^o. secus i iterdicto lato i certū locū. et ita In-
no. i. d. c. vt pñti. g. d. pñti. et ē rō. qz locus nō peccat. cū

fit qd inaiatū. c. romana. s. vniuersitate. d. sen. exco. li. vj.
iō eius peccatū qd nō ē nō inspicit. s. psona bñ peccat. iō
suspēsiō ē eam lata nō ē relaxāda ad tēpus. qz cū remāet
at peccator et sic sit ex ecclesiā saltez quo ad se. c. si. et ibi nō
tur. s. de temp. ordi. imo ex quo dñatus ē et suspēsus vel i
terdictus ē ex ecclesiā quo ad alios iō nō dñ iponi cū vno
pede indigno ēt. qz remanet peccator i ecclesiā. regula pē-
cati. de reg. iur. li. vj. et hac rōne attenda dixit Inno. in. d. c.
vt pñti. g. et sequitur doc. hic. et ibi q si ēt interdictus
p delictū alienū aliqz. c. nō ē. j. de spon. q huius interdi-
ctū posset ad tēpus relaxari. qz nō ē peccator ipse. et ita Pa-
n. or. hic. ¶ Ultimo nōte glo. q epō nō pōt dispensare vt
celebret i loco iterdicto. faciūt nota i. d. c. dilectus. s. d. tēp.
ord. faciūt q habentur in. c. is qui. de sent. exco. li. vj.

¶ De in ecclesia. Iudex remittit appellatē
ad priorē iudicē nisi sibi pñtiterit a grauamine
vel iniusticia appellatum. h. d. ¶ Nō p ex tex.
ibi grauamie vel iniusticia. q ad hoc vt Archi. sit iudex ap-
pellationū i cā subditoz suffragācoz dñ sibi pñtare appel-
latū fuisse a grauamie vel iniusticia. et hodie ē tex. clarus i
c. romana. s. si xxi. et s. qd si obiciat. eo. ti. li. vj. et sic habetis
ex ibi dictis et tex. nfo. qd appellās vt recipiat sua appella-
tio dñ tria pbare. appellatū fuisse. ita. x. dies appellatum.
et a grauamie vel iniusticia appellatū. et ita Bar. et Bal. in
l. bi q ad ciuilia. C. eo. et si nō i terponat statiz viua voce a
diffinitua appellatio. vt. l. i. s. si. ff. e. regulariter oīs appel-
latio dñ fieri i scriptis. c. i. e. ti. li. vj. et sufficit appellationem
scriptā porrigere iudicia quo absqz aliud agatur. c. ap-
pellatio. e. ti. li. vj. ¶ Nō ex tex. ibi. nā admittas. a pñti
q si iniusta fuerit appellatio dñ remitti ad iudicē a quo. et
facit. c. vt debet. j. eo. et sic habetis casū p Imo. i. c. ad hec.
el. i. s. eo. dñz vult q iudex a quo ab eo appellatūz
sit suspectus. alio etiam non docto. q grauauit. et hoc res-
pectu offense quam facit ps iudici appellādo. nāz hic ē p
eū tex. s. mō. appellatio iniusta facit iniuriā maiore iudici
qz alia appellatō. l. si. i. si. qñ puoc. c. vt debitus. in prin. j. c.
et tñ nō obstat hac iniuria iniuste appellans remittit ad
iudicē a quo. vt hic. ergo p solā hāc iniuriā nō red dif. su-
spectus. et si dicat remittit eā ad iudicē a quo. s. pōt recu-
sari. certe frustraret ista pñtiō iuris de remittēdo appel-
lantē friuole ad iudicē a quo. et dare materia calūniādi
nā vidēs iudicē nō inclinare in ptez statim friuole vel in-
iuste appellaret. et si p iudicē ad quē remitteret ad iudicē
a quo illū recusaret. et sic haberet intentū impediēdi iudi-
cem ne iusticiā faceret.

¶ Brete. Si appellās q nō fuit psecu-
tus appellatiōē i termino ve-
nit ad primū iudicē si ab eo dñ nouo grauē po-
terit appellare. h. d. ¶ Nō ex tex. ibi i termino
statuto et c. fm intellectū. Jo. an. q l3 ps i termino statuto n
psequat suā appellatiōē. quo cāu vt de ferta. et hñ p fru-
stratoriā appellatē. c. psonas. et ibi dixi. s. c. l. ij. et fi. C. de tē-
po. appel. et sic videbat fuisse i pñti. g. p frustratoriā ap-
pellatiōē. subtrahēdo se ne cōpareret corā iudice a quo
vñ videbat q nō posset amplius appellare. iuxta notata
in. l. ex cōsensu. s. si. ff. e. in cle. si añ. et ibi bonus tex. de dolo
et contuma. in. c. ij. de dolo et pñti. li. vi. tñ ex quo post de-
sertam appellatiōem comparet coram iudice a quo. vi-
detur purgata contumacia. et ideo si secundo grauē po-
terit appellare. vt h. tex. nfo. et iste ē intellectus ad hunc tex.
Bosfred. tñ dedit aliū intellectū. q hic simplr papauelit q
q pñti appellauit a iudice a quo. si postea iudex a quo pu-
ta p desertiōē vel alio mō reassumēdo iurisdictionē gra-
uauerit. secūdo pōt iste grauatus dñuo appellare. vñz s.
istū intellectū casus noster hēret modicā dubitationē. capi-
endo ita generaliter q secūdo grauatus secūdo appella-
re possit. qz vbiqz qz grauāt de iure canōico appellat.
et hñ p lippis atqz pistoribus. c. vt debitus. j. e. magis ergo
elegas ē intellect^o Jo. an. s. d. pñti. Jo. an. i surgit Jo. calde.

De Appellationibus

quod imo et si non purgauerit contumacia possit appellare. si se
cundo grauatur qui primo appellauit. per textum in cle. si ante. d.
dol. et p. ubi textus ita demum prohibet appellationem et constituit
que in manifesta contumacia si primo frivole appellauit: ex quo
non apparet quod iste frivole appellauit. poterit indifferenter
secundo loco appellare si grauetur. propterea adducit. l. 3. appel
las a iudice videat. p. testari quod coram eo non vult comparere
nec amplius comparere. tunc hoc est verum nisi renunciauerit ap
pellationi vel expresse vel tacite. vt glo. voluit in c. ij. et ibi
textus. iuncta glo. de dol. et p. ubi. l. vj. et sic ex quo renunciavit
appellatorem non vult durare amplius in voluntate et contumacia
non comparere. et ideo citatus est. vt ibi. l. 3. deserta appellatio p.
lapsus termini inducit tacita renunciatio. vt est textus. hic nobis
libi ibi ea renunciant. non erit contumax ista mulier in casu
nostro. secundum grauata poterit appellare. nec est necesse quod vl
terius veniat ad purgandum contumacia. vos ex mente Pan.
hic dicite. quod aut claret quod frustratorie appellauit et tunc tan
quam manifestus contumax non appellet secundo grauatus. d. cle.
si ante: aut vero appellauit et renunciat appellatorem expresse
vel et tacite. sponte ad eundem iudicem a quo. et tunc non vult esse in
aliqua contumacia. et ideo citatus est: et ideo absque alia purgatione cotu
macie que non est poterit secundo grauatus appellare. et ita p.
dat argum. d. c. ij. de dol. et p. ubi. l. vj. et hoc expresse vult
glo. i. d. c. ij. ubi loquitur de renunciatione tacita que fit ad eundem iu
dicem a quo. et hoc casu non loquitur hic Jo. an. nec textus. nisi aut vero
appellauit primo et per negligentiam lapsus temporis deserta est ap
pellatio. et ille est casus noster. et tunc l. 3. per desertionem inducit renun
ciatio vt hic est textus. tunc ex quo renunciatio non est spontanea sed ne
cessaria pro negligentia non vult definire esse contumax. imo de
maiori contumacia arguitur p. fuerant. vsque ad ultimum et p. su
mum frivole appellasse. ideo dicitur purgare hanc suam contumacia. nec
ulterius esset citatus. glo. i. c. sepe. in verbo pemptorie. j. eo.
nisi veniret ipse ad iudicem. et se purgaret. et ita se declarat
Jo. An. in nouella. et ibi Bem. i. d. c. ij. tunc l. 3. presumat frivole
appellasse cum non possit nec sit declaratus si venerit post
desertionem ad iudicem a quo vult purgare suam contumacia. et ideo
cessat non cle. si ante. quod citatio non constabat quod frivole appellasset. hic
est quod purgata ista contumacia iste quod primo appellauit: si secundo
grauatur potest appellare. vltimo non. quod per appellationem quod dicitur ex
emptus a iurisdictione iudicis a quo. et est textus. hic. ibi. se fecit
exemptus. et est i. c. ad audiendum. s. eo. gl. i. verbo appellat vult quod
licitum sit vni bis appellare non autem. l. ij. hoc vult pcedere quod
ab eadem parte interponit appellatio. secus si a diuersis. quod vna
pars potest bis appellare et alia bis. nulla eorum ad tertiam appel
lationem descendere potest. Item hic vult verum esse quod super eodem gra
uamine appellat vt super eodem grauamine ab vna parte non possit
nisi bis appellari: ab alia et bis. et non ultra. sed super diuerso
grauamine possunt simili modo iterari appellationes. ita vt
quot sunt grauamina toties per singulo grauamine possit ab
vna parte bis appellari. et ab alia bis. et per singulo grauami
ne vtraque pars quas appellat simul considerando. de hoc latius
i. c. sua. j. eo. et ibi dicitur habere l. l. vnica. C. ne lic. ij. puoc. et
p. pulchre. per glo. in cle. si. de appellationibus.

Proterea Sententia excoicationis sus
pensionis vel interdicti la
ta sub conditione suspensio si ante conditionem extitit
appellatorem. h. d. C. Non primo ex textu. ibi. nisi quod l. 3. regulari in
ctibus dictio nisi. importet resolutionem p. tus in euentu condi
tionis. et sic pcedere conditionem firmet p. ctu. l. ij. i. prin. ff. d. in
die adiec. no. Bar. in l. ceteris. ff. si. d. ver. ob. tunc cum in vlti
mis voluntatibus dictio nisi: importet conditionem. vt non. i. d. s.
si. id est in sententiis censuræ vt hic textus. nro. et sic quo ad hanc
censuram equipat vltime voluntati. ita hic Imo. post. d. an. et
d. hac dictio. nisi per Bal. et Salic. l. ij. et i. l. n. ignorat. C. q.
accu. non possit. l. latio. C. d. transactio. et ibi oes legiste. Bal.
i. autem. nisi rogati. C. de fidei. d. Anto. in c. i. d. regula.
Bem. in c. statutum. s. cu. vo. d. rescript. l. vj. in c. constitutio. d.
elec. in. vj. in c. ad decimas. d. resti. spol. eo. li. in. c. non licet.
xxij. di. in. c. in. c. osiliu. xxvij. di. et in c. si laicus. el. secundo.
xxij. di. c. nemo. xxxij. di. in. c. bonorum. xlv. di. Archi. in.

.c. placuit. xij. q. ij. et i. s. non est pmissum. xv. q. iij. i. c. i. de p. sti. li.
vj. gl. i. c. i. l. xij. di. Bar. i. l. i. i. ij. col. ff. d. p. di. et de. i. l. si cu
s. q. iniuriar. ff. si q. cau. Ang. et Imo. i. l. q. Rome. s. co
heredes. ff. d. ob. Sanor. i. c. ex pte. j. d. spol. Jo. an. i. ad
di. ad spe. i. ti. d. spol. s. i. i. ad di. magna Bal. i. l. iterlocutio
C. comitatus vel eplas. Albu. i. dictionario suo. i. verbo nisi
non ibidem nisi sp. q. l. 3. regulariter snia diffinitia non obcat ser
ri sub conditione extrinseca. l. cu. iudex. et ibi notatur. C. d. se. et in
terlo. o. u. l. ij. s. bidu. ff. q. n. appel. sit. s. bidu. ij. q. one. vi.
tunc snia censuræ sub conditione lata t. vt h. l. 3. ferri non debeat sic
nec alie. c. romana. s. caueat. d. se. exco. li. vj. vel possumus di
cere quod ideo sub conditione snia excoicationis forte per aliquam offensa
ferri potest vt moratur contumacia. d. s. caueat. ex eo quod sapit na
tura iterlocutorie. nec est diffinitiuum vt non. p. doc. i. rubrica. j.
d. se. exco. et per Jo. an. et Archi. i. c. ij. d. p. sti. i. d. b. l. vj. i. c. ve
nerabilibus. s. s. l. i. et i. c. statum. d. se. exco. li. vj. ideo cum iterlo
cutoria sub conditione ferri possit vt voluit gl. i. d. l. ij. s. bidu
um. et gl. et Archi. i. d. s. bidu. Bar. i. l. a. diuo pio. s. i. ven
ditio. ff. d. re. in. h. etis h. casu quod talis se. exco. sub conditione ferri
potest quod accedit ad naturam iterlocutorie. t. Archi. i. d. s. bidu
um. videtur per Imo. i. l. iudex. ff. d. re. in. Bal. i. l. i. C. q. accu. non
p. sti. non ex textu. ibi. excoicationem vult suspensum. quod vult snia alternati
ua et i. censuris. vos dicite quod i. p. sti. est vitas. vt voluit glo. et
coiter doc. i. c. latoris. d. clico exco. mini. quod incerta snia non vult
l. ij. C. d. se. q. sni cer. quia. nec obstat h. textus. quod Imo. illa
altnatiua est iuris non pferetis sniaz. non ex textu. ibidem. iterdictum
cognoscas quod snia censuræ intelligit ferri per lras qbus scribitur
quod excoimunicat. et faciunt notata in c. i. s. de iudic. et in c.
ij. s. de testi. cog. in. c. non minus. j. de imunit. eccl. in. c. ij.
j. de rap. p. glo. ij. q. iij. c. q. sto. vbi dicit quod absolutio ab ex
coimunicatione fit per litteras. facit textus in c. nullus. ea cau
sa et questione: et ita coiter trahuntur doc. et sic h. etis quod l. 3. re
gulari verbo enuciatiua et per se principaliter non disponat sed p
bet in p. ctibus. Lex hac scriptura. et ibi Bar. i. fi. col. ff. d. do
na. notatur in l. ex his verbis C. de testa. mil. notatur per. d.
Anto. et alios in c. fi. j. de succes. ab itest. in cle. vnica. de p. b.
et est textus in l. publica. s. fi. ff. de positi. quod quid dicat hic Bal.
tunc i. sententiis censuræ cum i. eis inspicimus potius metere quod x
ba talia enuciatiua disponunt iuribus. s. allegatis. et facit
glo. i. c. pe. j. de sen. exco. et possumus dicere saluando id quod
vult hic Bal. quod propterea disponunt i. casu isto quod sententia censu
re equiparat vltimæ voluntati non ptractum vt dixi. s. et in vlti
mis voluntatibus xba enuciatiua emissa per se. bene dispo
nunt. d. l. ex hac scriptura cum. s. allegatis. vel aliter possumus
dicere. quod cum inclusio pbatiois que fit per verba enuciatiua non
sufficiat ad excludendum quem tanquam excoimunicatum. quod denun
ciatus excoimunicatus. non tunc est excoimunicatus. vt notatur
i. c. pia. de excep. li. vj. glo. in. c. l. 3. de sen. exco. li. vj. dixi. in. c.
puenit. el. i. s. eo. ideo et in ptractibus xba. enuciatiua emissa
cum non possint pbare. dispositionem inducunt. nam ex quo quis
denunciatur excoimunicatus non pbat excoimunicatus. non
mixt si cum i. actu iter viuos xba enuciatiua pbare non pos
sunt. dispositionem inducunt vt voluit Ang. in l. quida. ff. de
p. sti. pec. p. illi textus. ita in pposito dispositionem inducent ista
xba. noueris te excoimunicatum cum non possint importare p
bationem. non ex textu. ibi appellas et. iuncta decis. quod l. 3. regula
riuer a snia censuræ lata non appellat quo ad h. vt opetur
effectum suspensiuum. et ad reprimendam. et ibi notatur. s. de of. ord.
dixi in. c. ad hec. qm. s. eo. tunc quod snia censuræ ferri sub condi
tione potest ab ea appellari. et suspensio appellatio si pcedere con
ditione appellatum fuerit. S. ope p. cu. est videre que fit ra
tio que a snia censuræ pcedente conditione appellat. ita vt ope
tur et post purificatam conditionem effectum suspensiuum censuræ. et
dicite quod ideo. p. ia est Imo. quod conditio purificata l. 3. regulari
ter retro trahatur vt non. i. c. cu. q. s. d. sen. exco. li. vj. l. potior. et
l. qui balneum. ff. q. poti. i. pigno. habe. notatur i. c. q. quis. de
rescript. li. vj. et sic videbat quod purificata conditione appella
tio medio tpe interposita non deberet suspendere. ex quo co
ditio retrahatur vsque ad diem actus celebrati et sic appella
tio videbat post sniaz interposita. ideo videbat quod non valeret
f. iij

in q2 in sententijs censurę peditio non retro trahit. non mi-
rus si appellatio medio tpe interposita suspēdit cēsurā. q2
cēsef iterposita ante actū psumatū. **C** S3 q ē rō qre i cēsu-
ris peditio nō retro trahit. t dicite q illa ē rō. nā qd peditio
retro trahit istud sit p fictionē. d. l. potior. mō ad cē fictiōis
requirunt duo extrema. extremū a quo. t extremū ad qd.
sicut ad extēdēdā cordā op3 habere extremū a quo. i. vbi
icipiat extēdi cordā. t istud d3 esse i actu. t extremum ad
qd. l. vsq3 ad quē locū vis extēdes cordā. t istud ad qd suf-
ficat potētia sit habile l3 nō actu. q2 nō requirit q actu affi-
gas cordā ad extremū ad qd. l3 satis ē q possis affigere.
ad rē nostrā duo extrema requirit fictio. a quo. l. tēpus pu-
rificate peditiōis. q actu d3 esse. q2 d3 ēē purificata. t vt fin-
gat vsq3 retro purificata peditio. Requiri extremū ad qd. l.
pconsideratio actus celebrati. q2 ad illud tēpus retro trahit.
t istud d3 ēē potētia habile. vt pbanf illa de extremo a q
in. l. bonoz. ff. rē ra. ba. de extremo ad qd. ē ter. in. l. neces-
sario. s. q si pēdente. ff. de pic. t cōmo. re. ven. i. l. potior. in
prin. ita in pposito. ad h vt peditio retro trahat considera-
mus extremū a quo. l. tēpus actus celebrati sub conditōe ad qd
retro trahit peditio. t istud d3 ēē habile potētia. l3 qn excoi-
catio fertur sub conditōe. si medio tēpore appellat appella-
tio extinguit pūciatū d natura sui. l. in. l. ff. ad turpil.
vel saltē suspēdit vt appellatiōe pēdēte vires nō habeat.
c. pastoralis. s. pterea. s. de offi. del. purificat post appella-
tionez peditio. hic nō pōt conditio. retro trahi. q2 l3 extremū
a quo sit habile. q2 i xitate purificata est conditio. tū exte-
mū ad qd nō ē habile neq3 actu neq3 potētia vt fingat ex-
coicatus vsq3 a die late snie. q2 nulla reperit snia ad quā
possit retro trahi. cū illa q lata erat sit p appellatiōez sus-
pensa vel extincta. nō mix g si in casu nro appellatiōe i
terposita. conditio postea purificata. nō retro trahit i sentē-
tijs cēsure. q2 nō h3 extremū ad qd. hile. t ideo p pdicta
inferf ad decisiōē. q si lata snia excoicationis sub peditio-
ne pēdēte conditōe moreret iudex. vel priuaret vel alio-
mō finiref sua iurisditio. qd l3 postea purificet conditio ex-
coicationis tū ille nō erit excoicatus. ita voluit Archi. in. c.
ij. de cōst. li. vj. ita Jo. an. i. c. i. ne sede vac. li. vi. ita gl. t ibi
Panor. i. c. a nobis. el. piccolo. j. de snia exco. ita Panor. in
c. si. in. pe. col. t ibi. d. Anto. s. d. offi. leg. t ē bonus tex. in. l.
quotiens. in. ff. de noua. l3 glo. in. c. salomitan. l. xij. di. t
Bal. hic voluerit d3 iuz. t ē rō pdictę decisiōis. q2 exte-
mū a quo nō ē habile. nā cum tpe purificate conditionis
iste sit mortuus i possibile ē dicere q illo tpe pūciauerit
istū excoicatum. l3 extremū a quo d3 esse hile actu. nō mix
si nō d3 iste excoicatus. t has regulas fictionū pōt Card.
in. cle. qd circa de elec. t Bar. in. l. si is q pro emptore. in. v.
col. ff. de vsucap. **C** Seda ē rō q ē magis generalis. q2 ad
hoc vt fictio operet suū effectū d3 cōcurrere equitas. q2 nū
quā. l. fingit nisi suadēte equitate. ita Bar. i. d. l. is q p em-
ptore. in. iij. col. t ē ter. in. l. postluminū. ff. de capt. t postl.
re. in. l. deniq3. ff. ex quib. cau. ma. l3 si in casu nro purifica-
ta conditōe cēsure retro traheret. sequerf maxima iniq-
tas. q2 iste qui medio tēpore nō erat excoicatus fingeretur
medio tpe fuisse excoicatus. t forte incurrisse irregularita-
tē t ē q q secū medio tpe cōicauerūt essent excoicati. qd
esset valde absurdū. iō nō mix si nō retro trahit. i cēsuris
conditio. glo. ē nō. q hāc rationē assignat i. c. sepe. in. vbo
rata manet snia. j. co. t facit glo. nō. in. l. si indebitū. t ibi
Bar. ff. rē ra. ba. t qd nō. i. c. quāuis. t i. c. si pte. d. rescrip-
li. vj. vbi fictio nunq3 operat effectū in pūdiuū tertij pp
iniquitatē q resultaret. t hāc rōnez sensu. d. Anto. hic. t iō
inferf q si medio tpe iste dixisset testimoniū valeret eius
deu. l3 postea purificet peditio. ita Bal. hic. **C** Tertia fuit
rō quā sensu Bal. nā fictio nō operat effectū suū i iuris p-
hibitionē. ita glo. nō. in. l. talis scriptura. i. ff. de leg. i. in
d. c. si pte. s. a iure phibitū ē vt qd nō excoicef nisi pēdēte
ptumacia ab homine. c. epi. t ibi gl. c. nullus. c. quicūq3. vi.
q. iij. l3 pēdente conditōe qd nō d3 esse in cōtumacia. q2 cō-

ditio. nihil pōt inesse. l. si qd sub conditione dandoz. x. ff. si
qs. omiff. cā test. nec an tēpus purificate conditōis censet
ptumax. l3 an sniam iudicis pcessisset aliqua ptumacia. q2
illa pcedēs cōtumacia cēsef progata sub cōditōe vñ an tē-
pus cōditōis nō ē cōtumax. p ea q nō. Bar. in. l. cū stipula-
tus sim mihi. a pculo. ff. d. v. ob. cū g purificata conditōe
tūc demū sit cōtumax tūc pōt excoicari. nec prius g nec la-
ta snia excoicationis sub cōditōe fingerf retro excoicatus.
q2 fictio nō fingit p phibitōes iuris. t nō ptumax phibet
excoicari igit tē. t iō inferf hic Bal. t sequunt doc. t fuit
originaliter Inno. q2 ē si iudex diceret ex nūc put ex tūc
vel ē si nō dederit. x. j. menses sit excoicatus. q2 p ista vba
nō tū retro trahet excoicatione videat lata p phibitōes
iuris. Bal. i. c. i. vj. col. de milit. vass. q contumax ē. Bal. in
quadā repetitione quā fecit d. c. cōmissa. d. elec. li. vj. t ista
vba ex nūc put ex tūc. itelligunt l3 subiectā materiā. g tē.
glo. i. cle. vnica. i. vbo ex nūc. d. cōcess. ph. habet i. c. dudū. d.
pben. li. vj. in. cle. si. de iure pat. p Bal. nō. i. auten. p rogat.
C. ad treb. facit gl. in. l. i. c. d. codic. Ang. i. l. gallus. in. prin-
cipio. t Bal. t nouissimū. i. s. nūc. de. l. velleia. ff. de liber. t
postu. Ang. in. l. hmoi. t Bar. i. l. ita stipulatus la grande.
ff. de ver. ob. vbi d3 istis vbis. t i. l. lecta vbi p doc. ff. si cert.
pet. vel aliter deite aliā rationē decisiōis huius ter. q snia
excoicationis lata sub peditōe si an cūctūz cōditōis appel-
lef nō retro trahit l3 remanet i suspēso. l3 purificet condi-
tio. nā actus medio tēpore iter picipiū actus t cōplemē-
tū interueniēs. siue iter extremū a quo. t extremū ad qd im-
pedit fictionē opari vt retro trahat. glo. i. l. si indebitū. s. i.
ibi Bar. ff. rē ra. ba. in. l. si partē. s. si. ff. quādamo. seruitus
amittat. Bar. i. l. si filius. C. de peti. here. habet i. c. quāuis
de rescrip. li. vj. g ita in pposito. cū appellatiō medio tēpo-
re interueniat inter platiōē sententię excoicationis sub
conditōe. t ipsam purificationē conditōis. i. peditf quo
minus retro trahat conditio ad tēpus snie. ppter actum
medio tēpore interuenientē. i. appellatiōē. t faciūt q be-
ri d3 i. i. rōc. Tūius tū ē tenere q sit speciale i sentētijs cē-
suraz vt i. pleta conditione ex quo fuit appellatū non re-
tro trahant. facit glo. i. c. sepe. in. verbo rata manet snia. j.
eo. **C** Glo. i. verbo satisfeceris in fine. **C** Nō ex illa gl. q
excoicatus si non satisfaciāt aduersario. j. certū tēpus quo
cunq3 mō illi satisfaciāt vel eū contētū faciat excusaf a sen-
tentia cēsure. t ideo si ille progaret sibi tēpus non incide-
ret. i. excoicationē fm generalitatē glo. t gl. sequunt Pa-
nor. t Inno. hic in pūcto iuris. l3 fateant communē opi. in
prium t facit p illa opi. ter. in. c. i. j. de loca. facit ter. i. c. ij.
t ibi scripsi. j. de spons. t ē in. c. i. s. de iureiuran. vbi de p
sensu pūis relaxat iuramentū. t tū eius obligatio dirigif in
deu. c. debitorēs. s. de iureiur. l3 ad vtilitatēz partis. g ita
pars poterit progare terminū ad excoicationē incidendā
q2 ille terminus ē assignatus in fauorē suū. t l3 excoicatio
ferat a iudice tū in fauorē partis ferf. t nihil aliud curat
iudex nisi vt partes conueniāt. c. si. s. de trāf. c. i. s. de mut.
pe. t ē. l. i. s. t post opis. ff. d. op. no. nū. t ibi hoc volūt in
terminis Bar. t Inno. t ē t3 Card. in. clemētina prima.
vbi. nos itaq3. de iureiur. Cōtrariū tenet hic Inno. Post.
t Jo. an. p ter. in. l. itē querif. s. q impleto. ff. loca. vbi pro-
gatio partiū nō extendit ad fideiussores. ergo ita proga-
tio non extendet ad excoicationem que dependet a iudi-
ce non a partibus. mouent ē in spectatibus ad superio-
res non hnt partes potestatem. l. labeo. in. fine. ff. de arb.
ergo progatio partiū non excusabit ab excoicatione. pte-
erea excommunicatio non tollit nisi p absolutionē. t da-
to q milies soluerit. indiget absolutione. glo. in. cle. i. in. v.
bo donec de decimis. g ex progatione partium ab excom-
municatione non excusabit. t faciunt. Nam difficultas
inducit tacitam progationem a iure. c. breui. supra de iu-
reiurando. c. litteris. t ibi notat. xxiij. questione. secunda. c.
apud misericordē. vbi glo. nota. xxiij. questione prima.
t tamen non excusaf ab excommunicatione quin incidat
micro iure in excommunicationē. l3 de facili absoluat.

De Appellationibus

per ea que habent in c. O doardus. j. de sol. ita Inno. in c. p. z. g. s. de of. dele. g. a simili nec pro gatio parui excusabit. **D**anto. hic dicit. q. ante factu ista secunda opi. tenenda e taqz tuoz. post factu tenenda e pria. qz in foro iudiciali post factu no capimus benigniore pre. et in censuris ita Inno. p. illu tex. in c. cu m. s. de testi. facit glo. in c. vene rabilibus. s. i. z. s. fi. vbi in simili late disputat d. snia excō. li. vj. **E**t iō p. predicta isert hic Jo. an. q. iste bebit vsqz ad vltimā morā terminū. ad soluēduz. ea elapsa statim erit excōmu. **E**t ita tenet Bar. in. d. s. z. post opis Bal. in. l. i. in. r. q. C. de bis que pene. no. z. in. l. accepta. C. de vsur. in vj. q. nā. pro gatio dicti termini itelligit tñ sub eadem pena. facit. d. l. labco. z. d. s. q. impleto. z. l. legem. C. loca. Pau. de ca. in. l. cū stipulatus sim mibia pculo. ff. de ver. ob. **E**t sic aliud ex hac pclusionē. Jo. an. habetis inferre q. non admittat purgatio more ad euitionē excōmu nicationis. z. facit qz excōcatio ē gladius penetrabilis qui momēto opat. vt voluit hic Inno. z. Bem. i. c. si a sede d. preb. in. vj. faciūt notata in. c. pastoralis. j. eo. **G**lo. in verbo. i. pedire in fi. dū glo. dicit nō tenere excōcationē cō ditionales nisi extante conditioe intelligite non tenere. i. ligare. qz interim non ligat: tñ tenet cōditionaliter. qz spes est debitu iri. Et ita volunt hic doc. p. ea que habetur in. s. ex pditionali. in. fi. de v. ob. c. a nobis. j. d. sen. excō. **A**d pñ. l. potior dicite q. in sentētijs cēsuraz pditio nō retro trahit sicut in alijs. z. rationē diri in textualibus. **D**uz glo. querit qñ iterponenda sit appellatio. vos dicite fm Inno. Jo. an. z. coiter doc. excepto Panoz. hic q. aut loq mur in sentētijs cōditionalibus censuraz aut i alijs. Si loqmur in sentētijs censuraz z. aut querimus de effectu deuolutiuo vt deuoluat ead supiorē z. tunc intra. x. dies a die sentētie est appelladuz. Ita glo. in. c. ad reprimen. dā. s. de offi. ordi. nec post. x. dies appellatio iterposita d. uoluit. ita do. Anto. z. Jo. an. hic. Inno. tenet pñ. hic in fi. qz vult ipse q. et post. x. dies nondū purificata conditio ne si appellet appellatio opet effectu deuolutiuū in sentē tijs censuraz. Mouet p. tex. nostrū hic. q. generaliter ap pellationē interpositā pendente cōditione vult tueri ipm appellante. z. sic opari effectu g. z. deuolutiuū z. suspēsiuū ar. c. si romanoz. xix. di. l. i. s. z. generaliter. de leg. pñ. an. p. terea eēt iniquū q. appellatio valeret z. nō deuolueret z. sic tracta esset corā iudice a quo p. accepta. s. e. Aut loqui mur quo ad effectu suspēsiuū z. tūc vsqz ad purificatā p ditionē ē si stare p centū annos posset appellari. non aut post purificatā pditionē. dato q. purificaret itra. x. dies a die snie z. ē rō. nā snia ista pditionalis ē cōminatio de gra uamē cū expectet euētus pditionis. d. s. ex pditionali. z. hz ista cōminatio tractū successiuū qz p singulos dies expecta tur dies pditionis mō a snia vel a cōminatioe que isert gra uamē successiuū si p centū annos durat grauamē qz quot tidie grauef p centū annos poterit apellat qz p singulos dies nascit nouū grauamē. ita Bar. i. l. ij. ff. d. appel. recip. Bal. in. l. ij. C. de epis. audi. diri in. c. sup. eo lo. ij. s. eo. nō mi rū g. si a tali excōcatione pditionali bene appellat semper vsqz ad purificatā pditionē qz semp grauamē pminat ve rū qz purificata pditionē excōcatio statim ligat vt hoc tex. a pñ. z. hic Inno. z. post ligamē iniunctū a censura non appellat. c. pastoralis: z. ibi videbimus. j. e. iō ē si intra. x. dies purificatur conditio non appellabitur post eam pu rificatam. Et sic tempus ad appellandum a censura con ditionali durat vsque ad purificatam conditionem: nec plus nec minus. Aut loquimur in alijs sentētijs quā cē surarū z. pditionalibus. z. tūc ex quo in eis pditio retrotra hit prout regulariter retro trahitur certe debet appella ri a die snie late itra. x. dies ne si pditio purificet repiref si non appellasset vt ex retro p demnatis z. cū a die p dem nationis lapsi sint. x. dies snia transeat in rē iudicatam: z. hoc ē quod voluit dicere tex. in. l. ij. s. biduū. ff. quādo ap. sit. dum dicit vtile esse appellare a die snie late. z. ita vult hic Jo. an. andreas. z. cōmuniter post eum docto. z. vult

Archidia. in. d. s. biduum. ij. questione. vi. Et pro hac opi nio. in sentētijs censurarū ponderat Jo. an. tex. nostrū ibi medio tpe dicens ipse si volumus iustā dimidietatez con siderare diuidas rez in tres ptes. s. a ps ē dimidia qz iter primā z. tertiā. ita hic in istis. xx. diebus media ps ē a sep tima die vsqz circiter quartā decimā. Istō medio tpe dicit tex. nō fuisse appellatū. potuit ergo. xi. xij. z. sic de i. ngulis diebus appellare. z. sic vltra. x. dies a die snie late. Panoz. hic dicit de iure xitātē esse in contrariū z. nullā esse dñaz inter snias cēsure z. als qz sp. appellabit itra. x. dies a die snie late. mouet nā aut volumus dicere i sentētijs cēsurā rū q. ante purificatā conditionē non grauat z. tunc pōt appellare. c. vt debitus. j. co. aut volumus itelligere q. gra uet talis snia pēdente pditione z. tunc a die illati grauā minis deberet currere. x. dies vel comminationis ergo a die snie. c. pcertatio. e. li. vj. **S**z fallit Panoz. qz fate or q. grauat s. affert grauamē successiuū vñ donec durat grauamē appellabit qz quotidie nascit nouum grauamē z. si dicatis nōne z. in alijs cōditionalibus idē videmus qz pendēte conditione p singulos dies immet cōminatio euētus pditionis z. sic talis cōminatio hz eām successiuaz So. pditio purificata i alijs sentētijs retro trahit ad actū momētaneū. s. ad tps pñunciationis ideo purificatio cō ditionis z. eius pēdentia cū subordinetur ad illū actum momentaneū non cēsentur de nouo grauare. s. sp. censet illud vnicū grauamē qd p pñunciationē ē illatū. sicut i si mili p demnatis ad dāda. x. j. mēsez iste remanet semper grauatus qz hz soluere. v. s. tñ vnicus ē tñ actus qui gra uat. s. simplex pñciatio non ita ē in snia cēsure qz illa nō trahitur ad pñunciationē. z. in ea pñciatio non ē in con sideratione principaliter. s. euētus conditonis qui expe ctatur. z. isto casu qñ excōmunicatio fertur cōditionaliter si non solueris. j. mēse vel nisi solueris z. statiz lapso mē se si opponatur de ista excōmunicatione si opponitur per illum cui debuit solui tunc sufficit producere sniam lapso mēse pñxiō z. si ille cōtra quē talis snia ē lata nō docuerit se soluisse habebitur p excōcatō. Sin autēz per aliū tertium oppōitur q. ē excōcatus qz nō soluit tūc ille hz pbare qd nō soluit qui opponit. Ita Inno. in. c. super his. j. de accu sa. quez refert z. sequit Panoz. in. c. pposuit. j. de cle. excō. mi. Bar. in. l. illa. ff. de verbo. obli. in. l. ij. C. de iure emphy. **V**ltimo habetis nōre ex glo. q. si pendente appellatio ne pars mutat foruz q. snia conditionalis ligat purificata postea cōditione. z. hanc opi. sequitur Inno. z. post eum Jo. an. z. Hosti. pñ. op. tenet Archi. in. c. ij. de cōsti. li. vj. p illū tex. Bal. in repetitione sepe allegata. c. commissā. de elec. li. vj. Archi. in. c. si quis de puincia. xij. q. ij. lap. allega tione. cxxix. Sede. pñ. l. i. x. quod icipit. qñ vbi funda mentū non: vbi tñ glo. z. latus allegatione. xlvij. facit glo. in. c. salnitane. lxij. di. in. c. a nobis. de sen. excō. Jo. an. in regula cū sint. de reg. iur. li. vi. concordat opi. z. etiaz sensu hic. qz aut post mutatu forū mutatur z. causa snie. Et tunc snia cōditionalis purificata nō ligabit puta precepit eps papien. canonico papiensi q. si infra mēsez nō relederit in ecclesia sit excōmunicatus. Istē p mouetur ad aliud be neficiū hoc dimisso. j. mensem in alia diocesi. certe ex quo cessat causa precepti cessabit pceptus mutato foro. z. ita sal uatur opi. Archi. i. d. c. ij. aut durat causa precepti post mu tatus forum z. tūc siue causa habuerit originem ante mu tationem fori siue post ligabit sententia per euēntum con ditionis hz foruz mutatus sit. Ita Jo. an. hic z. Bal. z. seq. tur Imol. reprobandō. d. Anto. qui voluit facere differen tiam in hoc secundo membro. an causa precepti origina ta esset ante mutationem fori an post. mouebatur. d. Anto. per tex. in. c. ij. de cōsti. Sed illud loquitur in statuto nō in sententia fm Imo. hic. Et ē ratio qz in legibus cōditio nunquam retro trahitur sed inspicitur tempus celebra ti actus. l. i. ff. de pen. nō mirū si statutū conditionale nō ligat personam que mutauit forum pendente conditione. Et hoc fuit dictum Bald. hic. **P**ro complemento corum

que tangunt hic docto. querit Innocen. nunquid si feras
sententia hoc modo: excoico tefi appellaueris siue ele
geris vel si appelles siue eligas valeat electio siue appella
tio in prium facta. Dubium nascitur qz excoicatus non pot
eligere. c. cu3 dilectus. 7 ibi habetur. s. de co3ue. c. fi. j. de cle
ri. exco. mini. nec appellare pot ab excoicatione. c. pastora
lis. j. eo. Ideo ex quo accedit ad eligendum vel appellan
du videt qz statim sit excoicatus. 7 ideo electio postea fa
cta no valet nec appellatio interposita postea inuabit 7 ita
tenz hic Inno. 7 post eu Bal. 7 Panoz. qz excoicatio e mu
cro penetrabilis statim feriens. ideo qm coocurrit in puncto
cu alio actu mometaneo psumit semper pcecessisse. 7 ideo
psumitur excoimunicatus elegisse vel ia excoicatus appel
lasse 7 hoc no. sequitur Semi. in. c. si a sede de pre. lib. vj.
Posti. in su. d. re iudi. s. qualiter. verfi. puta t3 qz excoicatio
facta si appelles no valet qz tollit defensionem. 7 sic cotinet
expressuz 7 intollerabilem errorem iuris. c. per tuas. j. d. sen.
exco. sed posito qz valeat vel in casu quo fiat si elegeris vel
eliges excoicatio vult qz requirat actu psumatur ad hoc vt
liget. qz conditio d3 pfecte impleri. l. fi. C. si mancip. ita
fue. alie. l. qui heredi. ff. de pdi. 7 demon. g non erit excoi
catus nisi facta electioe vel appellatione 7 sic tenebit elec
tio vel appellatio. 7 facit glo. in. l. arboribus. s. de illo. ff. d
usufru. vbi dicit lupus erit siluam ergo nodum exiuit. Et
sequitur. d. Anto. qz requiratur perfectio actus dumo ali
ter de mete proferetis no appeat qz illi stabimus. 7 d hac
qone Bal. in dicta repetitione. c. commissa. de elec. li. vj. d.
Anto. in. c. ex ore in. viij. 7. ar. col. de his que fia ma pte ca.
Bal. in. l. aretibus. ff. de sta. ho. Imo. in. l. si post morte. in
prin. ff. de legi. i. Archi. in. s. si ergo. xvij. q. i. Bald. in. l. i. C.
si rector punci. s3 no isisto. qz media fuit snia Imo. qui
sequit hic distinctionem antiquoz. qui distinxerunt aut
iudex ex coicauit a posito verbo in conditioe prius teporis
vel etiaz futuri indicatiui puta si eligis vel si eligas vel eli
ges 7 tunc pcedit opi. Inno. qz statim ligetur ex quo iei
pit eligere 7 pparat se ad actu. aut vero vti futuro subiun
ctiui vel pterito pfecto puta si elegeris vel elegisti 7 tuc ex
quo denotant tps pfectum procedat opi. d. Anto. Et pro
hac distinctione e tex. in. l. si quis stipulatus sit stichus me
lior tex. in. l. stichus seruus meus. ff. de manu. test. qui text.
loquitur in actu fauorabili. 7 in considerat pdictam disti
ctionem. Inferi et Imo. ad qone. nuquid si i prolatioe snie
excoicatus appellat nec appareat qd pcesserit valebit ap
pellatio. 7 ex predictis concludit qz in dubio psumet pce
cessisse excoicatio appellationem. 7 ideo non valet appella
tio ad suspendedu excoicationem. 7 facit glo. in. c. venerabi
libus. s. si. de sen. exco. li. vj. 7 de hoc in. c. super eo. el. ij. s. e.
Ultimo qrit Jo. an. nunquid appellatio interposita in
tex. nostro suspedit non solu excoicationem sed et pceptu
de soluendo. 7 concludit qz sic. qz vnico ptertu ista pferuntur
7 pro vna snia iudicant. secus dicit si ferretur vnum 7 po
stea aliud. puta pcepit vel coedemnat vt soluat sempromio
ista e vna snia 7 postea pcepit qz si non soluerit sit excoi
catus. istud est aliud pceptum. Et sic alia snia. qz quot
capita tot snie. c. cum tpe. s. de arb. l. etiam. ff. de mto. ideo
a quacuqz erit appellandu fm suam naturam a pcepto
de soluendo vsqz ad. x. dies a censura coeditionali vsqz ad
euentum coeditionis. imo 7 si no appellasset a pcepto po
terit appellare a censura si grauef i excededo modum exe
quedi. qz l3 censura sit apposta in executione rei iudicate
ex quo pceptu trasnit in re iudicata tñ si in exequedo ex
ceditur modus bene appellat i executione. c. quod ad co
sultationem. 7 ibi habetur. s. de re iudica. 7 ita Imo. hic.

Secundo requiris. Si per
tum aplicum committuntur plures articuli pnc
et in principio vel medio vel i fine commissio
nis tm appellatio phibetur in alijs intelligitur prohibita
siue precedentibus siue sequentibus. 7 ca suspitiois ppo
nenda e coram iudice recusato. 7 coram arbitris pbada

b. d. Duo bz dicta. fm ibi. tertio postulas. **Nota** prio
ex tex. ibi respondemus 7c. qz dispositio gubernat fm inte
tionem disponetis magis qz fm verba. c. intelligentia. j. d.
ver. sig. Intelligite si verba patiant als non fm Bal. hic
p tex. que dicit singulari i. l. si alij. ff. de usufru. leg. 7 tollit
intentio fm rone actus qui gerit qz actus regulatur a
rone sicut ab aia corpus. vt voluit Bal. in. l. si quis suo p
suaserit. C. d. furtis. Dy. in regula si. de reg. iur. li. vj. 7 l3 ro
no sit expsa tm ex coicatura illa qrimus. 7 fm illa limita
mus actu. ita est tex. hic expsus 7 facit quod voluit Ly. in
l. non dubiu. C. de legi. 7 Bal. in. l. maximu vitium. C. de li
be. pte. **Nota** ex tex. ibi iusticia qclausula. appellatio
ne remota: non tm tuctur in iusticiam iudicis facit que vi
debimus in. c. pastoralis. vbi de ea. 7 in. c. vt debitus. j. e.
Nota ex tex. ibi in principio medio 7 fine qclausula si
ue in principio siue in medio siue in fine posita determi
nat oia in dispositione contenta. **Nota** ex tex. ibi iudi
cem pponit 7c. forma qualiter d3 fieri recusatio iudicis su
specti. qz primo cora eo d3 causa suspitionis pponi. hac p
posita ipse cogit ptes ad eligendu arbitros 7 statuit termi
nu ipis arbitris intra que cas finiat. Ita tex. in. c. legitima
eo. ti. li. vj. 7 ita glo. hic in verbo terminu. postea arbitri de
ca suspitionis cognoscunt. 7 pbationes sup ea recipiunt assi
gnado terminu pibus ad verificandu suspitionem. c. suspi
tionis. s. de offi. dele. 7 hoc et hodie pcedit. l3 glo. sentiat
prium in verbo terminu 7 male. 7 postea arbitri sup sus
pitioe pnucliant nec poterit si suspectus pnucliatu fuerit
iudex ad vltiora pcedere. vt hoc tex. nro. ex quo colligit
illa forma 7 loquit in delegato. In ordinario aut videbi
mus in. c. cu spali. j. e. **Nota** ex tex. nro ibi tuc demu 7c. qz
iudex recusatus non pot pcedere nisi pposito d recusatioe qz
sit iniusta. 7 ita Bal. hic. 7 lo si pcedit vt qz pcessus sit nul
lus. dicat. ind. c. cu spali. 7 ita Panoz. **Nota** ex tex. ibi co
ra ipis ca 7c. qz recusati iudice icubit onus pbandi speci
fice ipas cas recusationis que pposite sit cora iudice nec
als pot pbare 7 si alias pbauerit no iustificatur recusatio.
Ita Panoz. hic p istuz tex. 7 Jo. an. in. c. postremo. s. eod.
Nota ex tex. ibi ipsa ro qz recusatio fundat sup roe natu
rali. qd facit ad ar. an princeps possit tollere recusationes.
d quo i. d. c. postremo. 7 sic bens q licitu e allare ronez na
turali 7 sup ea se fudat. facit tex. iuncta gl. i. c. pfuctudo. i. di.
i. l. i. sum. s. id e varus. ff. de aq plu. ar. l. scire op3. s. suffi
cit. ff. de exco. tu. Glo. in verbo appellatio. in fi. facite er
go regula fm tex. nrm qz cla in fine principio vel medio
apposta trahit ad alia capitula. 7 sic coprehendit totalez
dispositionem. ita tex. hic 7 i. l. i. C. de lib. pte. vel exhere. i. l.
talis scriptura. ff. de legi. i. **Nota** ex clausula limitabitur
pcedere qm sumus i materia odiosa. 7 capitula diuersa co
tinent in dispositione. na tunc vna cla no refert nisi ad ea
circa que prime e apposta. no aut ad tota dispositionem. ita
glo. hic. que d3 itelligi p. d. c. in qoni. qz clausula appellatio
ne remota e odiosa. **Nota** ex clausula limitabitur qm dispositio oti
neret plura capitula. s3 cla appoceret i medio vni capitu
li tm: puta committit papa qz restituta possessioe tali epo 7 si
psterit eu suspectu d dilapidatioe appellatione remota
det sibi coadiutore 7 de stipendio pvideat stipendiatu hic
tria sut capitula i commissioe. cla ap. re. i. i. medio vnus
talis cla no refert ad alia. ita e tex. i. l. iij. s. filius iter me
dias. ff. d lib. 7 posth. ita notur i. d. l. talis scriptura. ita Pa
noz. hic. l3 tex. hic in principio ibi i vno tm vidcat facere p
riu. **Limitabitur** tertio n pcedere qm plura eent capitu
la s3 singula p se determinata essent. qz tuc cla circa vnum
posita n trahet ad alia q p se determinata sut. tex. e i. c. cum
dilecti. d. d. a. ibi vt cla d foresta 7c. e tex. i. l. si qs legata. ff.
d co di. 7 demo. **Quarto** limitabitur n pcedere vbi si cla
referret ad oia resultaret absurdu aliqd. qz tuc no refert
nisi ad ea q pmode pot. gl. e. i. c. i. x. b. sic. d. postu. p. li. vj. i
c. vt circa in verbo coram. de elec. li. vj. i. ncle. ne in agro. s.
ceterum. de statu mona. Et ideo si aliquod capitulum per
huiusmodi relationem redderetur nullum non fieret rela

De Appellationibus

tio ad illud. l. cū vulgari. ff. de vot. prele. et ita ubi alia ini-
quitas resultaret. notur in. l. si idem cum eodem. ff. de iuris-
di. om. iudi. ita Panor. hic. Et sunt predicta oia ex mente
Bar. in. d. l. talis. alia plura ponit Bar. in. l. pctor. la. ij. §.
i. ff. vi bono. rap. Glo. in verbo vtriusq. iuris in fi. hētis
ex glo. relata ad tex. q. licitū est in foro canonico allegare
ll. et si per canones reperiat ille casus decisus vel decidi
possit. facit tex. i. c. i. et i. c. auctoritate d. pcel. pbe. li. vj. l. 3. gl.
velit cōtrariū. et male in. c. si in adiutorū. x. di. et plus habe-
tis ex hoc tex. iuncta gl. q. licitū est allegare generaliter cor-
pus iuris civilis et canōici ita faciūt nōta in. c. vestra. j. de
coba. cleri. et mu. p. Imo. in cle. ne romani. de electi. et d. c.
auc. Glo. in xbo eodē in fi. inquantū glo. vult q. in scrip-
tis recusatio sit porrigēda iudici et cā in ea exprimenda q.
sit pbabilis bene loq. sed nō pbatur in. d. c. quoniam. sed i.
l. apertissimi. c. de iudi. De iure tamen civili de necessita-
te cā nō est exprimēda. sed statur iuramēto. ita glo. in. d. l.
apertissimi. et Spec. sequit in ti. de recu. §. qualr. verfi. qui
dā legiste. qd itelligit Bal. in. d. l. aptissimi. verū nisi a sta-
tuto ad reculationē requireret cā. q. tunc de iure civili nō
sufficeret pbare per iuramentū ipsaz cām tñ d. iure cano-
nico si recusans haberet iustā cām nō nominandi cām su-
spitionis puta q. esset talis cā que nimis infamaret iudi-
cem tunc statur iuramēto suo. attēta tamen qualitate pso-
ne recusantis. ita hic Panor. nec tūc requiritur alia pba-
tio per ea que habent in simili in. c. statutus. §. cū vero. de
rescrip. li. vj. inquantū vult glo. q. vsq. ad. xx. dies recusa-
tio d. pponi dicite q. d. pponi ante oēm actū per quē vi-
deatur cōsentire in iudice. nec alia necessitas sibi imponi-
tur tps. ita Bar. in. l. quidā cōsulebat. et ibi alij. ff. de re iud.
canoniste in. c. inter monasteriū. §. ti. pri. Bal. in. §. qui
bus in pīa cōsti. C. et notat in. d. c. insinuante. §. de offi. d.
le. Dum ēt glo. vult q. declarata reculatione iudex iste nō
possit procedere nec aliud facere. nec etiaz delegare inui-
tis partibus. si est delegatus a pīo videtur sentire glo. q.
volentibus partibus possit. et ita voluit Imo. hic. quā si-
gnate ad limitationē. c. iudex. de offi. lega. li. vj. vbi de cō-
sensu vnius nō potest subdelegare. l. 3. tex. ille in ratione fa-
ciat p. glo. nostra. et videbimus i. c. cū spālī. j. eo. Glo. in x-
bo aliquos in fi. Note ex glo. q. de necessitate in cā su-
spicionis non debēt eligi plures arbitri. sed sufficit vnus
et facit tex. in. c. ad hec. et j. §. co. Glo. in verbo debet cogi.
in fi. vos dicite q. rō differentie quare iudex potest cogno-
scere an sua sit iurisditio et tñ non possit cognoscere de cā
suspicionis est. q. per reculationē fit iniuria iudici ex quo
pars fatetur se de sua iurisditioe. sed ab eo recedere vult
l. litigatores. in prin. ff. de arb. nam de eo. l. non confidit i
hoc incidenti vt cognoscat de suspitione. sed quando op-
ponitur contra iurisdictionem non fit cā tāta iniuria. quia
non videtur diffidere de iusticia sua. sed negat se subditū
vel aliter exceptio incompetencie iurisdictionis nō signat
neq. afficit personam iudicis. ideo de ea potest cognosce-
re: sed exceptio suspicionis signat personam iudicis: quia
videris de persona diffidere: ideo non potest cognoscere
ita Bar. in. d. l. quidam cōsulebat. et ideo infert ibi q. ēt
si contra iurisdictionem iudicis opponatur alia exceptio
q. suspitionis sigillans personam iudicis nec de ea pote-
rit cognoscere. Sed vel eligentur arbitri vel ibitur ad su-
periozem. et sequitur Imo. in. c. super lris in. x. col. §. de re
scrip. Et ibi do. Anto. ponit in. xix. col. Imo. in hoc tenuit
it pīum in. c. cum super. §. de offi. dele. et Jo. an. in. c. pia.
de excep. li. vj. l. 3. Hosti. ibi tenet opi. Bar. et tenet Imo.
q. imo ipse iudex cognoscat an sua sit iurisditio excepta
causa suspitionis. Archi. iij. q. v. c. q. suspecti. dixit q. in so-
lo cāu suspicionis itur ad arbitros et recedit a iudice. nec
reperitur iure cautū q. eligantur arbitri si opponatur ex-
ceptio p. iudicē signans personam eius. puta exceptio in-
famie vel excoicationis. et ideo dicit q. ibitur ad superio-
rem. Imo. hic dicit opi. Bar. posse reduci ad practicam
et seruari non obstante opi. Imo. puta vis opponere p.

iudicem q. est furiosus et repellere eum ne de isto ipso co-
gnoscat vel melius quod est infamis practicabit hoc mo-
do. q. opponēs exceptionē infamie declinādo iurisditio-
nē subijciēdo et q. tractat d. psona vestra. d. Iudex ego i
hoc incidēt hēo vos suspectū et ppterea sup. eo vos tāq.
suspectū recuso et tūc elligent arbitri. S. in veritate dictū
Imo. reddit dubiū. q. dato q. eligant arbitri nō tñ pote-
rūt cognoscere de cā ipsa principali exceptionis incidētis
s. an sit infamis vel ne. q. arbitri solū cognoscūt de cā sus-
pitionis. c. si q. ex quacūq. et ibi glo. et Archi. ij. q. vj. c. le-
gitima. c. ti. li. vj. et videbimus in. c. cū spālī. j. e. §. nec per
hoc saluabit opi. Bar. q. an iudex sit infamis vñ ne. recur-
rat ad arbitros. et faciunt notata in. d. c. suspitionis. §. de of-
fi. dele. vbi Panor. sequēdo opi. Jo. an. in. d. c. pia. tenet q.
nunq. itur ad arbitros recedendo a iudice. ita vt sint ar-
bitri iuris nisi i casibus a iure expressis. et sic cōtra Barto.
Glo. super verbo super sedere bene loquitur.

Ant. Appellationi sue renunciat qui in
appellationis preiudicium aliqd
innouauit. b. d. C. Sed clarius fm vnuz intel-
lectū non tenet appellatus deferre appella-
tio ni cui appellas ipse nō detulit. Vel aliter fm aliuz intelle-
ctū nō est deferendū appellatōi eius qui appellatōi sui
aduersarij non detulit. et iste intellectus conuenit lfe inquā
tū dicit appellatōne legitime interpositā q. nō est verifi-
mule q. aduersarij qui opponit nō fuisse delatū appella-
tioni si loqueret de appellatione ipsius nō deferētis et sic
aduersarij diceret appellationes aduersarij legitime in-
terpositā ita Imo. hic post Imo. et Hosti. tñ iste intellect⁹
§. 3. Pāor. ē magis piculosus. C. Nō pīo exte. §. 3. pīmū
intellectū ibi: post appellatōne q. appellans tenet deferre
sue met appellatōi et si non deferat q. aliqd inouat pen-
ap. nō debet: fo granat si voluerit appellare admittere. et
facit tex. i. c. bōe. el. i. §. d. elec. et ē rō q. frustra auxiliū. l. iplo-
rat q. cōmittit i. l. c. q. frustra. j. §. vñ. C. Nō ibides post
appellatōne §. 3. aliū intellectū q. nō deferēs appellatōi ad-
uersarij sui si vult postea appellare nō audir. et rō ē d. qua
pīme. et dicit hic. Imo. hūc intellectū pcedere i appella-
tōe extraiudiciali §. do. Anto. et alij post eū dicūt se nō vi-
dere quare nō pcedat ēt in iudiciali. hūc intellectū limitabi-
tis nō pcedere q. appellatio aduersarij cui nō ē delatū n
fuit legitima q. nō deferēs appellatōi nō legitie nō puni-
tur. vt hoc tex. ibi legitie interpositā. C. Limitabitis fo nō
pcedere q. iste q. nō detulit appellatōi aduersarij vult
mō appellatōne aduersarij psequi nō aut suā nec vult d
nouo appellare: q. tūc pōt psequi appellatōne aduersa-
rij ex quo est cōis. vt dixi in. c. si duobus. §. eo. l. ampliores
in princ. C. eo. nec obstat exceptio q. aliqd innouauit
contra illā appellatōne. ita do. de rota decis. sua. cccxix. q. i
cipit. item si appellatus. et voluit hic Imo. et propterea b
textus noster dicit appellatōi illius non esse deferen-
dum: quasi non inten dat excludere istū si velit appella-
tionem aduersarij psequi. Sed capiēdo vtrunq. intelle-
ctum tex. nostri limitabitis. c. nostrum non procedere q. n
ex vtraq. pte sup diuersis articulis ēēt appellatū. et inui-
cē neutra ptiū oetulisset appellatōi alteri. q. tūc cū in ca-
dē cā ciuili paria delicta mutua opēsatione tollant. c. itel-
lexim. et ibi notur. j. de adul. notur i. l. cū mulier. et i. l. vi-
ro atq. vñ. ff. de fo. ma. q. neutra ptiū pōt opponer. q. ap-
pellatōi nō sit delatū. tex. est in capi. bone memorie ma-
guntino. §. de elec. quem ita intelligit rota. in. d. decisione
et Imo. hic faciūt nōta in. c. peruenit. §. de iure iur. in. l. cū
proponas. C. de pac. C. Limitabitis scdo decre. nostram
non pcedere facta restōe attentator. q. qui nō detulit ap-
pellatōi sue vel aduersarij facta restōe attentator. ex
quo non detulit pōt postea appellare et appellatōnem p-
sequi. Et sic tex. noster dum vult q. non deferens appella-
tōi sue sue siue aduersarij fm varios intellectus non
posita appellatōnem suam psequi vel appe lare intel-
ligitur dilatorie non peremptorie. i. non potest appella-

re donec de attentatis satisfecerit. non autē perēptorie q̄
penitus excludatur nec possit appellare si secūdo grauef
vel suā appellationez psequi. Et ita. do. Anto. hic limitat
hunc tex. 7. Imo. dixit eē equū. Panor. hic tenet 7. pri
mo per tex. nostrū q̄ vult istū nō deferentē puniri: s; si ob
ligaret solū ad restituendū attentata nō diceref pena. 7. p
eo facit. c. penitētia. de penit. di. iij. quod notat Jo. an. i. c.
fi. de elec. li. vj. qd̄ notat Panor. in. c. ij. s. de consti. vbi con
cludit q̄ pene d; per quā punito abest recipiēti adest ali
quid. 7. ē bonus tex. in. l. iij. ff. de dam. infec. s; per restōnez
attētor recipiēti nihil adest q; resartionē damni recipit.
ergo iste nō dicit puniri ex hoc. Debet ergo intelligi vt ex
cludat perēptorie ne s; grauius possit vllō modo ap
pellare ex quo non detulit appellationi sue vel aduersarij
nec possit suaz appellationē psequi. Adducit etiā Panor.
tex. nostrū hic ibi beneficio appellationis reddit indignū
7. sic totaliter ergo excluditur. non autē dilatorie. i. donec
satisfecerit. Et p. Panor. est glo. in. c. ex pte. ij. in glo. ij. 7. ibi
cōiter doc. trāseunt. s. de rescrip. vbi cōcludit q̄ non defe
rens sue appellationi v; illi renūciare. ergo nō pōt eā pse
qui. Vltimus facit et glo. in terminis in. c. nō solū in glo.
magna post mediū. c. ti. li. vj. Glo. in verbo incontinē
ti. in fi. habes ex glo. q̄ exceptio attētorū de qua in tex. s.
necessitate nō est pbāda. 7. iō subaudit ad tex. mari. Host.
tenet 7. iaz opi. q̄ imo d; in continenti pbari. s. j. xv. dies.
Mouet per tex. in. c. frequēs de resti. spol. in. vj. Jo. an. se
quit hanc glo. p fundamēta in ea allegata. Nec obstat. d.
c. frequēs q; ibi loquit in exceptiōe spoliatiōis hic aut lo
quimur quādo principaliter in viā agēdi opponit reuo
catio attētorū. d. Anto. tenet cū Hosti. dicēs rōnez Jo.
an. non pcedere. q; imo hic opponēbat exceptio de attē
tatis viā dilatorie ad excludendū ipm appellantez. Et iō
bonū est simile. s. c. frequēs. ad ducto per Hosti. Imo. se
dere. distinctionis cōcordat: q; aut volumus tenere q̄ illa
exceptio attētorū sit perēptoria que prius appellante
excludit 7. hic cū tractet de grati p̄iudicio def tēpus de
quo in glo. nra. s. cōgruū ad pbandū 7. pcedat opi. glo.
7. Jo. an. aut volumus tenere q̄ ista exceptio sit dilatoria
q̄ si sit videtur magis equū 7. tunc pcedat opi. dñi Hosti.
Glo. in verbo indignū. in fi. vos dicite q̄ glo. inquan
tum vult q̄ non deferens appellationi excludat ab appel
latione. s. prima sequēti nō aut postea si als grauef in hoc
bene loquitur. Et sic fit tertia limitatio ad tex. nostrū. per
tex. in. c. cum in cunctis. s. clericis. s. de elec. aliud vult glo.
q̄ i alia cā excludatur ab appellatione: vos dicite latius aut
loquimur in alia causa penitus diuersa 7. tunc nō excludit
ab appellādo in cā p̄orsus diuersa: s; in alia non detule
rit appellationi. Et est ratio: q; compensatio delictorum
non extendit vltra illā cām. c. peruenit. s. de iure iur. 7. ibi
habet. l. cum proponas. C. de pac. faciunt notata in. c. in
telleximus. j. de adul. aut loquimur i cā diuersa sed appel
latio in ea interposita tendit ad differendū reuocationez
attētorū 7. primā appellationē. Et tunc s; appellatione
non admittit. Ita Spec. c. ti. s. fi. ver. quid si appellās ita
hic. do. Anto. 7. alij. aut cā est cōnexa prime appellationi
sue prime cause appellationis. Et tunc q; de cōnexis idē
est iudiciū. c. translatio. s. de consti. excludat ab appellādo
in cōnexis: aut vero appellat in eadem cā 7. tunc si appel
latur respectu diuersorū articulorum tenet Jo. an. 7. cōis
opi. q̄ excludatur appellatio. mouet nam si tex. noster in
telliget solū de appellatione sup eadē cā vel p̄neris it̄po
sita eēt de i dubitabili: q; cui dubiū q̄ priā appellationē in
terposita nō pōt respectu p̄nerorū vel respectu eiusdē cāe
7. articuli amplius priā pēdere appellari: q; appellatio s
uoluit cognitionē 7. p̄nerorū. l. et. s. i. ff. s. mino. l. ampliorē
in pri. C. e. p̄terea si excluderet solū a p̄neris vel ab eodez
articulo non esset pena. q; hoc est de iure vt qui semel ap
pellauit non audiat amplius appellās pēdere illo nego
cio. vel ex quo renūciauit prime appellationi. l. fi. C. quā
do prouo. dixi. s. in rubrica: 7. in. c. si duobus. s. eodem.

Panor. hic tenet 7. priū. q̄ excludatur solum ab appellan
do in cōnexis. vel eisdez articulis. p. tex. in. c. dilectis. j. eo.
de cuius intellectu ibi videbimus. aut loquimur q̄ appel
latur in eadē causa super articulo super quo iaz fuerat ap
pellatum 7. nō est dubium q̄ super eo excludit appellans
non deferens prime appellationi. c. constitutis. supra eo.
Mouet. A mero executore nō appellat
dat. b. d. s. m. vñū intellectum. vel aliter s; m. aliū
intellectum a iudice suspecto non receditur p
appellationē. nec ab executore nisi modum excedat. b. d.
C. Nō ex tex. q̄ deus nihil d; ignorare. facit. c. nouit. s. de
iudi. Quid at de diabolo quā scientiā habeat. videte tex.
in. c. scien. in. c. epi. xvj. q. v. C. Nō ex tex. ibi. s; merus exe
cutor iuncta decisione q̄ executor suspectus recusari non
potest nec etiam ab eo appellari q̄ ē merus minister. q; nō
d; ipse aliquid facere. qd̄ ifert Bal. ad ambasiatores i
eo qd̄ vulgo dici solet ambasiatorē penā nō mereri si ex
plet officiū suū. tñ si talis executor 7. ita ambasiator modū
excederet secus eēt. C. Nō s; m. aliū intellectū ex tex. q̄ i
dicē suspectū nō ē licitū appellare ex quo sit suspectus ni
si prius fuerit recusatus. 7. recusatus exceptionē admittere
noluerit q; tūc bene pōt appellari. c. super qōnū. s. fi. s.
de offi. deleg. forma ergo ē q̄ iudex ē suspectus vt recule
tur. 7. si nō admittit exceptionē appellet nō aut omiffa ex
ceptione recusatiōis poterit appellare nec iustificabit ap
pellatio l; appareat cū fuisse suspectū q; nō recusando vñ
remittere suspitionē. c. insinuāte. s. de offi. dele. Intelligi
te tñ q̄ pōt appellari si recusationē nō admittit iudex casu
quo non eēt merus executor. q; si eēt merus executor cum
nō possit recusari nisi modū excedat nec pp recusationez
nō admissam poterit appellari q; appet recusationez esse
frivolam. ita est tex. hic. 7. hoc sonat secundus intellectus.
C. Nota ē ex tex. nostro in li. iuncto tex. s. ibi Card. s. m.
Imo. q̄ Cardinalis recusari nō pōt vt suspectus: s; Pa
nor. hic dicit q̄ tex. iste pbat 7. prius. nā papa sentit q̄ ppte
rea nō pōt recusari q; erat nudus minister. ergo vbi esset
iudex recusari poterit. Glo. in verbo debuisset. in fi. habe
tis ex glo. duos intellectus ad tex. nostrū quos supra retu
li i textualib; s; p veritate eius qd̄ d; erueda. nā q̄ execu
tor possit recusari vel ab eo appellari dicite. aut ē merus
executor datus ad certū 7. determinatū articulū cū p̄tate li
mitata. 7. tūc ex q̄ ledere n̄ pōt qui notorie pstat q̄ mōz ex
cedat. q; si s; m. sibi commissū ordīnē exequatur ipse nō d; le
dere s; cōmittēs. 7. isto casu nō pōt recusari dicit tñ Bar. i
l. ab executis. ff. e. q; l; talibus executoribus vel nūcijs nō
possit appellari tñ i iniquitate executionis poterit iploza
ri officiū iudicis exeqn. facit glo. i rubrica. ff. s. iter. ac Bar.
i. l. i. s. pui. ff. qd̄ vi aut clā. ita Ang. i. d. l. ab executiōe i. xi.
col. 7. iste ē tex. hic q; iste Cardinalis hūerat ex p̄suz man
datū ad iter dictū publicādū. facit qd̄ nōt Inno. in. c. ex p
te. el. i. j. de x. sig. vbi i facto ppzio q̄ pēa ē a iure determi
nata 7. factū ē notoriū ita q̄ excusari n̄ pōt. pōt q; s; eē iudex
q; n̄ pōt ledere cū sit nudus minister iuris. aut ē mer^o exe
cutor ad certū articulū s; non h; p̄tate determinatā. pu
ta dat executor ad audiendā examinationē testiū 7. referē
dā iudici. Et tūc cū iste i multis possit ledere pōt recusari.
Et si modū excedat poterit appellari. nōtur in cle. vnica.
de of. s. leg. aut ē executor mixtus puta deputatus ad reci
piendū pbatōes q̄scūq; 7. tūc cū possit ledere recusari po
terit. c. sup qōnū. s. cū at. s. de offi. dele. Et si modū excedit
poterit ab eo appellari. c. qd̄ ad cōsulationē. s. t. i. nōtur in
c. sūt quoz. ij. q. vi. in. l. ab executore. ff. e. i. l. ab co executor
re. C. quoz ap. Et regulariter ab executore appellat ex p̄s
sa iusta cā in qua ipse grauet. Pau. de cast. off. cccxv. qd̄ in
cipit in epi. 7c. Ad primū respondet. imo ē si appellatur
a snia de exequēdo non solū ab ipsa executione d; expri
mi cā ad hoc vt procedat appellatio. Lud. p̄s. xli. incip. in
xpi 7c. in p̄nti p̄sulatione in prima col. 7. hoc casu quādo
appellatur ab executione pmissa ē sequestratio. Bal. i. d. l.

De Appellationibus

ab executorē. C. quorū appel. non recip. aliqua tñ notetis qd vbi calūniōse apparet quē opponere exceptionē ad im-
pediendā executionē iudex ex officio pōt repellere. C. i. l. ab execu. c. quorū ap. nō reci. et ibi Floria. Ange. de aretio. in. d. l. ab executiōe. in. iij. col. ff. e. Aliud ēt vult Ange. ibi-
dē qd qñ appellat ab executiōe nō pōt nisi semel appella-
ri. Et ad hoc vt qd possit p alio ab executiōe appellare re-
quirat qd beat spālē mandatū. nec sufficit mādātū ad cāz:
ro nā appellās succubēs punif. l. ab executorē. C. quorū
ap. nō reci. s. pcurator non pōt facere talia p que dñs pe-
nā iurreret. l. i. s. si pcur. ibi Bar. ff. si qd iurdi. nō obtep.
glo. in. l. iij. s. si pcur. ff. qd quisqz iuris. Bar. in. l. si pcura-
tor. ff. de cōdi. inde. ergo sine spālī mādātō nō poterit ta-
lis pcur. appellat. iterponere. ita Ange. qd icipit: pro-
nunciata ē. tenuta. in. l. ab executiōe. in. iij. col. ff. e. vbi An-
ge. de aretio. Et p predicta inferf. fm do. Anto. hic. ad
decisionē vtrū executor beneficiālis possit recusari. et si as-
sumit pīatēz iudicis nō est dubiū qd pōt recusari per glo. i.
d. clē. vnica. et nōta per Immo. in. c. dudū. s. de presump.
si vero pcedit vt executor et tūc certus ē cōtradictor vel ēt
vult mittere in possessionē iuris. cū non possit nisi illo con-
tradictore citato. et ēt cū in executiōe iuris multū possit le-
dere. c. l. epus. de preb. li. vj. habet in. c. p illoz. j. s. preb.
ideo recusari potest per supradicta: alias autē recusari nō
potest. et ita ēt sentit Archi. in. d. c. sunt quorū. v. ab execu-
tore. et seqf. hic Immo. et Panor. Querit hic Immo. nū-
quid in executione sūte possit opponi exceptio spoliatio-
nis. Et dicite iungendo dicta Immo. et Panor. hic. aut ista
spoliatio suberat ante litem contestatā et tunc ex quo nūc
vult opponere in viam dilatorie que excludunt per litem
conte. c. inter monasteriū. s. ti. i. non possit nūc eaz oppo-
nere: aut erat nata post sententiam spoliatio et tunc cōtra
spoliatorem possit illā opponere. c. si. et c. ij. s. de ordi. cog.
Contra tertium nō: nisi sit talis spoliatio que deducat euz
ad inopiā: quia tunc inanis ē actio quā inopia debitoris
excludit. c. olim el. ij. s. de restitutio. spol. l. nam is. ff. de do-
lo. Et iō oppōi poterit ista exceptio iopie. Ita Immo. hic.

Epe con. Pro euidentia premitto qd regulariter per appel-
lationē ad curiā interpositam causa nō deuol-
uitur ad curiā vt ibi agitur neqz appellatio
neqz causa principalis. tex. est in. c. qua fronte. ibi si malue-
rit a dūerfariis a contrario sensu et ibi dñs. s. e. glo. in. c. i.
s. post hec. e. li. vj. nisi altero de duobus modis: vel per
dilationē iudicis a quo: quia iudex a quo deferendo appel-
lationē ad curiā interposita bene facit qd causa appellatio-
nis et principalis deuoluat ad curiā. c. cum appellatio-
nibus. et ibi notaf. eo. ti. lib. vj. Et intelligite deferre expres-
se deferēdo. non autem simpliciter admittendo vel termi-
num assignando. ita Archi. et Jo. an. in. d. c. cum appella-
tionibus. et Semi. in. c. i. s. post hec. eo. ti. lib. vj. Secūdo
de consensu partis deuoluitur causa ad curiam et istud fit
duobus modis et diuersos effectus opatur. Vno modo
quia appellatus ad curiam simpliciter consentit appella-
tioni et tunc deuoluitur ad curiam solam causa appellati-
onis non causa principalis. et in his terminis loquitur de
ere. nra. Secundo modo fit consentiendo appellationi
interposita ad curiam et expresse petitiōe facta per appel-
latum vt causa principalis cognoscatur in curia: et tunc
deuoluitur ad curiam causa principalis. et causa appellatio-
nis: vt ibi cognoscatur. iste est textus in. c. i. s. post hec. e. ti.
li. vj. Et est intelligēdū de consensu partiū scilicet ap-
pellati non autem appellantis: quia appellatus solus ha-
bet potestatem faciendi per suum consensum vt appella-
tio cognoscatur in curia nec causa principalis: imo appel-
lato hoc volente non potest appellans contradicere. ita
Jo. an. in. d. s. post hec. d. Anto. in. c. veniens de renūci.
in. fi. charta. Et ita Immo. hic. et est ratio nam ex quo ap-
pellauit ad curiam videtur ipse iam elegisse curiam in iu-
dicem: ideo suus consensus amplius non exploratur. qd

de eo constat per actum facti appellādo. Sed appellatis
ipse non consentit in tales iudices. imo presumptio est qd
dissentiat et contradicat ideo non mirum si eius cōsensus
bene exquiratur ad hoc vt deuoluatur ad curiam cogno-
scendo ibi nec appellans potest contradicere amplius si
appellatus hoc vellet. facit in simili text. in. c. cuius in agē-
do. iij. q. viij. in. c. i. et ij. s. de mut. pet. Et etiam in autenti-
ca et consequenter. C. de sententijs et interlocu. om. iud. si-
cut a contrario videmus qd appellans si vult recedere a
iudice ad quem et reuerti ad iudicem a quo solutis expen-
sis appellato potest non expectato consensu appellati: im-
mo eo inuito. c. interposita. s. ille deniqz. j. eo. quia appella-
tus contradicendo appellationi videtur semper perseue-
rare in voluntate qd iudex a quo iusticiā fecerit. Et qd post
qd semel comparuit coram eo qd coram eo causa debet tra-
ctari. Ideo eius voluntas non exquiratur si appellās vult
reverti ad iudicem a quo. ita Jo. an. et alij. i. d. s. post hec.
Secundo premitto qd contra appellantem non prose-
quentem appellationem in termino iuris siue hominis p-
uisum est de condemnatione expensarum per concilium
lateran. c. reprehensibilis. s. eo. sed appellato nō prosequē-
te et venire nolente non erat prouisum. ideo prouidetur
per hanc decret. nec quo ad appellantem erat plene pui-
sum. quia per eius appellationem remanebit impedita
causa. ideo fuit necessaria prouisio huius decret. que gene-
raliter loquitur taz de appellato qd de appellante. Ter-
tio premitto qd ad prosequendum appellationem duplex
terminus assignatur vnus iuris. scilicet anni et vltra ex causa vt
vidimus in. cap. cum sit. et in. c. ex ratione. s. eo. alius ho-
minis qui assignatur a iudice vel appellante vt vidimus
in. capit. personas supra eo. Et in his est differentia fm
Jo. an. et communiter docto. quicquid dicat Hostien. qz
terminus assignatus a iure non est peremptorius id est
non habet effectus citationis peremptorie. assignatus at
ab homine bene est peremptorius vt hoc tex. nostro. et est
ratio differentie. nam terminus assignatus ab homine est
solum ad inchoandum prosequi non autem ad finiendū
capitu. dilectus el secundo capitu. ex pte. S. supra de re-
scriptis. Dixi in capi. personas supra eo. Et de natura p-
emptorij est vt pars debeat expectari vsque ad vltimum
momentum capi. consuluit supra de officio delega. Et
ideo si terminus hominis habet vim peremptorij nō mi-
rum si artat eum vt intra illud tempus faciat: et de natu-
ra peremptorij est vt post illud pars contumax non de-
beat amplius citari nec expectari. sed possit ad vltiora
procedi. d. c. consuluit. l. properandum. s. et si quidem. C.
de iudici. l. et post edictum. ff. de iudici. Ideo in termino
hominis parte non veniente iudex procedit ad vltorio-
ra. sicut post lapsum peremptorij. Quia sapit naturam p-
emptorij. Istud vltimum non potest habere locum in
termino iuris. quia in termino iuris pars habet prosequi
et finire. c. l. sicut eo. ti. Si ergo habet finire ergo post hunc
terminum parte non veniente ad vltiora non procede-
tur. quia perempta est instantia. ergo non habet vim per-
emptorij. quia d natura peremptorij ē vt post illud possit
ad vltiora procedi. quod in termino iuris nō potest ha-
bere locum. Si appellatio recipitur a parte vel a iudi-
ce. terminus statutus ab hoīe ad eam prosequendam hz
vim peremptorij vt in abntem pcedat ac si peremptorie ci-
tatus fuisset. nec talis terminus pueniri pōt ab aliqua pti-
um. b. d. Diuiditur in duas ptes i prima exorditur fa-
decidit. fa ibi. qz tamen ppter. et c. fa. vi. habet dicta. et sic
in. vj. partes subdiuiditur. In prima decidit vnus dictū
quando pars vel iudex receperūt appellationem et intra
terminū prefixū ab homine ps non comparct. scda q est
ibi. quod si forsita ponit quādo appellatio non ē recepta
a pte vel a iudice. Tertia que est ibi. saluis cōstitutionibus
excip. quando appellatus ē a diffinitiuā. Quarta que est
ibi. quicquid autem. ponit quas defensionē hēbit absens.
Quinta q est ibi. si quis aut penā ponit puenietis termi-

nū assignatū ab hoīe. sexta que ē ibi. hoc autem extendit et declarat ter. ¶ Nō primo ex ter. ibi. nū saltem q̄ vbiq̄ dñs mittit pcuratorē q̄ mādātū nō exhibet. ipe cēset ptumax. ac p̄inde ē ac si nō veniret: et facit in fili q̄d videmus q̄ et si exhibeat et nō sit legitimū mādātū dñs censet ptumax. c. nicholao. j. c. l. i. s. p̄. et ibi Bar. et alij. ff. q̄d cuiusq̄ vniuer. no. Bar. in. l. ij. s. defēdi. ff. ex quib. cau. in pos. e. Panoz. in. c. in p̄tractādis. et in. c. ceterū. s. d. iura. calū. Be mi. in. c. i. de elec. lib. vj. et ibi quātr d̄z pcur. venire instruetus. Et sic hētis ex ter. ex quo d̄z hic q̄ pcur. iste occulta bat mādātū: q̄ ptumacia siue dolus pcuratoris in iudicio cōmissus nocet dño. quod intelligatis verum nisi pcur. iaz fuisset litē p̄testatus. q̄ tūc si i iudicio delinquat: ipe pcur. puniē. l. i. s. si pcur. ff. si q̄s ius dic. nō obtē. c. i. s. vt lit. non p̄t. Itē hoc v̄z nō dolus pcuratoris cēt cōmissus circa res iestimabiles puta i cā matrimoniali vel alia cā spūali: q̄ tūc cū nō cēt cōsultū dño p̄ pcur. put regulariter esse d̄z. vt nōtur in. l. i. s. ff. q̄n appel. sit in. l. cū mādato. ff. de mino. tūc ex dolo pcuratoris nō puniē dñs. ita Bal. in autē. hōdic. C. e. et ita canoniste in. c. ij. s. de in integ. resti. et i. c. corā. de of. dele. et nō incidēt q̄ vbi pcurator h̄z mādātum ad appellādūz et p̄sequēdūz cogit p̄sequi. l. inuitus. C. de pcur. c. nō iniuste. s. de pcur. tñ i casibus i quibus nō tenet pcurator p̄seq q̄ aliquā excusat. hēat l̄z mādātū esset bonū d̄z pcurator denūciare dño. Ange. de aretio in. l. ab executioe. ff. e. in. s. ff. ¶ Nō ex ter. ibi. iuris q̄. q̄ vbi q̄d ē iuris nulla recipiē p̄batio. Ita Jmo. hic. et iō l̄z ad al legatōes iuris pducēdū d̄z dari dilatio parti. vt voluit Bald. in autē. iubemus. et facit ter. in. l. iudices. C. de iudi. voluit Bal. in. l. fi. circa mediūz. ff. de fer. tñ post p̄clusū in cā et q̄cunq̄ poterit ps pducere allegatōes iuris. l̄z i actis nō sint redigēde d̄z necessitate. q̄ p̄clusio cā l̄z claudat os pti nō tñ claudit iudici. nec ē pti in his que sunt iuris. c. pastoralis. s. d̄ cā pos. et p̄prie. et ibi Jmo. et alij. iō post cōclusū in cā allegatōes iuris pducī possunt. ita Bald. vbi p̄rie. et nō Lard. i. c. l. i. de cā pos. et p̄prie. i. xiiij. col. et Bal. i. l. pe. C. d̄ p̄scrip. lon. tēp. x. vel. xx. an. et iō cū que iuris sūt nō idigēat p̄batōe. et ista sit regula magis q̄ nihil punibile q̄d nō sit p̄babile. vt voluit glo. in. c. ij. i. d̄bo rōna bili. de p̄f. li. vj. Jō p̄ hūc ter. dicit Jmo. et Panoz. q̄ de q̄d iuris nō ē fīda positio: voluit gl. i. d. c. ij. voluit Spe. in ti. de positio. s. vij. x. xij. et Bar. i. l. nō fatef. ad fi. ff. de cōf. i. l. ij. s. q̄d obseruari. et ibi Bal. C. de iura. calū. et etiā Bal. in. l. i. C. de cōf. s. Semi. i. d. c. ij. do. Anto. et alij. i. c. fi. s. de p̄f. s. Semi. i. c. i. de p̄f. li. vj. Jūgēdo ḡ dicta doc. in locis palle. et Jmo. hic. facite regulā q̄ positio de his q̄ sūt iuris fieri nō d̄z nec ps tenet r̄ndere. l. ornāmetoz. ff. d̄ aur. et arg. leg. Glo. i. l. nō fatef. ibi legiste. ff. d̄ p̄f. s. Semi. xix. di. in sūma. Oldra. p̄f. c. xliij. iō si dicat aliqd iuridice vel canonice factū. et de hoc fiat positio nō erit huic positio cogenda ps r̄ndere. tāq̄ positio iuris. Ita Bal. d. s. q̄d obseruari. allegat Spec. i. ti. de positionibus. s. i. ver. v. ¶ Fallit q̄n q̄d iuris cēt multū dubitabilis iter doc. q̄z cūz q̄d de iure multū ē dubitabilis equipat̄ dubio facti: vt voluit glo. et ibi nōtur i. c. l. i. d̄bo de cetero de postu. p̄rel. lib. vj. Jō de hac q̄d dubitabili p̄t fieri positio. ita Jmo. hic. ¶ Fallit fo q̄n q̄d iuris hēret admixtū qd facti. ita Spe. i. ti. de positi. s. vij. x. s̄z p̄de. puta dubitat q̄z salariū ego sim meritis ex lectura. istud. h̄z ius i se et factū: ius an de bituz sit vel ne. et quātuz: factūz quātuz laborauerim vel ne q̄z plus meritis est qui plus laborauit. Et ita Jo. an. in ti. de testi. s. nunc videndū in ad di. magna. vbi dicit q̄n dubium iuris non potest decidi sine admixtione facti q̄ tunc iudicat vt de q̄dne facti. ita Bal. in simili in. l. cūz pro ponas. C. de reb. credi. et iur. in. l. ancille. C. de fur. i. l. cum virum. C. de fideiul. et Jmo. hic. ¶ Fallit tertio i questioe iuris extrayagāis que non esset notoria. q̄ de illa pōt fieri positio: vt de questione facti. q̄ iudicat: vt de q̄dne facti. c. pastoralis. et ibi h̄z. s. de fide instr. Bar. in. d. l. non fatetur. et alij. vbi proxime. faciunt notata per Bar. in. l. cūz

prolati. ff. de re iudi. in. s. quibus. et ibi et Bal. in p̄ia cō stitutione. C. in. l. fi. C. de pen. iud. qui ma. iud. per Jmo. et Ang. in. l. qui Rome. s. duo fratres. ff. s. verb. ob. p̄ Jmo. in. c. i. s. ti. i. m. de. ne romani. in. l. col. de elec. d. Anto. in p̄hemio. s. s. sane. Bal. in. l. cū verū. C. de fideiul. ¶ Fallit quarto q̄n q̄d esset iuris. si circa aliquid statutū municipa le et illa verteretur extra municipiū statuentiū siue ciuita tem. nā tunc cūz facti censent talia statuta. c. i. de consti. li. vi. ideo de eis positio fieri d̄z. secus si q̄d ageretur in mu nicipio vel ciuitate. q̄ tunc ibi ius faciūt. nec ignorari pōt sunt sicut nec ius cōe. Bart. in. l. quod nerua. in. vij. col. ff. de po. i. l. oēs populi. circa fi. ff. de iusti. et iur. et Jmo. hic. ¶ Quinto fallit si positio fieret circa aliquā cōsuetudinez q̄ cū sit facti p̄suetudo. d. c. i. et ex facto resulter. l. de quibus ff. de legi. et c. fi. s. de consue. de ea pōt fieri positio sicut de q̄dne facti. Bar. i. d. l. nō fatetur. et alij vbi. s. Sali. in. d. l. de quibus. Oldra. cōf. c. l. ij. Bar. i. l. p̄scriptis. C. si ius vel vti. pu. s. e. et de. de ancha. in. c. ij. de confel. li. vj. Spec. in ti. de teste. s. nunc vidēdū. v. per eundē modū. et ita Bal. in simili dicens hoc p̄cedere extra suā ciuitatē. secus i ciui tate sua q̄n esset publica cōsuetudo i. l. i. C. vt q̄ des. aduoc. et i. d. autē. iubemus. ¶ Sexto fallit d̄ iure p̄sumpto. nā tūc de illo pōt fieri positio. Bal. in. l. cū virū. de fideiul. in prin ci. dū ibi vult q̄ cū ex cōiecturata mēte testatoris resulat p̄ sup̄ia iuris disposit. et de illis pōt fieri probatio et positio. ¶ Fallit vij. q̄n fieret positio eq̄tatis siue iuris equi p̄ rigo rez iuris. nam p̄cedit talis positio. ita Ang. in. l. nō fatetur ff. de confel. et sic habetis q̄ q̄d iuris iudicatur i multis vt q̄d facti. tamen ad declarationē iuris. et sic in sūia iuris d̄ claratoria requiritur citatio p̄tis. ita Jmo. per istum ter. et aduersus tales sūiaz pōt appellari ita ter. hic magis nō. s̄m Jmo. et faciunt que habentur in. l. pe. ff. de ver. sig. in c. super his. j. de accu. et ē ratio. nam l̄z ius sit clarū: tamen forte pars habebit dispensationē p̄ ius. vel ēt vult allega re cōsuetudinē in p̄riū. vel est talis persona que excusat errore iuris. Et ideo citari debet pars in sententia iuris d̄ claratoria. c. cum sit. s. eo. et ideo appellare potest a tali sen tentia. quia si grauat̄ propter predictas excusatiōes vel similes non admittas. non est iniquum q̄ possit appella re. c. puenit. c. consuluit. lo. i. s. eo. In questione autēz facti debet pars citari et p̄bationes recipiunt. l. i. s. calumnia toribus. ff. ad turp. dato q̄ de leui probatio haberi posset. Ita ter. hic ibi facti q̄d et. et in tali sententia non est dubiū q̄ potest appellari. vt hoc ter. ¶ Nota ex ter. ibi recepta. q̄ recepta appellatione per iudicem videtur etiam dela tum appellationi. et ideo causa appellationis in curia tra ctari d̄z. Ideo p̄fixio termini solam delationē non opa tur. nec etiam in cā cognoscatur in curia appellationis. c. interposita. s. i. j. eo. et c. cum appellationibus cumabi nō eo. ti. li. vi. Et voluit rota decis. c. ciiij. que incipit. Item q̄ appellatus. in fi. col. et sit illa receptio per delationem ex p̄fesse. ¶ Quid autē si iudex dicat deferō si et iniquitatem debeo de iure vel admitto si et inquantū d̄ iure debeo ope retur illa clausula s̄z Bal. in. l. edita. in Repetitioe Padua na in. ij. col. C. de eden. q̄d opatur q̄ in casibus in q̄bus de bñi deferri appellationi de iure videbit̄ delatuz. Et ideo delatio operabitur suos effectus. et sic inter alios in cā co gnoscatur in curia. q̄n ad curiaz ē appellatū. Si autē nō de buit de iure deferri delatio illa nihil opatur. In terminis ē cōf. Lud. de roma. cōf. cccci. incip. oipotē. et vt decla rationem accipiat in. iij. et iij. col. faciunt que nōt Bar. in l. si q̄n. ff. de le. i. doc. in. c. cum cōtingat. ff. de offi. dele. Bar. i l. cū p̄pter. ff. de leg. p̄f. in. l. et si p̄ditionalis. ff. de auc. tu. in. l. iudex et ibi Jmo. ff. de re iud. Bal. in. d. l. edita. in Re petitioe Perusina. in. xx. col. Lud. post. Bal. in. l. i. i. col. C. qui admit. Lud. in. l. i. ff. de arb. i. r. col. vbi de dicta cla usula. Si et inquantū de iure debeo. Et sic habetis ex ter. q̄ l̄z regulariter cā appellationis ad curiam interposite i curia de necessitate non debet tractari. c. qua fronte. s. e. et dixi in euidentia libus et facit textus. in. d. c. interposita. s. i.

De Appellationibus

¶ Fallit tamen in duobus casibus de quibus in tex. no-
stro. Primus quando iudex detulit appellationem. Secun-
dus quando pars appellata recipit appellationem. qz ei
cōsentit. Fallit tertio i beneficiaribz qz appellationis i bene-
ficialibus interposita ad curia i curia tractada sūt. c. i. d. elec.
li. vi. tñ si a iudice cēt appellatū circa aliquā exceptionē de
clinatoriā puta qz illa nollit admittere. vel ē qz assignat
nimis breuē dilationē ad pbādū istā declinatoriā. iuxta nō
ta in. c. i. d. de dilla. illo cāu appellatio interposita ad curiaz
ē si iudex a quo detulerit vel fuerit recepta a pte nō opaf
vt cā tractet in curia. t maxie cā pīcipalis. s. exceptionis de
clinatorie. qz istud esset de directo opari pīcipi ad qd tē
dit appellās qz appellādo vī petere vt ad aliū iudicē quā
ad suū nō distrabat. sicut ē p exceptionem petierat. Ita
Imo. hic t voluit Spec. c. i. §. q. l. i. r. si. voluit Jo. an.
t Semi. in. c. cū appellatōibz. §. i. e. ti. li. vi. i. i. col. ¶ Nō
ex tex. ibi pemptorij vires obtineat qz recepta appellatiōe
vel a parte vel a iudice t assignatō terminō ab hoīe qñ ap-
pellatio est ad curia interposita duo sequūt effectus. Pri-
mus qz appellatio i curia tractada ē. nō cā pīcipalis. qd
p ex tex. nro q loqf tñ de cā appellatiōis. Secundus est
effectus qz talis terminus hz vim perēptorij. t intelligit hic
Jo. an. post Imo. v. x. duobus pcurrentibus. pīo q ap-
pellatio vel a iudice vel a parte sit recepta. s. qz terminus
sit assignatus ab hoīe. nā altero istoz deficiēte nō videbi-
tur appellatus pemptorie citatō sola. n. assignatio termi-
ni nō iducit delationē appellatiōis. d. c. cū appellatōi-
bus. Et ibi Jo. an. post. Archi. itelligite qñ iudex se non
aperit vterius. nec etiā appellatus per assignationē ter-
mi vī citatus qñ assignat ab hoīe. qz illd vī assignatū ap-
pellatū non appellatō. Et ideo appellatō dī citari vt vult
glo. i. vbo appellauerit. t ibi dicā. pīcipio ergo termini ad
appellatiōē psequēdāz nō iducit citatiōē appellati. s.
quo ad eū nō est pemptoria. nec hz vim perēptorij. sola
ē receptio sine assignatiōe termini nō sufficit. qz l. ap-
pellatio sit recepta nō per hoc vī citata pars maxie appella-
ta. Et iō ad hoc vt vīz pemptorij beat s. Imo. t Jo.
an. debēt illa duo cōcurrere receptio t termini assignatio.
t tenet mēti q illa exceptio qz cā dī tractari i curia vel nō
dī ē dilatoria. t iō an lit. pte. t sic tpe q alie dilatorie oppo-
nunt opōndī. Ita Spec. i. t. d. dila. §. i. d. illd. Ita Imo.
hic. t faciūt nōta in. c. i. §. d. de s. cōpe. ¶ Nō ex tex. ibi. q si
foran. qz appellatio nō recipiat a iudice vel a parte. q
casu non pōt opari effectū vt cā cognoscat i curia: t opabit
alios effectus appellatiōis suspēsiōē retractionē attenta-
tōz: t siles effectus. si tñ iudex recusat deferri appellatio-
ni ps pōt petere vt eligat consultores q iudicet an deferre
debeat vel ne. t iuxta consiliū illius cogēt deferre q si iu-
dex hoc noluerit facere. s. eligere consultorē. vel ipius cō-
siliū seq ab hoc grauamē poterit iterpōi appellatio. Ita
Spec. c. i. §. nūc dicamus. x. s. qz iudicabit. ita. Imo. hic.
¶ Nō ex tex. ibi qd aut tē. qñ solū ptumacia p termi-
nū hoīs i curia purgari pōt. s. ē ptumacia quā qz iurrit
p terminū iuris. vel ē p terminū a iure pīcipiū. Ita Bal.
hic q ifert ad statutū quo lapso certo terminō bānitus am-
plius nō audiet super crimie. tñ iste bānitus audiet super
purgatione ptumacie sue. s. excusando se qre itra terminū
non pparuit t ē multū vtile nā iuris citatio ita facit quez
vz ptumacē ita vt non possit appellare sicut citatio hoīs
glo. in cle. i. in fi. t ibi Imo. post. d. An. de dolo t contu.
Imo. in. l. ex cōsensu. §. si. ff. e. in. ix. col. tñ Ange. de aretio
in. d. l. ex cōsensu tenet pīcipi. t bec nōte ad ea que habent
in. c. i. de elec. li. vj. ¶ Nō ex tex. ibi si qz aut. tē. qz termi-
nus assignatus ab hoīe pueniri nō pōt. qd aut de terminō
iuris videbitur i. c. oblate. j. c. ¶ Nō ex tex. ibi litibus siue
iudicijs. qz lis dī qd extraiudicialis. l. qñqz lis dicat p iu-
dicio de q in. c. for. j. de x. si. in. l. cās vellites. C. de tras. i.
l. amplius nō peti. p Bar. si rēra. habe. ¶ Glo. i. vbo ap-
pellauerit. in fi. dū gl. vult qz p exceptionē appellatiōis to-
tū negociū videat duolutū ad curia. Intelligite totū. s. ap-

pellatiōis. qz tex. noster solū loquitur de causa appellatiōis
quo aut ad negociū pīcipale illud non deuoluetur ad
curia. nisi hoc petītum fuerit ab appellato. d. §. post bec. i.
c. i. nec appellās pōt hoc petere vel nisi iudex detulerit ap-
pellatiōem. quia deferendo abdicat a se iurisdictionem. d. c.
cum appellatiōibus. ē in negocio pīcipali. t transiērt
illam in iudicē ad quē vt ibi. modo iudex ad quez ē curia:
ergo t in causa appellatiōis t in causa pīcipali illo ca-
su curia iudicabit. t ita rota decis. pīallegata. c. iij. in fi.
col. ¶ Dum autē glo. nostra vult facere differentiaz inter
appellantem t appellatū. t intelligit tex. nostrum in ap-
pellante nō i appellato. t vult qz delatio t receptio appel-
latiōis cū pīcipione termini habeat quo ad appellatē
tantum vim pemptorij nō autem quo ad appellatū t
vult qz appellatus debeat citari male loquitur. qz imo tex.
noster hz locum ē in appellato. t illo casu pīmissio non
esset citandus ipse appellatus. t hoc vult glo. hic in vbo
absentēz. quam sequuntur oēs. t pro hac opi. facit tex. in
pīcip. dum expresse loquitur de appellato. t probemia de-
clarant decisionē. l. si. ff. de hered. insti. ergo tē. Item facit
tex. in fi. ibi si quis aut. dum generaliter loquitur t etiā si
imiliter ibi pemptorij vires obtineat. ergo generaliter
debet itelligi. c. si romanoz. x. d. nec est necesse qz ille ap-
pellatus vterius citetur nisi cāu quo appellatio non fuit
set recepta vel a parte vel a iudice. Aut nisi recepta fuisset
s. terminus nō fuisset assignatus ab hoīe. qz tūc cū sola
delatio vel receptio nō operetur pemptorij quo ad ap-
pellatū. ideo requiritur citatio appellati. Ita Imo. hic. t
faciunt que dixi in tex. ¶ Percurrendo strictim materiaz
dicatis qñ appellatio ad curiam interposita operetur vt
causa cognoscat i curia. t qñ videatur habere vīz perem-
ptorij. aut iudex tñ assignauit terminū ad psequēdū nec
aliter ē recepta appellatio t tūc ad curia cā nō duoluit co-
gnosceda. qz simplex assignatio termini nō hz vī delatio-
nis. Spec. c. i. §. qualiter. x. si. porro notat in. d. c. cum ap-
pellatiōibus. rota. d. decis. c. iij. in fi. col. ¶ Nec ē respectu
appellati hz vim pemptorij talis terminus. qz potius ap-
pellanti vī assignatus. c. psonas. s. co. aut iudex tantū de-
tulit appellatiōi t tūc cā tractanda ē in curia. s. coram iu-
dice ad quē. d. c. cū appellatōibz s. tñ hic nō vī cē aliquis
terminus pemptorius respectu appellati. respectu aut ap-
pellantis terminus iuris succedit loco perēptorij. ita hic
Imo. ē negociū pīcipale vbi pars appellata hoc petijt
iuxta formā. c. cordi poterit in curia tractari vterius ap-
pellante nō vocato. qz debuit ex quo appellatus hoc petijt
a pīcipio appellatiōis eē iure istructus. t poterit appel-
latus petere vt in pīcipali pcedatur omisso appellatiōis
articulo. d. §. post bec. ita rota. d. decis. c. iij. i. fi. col. d. qz lati-
us. j. dicā. qz in hoc sunt varie opi. an si vult iudex cogno-
scere de pīcipali ē vbi ei pīmissum ē requiratur noua
ptis citatio. aut iudex detulit t assignauit terminū t tūc
pcedit tex. noster. qz t cā tractanda ē in curia. t tūc termi-
nus assignatus hz vim pemptorij tam pro appellatē qz
pro appellato. t ideo hic tex. vītur alternatiua vel a iudi-
ce recepta vel a parte approbata quasi sentiat qz alterz isto-
rum sufficit iuxta assignationē termini: intelligite quo ad
causam appellatiōis a grauamine. S. quo ad negociū
pīcipale requiritur qz a pte appellata sit petītū vt appel-
lans veniat istructus t tūc vel finito appellatiōis articu-
lo poterit appellatus pcedere in pīcipali sine alia citatio-
ne vel petere qz omisso appellatiōis articulo pcedat in
pīcipali. t sit sine noua citatione. d. §. post bec. t rota. d.
decis. c. iij. in fi. col. sed. j. dicam clarius. Aut iudex noluit
appellatiōē admittere t tūc si ps appellata approbat.
cā appellatiōis ē deuoluta ad curia. sed non negociū pī-
cipale. ita Hosti. hic per istū tex. dum alternatiue loquitur.
t seruata forma t modis. c. cordi. §. post bec. etiam erit ne-
gociū pīcipale in curia: rota. d. decis. c. iij. in vltimis
verbis. Semi. d. §. post bec. aut iudex nihil fecit sed pars
approbauit appellatiōem tantū t tūc cā deuoluit cogno-

secundu in curia: si cu no sit aliq termis respectu pempto-
rij quo ad appellatu illa approbatio nihil opabit. qz d3 p
currere assignatio termini l3 operet quo ad appellate. qz
succedit terminus iuris ei loco pemptorij: aut ps approba-
uit appellatione t appellas terminu assignavit t tuc de-
uoluit ca appellatidis cognoscenda i curia. t assignatio ter-
mini h3 vi pemptorij. ta quo ad appellate q3 quo ad ap-
pellatu. t e3 vt hoc ter. ibi. vel a pte approbata: aut appel-
latio approbat a pte t terminus assignat ab hoie: appella-
tus petit vt sup negocio pncipali et pcedat t tuc t ca ap-
pellatidis t ca pncipalis cognoscat in curia. t terminus
erit pemptorius quo ad appellate t appellatu. Ita fuit di-
stinctio ex mente. d. de rota. in. d. decis. cccij. in. pe. t fi. col.
Appellatus tn ipsi appellati no pot terminu ad appella-
tione psequenda pfigere: tn qz no d3 actor vel appellas
accipe terminu sue appellatidis ex psona rei. l. de die. i. pn
ci. ff. q. satisfda. cogat. tu qz cet iniquu vt idultu a iure benefi-
ciu alicui auferat facto sui aduersarij. regula indultu s re-
iur. li. vj. Ita rota. d. decis. cccij. i. i. t. ij. col. Panoz. hic. Be-
mi. in. d. s. post bec. in. ij. col. Et e aduertendu q. vbi dixi q
no h3 appellatio i se vim pemptorij: tuc regit citatio ad
hoc vt p appellatu pcedat sue appellatez cau quo etia p
euz no heret vi pemptorij vbi at vi pemptorij h3 no e ci-
tada ps: t sicut p receptione appellatidis cu assignatioe
termini vi ps citata ad curia pemptorie. Ita si papa sup
ca appellatidis vel pncipalivelit cognoscere i curia. Eti-
am cau quo ca appellatidis vel natura sui vel ca no d3 tra-
ctari in curia qd pot facere papa. Ita Semi. in. d. s. post
bec. in. i. col. tuc vnica citatio emissa a papa in qua ps vo-
cat ad curia legitie h3 vi pemptorij ita vt teneat venire
instructus. nec vltius sit citandus. Ita. d. de rota. d. decis.
sua. crv. que incipit. ite q. in commissioe: t qz d3 q assignatio
termini in cau nostro h3 vim pemptorij intelligit respec-
tu iudicis ad quem no aut respectu iudicis a quo. qz si
iudex a quo aliquid vellet facere de his que pot circa ap-
pellatione de quibus in. c. si a iudice. e. ti. li. vj. in quib3 re-
greret citatio ptis. tuc talis assignatio termini no suffice-
ret quo ad huc actu: s3 deberet citari ps: qz terminus iste
operat pemptorius quo ad iudice ad que no aut quo ad
iudice a quo. Et io si vellet pnuciare iudex a quo appella-
tione deserta in cau quo potest de q dixi in. c. ex rone i. xv.
.q. pncip. iste terminus pemptorius no excusaret eu q mi-
nus regrat citatio. ita Panoz. hic in. vj. col. t ita. d. Phili.
perusinus. Et p predicta habetis qd de negocio prin-
cipali. nunquid pdicti effectus vt ca cognoscat in curia. t
terminus heat vim pemptorij heat locum et in negocio
prin. Et dicite regulariter q. no: nisi cau quo iudex detulit
set appellatidis t assignasset tepus ad psequendu. qz l3 su-
per negocio pncipali no possit pcedi isto casu omisso ar-
ticulo appellatidis. tn pot illuz finitu ex quo ca pncipalis
est in curia. Poterit sup ipso pcedi. vt notat i. d. ci. s. post
bec. t i. d. c. cu appellatib3. Ideo ille casus sequit ef-
fectus prius qz negociuz pncipale agitabit i curia. t et
alius effectus qz talis citatio habebit vim pemptorij: vt
possit pcedi ad vltiora. Ita rota in. d. decis. cccij. Et pri-
mus effectus bene sentit Panoz. in. iij. col. S3 circa scdm
videtur tenere prius. do. Anto. t Imo. qz illud pemptori-
um vi soluz esse in ca appellatidis. ergo no extedet ad caz
pncipale t faciunt q dica in sequenti falencia. Itē nisi
appellatio fuisset approbata a pte t petituz vt sup nego-
cio pncipali in curia pcederet p appellatu extitisset. t as-
signatu eet tps ab hoie: qz tuc prius effectus sim omnes
sequitur. qz causa deuoluitur ad curia etiam pncipalis.
Secundus autem effectus sim. d. de rota. etiam sequi-
tur in. d. decis. cccij. quia habet vim terminus assignatus
hoc casu pemptorij. t ideo super pncipali non erit
vltius citandus. mouentur per ter. in. d. s. post bec. vbi
assignato termino ab homine qn pars petit vt super prin-
cipali pcedatur in curia videtur appellatus citatus. vt ve-
niat instructus etiam super negocio pncipali. ergo dicta

assignatio termini h3 vim pemptorij. In cotrarium
tenet. d. Anto. t Imo. hic. q. imo non videbitur perem-
ptorie citata pars super negocio pncipali. S3 iudex no
obstante pncipione temporis debet si vult procedere i
pncipali ipsas ptes citare: t pro hac pte facit ter. in. d. s.
post bec. du dicit q iudex sim q de iure fuerit pcedat. mo
illa verba sim q fuerit de iure pcedendu: no habent effe-
ctum pemptorij. c. causaz que: t ibi glo. s. de rescrip. ergo
nec ille terminus habebit viz pemptorij. Et faciut nota
p Bar. in. l. si finita. s. iul. in. iij. col. ff. de dam. infe. facit etia
ter. in. d. ci. s. q si appellator. vbi df q si appellator pcedi-
cta no seruauerit t sic puta no venerit in termino q caret
appellatioe t codemnatur in expensis t remittitur ad in-
dicem a quo ergo ille terminus precise non h3 vim pem-
ptorij vt iudex ad quez i pncipali pcedat. ergo l3 no co-
pareat i termino super negocio pncipali no pcedet ad
vltiora. potuit. n. ignorare pars an papa velit ipse pce-
dere an velit remittere causam ad iudicem a quo pnci-
palis negocij. Et ideo vt de hoc certioraretur d3 citari qz
euz prima assignatio termini circa pncipale negocium
sit incerta no valebit. t iste debet citari denuo per ea q
habentur in. l. aut qui aliter. s. i. ff. q. vi aut clam. in. l. r. s.
s3 si. r. p Bar. t alios de x. ob. facit et qz ter. noster p que
inducitur assignatio termini que habeat vim pemptorij
loquit solum de ca appellatidis. vt p3 ex pncipio ergo n
extendetur ad cam pncipale. Glo. in verbo obtineat
in. fi. ex glo. relata ad ter. habes q lapsus termini de quo i
ter. nro h3 vim pemptorij: eo qz appellate no veniete vel
et appellato vt voluit glo. sequens in verbo abntem. que
p hoc sit expedita. pcedi poterit in ca appellatidis ad vl-
teriora. sed cotra opponit Panoz. post Imo. de. c. psonas
s. eo. vbi p lapsuz teporis assignati ab homine inducitur
desertio appellatidis. mo deserta appellatioe et de con-
sensu ptium no pot ad vltiora pcedi i ca appellatidis
ele. si appellatorem vbi ter. eo. ti. no glo. in. l. si diuersa. C.
de transac. ergo no poterit appellatus nec appellans post
lapsum huius termini procedere in causa appellatidis.
Pro so. dicite q cotrariuz procedit qn neuter neq ap-
pellans neque appellatus in termino psecuti sunt appel-
latione. ter. aut nr pcedit qn appellatus in termino cepit
psequi qz tuc in cotumacia no psequetis poterit pcedi
ad vltiora: t ita cessat prius. In p clarioz intellige
tia ex mente. d. Anto. t Imo. hic t et ex mente Panoz. in
d. c. psonas. dicite. q. c. psonas loquit quo ad excluden-
du appellante. vt si appellatus post terminu non proce-
dat tuc bn per lapsum termini deseratur appellatio. sed si
post inchoatum pcessuz vel post paritu terminu per alte-
rum cor. appellatus velit psequi tuc poterit pcedi ad vl-
teriora non obstante lapsu termini ta ex parte appellatis
q3 ex parte appellati. vn de distinguatis dum querit vtru
post lapsuz tps assignati ab homine vela iure ad appel-
lationem psequendam possit ad vltiora in ca appella-
tionis pcedi. an vero cescatur deserta. aut neuter coruz
psecutus e appellatorem intra tempus t tunc habet ap-
pellatio p deserta. nec i ea ad vltiora pcedi pot. Et ita lo-
quitur ter. in. de. si appellatorem allegatus pro cotrario
t ita glo. in. d. l. si diuersa. aut vnus psecutus e appella-
tionem intra tempora t tuc aut e q possit iputari negligē-
tia appellanti quare in tepore non e psecutus vel no fini-
uit. t appellatus ipse prope finem temporis cepit psequi
t tunc appellans lapso tepore si appellatus psequat ap-
pellatione qd pot non obstante lapsu termini. vt vult hic
d. Anto. t Imo. t e bous ter. t ibi habetur in. c. ex pte. s.
s. de rescrip. Panoz. in. d. c. psonas. poterit illo casu ap-
pellans t ipse psequi beneficio appellati sicut in simili
videmus. l. si post mortem. s. fi. ff. de bon. poss. contra tab.
si tamen appellatus qui cepit psequi ante lapsum tem-
poris nolit post appellatidis vltius pcedere poterit pe-
tere executione snie. ex quo appellatio e deserta: vt vidius
in. c. ex rone. s. eo. nec illo casu poterit appellans velle ipe

De Appellationibus

prosequi post lapsu temporis beneficio appellati. q2 ex quo appellatus renunciat psecutioni et contentat q2 appellatio sit deserta nō audiat appellans post lapsu tps. q2 est quid sibi imputetur. ex quo fuit negligēs. ita Spec. eo. tit. §. nūc breuiter. xxi. §. pone. et iō dicit hic Panoz. q2 caute faciet appellatus. l3 ceperit psequi appellationē ante tempus vel i ipso tpe. lapso tpe petere executionē snie. ex eo. q2 appellatio est deserta. et illo mō excludet appellantez ne veniat et beneficio suo velit et ipse audiri psequendo appellationē. iuxta notata in l. petendc. C. de tēpo. in inte. re. si. pet. nec moueat q2 prosequendo appellationē faciet ipz condemnari in expensis et suā sententiā cōfirmari. q2 expensas poterit principaliter petere via actionis. s. ex conditōe ex canōe. c. reprehensibilis. §. eo. vt dixi. et dixi lati^o in c. ex ratione. §. eo. et notate s. m. Inno. hic q2 i refectione istarum expensarū quas soluit appellās appellato veniet et expense litis appellationis. et et oēs expense facite. ppter ea q2 appellatū est. respectu aut confirmationis sententie satis confirmat ex quo deserta est appellatio vt vidimus in d. c. ex rōne. si tñ appellatus vellet in aliquo sententiā primā reformari q2 pōt deducere in appellatione interposita per aduersariū. et tunc cōsiliuz Panoz. non esset bonuz p ea que dixi. §. in rubrica in ultimo effectu appellationis et que habent in l. si. C. qñ. puoc. et in l. ampliozem. in pñ. ci. C. eo. et in c. rainucius. j. de testa. iō in hoc esset magna utilitas appellati. q2 pōt post lapsum tps psequi appellationē ab appellante deserta. petēdo in aliquibus quod intendit sniaz reformari. et in alijs confirmari. et ita ē tex. s. m. vñū intellectus et ibi per Panoz. in d. c. ex parte. §. nō posset tñ appellatus qui post lapsu tps ceptā p se appellationē psecutus est renunciare amplius psecutioni vt excludat appellante. q2 illud pcederet reintegra. sed iste iā psecutus est post desertionē. ita sentit hic Imo. et faciunt que notat Imo. in c. ex conquestione. l. ip. de resti. spoli. et sentit hic Panoz. otrarium. tñ sēnt hic Panoz. l3 pro opi. Imo. faciat tex. bonus in d. l. si post mortē. §. si. et faciunt notata per dños de rota decis. sua. lxxvi. que incipit. itē si appellatus. et c. lxxxiii. que incipit. itē q2 appellās. et qd notat. do. Anto. et Panoz. in c. psonas. circa fi. §. eo. et Imo. in d. cle. si appellationē. et notat in d. c. ex parte. §. aut vero non fuit appellans negligens in psequendo et tūc etiā inuito appellato pōt appellans post desertionē vti pcessu per appellatuz inchoato ante desertionē. ita rota in d. decis. lxxv. et c. lxxxiii. et ita Panoz. et do. An. in d. c. psonas. et Imo. hic. S3 qualiter dicitur p appellatū ante desertionē inchoatā fuisse psecutionē appellationis p ipm appellatū. Et dicit hic Imo. allegans Feder. de sen. cōsi. suo. clxxv. q2 incipit In lectione heri lecta. et in consilio sequenti. vbi ponit totam istam materiam q2 sufficit q2 i termino appellatus se presentauerit corā iudice ad quem paratus suscipere iudiciū vel impetrare cōmissionem casu quo est extra curiā cōmittenda et tunc poterit post desertā appellationē ipse psequi et mouetur p textū hic in x. si. si quis autē. vbi papa vult qd in ipso termino satis sit lites impetrare. imo punit si ante impetrauerit quando terminus est assignatus ab hoīe. ergo appellatus ante terminū nō artat ad prosequendū aliter. sed satis est q2 i termino veniat et satis dicit prosequi. et si re scriptū non impetrauerit dūmodo se presentet do. Anto. hic tenet cōtrariū qd requiratur qd impetrauerit et psecutionē inceperit salte3 ante terminū. Glo. in xbo pemptorie. in fi. habetis primo ex gl. equipationē huius termini ad pemptoriū q2 cōiter mittit in sententijs. et q2 gl. vide sententia q2 sine isto pemptorio lis cēt cōtestāda in cā appellatōis. dicite q2 si loquimur in appellationē interposita ab interlocutoria lis nō esset cōtestāda. c. interposita. §. i. j. eodem et est ratio. naz interlocutoria fertur super aliquo incidenti vel emergenti. sed super incidenti non est lis cōtestanda vel emergenti. c. prudentiā. §. sexta. §. de offi. del. nec ideo in appellatione super bis interposita requiritur l. cōt. quo autē ad appel-

lationē interposita a diffinitiuā an requiratur litis contestatio. dixi. §. in Rubrica. et videbimus in c. p. tuas. j. co. l3 hec procedūt respectu ipsius cause appellationis. in causa aut principali si iudex ad quē. verificata appellatione in ea procedit terminus. iste pemptorius de quo hic non sufficeret. sed requireretur lit. cōtesta. et citatio. ita Jo. an. hic tñ de citatione dicite. vt. §. dixi. ¶ Habetis secundo ex glo. q2 non pōt iudex facere gratiam prorogationis termini qñ per lapsu termini iam est questus ius parti. q2 intel ligit hic Bal. esse veruz sine cā. ex cā aut bene poterit et sic habetis q2 l3 dilationes possint a iudice prorogari p nutu voluntatis. vt in c. i. §. de dila. tñ quando per lapsu dilationis cēt ius questū pti. puta stante statuto q2 si quis itra primā dilationē assignatā a iudice nō pbauerit exceptio nem habeatur pro confesso. quo casu ius queritur parti p lapsum dilationis. tunc elapso termino non poterit iudex prorogare nec gratiam facere. ita Panoz. hic. per istam glo. et faciunt que voluit Bald. in l. pemptorias. circa principium. C. sniam rescin. non poss. vbi voluit q2 dilationes de consensu partium assignatas non possit iudex prorogare nisi ex cā. faciunt notā per Archi. in c. pia de excep. li. vj. ¶ Sed pulchrū esset scire nunquid an lapsu tēpo ris qñ p dilationē querendum esset ius pti possit iudex p rogare. et videtur dicendum q2 sic. ex cā. et ita videtur sentire hic Bal. et faciunt que dixi in c. psonas. §. eo. vbi posui an iudex. possit terminum per se assignatum ad prosc quēdum appellationē prorogare. et ita credo declarāda que pro dicta sunt. faciunt nō. i. c. cu3 sit. §. eo. et notā per Bar. i. l. cu3 stip. sim mibi a proculo. ff. de ver. ob. ¶ Glo. in verbo. saluis exceptionibus. i. si. habetis vñā declaratio nem ad tex. nostrum. p quā videtur sentire glo. q2 tex. noster inquātū vult qd terminus hic assignatus. sit pemptorius. nō procedat in appellationē a diffinitiuā. q2 in illa talis terminus nō est pemptorius vt possit post eius lapsu ad vltiora pcedi. s3 imo opabit plus. q2 snia trāsbīt in re iudicatā nec alius pcessus sup ea fiet. et hāc opi. t3 hic Host. et Imo. Card. tenet priū de directo. q2 imo tex. noster habeat locū et in diffinitiuā. nec obstat xxi. iste saluis. q2 nō opponit exceptionē ex eo q2 denegat in totū predicta vt terminus nō habeat vim pemptoriū. sed vt significet q2 i diffinitiuā ē aliquid plus. nō solū. qd possit pcedi ad vltiora vigore dicti pemptoriū. S3 et possit p se si velit petere executionem sententie tāquā deserta appellationē nec ad vltiora velle pcedere disputando super meritis ipsius sententie. et sic istud. saluis. etiam referuet optionem remediorum ipsi appellato a diffinitiuā. q2 possit si velit vti termino pemptorio et sic procedere ad vltiora. possit et si illud nolit acceptare vti desertione. et petere simpliciter executionē snie. et hūc intellectum approbat hic. do. Anto. et Panoz. l3 dictum ita generaliter non sequatur. q2 tex. noster habeat locū in appellatione interposita a diffinitiuā respectu pemptoriū. vnde media fuit sententia. Spec. eo. ti. §. qualiter xxi. porro. quē ipsi sequuntur distinguentes. aut cōsideramus tex. nostrū in quantum loquitur de re ceptione facta p iudicem et assignationem termini. et tunc in diffinitiuā nō habeat locū tex. nri. q2 delatio iudicis in appellatione a diffinitiuā nihil opatur quo ad deuoluēdū cām ad curiā i cognoscendo. q2 omnino siue velit siue nolit iudex deferre. delatio appellationis fit a iure in diffinitiuā. glo. ē in c. i. in verbo. statuit. et facit tex. in c. non solū eo. ti. li. vj. si vero fit a iure. expressio eoz q2 tacite iussit nihil opatur. l. iij. cū vulgaribus. ff. de leg. i. c. significasti. §. de elec. ergo delegatio iudicis nihil opatur in diffinitiuā. si nihil opatur effectus tex. nri. nō habet locū i simplici assignatione termini. §. nec et in assignatiōe facta cū delatiōe q2 nihil operat. et faciūt q2 dixi in textualibus. post mentes Jo. an. et Imo. et sic habetis qd i appellationē a diffinitiuā cā appellatōis si ad curiā iterpōatur erit i curia causa tractāda et ē rō. q2 si hoc opat delatio iudicis qñ appellat ab interlocutoria vt et d. soluat negociū pncipale. vt. §. dixi

sup glo. in verbo. appellauerit ex mente rote decis. predicta. c. iij. z. Semi. in. d. s. post bec. d. Anto. in. d. c. venies ergo ita in delatioe que fit a iure. qz ius desert appellatio ni a diffinitiva interposita. aut consideramus tex. nostre respectu receptionis facte a parte. z assignato termino ab hoie. z tuc ex quo: quo ad parte multu operatur talis receptio: qz a iure appellatus iam no habet approbare appellatione. ideo cum ita et sit in diffinitiva sicut in interlocutoria: vt neutra eaz videatur a iure approbanda a parte appellata. ergo tex. noster in vtraqz locu habebit. cu no sit dare ratione diuersitatis: no obstat argumetu. glo. nostre dum vult qz immo post lapsum termini in diffinitiva sit magna ratio diuersitatis. qz sententia firma manet z sic no est ad vltiora pcedendum. qz hoc est verum appellatio illam viam eligente. sed si velit eligere viam procedendi ad vltiora: vt sententia in aliquo reformet: tunc non negatur quin si cepit aliquo modo procedere ante lapsum termini hoc possit. vt est conclusus. s. in verbo. obtineat. ergo respectu illius processus ad vltiora idem erit in appellatione a diffinitiva qd i appellatione ab interlocuto. cu ita procedat ad vltiora vno casu sicut alio. bene hoc fatetur hic Panor. in fi. v. col. z in prin. vj. qz respectu iudicis a quo iste terminus peremptorius nihil operabitur. z sic si velit sententia diffinitiva exequi debebit citare partem. z in omni alio processu que faciet ad vltiora puta post appellatione ab interlocutoria deserta. ex quo reuertitur causa ad euz. **Glo.** in verbo. rata manet ibi. l. furti glo. bene loquitur in ea ibi medio tempore. io sentit glo. qz excommunicatio ex quo fertur post appellatione sit nulla per remedium attentati. z ideo deserta appellatione non valeat neqz teneat: qz per desertionem no reconualescunt attentata. z ita voluit glo. in. c. l3. de sen. excō. li. vi. que gl. l3 loquatur de censuris tñ id est etiam in alijs sententijs attentatis post appellatione. z alijs quibuscunqz attentatis qz est eade rō vt qd nullum est non possit reconualescere tractu tēporis. Regula non firmatur. de re. iu. libro. vi. z ita tenet hic Imo. z Panor. z Imo. in. c. ex parte. s. de re scrip. z Lap. allegatioe sua prima ad fi. z allegatione. ij. z rota decis. cxxij. que incipit. atē si post inhibitionem. imo et si renunciaret appellationi pars expresse attentata no reconualescerent. ita Panor. per illum tex. in. c. cum venisset. s. de eo qui mit. in pos. tñ si attentata sunt in fauore appellati puta solutio vel alia pitio sententie directa non obliq. no reuocant. Jo. an. in. d. c. l3. Ang. de aretio in. l. si sepe ratim. in. s. fi. ff. eo. in. iij. col. z ibi intelligit de pitione sententie spontanea. l. tale pactum. s. qui puocauit. ff. de pac. l. ad solutione. C. de re iud. z ibi qz per talem partitione renunciat appellatione interposita z iterponede. z sic erit duplex via reuocadi ista attentata. vna summaria z expedita. vt imploret officium iudicis super ipsa reuocatioe z prima est priuilegiata: qz summarie sine libello z lit. cōte. finiat. glo. est in de. ij. vt lit. pen. alia est via ordinaria. vt via actionis repetendo id quod est attentatu siue ablatu pendente appellatione. z agendo super nullitate si propria actio cōpetit. puta interdicti. vnde vi illa vtendo. sin minus conditione sine causa. ex quo illa attentata sunt nulla. per ea qz videbimus in. c. dilecto. j. eo. habetur in. l. si exprecsus. ff. e. z vna istaru viarū deficit deserta appellatione quia attentata post appellationem deserta appellatione: l3 nulla remaneant: tñ no pcutunt retractari prima via summarie per officium iudicis: sed secunda via: scilicet principaliter agendo super nullitate via ordinaria litē cōtestando. z c. ita rota decis. sua prima. in quantum etia glo. vult qz respectu appellationis interposita post sententia dia sit inter censuras z alias sententias glo. bene loquitur. z dicaz de rōne in. c. pastoralis. j. eo. in ea in fi. notate glo. que vult qz l3 sententia censure per appellatione non suspendatur tñ snia depositiois suspendit per appellatione. z glo. cōmendant oēs. **Sed** cōtra in de positione inest suspensio. c. cu3 no ab hoie. z in. c. at si clerici. s. de iud. suspensio est snia cē

sura. c. querenti. j. s. ver. sig. Sententia censure no suspenditur per appellatione. d. c. pastoralis. et ipsa suspensio. c. is cui. de sen. excō. li. vj. z faciunt que dixi in. c. ad bec. s. e. si ergo sententia censure no suspenditur per appellatione z depositio habet in se suspensionem z sic censuram: ergo sententia de positionis non suspenditur per appellationem: soluunt doc. qz contrarium procedit in sententijs censuraz de quibus in. c. querenti. j. de ver. sig. s. excommunicacione. interdicto. z suspensione quia illa equiparantur d. c. ad bec. sed depositio non est de istis. ergo in ea non habebit locum regula que in alijs censuris. vt per appellatione no suspendatur. Et dū dicit in de positione inest suspensio nō datur vtz sed nō illa directa. de qua i. c. querenti. Et ē ratio drie p quā magis apitur so. nam ppter ea dicte tres censure excommunicatio z c. no suspendunt p appellatione. qz sunt medicinales. c. i. de snia excō. li. vj. sunt eniz vt peccator conuertat z peniteat z cesset contumacia. c. ex parte el. i. j. de ver. sig. vnde vt celerius conuertat iura no pmiserunt qz per appellatione censure suspendatur. Sed de positio non ē medicinalis: sed pena. de cuius natura ē vt sit ppetua. qñ imponitur rōne delicti. c. tue. j. s. pen. c. ex lit. teris. s. de consti. Si ergo depositio ē pena delicti. d. c. cum no ab homine: nō ē medicinalis. nec dato qz pars velit cessare a cōtumacia tollitur depositio. io magis de facili per appellationem depositio suspenditur. quia nō ē medicinalis sed punitiva: z p ista ratione infert hic Panor. nō limitationem ad. d. c. is cui. qz nō habebit locum in sententijs suspensiois. vel interdicti latis pp penā delicti sed solum in latis ppter cōtumacia. naz scitis qz suspensio potest fieri propter delictu in penā eius nulla pcedete contumacia Imo. i. c. i. j. de excō. pl. interdictu pōt inferri in penā delicti. Imo. in. c. vt priuilegia. j. de priuilegiis istis casibus cum non sit communiter censure medicina. sed pena: suspenditur p appellatione. Ita colligit Panor. ex decis. glo. nre ex quo depositio habet in se suspensione z et ex ratione predicta. **Aliud** habetis ex glo. qz gesta per ep̄m depositu pendete appellatione valent z et sustinentur deserta appellatione. Et sic habetis ex illa glo. nō limitatione ad. l. furti. i. prin. ff. de his qui not. in fa. dum ibi dicitur qz deserta appellatione snia retro trahitur: z videtur condemnatus o crimie qd infamat retro fuisse infamis a die snie deserta appellatione. qz illud non habet locum in his que geruntur virtute publici officij. quia tuc sententia depositiois ab officio confirmata p desertionem appellationis. nō tamen reddit nulla gesta medio tempore pendete appellatione virtute publici officij. Et faciunt nota per Imo. i. c. cu3 dilectus. s. de consue. in. c. ad proban. s. ti. i. nō. in. c. si celebrat. j. de cleric. excō. ministr. in. l. barbarius philippus. ff. de offi. preto. Et intelligit. d. Phil. hoc verum ē in canonico deposito. quia gesta p eum medio tempore pendente appellatione a de positione. virtute sue canonice valebunt z tenebunt sicut gestum per hunc ep̄m qz nō ē dare rōnez diuersitatis. z sic ex istis infert qd et gesta medio tpe pendente appellatione virtute priuati officij valent z tenent deserta postea appellatione. nam que gerit canonicus vt cāonicus gerit virtute priuati officij. ita. d. Anto. post Imo. in. d. c. cu dilectus. secus in his que geruntur virtute iuris priuati. non aut officij. puta damnatus ad mortē qui non pōt testari appellauit pendente appellatione fecit testamentu. deserta ē postea per eum appellatio reddetur vt ex retro nullum testamentum qz vt ex retro damnatus. d. l. furti. in prin. Et notatur in. l. qui a latronibus. i. ff. de test. in. l. si quis filio exheredato. s. bi aut. ff. de iniust. rupto. z sic gesta pendente appellatione vigore iuris priuati illa deserta reddunt nulla. **Glo.** in verbo absente. in fi. notate ex illa glo. fm Bal qz sicut admittitur volens purgare suam contumaciam quam incidit p lapsum temporis assignati ab homine cuius effectus ab hoie dependet vt ē in citatione ad audiendū sniam vel ad aliū actū ita admittit purgatio cōtumacie aduersus lapsum tps assigna

De Appellationibus

ti ab homine cuius effectus ab homine dependet ut est in citatione ad audiendum sententiam vel ad alium actum ita admittitur purgatio contumacie adversus lapsum tempus assignatum ab homine cuius effectus dependet a iure, putat in termino assignato ad persequendum appellationem sed effectus eius producit a iure. si desertio appellationis. et idem dicit Bal. de termino assignato a iure. quod si statutum assignat terminum admittitur purgatio adversus illam contumaciam. c. i. si. de elec. li. vi. c. potuit. s. de loca. **C**lo. in vbo. careat impetratis in fi. habetis ex glo. quod tempus assignatum ab homine ad impetrandum vel petendum non computatur in anno ad persequendum appellationem Jo. an. et contra doc. reprobant glo. quod imo computatur illud tempus in anno ad finiendum appellationem dato a iure. mouent. nam inuenta ad unum effectum non debent operari primum. c. ad nostram. c. suggestus. s. eo. l. legata in uti liter. ff. de leg. i. Si assignatio terminum in causa appellationis est inuenta ad faciorem expeditionem cause. c. peruenit. el. primo. s. eo. si autem non computaretur in anno sequeretur prius effectus. quod progaretur causa. ergo tale tempus in anno debet computari. **C**lo. in vbo. contumacie. in fi. habetis ex gl. iuncto tex. quod preueniens in impetrandum tempus assignatum ab homine puniatur. quod non valet rescriptum impetratum ante tempus. Item puniunt in expensis: Et sic ex quo pene sunt molliore regula in penis. de reg. iur. in. vi. l. pe. ff. de pe. habetis inferre quod alia pena non puniet iste preueniens terminum. Et ideo si puta assignato termino mensis ad impetrandum appellatam venerit. xx. die et impetraverit Rescriptum reddet nullum et condemnabitur in expensis. si tamen deserta non erit appellatio quasi non venerit in tempore. vel non fuerit persecutus. Et sic hanc penam desertio non patietur quod assignato tempore mensis omnibus dies debet esse de termino. glo. in cle. ii. in vbo. intra et in cle. sicut. in vbo. a die eo. si ideo quocumque die termini. venerit dicitur persequi non inducet desertio appellationis. et ita voluit. d. Ant. et Imo. hic. et Sede. in p. ii. incip. in lectione herilectas. et de hoc est casus in. d. c. ex insinuatione ut ibi induco i. eo. **C** habetis et ex glo. quod condemnatio in expensis per desertentem appellationem fit per iudicem ad quem dixi. s. in. c. ex rōe. in. vi. q. vel circa. s. eo. **C** Sed dicta Immo. accedendo que erunt expense de quibus habebit rationem in causa appellationis. et dicite hanc Immo. et Bal. hic. quod habebitur ratio expensarum factarum a die appellationis quecumque propter causam appellationis facte sunt. etiam ratione retardati processus. Et quod plus est si non est condemnatus in principali super expensis vel minus aut plus est condemnatus in causa appellationis iudex ad quem poterit condemnare vel reformare primam condemnationem in expensis factis etiam in causa principali. quod secundum Immo. hic iudex ad quem succedit in officio iudicis a quo ut in his in quibus extendebatur officium iudicis a quo et que poterat iudex a quo ex officio succedit iudex ad quem. et facit tex. in. c. Raynaldus. et in. c. Raynaldus. j. d. testa. De. de ancha. in. c. fi. eo. l. vi. d. Anto. in. c. significauerunt. de except. habetur et in. l. fi. C. qui prouo. imo taxationem huiusmodi expensarum poterit etiam si ab eo non sit appellatum iudex ad quem moderari vel reuocare. ita Immo. hic. et in. c. fi. s. quod metus cau. Et ideo si obrinisset in causa principali et nunc in causa appellationis succumbit ex eisde actis. poterit iudex ad quem condemnare in expensis prime instantie secus si succumbit ex nouis actis. Ita rota decis. cclij. que incipit item hanc. et Bal. in. l. generaliter. s. sed cum iuramento. C. de reb. cre. et iure iurando. Ita inferitur ex predictis. faciunt quod notat Bal. in. l. fi. C. qui prouoca. non est necessaria. Panor. in. c. finem litibus. s. de dolo et contumacia. qui autem ex nouis actis reuocatur sententia non debet fieri condemnatio expensarum Bal. in. l. eos. s. fina. C. eo. rota in. d. decis. et Matheolanus in notabilibus suis notabili. lxxix. nisi ex nouiter actis appareat quod a principio non habuit iustam causam litigandi. puta quod producit instrumentum liberationis facte per ipsum principalem. nam non excusaretur hoc casu per sententiam primam ab expensis ita Ang. de aretio in. l. negotiorum in principio. in. vi. col. ff. eo. Sed quid si iudex tulit sententiam

interlocutoriam non condemnauit in expensis usque ad quod tempus poterit condemnare in expensis ratione illius interlocutorie. Et dicit Immo. hic que sequuntur hic doc. quod usque ad diffinitiuam. quod condemnatio expensarum dependet ex iudicis officio. ut non. per glo. i. c. fi. s. de rescrip. et ibi docto. notat in. l. terminato. C. de fruc. et lit. expen. in. l. sancimus. C. de iudic. Ideo poterit per eum fieri donec durat eius officium. et sic usque ad diffinitiuam. capi. in litteris. super pra de offic. delega. l. iudex et in. l. Paulus. ff. de re iudica. **C** Sed quid si pronunciat supra expensis post interlocutoriam ab hac pronuntiatione non est appellatum nunquid poterit appellari si post. x. dies taret a taxatione expensarum. et voluit Immo. quod non nisi modum excederet in taxando. quod illa taxatio est executio sententiae iam late et ab executione non appellatur nisi modum excedat. c. quod ad consultationem et ibi habet supra de re iudic. dixi in. c. nouit. s. eo. et hoc dictum Immo. commendat Ludo. in singularibus suis. do. Anto. i. c. pastoralis in principio. j. eo. in. c. quinquaginta in. iij. col. s. de iure iuram. Immo si post interlocutoriam pars que in ea fuit contumax condemnatur in expensis non poterit appellare si perseuerauerit in contumacia et contumax fuerit in tempore condemnationis expensarum. secus si illo tempore non fuit contumax quod contumacia que fuit in interlocutoria non habet ei obesse quo minus possit appellare a condemnatione expensarum si in ea non est contumax. Ita Li. in. l. sancimus. C. de iudic. Bal. in. l. terminato. C. de fruc. et lit. exten. tñ ubi esset interlocutoria que non redderet iudicium retro nullum vel non repabilis per appellationem a diffinitiuam simul deberet ferri condemnatio expensarum cum ipsa interlocutoria nec posset ex intervallo ultra unam diem ferri. quod effectus huiusmodi sententiarum non dependet nec porrigitur ad diffinitiuam et ideo non posset usque ad diffinitiuam condemnare in expensis. glo. e. in. c. finali in verbo parat. e. li. vi. de quo dubitarem quod illa glo. hoc non dicit. Et istud est directum per Immo. hic et contra doc. **C** Sed quid si appellans fuit contumax quo casu venit condemnandus in expensis. nunquid poterit excusare contumaciam suam aliqua iusta causa. an vero ex quo non venit condemnabitur in expensis. et videbat quod posset excusare per tex. i. c. fi. de elec. li. vi. i. l. qui solidum. s. et. ff. de leg. ii. In contrarium determinat Bal. in. c. ex partes. s. d. rescri. quod vult quod usque adeo appellans non veniens condemnari debeat in expensis quod nulla excusatio eum excuset. et sic per c. reprehensibilis non admittitur excusatio ne appellans condemnatur in expensis si tamen persecutus esset appellationem et succubisset tanquam temere appellans posset condemnari in expensis. Si illo casu bene admitteretur excusatio. an iustam causam litigandi habuerit vel ne. Ita Panor. et Imol. in. c. finem litibus. s. de dolo et contumacia. **C** Vnus est non omittit quod voluit hic. Immo. ad quod quotidie allegatur. quod et parte non petente poterit iudex condemnare in expensis factis in lite et ante litem contestatam. sicut et ante litem contestatam posset mulctare. l. i. ff. si quis iudici. non obtemp. ad l. ediles. s. sciendum. ff. de edili. edi. dicit quod non prohibet ille tex. quin ad ea que sunt ante litem contestatam coram eo extendatur officium iudicis. et ita hic sequitur Panor. **C** Sed nunquam propter condemnationem expensarum omissam pars possit appellare. dixi in rubrica circa fi. **C** Et in quibus expensis possit appellans condemnari quare ne habeat rationem in causa appellationis dicite ut per Bal. in. l. eos. s. fi. C. eo. et late per Cano. in. c. finem litibus. is. s. de dolo. et contumacia. in. c. i. de sequestra. pos. et fruc. per Panor. et ibi carrotium expensarum per eum. Bal. in. l. terminato. et Bart. C. de fruc. et lit. expen. Nota et in. c. ex partes. s. de rescrip. per Bal. in. l. prope. ran. s. fin autem reus. et in. l. sancimus. C. de iudic. ponit aliquid Bar. in. d. l. qui solidum. s. et. **C** Pro complemento materie contumax in expensis est condemnandus. et iudex non condemnans facit litem suam. l. sancimus. C. de iudic. **C** Etiam hic queritur an qui appellauit deserta appellatione poterit agere per iudicem a quo quod fecerit litem suam siue inique pronunciat. et concludit hic Panor. post alios quod sic

etiam si sit exclusus appellans qz nō l3 tertio appellare vel alio qūqz mō sit exclusus vt nō possit āplus molestare ad uersarium. nā per hoc excluditur quin possit venire cōtra iudicē in l. cū queritur. ff. de excep. rei iudi. Bar. in. l. si iudex. ff. de varijs et extraordi. cog. Ange. in. l. si filius famili as. ff. de iudicijs. facit glo. notabilis in. c. pastoralis. §. quia vero de offi. dele. in. fi. glo. magne. De. de ancha. in. c. i. i. fi. de re iudi. li. vj. Bal. in. l. si. C. de pena iudicis q male iudi. Inno. i. c. sacro. i. verbo reuocare de sen. excō. Bar. disputatōne facit i materia q̄ icipit a snia iudicis qui p imperi tiā. Ange. in. l. iij. §. m. cū. ff. de dāno infec. ibi ludo. Bal. in. l. obseruare. §. p̄fici. ff. de offi. p̄cōsul. et legati. in. c. i. de pace. iur. fir. Ang. i. l. i. in prin. et Bal. i. l. si. ff. q quisqz iur. ris. Ange. in. cōfi. clxxxvi. q̄ incipit nunc videndū circa fi. glo. et Bart. in. l. i. in fi. prin. ff. co. Ang. de aretio in. d. l. i. in prin. i. ij. et ij. col. ff. e. glo. i simili. i. d. l. i. et ibi Bar. ff. q q̄ que iuris. facit tex. in. l. si propter iudiciū. §. si. ff. si messor falsū mo. dixerit. p quē tex. Bal. in. l. cū duobus. §. si. ff. p for cio. dixit q̄ qui p̄misit stare snie iudicis si ille inique p̄nū ciat pōt agere ad interesse cōtra ipm iudicē. et ad predicta vide q̄ dixi supra i Rubrica. e. ¶ S3 nūquid si iudex con uentus qz fecit lūc suā soluit itersse pti ptra quā p̄nūcia uit absolūdo ab expēsis uel eas omittendo poterit id q̄ soluit repetere a pte in cuius utilitatē omisit p̄dēnare i ex pēsis uel absoluit. et pcludit Bal. in. d. l. sancimus q non l3 alleget Spec. tenuisse cōtrariū. et facit tex. et ibi Bald. in. l. mancipia. C. de ser. fugi. vbi probat q iudex qui fecit lites suā et p̄pterea punitus ē. illud repetit a pte ne sic malicia et dolus p̄deset doloso cōtra. l. si heres. ff. ad. l. falc. tñ vbi semel refecte sūt expēsi in cā principali vel interloc. d illis reficiendis amplius nō hēbitur rō puta i cā appellatiōis uel i p̄nūciatiōe a diffinitiuā. Ita Bal. per. l. si seruus. §. bone. ff. de condi. furt. ¶ Sed vt nihil ommittamus querit Dost. nūquid q̄ hic dī q̄ ille terminus h3 vim pemptorij hēat locum tā in termino iuris qz hominis. et tenet q̄ sic qz tex. nō loquit̄ generaliter d̄ termino appellatiōis. nec ape rit magis de termino p̄fixo ab hoīe qz a iure. ergo generali ter et i vtroqz itelliget. c. qz circa. j. de p̄uul. ¶ Cōtrariū t3 hic Jo. an. q̄ nō hēbit locū i vtroqz termino l3 solum in termino iuris vt hēat vim pemptorij. nam terminus hoīs datur ad p̄sequēdū. non aut ad finiedū. c. p̄sonas et ibi di xi. §. eo. nō mirū si h3 vim pemptorij vt p eius lapsus pos sit ad vltiora p̄cedi. qz lapsus ipsius termini nō ipōnit finē de necessitate appellatiōi cū non sit ad finiedū. termi nus aut iuris ē ad p̄sequēdū et ad finiedū. cle. sicut. eo. ti. ergo p lapsus eius nō pōt dici q̄ effectus pemptorij sequa tur cū hēatur cā p finita. et sic nō pōt p̄cedi ad vltiora. Et hāc opi. sequitur Panor. p tex. b in fi. dū loquitur de p̄ uētiōne termini. nā de necessitate itelligēdū est determino assignato ab hoīe. qz assignatus a iure bñ pueniri pōt. c. oblate. j. e. ergo p illū uerl. declarat̄ decre. nostrā loqui de termino hominis. et sic nō hēre locū i termino iuris. ¶ Ad dia ē snia. d. Anto. qz aut q̄rimus ex pte appellati an quo ad eū hēat vim pemptorij terminus iuris. Et tūc in casu quo pōt post desertā appellatiōē ipse p̄cedere de quibus dixi i glo. i verbo obtinēt. et tūc hēat vim pemptorij. l. qz appellās vltorius nō erit citādus. Sed appellatus pote rit ad vltiora p̄cedere in cā appellatiōis appellāte vl terius nō citato. et hoc voluerūt dñi de rota in palle. deci. cccij. vbi sentiūt q̄ terminus iuris h3 vim pemptorij ptra appellātem casu quo appellatus ad vltiora procedat. Aut querimus ex pte appellantis nunquid quo ad eum hēat vim pemptorij. vt possit ad vltiora procedere appellato non citato qui non venit et tūc procedit opi. Jo. an. per rationē suam. qz appellās post lapsum termi ni nō pōt ad vltiora p̄cedere. ergo non hēbit vim p emptorij quo ad eum. Nec obstat arg. Panor. de tex. no stro. qz dato q̄ loquatur in termino hominis. tñ ex quo in decisi. uerl. qz tñ quo ad appellatum. eadē est rō i termi no iuris que et i termino hoīs. eadē erit ergo et decisio. c.

cum dilecta. j. de p̄fir. vti. vel inuti. c. ij. §. de transla. p̄zela. **C**onstitutus. Licet appellans in cau sa electionis. j. terminus constitutum non fuerit appellatiōē p̄secutus iudex nihilominus de impedimentis electi co gnoscit. h. d. fm. d. Anto. ¶ Vel clarius fm Panor. Ap pellatiōe desertā per negligentā appellantis pōt iudex ex offi. p̄cedere in cāis in qbus officiū eius exuberat. h. d. ¶ Diuiditur i duas. in p̄ia facti narratio. in secūda que ē ibi itellecto p̄uissio et delegatio. ¶ Nota ex tex. ibi vt i structā ad nos q̄ legatus cām appellatiōis interpositā ad papā remittit. Et sic hētis a cōtrario sensu. Qd̄ inferior a papa ē legatus non pōt de cā appellatiōis interposita ad papā cognoscere vt diffiniat. et faciūt que habētur i. c. pastoralis. §. p̄terea. §. de offi. dele. in. c. vt nostrum. j. c. ¶ Nota ex tex. ibi sicut bis q̄ in bis que habēt aliquam similitudinē bonum ē arg. a simili l3 nō ex toto similitudi nem habeat et in casu isti. nā maior pōt ēē metus vel re spectus p̄tis admittere. ad aliqua itinera vñ procuratorē quā ad mittēdum nūcium. et tñ papa reprehēdit eūz qui misit nūcium et nō p̄curatorē quāsi similiter et procurato rē mittere potuisset. si tñ fm Jo. an. et Panor. hic apparet instātia quare potius misit nūcium quā p̄curatorē. tūc iste ē excusatus. nec p̄cederet arg. a simili data instātia i cā instantie. c. sicut vgeri. i. q. i. l. creditori. ff. de ope. no. nun cia. ibi glo. et in. c. si. in glo. in xbo legitima. de sepul. negli. p̄zel. li. vj. ¶ Nota tex. ibi p̄terire videamur q̄ desertā ap pellatiōe in cā electionis. superior tñ ex offi. super opposi tis p appellantē p̄cedit nō obstante desertiōe. et facit glo. i simili in. c. si forte de elec. li. vj. Et ē ratio quia l3 in causis p̄uicatorum iudex nō suppleat ex officio ad utilitatē p̄ uatā. c. bone. el. i. Et ibi notatur. §. de post. p̄zela. l. iij. §. hoc aut iudiciū. et ibi p doc. ff. de dam. infec. tñ in causa electio nis iudex ex officio supplz. c. euz nobis olim. §. de elec. sicut et in alijs respiciētibus utilitatē publicam. d. c. bone. et no tatur in. l. quāuis. C. de adul. ¶ Et sic habetis inferre hic ēē casum q̄ l3 snia in cā beneficiāli transeat in rem iudica tam prout trāsire pōt vt voluit glo. nō. in. c. i. j. de concess. p̄ ben. habetur per. d. Anto. in. c. ad audientiam el. ij. §. de re scrip. et hic per desertiōē in rem iudicatā trāsuiit. Illud ē verū quo ad excludēdam partem tñ quo ad iudicē snia beneficiālis nūquā trāsfit in rem iudicatā. non intelligatis de iudice qui iudicauit l3 de superiore ad quem huiusmo di causa beneficiālis esset deuoluēda quocumqz. ¶ Nota ex tex. ibi trāslatione voluntatuz q̄ pars vna capituli pōt i causa electiōis trāsferre et cōmittere vices suas vni ex ca pitularibus. prout hic erat iste episcopus. non obstante q̄ minoris pars cōtradicat. ¶ Et sic habetis duo dicta elice re. primum q̄ l3 in viam cōpromissi causa electionis non possit cōmitti nisi de cōmuni cōsensu partium. nec maior pars possit ad hoc cogere minorem partem resistentē. c. quia p̄pter circa mediū. §. de ele. Et ibi notatur tñ trās la tiōē voluntatum et sic voces suas cōmittere potest vna pars alicui. l3 alij de capitulo contradicat. Ita est hic tex. fm intellectum. d. Anto. Panor. et Imo. l3 Imo. nō p̄fi stat. ¶ Secundo habetis elicere q̄ l3 regulariter in causa electionis nō admittatur procurator extraneus. c. si quis in isto. circa fi. de elec. li. vj. c. quia p̄pter. §. illud supra de elec. tñ. c. consentiente. l. nō cōtradiciente. vel etiam maiori parte capituli admittitur procurator extraneus. Ita tex. hic qz illa translatio vocum nihil aliud ē qz dare manda tum ad eligendum. Et facit tex. in. d. c. si quis iusto. ibi nol lente ergo volente ad tacente poterit esse p̄curator extra neus. Et ita etiam voluit do. Anto. in. d. §. illud. ¶ Vos tamen latius fm Panor. hic dicite aut loquimur de com promisso fiendo. s. quod de eo quod hēat fieri per electio nem capituli cōpromittatur in aliquos. et tūc cōpromissū nō valet nisi de consensu omnium quo ad p̄iudicanduz dissentiētibus. et hoc p̄cedit nō solum i beneficiālibus sed in omni actu celebrando per voces vniuersitatis. Ita Pa-

De Appellationibus

nor. et voluit Jo. an. in regula quod alicui. § reg. iur. li. vi. Et dicit se pluries hoc praticasse i concilio generali. et ratio quod in his que sunt coia pluribus vt singulis non statuitur maiori parti. imo vnus pdicens audiat et impedit actus. c. cu omnes et ibi notat. §. de consil. li. ff. comu. pred. notat in. l. maiore. ff. de pac. Si ius dandi voces est coe vniuersitati vt singulis. q. oēs singulariter habet iure suo potestates vocis dande. c. q. sicut. §. de elec. ergo maior pars i hoc non pot cogere minore partes ad compromissum. Aut loquimur de translatione vocis. et tunc aut sunt ipediti transsistentes voces et possunt dūmodo extraneo non committant nisi maior pars illi extraneo admittendo consentiret p ea que. §. dixi. et d. c. si quis iusto. Et hoc pcedit fz Panoz. hic et Jo. an. vbi pri. In quocunq actu vniuersitatis siue sit secularis siue ecclesiasticus. et est rō q. capituli interest ne secreta sua ab extraneis intelligant. l. ij. in arg. C. q. n. qui bus quar. pars deb. li. x. Aut non sunt ipediti. et tunc in cā electionis pcuratores mittere nō possunt. In alijs aut seculis fz Panoz. hic. in hic tex. v. pbare q. translatione vo cus possint facere et non ipediti. dūmodo maior pars capi tūli cōsentiat et admittat illū in quē sunt p aliquos transla te voces. et facit qd nō. in. c. cumana. supra de ele. et in. c. cu3 ecclesia futri. §. de cā. pos. et proprie. Imo. hic voluit q. im mo in casu. c. q. pp non heret locum cōpromissum nisi de consensu oīum. l. q. tractatur de electione pastoralis. et sic pcelati principalis ecclesie. puta epi per cuius mortem dī ecclesia viduata. aut loquimur in alijs electionibus. et tūc ex quo forma capituli q. pp non hz locum in alijs electio nibus nisi q. ecclesia est viduata q. amissit sponsum pla tum. et tunc pcedit tex. noster. q. sufficiat q. maior pars p sentiat cōpromisso. et sic fz Panoz. Glo. in vbo oīum. in fi. prima fo. glo. est bona in se. S. nimis ipropriat litte ram. Dum aut scdo loco dicit glo. q. appellatio in casu no stro interposita ne sine cōsensu oīum procedat ad electio nez nō valet: male loquit. ex quo hic quētū erat i capitulo et in translatione vocis facta in epm vt de consensu oīum p cederet. valet talis puentio. et iō iusta fuit appellatio. si po stea appelletur ne p conuentionez fiat. et facit tex. hic in fi. ibi sine quibus ne pcederet et c. Et sic trāscūt doc. Ex qua so. infert Panoz. q. valet deliberatio siue statutus capituli vt in aliquo actu nō procedat nisi habito consensu oīum. Dicit tñ q. vbi difficile esset q. oēs pcederent et effemus in actibus in qbus impediretur vtilitas ecclesie q. tale sta tutus nō pcederet quin valeret actus factus a maiori parte p ea que habent in. c. i. j. de his que fi. a maio. parte capi. et in. c. cu3 oēs. §. de consil. et in. c. cu3 oīs. §. de consuet. et p hoc facit tex. in. s. p. i. autentico de defen. ciui. vbi si of ficialis vult in sequentē annum ab vniuersitate reformari non valet pfirmatio vno pdicente. Si pot h fieri per. l. er go et p statutus qd est. l. particularis. vbi. §. tale statutum pcederet vtilitatem ecclesie fm Panoz. nō valeret. vel po sito q. valeat poterit p eos sup statuto dispēfari. Dato q. statutus sit confirmatus a superiore vt voluit Jo. an. in regu la cui. de reg. iur. li. vi. in. c. ad audientia. j. de cleri. nō re fi. Et et per prium actum capituli tale statutū reuocabitur cū reuocatio nō sit perniciofa ecclesie. c. cu3 accessissent. Et ibi habet. §. de consil. habet in. c. i. j. de his que fi. a maio. parte capi. et ibi late Imo. Ecōtra aut possunt et statuere vt factū in. c. et si non fuerit factū a maiori parte habito re spectu ad capitulū dūmodo sit maior comparatiue ad mi nozē partem valebit tale statutū. glo. est in. c. fi. cui. de elec. li. vj. quod tñ de iure coī non esset q. in actibus vniuersita tis non inspicit maior pars comparatiue ad minore. S. maior pars respectu vniuersitatis. c. ecclesia el primo su pra de elec. h. i. l. nulli. ff. qd cuiusqz vni. i. l. qd maior. ff. ad municip. Glo. in vbo delegauit. in fi. prima solutio q. sit specialis hic fauore electiois vt delegatus de cā appel latiois interposita ad papā cognoscat cōter non tenetur: Scda fo. q. h pcederet de consensu partium. pot sustineri fm. d. Anto. hic. hoc habito q. ideo de cōsensu partium p

cedebat et valebat pcessus q. ista tendunt in faciliore exe cutionem appellationis. q. cognoscebat vt instrueret pa paz nō vt diffiniret. et ideo succedit regula. c. cū teneamur. §. eo. q. sicut ibi iudex a quo se ipedit in tendentibus ad executionē appellationis. ita et quilibet alius inferior po terit se ipedit. q. p hoc non pcedat appellationi nec pape. Dosti. dat tertiā solutionez: q. hic delegatus cogno sceret q. dubitabat de scandalo imminente et vbi timor est scandali inferior bene pot se impedire de cā spectante ad superiore. et p hoc est tex. in. l. si quis filio exheredato. §. hi qui. ff. de iust. rup. Et faciunt nobiliter in. l. equissimuz. §. si si cuius. ff. de vsuf. et Bal. in. c. i. §. de sequestra. poss. et fruc. in. l. i. C. de pbi. sequestra. q. vbi timet de scandalo iu dex bene interponit vices suas quas als nō debuisset in terponere. Pro hoc dicto et tertia so. Dosti. fatit tex. singu laris in. l. si hominē. ff. mandati. facit glo. singularis. in. c. tpa penitudinis. xxvj. q. v. vbi ex cā magna pot eps rela xare penitentiā a papa impositā. simile dicit glo. in. c. lato rem. xxij. q. ij. q. sacerdos ex cā pot relaxare penitentiā im positā ab epō. Bal. in. c. cū ordinem. in. pe. col. de rescri. Panoz. in. c. at si clerici. vers. de adul. §. de iudic. in. c. fi. §. de consue. Bal. in. l. oēs populi. ff. de iust. et iure. vbi pcludūt q. inferior ex magna cā pot dispensare vel et statuere p ius superioris. Bar. §. quibus in prima cōstitu. codicis Bal. i rubrica. C. qui admitti. in. l. s. reprobari. §. eo amplius. ff. de excu. tuto. Panoz. hic reprobat. d. Anto. q. nec iudex a quo nec inferior alius pot de cā appellationis interposi ta ad papā se ipedit. et adducit tex. in. c. si a iudice. c. ti. li. vj. et hanc v. et sequi Imo. qui adducit tex. inc. dilectus el. ij. §. de rescriptis. in. l. chirographis. §. i. et ibi Bar. ff. de admi. tu. nam ex quo pendet cā coram superiore vt q. ali us nō possit se impedire. d. c. pastoralis. §. preterea. et d. c. vt nostrum. nec obstat. c. cū teneamur. q. ibi pcessus iudi cis a quo tēdebat ad retractādūz innouata. nec ipse aliud innouabat. hic aut innouat aliud. nec aliqua attēta sunt que reuocet et dicere q. hic de consensu partium pcedebat est diuinare. vnde dicit ipse hic esse spāle in priuilegiuz le gator sedis apostolice vt possint cāz instructā ad papā re mittere nec de alio se ipediunt. et ita sonat tex. ibi. non vt appellatio interposita derogaret fz vt instructam et c. Et hoc v. sensisse spec. fm euz in ti. de legato. §. nunc vidēdū vers. xxij. vbi signāter facit mentionē soluz de legato nō autez de alijs. tñ ex mente dñi Anto. nunquid inferior co gnoscat de cā appellationis interposita ad papam dicite aut coram eo incidēt deducitur cā appellationis. puta dū peti executio alicuius snie vel instrumenti a iudice a quo vel alio inferiore opponit exceptio q. pendet appellatio. super hoc replicat appellationem nō tenere et isto casu in ferior cognoscat. q. pūt cognoscere an sua sit iurisditio vel ne. et illa exceptio est declinatoria. §. inferior bene cogno scet. Ita Imo. hic. per nōta in. c. super litteris supra §. re script. in. c. pastoralis. §. preterea. §. de offi. dele. nisi iaz pa pa vel iudex ad quem cepisset in cā appellationis pcede re. q. tunc inferior nullo mō cognoscat. ita. d. Anto. hic. et Jo. an. in addi. ad specu. in. d. x. ff. xxij. Nec obstat. d. c. di lectus el. ij. q. ideo ibi iudex a quo nō cognoscat de appel latione. et an sua sit iurisditio. q. si cognosceret de directo pfaceret appellationi. nam appellatio est sup eo interposi ta. q. exceptionē declinatoria iudex a quo nō admiserat et sic sup articulo iurisditiois. Ideo iudex a quo nō pot se ipedit. cu3 sup eo directe sit appellatū. sup alijs §. si fue rit appellatū incidenter de appellatiōe cognoscat. c. roma na. §. si v. eo. ti. li. vj. qui tñ fz Imo. hic loquitur in iudi ce ad quem. Et casu quo pot cognoscere si pronūciauerit appellationē nō tenere iudex a quo: caueat sibi pars q. ap pellet ab hac pronūciatione. alias talis interlocutoria trā sibi in rez iudicatā et pcedat appellationi primo lo co interposita. Ita. d. Anto. hic post Imo. et facit quod no tat Imo. i. d. §. preterea. vbi vult q. iudex a quo pot pū ciare appellationē eē frivola. Et facit quod p contrarium

voluit Semi. in. c. i. §. post hec ad finez eo. ti. li. vj. vbi dicit
q si iudex ad que pnuet appellacione q erat iualida va
lidā & pars nō appellet per talem appellacionē cūz snia
transeat in rem iudicatā deuoluitur causa ac si valida ap
pellatio fuisset. facit quod in simili pulchre notat Jo. an. i.
c. super litteris. & ibi Bal. §. de rescrip. & ibi d. Anto. circa
materiā cle. si appellacionē. Ange. in simili. c. i. incipien
te in ciuitate Imo. h. tñ sentit contra. d. Ant. per notatā in
d. l. chirographis. §. i. Aut principaliter inferior se immi
scet de appellatiōe. & tūc nō pōt se imiscere. d. c. vt nostrū.
& d. §. preterea. ¶ Fallit nisi circa reuocationē attentato
rum pendente appellatiōe qñ reuocatio tenderet in faci
liorē expeditiōez appellatiōis. d. c. cūz teneamur. ¶ Fal
lit scdo de cōsensu partium in his que tendūt in expeditiō
nem appellatiōis vt dixi in glo. ¶ Fallit tertio vbi dubi
tatur de scandalo vt Hosti. hic. ¶ Fallit qñto fauore lega
torum vt hic Panoz. vt cām instruat mittant nō vt dis
finiant. Et tenete menti q l3 regulariter in respicientibus
preiudiciūz tertij non credat et legato de latere vt voluit
glo. nota. in. c. sicut. j. de simo. facit tex. in. c. cum a nobis. §.
de testi. l3 in alijs non respicientibus preiudiciūz tertij
bene credatur. c. nobilissimus. lxxx. di. & ibi notat. Archi.
tñ i huiusmodi relationibus agitatorūz per eos credetur
eis de consuetudine. Ita Specu. in ti. de lega. §. nūc vidē
du. 3. vers. quid si aduocatus. & sequunt. Imol. & Panoz.
hic. ita. d. Anto. in. c. qm cōtra in xxij. col. j. co. vbi allegat
Spe. in ti. de legato. §. sequit in fine. ¶ Gl. in verbo renū
ciare. in fi. Nota ex glo. iunctis his que voluit hic Hosti. &
post eum alij: q intulatus ad beneficium l3 regulariter
post consensum prestitum non possit renunciare sine con
sensu superioris. & in manibus eius. c. admonet. c. quod i
dubijs. §. de renunciatione. tamen si pendet controuersia
quiamoueā sibi questio & contradicat confirmationi po
terit renunciare beneficio ē sine licentia superioris. nec in
eius manibus habet renunciare qd nōte adea q voluit
glo. in. c. si electio. de ele. li. vj.

Constitutis. Appellatio frustrato
ria nō ipedit electi & cō
firmati possessionem. h. d. vel aliter h3 Panoz.
Contra electum & confirmatū nullū aliud ius
expectantem nō admittit falsi exceptio vel appellatio ma
xime frustratoria ad impediēdū electionis & cōfirmatio
nis effectum. Sed possessione habita poterit accusari vel
denūciari. h. d. ¶ Diuiditur in tres. in prima facti narra
tio. in secūda que ē ibi. nos igitur decisio. in tertia q est ibi
si quis tamē reseruat. ¶ Nota ex tex. ibi sub anime peri
culo quod superiores ad quos spectat confirmatio bene
ficioz. idem dicite de institutione pñtatorūz possunt a pñ
cipio deferre sacramentū electoribus vel patronis q eli
gent magis idoneum. & sic hētis q l3 ad validitatem ele
ctionis sufficiat dignum eligere. c. cum terra. c. cū in cūctis
iuncto. c. qz propter. §. de elec. tñ possunt electores per iu
ramētū sibi delatū astrigi vt magis idoneū eligant. vt hoc
tex. si tamen eligerent idoneūz l3 alium l3 alius eēt magis
idoneus. de quotū vt. j. in glo in verbo magis vtilem ta
men valeat electio non obstante iuramento vt est hic tex.
¶ Nota per istum tex. modū adiurandi quez vt fiat sic.
l. sub anime tue periculo facit qd notat Imo. & Hosti. i. c.
& si xps. de iure iurā. bonus tex. in. c. fraternitatis. j. de fri
gidis & malef. ibi ponderat. d. Anto. Idem. d. Anto. i. c.
tuis in pe. col. de testi. Archi. in. c. iuramenti. xxij. q. v. & i. c.
si quis presbyter. ij. q. v. Et hoc ē quod voluit glo. hic i ver
bo adiuravit que p hoc sit expedita eaz cōmendat hic Pa
noz. ¶ Nō ex tex. nostro ibi fm cōscientiā & c. q qualitas
electi dūmodo a iure nō sit iprobata remittit conscientie
elicientiū. & quid sit cōscientia ponit hic Bal. Et rota decis.
ccccxvij. que incipit item si impetrans. & ē Bald. in tra
ctatu suo scismatis quem ponit post titulum. C. si quis ali
quem testa. probi. Et Archi. in. c. statutum. §. assessorē.
de rescrip. li. vi. ¶ Nota ex tex. ibi cōstaret q vbi persona

electa ē nota in cōfirmatiōe nō est examināda p. superio
res. & facit tex. in. c. nullus. xxij. di. Et facit iste tex. ad illud
qd dici solet q pñtatus ad beneficiū a patronis d3 perso
liter exhiberi cle. i. in verbo pñtari. de sepul. qz illud limita
tur verū nisi sit persona nota illi qui habet instituere. nam
tūc nō est necesse q personaliter presentetur. vt Panoz. in
c. ea noscitur. j. §. his que sunt a prelato. facit quod hic d3 q
notus nō ē examinādus. quod intelligit verū hic Bal. nisi
examen p forma requireret. puta in scholari doctorando
Nā l3 esset sufficientissimus debet tñ examinari vel i p
mouēdo ad auditoratū sacri palacij aplici. qd rote appel
lant. nā talis ē l3 sit doctor clarissimus examiat ē d nouo
antequā recipiat. ita Bal. in. c. scriptum. §. de elec. ¶ No
ta ex tex. ibi. impotētē q in beneficijs inspicit circa pfo
nam pñmandam an potēs sit ad puinciaz beneficij vel
ne. qz nō debent epi eē reuolutores cartarum solum h3 etiā
factores operū. c. in cāonibus. xvi. q. i. c. de petro. xlvij. di.
Et etiam in. c. si. xxxvi. di. Et ideo inspicit nō solum littera
rum peritia in eis sed etiam rerum experientia. c. nisi cum
prudem. §. de renū. c. l3. j. de reg. Et vario modo fm quali
tatem beneficij metimur & pñderamus an persona sit suf
ficiens ad beneficiū an vtro nō: puta si beneficium h3 pos
sensiones inter inimicos sufficiens ad illud beneficium cō
sequendū eligeat potius homo qui sit primas in ciuitate &
dux factionūz vel homo potens & robustus qz homo litte
ratus. c. officij. §. de elec. Et innuit tex. noster hic ibi in qui
bus prepositure possessiones. si esset beneficium graua
tuz debitis sufficiens potius eligeretur homo diues & po
tens qz pauper & litteratus. c. hoc ius porrectum in arg.
x. q. ij. Si beneficium cēt vel inter hereticos vel iter abhor
rentes a cultu diuino sufficiens cēt vnus theologus potius
qz alius. vñ vnus cāonista potius qz diues vel potēs. & ita
faciūt nōra i. c. i. ifra d3 pñan. & affi. & sic p singulas qualita
tes discurrendo dixit hic Hosti. tamē glo. nota. xxij. q. i.
c. quoniam vetus dixit q cum disputaret de electione inter
duos qz vnus paup & doctus esset electus. Similiter & co
electus esset alius nobilis & diues cū quo electus allegaret
nobilitatē. fuit responsus nō querimus successorem augu
sto i peratori locupleti. h3 querimus successorē petro pisci
tori. & facit. c. venerabilis. j. de preb. & ibi notat hētū in. c.
de mulcta. ad fi. j. de preb. ¶ Nota quinto ibi addens q
alia fm intellectū de quo in glo. in verbo aliaz. q appellatio
interposita ab iterlocutoria expressa vna cā cū ptestatio
ne de alijs exprimēdis non pōt postea per alias exprimē
das iustificari. & ita vult tex. ibi. & alia tunc nō expressit. &
sic sentit hic Bal. dum dicit q hic appellatio nō tenuit qz
peccatū fuit in forma. & ita t3 Panoz. hic. ¶ Et sic hētis
elicere q ptestatio in genere facta de causis in appellatiōe
exprimēdis non h3 saluare appellatiōē nec alie quā tūc
expresse exprimi possunt. & facit tex. in cle. appellanti. cūz
ibi nota. eo. ti. & que videbimus. in. c. vt debitus. j. co. facit
qd voluit glo. nō. & ibi cōiter docto. maxie Imo. iij. col. i.
c. inter dilectos. §. de fide instr. d. Anto. in. c. cūz. An. ferra
rien. in. iij. carta in materia ptestationis. supra de const.
Panoz. in. c. ij. supra de lib. ob. Jo. an. in regula in genera
li de reg. iur. li. vj. Semi. in. c. ab co. de elec. li. vj. qd notat
Bar. in. l. edita. i. pe. col. & ibi Bal. in repetitione Padua
na i prima & pe. carta. & i repe. Perusina in. xxxv. col. C. d
edē. Bar. in. l. non solū. §. morte. iij. col. & in. l. cūz pcura. §.
dis. circa mediū. ff. de op. noui nuncia. Bal. in. l. tres denū
ciationes. ad fi. C. quō & qñ iud. in. l. nenseniens. ff. de neg.
ge. Ange. in. l. si quis intentione ambigua. in fi. col. ff. de iu
di. in. §. oēm in autētico de litig. ¶ Nō ex tex. ibi nos igit
qz constituit euidenter q vbi exceptio est euidenter inepta iu
dex d3 eaz ex officio rcijcere. Ita Imo. hic. & in. c. post ele
ctionem ad fi. j. de cōcel. pben. que dicta allegat & sequitur
Bal. in. l. peremptorias. C. si iam resim. nō pos. in. vj. col.
& Panoz. in. c. constitutus. j. de fideius. facit tex. in. l. i. §. la
beo. ibi Bar. ff. de fluminibus. Bar. i. l. i. ff. de except. Ang.
in. l. si quis postea. ff. de iudic. Lano. maxime Panoz. in. c.

De Appellationibus

ij. s. de restit. spo. Et sic expresse vult iste tex. q. iudex d.3
ex officio rejicere appellationē frivolum. facit tex. in. c. cu3
appellatōibus. c. n. l. vj. facit qd notat Inno. in. c. pastora
lis. s. preterea. s. de offi. dele. ¶ Nota ex tex. tue pfirmatio
nis. q. appellatio interposita ab executione actus non aut
ab actu nō valet neq3 tenet. Quod intelligit hic verū Bal.
q. peccatū erat in forma appelladi nō expressa sufficienti
cā. Et ideo dixit ipse q. dūmodo actus nō transierit in rē
iudicatā sufficit appellare ab executione actus ne fiat l3 ab
ipso actu nō appellet. secus si transisset in rē iudicatā. ad
ducit que habent in. l. illud. ff. de acqui. bere. in. l. iij. s. sciē
du3. ff. de dona. inter vi. et vro. faciunt que vidimus in. c. se
pe. s. eo. q. negato psequenti tollit et pcedēs. cū tollatur
cuius effectus ipso appellate ne snia exquaf videt appel
latū ab ipsa snia. ¶ Nota ex tex. ibidē pfirmatōis effectū
iunctis que dicta sunt in facti narratione. q. l3 facultas eli
gēdi debeat cē libera ē respectu personarū eligendarū q2
nō debēt coartari eligētes ad vñū de certis eligēdis. c. cu3
terra. supra de elec. in potest fieri vt eligētes eligant vñū3
de duobus. et videbis electio facta de altero istorū. Quod
intelligite verū3 vel de pñsensu capituli vel pp. necessarias
occurrentias. q2 nō habēt quos possint eligere nisi duos.
puta q2 electio ē fienda in vna ecclesia et ad illam nō pos
sunt assumi ex institutione ecclesie vel privilegio nisi pso
ne de certo collegio vt in. c. cu3 dilectus. s. de pñsue. in. c. ab
bate. j. de verbo. sig. si in illo collegio nō repirētur nisi duo
ecce q. pp. facti accidētiam ariatur ad vñū de duobus eli
gen. ita doc. hic. ¶ Nota ex tex. ibidē3 effectum pfirmatio
nis q. appellatio interposita post cōfirmatōne electionis
nō habet impedire ne electus confirmatus possessionem
hēat. nec ē exceptio criminis cū impedit. et est rō q2 illa
possessio ē quid facti et effectus psecutus iuris pcedētis
nō mirū si de facili non differi propter exceptionē vel ap
pellationē opposita3. de quo. j. in glo. fi. ¶ Limitabitur ta
men tex. nostrū non pcedere in collatione vel pñsue. q2
exceptio opposita vel appellatio bene impedit ne hēat
possessionē. Ita. d. Anto. post Inno. et ibi alij. in. c. pe. s. d
cā pos. et pprie. Et hētur in. c. accedēs. j. d. accu. l3 Panor.
teneat hoc pcedere ē in exceptiōe criminis. in. d. Anto. et
Inno. ibi tenet contrarium. de quo in. d. c. accedēs. et ē rō
differētie. nam in cōfirmatōe citatur pars. vel saltem per
edictū sit citatio generalis. c. fi. de electio. li. vj. vñde verū3
mīle ē q. si quid erat discutiendū illud fuisset discussum in
cōfirmatione. et ideo exceptio postea opposita videt cā
lūiose opponi ad impediendū ne iste hēat possessionē3.
Sed in collatione l3 hēat vim electionis et cōfirmationis
simul facte vt voluit glo. in. c. i. de elec. li. vj. tñ non requiri
tur illa citatio nec ppositio edicti que in pfirmatione. glo.
ē cōiter approbata in. d. c. fi. circa fi. et ideo magis de facili
volens opponere admittit antequā tradat possessio q2 nō
potuit pñdicere in collatione. ¶ Limitabitur sedō non pce
dere in cōfirmatione clādestine facte. c. non observata for
ma. d. c. fi. Sed clā opposito edicto valuis ecclesie tali tem
pore quo nō potuit videri. puta vel quia de facili pluius
ē corruptū vel q2 i loco vñde de facili auferri pōt vel po
ne q. cōsuetudo eēt de nō ponendo edictum. que consuetu
do valet vt nota. per doc. in. d. c. fi. nam cu3 pñsio illius
c. fi. sit de iure positivo non est dubiū q. circa illud pōt ope
rari cōsuetudo. Ita in simili determinat egidius bella
mera i dec. ccccxx. que incipit. c. fi. de electione. ¶ Illo cāu
q. opponens nō potuit venire ad cōtradicendū in confir
matione audiet ad impediendū ne habeat possessionem.
Ita Panor. in. d. c. pe. arg. eoz q. dixit ibi Inno. ¶ Nota
ex tex. ibi pacificā possessionē fm Bal. hic que impediun
tur opponi ne quis habeat possessionē3 beneficij. permit
tuntur opponi statim ex quo adeptus est pacificā pos
sionem. nec necesse ē q. multo tempore stet in pacifica pos
sionē ad hoc vt possit cōtra eū in viā accusationis vel d
nūciationis opponi. ¶ Nec obstat tex. in. l. inter castel
lanum. ff. de arbi. vbi non dicitur pacifice possidere qui

turbarur. quia illud loquitur in actu perpetuo. s. snia qua
pñsionatur talem possessorem. q2 d3 intelligi perpetuo. l.
eqi. et l. barū. ff. si ser. ven. nos loquimur in actu momēta
neo. s. executione siue traditōe possessionis. adeo illo tem
pore solū cōsideratur an pacifice tradiderit. Et facit in fi
nili quod notatur in. c. commissā. de elec. li. vj. vbi pacifica
possessio cōsideratur nō momētaneē sed q. aliquo tempo
re duraverit ad hoc vt per adeptionem secundi beneficij
amittat primum incōpatibile. q2 istud q. amittat inducitur
ex tractu successiuo. s. retinēdo sedō nō cōsideratur an
momēto pacifice possederit. sed pñsiderat aliq3 tractus
temporis q. aliquo tēpore pacifice hoc beneficiū possede
rit. vt ibi notat. ¶ Glo. in verbo magis vñle i fi. nō glo.
q2 vult q. electio facta de idoneo l3 alius sit magis ido
neus valeat et teneat l3 fieri nō debeat. et ita dicit est plo. d
presentato. in. c. tertio. j. de iure patro. et facit ad pñdicta
glo. magistra in. c. l3 ergo. viij. q. i. ¶ Sed nūquid pecca
bunt qui cum habeant magis idoneum quem possunt
eligere eligunt solum idoneum. glo. in. d. c. licet ergo. con
cludit q. nō. quia satis ē idoneum eligere. Et pro hac opi
facit quod voluit glo. hic dum t3 q. valet electio. certe si
peccarent eligētes electio nō valeret q2 nō permetteretur
a canone cum ius canonicū3 non pñmittat peccatū3. c. d. vi
duis. xxvij. q. i. i regula possessor male fidei. d. regulis. iur.
li. vj. nec dicendū ē q. ex quo sit iure pñmittēte sit peccatū.
c. qui peccat. xxij. q. iij. nam inde nō debet iniuria nasci
vñde iura nāscunt. i. peccatū. l. meminere. C. vñde vi.
¶ Contrarium tenet Archi. in. d. c. l3. d. Anto. hic. et in ef
fectu Panor. tenet. Sede. de sen. in consilio suo lxxx. q. in
cipit punctus dubitationis. et Panor. in. c. cum in cunctis
s. de elec. ¶ Nouetur per. d. c. l3. vbi dicit q. magis idone
us assumēdus ē. ergo in cōtrariū agentes peccant. Non
obstat glo. in. d. c. l3. dum dicit per simile q. immo non eli
gens magis idoneū3 non peccat sicut benefaciens si pos
set melius facere non peccat omitendo melius. q2 illa gl.
loquitur in his que sunt voluntaria vt bene et melius age
re. q2 vt melius agamus non est necessitatis. Sed nos lo
quimur in his que sunt necessitatis scilicet magis idone
um eligere qd nobis precipitur a dicto canōe l3 ergo em
mittendo illud facere erit peccatum. ¶ Tamen pro cla
riori intellectu nūquid magis idoneus sit eligēdus di
cite fm Panor. aut loquimur in foro cōscientie. et clarum
est per pñdicta quod sic. Aut loquimur in foro fori. et tūc
aut est appellatum vt magis idoneus eligatur. et tunc si i
collegio illo reperitur magis idoneus. tunc h sit pcepti vt
eligant magis idoneum dicto capitulo l3 appellatio nim
facta ne in contrarium fiat valet et tenet. et ideo si postea
magis idoneus non eligeretur non valeret electio quasi
contra appellationem facta. c. cum nobis olim supra de
electio. ¶ Intelligite non valeret scilicet quia in viam at
tentati posset irritari. non quia nulla esset ipso iure. Ad du
cit etiam textus nostrum qui potius facit in contrariū. nā3
plus debet posse pceptum iudicis pñsionem cui omnino
est obtemperandū. c. ij. supra de maio. et obediē. q3 appel
latio ista extrajudicialis que ē simplex pñvocatio ad eā3. c.
cu3 sit romana. s. eo. Sed hic habemus tex. q. licet iudex
precipiat sub vinculo iuramēti vt magis idoneum eligat
tamen electio in pñtrariū facta valet et tenet. ergo et non ob
stante dicta appellatiōe valebit electio. si tamen in ecclesia
illa siue collegio non eēt alius magis idoneus sed bene ef
set extra illud collegiū sufficit eligere idoneum de collegio
c. nullus. lxi. di. c. cum inter canonicos et ibi text. supra de
elec. notatur in. c. fi. supra de cleri. peregr. q2 clericus de col
legio pñferatur alteri qui non est de collegio licet magis
idoneo. et iō isto casu si appellaretur vt magis idoneus q
est extra collegium eligeretur non valeret appellatio tan
quam pñtra ius interposita. q2 satis ē q. idoneum de colle
gio suo eligant omisso illo magis idoneo. Aut non est ap
pellatum et tunc electio de idoneo facta valet et t3 omisso
magis idoneo. c. cū terra. c. cum dilectō. c. cū in cūctis. iur.

cto. c. q. ppter. s. de elec. et voluit Bar. cuius dictum ita saluatur in l. cu quida. ff. de leg. ij. vbi dicit q. satis est executori testamentario eligere unum meritum de testatore l. 3. alius sit magis meritis vel unum pauperem l. 3. alius sit magis pauper intelligite vt loquor in foro fori. quia in foro conscientie pauperior eligendus esset alias peccaret eligens tamen habitum rone ordinate caritatis. c. no satis. lxxvi. di. Glo. est magistra. in. c. quiescamus. xlii. di. **Glo.** in xbo impotentia habetis ex glo. q. p. mouendus qm oia sunt paria preferit respectu nobilitatis vel respectu diuitiarum. alias autem data disparitate nos non simpliciter attendimus nobilitatem sed attendimus idoneitatem s. indigentiam ecclesie et qualitate beneficij. vt dixi in textu. Si in electio fieret non considerata bmo circumstantijs dummo esset idoneus valeret et teneret. ita Imo. hic. p. ea que dicta sunt in glo. pcedenti. In quantum glo. vult q. ppter senectutem quis remoueat a promotione. Intelligite v. si esset tale senium q. eum redderet inhabile ad beneficium. d. c. Archidiaconi. alias secus. p. motum tamen non deicit. sed datur coadiutor. toto ti. j. de clerici. ergo et si sit regularis vt voluit hic Panoz. et Jo. an. i. c. si. de supple. neg. prela. li. vj. **Glo.** in xbo rationabilez. in. si vos dicite q. nec ppter cam expressam fuit hic appellacioni deferendum. q. vt glo. b. dicit erat irratiabilis. nec et propter casus inclusas in illa generalitate q. alia b. dicit. q. vbi requirit expressio casus non sufficit illa generalitas. vt dixi in textu. id non fuit deferendum. et quicquid dicat glo. ille tex. non aperit q. fuerit delatus appellacioni. Imo potius credendum est xrium. ex quo dicit q. eps d. istum inuestire qd non posset si detulisset appellacioni quantumq. frivole. c. cu appellacionibus. eo. ti. li. vj. **Glo.** in xbo aliam in fi. habetis ex secunda solut. glo. i. reiecta que a nemine tenet q. vbi appellat ab interlocutoria d. nominatim exprimi ca in appellacione que sit rationabilis. nec protestatio ad aliqua exprimenda valet et t. et hanc glo. sequitur h. Panoz. et Bal. et dixi in textu. Sed dicetis vos quomodo dicis tu q. illa esset interlocutoria dicite q. confirmatio potest esse interlocutoria et diffinitiva s. Imo. et hostien. hic. quicquid dicat hic Jo. an. diffinitivam ea dicemus qm sit cum cae cognitione contradictore apparente. Et l. 3. fm Imo. h. fiat summarie cle. disp. di. o. sam. de iudi. in ex quo h. cau se cognitione dices diffinitiva non aut interlocutoria. et ita t. Jo. an. in. c. auaricie. de elec. li. vj. Et Semi. in. c. si. de elec. li. vj. interlocutoriaz aut nominabimus qm d. dictore non apparente expedit confirmatio. cum tunc non fiat euz magna cae cognitione. Adodo in littera nostra non apparet q. in pfirmatione d. dictor venerit. ergo presumet interlocutoria: Et hoc sentit Jo. an. in. d. c. auaricie. et Imo. et Panoz. hic et ex alio apparet ex tex. nostro. nam non est verisimile q. pars voluerit se onerare superfluo onere probandi causam et exprimendi in appellacione si pfirmatio illa processit in forma diffinitive ex quo ergo hic appellat expressa ca et protestat de alijs exprimendis certe inuit tex. q. illa pfirmatio habebit viz interlocutorie. alias frustra exprimeret iste cam et de alia exprimenda protestaret q. in appellacione a diffinitiva non requirit expressio casus. l. scio. ff. e. nam potest iustificari appellatio a diffinitiva ex noua ca et nouiter deducendis. l. ticianus. ff. quod cum eo. l. p. hanc. C. d. tep. ap. c. cu Jo. d. h. de instru. ergo bene apparet ex tex. q. hic sup. pfirmat de erat interlocutoria lata. Tertiam so. dat glo. nra q. ex quo in expressione casus apparet istum caluniarum non mix si eius appellatio excluditur nec admittitur cla generalis et in appellacione a diffinitiva. vbi non requirit expressio casus q. ex quo vna expressa apparet q. caluniarum presumptus cum caluniarum in tota appellacione non mix si indifferenter appellatio reicit siue appellatum sit a diffinitiva siue ab interlocutoria ppter psumptam caluniam. et facit tex. iuncta glo. in. c. si forte. de elec. lib. vj. facit ro. c. ii. de dolo et ptu. lib. vj. et cle. si ante. de dolo et ptu. faciunt nota in. c. sedes. s. de rescrip. vbi cla generalis declarat per spem pcedente. ita hic ca specifice

expressa est caluniosa: presumet ergo et generalis cla ad caluniam apponi. et sic habetis hic casum q. appellatio a diffinitiva viciat ppter expressionem casus irratiabilis nec saluat protestatione de alijs exprimendis. **Glo.** i. xbo exceptionis in fi. tria p. via formanf in glo. p. mu q. ista exceptio debeat admitti ante adeptam possessionem q. in via actionis post adeptam possessionem ille audiret. s. accusando vel denunciando. ergo debeat admitti in via exceptionis per iura allata in glo. so. p. mu procedit vbi est eadem ratio. s. hic est diuersa ratio q. agatur post adeptam possessionem et tamen exceptio non admittatur ante adeptam. nam ante adeptam presumptio est calunie que cessat post adeptam. vel alr fm Imo. et Jo. an. exceptio est actionis exclusio. l. i. ff. de excep. hic confirmatus nihil expectabat iuris non mix si exceptio que tendit ad excludendum intentionem agentis et fundatur super iure non impedit executionem facti qua iste petebat. ex quo non est exclusio eius qd petit. nam exceptio criminis tendit vt ius elidat qd quis h. in beneficio: actio aut siue petitio confirmati tendit ad quid facti peten. s. possessionem. ecce q. non p. portioant inuicem petitio pfirmati et exceptio aduersarij. non mirum si vna non impedit per alia. et sic cessat p. mu. **Secundum** est xrium de. c. tantis daniel. lxxj. di. de. c. omnipotens. j. de accu. vbi pendente accusatione quis non d. bonozari. ergo multo magis per exceptionem repellit. so. illa iura loquuntur qm accusatio erat cepta ante electionem et pfirmationem et sic ante adeptationem iuris quo casu bene verum e. q. pendens accusatio criminis acquisitionem noui iuris impedit. Nos loquimur qm iam erat confirmatus. et sic ius est questum post superuenit exceptio criminis. vnde ius questum non ita de facili impeditur sicut queredum. ergo et c. **Tertium** est xrium de. c. super bis. j. de accu. circa fi. vbi accusatio criminis bene opponitur pfirmato. so. ibi confirmatus aliquid iuris petebat. non mirum si exceptio criminis que ius respicit illud ius impedit. petebat enim ibi confirmatus ordinari vel consecrari. sed in casu nostro nihil iuris petit confirmatus. sed psecutivaz executionem facti. id per exceptionem non impedit exempli glo. **Est** et quartum xrium de. c. acceden. j. de accu. vbi agenti possessorio ad beneficium bene obstat exceptio criminis de quo quis est infamatus. so. ille tex. pcedit qm excipitur de crimine cu quo concurrit infamia. q. tunc admittitur exceptio. et si pbatu fuerit crimen excludit iste a petitione sua si aut non fuerit pbatum ppter infamiaz pcedentes indicij purgatio. tex. noster loquitur qm cum crimine opposito non concurrebat infamia. et intelligite q. hic iste volebat opponere crimen falsi. **Quintum** est xrium de. l. iij. s. ibidem. ff. ad exhib. l. i. c. de edic. diui adri. tol. de his que habent in. c. pastoralis. s. de ca. pos. et p. p. per glo. no in. c. i. s. de rest. spo. vbi agenti interdicto adipiscen. obstat exceptio defectus p. p. tatis de qua hodie constat hodie agat. l. si a quo. ff. vt in pos. lega. so. dicite q. illa exceptio non erat bmo q. no ipso iure erat priuatus iste p. delictum oppositum iure q. fito ex pfirmatione. et sic priuati. dummo non sit illa quasi p. p. tate et in beneficiabilibus l. quis sit priuatus ipso iure non impedit volens adipisci possessionem suaz. bonus e. tex. et ibi Imo. et alij in. c. post electionem. j. de co. ces. preb. Stat ergo conclusio q. in casu nostro exceptio non h. impedire effectum pfirmationis. et sic adeptioez possessionis. **Limitabis** hanc conclusionem non procedere qm accusatio cris vel exceptio eet opposita ante pfirmationem. l. 3. facta postea fuerit pfirmatio non tamen admittitur volens agere interdicto adipiscen. ad possessionem. imo impeditur per exceptionem criminis. c. tantis daniel. et c. o. i. potens. s. allegatis. **Limitabis** sedo non pcedere qm confirmatus aliqd noui iuris peteret. puta peteret ordinari ad ordines beneficio debitos ante possessionem adeptam. vel et peteret consecrari in epm. nam tunc obstat exceptio cris. d. c. super bis. **Limitabis** tertio non pcedere quando opponeretur exceptio criminis super quo publica esset in

De Appellationibus

famia. nam tunc admittitur exceptio ante adeptam possessionem. et proceditur ut dictum est secundum formas. d. c. accedens. **L**imitabitur quarto non procedere ubi opponitur exceptio criminis per quod inducit priuatum ipso iure et illud esset notorium vel offerret incertum perbatio. d. l. si is a quo quod tunc admittitur talis exceptio. d. l. ij. §. ibidem. et habet in d. c. post electionem. **L**imitabitur quinto ubicumque opponitur exceptio defectus proprietatis etiam aliunde pueniens quod ex crimine quod tunc obstat agenti interdicto adipiscendi et impeditur petens possessionem beneficii glo. e. in. d. c. i. de restit. spo. not. Bar. in. l. naturaliter. §. nihil commune. in. ij. col. et ibi Ludo. et alij. ff. de acquiren. posse. habetur in. d. l. si. C. de edi. diui. adri. tol. in. l. fin. C. quorum bon. puta opponitur quod beneficium est per surreptionem obtentum. vel electionem esse nullam.

Ex parte tua. Appellari potest si locus ad quem citatur non est tutus partibus. etiam si appellatio in rescripto sit remota. h. d. **N**ota primo ex tex. vnu casum contra clausulam. appellatione remota. quod admittitur appellatio ubi quis citatur ad locum non tutum dato quod rescripto dictum fuerit appellatione remota. **N**ota secundo ex tex. ibi secure quod locus ad quem partes citatur debet esse securus. Et intelligitur securus tunc quod non habeat ibi inimicos capitales. c. siue coniugij. xxij. q. ij. c. accedens lo. ij. §. ut lit. non conte. cle. pastoralis. x. **P**rima. de re iud. tum quod locus ille non habeat generales inimicitias siue guerram cum patria citati. c. cum. R. canonicus. §. de offi. de le. tum quod itineratio per quam quis huius venire ad locum citationis sit tuta. d. c. accedens. el. ij. Et intelligitur tuta tamen etiam do qua in redeundo. l. vitimur. ff. de sepul. viola. et ibi Bar. **N**ota ex tex. ibi tamen et tui quod ad veritatem alternative sufficit vnam partem esse veram. c. inter cetera. §. de rescrip. quod satis dicitur locus esse non tutus quoniam non est tutus soli domino. licet sit tutus procuratori vel etiam quoniam non est tutus procur. sed domino. nam istud esset artare dominum ad veniendum personaliter ex quo citatur ad locum non tutum procuratoribus suis. sed sibi tamen §. c. i. de iudi. l. vj. l. si. C. de procur. et hoc tenet hic Host. Bald. Imo. et Panor. per istum tex. Imo. hic. et Imo. in. l. d. etate. ff. ad Tre. et Ang. in disputatione sua quod incipit bononij. cuius bannitus sue civitatis in quarto dubio tenet quod satis sit quod sit tutus procuratori quod dominus posset ibi mittere procur. nec tunc ubi citatus ad locum non tutum. nisi in gravibus in quibus non cogit quis mittere procur. c. querelaz. §. d. procur. vel nisi esset citatus ut personaliter veniret in iste tex. est in terminis per eos. et securus dicitur locus etiam in quo quod solus tutus non esset sed posset tutus esse stando ibi cum sociate. ita Imo. in. c. venies. l. iij. col. et sequit ibi Jo. de anania. j. de accu. et etiam tutus dicitur si cum salvoconducto ibi esse posset. ita Imo. in. d. c. venies. et Sali. in. l. reos. C. de accu. quod tamen declarate ut. j. in glo. et non solus respectu persone dicitur locus tutus et non tutus. sed etiam respectu ad uocatores procuratores testium et aliarum personarum in iudicio necessarium. quod et respectu illarum personarum locus dicitur esse tutus. tex. est et ibi glo. in. d. c. sine coniugij. Item dicitur esse tutus respectu cause quod causa de natura sua ibi non sit odiosa illi civitati. ita Ange. in. d. disputatione in quarto dubio ad fi. et faciunt nota in. c. statutum. §. i. de rescrip. lib. vi. **N**ota. ex tex. ibi quoties ad illos secundum Panor. et Imo. clarius quod alij quod citatus ad locum non tutum qui in prima citatione comparuit si postea denuo citatur potest nolle comparere et appellare. ita tex. hic ibi quotiens ad illos vos vocari contigerit. et si notoria non sit exceptio loci non tuti imo notorium est locum esse tutum ista appellatio procederet. ita De. de ancha. §. si. elij. incip. in xpi. et. ex narratis in facto in antep. col. et sic habetis quod exceptio loci non tuti videatur esse dilatoria quia opponitur ad citationem et non ad merita et sic deberet opponi ante lit. cote. c. inter monasterium. §. ti. i. tñ ex quo huius causam successuaz quod per singulas citationes nascitur novum gravamen poterit et post lit. etc. per singulas citationes op

poni quasi videatur quedam dilatoria nata post lit. etc. que tunc bene potest opponi. l. ij. C. de consort. eiusdem lit. c. in fin. ante. §. de offi. dele. ita Bal. in. l. peremptorias i. v. colum. C. si iam rescin. et non posse. et facit iste tex. et facit in simili quod notum in. c. dilectus. cl. ij. §. de rescrip. ubi notum. Imo. quod stare statuto quod bannit non audiat ex quo audiendo bannitum per singulas vices sit iniuria civitati iuxta nota in. l. amissione. §. q. deficiunt. ff. de cap. di. certe si cum bannito est lis conte. poterit postea opponi exceptio banni. quia in singulas vices nascitur. et faciunt nota ibidem per Vinc. d. Anto. et alios. et voluit Ja. bu. in. l. adulterij. C. ad. l. iul. de adul. facit in simili tex. in. c. pia de excep. li. vj. circa fi. ubi idem dicitur de exceptione excitationis. facit etiam quod voluit Spe. in. ti. de cita. §. i. ver. quid si reus. ubi dicitur quod citatus ultra duas dietas vel bodie ultra vnam quotienscumque citatur in prima citatione nihil dixerit sed venerit poterit tamen exceptionem opponere ne trahatur ultra duas dietas. facit etiam tex. in bi singularis quem ibi ponderat Ang. in. l. col. in fi. in. l. i. ad fi. ff. de fer. ubi citatus tempore feriato ob necessitatem hominum si in prima citatione comparuerit et litem etiam fuerit contestatus si postea citetur potest opponere exceptionem feriarum quicunque citetur. et voluit Imo. in. c. fi. §. de fer. Et intelligite predicta quod possit opponere exceptiones predictas ad impedienda que sequuntur. non ad irritanda iam facta d. c. pia. ad fi. ubi tex. habetis et aliud dum dico per tex. nrm quod citatus ad locum non tutum si semel venerit tamen potest quotienscumque denuo citetur appellare quod in habentibus causam successuaz. ex quibus gravamen non est momentaneum sed pluries iterum licitum est quicunque appellare. l. 3a prin. quando i simili cepit gravare non fuit appellatum De. de ancha. in. cle. cam. de elec. glo. no. in. l. i. C. de fer. et aqua. Ang. in. §. eque. in. l. de actio. et idez Ang. de aretio. in. l. a finia. §. si heres. ff. eo. et sic habetis quod tollerantia vnius gravaminis non huius impedire quo minus si similitudine gravaminis denuo per afficiatur possit per appellare. et faciunt quod vidimus in. c. directe. et in. c. sup. eo. el. ij. et que voluit Bal. in. l. ij. C. de cpi. audi. Et sic habetis elicere pulchram doctrinam inter exceptionem suspitionis aduersus iudicem et exceptionem suspitionis aduersus locum non tutum vel appellationem propterea interponenda. nam postquam per comparuit coram iudice suspecto scienter ubi remissa suspitio. et ideo amplius excipere nec appellare potest propter suspitionem. c. insinuante. §. de offi. d. leg. non ita est in exceptione loci non tuti vel appellatione propter locum non tutum. quod illa semel omissa non tamen ex toto remittitur quin si denuo citetur possit de ea opponi. vel propterea appellari ut hoc tex. **N**ota ex tex. ibi libere poteritis quod propter locum non tutum libere poterit appellari ne bis ad illum citetur. et intelligunt hic doc. Inno. d. Anton. et Imo. libere. i. prius non opposita aliqua exceptione sed statim ex quo citatur. et dicit Imo. curiam de stillo ita servare ut concedat lras in causa appellationis iterum posite propter locum non tutum. etiam si de exceptione opposita non appareat quasi sentiat stilius quod non est necesse exceptionem opponere antequam appelletur. ita Jo. mon. in. c. cōcertationi. eo. ti. li. vj. **C**ontraria tamen opinio pluribus tenetur et dicitur in glo. **N**ota ex tex. ibi nisi etc. quod iudex qui gravavit potest excludere appellationem super eo iterum positam. freuocando gravamen. c. cum cessante. j. eod. c. si a iudice. eo. ti. li. vj. **G**lo. in verbo periculosum. in fi. nota te ex glo. quod dicitur in textualibus quod locus dicitur esse tutus aduocatis partis et testibus. **S**ecundo notate quod citatus ad locum non tutum non tenetur venire sicut nec ad locum in honestum. ita sentit glo. dum adducit. §. si arbiter. vos dicite latius quod aut notorium est quod locus non est tutus et tunc non tenetur venire. et iste est text. in. cle. pastoralis. §. pifana. de re iudi. voluit Imo. in simili in. c. preterea. j. de dilati. ubi dicitur quod citatio notorie nulla non artat citatum. et est ratio quia ex quo apparet de notoria iniquitate citando ad locum non tutum vel ad notoriam nullitatem preceptum non tenet. c. per tuas infra de sen. exco. c. inter cetera

ra. s. ti. i. non mirum si citatus illo casu non tenetur veni-
re. et faciunt nota in c. cum ordinem. s. de rescrip. in c. ve-
niens. j. de accusa. et sic habetis notabilem limitationem
ad glo. in cle. appellanti. eo. ti. et etiam ad text. in l. si adul-
terium cum incestu. s. idem pollioni. ff. de adult. duz ibi di-
citur qd notorium lz probari non debeat allegari tamē de-
beat a parte et pponi. et voluit Jo. an. et alij in c. accedens.
el primo. lz glo. ibi contra. s. vt lit. non cōtesta. nam bz Pa-
nor. hic. illud procedit parte in iudicio existente vel alias
comparente. Sed vbi pars per notorium vicium citatio-
nis citatur. et sic est absens non tenetur venire etiaz ad al-
legandum notorium defectum. habetis etiaz ex predictis
elicere vnam differentiam que ē inter exceptionem suspi-
cionis ad personaz iudicis et exceptionem suspicionis re-
spectu loci. nam notoria suspicio iudicis tamen pponen-
ti est Jo. an. in c. accedens. el primo. Secus in notoria exce-
ptione suspicionis respectu loci vt pdixi. et est ratio diffe-
rentie quia suspicio iudicis semel omīssa videt remissa ex
toto non ita ē in suspicionē loci. vt dixi in textualibus. vel
aliter suspitio iudicis etiam notoria ante qd opponatur
non enervat iurisdictionem iudicis: qz interea est iudex. c.
postremo. et ibi dixi. s. e. non mirum si citatus debet causā
opponere. non ita est in exceptione loci nō tuti quia si no-
toria ē resultat notoria iniquitas. et per consequens nulli-
tas citationis. Aut vō exceptio loci non tuti non est noto-
ria et tunc aut querimus an de necessitate debeat excipere
antequā appellet aut querimus an debeat excipere et pro-
bare antequā appellet. aut querimus an debeat excipere
tantum an vō nō. primo casu dicite qd Inno. hic. d. An-
to. et Imo. tenent qd nō p tex. que pouderaui i vbo libere.
Post. hic. et Archi. in c. venerabilibus. s. et hoc ipz p illuz
tex. de sen. exco. li. vi. tenent de directo prium. mouent qz
iudex non dī grauare ex quo citat ad locū suspectū. qz po-
tuit hoc ignorare. S3 tunc demū grauabit qn exceptione
sibi opposita perficit in pposito. ergo tunc in modo lice-
bit appellare exceptiōe opposita. Jo. an. hic post multa di-
stinguit et supplēdo illū ex dictis Cal. et Panor. dicite aut
ps non pōt venire ad opponendū exceptionē qz locus nō
est et tutus circa exceptionē opponendā et tūc sufficit ap-
pellare. Aut venire poterit ad exceptionē opponendā et
tūc si loquimur in exceptiōe loci nō tuti ex quo puenit ali-
unde qd ex scō iudicis potuit eā iudex ignorare. ar. cab. ex
cōicato. s. de rescrip. l. si res obligata. in princ. ff. de lega.
i. et ideo antequā appellet dī exceptio opponi. sicut dici-
mus de exceptione p testes. c. ex parte. ade. s. de testi. et ibi
notat. ¶ Si vō loquimur in alia exceptione respiciente
citationē vel et respiciente aliū actū iudicis et tunc aut
nascit ex scō pprio iudicis puta qd dilationes sint breues
vel longe pōt appellare absqz alia exceptione qz cum tra-
ctat de facto pprio qz scit an inique egerit. cab. ex cōicato.
s. de rescrip. id aliud nō est opponendū. s3 sufficit appella-
re. c. i. s. de dil. Aut nascit aliunde qd ex scō iudicis et tunc
aut bz pbabilem ignorantia iudex et isto casu non pōt ap-
pellari nisi prius opposita exceptiōe de grauamine: qz cuz
ignoret se grauare non dī inique agere s3 appellatio ab in-
terlocutoria tendit ad detegendū iniquitatē iudicis. c. in-
terposita. ad fi. j. eo. ergo ab interlocutoria nō poterit appel-
lari nisi prius certificato iudice d grauamine. et p hac opi.
facit tex. in c. vt debitus. j. e. naz ppea in appellatiōe ab in-
terlocutoria exprimenda ē cā vt deferat honori iudicū vt
possit intelligere in quo grauauit. s3 per solam appellatio-
nē cum expresse cāe iudex hoc non intelliget. ergo de-
bebit ante appellatiōē de ipso grauamine certificari. et
sic multo magis opponi ad hoc vt intelligat an grauauit
vel ne. Et ita Panor. hic post Calda. Aut iudex nō est
in pbabili ignorantia s3 crassa et tunc equiparat scienti. c.
ij. de psti. li. vi. glo. singularis in cle. i. d. sangui. et affi. i. v.
scienter. Et id dicite vt. j. in primo mēbro. Aut iudex scit
qd iniquitatē agit p parte et grauatur eaz et isto casu licitū est
appellare absqz eo qd opponat. c. si duobus ibi nisi iudex

cognouerit. s. eo. facit. l. i. in fi. ff. de act. emp. et hoc pcedit
et in exceptiōe loci non tuti qz ex quo iudex scit se citare ad
locū nō tutū pōt appellari absqz alia exceptiōe. Tamen
inquantū Panor. ex mēte cald. vult qd iudex dī certiorari
de grauamine in appellatiōe ab interlocutoria ante qd ap-
pellet istud non tenet a. d. Anto. neqz Imo. qz ad appel-
lationē non requirit iniquitas iudicis ex pposito venies
s3 sufficit iniquitas re ipsa interuenies glo. ē in c. cuz cāz. j.
e. et dixi. s. in rubrica in cā appellatiōis. et ē tex. p Panor.
in c. interposita. in prin. j. eo. s3 iudex ignoret se grauare
tū ex quo re ipsa. in veritate pars grauatur puta qz citat
locū non tutū a iudice hoc ignorante certe poterit appella-
ri. qz appellatio ē inuenta ad iniquitatē corrigendam siue
ex aio interueniat siue re ipsa. l. i. in prin. et ibi Bar. ff. eo.
¶ Secūdo casu dicite qd vbi necesse ē excipere erit et neces-
sariuz pbare exceptionē qz iudex non dī credere parti. vt
notat in. d. c. ex parte. ade. ¶ Tertio casu dicite qd sine alia
exceptiōe non pcederet qz ad hoc vt iudex ipediat vel in-
iquitas detegat dī detegi vel exceptiōe vel appellatiōe qz iu-
dex nō dī in facto supplere. l. i. s. vt qd des. aduoc. et ibi notat
tur. c. bone. el. i. s. de postu. pla. S3 nunquid ad opponen-
dū hmoi excusatiōē de loco nō tuto verisimile admittet
quis sine mādato: Et dicite s3 Inno. in c. venies. j. de ac-
cu. qd sic. qz ad excusandū abntiam p excusatiōē facti ad-
mittit quilibet sine mandato. qd intelligite vep si abntia
sit necessaria. qz nō posset et venire si vellet. secus si ē vo-
luntaria. Ita Bar. in l. pe. s. ad crimē. ff. de pub. iudi. Et in-
telligit Imo. in. d. c. venies. voluntaria esse abntiaz et si lo-
cus nō ē tutus citato soli. s3 bene remaneret tutus citatus
si haberet secum societatem. qz tunc satis est tutus locus et
ideo cautela est ex mente Imo. ibi qd qn pars excusat se p-
pter locum non tutum qd iudex offert ei dare familiam
pro comitiua sicut in simili dicitur l. i. illicitas. s. ne poten-
tiores. ff. de offi. presi. vel alia est cautela qd det ei saluum
conductū intelligendo vt. j. qz tunc tenet venire. ita Sa-
li. in l. reos. C. de accu. et faciunt notata p Bar. et Imo. in
l. is qui reus. ff. de pub. iudi. Et qd notorie citatus ad locū
non tutum non tenetur ibi venire. tenet Barto. in l. i. scien-
dum. ff. de lega. et in l. de etate. et ibi Imo. ff. ad trebellia.
Sed quid de citato ad locum vbi est pestis vel intēperies
aeris. et dicite qd excusatur ne veniat. ita Bal. hic in fi. et fa-
ciunt notata in c. cum dilecti. s. de dolo et pti. quod voluit
glo. in c. ad supplicatiōē. in prin. s. de renunciatione. i. c.
cōis filius. xxiij. di. et etiam quod notatur in. d. l. de etate p
Bar. et Imo. et faciunt notata per Bar. in simili in l. natu-
raliter in fi. col. ff. de vscap. per Imo. et alios in c. ex tras
missa. et per Imo. in c. cuz non. s. de rescrip. ¶ Ultimo dū
vult glo. qd saluum pductum non faciat locum tutum dicit
te verum vbi sunt inimicitie capitales p citati qz saluum cōdu-
ctum facit quem tutū. ita rota decis. cccxij. que incip. itē lz
guerre. et saluū pductum faciunt principes et illi qd habent
iure ppietatis iurisdictionē. secus si essent officiales Ita
Ang. i. d. disputatiōe. in. d. dubio officiales aut siue iudices
tū ex aliqua iusta cā puta p examinādo reo faciunt limit-
tatū saluū pductum ad illam cāz et nō vltra. ita sensit Bar.
in. d. l. is qui reus. ar. ibi glo. et Ange. vbi proxi.

Significauit. Licit appellat re-
piens pcuratorē actoris non habere sufficiens
mandatū. vel se pueniūz p alias lras de qbus
nō sit mētio in secundis. h. d. ¶ Nō ex tex. ibi. lras qd p
scripturā priuataz pbatur mandatū. facit tex. in. cle. i. et ibi
habet de pcur. naz hic ista scriptura apparet qd erat priua-
ta ex quo papa ponderat de sigillo: nā si publica esset non
pōderaret sigillū. c. inter dilectos et ibi habet. s. de fide in
stru. ¶ Nō. scdo ibi ad citatiōis tū qd vbi vnu sigillū tū ē
solitū apponi circa vnu actū nō dī apponi circa aliū. et ap-
positū nihil pdest. et id ifert Bal. qd castellā nō debet dare
castellū nisi cū p signis ptiularibz sibi datis. nec dī credet

De Appellationibus

Et mille litteris principum q dederunt sibi castellum ad custo-
diendum: et fert et ad notarios q no credat eor instrumentis
signatis sigillo no solito. in fm Inno. in personis pri-
uatis vbi no haberet copia sui sigilli vel solui possent si-
gillare sigillo no solito vel alieno. ita Imo. hic et Bar. i. l.
ad testiu. §. si ab ipso. ff. de testa. dicentes post Spec. in ti. de
prob. §. nunc vident. x. sed notat q quando sigillat alieno si-
gillo vel no solito d3 exprimere hoc. scilicet signare alieno si-
gillo vel no solito. Et dixit Ang. i. d. §. si ab ipso. q d3 sigil-
las exprimer ad que effectum sigillet an vt consultor an vt te-
stis an vt tabellio. q ad varios fines apponunt sigilla. et
videte que notat Bal. in. l. si quis ex signatoribus. ff. que-
ad. testa. ap. Et no. in. l. copationes. C. de fide instru. in ti. ij.
p Imo. et alios. et i. c. iter dilectos. §. de fide instru. in vbi
res esset ardua vel et in privilegijs principu non pot ap-
poni alienu sigillu. Ita Bal. p glo. qua ibi dixit singulari
in. d. c. inter dilectos. not. Sal. et ibi de materia in. l. si vn-
C. de testa. ¶ No ex tex. ibi. cu aliud sigillu a pmo q sigil-
lo solito credit. et ideo inducit ad qonem. nuncid nuncio
venienti cu sigillo meo tenearis credere. et facit tex. q sic. et
hoc voluit glo. nostra pza que per hoc remanet expedi-
ta. faciunt notata in. l. lucius. ff. de fideius. et io si iret famu-
lus meus ad bidellu nomine meo cu meo sigillo et daret si
bi decretale ego tenerer. qz debuit bidellus illi credere. et
idem si esset solutus nunciu: l3 no haberet sigillu. Ita Bar.
in. l. si quis vxori. §. si quis filigine. ff. de fur. Panor. hic.
ita Bal. in. l. is cui. C. de fur. ¶ Limitabitur hac conclusio-
nem non procedere in graubus. qz in graubus non te-
net credere. ita Panor. hic. ¶ Limitabitur secundo non p-
cedere quando esset talis famulus de quo verisimile esset
q potius subtraxisset sigillu qua q ego dedissem sibi. nam
tunc non debet credere bidellus huic famulo. l. i. vbi tex. in
simili. C. de lat. lib. tol. faciunt notata per Bar. in. l. labeo.
ff. de pac. per cano. in. c. ecclesia. el. i. §. vt lit. pen. et i. c. quo-
raz. §. de offi. dele. ¶ Limitabitur tertio vbi qz aliqua ve-
risimilitudo fortior esset p famulu qz pro famulo. na tunc
ei no credit. Bar. in. d. §. apud labconem. ¶ Limitabitur
quarto quando ordinatu eet per que res mitteret. na tunc
si veniret alius cu sigillo vel solutus famulus non deberet
credid. eum qui. §. si. ff. como. et ita Bal. in. d. l. is cui. ¶ Li-
mitabitur quinto no pcedere in debitoribus puta pecuni-
arum vel framenti. na tunc si det famulo solito vel det ve-
nienti cum sigillo illud genus vt mibi portet non libera-
tur si ille auferat. ita Bar. in. d. §. si quis filigine. per il-
lu tex. et tenete menti qz p lras meas scriba tibi q tu mit-
tas mibi librum et sic spem no videor petere a te vt des il-
li nuncio qui portat lras nisi hoc exprimas. Et ideo tu illi
tradendo libru non liberaris. l. sed si mei ca. ff. como. Si
autem in predictis esset debitor spet daco illa solito nuncio
vel venienti cum sigillo bene liberaret. ita est tex. in. l. ar-
gentum. ff. como. volunt docto. vbi. §. ¶ No ultimo q du-
abus causis grauaminu in appellatione ppositis. sufficiunt
vna. verificare ad hoc vt appellatio habeat effectum. qd
intelligite veru nisi vna veniret qualificatiue ad aliam qz
tunc vtraqz est probanda. ita Bar. in. l. diuus. ff. de re iu-
di. in simili cano. in. c. l3 cam. §. de proba. in. c. inter cetera.
et in. c. olim. §. de rescrip. et diuersimode operantur iste
cae. nam prima probata causa agitur coram iudice ad
quem ex quo iuste e appellatu. c. vt debitus. j. eo. f. proba-
to q ille non erat legitimus pcur. l3 iudices cum non ob-
stante exceptioe admiserint scdo casu qn pbata fuisset ex-
ceptio q coram alijs iudicibus e couentus vigore prima-
ru lfarum de quibus non fit mencio in secudis. Et tunc ex
quo hoc probatu e coram iudice ad quem pnunciabit ap-
pellatione tenuisse. sed ca principalis non cognoscitur p
iudicem ad que. sed per iudice primum datum i primis
lris. Et e ratio qz appellatio hic oparetur puz effectum
eius super quo interposita e ipsa. l. vt ca cognoscatur co-
ram primis iudicibus no coraz secundis: sed si iudex ap-
pellationis cognosceret non cognosceretur coraz primis. et

go ne appellatio operet puz effectum eius in quo iter-
posita e vt no cognosceret ca per iudicem ad que. ita Pa-
nor. hic. Et sic habetis tex. no eius conclus. quam feci in. c.
sepe. §. eo. vbi dixi q appellatione interposita ad curiaz su-
per exceptione declinatoria et si per iudice sit delatum ei
no deuolui negociu principale ad curia ne appellatio ope-
ret puz effectum eius ad que interponit sed remittet ad iudi-
ce competentem. de hoc e tex. hic intelligendo vt declarat Pa-
nor. i. vltimis xbis gl. i. vbo actori. i. si an et qn platus pos-
sit agere sine capitulo d hoc habet i. c. edoceri. §. d. rescri.
et i. c. causa. §. de iudi. l3 inquatu glo. vult q in casu nostro
cu plar litig3 p capitulu d3 dari auctoritate iudicis actor
ipfi capitulo ad instar litigantis minoris cu tutore. gl. ma-
le loquit. nam cum capitulum sit quedam vniuersitas. bene
pot constituitur pcur. l. i. ff. q cuiusqz vni. c. qz i causis. §. de
procur. et ideo isto casu e dicen. q etiam p platu agat p fin-
dicu. et hoc t3 glo. in. c. si. v. q. ij. vbi glo. respondet ad simi-
le de minore aductu in glo. nra. quia non per oia equipa-
rant minor et ecclesia et l3 equipatio fiat quo ad causam re-
stitutionis. c. auditis. §. de in integ. restit. in illa equipatio n-
e vniuersalis ad alia nisi in iure expse extendat vbi e da-
re rone diuersitatis iter minorem et ecclesiam. Sed i ca-
su nostro ro diuersitatis e in p mptu naz propterea minor
quando agit p tutorem d3 habere actorem datu sibi a iu-
dice ad lite vt hic dicit glo. qz non h3 rectum sensum nec e
pfecta persona. l. clarus. C. de auc. prest. que ratio cessat in
capitulo et alia rone phibet capitulo agere sine prelato
qz capitulu no h3 administratione bonoz ecclesie sine p-
lato. c. edoceri. c. euz dilecta. et ibi hf. §. d. rescrip. mo qn ca-
pitulu litigat cu prelato ista ro cessat qz plato mortuo vel
ipedito diutino ipedito pnt capitulu administrare et i
administratione succedit. c. i. ne sede vac. li. vj. habet in. c.
cu olim. §. de maio. et obe. sed qn litigat cu prelato censet
ppetuo ipeditus vt non consentiat liti p se per capitulum
mouende. qz non e verisimile q quis contra se velit aucto-
rizari. vt dicit hec glo. in fi. nec pot quis in facto pprio au-
toritate prestare. de. ij. et ibi habetur de reb. ec. non alie.
no miru ergo si l3 regulariter capitulu no potest stare i iu-
dicio sine consensu prelati. c. cam. el. primo. §. de iudi. in vbi
litigat p prelatu capitulu statim iudicio sine consensu prela-
ti. nec alius dat actor a iudice ad lite p prelatu mouedum
sicut in minore dat. qz e diuersa ro et hanc opin. sequitur
coiter h scribentes et p ea e tex. i. c. cu ecclesia vulnerata. §.
de elec. i. c. cu sup abbacia. §. d. of. dleg. i. c. dilector. §. de te-
sti. cog. in. c. cu olim. §. de ca pos. et ppri. et hic. in quibus iu-
ribus agit capitulu p platum nec dicit illa iura q sit datus
actor ad lite. ergo hoc no est ad ea subaudiendu. c. audien-
tiam. j. de deci. habetis in notare ex glo. qz capitulu dicitur
e ecclesia. et gaudet iure minoris. et ideo dicit Bal. hic q
capitulum in integrum restituetur casu quo ledat sicut ec-
clesia. et faciunt que no. Panor. in. c. i. §. de in integ. resti. vbi
firmat q de collegiu pii ecclesie ideo restituet i integru
sicut ecclesia. faciunt nota per Bal. in aut. hoc ius porrectu
C. de sacro san. ec. p legistas in. l. res publi. C. ex quib. cau-
ma. ¶ In glo. si. in fi. dicite vt p glo. et doc. in. d. c. ex pte. el.
i. §. de rescrip. et in. c. l3 cam. §. de prob. sed quantu attinet
ad tex. nostruz io hic sufficit vnuz istoz pbari qz subiecta
materia appellationis hoc suadet de cuius natura est vt pp
vnuz quodqz grauame possit appellari. c. directe. §. eo. c. vt
debitus. j. eo. non miru si appellatioe interposita pp duo
graamina sufficit vnuz pbare. qz vnuz sufficiens e ad iusti-
ficandu appellationez. facit. c. ex tuaruz. §. de aucto. et vlu-
pa. quod not glo. in. §. affinitatis. in fi. de nup.

Significantibus. Licite ap-
pellat re-
us si non auditur petens rem petitam in libel-
lo declarari. h. d. Et est idem text. per oia in. c.
ij. de libel. obl. nec propterea arguendus e papa de super-
fluitate quia ad diuersos effectus ibi positus fuit iste tex. et
hic repetitus. ibi e positus. vt demonstrat magistraliter i tra-

etatu libellorum an si petat declarari libellum generale possit
audienda. hic autem est repetitus ut circa tractatum appellatio-
nis nos instruat an si iudex non faciat declarari libellum pete-
re possit appellari. et an attetata post appellationem debe-
ant statim reuocari constituto quod est appellatum. An vero de consti-
tuta de veritate grauaminis et ideo nulla est superfluitas. quod si
diuersos tractatus repetit. textus est non in l. ij. §. si quid autem.
C. de iure uete. enuc. ¶ Non ex textu ibi ut terra illa quod libel-
lus generalis respectu rei petite pte nihil opponere pcedit
Ita hic a primo sensu hoc tunc intelligatis verum dummodo po-
stea in pcessu p pbationes declarare res petita: alio si decla-
rata non fuisset infra super tali libello lata non valeret gl. e. non.
qua ibi comendat Bar. in l. i. §. si quis argentum. ff. de po. gl.
in. c. ex pte Bar. et ibi Panoz. ea notat. §. de fo. cope. not. d.
Anto. in. c. ij. circa principium materie de ord. cogni. vbi di-
cit quod tales pbationes debent esse ad re designari. certitudi-
narie. per ea que habent in. c. in presentia. §. de proba. in
l. non ob hoc. C. unde legitimi. hec procedunt in principali
sed in accessorijs valeret infra etiam illis non declaratis i p-
cessu. ita Inno. et Hosti. in. c. ij. et ibi alij. §. de lib. obla. et ideo
dicimus quod valet condemnatio facta a iudice de expen. illis
non taxatis vel declaratis reservata taxatione. ita Jo. an. in
c. i. et ibi Panoz. §. de seqstra. pos. et fruc. d. Ant. in. c. sine
litibus. §. de dolo et cotuma. et ibi Inno. Bar. in. l. termina-
to. C. de fruc. et lit. expen. ¶ Non ex textu ibi postularunt quod pte
petente res in libello petita debet declarari. faciunt que ha-
bent in. l. si. C. de anna. excep. in. l. si in re et in. l. pponi. scri-
bit si frumentum. §. si. ff. de re. ven. imo si p declarationem
partis non bene posset res declarari aduersario tunc de ad
oculum demonstrari. ita Spec. in ti. de actore. §. i. vers. quid si
petitor. Et dicit hic Bal. per hoc. inferri ad duos directos
volentes reuocare bona emphiteotica ppter caducitatez
emphiteote quod emphiteota petente debet illa bona decla-
rare que sunt p iura supra allegata. et l. forma. ff. de censib.
et poterit interrogari emphiteota an illa bona sunt emphi-
teotica. imo poterit cogi p iudicem ad respondendum ipse em-
phiteota. Ita Spec. in ti. de loca. §. nunc aliqua. §. de. et vbi
ipse negaret esse emphiteotica iudicem onus dno pbadi f3
Bal. hic imo cau quo de bonis appareat quod sunt emphiteo-
tica sed de quantitate bonorum non appareat illo casu si alia
pbatio haberi non potest ex qualitate precij quod soluit p pe-
sione emphiteotica iudex extimabit quantitate bonorum: et
sic erat arbitrarium ipsi iudici. ita Spec. in. d. §. nunc aliqua.
ver. lxx. Facite ergo regulam ex textu nostro quod libellus incer-
tus respectu rei non procedit parte opponente. Fallit si pars
non opponat. Fallit si quod incertitudo pueniret aliunde quod ex
facto actoris quod tunc libellus incertus pcedit. ita Inno. et Jo.
an. in. c. ij. §. de lib. obl. et ibi oes. ita est bonus textus in. c. ex p-
te. §. circa fi. et ibi d. Anto. et Inno. §. de rescrip. in. c. consti-
tutur. et ibi notat. §. de in integ. resti. est bonus textus in. l. i. §. quod
aut. ff. quorum lega. l3 Bar. ibi intelligat hoc verum si incerti-
tudo puenit ex defectu rei couentialis si incertitudo alium
de pueniret vult quod non pcedat libellus incertus parte oppo-
nente. Sed generaliter hac fallentia tenet ipse Barto. in. l. i.
vbi autem non appareat. §. qui illud aut illud. ff. de ver. ob. faci-
unt notata p Bar. in. l. re aliena. ff. de pign. act. in. l. si fun-
dus. §. in vendicatione. ff. de pig. Bar. quod non loquitur materia
in. l. iij. §. i. in. iij. colu. ff. de lib. agno. et dicta ibi p eum possit
d. Anto. in. c. iij. loco. §. de pba non. Bar. et Bal. in simili in
l. gallus. §. si eius. in fi. ff. de lib. et possib. Bar. in. l. iij. C. §.
sententis que sine cer. quati. et ideo in simili in. l. diuus. ff. §.
re iudi. in. l. si expressim. in. iij. principali. q. ff. co. ti. Bal. in
l. sancimus. la. i. C. de sacro san. ec. in. l. i. C. de fruc. et lit. ex-
pen. Ang. in. l. cu aquiliana. ff. de trans. in. l. si in re in prin.
ff. de re. ven. in. l. i. §. si. ff. si ps bere. pet. faciunt notata p Pa-
noz. in. c. exhibita. §. de iudi. per glo. in. c. abbate. in verbo
dnij. de re iudi. li. vi. Et in dictis locis de incertitudine li-
belli quod non admittat fallit respectu eorum que accessorie pe-
tunt puta petis res cum fructibus. petis res cum pertinentijs.
petis pecunia cum usuris ex mora vel cum interesse illo casu

pcedit libellus incertus et pte opponente ita Inno. et alij in
d. c. ij. in. c. coquerete. §. de offi. ordi. in. c. cu ad sedem. et ibi
alij. §. de resti. spo. in. c. certificari. §. de sepul. in. c. constitutus
§. de relig. do. in. c. grauis et ibi alij. §. de resti. spo. Bar. i. l.
i. in pri. ij. col. ff. de eden. Bal. in. l. i. C. de fruc. et lit. expen.
Ly. et Bal. in. l. certu. C. de re. ven. l3 alia theoricam faciat
Bar. qui distinguit in. l. ex diuerso. et ibi Ang. ff. de re. ve.
et et seq3 Inno. in. d. c. ij. not idem Inno. in. c. iter dilectos. §.
de fi. instru. et Bar. aliqd in. l. fructus. ff. de re. ven. ¶ Non
ex textu nostro ibi si est ita quod quando appellat ab interlocu-
toria ut hic attetata post appellationem non veniunt reuocan-
da: nisi constituto de veritate grauaminis et hodie est deter-
minatum clare in. c. non solu. e. ti. li. vj. et ibi text. vno casu limi-
tat. nisi iudex ad que post receptam appellationem tanq3 ex
probabili ca iterposita iuxta forma. c. romana. §. quod si obi-
ciaf. eo. ti. li. vj. mittat inhibitoria iudicia a quo ne procedat
Ideo inferunt dñi de rota decis. sua. cccxxv. que incipit. ite
rektor. quod si dum ordinarius visitat puincia aliquis facit
se exemptum et ne visitet opponit exceptionem et ordinario
ad vltiora procedente appellat: attetata post istas ap-
pellationem non reuocabunt nisi constituto de exceptione quod in
veritate esset exemptus. Ad ducit nota p Inno. in. c. solet d
sen. exc. lib. vi. imo plus ibi volunt quod si iudex ordinarius
excocauerit exemptum et iste petat se absolui ad cautela quod
non debebit eum absolvere nisi prius constituto saltem sum-
marie de exceptione sua. et faciunt que habentur in. c. cu perso-
ne. de priuileg. li. vj. et debet in ista reuocatione attetatorum
duo punctualiter probari. primo quod sit intra. x. dies appel-
latu. secundo quod p legitimam personam appellatum. rota decis. cxxx.
que incipit. item quero. Inno. in. c. significauerunt de
testibus.

Ex insinuatione. Iudex a quo
appellatur non
potest statuere terminum ad finendum causas
appellationis quod si fecerit ad se presentandus sta-
tuisse intelligitur. h. d. ¶ Non ex textu ibi comensalis quod ex
quo aduocatus partis est comensalis iudicis videt argui
iudex tanq3 suspectus de quo. §. in glo. i. ¶ Non ex textu ibi
terminum prefixit quod parte appellante terminum non sta-
tuente appellationi iudex a quo potest statuere de quo di-
xi in. c. personas. §. eo. ¶ Non ex textu ibi psecutione reuer-
sa sim intellectum. glo. et Jo. an. quod iudex a quo non potest af-
signare terminum ad appellationem finien. quia illud h3
tractari per iudicem ad que. ideo de sciendis per iudicem
ad que tanq3 superiorem iudex a quo non potest se impedire
et ppter ea non potest assignare terminum ad finendum.
tamen ut innuit textus in ver. interim. ista assignatio termi-
ni ad finendum resoluit idest ad proseguendum: et sic in
eo in quo valere possit. et ideo succedit regula si non va-
let quod ago ut ago valet ut valere potest. c. i. de despon.
impul. li. vj. habet in. c. cum super. §. de offi. delega. sed
tamen iste textus in eo quod in ver. si. loquitur de impetratione lit-
terarum clarissime sentit quod hic terminus non assignaba-
tur ad proseguendum causam. nam si assignaretur ad
prosequendum causam causa esset retractanda in curia. c.
sepe. §. eodem vbi vidimus ex quo iudex a quo detulit et
assignauit terminum. et ideo frustra hic fieret impetratio
extra curiam cum causa deberet tractari in curia proinde
Panormita. hic intelligit textum nostrum quod hic non esset assi-
gnatus terminus ad finendum causam. sed esset assi-
gnatus ad reuertendum a prosecutione non intelligite
cause appellationis: sed ad reuertendum a prosecutione impe-
trationis. et sic assignatus esset terminus ad impetrandum
et reuertendum coram iudice a quo cum impetratis. Et
ideo ex quo concessio impetrandorum dependet a supe-
riore propterea textus noster assignat rationem quod cum
hoc dependeat a superiore terminus a iudice a quo non
potest circa istud assignari et ideo non valet assignatio
termini respectu eius quod precipitur reuertatur cum
impetratione. sed resoluitur in simplicem assignationem

De Appellationibus

termini ad prosequendum. Glo. in verbo aduocationez in fi. habetis ex glo. formatam. q. nunquid propter personam aduocati p[ro]p[ri]e reddat iudex suspectus: puta quia aduocatus sit c[on]mensalis iudicis vel filius vel alio modo. Et primo ex tex. nostro glo. arguit q. sic. et eodem modo tenet glo. Jo. iij. q. v. c. accusatores vel testes. Contrarias opt. tenet hic oēs et firmat gl. hic. et tenet Jo. an. et Imo. in. c. i. s. de offi. iudi. mouentur: q. istud non ē factū aduocati. ergo propter p[er]sonā aduocati iudex non reddet suspectus. q. nō est tanta verisimilitudo q. aduocatus debeat facere iudicē inclinare in affectionē quā ipse ad partes habet vt per hoc possit iudex recusari. media est opi. do. Anto. distinguētis. aut querimus an ex eo solo q. aduocatus aduersarij ē c[on]mensalis iudicis reddat iudex suspectus et cōcludite q. nō. aut querimus an si propter hoc iudex efficiatur gratiofus aduersario. et ei fauēs: q. aduocatus ei ē suus c[on]mensalis et tūc possit recusari. et ita loquitur tex. n[ost]r[us] qui expresse dicit q. videbatur cām illius fouere. et ē rō huius q. simplr ex quo iudex nimis fauet alteri p[ar]ti bñ redditur suspectus. c. ij. s. de i. integ. resti. nō mirū si in casu nostro suspectus redditur et sic ex mēte do. Anto. habetis q. vbi iudex fauet alteri p[ar]ti nimirū redditur suspectus et faciunt que habent in. c. accedēs el. ij. et ibi per oēs. s. vt lit. nō cōt[ra]d. s. dicit quispiā quo mō fauebat hic iudex parti et sic camerario imo cū grauabat qd p[ar]t[em] ex quo appellatū ē: s. respondet hic Hosti. q. videbat fauere l[et] in effectu nō fecerit fauorem. vel melius fauebat ex eo q. assignabat terminū intra quē volebat excludere p[ar]tes et imponere silentiū p[ar]tibus et erat hic fauor camerarij appellantis q. ipse erat reus et possessor et sic permanebat in possessione appellationis deserta et iponebat silentiū aduersario. Panoz. dicit et bene q. plura possent p[re]iudicari p[er] que ille l[et] ab eo appellaret in fauorem p[ar]ti. pone. n. q. grauauit studiose. vt p[er]beat facultatē appelladi et trabedi aduersariū ad iudices remotos. satis ē q. tex. exp[re]sse dicit q. fauebat p[ar]ti. Glo. i. xbo expectato in fi. h[ab]etis ex glo. duas lecturas ad tex. p[ri]mū est q. tex. n[ost]r[us] loquitur de termino iur. et h[ab]et lecturā approbat hic Imo. et p[er] hūc intellectū hic est casus q. si iudex a quo assignet terminū ad finiendū appellationē ex quo hoc assignare nō p[ot]t nō valeat assignatio termini. s. reducat p[ar]tē inde ac si nullus terminus eēt assignatus ad terminos iuris cōis. et intra illos terminos. l[et] annū siue bienniū ex cā debeat finire cā appellationis Jo. an. reprobat hūc intellectū dices q. ē p[er] hūc tex. dū vult q. nō possit terminū puenire certe si h[ab]ueret ad terminos iuris: appellās posset hūc terminū puenire. cuius tñ h[ab]uit dicit tex. noster. nā in termino iuris appellans p[ot]t quicūq. p[er]sequi. autē. ei qui. C. d. temp. appel. videbimus in. c. obiate. j. c. et sic ad tex. istum qui loquitur de appellante non p[ot]t subtrahi ille intellectus immo bene fatetur Jo. an. q. in appellato procederet intellectus Imo. q. ipse terminū iuris puenire non p[ot]t: nisi per mensem. d. c. oblate. et. d. autē. ei qui. c. appellato re. ij. q. vij. Panormi. hic dicit in appellato ita esse distinguendum an possit puenire terminus iuris aut vult puenire ante mensem citato vel personaliter vel ad domū appellante. Et tunc quādocūq. ante terminū anni et ante vltimū mensem poterit appellatus p[ro]sequi. ipse autē soluz in curia iudicis ad quem perquisito non possit ante vltimum mensem p[er]sequi. aut vero vult p[ro]sequi in vltio mense et tūc potest nec dicitur puenire nec tenetur citare appellantē ad domū vel p[er]sonā. sed satis est q. faciat eum inquiri in curia iudicis ad quē. et si ibi non fuerit inuentus tanq[ua]m p[er] contumaciē p[re]cedat iudex ad instantiā appellati. l. fi. s. illud. C. de temp. appel. et hec fuit theoria Bar. in. d. autē. ei qui. Secunda est lec. q. hic tex. dum loquitur de p[re]uentione termini intelligatur de termino assignato ab homine q. iudex a quo assignauit terminū ad finiendū cām. s[im] Jo. an. et glo. vel ad ipetrandum et reuertendū cum ipetratis s[im] Panoz. vt dixi in textualib[us]. tunc iudex a quo talem terminū assignare nō

p[ot]t sed iste terminus resoluitur in eo quo p[ro]uit. s. vt videatur assignasse ad p[ro]sequendū. Et iste terminus dicit tex. noster nō p[ot]t p[re]ueniri et hic intellectus ē planus et conu[n]is. Sed op[er]e p[er]cipiū ē scire si appellans impetravit p[re]ueniendo hunc terminū non valet ipetratio vt hic. et in. c. sepe. s. eo. an si aliter postea nō ipetrat in termino iudicis deserta appellationis. Sede. in cōfi. c. ij. tangit qd n[on] ē. et nō bene firmat pedes tñ magis inclināt q. nō iducatur deserta sed itra annū possit appellationē p[er]sequi l[et] condempnetur in expensis et ipetratio nō valet. satis est. n. q. se p[re]uenit. et hic ē casus. nā hic fuerat terminus p[re]uēti[us] nec apparet postea aliter appellantem in termino appellationis p[er]secuti se p[re]uendo et tñ papa cōmittit cām appellationis certe si appellatio fuisset deserta nō cōmisset cām appellationis: nec nouos iudices dedisset: sed remisisset cām ad primos iudices. cū ergo papa cōmittat cāz alijs iudicibus ergo appellatio nō erat deserta. et oēs tenēt q. hic papa cōmittat cām appellationis mandando qd iustuz fuerit appellatione remota decerni. et dixi in. c. sepe. s. eo. Glo. in verbo. audiat. in fi. habetis ex glo. h[ab]uit in i[st]a formatuz q. ex quo iste l[et] erant surrepticie q. facta fuit ipetratio p[er] uento termino et citato illo. c. bone. j. de cōfir. vtil. vel iuti. et sic opponebatur hic exceptio surreptionis. ergo debuit cognosci per iudices ipetratos p[er] ipsas l[et]as. q. ad iudices spectat cognoscere an sua sit iurisdic[ti]o. c. super l[et]is. s. de rescrip. ergo papa nō bene facit remittendo cām ad alios et p[ro]nunciando ipse sup[er] surreptioe q. glo. nō clare soluit. Vos dicite s[im] Imo. hic. q. ideo hic papa cognouit q. defectus ille surreptionis notorie cōstabat ex actis ex quib[us] apparebat assignatum terminū. et ex impetratione apparebat p[re]uentū terminū. et ideo tanq[ua]m defectus ille sit notorius nō mir[is] si papa ipse cognouit p[er]te nō citata de hoc defectu et ē nemie opponente s[im] ex officio. Ex illa aurea so. habetis notare q. sicut snia facit notoriū. c. fi. s. d. c. oba. cle. et muli. Ita et acta faciunt notoriū. et notorie dicit cōstare q. cōstat ex actis. et ē tex. in. c. cū olim. j. de ver. signi. in. l. qui sniam. C. de pen. nō. Bal. in autē. iubemus. C. de iudi. et i. l. i. C. vt que def. aduoc. Aliud habetis ex hac so. q. iudex ad quē cognoscit de notorio defectu in causa appellationis ē parte nō citata. Quod intelligit v[er]o Panoz. q. hic cōstabat parti nullā excusationē competere cū surreptio cōstaret ex actis et ideo pars nō d[icitur] citari p[er] tex. et ibi dixi circa fi. tex. in. c. cū sit. s. eo. Tertia est nō. regula q. iudex supplet in notorio ex officio et nemine opponente. Ita hic est tex. s[im] Imo. et sequunt oēs. et voluit Bal. vbi proxime et ē voluit. d. Anto. in. c. ex tenore. s. de rescrip. in. c. cū dilectus. s. de consue. in. c. bone. el. i. s. de postu. prel. Ange. i. l. si pars. et ibi Bal. ff. de inoffi. testa. et consi. cclxxxvi. quod incipit per dñm obiectū. voluit Ange. in. l. si vnus. s. pactus ne peteret. ff. de pac. super glo. magna que incipit. in opponendo. voluit Lud. in. l. iij. s. hoc autem iudicium ff. de dam. infec. Raph. cu. in. l. cum qui ita. s. qui ita. ff. de ver. ob. Panoz. Imo. et dominus Anto. in. c. exceptionē s. de exceptionibus. Imo. in. c. de appellanti. et. Et sic habetis limitationē ad dictaz cle. appellanti. dum dicit q. notoriū saltem p[ro]poni d[icitur] q. illud est verū nisi resultet ex actis ipsum notoriū q. tunc iudex ē parte non opponēte in eo supplet. Et voluit Specu. in. ti. de offi. iud. s. impedit circa p[ri]mū. q. d. necessitate hoc nō beat facere iudex sed possit si vult. et q. possit tenet Spec. in. ti. de disput. et allegat. s. fi. vers. breuiter. et ita generaliter firmant predicti doc. siue ille i cuius fauorez opponit istud notoriū tractet d. lucro captā. siue de damno et quomodocūq. et etiam volunt hic cōiter docto. et Barto. in. d. s. pactus ne peteret. in. vij. col. et Imo. in. d. s. hoc autem iudicium. et Bal. in. l. postq[ua]m liti. C. de pac. dicunt q. ita demū potest iudex in notorio ex officio supplere quando ille contra quem supplet nisi iudex hoc faceret locupletaretur cū aliena iactura. als si ille p[er] quem supplet tractaret de damno cuiusdam non possit iudex ex officio supplere. vel etiam si non tractaret de lo-

cro cum iactura alterius bene fatef Bal.in.d.l.postqz liti.
qz si tale notoriū resultaret ex confessione partis vel tacita
vel expressa qz illo casu ex quo apparet de calumnia sua iu
dex possit ex officio supplere: qz calumnias bene iudex ex
officio excludit per ea que dixi post. Inno.in tex.c.cōstitu
tis. s. eo Et ad hoc facit glo. no. in. l. vbi pactū. C. de trans
ac. faciūt nōta in. l. i. ff. de offi. assessor. in. l. y. per glo. in. s. qd
observari. C. de iura. calū. tñ id quod dicit qz acta faciunt
notoriū illud est verū quo ad hoc vt iudex ex officio sup
pleat circa illa que cōstant ex acti. sed quo ad hoc vt diffi
nitue pñunciet regit qz sit conclusū in cā vt acta faciant
notoriū: quia ante conclusū in causa pars potest con
trariū in actis deducere. et sic succedet qd dicit multa alle
gant notoria que nō sunt. c. cōsuluit. s. e. Jo an cōclusum
in cā talia acta quo ad hoc nō faciunt notoriū. glo. ē singu
laris in. c. significauerūt in verbo liquere. s. de testi.

Bone. Premitto qz appellatio nū extra iu
dicialiū triplex ē spēs. quedā extra
iudicialis que interponit a parte vt hoc. tex. q
daz est extraiudicialis que interponitur a iudi
ce extraiudicialiter proposita vt. c. i. s. eo. quedā est mixta
s. que nō interponit a iudice nec a parte sed a mixta qua
dā persona. s. executore qui cū possit capere personā iudi
cis nō in totū dī esse priuata psona. vt habetur p glo. i. cle.
vnica de offi. dele. per Inno. in. c. fi. s. de presump. tñ qz in
tenet aliquē iuris ordinē seruare de necessitate ideo de eo
dicimus vt de priuata persona. et iō si a tali executore apel
leferit extraiudicialis quedā mixta appellatio ita colligit
pca que voluit Jo. an. et Bem. in. c. pia. de excep. li. vj. i. c.
cōcertatiōi. eo. ti. ver. que voluit Panoz. et Imo. in. c. euz
inter. s. de excep. Premitto scdo qz appellatio extra iudi
cialis regulariter a iure canonico permisa est: vt hoc. tex.
in similibus De iure aut civilī regulariter est phibita. licz
in aliquibus casibus sit pmissa de quibus per Bar. in. l. fi.
ff. de appel. re. per Bar. i. l. i. s. solet. ff. qñ appel. sit p Bal.
in. l. bi qui ad civilia. C. in. l. i. C. de arb. Qui ex iudici
um ex verisimilibus causis appellat ne in sua possessione
molestet si postea spoliē restituat in eundē status in quo
erat tpe appellatiōis. b. d. Diuidit in tres. In prima po
nit facti narrationē et ppositionē appellatiōis. In fa que ē
ibi pcur. et c. ponit exceptionē appellati. In tertia que est
ibi premissis igit ponit decisionē. Nō ex tex. ibi. asserit
pñnere qz de natura verbi pñnere sit pñnere vel pos
sessionē ipōtare. l. vbum illud pñnere. ff. s. vbo. si. tñ fm
Bal. resoluit ēt in ad nos spectante rōne iuris patronat
vt hic fm vñū intellectū vel ad nos spectante ea solum
ratione qz predecessores nostri eo iure vsi sunt. faciūt no
tata per glo. in. l. talē. s. ff. de here. isti. Nō ex tex. ibi.
dē. fm cōm intellectū qz quando abbas et capitulū mo
nachoz habēt ius patronatus in aliqua ecclesia tūc custo
dia illius ecclesie vacantis spectat ad ipsū abbatē et mo
nachos. et ipse hz deputare iconomū. vel aliter de custo
dia prouidere seruā. fructus ecclesie futuro successor. iu
ria ea que habent in. c. pñti de offi. ordi. li. vj. et in. c. cum
vos. de offi. ordi. ita Inno. p hunc tex. in. c. vnico. j. vt ec
clesiasti. benef. faciunt que infra dicaz in glo. Nō ex
tex. ibi. p quosdā monachos qz sicut dñs pōt acquirere pos
sessionē p seruū. l. i. s. itē acquirimus. ff. de acquirē. pos. ita
abbas pōt acquirere possessionē p monachos. nam mo
nachus equiparat seruo. ita glo. in. c. non dicatis. xij. q. i.
quā ad hoc ponderat Lard. in. c. ij. de rescrip. glo. in. fi
mili in. l. pedius. ff. de arbi. et ibi Bar. in. l. i. in prin. ff. s. si
pu. ser. p Inno. in. c. cū olim. j. de pñnile. Nō ex tex. ibi
ad nos pñnere. qz licitū ē appellati pluries iterare appel
lationē. qz intelligit hic Jo. an. qñ vnico actu appellat l3
pluries istā vocē appello emittat sicut in simili circa actū
eundē: eodē tpe licitū est pluries protestari. c. lotharius
xxij. q. i. sicut in simili dicimus de petitiōe aploz instan
ter et instantissime petēdoz cle. h. co. ti. Vel alit possum
seruare istū tex. fm Jo. an. do. Ant. et alios qz propterea

licitum est pluries iterare appellationem circa eundē actū
qz pñia appellatio nō tenebat. Vel alit et tertio h3 do. An
to. et alios potuit iterare appellationē vt lōgius tps ad p
sequēduz eā haberet. qz cū tps appellatiōis psequēde cur
rat a die interpositę appellatiōis cle. sicut. eo. ti. cōputabit
tps a die vltie appellatiōis et scdo loco interpositę. et ita etiā
Ang. i. l. cū pcur. s. dñs. ff. de op. no. nū. q dixit. j. x. dies ad
appellādū. licitū ē libere pluries pti appellare et currit tē
pus appellatiōis psequēde ab vltia appellatiōe. p tex. i. l.
fi qz libellos. Et ibi nōt Bal. C. e. Vt alit et qñto possum
dicere qz ppterea pluries appellauit eo: qz pñia appella
tio fuerat cū ptestatiōe interposita qd possit latē i scriptis
ipaz appellatiōe ex iteruallo iterponere illo eā nō cen
sebit nisi vna. qz pñia referē ad secūdā. ita Imo. hic. qui
tñ se remittit ad nōta p Bar. in. d. s. dñs vbi hoc firmat et
faciūt que vidimus in. c. cōsuluit. el. ij. s. e. de hoc tñ an lici
tū sit pluries pti appellare dixi. s. in rubrica i effectib3 ap
pellationū. Et si qd restabit dicā in. c. sua aut i. c. dilecto. j.
e. Vel ad tex. nostrū possum dicere qz loqz in appellatio
ne extraiudiciali a futuro grauamine interposita qz cū non
suscipiat plenū robur nec plene iustificet nisi secuto gra
uamie vt videbimus in glo. fi. et faciūt que habent in. c. p
certatiōi. e. ti. li. vj. nō mix si a grauamie inferēdo an gra
uamie illatū pluries ē licitū appellare. qz cessat rō qre ap
pellatio phibet iterari. qz secūda ēt frustratoria. cū pñia
opata sit effectū suū. ita Bar. in. d. s. dñs. Sed in extraiu
diciali grauamie inferēdo. scda appellatio nō pōt dici su
pflua qz nō reperit primā opatā ēē plenū effectū. Nō
ex tex. ibi ne qs. qz valet appellatio extraiudicialis genera
liter interposita respectu psonaz qz quas interponit. l3 secus
sit in appellatiōe iudiciali: vt vidimus in. c. ij. et in. c. con
suluit. s. eo. Nō ex tex. ibi psumet molestari qz appella
tio extraiudicialis interposita nulla cā subsistente: valet et
tenet dūmodo de futuro verisimiliter dubitet grauamie
et iustificat postea secuto grauamine. faciūt que habent i
c. officij. s. de elec. in. c. man. s. de presump. in. l. antepen.
C. de adul. vbi verisimilis psumptio iustificat ex his q po
stea sequūtur Bal. in. l. ij. C. qz bo. cede. pos. Ang. in. l. i. s. fi
qs. ff. et si dubitet solū de facto. l3 de iure nō ēt dubitan
dū. c. dilecti. vbi casus et ibi cōiter doc. de maio. et obe. iuncta
glo. i. vbo appellatū. Nō ex tex. ibi vsi fuerūt. et c. qz co
lorata dī ē cā possidēdi que ab antiquo et a maiorib3 su
is trahit. faciūt que habent in. c. l3 cāz. s. de pba. i. l. si duo
in prin. per Bar. ff. vti pos. Nō ex tex. ibi in eūstatu qz
remediū attentatorū non solū habet locū contra attentan
tem sed etiā cōtra tertū qui nihil ipse attentauit principa
liter. Et hoc ideo quia appellatio fuerat generalis ne mo
lestetur et iste tertius l3 principaliter non attentauerit ta
men satis dicit molestare eo qz nō permittit istum abba
tem et monachos vti iure suo. l. vum. facit in simili. ff. de vi
et viar. c. quia. s. de iudi. vel quia aliquid gessit iste tertius
cum parte attentate. naz tunc propter participium quod
habuit cum parte attentate aliquid secum gerendo: con
ueniri potest iste tertius per remediū attentatorū. l3
ipse principaliter nihil attentauit. ita signanter notat istū
textum glo. his duobus modis in. c. non solum circa finē
in glo. magna eo. titulo libz. vj. vide que nō in. c. cum. Ad.
ferrariens. in. fine. s. de consi. Nō ex tex. ibi tempore
appellationis facte qz per remediū attentati cogitur cō
demnatus ad restituendū fructus medio tēpore pcep
tos a die appellatiōis interpositę. et sic fm. d. Anto. non
a die iustificate appellatiōis vel verificati grauaminis.
Imo vult plus hic tex. fm Bald. qz ex quo appellatio fuit
generalis qz producat effectum attentatorum etiam si nō
fuerit parti intimata. de quo tamen latius infra dicam.
Nō ex tex. ibi proprietatis qz sicut i possessorio recupā
de questio proprietatis non disputatur. c. fi. s. de ord. cog.
e. in lris. s. de resti. spo. ita in remedio attentati causa pro
prietatis non discutitur de presenti. l3 differtur donec fue
rit discussa causa attentatorum: et sic habetis inferre qz

De Appellationibus

agēti remedio attentatorum non obstat exceptio proprie-
tatis. q. dixit. do. Anto. verū etiam si sit notoria de quo latu-
us. j. dicam in materia. ¶ Nō ex tex. ibi assignandus sūm
Bal. hic. q. condemnatus iudicio attentatorū tenet resti-
tuere fructus illi contra quē est facta attēatio et consignare
et ideo expensas cōsignatiōis debet facere ipse qui succu-
buit ex quo tenetur ad consignandū faciunt que habentur
in simili i. gl. in. c. reuertimini. x. vi. q. i. vbi ex quo tenemur
assignare decimas sacerdoti intelligit et consignare i. boz
reo expensis nostris. ¶ Glo. i. verbo ingressus. i. si. isti duo
intellectus in glo. diuinat ad tex. nostrū. Et ideo cōis est
sententia q. hic iste Abbas et monachi essent patroni bu-
ius ecclesie de finis. et ideo cū vacante ecclesia in qua eccle-
siasticus habet ius patronatus tunc ipse ecclesiasticus de-
bet eius habere custodiam: et sic succedit loco iconomi: vt
voluit Inno. in. c. vnico. infra vt ecclesiastica bene. habe-
tur in. c. cum vos. s. de offi. ordi. ideo hic Abbas et mona-
chi possessionē huius ecclesie apprehendere poterūt pro-
pria auctoritate quasi custodes ecclesie vacantis. cum ad
eos spectet custodia et ita tollit contrariū. d. c. pastoralis.
¶ Glo. in verbo de iure cōi in si. habetis p̄io ex glo. relata
ad tex. q. vbi id qd iure cōi permittit est permissum etiam
cōsuetudine q. illo casu remanet duplici iure debiti. s. con-
suetudinario et iur. cōis. Et sic habetis q. l. cōsuetudo cō-
tineat idē q. ius cōe tñ remanet cōsuetudo nec cōfundit
ex quo concordat cum iure cōi: vt nō retineat nomē cōsue-
tutinis. et ad hoc est casus singularis sūm Ludo. de roma
in suis singularibus in. l. magistratus. ff. ad municip. et
Bar. in simili de statuto. in. l. i. in prin. ff. ad. l. fal. faciunt q.
notat idē Bar. in. l. i. in prin. ff. de vulga. et pu. que notat
Bal. in. l. i. de cōsti. pecu. et do. Anto. in. c. i. vii. col. de re-
scrip. glo. tñ visa est tenere p̄ius q. imo cōsuetudo cōtinēs
id qd ius cōe dicat ius cōe in cle. i. in glo. i. et ibi ponderat
Imo. et idē Imo. in clemen. statuti. de elec. et glo. in. c. i. de
consti. li. vi. et etiam tenet Ange. in. l. i. s. socius. ff. de vltur.
s. cōcordia istoz dependet ex his que tangit. do. Anto. in
d. c. i. i. vi. vii. et viii. col. Et mihi placet concordia Bar. in
l. i. in p. in. ff. ad. l. fal. et vide Sal. in. l. i. C. que sit lon. con-
sue. Aliud habetis ex glo. q. custodia ecclesie vacantis spe-
ctat ad ep̄m siue archiep̄m in sua diocesi. faciunt que ha-
bentur i. d. c. cum vos. s. de offi. ordi. in. c. cū scim. ix. q. iij.
Sit ergo hic regula sūm glo. q. custodia ecclesie vacantis spe-
ctat ad ep̄m in sua diocesi et non ad inferiores nec alios.
¶ Fallit nisi ex donatione ep̄i inferiores hoc haberēt. ita
glo. hic ita intelligitur contrarium. c. conuenissent ¶ Fal-
lit sō nisi ex sp̄ali delegatione vel cōmissione ep̄i. Et ita in-
telligitur tex. in. c. si in plebibus. allegato pro contrario.
¶ Fallit tertio nisi inferior ex consuetudine hoc haberet
glo. in. d. c. si in plebibus. et faciunt que habentur in. c. con-
questus. viii. q. iij. in. c. cum contingat. s. de fo. compe. in. c.
auditis. s. de prescrip. ¶ Fallit quarto nisi ecclesia habe-
ret specialem iconomum. q. tunc spectaret ad eum nō ad
ep̄m. d. c. cū vos. c. iudicatu. lxxix. di. et de iure cōi hūc icono-
mum oīs ecclesia habere debet. c. cum scimus. ix. q. iij.
¶ Fallit quinto in ecclesijs cathedralibus i. quibus capi-
tulum vacante sede h̄z custodiā. c. nō h̄z alicui. vii. q. iij. faci-
unt que habent in. c. p̄iti. de offi. ordi. li. vi. ¶ Fallit sexto
in ecclesijs collegiatis inferioribus a cathedrali. q. in eis
vacante sede custodia spectat ad collegium siue capitulū
cle. ne in agro. s. Abbate. de sta. mon. et ita hic Panormi.
¶ Fallit septimo in ecclesijs regularibus et collegiatis a
quibus pp̄ malā administrationēz remouet p̄elatus. q. tunc
cū capitulo possit iputari culpa quare nō petijt remo-
ueri hūc platū daf sp̄alis defensor donec alr p̄uideat ec-
clesie ita est tex. in. c. ea que. j. de statu mon. Et ita hic Pa-
nor. ¶ Fallit octauo negligente ep̄o. nam tunc deuoluetur
ad archiep̄m si sit capitulum similiter negligēs. c. si. s. sup.
neg. pla. li. vi. d. c. cum sumus in simili. ix. q. iij. ¶ Fallit no-
no vbi ep̄s non h̄et instituere beneficiatum in illa ecclesia
q. tunc custodia ecclesie nō spectaret ad ep̄m. sed ad eum

qui habet instituere beneficiatū. ita glo. in. d. c. cum vos
¶ Fallit decimo vbi cēt ecclesia iuris patronatus clerico
rum. q. tunc custodia nō spectat ad ep̄m sed ad ip̄os patro-
nos clericos. vt hoc tex. nostro vt dixi in textualibus et In-
no. in. c. vnico. j. vt eccle. benefi. ¶ Fallit vndecimo quan-
do vacaret sedes ep̄alis. nā l̄z vacante sede capitulū nō pos-
sit cōferre beneficia. c. ij. ne sed. vac. habet in capitulo vni-
co ne s̄z. vac. li. vi. tñ dare iconomū ecclesie vacanti vel custo-
diā recipe inferioris ecclesie vacantis pōt capitulū sede
vacante. ita Jo. an. in. c. vnico ne sede vac. li. vi. Et sic custo-
dia nō semper ē ep̄alis. et ita hic Panor. et est rō dñe. nā
in deputatiōe iconomi siue custodia cessat illa rō s̄z p̄ gl.
et doc. in. c. cū olim. s. de maio. et obe. q. p̄pterea phibet ca-
pitulū p̄ferre q. p̄sumeret fructū ep̄alem. s. exercēdo libera-
litate que cōferēdo beneficia exercet. c. relatu. j. de preb. et
iō cū hic cesset cū deputatiōe iconomi illa rō cū potius di-
catur cōseruare fructū ep̄alez q̄z cōsumere non mirum si
potest iconomū deputare. glo. in verbo nomine archi. in
si. vos dicite q. glo. male loquit cū sentit q. archidiacon⁹
huius ecclesie esset possessor. nā p̄ via attentatorū nō mā-
daret tex. restitui possessionē monachis si archidiaconus
esset possessor: q. istud ē extremū principale i remedio at-
tentatorū vt p̄betur q. tpe appellationis interposite ego
erā in illo statu ad quē peto restitui. Ita glo. in cle. ij. vt lit.
pen. cū ergo hic abbas et monachi p̄ via attēati peterent
restitui possessionē. ergo de necessitate dicendū est q. tem-
pore appellationis archidiaconus nō possidebat hāc eccle-
siā. nec obstat tex. ibi preterea et c. q. hic archidiaconus be-
ne allegabat se possidere sed non apparet q. p̄bauerit su-
am possessionē. vel possumus dicere q. et si archidiacon⁹
p̄bauerit possessionē de necessitate dicēdū ē q. non p̄ba-
uit possessionē p̄tualiter tpe appellationis interposite. s̄z
illa est regula q. vbi p̄tualiter certo tpe aliqd requiritur
tūc illud nō sufficit p̄bare nisi et p̄tualiter probet. Ita
Bar. in. l. nō solū. s. sed reprobari. ff. de op. no. nuncia. ita
glo. magna in cle. si. de rescrip. et ibi Imo. ita glo. in. c. ve-
nerabilibus circa si. de sen. excom. li. vi. faciunt notata per
Jo. an. in. c. solet. de sen. exco. eo. li. per Ange. in. l. matrem
C. de re. ven. glo. in verbo p̄curationē in fine habetis ex
glo. q. per receptionē p̄sonis non probatur possessor in
preiudicium tertij. ita glo. hic. et facit glo. in. c. cum Bertol-
dus. s. de re iudicata et qd notat Bar. in. l. q̄uis. s. si cōdu-
ctor. ff. de acqui. pos. quod notant doc. in. c. conuenisset. s.
de restitui. spoliato. Et ita generaliter tenet Bal. in. l. pon-
ponius per illum tex. ff. quib. mo. vsufr. amitt. hoc dic non
procedere in tertio qui nō p̄baret se possidere. nam tunc
perceptio p̄sonis probat possessionem in preiudicium
tertij qui de sua possessione non probat. ita gl. in. l. qui vni-
uersas. s. q. si per colonum. ff. s. acq. pos. et ibi doc. habet i.
d. s. si conductor. et voluit Bal. in. l. celsus. ff. de vsucap.
habetur in. l. litibus. C. de agri. et cen. In preiudicium sol-
uentis pensionem bene probatur possessio. vt. d. s. si con-
ductor. et ita hic cōmuniter doc. l̄z Panor. velit q. ita om̄i
perceptio pensionis probet possessionem si coniungitur
cum aliquo titulo. Adducit tex. in. d. c. cum venissent: sed
cōis opi. est vt dixi. ¶ Glo. in verbo ad statum ibi. vbi re-
mouetur tertius. habes ex glo. i. so. et intellectum ad tex. no-
strum q. hic p̄ archi. l̄z ip̄se principaliter non spoliauerit
detur officium iudicis. Et hunc intellectum sequitur hic
Hostiē. qui dixit q. de equitate canonica regula sit gene-
ralis q. cōtra quēcūqz tertium iniuste possidentem rem
nostram possit implorari officium iudicis. et ē bonus tex.
in. d. c. imprimis. ij. q. i. facit equitas regule. locupletari. s.
regu. iur. li. vi. facit quod notat in. c. accedens. s. vt lit. non
cōte. que habentur in. c. reintegrati. i. simili. iij. q. i. qd vult
Inno. in. c. in lris. s. de resti. spo. vbi dixit q. l̄z bonefidei
possessor fructus consumptos non teneatur restituere tñ
cum equitas sit vt quis non debeat locupletari cūz aliena
iactura. d. regula locupletari tenebitur ad restitutionē fru-
ctuum quatenus est factus locupletior. Adducit in fili. l. si

me et titium. ff. si cer. pe. per qua. l. armatur et ille intellectus
nam si ius civile quod tunc non fauet equitati quantum ius ca
nonicum ut habetur in. c. si. s. de prescrip. quotienscumque
aliquis est effectus locupletior ex re mea sine causa dat remedi
um conditionis. l. si me et titium. s. allegata. ergo multo ma
gis. l. canonica dabit officium iudicis in iniustum detentato
rem rei nostre. et faciunt notata in simili in. l. si cum seruus
ff. si cer. pe. Et cum isto intellectu in se vero transit hic. d.
Anto. et Imo. sed quantum attinet ad tex. nostrum non bene
conuenit littere. quia secundum istum intellectum frustra papa po
deraret appellationem interpositam nec ne super qua appel
latione in decisione se fundat. ¶ In ea. ibi. c. cum ad sedem.
iste intellectus quod hic ageretur interdicto unde vi. quia ar
chi. rata habuisset spoliacionem vel eam madasset diuinat ad
tex. nostrum. id non teneat. l. si putator cum valgaribus. ff. ad
l. acqui. preterea confunditur eodem fundamento quo prece
dens intellectus. ¶ In ea. in fi. hinc tertium intellectum quod hic
ageretur remedio attetati. et propterea conueniret archi. et sic
tertius qui non attetauit principaliter. eo quod scienter succe
dit in vicium per. c. q. vt. s. de iudi. Et sic hinc quod l. interdictum
vnde vi non detur scienter succedentem in vicium quod est persona
le. l. cum a te. ff. de vi et vi ar. sed datur conditio ex canone sepe
de resti. spo. tunc remedium attentati datur scienter succedente
in vicium. l. in re attentata. ¶ Sed hoc intellectus facit tex.
in. c. romana. s. i. alium. eo. ti. li. vj. vbi pendet appellationis
nis imo inhibitoria iudicis ad quem non habet impedire tertium.
facit et glo. in. l. creditor. in prin. ff. man. vbi pendet appellationis
non operatur pro tertio. ¶ Immo. hic soluit quod
ex quo hic appellatio fuit generalis respectu personarum quod pro
pterea appellatio operatur effectum suum et hoc istum Archi. nam
l. laici principaliter attentassent spoliando abbatem. tamen ex
quo Archi. nunc detinebat rem spoliata satis dicebat mo
lestare abbatem et monachos impediendo eos uti sua posses
sione. l. vim. facit. ff. de vi et vi ar. Id appellatio generalis
ne quis ipsos monachos molestaret extendit effectum suum
et contra istum Archi. Et ita glo. in. c. non solum in glo. si. ma
gna. eo. ti. li. vj. Et hic intellectus est magis communis ad lit
teras. quod hoc attetato non habemus diuinare dicendo quod iste Ar
chi. succederet in vicium scienter. puta aliquantulum diuinat glo.
nostra. Et idem sic est ille quartus intellectus magis generalis
quod intellectus glo. et sequuntur omnes. Vel aliter potest solui secundum
Immo. et et glo. in. d. c. non solum in glo. magna sustinendo in
tellectum glo. nostre. quod ex quo Archi. scienter succedit in vicium
vnde aliquid cum parte attentante agere. non succedit regula
la quod remedium attetati extendit vires suas non solum pro princi
paliter attetatem. sed et contra participantes aliquid siue
agentem cum parte attentante principaliter ut et tex. in. l. chiro
graphis. s. i. et ibi notat Bart. ff. de admi. tu. vel et extendit
effectum suum. et euz qui attentauit aliquid cum iudice a quo
est attentatum. ut est casus ad litteram in. c. cum. d. ferrariensis. in fi.
s. de consi. Et ibi vtrumque hoc dictum probatur. non mirum ergo hic si
conueniebat iste archi. pro remedio attetati. l. ipse principa
liter non attetasset. et ita transit hic Bal. et et alij. ¶ Quintus
fuit intellectus. d. Phil. hic quod hic remedium attentati detur
pro istum Archi. eo quod l. non oportet pendet appellationis
effectum pro tertio principaliter attetantem. tamen operatur effectum
pro tertio succedentem in vicium. quod ex quo per laicos fuerat
attentatum possessio erat affecta vicio violentie. non vicium
reale per regulas iuris sequitur rem quocumque vadat. l.
vicia ibi notatur. C. de acquir. poss. s. furtive. in fi. de vsuc.
habetur in. l. proponitur. s. cum quis. ff. de acquir. poss. non mirum
si remedium attetati non datur contra tertium. ex quo iste terti
us succedat in re viciosa et transiit res ad eum cum suo vicio.
Et hic intellectus l. in simili Immo. dices ibi esse casum in. c.
ex pte ade. in. iij. col. s. de testi. et faciunt quod habetur in. c. ex p
te. s. de rescrip. ¶ Io. tamen hic voluit et videtur de mente
d. Anto. et Panor. quod pro tertio nullo pacto detur remedium
attentati nisi alio de tribus concurrente. vel quod appellatio
fuerit generalis vel quod egerit aliquid cum parte attentante.
vel quod egerit aliquid cum iudice. Et ita videtur esse de mente

Immo. h. et et glo. in. d. c. non solum. Sed nullum ex istis tribus
concurrat: ergo remedium attentati non dabitur. Nec obfun
damentum de. l. vicia cum. s. allegatis. quod l. vicium reale tra
seat cum re tamen remedia que dantur pro committente vicium non tra
seunt cum re ut ille ad quem vadit res possit eisdem remedijs con
ueniri et maxime quod scienter non succedit ut notat in. c. sepe. s.
de resti. spo. in. l. incivile. C. de fur. ¶ Habetis ergo regula
la quod regulariter pendet appellationis non operatur effectum suum
nec remedium attetatorum datur pro tertio. d. s. i. alium. ¶ Sal
lit ubi appellatio est generalis. nam tunc non solum pro principa
liter attentante. Sed et pro tertio dabitur remedium attetati. ut l.
tex. nostro secundum quartam lectionem. ¶ Fallit secundo quod tertius partici
passet cum parte attetate. glo. i. d. c. non solum. et s. dixi. d. l. chi
rographis. s. i. ¶ Fallit tertio quod participasset cum iudice a
quo iste tertius. d. c. cum. d. ferrariensis. ¶ Fallit quarto quod
tertius succederet in re attentata et sic affecta vicio de quo
tamen dictum est in septima lectione. ¶ Fallit quinto quod tertius turba
ret iurisdictionem iudicis ad quem. ita glo. et alij in. d. s. in alium
faciunt que vidimus in. c. cum teneamur. s. e. t. ¶ Fallit sexto
quod tertius comparuisset in causa ratione sui interesse ut in. c. veni
ens. el. ij. s. de testi. nam tunc pendet appellationis reme
dium attetati pro istum dari posset. ita Io. an. in. d. s. in alium. Sed
dicit quispiam tu facis magnam differentiam de suo titulo propter pri
uilegium attetati quod secum non comparat quod non propter pri
uilegium in fi. et ibi dixi. Et ita hic Immo. faciunt que dixi in dis
crepantibus possessorij et attetati. ¶ Si vero ius commune presumit
contra appellante non tamen pro appellato. puta Abbas et mona
chi allegabant se possessores huius ecclesie. et id appellabant
ne turbarentur. nec allegabant aliquem titulum sic eam verifi
casse turbati sunt ab istis laicis voluit agere pro eos via at
tentati. ecce ius commune presumit pro abbate et monachos: quod
custodia ecclesie vacantis de iure communi ad eos non spectat ut
s. dixi non tamen presumit pro spoliante id est pro laicis isto. ca
su appellatio admitteret operatur effectum attetati. ita Im
mo. hic. et sequuntur omnes. ¶ Si vero ius commune presumit pro ap
pellante et pro appellato. puta quod non expresse aliquo titulo.
Abbas et monachi pro custodia ecclesie vacantis cuius di
cebant se possessores fuisse tunc appellacionis voluit agere
pro Archi. istum in via attetati tenendo quod custodia ecclesie spe
cret ad Archi. de iure communi illo casu remedium attetati non ha
bebit locum quod ius commune fundat intentionem appellati. s. Archi.
pro appellante. Et idem cum ministerio dixit tex. ex verisimili
bus et probabilibus causis fuisse appellatum quasi sentiat
quod contra istum Archi. non haberet locum remedium attentati si so
lum fuisset appellatum ex probabilibus causis. Et ita Im
mo. hic. ¶ Do. anto. et et Panor. in h. tenent contrarium. quod
dato quod ius commune presumat pro appellato tamen remedium atten
tati habebit locum. et ita tenet lapp. in. c. ad decias. de resti.
spo. li. vi. nam notorius defectus proprietatis non obstat agenti
remedio attetati. d. c. si constitit. s. multo minus obstat
presumptus a iure defectus proprietatis. Quod pro presumptus
defectus proprietatis a iure multo spatia possunt obstat. priuile
gium consuetudo vel similia. ita quod defectus non erit notorius.
c. l. epus de prebe. li. vi. ergo pro presumptus defectus tituli
non impedit remedium attetati. preterea remedium attetati non
tamen fundat pro interesse partis quantum innitit officio iudi
cis propter correptam auctoritatem suam. ut dixi in differentiis at
tentati et possessorij. ergo l. ius commune presumat contra partem
dato quod pars ipsa impediret. non tamen impediretur offi
cium iudicis ut iudex non possit reuocare ex officio attenta
ta. et facit quod notat rota decis. preal. xiiij. ¶ Restat modo
materia appellacionis extrajudicialis quam expediam per
quatuor questiones principales. prima que requiratur ad ap
pellacionem istam. secunda cuius sit effectus. tertia in quibus di
ferat ab appellacione iudiciali. quarta in quibus conueniat
cum appellacione iudiciali. ¶ Prima ergo que requiratur
dicite quod requiritur vel grauamen de preterito vel timor
futuri grauaminis. nam cum appellatio sit inuenta ad re
medium oppressorum. c. suggestu. supra eo. ideo ista ut sit ap
pellatio debet participare de causa principaliter producente ipsam

De Appellationibus

appellationē. Et de hest tex. in. c. cū inter. in. c. cū nobis oli
in. c. audie. s. de elec. in. c. i. in. c. ad audiētiā. s. eo. 7 hoc tex.
nostro. c. cū certatiōi. c. ti. li. vj. ¶ Secūdo requir. exp. sio cāe
c. i. in. p. r. i. c. ti. in. vj. 7 ibi glo. 7 doc. c. cū cāz. 7 ibi glo. circa
fi. j. c. c. p. siderauimus. s. de elec. 7 ibi glo. S3 in p. r. i. u. facit
tex. noster. vbi nulla exprimebat cā. 7 tñ valuit appellatio
vnde nō recedēdo a carroto tex. nostri. facite regulā q. ap
pellatio extraiudicialis nō requir. de necessitate exp. sio
nē cāe. ¶ Fallit p. r. i. o in appellatiōe que interponit a iudi
celz extraiudicialiter pcedēte. nā nūc requir. cā. 7 quod
exp. r. i. m. a. f. Ita Inno. l. c. p. s. u. l. u. i. t. lo. ij. s. e. 7 ibi cōiter scrib.
¶ Fallit scdo in appellatiōe interposita i cā bñficiali. qz cū
habeat vim citatiōis. c. i. de elec. li. vj. intelligite quādo in
terponit ad papā tūc cū cāe exp. sio fieri d3. c. vt circa s
elec. li. vj. ¶ Fallit tertio quo ad retractiōē attētorz. nā
l3 appellatio generaliter interposita valeat 7 teneat vt hoc
tex. 7 voluit Hosti. in. c. cū sit. s. e. tñ ad hoc vt retractēf at
tentata d3 spālis cā grauissimis pbari. Ita Panormi. 7
Imo. in. d. c. cū sit. 7 notat in. c. l. u. g. g. e. s. s. u. 7 voluit rota d
c. i. s. u. a. c. c. x. x. v. que incipit itē si rector. voluit rota in. d. c. i.
c. c. x. l. i. que incipit itē l3 in cā bñficiali. voluit glo. magna
in. c. nō solū. c. ti. li. vj. voluit Inno. in. c. s. o. l. e. t. de sen. excō. li.
7 ita hē et do. Anto. ¶ Limitabitur quarto nō pcedere in
appellatione extraiudiciali a grauamine de p. r. e. t. e. r. i. t. o in
terposita. qz tūc tale grauamē exp. r. i. m. i. debet. Ita pōt sal
uari qd voluit glo. in. d. c. i. i. p. r. i. 7 in. d. c. cū cām. 7 in. d. c.
p. s. i. d. e. r. a. u. i. m. u. s. Et q. voluit Bar. in. l. h. i. c. i. r. c. a. f. i. s. s. d. a. p. p. e. l.
recip. Inno. in. c. ad aures de tēpo. ordi. ¶ Tertio requir.
rif q. cā appellatiōis sit verisimilis quo ad hoc vt inter
positio appellatiōis valeat. Itē q. i. u. s. t. a. s. d. q. u. o. t. a. m. ē. i. g. l. o.
f. i. n. e. c. v. a. n. u. s. t. i. m. o. r. g. r. a. u. a. m. i. n. i. s. d. e. f. u. t. u. r. o. p. r. e. s. t. a. r. e. t. f. a. c. u. l.
t. a. t. ē. a. p. p. e. l. l. a. d. i. q. u. o. a. d. h. o. c. v. t. h. i. c. a. t. t. ē. t. a. t. a. r. e. u. o. c. ē. t. u. r. Ita
Panor. post alios in. c. cū iter canonicos. s. d. e. l. e. ¶ Quar
to requir. q. i. p. s. a. cā p. b. e. f. s. i. u. s. t. a. cā grauaminis l3 nō regra
tur p. b. a. t. i. o. a. p. p. r. o. b. a. t. i. t. i. t. u. l. i. 7 h. o. c. q. u. o. a. d. e. f. f. e. c. t. u. r. e. t. r. a. c. t. i. o.
n. i. s. a. t. t. ē. t. a. t. o. r. i. q. z. a. t. t. ē. t. a. t. a. nō r. e. u. o. c. a. b. u. n. t. n. i. s. i. p. b. a. t. a. v. e.
r. i. t. a. t. e. g. r. a. u. a. m. i. n. i. s. 7 s. i. c. i. u. s. t. i. f. i. c. a. t. a. a. p. p. e. l. l. a. t. i. o. n. e. i. t. a. g. l. o. in.
. d. c. nō s. p. l. u. 7 que allegauit p. r. i. m. e. in. s. e. c. u. n. d. o. r. e. q. u. i. s. i. t. o.
¶ Quinto requir. q. fiat in scriptis. ita bonus tex. in. d.
c. i. in. p. r. i. n. c. e. t. i. l. i. vj. Et ita Jo. an. in. c. appellatiōē. c. o.
li. vj. qui tñ dicit q. nō d3 ēē publica talis scriptura. nec re
quir. q. de necessitate in p. n. t. i. a. p. a. r. t. i. s. l. e. g. a. f. l3 in p. r. i. u. s. q.
nō requir. scriptura faciat tex. noster. 7 ē. t. e. x. in. d. c. cū nō
bis olim. 7 multa iura decretorū. ¶ Sed potestis respon
dere q. loquunt de iure antiquo q. per ius. vj. est imutatu
7 ad hoc facit glo. in. d. c. cū cāz. 7 in. d. c. p. s. i. d. e. r. a. u. i. m. u. s.
¶ Sexto requir. q. scia actus p. q. uē infer. grauamē. imo
q. plus q. sciat ē. t. e. p. i. l. l. u. a. c. t. u. s. g. r. a. u. a. r. i. g. l. o. e. s. t. nō. t. a. in. c. cō
creatiōi. in. d. s. i. c. i. u. e. r. i. t. d. e. a. p. p. e. l. l. i. vj. Et i. d. u. b. i. o. p. r. e. s. u. m. i. t.
t. u. r. p. a. r. s. a. p. p. e. l. l. a. s. s. e. i. n. t. r. a. x. d. i. e. s. a. t. p. e. s. c. i. e. q. z. in. d. u. b. i. o. p. r. e.
s. u. m. i. t. i. g. n. o. r. a. s. s. e. g. r. a. u. a. m. ē. Ita rota decis. sua. c. c. x. x. i. j. que i
cipit itē si reus. 7 facit. l. v. e. r. u. s. f. f. d. e. p. b. a. ¶ Septimo re
quir. q. petatur apostoli. ita glo. in. c. s. u. p. c. o. t. i. l. i. vj. in. d. o.
b. o. i. l. l. e. i. u. d. e. x. l3 glo. in. c. c. o. r. d. i. in. p. r. i. m. v. i. t. e. n. e. r. e. h. o. c. p. c. e. d. e.
r. e. q. u. i. a. p. p. e. l. l. a. f. a. i. u. d. i. c. e. s. i. m. a. g. i. s. cō. i. t. e. r. t. e. n. e. f. h. i. c. i. n. d. i. s. t. i. n.
c. t. e. q. d. i. m. o. d. o. s. u. b. s. i. t. a. q. u. o. p. e. t. a. f. q. z. p. s. a. p. p. e. l. l. a. t. a. e. s. t. c. e. r. t. a.
q. d. e. b. e. a. n. t. p. e. t. i. a. p. o. s. t. o. l. i. 7 s. u. n. t. i. s. t. i. a. p. o. s. t. o. l. i. nō r. e. u. e. r. e. n. t. i. a.
l. e. s. n. e. q. z. d. i. m. i. s. s. o. r. i. j. d. e. q. u. i. b. u. s. in. d. c. i. s. e. d. t. e. s. t. i. m. o. i. a. l. e. s. v. e. l.
cō. u. e. n. t. i. o. n. a. l. e. s. i. t. a. h. i. c. P. a. n. o. r. B. e. m. i. in. d. c. c. o. r. d. i. d. i. c. i. t. i. u.
t. i. u. s. q. p. e. t. a. n. t. ē. t. s. i. nō s. i. t. n. e. c. e. s. s. a. r. i. u. s. ¶ Octauo requir.
p. r. e. s. e. n. t. i. a. p. a. r. t. i. s. c. o. n. t. r. a. q. u. ā. a. p. p. e. l. l. a. t. u. r. c. c. u. m. n. o. b. i. s. o. l. i. m.
s. d. e. e. l. e. c. i. n. t. e. l. l. i. g. i. t. e. v. e. r. u. q. u. ā. d. o. p. a. r. s. e. s. t. c. e. r. t. a. s. e. c. u. s. s. i. i. n.
c. e. r. t. a. e. s. s. e. t. p. s. q. z. a. p. p. e. l. l. a. t. i. o. e. ē. t. g. e. n. e. r. a. l. i. s. v. t. h. i. c. q. z. t. u. n. c. p.
c. e. d. e. r. e. t. a. b. s. q. z. a. l. i. a. p. r. e. s. e. n. t. i. a. 7 i. t. a. p. o. t. e. s. t. i. n. t. e. l. l. i. g. i. q. z. v. o. l. u. i. t.
Inno. in. c. d. i. l. e. c. t. u. s. j. c. o. 7 p. o. t. e. s. t. i. n. t. e. l. l. i. g. i. t. e. x. n. o. s. t. e. r. 7 i. t. a.
v. o. l. u. i. t. J. o. a. n. i. n. c. s. i. d. u. o. b. u. s. s. e. v. b. i. d. i. x. i. t. c. l. a. n. d. e. s. t. i. a. s. a. p.
p. e. l. l. a. t. i. o. n. e. s. p. a. r. u. m. o. p. e. r. a. r. i. Ita h. o. c. v. e. r. u. m. s. i. p. o. t. e. s. t. h. a.
b. e. r. i. c. o. p. i. a. p. a. r. t. i. s. a. l. i. a. s. i. n. t. e. r. p. o. n. a. t. u. r. c. o. r. a. m. h. o. n. e. s. t. i. s. v. i.
r. i. s. c. f. i. 7 i. b. i. J. m. o. j. c. o. l. i. s. d. i. e. s. f. f. q. u. a. n. d. o. a. p. p. e. l. l. i. d. e.
b. i. s. q. u. i. p. e. r. m. e. t. i. u. d. n. o. n. a. p. p. e. l. ¶ Nono requir. q.

appelletur ad superiorem. c. a. collatione. eodez titu. li. vj.
7 est ratio. nam de natura appellatiōis est vt ad maio.
rem deuoluatur. vt dixi supra in rubrica. in diffinitione
ergo etiam appellatio extraiudicialis deuoluitur ad ma
iorem. Et intelligitur de maiore respectu partis appella
te si appellatur a parte: vel de maiore respectu iudicis si
appellatur a iudice. etiam extraiudicialiter. dicto. c. a. colla
tione. est tamen specialis casus in quo appellatio extraiu
dicialis a futuro grauamē etia interposita interponitur
ad minorem siue parem. in. l. v. n. i. c. a. C. si qua cum. p. r. e. d.
p. o. t. v. b. i. d. e. o. f. f. i. c. i. a. l. i. a. p. p. e. l. l. a. t. u. r. a. d. s. u. u. m. v. i. c. a. r. i. u. m. n. a. m.
a. p. p. e. l. l. a. t. i. o. i. l. l. a. e. x. t. r. a. i. u. d. i. c. i. a. l. i. s. d. e. q. u. a. i. b. i. i. n. v. i. m. p. r. o. t. e. s. t. a.
t. i. o. n. i. s. i. n. t. e. r. p. o. n. e. b. a. t. u. r. a. p. r. e. s. i. d. e. v. e. l. o. f. f. i. c. i. a. l. i. q. u. i. v. o. l. u. e. r. a. t.
s. u. a. m. s. u. b. i. e. c. t. a. m. i. n. v. r. o. z. e. m. 7 i. n. t. e. r. p. o. n. i. t. u. r. v. t. e. x. i. m. a. t. i. l. l. a. z.
m. u. l. i. e. r. e. m. 7 t. o. t. a. m. f. a. m. i. l. i. a. m. s. u. a. m. a. i. u. r. i. s. d. i. c. t. i. o. n. e. o. r. d. i. n. a.
r. i. a. i. p. s. i. u. s. o. f. f. i. c. i. a. l. i. s. ē. t. r. e. s. p. e. c. t. u. g. e. r. e. n. d. o. r. u. d. e. f. u. t. u. r. o. 7 tñ
r. e. c. u. r. r. i. t. a. d. e. i. u. s. v. i. c. a. r. i. u. m. 7 c. l. a. r. u. m. ē. q. i. l. l. a. p. r. o. t. e. s. t. a. t. i. o. e. s. t.
a. p. p. e. l. l. a. t. i. o. e. x. t. r. a. i. u. d. i. c. i. a. l. i. s. i. t. a. B. a. r. i. n. j. f. i. i. n. f. f. s. d. a. p. p. e. l.
r. e. c. i. p. ¶ Decimo requir. q. fiat intra tempus ad ap
pellationem interponendū. s. x. d. i. e. s. a. d. i. e. g. r. a. u. a. m. i. n. i. s. i. l.
l. a. t. i. c. c. o. n. c. e. r. t. a. t. i. o. n. e. c. t. i. l. i. vj. 7 q. f. i. n. i. a. t. u. r. i. n. t. r. a. a. n. n. u. m. p.
s. e. c. u. t. i. o. a. p. p. e. l. l. a. t. i. o. n. i. s. a. d. i. e. a. p. p. e. l. l. a. t. i. o. n. i. s. i. n. t. e. r. p. o. s. i. t. e. c. o. m.
p. u. t. a. n. d. u. m. s. i. a. p. p. e. l. l. a. t. u. r. a. g. r. a. u. a. m. i. n. e. d. e. p. r. e. t. e. r. i. t. o. 7 a. d. i. e.
i. l. l. a. t. i. g. r. a. u. a. m. i. n. i. s. s. i. a. p. p. e. l. l. a. t. u. r. a. g. r. a. u. a. m. i. n. e. d. e. f. u. t. u. r. o. c. l. e.
m. ē. s. i. c. u. t. c. t. i. n. o. n. t. a. m. e. n. p. e. r. l. a. p. s. u. m. h. u. i. u. s. m. o. d. i. f. a. t. a. l. i. u. m.
n. e. c. x. d. i. e. r. u. m. n. e. c. a. n. n. i. t. r. a. n. s. i. b. i. t. i. l. l. e. a. c. i. u. s. e. x. t. r. a. i. u. d. i. c. i. a. l. i. s.
i. n. r. e. m. i. u. d. i. c. a. t. a. m. q. u. i. a. l3 l. a. p. s. u. s. h. o. r. u. m. t. e. m. p. o. r. u. m. e. x. c. l. u.
d. a. t. a. p. p. e. l. l. a. t. i. o. n. e. m. e. x. t. r. a. i. u. d. i. c. i. a. l. e. m. d. i. c. t. i. s. i. u. r. i. b. u. s. n. o. n. tñ
e. x. c. l. u. d. i. t. v. i. a. s. a. l. i. a. s. o. r. d. i. n. a. r. i. a. s. q. u. e. c. o. m. p. e. t. e. b. a. n. t. a. d. i. m.
p. u. g. n. a. t. i. o. n. e. m. h. u. i. u. s. a. c. t. u. s. v. e. l. p. o. t. e. r. u. n. t. c. o. m. p. e. t. e. r. e. d. c. p.
c. e. r. t. a. t. i. o. i. j. r. i. s. o. 7 h. o. c. ē. q. d. i. c. i. s. o. l. e. t. q. a. c. t. u. s. e. x. t. r. a. i. u. d. i. c. i. a.
l. i. s. n. u. n. q. u. ā. t. r. a. n. s. i. t. i. n. r. e. m. i. u. d. i. c. a. t. a. z. ¶ Undecimo requi
r. i. t. u. r. h. a. b. i. l. i. t. a. s. e. x. p. a. r. t. e. a. p. p. e. l. l. a. n. t. i. s. n. a. m. d. e. b. e. t. ē. t. a. l. i. s. q.
p. o. s. s. i. t. a. d. i. u. d. i. c. i. u. m. p. r. o. u. o. c. a. r. e. c. u. m. n. a. p. p. e. l. l. a. t. i. o. e. x. t. r. a. i. u. d. i.
c. i. a. l. i. s. s. i. t. a. d. i. u. d. i. c. i. u. m. p. r. o. u. o. c. a. t. i. o. c. c. u. m. s. i. t. r. o. m. a. n. a. s. e. o.
i. d. e. o. n. o. n. v. a. l. e. n. t. i. a. g. e. r. e. v. e. l. a. d. i. u. d. i. c. i. u. m. p. r. o. u. o. c. a. r. e. nō cō
p. e. t. e. t. 7 i. d. e. o. e. x. c. o. m. u. n. i. c. a. t. u. s. c. u. m. a. d. i. u. d. i. c. i. u. m. p. r. o. u. o. c. a. r. e.
n. o. n. p. o. s. s. i. t. n. o. n. p. o. t. e. r. i. t. e. x. t. r. a. i. u. d. i. c. i. a. l. i. t. e. r. a. p. p. e. l. l. a. r. e. i. t. a. J. o.
a. n. i. n. c. p. i. a. d. e. r. e. c. p. l. i. vj. 7 i. b. i. B. e. m. i. 7 i. n. d. c. c. o. n. c. e. r. t. a. t. i.
o. n. i. i. t. a. J. m. o. 7 P. a. n. o. r. i. n. c. c. u. m. i. n. t. e. r. s. d. e. e. x. c. e. p. Q. u. o. d.
i. n. t. e. l. l. i. g. a. t. i. s. v. e. r. u. m. i. n. a. p. p. e. l. l. a. t. i. o. n. e. m. e. r. e. e. x. t. r. a. i. u. d. i. c. i. a. l. i. s.
c. u. s. i. n. a. p. p. e. l. l. a. t. i. o. n. e. m. i. u. x. t. a. d. o. c. v. b. i. p. r. i. p. u. t. a. a. b. e. x. e. c. u. t. o. r. e.
7 d. i. x. i. s. u. p. r. a. i. d. i. f. f. e. r. e. n. t. i. s. p. o. s. s. e. s. s. o. r. i. j. 7 a. t. t. ē. t. a. t. i. t. a. m. e. n. e. t. i. ā.
a. b. e. x. e. c. u. t. o. r. e. c. a. s. u. q. u. o. f. a. c. t. i. t. a. n. t. u. c. ē. t. e. x. e. c. u. t. o. r. 7 n. o. n. i. u. r. e.
7 s. i. c. i. u. r. i. s. p. r. e. i. u. d. i. c. i. u. nō i. n. f. e. r. r. e. t. e. x. cōi. c. a. t. u. s. n. o. n. a. p. p. e. l. l. a.
b. i. t. i. t. a. P. a. n. o. r. i. n. c. d. i. l. e. c. t. i. i. n. f. i. s. d. e. m. a. i. o. 7 o. b. e. ¶ Duo
d. e. c. i. m. o. 7 v. l. t. i. m. o. r. e. q. u. i. r. i. t. u. r. s. i. n. t. i. m. a. t. i. o. a. p. p. e. l. l. a. t. i. o. n. i. s. i. n.
t. e. r. p. o. s. i. t. e. c. a. s. u. q. u. o. i. n. t. e. r. p. o. s. i. t. a. f. u. i. s. s. e. t. i. n. a. b. s. e. n. t. i. a. p. a. r. t. i. s. i. t. a.
J. m. o. d. z. i. n. t. e. l. l. i. g. i. p. r. o. u. t. v. u. l. t. i. b. i. d. o. A. n. t. o. i. n. c. d. i. l. e. c. t. u. s. i. n.
f. r. a. c. o. 7 i. t. a. J. m. o. i. n. c. s. i. i. n. f. r. a. c. o. 7 d. o. A. n. t. o. h. i. c. q. u. o. d. i.
b. e. n. e. f. i. c. i. a. l. i. b. u. s. p. r. o. c. e. d. i. t. i. n. d. i. s. t. i. n. c. t. e. c. l. e. c. a. u. s. a. m. d. e. e. l. e. c. s. z.
q. u. o. a. d. a. l. i. a. i. n. t. e. l. l. i. g. a. t. i. s. n. o. n. q. u. o. a. d. v. a. l. i. d. i. t. a. t. e. m. a. p. p. e. l.
l. a. t. i. o. n. i. s. q. z. s. i. n. c. a. l. i. a. i. n. t. i. m. a. t. i. o. n. e. v. a. l. e. t. d. c. d. i. l. e. c. t. u. s. 7 i. b. i.
J. m. o. s. e. d. q. u. o. a. d. e. f. f. e. c. t. u. m. r. e. u. o. c. a. n. d. i. a. t. t. e. n. t. a. t. a. n. a. m. nū
q. u. a. m. a. t. t. e. n. t. a. t. a. p. o. s. t. a. p. p. e. l. l. a. t. i. o. n. e. e. x. t. r. a. i. u. d. i. c. i. a. l. e. m. r. e. u. o.
c. a. n. t. u. r. n. i. s. i. a. d. i. e. i. n. t. i. m. a. t. i. o. n. i. s. a. p. p. e. l. l. a. t. i. o. n. i. s. v. e. l. n. o. t. i. c. i. e. s.
e. a. a. l. i. a. s. h. a. b. i. t. e. i. t. a. r. o. t. a. i. n. d. e. c. i. s. s. u. a. c. c. x. x. i. j. q. u. e. i. n. c. i. p. i. t. i. t. ē.
q. a. t. t. e. n. t. a. t. a. 7 e. s. t. r. a. t. i. o. q. u. i. a. e. x. t. u. n. c. t. a. n. t. u. m. i. n. c. i. p. i. t. i. s. t. e. a. t.
t. e. n. t. a. n. s. e. s. s. e. i. n. c. u. l. p. a. a. t. t. e. n. t. ā. d. o. c. o. n. t. r. a. a. p. p. e. l. l. a. t. i. o. n. e. m. cū
i. l. l. u. s. n. o. t. i. c. i. a. m. h. a. b. u. i. t. 7 n. o. n. a. n. t. e. i. t. e. m. h. o. c. v. e. r. u. m. n. i. s. i. i. n.
a. p. p. e. l. l. a. t. i. o. n. e. g. e. n. e. r. a. l. i. q. u. i. a. i. l. l. a. o. p. e. r. a. t. u. r. e. f. f. e. c. t. u. m. s. u. u. m.
c. o. n. t. r. a. q. u. e. c. u. n. q. z. e. t. i. a. m. s. i. n. o. n. s. i. t. i. n. t. i. m. a. t. a. 7 i. n. e. a. r. e. u. o.
c. a. n. t. u. r. a. t. t. e. n. t. a. t. a. a. d. i. e. a. p. p. e. l. l. a. t. i. o. n. i. s. J. t. a. B. a. l. d. p. e. r. i. s. t. u. m.
t. e. x. q. u. o. d. t. a. m. e. n. v. i. d. e. t. u. r. c. o. n. t. r. a. m. e. n. t. e. m. d. o. d. e. r. o. t. a. 7 r. a.
t. i. o. n. e. m. p. r. e. a. l. e. g. a. t. a. m. i. t. e. m. h. o. c. v. e. r. u. m. q. z. r. e. q. u. i. r. a. t. u. r. i. n. t. i.
m. a. t. i. o. i. n. d. i. s. t. i. n. c. t. e. i. n. b. e. n. e. f. i. c. i. a. l. i. b. u. s. p. r. o. c. e. d. i. t. q. u. i. a. i. n. e. i. s.
r. e. q. u. i. r. i. t. u. r. i. m. i. t. a. t. i. o. a. p. p. e. l. l. a. t. i. o. n. i. s. a. d. c. u. r. i. a. m. i. n. t. e. r. p. o. s. i. t. e.
c. l. e. m. e. n. c. ā. m. d. e. e. l. e. c. 7 e. s. t. r. a. t. i. o. n. a. m. a. p. p. e. l. l. a. t. i. o. i. n. b. e. n. e. f. i.
c. i. a. l. i. b. u. s. h. a. b. e. t. v. i. m. c. i. t. a. t. i. o. n. i. s. c. i. d. e. e. l. e. c. i. n. vj. s. e. d. i. l. l. a. e. s. t.
r. e. g. u. l. a. q. z. v. b. i. c. u. n. q. u. e. a. l. i. q. u. i. s. a. c. t. u. s. h. a. b. e. t. v. i. z. c. i. t. a. t. i. o. n. i. s. i. l. l.

debet intimari parti. alias non habebitur pro citata glo. a
est nota. in cle. i. inglo. si. eo. ti. ergo nō mirum si requiritur
intimatio in beneficialibus. et facit quod voluit Bal. p. il-
lā glo. in. l. cos. §. apostolo. C. eo. vbi voluit q. si arbiter siue
arbitrator habet potestatem progredi terminū etiā absente
parte q. cum intra illū terminū videat prorogata instan-
tia et sic monita pars vt faciat si quid habet facere intra il-
lud tempus q. talis prolatio facta absente parte debet i-
timari parti et allegat illā glo. ¶ Succeedit questio quis sit
effectus huius appellationis extraiudicialis. et primus ē
effectus q. deuoluit cām ad superiorem. vt voluit glo. in. c.
concertatio. in verbo grauatus. ad si. e. ti. li. vj. voluit Im-
mo. et Imo. in. c. constitutus. §. e. in. c. cum nobis olim. §. de
elec. et Imo. hic. In beneficialibus nō est dubium q. de-
uoluit cām ad curiā per. c. statuimus. de elec. li. vj. et inui-
to a ppellante postq. semel appellauit ad papā rota decis.
xxxvii. incip. item fuit dubitātū et in consilijs sepe positū
vtrū appellatus. quantū aut ad alias cās non credo q. sit
in arbitrio appellantis extra iudicialiter deuoluere causā
ad curiā et trahere illuc appellatū nisi ipse approbet iux-
ta ea que vidimus in. c. se. pe. §. e. Et dicit hic Imo. q. licet
deuoluat potestatem cognoscendi de appellatione non tñ si ap-
pelleret a collatione electione confirmatione siue institutione
beneficiali poterit ille superior beneficiū cōferre super quo
est appellatū q. talis appellatio nō deuoluit potestatem cōfe-
rendi ita Jo. an. in. c. cū. d. ferrariensis. in d. bo. inouata. §.
de cōsti. faciūt notata per eundē in. c. si elec. li. vj. et sic ha-
bes limitationē ad cle. auditor. de rescrip. dum vult q. au-
ditor qui cognoscit an tuū sit beneficiū vel ne. si tuū p. nū-
ciauerit vel tibi debiti poterit conferre tibi q. nō h. locū
in auditoze dato in cā appellationis extraiudicialis pos-
set tñ morderi. ¶ Secundus effectus q. appellatio ista
suspendit potestatem eius a quo appellatur ne aliquid contra
appellationē et post appellationē intentet. et si attētauerit
p. p. terea ista annullant vt dicā in sequenti effectū. nō tñ su-
spēdit facta ante appellationē. imo nec effectū q. consecū-
tiuus esset ad ea que ante appellationē facta sunt. c. consti-
tutus. §. eo. nec ē facta post appellationē suspendit nisi cō-
tra appellationē fuerint attētata. c. cū nobis olim. §. de elec.
et sic duo requirūt ad hūc effectū suspensiuū q. post appel-
lationē attētet. scōdo q. appellationē alia nō suspēdetur
et ē rō. nā appellatio extraiudicialis ē simplex ad cām p-
uocatio. c. cū sit romana. §. e. imo nec regulariter vñ cita-
tionis h. glo. in. d. c. cum. sit. S. citatio nō inducit penitē-
tiā litis: nisi circa ea circa que emanauit. et nō plus. nec re-
tractat gesta de p. t. rito. q. de gestis ante litē nihil ad iudi-
cium pertinet nisi petatur. l. ediles. §. item sciendum. ff. d.
edil. edic. ideo cum litis pendencia solum operetur effe-
ctum suum in his tantum in quibus lis pēdet. nec per ea
impediatur quis vti iure suo. c. i. et ibi Jo. an. §. vt lit. pen.
ideo a fortiori appellatio extraiudicialis que minus est q. citatio
solum operabitur effectum suspensiuum in his q.
sunt contra eam et post eam gesta. et illa ratio est de men-
te Immo. i. c. q. p. p. t. r. §. de elec. et etiam Panormita. in di-
cto. c. cum nobis olim. faciunt que dixi in. c. i. §. eo. ¶ Terti-
us est effectus quia annullat attentata. ita hic tex. intelli-
te post eam et contra eam dicto. c. cum nobis olim. Sed
punctus stat nunquid annullat ipso iure an veniunt per
iudicem annullanda. Hostien. in dicto. c. cum nobis dixi
q. annullat ipso iure per tex. in. c. auditis. supra de electio.
Sed loquimur vbi p. c. e. debet aliqua causa annullans
electionem quam sola appellatio. ideo non tam annulla-
tur electio propter appellationem quam ex defectu ipsi-
us electionis. Et pro opi. illa ponderat Panormita. tex. i.
c. dilectus in vltimo nota. §. eo. Sed loquitur in senten-
tia censure. facit etiam tex. et ibi do. Anto. notat i. capi. ad
audientiam. §. eodem. cui eodem modo respondetur. vel
aliter his duobus potest responderi q. loquuntur in atten-
tatis per iudicem a quo est appellatum. l. extraiudiciali-
ter. nam attentata per iudicem a quo extraiudicialiter

appellatur bene possunt dici esse nulla ipso iure. l. secus
quando attentat a parte a qua extraiudicialiter ē appella-
tum. et pro ista differentia est bonus tex. in. c. i. et ibi pōde-
raui supra eo. et in dicto. c. ad audientiam et est ratio differē-
tie. nam qñ appellatur a iudice l. extraiudicialiter ex quo
grauatur redditur postea suspectus vt nō possit in alia cau-
sa procedere. c. ad bec. et ibi dixi supra eo. Et ideo appel-
lando a iudice etiam extraiudicialiter appellatū magis
de facili etiam potestatem suspendit q. ad oīa q. vñ cū no-
ta suspitionis afficere. vt in alio p. c. e. dere non possit. et hoc
est quod dicimus appellationem suspendere ex toto iuris-
dictionem iudicis. c. super eo. el. ij. supra eo. non mirum er-
go si tanquam iudex aliquid postea attētat illud reddit
nullum. Non ita est i. appellatione interposita a parte que
simpliciter sapit q. appellans supponit se protectioni iu-
dicis. et ex quo pars in vno grauatur in alio eius potestas
non suspenditur. quia eam non exercet vt iudex. et ideo su-
spicio non potest opponi. sed facit iure suo. non mirum er-
go si non ita de facili annullantur per partem attentata.
Et illa ratio ē de mente Panorm. in dicto. c. cum nobis olim
in. vi. col. Hostien. tenuit in dicto. c. cum nobis quod immo
attentata veniant annullanda. et pro eo est tex. ibi in ver-
bo irritanda. et in. c. considerauimus. et ibi est tex. in verbo
cassamus. supra de elec. tenet Immo. in. c. ad dissoluen. dū.
infra de despon. impub. tenet Imol. in. c. ad constitutus
supra eo. et est cōmunis sententia hic scribentiū. ¶ Fallit
ista cōmunis opi. et in appellatione interposita ab electio-
ne siue prouisione alia facta de ecclesia cathedrali vel re-
gulari. q. attentata post talem appellationē ab huiusmō-
di interposita sunt nulla ipso iure. c. si postquam §. de elec. li. vj.
et ita do. Anto. hic. ¶ Fallit secundo qñ appellatum ē et
ad papā et cā iam esset cōmissa. nam ex quo papa cōmisit
cām videtur omnē potestatem circa illam ad se auocare
c. vt nostrum. infra eo. ita vt inferior se impedire nō possit
et gesta in cōtrariū sunt nulla. c. pastoralis. §. p. t. r. e. c. §. de
of. dele. non mirū si attentata illo casu sunt nulla ipso iure
ita rota. i. d. decis. cccxli. et d. Ant. hic. quod vñ p. c. e. dere qñ
appellatur a iudice. ¶ Fallit tertio qñ post appellationē
ad iudicem interpositam iudex ad quem inhibuisset par-
ti ne aliquid attentaret. nā illo casu attentata post talē i-
bitionem essent nulla ipso iure. tex. et ibi glo. que ita intel-
ligit i. c. nō solū. §. illa vero. circa si. glo. magne. eo. ti. li. vi. et
sensit rota in dicta decis. cccxli. non tñ debet iudex ad que
esse promptus ad inhibendū. sed prius debet cognoscere
de veritate grauaminis propter quod extraiudicialiter ē
appellatum et verisimilitudine eius. ita rota. in decis. sua.
cccxxv. que incipit item si rector. faciunt notata p. Immo. i.
c. solet. de sentē. excō. li. vj. et supra dixi. ¶ Fallit quarto in
sententia censure. quia lata post appellationem extraiudi-
cialem est nulla ipso iure. c. per tuas in generalitate sui. §. i.
de senten. excō. c. ad audientiam. §. eo. c. dilectus. §. eod. et ibi
videbimus. c. cū contingat. §. de officio deleg. et ita Imol.
hic. ¶ Fallit quinto vbi alia causa annullandi attentata
subesset. nam illo casu etiā in viā attentati dici possunt nul-
la ipso iure. ex quo cōcurrit alia causa annullans. c. auditis
supra de elect. et ita Imol. hic. ¶ Fallit sexto vbi cūq. ap-
pellatum fuisset ab actu iudicis extraiudiciali nam tūc at-
tētata per talem iudicē post et contra appellationem red-
duntur nulla ipso iure. d. c. ad audientiam. et proxime di-
xi in solutione contrariorum. ¶ Fallit septimo vbi cūq.
cā circa quam est attentatum non esset retractabilis. nam
tunc nec ipso iure annullantur. nec per iudicem. puta in
matrimonio contracto post et cōtra appellationem iterpo-
sitam per aliam que pretendebat se vroz. tale matrimo-
nium nec ē nullū ipso iure nec annullabitur in viā atten-
tati. glo. in. c. non solum. eo. ti. li. vj. sed fiet solum seperatio
donec principalis causa primi matrimonij fuerit decisā.
ita d. Anto. hic allegat notata in. c. latoz. et in. c. teneor. §. de
re iudica. ¶ Fallit octauo antequam probata sit veritas
appellationis extraiudicialis. nam ante non reuocatur at

De Appellationibus

tentatum sed stat in pendentia ita glo. in d. c. non solum in glo. magna. ¶ Fallit nono quando fuit attentatum contra appellationem sed non contra possessionem appellantis. quia appellans non esset in possessione nec quasi eius iuris in quo per attentatum fit preiudicium. nam tunc nec est nullum nec venit annullandum attentatum. ita Inno. in c. dilecti. §. de maiori. et obe. Et sic vult quod ad hoc ut attentatum reuocetur requiritur quod ille qui appellauit sit possessor eius iuris circa quod fit preiudicium per attentatum. Sed. d. Anto. Panor. et Imo. ibi tenent contrarium. quia sufficit quod attentatum fuerit contra appellationem et post. dummodo ille habuerit iustam causam appellandi. ¶ Quartus est effectus quia annullat attentata etiam appellatione deserta. nam desertio appellationis non facit ut attentata conualecant c. 13. et ibi glo. et omnes de senten. exco. li. vi. Lapus. allegatione prima. et dixi in c. sepe. §. eo. l. 3. do. Anto. et Imo. ibi aliter teneant in appellatione extraiudiciali. ¶ Quintus est effectus quia summarie proceditur in reuocatione huiusmodi attentatorum. nec requiritur plena probatio tituli. nec colorationis nec probatio spoliationis: ut potest colligi ex differentiis quas supra posui inter possessorum et attentata. ¶ Sextus est effectus: quia constituit in malafide appellatum a die ipsius appellationis. ita tex. in l. si fundum. C. de re. ven. Et ita do. Anto. et Imo. hic intelligite quo ad nouum possessorem qui de facili in malafide constituitur. sed non sic quo ad antiquum possessorem: quia cum appellatio extraiudicialis non impediat quem uti iure suo. Inno. i. d. c. dilecti. Et facit vulgare nemini iniuria facit quod vitur iure suo. c. cum ecclesia. §. de elec. non mirum ergo si sola appellatio extraiudicialis non nocet antiquo possessori: nisi demum verificato titulo propter quem pars appellat. tunc enim bene noceret. puta appello ne vendas talem rem. quod est mea. istud constituit nouum possessorem in malafide qui habet noticiam appellationis. d. l. si fundum tamen non antiquum possessorem. et ideo si vendat valebit venditio nec retractabitur nisi ego probauero titulum quare res sit mea illo casu bene retractabitur venditio. ita Inno. an. d. c. dilecti. et ibi d. Anto. et sensu hic Inno. ¶ Septimus est effectus quia causat officium iudicis ac habetur perinde ac si quis officium iudicis implozaret. ita Bar. in l. si. ff. de ap. pel. recip. imo usque adeo excitat officium iudicis quod et si non veniret admittere. tamen iudex ex officio reuocabit attentata. ita rota decil. decima quarta. que incipit item su. it dubitatu in fi. et supra dixi. ¶ Octauus est effectus: quod pars in viam attentati auditur usque ad conclusionem in causa principali. ita rota. decil. lviij. que incipit itez quod attentata post conclusionem aut in causa non audietur. ¶ Nonus est effectus quia causat surreptionem litterarum si de ea non est habita mentio sicut de iudiciali dicimus. ita Inno. in d. c. dilecti. et ibi do. an. faciunt notata in c. ex parte. §. de re. ferip. in c. oblate. §. eo. ¶ Decimus est effectus quod in beneficiis ubi habet vim citationis prout est regulariter quod appellatur ad curiam in causa beneficii. c. i. de elec. li. vi. v. que adeo huius vim citationis quod constituit appellatum in vera contumacia. itaque non possit appellare vel saltem ut lapsis. x. diebus a die sententie in causa appellationis etiam si pretendat ignorantiam sententie non audiat ita rota decil. sua exxviiij. que incipit item si appellatus. vbi dicunt l. 3. ita sit de iure quod viderunt admitti appellante si allegaret iustam ignorantiam. ¶ Undecimus est effectus quod specialiter sub protectione eius iudicis ad quem appellat videtur appellas constitui. l. vnica. C. si quac. pd. pot. Bar. in d. l. si. ¶ Duo decimus est effectus quia plenaria restitutione attentatorum cum fructibus perceptis et quos potuit percipere cum damnis et expensis inducit illa appellatio. ita tex. hic in fi. ne iuncta glo. et hoc voluit Bal. ¶ Succedit tertia principalis questio. in quibus differat iudicialis et extraiudicialis appellatio. Et primo differunt nomine. quod sub nomine appellationis proprie non continetur appellatio extraiudicialis. et ideo non continentur in statuto loquente de appella-

lione: sed continetur solum iudicialis. ita Panor. per illum tex. in c. cu sit. §. eo. ¶ Secunda est differentia quia extraiudicialiter appellat. c. significauerunt §. de excep. cu similibus. extraiudicialiter autem non. sed dicitur ut supra dixi in requisitis ad appellationem. ¶ Tertia est differentia quia iudicialis preterita suspendit a quibus interponit. c. venientes. §. de iure iur. et dixi supra in rubrica futura suspendit oia immo annullat. c. super. eo. el. ij. et ibi dictum est. §. eo. Extraiudicialis autem non suspendit preterita nec effectus eorum. c. constitutus. §. eo. futura autem ita demum suspendit si sint contra appellationem. d. c. cum nobis et dixi supra in tertio effectus. ¶ Quarta est differentia appellatio extraiudicialis generalis respectu personarum et cause valet: ut hoc tex. nostro iudicialis autem non. c. ij. §. eo. ¶ Quinta est differentia extraiudicialis requirit causam similem et probabilem. non tamen est necesse quod nominatim exprimat. do. Anto. post Hosti. in c. cum sit romana. §. e. iudicialis autem tamen causam probabilem. §. grauaminis requirit: et eius nominatim expressionem. c. ut debitus. §. eo. ¶ Sexta est differentia oblatio probationis grauaminis iustificat appellationem iudicalem. c. interposita. §. eo. extraiudicalem autem non. Ita notant doc. marie do. Anto. et Panor. in c. cum inter canonicos. §. de elec. et in c. interposita. et Imola b. ¶ Septima est differentia itineris areptio non huius vim appellationis in iudiciali sicut in extraiudiciali dicam in c. proxi. sequenti. et vidimus in c. meminimus. §. e. ¶ Octaua est differentia assignatio termini facta in appellatione iudiciali habet vim citationis. c. sepe. et ibi dixi. §. e. ¶ Secus est in extraiudiciali. quod illa nec cum termino nec sine termino huius vim citationis. ita glo. in d. c. cu sit. §. e. ¶ Nona est differentia. appellatio iudicialis statim deuoluit causam ad superiorem nec de veritate grauaminis huius cognoscere ad effectum deuolutum neque suspensum neque ad inhibitorias mittenda. c. romana. §. quod si obijciat. e. ti. li. vj. in extraiudiciali autem requiritur quod de veritate grauaminis constet intelligendo ut supra latius dixi in requisitis. ¶ Decima est differentia in apostolis. quod in extraiudiciali apostoli non vocant nomine quo in iudiciali. nec est de necessitate semper petunt sicut in iudiciali. ita do. Anto. hic. et Panor. Semi. in c. i. in principio. eo. li. vj. vbi dicit tutius esse quod petant dixi. §. in requisitis. ¶ Undecima est differentia quod appellatio iudicialis annullat attentata ipso iure de quo tamen in c. non solum. e. ti. li. vj. in c. super eo. el. ij. §. eo. extraiudicialis autem regulariter non annullat ipso iure: sed sunt annullanda per iudicem. ut dixi supra in quarto effectus. ¶ Duodecima est differentia et vltima in appellatione extraiudiciali non requirit intimatio: nisi in casu speciali. cle. cam de elec. In extraiudiciali autem quicquid requiritur ut dixi supra de requisitis. ¶ Restat quarta principalis questio in quibus conueniant. do. Anto. l. c. cu sit romana. §. eodem post Inno. dicit quod fere in omnibus conueniunt: et primo conueniunt: quia sicut in appellatione iudiciali requiritur quod causa substat scilicet ipsum grauamen. c. ad nostram. c. suggestum. §. eo. c. ut debitus. §. eodem. Ita in appellatione extraiudiciali requiritur quod substat de preterito vel verisimiliter timeatur de futuro. ut hic in fi. et dixi in glo. fi. ¶ Secundo conueniunt. quod sicut in appellatione iudiciali requiritur expressio cause et nominatim quando ab interlocutoria appellatur. c. i. in principio. eod. titu. lib. vi. ita in extraiudiciali quando a certo grauamine appellatur. d. c. i. in principio. dixi supra in i. questione principalis. ¶ Tertia quia sicut in iudiciali in scriptis est appellandum nisi vbi statim post diffinitiuam appellatur a diffinitiuam. l. a sententia. ff. de dicto. c. j. in principio. ita in appellatione extraiudiciali est in scriptis appellandum. Jo. an. in c. appellatio. eo. ti. lib. vi. et dicto. c. i. ¶ Quarto conueniunt in appellatione interponenda. quia ita dantur. x. dies ad appellandum extraiudicialiter sicut iudicialiter. c. concertationi. eo. ti. li. vj. ¶ Quinto fatalia ad prosecutionem appellacionem ita sunt annus et ex causa biennium et ex restitutione quicquid temporis amissum est in extraiudiciali

appellatione sicut in iudiciali. cle. sicut. e. ti. et dictum est in
c. ex ratione supra eo. Sexto sicut de substantia appella-
tionis iudicialis est ut fiat ad superiorem. ita de substantia ap-
pellationis extrajudicialis. c. a collatione. eo. ti. li. vj. Septimo
sicut iudicialis appellatio deuoluit causam a iudice a
quo ita extrajudicialis intelligendo ut. s. dixi in tertio effe-
ctu. Octauo petitio apostolorum ita requiritur in extrajudicia-
li sicut in iudiciali. dixi. s. in requisitis. Nono circa attē-
tata eodem modo procedit in appellatione iudiciali et extrajui-
diciali. nec desertioe conualescunt et faciunt que supra dixi in
differentijs possessorij et attentati. itē in tertio et quarto effe-
ctu. Decimo sicut appellatio iudicialis in his que im-
petrant ea pendente nisi exprimat inducit surreptionem. c.
oblate. j. co. c. ex parte. s. de rescrip. ita in appellatione ex-
trajudiciali. Undecimo sicut in appellatione iudiciali suc-
cumbens condemnatur in expensis si temere appellauit. c.
reprehensibilis. et c. sepe. s. co. et appellatus condemnatur si te-
mere persistit in appellatione. d. c. ex parte. s. ita in appella-
tione extrajudiciali. d. c. dilecti. et c. ut debuit. infra eo. Duode-
cimo quod tam in appellatione iudiciali quam extrajudiciali
fit plenaria restitutio fructuum et damnorum ea pendente passorum
ex defectu appellati vel tertij succedentis ut hoc tex. in fi.

Dilecti. Si superiorum suum quis iti-
neret ad papam habet pro ap-
pellante. adeo quod sententia excommunicationis postea
lata non valet. b. d. Diuidit in duas partes in
prima ponit facti narratio. i. scda decisio. scda ibi cum aut.
Nō primo ex tex. ibi prioris et moneant ecclesie. quod cum
appellatione ecclesie nomine proprio non expresso intelli-
gamus de ecclesia cathedrali. cum ecclesia sutrina infra
de cau. pos. et pprie. quod cathedralis ecclesia potest esse regu-
laris. et facit tex. in simili. i. c. cum el primo. s. de iudic. in. c.
ij. lviij. distin. et ibi glo. Nō ex tex. ibi archiepiscopus iuncta
decis. quod ubi appellatur extrajudicialiter a iudice innouata p-
eum pendente appellatione sunt nulla ipso iure. quod patet
ex tex. ibi denunciatis et c. Et l. do. Antio. hic intelligat hoc
procedere quod appellatur a iudice ut iudice. secus si appel-
latur ab eo ut a parte. quod tunc cum videatur actus penitus ex-
trajudicialis appellatio non habet operari ut attentata sint
nulla ipso iure. per ea que habent in. c. cum nobis. olim. s.
de elec. et dixi in. c. bone. in effectibus. tñ jmo. hic repro-
bat. d. Antio. quod hic fuit appellatus ab illo archiepiscopo nō
ut iudice. quod non posset esse iudex in facto proprio. sed ut a
parte. et ideo stat conclusio ex tex. quod ubi appellatur extrajui-
dicialiter a iudice etiam suspendit eius iurisdictionem. ita quod etiam
iudicialiter per eum attentata postea sunt nulla ipso iure.
et pro hoc est tex. in. l. vnica. C. si quacum. pred. pot. et faciunt
que notat Bar. in. l. fi. in fi. ff. de appel. recip. et hunc intel-
lectum expresse voluit glo. hic. i. quarta parte ibi preterea
archiepiscopus non poterat esse iudex. et cum hoc nobili simpli-
citer transit Panos. Nota ex tex. ibi priorem et mona-
chos. quod ubi capitulum litigat cum suo prelo etiam si sit ec-
clesie cathedralis non habet de necessitate constituere iudi-
ces. sed potest per se stare in iudicio pro suum prelatum et
iudicium persequi. quod nō ad ea que dicta sunt in. c. signi-
ficauit. s. eo. Nō ex tex. ibi facto quod verbo vulgare quod plus
est facto aliquid facere quam verbo. concordantes allegantur
in prima parte glo. que per hunc sit expedita. Nota ex tex.
ibi propter dictam causam. quod id quod dicitur quod itineris arreptio ad
papam habet vim appellationis. hoc verum si propter illam
causam fiet. Et ideo dixit hic Bal. quod si non solum propter illam
causam iret. sed etiam propter aliam quod illo casu non haberetur
pro appellante. nisi appareret quod principaliter propter hoc
iret. Nota ex tex. ibi intelligat prouocatum. quod itineris
arreptio ad papam facta habet vim appellationis. quod intel-
ligit lap. allegatione sua. xxxviij. i. i. col. et refert hic jmo.
procedere quod ante ceptum iudicium fit itineris arreptio.
vel totaliter extra iudicium. puta dicit ipse in casu huius
decretalis timentes priorem et monachi ne cum de facto pro-
prio tractaret archiepiscopus eos grauaret coram eo dixit

runt se ob causam talis dubij se iter arripere ad curiam. tunc
hoc obtinebit viz appellationis. secus si cepto iudicio iter
arriperent. quod non saperet appellationem per. c. ut debi-
tus. j. eo. Sed veritas est in prius. ut videbitur in glo. et
hic jmo. et de intellectu. c. ut debitus ibi dicam. Li-
mitat secundo Bal. hic illud non procedere quod itineris arre-
ptio fieret de vno iudice in loco existente. puta episcopo ve-
netiarum si ibi esset ad alium iudicem in eodem loco existētem.
puta ad patriarcham venetiarum. talis itineris arreptio nō
sapit appellationem. quod non erit locum nec dicitur nauiga-
re qui in portu versatur. ideo non habebit vim appella-
tionis. et per hoc faciunt nota in. c. personas. s. eo fatetur tñ
Bal. quod excoicatio illo casu lata per episcopum venetiarum
non haberet ligare istum itinerantem ad patriarcham. quod
non potest inferior inhibere ne subditi sui reclamant ad su-
um superiorem. alleg. l. vnica. ff. de eo pro quem fac. erit. et
faciunt nota per Bar. in. l. i. ff. a quibus. appella. nō. lic. Et que
dicā in. c. proxime sequenti in principio. Limita tertio
hoc non procedere quod non iret ad curiam propter hanc causam.
ut. s. dixi. tñ l. talis itineratio propter aliam causam facta non
beat inducere appellationem. Est tñ iste itinerans priuile-
giatus si causa illa iusta fuerit vel probabilis. puta etiam deuo-
tionis quod non potest interea ab ordinarijs vexari sed est sub p-
tectione apostolica beneficio. c. vnici infra de peregrini. et ibi
ita jmo. Et ideo insert hic Panos. quod l. nuncij qui vadunt
romam pro appellationibus aliorum ipsi non dicantur appella-
re sed sui principales. quod ipsi sunt pica et organum. ut no-
tat in simili in. l. i. ff. de contrahen. emp. tñ per iudicem a
quo non poterunt isti nuncij excoicari non priuilegio ap-
pellationis sed priuilegio. d. c. vnici. de peregrini. Nota ex
tex. ibi excoicationis et c. quod sicut excoicatio post appella-
tionem lata est nulla ipso iure. c. per tuas. j. de sen. exco. ita post
itineris arreptionem factam ad papam. Et dicit hic Bal.
esse rationem ne impediant inferiores recurrere ad papam.
nam excoicatus in auditorio pape non admittitur. c. dile-
ctus el. i. s. de rescrip. c. i. s. rescrip. li. vj. Ideo ne si ordina-
rius illum excoicaret sequeretur per indirectum effectus
quod iste non posset adire papam cum nō posset audiri. ideo
non potest excoicari. vel aliter dicit ipse quod ideo excoicatio est
nulla. quod causa propter quam itineris arreptio fiebat contra
istum archiepiscopum erat annullans iurisdictionem in ipso ar-
chiepiscopo. s. quod recedebant ab eo. quod non poterat esse iudex in
facto proprio. et timebant grauari. ideo cum causa sit annullans
non mirum si et effectus sequitur nullus. i. excoicatio est nul-
la. et facit in simili tex. in. c. auditis. s. de elec. declaratus ut
dixi in. c. pcedenti in tertio effectus. Sed finem cōm op. glo.
et scri. cum ratio expresse in. l. iudices finalis glo. in. l. quā-
uis. C. de fideiul. et hic exprimitur ratio quod itineris arre-
ptio sapit appellationem. ideo nō est eundem per mendica-
ta suffragia. sed propterea dicimus excoicationem nullā
quod lata est post itineris arreptionem que habet vim appella-
tionis. Glo. in verbo prouocare. diuidit in quinque. In
prima allegat concord. ad vulgare. de quo in tex. In secun-
da que est ibi. s. non est. querit an tex. noster habeat locum
in inferioribus. et nō firmat. In tertia que est ibi. Sed vide-
tur quod iter arreptum opponit per tex. In quarta ibi. puta ar-
chiepiscopus. iustificat itineris arreptionem. In quinta que est ibi
et credo idē. soluit questionem positam in secunda parte.
In eadē glo. in fi. duo principaliter tangit glo. primus
est nunquid itineris arreptio sapiat appellationem. scdm
nunquid idē sit in itineris arreptione ad inferiores quod
est in itineris arreptione ad papam. Circa primū. d.
c. cū glo. et cōiter scrib. quod itineris arreptio sapit appella-
tionem siue fiat in iudicio siue extrajudicium siue ab actu iudicis
ut iudicis siue ab actu iudicis ut prius. et ppea sicut appel-
latio requirit causam quod nō. s. quod appellatur a grauamine quod re-
quirit scripturam. s. petitionem apostolorum et similibus. de qui-
bus i. c. i. eo. ti. li. vj. ita itineris arreptio. ita glo. hic quā ex-
tendit docto. ad predicta. Et iō forma crit quod grauatus dicat
et in scriptis porrigat hanc reclamationem. d. iudex. vos me

De Appellationibus

grauastis tali grauamine qđ facere nō potuistis: prote-
rea iter arripiaz ad curiā: et intēdo qđ cognoscatur quare i
stater et instantissime peto apostolos. ita Panoz. hic. na3
hoc casu cū nō refert qđ ex cōpollētibz fiat. l. si mater. C.
de inst. sub cōdi. fac. nec iura curēt de noie. c. penitio. s. de
pcura. ideo illo casu itineris arreptio sapit appellationē
et ita ē si quis grauetur in diffinitua. nā itineris arreptio
circa diffinitua eodē mō interponenda erit quo et appel-
latio. Et ita dicunt declarari que vidimus i. c. meminum^o
s. eo. ¶ Secundus ē articulus nūquid itineris arreptio
ad inferiorē idē opet quod appellatio sicut qñ sit ad curiā
glo. in vltima parte videt rēdēre in opt. qđ nō. vos dicite
fm Panoz. et do. Anto. aut est talis iudex qui pōt adiri p
querelā. puta legatus vt in. c. i. s. de offi. lega. et tunc siue
ab actu iudiciali siue extraiudiciali fiat itineris arreptio sa-
pit appellationē qđ tex. noster nullā specialitate3 ponit in
papa: vnde cū eadē sit rō in inferioribz que in papa ces-
sat arg. gl. nostre. de. c. ad honore. s. de quet. et vs. pal. Itē3
cessat aliud arg. dū3 dicit qđ inferiores nō possunt adiri p
querelam. quia nos loquimur in his qui possunt adiri:

Aut vero loquimur in inferioribz qui non possunt
per querelam adiri. vt de suffraganeo archiepiscopi sub
diti sui non possunt recurrere ad archiepiscopū p quere-
laz regulariter. d. c. i. et illo cāu. aut sit itineris arreptio ab
actu iudiciali. et tunc seruatis seruandis vt supra dixi cum
iura nō curēt de noie illo casu sapit appellationē itineris
arreptio. nec dicit iste aditus per querelā. sed p appella-
tione. Si vero interponatur ab actu extraiudiciali. et tunc
cū etiā fiat in forma appellatiōis tñ ex quo appellatio ex-
traiudicialis est puocatio ad causaz. c. cū sit. s. e. et sic sapit
potius querelam qđ appellatiōē pprie ex quo iste infe-
rior nō potuisset per querelā adiri nō poterit et per appel-
latio extraiudicialē et sic multo minus itineris arreptio
que plus nō est qđ appellatio operabit illo casu effectum
appellatiōis. ¶ Et sic habetis duo elicere: primum est qđ ap-
pellatio extraiudicialis non pōt iterponi ad eū qui per q
relam non pōt adiri. qđ est potius querela qđ appellatio.

¶ Secundo habetis id qđ pollicitus sum vobis in. c. bo-
ne. s. e. in differētijs qđ aliud operat itineris arreptio i ap-
pellatiōe iudiciali vel i actu iudiciali qđ in actu extraiudi-
ciali. nam in appellatiōe siue actu iudiciali itineris arre-
ptio ad inferiorē operat effectū appellatiōis. In actu aut
extraiudiciali ita demū opat effectū appellatiōis si adea-
tur siue arripiaz iter ad iudicē qui alias per querelā adiri
posset: qđ tunc itineris arreptio nō operat effectū appella-
tionis. ¶ In ppositio ergo glo. nostre. inquantū vult in
tertia parte in itineris arreptione formā appellatiōis ef-
se seruandā ad hoc vt habeat effectū appellatiōis glo. be-
ne loquit. et nota eā. Nec obstat si opponat de tex. nostro
vbi nulla mētio fit nec de forma nec de cā: qđ loquit s3 an-
tiqua tēpora fm que nō requirebat expressio nec alia for-
ma in appellatiōe. ij. q. vj. c. ad romanā. Nos loquimur
s3 iura hodierna per que supuenit forma appellatiōis
c. vt debitus. j. e. et d. c. i. Inquantū autē vult qđ si subditus
h3 cām cū epō qđ itineris arreptio ad archiepiscopū ope-
ratur effectū appellatiōis nec excoicatio postea lata tenet
et postea glo. mutat opi. dicite qđ male mutauit. et melior ē
prima snia. nā l3 in cā subditorū episcopi inter eos subdi-
tos vertente archieps per querelā adiri nō pōt et sic non
principaliter. tñ in cā subditi cū epō bene archieps est iu-
dex. et principaliter pōt adiri. et de eo querela deferri ad
archiepsopū. c. pastoralis in principio. vbi illa pbanf. s.
de off. ordi. ergo cū in cā subditi et epī archieps possit pzi-
cipaliter adiri et querelari ad eum. ergo itineris arreptio
ad eū interposita ē ab actu extraiudiciali operabit effe-
ctus appellatiōis. Et sic nō valebit excoicatio postea lata.

Pastoralis. Pro euidētia premit-
tō qđ fm antiqua tēpo-
ra permittebat appellatio ex oī causa dūmo-
do non eēt manifeste friuola. c. ad romanā. ij.

q. vj. et si esset dubia an eēt iusta vel ne. c. puenit. c. cōsuluit
s. e. postea frequentata clausula ap. remota in scriptis so-
lū permittebat appellare in casibus a iure expressis vt l3
tex. nostro. postea per. c. vt debitus. j. e. est inductū vt in oī
appellatiōe requiraf cā iusta quando a grauamine ap-
pellat. imo ex quacūq3 minima cā licitū est appellare
dūmodo sit iusta. c. de appellatiōibz. s. e. postea inductū
est per iura noua vt notatū cā exprimat et in scriptis. c.
cordi. e. ti. li. vj. Et qđ esset licitū aliā psequi qđ in scriptis
expressam. de. appellanti. e. ti. ¶ Hoc dicit vsq3 ad versū.
vex. Per claus. lā ap. re. v3 ibibita oīs appellatio que nō
est a iure expressa. b. d. ¶ Nota ex tex. ibi frustratoria ap-
pellatio ē si expresse non inibeatur videt semper a iure
inhibita. et ē rō qđ cessat cā finalis appellatiōis que sunt re-
larandi grauamē. c. suggestū. s. e. Sed frustratorie appel-
lans nō videt grauatus ergo et c. ¶ Nota ex tex. ibi. a iu-
re nō idulget qđ xba rescripti ēt odiosi debet itelligi vt ali-
quid operentur. nā remotio appellatiōis dī ēt odiosa qđ
tollit defensionē. c. cū speciali. s. porro. j. e. et tñ illa verba
appellatiōe remota. extendunt vt aliquid operent non
solū ad remouendū appellatiōē friuolā. sed et ad remo-
uendū oēm appellatiōē iustā. dūmodo non sit a iure ex-
presse approbata. Et ideo infert hic Panoz. qđ statuta qđ
tūcūq3 odiosa et correctoria debent itelligi vt aliquid
operent et per improprietatē verborū. adducit tex. in. c.
si sniam in fi. de snia ex. li. vj. in. l. si stipulatus fuero p te. ff.
de ver. ob. Et voluit hic Bal. qui dixit casum eē meliores
de iure. in. l. heredibus. s. si. ff. ad treb. facit qđ notat Bar.
in. l. iij. s. pzetor ait in. iij. col. ff. de dam. infec. in. l. ij. ff. de
vsucap. in. l. si. s. in cōputatione. C. de iur. dli. qđ notat An-
ge. in. l. vj. ff. de cōdi. insti. qđ notat glo. in. l. locatiōis. ff. lo-
cati. in. c. si romanorū. xvij. di. notat Bal. in. l. si quādo. C.
de inof. testa. nō tamē fieri debet improprietatio que trahat
ad iniquitatē. ita. d. Anto. in. c. pe. s. de resti. spo. notat An-
ge. in. d. l. vj. Et iō etiā si a pzio sensu sumendū eēt arg. et
resultaret legum correctio tunc regulariter nō debet sū-
mi arg. a cōtrario sensu. c. significasti. et ibi glo. supra de fo-
ro compe. c. vnico. de etate et qualita. libro. vj. et ibi glo. ha-
betur in. l. i. s. huius rei. ff. de offi. eius cui mandata est iur-
isditio in. l. conuenticulam. C. de episcopis et cleri. tamen
vt statutum aliquid operetur etiā si corrigat ius cōmune
sūmus arg. a contrario sensu glo. est in. l. nulli. in. princi-
pio. C. de episcopis et cleri. quam ad hoc ponderat Fulg.
in. l. vt liberis. C. de colla. et Ludou. de roma in. l. si cum
dotez. in. principio et ibi hoc voluit Bald. ff. solu. matri. pu-
ta disponit statutū qđ non extantibus filiis masculis filia
femina dotata succedat illud statutū itelligēdo vt iacet
nihil operaretur vltra ius cōmune. quia de iure cōmuni fi-
lia succedit patri sicut et masculi. l. si. C. de libe. pte. vt ali-
quid operetur sumitur arg. a contrario sensu. ex quo sta-
tutū voluit nō extantibus masculis filiis succedere: ergo
a contrario videtur velle qđ extantib3 masculis filia non
succedat. Et per predicta infert hic Bald. qđ sicut rescri-
ptum appellatiōe remota non excludit appellatiōē in
iure expressā. ita stante statuto qđ procedatur ad executio-
nez instrumenti omni exceptione remota. itelliget de ex-
ceptionibus que non nō sunt in iure expresse. Et ideo nō
itelliget exclusio exceptio solutionis vel nouatiōis. de qua
cōstat per publicū instrumentū. Et ideo nō itelliget ex-
clusio exceptio que sumit a cessante substantia. dispositi in
statuto vel sensu statuti puta ex quo statutū dicit de instru-
mento exequēdo ergo a contrario si opponat nō esse in-
strumentū vel esse falsū vel non factū a tabellioe vel simu-
latum vel nō solemne quo casu cum nō instruat mentē nō
pōt dici instrumentū. l. notione. s. instrumentorū. ff. de x.
fi. tales exceptiones non erunt excludē. de h tamen dicite
vti per Barto. in. l. i. s. parui. ff. qđ vi aut clam per canon-
stas maxime Panoz. in. c. ex parte. el. ij. s. de offi. dele. per
do. Anto. et Panoz. in. c. item cū quis. s. de resti. spoli. per
do. Anto. et Imo. in. c. cu3 Jo. s. de fide instru. per Imo.

in repetitione. c. cum contingat in. xvij. car. s. de iur. per
Cardi. in cle. i. s. pe. de seque. pos. et fruct. ¶ Nota ex textu
ibi poterit emendari q. cla. ap. re. l. impediat appellatio-
nem in casibus qui non sunt expressi a iure tamen si iusta
sit causa gr. iuraminis etiam in iure expressa potest iudex
ad quē admittere appellationē et gravamen reuocare per
viā appellationis s. m. cōmune intellectū. l. aliqui volue-
rūt tenere q. per viā querere et nō p. viā appellationis. q. z
in simili videmus q. vbi appellatio ex p. uilegio persōe
est exclusa. s. in p. eminentiaz iudicis. l. i. ff. de of. p. refec. pre-
to. t. m. cōtra talē sententiā licitū ē supplicare et querere au-
tentica que supplicatio. C. de p. rec. impa. offe. c. cū ex litte-
ris. et ibi notat supra de in integ. resti. Ita in simili quan-
do remouet appellatio in rescripto. tamē cōis op. est q. p.
viā appellationis. ¶ Et ex p. dictis habetis notare q. l. ap-
pellatio sit defensio. d. c. cum spali. s. porro. et defensio sit d.
iure naturali. l. vt vim. ff. de iusti. et iure. cle. pastoralis d. re
iud. et ius naturale tolli nō possit. v. di. s. di. Inno. et alij in
c. que in ecclesiā. s. de cōsti. s. sed naturalia isti. et iure na-
tura. gent. et ciuili. t. appellatio pōt per rescriptū tolli. vt
hoc tex. et ratio. nā l. defensio tolli nō possit. t. modalita-
tas siue forma de defendēdo bene pōt tolli. q. illa ē indu-
cta a iure positiuo. et idē cū appellatio sit huiusmodi. s. for-
ma defensionis inducta a iure positiuo. nō mixt si pōt per su-
periorē tolli. Et ita Bar. in simili in extrauag. ad repri. in
verf. sine figura. Ita. d. Anto. hic. et in. c. i. in. i. car. s. de re
scripti. et facit glo. nota. in. l. sed et si per p. rectorē. s. sed si
dum decreto. ff. ex quibus cau. ma. quod notat Panormi.
post Bal. in. c. quoniam frequenter in prin. vt lit. nō cont.
Et Bar. in. l. ticia. ff. d. accusa. ¶ Glo. in verbo expresse in
fine duo habetis ex glo. primū q. ita demum intelligatur
textus noster permittere appellationē in casibus in iure
expressis quando illi casus sunt expressi in specie ista. i. q. z
expresse ius disponat q. vbi adest clausula ap. re. propter
tale gravamen potest appellari vel tolli. Sed cōmuniter
in hoc reprobat glo. quia nimis restringit tex. nostrū im-
mo hoc ē de mente tex. s. m. cōmuniter omnes q. vbi cū-
q. in iure exprimitur q. aliqua causa sit iusta causa appel-
landi. l. illud ius non loquatur in terminis quādo cōces-
sum ē rescriptū ap. re. puta in. c. significante. vel i. c. rodul-
phus. s. de rescriptis. illis oibus casibus etiaz si rescriptū
habeat clausulā appellatione remota licitū erit appellare
vt h. tex. nostro. ¶ Secundo habetis ex glo. q. per decre.
vt debet. cla. appel. re. hodie nihil operet. et sic q. decre.
nostra sit correctā. et in hac opinione vbiq. persistit glo. et
Inno. hic dicit q. dicentes in contrariū somniant. Dostie.
hic et qui post eū scripserūt in hoc somniū Inno. incide-
runt. tenētes q. imo per decret. vt debitus. non annullat
effectus cle. ap. re. nec decreta. nostra sit correctā. mouent:
q. iurū correctio ē euitanda. c. cum expedit de elec. li. vj.
¶ Secundo adducunt tex. in. c. inquisitioni. j. co. vbi pa-
pa dubitauit de effectu huius cle. ap. re. an extēdat ad om-
nia in rescripto posita. certe si per decre. vt debitus effect.
huius cle. esset sublatus superuacū esset dubitare et ma-
gis stringit ille tex. ex quo positus ē post decre. vt debitus
nā compositores qui nihil superflui se apposituros pro-
fiterent vt supra in probemio. certe eā decreta. ibi nō appo-
suissent si iam fuisset sublatus effectus eius cle. per decret.
vt debitus. imo dicatis clarius illa decreta. et c. vt debitus
fuerūt edita per Inno. tertiu et c. inquisitioni. fuit editus
per Gregoriū nonū qui fuit post Inno. tertiu ad quid fu-
it necesse Gregoriū respondere ad cōsultationē illam et
edere illā decretalē si p. c. vt debitus. ista decretalis fuisset
correcta et sublatus effectus cle. ap. re. Preterea decret. vt
debitus. in genere loquitur quando appellatio a grauā-
mine dicit esse iusta quādo exprimit eā grauāminis pro-
babilis: nec tangit aliquid q. per rescriptum ē exclusa ap-
pellatio. sed decreta. nostra in specie loquitur que appella-
tio dicatur ista quando per rescriptū apponit clausula ap.
re. ergo dicta. l. generalis nō corriget istam in speciem so-

quentē. l. doli clausula. ff. de noua. l. sanctio legū. ff. d. penis.
Sed imo cum generi p. speciem derogatur regula generi
de regu. iur. li. vj. illa decretalis generalis restringetur p.
decreta. nostram vt iste casus sit exceptus vt sit sensus q.
ex decre. vt debitus fiat regula q. vbi cūq. quis ē grauā-
tus vel allegat se grauātū iusta causa grauāminis. et h. ex-
primit in appellatione valeat appellatio. Fallit vbi cūq.
in rescripto adest clausula ap. re. nā tunc non sufficit eā
grauāminis esse iustā et p. babilē ad hoc vt admittatur ap-
pellatio vel valeat de necessitate. sed requiritur q. ista cau-
sa in iure sit expressa vt hoc tex. ¶ Sed pro completēto
materie tres sunt principales questiones circa istā clausu-
lam. appel. re. p. rta quis possit appellationē remouere. se-
cūda an regulariter et qbus casibus illa clausula operet
effectū. tertia qui sint effectus huius clausule. ¶ Circa pri-
mā dic q. princeps supremus pōt remouere appellationē
in terris ecclesie. s. papa vt hoc tex. c. sup. questionū. in p. r-
c. pastoralis. s. preterea. s. de offi. dele. i. terris imperij ipe
impator. l. i. s. i. ff. a. qui. ap. nō lic. itē. l. vniuersalis pōt ap-
pellationē tollere. c. vt inquisitionis d. here. li. vi. l. i. ff. de offi.
p. refec. p. refec. itē ois princeps nō recognoscēs superiorē si-
ue de iure siue de facto. Bal. in. l. nouū. C. e. ita hic Panor.
nā tales principes equiparant pape vel imperatori i ter-
ris suis. Inno. in. c. cū io. tabellio. s. de fide instrui. i. c. quā-
to. s. de iure. do. Anto. et alij in. c. cū oēs. s. de consti. et in. c.
cū te. s. de snia et re iudi. Bar. in. l. hostes. ff. de cap. et post
re. Bar. in. l. infamē. ff. de pub. iud. ¶ Itē statutū ciuita-
tis vel ipsa ciuitas in his ē in quibus de minorū magistra-
tu appellādū ē ad maiorē ipsius ciuitatis. nā tūc possit ap-
pellationē remouere in p. iudiciū sui magistratus. alias
regulariter p. statutū nō pōt tolli appellatio vt voluit Jo.
an. in. c. si. eo. ti. li. vj. voluit Bar. in. l. i. s. interduz. ff. a. qui.
app. nō lic. in. l. si ff. de aqua plu. ar. Bal. in. l. si. C. de tēpo.
appel. voluit Bar. in. l. omnes populi. ff. de iusticia et iure.
Et itē voluit Bal. in. l. programa. C. comi. vel episto. notat
cano. in. c. venietes. s. de iure iur. Bal. in. l. si. C. de sentē. et in
terloc. om. iudi. in. l. si appellatus. C. eo. in. l. cū cōsuetudine
ff. de legi. in repeti. s. ius aut ciuile in. vij. col. in. l. de iusti.
et iure. in. l. p. rescriptio in. vij. col. C. si ius vel iur. pu. in
l. cū anterioribus. s. illud. C. de tēpo. appel. De. de ancha.
i. c. i. in. car. d. p. sti. Bal. in. l. i. ff. d. of. p. fce. p. to. in. s. qbus i. i.
p. sti. C. i. l. i. ff. de cōsti. p. ncipū. Ludo. i. rubrica d. arbitris i
xviij. col. Bar. in cōsilio qd incipit i ciuitate tridēna. An-
ge. in. l. i. ff. re iudi. Dicā aliqd saltē remissue in. c. iterposi-
ta. s. illa deniq. infra eo. et ibi ponam vnam cautelam in
materia. ¶ Potest etiam delegatus a principe remouere
appellationem certis casibus. nam l. regulariter dicatur
q. delegatus etiā cū clausula ap. re. nō potest ipe alteri sub-
delegare appellationē remota vt ē tex. in. c. sup. questionū
s. si vero. s. de offi. dele. Bal. in. l. i. C. eo. in. l. si. tamen dele-
gatus in p. iudiciū sum potest subdelegare. ap. re. Ita ē
tex. in. l. si. C. de senten. et interloc. om. iudi. quem ita intel-
ligit Ange. in. d. l. i. s. i. ff. a. quib. appel. non lic. Et ideo l. z
de subdelegato appellādū sit ab subdelegantem. d. c. sup.
qōnum. s. porro. t. in illo casu nō appellabit ad eū q. sibi p.
iudicauit subdelegādo ap. re. s. appellabit ad aliū supi-
orem. Et sic habetis limitationē ad id qd dicit gradatim
esse appellandū de subdelegato ad subdelegantem. d. s.
porro. q. hoc casu fallit. et est ratio. q. sua tacita renuncia-
tione videt sublatus de medio sicut in simili. in. c. si a sub-
delegato. et in. c. si is cui de offi. dele. lib. vj. et ideo dicit ibi
Ange. per illam. l. de ordinarijs inferioribus a principe
cōmittentibus ap. re. Ex quo isert limitationem ad. l. im-
peratores. ff. eo. que vult in ordinarijs esse gradatim ap-
pellandum. q. fallit illo casu quando ordinarius cōmissi-
set ap. remota. ¶ Secundus ē casus in quo inferior pōt
remouere appellationē. s. ab interlocutoria. q. ab interlo-
cutoria qlibet inferior poterit inhibere appellationē cū sit
minoris p. iudicij. q. si interlocutoria fert de respiciētib.
negociū principale si nō emendat p. appellationē ab in-

De Appellationibus

terlocutoria tamen poterit postea emendari per appellatio-
nez a diffinitiva. c. si. eo. ti. li. vj. z cle. si. eo. ti. ideo non mix-
ta Bar. z Ange. in. d. l. si. p. illuz. tex. Sz ideo Bar. in. d. l. i.
§. i. t. p. rium. Et p. rium t. h. c. Panoz. z Imo. q. q. infe-
rior non possit removere appellatio. hoc est p. dictus eo
q. non pot. derogare iuri superioris ad quem p. appella-
tionem ca. est deuoluenda. d. c. venientes. sz illa ratio bz lo-
cum z i. interlocutoria z in diffinitiva. ergo zc. Et io dicit
ibi Bar. in. d. l. i. in p. clusione q. ta. de iure canonico q. de iu-
re ciuili inferior non possit ibibere appellatōez nisi frivola.
z tūc par. aut nihil operat. talis inhibito. Tertius
est casus q. ca. appellatio. vi. frivola. sz appellans ali-
quo colore vel excusatione aliqua illa palliat ita vt credat
dubia. vel et casu quo ca. appellatōis non esset clara sz du-
bia an sit iusta vel ne. in his cu. iudex a quo non teneat de-
ferre sed tū ratione dubij posset deferre poterit inferior cō-
mittere cum hac conditione vt h. mōi dubijs appellatio-
bus non possit deferre. z sic i. hoc remouere appellatōem.
Et ita dicit hic Panoz. se dare nouū intellectus ad illaz. l.
si. nec illo casu vt derogare iuri superioris. nam oīno ipse
inferior cōmittens ex quo appellatio erat dubia potuisset
non deferre. ergo potuerit etiaz cōmittere z in cōmissione
inhibere ne h. mōi appellatōibus deferat. Quartus
z vltimus est casus vbi inferior esset delegatus cū clausu-
la appellatione remota z ius p. mitteret aliquo casu appel-
lari. sz ille q. quez appellat. aliqd. posset opponere quomī-
nus illa appellatio comprehendere sub illo iure: dādo ali-
quā instātiāz vel diuersitatē iter casuz a iure exp. sz z istū
casu posset subdelegare ap. re. l. ne i. illa specie admittat
appellatio. q. ipse delegatus potuisset nō admittere z hoc
mōi intellexit Panoz. d. l. si. Sed iste intellectus est p. c. sup.
q. nūz in principio. in si. prin. i. generalitate sui supra de of-
fi. deleg. Quintus est casus in. c. pastoralis. §. si. supra de
offi. dele. q. ps. maliciose pcurauit vt delegatus auocaret
a principe ne posset in ca. pcedere. tū talis delegatus cu-
beat se de necessitate abentare in penā dolosi subdelega-
bit cāz ap. re. Pot. et p. sensus partū remouere appella-
tōez. z erit in totū quo ad oēm effectū remota. dūz tū fiat
in viā pacti vel renūciatōis valide. sz i. iudicio facte. ita hic.
d. Anto. alias renūciatio appellatōis nihil operat. q. nō
te ad limitationē. l. si. §. si. C. de tēpo. appel. z faciūt p. hac p.
clusione nōta in. l. i. C. de pac. i. l. i. ff. de cura. bo. dan. z dicit
hic. d. An. post Host. i. d. §. si. i. c. pastoralis. q. vbi excludit
appellatio a iure vel renūciatione ptis q. tūc et in casibus
a iure regulariter pmissis nō poterit appellare Ang. i. cō-
si. clxxxvj. fac. it. gl. i. l. tale pactū. §. q. puocauit z ibi Bal. ff.
de pac. facit glo. i. c. cū dilectus in glo. magna. in si. §. de ar-
bi. Bal. in. d. l. si. §. si. z in. c. ex pte s. §. de rescriptis. Sed
qd. de legato de latere an poterit remouere appellatōez z
dicite q. non glo. ē singularis in. c. quo ad translationē in
glo. magna. in si. supra de offi. lega. voluit Spe. in titulo
de lega. §. nūc ostēdendū. Xfi. ruij. z facit. nam appellatio
est remediū iuris. cad. nostram. supra eo. c. cū speciali. §.
porro. j. eo. z est ordo a iure inuentus: vt dixi. supra in ru-
brica. z habet in. l. i. in prin. ff. eo. sed legatus de latere nō
pot. solennitates iur. nec remedia tollere. glo. in. c. si. de he-
re. li. vj. in cle. sepe. in xbo mandamus. de verbo. sig. in. c.
statutum. §. si. de rescri. l. vj. Notat Imo. in cle. ij. i. ij. col.
de ele. Bal. in. l. nec quicquam. §. vbi decretum. ff. de offi.
pcon. in. l. i. ff. de fer. z etiam in. l. rescripta. C. de preci. im-
pera of. z ita cōcludit Panoz. post Imo. z ita Bal. in. l. ij.
C. eo. imo etiam si haberet potestātē legatus cum clausu-
la ap. re. non tū posset cōmittere cām ap. re. Bal. i. d. l. ij. z
pbatur optime in. c. sup. questionū. §. si. vero. supra de of-
fi. deleg. iungendo. c. studiū. supra de offi. lega. Salic.
in. l. si. C. de iurisd. om. iudi. imo et si haberet oīmodam
potestātē z baliā quo casu videt sibi z in ordinarijs z in
extraordinarijs data potestas z in spūalibus z in tempo-
ralibus z in ciuilibus z i. criminalibus. vt voluit glo. que

reputatur singularis in cle. vnica in verbo oīmodam. de
for. compe. tū non posset cōmittere ap. re. Secunda est
principalis q. an regulariter habeat locum effectus bu-
ius clausule z in quibus casibus non. Et dicite h. do. An-
to. hic z alios. aut mouet appellatio ex defectu forme vel
ex defectu cāe. z tunc in totum videt remota quo ad oēm
effectum. c. i. eo. ti. li. vj. c. vt debitus. j. eo. Aut remouetur
ppter lapsum tēporis vt in cle. sicut. eo. ti. in. c. cōcertatio-
ni. eo. ti. li. vj. vel ppter multiplicatē appellatōum. l.
vnica. C. ne li. tertio puo. c. sua. j. eo. vel ppter manifestaz
contumaciam. cle. si. ante. de dolo z contu. habet in. l. ex cō-
sensu. §. si. ff. eo. z tunc in totū videt remota vt. d. iuribus.
Aut remouetur propter delicti notorietatem. c. consuluit
eli. supra eo. z tunc in totū ab ipsa diffinitiva ē remota. sz
a pena delicti. z ita intelligit. d. c. consuluit cū similibus. z
facit tex. cum ibi nō. in. c. vt inquisitionis de here. li. vj. tū
cum antequā super pena pnunciatur requiratur q. iudex
pnunciet notoriz esse delictum z sic sup. qualitate pnun-
ciat ab ista pnunciatione sup. qualitate nō erit remota ap-
pellatio ita archi. Jo. an. z Semi. i. d. c. vt inquisitionis.
Et. d. Anto. z Imo. hic. z ita Bal. in simili in. l. cum ppo-
nas. C. de reb. cred. Et sic habes inferre q. l. a p. p. p. p. p.
li. remouetur appellatio non. n. remouet ab incidēti vel
emergenti faciunt nōta p. Bal. in. l. vnica. C. ne lic. tertio p.
uoc. io poterit ab interlocutorijs in tali materia appellari
p. predicta. z nō Bar. in. l. constitutiones. ff. e. archi. in. d. c.
vt inquisitionis. facit q. d. concludit Paulus de castro. p. si.
xviij. incip. viso puncto. vbi vult q. statutū loquens de ap-
pellatione a diffinitiva non bz locū in appellatione ab in-
terlocutorijs. Aut remouet appellatio ppter p. uilegiūz
p. sone iudicantis. vt in. l. i. ff. de off. p. fec. pto. i. l. vnica. C. de
sent. p. fec. z tunc ex toto ad oēm effectum vt remota in vi-
am appellatōis quo ad effectum suspensiuū. tū si appelle-
tur resoluet in viāz querele. z ita sicut potuisset principa-
liter p. querelam adiri superior autem. que supplicatio. C.
de p. rec. imp. off. c. cum ex lris. z ibi habet. §. de in integ.
rest. ita illa appellatio resoluet in viā querele. ita glo.
in cle. i. in xbo oneramus. de iure patro. quam ita hic in-
telligit. Panoz. z facit q. d. nōt Bal. in. l. ij. C. de re. cre. z iu-
reu. iunctis que nōt Semi. z De. de ancha. in. c. statutū.
§. assessorum. §. rescrip. li. vj. Aut remouet appellatio a sta-
tuto z tunc tribunal ad quod bz appellari sit sub potesta-
te statuentium erit remota appellatio quo ad oēm effectū.
alias nihil valebit tale statutum. Ita. d. Anto. hic z faciūt
que dixi i. prima principali questione. tū in dubio tale sta-
tutum remouens appellatōem si exprimat xbus a snia
tunc videt solum remouere a diffinitiva. non aut ab inter-
locutoria. ita Panoz. hic q. in dubio appellatione snie in-
telligimus de diffinitiva gl. in. c. cum olim. §. de testi. z ibi
Imo. z in. l. ij. §. b. iduū. ff. q. n. appel. sit. notatur in. l. quod
iussit. ff. de re iud. l. glo. videatur p. ria in cle. i. de sen. z re
iud. de quo ibi per Imo. z faciunt ad predicta que voluit
Bal. in. d. l. vnica. C. ne lic. tertio puoc. z in. l. vnica. C. de
sen. p. fec. que nōt Semi. in. d. c. vt inquisitionis. aut re-
mouet a partibus. z tunc si sit in via valida vt dixi in pri-
ma questione erit remota ad oēm effectū alias nihil ope-
rat. ita. d. Anto. hic. aut remouet per rescriptum principis
aut alterius habentis potestātē ita rescribendi. z tunc sit
regula q. operat. plures effectus de qbus in. iij. q. d. ne. z fa-
cit tex. noster. Fallit. primo illa regula hodie de consue-
tudinē q. de consuetudinē nihil operat. clausula ap. re. ita
lapis. allegatione sua. cxxviij. ita Host. in ti. de offi. dele.
§. quid sit eius officium ad si. ita Spec. eo. ti. §. in quibus.
x. ego dico. Ang. in. l. si. C. de sen. z interlo. om. iud. ita. d.
An. b. c. circa si. Fallit scdo q. remouet a crimine noto-
rio. nam tū respectu pnunciationis super qualitate illa. sz
super notorietate criminis nihil operabit talis clausula.
q. vbi cūq. in rescripto apponit clausula ap. re. circa ma-
teriā vbi ius cōe remouet appellatōez nihil amplius ope-
ratur illa clausula q. ius cōc. l. §. de offi. ord. sed si a iure.

propter notorietatē criminis remouet appellatio intelli-
gitur remota super ipso principali: nō aut super interlocu-
toria qualitatis. s. notorietatis. d. c. vi. in quibusdā et ibi Ar-
chi. et s. dixi. ergo ita si remouetur in rescripto nihil ope-
rabitur quo ad illā qualitatem notorietatis. et ex hoc habet-
tis inferre tertiā fallentiā magis generalē q̄ vbiq̄ in
rescripto apponit illa clausula in materia in qua ius cō-
phibet certo casu appellationē. puta in materia correctio-
nis regulariter. tunc talis clausula interpretat̄ s̄m ius cō-
mune nec aliud operat̄. tex. est et ibi. d. Anto. et alij in. d. c.
l. in corrigendis. ¶ Quarto fallit q̄ tractat de preiudi-
cio alterius iudicis q̄ iudicis rescribentis. puta q̄ papa
rescribit cōmittendo ordinario puta alicui preposito cām
in qua erat ordinarius. et dicit ap. re. de illo preposito ap-
pelladū erat ad episcopum et de episcopo ad archiepi-
scopū. et sic gradatim talis clausula in preiudiciū boz in-
feriorū nihil opabit̄. q̄ operabit̄ solū in preiudiciū rescri-
bentis. s. pape. ita Imo. post. d. Anto. in. d. c. l. et ibi nouis-
simi. qd̄ tamē non audeo affirmare q̄ est contra generali-
tatē tex. hic. et nimis restringeret istam decre. videte ibi.
¶ Fallit quinto i executorē beneficiāli qui nō citata pte
exequit̄ vt merus executor. nā circa istā clausula ap. re. ni-
hil operabit̄. ita Lapus allega. sua. c. xix. et ita hic. d. Phil.
¶ Sexto fallit vbiq̄ exprimeret verbū snia q̄ diceret̄
tur a tua snia ap. re. nā tunc circa interlo. nihil operaret̄:
cum verba rescripti debeant capi proprie. c. h. j. de ver. si-
l. nō aliter. ff. de leg. iij. videbit̄ solū remouere a snia diffi-
nitua. q̄ illd̄ in proprie importat verbū snia vt predixi
nō aut ab interlocutoria. et ita sensit hic Panoz. tamē i cō-
trariū facit qd̄ voluit Imo. in. d. c. l. de sen. et re ind. dum
ibi vult q̄ i materia i differenti appellationē sententiē com-
prehendat interlocutoria per glo. ibi. tñ simpliciter phi-
bita per statutū vel rescriptū appellationē voluit Bal. q̄
super emergentibus et sic sup interlocutoria videbit̄ phi-
bita sed sup decisius et sic super diffinitua Bal. in. l. si ex
causa. s. nunc in minoribus. per illū tex. ff. de mino. facit qd̄
scribit post Jo. an. in. c. vt inquisitionis. xxi. nō obstanti-
bus de here. li. vi. et sensit hic Bal. i. ij. col. ¶ Septimo fal-
lit post q̄ appellationē iudicis a quo delatū ē. nā tunc nihil
eū adiunabit illa clausula ap. re. ita Imo. hic. et facit. c. cū
appellationibus. e. ti. li. vi. ¶ Octauo fallit quo ad effe-
ctū deuolutiū. nā ad impediendū ne p appellationē cau-
sa deuoluat̄ ad superiorem et possit superior adiri nihil opera-
tur talis clausula. intelligite per viā querele. nam poterit
adiri et in casibus in quibus a iure nō permittit̄ appella-
tio. dixi in tex. hic i xxi. s. si appellas. et ibi notauit. ¶ No-
no fallit respectu appellationis p superiorem admittēde. nā
sicut cogit superior admittere appellationē iustā quādo nul-
la adest clausula. ita non obstante illa clausula cogit l. in
rescripto fuerit dictū ap. re. ita Panoz. hic i si. faciunt que
habent̄ in. c. vt cōstitueret̄. et in. c. de scō. l. di. in. c. exigunt
i. q. vij. in. c. bone memorie. s. de postu. prela. in. c. cupien-
tes. s. deniq̄ de elec. li. vj. vbi quādo grā depēdet ex iusti-
cia cogit superior dispensare et grām facere vt notat. d. An-
to. et Panoz. in. c. at si clerici. x. de adul. s. de iud. ergo ita
ex quo appellatio est iusta cogit superior illā admittere nō
obstante d. clausula. ¶ Decimo fallit vbi illa clausula ap-
poneret̄ in rescripto p non habentē potestatem eam appo-
nendi: vt dixi i prima questioe. nā tūc nihil opaf. ¶ Unde-
decimo fallit quo ad preiudiciū tertij. q̄ talis clausula nō
opatur in preiudiciū tertij. c. super eo. vbi casus nō. s. de
offi. deleg. Bar. in. l. i. s. i. ff. a quib. ap. non l. Et ideo stan-
te statuto in ciuitate p quod excludat nullitas vel appel-
latio tale statutū ē non opaf quo ad preiudiciū tertij. ita
do. Anto. offi. xviij. quod incipit. Jesu xpi et c. in qōne pre-
dicta. ¶ Duodecimo fallit in casibus a iure expressis. nā
vbiq̄ a iure expresse pmittit̄ appellatio talis clausu-
la nihil opabit̄ vt hoc tex. nostro ibi. nisi i dūlgēt. et est rō
s̄m do. Anto. hic. nā cāe iuris cū ius ipsum notoriz sit di-
cunt̄ notorie. l. offidiū. ff. de leg. iij. ergo et c. ¶ Tertio de

cimo fallit vbiq̄ cā sit notoria. q̄ notoria sit iniusticia:
nam etiam si ille non sit expressus in iure specificē tamen
illa est regula q̄ vbi notorium est grauamen clausula ap-
re. nihil opaf. ita est tex. et ibi glo. i. c. ex cō questione. s. d. re-
sti. spo. ita est tex. quē ad hoc dixit notādū. do. Anto. in. c.
inter ceteras. s. ti. i. ¶ Quartodecimo fallit vbi per quere-
lam principaliter superior adiret. nā l. clausula illa exclu-
dat appellationē nō excludit querelā vel aliā viā nullita-
tis. c. p̄ certatione. e. ti. li. vj. c. pastoralis. s. p̄ terea. et ibi ha-
bet̄. s. de offi. dele. ¶ Sextodecimo vbiq̄ vno casu tñ
esset remota. puta ab interlocutoria. nā tūc quo ad alium
casū puta diffinituā nihil opabit̄ vel e. c. qualis in arg.
xxv. di. c. nōne. s. d. p̄ lū. ita Ang. et Imo. i. l. i. s. i. ff. a q. ap.
nō l. ¶ Decio septimo fallit vbiq̄ papa vel ali⁹ suppre-
mus p̄iceps ex certa scia appellationē recipiet: nā tūc ex-
cludit ois effect⁹ hui⁹ cle. d. c. pastoralis. s. p̄ terea. ¶ De
cio octauo et vl. fallit circa retractationē attētorū p̄cipa-
liter et via ordinaria petēdaz. nō aut in via priuilegiata at-
tentati. nā principaliter poterit peti attētorū reuocari nō
obstante illa clā. ita Panoz. in. c. vt debitus. in prin. j. eo
¶ Succedat tertia qō p̄cipalis. s. quos effect⁹ pariat clā
ista ap. re. do. Anto. in. c. vt debitus. i. ij. car. j. e. ponit mul-
tos effectus. vos dicite q̄ prius est effectus quia d iure an-
tiquo appellabat̄ dūmodo cā nō esset friuola manifeste. c.
ad romanā. ij. q. vj. per decre. vt debitus inductū ē. vt de-
beat causa rationabilis exprimi. huius cle effectū inducit
vt ē nō sufficiat cām rationabilē exprimi sed d̄ esse in i-
re expressa. vt hoc prin. ¶ Secundus est effectus. q̄ secu-
dus rescriptū impetratū facta mentiōe de primo. sed non
facta mentiōe de illa clausula i primo appo sita ē surrepti-
ciū. c. ceter. s. de rescrip. q̄ cū sit nō. clausula exprimi debu-
it in rescripto ad vitandū surreptionē. c. ij. s. de dolo. et cō-
tu. c. intermonasteriū cū similibus. s. de re iud. ¶ Tertius
est effectus. q̄ si concessus ē rescriptū cū illa clausula et po-
stea concedat aliud rescriptū siue priuilegiū generale vt
oī casu possit appellare. tale rescriptū generale restringit̄
p clausula istā in primo rescripto appositā vt possit appel-
lare in casibus a iure expressis. et nō aliter. c. i. s. de rescrip.
¶ Quartus ē effectus. q̄ appellatio regulariter eximit
appellantē a potestate iudicis a quo. vt. j. vers. sequenti. s. j.
per istā clausula non erit exemptus nisi appellet in casib⁹
a iure expressis. ¶ Quintus ē effectus. q̄ appellatio extin-
quit p̄nunciatū inspecto statu presentis. l. ij. ff. de pen. l. i. in
fi. ff. ad turp. et tñ vbi adest ista clā non opaf effectū extin-
ctiū nisi i casibus a iure expressis appellet. ¶ Sextus ē
effectus q̄ appellatio h̄ effectū suspensiuū inspecto sta-
tu futuro vel et p̄terito. c. venientes. s. de iur. iur. c. pasto-
ralis. s. p̄ terea. s. de offi. dele. et tñ vbi ē illa clausula ope-
rabit̄ effectū suspensiuū solū in casibus a iure expressis. et
hos tres effectus volūt doc. hic ex mēte tex. nostri. dñ phi-
bet appellationē totaliter respectu iudicis a quo nisi in ca-
sibus a iure expressis. ¶ Septimus ē effectus q̄ pendē-
te appellationē nō est snia executioni mandanda. c. sup eo.
el. ij. et ibi vidimus. s. eo. l. nō tantū. ff. eo. secus ē vbi adest
ista clā. q̄ tūc impedit tñ executio vbi appellat̄ in casib⁹
a iure expressis. ita Imo. hic per hūc tex. l. j. Panoz. i
c. vt debitus. j. eo. dixerit q̄ imo pōt snia indistincte exe-
cutioni mandari quousq̄ inferiori constiterit q̄ papa ex
certa scientia admiserit appellationē p. c. pastoralis. s.
p̄ terea. de offi. dele. sed melior videt̄ declaratio. Imo.
cum omnino clā ap. re. operet̄ in casibus a iure expressis
et ad hoc quid indiffinitua qñ ab ea appellat̄ dicaz in. c.
vt debitus. s. allegato. circa tex. Ange. i. l. si. C. de sen. et in-
terlo. om. iudi. ¶ Octauus est effect⁹ q̄ vbi adest illa clā
attētorū p iudicē a quo vel etiā partē nō reddūt nulla nec
in viā attētorū possunt annullari nisi vbi appellatur i casib⁹
a iure expressis. ita Panoz. in. c. vt debitus. in prin. j.

De Appellationibus

eo. huj. m. v. effectus p[re]cedentes n[on] haberet locū si iudex a quo detulisset appellationi. p. c. cum appellationibus eo. ti. li. vj. vel si iudex ad quē misisset inhibitoria iudici a quo p. c. n[on] solū. §. illa. eo. ti. li. vj. vel si papa ex certa scia cōmisset cām appellationis quo casu videt[ur] huic clausule derogare p. c. pastoralis. §. p[re]terea. §. de of. dele. vel traxisset ex certa scia cām ad se. per. c. v[er]o nostrū. j. co. iuncto. d. §. p[re]terea. nā istis casibus appellationi indistincte effectum exēptiōis extinctiū suspensū executiōis impeditiū et attentatoriū retractatiū oparet[ur]. ¶ Nonus ē effectus. q[uod] censura post appellationē interpositā lata regulariter est nulla. c. p[er] tuas. j. de sen. excō. m. vbi adesset illa clausula: et appellaret[ur] in casibus a iure n[on] expressis valeret censura siue excoicatio. ita Panoz. hic. qui dixit notandū p[er] limitatiōe. c. p[er] tuas. ¶ Decimus ē effectus q[uod] impetratio facta in causa appellationis non facta mēione sp[eci]ali de appellatione interposita in casu a iure p[er]missio q[uod] adest. d. clausula vel n[on] facta mētiōe de ipsa clausula redditur surrepticia nec valet. d. §. p[re]terea. ¶ Undecimus est effectus q[uod] regulariter a diffinitiva licitū est appellare sine expressione cāe. et sufficit dicere appello. q[uod] incontinenti. l. i. §. si. cū. l. sequē. ff. eo. glo. in. c. i. in verbo statuit. eo. ti. li. vj. m. vbi adest illa clausula a diffinitiva n[on] appellabitur nisi expressa cā. vt intelligatur an sit de casibus a iure expressis. glo. ē n[on]. et ibi docto. in. c. romana. §. sin autē. eo. ti. li. vj. Dicit tamē. do. Anto. et Panoz. in. c. vt debitus. in. iij. col. j. eo. q[uod] hoc dictū est verū. sed p[er] cā sufficet dicere appello. q[uod] volo non p[er]batur p[er]bare. p. c. cū Joānes. §. de fi. instru. cum si. d. Anto. idē in. c. ex cōquestione. §. resti. spo. i. fi. ¶ Duodecimus est effectus. q[uod] sicut respicit illa clausula cōventionis ita porrigit et effectū ad cām recōventionis. c. ij. §. de mut. pet. faciunt nōta in cle. sepe. §. v[er]o. et ibi per gl. de ver. fi. ¶ Tertiusdecimus est effectus. q[uod] si cōmitat cā ordinario ap. re. etiā inter suos subditos cū alteret modus p[re]cedēdi videb[ur] delegatus non autē excitata iurisdicōe ordinaria. c. l3 in corrigē. fm vnum intellectū. §. de offi. ordi. faciunt nōta per gl. et docto. in. c. cū aliquibus. §. de scrip. li. vj. ¶ Quartusdecimus est effectus q[uod] si duo sunt dati delegati cum clausula illa et vnus subdeleget alteri. vel velit subdelegare college collega p[ot]t reculare illū cōsociū subdelegatū vel subdelegationē sibi factā ne vulnere sua delegatio. q[uod] admissio subdelegato p[re]iudicaret sibi respectu huius clausule ap. re. c. super qōnuz. §. si x[rist]o. vbi tex. §. offi. dele. ¶ Quintusdecimus est effectus. q[uod] vbi adest illa clausula non potest impetrans rescriptū cū ea renūciare huic clausule. q[uod] ē effectus cōis et aduersario p[er] ea q[uod] habent in. c. ex cōquestione. et in. c. audita. §. de resti. spo. i. c. is qui. de procu. li. vj. in. l. petēde. C. de tem. in iteg. resti. pet. et facit tex. i. d. c. ij. §. §. mut. pet. ¶ Sextusdecimus ē effectus. q[uod] vbi de consensu partiū est appositā in rescripto illa clausula excludit oēm penitus appellationē. ita Bal. in. l. iij. C. e. et sentit hic. do. Anto. ¶ Septimusdecimus ē effectus q[uod] hec clausula excusat iudicē qui non detulit appellationi a pena de qua in. c. de priore. §. e. de quo dicite: vt ibi dixi. vult Panoz. ind. c. vt debitus. Imo. hic. do. Anto. i. c. pastoralis. §. si. post Hosti. §. de offi. dele. voluit vnu notabile q[uod] vbi a iure vel a cōuentione partiū remouet appellatio tūc n[on] h[ab]et locū iste tex. vt in casib[us] a iure expressis liceat appellare q[uod] nec illis casibus appellat[ur]. et intelligit remota ad oēs effectū app[ell]o. ita. d. Anto. hic. et sequit[ur] alij. ¶ Decimus octauus effectus ē q[uod] vbi est clausula ap. re. appellatio non iustificat p[ro]bationē p[ro]bationis. ita. do. Anto. in. c. ij. de bis que fi. a ma. par. ca. seq[ue]t[ur] versus v[er]o.

Utrum. A snia excoicationis appellatio interposita eius executio nem denunciationemq[ue] non impedit. et interea fructus beneficij ipsi excoicato non dabitur. b. d. Diuidit in duas in prima narratio. in secunda de ciso. fa ibi nos itaq[ue]. ¶ Nō ex tex. ibi eximitur q[uod] appellatio eximit appellatē a potestate iudicis a quo. et de hoc

in. c. si a iudice. et in. c. non soluz eo. ti. li. vj. et faciūt que dicta sunt. §. in rubrica. ¶ Nō ex tex. ibi dormitasse q[uod] p[er] appellationē sopit iurisdicōe iudicis a quo. et sic habetis hic tex. fm. do. Anto. et Imo. q[uod] appellatio non totū extinguit p[ro]nunciatū sed suspēdit q[uod] dicit v[er]o inspecto statu p[re]terito vel futuro: sed inspecto p[re]senti bene extinguit p[ro]nunciatū et iurisdicōne iudicis a quo. l. ij. ff. de pen. et dixi. §. in rubrica. ¶ Nō ex tex. ibi cū excoimunicatus et. rōnem quare appellatio interposita ab excoimunicatiōe ipsa excoimunicatiōe n[on] suspēdit q[uod] trahit secū. executiōe. ita hic papa. et ex quo ista ratio exprimit[ur] hic a. l. censet fi. glo. in. l. q[ui]s. C. de fideius. et dicā i glo. lati. ¶ Nō ex tex. ibi p[er] denunciationē q[uod] quotienscūq[ue] actus de futuro tēdit ad executiōe necessariā actus d[icitur] p[er]terito q[uod] actus p[er] actū mediū n[on] ē suspēsus vt hic excoicatio n[on] suspēdit p[er] appellationē certe: nec actus q[uod] tēdit ad executiōe istius facti de p[re]terito suspēdet[ur] p[er] hūc mediū actū. et ita in simili faciūt notata in. c. constitutis. §. c. et et glo. in cle. vnica. de testa. et et notata in. c. si. §. de p[ro]f. vbi p[ro]bat q[uod] sicut p[ro]stitutio n[on] respicit p[re]terita ita nec futura q[uod] tendūt ad executiōe p[re]teritor[um]. et ita p[ot]t intelligi tex. §. Panoz. hic. i. c. cū tu. j. §. v[er]o. ¶ Nō ex tex. ibi nō liget q[uod] p[er] denunciationē excoicationis q[uod] n[on] p[ro]bat excoicat[ur]. nā si denūciatio n[on] ligat excoicatū. §. alio n[on] p[re]cedēte denūciatio n[on] p[ro]bat excoicationē. et ita hic Pāoz. et ita ē gl. i. c. pia i ver. nomē quē. dixit hoc p[re]cedere i grauib[us] n[on] leuib[us] §. excep. li. vj. i. c. l3. de sen. excō. li. vj. ¶ Nō ex hoc met tex. ibi nō liget fm Bald. hic q[uod] excoicatus ob vna cāz si appellet saltē hoc opat appellatio q[uod] n[on] poterit ob illā cāz amplius excoicari. ita tex. hic dū p[ot]derat q[uod] denūciatio n[on] ligat quasi sentiat q[uod] si ligaret d[icitur] n[on] posset. §. nec excoicari denūo. Et faciūt que habeat i. c. ad reprimendaz. §. de offi. ordi. vbi appellatio ab excoicatione b[on] opat effectū deuolutiū l3 n[on] excoicationis d[icitur] p[re]terito suspensū faciūt notata in. c. ad auditiā. et in. c. dilecti. §. e. b[on]us tex. i. c. p[er] tuas. ibi Panoz. circa p[ri]m. et i p[er] col. j. §. de sen. ex. §. et excoicatus ab hoīe q[uod] p[er] q[uod] denūciatio fit vt illi sciāt et ita euitet. n[on] aut vt aliqd d[icitur] nouo opet. Et sic h[ab]etis q[uod] denūciatio fit ad finē vt h[ab]eatur noticia de excoicatione. et ita excoicatus viter et n[on] ad aliū finē. imo a sciētib[us] sine denūciatione vitari d[icitur]. vt p[er] p[er] tex. ibi alijs. q[ui] si sentiat q[uod] ab ipso excoicatore ex quo scit eū excoicatū d[icitur] statiz vitari sine alia denūciatiōe. de hoc in. d. c. cū ab hoīe. c. cū excoicato. et. c. q[ui] m[ultos]. ij. q. iij. et ita Pāoz. hic. ¶ Nō ex tex. ibi p[ro]uēt ecclesiastici. et. q[uod] excoicato possit subtrahi ecclesiastici p[ro]uēt[ur] durate excoicatione d[icitur] q[uod] dicā i gl. ¶ Glo. i x[rist]o executiōe ibi. c. significauerūt illd arg. n[on] p[ro]cludit §. Bal. hic nā absolutoria n[on] trahit secū executiōe statiz lata snia. §. stat i p[re]denti vsq[ue] ad. x. dies. q[uod] p[er] q[uod] si ille vel let petere. j. x. dies n[on] posset opponi exceptio absolutiōis. q[uod] ē exceptio rei iudicate et res iudicata n[on] d[icitur] nisi post decē dies. c. q[uod] ad cōsultationē. de re iudi. l. i. ff. de re iudi. cū aut statiz snia absolutoria n[on] h[ab]et in se executiōe q[uod] statim n[on] nascitur exceptio n[on] mixt si eo tpe quo ē i p[re]denti p[ot]t ab ea appellari. q[uod] secus ē in excoicatione. q[uod] illa ē gladiu penetrabilis q[uod] statim p[er]cutit et penetrat. vt dictū ē in. c. p[re]terea. §. e. Et p[ro]bat in tex. n[on] o. iō p[er] appellationē non d[icitur] suspēdi. ¶ In ea. ibi q[uod] ad cōsultationē. istud arg. et nihil cōcludit. q[uod] ab excoicatore appellat si modū excedat iurib[us] allegatis i glo. et d[icitur] modū excedere q[uod] egredit[ur] metas cōmissiōis sibi facte ad exequēdū. vel egredit[ur] p[ro]nunciatiōe q[uod] exeq[ue]t[ur]. d. c. q[uod] ad cōsultationē. §. in casu n[on] o. l. est que facit executiōem excoicationis vt hic in tex. nec exequendo modum excedit. q[uod] p[ro]nuncians hoc determinabat vt iste esset excoimunicatus et d[icitur] verbo ad verbū exequitur vt ille p[ro]nunciavit. et ideo sicut ab excoicatore qui non excedit modum non potest appellari ergo nec ab executiōe. l. que modum non excedit. ¶ In ea. ibi. l. furti. ista ratio nihil cōcludit. nam q[uod] cōdemnatum de furto sequat infamia

est executio. l. i. ff. de his qui. not. in fa. l. non pot. ff. de furt.
est ergo executio. l. s. non principalis executio sine sed ac-
cessoria. nam principaliter sententia fertur super furto non super
infamia. modo succedit regula quod accessorium regulariter se-
quitur suum principale regula accessorium. de reg. iur. l. i. vj.
s. per appellationem a condemato de furto interpositam
cum super ipso furto nondum sit executioni mandata sententia
et indigeat facto hominis ad plenam executionem. s. vel ad
penam pro furto inferendam vel ad restitutionem rei furti-
ue: suspendit principale super quo lata est sententia. ergo non
mixta et infamia que est accessoria magis de facili suspen-
ditur. et executio iuris super infamia facta per appellationem
retractatur quod corruente principali corrumpit accessorium.
sed in casu nostro quod excoicatus sit ligatus illa est execu-
tio iuris principaliter de eo facta super quo est pronuncia-
tum. quod ipse pronuncians principaliter voluit hunc esse ex-
coicatum. ideo cum non alterius rei accessoria non ita re-
tractatur sicut infamia per appellationem. Glo. in l. i. ff. de
a non compe. u. sunt. adducit aliud fundamentum. nam
sententia corporalis lata propter delictum qua quis damnatur ad
mortem sortitur executionem a iure statim ex quo lata est.
quod statim efficit servus pene qui ad mortem damnatur. l. qui
ultimo. ff. de pen. Et tamen a tali sententia potest appellari. l. non
tamen. ff. de appell. l. addictos. C. eo. et C. de epis. audi. ergo non
est bona ratio quod excoicatio habet executionem iuris ideo
appellatur ab ea. et ita transi. ibi glo. Sed respondet hic
Bal. quod in sententia corporali ius faciat executionem non
tamen plenam. quod superest factum hominis super executione
corporali. quod in sententia fuit magis principale. unde non
mirum si appellatio cum non inveniatur executionem ple-
nam sine factam fuisse si propterea operatur effectum non
solum circa id quod restat agendum. s. executionem facti
sed etiam circa id quod iam erat factum. s. executionem
iuris. Nos loquimur in excoicatione que a iure habet
plenissimam executionem. neque expectat factum. non mi-
rum si res de se imperfecta quo ad executionem magis de fa-
cili retractatur quam ea que est perfecta sicut Bal. Panor. ad-
ducit quantum fundamentum de l. i. ff. de pen. ubi appella-
tio extinguit pronunciatum. ergo et extinguit executionem
pronunciati que est accessoria. s. dicite quod illa. l. loquimur in
his que non habent plenam executionem tempore appella-
tionis. quod cum non sint plene roborata magis de facili pos-
sunt tolli: nos loquimur in his que habent plenam executio-
nem tempore appellationis. que cum habeant plenum ro-
bur non ita de facili tolli possunt. et sic stat firma ratio tex.
nostri tanquam principalis quod ista sit ratio quare ab excoi-
catione non appellatur quo ad suspendendum effectum
eius quod a iure sortitur executionem statim ex quo lata est. ut
vult tex. et ita videtur satis conari sustinere Bal. In ea.
ibi non appellatur. habetis ex glo. aliam rationem quare ap-
pellatio excoicationem non suspendit. quod in ea non
est homo qui ligatur sed deus. xi. questione. iij. c. nemo. el. pri-
mo. ideo sicut a sententia suppremi principis non appel-
latur. l. i. C. de sen. prefec. pto. Ita ab hac sententia que
potius videtur dei quam hominis non appellatur quo ad ef-
fectum suspensum. Ista ratio impugnatur hinc Panor.
primo per ea que habentur in c. cum lris. s. de in integ. resti.
in autem. que supplicatio. C. de prec. imp. off. quod sententia
principis per supplicationem suspenditur. ergo ita dicendum
esset in excoicatione. Secundo deus ligatur in excoi-
catione si iusta est. secus si iniusta. c. cum eterni. de sen. et re.
li. vj. c. a nobis. el. iij. s. de sen. ex. et tamen si iusta siue iniusta sit
excoicatio non suspenditur per appellationem. In
ea. ibi. c. cum apud. Glo. ponit duas alias rationes que
ad unum tendunt. scilicet quia homo debet crescere propter
meritum. et ex constitutione ecclesie excoicatio est me-
dicinalis propterea sanctius duxit canon ut excoicatio exe-
cutionem habeat et ei peatur quam ut per viam appellationis sub-
terfugiat. ut propter bonum obedientie homo crescat et illa
ratio comprobatur in c. de sen. exco. li. vj. et in c. per tuas. ibi

ne ptemnere videatur. j. de sen. ex. In ea. in fi. Ista so. re-
cte intelligendo eadem est cum ratione tex. s. per alia verba. nam
vult Bernar. quod excoicatio non habeat spalem naturam ab
alijs sententijs. s. sicut alie sine que plenam sortuntur execu-
tionem a iure per appellationem non suspenduntur ita nec ista.
alie autem que executionem hominis desiderant suspenduntur
per appellationem. et sic est ratio de qua in tex. quod excoicatio
executionem secum trahit propterea non appellatur quo ad
effectum suspensum. Et si dicatis que est ratio quare excoi-
catio habet executionem a iure magis quam alie sine regulariter. di-
cite quod ratio est quare ponit glo. in ij. et iij. ratione hic. ut homo cre-
scat per meritum obedientie. Et quis est potius medicina quam
pena obedientie. Alia fuit et sexta ratio in ordine Host. quod ratio
melius iudicio meo dicitur ratio quare executionem habet excoi-
catio a iure quam quare non possit appellari. s. quod excoica-
tio afficit animam. c. a nobis. el. iij. s. de sen. exco. c. si quis presby-
terorum. et ibi habetur. j. de reb. eccl. non alie. anima est quid in di-
uisibile. ideo materiali telo offendit non potest sed offendit
inuisibili telo. modo cum excoicatio sit quid inuisibile qua-
tenus ligatur animam inuisibilia momento transiunt. et faciunt
que vidimus in c. preterea. s. eo. non mirum si momento
et illico ex quo excoicatio lata est vulneratur anima. et sic habet exe-
cutionem a iure statim. et ideo non mirum si per appellationem
non suspenditur. et sic ratio Host. iuncta cum ratione tex. nostri
erit optima. Septima fuit ratio quod excoicatio non fertur
nisi precedat peccato mortali. c. nemo. el. iij. c. quicumque. c.
nullus. xi. q. iij. s. peccatum mortale per appellationem non
tollitur. ergo. nec excoicatio. Ista ratio non concludit uni-
versaliter. pone. n. quod excoicatio sit iniusta nullo pecca-
to mortali precedat certe tenet s. ferri non debeat. c. i. xi.
q. iij. Et tamen generaliter dicitur hic quod excoicatio non suspen-
ditur per appellationem ergo intelligemus de iusta siue iniu-
sta. Octava fuit ratio. d. Anto. quod excoicatio fertur ex potestate
clavium. ut habetur in c. ab excoicato. s. de rescrip. in c. si
sacerdos. s. de offi. ord. et melius absolutio ipsa de necessi-
tate requirit claves sacerdotales ad hoc ut ab excoicatione
ne sit absolutus. c. a nobis. el. grande. j. de sen. exco. notatur
in d. c. ab excoicato. sed appellans hoc casu non dicitur uti
ministerio clavium. non mirum si per appellationem non sus-
penditur effectus excoicationis qui sola absolutione tollitur.
Panor. reprehendit. d. Anto. per tex. in l. furti. in prin. ff. de
his qui not. in fa. nam infamia non potest tolli a parte nisi a
solo principe. l. i. s. de qua. ff. de postul. c. cum te. s. de re iudi.
et tamen tollitur per appellationem. d. l. furti. Sed respondet ut
dixi in prin. glo. ex mente Bal. scilicet adducit: papa potest tol-
lere excoicationem unico verbo sine alia forma absolutio-
nis. cle. si sumus pontifex. de sen. exco. imo constitutiones
faciendo potest statuere ut excoicatio que quandoque
valuit habeatur per non facta et non valida ut ex retro. glo.
est signanda in cle. in verbo pro infec. s. imu. eccle. ergo ita
potuit lex statuere ut secuta appellatio per excoicatum
habeatur excoicatio pro non lata. multo magis suspenda-
tur. s. fatebor ingenue quod lex facere hoc potuisset. s. dispu-
tamus quare hoc non fecit immo prius permiserit. No-
na est ratio. d. card. hic qui dixit quod cum excoicatio magis ac-
cedat interlocutorie quam diffinitive ut notatur in rubrica. et
in c. p. tuas. j. de sen. exco. in interlocutoria statim per appel-
lationem non suspenditur effectus iste suspensivus s. pen-
det ex futuro eventu. s. an appellatio cessatur iusta vel iniu-
sta. c. non solum. eo. n. li. vj. ideo excoicatio per appellationem
non dicatur mere suspendi ut de presenti dicamus eam
suspendam. et ita dat novum intellectum ad hunc tex. s. sta-
bit excoicatio in pendenti. quod si pronuntiabitur appellationem
iustam excoicatio iudicabitur non valuisse si pronuntiabi-
tur iniustam appellationem excoicatio ut ex retro tenebit.
Ista ratio reprobat a Panor. quod videmus quod suspensio
sententie est interlocutoria et tamen dicimus quod si suspensio est spiritualis
quo casu habet vim censure non suspenditur per appellationem.
c. is cui in fi. de senten. exco. lib. vj. si est temporalis puta a
beneficio vel ingressu pomerij suspenditur per appella-

De Appellationibus

tionem. vt glo. in. d. c. is cui. ecce ergo qualiter sententia cē
sue habet quid precipuum ab alijs interlocutorijs circa
effectum appellationis. ergo non est bona ratio. Lardi.
preterea in sententijs censurarum non habet locum fictio
vt ex retro. c. preterea. et ibi dixi. s. co. ergo et c. ¶ Decima
fuit ratio quam ponit Bar. in. l. si. C. si a non competenti
iudi. quem Panor. male refert quia voluit ibi Bar. q. pro
pterea per appellationem non suspendat excommunicatio
quia est medicinalis et conditioez habet i se vt isto casu
purgate cōmuniā debeat tolli et potestas purgandi est in
facultate excommunicati. quia si est excommunicatus de facili
potest petere se absolui iurando stare mandatis ecclesie
cauendo vbi dubia offensa. satisfaciendo qm manifesta et si
nō potest satisfacere excusaf. c. p. et g. s. de off. deleg. habe
tur in. c. doardus. de sol. et vbi nō pōt dare aliaz cautio
nez admittitur simplex iuratoria. vt notat in. c. quāqz. de
ysur. li. vj. in. c. venerabilibus. s. secus. et in. c. solēt. s. sen. ex
cō. lib. vj. et ita intelligit. c. ex parte. cl. i. j. de ver. signi. ¶ Un
de cū iste possit absolui de facili et hoc grauamen releua
re a se sit in potestate sua quia iurando absoluet nec aliqz
damnuz patit. nō mix si iura que non permittunt appel
lationem nisi grauato. c. ad nostrā cum similibus. s. c. no
luerunt isti dare remediū appellationis ad excommunica
tionē suspendendā. qz respectu illius ligaminis est medi
cina. et intus habet remediū releuandi se. iurando. ideo
ad hunc effectū appellatio non operabit. Sed qz cā exco
municationis potuit grauare istuz iō quoad effectum de
uolutiū et effectū vt pro iusticia sine non presumatur ius
bene permittit appellationez. c. ad reprimendā. et ibi glo.
et doc. s. de off. ordi. ¶ Ista ratio in excommunicatione optie
concludit. sed qz eadē est regula in alijs censuris que est i
excommunicatione vt etiam per appellationem non sus
pendat. c. is cui. s. si. de sen. excō. li. vj. et tñ ille nō semp re
leuant p cautionē. pone. n. q. quis sit suspēsus ppter cri
mē et nō ppter cōmuniā vel iudictū sit latū ppter cri
men. qd fieri pōt vt dixi in. c. ad bec cōstituti. s. e. certe tūc
nō habebit locū rō Bar. et tñ illa censura nō suspendet p
appellationē. d. c. is cui. Sed nō esset sacrilegiū tenere qz i
sententijs censurarum propter crimen et non contumaci
am illatis non habet locum ille. s. finalis. nec iste textus. s. tunc
suspendatū huiusmodi censure per appellationem
et ita tenet Panor. in. c. sepe. et ibi posui. in gl. in verbo
rata. s. e. et hoc modo sustinebitur opi. Barto. ¶ Undeci
ma est ratio Panor. hic qz ppter appellationē nō suspen
dat excommunicationē propter bonum obedientie. et etiaz
quia vbi tractatur de periculo anime melius ē timere cul
pam vbi culpa non est. c. ij. j. de off. ieiū. et securior pars
capitur in foro anime. c. iuenis. j. de spon. et ideo pro ani
ma iudicamus in dubio glo. in. c. vnico. s. de scri. ideo nō
mirum si cum excommunicatus in dubio immiscendo se
sacramentis incurreret periculum. c. per tuas. j. de sen. ex
cō. dicimus qz et p appellationē illa excommunicatio nō sus
penditur. nec obstat dictum Inno. in. c. cū sup. s. de of. de
le. et in. c. bone. cl. i. s. de elec. et quod notat glo. in. d. c. ad re
primendam. vbi cōcludit qz appellatio tollit presumptionē
ne que ē p excoicatione vt sit iusta qz respondet q illud ē
verū quo ad cōmodū aduersarij vt ipse p hoc nō releuet
quo minus in cā appellationis hēat etiam iustificare exco
municationē. s. quo ad dubiū euitandū et vt excoicatus
abstineat se a sacramentis per appellationez non tollitur
presumptio que resultat ex excommunicatione ad hoc vt
excommunicatus sibi precaueat. ¶ Sed contra Panor.
mitanum facit dictum Innocentij. in capitulo cum tu su
pra d. testi. vbi voluit qz excommunicatio in foro penitēciali
presumatur iusta l3 contra eam opponatur. qz securior ps
est capiēda sed in foro iudiciali et in foro fori i dubio pre
sumatur non tenere et non ligare. nam nos tractamus
non solum in foro anime an appellatio su pendat. sed in
foro iudiciali etiam. quod patet dum querimus an pos
sit denunciari pen. ap. item an fructus beneficij debe

ant istis subtrahi. vt hoc tex. in si. ergo non est bona ratio
Panor. qz securior pars ē capiēda et c. ¶ Duodecima et
ultima ē ratio Panor. hic. quia appellatio non extinguit
sed suspendit pronunciatū. c. venientes. s. de iureiur. c. pa
storalis. s. preterea. s. de offi. delega. si non extinguit ap
pellatio ab excommunicatione remanet ergo excommunica
tio. modo effectus excommunicationis ē inseparabilis ab ex
communicatione qz fieri nō pōt qz nō liget. ergo appellatio
ab excommunicatione interposita hunc effectum non sus
pendet ex quo non tollit actum. et actus non potest stare
sine illo effectū. Sed illa ē contra tex. in. l. ij. ff. de pe. et in. l.
i. s. si. ff. ad turpil. et cōtra ea que dixi in nō. ex mente. d. An
to. et Imo. et que firmaui supra i rubrica quia appellatio
inspecto statu presenti bene extinguit pronunciatum. er
go extingueret excommunicationem et per cōsequēs eius
effectum quod negat tex. noster. et ideo ratio Panor. non
bona. sed restat defensata p magis sustentabili. ratio tex.
nostri coadiuuata per secundam et tertiam rationes glos.
vel melius per rationem Host. ¶ Glo. in verbo secū tra
bat. Duo habetis ex glo. primum nunquid excommuni
catio ex quo appellatum est dicatur quo ad omnes effe
ctus durare. circa quod dicite aut notorium est appellatio
nem fuisse iniustam et tunc per talem appellationem ex
communicatio non suspenditur. nec etiam postea lata an
nullatur. c. cum appellationibus. co. ti. li. vj. c. vt debitus.
j. eo. aut notorium est appellatioē esse iustam et tunc quo
minus liget lata excommunicatio non operetur appellatio.
vt hoc tex. nostro. sed quo ad effectum deuolutiū et et
ad suspendendum suspensionem que erat pro sententia qz
sit iusta. iuxta notata in. c. in presentia. s. de renuncia. in. l.
haberemus. s. gaia. ff. de eui. in. c. cum ad sedem. supra de
refti. spo. et tunc appellatio bene operatur. c. ad reprimen
dam. et ibi notatur supra de offi. ordi. habetur per. d. In
no. in. d. c. cum sup. s. de offi. delega. Sed si appellatio pre
cessit excommunicationem illo casu excommunicatio non va
lebit. c. dilecti. et ibi dixi. s. eod. aut sumus in casu dubio et
tunc si excommunicatio precessit appellationem dicite vt di
ctum est in precedenti membro quando notorium est ap
pellationez tenere. si autem excommunicatio secuta ē appel
lationem et tunc pendebit ex dubio euentu. quia si pñcia
bitur bene appellatum non valebit excommunicatio. si pro
nunciabitur male appellatum valebit. c. licet. in princ. co.
ti. li. vj. et ita intelligitur. c. per tuas. de sent. exco. potest ni
hilominus interea petere absolui ad cautelam. d. c. per tu
as. et c. solent. de seten. exco. li. vj. tamen per desertionez ap
pellationis illo casu non conualidabitur excommunica
tio. Ista notatur in. c. sepe. s. eo. et etiam in. d. c. licet. et ita. d.
Anto. hic. ¶ Secundo habetis notare ex glo. nūquid ge
sta cum excommunicato hoc medio tempore quo pendet
appellatio valebūt et tenebūt. et dicite fm. d. Anto. et Pa
nor. hic. aut loquimur in his que sūt publici officij puta
esse iudicem et tunc ex quo per appellationem res ē dubia
et ille excommunicatus tolleratur valebunt gesta per euz
c. ad probandum. s. ti. i. ij. q. vij. s. verum. et faciunt notata
in. l. Barbarius. ff. de offi. preto. et in. c. scitatus. s. de re
scrip. et aliquid tetigi in. c. preterea. s. eo aut loquimur de
his que geruntur nomine priuati officij vt gerere nego
cia sua esse procuratorem et similia. Et tunc gesta cum isto
excommunicato non obstante qz postea appellauerit nō va
lent nec tenent. quia in his que geruntur nomine priuati
officij per excoicatum non adiuuat tollerantia. l3 adiuuet
in his que geruntur nomine publici officij. ita Imo. in. c.
cum dilectus. s. de consue. et faciunt nōta in. c. veritatis. s.
de dolo et cōu. aut loquimur quo ad penā irregularitatis
incurrendam et tūc appellatio habet excusare excommuni
catū ex quo post appellationē ē excoicatus qz potuit veri
similiter existimare illā nō tenere. ita Panor. hic. et Imo.
et faciūt nōta in. c. apostolice. j. s. de. exco. mini. et in. d. c. l3.
sic ergo duz glo. hic vult qz pen. ap. collatio beneficij facta
excoicato valet et tenet dicite qz male loquit qz acceptare

beneficium quo ad excommunicatum est privati officij et ideo non debet valere data etiam tolerantia illa collatio. per notata in d.c. cum dilectus. ita Panor. hic. ¶ **G**lo. in verbo. subtrahuntur ibi in c. diaconi. habes ex glo. q. excommunicato subtrahuntur fructus oēs dūmodo egestate nō laboret. sed glo. postea in vltima sui pte ponit veritatem q. immo in totum auferantur fructus excommunicato nec precatuendū sit q. egestate non laboret. nec obstat. c. studeat. l. di. quia loquitur in deposito. nam deposito bene debet pvideri ne egestate laboret. et est ratio differentie. quia dpo situs nō habet in facultate sua vta de depositione releuetur et ideo iura mitius agunt cum eo. excommunicatus autē habet in facultate sua vt absoluat. cauēdo stare mandatis ecclesie vel satisfaciendo cum possit. c. ex parte. el. primo. j. de ver. significatio. et vbi satisfacere non posset per inopiam excusatur. c. p. et h. et ibi Innocen. supra de offici. de leg. c. doardus. infra de sol. si tamē fame periret excommunicatus tunc in viam elemosine sibi pvideri debet. vt vult hic glo. in vltimis verbis. per quam elicit Panor. q. excommunicato nō ē faciēda elemosina nisi fame periret. faciūt notata in c. quoniam multis. xi. q. one. iij. et facit quod notabiliter voluit Bal. in §. finitur. instit. de vsu fructu. vbi dixit per excommunicationem vsu fructuarij finiri vsu fructus. ergo cum clerici i beneficijs non habeant plus iuris quāz vsu fructum vt notat Jo. an. et alij in c. presenti. de offi. ordi. lib. vi. Archid. in c. statutum. §. assessorem. de rescrip. lib. vi. Jo. an. de lignano in clemen. gratie. §. rescrip. habetur per scribentes in c. fina. de peculio clericorū. non mirū si saltem puniantur clerici excommunicati fructib⁹ beneficiorū de quo late Card. in repetitōe. c. ppendimus. j. de senten. excommunicata. Bemini. in c. preterea. xxij. di. ¶ **I**n ea. ibi. xvi. questione. i. c. illud. in quantum glo. equi parat excommunicatum relegato dicite q. male loquitur. qz relegatus solum in vno certo loco videtur relegatus. l. re legatorū. ff. de interdi. et relega. excommunicatus autē vbiqz idem est excommunicatus. xi. questione. iij. c. cure. et relegatus non est in totum extra ciuitatem sicut excommunicatus in totum est extra ecclesiam. glo. alibi equiparauit excommunicatum deportato in §. media. insti. de capit. dimi. que etiam non bene loquitur. quia deportato sunt oēs contractus interdicti. et etiam testamenti factio quod non est in excommunicato ita expeditum. vt notat Inno. in c. veritatis. de dolo et contuma. habetur in c. decernimus. et in c. solet. in fi. de senten. excommuni. li. vj. in auten. cedentes. C. de here. per nouissimos. in l. i. ff. de testa. S3 in quā tum glo. vult q. excommunicato non adimuntur fructus beneficij nisi p sententiam expresse adimantur. et faciūt p ea notata in simili. in l. si qua per glo. ff. ex quib. cau. ma. Jo. an. et qui ante eum scripserunt secuti sunt glo. d. Anto. hic Imo. et Panor. tenent contrarium. adducunt p notata per glo. in c. preter hoc. xxij. di. in prin. per. Vin. in c. quotiens. de Simo. notat per Inno. in c. qualiter et quādo. el. grande. ad fi. j. de accusa. notat per. Hostien. in ti. §. sentē. exco. §. quis sit effectus. per Spec. in ti. de expē. et interesse. §. si. circa si. adducunt etiam glo. hic in prin. dum vult q. excommunicatus ex quo ē extra ecclesiam nihil de bonis ecclesie possidere potest sed iste effectus q. excoicatus sit extra ecclesiam inest in sentētia etiam si iudex aliud non dicat. ergo in consequentiā veniet etiam effectus adēptio nis bonorum. adducit Panor. tex. nostrum in fi. hoc mō appellatio ab excoicatione non suspendit effectum excoicationis et quo ad fructus. ergo d. necessitate dicēdum est q. fructus expresse nō sunt adēpti in snia: nā si essent adēpti expresse in snia totēnt snie quot capitula. l. carmelia pia. ff. d. iure pa. l. et. ff. d. minor. c. Raynaldus. j. de testa. et sic due essent snie vna excoicationis alia ademptionis fructuum. s3 appellatio bene suspendit interdictionē fructuum expresse factam. c. is cui. §. si. et ibi glo. §. sen. exco. li. vj. ergo non ē dicendum q. excoicato expresse adimantur fructus. imo tacite adimuntur. quia si expresse adimerentur

per appellationē suspēderetur talis effectus quod negat tex. noster. sed hoc non pcederet qn illa plura capitula se hnt vnum vt principale aliud vt accessorium put hic qn excoicare et quasi in cōsequentia ei quasi adimerent fructus. vnde vis est in mō pnuiciandi. an eque principali ter adimeret snia iudex fructus an vero in quanda cōse quentia sicut in simili dicimus. in l. iij. C. si pen. ap. mors iterue. et l. i. C. si reus vel accu. mor. fu. ¶ **I**n ea. ibi. l. xij. di. c. ij. habetis ex glo. q. suspensus ab officio afficit per sonam ideo quocunqz vadat erit suspensus sicut leprosus. Sed in veritate illa rō videtur p. tex. i. l. ex ea. ff. de postul. vbi inter dicto officio alicui postulādi. non per hoc afficit psoa vt nō possit alibi postulare. ¶ **H**abetis aliud ex glo. q. suspensus a beneficio in vno loco pōt alibi habere beneficiū. et sic habes dīaz inter suspensum ab officio et suspē sum a beneficio. Vos dū queritur an suspensus a benefici cio possit alr beneficium habere. Dicite ex mēte Imo. d. Anto. et Panor. hic. q. aut loquimur in suspensioe hominis aut in suspensioe iuris. Si in suspensioe hominis et tunc si exprimat q. ab vno tantū suspendit ab alio nō erit suspensus vt hac glo. Si exprimit q. ab oibus intēdit sus pendere erit suspensus ab oibus et alibi sitis. qz respectu psonē h3 ptatem eam priuandi beneficijs alibi sitis. c. po stulasti. §. de fo. compe. in dubio aut videtur solum suspen dere a beneficio sibi supposito. et non ab eo quod alibi h3 locum vnus. §. i. ff. de bo. auc. iud. pos. faciūt notata i. c. a no bis. el. ij. j. de sent. exco. in c. ij. de consti. li. vj. si suspensio est iuris inspicienda ē causa propter quā fertur suspensio. si ppter cām vnus tñ ecclesie in qua h3 beneficium. suspē sus ē solum ab illis beneficijs que in illa ecclesia h3. et nō alibi. c. cum in cunctis. §. clerici. §. de elec. iuncto tex. in c. si cōpromissarius de elec. li. vj. et ē glo. in cle. ij. in verbo beneficiorū. de vit. et hone. cle. si cā non respicit particulariter illam ecclesiam et tunc in dubio sicut cā est vniuersalis vel indifferens ita suspensio erit vniuersalis ab oibus benefi cijs. d. c. si cōpromissarius i rōne sui. ¶ **S**ed pro cōplemē to querit hic. d. Anto. nunquid ex quo quis ē suspēsus ab officio sit et a beneficio suspensus. et dicite cām esse inspi cienda si ē grauis videbitur a beneficio suspensus. vel eti am qz propter crimen suspendatur. si ē leuis vel propter solam infamiā vt primo casu exten datur ad beneficiū. fo non nisi beneficium consistet in distributionibus quoti dianis. qz tunc indistincte suspensus ab officio curz distri butiones quotidiane non percipiuntur nisi propter offi cium diuinū. c. vnico. de cleri. nō resid. li. vj. tūc suspensio ex tēditur ad beneficium. ita glo. in cle. cupientes. in glo. ma gna. in fi. de pen. et per hec cum suspēso omnia beneficia auferantur in penam delicti vt videbitis. et ē glo. i. d. de cupientes. i. glo. magna. Infert Panor. q. suspēso puiden. tamen erit ne egeat vel mendicet in opprobrium cleri. qz eadem est ratio quā dixi. §. in deposito. secus si esset sus pensus propter contumaciam quia tunc non prouideret sibi sicut nec excoicato. et hoc modo declarat glo. nota in c. cum vintoniensis. §. de elec. ¶ **I**n ea glo. ibi. l. qui pprio habes ex hoc q. iste excommunicatus l3 post appellationēz amittat fructus si tamē iniuste fuit excoicatus eos postea recuperabit ex quo constat iniustam esse appellationēz se cus si fuit iusta. et glo. approbant doc. dicunt. tamē. d. Anto. et Imo. q. hanc recuperationēz non facient in viam at tentati quasi pen. ap. sint sibi ablati. sed faciet principaliter in viam iusticie querelando vel super hoc agendo. nam ex quo iure permittente isti fructus sunt sibi ablati pen. ap. non potest fieri reuocatio in viam attentati. quia quod sit lege permittente penā non meretur. c. qui peccat xxij. q. iij. l. grachus. C. de adulte. et allegat. d. Antoni. ro tam ita tenere in decisi. antiquis. decis. cccxvi. et decis. sua cccc. que incipit. item si lata. in fi. colum. Sed cui applica buntur fructus ablati excoicato. dicite fm glo. nō. in cle. ij. in verbo suspensus. de vit. et ho. cle. et sentit glo. in clemen.

De Appellationibus

ut bñ qui in ver. dimidia. de etate. et qualitate. et Imol. hic. q. si sunt fructus beneficij. s. prebende applicantur ecclesie. si sunt fructus distributionum quotidianarum accrescunt socijs. et ideo insert hic Bald. et latius in. c. i. s. de iudi. q. si excoicatus fuisset postea ex indulgentia restitutus a papa q. non recuperabit fructus medij teporis. na restitutio non operatur in iudicij tertij. c. quauis. de rescrip. li. vi. l. i. et si. C. de sen. pass. sed isti fructus medij teporis sunt alijs acquisiti ergo per restitutionem illos non recuperabit. Sed nūquid sicut excoicatus p. d. fructus ita et p. det administratione beneficij et voluit. d. Anto. hic q. non q. non p. hoc amittit titulu et per consequens nec administratione q. dependet ex titulo. c. transmissas. s. de elec. Panor. hic tenet prius per ea que habent in. c. veritatis. s. de dolo et contum. itez q. excoicatus videtur a beneficio suspensus ergo si poterit illud administrare. c. i. de elec. li. vi. Sed nunquid amittet beneficij excoicatus. et dicite fm Imo. q. non. nisi perseverauerit in excoicatione p. annum q. tunc bñ amittet beneficij. c. quicquid. c. rursus. xi. q. ii. quod verum si excoicatio lata e. ppter crimen q. ipso iure priuatur clericu beneficio. na tunc stando in excoicatione p. annum habetur p. confesso. glo. e. no. in. c. cum p. t. de bere. li. vi. ideo priuari pot. sed si excoicatio lata e. ppter crimē ppter quod non esset priuatus ipso iure s. bene veniret priuandus tūc la p. su. anni non e. priuatus beneficio. sed bene pot. priuari p. suam. d. c. quicquid. si vero esset crimen ppter quod et pot. sit priuari et tunc non sufficit lapsus anni sed e. necesse q. vltra annum stet contumaciter excoicatus per notabile tempus vel alio mō post annum cōvincatur eius contumacia. c. cū bone. s. de eta. et quali. ita Panor. in. c. i. s. de iudi. et late l. c. i. j. de pen. ¶ Sed ad alia partē tex. nostri. ab extra. queritur nunquid omnis iudex pen. ap. poterit hanc denunciationē excoicationis facere. et dicite fm. d. Anto. et quos aut loquimur i ordinario et tunc quilibet ordinarius pot. aut i delegato et tūc postq. detulit appellationi non pot. denunciare. c. cum appellationibus. c. ubi nō. eo. ti. li. vi. vel postq. recepta e. appellatio a superiore. c. pastoralis. s. preterea. s. de offi. dele. et ideo nec denunciationem alteri committere poterit. c. significasti. iuncto. c. ex litteris. s. de offi. delega. alias delegatus et ipse poterit denunciare. ¶ Sed nunquid e. indistincte verum q. possit excommunicatus p. dēte appellationē denunciari. Et dicite fm. d. Anto. et Imo. hic regula esse q. sic. Ita e. hic tex. in fi. ¶ Fallit primo q. iudex denuncians esset delegatus et detulisset appellationi. vel appellatio fuisset a superiore recepta. vt proxime dixi. ¶ Fallit secundo quando denunciatio ligaret magis excommunicatu quam esset primo ligatus. vt in casu. c. t. na. infra de senten. excommuni. na. tunc p. dēte appellatione fieri non poterit ita. d. Anto. hic. et Imo. et e. hic tex. ubi amplius non ligetur. ¶ Tertio fallit q. excommunicatio fuisset lata contra ignorante quod potest fieri. capitu. apostolice. capitulu. illud. de cle. excommunicato ministran. illo casu si a die sententie appellauerit et nō suspēdat excoicationem tamē impediet denunciationē. ita e. bōus tex. in. c. dilectis. et ibi videbimus. j. e. ita. d. Anto. et Imo. hic. ¶ Quarto fallit quando quis fuisset excoicatus a cōne quo casu bene requiritur snia declaratoria facti. nisi factum sit notorium vt dixi in. c. puenit. s. c. si a tali sentētia declaratoria si appellatum quod pot. vt e. glo. nō. in. c. cupientes. s. q. si p. xx. in verbo priuatos de elec. li. vi. et dixi in. d. c. puenit. p. dēte illa appellatione impedietur denunciatio excoicationis. ita d. Anto. hic. et Imo. ¶ Ultimo p. istam l. r. az insert lapis allegatione sua. xl. viij. ad decisionē questiois. et refert hic d. Anto. nūquid si iudex cōdemnauit titium ad. x. et tāq. temere litigantem ad expensas quarū taxationem sibi re seruat. cū ista taxatio sit simplex declaratio et nudi facti vt notat Panor. in. c. i. ad fi. s. de sequestr. pos. et fruct. notant legiste in. l. terminato. C. de fru. et lit. expen. si a tali sententia fuerit appellatum poterit pen. ap. iudex a quo taxare istas expensas. et dixit lapis q. sic q. sicut p. appellationis

pendentiam nō impeditur denunciatio excoicationis. ita nec ista declaratio expensarū cū sit nudi facti. d. Anto. reprobatur lapu q. tex. noster hoc nō pbat cū sit casus lōge diuersus a qōne pposita. na hic per appellationē non suspenditur principale. s. excoicatio. ideo determinat tex. q. nec suspendatur accessoriū. s. denūciatio. sed p. appellationē in qōne pposita suspenditur principale. s. cōdemnatio ad. x. ergo ad expensas. l. fi. C. q. p. uo. non e. necess. ideo nō mirū si magis de facili suspenditur hic denūciatio sed nō declaratio harū expensarū. Quo ad aliam ptem nunquid sicut excoicatio nō suspenditur p. appellationem vt hic. ita absolutio ab excoicatione nō suspenditur. Et concludit doc. hic q. non suspēdetur ita. s. Anto. hic. et faciūt notata in. c. ab excoicato. s. de rescrip. i. c. i. s. sen. exco. li. vi. facit tex. i. c. venerabilibus. s. vbi aut de snia comu. li. vi. iuncto. c. sacro. j. de sen. exco. d. Anto. post Imo. in. c. ab excoicato. in quarta charta. na sicut excoicatio iniusta valet l. ferri nō debeat. d. c. sacro. ita absolutio. d. s. vbi aut. in. d. c. venerabilibus. facit et q. absolutio e. fauorabilior quam excoicatio. l. arianus. ff. de ac. et ob. notatur in. c. ex lris. s. d. proba. ergo sicut excoicatio per appellationem non suspenditur ita nec absolutio. preterea absolutio ita sortitur executionē a iure sicut excoicatio. ergo ita nec suspenditur p. appellationem sicut nec excoicatio.

Sollicitudinem. Si excoicatus ab episcopo postquam appellauit ad papā pponat simpliciter querelam d. eo coraz archiepo de iniusticia snie renunciare videt appellationi et archieps cām audiet. secus si prius ptestetur. q. tūc archieps non cognoscet quod si fecerit appellare poterit nisi notorium sit excoicationem nō tenere. h. d. fm. Jo. an. Diuiditur in duas. in prima pōitur thema. in secunda decisio ibi nos igit. ¶ Nota primo ex tex. ibi se reputans contumacem q. lata snia interlocutoria per iudicem si pars appellauerit iudex nō tenetur deferre appellationi. imo pot. ipsum appellantem contumacem reputare et excoicare propter contumaciam. c. tue. s. vt lite. non conte. et sic duo habebit. remedia ipe iudex primū quod dat tex. noster excoicandi istum vt contumacem ex quo nō vult deferre ipe appellationi quasi reputet eam iniustam. scdm ē remediū vt pcedat si natura cause patitur ad vltiora et vsq. ad diffinitiuam procedi. q. ille appellando videt ptestari q. si vult amodo comparere coram eo. c. ij. de dolo et comu. li. vi. ita Panor. hic. ¶ Nō ex tex. ibi iusticia exhiberi. s. Bal. optimaz clausulam apponendā in libello circa conclusionem vt libellans petat et concludat sibi iusticiaz exhiberi nam tunc cōditio libelli extendetur ad oia que sunt de natura cause ppositae et facti narrati. concordat quod voluit Jo. an. in. c. cum dilectus. et ibi alij. s. de ord. cog. d. Anto. et Panor. in. c. i. de offi. deleg. Imo. in. c. si cautio in. viij. col. de fide instr. Bald. in. l. incerti. C. de interdictis. in. l. penul. vel fi. ff. de insti. et iur. Ang. in consi. xvij. quod incipit in dei noie. et in consi. cclviij. incip. tutor Bal. in. l. edita in repetitōe Paduana. in. viij. charta. C. de edēdo. Ang. in. l. solemus. ff. de iudi. d. Anto. in consi. quod incipit puctus questionis. Paulus de castro consi. lxxij. incip. i. chrisi nomine. queritur primo. et ideo insert q. si contra officialem in iudicatu tu porrigas libellum in quo petas iusticiam tibi exhiberi cōcludet iste libellus vt teneatur tibi non solum ex dolo q. fecit litem suam dolose sed etiam ex magna impitia. et subicit q. l. glo. in. l. ij. ff. q. quisq. iur. voluerit q. ppter imperitiā assessoris agatur contra magistratum q. fecit litem suam eius impitiā sequendo hoc e. verum si sit magna impitia. secus si non admodum magna. q. tunc non teneretur magistratus. s. assessor tantuz. ¶ Nota ex tex. ibi. se ad eum statum iuncto tex. ibi absolutum denunciari q. sicut pendente appellatione nō impeditur denunciatio excoicationis vt in. c. pcedendi. x. v. r. ita pen. ap. non impeditur denunciatio absolutiois da-

ta cōpetētia iudicis q̄ sit talis iudex q̄ possit denūciare. ⁊
dato q̄ dñūciatio nihil d̄ nouo i ducat. s. q̄ excoīcatio nō te
nuerit. Et p̄ ista met̄ x̄ba ibi absolutū infert hic Bald. q̄
vbicūq̄ ē aliqd̄ dubiū iuris vel facti p̄ aliquā p̄tez ēt que
videret eē rea tamē pōt agere i viā actiōis cōcludēdo i li
bello declarari se absolutā vel declarari tale qd̄ de iure vel
de facto nō tenet. ⁊ ita voluit glo. in simili in l. aurelius. §.
si centum. ff. de lib. leg. ⁊ ibi Bar. in l. cōtendat. ⁊ ibi Bar.
ff. de fideiuss. in l. si finita. §. elegāter. ⁊ ibi Bar. ff. de dam.
insec. do. Anto. in. c. nā cōcupiscētiā. §. de consti. Panor.
in. c. sin aut. §. de rescrip. Imo. in. c. significauit. §. de testi.
¶ Nota ex textu ibi. cognoscere oīo nō valet. q̄ appella
tione interposita ad papā nullus inferior cognoscere po
test de illa causa neque incidenti circa eam vel emergenti
omnino ⁊ sic nec in viam appellationis nec in viam que
rele nec nullitatis nec alio modo. facit tex. in simili i. c. qua
liter ⁊ quando ibi omnino fieri prohibemus. §. d̄ iudi. fa
cit glo. in cle. i. in verbo omnimodā. de foro cōpe. ⁊ in cle.
vt hij qui. in ver. omnimodo. de eta. ⁊ quali. ⁊ est ratio q̄
per appellationē causa cum omnibus depēdentibus de
uoluitur ad superiorē. ita vt ē nullitas videat̄ corā eo de
ducta si qua est in ipsa snia. c. dilecto. ⁊ ibi videbimus. j. e.
l. si exp̄sim in prin. ⁊ ibi Bar. ff. eo. li. ⁊ ibi Bal. C. quan
do puoc. Hoc tamen fallit nisi in casu in quo nulla cause
cognitio requireret. nam tunc inferior pen. ap. coram su
periore potest adiri. ita tex. hic ponderando a contrario
verba illa cognosci non possit. Et ideo quādo notoria es
set iniusticia iudicis a quo excoīcat̄ is l̄ appellatio fuit
set interposita ad papā. tñ super excoīcat̄ iōe potuit archi
episcopus adiri: ⁊ denūciare poterit istum absolutū vt
illegitime ligatū ita tex. hic in ver. si vero notorium. ⁊ est
ratio quia in notorijs non requiritur cause cognitio. c. ad
nostram el. iij. §. de iure. c. euidentia. j. de accusa. Et ideo
cum absolutio ad cautelā possit impendi p̄stita cautio
ne absq̄ alia cause cognitione. c. cum contingat. §. de offi.
de le. c. per tuas. j. de sen. excō. pendēte appellatione corā
papa a facto episcopi poterit excoīmunicatus ab isto epi
scopo petere ab archiepiscopo ad cautelam absolui ab ex
coīmunicatione non obstante q̄ interposuerit appella
tione ad papā. ita do. Anto. hic. ¶ Fallit s̄o quādo inferior
a papa pendēte appellationē adiret circa causam de qua ē
appellatū. ⁊ tamen illud super quo adiret non respiceret
ipsam causā appellationis. nec faceret p̄iudiciū ap
pellationi nan tunc posset inferior adiri non obstante ap
pellatione ad papā interposita. ita tex. hic ibi. de his que
appellationis causam contingere dignoscuntur a contra
rio. ¶ Fallit tertio vbicūq̄ appellas renūciasset appel
lationi exp̄sse vel etiā tacite: q̄ eēt cōtētus q̄ adeundo i
feriorē a papa videret renūciatum appellationi nec in
p̄riu p̄testatur vt hoc tex. ibi p̄secutioni renūciasset tacite
videat̄. nā tūc posset adire inferiorē a papa nō obstāte ap
pellationē super ipsa met̄ cā super qua ē appellatū. ¶ No
ta ex tex. ibi si vero notoriū q̄ archiepiscopus in facto no
torio pōt adiri a subdito suffraganei sui vt ip̄s ab excoīca
tione absoluat vel p̄nūciat eā iniustā nō obstāte q̄ i illa cā
sit appellatū ad papā. ⁊ hodie istd̄ ē regulare q̄ archiepi
scopus in cribus notorijs h̄z p̄tātez supra subditos suffra
ganeos. c. romana. §. notoria. de cēs. li. vj. S̄z elegātia hu
ius decisōis stat q̄ ēt post interpositā appellationē ad pa
pā hoc pōt. ¶ Nō ex tex. ibi ad appellatiōis beneficiū cō
uolare q̄ si archieps circa cām appellatiōis interpositā ab
epo ad papā vel circa attētata p̄ ipm ep̄m aliqd̄ velit i no
uare p̄te volēte renūciare appellatiōi q̄ illo cāu episcopus
p̄t appellat̄ ab archiepo. ⁊ sic l̄ excoīcat̄ iōis snia z tulisset
ad istātiā p̄tis tñ q̄ si circa eā ab archiepo ipse ep̄s grauef
poterit appellare. quod nōte ad declarationē corū q̄ ha
bent in. c. venerabilibus in prin. de sen. excō. li. vj. ¶ No
ta ex textu ibi partes suas q̄ appellatio deuoluit causam
non solum respectu ipsius appellatis s̄z etiā respectu om
nīū que bñt cōnexitatez in cā. quod patet. nam hic fuerat

ad papā appellatū ad instantiā priuati pendente appel
latione ep̄s excoīcauerat priuatus. priuatus super scō ex
coīcationis p̄ ep̄m detulerat querelā ad archiepm d̄ iniu
sta excoīcatione. vult hic tex. q̄ per talē actum vbi nō adest
p̄testatio in p̄riu vt renūciatum appellationi interposi
te ad papā que tñ respiciebat diuersum ⁊ diuersum articu
lū ob hoc sup̄ quo adibat archiepiscopus sed rōne cōnexi
tatis ex quo aditur sup̄ vno. s. excoīcatione vult q̄ videat̄
renūciatum super alio. s. appellatione. ⁊ sic sup̄ principali
ita Hosti. Panor. ⁊ Imol. hic. Et quod plus ē vult tex. q̄
isto casu videat̄ deuoluta cā nō solum excoīcationis super
qua reuocanda adibat archieps sed et̄ principalis cā de
uoluitur sup̄ qua fuerat appellatū ad papam rōne cōne
xitat̄is quod p̄z p̄ illa x̄ba metropolitanus ad cognoscē.
de cā pōt iterponere p̄tes suas in tex. posita. certe nisi vi
deret̄ appellatū ad eū tam sup̄ principali cā q̄ sup̄ excoī
catione nō posset archieps de principali cā inter subditos
suffraganei sui se iromittere. quia inter eos non h̄z p̄tāte
nisi p̄ appellationem regulariter. c. pastoralis in prin. §. d̄
offi. ord. ecce ergo qualiter aditio vnius iudicis que sapit
appellationē super vno articulo ⁊ quo ad vnam psonā
s. ep̄m excoīcantem deuoluit cām conneram quo ad alias
psonas. s. principales in lite. Ita hic Panor. p̄ hunc tex.
dicens de necessitate id ita debere intelligi. ⁊ dicam. j. in
oppositionibus ⁊ hoc voluit Ang. in l. si suspecta. in prin
ci. in fi. col. ff. de inoffi. testa. facit quod notat Imo. in. c.
q̄uis. ⁊ ibi p̄ alios. §. de re iud. faciunt notata p̄ Imo. in
c. cum super. §. ti. i. p̄ Imo. ⁊ nouissimi in l. a snia. §. i. ff. e.
¶ Nota ex tex. ibi renūciasse q̄ non solum adeundo iudi
cē a quo videtur renūciatum appellationi. c. gratum. §. de
offi. dele. ⁊ dicam. j. s̄ ēt adeundo quēcūq̄ inferiorē a
iudice ad quem ē appellatum superiorē tamen iudicis a
quo super scō vel dependentibus ab eo in quo appellatū
ē videtur renūciatum appellationi quo ad primū supe
riorem coram quo fuerat introducta. ⁊ quod plus ē vide
tur appellatio trāstata ad illū inferiorē a iudice ad quez
ē appellatū superiorē tamē iudicis a quo. ita Panor. hic
⁊ fuit de mēte alior. ¶ Nō vltimo ex tex. ibi p̄testetur q̄
p̄testatio p̄ria effectui cōsecutus ex scō ipedit actū. q̄ vt
sibi p̄rius ⁊ illud imitatur. vole de usuale in vno momēto
Et sic habetis tex. nō q̄ allegans p̄ria non venit audien
dus Bart. tamen in l. non solum. §. morte. in. vj. col. ff. de
op. no. nunc. intelligit ip̄e hunc tex. q̄ p̄pterea p̄testatio
contraria scō isto casu nihil opetur eo q̄ effectus facti nō
dependebat ex p̄tāte p̄testantis. ⁊ factum gerebatur cum
alio. non mirum si p̄testatio nihil opatur. sicut in simili ē
tex. in. c. cum. Ad. ferrariē. §. de cōsti. tñ. j. latius declara
bo. nā hic appellatio siue cōditio ista que sapit appella
tione facta ab epo ad archiepm gerebat̄ cuz alio. s. cū ipso
archiepo. effectus eius q̄ derogaretur appellationi inter
posite ad papam venit ex p̄sequētia iuris. q̄ si vult q̄ in
ferior cognoscat de illa cā ergo vt renūciare appellationi
interposite ad superiorē. Et si dicatis intellectus Bar. est
p̄ hunc tex. nāz vult exp̄sse hic tex. q̄ imo p̄testatio p̄ria
facto operef̄ effectum. quod patet q̄ actum impedit. ⁊ di
cit tex. in fi. q̄ iste non venit audien dus super scō. s. super
aditione quā facit de archiepo quasi allegans p̄ria q̄ res
pondeo finē tex. p̄cedere qñ ante actū celebratū qui sit cū
p̄testatione ps opponit ne actus fiat. nā tūc rōne p̄trārie
tatis q̄ resultat ex p̄testatiōe p̄traria facto talis actus ipe
diatur ⁊ p̄testatio opabitur effectum. Sed si hoc non fue
rit oppositū a p̄te vel et̄ iudice ⁊ actus fuerit celebratus
tunc nō obstante p̄testatione actus p̄fectus operabit̄ effe
ctum. ⁊ p̄testatio nihil opabitur. q̄ facto p̄ria. ⁊ ita vult
tex. in ver. cū autem qui appellauerat iuxta p̄scriptā for
mā. s. cum p̄testatione vt apparet. §. in themate iuncto tex.
ibi p̄secutioni renūciasse. nam clare vult q̄ si quis appel
lauit ad papam pendente appellatione fuit excoīcatus su
per illa excoīmunicatione adit archiepm cum p̄testatiōe d̄
nō renūciando appellationi ad papāz interposite q̄ illo

De Appellationibus

casu si aditio corā archiepo pcessit qz nō fuerit opposituz
videtur renūciatū appellatōi ad papā iterposite non ob
stante protestatione. Et ideo ex hoc fi. tex. insert hic Imo.
post. d. Anto. dum dicitur qz ptestatio facto p̄ria nūbil ope
ratur illud d̄z intelligi post actū celebratū. sed an actū cele
bratū operatur qz poterit oppōi cōtra volētē gerere actū
qz nō veniat audiēdus nisi ptestatōi renūciat tanq̄ cō
traria tētans. et facit quod notat glo. in cle. ḡre. de rescrip. et
latius. j. dicā in materia ptestatōis. et hoc idē voluit Pa
nor. hic. ¶ Alius fuit intellectus hic ad tex. nostrum Jo.
an. quez dicit veriorē hic. d. Pbil. qz ptestatio in casu no
stro impedit renūciatōē appellatōis. sed tñ posset iu
dex ex officio opponere exceptiōē vel etiam ps aduersa
oppōere exceptiōē qz iste nō debeat audiri tñ q̄ allegans
cōtraria. et ita trāsit Cald. in Rubrica. c. ti. cōsi. v. et sic vult
qz si nō fuerit oppositū qz valebit actus gestus corā illo iu
dice. nec per eū in ducetur renūciatō appellatōis. et ita
intelligit tex. n̄m dum dicit qz vī renūciatō appellatōi
f. quādo nō premisit ptestatōē. et p hac opi. facit dictū
Imo. in. c. cum ana. s. de elec. vbi dicit qz in iudicijs prote
statio actui cōtraria impedit actū fieri. quasi sentiat qz non
impediat pfectum. et pro hac opi. facit quod voluit. Ho
sti. et Jo. an. in. c. significauerunt. s. de testi. vbi l. adēdo
iudice a quo videtur pars renūciare appellatōi. c. gratuz
s. de offi. deleg. hoc verū dicit nisi pars ptestet qz per hoc
nō intendit renūciare. nā tunc ptestatio cōseruabit appel
latōē. Et ideo dixit ibi Imo. cautela esse vī qz p actu
vadis ad iudicē a quo ptesteris qz nō intendis renūciare
appellatōi tue. et facit qz voluit Jo. an. etiam in. c. fi. cod.
ti. lib. vj. et pro ista opi. adducit. d. Pbil. quod sensit hic
Imo. nā illa renūciatō appellatōis est actus depēdens
ex voluntate et potestate renūciantis. ergo ptestatio impe
diat eam. l. qui in aliena. s. celsus. ff. de acq. here. Sed vt di
xi in precedenti intellectu in casu nostro illa renūciatō ge
ritur cū alio. nec dependet ex mera potestate renūciantis.
nam a deūdo archiep̄m gerit cū eo actum vt eum faciat
iudicē in eo articulo sup quo adit. Itē nō dependet ex me
ra potestate renūciantis. imo nascit renūciatō ex effectu
cōsecutiuo ex iuris necessitate. nam si adit archiep̄opus
si vult qz de illa cā cognoscat de necessitate iuris sequit ren
ūciatō appellatōis interposite ad papam. nā ex quo
vult qz inferior cognoscat velit nolit resultat p̄scriptio qz intē
dat recedere a superiore qz alias inferior nō posset cogno
scere vt hoc tex. ibi oīno nō valet. Sed dato qz sit veruz qz
depēdeat a voluntate vnius renūciatō appellatōis. tñ ex
quo geritur in actu facto cū tertio talis ptestatio nō habe
bit releuare indistincte. Sed ita demū si ille tertius consen
serit qz etiā in actu depēdēte ex voluntate nostra quem ex
pedimus cōtrahēdo cum alio ptestatio nō opatur nisi il
lo cōsentiente. puta in adiōne hereditatis que dpendet ex
aio nostro. tñ si fiat cōtrahēdo cū aliquo ex creditoribus
hereditarijs vel alio tertio ptestatio nūbil operatur nisi il
le cōsenserit. ita Imo. i. c. cū. d. ferrariē. s. de cōsi. Bar.
in. d. s. morte in. v. col. quod notate ad limitationem. d. s.
celsus. et de veritate huius dicā. j. in materia. ¶ Tertius
fuit intellectus ad hunc tex. Jo. mon. in. c. in generali. et ibi
Jo. an. i. mercurialibus in pe. col. de reg. iur. li. vj. quez sen
tit etiā Bal. in. l. pacta nouissima. in. iij. col. C. de pac. Et ē
Ludo. s. Roma sensit in. d. s. morte. qz dūz querimus an p
testatio facto cōtraria opes distinguat aut loquimur d̄ fa
cto verbali et tūc magis de facili opes aut de facto ac vali.
et tūc ptestatio nūbil opes. et ita dicunt hic esse casum. nā
intelligit qz hic adiret archiep̄opus. Et sic h factum in
terueniret actualiter iō ptestatio nūbil opes. s. p talē actū
inducet renūciatō appellatōis. Et facit tex. in versi. cū
aut. et facit rō qz plus est facto facere qz verbo. c. dilecti. et
ibi glo. allegat cōcor. s. eo. et p illa opi. adducit tex. in. l. cū
plures. s. locator horrei vbi dicit ē casuz p illa diffictōe
ff. loca. ¶ Quartus est intellectus quem voluit Imo. in
d. s. morte. et in. d. c. cum. d. demum vivitur ex rapto. fuit

do. Anto. in repetitione. d. c. cum. d. i. prima cōbinati dē
in quarto casu principali. et voluit qz aut loquimur in ex
tra iudicialibus et tunc ptestatio facto cōtraria nūbil o pe
retur. d. c. cum. d. aut loquimur in iudicialibus et tūc pzo
cedat tex. noster. qz poterit ptestans repelli tanquā con tra
rius. et sic intelligit tex. nostrū ponere ius speciale in iudi
cialibus. de hoc tñ articulo an ptestatio facto contra ria
aliquid operetur dicā. j. ¶ Glo. in verbo respōdemus. in
fi. ista glo. qz opponi posset ad tex. qz videat sibi cōtradi
cere. primo dū dicit qz archiep̄opus nō pōt cognoscere
de illa causa ex cōmunicatōis. post hec subicit papa qz epi
scopus poterit appellare ab isto archiep̄o. postea su
bicat qz imo poterit absolueri si iniusticia est notoria. post
hec in verbo cū autē. videt cōtradicere predictis. qz dicit
qz archiep̄s poterit cognoscere. iō facta est illa glo. que ad
primū respōdet qz vna erat questio an archiep̄s posset co
gnoscere ex quo appellatio erat interposita ad papam de
sentē. epi. item facta ē glo. in verbo in quo. que vult qz dūz
papa vult qz epi possit appellare respōdeat alteri questi
oni. non autem prime: post hec facta ē glo. in verbo noto
rium que vult qz dum papa loquit de notorio nō respon
deat ad primā qōnem. Sed ad aliā incidentē. post hec fa
cta ē glo. in versi. Lūz autē que vult qz papa ibi nō attin
gat nec qōnem de notorio nec qōnē an epi possit appella
re: s. qōnem principalē super qua fuit pposita cōsultatio
et sic per distinctionē cessat cōtrariū. et per hoc remanēt ex
pedite iste quatuor gloselle. ¶ Panor. hic quicquid dicat
d. Anto. qui fm eū et Imo. hic male loquitur dicit qz pa
pa in illa decretali principaliter fuit cōsultus. an archiep̄s
possit cognoscere de appellatōe interposita de epi ad pa
pā et p̄cedēda illa qōne ista alia mēbra iterferit ad ple
niore itelligētiā respōdis. Et iō dicit hic Bal. qz sex h pa
pa decidit qōnes. p̄rio qz archiep̄s nō cognoscit d̄ appella
tōe interposita ad papā. sc̄do qz nō cognoscit et de attenta
tis circa dictā appellatōē. tertio qz velit cognoscere i p
iudiciū iudicis a quo puta de excoicatione iniusta ab eo la
ta qz pōt appellari. quarto qz si notorie factū iudicis a quo
ē indiscretum l̄ appellatū sit ad papam tñ archiep̄us illi
us iudicis poterit h̄ factuz notoriū declarare iniustū. quin
to qz si adēdo archiep̄m nō ptestat de p̄seruāda sua ap
pellatōe vī renūciare appellatōi. secus si ptestet et non
opponat. s. aliqd faciat corā archiep̄o. et ita itelligit Bal.
X. cū aut. et sic p̄corat cū intellectu Jo. an. hic. s. relato. sex
to decidat qz si ptestat qz nō intēdit appellatōi renūciare
taquā sibi p̄ius nō ē audiēdus. ¶ Capio. gl. i. vbo cogno
scere i. si. circa rōnez dubitādi. et deciden di ad tex. gl. bñ lo
quit qz ad p̄riū. d. c. p̄cedēti. qd venit a fortiori. nā si pen.
ap. pōt qz denūciari excoicatus vt ibi glo. cū absolutio sit
magis fauorabilis. poterit pen. ap. denūciari absolutus qd
vī p̄ter. nostr. dicite qz ibi p denūciatōez excoicatis nū
lū fiebat p̄iudiciū appellatōi. iō denūciari pōt excoicatus.
h̄ at p denūciatōez absolutōis cū nō possit denūciari in iu
sta excoicatio vel ab eo absolutio fieri tanq̄ iniusta requir
cāe cognitio qz p̄iudiciuz faceret cāe appellatōis. qz h̄mōi
cognitio spectat ad iudicē ad quē ē appellatū. non mix g
si p̄cedēte appellatōe nō pōt denūciari absolutus pp̄ iniu
sta excoicationē. et iō cū qñ notoriū ē iniusta ē excoicatio
nē n̄ requiraf cāe cognitio illo casu pōt pen. ap. denūciari
absolutus vt in X. si veronotoriū dixi in tex. ¶ Glo. i. ver
bo epi ibi tāquā eius interest. glo. n̄ bñ remouet p̄riuz qz
iste epi n̄ possit se p appellatōē adiuvare ex quo excoica
do post illā appellatōē n̄ detulit regula ex eo. de reg. iur.
li. vi. vos dicite s. Jo. an. h̄ et alios qz hic epi non dicebat
p̄riū ei qd p̄rio dixit appellatōē ipugnādo. qz nec nūc
fatetur appellatōē iustā fuisse. S. dicit qz siue iusta siue
iniusta cū ē huius d̄claratio n̄ spectet ad eū iurisditio i ista
cā ē penes superiores. vel aliter iste epi erat appellatus et sic
reus. Et ista ē regula qz reus varijs et p̄ijs remedijs vti
pōt l̄z nō actor. vt nō i regula nullus pluribus de regu. iu
ris. li. vj. iō pōt nūc p̄textu appellatōis se adiuvare. In

ca. in fi. qz rō glo. ē pplexa. vos dicite clarius fm Jo. an.
 7. d. Anto. qz ppter ea iudex a quo nō cognoscit an appel-
 latio sit iusta vel iniusta. 13 h in cōsequentiā videatur respi-
 cere an sua sit iurisditio an nō. 7 tñ regulariter quilibet iu-
 dex cognoscit an sua sit iurisditio qz ius i cā appellatiōis
 deuoluit ēt in isto articulo iurisditio nē ad aliū. c. dilectus
 el. ij. s. de rescri. s. ad iudicē ad quē. 7 facit simile adductū
 in gl. qz iudex nō cognoscit d suspiciōe p se opposita. ex quo
 ius i h arti. iurisditio nē d dicit alijs. s. arbitris. c. suspitioe. s.
 de of. dele. c. cū spālī. 7 ibi videbimus. j. eo. Sed scda ratio
 cū sit positua 7 sic refugit miserorū dicendo qz ius ita vo-
 luit iuxta glo. i. l. filiū quē absentez. C. fami. herc. iō maiori
 declaratione idiget quare ius hoc casu trāstulit iurisditio-
 nē in aliū potius qz i alijs casibus. 7 rō est huius fm Pa-
 nor. nā appellās dicit sniam iniustā vel nullā. 7 sic in ali-
 quo sigillat vel nota aut offensa afficit iudex a quo. iō si-
 cut in cā principali ēēt suspectus. iō ēt in hoc articulo an sit
 iusta vel iniusta appellatio: ex quo nō. ipse vel leditur erit
 suspectus. faciūt nota in. c. ad hec. el. i. supra eo. facit qz vo-
 luit Bar. in simili in. l. quidā cōsulebat. ff. de re iudi. q not-
 tat. d. Anto. i. c. sup litteris. s. de rescrip. in alijs aut casibus
 non ita afficitur psona iudicis ex declinatoria iurisditiois
 nō mirū cū nō presumat multū affectus si pōt cognoscere
 an sua sit iurisditio vel ne. Et facit qd nōt Bart. i. l. ij. ff. si
 quis in ius voc. nō ier. Et iō ēt istis casibus si ēēt aliqua p-
 sumptio p iudicē q nimis afficeret ad retinēd. causā non
 posset cognoscere an sua sit iurisditio. puta pp commodū
 spoztularū qz sit magnū iuxta glo. i. l. de iure. 7 ibi nōt Bar-
 to. ff. ad mūnici. 7 Bar. i. d. l. ij. 7 d. Anto. 7 Panor. i. d. c.
 sup lris. vel puta qz assumeret ipse vices ptis in defēdēda
 iurisdī. nā tūc nō cognoscit an sua sit iurisdī. ita glo. nō. i. c.
 statutū i prin. i. xbo copia. de rescrip. li. vj. ¶ Et iō infert
 h Panor. nunquid vbi iudex pcedit per iquisitionez pos-
 sit cognoscere an sua sit iurisdī. 7 videbat dicēdū qz nō. ex
 quo assumit vices ptis ipse iudex. Et ita alle. d. Ant. tēuisse
 in. d. c. super litteris. sed ipse t3 cōtrarium qz hic non assu-
 mit spōte vices partis. sed coactus ipse iudex ex quo nō ē
 alius accusator. qd notate ad limitationē. d. glo. in verbo
 copia. nā tunc non redditur tñ suspectus imo possumus
 dicere qz iudex nō supplet vices ptis in inquisitione. s. ac-
 cusatoris. Sed ē fama que representat accusatorē. c. quali-
 ter 7 qñ el grande. ibi non tanquā idē sit actor. j. de accu.
 Et p ista cōclusionē Panor. adducit ter. in. c. cū persōe. 3
 priuilegijs li. vi. ¶ Glo. in verbo declarare ibi. sed nō cre-
 do. Glo. male loquitur qz imo si mādātū epī ē notorie in-
 discretū tunc nō solum denūciabit archieps excoicationez
 nō valere. 7 si opus sit absoluet. Sed ēt denūciabit māda-
 tum pp qd fuit excoīcatus esse iniustū. qz illa denūciatio
 cū fiat super notorio potius dicit extraiudicialis qz iudi-
 cialis. ita Hosti. hic 7 post euz alij. ¶ In fi. gl. glo. saluari
 pōt vt bñ loquat casu quo notoriū nō ēēt mādātū ēē iniu-
 stum quo casu iudicialis denūciatio requirit 7 sic cause co-
 gnitio. iō ad hoc vt archieps possit hoc facere requirit qz
 sit renūciatū appellatiōi interposite ad papā. vt vult glo.
 7 tunc absolvere 7 denunciare mandatū iniustū poterit.
 ¶ Sed cōtra extra glo. opponitur qz imo archieps non
 possit cognoscere ēt si sit renūciatū appellatiōi. d. c. signi-
 fica sti. s. de foro cōpe. vbi quādo cā ē coram suo iudice nō
 pōt adiri alius sine cōsensu eius corā quo ē introducta. 7
 melius facit. c. proposuisti. s. de foro cōpe. ergo ex quo cā
 ē coram papa nisi papa cōsentiat nō pōt adiri inferior. ēt
 si renunciatur appellatiōi. Dicite qz istud pcedit i pro-
 rogatiōe q sit recedēdo a suo iudice ordinario proprio 7
 imediato expisse de cōsensu ptii. Nos loquimur d ea que
 tacite iudicāt a lege ex facto ptis renūciantis. qd ē in ptate
 sua iuxta nota. i. l. post quā liti. C. de pac. 7 isto casu i tacita
 progatione que fita iure nō requirit cōsensus ordinarij.
 c. dilecti. s. de foro. cōpe. ¶ Secundo opponitur de. c. cum
 sup. s. ti. i. de l. si vnus vñ. aut oīa. ff. de pac. 7 toto titulo.
 C. res inter ali. act. nā hic archieps fuit aditus cōtra epm

De Appellationibus

actuz fieri coraz eo. De intellectu tamen. c. cuz venissent. j. dicam in sequenti glo. in limitationibus. **¶** Quinto et vi timo opponit. q. imo Archieps potuerit adiri sup iniusta excoicatione. q. ex separatis no inferf. vulgata. l. papina- nus exuli. ff. de minor. s. ca in iuste excoicationis late post ap pellatione e seperata ab appellatione. q. sup ea potuit adi ri Archieps p aliaz via. s. in via qrelle. cad. reprimen. s. de of. or. g. p hoc qd sit appellatu ad papa no impediuf pote stas Archiepi adiri per querelaz. So. dicit hic Imo. q. ex quo appellatio deuoluit caz nullitatis et sup pncipali et su p attetatis q. io Archieps no possit et de nullitate attenta toz cognoscere p querelam. q. illa cognitio e deuoluta ad papa. et hoc sentit tex. ibi. nos igit. et faciut q videbimus i c. dilecto. j. eo. **¶** Glo. i vbo renuciaste i fi. hētis ex gl. rela ta ad tex. nostru. et ad tex. c. gratu. que allegat q. si appellas adit iferioze a iudice ad que appellauit. Aliu in superioze iudicis a quo vel adit post appellatione ipz iudice a quo q. vñ renuciare appellationi. et illa sit vobis regula. **¶** Sal ti primo q. ille alius vel et ille iudex a quo adirent vt me diatores ad coponendu ptes. na tuc non vñ renuciatur appella toz. Ita Hosti. i. d. c. cu venissent q. ita intelligit istu tex. facit qd not. Semi. i. c. si a iudice. co. ti. li. vj. vbi vult q. p aditoz ex iudiciali facta d iudice a quo no vñ renuciatur appella toz. **¶** Fallit sedo q. iste alius iudex vel iudex a quo se interponeret i ca ad ea instructa remittenda no ad iu dicadaz vel cognoscenda. na tuc no vñ renuciatur appella toz q. qd gerit ps cu istis instructorib. ita s. aliu itellectu i telligit. d. c. cu venisset. et ibi d. Anto. et Pan. **¶** Tertio fal lit q. ille inferior heret ex privilegio vt possit cognoscere de appellationibus interpositis ad superioze vt di de lega to marchie q. heat privilegiu cognoscendi de appellationi bus interpositis ad papa. tuc si adeatur talis inferior no vñ renuciatur appellationi interposita ad papa ita Imo. et Bal. in. d. c. cu venissent q. ita intelligit illu tex. **¶** Quar to fallit q. adit inferior iudex a quo vt reuocet grauame vt alius iferioz. p hac aditione si vñ renuciatur appella toz. ita e tex. i. d. c. cu venisset. et ibi Jo. an. et Pan. faciut nota in. d. c. si a iudice et q. j. d. ca. **¶** Quinto fallit q. acti gest co raz inferiori vel ipso iudice a quo impugnaf a parte nec acceptaf. na tunc p tale actu no renuciatur appellationi. io cautela e acceptadi in pibus et pncis facietibus p me. d. c. cu venissent. vbi est glo. et doc. **¶** Sexto fallit q. in isto actu facto corā inferiori vel iudice a quo inferit ptestatio de no renuciando appellationi. na tuc no renuciatur. casus e hic s. intellectū relatu. s. sedo loco ex mente Jo. an. et fa ciut q. ibi dixi. **¶** Septimo fallit q. appellas copareret co raz altero ex dictis iudicibus ad ipediendu executionem snie. na tuc no vñ renuciare appellationi. Ita d. de rota de. cis. sua. cccclxvij. q. incipit ut si ille. Ita d. Ant. in. c. qd ad pultationes. s. ti. i. **¶** Octauo fallit q. actus ille gestus ab appellate corā dictis iudicibus sonat in pati tñ et non in agere. puta q. iudex post appellatoz aliq. excoicauit. et iste pcauet sibi q. n imiscet se diuinis. certe p hec no vñ exe qui pceptu iudicis. ita vt videat renuciare appella toz. ita Imo. i. c. oliz el. iij. s. de rest. spo. ita Jo. an. et ibi alij. i. c. qd ad pultatione. supra ti. i. ita Ludo. de roma. in. li. i. xxvij. col. ff. de arb. faciut nota p Bar. in. l. no fatef. ff. de confes. et in. l. non vtiq. ff. de excep. **¶** Nono fallit q. iudex a quo detulisset appella toz et esset delegatus. na ex quo abdicauit p delatione tota iurisdictione a se ita vt reassumere ea non possit. c. cu appellationibus. co. ti. li. vj. vt isto casu clarissi mu q. si adeat cu nec sit nec possit ee iudex no renuciatur ap pellationi. ita rota decif. sua. cccclx. q. incipit ex hoc insurrexe runt circa fi. i. ordinario aut secus. vt dicut ipsi. **¶** Decimo fallit vbiq. adit iudex a quo ad ostendendu sibi q. gra uauit vt de facili inducat ad reuocatione tuc no renuciatur appella toz. ita glo. i. d. c. si a iudice in v. teneris. et ita Pa nor. in. d. c. gratu. **¶** Undecimo vbiq. ex aditoe alicuius ex dictis iudicibus appareatq. potius adit ad excludē daz potestate sua qua ad dandū ei noua potestate vel con

seruandū antiquā. tunc pot adiri nec renuciatur appella toz. hanc regulaz facit rota in decif. cclxxx. que incipit ut l3 in fi. et faciut notata in. d. c. si a iudice. et in. d. c. gratu. **¶** Duodecimo fallit respectu appella toz interponende na tuc pars suscipiat ab altero ex dictis iudicibus intra. x. dies ad appellan. tetminu ad opponendu declinatori as. siue assignet sibi terminus vel fiat alius actus respici ens executionem snie. puta terminus ad soluenduz et illi p dicat siue fiat alius actus no respiciens executione snie vel terminus assignat no respiciens executionem snie et pars taceat no expresse cōsentiedo istis casibus non vñ re nuciatur appellationi interponede. secus si terminuz ad soluendū susceperet. vel sponte copareret ad gerendu ali quid corā dictis iudicibus tanquā iudicibus. tuc renucia ref appella toz et interponende ita limitat et declarat di cum aureu Imo. hic et per docto. hic scrib. et ita voluit. d. Anto. et post eum Panor. et Imo. in. d. c. qd ad consulta tionem. notat Imo. et Panor. in. d. c. gratum. et et Bal. ali quid et ibi bonus tex. i. l. ad solutione. C. de re iudi. Et Lu do. in. d. l. i. in. xxij. col. Imo. in. c. significauit in. ij. col. de te sti. **¶** Decimotertio fallit quo ad hoc vt postea iudex ad quem cognoscat de attetatis post appellationem in viaz nullitatis. nam l3 milies sit renuciatur appellationi ad eu do iudice a quo vel alium eius superioze vt stat regula. tñ iudex ad quem cognoscat de attetatis in via nullitatis. ca sus est fm aliu itellectu in. d. c. cu venissent et ibi Jo. an. Panor. et Imo. faciut nota in. c. l3 de snia exco. li. vj. et di cta in. c. se. s. eo. **¶** Decimoquarto fallit q. excoicatus pe tit absolutione a iudice a quo. p hoc no renuciatur appel lationi iuxta ea que habentur in. c. per tuas. j. de sen. ex. et dixi in. c. qua fronte. s. co. **¶** Decimoquinto fallit q. pre missa ptestatione aliquid gerit cu dictis iudicibus. et ad uersarius opponit ne actus pcedat ratione prietatis. na tunc no renuciatur appellationi. vt hoc tex. in fi. et dixi. s. in. i. intellectu. **¶** Glo. in vbo aduersa ibi. c. sicut. el. i. ille tex. nihil obstat q. no erant ex toto pria. l3 prima facie pre sumat. pot enim esse q. quis erit insanus et tñ timebit de morte. In ea. ibi. s. sed nec impuberis. ibi pria allegans vberaf cotrarijs in diuersa instā. et iam in prima succu buerat. ita Bar. ibi. nos loquimur in eadem instā. et ita glo. in. c. nullus pluribus de reg. iur. lib. vj. **¶** In ea. ibi. c. auditis ibi allegans cotraria allegabat talia ptraria que effectū se compatiabant inuicem. hic aut effectū illa con traria erant incōpassibilia. ita gl. in. d. c. nullus pluribus. **¶** In ea. in fi. dicite circa questione de litis cōtestatione fa cta cum ptestatione q. glo. male loquit in prima parte. s. bene in secunda q. cum ptestatio sit super actu dubio qui pot se habere ad diuersos effectus tuc bene restringit effe ctum actus. tex. e in. c. cum. Ad ferrariē. ponderado secun dam ptestationem. s. de cōsti. Sed respōsio que fit libello pot se habere ad effectum vt velit litem cōtestari per hanc respōsionem in. c. vnico. s. de lit. cōtesta. pot et se hēre ad effectū vt instruat iudices non vt lis cōtestet. ideo pte statio cum hac respōsione emanans illo casu h3 declarare respōsionē restringedo ad effectum solum vt instruat iudi cem. ergo p hac ptestatione ipediatur litis ptesta. ita d. Ant. hic. Sed clarius in. d. c. vnico. et ibi Panor. ita Bar. in. l. vnica. C. de lit. cont. Duobus tñ casibus saluaret pri ma opi. glo. q. ex intervallo post ptestationem respondit set libello. nam tuc cum ptestatio non trabat ad futura q sunt ex longo intervallo. vt voluit Imo. in. c. humana. s. de elec. Jo. an. in. c. i generali in mercu. de reg. iur. li. vj. et j. d. ca. ideo talis ptestatio no impediēt lit. pte. Secundo saluabit casu quo respōsio cum ptestatione no fuit acce ptata a iudice fm do. Anto. in. d. c. vnico. vel fm Panor. ibi no fuit acceptata a iudice. et pars rñdet postea pure. na vñ recedere a ptestatione vt pdescendat in volūatez iudi cis. **¶** In quātū aut glo. se remittit de materia ptestatois. Incipe caliope libet hic cōsistere no est catandū. res vera agit. narrate puelle picrides. prosit in vos dixisse puilas.

Primo queritur qd sit ptestatio. Jo. mona. & Jo. an. in d. c. in generali. dicunt qd ptestatio est clamorosa attestatio ad cautelam facientium ea inuenta. Adducit tex. quid sit clamorosa in c. sanctorum ibi pro clamatione synodali. s. de p. scrip. Bar. in l. non solum. s. morte. ff. de oper. no. nunci. reprehendit inam diffinitionem nam verbum clamorosa. vocalem actum importat. & sic videtur illa diffinitio inferre qd non sit ptestatio nisi que sit verbo qd est falsum. qz et ptestationes fiunt in scriptis. vt et tex. in autentica hanc querelam C. de non nume. pecu. in l. si. C. de nego. gest. in l. vt per se citius. C. de anna. excep. in c. si. j. co. & c. appellatio. eo. ti. li. vj. & ipse Jo. an. vt infra videbimus fatetur qd quandoqz ptestatio requirit scripturam. ergo non est bona diffinitio dicere. ptestatio est clamorosa & c. quia non comprehendit ptestationes que fiunt in scriptis. & pro Bar. facit tex. i. c. vbi periculum. s. nulli. de elec. li. vj. vbi si prohibet loqui. cu aliquo non videtur prohibita scriptura vel nuncius. qd patet ex quo ille tex. vno expresso. tñ et aliud exprimitur & prohibet. qz ille tex. in contrarium pderetur a Ludo. de Roma. in l. in prin. ff. de verbo. ob. Et pro Bar. facit quod voluit Ange. i. l. i. s. postulare. ff. de postu. vbi ex quo vbi postulare dicitur in iudicio pponere et si aduocatus prohibetur postulare non extendit ad allegare i camera vel in scriptis. facit qd notat in simili Bar. in l. Paulus. s. i. ff. de lega. vbi si doctor legens phibet aduocare non videt phibitus i scriptis allegare. Nec ob. dicit Bar. si tu dicas qd leges in p. uim allegare non loquuntur de ptestatione sed de attestatioe vel ppositione qz hoc bene fatetur Jo. an. qd vbum ptestatio attestatio cōtestatio detestatio testatio ppositio. phibitio denūciatio vetatio & similia sunt synonima. vt pbatur in l. si. C. de neg. gest. in l. i. s. pe. ff. de lib. agnos. in l. i. & si. C. de his qui per met. iud. non appel. i. l. plebs. s. i. l. subsignatum. s. detestatio. cu. l. seq. ff. de verb. sig. in l. ait pretor. s. si quis. ff. de his que in frau. cre. in c. i. supra qd met. ca. in c. si. j. co. in l. si fundum. C. de re. ven. in l. si maior. C. de rescin. vendi. in l. si quis prohibuerit. ff. de pub. li. si pro re. C. man. in l. seruus vetante. ff. de ver. obli. S; ne videamur esse ex iudiciis de cacapistis qui vt dicit glo. in c. i. de cōfess. preb. li. vj. suis communiter aduersant

Diffinitio Jo. an. ratione intellecta pot subsumi. nec obstat de verbo clamorosa. qz cu dictum doctoris debeat intelligi sū legem quam allegat Bart. in l. non solum. s. libertatis verba. ff. de lib. lega. Jo. an. intellexit per illud verbum clamorosa tam de scripta qz de verbali pclamatione quod patet dum allegat c. sanctorum ibi pclamatione synodali. vbi illud verbum capis tam p scripta pclamatione qz pro non scripta pclamatione. & pro Joanne an. Adduco vobis casum in litem apud labeonem. s. conuicium iuncto. s. si quis libellum. ff. de iur. vbi conuicium dicitur quasi conuocium. & tñ pot fieri absenti. & sic et per scripturam. Et ita determinauit per illū tex. Ludo. de roma in consilijs suis in cons. ultimo. Et ita in simili refert do. And. si culus in ele. cam. in j. carta de elect. Et pro ista opi. adducitur tex. in l. non figura. ff. de act. & ob. vbi instrumentum dicit loqui. & facit glo. nō. in c. cōstitutione in vbo participatione de sen. exco. li. vj. vbi sicut loquens cu excommunicatione incidit in excommunicationem. ita litteras ad eum scribens nam scribens in materia indifferenti dicit loqui. ita Lud. in l. i. in prin. ff. de verbo. ob. Imo. iunior sensit istam saluationem. adducit ipse. c. cum marte ibi lege moysaica clamat. sed non inuenio in tex. bene dicit tex. populi testatur. j. de cele. mis. Adducit etiam l. arian. iunctis his que notat ibi Barto. C. de hereti. vbi dicitur qd lex loquitur.

Alia sunt diffinitio siue descriptio iuriscō. in d. l. subsignatum. s. si. cum. l. seq. & in l. plebs. s. i. ff. de verbo. signi. quam refert Jo. an. in d. c. i. generali. quicquid dicat Barto. in s. morte qui sibi ascribit qd ptestatio est denūciatio cum testatione facta denūciatio. ponitur ad differentiationem actuum vel vltimarū voluntatū que nō denūciationes sed dispositiones sunt cu testatione ponit tanquā genus

vt cōprehēdat ptestationē scriptam & nō scriptā factā in presentia testium. l. si. C. de neg. ge. **V**isa diffinitione pro ordine infra dicendorum ex mente Bar. vbi supra diuidit ptestationē i quatuor species. vna ē declaratoria. vt hic. tex. alia prohibitoria vt. l. si quis prohibuerit. ff. de publi. alia incitatoria in l. si ex legati causa. ff. de verbo. ob. in c. pastoralis. s. si. supra de offi. ord. alia est certificatoria vt in cle. causaz. de elec. **C**apiendo primaz spēm. s. declaratoriam. qz de psonis primo ē querendum. vt. l. si querimus. ff. de testa. Querit per que possit fieri ptestatio ista. Et dicite qd nemini dubium qd per principales parte fieri pot animum suum declarantem. vt hoc tex. nostro. c. cum. **A**d. ferrariē. supra de consti. & in c. i. s. qd met. causa. l. qui i aliena. s. si. ff. de acquir. here. **S**ed punctus stat nūquid per procur. Bar. in d. s. morte. in iij. col. sentit hanc qōnem. & dicit eam decidi per notata in l. paulus. ff. de acquir. here. vos dicite qd aut tractamus de ptestatione que sit circa ea que geruntur cum animo nostro. nec geritur cu alio & illo casu cum declarare animum sit personalissimu. l. vnica. s. ne autem. C. de cadu. tol. & est glo. in terminis. in l. sicuti. ff. de arbi. ideo per alium illa ptestatio fieri nō pot. & sic non p procura. facit qd notat Bald. in l. i. C. qui admitti. vbi dixit declarationem vsqz adeo ēē psonalē vt nō possit p alium fieri. & facit tex. pro eo. in l. si stipulatus fuerim. in prin. ff. de verb. ob. & ibi notat Bar. facit glo. in l. pōponius scribit si frumētum. in si. & ibi nō. per scrib. ff. de re. ven. notat Bar. in l. inter stipulantem. s. i. in l. si. in prin. ff. de verbo. ob. Bart. in l. edita. in ij. col. C. de ed. in l. gerit. in x. col. & in. viij. ff. de acquir. here. d. Anto. in c. si. de suc. ab intest. facit glo. nō. in l. pe. C. de manu. vindi. que voluit qd ea que non sunt in administratione patrimonij nostri non possunt geri per alium s; declaratio animi est mere facultatis vt patet ad sensum. & facultas nō est in patrimonio nostro. l. vt pomum. ff. de seruit. ergo declaratio animi nō potest expediri per alium. Et ad predicta faciunt que voluit Bar. in d. l. paulus. dū vult qd additio hereditatis cu consistat in aio. & declaratio animi sit personalissima. non possit expediri per procuratorem. tñ vnum me vrget. nam electio alicuius prelati fit iudicio & declaratio ne animi eligentis. c. osius. s. de elec. & tñ pot per procuratorem expediri siue cōmittendo ei declarationem animi & sic dando mandatum ad incertā personam eligendam put voluerit. siue cōmittendo nudum ministerium electio nis dando mandatū de certa persona. c. qz ppter. s. si. s. de elec. c. si quis iusto. de elec. li. vj. imo etiam nuda electio etiā teporalium quatenus est et facti & facultatis absqz alia admixtione iuris pot expediri per procuratorem. ita Barto. in d. l. si stipulatus fuerim. in si. prin. ergo ita erit in ptestatione declaratoria animi. Aut loquimur de ptestatione declaratoria que expeditur per actum factum cum alio vel etiam declaratoria actus dependentis ex voluntate mea & alterius. tunc sicut videmus qd in actibus requirit animus partium. l. obligationum substantia. s. si. ff. de act. & ob. & tñ iste animus respectu simultanei consensus qui fit in concursu voluntatum necessario ad actum expedien. talis animus pot in eo actu simultaneo expediri per procura. ita dicemus in ista ptestatione. cum ipsa et requirat simultaneum actum alterius cu quo gerit actus vel ex cuius voluntate actus dependet. vt patebit. j. an. ij. q. huius membri principalis ergo talis ptestatio per procura. expediri poterit. ita colligitur ex notis per Bar. in d. l. paulus. Et ita faciunt nota in l. si. C. de neg. ge. **S**ecunda ē questio ante qz ad psonam passiuam veniamus. cum illa qd ex ista de pendeat. circa que pot fieri ptestatio ista. Et primo potest fieri circa ea que dependēt ex animo nostro mere & simpliciter. lat si quis. s. pleriqz. ff. de rel. & sumpt. fun. l. p bīe de. s. pampinianus. ff. de acquir. here. c. i. s. qd met. ca. Secundo pot fieri circa ea que dependent ex voluntate nostra & alterius. c. tua. j. de spon. l. si debitor. s. i. ff. qui. mo. pig. velypo. solui. puta in contractibus. l. codicillis. s. i. ff. de lega. ij.

De Appellationibus

Potest tertio fieri circa ea que dependēt de iure ex voluntate nostra: sed de facto non. q̄a per alium impediunt. puta in. c. si. j. eo. puta in. l. si. p̄sens. C. de ep̄a. audi. in. l. vi. p̄fectius. C. de anna. excep. ¶ Pōt quarto fieri circa ea que dependent ex facto nostro. et animo nostro de facto. sed de iure non. puta in. delictis. c. si. de homi. li. vi. cum voluntate. j. de senten. excō. ¶ Pōt quinto fieri circa ea que nō dependent ex voluntate n̄ra nec de facto nec de iure: sed dependent ex dispositiōe iuris vel dispositiōe alterius. c. cū. Ad. ferrariē. s. de cōsti. cle. gr̄e. et ibi no. de rescrip. ¶ Tertia est q̄o cui possit fieri illa p̄testatio et debeat. et dicite aut sit circa ea que dependent mere ex aīo nostro et tūc aut ego q̄ ro me exonerare per istā p̄testatiōē et tūc aliū non grauo puta s̄m Bar. in. casu. d. l. at si quis. s. p̄leriq̄. ex quo declaro me nolle esse heredē. per istā p̄testatiōē me exonerō non tñ aliū grauo vel puta in. l. nescimus. ff. de nego. ge. ex quo declaro me facere expensas aīo repetendi et tā q̄ negotior̄ gestor tuus me exonerō. q̄ istas expensas nō facio sumptu meo nec bursa mea: sed potero repetere. aliū nō grauo q̄ ex quo tanq̄ nego. ge. facio: tenet solū de his que sunt vtiliter gesta. sed satisfaciendo de vtiliter gestis ille nō grauat. c. i. s. de integ. resti. et illo casu si iste act⁹ ad quē declarandū sit p̄testatio nō gerit specifice cū alio tunc p̄testatio non d̄z fieri alicui. sed pōt fieri p̄ solū p̄stantēz dūmodo fiat ita q̄ d̄ ea p̄stet. ita Bar. in. d. s. morte in. iij. col. et est rō q̄ declaratio meri animi non requirit p̄sentia alicuius glo. est et ibi Bar. in. l. pomponius scribit si ne gociū in glo. ij. ff. de nego. ge. voluit Bar. in. l. certum. s. si quis absente. ff. de confes. melius in. l. quo enīz. s. ff. rem. ra. haberi. C. in. l. i. q. C. si qd̄ in frau. patrō. Bar. in. l. fulcinius. s. quid sit latitare. ff. ex quib. cau. in pos. ea. in autentica sacramenta puberz. C. si aduers. ven. Ange. i. s. si vero exp̄ssim in autentico. de here. et falcid. Anto. in. c. si. s. de confes. Imo. hic vt dixi. s. in. ij. oppositiōe. ¶ Aut expedif per actū qui geritur cū alio illa declaratio aī. puta aditio hereditatis pendet ex aīo. heres institutus declarat aīz adeundi solūdo vni ex creditoribus hereditariis. vel capiēdo solutionē ab vno ex debitoribus hereditariis. ecce q̄ aditio et sic deliberatio aī expedif per actū q̄ gerit cū alio. tunc p̄testatio d̄z fieri illi cum quo gerit act⁹ sicut in contractu. ad hoc vt operef aliquid. alias tolleret per illū actū. ita Bar. vbi. s. in. v. col. ita Bar. in. d. l. pro here. s. papinianus. ita Ludo. in. d. l. qui in aliena. s. celsus. ita Imo. in. c. cum. Ad. ferrariē. s. de cōsti. ¶ Sed audite istud dictū reddif dubiū. p̄ tex. cū ibi nō. in. l. nescimus. ff. de nego. ge. intelligendo maxie vt vult Bar. ibi. s. in. iij. col. nā ibi declaratio voluntatis expediebat per actūz qui gerebat cū alio tacite. s. q̄ velim esse negotiorū gestor et expensas istas p̄pterea facio declaraf expēdēdo p̄ quez actū expensas quasi cōtrahitur cū illo p̄ quo expēdit lex maleficijs. ff. acti. et ob. Et tamē intelligit Bar. q̄ illa p̄testatio q̄ non intendit gratis facere pōt fieri in absentia eius cuius negociū gerit et valet. et sic recte ponderando est sibi contrarius. Bar. ¶ Secundo reddif dubiū. nā hoc retēto sequezet q̄ omnis aditio nō impediref per p̄testatiōē nisi fuisset notificata creditoribus hereditariis p̄testatio. nā adeundo hereditatē semp quasi p̄itur cum creditorib⁹. l. apud iul. s. si. ff. ex qui. cau. in pos. e. lex maleficijs. s. heres. ff. de acti. et ob. et sic semp actus adeundi per quē declarat aīum geritur cū alio. q̄ statim ex quo declarat se velle esse heredēz subintrat quasi cōtractus. et tñ hoc est falsūz s̄m oēs q̄ p̄testatio que fit ad impediendū ne quis videat adire debeat intimari alicui. l. qui in aliena. s. celsus. ff. de aqui. her. l. pro here. s. papinianus. s. alle. et d. s. p̄leriq̄: nisi dicatis q̄ his casibus de q̄bus p̄ime obieci: aliquid negotiorū gerat cū alio vt i aditio ne hereditatis. et in. d. l. nescimus. non tamen tracto ego protestans de aīo meo per hoc illos grauare. vel illis p̄iudiciū inferre. non mirū si eorū p̄sentia nō requirit in p̄testatiōe vt dictū est proxime in primo membro. La-

men Bar. Ludo. et alij proxime allegati volunt requiri in p̄testatiōe q̄ fiat illi cum quo actus geritur. ¶ Aut p̄testas de sua voluntate tractat de se exonerandum. et alijz grauando. Et tunc aut istud a quo querit se exonerare natū fuerat ex facto p̄stantis p̄ qd̄ factum ēt grauare tur alius. puta q̄ dedi mandatū p̄curatori. Ab hoc facto meo mandati volo me exonerare p̄testando. q̄ volo q̄ cōtrahat nisi sub tali forma aliter nolo teneri vel p̄testando de reuocatione. q̄ si iste p̄cura. q̄ quē est p̄testatū generet aliquid contra p̄testatiōē ipse graualet. vel ēt alius cū quo contractū est posset grauari. ideo talis p̄testatio d̄z fieri ipsi qui ledes. alias nō operabitur effectū. l. si mādassēm. ff. mandati. Notat Di. in. l. si pater. ff. de manu. vind. Li. et alij in. l. mandatū. C. man. Lano. in. c. mandato. et in. c. ex insinuatione. s. de procura. in. c. ex parte decani. s. de rescrip. qd̄ vex si persona que graualet ēt certa. s. si esset incerta et tūc debet cum non sit persona certa cui intimitur p̄scribi publice p̄testatio siue reuocatio. l. sed si pupillus. s. p̄scribere. ff. de instito. notat. Bal. in. d. l. mandatū. et ibi dixi. q̄ si locus est certus vbi est deputatus p̄curator l̄ generalis. puta magister apothecę siue institor. et tunc satis est p̄scriptionem apponere apothecę s̄ si locus non est certus vbi deberet administrare sed est p̄curator generalis per ciuitatē. Et tunc debet p̄scribi in locis publicis et notioribus per tex. quē dicit singularez ad hoc in. l. iubemus. C. de defen. ciui. Et facit qd̄ voluit Bar. in. l. qui vbiem. s. ticiū. ff. de solu. vbi idem tenet q̄ in. d. s. morte. ¶ In contrariū notat Inno. in. d. c. ex parte decani et ibi cōter Lano. vbi concludunt q̄ qd̄o p̄curator nō est deputatus contra certū aduersariū p̄testatio vel reuocatio mandati valet absq̄ eo q̄ alij intimesc. Barto. in. l. vnica. C. de satisfda. distinguit aut p̄curator generalis est deputatus in certo loco vel ciuitate. et tunc ex quo facile ē facere p̄scriptionē debeat p̄scribi. et ita loquitur. s. p̄scribere. Et ita p̄ia opi. aut ē vniuersalis p̄curator vniū negociationis nō in certo loco s̄ vbiq̄. et tūc cūz difficile sit istā p̄scriptionē facere p̄cedat reuocatio et p̄testatio siue alia intimatione vel alia p̄scriptione. et ita p̄cedat secunda opi canonistaz. ¶ Aut p̄testans agit se exonerare a grauamine qd̄ infert ex iuris dispositiōe. puta pater obligat p̄ filio qui magistratūz suscepit ex iuris p̄sumptione et illo casu p̄testatū. in contrarium agit se exonerare ab ista obligatiōe et grauat alios scz rem publicā. p̄ qua a iure tacite videbat obligatus p̄ filio et eos quos filius ledet in magistratu. puta iniuste iudicando. et tunc p̄testatio nō debet alicui intimari. l. honores. s. si. de decur. l. i. et ij. C. de filiofa. et quenad. pro his pat. fa. li. x. et pōt esse rō nāz q̄ pater obligetur p̄ filio inducif ex iuris p̄sumptione que ita cōiecturaf voluntatē patris. ex quo scit et patif filii gerere magistratū. l. i. s. scientiā. in simili. ff. d. trib. S̄ in claris nō ē opus cōiecturis. l. cōtinuus. s. cū ita. ff. de x. ob. iō an pater p̄testādo q̄ nō vult teneri p̄ filio declarat suā voluntatē legalis p̄sumptio nūquā potuit opari nec operata ē q̄ pater voluerit obligari p̄ filio et sic nec repub. nec alij. sicut obligatio vnquā nata. iō nō mīz si p̄testatio nulli d̄z intimari. ¶ Aut fit p̄testatio circa ea que dependent ex voluntate mea et alterius. puta in p̄ctu. et tūc d̄z fieri ipsi p̄hēti. c. tua nos. j. de spon. l. obligationūz substantia. s. si. ff. de actio. et obli. l. si debitor. s. i. d. l. codicillis. s. i. ¶ Aut fit circa ea que dependent ex voluntate mea de iure s̄ d̄ facto impediunt p̄ aliū. et tūc aut impediētū puenit p̄pter p̄ntiam aut p̄p absētiā. si p̄pter p̄ntiam et tūc si actus veniebat gerēdus corā isto vt iudice d̄z corā honestis personis p̄testari p̄ istūz ille ē tex. in. c. si. j. eā. l. i. et toto titu. C. de his qui p̄ met. iudi. non. ap. ¶ Si vero actus veniebat expedie d̄z corā illo vt parte s̄ in iudicio tñ. et tūc corā alio iudice d̄z p̄testari. l. si p̄ses. C. de ep̄a. audi. ¶ Si vero veniebat expedie d̄z cum parte extraiudicialiter et tūc d̄z corā honestis viris fieri p̄testatio. l. de pupillo. s. si quis ipsi p̄tori. ff. de oper. noui nuncia. faciunt notata

p Bal. in c. ceterum. s. de rescriptis. ¶ Si autem impeditur quis propter absentiam alterius. et tunc aut erat gerendus actus cum illo ut iudice et debet coram tribunali protestari et non alibi. Ita tex. in l. ij. s. de eund. ff. quando ap. pel. sit. Si tribunal non habet protestet coram honestis personis. c. pastoralis. s. fi. s. de of. or. Si aut actus veniebat expediendus cum parte et tunc si in iudicio debet servari forma. l. ut perfectius. C. de anna. excep. Si autem extra iudicium et tunc coram honestis personis debet protestari. d. s. si quis ipsi. ¶ Sed opere precius est scire quando dicat actus fieri cum parte et quando cum iudice et dicite ex mente Jo. an. in d. c. in generali. in. ij. col. q. consideratur cuius actus principaliter per protestationem impugnatur. nam si principaliter agitur ad impugnandum factum iudicis l. illud respiciat commodum partis tunc dicitur factum illud fieri cum iudice puta in sententia contra quam volens appellare et impediri propter absentiam iudicis protestatur vel propter metum. certe l. talis sententia respiciat partem tunc magis principaliter dicitur h. protestatio geri cum iudice. q. tendit ad impugnandum factum iudicis. et est ratio quare appellatio debet interponi coram iudice nec sufficeret interponi coram parte. l. cum quidam. ff. eo. l. eos. s. fi. C. eo. c. fi. s. de eo cu. reuocatio missionis in possessione ex primo siue secundo decreto l. respiciat commodum partis tunc principaliter respicit factum iudicis. ideo protestatio h. casu emissa debet emitti coram iudice. et ipso absente coram tribunali. Et si tribunal non habuerit coram honestis personis. c. cum venissent ibi coram s. de eo qui mit. in pos. c. pastoralis. s. fi. s. de of. or. Et ibi habet faciunt notata in l. de pupillo. s. qui nunciat. ff. de oper. no. nunci. Ita etiam ubi protestatio respicit principaliter factum partis l. per viam iudicis fiat illud factum vel impugnet tunc dicitur actus fieri cum parte. Et ideo protestatio coram parte emitti dicitur. et ista est ratio autentice hanc querelam iuncta. l. in contractibus. s. fi. C. de no. nume. pe. et ratio decisionis. l. ut perfectius. C. de ana. excep. nam interruptio biennij circa exceptionem non nume. pe. vel interruptio prescrip. sunt in iudicio. Sed tunc q. respiciunt factum partis principaliter dicitur interruptio ipsa et protestatio p. inde emanans geri cum parte potius q. cum iudice. ¶ Aut protestatio emanat in facto q. pendet a voluntate nra de facto s. non de iure puta circa maleficia. et tunc aut fit protestatio ad tollendum delictum ex toto. et tunc fit cum certa persona veniebat illud factum ex quo poterat resultare delictum committendum quod agit protestans impedire debet illi persone fieri protestatio. l. aut qui aliter. s. i. et. ij. ff. q. vi. aut clam facit in simili. c. l. j. de regu. ¶ Si vero factum respicit incertam personam et tunc dicitur protestatio fieri in genere in loco in quo et tpe quo factum fit. ita est tex. in c. ex litteris iuncta glo. ibi et in c. fi. j. de homi. l. si putator. et l. qui foueas. ff. ad l. acquili. ¶ Aut protestatio fit ad delictum minuendum. Et tunc aut factum per quod delictum perpetratur dependet totaliter ex voluntate nra. et isto casu protestatio fieri potest sed debet fieri illicum quo factum hoc gerit et de cuius preiudicio tractatur. ita Bar. vbi. s. Et ita est ex mente Jo. an. in d. regula in generali. in. ij. col. puta ego spolio aliquem sua possessione. ecce delictum hoc pendet ex voluntate mea an velim eum spoliare respectu naturalis possessionis tunc recognoscens in eo civilem puta tanquam emphyteota suus. aut volo spoliare in toto et naturali et civili. id est si testor q. intendo spoliare eum naturali tunc debet hec protestatio sibi fieri ut me adiuvet. Adducit glo. in l. vnica. C. vti pos. et l. in lectura mea Bar. habeat litteram affirmatiue q. debeat presenti fieri protestatio tunc cois littera est negatiua q. ista protestatio non debeat fieri in presentia. nulla tunc sufficienter rationem assignat. Sed ex premis sis videtur sentire q. ex quo querere possessionem pendet ex alio. l. l. j. C. de acqui. pos. illa protestatio non requirat presentiam partis quasi declaratoria a. que ratio non concludit. nam etiam in his que sunt a se actus gerit cum alio protestatio dicitur fieri illi presenti. ut in secundo membro dictum est in principio huius questionis. puta protestatio que fit ad tollendum deli-

ctus debet fieri parti. ergo et protestatio que fit ad minuendum. q. bonum est ar. de toto ad partem. c. pastoralis. s. fi. ut cum totum. s. de offi. dele. l. que de tota. ff. de re. ven. preterea ne clam videatur facta protestatio dicitur fieri parti. ut dictum est in membro precedenti. ergo et ad minuendum spoliationem debet fieri parti parti sicut ad minuendum clandestinitatem siue tollendam. aut illud factum non poterat ex mea voluntate limitari. et tunc illo casu nihil valet. ideo nec cui fiat curam. c. fi. de homi. l. vj. et ibi tex. l. quoniam multa. cum ibi notat. C. ad l. iul. de vi. ¶ Aut protestatio fit circa ea que non dependent ex alio sed dependent ex facto alterius vel necessitate iuris puta in cle. gratie. et ibi non. de rescrip. in c. cu. s. An. ferrariensis. in secunda protestatione. s. de costi. in l. alimeti. et ibi non. C. de neg. ge. et illo casu protestatio nihil operatur nisi in casibus a iure expressis. puta in casu. c. pastoralis. s. de excep. Autentica si dicatur. C. de testi. ideo cum fieri non possit non curamus cui fiat. In casibus tamen in quibus a iure fieri permittitur puta in d. c. pastoralis credendum protestationem debere fieri parti de cuius preiudicio tractatur per regulas. s. factas. et voluit Jo. an. in d. c. in generali in. ij. col. dum dicit q. iniquum esset q. per protestationem fieret alij preiudicium ignoranti id est fieri dicitur protestatio. l. i. s. ut cum ex edicto. ff. que sententie sunt appell. rescri. ¶ Sed circa istam questionem nunquid procuratori debeat fieri et sufficiat hec protestatio Jo. an. in d. c. in generali respondet q. non per tex. non. in litem veniunt. s. petit. et ibi not. Bal. ad h. ff. de pet. here. facit glossa in cle. cam in verbo appellatur de elec. que voluit et. j. ponederabo q. ubi requiritur plena scientia non sufficit denunciatum fuisse procuratori. faciunt notata per Li. in l. in minorum. C. in quib. cau. in integ. resti. non est nec. Faciunt que notat Bar. in l. i. s. pena. ff. de libe. agnos. Et ponit remissive Bar. in l. de pupillo. s. i. ff. de op. no. nunci. et alle. Di. in s. meminisse. ea. l. Voluit tamen Jo. an. q. ubi d. non inueniret seruanda sit forma in protestatione que seruatur in intimanda appellatione in cle. cam. de elec. quando absente domino intimetur. procuratori si dimisit. alias ad domum vel ad ecclesiam si tractatur de beneficio faciunt notata in c. causaz. s. de dolo p. Bar. in l. iij. s. p. tor. ff. de dam. insec. ¶ Quarta est q. quando debeat fieri ista protestatio Jo. an. vbi. s. diffinguit aut a iure est protestanti assignatum certum tempus et illud totum liberum. s. q. ad ultimum momentum tps adversario non est ius quesitum. et tunc sufficit quando docum. q. protestari intra illud tempus et ultia hora puta in p. scrip. quaz per protestationem intendit interrompere. ut in casu. d. l. ut perfectius. aut illud tempus non est protestanti in totum liberum. q. singula dies que laboratur querit adversario et ab ea irreparabiliter est exclusus protestans. puta in quadriennio dato ad petendum in integ. resti. quecuq. tpa labant non restitunt amplius. et ideo dicunt queri adversario. l. fi. ff. de minori. et isto casu potest protestari usque ad ultimam partem huius temporis s. caueat sibi ne se tamen artet q. non possit postea actum circa quem protestatur in. c. i. de in integ. resti. l. i. vi. et in simili potest exemplificari in secundo anno qui datur ad appellationem prosequendam. ut dixi in c. ex ratione. s. e. ¶ Aut circa hunc actum circa quem fit protestatio non est aliquod tempus assignatum. et tunc aut fit protestatio circa factum de futuro sciendum. et tunc potest quando docum. que fieri. ut h. tex. in fo. l. si quis in principio testamenti in principio. ff. de leg. iij. ¶ Aut fit protestatio circa actum nihil operatur et tunc si illud est factum meum protestatio post factum nihil operatur. et ideo nec fieri potest. tex. est non. et ibi Bal. l. i. fi. C. de neg. ge. facit. l. si maior. C. de transac. l. perfectaz. C. de dona q. sub mo. et et sensus ubi. s. circa. vi. col. ita Jo. an. vbi. s. ¶ Si est factum alienum circa q. testor et tunc incognitum ex quo scio factum intelligo et me grauatum ex facto debeo protestari. alias protestatio postea non operatur. ita Jo. an. in l. si filius. ff. ma cedo. facit cle. i. de pecu. ¶ Quarta est q. ubi debeat fieri illa protestatio. et dicit Jo. an. vbi. s. circa. iij. col. q. ex quo protestatio fit ad declarandum animi siue circa factum meum siue alienum q. potest ubi fieri. ista sit ergo regula. ¶ Salit pri-

De Appellationibus

mo i casu. d. l. vt pfectius. qz cu succedat loco interpellatio-
nis iudicialis dz fieri si pot in iudicio. sin autē ad domuz
eius qz que sit. Et ita possim dicere. d. l. si pñs. C. d. epi. au
di. i. cle. cāz d. elec. ¶ Fallit scdo qñ iponit ab actu iudicis
q gerit cu iudice. nā tūc dz fieri ad tribunal. l. ij. s. adeūdi
ff. qñ ap. sit. imo si sit talis iudex q solet dare audiētiā i ca-
mera nec veniat ad tribunal. tūc satis ē interponere i came-
ra z si nō pateat adit^o interponere corā hostiarijs. glo. est
nō. i. c. cupiētes. s. qñ p. xx. i. xbo pposita. d. elec. li. vj. quā
ad h pōderat Imo. i. l. d. pupillo. s. meminisse. ff. d. op. no
ui nū. ¶ Fallit tertio qñ dñs cu quo eēt fienda ptestatio.
nec faceret copā sui nec dimississet pcura. qz tūc ad domū
fieri dz ptestatio. d. cle. cāz z dixi i. l. iij. q. ¶ Fallit. iij. qñ
certa psona nō eēt q ex tali ptestatōe afficeret siue lederet
s eēt certa z actus gerit i loco certo. nā tūc dz ptestari in
loco in q sit act^o ter. est i. d. c. ex lris. z i. d. c. si. d. l. si putator
z facit qd nō. Bar. vbi. s. i. vij. col. circa qrtū mēbrū pñe
cōbinatiōis. facit ter. i. l. si pupillus. s. pñbire. ff. de isti.
¶ Fallit. v. qñ psona cu q gerit act^o vel gerēdus vēit su-
per q emanauit ptestatio ē certa. nec act^o hz certū locū pu-
ta i pcuratore vniuersali vni^o mercatoris vbiqz d cupis
ptate limitāda p ptestationē tractat. tūc talis ptestatio dz
fieri i locis publicis z i signibus vbi magis iste xfas ita
Bal. i. l. mādātū. C. mā. d. hoc tñ dicite. vt. s. i. iij. q. ¶ Se-
pta ē qō qliter dz illa ptestatio fieri. z dicit Jo. an. vbi. s. in
v. col. qñ oia dz ptestatio eē clara. nā dubia eū nō iuuabit.
facit ter. i. l. veteribus. ff. d. pactis. l. itē. l. z q ad substantiā sui
ptestatio nō dz pñnere cāz. imo possit fieri sine cā z sit p
cā illud carmē. Sic volo sic iubeo sit p rōnevolūtas. l. quia
poterat. ff. ad treb. tñ si vult respectu certe cāe se iuuare de
bebit i ptestatōe exprimere. qz ptestatio nō extēdit nisi ad
cāz expñsaz ter. ē i. l. si qñ. s. pñriqz. ff. d. relig. z sup. fun.
vbi expēdes i funus pñs sepeliēti. ptestās h facit cā pie-
tatis bñ iuuat respectu cāe expñse qd nō vī facit vt heres
z sic nō vī adire. dicit tñ ter. i. l. si qñ tñ supius repetet nō pñ
nā cā expñsa i ptestatōe ad repetitiōē nō extēdit. facit in
simili ter. i. c. cū. Ad. ferra. s. d. pñti. vbi ptestatio siue pñdi-
cio dicte pñtitiōis ē bñ opat q nō frāgū numerus pre-
bēdaz. qz ad h tēdit z accomodari pñ. s. nō opat q ad fru-
ctus sup excrecētes. z h d cā sūt d mēte Bar. vbi. s. circa.
iij. col. z Jo. an. vbi. s. i. iij. col. ¶ Sz pñctus stat nūqd d
beat fieri ptestatio i scriptis. z dicit hz Jo. an. Bar. z alios
vbi. s. fm Bal. i. l. si. C. d. neg. ge. i autē. pñbiteros. vltia. C.
d. epi. z cle. i. l. si itra. C. d. nō nu. pe. i. l. nec ea. C. d. appel. et
Imo. i. l. d. pupillo. s. meminisse. z ibi aliqd. Bar. ff. d. op.
no. nūci. s. hz. De. d. ancha. z Bem. i. d. c. cupiētes. s. qñ si per
xx. l. z gl. i. x. pposita i. l. alit dicat d. elec. li. vi. qñ rīa ē q pte-
statio nō dz fieri i scriptis s. satis ē q alio mō pñet qz scri-
ptura nō ē adesse alicuius pñctus. mīto mīus erit adesse ali-
cuius enūciatiōis put ē ptestatio. vt dixi. s. i. diffinitōe. z fa-
cit ter. i. l. pactū qd bōa fide. C. de pac. facit qd dici solet q
scriptura nō ē ad solēnitatē regl. s. ad pñationē. l. pñbi.
ff. d. pig. z facit a sufficiēti pñti enūciatio. gl. magistra i
c. i. d. cēsi. li. vj. vbi pñt oēs cāus q reglū scripturā d neces-
sitate. z tñ istū nō exprimit. z qd āplius egemus testibus
cāus ē i. l. si. quē ibi pōderat. Bal. C. d. neg. ge. facit ter. i. l.
scire oz. s. scire oz. ff. d. ex cu. tuto. vbi exceptio q ē disposita
z ē q sit i iudicio nō reglū scripturā ex pte pñonētis quā
ad h pōderat bar. i. d. l. si itra. et facit q nō. i. l. i. i. col. ff.
d. excep. Imo. i. c. quoniam. iij. col. d. proba. facit no
ta. m. c. prudētiā. s. ferra. s. de officio dele. ¶ Ista regula
fallit pño i cāu autētiē pñbiteros. vltima. z ibi pōderat
Bal. s. qñ pñbiter suscipit tutelā agnatū q cogi nō pñt pte-
stas se cā spōte suscipe illo cāu dz i scriptis ptestari. Et assi-
gnat Bal. ibi rōnez q nō ē sufficiēs qz i iudicio sit iō dz in
scriptis redigi. ¶ Scdo fallit vbi ptestatio succedit loco
actus. puta in cāu. d. l. vt pfectius qñ ptestat ad iterrūpē-
dā pñriptionē. ita Jo. an. z Bar. vbi. s. ¶ Fallit. iij. i cāu
autētiē hāc qrelā. C. de nō nu. pe. Et videt Bald. velle
q illa autētiē pōat ius spāle. nā exceptio regl. nō ē i scrip-

tis a reo opponēda. d. s. scif oz. z ita ptestatio qñ succedit
loco exceptiōis nō ē i scriptis redigēda. ¶ Fallit s. z eū in
cāu. d. auc. q i hoc pñt spāle q ptestatio h succedat i loco
exceptiōis tñ ē redigēdū i scriptis. Bal. i. d. l. si. dicit q illa
autētiē nō ponit ius spāle. z assignat rōnē. nā ibi ptesta-
tio sit ad iterrūpēdū. pñriptionē exceptiōis nō nu. pe. Sz
iterruptio sit pñcipalr petēdo z sic p libellū. nō mūz s. si il-
la ptestatio ibi cū sapiat quēdā libellū dz redigi i scriptis.
Et pro opi. Bal. ē glo. quā ibi sequit Bal. in. d. l. si itra. C.
de nō nūme. pe. que vult generalit q querimonia que ve-
nit ad iterrūpēdū illā pñriptionē exceptiōis. nō nu-
me. pecu. dz redigi in scriptis. ¶ Fallit quarto in ptesta-
tione que mittit loco apostolorū vel que apostolis inserit
ad informandū superiorē. ita Bal. in. l. nec cām. alias in. l.
sequē. C. eo. ti. vbi vult istā ptestationē debere fieri i scri-
ptis. ¶ Fallit. v. vbi cūqz p ptestationē alteri isert. dam-
nuz irrepabile. nāz tūc nō sufficit ei fieri ptestationē nisi
fiat in scriptis. puta in cāu autētiē siquis. C. de adul. quā
ibi pōderat Salice. z Ludo. in addi. nouis. in. d. s. morte.
vbi siquis suspicaf ne quis beat rē cū vxore sua pñt ei pro-
testari si viderit cū cū ea loquentē vel alio mō suspicet q
amō nō alloquat vel cōuerfet cū vxore sua z hāc ptesta-
tione dz ei in scriptis facere. Et si post illā inuenerit eā i re-
motis locis vel semotis arbitris in domo sua h nō repiat
in actu venereo poterit eā occidere. z sic successiue pñui-
det ter. z sic ecce q ptestatio illa opabat dānum irrepā-
rabile. pñone piculū. iō reglū q in scriptis fiat. ¶ Fallit
vj. in casu. c. vt circa de electio. lib. vj. in eo. qui opponit cri-
mina pñ electū. nā tūc dz ea quomodocūqz oponat in scri-
ptis opponere. ¶ Septima est qō an sufficiat vbi requiri-
tur ptestatio semel ptestari an vero reglū pluries ptesta-
ri. Et dicite fm glo. nō. in. d. c. cupiētes. s. qñ si p. xx. in ver-
bo pñposita q cautū est q pluries fiat s. nō necessariū. Et
ita tenet Bem. z ita Ludo. post Imo. in. l. de pupillo. s. si
quis ipñ. ff. d. oper. no. nūci. hoc tñ limitat ibi Bar. nisi tra-
ctaret de aliquo iure querēdo ex facto aduersarij q quē
sit ptestatio. puta i pñdimento suo. nā tūc facta ptesta-
tione q p te nō stat s. p aduersariū impediēte cessante il-
lo i pñdimento dz iterari ptestatio. alias nō erit ptestās ex-
cusatus. ita. d. Anto. in. c. pñriqz circa pñ. s. de rescrip. z
ex ter. in. d. s. si quis ipñ. faciūt notata p Imo. z ibi ponit
Panor. z Imo. in. c. ex trāsmisā. s. de pñscrip. no. Bar. i.
lticia. s. vñras. ff. dele. ij. z dicā forte aliquid in. c. si. j. eo.
¶ Octaua ē qō ex pte pñone patiētis nūquid requiraf cō-
sensu eius cui sit ptestatio vbi ptestatio venit alteri fienda.
Et glo. in. l. si. s. item si pñxit. ff. nau. caup. stab. tenet q
nō. Bar. vbi. s. distinguit aut tractat de obligatiōe iā nata
p ptestationē tollendā. Et tūc ptestatio requirit cōsensu
suz expñsuz eius cui sit alias nihil opabit. l. si quis ma-
ior. C. de trāfac. l. pñcta. C. de dona. que sub mō qz nō de-
bet esse i pñtē ipñus obligati sui ptestatiōe tollere obli-
gationē. l. sicut. C. d. acti. z ob. ¶ Aut ptestatio sit circa ob-
ligationē de futuro causādā. z aut obligatio nascit ex ali-
quo actu ptestatione pñcedēte. z sic ē pñsecutiua actus pñ-
cedētis. z illo cāu ptestatio reglū pñsensū eius cui sit ptesta-
tio. z expñsuz. z iste ē verus intellectus ad. d. s. itē si pñdi-
xit fm Bar. vbi. s. z. d. Anto. in. c. cū. Ad. in. vj. car. s. de cō-
sti. ¶ Aut obligatio nascitura ē libera. qz nō ē cōsecutiua
alicui^o actus pñcedētis. Sz posset ptestās ex toto nolle ob-
ligari an obligatiōēz itroductā. z tūc aut tractat de obli-
gatiōe p ptestationē ex toto tollendā aut de limitādā. si d
obligatiōe tollēda. puta qz ego itercessurus p fideiussore
tuo ad bāchū dñi rectoris cū titio pñstor ipñ titio q non
intēdo ē tñ p te fideiussero obligari. z illo cāu itervenien-
te cōsensu titij expñso. ptestatio opabit q si fideiussero non
ero obligatus z sic tollet obligatiōē. l. obligatiōnū sub-
stantia. s. si. ff. de actio. z ob. Si aut titius nō cōsensert p-
testatiōi z tūc si ex intervallo fideiussero ptestatio tollit p
fideiussione subsequēte z valebit fideiussio z ero obliga-
tus. ille ē ter. fm intellectū Bar. Et. j. latius dicā in. l. cū in-

ples. §. locator horrei. ff. loca. facit tex. noster in xxi. cū aut
si vero in ipso actu fideiubendi interuenit protestatio qñ in
tendo obligari tāquā eodē tempore velim contraria vici
atur obligatio. d. l. obligationū substantia. §. si iuncta. l. vbi
repugnantia. ff. de regulis iuris. et pōderat tex. noster in
fi. et faciūt que dixi supra i pñio intellectu ad hūc tex. Aut
tractat de obligatione limitanda per protestationē. et tunc
aut sumus in cōtractu qui cōsensu sine verbis pñtur. Aut
sumus in pñtu qui re pñtur si sumus in pñtu qui verbis si
ue cōsensu pñtur. et tunc aut illa limitatio mutat qualita
tes obligationis. puta quia prima erat pura protestatio fit
sub pñdione: vñ protestatio fit vt obligatio pñbenda sub tali cō
ditione intelligat sub alia. vel intelligat pure vel ecōtra q
casu ex tali adiectione variat obligatio. l. i. vñ. cū addicit
ff. de verbo. obli. notat do. Anto. in. c. nā concupiscentiaz
in glo. s. de cōsti. et tunc protestatio operat et requirere debz
cōsensu sicut quādo fit de obligatione in totū tollenda.
Et ideo expresse cōsensu eius cui fit protestatio limitaret
obligationē nō interueniente expresse cōsensu protesta
tio nihil operaret nisi fieret in ipso actu obligationis. quia
tunc propter repugnantia viciaret obligatio. l. i. §. si quis
simpliciter. et d. vñ. cum addicit. ff. de verbo. obli. aut li
mitatio illa obligationis non inducit diuersas qualitates
in obligatione. puta qz auget tñ vel minuit sūmaz. d. l. i. §.
si stipulanti. et do. Anto. c. nā cōcupiscentia. et tñ protesta
tio operat limitationē obligationis. sed nō aperit Bar. an
requirat cōsensu vel ne. Et quicquid dicat hic Imo. et in
fra dicā adducit Bar. l. modestinus. ff. de solu. Et ex quo
illa lex loquit in pacto vel cōuentione cū dictū docto. debe
at intelligi sū legem quam allegat vt nota Bar. in. l. nō
solū. §. liberationis verbo. ff. de libe. legav. sentire Barto.
qz in hac protestatione requirit cōsensu partis latius in
fra dicā. Aut loquimur in pñtu qz recōtrahit et illo cāu
protestatio limitabit obligationē pñbenda sive actum fide
iuz. et sufficit tacit⁹ cōsensu eius cui fit protestatio. satis ē
enim qz nō pñdicat. l. i. et ij. ff. de solu. Et ita dicit Bar. posse
saluari glo. in. d. §. item si pñdixit. Aut protestatio nō fit
ad obligationē tollendā vel limitandā sed fit ad impediē
dum ne alio actu protestans incurrat pñdiciū et in actu
pñdiciali illi cui fit protestatio. dum tñ non tollat eius ob
ligatio vel limitet. et tunc sufficit tacitus cōsensu eius
cui fit protestatio. l. si debitor. §. i. ff. quib. mod. pig. vel yp
po. sol. l. codicillis. §. i. ff. de lega. ij. Inquantū Bartol.
voluit intellectu ad. §. item si pñdixerit qz ibi requirat cō
sensu expresse et sic reprobat glo. ibi. Idē Barto. in di
cto. §. itez si pñdixerit. substat a glo. et substat Imo.
federe distinctionis. aut nauta caupo vel hospes pñstaf
antequā illi ingrediant sū hospiciū vel nauē. Et tunc be
ne loquat glo. ibi. qz sufficit tacitus cōsensu. l. qz pro
testationi isti nō pñdixerūt. s. hoc non obstante hospiciū
sunt ingressi. qz tunc ingrediendo vidēt ratā habere p
testationē. faciunt notata per Barto. in. l. quo enim. §. i. ff.
rem ratā haberi. et in terminis similibus de protestatione qz
non intendit pñstari litē et responsionē iudicis. In cōtra
riuz notat Panoz. in. c. vnico. §. de lit. contestatione. Aut
fit protestatio illa postquā sunt ingressi hospiciū. et tunc
nō valeat protestatio nisi expresse cōsentiant. quia nullus ac
tus facti cū taciturnitate cōcurrit. Et ita saluat opini. Bar
to. vbi. §. et intelligit. d. §. itez si pñdixit. Tertius ē intel
lectus quē voluit Bar. vbi. §. in. vij. col. in pe. mēbro arti
culi prime relati qui intellexit illū tex. iuncta glo. in pñtu qz
re contrahit. vel aliter qz verbis vel cōsensu. prout ē illa
obligatio nautica vel cauponula que sapit pñtractuz quasi
celebratus. Inquantum. n. tunc fit protestatio non requi
rit expresse cōsensu: s. sufficit tacitus eius cui prote
staf. Dū aut Bar. dat intellectu ad. §. locator horrei. dicite
sū euz qz ille tex. tres bz intellectus. prim⁹ fuit Petri quē
refert L. l. pacta nouis. C. de pac. qz ideo ibi nō valet pte
statio qz aduersarius cui fit protestatio nō cōsensit pte
stationi. Secundus ē intellectus quē voluit. Ja. but. qz

ideo ibi protestatio nō operat qz fuit simpliciter facta non
autē per verba de futuro. et ideo actū sequentē ex iterual
lo nō respicit nec ei pñiudicat sicut in. l. pñtationē. C. de
vsur. Sed dicit Bar. qz isti duo intellectus sunt pñlluz tex.
qui se nō fundat qz protestatio nō valeat. qz aduersarius nō
cōsensit vt voluit Idē. vel quia protestatio fit simpliciter fa
cta. et non comprehendat actū futurū. vt voluit Jac. bu. S.
se fundat qz pñposituz videt remissū. et sic videt velle di
cere qz a protestatione fit recessus. Vnde dicit Bar. esse
intellectū ad illuz tex. qz ibi pars nō cōsensit pñtationi
sed non pñdixit. sed postea qz iste fecit factuz pñtatio
ni videt a protestatione recessisse. et sic bene sonat tex. a p
posito videt recessus. facit tex. noster in vñ. cum autem.
Quartus fuit intellectus qui fuit Jo. mo. et voluit Jo.
an. in. d. c. in generali. voluit Bal. in. d. l. pacta nouissima i
iij. col. qz ideo non valuit ibi protestatio pñter factū pñm
protestationi. non pñderando qz ibi nō cōsensit. vel et
cōsensit. nā ex quo per actū facti pñuenit pñtationi vi
det a protestatione recessisse et si fuisse valida. Et ideo tex.
ibi dicit a pñposito recessus. nō aut dicit protestationē non
valere quasi pñsupponat pñtationē ibi validā. sed re
uocatā per actū facti pñm. Nec ob. qz per pñtationē de
rogat facto de futuro. d. l. qui in aliena. §. celsus. qz dicunt
ipsi vñ esse nisi deuenit ad actū facti. et sic restringunt
illud pñcedere tñ in facto verbali. Imo. in. d. §. morte im
pugnat istū intellectu. qz actus agentis et facti nō debent
operari vltra voluntatē eoz. l. nō omnes in pñnci. ff. si cer
tu pe. ergo per istū actū facti nō videt recessum a prote
statione. ex quo de pñia voluntate apparet sū Imo. iuni
ores. istud esset multū restringere. d. §. celsus. cū similibus
et tex. noster hic. nō ne potuit ille archiep̄s adiri et verba
li adiectione. Inquantū Bar. vult qz protestatio inest ob
ligationi qz illo casu bz viciare obligationē qñ tēdit ad eā
tollendū et adducit tex. noster in fi. dicite qz pñuenit po
tius ex vi repugnantie que ex actu nascit et protestatione
quaz ex directo effectu protestationis. Et ita cōprobat tex.
noster in vltimis verbis. Imo. reprehēdit Bar. qz vbi cū
que protestatio pñ substantia actus ingerit actui qui geritur
cū alio. tñc protestatio reijcit. tex. ē in. l. cū pñario. ff. de pñca.
Ergo ita erit in casu Barto. vnde dicit ipse qz quo ad te
xtū nñm in fi. respondet qz procedit in iudicialibus in qz
bus pñia allegas non dñ audiri vt habet in regula nullus
pluribus de regulis iuris li. vj. Bar. loquit in obligatione
et sic in extraiudicialibus in quibus pactū obligationi pñ
riū reijcit. d. l. cū pñario. p eo faciunt notata in. l. vbi ita
donat. ff. de do. cau. mor. Nō ob. tex. i. l. vbi repugnantia qz
loqz i repugnantia actuali vel nāli vel alia repugnantia qñ
onit ex pacto vel protestatione. Nos loquimur in repugnan
tia que nascit ex protestatione que de facili pōt tolli sublatā
pñtatione. tñ notate Bar. qz in iudicialibus bene sequit.
Imo. qz ex eo habetis qz per actū facti corā iudice a quo
vñ et alio iudice supiore puta iudice ad quē si i actu ingerit
protestatio nō vñ renunciatiū appellatiōi. Imo per repugna
tiā impeditur actus et iō tñtū ē protestari. quod facit ad in
tellectū. Jo. an. supra scdo loco relati ad tex. nñm. et ad ea
que dixi in limitationibus. Quatenus Bar. vult si ego pro
testor qz in in fideiussione nō intendo obligari interuenien
te cōsensu partis obligatio tollitur Ludo. in. d. §. morte di
cit hoc dictū procedere nisi post talē protestationē fieret fi
deiussio pp graue piculū iminēs alicui. puta mortē vt li
beretur iste a morte. p quo ille qui protestatus erat fidei
iubet. nam tunc fideiubendo vñ recedere a protestatione
dato qz in ea intenerit cōsensu partis. Adducit quod
voluit Jo. an. in additionibus ad Specul. in ti. de fideiuf.
§. i. vñ. quid si fideiussor. hoc modo inducendo quicqd
dicat Imo. iunior dicens ibi non probari. nam ibi volu
it Jo. an. qz si quis iurauerit non fideiubere pro aliquo qz
si fideiussor pro aliquo eximendo a periculo mortis qñ
erit periturus. Imo non obstante iuramento tenetur pro
eo fideiubere. c. pascet. et c. non satis. lxxvj. di. et hoc dictū

De Appellationibus

sequitur. d. Anto. z. Jmo. in. c. cum quidam. supra de iure
iu. z. Qldra. in. consi. suis consi. lxxix. sicut ergo vult Jo.
an. q. iuramentū de nō fideiubendo non includat casum
necessitatis ergo multo magis vult q. protestatio de non
fideiubendo vel nō obligādo si fideiussit que ē simplex
enunciatio non cōprehendit casum necessitatis. nec exclu
det fideiussionē interpositā propter imminens periculum
vt ex ea obligatio non nascat. Ceterū dū Bar. voluit fa
cere differentiam an protestatio fiat ad limitandā obliga
tionē in p̄ctu qui re p̄bit. z. in contractu qui verbis aut cō
sensu contrahitur vterq. Jmo. male referūt Bar. dicētes
eum voluisse facere differentia inter cōtractū qui verbis
contrahit tantū ex vna parte z. contractū qui ex consensu
contrahit ex alia. Et dicunt q. nō est constituenda differē
tia cum sit eadez ratio. ergo eadem d. esse iuris dispositio
in vtroq. casu. c. translatō. s. de consi. l. illud. ff. ad l. acqui.
Sed hoc met arg. etiam stringit q. id quod vult Bar. be
ne referendo. i. dūmodo facit differentia inter p̄ctum. qui
vel verbis p̄bitur vel consensu ex vna parte z. p̄ctū qui re
p̄bitur ex alia. i. d. cogitabit. C. Qd attinet ad aliud mē
brum Bar. dum vult q. quando tractat de obfione limitā
da. z. non mutet qualitas obligationis. p̄ta quia sit mu
tatio respectu sūme tñ q. isto casu opetur p̄testatio Jmol.
reprehendit Bar. dicens velle Bar. q. hoc casu non requi
rat consensus quod videt innuere. Bar. dum dicit q. illo
casu operat protestatio sicut si in actu fuisset interposita. s.
si interposita fuisset in actu non requirit cōsensu. ergo vi
det velle q. nec etiam hoc casu. ideo opponit. nā protesta
tio que fit ad tollendam obligationem ex toto requirit cō
sensum partis. vt supra dictum ē. Sed eadem ē ratio de
parte quo ad partem que ē de toto quo ad totum. l. que de
tota. ff. de rei ven. ergo idem erit vtroq. casu. Sed nimis
iudaice ponderat Bar. non. n. dixit Bar. non requiri con
sensum. nec per hoc quod dicat operari protestationem h
casu si in actu fuisset interposita videt illud innuere. quia
illa equiparatio procedit respectu effectus non at equipa
rat Bar. respectu forme nec modi interponendi. protesta
tionē. z. ideo per. l. quam allegat. l. l. modestinus. ff. de so
lu. que exprimit de pacto vel conventionē z. sic de consen
su vtriusq. videtur innuere Bar. q. hoc casu requiritur cō
sensu. z. sic eadem erit conclusio cum opinio. Jmo. l. z.
eius reprobatio mala. C. Et ex predicta theorica Bar. col
ligit hic Jmo. z. male velle Bar. q. vbi requirit cōsensu
eius cui fit p̄testatio q. semper requiritur expressus. Vn
de opponit ipse Jmola. de. c. diaconi. z. ibi notat Archi.
xxvij. di. de. c. i. z. ibi glo. xxvij. di. de. l. si fideiussor. in prin.
z. ibi glo. ff. qui satisfda. cog. de. l. si. s. item si predixerit. z.
ibi glo. supra allegata. z. ē similis glo. in. l. pretor. s. hoc au
tem edictum. in verbo additū. ff. de operis ino. nūci. z. ibi
pōderat Jmo. ad hoc que tamē de necessitate hoc nō vult
vbi concludit q. ad protestationem non sufficiat tacitus
consensus eius contra quem fit. Jmo. in. c. cumana. z. ibi
Dost. s. de elec. tenet q. imo requirat expressus consen
sus. mouetur. quia non ē standum dicto protestantis pro
se nisi aduersarius cōsentiat. l. de etate. s. i. ff. de interroga
acti. ergo protestatio non operabit nisi cōsensu expressus
accedat eius contra quem fit. unde pro so. z. concordia di
cit ipse Jmo. ita esse distinguendū. aut loquimur in iudici
alibus z. tunc sufficiat tacitus consensus. z. his terminis lo
quit glo. in. d. l. si fideiussor. aut loquimur in actu extraiu
diciali z. tunc si cum patiētia siue taciturnitate eius q. que
fit protestatio concurrat alius actus suus z. tunc sufficiat ta
citus consensus. l. si filius. la. ij. ff. ad mace. vbi cū patiētia
cōcurrerat receptio litterarum ele. i. de procur. aut non cō
currat cū patiētia alius actus. z. tunc nō sufficit tacitus cō
sensu sed requirit expressus. z. ita intelligat quod volu
it Jmo. in. d. c. cumana. z. quod voluit Barto. s. relatus. z.
cum hac distinctione recte consideranti videtur inclināre
Ludo. in. d. s. morte. z. in. l. que dotis. ff. so. ma. vos dicite
regulam esse ex mente Bar. vt proxime retuli. z. etiam. d.

Anto. in. c. cum. M. ferra. in. vj. z. vij. car. q. regulariter in
protestatione requirit consensus eius cui fit protestatio z.
expressus. z. ita facit dictum Jmo. in. d. c. cumana z. tex. i.
d. s. item si predixerit non cauendo l. am. C. Fallit p̄tio
quando protestatio fit in ipso actu. q. tunc non requirit
consensus expressus eius cui fit. z. ita est de mente Barto.
in articulo prime relato. dum allegat. l. vbi repugnantia
z. ita. d. Anto. in. d. c. cum. M. xxvj. col. hoc tñ declarās nō
pcedere q. protestatio fiat contra substantia actus siue ef
fectus substantialē. q. tunc ē si in actu fiat p̄testatio requi
ritur cōsensu nō soluz tacitus sed expressus. puta finalis
substantia matrimonij ē ad p̄lez procreandā si quis in cō
trahendo matrimonio p̄testetur q. nō intendit p̄bere ni
si cū hac p̄ditione q. p̄les ex ea nō cōcipiatur talis p̄testa
tio nō interueniente expresso cōsensu femine nihil opabit
tur z. reijciatur. Et iō dant doc. cautela q. mulieres taceāt
hoc cāu. si vero interuenierit cōsensu expressus tūc p̄testa
tio opatur. q. viciat matrimonij. z. ita Jo. an. in. c. h. j. de
cōdi. appo. sequitur Panoz. in. d. c. cū. M. C. Fallit scdo q. n
tractatur de obfione re p̄cta limitanda. nā tunc sufficit ta
citus consensus. ita Bar. vbi p̄rie. z. dicit ita posse saluari
glo. in. d. s. itē si predixerit. quā. s. ad duri. p̄ p̄ria. z. facit. l.
i. z. ij. ff. de so. C. Fallit tertio q. tractatur de alio iudi
cio eius cui fit p̄testatio q. obligationis tollendū. vel limitā
dū. q. tunc sufficeret tacitus p̄sensu ita Bar. vbi prime
allegat. l. si d̄bitor. s. i. ff. quib. mo. pig. vel hip. sol. l. codicil
li. s. i. ff. de le. ij. per que iura hoc voluit Bal. in. l. pacta no
uissima in. ij. col. C. de pac. C. Fallit quarto q. protesta
tio emanauit sup facto dubio. puta susceptione habitus z.
portatione vltra annū que pōt se habere ad p̄fessionem in
ducendā itē vt diutius velit experiri austeritatē regule.
vel puta in responsiōe que fit libello que pōt se habere ad
lit. p̄te. inducendā. itē ad informandū iudicē. q. tunc p̄te
statio nō requirit p̄sensu partis cum qua geritur actus
s. etiā p̄te p̄dicente. tñ opabitur effectū suū vt d̄claret hūc
actū dubiū. ita Jmo. in. c. i. q. met. cā. i. d. c. cū. M. z. ibi pō
derat. d. Anto. i. xxvij. col. facit nō. Bar. i. l. i. C. de lit. p̄te.
qui tñ alr sentit ibi qd ē nō. Jo. an. d. Anto. z. Panoz. in
c. i. s. de lit. p̄te. d. Anto. in. c. tua nos. j. de sponsa. C. Fallit
v. quo ad derogationē priuilegij eius q. quem fit p̄testa
tio inducē. q. tūc sufficit tacitus cōsensu eius q. quez fit
p̄testatio ad excludendū suū priuilegiū tex. ē que ibi no
tat Ang. i. d. l. si fideiussor p̄ p̄. s. allegata. C. Fallit. vj. i ac
tibus iudicialibus q. tūc p̄testatio circa illa emanās satis
ē q. habeat tacitū cōsensu. ita Jmo. in. d. s. morte vt p̄zi
pri. di. s. fuit Bal. i. d. l. si fideiussor. q. ita intelligit illā gl.
ibi z. ē rō sū eū nā patiētia in iudicialibus plus opat q.
extra iudicialibus. l. cū ostēdimus. s. i. vbi cāus. ff. de fide
iussu. n. mix. s. si patiētia in iudicialibus opatur validitatē
p̄testatiōis l. nō in extra iudicialibus. C. Fallit. vij. q. si
ret p̄testatio ad ius suū p̄seruādū. nā tūc sufficit tacitus p̄
sensu ptis. ita voluit Bal. in. d. l. si fideiussor z. sentit Jo.
an. vt. s. retuli. i. q. q. p̄testatio fieri d̄z d̄z allegat. l. si fili
ff. ad mace. C. Fallit. viij. q. p̄testatio fieret ad penā eui
tandā. nā tūc sufficit tacitus cōsensu ptis ad hoc vt p̄te
stans euitet penam. ita Panoz. in. d. c. cum. M. qui ita
intelligit glo. in. d. c. i. xxvij. di. s. allegatā p̄ p̄ria. l. d. Anto.
ibi intelligat illā glo. q. protestatio fit in actu. z. sic erit ca
sus positus in prima fallentia. C. Fallit. ix. q. cū patiētia
concurreret receptio litterarū vel alius actus facti q. tunc
sufficeret tacitus consensus. puta in casu. l. si filius la. ij. ff.
ad mace. z. ē cle. i. de p̄cura. ita ē de mēte Jmo. in. prima
di. ita Bar. i. l. quo. n. s. i. ff. rē ra. ba. in. l. titus. ff. de consi.
pecu. in. l. cū tabernā. s. pe. ff. de pig. Bar. z. Bal. in. l. si ab
sentis. C. si cer. pe. in. l. lras. ibi Bal. C. mā. Bal. i. l. si. C. ad
mace. z. i rubrica. C. de fide iussu. i. rix. col. z. nō. q. Jmo.
vult i. d. s. morte. q. casu. d. l. si filius. z. p̄ p̄ns d. cle. i. bz lo
cū nō solū i recipiēte lras. s. ē in recipiēte nūciū. l. q. aut
s. si. i. ar. ff. de p̄sti. pecu. l. i. si. ff. de p̄ben. emp. tñ Jmo. in
mior pōderat q. cū ministerio Bar. z. doc. p̄rie allegati so
i iij

lum ponderant receptionem litterarum, ergo non idem
erit in nuncio, sed nō video rationē differentie inter recep-
tionē litterarū sine p̄dictione et receptionē nuncij. ¶ Sal-
lit. x. in odiosis qz p̄testatio emanans ad excludendū ali-
quod odiū satis valet adhibito tacito consensu partis. ita
Pau. de ca. in. d. l. si filius, qui dixit qd ex quo pater ē p̄is
susceptioni mutui quā facit filius habebit locū. d. l. si filius
si nō p̄dicat qz macedonianiū est odiosus allegat ad hoc p̄
probandū. l. sed et iul. s. penu. et si. que sūm Jmo. mino-
rē nihil facit. ff. ad maced. tñ ipse Jmo. auior hoc dictus
non sequit quia cum tractet de graui p̄iudicio p̄sen-
tia cū taciturnitate nō hēt vim consensus. l. que dotis. et ibi
habet per Bar. et alios. ff. so. ma. i. l. filius. s. inuitū. et ibi
glo. ff. de p̄cura. notat in. c. nōne. s. de p̄sūp. in regula q
tacet. de regu. iuris li. vj. p̄terea doc. ponderat q in. d. l.
si filius. interuenit actus facti. ¶ Undecima ē limitatio q
in foro p̄iue in his qui sūt libere voluntatis n̄re et gerūt
cuz alio puta in m̄monio illo casu p̄testatio non requirit
expressus p̄sensū p̄tis nec etiā tacitū quia i foro penitentiali
satis est q ille non intendebat p̄bere m̄monium. vel nō
intendebat p̄fiteri. l. p̄testatio nō sit a parte recepta. ita
do. Anto. in. c. tua nos. j. de spon. qui tamē dicit q l. p̄-
testatio non operet in foro fori sed in foro penitentiali q
per hoc non d̄z iudiciū ecclesie refugere et nolle habitare
cū vxore et nolle monachari s̄z uagari. qz illo cau tñ pecca-
ret ex quo p̄t obedire ecclesie sine peccato et tñ nō obedit.
¶ Duodecimo fallit vbicūqz sumus in materia i qua
tacitus consensus sufficit. qz tunc p̄testatio nō requirit ex-
pressum consensum. ita Bar. in. l. i. s. pena. ff. de libe. agnō.
in. l. i. C. de lit. p̄te. pen. col. in docti articulo Jmo. auior d̄z
cit posse distinguī pur distinguit Bar. in. l. que dotis. in fine
col. ff. so. ma. in illo articulo an qñ sumus in materia indis-
ferenti que non ē neqz contractus neqz iudiciū taciturni-
tas habeat pro consensu. qz distinguit aut loquimur i gra-
uibus et tunc non sufficit tacitus consensu. l. pe. ff. d. fur. d.
s. inuitū. et ibi glo. aut in leuibus. et tunc sufficit tacitus cō-
sensus. l. labeo. et ibi notat. ff. d. aqua plu. ar. ista distinctio
ē de directo et ter. iuncta glo. in. d. c. i. xvij. di. vbi tractaba-
tur de grauibz. s. continentia diaconi. et tñ sufficit taci-
tus consensus. et ē cōtra allegata in proximis limitationi-
bus si ponderabunt. nec Bar. in. l. que dotis loquitur i p̄-
testatione. puta l. p̄testatio sit actus indifferens qz nec cō-
tractus nec iudiciū nec vltima voluntas tñ suscipit natu-
ram eius actus super quo interponit. l. si quis in prin. te-
stamēti. in prin. ff. de leg. iij. l. si ita scriptū. ff. de leg. i. l. vi p̄-
fectus. C. de anna. exceptio. vbi suscipit naturā iudicij. et
d. s. locator horrei. vbi suscipit naturā contractus et. d. s.
itē si p̄dixerit. et faciunt que dixi. s. in articulo qualiter p̄-
testatio fieri d̄z et an s̄beat fieri i scriptis. ¶ Succedit mo-
do qd sicut operat circa obligationē tollendā. vel limitan-
dā. ita operet circa modū obligationis inducendū. puta
per zifera. ecce conuenio tecum q si dixerō a vel b q intel-
ligat promittis vel vendis. si dixerō c. vel d. intelligat p̄-
mitto vel vendo vel intelligat p̄tato p̄cio. Ange. in. l. i.
s. si quis ita. ff. de ver. ob. tenet. ipse q p̄testatio hoc casu n̄
operet. adducit glo. hoc tenent in. s. sed hec. isti. de verb.
ob. glo. tñ ē p̄ria in. l. si quis in fundi vocabulo. ff. de lega.
i. in. l. que extrinsecus. et ibi notat. ff. d. ver. ob. vbi valet zi-
fera qz bos appellef asinus. et sic vñ ponat p̄ alio inter p̄-
trahentes Jmo. in. d. l. si quis in fundi. hanc p̄rietatez ita
concordat et ponit coleñ. memorie putheus noster in. d. s.
si quis ita. aut verba que per zifera inducunt sunt verba
que de natura sui si nō directo saltē per indirectū possunt
importare id ad quod importat. inducunt. puta verbūz
quid ni quare nō vel simile directo nō affirmat tñ per in-
directum rōne p̄cedentis interrogationis pōt contine-
re affirmationem. et tunc siue in contractu verbōz siue i
contractu alio siue in vltima voluntate valeat talis zifera
conuentio siue p̄testatio. d. s. si quis ita. aut illa verba di-
recto nō important nec per indirectum illō ad quod im-

portandum inducunt. puta a nūqz ē dicere promittis nec
bos nūqz ē asinus. et tunc si loquimur i vltimis voluntati-
bus vel ēt p̄tibus q verbis nō p̄bunt in eis valet talis zi-
fera et p̄testatio Ita glo. in. d. l. si quis in fundi. Si vero
loquimur in contractu verbōz. s. stipulationē aut illa zifera
appōnit circa formā p̄bendi. s. verba interrogatiua et p̄-
missiua et tūc non valet talis zifera nec p̄testatio ad actū p̄-
seruandū vel inducendū. imo viciat actus nec vllus in-
ducit. ita glo. in. d. s. sed hec. puta p̄testor tibi quod si dicā
a intelligo interrogare. p̄mittis. et tu p̄testaris q si dicis b
intelligis respondere. p̄mitto. i hoc conuenimus pone q
dicā a et dicis b nulla obligatio nec stipulatio inducet. aut
illa zifera vel p̄testatio nō appōnit circa formā sed circa
materiāz. s. circa rē que deuenit in p̄ctu et tunc valet talis p̄-
testatio. et intelliget p̄missum put in p̄testatione cōtinet
puta conuenio tecum q si dixerō asinā intelligo d̄ boue cer-
te in p̄ctu intelliget venire bos appellatione asini qd p̄ce-
dit p̄tractu verbōz qñ res ē in p̄sentia. ita intelligit gl.
in. d. l. que extrinsecus. Dabit deus bis quoqz finē. Vos
et scillea rabiē penitusqz sonantes. Accessis scopulos vos-
qz et ciclopeia sara. Experti reuocate aīos mestūqz timo-
rem. Mittite forsan et hec oliz meminisse iuuabit. ¶ No-
na ē qd quis sit effectus p̄testantis cōseruat. d. l. vi p̄fectus. c. pa-
storalis. s. de excep. c. i. s. qd met. ca. ¶ Secdo x̄bū dubiū
interpretatur ita vt ad aliū sensū nō trahatur tex. est que
ibi ponderat Ange. in. l. iur. gen. s. quod fere. ff. d. pac. vo-
luit Jmo. in. d. c. cū. d. et in. d. c. i. puta verbūz. cōuentio. ē
generale comprehendēs sub se et stipulationē et pactum
nudū. p̄testatio hoc verbū declarabit vt intelligat solū de
pacto nudo. imo vsqz adeo h̄z p̄tatem interpretatiua p̄-
testatio vt possit improprie verba vt cōformetur cū p̄o-
testatione. tex. est nō. et ibi ponderat Bal. in. l. si tam angu-
sti. ff. de serui. ¶ Tertio opat quia obligationē qñqz tol-
lit. vt in. d. l. obligationū. s. si. et in. c. diaconi. xvij. dist. vel
etiā obligationem limitat. l. i. et ij. et l. modestinus. ff. solu.
¶ Itē operatur qz derogat sensui actus. c. olim cam. s. de
censi. c. tua nos. infra de sponsa. ¶ Item operatur circa ac-
quisitionē possessionis. qz eā impedit qñqz glo. ē in. c. pō-
tiffes. vij. q. i. notatur in. l. i. s. C. de acqui. pos. et qñqz ipsā
acquisitionē limitat siue restringit vt videat facta vel de
naturali vel civili tñ. vt nō. p glo. in. l. vnica. C. vti pos. vt
iure facultatis. vt habet i. c. cū ecclesia sutria. s. de ca. pos. et
ppri. in. l. vt pomū. ff. de ser. p Bar. i. l. i. s. ff. de in. actūqz
p̄i. itē circa duo extrema versat p̄testatio. s. interesse ex par-
te p̄testantis et actū passiū siue impugnatiōez ex parte
altrius qd que sit vel cui p̄iudicat p̄testatio vt satis p̄z. s.
in. iij. q. Ita Jo. an. in. d. c. i. generali i. vij. col. i. feres q si ē
appellans cuius nō interest non audif. ij. q. vj. c. non solet. c.
venies. el grande. s. de testi. ita p̄testans cuius nō interest n̄
audiat. et sic circa interesse p̄testatis versat effectus p̄testa-
tiōis. ¶ Itē operat p̄testatio qz qñqz possessionē infrum-
pit. tñ p̄clariōi intelligētia huius effectus Jo. an. vbi p̄-
xime primo arguit q imo possessionē nō infrumpat. nāz
lit. qd nō infrumpit possessionē. c. i. s. vt lit. pen. c. ij. s. de in-
integ. rest. c. ex lris. s. de iure pa. ergo multo minus p̄testa-
tio puta per citationē neqz libellū non efficit quis reus. c.
fi. xv. q. vij. nec ei aliquid d̄ iure suo aufert nisi fuerit con-
uictus. l. facultas. et l. h. C. de iure fisci. l. x. ergo nec per p̄-
testationē et sic nō p̄iudicabit ei in sua possessione qd quez
ē p̄testatū. pro hoc facit tex. in. l. quidā hiberius. ff. de ser.
vrb. p̄ed. in. l. debitori. C. de pigno. vbi denunciations
huiusmodi extraiudiciales sunt ad vrbāritatē nō ad ali-
quē necessariū effectū. immo per illa iura t̄z Panor. in. c.
nouit. ad fi. s. de iud. q pauci ē effectus illa denunciatio.
et solum operatur circa expensas qd istum reus in iudicio
factas si perueniatur ad iudiciū. In contrarium facit
tex. in. c. cumana. s. de elec. vbi p̄testatio videtur inter-
rumpere quasi possessionem illorum capellānorum. vii.
de distiguit Jo. an. aut ius cōmune facit pro p̄testante et

De Appellationibus

contra protestantem. aut ius comune necassit nec resistit. Circa primū protestatio interruptit possessionem et ille ē tex. ad l. fam. in. c. cum ana. et ē rō fm eum. nam ex quo ius comune facit pro ptestante et sic pro canonicis et proprietatis erat apud eos et facit p protestatū. scapellāos ideo ibi cum constaret de defectu proprietatis protestati non mirū si de facili per protestationē tollit possessio que ex natura proprietatis dī trahere ipsaz ppetatē cum petitorū absquebeat possessorū. c. cū dilectus. s. de cā pos. et p pri. Et ista fuit rō. d. c. cum ana. et faciūt notata in. c. ad de cimas. de resti. spo. li. vj. so casu protestatio non interruptit possessionem. c. in genesi. vbi tex. s. de elec. nam ibi p testatio facta contra illum canonicū non operat interruptionem quasi possessionis iure elligendi. nā ex quo erat canonicus ius cōe erat pro ipso protestato. et p alios canonicos protestates. tertio casu protestatio non interruptit possessionem tex. ē in. c. olim cām. j. de cēsi. nam ibi eps ille accipiebat pro sinodatico tot denarios lucenses: et qa p tendebat sibi debere tot denarios papientes. qui erāt maioris valoris qz lucenses in repetitione sinodatici protestatus fuit qz recipiebat saluo iur suo vno anno. nec postea aliis annis repetijt protestationē. Dicit ibi tex. qz ibi si illi sol uendo per. xl. annos soluerunt tū denarios lucenses. qz il lo casu per prescriptionē sunt tuti. ergo possessores semper fuerunt illis. xl. annis. si possessores ergo per ptestationē illā epi nō fuit interrupta ista talis quasi possessio huius iuris solvendi. magis de vna moneta qz de alia. hoc casu ius cōe bene statuit vt sinodaticum soluat. c. cū querente. s. d. offi. ordiā. Sed qz soluat magis de vna moneta qz de alia ius comune nec assitit disponendo qz sic nec resistit disponendo qz nō. Et si dicatis ibi protestatio non interruptit prescriptionē qz per actū pium ē l. blata. s. recipiēdo po stea sine protestatione. d. s. locator horrei. Et ē tex. hic fm intellectū Jo. mo. et Jo. an. in. d. c. in generali. s. relatus re spondet Jo. an. qz ibi factum nō fuit directo contrarium ptestationi. nā ptestatio tēdit pncipaliter ad pseruādū ius ecclesie et in consequēti in utilitatez prelati actus receptio nis respicit ipsum prelatū pncipaliter nec ius ecclesie pncipaliter respicit. qz per actū facti prelati non potest p iudicare ecclesie. sed p iudicat sibi. notat in regula delictum persone. de re. i. li. vj. nō mirū ergo si iste actus non derogat protestationi. et ideo ibi non est dicendum qz ptestatio nō interruptat possessionē quia p actū contrariū tollit. sed qz natura sui non interruptit possessio nē qz ius cōe nec assitit nec resistit. Concatenatur alia questio nunquid per ptestationē interruptat pscriptio. et facite vobis regulā qz non ita ē tex. in. d. c. olim causa ita Jo. an. vbi pime in. x. col. et vij. l. 3. duas opiniones referat tamen illa ē vltima. ita voluit Bar. in. l. naturaliter in. ij. col. et ibi alij. ff. de vsuc. et ē de mente. d. Anto. et Jmo. in. c. illud. s. de pscript. ita Bar. i. l. pe. ff. pro. comp. allegat notata p Jmo. i. c. dilecti. s. de maio. et ob. Fallit pto i protestatione facta per publicū executore que sapit citatio nem. nā per istā interruptitur pscriptio longissimi tēporis ita Bar. in. d. l. pe. ita Ange. in. l. si eum. s. qui iniuriarū. ff. si quis caut. ita glo. in. l. cū notissimi. C. d. pscript. xxx. vel. xl. an. Fallit scdo in pscriptioe que causatur ex sola negligentia nō petentis vel solo cursu tēporis. s. ex ceptionis non numerate pecunie. l. si pns. C. de epis. au. di. l. in contractibus. s. si. C. de non nu. pe. iuncta. l. si intra et ibi glo. C. de non nu. pe. ita Jo. an. vbi proxime. Fallit tertio in protestatione facta ante apprehēsz possessio nem per volentē pscriptere. nā protestatio facit nouum possessorem malefici. l. si fundum. C. de rei ven. Jmo. i. d. c. dilecti. dixi in. c. bone. s. eo. cum mala fide non pcedit pscriptio. ergo per protestationē impediēt pscriptio et ita Barto. in. l. celsus. ij. col. ff. de vsucap. et in. d. l. penul. Fallit quarto in eo qui pscripteret sine titulo et ex cā lucratiua. nam tunc protestatio impediēt pscriptioē

huius. litem veniunt. s. petita. ff. de pe. here. Bar. in. di. l. pe. Fallit quinto de iure canonico qm ista protestatio si eret ita clara et certificatoria vt. j. dicā qz inconuincibiliter constitueret istuz pscriptentes in mala fide. nā tunc cum superueniens mala fides interruptat pscriptioē illa ptestatio generat nouā fidē qz iterrupet pscriptioē per ea que voluit Jmo. in. c. si. et ibi scrib. et d. Anto. et Jmo. in. c. illud. in. fi. col. glo. et scrib. in. c. si diligēt. s. d. pscript. Fallit sexto et vltimo in quattuor casibus. s. abscentie in tante furoris. et potentie pscriptentis per que impedia tur iste p quem pscriptitur agere ad interruptendū pscriptioē. nam tūc sufficit ptestari fm formam. d. l. vt per fectus. et fuit Jo. an. in. d. c. in generali. in. vij. col. Alius ē effectus qz protestatio ipedit actum sciendū. s. reassumendo hunc articulum latius dicite ex mente Bart. in. d. s. morte. in. iij. col. qui distinguit aut protestatio sit per xba de futuro et tunc trahit vt impediāt actū futurū. l. si ita scriptū. ff. de leg. i. l. si quis in prin. testamenti. in. prin. ff. d. lega. iij. aut loquit per verba presentis tēporis. et tunc nō trahit ad actum ex intervallo sequentem nisi protestatio fieret ex aliqua iusta cā. nam tunc tūc extendere quantū duraret illa cā. ita Bal. in. l. si repetendū. C. de conditi. ob causam. puta qz protestor qz facio per metum. nam tūc qz documqz fecerim durante metu et si causa durabit prote statio et fuit dictum Jmo. in. c. i. per illuz tex. s. quod me causa. voluit Jo. an. in. d. c. in generali. i. ix. col. voluit Bar. in. l. pe. in. pe. col. ff. de conditi. ob turp. cau. in. l. ij. C. qd met. causa. in tractatu de tyrāno. Et Bal. in. l. decernimus. C. de sacro san. eccle. vbi concludunt qz si protestor me aliqd facere metu tyrāni durante illa tyrānide quādoqz illd fecerim semper protestatio operabit vt actus videat me tuculosus. Aut protestatio sit simpliciter qz non dicit p actum quem fecero nec quem faciā. que verba habent tractum de futuro. nec dicit per actum quem facio. Et tūc an protestatio trahat ad actum d futuro. puta protestor qz non intendo adire per impensam funeris paterni. cōcludit Bar. qz ad actum de futuro ex intervallo interuenientem non extenditur. secus si incontinenti fieret. et ita Bar. vbi proxime per tex. in. l. per retentionē. et ibi sequitur Bal. C. de vsur. voluit Bar. in. l. qui in aliena. s. celsus. ff. de acqui. here. in. l. si tibi liberū. ff. de actio. emp. in. l. item quia s. item iuliano. ff. de pac. in. l. licia. s. idem respondet. ff. de ver. ob. Et hanc opi. tenet Ludo. et Jmo. i. d. s. morte ad ducunt. l. si tibi certum. ff. de ad. leg. qui. tex. optime stringit quicquid dicat. Jmo iunior. nam stringit primo ponderando verbum. deinde quod denotat aliquid interval lū tps. et etiā melius ponderando verbum posteriorem scripturam. certe si loqueret de actu incontinenti facto nō diceret posterior scriptura s. eadem scriptura. l. heredes palam. s. si quis post. l. ad testiu. s. si. ff. de testa. et tūc vult ille tex. qz grauamen iniectum in vno actu simpliciter non videatur repetitum in actu ex. intervallo facto. ergo idem in protestatione. adducunt etiam. l. pleriqz. ff. de ritu nup. ti. l. dotem. et l. post diuortium. ff. de iure doti. l. pe. s. vxor ff. so. ma. que iura ad vnū tendunt. contrariam opi. tenuit Bar. nihil boni allegans in. l. pacta nouissima. C. de pa etis in protestatione declaratoria actus dependētis ex voluntate nostra l. 3. in alijs protestationibus videatur trahi re cum dicta distinctione et tenet Bal. nihil boni allegans ibidem in. iij. col. et tenuit Bal. in. d. s. idem iuliano. per illum tex. et ibi est casus recte ponderanti quicquid dicat ibi Bar. non obstat contraria. quia loquuntur de diuerso actu ex intervallo sequenti. nos loquimur de eodem actu circa quē est facta protestatio. naz de natura protestationis ē non respicere alium actum nisi eum circa quē fit. l. at si quis. s. pleriqz. ff. de relig. et sumpt. fune. c. cū. d. vbi casus in prima protestatione. s. de consti. ideo non mirū si protestatio simpliciter facta non extenditur ad actum diuersum de quo non loquitur protestatio. Et hoc sensit Bar. in. d. s. idem respondet. dum ponderat eundem actū

Et per hoc quod vult Bal. ibi respondet ad contraria. nō obstat. l. per retentionē. vbi prestatio q̄ pignus retinetur pro usuris si fuerit facta conuentio vna cum usuris: tunc ad illam bene extendit. pone q̄ fiat postea auctio usurarū quia maiores promittunt nūquid pignus poterit retineri propter has usuras. respondet ibi q̄ non ecce rōnez p̄testando de retinendo pignore pro usuris videt sensisse d̄ proximis. et de primis que in p̄ia cōuentione deducte sunt. l. cum qui Kalendis in p̄m. ff. de ver. ob. l. boues. §. hoc sermone. ff. de ver. signi. ideo non trahit postea ad sequentem p̄missionem usurarū secūdo loco. q̄ ē diuersa a p̄ia et protestatio non retrahit ad diuersa. non obstat. §. pleriq̄. l. dotem cum similibus. q̄ eodem modo respondet. nam scdm̄ matrimoniu factū post primū diuortium non ē idem quod deueniat in primum pactū. d. l. pleriq̄ vbi casus et iuriscon. ibi ponderat rōnem esse quia ē diuersum. ideo non mirum si pactum ad hoc necessarium sequens non extendit quod ē diuersum. nos loquimur q̄do protestatio fit simpliciter circa vnum actū. quo casu p̄babilis pōt dubitari an extendat ad eundem actum ex intervallo factum an vero ex penitentia partiū inuallum temporis videat recessisse a protestatione. non obstat textus in. l. si tibi certam. quia speciale ē ibi vt protestatio nō comprehendat hunc actum ad hoc vt valeat secūdu legatum als cum eodem modo reperiret quo primo esset factum secūdu legatum videt frustra factum de eadē re. ita Bar. ibi in summa. sentit hanc rōnem decidēdi ad illum tex. vel alit si volumus puta tenere opinio. Imo. iunioris q̄ ibi loquat in actu in continenti scō possumus dicere q̄ illud deinde. et posteriorē quod ibi expūit intelligit. l. sine magno temporis intervallo. sed in continenti et tunc videbit scdm̄ eodem testamento et a protestatione recessisse ex quo in continenti mutauit voluntatem. sed in p̄m huius so. si ingit. l. naz ad ea. ff. de condi. et de. quia in continenti non presumit quis velle se corrigere. ideo melior est solu. prima. ¶ Decimo quero an protestatio finiat morte. et dic fm̄ Bartolū. in. d. §. morte. in. vij. col. q̄ aut querit de morte protestantis aut de morte protestati. primo casu ex quo illa protestatio ē declaratoria voluntatis et voluntas finit morte. c. si gratiose. de rescrip. libro sexto non tamen tollet effectus iam causatus. d. §. morte. et ea rōne attenda fm̄ Bartolum. ibidem vbiunque cessat voluntas quia velle non possunt finire protestatio. puta superueniente furore in protestante. ita ibi Bar. in. ij. col. secundo casu quādo tractet de morte protestati. et tūc etiā morte finit nisi in protestatione sit facta mentio heredis. d. §. morte. ¶ Undecimo quero an protestatio per contrariam protestationem tollat. et dicite aut loquimur de contraria protestatione ipsius primo protestantis. et tunc sicut voluntas hominis ē ambulatoria vsq̄ ad mortem. c. cum marte. de celebra. mis. ita et noua penitentia ipsius protestantis. et sic noua protestatione tollet prima protestatio tex. ē in. l. si quis in principio. §. allegato. aut querimus d̄ protestatione contraria per aduersarium facta: et tunc distinguit Jo. an. in. d. c. in generali. in. vij. col. aut protestatio respicit actū communem protestanti et aduersario et cōmune interesse et tunc cum in re communi melior sit p̄ditio prohibentis. l. fabinus. ff. communi diuidi. l. consilio. §. si. ff. de cura. furi. ideo isto casu protestatio contraria tollet primam. Et ita intelligit ipse tex. in. l. i. §. denunciare cum se. ff. de libe. agno. aut protestatio non respicit actum communem et interesse commune sed solius protestantis puta in responsione que fit libello que cum pendeat ex voluntate protestantis an velit litem contestari an vero in formare tantum iudicem et tunc protestatio contraria aduersarij non tollit primam. et sic si reus in respondendo libello fuerit protestatus q̄ non intendit litem contestari et actor in contrariū protestetur q̄ non vult acceptare hanc responsionem cum illa protestatione. tamē prima protestatio operabitur effectum suum fm̄ Jo. andream. vbi

proxime. et ita tenet Bar. in. l. vnica. C. de lite conte. pen. col. et ita. d. Anto. et Panormita. in. c. vnica. §. de lite conte. Aut protestatio respicit tantum actū siue interesse aduersarij. puta quia fiat vt constituatur in mora. vel fiat vt contra eum possit libere edificari sine vitio clēdestinitatis. l. aut qui aliter. §. si quis denūciaverit. ff. quod vi aut clam et tunc secunda protestatio operabitur effectum suū et tota liter aduersariū ne libere procederet in opere impedit. aut protestatio respicit actū in differentē et tunc secunda protestatio valeat et teneat et assignat Jo. an. huius membri et precedentis rōnem. nam ex quo ille protestat in contrarium contra primam protestationem aduersarij sapit quamdam speciem defensionis. sed defensio ē vsq̄ adeo fauorabilis vt non solum faueamus reo circa eam quādo directo venit se defendendo. l. arianus. ff. de actio. obli. c. ex litis. §. de prob. regula fauorabiliores. de regu. iur. l. i. vj. habet in. c. cum ad sedem. §. de restit. spo. in. l. de die. in principio. ff. qui satis da. cogant. sed etiam in omni specie que sapit defensionem fauemus l̄z veniat impugnando c. significauerunt. c. dilecti. c. finali supra de exceptio. etiam si non sit directa impugnatio sed indirecta defensio et necessaria. c. exhibita. et ibi notatur supra de iudi. Ergo cum illa secunda protestatio sapiat defensionem faueamus ei magis q̄ prime. et sic preualebit prime quasi iste pro uocatus a prima secundo protestetur. Bartolus tamen in. l. vnica. C. de lit. conte. facit alia conclusionem q̄ vbi protestatio p̄ia venit ad excludendum p̄iudicium quod ex mera taciturnitate vel patientia mibi inferit tunc protestatio non possit per protestationē contrariā aduersarij tolli. et ita intelligit tex. in. d. l. i. §. denūciationem. et idē Barto. in. §. pena hoc tenet. Item concludit q̄ quando prima protestatio inducit vnum effectum. puta protestatio q̄ intendit edificare inducit effectum hec protestatio contraria prime generat p̄m effectum q̄ purgat vitium clēdestinitatis contraria tunc protestatio que alium effectum inducit operabitur suum effectum. non tamen tollit primā ex quo tendunt ad diuersa. puta retento dicto ibemate ille cui denūciat q̄ volo edificare protestatur q̄ non intendit pati q̄ edificem a prima. quia si edificauero non videbitur clam fecisse sed per vim: tunc vtraque protestatio retinet suum vigorem. ita intelligit ipse tex. in. d. §. si quis denūciaverit. item tertio concludit Barto. in. d. §. pena. q̄ vbi sit prima protestatio ad constituendum in cōtumacia vel mora aduersarium q̄ tunc secūda contraria per aduersarium facta tollit primā sicut vltima mora nocet et vltima contumacia. per notata in. l. i. ex legati causa. ff. de verbo. ob. in. l. si. ff. de in integ. resti. Et sic habetis ex predictis colligere. vi. casus in quibus scda protestatio contraria prime valet. tres ex mente Jo. an. et tres ex mente Bar. ¶ Duodecima et vltima est questio nunquid protestatio tollatur per actum contrarium a protestate factū Nūcanimis opus enea nunc pectore firmo. Locuti stagna alta vides stigiaq̄ paludem. Bar. vt dicta Jo. an. omitta faciam. in. d. §. morte i. iij. col. sedere distinctionis hunc articulum discriminat. Aut loquimur de actu dependente ex potestate nostra et tunc si talis actus cuz alio non geritur protestatio contraria actui impedit actum nō autem tollitur ab actu. puta in additione hereditatis que pendet ex animo nostro et potestate nostra si prius protestatus fuero q̄ non intendo adire vel in ipso actu protestatio impedit additionem. d. l. qui aliena. §. celsus. ff. de acquirenda heredita. Si vero talis actus ex voluntate dependens expeditur cum alio et tunc protestatio tollitur per actum nisi protestatio fuerit illi presenti facta. quia p̄positum in his que cum alio geruntur in mente retentūz nihil operatur. l. si repetendi. C. de condio. ob. causam. faciunt notata in. c. tua nos. j. de spon. Et ideo si heres receperit solutionem a debitore hereditario vel soluerit creditori hereditario per hunc actum non obstante protestatione contraria que non fuit facta creditori vel debi-

De Appellationibus

tori videbitur adiisse et concordantias allegavi vobis. s. in tertia questione, et talis aditio non solum operabitur quo ad hunc creditorem, sed et quo ad omnes alios videbor adiisse. ita Bar. per tex. iuncta glo. in l. si. ff. de interrog. ac. s. cōtra Bar. do. tex. ad litteras i. c. i. s. quod met. causa. Et ita Inno. ibi. vbi protestatio emanans in actu qui geritur cum vno et nomine alterius cum quo principaliter contraheretur obligatio l. interveniat consensus illius cum quo geritur actus tunc non preiudicat quo ad alium absentem nec prodest nisi fuerit vestita iusta causa. nam ibi professio monachalis emissā in manibus episcopi cum protestatione quod per metum facit interveniente consensu episcopi operatur plenum effectum. et ad tollendam obligationem que dirigitur in deum ex voto. c. ex multa. j. de voto. Et ratio est quia iusta causa fuit vestita protestatio. s. metu. et sic a contrario cessante iusta causa illa protestatio non impediret actum professionis dato quod episcopus consentiret. ita in simili aditio hereditatis facta solvendo uni creditori cum protestatione tunc de non adeundo l. ille consentiat non debet impedire quo minus per actum contrarium protestatio tollat. Et iste quo ad alios videatur esse heres ex quo negotium aditionis principaliter non dirigitur cum isto. et ideo possit attentari quod ex quo adeundo hereditatem principaliter geritur negotium cum universis creditoribus quasi contrahendo. l. apud iul. s. si. ff. ex quib. cau. in pos. ea. q. illo casu protestatio non impediet aditionem nisi fuerit vestita iusta causa. sicut in simili in d. c. i. et hoc comprobat tex. in d. s. celsus. duz ibi signatim poterat de metu. facit tex. in d. s. plerique et in d. s. papinianus. dū ibi protestatio vestita pietatis. et hunc intellectum ad. c. i. per rationes preallegatas voluit d. Anto. in d. c. cum. d. in. vij. charta. aut loquimur de actu qui geritur cum alio et dependet ex voluntate nostra et alterius et tunc per actum contrarium impeditur protestatio nisi ille consenserit protestationi. vt hoc tex. nostro. et est tex. i. d. s. locator horrei. allegat etiam Bar. ad hoc. c. i. s. quod met. ca. quasi sentiat quod ideo ibi protestatio valet quia episcopus consenserunt. sed hunc intellectum reprobatur d. Anto. ad. d. c. i. vbi princeps. qui dicit quod ex quo professio prohibetur principaliter cum deo non debet sufficere principaliter consensus episcopi. et ideo ibi protestatio non valet propter consensum episcopi sed quia iusta causa metus vestita fuit. d. Anto. i. c. cū. d. in. vij. et. vij. charta late prosequitur hunc articulum. et dicit ita distinguendum aut protestatio fit in ipso actu. aut fit ante actum. aut post actum. Circa primum quod fit in ipso actu. et tunc quandoque protestatio tendit ad tollendum factum put sonat in factum. i. tendit ut factum non sit factum. Et tunc cum hoc privetur deus quod facta non possit infecta facere multo magis erit privatus homo. et ideo talis protestatio non valebit. et tollit per actum contrarium. c. ferru. l. di. l. in libello. s. facta. ff. de cap. et possi. re. et ideo dixit Bal. in d. c. cū. d. in. ij. col. q. stante statuto in civitate quod nobilis si commiserit homicidium capite puniatur si vero ignobilis solvat mille. pone nobilis commisit homicidium iudex capit eum et condemnat ad mille cum protestatione quod si aliquid sit statutum quod aliam penam imponat quod intendit illam imposuisse et ita pronunciasse. quod ex quo protestatio reservatoria huius statuti est contraria secundo versus adeo ut velit factum non esse factum quia vult condemnationem dimittit non esse factam illo casu protestatio nihil valet. quod dixit notandum in practica contra iudices pronunciantes contra penas statutorum et de statutis protestantes. Quandoque protestatio tendit ad derogandum sensui facti prout sonat in ius et tunc aut illud factum et sensus facti dependet ex voluntate nostra. puta quia ex aditione velim esse heres et tunc protestatio impedit factum. d. s. celsus. et ideo ex istis duobus membris habetis quod magna est differentia in modo protestandi circa aditiones. quia si dicat adeo et protestor quod non intendo adire tunc protestatio nihil valet quia contraria facto ut sonat in factum non solum ut sonat in ius. si autem dicat vel aliquid aliud faciat per quod inducatur aditio non autem dicit expresse se adire. et tunc si protestatur quod non intendit esse heres cum protestatio non deroget facto ut secundo sed de

roget sensui facti quia ex illo secundo resultabat sensus quod esset heres. et tunc protestatio contraria bene impedit actum. ita loquitur d. s. celsus et hec differentia ponitur per Ang. in l. i. iurisdictionum. s. quod fere. ff. de pac. quem tex. ad hoc ponderat. Inno. in d. c. cum. d. et ideo dixit Ang. quod si ego obligo me tibi ad. x. cum protestatione quod non intendo obligari protestatio non valet. quia contraria facto ut sonat in factum. si autem ego promitto. x. et protestor quod non intendo obligari tunc talis protestatio derogat facto. quia tendit ad derogandum facto quo ad sensum facti. et ideo cum ministerio Bar. in d. s. morte. in. vi. col. dixit si promitto tibi decem cum protestatione quod non intendo obligari non ero obligatus. l. obligationum substantia. s. si. que ita intelligitur. ff. de ac. et ob. Et ideo per hoc me habetis inferre. nam licet positioni impertinenti non tenetur pars respondere ut in. c. cum contingat. et ibi habetur. s. de offi. dele. et in. c. constitutionem. de electio. in. c. ij. de confes. lib. vij. i. l. ij. s. quod observari. C. de iuris. Cal. in si respondeat valet responsio et preiudicat Bal. non in l. si sine. ff. de interrog. ac. si iudex te artaverit ad respondendum positio non impertinenti ex quo respondere et non respondere huiusmodi positioni est voluntatis tue. Cautela est quod tu protestaris quod licet respondeas positioni hoc facias propter iussus iudicis. non intendis quatenus sint impertinentes illis respondisse vel per responsionem illam tibi preiudicari ita gemini in preiudicis. vi. et in. c. ij. super glo. in verbo rationabili de confes. li. vij. Et facit non verbum. Jo. an. qui voluit quod non quod per actum contrarium derogatur protestationi qui fit per metum vel per iussum iudicis. quia potius dicitur pati quod agere. ita Jo. an. in d. c. in generali. circa si. vij. col. faciunt notata in. c. ex ore. j. de his que fiunt a maio. par. capi. et in. c. olim. el. ij. supra de restitutio. spo. Et ideo per predicta inferatur ad id quod fit quotidie per iudices dum dispositiones admittunt salvo iure impertinentium et non admittendorum disputandorum in l. i. litis. nam ex quo competetia vel incompetetia positionum est in voluntate iudicis quod de ea disputetur. cum. n. non sit preiudicialis exceptio nec declinatoria. potest a iudice reservari in si. iuxta notata in. c. exhibita. supra de iudic. in. c. i. de ord. cog. ideo non mirum si iudex potest admittere positiones cum illa protestatione. et ita tenet glo. in d. c. cum contingat. in d. clemen. constitutiones. in ver. legitime. ita Semi. in d. c. ij. in. v. col. ita Bar. et Im. l. ille a quo. s. si in testamento. ff. ad treb. Ita Imo. in l. iij. s. preterit. ff. de dam. in fec. ita Card. in clemen. sepe. ij. col. de verb. signi. et ita Bald. et Albe. quod sane magis faciet iudex. x. positiones impertinentes admittere cum protestatione quam unam pertinentem non admittere. Si tamen esset notorie impertinens tunc ex quo interest partis non verari frivolis interrogationibus nec iudex iustam causam habet deferendi reiectionem huius positionis non teneretur si iudex illam admisisset cum protestatione respondere huic impertinenti positioni. ita Panor. in d. c. cum contingat vbi dixi hoc procedere etiam si statuto caveretur quod iudex posset admittere positiones impertinentes. Ex hoc resultat practica quod in libello in si. vel etiam in capitulis probatorijs per protestat non astringens se tamen ad alia probanda nisi que faciunt ad obtentum cause. nam cum attestaciones producere sit in potestate partis certe hanc potestatem suam potest per protestationem suam limitare et protestatio derogabit libello et capitulis. ita Barto. in l. diuus. ff. de re iudi. et ibi Imol. et Imo. in l. in summa. ff. de re iudi. vbi ponit unum not. effectum. ita d. Anto. in d. c. cum. d. xxi. col. ita communiter canoniste in. c. licet causam. s. de proba. Quandoque sensus facti resultat ex dispositione iuris nec pendet ex voluntate nostra et tunc si ius procedit presumendo tamen non autem super presunto disponendo quo casu dicitur presumptio iuris tamen non autem iuris et de iure sibi notata in. c. ferrum l. di. i. c. is qui fidei. j. de spon. i. l. si. ff. quod met. causa. pura in delictis siue facto sonante in delictum. nam tunc ius presumit contra delinquentem quod malo zelo faceret. c. i. s. de pre. l. i. Cad. l. iul. de sicari. l. nullus. ff. ad l. aquila. et illo ca-

si protestatio contraria actui quo ad sensum actus qui non sonet in delictum non valet neque tenet nisi fuerit vestita iusta causa. d. l. i. r. d. c. i. vbi in delicto non sufficit dicere ludens facio vel ludens feci. Si autem fuerit vestita iusta causa tunc bene valet protestatio. c. fina. r. d. c. ex litteris. j. d. homici. c. quia sepe. l. di. l. si putator. r. l. qui foueas. ff. ad l. aquil. Et ideo habetis quod ex quo dicere tu mentiris ex sensu suo sonat in delictum et iniuria et voluit Bar. in l. item apud labeonem. §. sed quid. ff. de iniur. voluit Bal. et nouissimi in l. turpia. in principio. ff. de leg. i. quod isto casu si quis dicat alteri tu mentiris cum reuerentia talis protestatio cum reuerentia non habet excusare eum quod dicatur illi dixisse iniuriam ita Bart. in l. si quis extraneus in principio. ff. de acquirere. et ita Imo. in c. ea. §. de iureiur. sed si hoc verbum tu mentiris ex iusta causa proferatur tunc bene excusaretur ab iniuria talis proferens. puta quia falso obiciat tibi quod es fur vel aliud simile poteris dicere tu mentiris nec illo casu ille dicetur iniuriatus. quia ex iusta causa dixisti. que iusta causa temperat sensum facti ut non videatur delictum. Ita Bar. et Ang. per illum tex. in l. que omnia. in principi. ff. de procur. Ang. in l. qui interrogatus. ff. de peti. here. ¶ Quamdoque protestatio fit circa actum ad tollendum sensum facti qui resultat ex presum. iuris et de iure. quod ius ita presumit et super presumpto disponit et tunc protestatio contraria facto nihil operatur. puta in casu. c. is qui fidem. j. de sponsa. sequens copula habet purificare sponsalia precedentia et ea resolvere in matrimonium de presenti. et hoc presumptione iuris. quia ius ita presumit si de iure super presumpto ius disponit si protestatio emanet quod copula non videatur facta in sensum matrimonij non valebit. ita. d. Anto. vbi prime. et in c. veniens el. ij. et in d. c. is qui fidem. j. de sponsa. et ideo videmus quod per adeptionem beneficii incompatibilis non solum renunciat quibus beneficio quod quis habebat ut in c. de multa. j. de preben. sed etiam gratie ad beneficium quam prius impetraverat de. gratie. de rescrip. illa renunciatio est sensus facti resultans ex illa acceptatione beneficii incompatibilis presumptione iuris et de iure. illo casu protestatio quod non intendit renunciare nihil operatur glo. est in d. clemen. gratie. ¶ Et ideo habetis inferre. nam produciens instrumentum presumptione iuris et de iure obligatur regulariter illud acceptare etiam contra se. c. cum olim. j. de cessi. c. cum venerabilis et ibi Imo. §. de excepti. faciunt notata in c. imputari. §. de fide instr. in l. post legatum. et ibi Bar. in principio. ff. de his quibus ut idig. in l. sicut iniquum. C. de fide instr. si quis produxerit cum protestatione quod producit in punctis et passibus facientibus pro se talis protestatio cum non adiuvatur. nisi illud instrumentum quod produceret esse instrumentum partis aduersae et a parte productum vel factum quod postea reproducat ad aliquem effectum. tunc cum ius non presumat contra istum reproducentem certe protestatio eum iuvabit. ita rota de cis. cclxxi. que incipit item licet aliq. ita Imo. post alios in d. c. cum venerabilis. in x. col. ita. d. Anto. c. cum olim. ponit. Bal. in l. i. C. ut que des. aduo. in l. i. iij. col. C. de cofes. Ja. bu. et Albe. in l. nimis graue. C. de si. instr. faciunt nota per Bal. in l. i. §. i. ff. de eden. ¶ Inferitur etiam per litem contestationem presumptione iuris. et de iure excluduntur declinatorie. c. inter monasterium. §. ti. i. l. fi. C. de excepti. illo casu protestatio de non excludendo declinatorias videtur quod non debeat aliquid operari. Sed tamen quia illa presumptio iuris et de iure fundatur super presumpta voluntate partis non autem super facto sumitur et per protestationem constat de contraria voluntate partis ideo protestatio tollit illam presumptionem iuris et de iure quod videatur renunciare declinatorijs. et sic habetis rationem. c. pastozalis. §. de excep. vbi dicitur quod per protestationem quis reservat dilatorias non obstante lit. contestatio. Et est bonus tex. quem ponderat Panoz. in ij. colum. in c. ex coquestione. supra de restitutio. spolia. voluit Bal. in l. pacta nouissima i. v. colu. C. de pact. Et pro hac ratione do vobis gl.

in terminis. in c. ex parte. infra de regul. quam ad hoc ponderat in simili. d. Anto. in c. cum. d. an. xxx. colum. vbi dicit quod licet ex susceptione habitus monachalis et portatione per annum inducatur presumptione iuris et de iure professio. hoc est verum nisi contraria emanauit protestatio in ipsa susceptione habitus. nam tunc ex quo presumptio illa fita iure propter coniecturam voluntatem per protestationem apparet cessare voluntatem. ergo protestatio impedit presumptionem iuris et de iure. Sed contra. de c. is qui fidem. iunctis predictis vbi est conclusum quod protestatio non impedit illam presumptionem que resultat ex copula. Solutio. d. Anto. vbi proxime in. xxiij. colum. dicit hoc esse speciale in matrimonijs in quibus confessio partis contra matrimonium nihil operatur. c. super eo. j. de eo quod cog. c. san. v. ro. sue. non mirum si hoc casu protestatio non operatur. ¶ Et ideo infero. d. Anto. limitationem ad notabile regulam qua dicitur quod contra presumptionem iuris et de iure admittitur probatio ex confessione partis. glo. et ibi Cy. et alij in aut. sed iam necesse. C. §. dona. an nup. in l. i. §. tibus. §. illo. C. de non nu. pecu. nam illa regula non procedit in matrimonialibus ut patet per predicta. vel aliter dicite quod in d. c. is qui fidem. speciale est ut protestatio non iuvet. quod tractatur de pacto vitando quod incurreret si protestatio valeret. nam sicut volens mori non audit. l. non tui. ff. de ap. pel. ite volens peccare non auditur et d. probiberi. c. fortitudo cum similibus. lxxvi. di. c. non iherenda. xxiij. q. iij. et lxxxiij. di. per totum peccatum enim mors est. ut habetur in c. i. j. de homi. in ca. nobis. j. de sen. exco. ideo cum per istam protestationem in copula emanata factam cum sponsa quod non intendit habere si valeret protestatio resultaret peccatum adulterij siue fornicationis. non mirum si protestatio non valet. ita. d. Anto. in d. c. veniens el. ij. Inferitur etiam ad quoniam nunquid si quis compareret coram iudice cum protestatione quod non intendit consentire in ipsum valeat talis protestatio ad hoc ut non videatur consensisse et quod istud consentire in iudice quod ius ex se presumit pedit ex voluntate partis quod ius presumit illud esse voluntatem partis consentiendi ex quo coparet coram eo illo casu protestatio valebit et tollit dictam presumptionem que ex coniecturata voluntate resultat. et ideo non videbitur consensisse. ita archi. in c. diaconi. xxiij. di. ita Ang. in l. non videtur la. ij. in l. sed et si susceperit. in prin. ff. de iud. faciunt notata per Bar. et ibi ponit Imo. in l. quidam consulebat. ff. de re iudi. Imo vltimo adco est potes illa protestatio ad excludendum consensum in iurisdictione iudicis quod si iste compareat coram iudice competenti et protestetur quod non intendit in eum consentire poterit damnari et est verus contumax ac si dixisset nolo venire. tex. et non in l. i. j. verbo contumaciter. et ibi ponderat Bal. C. vbi d. coarta. vel curi. not. Ang. qui dicit in hoc superasse quendam magnum aduocatum in d. l. non videtur la. ij. Et ideo consuluit Bal. et Ang. quod cum in coparatione dicat quod prestatur per actum quem fecerit vel faciat non intendit in eum tanquam in iudicem consentire nisi si et quatenus de iure artetur. quod per ista verba si et quatenus evitabit contumaciam. et per predicta inferitur ad id quod dicitur in mandato procuatorio constituo te procuratorem meum saluis exceptionibus. quod non bene declarat Bart. in d. §. morte. in. ix. col. et est text. in d. c. exposuit. §. de dil. Quid operetur illo casu protestatio saluis exceptionibus. nam respectu dilatoriarum ut si procurator illas omittat salve sint domino et dominus possit postea eas opponere cum reservare dilatorias possit dominus per protestationem illo casu talis protestatio saluis exceptionibus in mandato facta non mirum si reservat domino dilatorias. et hoc voluit glo. in d. c. exposuit. Et ibi ceter scrib. alias autem exceptiones et ut non teneatur per illa verba habere ratum factum procuratoris non potest per dictam protestationem effici. quod ad hoc a iure artatur ut habeatur ratum quod facit procurator ita doc. in d. c. exposuit. Quandoque protestatio emittitur in actu qui dependet ex potestate protestantis et alterius et sic cuius sensus etiam ex potestate contra

De Appellationibus

bentium dependet. et tunc si presente parte et expresse co-
 sentiente fiat vel etiam tacite isto casu prestatio impedit actum
 puta in matrimonio contrahendo prestor presente femina
 et consentiente tacite vel expresse quod trufatorie ago. et isto casu
 non inducet matrimonium. c. tua nos. et ibi notatur in c. ex litte-
 ris. j. despon. et ita est tex. i. l. obligationum substantia. s. si. ff. d.
 act. et ob. et faciunt quod dixi supra in articulo an requiratur co-
 sensus. et ibi aliqua propria adduxi. Si autem fieret prestatio absente
 vel non consentiente et tunc si prestatio est vestita iusta causa
 propter quod non fuit habitus consensus partis puta quod p. me-
 tus non est ausus prestans presenti protestari. et tunc valet pre-
 testatio et excludit actum neque actus conualecet donec du-
 rabit ista causa. s. metus. c. i. vbi casus supra quod met. causa. et
 ibi Jmol. et supra dixi in effectu prestationis. si vero non est
 vestita prestatio iusta causa et tunc si factus est certum et clarum
 prestatio nihil operatur. c. ex litteris. j. de spon. si vero factum
 est obscurum vel verba obscura puta in professione quod fit ex su-
 sceptione habitus que non est clara professio et certa vel etiam
 que fit in matrimonio contracto per aliquem nomine mutato
 puta quis nomine Petrus dicit Joannes desponsat. et il-
 lo casu prestatio preualet actui et operatur suum effectum ut actui
 deroget. ita Jmo. in d. c. i. et d. Jo. an. et alij i. d. c. tua nos.
 Quandoque prestatio fit ad remouendam partem substantia-
 lem facti et tunc in his que dependet ex animo nostro libere
 prestatio impedit. l. per seruum. s. si. ff. de usu. et habita-
 tione. vbi si testator legat usufructum detracto usu illa prestatio
 detracto usu annullat legatum usufructus. nam usufructus
 sine usu stare non potest. ex quo ergo tollit partem substantia-
 lem. usufructum et prestatio inest actui talis prestatio annullat
 actum et sic legatum. Si vero fiat in his que dependent ex
 voluntate nostra et alterius et tunc prestatio nihil operatur
 nisi interueniat consensus expressus eorum cum quibus princi-
 paliter et non secundario geritur. ita Jo. an. i. d. c. si. et ibi Do-
 stien. et alij de condi. appo. et d. Anto. vbi primum. puta sub-
 stantiale in matrimonio est procreatio liberorum. quod ad illud
 est inuentus. prestatio facta in matrimonio. ut liberos non
 habeat reijcit et nihil operatur nisi consensus expressus am-
 barum partium interueniat. nec sufficeret tacitus. Si autem
 expressus interueniret vitiares matrimonium per presta-
 tionem. iuribus supra proxime allegatis. Et ex eo quod dixi
 secundario habetis inferre quod non valet prestatio per in-
 gredientem religionem emissam in qua reservat sibi aliquid per
 prius. nam paupertas in monacho est de substantialibus. c. cum
 ad monasterium. j. de sta. mona. et non valet prestatio cir-
 ca substantialia nisi interueniat consensus expressus eius cum
 quo actus geritur principaliter. nec sufficit consensus eius cum
 quo secundario geritur. modo ex voto professionis prin-
 cipaliter cum deo contrahitur. c. ex multa. j. de voto. ergo talis
 prestatio nihil valet et interueniente consensu abbatis. et
 facit glo. in c. ij. et ibi notatur. et in c. cum ad monasterium. vbi
 per Innocen. et alios. j. de sta. mona. in c. insinuante. et po-
 nit. d. Anto. in c. rursum. j. qui. de. vel voue. in c. fina. et ibi
 Jo. an. et in alij. j. de condi. appo. quicquid dicat glo. i. d.
 l. per seruum. s. i. notatur in clemen. i. de reg. per Jo. an. i. mer-
 curia. in regula nemo potest de regulis iur. lib. vi. Quandoque
 tendit prestatio ad tollendum effectum consecutiuum facti. et
 tunc in his que dependet ex voluntate nostra clarum est quod va-
 let prestatio. d. l. per seruum. s. i. in his autem que geruntur cum
 alio tunc non valet prestatio nisi interueniente consensu illius
 us tacito vel expresse. c. i. xvij. distinctione. et ibi glo. c. dia-
 con. xvij. distinctione. Et ideo ex quo in ecclesia orientali
 continentia in ordine sacro non est necessaria ad esse ordinis sed
 administrandi. in eo. c. i. oliz. et ibi notatur infra de cleri. con-
 iug. d. c. diaconi. et notatur Jo. an. in d. c. fina. infra de condi.
 appo. isto casu si diaconus in ordinatione protestetur quod ne-
 quibit continere: prestatio episcopo tacente habebit eum
 adiuvare. d. c. diaconi. et d. c. i. s. d. Anto. Panor. in d. ca.
 cum. d. studio contradicendi reprehendit. do. Anto. dicens
 velle eum quod per prestationem predictam diaconus po-
 terit uxorem habere et non continere. quod dicit ipse esse

contra notata per Archidiaconum. in d. c. diaconi. vbi protesta-
 tio bene ipsum adiuvat ne puniatur de incontinentia. non
 tamen ut libere possit non continere et nubere. non tamen facit va-
 lere actum sed liberet a pena. et poterat tex. ibi qui dicit eos
 in ministerio tollerandos non dicit valere actum. sed credo
 d. Anto. idem voluisse quod non dicit valere actum. sed dicit
 quod prestatio protestantis adiuvabit. intelligas. la. pena. Et
 ex hoc habetis inferre esse casum in d. c. diaconi. s. in Arch.
 et ex mente Panor. in d. c. cu. d. in. vij. col. quod vbi quis pars
 gerit actum per quem posset puniri et eum gerit auctoritate sei-
 enter superiore quod illo casu excusatur gerens a pena de quo so-
 let allegari pro singulari tex. in l. si iuncta glo. in verbo si
 qua. C. de magis. c. ueni. vbi si tutor cum decreto iudicis per
 minorem precium vendidit rem minoris excusatur propter decre-
 tum iudicis. Et per predicta inferre quod ex quo dominus qui consti-
 tuit procuratorem constituit talē cuius factum ratum habeat. l.
 unica. C. de satisf. et per quem legitime defendatur alio dicitur
 retur cotumax si minus legitimum procuratorem dimittit. l. i. s. pe.
 vbi tex. ibi Bar. et Ang. ff. quod cuiusque vniuers. l. ij. s. de se-
 col. ff. de dam. infec. Panor. in c. in tractandis. s. de iu-
 ra. calu. et sic persecutiuum mandati procuratori est ut dominus ra-
 tum habet quod gesserit procurator. certe mandatum factum cum
 prestatione de non habendo ratum nisi gesta legitime per pro-
 curatorem non valebit. glo. est non. in c. relatio. xxi. q. i. voluit Lar.
 et Jmo. in cle. i. de procur. et d. Anto. et Panor. in c. si. s. de
 dil. voluit Bar. in l. que oia. ver. plane. ff. de procur. Bal.
 et Sali. in l. si procur. C. de procur. Bald. in rubrica. C. de ex-
 erci. iij. col. in l. cum mandati. C. de man. Albe. in l. si in. vij.
 col. C. de procur. Et sicut videtis quod ista prestatio est consecu-
 tiuum facti valet de consensu partis ita dictum mandatum
 tacente aduersario et non opponente valebit et tenebit. et in-
 terpretabitur ut dominus teneatur ratum habere quod sunt gesta
 sibi forma iuris communis. et non aliter. imputet enim sibi quod
 non opposuit contra mandatum. Ita d. Anto. et sequitur Panor.
 in d. c. si. Si autem consecutiuum facti pendet ex necessitate
 iuris non aut consensu partium et tunc prestatio nihil ope-
 rat. nec potest tale consecutiuum tollere. Et ideo cum hoc sit
 consecutiuum iuris ex actu receptionis in canonicum ut debe-
 at prebendam habere. c. relatio. c. cum sibi. j. de preb. ideo si in
 receptione tali fiat prestatio quod prebendam non habeat ni-
 hil operabitur prestatio. d. c. cum. d. vbi casus sibi intelle-
 ctus. d. Anto. ibi in. xxi. col. Panor. impugnare videatur
 illud intellectum. Et ideo cum omnes basilice et bona earum
 sint sub cura episcopi et hoc sit iuris consecutiuum quod resultat ex
 quo constructa est ecclesia si in constructione ecclesie pars pro-
 testetur quod non intendit quod episcopus de bonis illius ecclesie se im-
 pediat nihil operabitur prestatio. c. ij. et c. novit. vbi casus
 x. q. i. c. regenda. ea. c. a. et q. iuncto. c. oes basilice. xvi. q. v. j. et
 idem cum facto libello quod possit mutari vel emendari vel etiam
 non possit hoc dependeat ex iuris dispositione illa mutatio
 est quod datur consecutiuum iuris quod consequitur ad actum
 libelli certe prestatio saluo iure addendi vel minuendi in
 libello apposta que quotidie apponitur nihil operabitur
 ita glo. in c. iter dilectos. et ibi sequitur doc. j. de fid. instru.
 d. Anto. in d. c. cu. d. xxi. col. Panor. in c. ij. s. de libel.
 ob. Semi. in c. ab eo. de elec. li. vi. Bar. in d. s. morte. in. ix.
 col. in l. cu. procur. s. dominus circa medius. ff. de op. no.
 nun. Bal. in l. edita. et ibi Bar. in pe. col. sed Bal. in repeti-
 tione Paduana. in prima et pe. char. et in repetitione De-
 rusina in. xxi. col. C. de ede. Bal. in l. tres denunciations
 in fi. C. quo et quando iud. in l. nefennius. et ibi potest vniuersum
 effectum ff. de neg. ge Ang. in l. omnem. in aut. de litig.
 et in l. si quis intentione ambigua. ff. de iudi. Quandoque
 fit prestatio ad tollendam partem sensus facti puta in seculo mul-
 tipliciter intelligibili prout est responsio ad libellum vel in
 casu. l. i. cubiati. ff. de concubi. vbi vbi copula cum libera per-
 sona facta iuncta conuersatione potest capi in matrimonium. l. et
 libere. ff. de rit. nup. et facit glo. non. in l. sancimus. C. de fide
 ius. potest et capi in concubinatum. d. l. in concubinatu. puta et in

l. nēsenius. ff. de. neg. ge. Et istis casibus si actus depēdet
ex pte nostra valet ptestatio. d. l. nēsenius. Si xō depē
det ex pte nostra et alterius. et tūc valet. s. requirit pte
tia illius. et l. 3. d. i. c. a. s. de lit. cōte. Bar. in. l. vnica. C. de lit. cōte.
et d. Anto. vbi. s. Si aut depēdet ex iuris dispositione et
tūc ptestatio nihil operat nisi casu quo ius psumat ppter
conieturā voluntatē actus agentis. ita. d. Anto. vbi. pxi
me in. xxxi. col. per glo. in. c. ex parte. j. de reg. et faciūt nōta
in. l. alimēta. C. de nego. ge. s. l. 3. d. Anto. hic hoc mēbrū
inseruerit in hoc articulo qñ ptestatio est facta p̄ria tñ nō
meruit hic apponi. nā ad hoc vt actus dicat p̄rius ptesta
tiōi vel ecōtra tria requirunt. Primo q ptestatio et actus
circa idē fiant. ita Bar. in. d. l. i. in pe. col. C. de lit. cōte. Se
cundo q directo eundē finē et actus et ptestatio respiciāt
vt dixi. s. i. ix. q. circa intellectū. c. oliz causaz. j. de cēsi. et reitu
li Jo. an. in. d. c. in generali. in. ix. col. Tercio requiritur q
actus et ptestatio nō possint cū distinctione cōcordari. nā
nō dī cōtrariū quod cū distinctione cōcordari pōt. tē. ē cō
iuncta glo. in. c. fi. de iureiu. li. vj. in. l. fi. C. de fur. faciūt no
ta in cle. ij. de testi. et in. c. fraternitatis. s. de testi. in autē. at
q semel. C. de prob. s. qñ actus ē multipliciter interpreta
bilis et pōt interpretari fm ptestationēz pōt actus federe
distinctionis cōcordari cū ptestatione. g. ptestatio non di
cet actū p̄ria. et ideo Bar. qui cū ministerio loquitur. i. d. s.
morte. in. v. colū. dixit hūc actū sup quo ē emissā ptestatio
vt. s. ambigū nō p̄rius. C. s. d. mēbrū p̄cipale. d. An
to. ē qñ ptestatio p̄ria actui pcedit actū. et tūc dicat inten
dit ptestatio ad tollendū factū vt nō sonabit in factū et tūc
nihil opaf. ptestatio. d. l. i. bello. s. facte. d. c. ferrū. aut tēdit
ad tollēdū sensū facti vel partē substantiāle facti. et tunc si
sensus iste resultat ex dispositione iuris nō valet ptestatio
c. fi. de homi. li. vj. vbi si mādō tibi vt pcutias titium ita tñ
qñ nō occidas illa ptestatio qñ nō occidas nō tollit quin si
occideris teneas mādans de homicidio. qñ sensus facti ex
dispositione iuris resultat vt qui causaz dedit facto videat
tur factū fecisse. facit. l. qñ multa. C. ad. l. iul. de vj. faciunt
notata in. l. i. C. ad. l. Corne. de sicca. in. c. i. s. de presum. Si
āt sensus facti depēdet ex volūtate nostra mere et tūc pte
statio inuabit. d. l. qui in aliena. s. cellus. d. l. at si quis. s. ple
riqz. Si xō depēdeat ex volūtate nostra et alterius et tūc si
cōsensu exp̄ssus alterius interuenit valet ptestatio. d.
s. locator horrei. d. c. i. s. quod met. cā. fm intellectū Bart.
quē tñ vidistis. s. reprobātū. Et hoc pcedit si actus ē cer
tus et clarus. Si at actus cēt abiguus vel p̄sūptus tūc pte
statio valeret nullo adhibito consensu alterius puta in su
sceptiōe habitus et portatione q inducit p̄sumptaz posses
sionē non aut expressa ptestatio illo casu inuaret suscipien
tē habitū sine alio consensu alterius Inno. in. c. i. s. qñ met.
causa. d. Anto. vbi. s. in. xxx. col. item hoc pcedit nisi iusta
causa excusaret qñ nō fuerit requisitus cōsensu alterius
in ptestatiōe. puta metus. d. c. i. s. d. i. s. d. i. s. aut fieret sine cō
sensu alterius tunc nō valet ptestatio etiā si cōsensu eius
cuz quo secundario gerit actus interueniret qñ hoc nō suf
ficit. sed requirit cōsensu eius cū quo principaliter gerit
actus nisi iusta cā iustificet ptestationē. et ille ē intellectus
d. c. i. C. Aut ptestatio fit ad tollēdū cōsecutiūz facti et tūc
si illū cōsecutiū depēdet ex volūtate nostra tñ valet pte
statio. d. s. cellus. Si xō depēdet ex potestate iuris et tūc si
valet ptestatio. c. cū. d. i. intellectu. s. relato nisi hoc cōsecu
tiū iuris respiceret cōmodū alterius cui ille alius posset
renūciare nā tūc ptestatio tolleret cōsecutiū effectū iuris i
terueniente cōsensu exp̄ssio ei⁹ ad cuius cōmodū ius idu
cit illud p̄secutiū iste ē tē. i. d. l. fi. s. itē si p̄dixerit. nā ibi q
caupo teneat de illatis ē iuris p̄secutiū. si ptestatio fiat p
caupōnē vt nō teneat et descēdēs i eā caupōnū hūc p
testatiōi cōsentiat. qñ ad eius cōmodū ius iduxerat dictam
obligationē ptestatio illo p̄sentiente d̄rogabit obligationi cō

secutiue. qñ quilibet pōt renūciare fauori suo. Illo aut nō
cōsentiente nihil oparet ptestatio vt ibi tē. a cōtrario. Et
facit. l. i. si quis seruū. s. fi. et in. l. quoties i prin. ff. de pecul.
et ideo isert. d. Anto. vbi. s. se cōsuluissē qñ cū quidaz mer
catorēs haberēt societate et vnus ptestaret qñ nō itēdit ob
ligari ex facto talis socij et postea in p̄seuerabat i societate
eius qñ talis ptestatio eū inuabit quo minus obliget ni
si interuenisset cōsensu eius cū quo p̄beret obligatio. nā
p̄seuerado i societate facit actū p̄riū ptestatiōi cuius cōse
cutiū tēdit ad tollēdū. ptestationē. l. ne vt socius obligetur
et faciūt nōta in. l. si ex duobus. ff. de neg. ge. in. l. si vnus in
pri. ff. de pac. C. Aut tēdit ad tollēdū effectū cōsecutiū q
depēdet ex volūtate mea et alterius. et tūc si ptestatio fit cō
tra ius cōmune i eo tñ qñ dependet ex voluntate alterius
inuabit ptestatio ipso cōsentiente. alias nō. c. cuz i veteri. s.
de elec. Si at nō ē ius cōe. et tunc valet ptestatio illo non
cōsentiente dūmō fit p̄sens. puta in r̄sione ad libellūz vt. s.
dixi. Dicit tñ. d. Anto. vbi. s. i. xxxi. col. qñ ptestatio hoc ca
su nō cōprehēdet actū futurū ex itervallo et si fuerit facta
p̄ xba futurū tēpus respiciētia. qñ rōne lōgi itervalli vī re
cessisse a ptestatiōe. alle. nō. ibi p Jo. an. Sed Imol. ibi ip
suz reprobāt. qñ vbi ptestatio fit p̄ verba futuri tēporis cō
prehēdit et factū ex itervallo. l. si ita scriptū. ff. de leg. i. l. si
qñ in prin. testamētū. ff. de lega. iij. ergo male loquit. d. An
to. et faciūt que dixi. s. i. viij. qñne hoc tñ qñ dictū ē in ipo
cōtradictōe i actu multipliciter interpretabili. secus i actu
certo. qñ tūc ad derogādū i tali requirit p̄sens exp̄ssus
pea que supra sunt dicta. d. s. locator. hec oīa dixit. d. An
to. vbi. s. i. xxviii. col. pcedere pter quā in actu iudiciali.
nā tūc ptestatio p̄ria actui iudiciali pte opponēte operat
specialē effectūz qñ ptestas a iudicio repellēt quo ad illūz
actū tāquā cōtrariū nisi ptestationi renūtiauerit. et di
cit hic esse casū i fi. de quō dixi. s. i. intellectibus huius tē.
C. Tertū mēbrū ē qñ ptestatio fit post actū vt sonat i fa
ctu nō valet ptestatio. d. c. ferrū. ad tollēdū sensū facti nō
et valet ptestatio. qñ de natura sui ptestatio nō retro tra
hitur nec respicit p̄rita. l. fi. et ibi Bal. notat p̄ illuz tē. C.
de nec. ge. nisi hic sensus facti alienū cōmodū respiceret
cui posset ille renūciare. nā tūc de cōsensu eius cuius cōmo
dū respicit sensus facti ptestatio valeret et derogaret fa
cto. l. ab emptore. ff. de pac. faciūt nōta p Bal. in. d. l. pacta
nouissima. et idē dicite de cōsecutiūz facti per ptestatio
nēz tollēdo. imo idēz de parte sensus facti remouēda qñ
in actu multipliciter itelligibili ptestatio facta postactū
nihil opaf. imo actus interpretabit i potiori significatiōe nō
obstāte ptestatione postea facta. l. i. ff. si ager. vectig. vel
emph. pe. Et iō si reus respōdit libello. postea ptestat
qñ nō intēdebat litē esse cōtestatā p suā responsionez talis
p̄testatio nihil operabit. qñ l. 3. respōsiō ad libellūz possit
se hēre multipliciter. tñ in dubio vī lit. cōtestari. p nō. in. c.
vnico. s. de lit. cōte. i. c. cū ad sedē. s. de resti. spol. in. s. si ve
ro. vbi glo. nō. in autentico de exhi. et introd. re. in. l. vnica
C. de lit. cōte. ideo h casu mibi nihil valet ptestatio. Si
aut fit ptestatio ad tollēdū substantiāle facti et tunc si illud
substantiāle depēdet ex libera volūtate nostra valet p̄te
statio et derogabit actui iā facto. puta in legando ille actus
depēdet ex volūtate testatoris. si post legatū et ex iterval
lo testator p̄testet qñ nō vult deberi legatū erit ademptū
et sic valet p̄testatio. l. iij. et toto titū. ff. de adi. lega. Si
vero substantiāle facti nō depēdet ex volūtate nostra s. iuris
et tūc aut ē sepabile ab actu et valet ptestatio. l. p seruū. s. i.
vbi tē. ff. de vfu. et babi. vbi vfu fructus habet duas ptes
s. vfu et fructū. si post legatū vfu fructū testator dixerit adi
mo fructū illa p̄testatio adimo fructū faciet vt videat le
gatus tantum vfu sine fructu. C. Si vero substantiāle non
pōt separari data validitate actus immo si separetur corruē
ret actus et illo casu p̄testatio nihil valet. d. l. p seruū. s. i.
in fi. vbi vfu fructus hz duas ptes vfu. l. et fructūz s. p
fructus sine vfu cēt inutilis. ecce qñ i legato vfu fructū vfu
ē vfuqz adeo substantiālis vt non valeat legatū vfu fructus

De Appellationibus

fine vsu pone testator legauit vsufructu ex interuallo pte-
statur qd no intendit legasse vsu. talis protestatio nihil va-
let imo debet vsufructus totus hec e in effectu theori-
ca. d. Anto. vbi. s. qui subicit qd si quis casus accidat i ma-
teria ptestationu qui no determinet p hanc theoriam qd
vult resarciri danu. ¶ Secunda spes ptestatiois e phibito-
ria que fit ad prohibendu ptestatu aliquid facere. et in
ista tria mebra sut principalia fm Bar. in. d. s. morte. i. xx
iij. z. xij. col. primu. s. qd ptestatus phibet facere id ad qd
facien. tenebat. s. d. qd phibet facere id ad qd no facien.
tenebat. tertiu phibet facere id i quo nulla erat obligatio
nec ad facien du nec ad no facien. s. materia erat indiffe-
rens. Circa primu aut loquimur de ipso creditore ptesta-
te debitori suo ne sibi soluat et tuc valet ptestatio et opatur
purgatione ex pte debitoris et et constituit creditore in mo-
ra. l. ro. s. si p veditore. ff. de act. emp. l. mora i pri. ff. d. vsu.
S. illa iura no bn pbat opi. Bar. s. pro eo do. ter. singula
re et ibi Bar. in. l. col. in. l. ciuilius largiamus. ff. de mino.
vbi dicit Bar. p illu ter. qd si debitor fuit i mora qz lapsus
e terminus soluendi qd noua interpellatio creditoris pstat ei
facultate purgati. mora q alias eet ipurgabilis si noua in-
terpellatio affirmatiue facta no eet. ergo multo magis p-
testatio negatiue facta ne soluat debitor exculat. ¶ Aut
protestatio fit ab alio qd a creditore et tuc aut iusta cam no
assignat nec aliquam porsus. et tuc protestatio nihil valet.
puta protestor simpliciter ne soluas creditore tuo. l. si quis
prohibuerit. ff. de pub. l. si. ff. d. costi. pec. l. si fideiussoz. ff. d.
fid. ¶ Si vero ex primo aliqua cam s. no vera nec verissi-
mle. et tuc nihil et operat. l. h. aut in prin. ff. si cui plus quas
p. l. falc. puta pbyter denuciauit alieno pochiano ne sol-
uat decimas suo pbyterero pochiali qz sibi debent rone
alterius pochie. hic causa no e verisimilis. qd aliena po-
chia debeant alicui decime. c. ad decimas. de resti. spo. li.
vj. talis protestatio nihil opabit. ¶ Si vero ca e verissimi-
lis s. no in vera et tuc si id qd solui d. et denuciaf ne solua-
tur debitu e ex vltima voluntate. puta legatu i hoc opaf p-
testatio ipedimetu huius debiti nisi caueat p ipsuz credi-
toze. Si vo e debitu ex contractu protestatio nihil operat.
l. si. C. de petiioe hereditatis. et l. Bar. ita trafeat. Imo. in
iunior addit duos casus in quibus et in contractu opatur
protestatio. primus i. l. si quis aut. C. de positi. qui in e cor-
rectus p auteticaz ibi posita. secundus e casus i. l. si a furoso
s. i. et ibi notat glo. Bar. et ange. ff. si cer. pet. ¶ Si aut pro-
testatio fit expressa iusta causa verisimili et vera et tuc aut
illa protestatio fit ab eo qui recepit cessionem iuris alterius
debiti ad vtilitate cedentis. et tuc no sufficit expressio vere
cae. s. requirit certioratio qd ille cui fit protestatio fiat cer-
tus hac cam protestatiois ee vera. s. cessionem ee facta. l. iij.
vbi ter. C. de noua. l. nome. et ibi not glo et alij. C. que res.
pigno. not Bar. in. l. si facta. s. si heres. ff. ad tre. ¶ Si ve-
ro cessio no respicit vtilitate cedentis s. vtilitate cessionarij
seius cui fit cessio. et tuc no requirit alia certioratio dimo-
ille cui fit protestatio sciat cam ee vera et iusta. d. s. si heres
vbi Bar. ¶ Si aut protestatio fieret ab alio qd ab eo q reci-
pit cessionem. Et tuc si istius ptestatus principaliter interest
vt ptestatio seruet no requirit alia pbatio cae. puta denun-
ciat debitori fideiussoz vt nullo pacto soluat creditore qz
bz exceptione s. eu puta pacti de no petedo vel aliam. ecce
qd protestatis. s. debitoris interest. principaliter ne fideius-
soz soluat illo casu protestatio valet ca expressa s. no pro-
bata nec certiorata. ita e ter. in. l. si fideiussoz. in prin. ff. ma.
¶ Si vero protestatis principaliter no interest et tunc pro-
testatio si fiat a iudice valet absq alia certioratioe cae du-
modo exprimat ter. e no. in. l. si. ff. de lege comiss. ita etiaz
Jo. an. in. c. i. j. de cels. vbi nota. puta si iudex prohibuerit
ne tu soluas tali creditore tuo qz e bannitus vel alia iusta
ca absq alia certioratione. valebit protestatio. et tunc debe-
bis parere. qd dixit Imol. notan. et propterea ita ee deci-
sus pp magna psumptione que e pro facto iudicis. l. ij. C.
de of. iudi. q male. c. i. pntia. s. de renu. ¶ Si vo fiat a pte

tm et tuc i iudicio nihil valebit protestatio nisi expressa ca
ita Bar. in. l. si. in. xi. oppositioe i. v. col. C. d. edi. diui. adri.
tol. vbi dixit qd si i iudicio protestor ne aliqd fiat s. me vel
in iudiciu meu talis protestatio nihil valet nisi fiat cum
ca et faciunt nota in. c. bone. s. eo. Siue et fiat extra iudiciu
requit expssio cae. vt. s. dixi p. l. si quis prohibuerit. ¶ S.
punctus stat nuquid teneat credere protestati vltra pdi-
ctos casus. Et certe ex quo principaliter eius no interest di-
xit Bar. qd no nisi sciret ipe cam ee vera. l. si maior. C. de re
scin. ven. l. ij. vbi caus s. vnu intellectu. ff. qd falso. tut. auc.
¶ Sed punctus stat nuquid requirat probatio protestatio-
nis facte ipsi q se p ea excusat puta debitor excusat se q no
soluit pp protestatione sibi facta a creditore. quo casu va-
let vel facta a iudice vel ab alio expssa ca et pbata. vel ab
alio expssa ca cuius cam ipse sciebat veram qualiter p-
babit ista protestatione. et an debeat ea probare. Bar. i. d.
l. si quis cu aut. et q probari teneat. s. sufficit iuramentu ip-
sius debitoris. ita Bar. p illu ter. Bal. ibide et prius dices
qd hec protestatio prohibitoria d. in scriptis fieri. et id et p
protestante probatoz p scriptura. s. producendo protesta-
tionem scripta. no obstat ter. ibi du loquit de iuramento qz i
telligitur respectu purgade consciencie ipsius depositarij q
ipse dolo no retinuit depositu. tuc cu sit hoc de depedenti-
bus ex aio bn sufficit iuramentu. glo. in. s. alie insti. de act.
i. c. pposuisti. l. xij. di. S. quo ad facien. fide de ptestatio-
ne no dicit ibi ter. sufficere iuramentu. ¶ Aut fit ptestatio
ad phibedu ne fiat id qd phibitus facere tenebat. Et tuc
aut phibitus nulla iusta cam habuerit existimandi se pos-
se facere id qd omnino erat phibitu et illo casu opaf pte-
statio. l. phibere in prin. ff. qd vi aut clam. puta fit tibi pro-
testatio ne aliquem offedas. oio debes scire hoc ee phibitu.
io ptestatio de facili opaf effectum. ¶ Aut phibitus hebat
aliqua iusta cam existimandi se no phibitu. puta bannitus q
pot i pme offendi ex forma statuti. vt no. p Bar. i. l. iij. s.
transugas. ff. ad. l. cornel. de fidei. et i. l. a missione. s. q de-
ficiut. ff. de capi. di. protestat volenti offedere ne illu offen-
dat. et tuc ex quo phibitus bz iusta caz existimandi sibi p-
missu offedere bannitu talis protestatio nihil opaf nisi
bannitus expserit caz quare no d. offendi. puta qz dicat se
rebannitu. et illo casu sola expssio cae si sufficeret nisi certio-
ref phibitus de veritate cae. qz in dubio psumit s. ban-
nitu. l. no oes. s. si. ibi ter. vbi no credit de re mili. ff. vel ni-
si constaret ipsuz phibitu certu ee de veritate cae prote-
statiois. Et id dixit Bar. vbi. s. q caute faciet banniti si faci-
ent se pnuciari qn rebannunt rebannitos ee p iudice. vt sic
d. exepcioe bani possit facere fide vel ipsa exepcioe a ba-
no faciat pferibi et publicari vt publice inotescat. c. i. i arg.
s. de postu. pla. l. si pupillus. s. pferbere. ff. de insti. alias
iste poterit ipse offedere bannitu si obstate ptestatioe. Su-
bicat tñ Bar. posse dubitari an isti offedeti possit imputari q
re no inuestigauit an iste sit rebannitus et arguit q sic p ter.
i. l. qui i alterius. ff. de re reg. iur. vbi actori imputat quare
no inuestigauit natura cae sup qua agit. Sed in veritate il-
lud nihil stringit. na loquit arg. Bar. i casu i quo ius nec
presumit pro nec s. nos loquimur qn ius coe psumit pro
offendente et contra offensuz. l. s. bannitu. d. l. non omnes. s.
si. nec psumitur absolutus et quid sibi imputet si e abso-
lutus quare non fecit soleniter fieri fm clausulas pdictas
aut p iudicem aut p proclama. Imo. hic restringit dictum
Bar. q ita demu possit offendi no obstate ptestatioe ba-
nitus et et occidi qn no posset capi et detineri. S. si posset
capi cu p captura si consultus offense recipublice vult q non
possit occidi nec offendi ex quo iterea donec stabit captus
poterit costare de exemptione bani. sed si capi non possit
vult q possit occidi. Et pro eo facit ter. no. in. l. si seruus.
et ibi notat Bar. et Bal. C. de his qui ad eccle. confu. vbi si
familia potestatis bz in pcepto aliquez capiendi et ille no p-
mittat se capi licitus e eu pcutere et offedere. et ita Bal. in
l. addictos. C. de epis. audi. Et ita Bal. in. l. ab executione.
C. quoz appell. no recip. in. l. quacunq. s. i. et in. l. que ad

modū. in prin. ff. ad. lacquil. in. l. i. C. q. accusa. i. l. i. C. d. ex
hi. re. in. l. i. C. vnde vi. in. l. euz q. duas. C. de adult. et facit
p. Jmo. glo. nō. quā ipse allegat in. s. si xō qdaz iurent in
xōbo factū in autētico de exhi. et intro. du. rei. vbi ex fuga p
sumit p. fugitiuū. facit glo. in. l. cornelia. et qd ibi nōt Bal.
pillā. gl. ff. ad. fille. vbi p. stando cautioez quis releuat de
carceribus semel fugitiuū nō pōt vti illo beneficio fidei
iussorū dandoz. ¶ Tertiu est mēbrum qñ phibet facere
id ad qd nō tenebat nec faciendū nec nō faciendū. Et tūc
si illud qd phibet vsqz adeo depēdet ex ptate ipsius pte
stantis qd sola volūtatē eius sit illicitum et tunc protestatio
operat. l. diuū. ff. de seruit. vr. p. d. l. iij. in prin. ff. de acqui.
re. do. s. melius in. s. apud. et i. l. i. C. d. neg. ge. puta ingre
dior alterius fundū cā venatōis sola volūtatē dñi phiben
tis sit illicitū: valebit protestatio qñ dñs ptestatur ne suū fun
dū ingrediari. ¶ Si xō id circa qd sit protestatio sola vo
luntate ptestatis nō sit illicitū aut honeste nō poterat huic
ptestanti pareri. et hoc casu nihil operabit protestatio. l.
quitus. ff. man. et iō si fideiussor ptestatus fuerit creditori
suo qd nō soluat debitori talis ptestatio nō adiuvat si credi
tor tenebat numerare. puta rōne p. ctus pcedentis dotis
vel similis. vel et si creditor de honestate nō poterat re
trahi quin numeraret. qz iam mutuo daturū se p. miserat
quo casu nō mutata qualitate debitoris nō hz iustā cāz nō
numerādi. l. si creditores. de priuileg. cre. l. cū quis. s. i. ff. de
solu. secus si de honestate posset creditor reculare ne nume
raret. nam tūc hz ptestatio primo casu nō iuuat fideiussorē
hoc tñ casu iuuabit. Ita d. intelligi glo. i. l. titius. ff. de pecu
ra. ita Bar. i. l. si fideiussor. ff. d. fid. et i. d. s. morte. i. xij. colū.
¶ Si aut ptestationi potuit de honestate pareri. Et tūc si
fit nō expressa cā nihil valet. l. si maior. C. de rescin. ven. l.
tutor. ff. de minor. Si fit cū cā expressa et tūc quādoqz ta
lis cā respicit factū ptestatis de futuro fidēdū et tūc opat
ptestatio. qz ptestatū seu phibitū iducit doli p. sumptio
tex. ē in. l. denūciasse. in principio et s. qd ergo. ff. de adul.
Et iō si protestor tibi ne alienes fundū qz intēdo eū vēdi
care vel ius pretēdo sup eo hyp. p. thece. Ecce qd cā pēdet
de futuro talis ptestatio si alienauerit hz inducere qd do
lo videris alienasse. ita notatur i. l. fulcinius. s. i. ff. ex q. ca.
in pos. ea. in. l. vtiqz cū. l. seq. ff. de re. ven. faciunt nōta in. c.
i. s. de alie. iud. mut. ¶ Quāqz cā non depēdet de futuro s.
ex facto de p. terito et tūc qñqz ptestatur ille cuius p. cipia
liter non interest iō ptestatio nihil opabit. l. iij. fm vñ in
tellectū. ff. qd fal. tu. auc. Et iō illo casu d. ptestas facere cō
stare veritatem cāc. et ita opabit ptestatio nisi essemus in
casu i quo sola sciētia nō sufficeret vel veritas sola cāc vt i
l. iij. C. de noua. in. l. nomē. C. que res pigno. nā illo casu ni
hil operaret ptestatio. qz sola certioratio nō sufficit. ita pō
derat p. prio casu tex. Bar. in. d. l. i. ibi merito credi nō de
buit qd si d. buisset merito credi oparet ptestatio. ¶ Quāqz
fit ab eo cuius p. cipaliter interest et tūc respectu phibiti
et alterius nihil operatur ptestatio. d. l. iij. puta protestor ti
bi ne p. has cū alio tutorio nomine qz ē falsus tutor respe
ctu ipsius tutoris et tui phibiti nihil opabit protestatio
ita glo. intelligit illā. l. iij. in. l. si fundū. C. de re. vēdi. respec
tu aut phibiti et ptestatis et si protestans tractat de lucro
nihil opatur ptestatio. sic intelligit. d. l. iij. fm aliūz intelle
ctum. et ibi notat Di. Si vero tractat de dāno. et tunc opat
ur ptestatio cōtra phibitū vt dolo videat fecisse. l. ait p
tor. s. si qz particeps. ff. de his que i frau. cre. notat. in. d. l.
fundus. Predicta procedūt qñ phibitus phibet gere
re actū quē iure suo gerit. S. qd de actu quē gerit iure al
terius. puta vt pcura. alterius. et illo casu distinguit Bar.
Si protestatio fit a domino indistincte opat qz reuocatio
mādati ē libera i volūtatē dñi nisi fiat post l. t. cōte. qz tūc
requiritur cā. c. ij. de pcura. li. vj. l. que oia. et l. ante litē cū
seq. ff. de pcur. h. in. c. ex parte decani. s. de rescrip. an. c. ex
insinuatione. et in. c. mādato. s. de pecu. Si vero fiat ab alio
qz a dño et tūc si hz spāle mādatū a dño videt phibitū
se dñs. c. qui p. aliū. de reg. iur. li. vj. l. ita tñ. s. gessisse. ff. de

admi. tu. tñ de hoc spāli mādato d. in protestatiōe phibi
toria facere fidē. alias phibitus nō tenet credere s. Bar.
p. nōta. in. l. qui i alterius. ff. de reg. iuris. in. l. si quis iſcia
tus. ff. de positi. Si aut hz mādatū generale et a dño et non
spāle et tūc regulariter nō valet eius ptestatio. fallit si noua
cā verisimiliter ignorata a dño supuenisset reuocādi hūc
procuratorē. nā tūc ptestatio prohibitoria huic procura
tori facta valet et t. dūmodo in ea exprimat cā. l. si homi
nē. vbi tex. nō. ff. man. faciunt nōta in. d. c. ij. si aut nō hz ali
qd mādatum et tūc nō tenet credere. arg. d. l. iij. ff. qd fals.
tu. auc. faciunt nō. i. d. c. ex insinuatione. ¶ Et ex predictis
habetis elicere fm Jmol. in. d. s. morte. tres intellectus ad
d. l. iij. primus ē qd ibi ptestatio prohibitoria fuit facta ab
eo cuius p. cipaliter nō interest non valet. Secundus ē
intellectus qd ibi nō valet protestatio quo ad phibitum et
aliūz qz ptestatē. Tutorē qz nō obstat. d. protestatione
poterit agi qz tutorē falsū. ita glo. i. d. l. si fundū. et h. duo
satis cōgruūt illi littere. Tertius ē intellectus qd ibi prote
stas tractabat de lucro captādo iō nō opat i fauorē suū
protestatio dato qd eius p. cipaliter interest. et h. Bar. vbi
s. dicat quālibet lec. sibi placere tñ hic tertius intellectus ē
diuiniatus. ¶ S. ope p. cū ē scire nūquid posito qd prote
statio phibitoria opetur effectus vt dictū ē in aliquibus ca
sibus nūqd protestato sit succurrūz aliquo remedio qd p
testantē si repiat cāz non fuisse verū pp quā protestat. Et
dicite ex mēte Bar. qd dat actio in factū qd ipsūz protesta
tem ad interesse quatenus mea interest nō fuisse phibitūz
p. cū. l. i. s. i. et l. si. ff. de co. p. que fac. erit. imo si protestas nō
eēt soluendo iusta ē cā p. cū in integrū restitutionez ad
uerfus lesionē causatā ex sua protestatione dato qd hec re
stitutio alienū icōmodū ēt respiceret. d. l. si. vbi tex. et faci
unt nōta in. c. ij. et i. c. ex litteris. s. de in inte. resti. ¶ Sed p
quez d. fieri talis ptestatio an p. procuratorē fieri poterit
et dic qd sic hz Bar. et alios. l. phibere in p. inci. q. vi aut
clam. nec requirit spāle mādatū regulariter nisi i casib.
spālibus. ita Bar. post glo. et ibi vñ casus spālis in. l. i.
in p. i. ff. de lib. ag. ita Bar. et latius Jmol. in. l. de pupillo
s. qd procuratoris. ff. de ope. no. nunc. et vñ casū spālez. s.
proie posui. ¶ S. nūquid p. negociorū gestorē poterit fi
eri illa ptestatio. Et dicite ex mēte Bar. qd aut ex pte pro
testatis nō sufficit protestari s. requirit qd certiorer prote
statum vt in casu. l. iij. de noua. et in. l. nomē. C. que res pi
gno. et isto casu nō sufficit qd fiat per negociorū gestorē. sed
d. hēre mādatū imo et fieri fides d. de mādato arg. nota
torum in. d. l. qui in alterius. et in. d. l. si quis inficiatus. faci
unt nōta per glo. in. cle. cām de elec. Si vero ex pte prote
statis certioratio nō requirit et tūc pōt fieri per negociorū
gestorē. Et ideo videmus in simili qd protestatio incitato
ria cum regulariter certiorationē nō requirat vt. j. videbi
mus ad cōstituendū i mora pōt fieri per negociorū gesto
rē. tex. ē in. l. si quis solutio. s. i. ff. de vsur. quez pōderat ad
hoc Bar. et ibi alij i. l. si seruū. s. nūc videamus. ff. d. verb.
ob. ¶ S. nūquid procuratori sufficit fieri protestationē
istaz. et dic qd sic vbi dñs non ineniat. l. aut qui aliter. s. et si
forte. ff. qd vi aut clā. imo ē negociorū gestorē et colonis
sufficit. l. pro here. i. p. i. ff. qd vi aut clā. tñ si fieret in p. ſetia
dñi et sic ex quo habet copia eius valeret protestatio facta
procuratori tex. ē nō. s. glo. ibi i. l. si dictūz. s. si p. nte. ff. de
euc. quē ad hoc pōderat hic Jmo. iunior. si xō nō fieret i
p. ſetia dñi tūc ante oia requirēdus ē dñs anteqz veniatur
ad procuratorē. d. s. at si forte. ita Jo. an. i. d. c. i. generali.
et s. retuli. faciunt nōta p. Jo. an. et alios i. c. fi. et i. c. cāz. s. de
dolo et cōtu. i. cle. cāz. de elec. et ē i. c. fi. s. de eo qd mit. i. pos.
p. Bar. in. l. iij. s. p. etor. et in. l. quamuis. ff. de dam. infec. i.
l. meminerint. C. vnde vi. ¶ Sed quādo d. fieri illa pte
statio dic qd d. fieri an actū quē itēdit phibere nō aut post
actū fm Bar. l. si pecuniā. s. si quis dederit. ff. de condi.
ob. cām. ¶ Sed quādo finiet dicite qd ē ppetua fm Bar.
et iō nec morte ptestatis finitur arg. notatorū i. l. si intra
C. de non nume. pecu. tamen quatenus dixi qd sufficit fie

De Appellationibus

ri buiusmodi pteftatione pcuratori hoc e' xuz nisi vbi re
quiritur plena noticia q' tuc dñs nō dicif hēre plenā noti
ciā per denūciationē factā pcuratori. glo. e' in cle. cām. in
xbo appellatū de ele. quā ad hoc pōderat Ludo. i. d. s.
morte. Et predictū articulū intelligite fm nōtata p Bar.
in. l. i. s. si pcura. ff. si quis ius. dicē. nō ob. i. iij. col. per La.
no. in. c. i. an si. car. s. vt lit. nō cōte. z fm theoricam iuriscō.
in. l. apud celsuz. s. q' sitū. cū seq. ff. de exceptio. dol. ¶ Ter.
tia ē spēs pteftationū que icitatoria vocat. z bec fit quā
doq' ad icitādū illū ad qd quis ē obligatus siue tenet qñ
q' vt faciat id ad qd nō ē obligatus. qñq' vt faciat id ad qd
nō faciendū tenet. puta vt delinquat. ¶ Circa primū aut
fit pteftatio vt faciat quis illud ad qd tenet ex facto alie
no. puta heres ex facto defuncti z tūc d' fieri cū expressio
ne cāc ostēdendo ipsi pteftato instrumenta siue iura ip
sius pteftantis vt certus reddatur ad qd tenet. l. qui in
alterius. z ibi nō. ff. de reg. iur. l. si quis inficiatus. ff. de po
sti. l. iij. C. de noua. l. nomē. C. que res pigno. cle. causaz de
elec. ¶ Aut fit vt faciat id ad qd tenetur ex facto suo. z tūc
aut ista obligatio ad faciendū nascitur ex aliquo facto ex
trinsēco velleuentu conditiōis extrinsēcus. puta venditor
tenetur defēdere rē emptā z cōseruare emptori si sibi mo
ueatur lis ab alio de dominio rei empte. ecce q' obligatio
nascitur ex facto suo veditoris q' veditit sed ad faciendū.
obligatur. s. defendēduz emptorē ppter factū extrinsēcu
z. l. lité motā ab alio. c. si. s. de cōtrahē. empt. z ven. z illo ca
su debet pteftari cum expressione cause ostēdendo ip
si venditori citationē z libellum sibi missū ab alio in pu
blica forma z ei copiā dādo elemē. causaz z ibi glo. in fi.
de elec. faciunt notata in. d. l. qui in alterius dum loquitur
de fideiussore. z in. d. l. si quis inficiatus. z vsq' adeo debz
expimi vt isce reddatur certus de qualitate litis mote z
sic possit se defēdere. l. si. s. i. C. de bo. auc. iud. pos. ¶ Aut
obligatio nō cōmittitur ex facto extrinsēco velleuentu con
ditionis extrinsēcus de qua siue de quo possit certificari
clare per instrumentū ipse pteftatus puta q' cōmittitur
obligatio per mortē alicuius. puta q' promisi dare centū
post mortē Nachometi turcorū regis mors nō probat
per instrumenta vt habetur in. c. in pñtia. j. de sponsa. in. l.
ij. s. si queratur. ff. quē ad. test. ap. isto casu si tu denūciaue
ris mihi vt solua centuz promissa pp mortē ipsius turchi
debes me certificare hoc factum esse certe purificatū q' il
le sit mortuus. z q' super his nō sunt instrumēta sufficiet
q' tu me certifies per testes vel homines de hoc informa
tos quibus verisimiliter debui credere ar. l. qd te. ff. si cer.
pet. ¶ Aut obligatio non nascit ex aliquo facto extrinsēco. z
tūc q' in facto pprio nō tollerā ignorantia. c. ab excōica
to cū vulgaribus. s. de referip. ideo pteftatio vt mihi sol
uas cōstituet te i mora absq' alia certificatiōe debiti dum
modo p congrua verba cōgruo loco z tēpore fiat. l. mora
in prin. ff. de vsur. bec ē theorica Bar. in. d. s. morte. in fi.
cart. ¶ Ludo. de roma reprehēdit Bar. in secūdo mēbro
dū voluit q' emptor vsq' adeo d' certificare venditorem
de lite mota q' d' sibi mittere instrumēta publica. s. citatio
nem z libellū litis mote in forma autētica: quia dicit ipse
qd imo sufficiet denūciari litē motam per glo. in. d. cle. cāz
in fi. dūz ibi glo. dicit tutū esse q' in publica forma denun
cietur z mittatur instrumēta fm formā illius cle. si tutum
ergo nō necessariū. adducit et glo. in. l. titio fundus. ff. d. cō
di. z demō. vbi homini fide digno d'z credi. mō quilibet p
sumitur bonus. c. si. cum similibus. s. de psump. ergo em
ptori simpliciter denūciant debet credi. z p eo possit ad
duci tex. in. l. si cūz qd. C. d. euic. z etiam oīa iura que dicūt
vnditori denūcian dū esse. c. si. s. de cōtrahē. emp. vbi ni
bil dicitur q' debeat mittere publica z autētica documēta
de lite mota. ergo legis latorē nō emendabimus. c. ad au
dien. j. de decimis. ¶ Vos dicite opi. Bar. esse tenendūz
z et tenet idē Bar. in. l. empti. Et Ang. in. l. emptor. l. j. di
cat ibi cōsuetudinē nō seruare. C. d. euic. Ang. z Imo. in
l. in executione. s. in solidū. z in. l. cūz ex causa. ff. de verbo.

ob. nec obstant cōtraria. quia per dictam cle. cām tollūt
in fi. dum tex. vult formā illam intimationis in alijs casu
bus eē seruandā in quibus requiritur denūciatio. z ideo
dū glo. ibi dicit tutū d'z intelligi. s. ad validitatē actus. non
aut ad cautelā. q' alias esset cōtra tex. ibi. ¶ Nō obstat glo. i
d. l. titio fundus. q' pcedit vbi a iure nō requirit alia for
ma fm subiectā materiā. qd p'z in simili in. l. ij. ff. qd fals. tu
to. auc. iunctis his que dicta sunt in secūda specie ptesta
tionis. ¶ Sed opere precii ē scire que sint illa cōgrua ver
ba per que d'bet fieri pteftatio incitatoria. z dicite cōgrua
esse ea que cōtinēt incitationē ad illud faciendūz sup quo
tēdit pteftatio. z hoc ē necessitate xba cōtinere d'bet vt i
citant ad illud ad quod fit pteftatio illud exprimēdo. pu
ta emptor vult q' veditōr veniat ad defendēdu cū aduer
sus litē motā sup re empta. pteftatio debet specificē
hoc cōtinere q' veniat ad defendēduz. nec illo casu suffice
re denūciare litē motā. q' per hoc nō icitatur ad aliquod
faciendū. ita Bar. vbi. s. per tex. in. l. i. z ibi idē Bar. C. de
pericu. z cōmō rei ven. in. l. si pmutationis. C. de euic. Et
ideo infert Bar. q' l'z venditor sciat litē esse motāz q' tñ ad
hoc vt emptor possit agere de euictione d'z venditori pro
testari vt veniat ad defendēduz q' pteftatio incitatoria
hoc casu requirit. nō aut sufficiet certificatoria. z ex quo scit
litem motā beneclay ē nō esse necessariā certificatoriā pro
testationē per regulā eū qui certus ē amplius certiorari nō
debere de regu. iur. li. vj. l. i. in fi. ff. de act. empt. tamen ex
quo pteftatio ista fuit vt veniat ad defendēdu z sic ad aliū
effectum q' vt simpliciter sciat iō requirit denūciatio vt
veniat ad defendēduz licet sciat. z pro hac opi. facit tex. in
c. si. j. de cōtrahē. emp. ibi vt rem venditam sibi defende
ret nūciare. Et pro hac opi. facit glo. in. d. cle. causam. in fi.
que hoc tenet glo. in. l. auctor. C. de euic. notat Bar. in. l. de
nūciasse. s. i. ff. de adul. z et Bar. in. d. l. i. C. de pi. z cōmo.
re. in. l. ij. s. voluntate quicquid ibi dicat Imol. z Lu. ff. so
lu. ma. Bal. in. d. l. i. C. de pericu. z como. licet cū distinctio
ne loquamur Bal. in. c. si defend. vassal. fuer. interpel. in
vsu. seu. tenet Ange. z Imo. i. d. l. in executione. s. i. solidūz.
Imo. in. c. cū inter vniuersas. s. d. elec. do. Anto. in. d. c. si. z
ibi Lardi. z Panor. z p hac opi. facit qd notat Bar. i. l. q
absentē. z ibi ē tex. ff. de pcura. vbi ē si pcuratorio nomi
ne emptoris fuerit denūciatū venditori litē eē motā. tamē
vnditor nō tenet venire ad defendēdu nisi appareat
de mādato denūciantis vel promittat de rato. ecce ergo q
liter nō sufficiet sola scientia ad hoc vt venditor teneat ve
nire. Et cūz hac opi. in effectu trāsit Ang. in. d. l. emptor. z
voluit Jo. an. in addi. ad Spec. i. ti. de emp. z ven. s. si. x. s.
fi. quem allegat z sequitur Ludo. in. d. s. morte. Contra
riā opi. tenet glo. in. d. l. i. in verbo adesset. tenet glo. z ibi
Li. z Pe. in. d. l. emptor. tenet Imol. in. d. s. morte. tenet
Imol. z Lu. in. d. s. voluntate. z et Imol. i. d. c. si. z Pau
lus de alegza. in repetitiōe illius. c. Et Imo. in. c. cūz. Ad.
ferrariē. s. d. consti. tenet Bal. in. l. i. C. de pic. z como. vbi
dixit q' sufficiet emptori denūciare venditori litem motā
ergo ex quo ipse iam scit de lite mota amplius nō debet
denūciari. Et p hoc adducit Imo. tex. in. l. si cūz questio.
C. de euic. vbi solū denūciat litē esse motā. s. tñ possit res
ponderi q' supplet per alia iura in qbus fit mentio q' ve
niat ad defendēdu. ¶ Facit ergo regulā q' emptor te
net denūciare veditōri et sciēti litē esse motā ad hoc vt
incitet eū ad defensam. ¶ Ludo. in. v. s. morte. Tres assi
gnat fallētias que fuerūt Bal. in. d. l. i. C. d. pic. z como. re.
ven. z duas ipse addit. ¶ Prima ē qñ emptor ē talis pso
na p quaius interpellat z debitorē suū in mora cōstituit
ipso iure. puta mīor. vel ecclesia. l. i. mīnoz. z ibi nō. C. in
q. cau. i. integ. re. nō ē nec. tūc ius ipso iure interpellat p mi
nore vel eccle. q' rē emerūt vt veditōr veniat ad litē defen
dēdu. nō alia pteftatio nō requirit. ¶ Secda ē fallētia qñ
veditōr i dolo xstatus ē q' sciēs litē motā habēs instrumēta
fundamētalīa penes se ea occultauit. l. iul. idē iul. l. titius i
arg. ff. d. act. emp. Et isto casu nō requirit alia pteftatio q'

venditorem. Sed tenebitur de eui. et si non fuerit ptesta-
tum. **T**ertia est quando venditor sciens rem alienam
vendidit. nam semper tenetur de eui. absq. alia pro-
testatione. immo et re non eui. emptor poterit agere ex
quo ille vendidit rem aliena sciens. **t. ex. e. n. o. in. l. seruus.**
S. si sciens. ff. de act. empt. p. d. r. ad hoc per Bart. in
lat. qui natura. S. qui me absente. ff. de neg. ge. Et Bal. in
libera. circa fi. C. de sent. et interloc. om. ind. Quarta
est limitatio quando inter emptor et venditorem. ita con-
uentum est vt venditor teneatur ad defensam sine alia p-
testatione. t. ex. e. n. o. in. l. berenius. in prin. ff. de eui. que
ponderat glo. ad hoc. in. d. l. i. Quinto fallit quando no-
torium esset q. venditor nullam defensionem facere potuif-
set plusq. fecerit emptor. nam et si non denunciauert pote-
rit tamen agere de eui. contra venditorem. glo. e. n. o.
in. d. l. si cum questio. in glo. pe. in. l. si ideo in prin. l. recte
ponderanti posset adduci in contrarium. ff. de eui. facit
t. ex. in. l. i. S. occisorum. ff. ad sille. ibi quotiens faciunt q. di-
xi in. c. cum sit romana. S. eo. et hoc tenet Fulg. in consulen-
do. vt ipse refert. et Imo. iunior allegat Fulg. dicentem se
ita consuluisset in. d. l. emptor. alias audiui allegari Fulg. i
d. l. emptor. dicentem ibidem se consuisse. In contrariis ta-
men multum stringit t. ex. et ibi et Bar. quem alleg. d. Ale.
in. l. emptorem. in prin. ff. de ac. emp. Sexto fallit qua-
do venditor qui non vult teneri de eui. q. sibi non e-
denunciatum nullam iusta defensionem adducit propter
quam potuisset adiuuare emptorem. nam tunc absq. alia
denunciatioe pmissa emptor de eui. agere poterit: q. z
frustra expectatur conditio cuius eventus nihil operatur
l. gallus. S. eius. ff. de lib. et postu. c. cum contingat. S. de of-
fi. dele. ita Imo. in. d. c. fi. j. de p. h. emp. Septimo fallit
qn. venditor fuisse prius in iudicio qn. mouebatur lis p. em-
ptorem. nam tunc absq. alia denunciatione poterit agi p.
eum de eui. glo. est nota. in. l. si dictum. S. p. te. ff. de
eui. quam ad hoc ponderat Bal. in. d. l. libera in. i. col. in
l. si. in. ij. col. C. de vsur. re. ind. et potest esse ro. nam ex quo
est in iudicio tanquaz assistens liti potuisset suas defensio-
nes producere iuxta glo. n. o. in. c. ij. circa. fi. d. procur. li. vj.
Et ponit Ang. in. l. si suscepta in principio. ff. de inoff. test.
faciunt nota in. c. penul. S. ti. i. Ideo ex quo suas defensio-
nes non producit est quod ei imputetur. non miruz si ma-
gis de facili tenetur absq. alia protestatioe. Octauo fal-
lit si ipse venditor latitet vel no. appareat vel alio modo im-
pediat ne denunciatio sibi fiat. nam tunc absq. alia prote-
statione tenebitur de eui. t. ex. e. n. o. in. d. S. si presente. i. vlti-
mo responso. et ideo dixit Bal. in. d. l. libera. q. vbi no. est
cui fiat ista protestatio incitatoria excusatur emptor absq.
alia protestatione nec de impedimento nec de alio. et e. ele-
gans dictum q. regulariter impeditus debet ptestari de
impedimento saltem glo. in. c. i. et in. c. sin. aut. S. d. rescrip.
notat Bar. in. l. ij. S. sed et si quis. ff. si quis cau. et dicam in
c. fi. eo. et hoc voluit glo. et per illum t. ex. in. d. l. i. C. de peri-
cu. et como. Sed nunquam sufficienter verba implicita ad
hanc protestationem puta ad interpellandum debitores
vt soluat an sufficiet dicere indigeo illa pecunia. Et con-
cludit Bar. q. sic in. d. S. morte in antepe. col. dum se remit-
tit ad notata in. l. etia hoc modo. ff. de leg. i. vbi hoc tenet
et tenet ibi Bal. et Imo. et alij. tenet Bar. in. l. si quis mihi
bona. S. sed si quis mandauerit. ff. de acqui. her. habetur
i. c. i. S. d. seu. iter dñz vass. fuer. cotro. et i. v. seu. Ang. i. d.
l. mora. in prin. ff. de vsu. et ibi ponit quid si post huiusmo-
di verba debitor respondeat verba nugatoria vel a plaudi-
toria. an videatur purgasse moraz. Sed quis erit locus
congruus et dicit glo. in. d. l. mora. in prin. q. locus ille est
congruus in quo pars potest coueniri vt soluat seu faciat
id ad quo incitatur. et ideo si alibi coueniretur q. vbi pro-
misit soluere vel alibi fieret protestatio incitatoria cum in
dubio protestatio vt soluat si aliud non apparet intelliga-
tur vt ibi soluat. ideo talis protestatio nihil operatur quia
non congruo loco videatur interpellatus arg. l. si cu dies.

S. si arbiter. ff. de arbi. ideo modus e. vt vel in loco vbi sol-
ui d. z interpelletur siue ptestetur. vel si alibi hoc faciat con-
ferat verba executiua solutionis ad locuz vbi d. z solui. l. si.
ff. de offi. prefec. vrb. puta debeo tibi soluere mediolani re-
cta erit protestatio incitatoria facta papie si me interpel-
las vt mediolani tibi solua. d. l. si. Sed opere p. ciu. e. sci
re nunquid qn. alibi cofertur executio et protestatio fit vt
alibi soluat debeat inferri locus loci. puta protestor vt mi-
hi soluas Mediolani i canonica sancti Ambrosij. An ve-
ro sufficiet protestari vt soluas Mediolani et dicite q. si p-
testans Mediolani h. domicilium non requiritur q. ali-
ud exprimat nisi Mediolani q. subintelligitur locus loci
sin. loco domicilij protestantis. l. itez illa. et ibi notat Bar.
in simili. ff. de consti. pec. faciunt notata per Bal. in. l. si. C.
de condi. infer. in. l. vsuras. C. de solu. in. l. i. minoruz. et ibi
late per Li. C. in quib. cau. in integ. rest. non e. nec. Si aut
protestans non habet Mediolani domicilium tunc debet
exprimere locum loci puta Mediolani in hospicio putei.
et debitor red datur certus vbi debet inuenire istum credi-
tozem ne supplantetur per hanc protestationem. l. aut q
aliter in prin. et S. i. in simili et ibi notat Bar. et Ange. et
notat et in simili in. l. i. et in. l. si. ff. q. vi aut cl. hec sunt de
mente Bar. in. d. S. morte. in antepe. colu. Quod tem-
pus dicetur congruum dicite h. Bar. in. d. S. morte. illud
tempus esse congruum in quo pot. actus super quo fit p-
testatio expediri. Et ideo si actus e. iudicialis cum veni-
ret in iudicio expediri. et iudicia cessent die feriata. l. si. C.
de fer. i. o. protestatio ad actum iudicalem die feriata non
valeret nisi conferretur executio eius ad diem no. feria-
tam et ita protestatio ad operas fabriles facienda que e. t
die feriata cessare debent. l. ij. ff. de feriis. l. dies festos. C. d
fer. no. valeret si fieret die feriata nisi executio ope coferre-
tur ad diem non feriatam. faciunt notata per Bar. in. l. i. S.
nunciatio. ff. de op. no. nunci. in. d. l. ij. per Bal. et in. d. l. si.
per Lano. in. c. fi. S. de fer. et in. c. fi. S. de iudic. Et ideo cuz
creditor non debeat venire cu. sacco paratus. l. promissor.
ff. de consti. pec. l. q. d. dicimus. ff. de solu. i. o. ptestatio incon-
tinenti facta vt soluas non valebit q. d. h. ere congruum
dilationem. Et si protestatio vt soluas fieret ducenti vro-
rem vel et facienti funus patris cum sim bonos mores n
fit hoc tempus congruum non valebit protestatio. et ita si
fieret audienti missam vel similiter. l. ij. ff. de in ius voc. in
arg. ita Bart. vbi proxime. Sed nunquid debet fieri
iudicialiter illa protestatio. et dicite q. non. glo. in. l. qui ro-
me. S. coheredes i ver. testato. ff. de ver. ob. in. l. i. fideiusso-
obligatur. S. si. ff. de fideius. in. l. amplius non peti. ff. rem
ra. hab. et sequitur Bar. vbi. S. et in. l. i. in principio. ff. d. li.
agno. Sed qui debet fieri. Et dicite q. domino princi-
pali si inuenitur alias pcuratori. sicut. S. dixi in simili i p-
testatione prohibitoria et declaratoria. l. apud celsum. S. q
situm. ff. d. excep. dol. l. i. procuratoris in principio. ff. de tri-
bu. l. si dictum. S. i. ff. de eui. Quandoq. fit protestatio
incitatoria vt quis faciat id ad quod faciendum non erit
obligatus. et tunc si incitatur eo quia alium t. obligatum
puta debitor denunciat creditori q. vult sibi soluere et sic
protestatur q. cum t. obligatus Et illo casu valet protesta-
tio. et constituet creditorem in mora. l. ro. S. si per vendito-
rem. ff. de ac. empt. d. l. mora in principio dummodo vbi
vltra verbalem oblationem requiritur realiter oblatio
debitor eam faciat realem. S. quo e. glo. n. o. in. c. cupientes
S. si vero in verbo contempserit d. ele. l. vj. et in. c. ad apo-
stolica. in x. parata d. re iudi. l. vj. in. c. pastoralis. S. si. et in
his locis per doc. S. d. offi. or. d. not. Bar. i. l. pto. ait. S. si q
paratus. ff. d. op. no. nunci. Bald. in. l. acceptam. C. d. vsur.
in. l. si mora. et ibi Ludu. et Imo. ff. solu. ma. Si vero non
t. alium obligatum cui protestatio fit sed in id super quo
fit protestatio pot. per officium iudicis cogi et tunc valet
protestatio dummodo iudicialiter fiat. t. ex. n. o. et ibi Bar.
et in. l. cum postulasset. ff. de damno infec. faciunt q. notat
Bar. in. l. quod te. ff. si cer. pet. Et ex illo. h. etis regula. q. d

De Appellationibus

ubi quis non tenetur iure obligationis sed tñ per officiū iudicis cogi pōt. q̄ illo casu non constituitur in mora nisi p̄ interpellationem iudicialē. ¶ Si vero ille cui fit protestatio ad hoc cogi non poterat et per officiū iudicis tñ si protestans protestatur ad suū cōmodū absq̄ alieno in cōmodo valet p̄testatio. l. si titius statuas. ff. de condi. et de mon. l. si. C. de iur. emphit̄. c. potuit et ibi notatur. j. d. lo. ca. l. i. §. de inspiciendo. ff. de ven. inspic. ¶ Si vero protestatio fit ad alienum incōmodum et tunc si ille nec p̄cise nec causatiue tenebatur nec poterat cogi ad hoc faciendū non valet protestatio. l. si fideiussoz. ff. de fideius. Si vero saltem causatiue tenebatur vel poterat cogi. puta si non feceris tale q̄ teneris mihi ad centuz ad illud faciendū nō est obligatus p̄cise q̄ que sunt in conditione non sunt i aliqua obligatione. l. si quis sub conditione dandoz. x. ff. de condi. inser. l. ita stipulatus. la. grande. in vers. fabinus ff. de verbo. ob. Sed causatiue bene teneris ad illud faciendū. l. si volueris euitare obligationem de centum que p̄misit si illud non feceris. Et illo casu in contractibus non sufficit protestatio. quia in eis nō cōmittit obligatio quia non factum vel quia conditio nō impleta nisi desierit p̄ se facere. et sic nō sufficit fuisse interpellatum. d. l. ita stipulatus. vers. fabinus. In vltimis vero voluntatibus si causatiue quis tenet q̄ in damnuū incideret nisi illud faceret. et tunc sufficit protestatio ad hoc vt ille in damnum incidat si non faciat id super quo fit protestatio. l. i. ff. de pen. l. si penum. in prin. ff. quando d. leg. ce. Si autem causatiue non incidit in damnum sed tractat de lucro captando q̄ ex quo non fecit amittit et tunc si est lucrum legati vel fideicō. particularis sufficit sola protestatio ad illud amittendum. d. l. i. et d. l. si penū. et notat in. d. vers. fabinus. Si vero est lucrum vniuersale puta hereditatis. Et tunc p̄testatio non sufficit nisi fiat cum auctoritate iudicis. l. si quis ita heres instituitur. et ibi notatur. ff. de here. insti. l. i. ff. d. cur. bo. dando. et ibi hētur. In legibus autē vel statutis sufficit p̄testatio ad hoc vt quis penā. l. in incurrat ter. est. l. ij. §. si iur. vers. quid ergo si non petijt. ff. ad tertul. habet in l. ij. ff. qui pet. tu. Et ideo insert Bart. hoc esse notandū ad statuta obligatiā ad aliquā penam si aliquid non fuerit factū. nam nō expectatur q̄ desierit p̄ se facere. sed satis est q̄ interpellatus nō fecerit ad hoc vt penā incurrat. Et ad hoc faciunt q̄ notat Immo. et cōmuniter doc. licet faciant differentiam inter cōditionem affirmatiuā et negatiuā in. c. extirpāde. §. quia vero. j. de preb. Jo. an. notat et ibi Panoz. nō. in. c. excoicatus. j. de rap. et in. c. ij. j. de mag. fa. ciunt notata per. d. Anto. et Panoz. post glo. in. c. quoniam frequenter. §. porro. s. vt lit. non cōtesta. Et hanc q̄onem ponit in terminis Bar. sed non determinat in. l. suus quo q̄. §. sed si filio. ff. de here. insti. Notat Bal. et idem Bart. in. l. in cognitiōe l. 3 aliter ibi distinguat. Ludo. ff. ad sylle. facit glo. nō quam ibi ponderat Bar. in. l. ij. in glo. ij. C. de bis quibus vt in dig. notat Bal. in. l. sed et si. post tres i le. ctu. in. viij. colū. et in repetitione in. xij. col. ff. si quis caut. Notat Bald. in autentica omnino. in. ij. col. C. ne. vx. pro. mar. in autentica hoc amplius. C. de fideicō. in. l. ij. C. de spon. in. l. magnam. C. de contrahen. et committen. stipu. in extrauagan. pacis constantie in verbo in criminali. l. qui crimen. C. qui accusa. Et ex predictis habetis inferre q̄ equiparantur statuta et vltime voluntates. Non autē statuta et contractus. et facit glo. in. d. l. ij. cum p̄alleg. notat Bar. in. l. omniū. C. de testa. l. i. vlti fructus. ff. de stipu. Sed licet Bal. dicat statuta equiparari contractibus in. l. oēs populi. i repetitione i si. col. ff. d. iusti. et iur. Et idē Bal. in. l. ea demū. C. de colla. cuius dicta referens ipugnat Ludo. in. l. iij. §. cato. in si. car. ff. de verbo. obli. et etiā in. l. vni. ca. in si. q. C. quādo non pet. par. Quāq̄ et tertio casu prin. cipali fit p̄testatio incitatoria vt quis faciat illud ad quod non faciendum tenetur puta vt delinquat. Et isto casu p̄testatio quo ad protestatum nihil operatur. sed quo ad p̄testantem obligat eum ad delictum tanquam mandatorē

l. non solum. §. si mandato. ff. de iniur. Glo. ē magistra i. e. l. et ibi per scrib. s. de off. deleg. ¶ Quarta species protestationis vocat̄ certificatoria. et illa s̄m Bar. in. d. §. morte in si. col. Aut fit circa factum de futuro et operatur quia remouet viciū clandestinitatis ex parte protestantis. l. aut quialiter in prin. ff. q̄ vi aut clam ex parte protestati si aliquid contra protestationem fecerit possumus dicere q̄ operatur quia inducit p̄sumptionem doli contra euz. l. denunciasse. in prin. ff. de adult. notatur in. l. fulcinius. §. i. ff. ex quib. cau. in pol. ea. Si vero fiat circa actum de p̄terito et tunc operat̄ q̄ remouet ignorantiam actus. ille enim p̄ quem ē protestatum ignorantiam actus allegare non poterit. l. i. in si. ff. de act. emp. cuz similibus operatur etiam consensum protestati vbi scientia cum patientia inducit consensum. l. i. in principio. et ibi etiam Bar. et in. §. pena. ff. de lib. agno. et Bar. in. l. vnica in pe. col. C. de lit. cō. te. nisi protestatus contradixerit. operatur et interruptio nē p̄scriptionis. l. si ancillam. ff. pro so. et faciunt q̄ supra dixi in effectu protestationis declaratorie. ¶ Verū vt te ste Licerone in catone maiore histriom non semper in finem vsq̄ peragenda est fabula dummodo in quocunq̄ actu fuerit placuerit. ita nec sapienti semper vsq̄ ad plaudite veniendum est. propterea hec dicta sufficiant.

H **Dilectis.** Pro euidētia. j. dicendo rum p̄mitto s̄m Bal. q̄ accessoria quedam sunt necessitatis. puta i autentiā ingressi. C. de sacrosan. eccle. q̄ mōachi se et sua deo dedi. et illud sua venit accessorie ad psonaz ex quadam necessitate facit. c. cum ad monasterium. j. de sta. mona. et notata in. l. pe. ff. d. dot. i. l. si adoptauero. ff. de preca. in. l. si arrogator. ff. de adop. Quedam sunt accessoria iusticie. vt in. l. ij. de iurisdic. om. iudi. delegata causa accessorie venit coertio. c. p̄terea. et c. ex litteris. ff. de off. de le. Quedam sunt accessoria equitatis vt. l. sed addes. §. si quis mulierē. ff. loca. qui promisit conducere mulierē pro tanto p̄cio in navi ipsa pariente ex equitate accessorie tenetur ad partum conducē. Quedam sunt accessoria inherētia sicut fructus p̄dentes fundi pars esse videtur l. fructus. et l. ex diuerso. ff. de re. vendi. Quedam accessoria nature vt sunt fructus et collecti in quibus produendis plus operatur natura q̄ industria. puta fenuz poma et similia. d. l. ex diuerso. Queda sunt accessoria quasi nature vt sunt pensioēs domū qui fructus appellatur ciuiles quasi naturales. quia ad instar naturalium inuenti. d. l. ex diuerso et l. si autem. ff. de re. ven. l. certum. C. de re. vñ. habetur in. c. grauis. s. d. resti. spo. Queda sunt accessoria industrie in quibus plus operatur industria q̄ natura. vt sunt opere seruorum. d. c. grauis. et d. iuribus. Quedam sunt accessoria cause siue iudicij. et de his loquitur decreta. nostra. iō. b. d. ¶ Per appellationem legitimam deuoluūtur ad iudicem appellatiōis negociū principale et accessoria eius et sententia excoicatiōis vel interdicti vel smaliū intellectum sententia cessationis a diuinis post appellationem lata non tenet. b. d. ¶ Diuiditur in duas partes principales. in prima facit narratio. in secunda decisio. secūda ibi quia No. Rursus prima pars subdiuidit̄ i quin q̄ particulas. in prima narrat facti accidentiam et petitionez decani. in scda que ē ibi episcopus metuens narrat appellationem extraiudicialem a reo. s. episcopo interpositam. in tertia que ē ibi verum quia decanus ponit attentata per actorem et sic per decanum post appellationem. in quarta que ē ibi post modum ponit allegationes actoris attentata post appellationem excusantis et appellatiōem eius. in quinta ē que est ibi officialis aūt. ponit attentata per iudicem appellatiōis prime post secūda appellationem ab actore interpositam. secunda pars principalis subdiuiditur in quatuor particulas. in prima reuocat attentata per ipsum actorem et etiam recusationem eius repellit. in secunda que ē ibi officialis processum attentata per iudicem appellatiōis prime post secūda reuocat.

in tertia que est ibi licet excommunicationis sententia atten-
tata per reum. Sepiscopi post secundam appellacionem reuo-
cat. in quarta que est ibi verum si respondet tacite quomodo que i
facto ultra. s. narrata accidebat. ¶ **N**o primo ex tex. ibi
quez ad iurisdictionem quod inferior ab episcopo potest in dioce. epi
respectu certe partis dioce. vel loci certi pretendere se habe
re iurisdictionem plenariam extingui iurisd. ditionis epi. ita
quod episcopus ibi nullam habeat et ea iste inferior suo iure obtinebit
sic statu consuetudine vel privilegio. faciunt nota per Jo.
an. l. c. cum episcopus de offi. ordi. l. i. vj. in. c. pastoralis in princi-
pio. et ibi per scrib. in. c. irrefragabili. s. excessus. s. de offi.
ordi. in. c. cum contingat. s. de foro compe. ¶ **N**o ex tex. ibi
pro eo quod bona. quod clericus bona ecclesie sue subtrahens com-
mittit furtum. et potest per tali furto incarcerationi. et si de furto ci-
uilitate agatur prout hic. na hic agebatur ad restitutionem
rei furtive et sic ciuilitate ut patet ex tex. ibi restituere detra-
ctabat. Et sic habetis inferre secundum Bal. do. Anto. et Panor.
quod clericus potest pro debito ciuili incarcerationi sicut et laicus
quod notate ad ea que habentur in. c. si clericos de senten-
tia. excom. l. i. vi. qui tex. facit in contrarium. imo et secundum qualita-
tem persone torqueri poterit si causa sit criminalis. vel que
alias torquentur exigit. Ita notatur per Jo. an. et alios in. c.
i. infra de deposito. et i. c. cum in contemplatione. j. de regu-
iuris. quod tamen videtur contra tex. in. l. milites. C. de q-
stio. iuncta glo. in. l. miles. ff. de re iudi. i. principio dum equi-
perat militem et clericum. Sed miles non potest torqueri
d. l. milites. ergo nec clericus. ¶ **N**ota ex tex. ibi per quod
et ab eodem episcopo casum quod in remedijs executiuis ad-
mittitur cumulat non solum variatio quod intentato vno re-
medio executiuo potest aliud accumulari. na hic ille clericus
fuit incarcerationis. Ecce vnu remedium executiuum. et excoi-
catus. ecce aliud per eandem causam et ideo dixit hic Bald.
esse casum quod carcer non est bursa. nec soluit debiti. non mi-
rū si donec solvatur potest aliud remedium executiuum accumu-
lari. hoc ideo voluit Ang. in. l. qui restituere. circa fi. ff. de re.
ven. voluit Bar. in. l. consentaneum. C. quomodo et quoniam iudex.
voluit Bal. in. l. i. s. i. ff. si quis iusd. non obtem. in. l. qui lega-
ti. C. ut in pos. leg. Panor. in. c. prout. s. de dolo et cotu. Be-
ni. i. rubrica de eo qui mittit in pos. lib. vj. faciunt notata in
l. i. s. ex hoc rescripto. ff. de ven. inspic. ¶ **N**ota ex tex. ibi
fuerat excommunicationis vinculo. quod incarcerationis s. Bal.
hic potest citari. na excommunicationis non debet ferri sine citatio-
ne. c. sacro. infra de senten. exco. hic incarcerationis fuit excoi-
catus. ergo citatus. quod patet quod alias papa reuocaret excoi-
cationem istam tanquam iniustam ex ordine. et tamen non reuocat er-
go presupponendum est quod fuit citatus. Et dicit hic Bal. quod il-
la citatio non debet fieri ad carceres. s. debet fieri ad domum
habitationis. glo. est secundum eum singularis. l. i. C. ex quib. ca-
maio. Et faciunt que dixi de citatione incarcerationis in. c. ex p-
te. s. eo. ¶ **N**ota ex tex. ibi ut ei restituat secundum omnes quod domi-
nus incarcerationis suo subdito potest petere illi sibi restitui. Et
ideo generaliter dixit hic Inno. quod dominus pro molestatione
suo subdito quod molestatio sibi preiudicat potest agere
molestante pro suo interesse. imo. et si aliter iusticiam conse-
qui non possit ab eo subditos eius capere et repressalias fa-
cere secundum Bal. hic. et d. Anto. de quo tamen se remittunt ad no-
tata in. c. et si pignorationes. de iniur. l. i. vj. notat Bar. in
tractatu suo repressaliarum. et etiam Bald. in autem. omnino
C. ne. vi. pro mari. imo et bellum quod indicere poterit. de
quo se remittit. d. Anto. ad notata i. c. sicut. el. tertio. Et ibi
per omnes de materia belli. s. de iniur. faciunt notata per Bar.
in. l. hostes. ff. de cap. et possi. re. notatur per Canon. in. c.
olim. el. tertio supra de re. spolia. in pro debito quod habe-
at quis cum subdito suo non potest dominus agere. nec contra pro
debito subditi eum defendere. ita Inno. hic. Et ideo infert
Bal. contra eos qui debitores aliquorum inducunt ad fugien-
dum. nam isti tenebuntur de dolo creditori quoniam ille non esset
alias fugitiuus faciunt notata in. c. i. s. de offi. dele. imo l. i.
ad totale interesse occultans debitorem fugitiuum vel su-
scipiens non teneatur. tamen aliquantulum de dolo tenebitur l. i.

ille alias esset fugitiuus. Infert et hic Inno. in simili ad
plures alios qui per persona occupata possunt agere puta
dominus pro ascriptio mactipio. c. i. j. s. inde. glo. habetis no-
que facit regulam et concludit. d. Inno. in. c. auctoritate. de
priuile. l. i. vj. facit glo. in. c. si. infra de conuers. in fi. Inno.
in. c. inter quatuor. s. s. maio. et obe. Glo. apud leg. in. l. i.
s. per hanc. ff. de re. ven. do. Anto. in. c. si. de succes. ab in-
testa. rota decis. ccc. lxxi. ¶ **N**ota ex tex. ibi vel saltem re-
deret quod incarcerationis a iudice incompetenti dato quod notari
sit eius delictum prout hic constabat de furto d. relaxari.
Ita Bal. hic. facit tex. in. c. si iudex laicus. de sen. exco. l. i. vj.
Et ideo dixit Bal. cautum fuisse huic episcopo si petitioni decani res-
pondisset se paratum stare iuri et relaxare quatenus s. iure
artetur quod bene praticauit hic episcopus. ut patet ex tex. versi-
quia vero ibi super captione presbyteri iusticia exhibere.
Infert postea Bal. incidenter quod cauant sibi iudices qui
incarceratos relaxant sub fideiussione ut exigant fideiussio-
nem de se presentando non autem de iudicio s. i. grece. s. post
deiussio de iudicio s. i. lata s. i. expiraret. l. i. grece. s. post
lit. ff. s. fideiuss. faciunt notata per Bar. in. l. i. ff. s. custo. et
exbi. re. ¶ **N**ota ex tex. ibi appellare pro se et suis subditis quando
quod episcopus potest appellare pro se et suis subditis quando
timet ne subditis fiat preiudicium animarum. prout hic time-
bat ne diuina interdicere in ciuitate per decanum. nam
l. i. audiri non soleant appellantes quorum non interest. s. s. te
solet. i. j. vj. c. cum inter. s. de elec. c. veniens el. secundo. s. s. te
sti. in ex quo tota dioce. episcopi dicitur sua parochia. c. i.
j. de rapt. c. iij. s. de offi. archiepiscopi. notatur in. c. i. de pe-
nitenti. et remi. l. i. vj. anime suorum diocesanorum pendente ex
manibus suis. c. regenda. x. q. i. Et sanguis eorum de ma-
nibus epi exquiruntur. c. qualiter et quoniam. el. grande. j. s. accus.
c. l. ely. j. de simo. ideo pro interesse animarum subditorum
suorum potest appellare quia dicit suum interesse. ¶ **N**ota
ex tex. ibi metropolitanam protectionem quod actor et reus sunt
diuersi fori. na hic episcopus est de foro metropolitanam. c.
pastoralis. in princ. s. de offi. ordi. Decanus est de foro epi-
scopi vel quoniam episcopus agit pro ipsius decanum de foro ar-
bitrorum quod inter episcopum actorem et subditum reum itur
ad arbitros. c. si clericus. xi. q. i. tunc appellans potest extra-
iudicialiter appellare ad suum iudicem trahendo appellatum
diuersi fori prout hic episcopus appellando trahendo decanum ad
archiepiscopum et sic ad suum iudicem licet decanus esset
diuersi fori et si dicatis non ne appellatio extrajudicia-
lis est ad causam prouocatio. c. cum sit romana. s. eo. Et sic iste
appellans videtur agere ut dicitur i. c. bone. s. eo. si videtur
agere quoniam episcopus agit contra subditos itur ad arbitros
non autem ad archiepiscopum. d. c. si clericus. Quomodo ergo per
appellationem extrajudicialem potuit episcopus trahere decanum
ad archiepiscopum. in hoc est elegantia tex. nostri. quia licet
episcopus traheret decanum traheret se defendendo ne et
ipse et sui interdicere. Modo ista regula quod vbi reus s.
fensionem suam deducit in viam actionis principaliter vel p-
uocationis quod illo casu remanet originarius reus. ut volu-
it. d. Anto. in. c. si clericus laicus. et Panor. in. c. si quis con-
tra clericum. s. de foro compe. et voluit Bar. in. l. si societa-
tem. s. arbitrorum. in. iij. col. ff. pro socio. in. l. i. C. vbi et
apud quos. puta reus super exceptione sua improbat of-
ficium iudicis ut declaret exceptionem sibi competere. de quo
in. l. si cotendat. ff. de fideiuss. certe remanebit originarius
reus et trahet actorem ad forum. quod omnino actor agendo
habuisset sequi forum rei. ita in proposito iste episcopus ut
se defendere ne interdicere a decano vna cum suis prouo-
cauit decanum ad archiepiscopum offerens se stare iuri. ibi super
captura presbyteri l. i. hic prouocatio sonet in actionem quod tra-
hit decanum. tamen fit ad finem defensionis. et decanus agendo
omnino habuisset sequi forum episcopi. et sic agendo coram
archiepiscopo non mirum si per viam prouocationis potest trahi ad
archiepiscopum. Et sic notatur ex tex. hic esse casum quod quan-
do actor et reus sunt diuersi fori quod si reus super defensionem
sua prouocat implorando officium iudicis vel agendo

De Appellationibus

q̄ illo casu agit coram illo iudice coram quo actor habuit
 let eum conuenire scilicet coram suo iudice. ita hic Panoz.
 qui exclamat istum tex. ¶ Nota ibi supponens q̄ inferior
 p̄t se supponere p̄tectioni superioris. et operat appellationem.
 facit. c. ad audientiam. s. eo. Protectioni aut inferioris
 superior subicere non p̄t. nec super hoc valebit consue-
 tudo tanquā irrationabilis cōtra. c. cum inferior. s. de ma-
 io. et obe. in. c. inferior. xxi. d. ita. d. Anto. hic facit glo. in. c.
 ij. de cōsue. li. vj. Et que dixi in rubrica. s. eo. Tñ p̄t su-
 perior cōstituere per suū consensu inferiorē suū iudicem
 et sic superiorē illo casu. l. ē receptum. ff. de iurisd. om. iu-
 di. laycus tñ ut sit superior clerici fieri nō p̄t imo ipse pa-
 pa se ipsū layco non p̄t subicere. Arch. i. c. nos si incom-
 petēter. et ibi glo. ij. q. vij. do. Anto. in. c. significasti. in. iij.
 col. s. de foro cōpe. Jo. an. in. c. uij. venissent. s. de iudi. et i
 ecclesia sancte marie. s. de consi. Clerico aut subicere se
 poterit papa. et in foro fori. d. l. ē receptum. et in foro con-
 scientie. Glo. in. c. sane el secūdo. s. de offi. dele. habetur in
 c. ois vtriu q̄ sextus. j. de peniten. et remis. Et iō dixit hic
 Bal. scismatis tēpore plus prouidere posse penitētiarios
 pape q̄ alia personā iust. ficando pape cōscientiā in cōfē-
 sione. et ei p̄cipiēdo ut bonā fidem agnoscat et ad vnita-
 tē ecclesie reuertatur. ¶ Nota ex tex. ibi ut ep̄o in ciuitate
 q̄ interdictus p̄t fieri sub modo quod patet ex tex. ibi ut
 ep̄o nā dictio ut importat modū glo. in rubrica. c. s. falsa
 causa adiec. et in. l. i. C. de his que sub mō faciūt notata in
 c. verū in. c. si. j. de condic. appo. per glo. in rubrica. ff. de
 condi. et demō. habet in. l. quibus diebus. §. tibi nullus.
 ff. de cōdi. et demō. ¶ Nota ex tex. ibi irritas decernimus
 q̄ attentata post appellationē extraiudicialē ex verisimi-
 li et probabili cā interpositā iuxta notata in. c. bone. s. e. ve-
 niunt retractāda in viā attentati et non probata veritate
 cause pp̄ quā fuit appellatū. nā decanus appellauerat ab
 officiali archiep̄i q̄ presbyter suus tenebatur in vinculis
 nec sibi sim eū ius fiebat. erat. n. relaxādus papa decernit
 hic snias latas et attentata post tales appellationes irritas
 et irritas et tñ non apparet de veritate cāe an ille potuerit i
 carcerari et detineri similiter magis p̄oxie ad hanc litte-
 ram papa decernit sniam interdicti iurā q̄ lata post ap-
 pellationē ep̄isopi. nec tñ apparet de veritate cāe appel-
 lationis interpositē per ipsū ep̄m. ¶ Itē ex eodē tex. ibi
 dē nota q̄ attentata post appellationē extraiudicialē sunt
 ip̄o iure nulla et dato q̄ appellatio esset interposita ut a pte
 et nō ut a iudice q̄ iste decanus erat ut pars et ep̄s ab eo
 appellabat q̄ videtur fm Panoz. stringere q̄ notata per
 do. Anto. in. c. cōsultat. et dixi in. c. i. et in. c. bone. s. eo. Sed
 dicite q̄ imo nūq̄ obstat q̄ loquitur in snia censure que
 quidē cū nō possit p̄ferri nisi ut a iudice bene ē nulla ip̄so
 iure post appellationē extraiudi. lata. c. audientiā. et. c. cāz
 s. eo. ¶ Nota ex tex. ibi cūz interim. Primo q̄ snia inter-
 dicti p̄t suspēdi l̄z pure a principio lata fuerit. de quo in
 glo. Secundo nota q̄ snia interdicti vel censure suspensa
 pendēte ea suspensio p̄t appellari. et eius executio sus-
 pendetur et effectus. faciunt notata in. c. preterea el. ij. s. e.
 ¶ Nota ex tex. ibi temerariū iudicātes. tex. notabilez q̄ l̄z
 non deferens appellationē aduersarij vel sue a beneficio
 ipsius appellationis excludatur. c. an sit. s. eo. tamen in di-
 uerso articulo nō deferēs appellationē aduersarij poterit
 postea appellare. et opabit appellatio omnimodū effectū
 nō obstat q̄ appellatio aduersarij super alio articulo nō
 detulisset. ¶ Nota ex tex. ibi diuinū videtur officiū pertur-
 bare. q̄ turbās diuinū officiū p̄t excoicari. et ita hic glo. in
 verbo perturbare que p̄ hoc sit expedita. imo de ecclesia ut
 dicit glo. expelli. d̄z. Et ideo dixit Ludo. i. singularibus su-
 is q̄ scolares maleātes et turbātes alios i electione debēt
 e solis expelli. bonus ē tex. iuncta glo. ibi in. c. i. loco bene-
 dictis. v. q. iij. imo de iure ciuili turbātes diuina officia pe-
 na capitali puniūt. tex. ē i autētica l̄z nouo iure q̄ est sup-
 l. siquis i l̄z genus. C. de ep̄is. et cle. ita Jo. an. et do. Anto.
 ¶ Nota ex tex. ibi cui et officialis q̄ ex quo iudex detulit

appellatōi nihil postea attētare d̄z facit. c. cūz appellationi-
 bus. eo. ti. li. vj. imo idē ē in pte aduersa deferēte appella-
 tioni et minus legitime p̄ ea que vidimus in. c. sepe. s. eo.
 alias fm Panoz. hic si appellatōi minus legitime iudea
 detulisset nō fieret p̄iudiciū parti nō deferēti ut attent-
 ta per eā annullētur faciunt notata in. c. l̄z de sentē. exco.
 lib. vj. ¶ Nota ex tex. ibi solū principale negocium id ad
 quod allegatur in dies iste tex. q̄ appellatio deuoluit nō
 solū negociū principale. s. cāz carcerationis illius presby-
 teri sed et accessoria circa negocium principale intelligite
 accessoria iudicij siue cause ut dixi in euidētiā. et ideo de
 uoluit causāz interdici et cām irritationis eiusdēz interdi-
 cti late per officialē et causam excoicationis late per
 ep̄m aduersarij. Et ideo tanquā deuoluta hic accessoria
 papa annullat. ¶ Nota ultimo ex tex. ibi qui saniori du-
 cti cōsilio q̄ facta denūciatōe excoicationis p̄ superio-
 rem non tenētur subditi vitare excoicationēz que sciunt
 non esse excoicatum in veritate q̄ post appellationē fuit
 lata excoicatio que non tenet. et facit ratio. nam denū-
 ciatio excoicationis non probat excoicationēz. Glo.
 in verbo nomē in. c. pia. de exceptio. lib. vj. habetur i. c. so-
 let de sentē. exco. eo. li. ergo multominus faciet excoimuni-
 catum cū qui non ē. Et ita habetis hic tex. q̄ denūciatio nō
 facit excoimunicatū cum qui non est. ¶ Glo. in verbo fa-
 ceret in fi. nota primo q̄ capiens furē l̄z clericūz si ipse sit
 iudex nō incidit in excoimunicationē. d. c. ut fame. imo di-
 xit ibi Anno. q̄ et quilibet priuatus clericus poterit i car-
 cerare suū famulū clericum vel alium sine pena excom-
 municationis qui sibi furto subtraxerit aliquid dūmodo
 eū breui tempore teneat ut ducat postea ad iudicem iux-
 ta notata in. l. vnica. C. de priua. ear. in simili in. l. capite
 quinto. ff. de adulte. p̄ Bar. in. l. siqs i seruitute. ff. de furt.
 ¶ Nō secūdo ex glo. q̄ layco nō licet cape pp̄ria auctori-
 tate clericūz furem. nam licet layco rem suam licitūz sit d̄
 fendere capere. tñ vbi res sua saluari p̄t aliter non debet
 mittere manus in clericūz. c. ois. s. de restitu. spolia. el. pri-
 mo. facit in simili fm Bald. licitūz est pp̄ felloniar priua-
 re clericum pseudo et si dñs feudi sit laycus et sic se vindic-
 care in rebus clerici. c. si clericus. d. capita. cōtra. in vñ feū.
 Et tñ distringendo p̄sonaliter clericum nō posset hoc fie-
 ri. nec in executione huius priuationis d̄z persona tangi.
 Innocē. in. c. verū. s. de foro compe. Et p̄ predicta infert
 hic Bal. q̄ si clericus esset in fuga cū re furuiua q̄ illo casu
 ne res nostra pereat licitū est laico capere clericū fugientē
 cum re sua. Ita sensir Anno. d̄z allegat. l. ait pretor. §. si d̄
 bitores. ff. de his que in frau. credi. in. c. ut fame. in fi. i. fra-
 se sentē. exco. Et satis est de mente Barto. in. d. l. siquis in
 seruitute d̄z allegat. d. §. si debitorēz. et voluit Panoz. i. c.
 cum nō ab homine. s. de iudi. Ad contrarium formatūz
 in glo. glo. bene loquitur. ¶ Glo. in verbo interdictum in
 fi. glo. bene loquit ex qua nota q̄ p̄t consuetudo dare po-
 testatē interdicti priuato cōtra vniuersāz ciuitatem suam.
 Et sic p̄t dare ea que sūt meri vel mixti ip̄erij. alias non
 habēt. Host. hic. et in. c. cū contingat. s. de fo. cōpe. t̄z cō-
 trariū cuius opinio reprobat et hic et ibi. et. c. irrefragabi-
 li. s. excessus. §. de of. or. et contra Hostien. facit glo. et ibi
 Bal. in lūpium. ff. de iurisd. om. iudi. notat Bar. in. l. i. §.
 si. ff. de aqua. plu. arcē. et late. d. Anto. in. c. peruenit. j. de
 censu. Aliqui tñ voluerūt intelligere tex. nostrū loqui d̄ ces-
 satione a diuinis et nō de interdicto q̄ videtur inuere tex.
 ibi in altio dorēsi ecclesia cessaretur. Et satis facit q̄ disse-
 rūt cessatio a diuinis et interdictum q̄ p̄ cessationē interdi-
 cūtur organa et voces eorum quibus ē cessatio iudicia. et
 iō forenses clerici vbi esset facta cessatio a diuinis possent
 celebrare ex quo nō est eis cessat o iudicia. habetur in. c. ir-
 refragabili. s. ceterum. s. de offic. ord. in. c. si cāonici de of.
 ordi. li. vj. Per interdictūz autēz certus locus diuinis pri-
 uatur ita ut nec forenses ibi possent celebrare. c. is qui. de
 sen. exco. li. vi. Et in alio differunt q̄ violans interdictum
 efficitur irregularis quando celebrat in loco interdicto. d.

cis qui. c. si. j. de excess. prela. secus in violante cessationem a diuinis qz ille nō est excommunicatus nec irregularis nisi in vno casu quo bene ē excoicatus. s. in clemen. prima. et ibi ē ius speciale de sente. excommunicationis. ita. d. Anto. et Panor. hic. Jo. an. in. d. c. si canonici per illas de. dicat equi- parari per oia quo ad irregularitatem incurrē. interdictū et cessationē a diuinis generalē a puinciali concilio inter- dictaz. sed cū. d. cle. ius speciale ponat nō d3 trahi ad cōse- quentias. regula. q. a iure de reg. iur. li. vj. l. ius singulare. ff. de leg. tñ. quantū attinet ad intellectū tex. nostrū non pa- titur littera hunc intellectū. primo qz expresse pluribus lo- cis vtitur verbo interdictū. Et ideo cū ministerio videt appositū iuxta notata in. c. vt circa. de elec. li. vi. in cle. i. de iure patro. qz verbū pluries repetitū vñ cū ministerio appositū. vt ibi. et cōtra tex. ibi cū interz appellatione in- terposita nā contra cessationē a diuinis cū sit facti nō pro- videt remedio appellationis s. m. Panor. hic qz nihil tam naturale qz vñ quodqz tolli eo iure quo ligatū ē. c. i. infra de reg. iur. l. nil tā naturale. ff. de reg. iur. Si ergo cessatio ē facti ergo per remediū iuris. s. appellationis non impe- ditur. et tñ tex. noster vult qz appellatio huic interdicto ob- stet ergo nō pōt intelligi interdictū. i. cessatio a diuinis. hoc tñ ar. de facili posset repelli. s. qz. d. Anto. et Panor. ita trā- scunt et ita est cōmunis intellectus non ē istādū. Glo. i. verbo irritū iuncta glo. sequenti in xbo. diuersos modos tendit ad iustificandū appellationes epi et bene loquitur. Glo. in verbo suspēdē. i. si. glo. duos articulos tangit. Et primo quantū ad tex. nostrū firmat qz interdictū pure latū potest suspendi et in hoc bene loquitur alijs opi. reie- ctis. et dixi in. c. ad bec qm. et in. c. preterea. el. secundo. s. eo. Secundus ē articulus de excommunicatione. et notate ppe- tuo glo. qz inferior a papa nō potest excommunicationes pu- re latā suspendere: papa autē bene pōt et ē ratio differentie inter interdictū et excommunicationē. nā per interdictum quis nō ex toto morit non mirū si magis de facili suspen- dit. et vita eius magis ē facili prorogari pōt excommunica- tio autē reddit hominē mortuū. nō mirū si resuscitari nō pōt. et ita vita eius ad tēpus suspendi nō potest ex quo ex- pirauit. ita Bal. hic. Et si dicatis quare ergo hoc pōt pa- pa. dicite hoc puenire ex suprema eius potestate. qz po- test et facta fingere p infectis irritando. glo. in cle. i. in ver- bo pro infectis de imunita. eccle. hoc tñ qd papa dicitur pcedit quo ad forū fori. quo autē ad forū dei nec sūta pape nec inferioris magis cūligat qui ibi nō ē ligatus puta qz non reus culpe nec magis soluit eum qui non est solutus apud deū puta qz impenitens glo. in. c. quodcūqz. xxiii. q. i. facit ad id quod dictū est de absolutione glo. nō. in. c. nō ē. de voto. in. c. quanto. s. de iure iu. Glo. i. xbo. deferē. glo. male narrat factū que vult qz primo pnuiciat inter- dictū non valere iste officialis. et postea detulit appellatio- ni decani. quod expresse ex tex. appet. prium qz imo primo detulit appellationi decani et postea reuocauit interdictū. Glo. i. xbo. post appellationē dū glo. vult qz hic appel- latio esset minus legitima prima facie sed postea ex alia causa potuit esse legitima. dicit hic Jo. an. qz ex quo iudex detulit appellationi nō ē curandū an appellatio ista fue- rit legitima vel ne. per. c. cū appellationibus. co. ti. li. vj. s. Panor. hic t3 prium qz l3 non sit curā. an appellatio sit legitima nec ne. qñ iudex detulit appellationi verū ē quo ad ipsū iudicē. tñ ista delatio non d3 nocere parti aduer- se que nō detulit nec appellatio ei nocebit si non sit legitima s3 tex. noster vult qz illa appellatio noceat epō aduersario et retractat excoicationē ab eo latā. ergo de necessitate di- cenē appellacionem fuisse legitimā. nec obstat si dicat nō appet. expssam fuisse aliquā iustam cām in appellatiōe er- go appellatio nō tenet. c. i. co. ti. li. vj. soluit Panor. hac de cre. pcedere s. m. iura antiqua s. m. que in dubio appellatio psumebatur iusta nisi de friuola cā appareret. c. pastora- lis. et ibi dixi. s. eo. Et ideo appellatio legitima psumetur. et bene loquitur gl. nra. qz l3 iste decanus non habuit iustas

cām non deferendi appellationi epi tñ si postea p officia- le epi graue certe nō ē aliqua rō quare non debeat posse appellare in diuerso articulo l3 in alio male fecerit. c. dire- cto. s. eo. et notati in tex. hic.

Et nostrum. Postqz papa aduo- cat ad se cām nō vñ pcessus habitus sicut si fuisset appellatū. diui- dit in duas. i. prima dictū. in s. a rō. secūda ibi. cū plus. casus in terminis ponit p glo. ex tex. i. c. vnico. cu- ius bec decre. ē ps. j. vt eccle. bñf. sine diui. Nota p rō ex tex. ibi. reuocamus bonū tex. ad quotidianā practicā qua papa vel alij principes aduocat ad se aliq3 negociū qd corā inferioribus pēdebat talis. nā aduocatio afficit iuril- ditionē inferioris plus qz appellatio et iō attērata post ap- pellationē nō valebūt longe magis qz attērata post ap- pellationem casus ē i. c. pastoralis. s. de offi. del. Nota ex tex. ibi dē reuocamus s. m. Bal. hic i. si. qz ad hoc qz reuoca- tio opet effectū suspēsiū de quo hic d3 expresse fieri qz als i dubio papa nō vñ ad se aduocare cām nisi exprimat sed citādo ad aliqd vel ad appellationē vel ad aliud simile i curia fieri. vñ citare s. m. naturā cāe nō autē negociū ad se ad- uocare. Nota ex tex. ibi irrita et inanē qz traditio sigil- li sit quid facti et facta p infectis bñf. nō pnt inspecta xitate. l. i. bello. s. facte. ff. d. cap. et post. re. c. ferrū. l. di. tñ actū facti pōt papa vel alius supprimus princeps fictē facere bñf. p in- facto inspecto effectu. et iō hic papa decernit hic traditionē sigilli irritā inspecto effectu. glo. ē i simili i. cle. i. i. ver. ipso iure. de here. quā hic allegat. d. Ant. i. cle. i. i. ver. p infectis. d. imu. eccle. quas glo. nōte qz ex eis hētis modū tollēdi ex- coicationē alr qz per absolutionē. s. qñ papa pnuiciat vt ex retro hū p infectis. Nota ex tex. ibi liberētes illi s3 Bal. hic qz p inhibitionē sigilli ex quo ē infirmū finale ipi- us officij cancellarie vñ inhibitionz officij ipi infirmū debita si ideo infert qz inhibito signo tabellioni cū infirmū debita si gna hie debeat vt notat in. l. generali. C. de tabula li. xij. i. autē. vt ppo. no. imp. et in. c. iter dilectos. j. de fid. i. stru. qz ex hac inhibitione vñ tabellio inhibitus rogare istā et pri- uatus officio. ita ēt dicit ablata cruce de pectore militibus tēpli videtur priuati suo officio et militia. ablati calcarī bus et ense militibus secularibus videtur priuati militia qz ista sunt signa illius officij. faciunt qz habetur i. c. d. gra- datio i simili de pen. li. vj. i. l. ij. s. signomine. ff. de his qui not. i. i. a. quod itelligit hic Bald. verū qñ diffinitue ista inhibentur secus si i viam attentati. s. ne aliquid attentetur lite appellatione vel auocatione pēdēte vt hic. qz tūc licet videat p rō certo tpe inhibitiū officij non tñ ex toto videt ablatū. et iō dicit qz hic p istaz inhibitionē iste nō priuabitur officio. qz fiebat ne aduocatiōe pēdēti. aliquid inouaret secus si diffinitua fuisset facta. Et ē notat. qz vbi per istaz inhibitionē fuisset facta priuatiō officij priuatus tali offi- cio non posset amodo pmoueri ad illud. Et ideo tabellio priuatus tabellionatu non posset amplius effici tabellio. tex. ē et ibi Bald. i. c. ij. s. de postula. prela. nō. Bal. in. c. at si clerici. s. de iudi. i. phemio. s. i. v. colum. in. l. ij. per glo. ibi C. do man. vind. et i. l. ij. C. de liber. et coliber. Hosti. i. sum- ma de peni. et re. s. cū confitei. vbi de Cardinali deposti- to qz amplius non pōt effici Cardinalis. Nota ex tex. ibi sigilli et qz sunt certa officia qz habent sigillum p priū et iō ex sigillo cognoscei i. strumētū vel epistola vnde ve- niat. facit tex. in autē. dos data ibi signato. C. de don. ante- nup. et ideo dicit ibi Bald. qz ad signum cognoscei bal- le mercatorum. faciunt notata i. c. post cessione. s. d. pro- le mercatorum. faciunt que dixi i. c. significauit. s. eo. Et ideo dicit hic Bald. An ad si. quod alieno sigillo non potest quis vti. l. cos. s. si. ff. de fal. et per. l. quam allegat videtur sentire qz fit fal- sarius vtens alieno sigillo. et hoc voluit Bald. i. terminis i l. comparationes. C. de fide instrumentorum. et etiam su- bicit. d. Ant. hic. qz nec suū sigillū mutare et aliud velle fa- cere posset. per ea que notat Innocen. in. c. dilecta. de ex- cess. prelati. supra tamen consentiente eo cuius est sigillū

De Appellationibus

potest uti alieno sigillo et notat Inno. i. c. cu inter. s. titu. i. Sed debet exprimi quoniam alieno sigillo sigillatur. ita Bart. i. ad testu. s. si ab ipso. ff. de testa. et ibi notant doctores. notat glo. et ibi alij in. c. inter dilectos. supra de fide instru- mentor. Bal. et Salice. in. l. si unus. C. de testa. Jo. fabri. i. s. post institutu. de testamen. Jo. an. in. c. ij. s. de fide instru- mentor. Bal. in. d. l. comparationes. et faciunt notata post Inno. et Bal. in. d. c. significavit. s. eo. Nota ex tex. ibi est plus et c. quod quo ad effectum suspensum iurisdictionis infe- rior plus est quam superior ad se auocet causas quas sit appel- latum. et ideo et quilibet inferior auocando ad se causam coram vicario suo pendente videtur eius iurisdictionem sus- pendere quo ad illam causam. ita Bal. per illu. tex. in. l. lolet s. sicut. ff. de offi. p. consu. faciunt notata per Semi. in. c. si. s. officio vica. li. vj. et est ratio. nam reuocare vicarium potest ipse constituens ex toto. clem. si. et ibi glo. de procura. notant docto. maxime Lard. i. de. ij. de rescrip. Inno. et alij. in. c. sua. s. de officio. vica. si reuocare potest ex toto. ergo et ex parte. c. pastoralis. Item cum totus in argu. s. de officio de legati. l. que de tota. ff. de re. ven. Et ideo sicut papa p. sim- plicem cognitionem de causa a se facta reuocare iurisdic- tionem de manibus inferioris quo ad illam causam. Inno. in. c. cu. d. ferrariensis. ad si. et ibi d. Anto. in. xxij. colum. et ibi Inno. et Panor. s. de constitu. ita ordinarius inferi- or immiscendo se de causa vertente coram suo vicario vide- tur eius iurisdictionem reuocare quo ad illam tamen causam. non quo ad aliam. item Semi. in. d. c. fina. faciunt notata in c. si quidem. de procura. lib. vj. vide archi. in. c. multus. flu- peo. ij. questione. vj. vbi aliter loquendo dicit quod si papa iu- re ordinario incipit cognoscere de vna causa. non videtur eam auocare. et ita intelligit Inno. hic et restringit que no- tantur per Inno. in. d. c. cum. d. non tamen ex toto videtur re- cedere a pari reuocatio cause ad se expressa. et ea que taci- te resultat ex quo superior cognoscit de causa. nam cognosce- do de causa superior solus videtur eam causam ad se reuo- care quo ad partes inter quas cognoscit non autem quo ad tertium qui in ea causa posset comparere. et faciunt no- tata in. c. romana. s. in alium. eod. ti. li. vj. sed quoniam superior aduocat ad se causam expresse illud operatur etiam quo ad tertiam suspensionem iurisdictionis inferioris. ita Inno. in. d. c. cu. d. et ibi alij plus etiam operatur ista auocatio quam appellatio. ut hic in tex. et patebit infra i. secunda solu- ti. ad. c. constitutus. plus operatur quam relatio nam pen- dente relatione potest de consensu partium coram inferiori procedi. l. ad principem. et ibi notat Barto. et Inno. ff. e. et de natura relationis videbimus in. c. intimasti. j. eo. pe- dente autem aduocatione non potest inferior et de consen- su partium procedere tex. ex in. c. el secundo. versi. nec no- cebat ibi. nosque vestram recepissimus postulationem diu- dicanda. s. de postula. prela. Inno. tamen in. c. licet. s. s. of- ficio legati. tenet indistincte per. d. c. bone. quod quomodo cu- que causa sit introducta coram principe non possit inferior etiam de consensu partium se intromittere. Glo. sit cla- re. Ab extra opponitur contra tex. per Innocen. hic. et ali- os de. c. i. s. ut lit. pendens. vbi lit. pen. quis non impeditur uti sua possessione. et etiam de glo. in. c. non solum. eo. ti. li. vj. in glo. magna de his que notat Inno. in. c. dilecti. s. de maior. et obediens. in. c. bone. et ibi vidimus. s. eo. vbi ap- pellatio non impedit possessorem uti sua possessione. er- go nec aduocatio cause ad superiorem debet impedire pos- sessorem uti sua possessione. et ideo in tex. nostro non debet posse procedere ista inhibicio ne utatur sigillo nec irrita- rius traditio facta ab archiepiscopo ex quo archiepiscopus erat in quasi possessione conferendi illam cancella- riam et per consequens insignia tradendi sigillu. et simi- lia ut latius patet in. c. vnico. infra ut eccle. beneficia. dicit hic Innocen. quod speciale est in auocatione cause per supe- riorem facta. ut ex toto illa pendente impediatur magis potestas inferioris quam impediatur per appellationem vel possumus dicere quod ex quo tradendo sigillu. de directo co-

tra sit auocationi cause. non mirum si reuocatur in via at- tentati. quia auocatio ad hoc tenebat et latius patebit ex so- sequentis contrarij. Sed contra magis instatur tradi- tio sigilli in casu nostro est accessorium complementu actio- nis preambule ante auocationem facte per archiepiscopu. collatione de hac cancellaria per eum facte sed per ap- pellationem non suspenditur nec impeditur complemen- tum perambuli actus ante appellationem consummati. scilicet missio in possessio. prius facta electione et confirmatio- ne constitutus. vbi casus supra eo. sicut nec per appellatio- nem impeditur denunciatio excoicationis promulgata an- te appellationem. c. pastoralis. s. si. s. eo. quomodo ergo p- auocationem cause impeditur ista traditio sigilli. dicite h- Inno. et alios hic. quod contraria loquuntur de complemen- to meri facti quod non h- ius admixtu. nos loquimur de com- plemento facti quod etiam ius secum affert. s. de traditione sigilli p. quam conceditur libera potestas officij sicut in si- mili dicimus de episcopo electo et confirmato qui p. conse- crationem consequitur complementum pontificalium. c. transmissam. et tibi notatur. s. de elec. nam isto casu etiam ap- pellatio suspenderet huiusmodi complementu quod ius secum affert ut vidimus in. d. c. constitutus notat. d. Anto. in. c. cum olim. s. de cau. pos. et propri. in simili faciunt no- tata in. c. accedens. j. de accu. in. c. post electionem in si. j. s. concess. preben. non mirum ergo si et auocatio cause suspen- dit complementu istud traditionis sigilli. Et si acruis in- stetur de his que notat glo. in. c. si eo tempore de rescrip. li. vj. vbi voluit quod si papa reservat sibi beneficia vel plures abbatias quod reservatio illa non preiudicabit abbacie cuius electio et confirmatio ante reservationem erat facta quo mi- nus ille capiat possessionem et complementum habeat et benedicatur in abbatem. dicit hic Panor. quod illa glo. pce- dit nisi aliter ex coniecturis de mente pape appareat. et ita loquitur ibi glo. In casu nostro apparet ex coniecturis de mente pape quod voluit omnem effectum collationis huius cancellarie impedire. quia archiepiscopus erat varius. itez ppter clandestinam collationem et ideo merito papa hac col- lationem suspectam habebat et tanquam de suspecta non videtur velle pueniri ad executionem ppter istas presumptiones non mirum si auocando causas videtur impedire traditio- nem sigilli. vel aliter contraria loquuntur in appellatione tex. noster loquitur in auocatione expressa. et ideo cum mi- nisterio dixit tex. cum plus sit ro. pontifi. etiam quasi senti- at hoc plus operari auocationem expressam quam appel- lationem. quia per appellationem executio actus pream- buli non impeditur ut in contrarijs per auocationem au- tez et executio et omnia impediuntur. et in hoc est nota di- gnus tex. noster ex alio fortior est auocatio cause quam appel- latio. nam appellatio non tenet nisi sit iusta nec suum effe- ctum operatur. et tamen auocatio cause quocumque a supe- riore facta etiam sine causa tenet quia iudicium soluit ve- tante eo qui iudicare iussit. l. iudicium soluitur. ff. de iud. Sed huic so. obstat glo. preallegata in dicto. c. si eo tempo- re. cui respondete ut predixi. et ita venit restringenda hec solu. ut auocatio omnia impediatur quando ex coniecturis ita appareat de mente pape. Tertia est so. quod in contra- rijs de actu precedenti valido constabat. non miru si eius executio non differtur. hic at l- allegaretur collatio de ea non constabat. et in multis erat suspecta. d. c. vnico. non miru si papa executionem eius collationis reuocat et hanc solu. approbat Panor. tamen non multum applaudet littere que non se fundat quod de collatione non constet. sed exprimit roes quod plus est auocare. Et ultio circa effectum auocatio- nis an et quoniam operetur effectum. dicite quod aut papa cum decre- to reuocat expresse causas ad se et tunc quia de natura de- creti est afficere ignorantes. c. i. de coel. preben. li. vi. ideo auocatio etiam iudice ignorante operetur nullitatem ge- storum postea per iudicem. Innocen. in. d. c. i. et in. c. cum contingat. supra de rescrip. faciunt notata in cle. vnica. de concessione preben. Aut reuocatio sit sine decreto et tunc

aut sit motu proprio aut ad instantiam partis. si motu proprio opatur reuocationem etiam iudice ignorante. ita In no. in. d. c. cum contingat. et Imo. in. c. ceterum. in. viij. colum. s. de rescriptis. et facit ratio nam per mortem delegantis expirat delegatio. l. morte. l. et quia. ff. de iurisd. om. iud. et ibi habetur. c. gratum. et c. relatum. s. de offi. delega. etiam ignorante iudice delegato. l. eius qui in provincia. ff. si cer. pet. ergo si tacita reuocatio que sit per mortem reuocat iurisdictionem et ignorante iudice ergo multo magis expressa. contrariam opi. tenuit Imo. in. d. c. i. et Panor. et ibi bonus tex. in. c. audita. s. de restitutione spolia. ubi requiritur quod deueniat ad notitiam iudicis reuocatio. ¶ Aut sit ad instantiam partis et tunc etiam si iudex eius notitiam habeat parte in non utente quia in concessione videtur iesse ista conditio si pars utatur. c. plerumque. c. fin. autem. s. de rescriptis. Et ideo donec pars non fuerit reuocatione usa valebunt gesta per iudicem utente parte non valebunt ita docto. in. d. c. ceterum et ibi late. et ponit Gemi. et Archi. i. d. c. i. Bal. in. l. i. C. ut lit. pen. et i. l. falsus. C. de fur. Panor. in. d. c. audita. i. in pe. et fi. colum. ¶ Sed posito ut sup. firmari quod est inferior a papa possit aduocationem ad se cause facere et impedire suum vicarium ad ubi plures sunt ordinarii puta legatus de latere qui est ordinarius in sua provincia ad quam destinatur. c. ij. de offi. lega. l. vj. et ordinarii illius provincie archiepiscopi et similes. et debetis scire quod superior quod dedit unum officialem ordinarium et de alium officiales similiter ordinarii quod non videtur eum reuocare quod primo constituerat sed ambo habent ordinariam et locus est preoccupationi. c. pe. et ibi notatur supra de foro compet. si ita est text. et ibi Bar. et Albe. in. l. i. C. de offi. prefec. vj. voluit Bal. in. l. i. ff. de officio consu. et Ange. i. l. i. cum preter. in. ij. colum. ff. de iudi. et Imo. in. l. titie textores. ff. de lega. i. et soleo ponere post Bald. in. c. studuisti. s. de offi. lega. et ibi allego plura alia ad hoc et inter cetera notabile consilium Lud. et posui copiose up. i. cometo rubrice huius. Et dicite in proposita questione quod si vnus ordinarius incepit casus quod alius est legatus non poterit causam ad se aduocare et si ille alius ordinarius est subditus istius inferioris puta episcopus subditus archiepiscopi abbas subditus episcopi et de similibus habentibus coequi iurisdictionem cum ordinario non potest ista casu preoccupata iurisditio auocari. ita Archi. i. c. s. persona. xi. quone. i. faciunt notata per Panor. et alios in. c. pastoralis. i. principio. s. de offi. ord. et in. c. i. s. de officio legati.

o **Blate.** Si terminum statuti ab homine appellationi prosequende altera pars preueniat eo tacito litteras impetrandas littere non valent terminum vero iuris preuenire potest appellatus dummodo nimium non precurrat. et iudex ad quem potest et partibus non instantibus ubi agitur de piculo anime ex officio appellationem prosequi et terminum si placuerit potest abbreviare. b. d. ¶ Diuidit in duas partes principales. in prima facti narratio. in secunda responsio. secunda ibi legitur. rursus secunda pars subdividitur in quatuor particulas. In prima antequam veniat ad principalem decisionem facti propositi per viam theoricam vnu membrum decidit. In secunda que est ibi. si vero non sit. decidit aliud. In tertia que est ibi. superior quoque aliud membrum premitit. in quarta que est ibi ex his igitur infert ex predictis responsionem ad factum propositum. ¶ Nota ex text. ibi cum quidam. quod iudex ad quem appellatur debeat esse certus et designatus in appellatione. l. i. s. fi. ff. eo. glo. in. c. is cui. de offi. delega. lib. vj. tamen iudex a quo non debet ita exprimi sed satis est dicere in appellatione quod iudices tulerunt sententiam illis in specie non expressis. et propterea tu appellas. ita Jo. an. hic. et post eum alij. Specu. in titu. de offi. iu. ver. antepe. ¶ Nota ex text. ibi nec ad prosecutionem ipsius. quod per assignationem termini a iudice a quo factam non videtur delatum appellationi quod placet ex quo text. ponit hic ista ut diuersa. faciunt que habentur in. c. cum appellationibus. eo. ti. lib. vj. et que dixi in. c. sepe. s. eo. in mo

dicendo benigne suscipimus non videtur delatum appellationi. ita Specula. eo. ti. s. nunc breuiter. ad fi. cuius contra rium voluit hic Panor. quia immo videtur deferre. et faciunt que diximus in. d. c. sepe. ¶ Nota ex text. ibi super obseruatione predictae sententie modum impetrandi in causa appellationis ex parte appellati. quia impetrat sententiam debere confirmari. ita et ex aduerso fm. tex. hic ibi super infirmanda appellans impetrat sententiam debere infirmari. Et an procedant inuicem libelli contrarii appellati et petentis confirmari suam et appellatis petentis infirmari. late per Innocen. d. An. et alios in. c. cum contingat. s. de offi. cio delegati per Ang. i. l. in tribus. ff. de iudi. habetur in. l. si inter me. ff. de excep. rei iudica. ¶ Nota ex text. ibi sicut rationabiliter iuncto si. tex. ibi ad confirmanda et infirmanda. quod ista verba sicut rationabiliter. plata non ponunt imo conditionem rationabiliter prolata. nec id affirmant imo conditionem important et ideo iudex habebit cognoscere an rationabiliter sit lata an vero non. facit glo. in. c. quoniam abbas. s. s. officio delegati. ¶ Nota ex text. ibi prozolari quod tempus appellationis prosequendi non valet prozolari. intelligite fm. Bal. hic a iudice. sed a partibus bene posset prozolari expresso consensu vel etiam tacito compromittendo. et ideo dicit esse cautelam ut pars cum timet ne instantia appellationis labatur vel pacto expresse agat de prozogando instantiam vel eam deducat ad compromissum de quo dixi in. c. cum sit. s. eo. ¶ Nota ex text. ibi quando certus terminus quod assignato termino ab homine non potest impetrari non facta mentione de termino. alias littere per surreptionem vitiabuntur. secus est in termino iuris quia de eo non est habenda mentio in impetratione ut hic. in ver. si vero non sit. de quibus terminis et eorum natura vidistis in. c. personas. s. eo. et est ratio differentie fm. Bal. nam tempus assignatum a iure est certum et determinatum vniuersali ter in omnibus casibus. sed tempus assignatum ab homine non est varium et diuersum pro arbitrio appellantis vel iudicis a quo qui cum assignauerunt. ¶ Nota ex text. ibi ab appellante quod terminus ad appellationem prosequendam assignatus ab homine intelligitur de appellante et non de appellato vel de iudice a quo et non de iudice ad quem nam appellans assignat terminum appellato ut. d. c. sepe. appellatus autem non potest vllum terminum assignare. ita Panor. et Imo. et rota decis. c. iij. que incipit. Item quod appellans. et est ratio differentie. nam tempus ad appellationem prosequendam est inductum in fauorem appellantis. ut vult hic glo. in verbo appellata. et vidimus in. c. et ratione. s. eo. et huic tempori potest tacite appellans renunciare non utendo toto ipso tempore sed statim prosequendo et causam expediendo etiam inuito appellato. ergo multo magis expresse poterit sibi precipere istud tempus et assignare terminum sue appellationi breuiore termino iuris inuito appellato. quod non ita est in ipso appellato ut posset ipse hunc terminum abbreviare ex quo tale tempus est concessum fauore appellantis et totum est sibi liberum. autem. ei qui. et ibi habetur. C. de temp. ap. et d. c. ex ratione. ita etiam dicimus de iudice ad quem ut non possit hunc terminum appellationis preficere abbreviare sed index a quo sic. ut hoc text. ibi superior et c. iuncto. c. cum sit. supra eo. Et est ratio differentie fm. Panor. nam per appellationem fit preiudicium iudici a quo. quia sua iurisditio suspeditur. c. super eo. cum similibus. s. c. non mirum cum iste actus abbreviando. d. cum sit. non illud potest disponere ex causa abbreviando. d. cum sit. non ita est in iudice ad quem. quod per appellationem ei non preiudicatur et ideo appellatio non videtur ita eum respicere non mirum si non potest ipse aliquid circa tempus appellationis disponere nec sua interest tantum quantum iudicis a quo ut appellatio expediat. et ideo vbi cumque versatur utilitas publica. puta periculum in matrimonio spiritali ut in textu vel etiam carnali ut voluit hic Coffer. et Jo. an. vel res esset tempore peritura iuxta ea que habentur in. l. i. ff. de dam. insec. cum iudex ex officio debet

De Appellationibus

procurare utilitatem publicam. c. bone. el primo. s. de po-
stula. prela. et ibi habetur. l. iij. s. hoc autem iudicium. ff. de
dam. infect. et ibi Barro. et maxime ubi vertitur periculum
anime. c. cuj. nobis olim. s. de electio. c. i. et iij. infra de couer.
coniug. Ideo iudex ad quem hoc casu poterit tempus ap-
pellationis abbreviare prosequendo in appellatione et et
in assignando terminum partibus ad prosequendum ut
hoc versu. superiori. **¶** Nota ex text. ibi non precurrat q. in
causa appellationis ubi terminus non est assignatus ab ho-
mine appellatus non potest preuenire appellantes i. com-
missione impetranda si nimis celeriter precurrit et est ro.
quia ex coniecturis de fraude et dolo presumitur. c. iij. de re
nuncia. lib. vj. Id preueniendo ita celeriter appellantes i.
impetratioe commissiois videtur appellatus in dolo ver-
satus. Nec fecisse ut supplantaret appellantes ne postquam
ad certos iudices ipse appellavit quo casu in eius optioe
est prosecutio appellationis coram eisdem iudicibus fieri
da: possit ipse appellans illis iudicibus vii: sed velit ipse
appellatus iudices eligere sibi gratos et in hoc appellan-
tem supplantare. Ita Panor. hic in fi. colum. **¶** Aduer-
tendum tamen q. hic text. dum vult q. appellatus non pot
preuenire appellantes in impetrando non habet locum
quando impetraretur causam committi in curia. nam tunc
statim apostolis datis appellatus non expectato appella-
te potest ipsum preuenire et impetrare. ita rota decisio. cv.
que incipit item quod. c. oblate. et assignant ratione ex me-
te Jo. mona. in rubrica. de rescrip. li. vj. quia in curia com-
missiones fiunt ex officio extra curiam fiunt ad instantias
partis que obtinebit iudicis petitum. nisi in contradictio.
pars opponat. ut non per Panor. in c. ceterum. supra de re
scriptis. Si tamen incontinenti post appellationem facta
vel parum post etiam in curia interpositam presentaretur re-
scriptum presumetur contra ipsum rescriptum quod est
impetratum ante delationem appellationis. et sic ad appel-
lationem futuram contra. c. fina. s. de rescriptis. c. iij. s. de
appella. ita rota decisio. ccc. que incipit item si immediate.
¶ Nota ex text. ibi procedere oportebit q. appellans pot
vi iudice ab appellato legitime impetrato imo cogit. co-
ram illo appellationem prosequi. et si iuncto text. s. ibi si
observatione predictae sententie. habentis q. iudex datus in
per confirmatione sententie potest eam infirmare et de in-
firmatione cognoscere. faciunt que habent in l. eos. in pri-
cipio. C. eo. in l. iij. C. de accusa. et que videbimus de reme-
dio nullitatis interato in c. dilecto. j. eo. **¶** Nota ex text. ibi.
q. si agere voluerit q. appellante non prosequente appel-
lationem potest appellatus eam prosequi. et ex quo text. se-
nt maxime si sentiat sibi imminere periculum et de natura di-
ctonis maxime est includere alium casum magis dubius
l. illud. et ibi glo. ff. ad l. aquil. c. ad extirpandam. et ibi glo.
s. de fil. presby. videtur innuere textus q. etiam si necessi-
tas non urgeat appellatum possit appellationem proseq
appellante non prosequente et inuito. nam prosequente
appellans non est dubium q. appellatus potest psequi. c.
ex parte S. supra de rescriptis. sed elegantia text. nostri co-
sistit in hoc q. etiam eo inuito. et notate ad ea que infra di-
cam. **¶** Nota ex text. ibi superior quoque et. q. ex quo
hic specialiter permittitur iudici ad quem procedere par-
tibus inuitis vel negligentibus in causa appellationis sci-
licet q. videt ex dilatioe imminere periculum et vno pmis-
so aliud excluditur. c. qualis. xxv. distinctione. l. cuj. p. ror. ff.
de iudi. videtur ergo iste text. prohibere q. in alijs casibus
iudex ad quem non possit inuitis partibus procedere vel
negligentibus. videtur etiam prohibere simili modo indu-
cendo q. in alijs casibus iudex ad quem non possit termi-
num ad appellationem prosequen. abbreviare. et rationes
diri supra. **¶** Nota ex text. ibi. puta si a sententia per quo
exempla non restringunt regulas. c. i. infra ne clerici. vel mo-
na. et in text. dicitur generaliter q. ubi imminet periculum pot
iudex ad quem procedere in appellatione inuitis partibus
vel negligentibus licet postea exemplificet in confirma-

tione electi in habebit locum in collatione in matrimonio
carnali. fm Jo. an. et alios. et ubicunque vertitur simile pi-
culum et utilitas publica non autem utilitas privata quia
illi videntur appellationi rinunciare sua negligentia. c. quo
ad consultationem. s. de sententia et re iudi. **¶** Nota ex text.
ibi legitime a contrario sensu quia demum secunde littere
non facientes mentionem de primis sunt surrepticie si
prime sunt legitime et valide. et si non sunt legitime secun-
de valent non habita mentione de primis. glo. est in c. ex
tenore. s. de rescrip. in c. cum nostris. j. de concess. preben.
in c. suggestum. j. de iur. pa. et ita Panor. hic. **¶** Nota ex
text. ibi ad confirmari. vel infirmari. quis sit finis i. causa ap-
pellationis quia tendit ad confirmandum vel infirmand-
um primam sententiam. faciunt que vidimus in c. si duo-
bus. s. eo. Glo. in ver. prozolari in fine. fm Jo. an. decre-
talis ex ratione. non bene allegatur ad propositum. quia
proprie non est temporis prozogatio. imo post primum
annum a iure conceditur secundus absq. alia prozogatio
ne constituto de impedimento. tamen glo. posset saluari refe-
rendo eam ad text. nostrum qui loquimur de tempore anni
et ex causa biennij. et subicit quod non potest prozogari et
tamen clarum est q. ex causa post biennium tempus prozo-
gatur. d. c. ex ratione beneficio in integrum restitutionis. ut
ibi. ergo hoc ver. saluabitur glo. **¶** Glo. in verbo appellata
in fi. habetis primo ex glo. rationem quare appellatus non
pot preuenire terminum legale nimis pcurriendo et bene
loquitur. Sed punctus stat qualiter dicatur appellatus
nimis preuenire appellantes Jac. bu. in aut. ei qui. C.
de tempo. appel. dixit quotienscunq. ante ultimum mensem
procederet in appellatione appellatus q. tunc d. nimis
preuenire. Ita vero de belui. in s. quia vero. in aut. s. bis
qui ingre. ad appel. dixit q. in primo anno appellatus pot
quandocunq. citato tamen appellante prosequi in secundo
autem anno debet expectare ultimum mensem. alias dice-
tur preuenire nimium mouetur ut iura iuribus concordet
ita debere distinguere. c. cum expediat. de electio. in. vj. nam
l. fina. s. illud. C. de tempo. appella. vult q. appellatus pot
constituere appellantes in contumacia. ergo et prosequi
causam intelligit ipse scilicet in primo anno. d. aut. ei qui.
et similis est text. in c. appellatore. in questioe. vj. vult q. re-
us expectet vsq. ad ultimum mensem. intelligit ipse scilicet
secundi anni. Ista distinctio est sine ratione. unde In-
no. in c. ex ratione. s. eo. dicit ita distinguendum fm aliquos
aut appellans inchoauit prosequi et tunc ipso inuito vel
negligente possit appellatus vsq. ad finem progredi. et ita
intelligatur. d. s. illud. et facit in simili autentica qui semel.
et quod ibi notatur. C. quomodo et quando iud. c. causas.
et ibi notatur. s. de dolo et contu. aut vero appellans nuq.
cepit prosequi et tunc expectet appellatum vsque. ad vlti-
mum mensem. ita loquitur text. i. d. autenti. ei qui. et in. d. c.
appellatore: tamen idem Inno. hic hanc opi. reprobat. q.
appellans lz ceperit appellationem prosequi non cogitur
inuitis perseverare. s. quia vero. in aut. de his qui gre-
di. ad appel. ergo licet causam appellationis ceperit non
poterit appellatus eo inuito prosequi. quia esset per indi-
rectum ipsum cogere ad prosequendum. nec obstat aut.
qui semel. quia non habet locum in causa appellationis q.
cum sit defensio non ita restringitur sicut simplex actio. c.
significauerunt. et c. dilecti. s. de excep. **¶** Unde prima su-
it opi. Barto. in. d. aut. ei qui. ita distinguens. aut appel-
latus vult prosequi citato appellante. et possit quandocu-
que. d. s. illud. aut vero vult prosequi non citato appellan-
te et tunc expectet vsque ad ultimum mensem. et ita loquit
autenti. ei qui. et pro hac opi. saluanda. Panor. hic adducit
text. nostrum qui prohibet appellatum nimis precurrere
appellantes in commissione impetranda quasi timeat sup-
plantationem fieri ab appellato ipsi appellati. sed ista sup-
plantatio non habet locum in prosecutione appellante ci-
tato. quia pro se quisq. faciet et iura sua inducet ergo cessat
iteratione textus nostri poterit quandocunq. appellatus

citato appellante prosequi. Secundo mouetur naz appel-
lantis non interest quod appellatus causas prosequatur et no-
lit differre. et si dicatur annus est inductus ad commodum ap-
pellantis. ergo ab appellato non poterit sibi tolli incipien-
do prosequi. Immo fieret sibi magnum preiudicium quia for-
te non ita cito se preparauit ad appellationem. quia respon-
det quod per hoc quod citatur ab appellato non tollitur sibi co-
pia habendi dilatorias equas et se preparandi. Immo iudex
huiusmodi dilationes dabit. et ideo concludit appellatus
debere audiri ex quo citatur appellantem et vult prosequi.
Tertio mouetur per text. nostrum per locum a special. nam
hic prohibet text. appellatum precurrere appellantem coram
delegato. impetrandum commissionem. ergo coram ordina-
rio ad quem ipse appellans appellauit poterit prosequi ap-
pellationem nec considerabitur an precurret vel ne. **Ista**
opi. Barto. reprobat ab Ange. ibi naz vult quod in ultimo
mense possit appellatus prosequi non citato appellante
quod nullibi reperitur tantum. nec autem ei qui. hoc dicit.
immo est contra textum in. c. de elec. li. vi. per locum a spe-
ciali. nam ibi est speciale ut assignatio termini iuris habe-
at vim citationis quo ad appellantem et appellatum in be-
neficialibus. ergo in contrarium ius commune. nec argu-
t. Danor. tollunt hoc quod vult glo. nostra. quod totum tempus
anni est concessum in beneficium appellantis. ergo non de-
bet eo priuari facto appellati donec non constet de sua ne-
gligencia. que constabit solum ex quo superest ita modicum
temporis ut vix sufficiat ad causam finendam. per ea que
notat Imo. et ibi dicit in. d. c. ex ratione. et faciunt notata in
simi. in. l. si stipulatus sum abs te. ff. de verbo. obligatione.
Alia fuit opi. Jo. an. quam sequuntur Bald. et d. An-
toni. hic. et Ange. in. d. autentica ei. videlicet quod hoc sit arbi-
trarium iudici quando pars dicatur nimium preuenire et
iudex hoc arbitrabitur ex qualitate cause et distantia loco-
rum et viarum. Et pro hac opinione adducitur. nam iura
solum prohibent ne nimium precurretur ut hoc text.
nec exprimunt declarando quantum tempus dicatur ni-
mium. ergo stabimus arbitrio iudicis. c. de causis. supra 8
officio delegati. l. i. ff. de iure deliberandi. **Secundo** addu-
citur textus noster dum vult quod non debet nimis precurre-
re appellatus in impetrandum. certe non potest illud nimis
intelligi de ultimo mense. de quo autentica ei qui. quia il-
lud datur ad prosequendum. impetratio autem precedit prose-
cutionem. ergo intelligitur ab alio tempore ex quo de alio
actu loquitur et cum non aperiat de quo tempore erit arbi-
trarium iudici dicto. c. de causis. **Tertio** adducitur
text. ibi quod si agere noluerit. naz si loqueretur de ultimo me-
se non daret ita demum facultatem appellato prosequen-
di si appellans noluerit prosequi. sed indistincte ex quo ap-
pellans negligit usque ad ultimum mensem permitteretur
appellato appellationem suam prosequi. ex quo ergo co-
ditionaliter dicit quod si noluerit. ergo loquitur de alio tempo-
re quam de ultimo mense et cum non exprimat de quo erit
arbitrandum. **Quarto** adducitur textus noster ibi ma-
xime si sentiat supra ex dilatorie. Nam quando ex dilatio-
ne imminet grauamen appellato non habet expectare
appellantem usque ad ultimum mensem. quia necessitas
non habet legem. c. l. supra de ser. l. i. ff. de officio consilii. ergo
non loquitur hic text. de ultimo mense. et facit quia de natu-
ra dictionis maxime est includere alium casum magis du-
bium. glo. in. d. c. ad extirpandos. in. c. per venerabilem.
infra qui si sint legit. ergo videtur includere ille textus quod
non solum in casu necessitatis licitum est appellare et negli-
gente appellante prosequi appellationem etiam ante vlti-
mum mensem quia casus necessitatis non expectat vlti-
mum mensem. sed etiam omni alio casu dummodo nimi-
um non precurret et hoc nimium est arbitrium iudici.
Alia fuit opinio Innocen. in. c. sepe. ad si. et ibi. Imo.
et d. Antoni. et in. c. ex ratione. supra eo. vbi etiam Jo. an.
Imol. et d. Antoni. dicentium quod appellatus de necessita-
te habet expectare ultimum mensem biennij ne dicatur

nimium preuenire. per text. in. d. autentica ei. et in. c. appel-
lato. ij. questione. vi. et ibi voluit idem archidia. et licet lo-
quatur tantum de ultimo mense biennij: tamen idem dici-
tur in ultimo mense primi anni quando non subest causa
ut detur biennium. quia eadem est ratio in primo anno non
dato secundo que est in secundo. **Et** pro hac opinio. ad-
ducitur beneficium alicui concessum non debet auferri re-
gula in dultum. de regu. iur. lib. vi. sed tempus anni concedi-
tur appellanti ob gratiam suam ut vult hic glo. ergo non
debet facto appellati ei auferri. **Secundo** adducitur
appellatio suspendit officium iudicis et aduersarij donec
pendet. c. super eo. el. primo. supra eo. et. c. significante. j. e.
l. siue pars. C. de dila. ergo ea pendens. non poterit appella-
tus causam mouere contra appellantem. sed habebit ne-
cesse appellantem expectare. et vbi de negligentia conui-
ctus erit appellans tunc ex permissione iuris poterit po-
stea ipse appellationem prosequi scilicet in ultimo mense.
Tertio adducitur in causa appellationis non deducta
deducam non probatum probabo. c. cum Joannes. supra
de fid. instrumentorum. l. per hanc. C. de tempor. appella-
tio. cum ergo appellans possit noua fundamenta deduce-
re in causa appellationis ergo facto appellati non debe-
bit angustari ut prosequatur. forte enim nondum prepa-
rauit iura que habet producere et ideo appellatus debe-
bit expectare usque ad ultimum mensem. nec sibi in hoc
preiudicatur quia cum ipse solum tendat ut sententia confir-
metur satis tempus habet cum habeat ad prosequendum
appellationem mensem. **Ultima** fuit opinio Danor. qui
tamen primitus fuit Imol. varietates concordantis sede-
re distinctio. Aut loquimur quando dicatur appellatus ni-
mium preuenire appellantem respectu impetrationis nisi.
et tunc quo ad illum actum impetrandum procedat opinio
Jo. an. et sequacium hic. quod tempus sit arbitrium per su-
peramenta supra deducta et bene applaudet littere recte po-
deranti. que loquitur expresse de impetratioe ut patet ibi
ut impetrante in commissione impetranda supplet. Aut
loquimur respectu prosecutionis appellationis quando
possit appellatus incipere prosequi appellationem. et tunc
precedet opinio Imo. l. d. c. sepe. et sequacium ut habeat expe-
ctare ultimum mensem secundi anni. et casu quo non detur
secundus quod tunc expectet ultimum mensem primi anni.
et bene consonant iura supra allegata. d. autentica. ei qui et
d. c. appellatione. et faciunt supra adducta pro illa opinio. et
sic tanquam media opinio esset tenenda. l. adeo. s. cum ergo.
ver. est autem media. ff. de acquiren. re. do. **Sed** nunquid
impetratione facta per appellatum preueniendo terminum
etiam si de eo habeatur mentio quo casu littere valent nec
sunt surreptitie ut voluit hic Imo. et dixi in textu. poterit
appellatus cogere appellantem ad prosequendum. et text.
noster videtur velle quod sic. ita quod si appellans causatiue ta-
men scilicet appellante volente prosequi coram impetra-
to iudice poterit appellatus ipse prosequi. Specu. tamen
eodem titulo. s. nunc breuiter. ver. sed pone. tenet contra-
rium. et facit ultimum membrum distinctionis Imo. pro-
xime relate. nam appellatus in prosequendo non potest
preuenire appellantem. sed habet expectare ultimum me-
sem. voluit tamen Specu. quod offerendo libellum super co-
firmatione sue sententie audiretur appellatus et ita per-
transit Danor. in. c. personas. supra eo. et videntur sentire
domini de rota in decisione sua. viij. que incipit item si ap-
pelleretur ad si. **Et** stud non potest mihi cadere in men-
tem arguendo a sufficienti partium enumeratione quod
argumentum procedit in iure nostro. l. ex maleficijs. s. be-
res. ff. de actio. et obligat. aut enim appellatus offert libellum
super confirmatione sententie appellante prosequente. et
tunc libellus non procedet. quia superfluis libellis iura
non vtuntur. l. finali. C. quando prouoca. dixi. in. c. si duo-
bus. supra eo. facit in argu. text. in. c. ij. supra de probatio.
sed prosequente appellante appellatus obtinebit confir-
mationem sententie si eaz meretur ex eadem prosecutione.

De Appellationibus

ter. est in d. l. si ergo non poterit ipse per libellum hoc petere: quia hic esset superfluum immo expresse determinat contrarium. Inno. in c. cum contingat. s. de offi. delegati. faciunt notata per Bartolum in d. l. si ambo. et in l. in tribus ff. de iudi. et voluit Inno. q. si appellans porrigat libellum super infirmatione sententie et appellatus velut porrigere super confirmatione non admittatur iste libellus appellati patz vbiq. sententia lata in vno iudicio vel per itentatione vnius remedij put exceptione rei iudicate in alio remedio non datur concursus horum remediorum. l. fundi. l. fundum. ff. de excep. et ibi Bar. notat Barto. in l. edita. C. de eden. et Panor. et d. Antoni. in c. ij. s. de libel. obla. sed sententia lata super infirmanda p. ma sententia in causa appellationis preiudicaret appellato petenti confirmationem et pareret excep. rei iud. ergo appellante instante non admittetur libellus appellati. et acit etiam alia regula. q. vbi executio facta in vno remedio parit exceptionem contra aliud. illa remedia non concurrunt. l. i. s. finali. ff. si famul. fur. fecit. dica. notatur in locis preallegatis. ergo ille libellus appellati non admittetur appellante prius p. sequente. et faciunt notata in l. ampliorum. et in l. eos. in principio. C. de ed. et notatur in d. c. si duobus et supra in rubrica in eff. ctibus appellationis. aut volumus intelligere q. appellatus porrigat libellum super confirmatione appellante non prosequente et tunc ante vltimum in e. sem non videtur q. procedat iste libellus. nec audiat appellatus. per ea que voluit in opinione supra relata Inno. in c. sepe. s. eo. cum sequacibus. Et que voluerunt in distinctione sua Panor. et Inno. nam appellatus non potest prosequi appellationem ante vltimum in e. sem. et sic dictum Panormita. non procedit hoc in termino iuris. In termino autem hominis. dicite fm Imolaz q. nec appellans nec appellatus potest preuenire ipsum terminum. quia per assignationem termini videntur partes inuicem ad eum terminum citate. c. sepe. s. eo. ergo ante terminum nec ab appellante nec ab appellato poterit fieri aliquid: alias factum non valeret tanquam gestum ante terminum per ea que habentur in l. aut qui aliter. et in l. si. q. vi. aut clam. in c. consilium. s. de offi. delega. et in c. expostul. supra de dil. facta tamen mentione de termino valeret impetratio: hoc t. immo in curia posset pars impetrare causam committi. non facta mentione de termino hominis. ita dominus Anto. et Imola hic. et voluit rota decis. sua. c. ij. q. incipit. item q. c. oblate. et Jo. mona. in rubrica d. rescrip. libro sexto. et est ratio. nam in curia commissiones non sunt ad instantiam partis sed ex officio superioris committuntur causa vni ex auditoribus. ergo sicut i facta motu proprio surreptio non vitiat. c. si motu de preben. libro sexto. ita in his que facit papa ex officio non est quod imputetur surreptio parti. nec tamen si pars in hac impetratione aliquid faciat dicetur supplantasse aduersarium et ideo impetratio in curia cum fiat officio iudicis valebit. In glo. a finali in fine habetis ex glo. q. littere impetrare pendente appellatione super ipsa causa sunt surrepticie. nisi faciant mentionem de appellatione et procedit siue sit appellatio partis aduersus vi vult gl. ex iurib. i ca alle. siue sit appellatio ppria et ita voluit Inno. in c. dilecti. s. de maiori. et obedi. in c. ex litteris. s. de offi. delega. et etiam hic Imola siue appellatio fuerit interposita ad papam siue ad alius concertationi. et ibi Archi. co. titi. lib. vi. Ista regula fallit primo quando partis aduersus nihil interest q. fuerit expresse de appellatione vel ideo quia omnino clarum erat q. ius non habebat. puta ego possideo vnum beneficium. tu impetras a papa illud beneficium nulliter. puta quia non es capax. et tacuisti defectum a processu executoris contra me in fauorem tuum ego appello ecce q. cum nullum ius habeam tua non interest ipectro postea a papa mihi prouideri denuo de illo beneficio non expresse de appellatione non erit tamen impetratio surrepticia. quia si expressesem pape quod nullum ius haberes et propter

rea appellauit ab executoribus dedisset omnino easdem litteras quas impetraui ergo argu. c. postulasti. supra de rescrip. dicemus non esse surrepticiam impetrationem. ita rota decisio. cccx. que incipit. si reus. Secunda sit limitatio quando expressio appellationis nihil esset impeditura quia per impetrationem quam facio non preiudicatur. quia tunc vbiq. per impetrationem meam non preiudicatur appellationi non redditur rescriptum surrepticiam. etiam si non faciat mentionem de illa puta impetraui vt in curia committeretur alicui auditori omnis causa quam contra te habeo vel habere spero ex tali vel tali causa cum potestate citandi in curia et in partibus nūquid coram tali auditore potero appellationem prosequi quam interposueram contra te et concluditur q. sic et valebit commissio illa. licet non expresse de appellatione. quia ex quo causa appellationis veniebat tractanda i curia nullum sit preiudicium appellationi. ideo si de ea ta ceatur non viciatur commissio. illa est decisio dominorum de rota decis. sua. cccxl. que incipit. itez si reus. Tertia sit limitatio vbiq. appellatio nulla fuisset tunc si de ea ta ceatur non vitatur rescriptum. ita Baldus in l. i. C. si contra ius. et facit textus noster ibi legitie vt diri i pe. notabili. Quarta sit limitatio quando appellatio esset deserta vel alio modo finita nam tunc non debet fieri mentio de ipsa de ipsa. ita Bal. in d. l. i. C. si contra ius.

Pertuas. Etiam altera parte absentis per contumaciam iudex appellationis potest principale negocium diffinire. dummodo lis contestata fuerit. hoc dicit. Diuiditur in duas. In prima narratio. In secunda que est ibi. nos igitur decisio. Nota ex textu ibi q. si lis. p. dicatur q. appellatio suspendit pronunciatum. c. pastoralis. s. preterea. s. de offi. delegati. c. venientes. s. de iureiurando et reponat causam in pristinum statum. l. fur. tiam in principio. ff. de his qui nota. infra. tamen non vsque adeo rescindit nec suspendit vt si lis sit contestata in prima instantia non duret effectus eius litis contestate in causa appellationis et ideo ex hoc textu habetis q. appellatio reponit causam in pristinum statum scilicet vsque ad tempus litis contestate exclusue hinc est q. omnes effectus litis contestate in principali facte durabunt in causa appellationis. et ideo exceptio surreptionis non opposita in principali lite contestata non poterit ammodo etiam oppoi in causa appellationis glo. est et ibi Panormitanus in c. ad audientiam el secundo. s. de rescrip. et generaliter in causa appellationis lite contestata in principali in prima instantia non poterit opponi exceptio aliqua dilatoria textus est. commendanti ibi legitie in l. ita demum. C. de p. cura. intelligite verum nisi superuenerit pen. app. ista dilatoria. quia sicut dilatoria de nouo superueniens post lit. contestata. potest de nouo opponi. l. ij. C. de confor. eiusde. lit. c. insinuante. s. de offi. delega. ita etiam superueniens pen. de appellatione lite contestata in prima instantia. ita Panor. in d. c. ad audientiam. et Bal. in d. l. ita demum. nisi post superuentionem illius exceptionis aliquid egisset coram iudice. quia tunc sicut in prima instantia per istuz actum videntur renuciare dilatorijs et tacite consentire vt procederetur. l. nulla et ibi Bar. C. de procur. glo. in ca. in verbo absentia. de elec. lib. vj. d. Anto. in c. cum. d. ferrariensis. in. iij. char. circa principium glosarum. supra de constitutu. ita erit in causa appellationis. et eodem modo possumus dicere ibi de exceptionibus dilatorijs que perueniunt ad noticiam post lit. conte. in prima instantia pendente. postea ap. iura. c. pastoralis. s. de excep. Nota ex textu ibi coram primis iudicibus. q. licet in facti narratione papa exemplificet post conclusum in causa tamen euz exempla non restringant regulam. l. cum pater. s. dulcissimi. ff. de lega. ij. c. i. j. ne de. vel mon. non solum habet locum textus noster vt appellato contumace possit procedi ad sententiam quando appellatur post publicas attestas.

tionem sed etiam quando cumq; appelletur lit. contesta. in
pria instantia. ita hic Panoz. ¶ No ex ter. ablegitit co-
testata fm Bal. et alios q; ex quo de natura ablatiui abso-
luti e importare conditione. l. a testatore. ff. de condi. et de.
q; ita demum appellato absente p contumacia iudex pote-
rit negociu diffinire si lis fuerit contesta. in pria instantia
et no aliter et sic per istu ter. limitat. l. si. illud. C. de tēpo.
ap. vbi voluit ter. q; pte contumace possit iudex ad diffini-
tiu in ca appellationis pcedere. ¶ No ex ter. abi per con-
tumacia absentante a contrario sensu fm Panoz. q; parti-
bus pntibus no pot in ca appellationis ad diffinitiuam
lite non contesta pcedere. et voluit glosa in. c. raynal-
dus. in ver. contesta. j. de testa. et facit q; voluit glosa in
c. per venerabilem in ver. non seruatis. j. qui fil. sint leg.
vbi dicit q; licet in matrimonialibus beneficialibus et si-
milibus possit procedi in contumaciam lit. non conte. c.
quia frequenter. §. i. s. vt lit. non conte. illud intelligit
verum altera parte absente sed vtraq; parte presente de
bet lis contestari alias non valet sententia. quod tamen
dictum hodie per cle. sepe de ver. signi. iuncta cle. dispen-
diosam. de iudi. non haberet locuz. tamen ratio illius glo-
se non est sublata. ¶ Glo. in ver. liquebit. in fine. primo
habemus ex gl. q; liter h contumace debeat pcedi. de quo di-
cite vt in. c. put. s. de dolo et cotu. et in. c. qm frequenter. §. in
alijs. s. vt lite no cote. Tame quatenus attinet ad materia
appellationis dic aut appellat ab interlocutoria et iudex h3
cognoscere de iniquitate vel iusticia sententie. c. interposi-
ta. §. sane. j. eo. et isto casu frustra querimus an contumace
pte possit deuenire ad missionem in pos. quia non potest iu-
dex pcedere in principali. nisi iusta pronuntiata appel-
latione. c. vt debitus. in fine. j. eo. ideo in re petita vel etia
am super principali in personali no potest facere missio-
ne q; de eo nundū agif. pnuciato autē super appellatione
q; iusta sit pcedet iudex ad que sup principali et isto casu
bene habebit remedia que haberet in negocio principali
d. §. in alijs. et §. si. d. c. put. et d. c. causaz. s. de dolo et cotu-
macia. Aut appellata diffinitiu et tūc circa missionem i pos-
sessionem dicite vt in. d. c. put. ¶ S3 alia est questio que elici-
tur ex glo. et ter. nostro. nunquid lite no pte. possit pcedi i
causa appellationis sed quia ex fundamento dependet edi-
ficiu. c. cum Paulus. i. questione. i. et qualitas siue pictura
super additur postea edificio. c. ad dissoluendū. j. de despo.
impub. l. eius qui in prouincia. ff. si cer. petat. et libellus est
fundamentum lit. conte. et iudicij. c. vnico. s. de lit. contes-
tato. c. i. s. de lib. obla. et lite contesta exornatur iudici-
um probationibus et iustificatur ideo de tribus hic querē-
dum est. ¶ Primo an in causa appellationis requiratur
libellus. secundo an requiratur lit. conte. tertio cui incumbat
onus probandi. ¶ Circa primum dicite fm Specu-
la. in quarta parte. §. nunc dicendum ver. sed nunquid.
aut loquimur in appellatione extraiudiciali et tūc ex quo
habet vim prouocationis ad cas. c. cum sit ro. s. eo. ideo cuz
aliud fundamentū no pcedat iudiciale requirit libellus.
Aut loquimur in appellatione iudiciali et tūc ab interlo-
cutoria aut diffinitiu. si ab interlocutoria et tūc quasi ab i-
cideti vel emergenti interposita fuerit sicut super inciden-
ti vel emergenti no est lis ptestanda s3 super principali. nec
requiritur libellus q; sufficit eū porrectū in principali. c.
prudentia. §. sexta. et ibi habet. s. de of. dele. et etiam nota-
tur in. c. i. s. de ord. cogni. et hanc opi. tenet Bal. in additio-
nibus in. ij. l. e. ti. in verbo iudiciu. et Imo. hic dixit in pra-
ctica esse seruaduz et sentit Panoz. Jo. an. tati in additio-
ni. ad Spec. c. ti. ver. sed nunquid. et in. c. raynaldus infra
de testa. tenet contrariū. q; ex quo super interlocutoria nul-
lus libellus super principali emanauit et sententia in cau-
sa appellationis habet in aliquo speciem diffinitiu quia
circa illud incidēs siue emergens diffinienduz versatur
l. si quis iurandū. et l. generaliter. §. i. argu. C. de re-
cre. et iurciu. ideo requiratur libellus. §. eius opi. d. directo
est cōtra notata in. d. §. sexta. et tenet contrarium hic Bal.

quia s3 finiat incidens vel emergens non tamen est diffi-
nitua. et faciunt notata in clemen. i. de sen. et re. iudica. et i
clemē. i. de sequestra. pos. et fruc. et in. l. dicet. ff. de arb. Aut
loquimur in appellatione a diffinitiu et tūc fm Spe-
cu. et Bar. vbi pxiē aut sumus in causis in quibus i pri-
cipali non requirit libellus. puta in matrimonialibus et
similibus de quibus in. d. clemē. dispendiosaz. et tūc ex q
appellatio non imutat natura cāe principalis ter. est et ibi
Ange. in. l. i. §. i. ff. an per aliū cā appellationis Imo. in. l. i.
§. libelli in antepe. colum. ff. e. Bald. in. d. addi. ideo causa
appellationis restabit et ipsa sumaria et sine ordine libel-
li. aut loquimur quando appellatur a diffinitiu in causis
requiritibus ordi. iudi. et libellū in principali et tūc re-
quiratur libellus. q; vbi requiritur litis contestatio et libel-
lus qui est fundamentū. sed in causa appellationis regu-
lariter nisi exceptis casibus requirit lit. contesta. vt infra
videbū. ergo et libellus et videntur velle domini de ro-
ta in decis. sua. viij. que incipit. itē fuit dubitatum. et in deci-
sio. eccclxv. que incipit itē q; auditor. Contrariū tenuit Im-
no. in. c. cum contingat. s. de offi. dele. in fi. gl. magne. Jo.
an. in. d. c. raynaldus. et in. addi. d. Anto. hic Barto. et An-
ge. in. d. l. i. §. libelli. et Bal. i. l. si quis libellos. et i. l. amplio
rem. C. e. mouent q; ex quo in principali et i prima instā-
tia libellus ē porrectus no videtur necessarius i causa ap-
pellationis. non enim appellatio restituit cām vt ex retro
nisi vsq; ad lit. conte. exclusiue vt dixi in testualibus. ergo
effectus libelli durabit. et ideo dicit q; i oī cā bene regraf-
talis qualis petitio: q; petite et dabit. cle. sepe. de ver. signi-
fica. et ibi notatur. ideo necessarium appellanti sit porrige-
re appellationem suam corā iudice ad quem et per eam
petere vt super ea procedat. et hoc erit loco libelli. Imo.
in. d. §. libelli v3 federe distinctionis varietates cōcordare
et refert hic. d. Phil. aut appellatio pducit vtraq; pte pre-
sente et psecutio fit. et tūc sicut requirit lit. cōte. vt dixi in ter.
ita etiā requirit libellus et pcedat. opi. Spec. aut fit pse-
cutio appellationis altera pte absente et tūc sicut no requiri-
tur lit. pte. vt hoc ter. ita nec libellus. et pcedat. opi. Imo.
et Bar. et alioz et hoc circa primum articulu Ance. in. l. cos
§. si autē. C. e. dicit q; s3 no regraf libellus tū ad cautellaz
seruatur contrarium pontt. Imo. in. l. si quis filio exhere-
dato. §. si autem omnes. ff. de iniusto rupto irritoz testa-
mento. ¶ Circa secundum an requiratur litis contestatio
et tūc dicite ex mente Panoz. m. ita. domi. Anto. et Imol.
hic aut loquimur in appellatione extraiudiciali et cum sit
ad cām prouocatio. d. c. cum sit ro. s. eo. s. de lit. contes-
tato. requiritur litis contestatio. ita et hic. c. i. s. de lit. contes-
tato. aut loquimur in appellatione iudiciali et tūc aut loqui-
mur in appellatione ab interlocutoria et isto casu tenet
Joan. andre. in. d. additi. et in. c. raynaldus. q; requiratur
lit. contesta. q; litis contesta. ē fundamentum ipsius iu-
dicij et instantie. d. c. vnico sed causa appellationis ē noua
instantia. quod patet q; de nouo iuratur de calumnia. c. i.
de iura. calum. libro sexto ideo in ea requiritur lit. contest.
do. Anto. Panoz. m. ita. et cōmuniter scrib. hic etiam in. d. c.
raynaldus. tenent contrarium quia appellatio ab inter-
locutoria est causa vnus articuli. sed super articulo non ē
lis contestanda. d. §. sexta. ergo nec super appellatione cuz
non immutet naturam cause principalis. dicta. l. i. §. i. ff.
an per alium. cum alijs supra allegatis. facit. c. interposi-
ta. §. sane. j. eo. quod procedit altera parte absente. presen-
te autem parte vtraq; glo. in. d. §. sane. et ibi Imola vide-
tur tenere q; requiratur litis contestatio. et facit iste textus
a. contrario ibi. se contumaciter absente. domi. Anto. ibi et
Panoz. m. in. d. c. raynaldus in. v. col. quia rota in. d. deci-
sione eccclxv. que incipit. item q; auditor tenet q; nec illo
casu requiratur litis contestatio. quia negari non potest
quin iste sit articulus incidens. Aut loquimur in appella-
tione a diffinitiu et tūc aut in causis in quibus procedif
siue strepitu et figura iudicij et non requirit lit. conte. d. cle.
sepe. iuncta. d. l. §. i. aut in causis plenarijs et tūc aut erat lis

De Appellationibus

cōtestata in p̄cipali et p̄cedit in appellatōe appellato ab
sente et illo casu nō regit l̄r. p̄te. sed p̄cedi poterit sine no
ua l̄tis cōtestatōe. vt hoc t̄x. n̄f̄o: aut l̄is nō erat p̄testata i
p̄cipali. et tūc regit l̄tis p̄tes. et appellato absente dicta
l̄. s̄. illud. que ita debet suppleri per t̄x. n̄f̄m hic vt dixi i
t̄stua. aut l̄is non erat cōtest. et appellans erat absens. et
tūc potest p̄cedi contra eum iuxta ea que habentur in
c. causam. s̄. de dolo et contu. in auten. qui semel. C. quomo
do et quādo iud. et est glo. hic. et ita potest saluari. d. s̄. illud.
aut l̄is non erat cōte. et vtrāq; pars erat p̄sens et tūc de
bet cōtestari. ita Bar. in d. s̄. illud. et Bal. hic. et alij. et glo
sa i ver. p̄testata. et ibi doc. in d. c. ray. et Bal. in l̄. i. C. ne l̄. i
vna ea d̄eq; ca. tertio p̄uou. et facit t̄x. in d. c. ray. et t̄x. a
contrario in d. s̄. sane. et voluit Spec. in d. versic. sed nun
quid. et in ti. de p̄ola. sen. s̄. iusta. versic. ij. quid sit etiam ap
pellas. et Hostiē. in sum. eodem titulo. s̄. quid sit effectus
et rota vbi notat. p̄f̄q; hūc articulu i. d. decif. vij. q̄ icipit
itē fuit et in d. decif. cccclxv. aut l̄is erat p̄te. et vtrāq; pars erat
p̄sens et illo casu regit noua l̄tis cōte. ita gl. in d. c. ray.
naldus. in verbo cōtesta. et ibi Panoz. in x. col. ita rota. d.
decif. vij. et faciūt nōta per gl. i. d. c. ij. de iura. cal. l̄. vj. tam
et tacito consensu partiū p̄f̄erit. cōtesta. omitti hoc ca
su. ita Bal. i. d. l̄. i. C. ne l̄. i. tertio. p̄uo. aut l̄is non erat con
te. et vtrāq; pars erit absens. et isto casu iudex nō p̄t p̄o
cedere nisi verteretur fauor publicis vel periculū aīorū
c. p̄or. p̄cedenti. ex quo neutra partiū p̄cipalium est p̄
sens. ita Inno. in c. i. de elec. l̄. vj. et d. Phil. C. Circa terti
um quis debeat probare. dicite s̄m Barto. in l̄. hij qui ad
causa. C. et Panoz. hic q̄ aut vnus tantū p̄f̄equit ap
pellationem. et tūc siue sit rite appellatū siue nō rite debe
bit ipse p̄bare qui hoc intendit et p̄f̄equitur. aut vtrāq;
pars p̄f̄equit et tūc aut tractatur de actis p̄bandis q̄
dicatur. l̄r. conte. non interuenisse vel alia nō fuisse acta et il
lo casu qui dicit probare debet et probabitur per offensio
nem actoris. c. qm̄. s̄. de p̄ba. aut tractat de p̄bado aliquid
circa merita negocij et tūc ille qui habet at p̄bare in p̄in
cipali habeat etiā p̄bare in negocio appellatōis quia ap
pellatio n̄ mutat nāz negocij p̄cipalis nec etiam quo ad
onus p̄badi. d. l̄. hij q̄. In cā aut nullitatis an regat l̄r. cō
te. dicā in c. dilecto. et p̄nt hic Panoz. et de l̄r. cōte. i cā ap
pellatōis dixi. s̄. in rubrica. vbi ponit Bal.

Ubi debitus. Pro euidentia p̄mitto
q̄ triplex ē genus sen
tentie. Quedā snia vocat diffinitua eo q̄ ne
gociū p̄cipale diffinitat. l̄. dicere. ff. de arbi.
de. i. et ibi glo. de sen. et re iud. c. l̄. in glo. in ver. diffinitua
de sequestra. pos. et fructa alia ē interlocutoria que fertur su
per aliquo incidēti vel emergēti inter p̄cipiū et finē cāe.
glo. in d. c. l̄. in ver. diffinitua l̄. generaliter. in p̄z. C. de
reb. cre. et iure. quod dā ē genus sniaz q̄ mixta vocat. q̄
de diffinitua participat cū finē iudicio imponent. nec ex
pectat alia diffinitua post se et de interlocutoria parte ca
piunt. q̄ non imponunt finem negocio p̄cipali. sed tā
tum illi iudicio. puta quādo p̄nunciat quē non esse audi
endū. vel nō esse iudicem. vel similiter. ita Bar. in d. l̄. dice
re. et in l̄. q̄d iussit. ff. de re iud. Panoz. d. Anto. et Inno. i. c.
p̄ori. seque. Ancha. cōf̄i. cccclij. incipit d̄ iurib⁹ p̄dicte
snie. et d. Anto. cōf̄i. vj. posui in c. peruenit. post Jo. an.
et alios. s̄. e. C. Secūdo p̄mitto q̄ in appellatōe quattuor p
sone discretionē et cognitionē suā adhibent s̄m Panoz. h̄
p̄ia ē appellatōis d̄z eniz discutere ne temere appellet. ali
as punire in expens. vt hic in fi. et faciunt que vidimus
in c. reprehensibilis. et c. sepe. s̄. eo. Secūda est persona ap
pellati debet enim discutere an iuste sit appellatum. et ita
debeat deferri appellatōi vel non deferri. d. c. sepe. Et
etiam vt si appellatōe iustam cognoscat se p̄paret ad
respondendū super p̄cipali quod venit corā iudice ad
quem discutendū vt hoc t̄x. in fi. et etiā si placuerit vt suc
cingat processum petēdo a iudice ad quē vt p̄cedat sup̄
p̄cipali omisso articulo appellatōis ex quo scit iustam

c. i. eo. ti. l̄. vj. et ibi notatur et dicā. s̄. in materia. Tertia ē p
sona iudicis a quo. h̄z eniz examinare an sit iusta appella
tio vel ne intra se quia nō deferēdo appellatōi iuste pu
nitur vt vidimus in c. de p̄iore. s̄. eo. Deferendo aut in
iuste etiā peccat. glo. est in c. cum appellatōibus. circa p̄i
cipiū eo. ti. l̄. vj. que dixit q̄ vsq; adeo reatū cōmittit defe
rens appellatōi friuole q̄ ex quo reatus oēs dignitatē ex
cludit. l̄. i. C. vbi sena. vel clar. propterea talis iudex a quo
amittit iurisdictionē. Quarta est persona iudicis ad quē.
hic cognoscat p̄mo an admittēda sit appellatio vel ne tā
q̄ ex probabili cā interposita q̄ ab interlocutoria appel
lat. c. romana. s̄. quod si obijciat. e. ti. l̄. vj. habet in c. dile
ctus. el. ij. s̄. de rescrip. admissa demum appellatōe cognos
cit de veritate causē appellatōis et sic iustificat appella
tione quo facto pronunciat vel tenere appellatōem vel
non tenere. q̄ ex veritate grauaminis apparet. et ita si be
ne appellatum pronuiciauerit procedet in p̄cipali si
male appellatum remittit causam ad iudicem a quo vt h̄
t̄x. in fi. C. Tertio p̄mitto q̄ destinatio nunciij ad curiaz
antiquitus operabatur suspēsiōe iurisdictionis inferioris
iudicis. ita vt non posset p̄cedere nisi nūcio reuerso vt h̄
t̄x. nostro ibi non obstante. nā clausula non obstante in re
scriptis nō apponit ad remouendū id q̄d nullo pacto im
pediebat. c. cum aliquibus. et ibi nō de rescrip. l̄. vj. c. mā
datū et ibi Jo. an. et d. Anto. s̄. de rescrip. ergo ex quo pa
pa hic dicit nō obstante destinatiōe nūcij sequit q̄ antiq
tus talis destinatio obstabat et iurisdictionē suspendebat
et hodie iste effectus ē sublat⁹ p̄ t̄x. nostruz circa p̄inci.
C. Operabitur sc̄do destinatio nūcij appellatōe q̄ quā
do sit vidimus in c. dilecti. et aliquid in c. meminimus. s̄.
eo. et hic effectus hodie durat q̄ q̄d nō mutat quare stare
prohibetur. l̄. p̄cipimus i fi. C. eo. iō cū t̄x. n̄f̄ dicat solū de
destinatione nunciij. nec aperiat de destinatione nunciij
que sapit appellatōem remanebit effectus illius de
stinationis vt videbimus in glosa. in verbo. si dicat.
C. Tertius dat effectus q̄ per destinationē nunciij videt
subijcere quis se p̄tectioni apostolicę. ita vt nō possit in p
tibus cōtra eū p̄cedi. Sed hic effectus nō est ita generalit
intelligēdus s̄m Inno. hic. q̄ nisi fiat in via appellatōis
destinatio nūcij nō eximit ipm̄ destinantē. d. c. dilecti bene
verum est q̄ ipsum nunciū destinatū oī casu eximet et vī
subijcere p̄tectioni apostolicę eū sed nō mittentē. c. vni
co. j. de peregr. quod intelligit hic v̄x Panoz. quo ad ea
que sūt grauis p̄iudici. puta missionē i possessionē ex sc̄do
decreto et maiora. sed quo ad leuiora puta missionē i pos
sitionē ex primo decreto nō sit exemptio a iurisdictionē ise
rioris pp̄ nunciū vel pp̄ aliū itinerantē ad papā p̄terq̄
in cā appellatōis. Mouet p̄ t̄x. in l̄. ignorare. C. de rescri.
mili. vbi s̄ absentē cā reip. sit missio ex p̄rio decreto. s̄ mul
tomagis s̄ absentē ob priuatā cāz. et iste tertius effectus
nō est sublat⁹ p̄ t̄x. nostrū. q̄ de eo nō loquit. C. Quar
to p̄mitto q̄ per hūc t̄x. videt tolli oēs effect⁹ cō appē
re. de quo dixi in c. pastoralis. in p̄in. s̄. eo. C. Quinto p̄
mitto q̄ corā iudice ordinario facta p̄uentionē littere impe
trate super ea cā nō valēt nisi facta mentione de processu
nū la autē facta p̄uentionē valēt littere. c. inter monasteriuz
s̄. titu. l̄. et videt tales littere a die p̄sentationis ligare
manus ordinarij si surreptitie non fuerint. dixi in c. vt no
strum. s̄. eo. voluit Innocenti. in c. cum. M. ferrariensis
s̄. de consti. circa fi. In delegatis autē queritur eis iurisdic
tio a die p̄ntationis. c. super eo. el. ij. s̄. eo. et etiā inhibetur
a die p̄ntate inhibitionis. c. audita. s̄. de rescrip. spoli. Sed
quo ad intrinsecum valōrē litteraz suscipiūt robur a die
date. c. ceterum. c. ea te. c. capitulū sancte crucis. c. sin autēz.
et c. plerūq; s̄. de rescrip. late p̄ Inno. in clemē. fi. de re
scrip. C. Is qui appellat ante sniam causam p̄babilē ex
p̄imat corā iudice a quo nec ē probabilis exceptio de mis
sione nūcij ad curiam vel l̄ris impetratis que prius p̄nta
te nō sunt et si iniusta fuerit appellatio hoc p̄nūciato iud
ex remittit partes ad primū iudicē appellatēz in expen

sis pdenans. si aut appellatio fuerit iusta pcedat i pnci-
pali iudex ad que p hac m decretale maioribus casis q ad
curia p pnc spectat n fit pndiciu. b. d. Diuidit i tres ptes
pncipales. in pna ponit cas. in scda q e ibi statuimus po-
nit constitutione. in tertia q est ibi saluis pntutionibus refer-
uat maiores cas. Rursus scda pncipaliter subdiuidit in
tres pticulas i pna ponit decisionem q appellas ab iterlo-
cutoria d; pbabile cam exprimere. z dat duo exepa que
dicat ca no pbabilis. in scda que e ibi cu aut instruit pces-
sum appellatione pposita. in tertia que e ibi z si minus po-
nit qd debeat facere iudex ad que ca appellatiōis pposita.
¶ **N**o ex ter. ibi vt debuit. q l3 dictio vt de natura sui
modu i portet glo. e in c. veru. j. de pdi. appo. i rubrica. C.
de fals. ca adiec. notat Bar. in l. qui absent. §. i. ff. de acq.
pos. z in l. cu tale. §. titius. z in l. qbus diebus. §. terminus
ff. de cōdi. z demō. tñ qñq stat causatiue vt hic qz h demō
strat cas constitutionis facit ter. in cle. vt calūnijs de sen. z
re. iud. ¶ **N**o ex ter. ibi honor q iudices debet honorari
honore debito. z sic ex quo iudicibus honor debet vt hic
z. l. si. C. qñ puoca. q esse iudicē dicif eē honor. z p pte rea
dixit hic glo. nō. q iudices dicunt eē in dignitate. q d itelli-
gite in ordinarijs secus in delegatis. l. muneru. §. iudicadi.
ff. de muner. z honor. faciunt notata in d. c. l. si. z est ratio.
nam potissimum insigne dignitatis ē preeminentia cū iu-
risdictione. c. de multa. z ibi Jo. an. z alij. j. de pnc. Notat
p Jo. an. z alios in c. i. de of. li. vj. faciūt que habentur i
c. cū ab ecclesijs rectoribus p Jmo. s. de of. or. §. iudices
ordinarij hoc bñt. ergo dicunt eē in dignitate. In delega-
tis aut nō ita est qz illi nō hñt iurisdictionē iure suo s; iure
alterius. l. more. z. l. quia. ff. de iurisd. om. iu. z faciūt q ba-
bentur in c. statutu. in pñ. de rescrip. l. vj. in rōnibus glo. nā
si delegatio pape daret dignitatez nō eēt bona illa rō q p-
pterea sūt delegatiōes apostolice existentibus in dignita-
tibus z canonicis cathedralibus ne viles psonē apostoli-
cas psoas presentent. que tñ sūt potissima eius cōstitutio-
nis rō. nā desinerēt esse viles ex quo haberēt dignitatē. l. i.
z. ij. C. de digni. li. rj. z ibi nō. Et iō si quis haberet imuni-
tatē ab oneribus publicis posset tamē eligi in ordinarijs
z sic i magistratū ter. e in l. cui muneris. ff. de mune. z ho-
nori. alibi tamē. l. in. d. §. iudicandi videt inui q esse iudi-
cē sitonus z non honor. z in ordinario loquēdo est bōus
ter. i. c. q epatuz. viij. q. i. z ibi Archi. z loquendo de bene-
ficialibus ē bonus ter. in c. ante oia. xl. di. vbi d; q pesse si
presuntorie z adulatorie res agat bonū ē si aut iutius di-
scutiat triste z lachrymabile. z facit qd voluit glo. in c. si p-
vñ in verbo pbari de of. dele. li. vj. tñ ad hec pna patet
solutio qz. §. iudicandi loquit de delegato vt ē predictum
d. c. q epatū. z. d. c. ante oia. loquūtur respectu operis z exē-
pli de se prestadi. Et facit q sit difficile z honorosus ter. i
c. qualiter z qñ. el grāde ibi cū nō possunt oibus placere.
j. de accusa. z dñ ē dicif q sunt positi tanq signū ad sagit-
tā non tamen per hoc negat quin sint in dignitate z ho-
nore maximo. ¶ **N**ota ex ter. ibi super laboribus z expē-
sis q iudex z superior debet consulere laboribus prius z
expensis facit. c. finē litib. §. d dolo z pñ. ē ex officio suo
nemie iplorāte vt hic faciūt notata in c. cas que p Panoz.
s. de iudic. c. bone. el primo. s. de postu. prela : notata per
Bar. in l. iij. §. hoc aut iudiciu. ff. de dā. isec. ¶ **N**o ex ter.
ibi corā idoneo iudice a cōtrario sensu q citatus a iudice
nō suo ex quo nō ē idoneus iudex z ab eo grauatus nō hz
appellare vt hic qz gesta corā tali iudice nihil pnciudicat
ergo nō grauāt. cat si clerici. s. de iudic. qd intelligite verū
si sit talis iudex cuius iurisditio nō pōt progari tacite. ali-
as qz pcedēdo videt pñciare se iudicē z iducet ta-
cita pro gatio ex quo pars nō diceret. Jmo. in c. ad peti-
tionē. j. de accusa. Bar. in l. i. ff. de iudic. notat Panoz. in c.
significasti. s. de foro cōpe. Ideo de necessitate debet ps
appellare iuxta ea que notat glo in autentica hñta. C. ne fi-
li. pro pa. iuxta ea que habent in c. significantibus. z. c. cū
olim. el. l. s. de of. dele. que notat Bar. in l. ij. si quis in ius

voc. nō ier. ¶ **N**o ex ter. ibi absq rōnabili cā iucto ter. ibi
ante sniam q in appellatione ab iterlocutoria d; rōnabilis
cā exprimi quare appellat ē si sit snia excoicationis. c. ad
nostrā. ibi do. Anto. s. eo. z sic i oī interlocutoria. qd p; ex
ter. ibi ante sniam fm Bal. hic. nā p pnc appellatiōe snie i
telligimus de diffinitua. glo. in c. cū olim. s. de testi. i. l. ij.
§. biduū. ff. qñ ap. sit. ergo ter. noster intelligit de appella-
tione ab iterlocutoria. qd pcedit fm Panoz. hic ē si cā p-
pter quā appellet esset notoria qz notoriū lz excuseta p-
batione tñ nō excusat a ppositiōe. ita glo. i cle. appellati. e.
ti. Jo. an. z alij in c. accedēs. s. vt lit. nō cōte. d. Anto. Pa-
noz. z Jmo. in c. exceptionē. s. de excep. ter. z ibi Bart. in
l. si ad vltimū cum icestu. §. idē polliōi. ff. de adul. Bar. in
l. i. circa si. ff. de excep. glo. in l. sed si possessor. §. si. ff. de iu-
reiu. faciūt notata per Bar. z Ang. in l. cū qd. ff. si cer. pe.
p Bal. in l. i. C. quō z qñ iud. z faciūt que dicā d illa expē-
siōe rōnabilis cāe. j. i materia. z hoc de expēsiōe cāe pce-
du tā de iure ciuili qz de iure canonico. z lz de iure ciuili h
nō caueat satis ē q pñ nō caueat. z cū ita caueat d iure ca-
nonico stabimus iuri canonico. Ita Ange. cōsi. clxxxij.
qd incipit in cā appellatiōis. in ij. col. facit ter. in l. ait pre-
tor. §. pmissif. ff. de minor. Et iō ierf q ex quo nō pōt ap-
pellari sine rōnabili cā expressa q cū cla. app. re. nō exclu-
dat appellationē rōnabilē in iure pmissa. c. pastoralis in
prim. s. e. qz hodie p istā decretalē illa clausula apponafad
bñ esse z nihil operetur in appellatione ab iterlocutoria
z sic stet soluz effectus in appellatione a diffinitua. qz cō-
missa cā appellationis nō poterit a diffinitua appellari
nisi in casibus a iure expēsis. z iō mādabit executioni p
iudicē a quo non obstante appellatiōe. ita vult glo. in ver-
bo an sniaz que p h remanebit expedita q ad diffinituas
bñ loqz quo aut ad iterlocutoria dicite vt i. d. c. pastora-
lis in pñ. qz male loqz in diffinitua aut hodie hoc stat qz
ē nō expressa aliqua cā valeret appellatio. imo nec p-
cedēdo grauamie vel iniusticia ex pposito. gl. e in l. ait p-
tor. §. pmissif z ibi ter. nota. q in iterlocutoria d; exprimi
cā. ff. de mino. z dñ. s. i rubrica. tam vbi adesset clausula
ap. re. cū nō possit appellari nisi i casibus a iure expēsis z
sic spālibus. d. c. pastoralis. ideo debet cā exprimi vt intel-
ligatur an finis in casu a iure expēso. Semini. in c. ro-
mana. §. sin autem i. fi. eo. li. vi. Et ideo dixit hic Panoz. q
stante dicta clausula ap. re. audietur appellans a diffinitua
si dicat se velle de nouo aliqua pducē. c. Jo. heremita
s. d fide i stru. qz ille cāus ē a iur expēsis vt ibi z. l. p hac. C.
s. d tēpo. ap. ¶ **N**ota ex ter. ibi ad supiorē iudicē nūciū d-
stinatū q p destinationē nūcij nō eximif qz a pñte i feri-
oris ordinarij de quo in glo. in ver. si dicat. ¶ **N**ota ex
ter. ibi lras i petram fm cōez intellectū hic z in c. i. vbi ma-
gis cōiter doc. s. de rescrip. modū declinadi iurisdictionez
siue ordinarij siue delegati pp lras i petratas vt ipse decli-
nās presentet litteras iudicibus ad quos diriguntur. z
ita postea opponat coram ordinario ad quem sūt cita-
tus. vel ē delegato. de primis lris offerēs se paratū iusti-
ciā pseq corā iudicibus datis in eis dē. z ita Bos. Jo. an.
z do. Anto. hic vel aliter fm intellectū Posti. z Panoz. mi-
ta. no. qz sicut ordinarij citādo pōt aliū ordinariū pueni-
re. c. pe. s. de fo. ppe. l. siqs postea quā. ff. de iudi. ita pōt de-
legatū puenire qz si prius citauerit an lras pñtatas certe
nō valebit exceptio opposita q lre ad alios iudices sint i
petrate ex quo non sūt presentate de veritate istorum
intellectum dicam in glosa in verbo si dicat ad finem.
¶ **N**ota ex ter. ibi coram eodē iudice q appellatio d;
iterponi corā iudice a q. ¶ **Q**uid si nō pōt eius hēri co-
pia z an sufficiat iterponi corā iudice ad quē vidimus ali-
quid in c. suggestū. s. eo. z videbimus in c. si. j. c. ¶ **N**o.
ex ter. ibi ad iferiorem remittat q appellatione ab iterlo-
cutoria iniusta per iudicē ad quē vel friuola pñciata cā
d; remitti ad iudicē a quo intelligite verū nisi ipse iudex
a quo detulisset huic appellatiōi qz tñ ex quo priuauit se
iurisdictionē nō est cā remittēda. c. cū appellatiōibus. eo. ti.

De Appellationibus

lib. vi. et ibi habetur intelligite de necessitate. tamen de hoc
necesse est maxime quoniam iudex de iure dedit apostolos reuerentia
les de iudex ad quem remittere ad iudicem a quo. ita Jo. an.
in d. c. cum appellationibus vel et appellate renunciate appel
lationi. ut i. d. c. cum appellationibus ibi Semi. post Jo. an. et
Pe. de ancha. multo magis ergo de consensu viri scilicet par
tis ut ibi conclusum. imo et tacite per non prosecutionem infra ipse
ab hodie assignatum ut sensus i. d. c. cum appellationibus
S. si vero in verbo remittenda. et ibi Semi. i. pe. col. allegat
O. dra. in c. si. ex vi. S. rota dec. c. c. lxxij. que incipit ex hoc
insurrexit tenet quod et de expresso consensu partium non possit re
assumere iurisdictionem nisi esset talis iudex qui possit addi
ri per querelam per tex. d. c. cum appellationibus. ad quem tex. re
spondet clare quod loquitur appellate psequente ut ibi in prin.
cum rota teneat Paulus in cl. sicut eodem. tamen do.
Anto. et Pe. de ancha. et d. Benedictus ibi tenet per rotam et
sic Semi. et sic utile est hoc casum quod iudex et si deferat appel
lationi vel incontinenti vel et ex intervallo. j. x. dies prefigat
terminum appellati ad psequendum quod per rotam dec. c. c. lxxij.
que incipit ut si appellat a diffinitiva. Et Card. et alij in
cl. l. eo. n. et Semi. et Pe. de ancha. i. d. c. cum appellationibus
et sic facto suo iudex quod de iure non potest reuocando delationem
reassumere iurisdictionem ut vidimus in c. constitutis. s. e. el
ij. Jo. an. in d. c. cum appellationibus. et ibi alij et in d. cl. sicut
in facto partis appellati vel partium viri scilicet. vel iudicis
ad quem poterit reassumere. ita Semi. vbi prime. Aduer
tite tamen quod in appellationibus interpositis ad curiam roma
nam de iure non remittuntur in quas partes ad iudicem
a quo et si pronunciat male appellatum a gravamine. rota
dec. c. c. c. lxxij. que incipit ut si appellatus. nam illa curia ro
mana dici potest esse sicut infernus ut quod semel admisit nunquam
dimittit. Itaque vno alio casu iudex ad quem non remittit ad iu
dicem a quo eam huius pronunciat male appellatum. s. vbi pendet
te appellatione iudex a quo processisset ad ulterius et diffini
tione pronunciasse super principali. nam tunc iudex ad quem frivo
la pronunciat appellatione non remittit casum ad iudicem a quo ex
quo et si functus officio ar. c. in lris. s. de of. deleg. l. iudex. ff.
de re iudi. s. j. confirmabit sententiam diffinitivam a iudice a quo la
ta est quod ab ea per non appellavit. ita Immo. et post eum Imola
in pe. col. in c. ex pte ad de. s. de testi. Immo. si ante pronun
tationem iudex ad quem misisset inhibitionem iudici a quo et po
stea pronunciasse bene iudicatum male appellatum et ob hac pro
nuntiatione appellatum esset iudex a quo erat prior loco appella
tum poterit ad ulterius pcedere non obstante inhibitione pri
ma nisi per hunc iudicem de nouo inhibeat. ita rota dec. c. c. lxxij.
incipiente ut si appellet. et si pronunciet hoc casum male appella
tum talis sententia de qua ad iudicem diffinitiva. s. j. quod ad pres interlo
cutoria. non si iterato voluit appellare appellabunt ut ab in
terlocutoria. Bal. i. l. cum iudices. C. si adversus re iudi. et i
autentica sacramentis. C. de iura calu. si vero pronunciat bene ap
pellatum et quod ad iudices et quod ad pres censet diffinitiva. ita
Paul. cons. lxxvj. incipit in xpi. et. viso pucto. Et fortius
dixit Ludo. de ro. p. huius tex. ff. c. c. lxxij. incipiente oportet de
et. quod ad primum articulum quod et si iudici sit promissus articulus
appellationis ab interlocutoria una cum negocio principali quod
in de negocio principali non poterit cognoscere nisi iustifica
ta appellatione. et si appellationem iniusta repererit de remit
tere casum negotij principalis ad iudicem a quo dec. c. rote i. anti
quis. c. c. lxxij. hec quod dixi pcedit quoniam unus iudex pronun
ciat. nam tunc deferendo appellationem abdicat a se iurisdictionem. s.
vbi essent plures iudices tunc si sumus i. talibus i. quibus un
solus potest pcedere per eius delationem id est effectus resultabit
ut abdicet a se iurisdictionem et p iudicabit collegis. secus si
solus non posset pcedere. ita Pet. de acha. i. d. c. cum appella
tionibus. s. si vero. l. Semi. ibi faciat logaz filatoria de quo in
latius i. cl. i. c. et. et Bal. et Salic. i. autentica hodie. C. eod. ti.
Nota ex tex. ibi i. expensis pcedet quod iudex ad quem per
appellationem frivola non efficiatur ulterius iudex nec de
uoluitur iurisditio tamen potest i. expensis condemnare. et sic
habetis quod non est iudex in principali potest in iudicare in ac

cessorio. et est tex. i. cl. i. ad fi. de rescrip. glo. et ibi no. i. c. fi.
s. de rescrip. faciunt que vidimus in c. reprehensibilis. s. e.
et ideo facta per eum condensatione expensis cum sit valida mittet ex
ecutionem. s. j. per iudicem a quo ex quo ipse iudex ad quem non habet iuri
dictionem adversus partes. ita Spec. in ti. de expen. s. nunc videt
du. x. s. j. quod si iudex. et si non fuerit pronunciatum per iudicem ad
quem super expensis iudex a quo reservabit in si. principalis casus
et ipse pcedet. ita Spec. vbi prime. Et quod dictum est exe
cutione tenet Specul. in ti. de execu. s. i. c. s. j. x. s. j. qd. s. et hic
Panor. faciunt quod vidimus i. c. reprehensibilis. et melius i. c.
ex ratione. et c. sepe. s. co. Et sic habetis ex tex. qualiter pu
nitor frivole appellans in condemnatione expensarum. S. sit
captus ille contra quem pronunciat appellationem frivola quod
appellet a tali pronunciatione. alias alia pena sequetur. quia
habetur per manifesto contumace et non poterit ammodo ap
pellare a diffinitiva. glo. e. singularis quam ibi exclamant
Card. Imola. et Panor. in cl. si ante. in glo. magna. i. pri.
de dolo et pte. Nota ex tex. ibi alioquin ipse pcederet re
gulam quod appellatione legitima pronunciat devoluitur ad iu
dicem ad quem negotium principale propterea i. eo pcedit. faciunt
que vidimus in c. dilectis. s. eo. vbi et oia accessoria devol
vunt. Nota ex tex. ibi de maioribus casibus quod casus maio
res vsque adeo spectant ad papam. c. q. translatione. s. de of. le
ga. Et ibi quod sunt casus reservate. et sic maiores. et c. maiores i.
pri. j. de batif. quod conventus coram ordinario potest dicere quod vult
conveniri coram papa pro maiore casus nec erit locus pceden
tioni illo casu quod pcedit tunc demum huius locum quoniam iudices ha
bent potestatem in ipsa causa super qua citat. c. pe. s. de fo. ppe. quod non est
i. casu illo quod inferior non habet potestatem in casibus maioribus pape
reservatis dictis iuribus. et hoc sonat lra nostra s. j. Panor.
referendo illa verba salvis constitutionibus et c. ad tex. s. in pri
cipio secunde pte. ibi ut si quis coram idoneo iudice vel aliter
sim. d. Anto. et Panor. non quod cum maiores casus sunt pape re
servate. d. c. qd. translationis i. si super eis appellet ad papam ab i
feriore non requirit alia expressio casus ad huius devolutionem ad cu
riam cum de natura sui devolvant nec pnt per alius cognosci et h
sonat lra referendo illa verba salvis constitutionibus et c. ad tex.
s. e. ibi absque rationabili causa non pcedet. Glo. i. verbo differe
rat in fin. quod iudices ordinarii dicunt esse i. dignitate et sa
ciunt quod dixi i. textualibus. Et ideo pro eorum dignitate i. casus ap
pellationis eis deferret. Hic inolevit quod iudex ad quem si potest re
servare honorem ipsius iudicis a quo pronunciat et c. pro
nuntiat per eum exprimit eam quod ex noviter deductis pronun
ciat per primam sententiam quod potest. cum iohannes. et ibi bonus tex. s. s.
fide instr. faciunt que vidimus in c. cum ad sed. s. de resti.
spo. Et non. Bal. in autentica s. si quis. s. de testi. Glo. in
verbo coram idoneo in fin. non prior limitatione ad c. pe. s. de
foro cope. quod pcedit iurisdictionis non sit per citationem factam a
iudice incompetenti. et ita est hic tex. a prior in eodem verbo
coram idoneo. et facit glo. in c. cum plures. de of. dele. libro
vi. ad fi. quod intelligite verum nisi esset talis iudex cuius iur
isditio possit tacite progredi comparando coram eo. de quo po
nit Panor. in c. significasti. s. de foro cope. et in c. p. et g. s.
de offi. dele. nam tunc per citationem cui non est oppositum pro
rogatur iurisditio et pcedit iudicis quia non fuit iurisd
ditio ex toto nulla. imo valida ex quo per non opponitur
Panor. hic. Nota ultio ex glo. quod per citationem factam coram iu
dice incompetenti non interrupt per scriptio faciunt quod habetur i. d. c. fi
pi. et ibi et glo. et et i. l. accusaturus. ff. de adul. i. autentica offe
rat. C. de lit. pte. Tunc per clariores intelligetis dicite quod liter i
interrupt per scriptio pactum iudiciale. aut aut est talis per scrip
tio que ad interruptionem requiritur lit. conte. put est per scrip
tio logi tps. et tunc nec per citationem nullam nec per libellum nullum
nec per lit. pte. invalidam interrupt per scriptio. l. fi. C. de pre
scrip. xxx. vel. xl. anno. et ibi per Salic. faciunt notata per
Bar. i. d. l. accusaturus. et in d. autentica offerat. et in l. fi. i.
pri. ff. de eo per quem fac. et ibi Bal. in l. naturaliter. et ibi
coiter scribentes. ff. de vfuca. in l. ij. s. si re. ff. de vfuca. p
emptione. in l. mariti. s. quinquennium. ff. de adult. per
Ange. in l. i. C. de iudi. in l. sicut. C. de prescrip. xxx. vel. xl.

annoz pcano. i. e. illud. s. de prescrip. in. d. locis quali-
ter p actū iudiciāle interrūpā pscriptio. et i. l. cū notissimū.
s. s. si quis et ibi glo. et alij. C. de prescrip. xxx. vel. xl. anno.
nisi ista litis cōtestatio l. nulla cōstitueret in mala fide ad
uersariū. puta qz ei ita demōstrat rē cē alienā qz de hoc sit
certus. nā illo casu nō solū interrūpā pscriptio. s. v. s. qz ad
centū annos si duraret mala fides i. p. d. et interrūpā p
scriptio qz impedit supueniēte mala fide regulariter ante
ppletā pscriptiōne. vt habet i. c. vigilāti et i. c. si diligēt et
in. c. si. s. de pscript. illa ē glo. xvj. q. iij. c. i. que voluit qz litis
cōtestatio perpetuet actū vsqz ad. c. annos. qd v. s. i. l. si. C.
de pscript. xxx. vel. xl. anno. vbi perpetuat solū vsqz ad. xl.
annos. sed intelligit vt p dicit. et ita volūt hic. d. Anto. Pa-
noz. et Imo. l. s. nō allegat illam glo. Aut loquimur de inter-
rumpēda pscriptiōne que interrūpā p citationē put ē p-
scriptio lōgissimū ipis. d. l. cū notissimū. s. s. si quis. et tūc re-
quirat citatio valida et dato qz libellus eēt et i. c. p. n. vel li-
tis ptestatio inepta. et tūc ex quo citatio fuit valida sufficit
ad interruptionē. ita Bar. i. d. l. accusatur us et habet in lo-
cis palle. secus si citatio fuisset inepta vt hac gl. Et iō p ci-
tationē factā corā arbitratore nō interrūpā aliqua pre-
scriptio. ita Imo. post. d. Anto. in. c. qntauallis i. xv. fallē-
cia. in. viij. col. s. d. iureiur. et Bal. i. l. cū antea. C. d. arbitris
et iō cū ducto edicto citatorio nō opabit citatio interrūp-
tiō. qz nūdū ē sortita effectū. Bal. in. d. autētica offerat. et i
d. l. si. in. p. i. s. d. eo p que fact. erit. Et iō citatio otumace ex
quo nō accusat eius otumacia et sic citatio nō sortit effectū
l. pperandū. s. et si qd ē. et ibi casus. C. de iudic. Bar. in. l. o-
sentancū. C. quō et qz iud. i. l. si finita. s. n. b. l. ff. de dā. i. fec.
habet i. c. i. de dolo et p. u. li. vj. iō talis citatio nō interrū-
pet pscriptiōne. secus ē si citatio sortita ē effectus l. s. postea
deserat instantia. glo. ē i. l. ij. C. de fruct. et lit. expē. qz voluit qz
tūc dūret effectus interrūptiōis. i. d. l. pperandū. s. i. in. x.
iudicij. faciūt notata p bar. i. l. cū lite mortua. ff. iud. fo. et
p Imo. et alios in. c. eam que. s. de testi. h. pcedūt qz i. viā
actiōis aliqd deducit. Sed qd si in viā exceptionis et dici-
te qz si exceptio tēdit ad eundē effectū ad quē tenderet si p-
poneret actio puta in exceptiōe opelationis qz tūc similis
interrūpā pscriptiōne sicut intetatio actiōis. glo. est et ibi
Bar. in. l. oēs. ff. d. regu. iur. et ēt notant Imo. in. c. ij. s. d. o-
cog. secus si exceptio nō tendat ad eundē effectū ad quē tē-
dit actio si sup eo intetaret. puta i. exceptiōe spoliatiōis qz
solū agit repellere. nō aut tēdit ad cōsequendū put tēde-
re actio. tūc intetatio istius exceptiōis nō interrūpet pscripti-
tiōne glo. ē in. d. c. ij. et ibi not Imo. et sic pcedat istas p-
tates. pdicta pcedūt nisi vt p dicit ostimere pscriptiōne i. ma-
la fide qz quocūqz pstituat i. mala fide interrūpā pscriptio
vt dixi i. p. iō mēbro. C. glo. in. x. bo ante suāz me remi-
si in. tex. ad dicta i. c. pastoralis. s. e. C. glo. in. x. bo si dicat
ibi nō pdest nūciū pmississe ad supiorē. vult glo. qz p istā
decre. sit sublatu effectus qz sequebat ex destinatiōe nūcij
facti ad curiā p iura allegata i. glo. et c. dilecti vbi vidimus
s. e. vos dicite aut loquimur de illo effectū suspēsiuo iurisdic-
tiōis ordinarij donec relatio nūcij ad papā missi habere
qz destinatio nūcij nō fit cā appellatiōis et tūc bñ loqz gl.
nra. et faciunt qz dixi in evidentialibus aut de effectū de-
stinatiōis nūcij qz succedit loco appellatiōis vt. d. c. memini-
mus. allegato i. glo. et faciūt qz vidim in. d. c. dilecti et tūc
ille effectus nō ē in toto sublatu. nec bñ loqz gl. qz illa iu-
ra sint correctā qz de tali destinatiōe nō loqz tex. nra. hoc tñ
fatēdūz erit qz decre. nra sicut in appellatiōe ab interlocu-
toria addit formā qz ex rōnabilitā et ea expressa fieri debz
ita hec destinatio nūcij p. tex. nostrū suscipiet formā et quo-
tenscūqz sit loco appellatiōis obseruet omnē formā quē i
appellatiōe requirit. et iō d. fieri expressa cā rōnabili. talis d
statio. qz cū destinatio nūcij vel itineris arreptio eparēf
appellatiōi qz loco appellatiōis interponunt. d. c. memi-
nim. et. d. c. dilecti. ius nouū supueniēs loquēs d. vno cāu-
pificato put ē decre. nra qz loqz d. appellatiōe. extēdit ad
alios casus pificatos. et sic ad iter arreptū loco appellatio-

subrogatūz vel destinatiōe nūcij ergo oīo eūz sit rōnabi-
lis cā expriimi debeat dicēdo. d. iudex qz me grauastis tali
grauamine iter arripio ad curiā vel destino talē nūciūz
ad curiā nisi tale grauamē emendaret. et faciunt ad p d-
icta que habent in. l. si quis seruo puaferit. C. de furt. iun-
cta. l. vt tñ. ff. de seruo corrup. et ēt p glo. i. c. cōstitutiōne et
in. c. nō solūz. de regu. iur. li. vj. et in. c. si postqz circa fi. et i. fi.
de elec. li. vj. C. In glo. ibi. s. de of. dele. c. i. nota qz si corāz
ordinario fuerit pcessūz papa nō cōcedit lras delegatiōis
postqz est ab ordinario pueniēs et d. delegatus pōt p-
uenire ordinariū ex qz o representat papā. c. sane el. ij. s. d.
of. dele. c. studuisti. s. de of. leg. Et iō sicut papa tāqz vbiqz
ordinariū. c. cuncta p mundūz. viij. q. ij. pōt puenire
citando aliū ordinariū ita et eius delegatus si prius ci-
tauerit dicef puenisse ordinariūz. Aliud hēs ex glo. qz p-
cesso ad citatiōne solūz vel ēt ad vltiora p ordinariūz n
valet postea ipetratio delegati facta a papa nisi hita men-
tiōe de pcessū. et facit tex. in. c. inter monasteriūz. s. t. i. et in
c. ij. s. de dolo et cōtū. et rōnez sentit glo. hic. qz ex quo ordi-
nariūz citauit vī iā puenisse iurisdictionē in ista cā ideo
i dubio papa nō vī derogare hūic pcessucepto. nō mirū
erro si debet expriimi de pcessū. C. In ea. in. fi. hēs ex hac
glo. intellectu ad hāc decre. qz intelligit tā de ordinario qz
in delegato. ita qz in delegato attendatur tempus presen-
tationis et citationis vigore litterarum facte ad hoc vt se-
cunde littere etiam non facientes mentionem de primis
tollant primas non dum pntatas dūmodo non sit qd im-
putetur impetranti secundas litteras qz ipse impedi-
tūz pstituit impetrati primas. et sic i effectū vult glo. qz
c. sinat. et c. plerūqz de rescrip. vbi ita demū ex negligē-
tia primi impetratis pualetūnt secunde lre si negligētia
durauit anno. itē decre. ceterū de rescrip. vbi prime lre nō
excludunt per secundas nisi de his faciāt mentionē. c. ij. s.
de dolo et cōtū. c. bone. j. de cōfir. vti. vel inuti. Dia ista iu-
ra fm hūic intellectu glo. sunt correctā per hāc decre. vt de
bitus. et hanc opi. cōiter vbiqz est secuta glo. maxime in. c.
i. s. de rescrip. Sequit Imo. in. d. c. ceterum. et Imo. hic
Panor. hic post. d. Anto. et in. d. c. i. reprobāt hūic intel-
lectū. Mouetur vulgari rōne qz iurū correctio est cuitan-
da. c. cum expediat de ele. in. vj. nec per subauditos intel-
lectus debent iura corrigi glo. in. c. cupietes. s. qz si per. xx.
de elec. libro. vj. nec in correctorijs habet locum extensio.
notat Barto. in autentica quas actiones post glo. C. de sa-
crofan. eccle. ergo cum decre. nostra de delegato nullam fa-
ciat mentionem non intelligitur de delegato quia p d-
icta iura corrigeret puta sine causa quis suo iur. priuari nō
debet. c. satis peruersūz. lvi. di. l. ius nostrū. ff. d. reg. iur. er-
go prius impetrās etiā pueniēs per presentationē secū-
di rescripti nō excludetur a suo primo. ex quo nō ē in cul-
pa. puta. l. generalis non debet extēdi ad corrigendūz. l. qz
specialiter loquimur. l. sanctio legum. ff. de p. c. Imo etiā si
vteretur clausula non obstante non videt tollere. l. spālez
l. decurionū. C. de silenti. li. vij. faciunt notata in. c. i. et per
Baldū in. c. cum ordinem. s. de rescrip. per Bar. in extra-
uaganti ad repri. in. v. s. non obstante. imo. l. noua super-
ueniēs generaliter loquēs distinguitur per antiquā i spe-
cie loquentē. l. sciendūz in. prim. et ibi Bar. ff. qui satisfāre
cog. iuncta autentica offerat. C. de lit. conte. l. nam et poste-
riorēs. ff. d. leg. ergo cū decre. nostra generaliter loquatur
iura autē p d-icta in specie nō videbuntur correctā. d. iu-
ra. immo decretalis nostra per ea distinguitur vt data
negligētia anni pueniāt secunde lre non obstante qz di-
cat primas se impetrasse. et ita intelligatur tex. noster. et
hūic intellectu sentit glo. in. d. c. i. et ēt Vinc. hic et refert
Panor. tamen hoc mō intelligendo decre. nostra parum
operaret in eo v. s. nō obstante et qz nō esset sacrilegiū di-
cere cū explicationē hic ponant ista verba vt supra patz
in diuisione. nō mirū ergo si nouū ministerium iuris non
important. puta insistendo contra glo. nostram. Addu-
cit aliud fundamentū Panor. iura in dubio nō vident tol-

De Appellationibus

lere ius tertij sicut nec princeps. l. ij. §. merito. ff. ne quid in loco publico. c. sup. eo. §. de of. dele. et facit gl. et ibi nō. in. l. ij. C. de nora. et bonus tex. in. c. cum dilectus et ibi nō. §. de cōsue. sed si p. decre. nostrā predicta iura corrigere tollere tur ius primi impetrantis ergo et. puta fm. Hostiē. et alios decre. nostra nō potest intelligi in delegato qd patet p. versi. saluis in fi. positū. nā si intelliget i delegato certe ex quo delegatus pape representat papā. c. sanc. cl. ij. §. de of. dele. nō esset necesse reservare maiores cās prout reservat tex. qz satis dicunt ad sedē apostolicā referri ex q. referunt ad delegatū ei. puta per presentationē lfray secundarum emanata citatione excludant prime istud inducitur vigore cuiusdāz pvenitionis iurisdictionis prout vult glo. hic in verbo assignare quasi videat secundus delegatus pvenisse primum in iurisdictione sicut in. c. pe. §. de foro cōpe. S3 pvenitio non operat nisi data paritate potestatis et iurisdictionis qz ambo iudices habeat ptatez sed pvenitioe alterius iurisdictionis impedit. d. c. pe. et c. duobus. de rescrip. li. vj. S3 datis delegatis per prias lfray. deinde alijs p secundas oēs isti iudices nō habēt ptatez. nā aut secūde reuocat prias et iurisdictione ē penes secūdos iudices. c. audita. §. d. resti. spo. et d. c. ceterū aut secūde nō reuocat prias et iurisdictione ē penes prios. non aut secūdos iudices. ergo nullo pacto pōt hic cāri pvenitio. Ad ducit tex. nostrū in prin. secūde ptis ibi statuimus et c. nā presupponit tex. cōuentione fuisse factā corā eodē iudice ad hoc vt lfray nō pntate excludant. S3 delegatus p secundas lfray nō faciētes metio nez d. prias nullā habēt iurisdictionē. d. c. ceterū. et d. c. ij. vel saltē elidit h3 exceptionē s3 q. pōt repelli exceptioe nō d. idoneus glo. in. c. i. §. de cōsang. et affi. in. c. i. §. de testi. in. §. itē verborū insti. de ver. ob. in. c. at si clerici i verbo legitima. et ibi dixi. §. de iudi. ergo nullo pacto tex. noster potest loqui de cōuentione facta corā iudicibus p secundas lfray datis nō faciētes mentionē de primis qz nō sunt idonei et facit tex. in. l. si dari. ff. de ver. ob. vbi q. per exceptionē pōt elidi nō vī debet. vey mortali vrgemur ab hoste mortales nobis totidē aīe. Glo. opi. pōt sustineri et moueor. nā rescriptū ante qz pntetur d. p. priū ipsius ipetrat. Inno. et ibi alij in. c. ex cōquestione. §. de resti. spolia. et pōt impetrā ei renūciare expresse et inuito aduersario vt nō. in. d. c. ex cōquestione s3 quo ad abdicandū suū a pari pcedit expressa renūciatio et tacita ele. gfe d. rescrip. Primus aut impetrat ex quo nō pntat rescriptū iudici nō dūz vī quissē irreuocabiler iudici ptatem imo nullam. c. super eo cl. ij. §. eo. ergo ex tacita eius negligētia et a iure presumpsa videbit renūciasse primis lfray et iō cōuentus corā iudice secūdar lfray videbit pvenitio et tacite renūciasse suis lfray sicut ei videmus q. habēs iudicē ordinariū si corā eo pueniat aduersariū bñ excludit delegatū impetratū ab aduersario quasi sua negligētia ille videat suis lfray renūciare. nā alias nō eēt possibile pvenitionē induci nisi ppter presumpā negligētiā aduersarij videret ex quo pvenit corā ordinario tacite renūciare suis lfray vt vult tex. noster. et patet nā papa delegando cām videt eā auocare a quocunqz ordinario. Inno. in. c. cū. Ferrarien. ad fi. §. de of. et talis aduocatio priuat ordinariū iurisdictionē. c. vt nostrū. et ibi vidimus. §. c. et in impetrato delegato p aduersariū l3 videat auocata ptas ab ordinario pōt corā ordinario induci pvenitio et excludetur delegatus ergo de necessitate dicen dū est q. per hanc pvenitionē inducitur tacita renūciatio rescripti. als pvenitio nō pcederet cū ordinarius nō hēret iurisdictionē et p hoc fundamentū tollunt ferme oīa p. ria. qz dū dicit nō d3 induci legū correctio vey ē vbi euitari p. s3 h eadē rō ē. i d. legato q. i ordinario. §. p. s3 pta negligētia §. et c. Et ita tollit. l. nā et posteriores. et l. scien. qz vey est q. l. gñaliter loquēs distiguit p aliā i spē loquētē si rō legis hoc patiat. s3 rō est generalis nec patitur distinctionē ergo et c. Et ita et tollit arg. dū dicit q. pvenitio presupponit in vtroqz iudice ptatem. Sed secundus delegatus nō h3 ptatez nisi si

at mentio de primis qz negat parte negligēte prias. tunc enī eis vī renūciare et secunde valebunt. quia perinde est ac si prime non sunt impetrat ex quo non est vsus. Et si militer tollit arg. de tex. nro. dū ponderat ibi corā idoneo iudice in versi. statuimus. Ad ob. tex. ibi saluis quia vt dixi in tex. h3 duos intellectus prio vt referat ad ea xba si qz corā idoneo iudice cōnenerit et c. coram illo psequat et tūc militaret p. riu. h3 aliū intellectū vt referat ad tex. ibi rō nabili qsi velit q. i maioribus cās pōt ad papā appellari sine rōnabili cā et tūc nihil ob. Hostiē. hic post Vincē. dat aliū intellectū ad tex. nostrū q. intelligat solū corā ordinario vt sit sensus q. cōuent corā ordinario nō possit declinare iurisdictionē eius dicēdo q. nūciū destinavit ad curiam aut lfray ipetravit q. p citationē corā ordinario factā videat puentus. et p hac pte pnt adduci sūdmēta. §. ad ducta §. gl. S3 vt dixi eadē vī ē rō in delegato q. in ordinario. §. eadēz erit iuris dispositio. c. iter corporalia. §. de trāla. prela. l. illud. ff. ad. l. acq. Alius fuit intellectus Bosfre. hic que refert Archi. i. c. et. ij. q. vj. cui multū applaudet littera q. hic papa noluit determinare an p citationē corā ordinario vel delegato factā inducat pvenitio. sed velit dare formā q. lter cōuentus corā iudice aliquo possit declinare iurisdictionē ei. tuēdo se vel qz destinavit nūciū ad papā vel qz impetravit lfray sup illa cā et determinat huiusmodi declinatoria nō obstatē nisi hec forma fuerit obseruata q. priusquā opponat exceptionē pntet lfray ipsis iudicibus ad quos deferuntur: et tunc opponere possit de lfray. qz ex quo eis vsus ē presētādo nō vī calūniōse opponere. s3 rōnabiliter. iō ex plicatiue papa h posuit hūc versi. nō obstatē et c. Ad declarandū q. hec exceptio quqz est calūniōsa. l. lfray nō pntatis. et ppterea si nō admittat nō sit rōnabilis cā appelladi. Quadoqz ē iusta. l. lfray presentatis. qz tūc vī velle stare iuri. et purgat calūniā. sed de declinatoria vī opponere ne prius cōmodo fuit rescripti. et hūc intellectū refert h. Jo. an. et trāsit. et ē. d. Ant. approbat. et d. Ant. et Panor. in. c. i. §. de rescrip. et dicit. d. Ant. in. c. sanc. cl. i. §. de offi. delega. q. hec decretalis ē h3 locū q. impetrata fuerūt duo rescripta sub eadē data. Panor. aut hūc intellectū Bosfre. restringit in ordinario tū pcedere vel ē in delegato dato per secūdas facientes mentionem de primis. vel dato per secundas cūz lis moueat lapso anno et sic in delegato idoneo. Alias aut non vult istū intellectū pcedere ad tex. p fundamēta que. §. contra glo. feci. S3 nō video retenta sua opi. q. secūde lfray nō dent iurisdictionē nisi faciāt mentionē de primis. nec puentio ppter eas cāri possit quo nā pacto tex. nō possit verificari i delegato. nec video qz erit iste delegatus idoneus. nā si intelligimus idoneū. §. datus p secundas reuocātes prias certe frustra opponit declinatoria de primis siue prius presentate fuerint siue nō si intelligimus de delegato idoneo. i. dato p secundas mentionē faciētes de primis casu quo primo impetrans fuerit negligens per annū vt in. c. plerunqz. §. de rescrip. et tunc ē nō potest opponi de primis vnde retenta sua opi. p vera nullo pacto video q. sit dare delegatū idoneū corā quo possit verificari forma tex. nostri. vnde disputatiue videt melior opi. glo. Glo. in verbo assignare in fi. nō glo. qz corrigat dicta in glo. in verbo delegato. Itē declarat dicta in ambiguo in glo. in verbo si dicat in fine et vult q. sola presentatio lfray non inducat pvenitionē iurisdictionis in delegato s3 requiratur citatio. et cū glo. transit hic Inno. et Panor. do. Ant. dicit q. hoc est violare lfray que solū ponderat q. fuerit assignate delegato. ergo nō requirit citatio. Imo. dicit opi. d. Ant. in iure esse veriorē. sed ppter auctoritates nō esse recedendum a prima. nō possū mihi psuadere q. d. Ant. v. lit. p. riu. q. vult glo. in dicto. §. q. in delegato i ducat pvenitio iurisdictionis sola presentatione lfray sine citatiōe. quia hoc esset nimis absurdū. nam si in ordinario cuius iurisdictionis est fauorabilis glo. in. c. i. de rescrip. li. vj. in cl. ij. de officio ordi. hētur in. c. ad hec. §. de rescrip. ad pvenitio-

nem requiritur citatio. d. c. pe. ergo multo magis in delegato cuius iurisditio est extraordinaria et odiosa dictis iuribus faciunt que habent in. c. grati et in. c. relatu. et in. c. l. vndiqz fm eodem opi. s. de offi. dele. na ad appropriandū iurisdictionem delegato salte requirit citatio ergo ita ad appropriandū et preueniendū iurisdictionē alterius. Sed d. Anto. loquitur quo ad intellectum tex. nisi q non requirit citatio sed sufficit presentatio quo ad implendū formam. Sof. vi possit opponi in vi declinatorie de ipetratione lit. terari q tunc sufficiat presentatio quasi tūc esset calūnia. Glo. in verbo ex rōnabili habes pzo ex gl. qualiter iudex a quo debeat discutere an appellatio sit rōnabilis an vero non. nā si non defert appellatōi iuste punit. c. d. pzo re. et ibi vidimus. s. e. si aut defert appellatōi frivole punit. c. sunt quozū. Xfi. sed si quis. ij. q. vj. nō. i. d. c. cū appellatōibus. e. ti. li. vj. id discutere d3 qd agat an deferat vel ne. tū in delatōe nō h3 necesse exprimere cām specificā q re deferat neqz quare neget. s3 satis ē dicere qz frivola vel do reuerētiales vel defero qz iusta. Semi. in. c. cū appellatōibus in prin. et faciūt que habent in. c. cordi. e. ti. li. vj. S3 altius repetēdo dicite aut q appellatēz ē ius cōc. puta qz verus ptumar appellat q nō pōt cle. si ante de dol. et cōtu. tūc sine alia cognitiōe pōt rejicere. si tū allegaret iustus ipedimentū tūc iudex ēt absente appellato pōt recipere informatiōes et tps ptefigere ad illas faciēdas sup impeditō qbus factis admittet appellatēz. Inno. in. c. pastoralis. s. pterea de of. dele. faciūt que habent in. l. i. C. quoz ap. nō recip. ideo pōt dicere nō admitto appellatōnē tuā nisi itra tale tps me informaveris de ipedimento. Idē de alijs vbi regulariter phibet appellatio et pmittitur solū ex aliqua cā. c. romana. s. sin aut. e. ti. li. vj. Aut i fer tuz ē ius cōc p appellatēz et d3 iudex statim deferre. l. qm milites. C. e. et si appellatus obijciat aliqd pp qd dicat nō posse appellari. puta qz dicat q hūit certā noticiā de citatis vel fecit pactū de nō appellādo. nā h iudex a q remittet ad iudicē ad quē cognoscēduz. nā i dubio d3 deferre vbi dixi in. c. ad nostrū et i. c. ex rōne i cūdetalibus et i rubrica s. e. i interlocutoria tū iudex a q sp d3 acta pndicare et cām appellatōis videre si ex actis sit verificata et rōnabilis. et vult hec glo. et statū dicā ita ēt d3 facere iudex ad quē circa appellatōēz ab interlocutoria. nā d3 rimari acta pterita coraz iudice a q et ex illis cognoscet an fuerit iuste appellatū an male cle. appellatū. In appellatōe xpo a diffinitiva si cōtra appellatēz ē ius cōc tūc iudex pre vocata cū agat de magno pūdicio discutiet an appellās h3 iustā cāz appellādū. quia sit i aliquo cāu excepto. d. s. sin aut. d. l. i. C. quoz ap. Si ius cōc ē p appellatē iudex pōt pnuciare p pella tōnē recipiēdaz nisi appellat i pntinē offerat. pbatōnē et pbat pziuz. l. nā et postea i pzi. ff. de iureiur. ita Ange. de arc. i. l. sciēduz. ff. de appel. reci. S3 ex gl. hētis q cū p filio peritoz d3 iudex iudicare an appellatio sit rōnabilis an nō. Et iō i fert hic. d. Anto. notabilr signādo glo. q i arbitrarijs iudex suū arbitriū d3 ierre cū p filio pitoz allegat notata i. c. ne in iuris. s. de pti. imo cogit petere p filium a peritis pte petēte et si noluerit petere poterit appellari s3 d. Anto. allegat Spec. e. ti. s. nūc dicēdu. Xfi. i. q tū refert. opi. Panor. hic et dic q l3 d honestate iudex dbeat hoc facere facit. l. prie. et ibi nōt Bar. ff. de his que in testō delē. qd nōt Alberi. i. l. humanū. C. de legi. tū de necessitate nō h3 hoc facere. nā iudex bñ pōt s3 suū intellectū iudicare et iter petrari leges corā se adductas. Inno. i. c. cū spālī. j. e. et te ritus i. l. i. C. de ptes. et med. q in vrbe pstatū. faciūt nōia i. l. i. et i. l. cū de nouo. C. d. legi. et in. c. i. p Panor. et gl. s. d. postul. prel. s3 nō coget p filium aliunde capere. nec poterit appellari si nō faciat facit. l. qualē. ff. de arb. et dic hic dō. An to. notāduz ex ista gl. q si pmittit aliqd iudici expediedū vt sibi videbit ielliget tū habito p filio pitoz ita ēt. d. An to. i. c. i. in. viij. col. de pti. l3 Ange. v3 cludere pziuz in p filio suo. clxxi. Terno hēs ex gl. q in dubio iudex d3 deferre appellatōi. facit q voluit Bal. i. l. pperādū. s. sin aut

vtraqz. C. de iudic. et sequit hic oēs. et ita Jo. an. hic Bal. in. c. i. de rescrip. i. c. pastoralis. s. pterea de of. dele. Bal. in addi. ad Spec. col. viij. e. ti. de appel. et nōt Pau. de ca. i. l. i. ff. si qs cau. qz in dubio fauimus dicte instātie et in dubio iudicamus qd iudex dūlerit appellatōi et dederit reuerētiales. Bal. in. l. appellatōe. C. c. Jo. mo. in. c. i. e. li. vj. in prin. et faciūt que. s. dixi i rubrica. c. nec simplex admis sio h3 vim delatōis. ita Jo. an. et Semi. in. c. cū appellatōibus. s. si vero. e. li. vj. sicut nec simplex receptio nisi ali ud p verba appareat. Semi. in. d. c. cordi. s. in quibus. e. li. vj. nec ēt si appellatōe interposita tacet vel differt pcedere v3 deferre. c. meminimus ibi Jo. an. de accusa. Pet. de ancha. in. d. c. cū appellatōibus. Ultio nō. glo. q ab interlocutoria d3 appellari in scriptis. d. c. cordi. e. ti. li. vj. et sic l3 illa decre. loquat de appellatōibus ad papā interpositus videtis gl. extendēte ad quascunqz alias appellatōes et sequunt doc. Glo. in verbo ex rōnabili habes pzo ex gl. qualiter iudex a quo debeat discutere an appellatio sit rōnabilis an vero non. nā si non defert appellatōi iuste punit. c. d. pzo re. et ibi vidimus. s. e. si aut defert appellatōi frivole punit. c. sunt quozū. Xfi. sed si quis. ij. q. vj. nō. i. d. c. cū appellatōibus. e. ti. li. vj. id discutere d3 qd agat an deferat vel ne. tū in delatōe nō h3 necesse exprimere cām specificā q re deferat neqz quare neget. s3 satis ē dicere qz frivola vel do reuerētiales vel defero qz iusta. Semi. in. c. cū appellatōibus in prin. et faciūt que habent in. c. cordi. e. ti. li. vj. S3 altius repetēdo dicite aut q appellatēz ē ius cōc. puta qz verus ptumar appellat q nō pōt cle. si ante de dol. et cōtu. tūc sine alia cognitiōe pōt rejicere. si tū allegaret iustus ipedimentū tūc iudex ēt absente appellato pōt recipere informatiōes et tps ptefigere ad illas faciēdas sup impeditō qbus factis admittet appellatēz. Inno. in. c. pastoralis. s. pterea de of. dele. faciūt que habent in. l. i. C. quoz ap. nō recip. ideo pōt dicere nō admitto appellatōnē tuā nisi itra tale tps me informaveris de ipedimento. Idē de alijs vbi regulariter phibet appellatio et pmittitur solū ex aliqua cā. c. romana. s. sin aut. e. ti. li. vj. Aut i fer tuz ē ius cōc p appellatēz et d3 iudex statim deferre. l. qm milites. C. e. et si appellatus obijciat aliqd pp qd dicat nō posse appellari. puta qz dicat q hūit certā noticiā de citatis vel fecit pactū de nō appellādo. nā h iudex a q remittet ad iudicē ad quē cognoscēduz. nā i dubio d3 deferre vbi dixi in. c. ad nostrū et i. c. ex rōne i cūdetalibus et i rubrica s. e. i interlocutoria tū iudex a q sp d3 acta pndicare et cām appellatōis videre si ex actis sit verificata et rōnabilis. et vult hec glo. et statū dicā ita ēt d3 facere iudex ad quē circa appellatōēz ab interlocutoria. nā d3 rimari acta pterita coraz iudice a q et ex illis cognoscet an fuerit iuste appellatū an male cle. appellatū. In appellatōe xpo a diffinitiva si cōtra appellatēz ē ius cōc tūc iudex pre vocata cū agat de magno pūdicio discutiet an appellās h3 iustā cāz appellādū. quia sit i aliquo cāu excepto. d. s. sin aut. d. l. i. C. quoz ap. Si ius cōc ē p appellatē iudex pōt pnuciare p pella tōnē recipiēdaz nisi appellat i pntinē offerat. pbatōnē et pbat pziuz. l. nā et postea i pzi. ff. de iureiur. ita Ange. de arc. i. l. sciēduz. ff. de appel. reci. S3 ex gl. hētis q cū p filio peritoz d3 iudex iudicare an appellatio sit rōnabilis an nō. Et iō i fert hic. d. Anto. notabilr signādo glo. q i arbitrarijs iudex suū arbitriū d3 ierre cū p filio pitoz allegat notata i. c. ne in iuris. s. de pti. imo cogit petere p filium a peritis pte petēte et si noluerit petere poterit appellari s3 d. Anto. allegat Spec. e. ti. s. nūc dicēdu. Xfi. i. q tū refert. opi. Panor. hic et dic q l3 d honestate iudex dbeat hoc facere facit. l. prie. et ibi nōt Bar. ff. de his que in testō delē. qd nōt Alberi. i. l. humanū. C. de legi. tū de necessitate nō h3 hoc facere. nā iudex bñ pōt s3 suū intellectū iudicare et iter petrari leges corā se adductas. Inno. i. c. cū spālī. j. e. et te ritus i. l. i. C. de ptes. et med. q in vrbe pstatū. faciūt nōia i. l. i. et i. l. cū de nouo. C. d. legi. et in. c. i. p Panor. et gl. s. d. postul. prel. s3 nō coget p filium aliunde capere. nec poterit appellari si nō faciat facit. l. qualē. ff. de arb. et dic hic dō. An to. notāduz ex ista gl. q si pmittit aliqd iudici expediedū vt sibi videbit ielliget tū habito p filio pitoz ita ēt. d. An to. i. c. i. in. viij. col. de pti. l3 Ange. v3 cludere pziuz in p filio suo. clxxi. Terno hēs ex gl. q in dubio iudex d3 deferre appellatōi. facit q voluit Bal. i. l. pperādū. s. sin aut

De Appellationibus

c. calumniar. j. de pen. posuit glo. in regula iuris ignoran-
tia de reg. iur. lib. vj. et hoc in d. c. finem litibus. Pe. de an-
cha. in d. c. cordi. in fi. eo. lib. vj. Jo. in an. voluit hic post
Pe. de sant. et sequitur do. Anto. q. qñ appellas haberet
iustas excusatione quare appellavit. puta q. fructus est sin-
gulari opi. vnius ex docto. scribingentibus appellavit excu-
tur ab expensis et faciunt notata p. Bar. in l. in bonoz. ff.
de bo. pos. ti. generali. vbi de dicto doctoris q. excuset. et p.
Ang. in l. terminato. C. d. fruct. et lit. expen. per Card. in
de. fi. de rescrip. in cle. ne romani circa pri. et ibi Pe. de an-
cha. et Imo. de elec. p. Panoz. in c. i. in. vij. col. s. de postu-
pela. do. Anto. in c. fi. de dolo et contu. Panoz. in c. calu-
niar. de penis. quod intelligit hic Imo. verum nisi illa sin-
gularis opi. esset contra com. naz. peccans contra coes opi.
versatur in errore iuris. Bar. in l. cum platis. ff. de re iud.
in l. fi. C. de pen. iud. qui temere iud. Ange. in l. qui rome
s. duo fratres. ff. de verbo. ob. bonus ter. et ibi d. Anto. s. i.
c. i. in ver. vngatur. s. de sacra vincti. not. dñs. Antoni. s. in
subscriptione huius voluminis gregoriani. et in c. ex litte-
ris. j. de sponsa. et Imo. in d. cle. ne romani. Panoz. in d.
l. fin. litibus. tenet contrariuz quia et singularis opi. excu-
sat p. tra communem opi. dummodo sit suffulta aliqua bo-
na ratione. et p. illa opi. e. bonus textus in l. ij. s. sed neq.
C. de vete. iur. enucl. voluit Jo. an. et ibi Panoz. in c. i. s. d.
consti. Et ibi Pe. de ancha. in repe. in. xvi. col. vbi p. illum
textum dixerunt q. si doctor subtilis ingenij aliqua bona
ratione no. vult adherere comuni opi. tamen no. facit lite-
riaz. et facit tex. i. c. capellanus. s. de fer. et ibi Panoz. Da-
bes aliud ex glo. q. pena temere litigantis e. codemnatio
in expensis. et id dixit Panoz. q. alia pena non punietur.
mouetur p. tex. et ibi et aliquid dixi in c. ii. s. eo. vbi solum
reprehendit temer. appellas i. c. reprehensibilis. s. e. vbi solu
condenatur in expensis. et et p. tex. nostrum ex quo g. pluri-
es de temere appellante canones repetuntur nec aliaz pe-
nam qua. expensar. repetuntur cuz iuris ministerio viden-
tur velle recedere a penis legalibus s. quibus. j. iuxta no-
tata p. glo. in simili i. cle. i. vbo diocesani. s. iur. patro. in
c. vt circa s. elec. lib. vj. puta facit q. notat gl. in simili i. c.
i. in glo. magna s. reb. ec. non alie. lib. vj. vbi l. g. iure civili
certa forma imponatur alienationi rerum ecclesie p. autē
ticam hoc ius porrectum. C. d. sacrosan. ecel. et illa quētica
sit canonizata. x. q. ij. c. hoc ius. tamē cum spālter canones
alit dicant nec eaz forma repetant s. minorē videtur rece-
dere a legali solēnitare. c. sine exceptione. xij. q. ij. et hac opi
mo. tenuit glo. in l. i. ff. quis et a quo. et et tēuit Spe. eo. ti. s.
nunc vidēduz. x. ff. de i. g. Jo. an. hic. et sequuntur alij et
contrariam opi. q. imo hnt locum pene legales. s. pēa qui
quaginta librarum auri in temere appellante in civilibus
lab. executorē. C. quozum appel. et pēa infamie in crimia-
libus. l. a proconsulibus. C. e. et pro hac opi. facit glo. in c.
i. s. d. dolo et contu. vbi in rebus priuatorum bñ bēt locuz
pēa. l. si quis in tātam. s. iur. canonico. facit. c. i. j. s. ope. no.
nuncia. Glo. in xbo alioquin in fi. hēs primo ex gl. s. j.
Imo. hic q. iudex ad quē s. necessitate vbi dñunciat male
appellatum d. remittere ad iudicē a quo ipsum appellan-
te. et sic dicit ipse velle glo. q. nō sufficiat pñunciare male
appellatum s. requiratur q. vltorius xbo pronunciet q.
remittit eum ad iudicē a quo. et sic intelligit tex. nostruz re-
mittat vbo expisso. quod dicit eē quando iudex a quo de-
tulisset appellationi. secus si non detulisset. nam quando
non detulit v. iudex a quo asserere appellationē iniustaz
et pñsistere in proposito conseruand iurisdictionem suam.
sed ea non potest vti quia suspenditur per appellationē
c. super eo el. primo. s. eo. Et ideo cum nunc appellatio p-
nunciatur iniusta tollitur impedimentum. ergo absq. alia
remissione poterit pcedere. imo fortius poterit et proce-
dere hoc casu licet inhibito pēdēte appellatione fuisset
ei facta ne pcederet q. inhibito cū sit accessoria ad appel-
lationē succedit regula accessorium d. reg. iur. libro. vj. q. d.
faciēte appellatione corruet inhibito absq. alio. rota dñs.

cxviiij. incip. itē si appelletur et s. dixi in tex. ¶ Habes se-
cūdo ex glo. iuncto tex. q. vbi e. male appellatū d. fieri d. ne-
cessitate remissio. qd. intelligite verū nisi iudex a quo detu-
lisset appellationi. q. tūc licet possit iudex ad quem remit-
tere si velit non tñ cogitur. c. cū appellationibus. eo. ti. li. vj.
¶ Habes et ex glo. q. iudex ad quē vbi pronunciauit be-
ne appellatū pōt postea in principali pcedere. et intelli-
te et si sit delegatus. ita. d. Anto. hic Imol. i. l. iudex. ff. de
re iudi. do. Anto. in c. olim de exce. Semi. in c. i. s. post bec
eo. li. vj. de quo. j. ¶ Et sic habes vnum casum in quo ne-
gociū principale deuoluitur ad iudicē ad quē. Alius etiaz
additur casus per. d. Anto. et alios de cōconsensu partiuz
et ptermisso appellationis articulo. tex. e. in c. i. co. ti. li. vj. q.
l. loquatur in appellatione ad papā interposita. tñ idē-
pitate rōnis extēditur et ad alias appellationes sñm doc.
hic. faciūt notata cōiter per doc. ibi et maxime in glo. i. ver-
bo delatū. facit in simili glo. h. super verbo irrationabili. de
quo et per do. Anto. in c. pe. s. de offi. dele. ¶ Alius et ad-
ditur casus appellato tñ consentiente et inuito appellante
nā pōt appellatus petere vt omisso articulo appellationis
pcedatur super principali vt sumptibus et litibus parca-
tur idēmpitate rōnis illius. c. i. in fi. ita ibi notat et hic cōi-
ter. nec poterit appellans pñdicere. nā ex quo appellādo vi-
detur elegisse illum in iudicē et recedere velle a iudice a
quo non poterit eū recusare i iudicē in negocio principali
si appellatus voluerit. c. sup. qōnum. s. cum aut. in argu. s.
de offi. dele. autē. et cōsequenter. C. de sentētijs et interlocu-
om. iud. c. cuius in agendo. iij. q. viij. et c. i. s. de mut. pe. qd.
intelligūt doc. verū si esset talis iudex qui posset adiri per
querelam. et sic citra remedium appellationis. nam tunc
poterit cognoscere appellato volente vel vtroq. de nego-
cio principali. et ita loquit in. d. c. i. Et idē erit i legato.
c. i. s. de offi. leg. in archiepo aut non procedet. q. cū in cau-
sis subditorum suoz suffraganeoz habeat potestātē soluz
p appellationē et in alijs casibus tñ in iure expressis. c. i. s.
for. cōp. li. vj. c. romana eo. ti. li. vj. c. pastoralis. i. principio
s. de offi. ord. si fuit aditus p appellationē archieps nō po-
terit in negotio principali et de consensu appellātis et ap-
pellati pcedere nisi casu quo illud appareat deuolutum
p appellationē qd. est qñ legitima pñunciatur appellatio.
Et faciūt que habēt in c. significasti. s. de foro cōpe. ita et
Semi. et cōiter doc. i. c. i. in prin. de foro cōpe. li. vj. quod q.
dem p notata ibi non videt pcedere iter laicos subditos
epo cum possint prorogare nec requiritur cōsensus supio-
ris i eis. et faciūt notata p Bar. in l. i. ff. de iudic. et in l. i. s. et
post operis. ff. de ope. noui nūc. et ideo cū inter iudices ad
quos pōt appellari varia sit ptās et vnus hz ampliorē al-
tero. vt videtis q. vnus posset omisso appellationis arti-
culo de cōsensu appellati vel vtriusq. pcedere puta papa
vel legatus. alius aut non posset puta archieps iō e. dñs in
ter ius civile et canonicū sñm Panoz. hic i. fi. naz. de iure ci-
uili valet appellatio interposita dicēdo appello ad supio-
rē. l. i. s. fi. ff. co. q. non pōt eē incerta nec vaga. cum de iu-
re ciuili gradatim sit appellanduz. l. impatores. ff. co. iō in
telligit ad superiorem. s. primuz. secus e. de iure canonico
q. cū possit appellari ad papam omisso medijs. c. ad ro-
manā. ij. q. vj. iō dicēdo appello ad supiorē appellatio e.
vaga. pōt. n. intelligi ad supiorē. s. papā pōt et intelligi ad
archieps et varius erit effectus vt videtis ex predictis. pu-
ta para videretur incerta coram quo iudice appellatio eēt
interposita et psequenda qd. non e. dicēdu p ea que haben-
tur in c. fi. s. de rescrip. Pe. de ancha. in c. romana in. x. col.
eo. li. vj. Bal. in l. cum pponas. C. de bo. auc. iudi. pos. Ar-
chi. in. s. anteriorum. ij. q. vj. in c. si delegatus de off. dele.
li. vj. Semi. in c. neq. xv. di. et dixi. s. in rubrica. ¶ Alius
e. et casus in quo iudex ad quem pñunciare non pōt i pri-
cipali et si pñunciet bene appellatum. s. quando cēt casus
valde dubius p papam nō decisus. nā tūc ad papā specta-
ret eius decisio non ad inferiorē iudicē ad quē. d. Ant. i. c.
dilecto de testi. itē nō pcederet h. in iudice restitutionis in

integrū cōtra suā arbitri. l. 3. restitutionē in integrū cōce-
dat cōtra suā arbitri tñ de principali negocio se non im-
pediet. ita. d. An. in. c. pe. de resti. i. integ. ¶ Alius ē et ca-
sus quē ponit. d. Anto. in. c. dilecto. j. e. ¶ Alius quoq; est
casus qñ iudex a quo erat solū iudex sup aliquo icidēti vñ
emergēti nō sup principali nā si ab eo appellet et deferat
appellatōi eius delatio nō deuoluit negociū principale qd
nō erat penes eū. Jo. an. et Semi. i. d. c. cū appellatōibus
§. si vero. c. li. vj. ¶ Alius inferi ibi et generalit casus. vbi
cūq; opponeret et dubitaret an iudex a quo eēt iudex in
principali. nā tūc ei delatio nō deuoluit negociū principale.
ita Pe. de ancha. post alios i. §. si vero. ¶ S; qd in dele-
gato nūquid dato delegato ad cā appellatōis poterit co-
gnosce de negocio principali sicut pōt ordinari vñ gl.
ij. q. vj. ad fi. et Inno. et Hosti. hic tenuerūt q sic p ea q ha-
bent in. c. Raynucius. j. de testa. in. c. sup lris. §. de rescrip.
in. c. romana. §. qd si obijciat. c. li. vj. Vincē. tenet pñū hic
mouet p ea que habent in. c. cū dilecta. §. de rescrip. Sede-
ri. de senis in pñ. suo. cxxj. tenet opi. Vincē. post multa. Ex
quo vna tñ cā est ei omīssa nō pōt extēdere habenas. per
ea que habent in. c. p. et g. §. d. of. del. et sic sentit et vult hic
Imo. q tñ de pñ. viriūq; partis posset cognoscere de
negocio principali idistincte. nā iurisditio delegati bñ pōt
progari de cā ad cā. c. cū oliz. el. i. et habet i. d. c. p. et g. §. d.
legatus in cā appellatōis poterit cognoscere de negocio
principali ex progiatōe partiū. Jo. an. hic voluit formā mā
dati eē attendendū. d. c. cū dilecta et c. venerabili. §. de of.
deleg. et iō eius dictū extendēs. d. Anto. hic ita distinguit
aut ē delegatus datus ad cā appellatōis. s. ad talē articu-
lū vt cognoscat an sup hoc sit bñ appellatū et pcedit opi.
Vincē. qz solū ad articulū appellatōis ex forma rescripti
vñ datus aut cōmittit ei talis cā appellatōis et tūc ex quo
delegatus cognoscat et de accessorijs. c. prudentia. §. sexta
et ad fi. §. de of. del. Jo cū accessorie ad cā appellatōis vi-
deat sibi cōmissa cā principalis nō mirū si pōt cognosce-
re. et cū hoc dicto simpliciter trāsit Panoz. dices q cā ap-
pellatōis de natura sua hoc inest vt si iusta pñiciat iudex
pcedat in principali vt hoc tex. nro. ergo ea omīssa poterit
delegatus cognoscere de principali. et facit rō p quas tollet
fundamentū Vincē. indistincte. nam simile videmus q
Archieps bz limitatā potestātē in causis subditoz sui sup
fraganci. d. c. pastoralis et tñ appellatio deuoluit ad eū nō
tantū cām appellatōis s; et negociū principale. vt hic er-
go poterit in simili delegatus qui bz limitatā ptātem Be-
mi. in. d. c. i. in principio. de foro ppe. li. vj. trāsit cū distinctio
ne Jo. an. Imo. hic dicit q in iudicando nō est recedēdū
ab opi. Inno. tanquā cōi. tñ de iur. verā sibi nō videri. nā
l; delegatus possit ea que veniūt accessorie ad delegatōē
verū est de his que sunt de natura delegatōis vel necessa-
ria ad eā. c. ij. c. ex litteris. §. de offi. del. secus ē i his que sūt
extra causam delegatam. quia diligenter sunt attendendi
fines mandati. l. in principio. ff. man. dicto. c. cum dile-
cta. ¶ Glo. fi. in fi. quatenus attinet ad intellectum ver-
si. saluis. dixi in textu. l. 3. que sint iste cāe maiores. gl. se re-
mittit. Inno. hic dixit puta causas criminales. ij. q. vj. c. de
creto. vel cās electionū episcopaliū. et similes. c. ne p defe-
ctu. §. de elec. S; eius exēpla nō tenent. et est tex. de electōe
in pñ. in. c. quāuis. de elec. lib. sexto et in. c. abbate co. tit.
Vnde dicite q sunt cāe maiores de quibus in. c. quo ad
trāslatōē. §. de of. leg. S; ne in illud poetice artis viciū
incidamus vt tetrū desinat in piscē mulier formosa super
ne. cū decre. nostra in eo verset circa expressiōē cāe in ap-
pellatōe et iustificatiōē ipsius appellatōis. Primo scien-
dū ē de q actu loquar decre. nra et ex tex. in qñū dicit si corā
idoneo p; q loq; de actu iudiciali et nō extriudiciali. nā tūc
pprie dicit ab actu iudiciali appellari qñ appellat ab ali-
quo actu medio inter citatiōē et suā diffinitiuā. ita Jo.
an. in. c. i. in pñ. eo. ti. li. vj. et hoc vult tex. noster expressē q
ista duo extrema pōderat q cōuētiō facta fuerit et sic cita-
tio emanauerit. itē. q ante sententiā appelletur. et pro hā

cit quod notatur in cle. ij. vt lit. pen. in glo. in. c. prudentia
in prin. in verbo citra formā. §. de offi. dele. et in cle. i. in x
bo citatiōes de iudi. in. c. quoniam cōtra. §. d. pba. qz citatio
l; nō sit pars instantie tñ dat incitū iudicio. et in autētica:
vt in med. lit. nō si. sac. iuss. §. i. in fi. de pen. tem. litig. §. pe.
notat Bar. Bal. in rubri. C. de iniur. voc. Bal. in autētica
clericus. C. de epi. et cle. in autētica si oēs. C. si vt se ab he-
re. abst. in. l. prolata. C. de sen. et interloc. om. iudi. et i. li. §.
simili modo. C. de lat. liber. tollē. et in. l. et post edictū. §. q
si bis. et §. circūducto. et ibi Ang. ff. de iud. in. l. si in pñ. ff.
de eo. p quē fac. er. Et ideo dixit Jo. an. in. d. c. i. q si appel-
let ab actu iudiciali ante citatiōē facta q illa appellatio di-
cetur extriudicialis. Et sic habes inferre qd qd statuit
hic vt nō appellet nisi rōnabili cā expressa bz locum i ap-
pellatiōe iudiciali tñ. de extriudiciali aut dixi in. c. bone
supra eodē. ¶ Itē habetis inferre aliud q nō bz locū qd
dicit q ex rōnabili causa appellandū est si appellata suā
diffinitiuā nā tunc etiā nullo grauamine pcedente a diffi-
nitua poterit appellari. glo. est et ibi Bar. in. lant pñ. et
§. pñ. ff. de minor. in. c. i. §. bis. et li. vj. et facit nam in
diffinitiuā succedit regula q in cā appellatōis non dedu-
cū deducā nō pbatū pba. c. cū iōanes. §. de fide instru.
l. ticianus. ff. q cū eo. l. per hāc. C. de tēpo. appel. ideo non
inspicitur an iudex ex prima suā grauauerit vel ne sed so-
lū an prima suā veniat emēdanda. voluit tñ Jo. and. in
d. §. bis. q l; nō debeat exprimi cā in appellatiōe a diffini-
tina si tamen friuola exprimat q appellatio vicietur per
regulam. c. cum appellatiōibus in pñ. el. i. vj. et pco facit
in simili tex. fm vñū intellectū in. c. examinata. iuncto. c. di-
lecti. §. de iudi. et in. c. cū ad sedē fm duos intellectus ibi da-
tos. §. de resti. spo. cōtra euz tñ facit tex. in. l. vnica in prin-
cipio. C. de rei vro. ac. glo. in. l. vinus ad fi. ff. si cer. pta. in
§. multis institui. de liber. quod notat. Bar. i. l. qui testamē-
to. §. mulier. ff. de testamē. et in. l. lancimus. C. de testa. vbi
colligit q cū in actu nō requirit certa solemnitas si tñ ap-
ponat et minus solemniter fiat nō vitiat actus qui oīo si
ne eo valisset. ¶ S; quid de sentētijs que nō sunt mere
diffinitivae. sed tñ naturā habēt diffinitivae in multis de q-
bus dixi supra in euidētijs. Et dicite q in eis appel-
latur absq; alia expressiōe cāe sicut in diffinitivis qz in h
accedūt nature diffinitivae vt sicut in appellatiōe a diffini-
tina nō requirit expressiō cause vt voluit Bar. in. l. ij. §. fi.
ff. eo. Ita in istis interlocutorijs mixtis. ita rota decisi. sua
lxxxvj. que incipit itē si aliqua. vbi pñiciatio sup attēta-
tis sapit vñ diffinitivae. et ppter ea ab ea appellandū est si
cut in diffinitivā. et rota decisione. xij. que incipit itē si iu-
dex. tenet Bal. in. lante sententia. C. quoz appel. in. ij. C. d
epi. audie. in. l. minoribus. C. de his quibus vt indig. i. l.
intra vñ. ff. de mino. de hoc in. c. peruenit el. ij. §. e. et i. c.
cū cessante. §. eodē. Et faciunt que in simili videmus q li-
cet regulariter de iure civili ab interlocutoria non appel-
lat. d. lante sententia. tamē ab his interlocutorijs mixtis
appellatur: qz accedūt in naturā diffinitivae vt notat glo.
in autētica habita. et ibi doc. C. ne fil. pro patre. et etiā Bar-
to. in. l. ticia. ff. de accusa. in. l. ij. ff. de appel. re. et est tex. in. d.
§. permittit. et ibi Bar. faciūt notata in. c. cum olim. el. i. et
c. significantibus. §. de offi. dele. in. c. super litteris supra de
rescriptis. Bartolus in. l. ij. ff. si quis in ius voc. non ierit. et
hoc voluit Cardinal. in clementina appellanti eodem ti.
et etiā Semi. in dicto. c. i. in principio eo. titulo. lib. sexto.
¶ Restat ergo q in interlocutoria mere habet locum tex.
noster. et qualiter in statutis intelligatur interlocutoria me-
ra ponit Angel. in. l. si sic in principio. ff. de lega. ibi Ang.
et Imol. in. l. stipulationum alie. ff. de verborum obliga-
tiōe. Ludou. in rubrica. ff. de re iudic. Et quia textus no-
ster si dicit an appellet a sententia interlocutoria expresse
an ab interlocutoria tacite que fertur per actum procedē-
di ad vltiora. Et dicite q sic eodem modo appellandū
est ab vna quo ab alia prout est textus in. c. cum dilecti in
fi. supra de electio. in. c. ex parte infra eodē. J. deo. stat alia

De Appellationibus

conclusio q̄ forma vt ex rationabili causa appelletur ha-
bet locum siue in interlocutoria expressa siue tacita. d. c. cū
dilecti. et dicto. c. ex parte. d. c. Et ante q̄ ad vltiora p-
grediar circa appellationē ab interlocutoria quero p̄rio
vt de nuncio rei p̄mo discutiamus quando incipiat cur-
rere tempus decem dierum quod assignatur ad appellā-
dum. c. concertationi eo. ti. li. vj. Breuiter cōsidero tres ca-
sus in quibus appellatur ab interlocutoria. nam interdū
iudex grauatur partem expresse interloquendo. et tunc est
appellandum infra decem dies a die late interlocutorie.
vt. d. c. concertationi vt nota. Specu. i. ti. de appella. §. re-
stat. ver. sed quid dices. in principio. Et ita fm̄ Panor. d. 3
intelligi quod notat Hosti. in. d. c. nostro. sup verbo de ma-
ioribus. appellatur autem quantum ad propositum inter-
locutoria expressa illa per quā iudex declarat aliquid fieri
dum vel non fieri. puta articulos admitteudos. talis
namq̄ interlocutoria vim habet diffinitive quo ad illum
articulum vt est tex. cum glo. in. l. si quis iurandum. C. d.
de reb. cred. et hoc voluit Hosti. et Specu. in p̄alle. verfi.
Sed quid dices. si q̄ tale grauamen habet vim diffinitive
merito debet appellari. j. decem dies a die talis interlocu-
torie late quia ipsa interlocutoria verbalis est illa que gra-
uat partem non autem id quod sequitur post eam q̄ illud
provenit in consequentia pronuntiationis predictę et tā-
quā eius executio et implementum. et sic non debet illud
attendi. sed id ad cuius executionem venit arg. ff. d. noua.
l. si ita stipulatus. §. si. si enim pronuntiauit iudex articulos
non admittendos et postea non admittit ista postea non
admissio non est illa que grauatur sed pronuntiatio ad cu-
ius implementum venit et necessaria executione habetur.
et ideo a pronuntiatione est appellandum nō ab eius exe-
cutione sicut a diffinitiva. l. ab executione. ff. de appel. pro-
nuntiatio est actus instantaneus. ergo ab illo instanti inci-
pit currere tēpus appellationis. ¶ Interdum iudex gra-
uat partem non interloquendo expresse vel tacite sed exe-
quendo vt cum incipit non a declaratione alicuius dubij
sed ab executione vt q̄ facit aliquem capi et detineri vel
ponit quem in tenutam bonorum aduersarij. vel citat ali-
quem ad locum non tutum. vel assignat terminus nimis
breuē q̄ actus l̄ large loquēdo possint dici interlocuto-
rie vt habetur in glo. et tex. C. de epis. et cle. l. cum clerici. su-
per verbo sn̄iarum. tamen nullo modo habentur ad in-
star diffinitive sed interlocutorie q̄ interlocutoria decla-
rat aliquod dubiū vt dixi. et tunc dico q̄ isto casu locus ha-
bet dictum Hosti. quod ponit in. c. romana. de ap. li. vj. et
refert Spec. in. d. §. restat. d. sed quid dices. et Archi. c. cō-
certationi. e. ti. vj q̄ potest appellari post decem dies a die
incepti grauaminis et sic successiue et ratio est. q̄ tunc gra-
uamen censetur habere causam successiuam eo q̄ mediū
vel finis grauaminis nō potest dici vt veniat ad executio-
nem principij. q̄ cum non precefferit declaratio de sic fa-
ciendo sed incepta a facto eque principali et medium et fi-
nis grauaminis est sicut principium ideo nullum eorum
preualet alteri. ar. l. si reus. ff. de duo. reis. et de fideicōmi.
l. generaliter. ideo non solum ipsum principij grauatur s̄
etiā mediū et finis. Et ideo l̄ quis sit exclusus ab appel-
lando per lapsum decem dierum a principio non tamen est
exclusus a medio vel a fine a quibus non dum sunt lapsi
decem dies ideo potest adhuc appellare a grauamine q̄d
infertur hodie et pro hoc optima glossa que est. C. de serui.
et aqua. l. ij. in glo. magna post mediū ibi dum dicit alij di-
cunt q̄ etiam lapsis. xxx. annis intenditur negatoria pro
presenti l̄ non pro preteritis et quod nō. per glo. et Bar. i.
l. mariti. §. sex. ff. de adul. et in. l. cum qui. §. in popularibus
ff. de iureiu. et quod nō. Bar. in. l. ab hosti. §. sed q̄ simpli-
citer. ff. ex quib. cau. ma. circa mediū Bar. in. l. ij. ff. de ap-
reci. et si dicatur q̄ per. c. concertationi disponitur q̄. j. x. di-
es debeat appellari computandos ab initio grauaminis
r̄ ideo fm̄ Jo. an. et Archi. ibi q̄ ille tex. procedit in grauam-
ine extraiudiciali. sed predicta procedunt in grauamie

iudiciali. ¶ Interdum vero ifertur grauamen per inter-
locutoriam tacitam continentē aliquam tacitā declaratio-
nem. vt quando non incipit a iudice sed a parte pronocā-
te iudicem vt si pars petit admitti articulos vel exceptio-
nez aut dari nouam dilationem. et iudex cōtempta. petiōe
pcedit ad vltiora. quo casu censetur tacite declarare di-
ctam petitionez non esse admittendam vt in. c. ex parte eo.
Et per consequens dictos articulos vel exceptiones repro-
bare. quod tamen est verum si eos vel eas examinauit. nō
aliter vt notat Bar. in. l. procedete. C. de dila. tamen aducr-
tendum q̄ ista repulsio vel declaratio cum sit tacita non ē
tanti effectus quanti est expressa. nam non censetur facta
nisi respectu illius petitionis que facta fuit non autem al-
terius que postea fieret. secus in expressa que censetur esse
generalis quo ad omnes que fieri possent. et sic in rē tam
actus et voluntas tacita vel taciti nō sic late sunt interpre-
tandi sicut expresse. sed eatenus quatenus se extēdunt ac-
tus ex quibus resultat. l. i. §. iulius. ff. d. itine. actuq̄ prima.
et ibi notatur in. l. si. C. ne fili. pro pa. de excu. tuto. l. volun-
tarie. et quod notat Bar. in autentica qui rem. C. de sacro
san. eccle. plures bone concordantie colligunt ex iuribus
allegatis per Jo. an. in. q. posita super regula accessorum
in mercurialibus. circa principium et expresse voluit qua-
si in terminis glo. nostra eius ar. est in cle. sepe. circa si. de
verbo. sig. in glo. que incipit quod plurale. vbi determinat
expressum consensum partium preiudicare in tota lite. s̄
tacitum solum in actu ex quo resultat et allegat ad hoc q̄d
notatur in Spec. de ap. §. restat. vbi ad nō. fm̄ Vincē. de
cita. §. i. ver. quid si reus in quibus locis recitatur dictum
Hosti. in casu nostro loquentis de quo. §. dixi. et per ista al-
legata dat intelligere ista glo. q̄ tacita interlocutoria preiud-
icat soluz in illo actu ex quo resultat et in illa petitione et
non in alia que postea fieret. et ideo a die processus ad vl-
teriora respectu exceptionis opposite erit appellandum s̄
respectu aliarum exceptionum poterit postea appellari et
ita Pau. de castro in consi. xxv. quod incipit. in christi no-
mine amen super primo dubio. ¶ Cum ergo de appella-
tione ab interlocutoria tantum loquatur tex. noster. Sciē-
dum est ex mente Archi. in. c. non ita. ij. q. vj. et etiam Bal.
et Imo. hic vltra alios. et etiam Imola. et Cardinal. in. d.
cle. appellanti. et in his que habentur in. d. c. i. do. Anto.
in. c. dilecti. j. co. vbi ponit. x. vos dicite. xij. requiri ad ap-
pellationem ab interlocutoria. ¶ Primo q̄ causa grauam-
inis subist de presenti. vt hoc tex. nostro tamen vbi ap-
pellatur a grauamine extraiudiciali non requiritur exp-
ressio cause. d. Anto. post Hosti. in. c. cum sit ro. §. eo. ¶ Secū-
do q̄ sit legitima et rationabilis. vt hic et in. c. cum specia-
li. j. co. ¶ Tertio q̄ sit vera causa. vt in. c. cum causam. j. e.
¶ Quarto q̄ sit expressa. vt in. c. interposita. j. co. in. c. i. e.
ti. li. vj. et hodie nominatim expressa vt in cle. appellati. e.
ti. ¶ Quinto q̄ exceptio nō fuerit admissa vel petitio q̄ ve-
niebat admittenda. vel e contrario q̄ fuit admissa in fau-
rem aduersarij vbi non veniebat admittenda. ante non
posset appellari. c. dilecto. j. co. c. significauerunt. §. de te-
sti. ¶ Sexto in scriptis appellatio fit. d. c. i. et vidimus i gl.
in verbo rationabili. non tamen debet de necessitate expri-
mi verbum in his scriptis. Ange. de aretio in. l. a senten-
tia. §. si. ff. co. ¶ Septimo q̄ apostoli petatur. d. c. i. d. c. ab
eo. c. li. vj. cle. ij. co. ti. ¶ Octauo q̄ pars sit instructa. l. ipse
appellans. d. c. i. ¶ Nono q̄ infra. x. dies interponatur a
die grauaminis. c. concertationi. e. ti. li. vi. cle. sicut eo. ¶ De-
cimo q̄ intra annum fiat prosecutio vel ex causa biennij
fm̄ dicta in. c. ex ratione. §. eo. ¶ Undecimo q̄ in presen-
tia iudicis a quo interponatur de quo in. e. suggestum. §.
eo. et in. c. si. j. eo. ¶ Duodecimo q̄ ex eisdem actis iustifi-
cetur ex quibus lata fuit interlocutoria cle. appellanti. eo.
ti. ¶ Requisita ad appellationem ab interlocutoria prose-
quif sumatim Ludo. de roma. cōfi. ccccci. q̄d incipit oī po-
tentis et c. vt declarationē accipiat. Circa primū. l. circa
cāz dicite q̄ d. 3 cā vsq̄ adeo subesse de p̄senti q̄ alias non
l ij

erit licitū appellari etiā a grauamine de futuro. nā l3 in ap-
pellatiōe extraiudiciali licitū sit appellari a grauamē d fu-
turo. c. bone. z ibi dixi. s. co. tñ in appellatiōe iudiciali hoc
non ē permissū. qz non grauatus non appellat ab inter-
locutoria z hoc pcedit etiā de iure ciuili. c. ante nām. z. c.
nō ita. ij. q. vj. Bar. in. l. ticia. ff. de accu. in. v. colū. d. Anto.
in. c. ex parte. in. pe. col. s. eo. z. d. s. permittit. z ibi tex. quē
ponderat Bar. l3 respectu grauaminis de futuro quis nō
est grauatus sed grauandus. ergo nō poterit appellare. z
z ita voluit glo. in. c. accedens. el. i. circa prin. l3. Hostiē. ibi
teneat pñuz. s. vt lit. nō cōt. z ita Jo. mon. in. c. non solum
eo. ti. li. vj. z ita Imo. in. c. significauerunt. z ibi Imo. s. d.
testi. ita Jo. an. in. c. super eo. el. i. z ibi etiā Imola. s. eo. ita
Bal. in. d. lante sententie. z ideo dixit Jo. an. in. d. c. super
eo. qz si pars opponat exceptionē surreptionis p rescriptū
z si iudices nō admittat in oppositione exceptionis ap-
pellat qz isto casu nō valet appellatio qz interponit a gra-
uamine de futuro d3 enim interponere z expectare qz iu-
dex non admittat z postea appellare vt vult hic Imo. et
dixi. v. requisitio. z ē tex. in. d. c. dilecto. imo dicit Imo. in
d. c. significauerūt. qz illo casu forma erit z practica qz pars
pōat suā exceptionē corā iudice. puta surreptionē vel por-
rigat suā petitionē qz in casu permissio petat quartā dila-
tionē ad testes pducendos de qua in. c. vltra tertiā. s. de
test. z expectet responsū iudicis. z iudice nō admittente
compareat corā eo grauamē deducēdo. puta. d. iudex nō
admisistis meam exceptionē vlt petitionē vti d3uistis pe-
to vt reuocetis grauamē. z si z qñs nō reuocaueritis ap-
pello z hoc fm Panor. ibi erit tutū consiliū vt sic ēt pars
videat deferre honori iudicis petēdo qz ipsemet se corri-
gat nec per hoc videbit renūciatū appelloni. c. si a iudice
z ibi habet. c. ti. li. vi. voluit tñ Panor. ibidē qz imo vale-
at appellatio conditionalis a grauamine de futuro. puta
oppono exceptionem z si non admiseritis appello. Mo-
uetur primo per simile. nam videmus qz sententia excom-
municationis sub cōditione ferri nō d3. nec p futuris cul-
pis. c. romana. s. caueant. de sen. exco. lib. vi. z tñ snia exco.
sub conditiōe lata tenet. z preterea. el. ij. s. eo. simile vide-
mus. qz regulariter snia sub cōditione ferri nō d3. tñ lata
tenet. s. biduum. ij. q. vj. z ibi notat li. ij. s. biduum. ff. qñ
app. sit. ¶ Itē mouet. nā actus cōditionaliter factus re-
ferat ad tēpus purificate cōditionis qz tunc inesse deduci-
tur z robur suscipit. l. cedere diē. ff. de ver. sig. c. si prote. z
ibi glo. de rescrip. li. vj. ergo appellatio conditionalis si nō
admisistis exceptionē intelliget interposita post tēpus
purificate cōditionis. i. post qz iudex nō admisit. z sic vide-
bitur interposita a grauamine illato nō inferēdo. facit si-
mile. nā post excoicationē nō valet appellatio quo ad eā
suspendēdā. c. pastoralis. s. si. s. eo. z tñ si fuerit conditio-
nalis excoicatio valet appellatio qz non d3 excoicatus nisi
purificata cōditione. d. c. preterea. ita ista appellatio nō di-
cet interposita nisi purificata cōditiōe. z sic ex quo iudex
nō admisit. z tunc dicet interposita a grauamine illato nō
inferendo. z sic vult Panor. qz a grauamē pure inferen-
do nō est licitū appellare pditionaliter vero sic. ¶ Nec. tñ
siue cōis cōclusio teneat siue Panor. restringunt nō pce-
dere in grauamine de futuro cōminato. nā ex quo iudex ē
cōminatus poterit appellari ita Imo. hic. in. fi. z faciunt
que notant per Bal. in rubrica. z in. l. ij. c. cōmi. vel eplas
faciunt notata in. c. i. s. de dila. z ibi per Panor. ¶ Scōdo
fallit qñ grauamē inferēdū esset irreparabile per remedi-
um appellatiōis. puta qz pñunciat quis torquēdus. l3 nō
dū sit tortus poterit appellare ne torqueat. l. si quis puo-
cationis. C. eo. faciunt notata per Bar. in. l. ij. ff. de appel-
re. ¶ Tertio fallit nisi grauamē inferēdū ita aliquod pñ-
cipiū haberet. z sic p parte esset illatū ita intelligit tex. in
c. i. s. de dil. z ita magis pprie cōuenit exēplum premissū
in ij. limitatione qz per pñunciationē de torquēdo iam in-
cipit grauari. ¶ Quarto fallit qñ quis iā esset in vno gra-
uatus. qz valet eius appellatio hoc modo interposita. ap-

pello. qz i tale re me grauastis. z qz dubito ne grauatis ap-
pello. z ita intelligit tex. in. d. c. i. de dila. ¶ Circa scōd3. i. qz
legitima sit cā. dicite qz hoc erit arbitrarium iudici an sit le-
gitima vel ne put dixi in glo. in verbo. rationabili tñ ad l3
vt sit legitima nō sufficit p ordinē iuris iudicē pñunciasse
nisi illa pñunciatio in aliquo ledat ius pris. ita Bal. in. c. cū
dilecta. s. de rescrip. z est tex. in. d. s. permittit. ibi forte z ē.
l3 dicat mart. filli. ppter illa verba forte z ē. ibi posita qz iu-
ris cō. ibi hoc nō decidit sed dubitative loquit. ¶ Circa ter-
tiū qz cā sit vera. hoc ē verū quo ad hoc vt appellans obri-
neat. tñ quo ad deuoluēdū appellatiōē sufficit qz ex cā rō-
nabili sit interposita l3 nō vera. c. romana. s. qz si obiciatur
eo. ti. li. vj. z faciunt notata in. c. dilectus. el. ij. s. de rescrip.
nec ex quo appellatio fuit rationalis l3 minus vera ap-
pareat ex pcessu facto per iudicē ad quē tñ per hoc excusa-
tur iudex ad quē quo minus teneat pñunciare super ap-
pellatione qz ad deuoluēdū z cogen dū iudicē pñuncia-
re super appellatiōe sufficit cā rationalis ē si putatiua
esset z nō vera. ita Bal. in. d. c. cū dilecta per tex. quē ad
hoc dicit singularē in. l. ticia. ff. de aur. z arg. leg. ¶ S3 qd
si plures cāe pponent ppter quas appelletur nūquid ar-
tabit pponens ad veritatē oīum pban. z videat qz sic. qz i
simili videmus qz plura fundamēta pponens in prima
instantia tenet cā pbare nisi ptestet non astringēs se z ē.
c. l3 cām. z ibi habet. s. de pba. Bar. in. l. diuis. ff. de re iu-
di. c. ij. z ibi per Panor. s. de rescrip. l3 appellatio nō im-
mutat naturā cāe. l. i. s. i. z ibi Ang. per illū tex. ff. an p ali.
cā appel. ergo debet oēs causas ppositas pbare. ¶ In
contrariū determinat Panor. post alios in. c. significante
j. c. z glo. est in. c. cū causam. j. eo. faciūt notata p Bal. in. d.
lante snie. z in. d. l. minoribus. z sic hēs inferre qz cā illa
non astringens tñ se ad pbandū nisi ea que faciāt ad vi-
ctoriā cāe non est necessaria in causis appellatiōis propo-
sitis. qz sufficit vnā verificare. facit glo. in. c. exhibita. de
iudi. in. c. cum iā dudū. de preb. notat p doc. in. c. ij. z c. in-
ter ceteras de rescrip. ¶ Circa quartū quod d3 qz requiri-
tur expressio cāe. primo sciēdū qz illa expressio fieri debeat
quicquid dixerit Bal. in. l. ij. circa fi. C. de epa. audi. z volu-
it Bal. in. d. l. minoribus qz ēt si nō fuerit facta expressio tpe
appellatiōis interposita qz tñ sufficiat postea expressiōes
fieri infra. x. dies datos ad appellandū. qz itra illa tpa po-
test emendari appellatio. imo de nouo accumulari vt dixi
supra in rubrica. z notat Lardi. in. cle. i. de sen. z re iudi. si
accumulari z emendari. ergo multo magis declarari faci-
unt notata in. l. edita. C. de ed. z ēt in. c. ij. s. de lib. obl. s3 ex
primere cāz nominatim nō est aliud qz appellatiōes de-
clarare. ergo poterit fieri dūmodo tpa largiāt. Et qz nō sit
aliud qz declarare appellatiōē exprimere nomē cāe de-
ducit. nā ppter ea requit qz cā exprimat ne appellās eua-
get p diuersas cās cū in hoc verset honor iudicis qui de
iniusticia arguit qñ ab interlocutoria appellat. vt in simi-
li habet in. l. ptoz. in. prin. ff. de mino. z hāc rōnez sentit te-
xtus noster in. prin. z cle. appellati co. ti. ¶ Itē ex alio req-
rit expressio vt iudex intelligat an debeat deferre vel non
deferre. qz cū maximus sit litū anfractus verisimilit po-
test ignorare iudex in quo pars pñendit se grauātā. z sic
nescire poterit an debeat deferre vel ne. nec poterit scire
quales applos dare debeat nisi expressa cā. hāc rōnez po-
nit. Jo. an. d. c. i. z ibi Semi. eo. li. vj. s3 ista non tendūt ad
aliud qz ad declarādū aiū appellantis z ēt in iurē dūz
iudicē s3 satis erit qz itra. x. dies. fiat: datos ad appellādū.
Ex quo si voluisset stare vsqz ad vltimū momētū. x. die-
rū ad appellādū potuisset. autētica hodie z ibi notat. C.
eo. z. d. cle. sicut. z. d. c. cōcertatiōis. stat qz poterit illa exp-
sio fieri dūmodo fiat itra. x. dies ad appellādū. ¶ Qua-
lis autē dbeat cē illa expressio dicite qz specifica z notata cle.
appellati. c. ti. z. ērō vltra duas pñe allegatas quā ponit
d. Anto. in. c. ex parte ade. in. pñia col. s. de testi. nā ad hoc
vt ab interlocutoria appellet d3 interuenire grauamē ex
pposito iudicis nec sufficeret re ipsa interuenire. iuxta ea

De Appellationibus

que habentur in. d. s. permittitur et etiam dixi supra in u
bica. nec sufficeret alius iudicis nisi ex facto exprimeret
qz d3 intelligi de grauamine cum effectu. c. relatu. j. de cle.
non resid. in arg. deo cuz de substantia appellationis illa
duo requirant voluntas grauandi et expressus grauame
et appellatio nihil aliud sit qz petitio grauati petitis gra
uame relaxari. l. i. s. libelli. et ibi habet. ff. eo. et petitio de
bet continere substantia petiti et certa. c. ij. s. de lib. obl. in
rem. in prin. ff. de re. ven. Ideo no mix si p forma appel
lationis lex voluerit fieri expressione et pro hoc facit tex. in
l. minor magistratus. iucta. d. l. ait pretor. s. p mittit ibi ab
iniuria. ff. de minor. facit notata per Bal. in repetitioe pa
duana. l. edita. C. de ed. in. xvij. col. Et p predicta habe
tis inferre ad qonem nunqd sufficiat in appellatioe expri
mere vna cam noiatim cu cla et quedā alia. puta. d. iudex
appello qz no admittis exceptione pacti de non peten
do qua offereba me pbatuz vel exceptione falsi pcurato
ris. et ppter quedā alia grauamina suo loco et tpe deduce
da. Et videtur dicendū qz sic. qz simile videmus in rescri
pto q respectu causaz d3 esse certū. cad. hec. c. fina. s. de re
scrip. et etiā respectu psonaz. vt ibi. et tamē clausula et qui
dā alij operat effectū vt satis videat clarificatū. nā intelli
git quidā alij. s. similes expressis. c. sedes. et ibi Inno. s. de
rescrip. facit et. nā in requirētibz speciale mādātum vno
ex eis expso sufficit cla et quecuqz alia vt cōprehēdat oēs
casus regretes spāle mādātū. c. q generaliter. de pcura. li.
vj. faciunt notata in cle. nō pōt de pcura. in. l. filius. ff. de
dona. in. l. sed si qz. s. qstium. ff. si quis cau. In pziuz tamē
est veritas et tenet Card. in. d. cle. appellati. et et Ange. et
Imo in. l. ij. s. ff. e. et rota decis. vij. que incipit. Itē si ap
pelles qz vsqz adeo noiatim requirit vt cā exprimat. qz nō
pōt per equipollēs ipleri vel per relationē ad aliud que
fit aliquantulū vniuersalis ita Ang. in simili. l. i. et ibi bo
nus tex. ff. de lib. et posthu. faciunt que. j. dicā in fallētijs.
per Bal. in. l. eos. s. finautē. C. e. et. d. Anto. in. c. pfuluit. el
ij. s. eo. Stat ergo regula noiatim eē cāz appellatiois
exprimendū. Fallit pziō qn notoria eēt cā appellatio
nis qz tunc nō d3 noiatim expri. ita gl. in. c. accedens. el. i.
in glo. i. s. vt lit. nō pte. que lz reprobet respectu expressio
nis cāe qz cā notoria ē exprimenda certe nō meret forte
reprehendi respectu forme exprimēde qz fatcor qz cā no
toria d3 expri. cū notoriū pponi debeat. dixi in textuali
bus tñ q noiatim expri. debeat nihil vrget imo ex men
te Panor. Card. et Pauli et Imo. in. d. cle. appellanti: li
cet glo. ibi videat aliter sentire vbicunqz cā appellatiois
non indiget pbatōe facta. sed ea cōstat sine alia discussio
ne sufficit cā allegari nec ex q ps nō pōt vagari q dicit se
grauataz nec iudex pōt esse incertus ex quo notorium est
grauame d3 cā noiatim expri. a cessantibus rōnibus su
pra dictis. et faciūt notata per Bald. in. l. minoribus. in. i.
col. C. de his quib. vt indi. et que dicā in. ij. et. iij. limitatiōe
cū cōiter scrib. indistincte dicūt q cle. appellati bz locū i cā
notoria vt dixi in textualibus. Secūdo fallit vbi cā ppter
quā appelles esset expressa i snia ita q ex dispositiōe iuris
p tenore snie cōstaret de grauame. ita Bal. in. d. l. minorib
bus. et in. l. per hanc in fi. col. C. de tēp. ap. puta qz error iu
ris exprimat in snia a quo appelles. satis. n. dicere q ap
pellatio valeat dicēdo appello a tali snia qz ex ea grauāt
cū illo casu cā ex tenore snie appareat et sit certa qz pēdet
ex iure q est semp certū. iuxta notata in. l. ij. ff. de pba. in. l.
ariani. C. d. here. Tertio fallit vbicunqz appellat a snia
que bz psumptionē iuris p se puta a snia sequestri qd re
gulariter ē phibitū. l. vnica. C. de phi. seques. et nō p mittit
nisi in certis casibus. c. fi. et ibi habet. s. d. seques. pos. et fru.
vela snia torture. nā tñc in appellatiōe nō est aliud expri
mēdū nisi appello a sequestro vel a snia torture. qz expref
sio pñs. l. grauaminis ex psumptione iuris cōsequitur. ita
Bal. in. d. l. minoribus. et in. d. l. per hanc. et Pe. de ancha.
et et Card. in. d. cle. appellati. Quarto fallit qn lz ex x
bis grauamis nō eēt noiatim expressum tñ ex mēte pñde

est ac si fuisset noiatim expressum. puta qz nō pōt referrī
ad aliud vt d3 in simili de gallo pso. in. l. hac consultissima
C. qui test. fa. pos. habet in. l. i. ff. de lib. et posthu. ita Ang.
in. l. ptoz ait. in prin. et ibi glo. et Ludo. de roma d ope. no.
nūci. qd facit ad primā limitationē. s. datā. Quinto fal
lit qn p relationē ad acta grauame exprimeret vt appello
qz me grauastis vt i actis apparet. ita Pau. d. aleaz. et La
pus in. d. cle. appellati. et faciūt notata p Inno. in. c. fi. j. de
ope. no. nū. facit qd dici solet q acta faciūt notoriū. c. ex infi
nuatione. vbi Inno. et ibi dixi. s. ergo cā vī certa p relatio
nē ad notoriū ideo nō requirit alia expressio rota in. d. de
cis. vij. Card. et Imo. in. d. cle. appellati. tenet pziuz. et ita
d. Anto. hic. et Imo. et Semi. in. c. cor di. eo. ti. li. vj. in pzi.
et Jo. an. in. c. puenit. el. ij. s. e. nā ista relatio ē vaga et incer
ta multa. n. grauamina possunt i actis pte dī et a parte d
quibus iudex ignorabit. et ita tenet Ang. in. d. l. i. ff. de lib.
et posthu. in. l. vbi aut nō apparet. s. qui illud aut illud in
l. quicqd astringēde. in prin. ff. de xbo. ob. tenet Bald. in
d. l. edita. in repetitioe paduana. in. xvij. col. ver. sciēdum
tñ est. C. de ed. et ibi allegat tex. in. d. l. minor magistratus
ff. de mio. Bal. in. l. eos. s. finautē. C. eo. in. l. terminato. C.
de fruc. et lit. expē. in. l. an snie. C. quoz ap. i fi. col. facit bo
nus tex. in. c. clericus. de iure iu. p que tex. ita voluit. d. An
to. in. c. ab excōicato. in. vj. col. de rescrip. d. Anto. in. c. acce
dens. el. i. s. vt lit. nō pte. d. Anto. in. c. ij. s. de psti. Sexto
fallit qn appellatio esset certa p relationē ad partē actor
specificā. puta appello qz grauastis me vt in litis cōtesta
tione apparet. ita Bal. in. d. l. minoribus. et est rō qz tñc re
ferat ad certū et iō ex mēte vī noiatā causa appellatiois vt
dixi in quarta limitatione. facit. l. asse toto. ff. de here. insti.
rota tñ in. d. decis. vij. vī sentire pziū. Septimo fallit qn
fuisset dictū in appellatiōe ipñ notario vt haberet p exps
sis cās quas sibi portaret in scriptis. nā tñc dūmodo. j. x.
dies datos ad appellandū portet satis vī expressum. ita
Bal. in. d. l. ante snie. Ang. in. l. quicqd astringēde i pzi.
vī velle q illa cla hēas p expsis nō sufficiat et si sequenti
die portet expressio cāe. Octauo fallit in interlocutoria
que nō habet vim mere interlocutorie sed in aliquo habe
at vim diffinitive. ita Jo. an. in. d. c. puenit. el. ij. s. e. et. s. di
xi. Tamē snia excōicationis lz ex toto non sit interlocuto
ria sed anormala vt notat Panor. in rubrica. j. de sen. ex
cōmu. quo ad formā appellandi ab ea requirit forma ap
pellatiois ab interlocutoria. nō diffinitua. ita Inno. in. c. p
tu. is. j. de sen. excō. lib. vj. et notata per glo. ij. q. i. in suma.
Nono fallit qn interlocutoria eēt lata p absentē. nā tñc
pōt ille p que est lata appellare nulla cā expressa. dicēdo
appello si qnquantū apparuerit sniam p me esse latam.
nec requirit alia expressio cāe ita Pau. de ca. i. l. minorib
C. de his quib. vt indig. allegat Jo. an. in. c. cū cōtingat. d
offi. de cle. Circa quintū dū dicit q requirit q exceptio
vel petitio nō fuerit admissa dicite eē rōnez qz qui nō gra
uat nō appellat a futuro grauame vt dixi in pziō requi
sito. iō bz exprimere grauame illatū de presenti vel de pre
terito admittēdo vel nō admittēdo admittēda. c. dilecto. j.
eo. c. significauerūt. et. c. ex pte ade. s. de testi. et procedit in
interlocutoria secus in diffinitua iō et nō expsa cā a diffi
nitua appellat nisi i casu. c. qzuis d elec. li. vj. Et ē rō dīe
fm. d. Anto. i. d. c. ex pte ade. i pziā col. naz i appellatiōe a
diffinitua sufficit q grauame re ipsa interueniat lz iudex
nō grauauerit et et si ex post facto appareat vt dixi i rubri
ca i diffinitioe qz nō deductū deducā nō pbatū p babo. s.
allegato. c. cū Jo. et iō appellās a diffinitua non bz se fun
dare sup grauame illato. secus ē in interlocutoria qz cū i ea
nō hēat lo. nā illa regula nō deductū dducā nō pbatū pba
bo s. solū iustificat ex primis actis corā iudice a quo cle. ap
pellati. et nō pōt appellare nisi fuerit grauatus vt. s. dixi
in pziō requisito nō mix si requit q exprimat grauame de
pzerito. Circa sextū dū d3 q requit appellatiōe fieri in
scriptis pziō querēdū ē an hēat locū i oi appellatiōe siue
a l. papā siue ad alios iter posita. et vī dicēdū q nō tenet

Semi. per illū tex. in. c. i. eo. ti. li. vj. et ibi Hosti. nā ille tex. spāliter loq̄ de appellatiōe ad papā interposita que quidē cū sit sumopere p̄iudicialis magis quā ad aliū iudicē interposita nō mixt si ea requir̄ maior solēntas. c. vbi p̄culū in p̄i. de elec. li. vj. et vno casu ē spāli a diffinitiva vt in. c. q̄zuis cū glo. de elec. li. vi. q̄ maius sit p̄iudiciū appellati p̄ appellatiōez interpositā ad papā p̄z q̄z appellato volēte cogef in p̄ncipali omisso appellatiōis articulo p̄cedere vt. s. d̄ixi q̄ nō haberet locū in appellatiōe ad archiep̄m interposita maius ē p̄iudiciū respectu dispēdij et expēsarū que h̄z subire et appellās et appellatus p̄ hanc appellatiōē interpositā ad papā. et facit ad hāc rōnē tex. i simili in. c. i. de elec. li. vj. vbi maior solēntas et pena est in appellatiōe in beneficiālibus q̄z in alijs ex quo h̄z vim citatiōis ad curiā. et ē magni p̄iudicij. ¶ In p̄iū tñ tenet glo. hic in xbo ex rōnabili et ibi d̄ixi. tenet Jo. an. in. d. c. i. eo. ti. li. vj. rota decis. ccc. lxxv. que incipit. itē si appellet idē p̄titate rōnis. q̄z sicut ad papā d̄z appellari in scriptis ne pars euaget et vt iudex melius sciat qd̄ r̄ideat illa rō hēt locū in oī appellatiōe ad oēz iudicē interposita. ¶ S̄z nūm quid idē erit de iure ciuili glo. in. l. ij. s. fi. ff. de i. dicit q̄ nō. q̄z de necessitate nō est appellādūz in scriptis. Bar. ibi dicit hoc nō seruari. ¶ S̄z nūqd̄ p̄ statutū ciuitatis p̄fidis vī ep̄i cuius ptās equipatur p̄tati p̄fidis regulariter quo ad statūedūz vt notat Bar. in. l. fi. ff. de pen. Inno. et alij in. c. fi. s. d̄ offi. leg. Bal. i rubrica. C. q̄ ad mit. poterit ne tale statutū tollere hāc solēntatē vt i scriptis nō appellet. et vī d̄icendū q̄ sic. nā res de facili reuertit ad naturā suā. c. ab ex ordio. rrv. di. l. si vnus. s. pactus. v. qd̄ in spē. ff. de pac. s̄z natura appellatiōis origiaria cū sit quedā defensio nihil aliud ē q̄z reclamare. q̄ poterit vīa voce interponi sic stāte statuto q̄si restituta ad naturā suā. p̄trea cessāte rōne deducit qd̄ ē bonū ar. c. generaliter. rvi. q. i. l. qd̄ dicitur ff. de pac. cū similibus. s̄z ita ē q̄rō quare p̄hibent inferior res a p̄ncipe statuere circa appellatiōē est ne p̄iudicetur p̄tati sup̄ioris. l. i. s̄. iter dū. ff. a quib. ap. non lic. et ibi Bar. Jo. an. in. c. fi. in nouel. co. li. vj. notat Bar. in. l. oēs populi ff. de iusti. z iur. glo. et ibi doc. in. c. veniēs. s̄. de iure iur. Et facit in simili tex. i. c. ex insinuatōe. s̄. e. s̄z q̄n statuit ampliādō facultatē appellādi vt i cāu nō nō vī restricta ptās sup̄ioris s̄z ampliata. q̄ tale statutū debet valere. et p̄ illa opi. facit qd̄ voluit Bar. in quodā p̄si. suo qd̄ incipit i noie dñi vīso p̄icto vbi tenet p̄ statutū posse tolli appellatiōē ab interlocutoria. qd̄ tñ dictū reprobāt Lud. i. l. i. in. rxiij. col. ff. de arb. et p̄iuz tenet Ang. in. fi. sic. in p̄i. ff. de leg. i. i ter minis formauit. q. Bal. i. l. p̄grāma. C. cōmū. vel epl. et ibi firmat p̄iuz q̄ imo nō valeat tale statutū. mouēt q̄z p̄iuz rū eadē d̄z cē disciplina. in. fi. s̄bis qui sunt sui vel ali. iur. in p̄i. s̄z ita ē q̄si statuto caueat q̄. s̄. biduū appellet. als̄ si possit appellari tale statutū restituit appellatiōē in p̄iusti nū tps. l. ij. s̄. biduū. ff. q̄n appel. sit. et tñ nō vī. ita Jo. an. i d. c. fi. s̄z ita in p̄posito ē statutū ampliās appellatiōē nō valebit s̄z rō d̄icē apparet ex p̄missis. vī ē sentire aliā rōnē qd̄ defectu p̄tatis ip̄ediant inferiores statuere circa appellatiōē. et iō nō valeat statutū iuxta ea q̄ notat Inno. i c. que in ecclesiāz. et in. c. cū oēs. et ibi p̄ Panor. et d. Anto. s̄. de p̄sti. et iuxta notata p̄ Bar. in. d. l. oēs populi. q̄ cū non habeāt p̄tatez tale statutū nō valebit. ¶ De hoc tñ articulo an p̄ statutū possit tolli appellatio vel limitari vltra p̄e allegata. vide p̄ Bar. in. l. fi. et ibi Ludo. et alij in. l. fi. ff. de aqua plu. ar. Bar. et Bal. in. l. i. offi. C. et in. l. fi. s̄. fi. C. de tēp. ap. p̄ Bal. in. l. p̄scriptiōe. in. vj. col. C. si cōtra ius vel vit. pub. in. l. fi. C. de sen. et interlo. om. iud. in. l. fi. appellatiōe C. eo. ti. in. l. ij. C. cōmū. vel epl. p̄ Ange. in. l. ij. ff. de re iud. Bal. in. l. i. ff. de cōsti. prin. et credo dixisse aliqd̄. s̄. in rubrica. Angel. de are. late in. l. i. s̄. interdum. ff. quando appel. sit. ¶ S̄z nūquid d̄z esse publica illa scriptura vel priuata glo. in. c. i. circa p̄i. et in. c. appellatio. eo. ti. li. vj. et Specu. i in. iij. pte. eo. ti. s̄. i. vī velle cautū cē q̄ sit publica nō tñ necessariū. et ita trāseūt cōiter doc. in locis p̄allegatis. et Inno

la i. l. ij. circa fi. ff. eo. imo voluit Spec. in. d. s̄. i. non sufficere appellatiōē in scriptis interpositā nisi dicat et in scriptis appello cuius p̄iuz tenet Bal. vbi dicit q̄ sufficit verbū equipollēs. nec ē necesse q̄ dicat appello. in addi. ad Specu. e. col. vj. et p̄iuz tenet Ange. et Inno. in. d. l. ij. s̄. fi. dicentes posse scripturā appellatiōis cōfici et corā iudice a quo appellat q̄z vī tacite in scriptis appellatū ē si non exp̄tmas. et faciūt notata in d. c. appellatio. faciūt que d̄ixi in. c. p̄ tuas. s̄. e. Et ex quo requir̄ q̄ appellatio in scriptis celebrē nō d̄z scribi abbreviate et s̄. extēse. nec sufficeret d̄icere tabellioi hēas p̄ exp̄sis cās quas dabo. Bar. et Bal. in. l. gallus. s̄. idē credēdūz. ff. de liberis et posthu. Bal. et Sal. in. l. p̄ctus. C. s̄. fid. instru. Bal. in. l. impator. ff. s̄. sta. dom. nec sufficeret dicere appello et tu notarie scribas. ita Bal. in addi. ad Spec. in. ti. e. in col. rxi. i additiōe q̄ incipit finit dubiū. et debet exp̄rimi in scriptura qua die appellat imo in oī appellatiōe siue iudiciali siue erudiciali d̄z d̄ices exp̄rimi. Lald. sub rubrica. e. offi. rxi. ¶ Circa. vii. capostolos petēdū. sciēdūz ē q̄ apostoli sūt libelli dimissorij p̄ quos iudex a quo iformat p̄tez qd̄ itēdat facere an deferre vel ne. itē iformat iudicē ad quē de agitatis corā se sup̄ negocio sup̄ quo appellat siue articulo. l. i. ff. de lib. dimiss. l. iudicibus. et l. qm̄. C. e. ij. q. vj. s̄. iudicibus. et habet in. c. i. in prin. et. li. vj. et in cle. ij. eo. ti. et iō cū duo p̄tinere debeant apostoli. s̄. vt appellatē certificet an iudex deferat et ēt informat iudicē ad quē d̄ixit glo. nō in. d. cle. ij. circa prin. q̄ iudex nō d̄z dare apostolos sigillatos p̄ti. itelligit verū respectu eius capituli qd̄ respicit certificatiōē partis. sec⁹ respectu informatiōis iudicis ad quē. q̄z clausos mittere pōt. et ex quo ad aliū dirigunt non d̄z ps violare sigilla. c. cū olim. el. ij. s̄. de of. dele. ita Pau. de aleazaris i. d. cle. nec illo casu petitio apostolorū in scriptis fiēda ē. nisi ad caute lā vt facilius de petitioe ostet. ita Jo. an. in. c. i. in p̄i. eo. ti. li. vj. nec iudicialis d̄z ē ista petitio s̄z ē extra iudiciū dūmodo i loco p̄gruo facta valebit sicut et datio apostolorū. ita rota decis. ccc. lxxij. q̄ incipit. itē si appellet. imo l̄z corā iudice debeat fieri illa petitio. c. ab eo. vt ibi notat. et li. vi. tñ iudex absente pte apostolos dare poterit. ita rota in. d. decis. ccc. lxxij. qd̄ itelligit Bal. in. l. eos. s̄. apostolos. C. eo. p̄cedere dūmodo postea intimescit p̄ti illa datio apostolorū. et iō si intimata nō fuerit sibi nō p̄iudicat et habet p̄ nō facta. adducit glo. nō i cle. i. eo. ti. et debet peti isti apostoli ab appellatē nō ab appellato. d. c. i. in p̄i. iusto. d. c. ab eo. eo. tit. li. vj. et ex q̄ ē actus iudicis pōt fieri a negociorū gestore talis petitio nec requir̄ q̄ a p̄ncipio hēat aliqd̄ mādātū dūmodo intra tps. rxi. d̄ixi ratificet illa petitio. ita Bal. in. d. Leos. s̄. apostolos. et iō ex quo ab appellatē peti debet. vō luit glo. nō in. d. cle. ij. in verbo oblatos q̄ expensis ipsius appellatis debeat dari isti apostoli et cogef ipse satisfaccere notario bāchi de scriptura et p̄fectiōe eorū. ita Bal. in. d. s̄. apostolos. et seq̄ ibi Lardi. et Inno. illā glo. tñ idē Lardi. d. cle. ij. s̄. i. vī p̄ istū tex. arguere q̄ imo expensis iudicis nā iura ip̄onūt necessitatē ipsi iudici dādi apostolos. s̄z si is expensis. cū ad hoc teneat ex dispositiōe iuris. d. cle. ij. s̄. i. l. qm̄. C. eo. vbi p̄mif si nō dederit. et sup̄ eo. ti. li. vj. nec d̄z appellās cogi i dicere arma suis expensis s̄. se. nā dūmodo ipse petierit apostolos et sic nō videat renūciare appellatiōi. l. iudicibus. C. e. d. c. ab eo. sua magis interest q̄ iudex nullos apostolos det. q̄z tūc ip̄edif eius ptās ne ad vltiora p̄cedat. d. c. vi sup̄. et deuoluit appellatio ad sup̄iorē. d. cle. ij. q̄z q̄ iudex ipsos apostolos det. q̄z dabit forte refutatorios. tñ post multa p̄cludit suari i practica opi. glo. et ēt cē equā marie in iudice delegato q̄z nō d̄z milita re suis expensis s̄z p̄tū. c. statutū. s̄. in super. de rescrip. li. vj. faciūt notata i. c. cū ab oī. j. de vit. et hone. cle. ¶ Et sciēdū ē q̄ triplex ē spēs horū apostolorū. Delatorij siue dimissorij per quos iudex deferret appellatiōē. refutatorij p̄ quos non deferret s̄z refutat appellatiōem. et reuerentialēs per quos admittit appellatiōem nō tāq̄ iuste ei sit deferendū. s̄z ob reuerētiā superioris. ita notat in. d. c. i. p̄i. et in

De Appellationibus

d. l. eos. §. apostolos. et in dubio quoniam iudex dubitat an debe
at dare aplos refutatorios an vero debeat dare dimissori
os deferat ob reuerentia sedis apostolice vel alteri^o supe
rioris. et sic dare debet de necessitate reuerentiales. ita gl.
in. c. i. in xpo delatu. e. ti. vj. et in. c. cu appellatiobus in x.
ca. eo. ti. li. vj. in. c. sacro. in ver. dubitari. j. de sen. ex. et vidi
mus glo. s. eodez. c. in verbo. ex. rōnabili. §. posset puniri
iudex si deferret appellatiōi cui nō esset deferendū. vel ne
garet deferre appellatiōi deferēde vt. s. dixi. ita et parisor
miter punire iudex si dans apostolos vbi a parte petant
d. l. qm Jo. an. in. d. c. i. in pti. imo parte petēte si dūlit ap
pellatiōi cogit dare apostolos. et puni si nō dederit pēa
d. l. qm. l. z secus si nō detulerit ita Jo. an. et alij in. d. c. i. Ar
chi. ibi voluit penā iudicis eē arbitraria de iure canonico
et hec pcedūt in pena extra pcessūz in pcessu aut puni in
dex nō dās aplos si petant qz deuoluif cā ad superiores
et puiat ipse iurisdicōe. c. vt sup. eo. ti. li. vj. Punif et ps
si nō petierit aplos qz vī renūciare sue appellatiōi. d. c. ab
eo. et. d. cle. ij. §. aplos. et. d. l. iudicibus et ibi hētur. sit tamē
caus^o appellās q petiit aplos et hz refutatorios vt ab hac
reiectione appellet. aliqñ si nō appellat appellatio censet
friuola et hēbit tanqz temere appellās. iō tanqz temere ap
pellās nō poterit appellare postea a diffinitiuā. zab. i. cle.
si an. de dolo et pti. q pōderat gl. ibi i xpo manifeste. q gl.
hoc nō vī mibi pcludere dicit. n. manifeste dici friuole ap
pellātes si pñciatuz fuit cāz appellatiōis fallā sz nō decla
rat p quē iudicē et nō dicit p iudicē a quo. nā ex quo ē ab
eo appellatū nō hz iurisdictionē nisi i reuocādo grauamē
c. si a iudice. c. li. vj. nec apli refutatoriij ad hoc danf sz solū
ad iformationē iudicis ad quē vt est pxiē dictū. iō cogita.
Sz qñ debebūt peti dicite q oī hora q voluerit appellās
dūmodo. j. xxx. dies a die snie vt. j. dicā cōnumerādos. d.
c. ab eo. d. l. iudicibus. et itra illos. xxx. dies iudex et dare co
git. d. c. vt sup. et. d. c. ab eo. ita gl. i. d. cle. ij. i xpo itra cer
tū i. l. i. ff. de libel. dimiss. cōgruo tñ tpe petere dz als hēref
p nō petēte. puta si peteret die feriato. ita fēde. s. senis cō
si. suo. lxxij facit tex. in. l. ij. §. si. ff. si qñ in ius voc. non ier. si
m iudex veller statū appellatū daf aplos pti. et cogit illos re
cipe et sic erit vtile ad abreuādas calūnias appellatū. ita
Bal. in. d. §. aplos. et postqz ps semel petijt pōt iter et plu
ries eos petere. imo hodie de eqtate vno eodē pteru sal
tē dz instāter et instātissime petere aplos cle. ij. co. ti. Bar.
in. l. i. ff. de lib. di. iudex aut q semel dedit aplos dimissori
os āplius mutare nō pōt. nec de nouo dare. ita Bal. i. d. §.
aplos. Et facit so. c. cu appellatiobus. e. ti. li. vj. Sz a q
tpe incipiet currere isti. xxx. dies an a tpe appellatiōis iter
posite an vero a tpe snie late. et vī dicendū q a tpe appel
latiōis. nā non valēti agere nō currit tps. c. qz diuersitatez
j. de pces. p. b. l. i. in fi. C. danna. excep. sz ante qz ps appella
uerit nō pti petere aplos. qz sūt accessoriū appellatiōis et
appellatiōe pūponūt. nec iudex et ipse hz dare aplos
qz et ipse tenet dare pp appellatiōe. §. appellatiōe nō pēdē
te nō currit hoc tps gl. i. d. l. i. ff. s. lib. di. et in. d. cle. ij. vī tene
re q a die snie. et hāc ptez vifus ē tenere Hosti. i. d. c. i. qz
ex quo illa tpa. x. diez ad iterponēdū appellatiōe et. xxx.
diez ad dādūz aplos sūt cōpassibilia simul currēt eodez
tpe et nō solū pti sz et iudici. nec obstat ar. d. c. qz diuersis.
qz lz petere nō possit an appellatiōez nec iudex dare tñ ea
dez dliberatio quā ps facit itra. x. dies an dbeat appella
re vel ne pti porrigi ad petitiōe apostolorū quā scit neces
saria. §. cū tūc illo tpe possit sup vtroqz tpe dliberare effe
ctus tps assignati nō ex toto tollit pp ipedimentū. §. non
ex toto cursus tps ipediet. ita erit i iudice. qz ex q iulit se
tentiā potuit cogitare q euenire poterat q ps appellaret
et iō illo medio tpe puidere quos aplos dbeat dare § illd
tps. x. diez nō subducef d illis. xxx. dieb^o et sic vtriqz et ap
pellatū i iudici current. xxx. dies a die snie late. itelligite
et noticie per ptez habite de snia. ita Card. per hoc fun.
in. d. cle. ij. §. pe. Ange. de are. i. l. i. ff. de libel. dimiss. i. i. et. ij.
col. Bal. et Sal. in. l. eos. §. si. Ceo. Card. p hac pte addu

cit in simili bonā glo. in cle. ij. vñcu. si qñ. de magistris. et
notata in. c. cu in cūctis. §. si. s. s. elec. media fuit opi. Jo. de
lig. q fuit s rota decif. xxviii. q incipit. itē fuit dubitātū vtrū
et a quo tpe vbi disputāt istā materiā q distinxit. aut loq
mur quo ad ptez et tūc incipiat currere a die scie s snia. l.
iudicibus. C. e. aut loqmur q ad iudicē et tūc incipit cur
rere a die appellatiōis iterposite. qz iudex nō dbuit diui
nare q ps appellet. imo vifimile ē qz crederet nō appella
turā qñ sibi persuadeat q iustitiā fecerit et hāc distinctio
nē seqf Bal. in. d. l. iudicibus. et refert in d. §. apostolos. sz
non firmat pedes. tex. in. d. l. iudicibus. etiā quo ad iudi
ces foriter stringit qz cōputetur a die snie. et rota refert va
rie fuisse practicātū. d. deif. xxix. ¶ Iterū querendūz ē nū
quid in quacūqz appellatiōe habeat locū petitiō apostolo
rū. siue a diffinitiuā appellet siue ab interlocutoria. Et di
cite q sic ita rota deif. cccxiiij. que incipit. itē si appelletur.
ita Semi. Jo. an. an. et alij. in. d. c. i. eo. lib. vj. et facit tex. in
d. l. eos. §. apostolos et in. d. l. i. ff. s. lib. dimiss. vbi s iure ci
uili fuit inuentio horū apostolorū et tamē s iure ciuili re
gulariter nō appellabatur ab interlocutoria. l. ij. et ibi ha
betur. ff. s. appela. rect. ergo apostoli sūt petēdi etiā si ap
pellat a diffinitiuā. ¶ Quō autēz sūt petēdi apostoli.
Ange. s aretio in. d. l. i. ff. s. lib. di. in. iij. collū. dicit q sicut
appellatio quādo incōtinenti appellatur sufficit vna vo
ce appellare. ita etiā apostolos petere quādo ex intervallo
debet in scriptis appellari. ita et apostoli peti Bald. et Sa
lice. in. d. l. eos. §. si. et ibi q debēt dari expensis appellan
tis gl. in. d. cle. ij. e. ¶ Infra qd tēpus dz appellās presen
tare apostolos iudici ad quēz. dicit Angel. vbi proxime
quod est arbitrarū quicquid dixerit glo. in. l. ptes. C.
eo. et vbi iudex non dat aplos pōt pars s eum itra dictos
xxx. dies protestari Ange. vbi proxime col. v. versicu. sex
tuz tēpus. ¶ Circa apostolos quero nunquid pendente
tēpore ad dandūz apostolos pcessus agitatus per iudicē
a quo valeat glo. super verbo ex tūc in. c. vt super. tenet
q non et pro ea facit tex. ibi in verbo ex tūc. quod notat
extremitatez tēporis vt dixi in. c. personas. s. eo. q etiam
verbū repetitur in. c. ab eo. e. ti. lib. vj. et hāc partē sequū
tur. d. de rota in decif. cccxix. que incipit itez q si iudex. qz
pendente dilatione congescit officiū iudicis. c. significan
te. co. titu. et hanc partē tenet Jo. an. de ligna. i. c. dilectis
eo. ti. et tenet Hosti. in. c. cordi. e. ti. li. vj. Contrariū tenet
Jo. an. et Pe. de ancha. in. d. c. vt super. moti. qz tex. ibi i
ualidat pcessūz ex mora iudicis in non exhibēdo aposto
los: sed morā non incurrit iudex a quo nū postqz denega
uit dare apostolos vel post lapsūz tēpus ad illos dandos
ergo pcessus pēdente tēpore agitatus non erit nullus et
sic aduerbiū ex tūc refertur ad tēpus lapsē more. Semi.
in. d. c. vt super sequendo Paulū de aleaz. in quadaz sua
disputatione q incipit a plato regulari distinguit aut ap
pellatio ē interposita a diffinitiuā et tūc non sz talis pces
sus: sz reuocat per viāz attēti. qz sola pendentia appel
lationis ipedit iurisdictionē iudicis. j. e. ti. c. non soluz. i.
rñso et ita itelligant argumenta ibi iducta aut appellatio
iterponit ab interlocutoria: et tūc si pcedit post inhibitionē
factāz a iudice ad quēz non valent et debēt retractari per
viāz attēti. vt. d. c. non solū scdo rñso. aut non erat inbi
tū et tūc si qñ an sola pendentia termini apostolorū idu
cat nullitatez pcessus dicendū q non qz pendentia termi
ni ipedit solū id super q iudicat sz aliud separatū nō ipe
dit. C. s. dila. l. siue pars. et s ap. significāte. vñ videmus
q si pendente dilatione spoliatur appellans siue appella
tus pti agere super illo corāz iudice a q. s. e. cū teneamur.
et sic i casu isto. nāz terminus est assignatus p apostolis vñ
ista dlatio non ipediat alia separata. et hoc est qd voluit h
tex. q dicitur tūc. i. postqz fuit facta dnegatio et per hoc ces
sat opi. Host. s. posita qz ipe nō vidit tex. istū. si qñ nūqd
pendentia termini iūcta cū appellatiōe habeat saltem q
ad effectū viciare pcessum. et dicendū est q sic sū exitum
quem habebat appellatio retar dabit talis pcessus. j. e. nō

solū.ij. rñso z per hoc patet q̄ ille tex. non loq̄ de isto ca-
su vñ qñ pcedit iter appellationē z pēdētiā termini apo-
stolorū. s̄ istud decidit p.c. nō solū. j. e. hec ē in sūma mēs
Pauli ī loco p̄legato. z l̄ ista diffictio posset morderi tñ
pñtē trāseamus. z aduertēdū q̄ si iudex petēti ap̄los nō
rñdet vel dicit se datū nullo certo termino assignato vñ s̄
negasse z app̄lōni detulisse. Lap̄ nōbilit̄ allatiōe. cxxij.
p. nōta ī cle. q̄zuis ī fi. e. De. s̄ ancha. ī p̄. cxxviii. incipit in
xpi zc. Iste dñs executor subiciēs q̄ appellās d̄ ista taci-
turnitate ex q̄ habet p. rñso sic d̄ rñso tenet facerē fide. an
dilatio ad ap̄los suscipiēdos p̄ iudicē assignata possit se-
mel z pluries progari docto. ī cle. ij. e. ti. ¶ Ultio z nouē
effectus quos videt opari apostoli nō habiti ī cā appel-
latiōis ponit gl. ī d. cle. ij. ī fi. ¶ Circa. viij. ix. x. z. xi. regis-
tū. dicite vt ī locis ibi allegatis nec valet statutiū abbreui-
ans illud tps appellādi vel ēt āni ad psequēdū. ita Jo. an.
ī. c. fi. e. li. vj. Bal. ī. l. pgrāma. C. cōmi. vel epist. z faciūt re-
missiōes. s̄. allegatē ī. vi. regis. ¶ Circa. xij. s̄ q̄ appella-
tio debeat iustificari ex his actis ex q̄bus prius pcessus ē
gestus. dicite regulā q̄ sic. cle. appellati. e. ti. ¶ Fallit p̄rio
qñ illud q̄ d̄ ducit ad iustificādiū appellationē supuenit
set appellatiōe pendēte ex facto appellati. nā illud deduci
poterit sicut de nouo est ortum. argumen. c. insinuante su-
pra de of. delegati. ita Bal. ī. l. per hanc. in fine colum. C.
de tempo. appellatio. tamen generali⁹ idem Bald. loqui-
tur in. l. inuitus. C. de procurato. vbi firmat indistincte nō
considerans factum appellati q̄ ius de nouo superueni-
ens ap. pen. potest deduci ad iustificandum appellatio-
nem etiam ab interlocutoria. z ibi infert ad questionē nū
quid si pcur. oparuit sine mandato postea pen. ap. obtinet
mādatū istud mandatū sufficiat ad iustificandū appella-
tionez videte ibi. ¶ Secdo fallit in interlocutoria q̄ affert
gruamen irreparabile p̄ appellationē si executioni māda-
ret. puta snia de torquēdo aliquē a qua appellat. l. si q̄s p-
uocatiōe. C. e. illa appellatio poterit iustificari ēt ex de no-
uo deducēdis ne ille torqueat iniusticiā ex nouiter dedu-
cēdis appareat de iniusticia ita Bal. ī. d. l. per hanc. in fi.
col. z ēt sentit Bar. ī. l. ian. pe. col. ff. de ap. reci. dñ allegat
nō. ī. l. cū ppōas. C. s̄ bo. auc. iud. p̄. ¶ Tertio fallit vbi
iudex nolūisset p̄bationes corā se deducendas audire. nā
tūc obla. io eaz sufficit vt possint. postea deduci in cā ap-
pellatiōis ex quo nō stetit per partē. c. iterposita z ibi vi-
debim⁹. j. eo. z voluit Bal. ī. d. l. per hanc. z Ludo. in sin-
gularibus suis. ¶ Quarto fallit in interlocutoria lata s̄ ab-
sentē q̄ tūc pōt iustificari ex nouiter deducēdis appella-
tio. ita Bar. ī. d. l. ait p̄tor. s̄. p̄mittit. ff. de mino. z dixit
Ludo. in singularibus suis esse singulare. ¶ Quinto fallit
quotiescūqz appellatū ēt ab interlocutoria z iudex a quo
pcessisset ad ad diffinitivā nō obstāte appellatiōe tūc ta-
lis appellatio ab interlocutoria iterposita suscipit naturāz
appellatiōis a diffinitiva. q̄s p̄ ex quo si iudex ad quē p-
nūciat male appellatū illo casu tñ p̄firmabit diffinitivā uia
Inno. do. Anto. z Imo. in pe. col. in. c. ex pte ad e. s̄. de te-
sti. z dixi. s̄. Jō. ēt sicut ī diffinitiva dicimus iustificabitur
hic appellatio ex nouiter deducēdis. ita Inno. in. d. c. ex
pte ad e. tamen Imo. in fi. col. z cōiter doc. tenent p̄rium.
¶ Sexto fallit respectu allegatiōis iuris. q̄ allegatiōes
iuris nō deducte in principali pñt deduci ī cā appellatio-
nis ab interlocutoria. ita Bal. ī. d. p̄ hanc. in fi. col. z faciūt
notata p̄ Bal. in autē. iubemus. C. de iud. ¶ Septimo fal-
lit in snia secundi decreti vel bāni a qua fuit appellatum
nam tunc pōt iustificari appellatio ex nouiter deducēdis
ita Bal. ī. d. l. p̄ hanc. Et faciūt notata p̄ Bar. ī. d. l. i. in
pe. col. ff. de ap. reci. ¶ Ultio sciēdū ē q̄ l̄ ex varijs causis
possit ab interlocutoria si exprimanf appellari tamen l̄ p
secutio eaz corā ordinarijs iudicib⁹ simul fieri possit ita
vt si ex vna nō pōt iustificare appellationez poterit tamē
iustificare ex alia. c. significāte. z ibi Panoz. j. eo. z dixi. s̄.
de stilo tñ curie nō dat curia iudicem delegatū nisi super
vna causa expressa z postea si in illa succubuerit corāz eo-

dez delegato nō poterit psequi aliam ēt exp̄ssam. sed de-
bebit ipetrare nouū rescriptū sup̄ alia causa. ita Card. in
d. cle. appellati. Et restat pulchrū dubiū nunqd in pcessu
causae appellationis sit necessariū producere primam sen-
tentiam Bal. in addi. ad Spec. in ti. eo. col. cxxij. q̄ sic. cō-
tra. notat Jo. an. z Hosti. z Bal. in pe. col. in. c. super l̄ris.
de rescrip. Sede. p̄. cxxxi. incipit. audim⁹ Ange. p̄. cxxij. ī
cipit ī dei zc. visis pcessibus. z idē ibi de processu prime
instantie bētur in. l. bi qui. ad civilia p̄ doc. C. in. c. g. per
petuus. s̄. de fide instr. Ly. in. l. p̄ hanc in. v. q. C. de tem-
po. appel. z aliquid in. c. p̄ tuas. s̄. e. Quid modo si victor
nō vult producere primam sententiaz sed eam t̄z occul-
tā nec vult de illa facere copiaz ne possit īfringi. Inno. in
d. c. g. perpetuus. dicit q̄ cautela ē q̄ iudex assignet ei ter-
minū ad illā pducendā ad instantiā victi z si neget se illā
bēre pñciat si quo tpe apparuerit talis snia illi non esse
dandā fide. eq̄ Bar. ī. l. si appellationē. C. e. De. de an-
cha. in. c. i. in. v. col. e. ti. li. vj. Ange. de are. in. l. i. in prin. in
ij. col. ff. que sen. sine ap. rescin. En idē Ange. de are. in. l. i.
in fi. ff. si tutor vel cura. appellauerit. declarat hoc pcedere
qñ victor h̄z s̄ victus nō pōt illā psequi aliunde. nā tūc dī-
cta cautela ē seruāda. ita Raph. cuma. in. l. i. ff. si ap. pēdē.
mors inter. als. n. regulariter appellās qui ipugnat sen-
tentiam illam tenetur producere. Vt tamē clarius habea-
tis istum articulum quero quis h̄z p̄bare in causa appella-
tionis. Dicite post Bar. z Bal. ī. l. bi qui. ad civilia. C. e.
z singulariter Bal. quem oīo vide in addi. ad Spec. in ti-
tu. de app. in. xiiij. col. aut de iure cōi fundata ē intentio ap-
pellati z debet p̄bare appellās. d. l. bi qui. aut ē de iure sū-
data intentio appellantis z d̄z p̄bare appellatus. aut neu-
trius intentio est fundata de iure. z tunc si vterqz psequit
ille p̄babit in causa appellationis qui haberet p̄bare in il-
la instantia. aut vnus tantum psequitur. z tunc ille p̄babit
si vult sententiam p̄se ferri alias non posset diffinitua fer-
ri declarandoy Bartolus in. l. per hanc. C. de tempo. ap-
pe. auten. qui semel. C. quomodo z quando iudex. nemi-
ne autem psequente deseretur appellatio. Angelus tamē
de aretio. l. d. l. i. ff. si tutor vel cur. appel. quo ad solemnia
incumbentia circa appellationem. s̄ q̄ appellauerit legiti-
me. z de fatalibus p̄bare debet illa appellans. Quantum
autē. ad p̄bationem super instantia causae dicunt cōiter doc.
q̄ si altero abīte cōtumaciter alter vult psequi in causa. vt
ferat sententia p̄ eo z tunc siue sit appellatum siue non ap-
pellans debet p̄bare. C. de app. l. ampliozem. z in autentica
de his q̄ ingred. ad appel. s̄. illū quoqz. aut vterque est
p̄sens z tunc aliqua est p̄batio que sit per negationem. vt
q̄ appellans dicat nunqz fuisse citatūz vel nūqz fuisse sibi
datum terminum ad pbandū. z dicit domine iudex vide
atis acta. z tunc etiam appellans isto casu debet p̄bare. vt
l. ij. de de eden. z per. inspectionem actorum talis negati-
ua p̄batur vt. l. si. C. de lib. cā. aut est p̄batio per testes vel ī-
strumenta z similia. z tunc isto casu qui p̄bat in causa p̄-
cipali p̄bat in causa appellationis vt. d. l. bi qui. siue ex an-
tiquis actis siue ex nouis p̄bationibus. vt. l. per hanc. C. s̄
temp. ap. quod est verum qñ appellatur a diffinitiva. sec⁹
si appelleretur a nominatiōe. q̄ vt dixi semp p̄bat appellās
quia in ea non est reperire primam z secundam instanti-
am. vt hic. z est rō. q̄ cum quilibet teneatur subire mune-
ra. vt. l. i. in prin. z. s̄. i. j. de mune. z hono. z. l. in chola. j. de
municip. presumptio est contra nominatum q̄ subire de-
bet. vñ de si appellat contra hanc presumptionem debet
probare. vt hic in alijs vero secus. z est ratio s̄m Barto.
in. d. l. bi qui. in fi. vñ q̄ actor in prima regulariter p̄bet in
appellatione. q̄ appellatio iterposita reducit causam
ī eo statu in quo erat ante puocationez z sic tpe snie. vt di-
cit tex. in. l. iij. C. de appel. sed si oīa reducit in. d. tempore.
sic quo ad primam instantiam q̄ appellatio rescindit p-
nūciatū. vt. l. i. in fi. s̄. ad turpi. vsqz ad lit. cont. in prima
instantia in. l. ita demuz. C. de pcur. z quod ibi nota. igitur
necessario sequitur q̄ iste d̄z probare in appellatione qui

De Appellationibus

debebat probare in prima causa qz acta sua sunt p appellationem rescissa. ergo necessario sequitur qz intentionem suam d3 probare. l. actor. C. de proba. et ita communiter praecatur. sed f. lo. in. d. l. bi qui. aliter dicit v3 aut sententia mi pugnatur ex ordine aut ex causa. primo casu ille contra quem lata est semper d3 iustificare cam vt qz dicit non fuisse citatum non fuisse rite latam et si. v. extra de proba. c. quoni am contra. et d. s. illud quoqz. Si aut arguat snia ex causa et per consequens ex iniustitia et tunc aut recondenat appellat ut et tunc actor appellatus d3 sniam iustificare vel ex antiquis actis vel ex nouis qualiter debuit condenari vt extra de fide instr. c. cum Joannes. aut e contra reo absoluto actor appellat et tunc qz debebat probare in pzia causa proba bit in causa appellationis vt actor suam intentionem et re us suam exceptionem per qua fuit absolutus in. d. s. illud quoqz. sed l3. d. Jo. de ana. multu se extendat in probando contra com sniaz qz imo appellanti semper incumbat onus probandi. et per glo. in. c. in pntia. de renun. et et alijs argu. et conetur respondere iuribus et roibus doc. in mibi non placet sua opi. et facilliter posset dictis suis rñderi qz clare colligitur rñsio. ex. j. dicendis. In hac itaqz materia placet mibi determinatio Spec. in ti. de sen. prola. s. si. in fi. et per Joan. an. in. c. in pntia. de renun. et Jac. de gre. et de. vt refert Cy. in. l. p. hac. C. de temp. ap. in. vj. q. 7. d. l. bi qui. declarata pñz per Mathesil. pñz v3 per Raph. qñ q3. n. pars appellat ab actu extraiudiciali et iurisdictionali et loquitur appellans d3 probare et est ratio vt. s. dñi. qua d3 quis appellat ab interlocutoria et ideo rō qz d3 cau sa3 inserere vt in. l. d. ap. reci. qñq3 appellat a diffinitiva et tunc dicit quedam ē probatio appellationis rite iterpo site et. j. x. dies et qz plos petierit. j. debitum tps et tunc hec probatio pertinet ad eum qui appellat in. l. si. illud. C. de tempo. ap. Et et si vult iugnare sniam qz non fuit rite la ta vt dixi supra fm f. loz. et tunc ipse appellans d3 proba re vt. d. c. quoniam s. fallam. de proba. si vero queritur de probatione meritorum cae et sic appellans plus profequi tur d3 ipse probare fm Ja. de are. et Bart. hic. et Bald. i. d. l. bi qui. sed hoc vñ absurdū Mathesil. pñe. n. qz actor pñt centum ex causa mutui et nihil probauit reus cū fuit co demnatus reus qui appellauit et fuit profectus actor ab sente et contumace dicemus ne istuz reum debere probare hanc negatiuam v3 sibi mutuatā nō esse et certe nō. l. actor C. de proba. l. si. nil noua. ap. pen. sate tur tamen qz iudex ex suo officio pōt de scō supple re p actore abñte. l. amplio rem. in prin. C. de ap. sed si appellans profequitur ad euz spectat onus probandi vt. d. s. illud. quod intelligas sane si non sufficiat victori ad obtinendam pñmationem qua obinuerit in prima nisi appareat iusta snia et acta produ cat non tñ si reus erat absolutus qz actor nō pbauerit vel reus erat condemnatus qz actor probauerat d3 adhuc ite rum probare si prima probatio erat plena. vbi aut vterq3 profequitur ē probanda per quandā abnegationē vt si di catur inspiciantur acta et tunc debet appellans petere co piam snie et oñz actorū factorū corā iudice a quo et illa ex hibere iudici ad que et per eorū inspectionē ostendere ini quitatē snie vt hac. l. et. l. qñ non nulli. C. de appel. sed ista opinio ē valde iniqua. nam absurdū ē appellante suis su pñibus producere acta vt faciant p aduersario qz se vt. l. ni mis graue. C. de testi. et. c. extra de proba. sufficere. n. de bet qz producat illam pñz actorū que facit pro ipso appel lante per que iuncta euz snia colligitur iniquitas snie nisi aliud p aduersarium doceatur et sic debet itelligi. l. qñ nō nulli. et. l. iudicibus. C. de appel. vnde dico qz si actor in cā principali plene probauit p testes vel instā et fuit reus co demnatus et in cā appellationis reus produxit soluz sniaz in appellatione et alia acta nō fuerūt producta ab ipso reo nec ab actore iudex debet pronunciare bene appellatuz et male iudicatū qd nō. si vero queratur de alijs proba iōi bus et tunc actor qui erat in pñcipali cā erit et in ista appel latione qd intelligite vt. s. dixi fm gl. et hoc vbi de cā termi

nanda tractatur vbi aut transierunt tpa nō ē hoc queren dum vt. l. si pñtor. s. i. s. de re iudi. nec ē qñ sententia dica tur nulla de quo per Bar. in. l. si cum nulla. ff. de re iudi. ista ē theorica magistra Ange. de aretio in. d. l. i. si. si tutor vel cura. appel. qui dicit ita seruari de consuetudine et se plu ries practicasse.

Cum cessante. Iudex a quo fuit appellatum si re uocat grauamen p eū illatū in principali proce dere pōt. b. d. Diuiditur in quattuor. i. pñz ponit rōnem finalē. i. scda ponit decisio. in tertia remouet contrarium. in quarta rationem particularem assignat. secunda ibi statuimus. tertia ibi non obstat. quarta ibi ne processus. C. nō primo ex tex. ibi cū cessante et c. ter. que milies audietis allegari qz cessante cā cessat effectus. cōcor dat tex. xvi. q. i. c. generaliter. et in. l. generaliter. C. de epis. et cle. Sed ne in ambiguo euagemur sciēdū ē quid im portet verbū cā. et f3 Bar. i. l. i. j. i. ff. d. do. cā denotat actū de pñterito. faciūt notata in rubrica. ff. de cōditio. et dñmō. et in. l. cū tale. s. legato falsā. ff. de cond. et demō. ex quo di xit Jo. an. in. c. post trālationē. s. de trans. prela. qz in dubio vbi sit mētio de causa intelligitur de finali. als vocaret pro prie occasio nō aut cā. c. solite vbi bonus tex. s. d. ma. et obe. Imo. i. d. l. i. j. s. si. ff. d. don. reprobat Jo. an. dices qz verbū cā de sui natura nō iporat cām finalē p ea qz hñtur in. d. s. si. vbi iporat cām ipulsiuā. et i. d. s. legato falsā. et in. l. titio c. i. prin. ff. d. cōd. et de. in. l. damus. et toto ti. ff. de cond. ob cām i. l. si si more. s. si. ff. de do. iter. vi. et vt. non obstat. d. c. solite qz Jo. an. et cōiter scrip. aliter itelligūt illa xba. n. cā3 sed occasione. s. qz xbu cā importa cām primā. occasio at cā3 remotā. C. nō et ex tex. ibidē cessat effectus qz correctā rōne legis vñ correctā ipa lex. nā hic correctā rōe. l. sub lato grauamē restat correctā ipa. l. sup. i. de facta vt iudex a q nō possit pcedere Jo. an. in. d. c. post trālationē et f3 rñuz. qz lex nō sūdat solū sup rōe. sed et sup auctoritate et pñte cō dentis et iō vno sub lato cum restet reliquū nō dñ. l. ublata ar. cor. que habent i. l. liberosum. s. notanter. ff. de his qui not. in. fa. in. c. ex tuaz. s. de auc. et vsu pal. in. c. i. s. de treng. et pace. Imo. in. d. s. si. p istuz tex. dicit Jo. an. male loqui. et f3 Jo. an. et tex. ad litterā i. c. miramur. s. d. ser. non ord. iun cio. cā multis. s. de eta. et qua. et tenet Bart. in. l. in pñ. ff. de leg. tu. et Imo. in. l. si vero. s. de viro. ff. fo. ma. Bald. hic vñ sentire mediā viā. qz aut loquimur an correctā rōne. l. lex sit correctā vt ex retro et tñc qz de natura legis nō ē tra. bi ad pñterita i autē. vt cum de ap. cogno. circa prin. c. fin. et ibi habet. s. de consti. late p glo. in pñmio cle. in vbo de ce tero. et in data vi. et iō talis. l. corrigens rōnem nō vñ. l. ex re tro corrige. Aut loquimur respectu litū d futuro et tñc dica tur correctā. l. correctā rōe. tñ p Jo. an. faciūt qz videmus e pño qz. l. correctā nō ē correctā rō imo licitū ē p. l. l. correctas et earū rōnē arguere iuxta nōta i. c. nouit i verbo quicūq3 s. de iud. in. c. i. s. de iud. in. l. i. p glo. in prin. ff. de iug. cuz emancip. l. tñ ad hec pōt responderi. Et pño dum dicitur de auctoritate. et pñte. l. que remāet negatur qz cuz rō. l. sit eius aia vt voluit Bal. i. l. si quis seruo psuasērit. C. de sur. Panoz. in. c. si. s. de rescrip. et in. c. fo requiris. s. e. sicut cor pus sine aia dñr cadauer. ita. l. sub lata rōne non erit āplus l. qz se fundat super rōe. et facit glo. i. cle. i. i. verbo eligatur de elec. non obstat ar. qz correctā. l. nō corrigitur rō. quia il lud pcedit qñ rō ēēt magis generalis q3. l. aut sumeretur ab equitate naturali. secus si ēēt ratio pñcularis ad illam. l. tantum qz sub lata. l. tolleret ipsa ratio. c. nō d3. j. de consā. et assi. tamē vt beatis id circa quod rotat materia nra an cessante cā cesset effectus. Dicite aut ē cā ipulsiua aut fina lis. si ipulsiua et tunc non cessat effectus cessante cā ipulsi ua. l. i. s. sexum. et ibi glo. ff. de postu. Et que sit causa ipulu ua dicam in fine tex. et que finalis vide in auten. de nō eli gendo fo nub. in prin. Aut ē causa finalis et tñc fm Bal. hic. aut ē causa naturalis siue cēntialis aut ē artificialis. Si naturalis et tñc si i diuersis subiectis sūt cā et causatū. puta

pater est cā et filius est cātum et illo casu cessante vno non cessat reliquū vt p3 ad sensum. l. gallus. in prin. et p totum. ff. de lib. et posth. Si vero sunt in eodez subiecto causa et cātum puta matrimonii causatū et per consensu viri et vxoris quod iste sit vir est causatū ab ipso met. Et ita qd illa sit vxor et isto casu. Aut remanent alique reliquie prime cause. Et tunc sublata cā non tollitur effectus. l. pte furioso. ff. de his qui sūt sui vel alie. iur. puta marito furiente quo casu tollitur principalis cā matrimonij. s. consensus non tñ tollitur causatum. s. matrimonij qz restāt reliquie. s. subiectum. i. ipse maritus. Aut tollitur ex toto causa cū reliquijs et tunc tollitur et causatum puta mortuo marito. et ita pōt intelligi tex. noster l3 ipse ponat in sequenti mēbro. l. cui eorū. s. i. ff. de postulādo. s. deinceps. in autē. s. nuptijs. Aut ē cā artificialis. s. qz causatū ab ipsa causa per artē producitū nō aut naturaliter vt in casu nostro qz ex graamine per artē. s. auctoritate. l. nascitur causatū. s. appellatio. et tūc cessante causa cessabit causatū dūmodo ex toto cesset p hūc tex. de futuro. Non autē de preterito qz. l. non respicit preterita. ita nec cessatio cāe ex retro detegeret nō subsistere causatum saltē respectu effectus put hic. qz sublato graamine respectu effectus ē ex retro qz ille ex toto sit restitutus nullus effectus appellationis ex retro durabit. ipse tñ Bal. in d. l. generaliter. C. de ep. et cle. facit aliam theoricam que ex aliquibus restringit istā. Si tñ fm Panoz. hic due eēt cāe ad producendū cātum quaz vnaqueqz p se eēt sufficiens tūc sublata vna cā non tollitur causatū glo. ē. in. s. affinitatis. in sit. de nup. l. l. liberos. s. notantur. ff. de his qui not. in fa. faciunt que hñtur in. d. c. ex tuaz. secus si vnaqueqz p se nō eēt sufficiens. qz tūc sublata vna tolleret causatum p text. in. c. qm̄ frequenter. s. porro. iuncto. s. fm autē. s. vt lite. non conte. nam vbi agitur de federe mrimonij concurrētibus duabus causis pcedit lite. non conte. s. qz maritus sit contumax vel vxor et pp imminens piculum fornicatiōis si altera illaz cesset nō pcedetur lite non cōtestata et sic cessabit causatum. d. s. fm autē. **Nota** ex tex. ibi ordinarius siue delegatus qz non soluz iudex ordinarius pōt reuocare suā interlocutoria. l. qd iussit. ff. de re iud. s3 et delegatus et hoc dixit Bar. esse notandū ex tex. nostro in. d. l. quod iussit. et hic cōter oēs. **Nota** ex tex. ibi cōminando siue interloquendo qz ad hoc vt appelletur a graamine iudicia liter satis ē graamen fuisse cōminatum. et sic habetis fm Bal. qz cōminatio aggrauat prem sicut et in simili cōminatio aggrauat culpā. l. ita tñ. s. i. ff. de admi. tu. sicut et cōminatio aggrauat pemptoriū siue citationē. c. tum litteris s3. de in iteg. resti. dixit Bal. in. c. cum dilecti. et ibi tex. s. dolo et ptu. l. si apparitor. et ibi gl. C. s. coartat. l. xij. nōt. Bar. in. l. si finita. s. nihil. ff. de dam. ifec. et sic ad causas appellationis satis ē graamē fuisse cōminatū. quod itelligit hic Bald. vtz qn post cōminationē ad effectum graaminis non requiritur alia interlocutoria s3 expectatur solum facti executio. puta qz iudex cōminatur de torquendo tunc licitū ē appellare. l. si quis prouocatus. C. e. secus si interlocutoria expectat anteqz ad graamē veniat qz tunc cōminatio nō grauat. nec per hoc poterit appellare qz in interlocutoria si appellauerit satis erit sibi consultum. l. interlocutio. C. cōmi. vel epl. tñ de veritate huius dicā in glos. **Nota** et ex tex. ibi sano vsus p filio qz inique fecit pōt factū suū corrigere et emēdare et dicif vti saniori cōsilio. concordat tex. et ibi glo. allegat cōcordantes in. c. qualiter et qñ. el. i. s. accusa. j. Ideo ifert hic Bal. qz tabellio qui errauit circa instrumentum pōt errorem suū corrigere dūmodo de substanti alibus nō inuēt. nec ex rasura vel imutatione iducat suspicionē falsi. per ea que habētur in. c. iter dilectos. s. s. fide instru. et et dūmodo nō dum in publicā formā redegerit qz tunc of functus officio suo. l. pectus. C. de fide instru. Item dūmodo faciat d auctoritate iudicis qñ iam dedit pñ. c. cum p tabellio. et c. ex lris. et ibi melius. et ibi p oēs. s. d. fi. instru. de quo tamen late per Bar. in. l. si libarius. ff. de reg. iur. per Bar. et Bald. in. l. l. peratoz. s. de sta ho. in. l. si.

ff. de tab. ex bi. per Ange. in. l. si quis. s. prohibet. ff. de edē. per Bal. in. l. i. s. fm autem. et ibi Jmo. ff. de her. isti. in. l. cū proponeretur. ff. de leg. ij. per Bald. in. ij. consti. C. in. l. i. i. pe. et fi. col. in. l. oium. et in. l. ambiguitates. ad fi. et i. l. erro. re. C. de testa. in. l. ij. C. de fideico. lib. et in quodā cōsilio suo qd icipit viso pūcto. **Nota** ex tex. ibi ab huiusmodi interlocutorijsqz licet interlocutoria transeat in rem iudicata in quo ad partes si non fuerit appellatum. c. cum dilecti. s. de elec. c. ex pte. Ad. j. eo. tñ quo ad iudices non transeat in rem iudicatam. qz iudex potest eam reuocare quando sit in rem iudicatam. qz iudex potest eam reuocare quando docūqz velit sicut i simili videmus qz in bñficialibus snia quo ad ptem transit in rem iudicatam. glo. in. c. i. et in. c. p. posuit. j. de concess. pteb. Jmo. in. c. cum olim. s. de dolo. et conti. Jo. an. in. c. i. de lit. conte. li. vj. habetur in. d. c. cū dilecti. et in. c. ad audientiam. s. de rescript. tñ quo ad iudices nunqz transit in rem iudicatam. vt notatur in iuribus. s. allegatis. maxime in. d. c. cum olim. **Nota** ex tex. ibi libere et ita Jmo. hic et post eum alij. **Nota** ex tex. ibi libere et c. qz iudex a quo appellatum ē ab interlocutoria et inuitis pñibus pōt procedere in principali si reuocauit interlocutoriam. et notat Bar. in. d. l. quod iussit. et Bal. in. l. i. C. sente. rescin. non pos. quod probat iste tex. duz verbo vtitur libere. quod intelligitur sine alicuius cōditione. c. si pro debilitate. ibi liberū. et c. iij. et ibi Bald. s. d. of. de. cle. dudū. i. gl. i verbo libere. de sepul. **Nota** ex tex. ibi frivolis occasio nibus qz p frivolas occasiones nō est processus dilata. fa. cit tex. in. l. non ignorat. C. de fruct. et lit. expen. facit tex. i. c. finem litibus. s. de dolo. et conti. et sic ex illo ver. ne proces sus et c. habetis rōnem pñcularem. decif. nostre. quare non obstante appellatione si iudex a quo reuocat graamē pōt test procedere in negocio principali. ne. s. processus frivolis occasio nibus retardetur. Et ideo ex quo illa ratio nō ē potior in hac decif. sed potior est rō pñmissa. in prin. c. etiā habetis qz in vna decif. potest concurrere duplex ratio vna finalis et alia persuasiva. Vnde debetis scire qz qñqz vna ratio est finalis in vna dispositione qñqz impulsiva et cognosceitis rationem finalem vel impulsivam ex his vbi. l. esset generalis et ratio specialis tūc illa ratio est impulsiva non finalis. ita Bal. in. d. l. generaliter. C. de epis. et de. i. iij. col. Bar. in. d. l. i. s. fi. Ange. in. l. i. ff. de edil. edic. in. l. i. si quis. ff. de eui. in. l. i. s. remanet. et glo. in. s. feruz. ff. de postu. puta propter rixā besterna nocte factam ab aliquo larua to princeps prohibet coreas fieri de nocte et hoc exprimit qz propter talem rixam facit. Ecce ratio est specialis vnius rixe edictum generale. certe illa ratio dicetur motiva. item vbiqz ratio nō ē necessaria si dicetur finalis in legis s3 motiva Bal. in. l. non oium. ff. de leg. et in prin. C. in. iij. col. et in. l. non dubium. C. de legi. item vbiqz vna rō magis generalis repiretur tunc illa expssa. non cēsetur finalis sed motiva. Bal. in. d. l. generaliter. item vbiqz vna eēt melior rō qz expssa. vt hoc tex. et notat Bal. in. d. l. generaliter. et habet in locis pallegatis. itez vbi due eēt rōes quarum neutra per se videretur sufficiens tunc neutra earum ē finalis sed vtraque simul iuncta. et sic singule cause erunt motive. d. c. qm̄ frequenter. s. porro. tñ vt latius hēatis an in aliqua dispositione ratio cēsetur finalis dicite aut loquimur in dispositione hominis aut in dispositione iuris si in dispositione hominis facite regulam qz causa nō videtur finalis. ita glo. in. d. l. i. s. fi. et ibi omnes. **Nota** fallit pño vbi per modum conditionis causa requireret. nam tunc videtur finalis. l. i. et ibi notat. C. de instit. et substi. **Nota** Se cundo fallit qñ aliqua pia causa exprimeretur. puta legatum pro anima vel p redemptione captiuorum l. pe. C. de do. **Nota** Tertio fallit vbiqz aliqua publica causa vel alias fauorabilis exprimatur puta ad reficiendum pontem tunc cēsetur finalis. et ideo in alio conuerti non pōt. Bal. in. d. l. pe. ad fi. l. legatum. et ibi Bar. ff. de admi. re. ad ciuit. pert. l. opus. ff. de opi. pub. et ibi etiam Bar. et Jmol.

De Appellationibus

i. d. s. fi. **¶** Quarto fallit vbiqz continet utilitatem alteri us quā eius cu3 quo gerit actus. puta lego titio. c. vt emat domuz sempzonio. Ita causa ceter finalis. l. p. s. tulsula nus. ff. de leg. i. alijs secus quādo continet utilitatem eius cu3 quo geritur actus tūc videt motiua. l. titio. c. in principio. l. quibus diebus. s. fi. ff. de pd. z de. **¶** Quinto fallit. vbi actus qui per modū cāe requirit est alias necessarius secus si nō esset necessarius. l. s. z si mor. s. fi. cū. l. secus. ff. de do. inter vi. z vxo. hec sunt de mēte Bar. z Imo. in. d. s. fi. z Bal. in. d. l. generaliter z Bar. z nouissimoz in. l. si fundū p fideicon. s. fi. ff. de leg. i. **¶** Aut loquimur in depofitiōe legis z tunc dedi aliquas cōiecturas prime ex quibus elicitur cā impulsua finalis. Aut in dubio psumitur que i. l. exprimitur. glo. nō. in. l. cū tale. s. legato fallā. ff. de pd. z de. quā ad hoc nōt Bal. in. d. l. generaliter. z et Ange. i. l. fi. ff. de edil. edic. l. z cauillare videat Bar. i. d. l. i. s. fi. itē vbi rō nō ē alia quā vnica. tūc cōfessio finalis. Ita Bal. i. l. quāuis. p glo. in. c. de fideicō. item vbiqz pditionaliter aliqua rō ex primis i. l. cōfessio finalis ita Bal. i. d. l. generaliter. z faciūt notata p Bart. z Imo. in. d. s. fi. itē vbiqz i pfectionibus siue pbenijs exprimat. l. fi. z ibi Bal. in. prin. ff. de be re. in. l. i. notat Bal. i. d. l. generaliter. itē vbi rō nulla exprimitur s. naturali rōe cā cōiectura assequimur cēfessio. Ita Li. i. l. in dubiū. C. de leg. facit glo. i. c. cōfessio pūa di. zē vsque adeo potēs finalis rō q. dictū spāle extendit. l. si fer tis legatis. s. q. cūqz z ibi p oēs. ff. de leg. i. ita ē pstringit z declarat dictum generale. l. cum pater. s. dulcissimis. ff. de lega. ij. facit glo. i. c. i. in verbo eligatur de elec. in. vi. **¶** Nota vltimo cōprehēdēdo mētē tex. nostri. q. l. i. iudex grauauerit aliquē quo casu ē ab eo appellatū z ex quo gra uauit pōt recusari. c. ad bec. el. i. s. eo. in reuocato grauami ne vterqz effect⁹ cessat: appellatōis. l. z recusatiōis. **¶** Bal. in verbo cōminādo diuiditur i. vj. In pūa colligit ex ter. notabilia. In scda que ē ibi s. quare pōt oppōit. z soluit. In tertia que ē ibi s. nunquid iudex querit arguendo ad partes z soluit. In quarta que ē ibi aduertat tū ponit for mā reuocādi grauamē. In quinta que ē ibi arg. colligit re uertitur ad tertiā partē eam declarā. In sexta que est ibi item arg. colligit arg. ex tex. opponit z soluit. **¶** In ea. in fi. habetis primo ex glo. q. a cōminatione iudicis licitū est appellare. vos latius dicite fm Imo. hic cui dicta aliorū accumulabo. Aut cōminatio fit i executionē grauaminis iā illati z tūc sine dubio nō pōt appellari. puta iudex cōndē nauit te ad. r. cōminatur q. si illa nō solueris ex cōcabit te vel aliā penā imponet: a tali cōminatiōe cum tēdat in exe cutionē grauaminis iā illati a quo potuisses appellare z tūc appellare nō poteris. c. i. z ibi notatur. s. de dila. faciūt notata in. c. dilectis. z in. c. ptearea el secūdo. s. co. Aut cō minatio fit in executionē grauaminis annexi ipsi cōmina tioni z sic nōdū illati puta nulla alia facta cōdemnatione iudex cōminatur tibi q. si nō solueris. c. titio ex cōcabit te vel aliā penā imponet: isto casu grauamē licet nō sit illatū tū sub cōditione annexū ē cōminationi z licitū ē appellare d. c. ptearea el secūdo. **¶** Aut cōminatio fit simpliciter nec ha bet aliud grauamē annexū z tūc si iusta ē cōminatio nō est licitū appellare q. non grauatur ita glo. hic dū allegat. l. i. p emptorio. z facit tex. in. c. tū ex litteris supra de in integ. re stitu. **¶** Si vero cōminatio est iniusta z tūc licitū ē appel lare fm Imo. hic l. z referat aliquos tenere cōtrariū arg. l. ij. z l. fi. s. i. z penultimo. ff. q. met. cā. Et latius post eum Jo. an. aliter loquitur q. aut iudex cōminat extraiudicia liter z tūc ex quo l. z nō grauatur de presenti tū p cōminatio nē ostēdit malū animū ideo redditur suspectus z sic recu sari poterit l. z ab eo nō possit appellari arg. glo. in. c. cū su per. i. pū. s. de offi. delc. l. c. cū adrianus. l. iij. di. q. p cōmi nationes z exteriores actiōes demonstratur inimicitia vt ibi facit glo. in. l. l. ff. de arbi. voluit tū Imo. q. hoc casu si cēt solitus minas exequi talis iudex q. possit a cōminatiōe ex traiudiciali appellari p ea q. notat Bar. i. simili in. l. de pu pillo. s. siquis ipsi. ff. de ope. noui nūcia. Li. i. l. vnica. C. si

quis imp. maled. Aut cōminat iudicialiter z tūc ex quo a grauamē d futuro iudicialiter nō appellat vt dictū ē i. c. p cedēti. iō nō possit a tali cōminatiōe appellari. z ita hic Imo. z Panor. z iudistincte opi. Imo. per tex. nostrū hic vbi non fit dīa in pminatione nec iudiciali nec extraiudicia li. nec ē sit solitus minas exequi nec ne. Itē p ea q. habent i. l. i. z toto ti. C. pmi. vel epi. ptearea quatenus Jo. an. lo quif de cōminatiōe extraiudiciali. z sequif Imo. est expf se p. c. bone cū bis q. ibi notatur. s. eo. ti. z p. c. cū nobis oliz s. de ele. vbi i actu extraiudiciali admittit appellatio a gra uamine de futuro. ergo multo magis appellari poterit a grauamē comminato. z de hoc an a comminatione gra uaminis possit appellari per Bal. in rubrica. C. cōmi. vel epi. z in. l. ij. C. quoz appel. nō recip. p Ange. in. l. nullus Cad. l. iul. maie. in. l. ij. C. qui bo. ce. possunt. Ange. in. l. i. s. siquis. ff. eo. **¶** Dabes aliud ex gl. in. ij. sui parte q. iudex ita demū potest reuocare interlocutoriā si partis nō inter sit eā reuocari z casu quo pars pndit interesse illud inte resse d. s. sibi refici. Ideo dixit hic Imo. z sequitur doc. q. ex toto iudex in reuocatione grauaminis debet ipsaz reuo care z ita agere vt nulle reliquie superint. facit. l. q. si minor s. restitutio in simili. ff. de minor. z latius dicaz i materia. **¶** Dabes tertio ex glo. in tertia parte q. interlocutoriā p lapsum. x. dierū transit in rē iudicatā quo ad partes. z fa cit. c. quod ad consultationez. s. ti. i. c. cum dilecti. in fi. s. de elec. nō tū transit quo ad iudicē z et vult glo. in. vij. sui pte z ē hietex. Si tū esset grauamen q. haberet causam successi uam puta ex cōicationis que quottidie opprimit vel i car cerationis etiam lapsis decē diebus z perpetuo donec sta ret in grauamine possit pars appellare z forma esset q. pe teret a iudice grauamen reuocari ipso nō reuocante appel let. ita. d. Anto. hic z Imo. z Panor. ita Bal. in. l. i. C. sen tē. rescindi nō posse. in. l. ij. circa mediū. C. de episcopali au diē. Lar. in clemē. i. in. viij. col. de causa pos. z propri. i. cle. i. in. vij. col. de excess. prela. faciunt notata p Bar. in. l. ij. ff. de appel. re. i. l. elegāter. s. si post. ff. de cōdi. l. de. z faciūt nō ta per glo. in de sepe in glo. que incipit videtur d. ver. sig. **¶** An at lapsis. x. diebus si iudex nolit reuocare possit p appellare i omni grauamē dicā. j. i materia. **¶** Dētis q. rō ex glo. in quarta parte practica qualiter d. iudex reuo care grauamen. z quia gl. instruit mētiri dicēs q. d. iudex asserere se nō credere q. grauauerit cōmūter reprobat. p ea que habent per glo. in. c. i. de cōfess. l. vj. in. c. iuramēti. p. ij. q. v. itē ex alio reprobat dū vtitur verbis cōditionali bus si grauamē in aliquo reuoco. nā de natura cōditionis ē nihil ponere i esse. c. verū z ibi habet. j. de cōd. ap. l. si quis sub pditione dādoz. x. ff. si quis omiff. cā testa. ergo ista re uocatio pditionalis nihil operaret z sic nō esset bona pra ctica. **¶** Dost. instruit hoc mō iudicē q. dicat nō pteor me gra uasse z sic nō dicit mendaciū i aliquo tū vt tibi morē gerā grauamen reuoco. vel vt planius pcedat. Jo. an. hic z se quūtur cōmuniter doc. dicit se nō videre q. re plana fronte nō possit dicere iudex si cognoscit se grauasse reuoco gra uamen q. d. intuli. z ad arg. glo. q. videt fatendo se errasse psteri appellationez iustā z sic abdicare iurisdictionē a se ergo nō d. posse procedere verū ē si i grauamē psteret. sed ex quo reuocat grauamē q. d. pōt auctoritate legis vt hic videtur cessare cā ppter quā est appellatū. ergo cessabit causatū. s. appellatio z per oīs omnis effectus eius. s. abdi catio iurisdictionis tacite facta ex quo cōfiterur appellatio nē iustam maxime pcedit hoc cū sit facta illa confessio res pectiue. s. ad finem vt tollatur grauamen z sic fundamen tum z iō corruet edificij. c. cum paulus. i. q. i. z sic appel latio. **¶** Vltimo dū glo. colligit hic q. auctoritate legis lex extincta reuiuiscit hoc est verū in re artificiali z a lege in uenta quam sicut creauit de nouo ita resuscitare poterit sed quatenus attinet ad materiam nostram glos. male lo quitur h. nihil resuscitatur q. sit extinctum. nam licet iudex a quo procedat post reuocatum grauamen non propte rea resuscitatur iurisditio eius que nō erat extincta sed tol

litur impedimentum appellatio. per quod erat suspensa iurisditio. c. super eo el primo et ibi vidimus supra eodem. **V**ersus. **S**icilides muse paulo maiora canamus. **N**on ois arbuta iuuant humilesq mirice. **Q**uia hic rotatur materia reuocandi sententia per iudice debetis scire q triplex est genus sententiar principaliter: interlocutoria diffinitua et mixta. de quibus dixi in euidentialibus. c. precedentis lato in modo appellatione diffinitue qnqz compreheditur interlocutoria qz appellatione diffinitue venit et interlocutoria glo. et ibi Bald. in l. si quis iustu rati. C. de reb. credi. et iur. et an sit snia interlocutoria vel diffinitua vel mixta potius ex effectu cognoscat quia ex nomine. ita Bal. in l. minoribus. C. de his qbus vt indig. et se fit glo. in cle. si. in verbo repulsione eo. ti. faciunt notata i. c. si. eo. ti. lib. sexto. et generaliter omne verbum iudicis facies ad causas di snia interlocutoria. glo. est i. s. ad excludendas et ibi Ange. in autentico de litig. in. s. at ecotrario instutu. quib. alien. lic. vel no. in l. cum clericis. C. de epi. et cleri. in l. quotiens. in ver. snia. C. de priuile. scholariu. li. xij. in l. n. min. C. de exhi. re. notat per leg. maxie per Ange. et Lud. in rubrica. ff. de re iudica. notat. d. Ant. et Pau. in rubrica s. titu. i. **E**t ideo cu ita latu sit nome interlocutorie varias pducit species. quedam e sententia interlocutoria cominatoria vt e tex. et ibi glo. et Bal. in l. oes. s. pterea. el prio C. de epi. et cleri. Quedam e interlocutoria preceptua vt est tex. et ibi gl. in l. sancimus. in prin. C. de admi. tu. et dicit. d. Anto. in. c. ad aures. de te. po. ordi. qz vbi precipit aliquid iudex in spectatibus ad officiu suuz qd3 exprimere cam. Queda e interlocutoria monitoria siue decretoria p ut e glo. in. s. si quis vero no implens in verbo decreto. in autentico de here. et falcu. et ad predicta faciunt notata p gl. ij. q. i. i suma ri. q. iij. in suma. ij. q. i. c. nos in quequam. Et multu differt snia precepti ab alijs interlocutorijs qz si fer tur ordine iuris precedete cum litis coteftatioe et similib^o dicitur potius diffinitua. glo. habetis no. in. c. dudum. el secudo in verbo iure. s. de electio. notat Barto. et ibi Ang. in l. si debitori. ff. de iud. faciunt notata per Imol. in l. si fi nita. s. si forte. ff. de damno infec. Si aut feratur no pcedete ordine iuris puta qz in confessum iudex facit preceptu vt soluat et tunc no est diffinitua s3 interlocutoria. et proprie vocatur preceptu. glo. in. d. c. dudum. et xi. q. iij. in suma Ang. in. d. l. si debitori. Sed aliuz ti habet effectum istud pceptu ab interlocutorijs qz ex interlocutoria nascit actio in factum glo. est nota. in clem. si. in verbo repulsione co. ti. **S**ex illa sententia precepti bene nascitur actio in factum. ita intelligitur glo. in l. si. s. necessitatez. C. de bonisqz libe. **D**e interlocutoria igitur loquendo sciendum est sm Imol. hic q triplex est species interlocutorie. alio modo distinguendo quam predicti. Prima est litis ordinatiua. puta citatio admissio capitulorum dilationes et similia. Secunda est que diffinitualiquid incidens vel emergens inter principium et finem cause. prout dicit glo. i. clem. i. in verbo diffinitua de sequestra. poss. et fruct. et qz sit incidens vel emergens habetis glo. in. c. i. et ibi docto. s. de ord. cogni. Tertia e species per qua aliquid pniciatur dari vel fieri debere. puta condnatio ad expensas dumo n feratur simul cu diffinitua qz tunc e pars diffinitue et iudicatur vt diffinitua et no potest reuocari vt infra dicam. glo. est et ibi Ange. ponderat in l. qui agnitis. ff. de excep. **S**ed vt melius rez palpemus manibus p exempla discurrat species interlocutorie. deinde diffinitue deinde mixte. **O**mnis snia lata super processu dicitur interlocutoria. ita glo. in clem. si. notatur in. c. si. eo. ti. li. vj. faciunt notata p Bart. et Bal. in l. cōsen. aneum. et i autentica qz semel. C. quomodo et qn iud. per docto. in. c. cam. que. supra d do lo et contu. Intelligite super processu. i. ordine pcedendi vel aliquo articulo eius. S3 super iusticia vel iniusticia totius processus no e interlocutoria. Ita Inno. in. c. auditis s. s. procura. et ibi notat et ibi Bald. determinat in l. si. C. si tu. vel cura. interue. in l. ante fin. C. quoz appel. no reci.

Item generaliter interlocutoria dicitur que fertur super aliquo incideti vel emergenti. glo. in. d. clem. i. in verbo diffinitua. faciunt notata per Bart. in l. i. s. si. ff. de pro. stip. Item sententia super reculatione iudicis interposita est interlocutoria. Archi. in. c. iudex ab apostolica de offi. deleg. li. vj. faciunt notata p Ang. in l. arbitrio. ff. qui satisda. co. per Bal. in l. apertissimi. et in l. euz speciali. C. s. iud. Itet inhibitoria que mittitur per vnu iudicem ad alium est interlocutoria et ideo reuocari potest. Ita Sede. de senis in consilio suo. lxxxiij. quod incipit factum sic habet. ita do. Anto. et Panoz. in. c. cum teneamur. et ibi dixi. s. eo. Panoz. in. c. tuam. s. de ordi. cogni. Itet sententia qz procedat ad vltiora e interlocutoria. et pot reuocari. Ange. consilio ecclie. incipiente in ciuitate. Barto. in. d. l. quod iussit. ff. de re iudica. Item sententia de aliquo instrumento exequendo e interlocutoria ita Ange. in l. ab executore in principio. ff. eod. Ita Bald. in l. a b executore. C. quoz appel. non re ci. ideo dicimus q sententia qua proniciatur sententia ee executioni demandadam e interlocutoria et ab ea cum exps sione cause e appellandum. d. Anto. in. c. quod ad consulatione de re iudi. in. iij. colu. in. c. vt debitus. s. eo. et ibi. d. Anto. item qn proniciatur instrumentu non esse liquidu siue debitu no liquidum dicitur interlocutoria. ita Bal. in l. si. C. de sententijs que sine cer. quati. Item quando proniciatur pbationes adhiittendas esse vel non esse admittendas. ita Bald. in l. ij. C. de epi. audie. itet decreta iudicis censetur interlocutorie sententie. ita glo. in l. quod iussit. ff. de re iudi. in l. presenti. C. de his qui ad ecclie. confug. in l. ij. s. iurisd. om. iudi. et latius. j. dicaz s. secudo decreto et primo. ite assignatio termini vel dilationu. la procedente. C. de dila. c. i. s. de dila. item condemnatio expensarum. c. auditis. et ibi notatur. s. de procura. c. sinez litibus et ibi etiaz notatur. s. de dolo et cotu. item super possessio si incidenter deducatur in iudicium. nam tunc talis sententia e interlocutoria. c. si. et ibi notatur. s. de iud. et faciunt que infra dicam. item super nullitate alicuius actus incidenter deducata quia tuc est sententia interlocutoria no diffinitua p ea q videbimus in. c. dilecto. j. eo. et infra dicam. item si super legitimatione personarum i iudicio comparentur. c. ex parte. d. et ibi videbimus. j. eo. ite super priuilegijs et declaratione eorum quado incidenter deducitur. c. veniens. s. ceterum. et ibi Semi. de verbo. signi. li. vi. faciunt notata in. c. cum olim. de verbo. signi. et in. c. i. his de priuile. ite ois ab solutoria ab instatia iudicij. glo. in l. baru. ff. si serui. ve. in l. pe. ff. de dolo. in l. iulia. veruz debitor e pri. glo. se magne ff. de condi. inde. Barto. in l. ticia. ff. de acusa. et facit tex. et ibi notatur in. c. pe. s. de iud. s3 vnuz intellectum. ita Bal. autentica qz semel. C. quo et quando iudex. in l. pperanduz s. et si quid. C. de iud. notant Lano. in. c. examinata supra de iudi. in. c. consuluit. s. de offi. dele. Ange. in l. fundus. s. in vocatione. ff. de pig. Ludo. in l. i. ff. s. barbi. in. v. colu. **D**e diffinitua aut e principaliter cognoscat in inspecto effectu si diffiniat negociu principale. ita glo. in. d. clem. i. in verbo diffinitua. l. dicere. in principio. ff. de arbi. Et negocium principale dicit id super quo principaliter dirigitur libellus quicquid sit siue actio siue imploratio officij iudicis. ita Barto. in l. i. in si. et ibi Imo. comendat. ff. de preto. stip. faciunt notata in. c. si. s. de offi. iudi. et ideo. si in appellatione interposita a negocio principali proniciatur bene vel male appellatum iuxta notata in l. eos. in principio C. eod. licet per hoc non dicatur absoluo vel codemno tamen quia inspecto effectu illa verba dico male appellatus confirmant primam sententiam. ideo dicitur diffinitua. ita glo. in clem. si. in verbo repulsione eo. titu. Et ideo sententia expensarum licet de natura sui sit interlocutoria vt dixi heri. tamen si feratur vna cum diffinitua ex quo est pars diffinitue dicitur et ipsa diffinitua. l. qui agnitis. et ibi glo. quam notat ange. ff. de excep. Et ideo si de nullitate alicuius actus principaliter dubitetur et super eo agatur sententia dicitur diffinitua super tali nullitate lata. Bal.

De Appellationibus

dus in. l. si patescens desertam. C. quomodo et quando iud. faciunt que videbimus in. c. dilecto. j. eo. Et ita si de aliquo preiudicio principaliter dubitetur talis sententia quando incidit ter deducitur sit interlocutoria. c. veniens. §. ceterum et ibi gl. et Semi. de verbo. signi. li. vj. tñ ex quo principaliter deducitur declaratio priuilegii sententia tanquam negotium principale si fiat dicitur diffinitiva. Ita Semi. in. d. §. ceterum qui ita saluat opi. Jo. an. in. c. i. bis infra de priuilegio. Et ideo habetis inferre ad aliam questionem nunquid sententia super alimentis lata sit interlocutoria an vero diffinitiva. glo. in. l. si quis a lib. beris. §. si vel parens quam ibi reprobat Barto. ff. de lib. agnos. §. q. sit interlocutoria. Glo. autem in. d. l. si quis a lib. beris. §. si quis ex his tenet q. sit diffinitiva. et sequitur ibi Bar. Ange. in. d. §. si vel parens per predicta concordat q. aut alimentum petuntur incidit aut principaliter si incidit ter et tunc procedat glo. in. d. §. si vel parens q. sententia sit interlocutoria. Si vero principaliter et tunc procedat glo. in. d. §. si quis ex his et quod ibi voluit Barto. q. dicitur diffinitiva. et faciunt notata in. l. si iudex. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. Dabitis et inferre nunquid sententia lata super possessione sit interlocutoria an diffinitiva et videtur dicendum esse interlocutoria quia expectat sententiam diffinitivam post se i. petitorio. ergo erit interlocutoria. item q. afforbeatur a sententia proprietatis sententia possessionis. et sic videtur quedam sententia super accessorio siue incidenti per ea que habent in. c. cum dilectus. §. de cau. pos. et proprie. ergo dicitur sententia interlocutoria iuxta notata per glo. in. d. de. fi. in. v. repulsiōe. eo. ti. et faciunt notata in. l. vnica. C. si de momentanea possessione fuerit appellatum. In contrariis tamen est veritas si possessorum principaliter deducatur. nam dicit sententia diffinitiva. cle. i. et ibi p. scribes de sequestra. pos. et fruc. et ideo ordine iuris requiritur. glo. in. c. consultationibus. §. de offi. dele. et ibi per omnes notatur in. c. cum ad sedem. §. de restitu. spo. in. d. c. cum dilectus. notat Barto. in. l. natu. raliter. §. nihil comune. ff. de acquir. pos. et et Bal. in. l. ij. C. de episco. audie. Nec obstat arg. de. c. cum dilectus q. verum est q. respectu proprietatis expectat aliam sententiam post se sed respectu possessionis super qua principaliter est actum nulla aliam diffinitivam expectat ergo attenda regula premissa dicitur sententia diffinitiva. Dixtam autem ex eo cognoscetis q. de vtraque participat et de interlocutoria q. aliquod incidens respicit non principaliter deductum vel emergens. et de diffinitiva quia non finiat de directo negotium principale vel per indirectum ei preiudicat. puta in sententia super peremptoriis vel etiam finit iudicium vel officium iudicis. ita est de mente glo. in. d. verbo a repulsiōe Barto. et communiter scrib. in. l. quod iussit. ff. de re iudica. in. l. i. ff. de preto. stip. in. d. l. dicere. ff. de arbi. Bald. in. l. ij. C. de episco. audien. in. l. si patescens. C. quomodo et quando iudex in. l. ante sententia. C. quorum appel. faciunt notata per Barto. in. l. ij. ff. de appella. reci. Dñc habetis inferre q. sententia super pemptoriis exceptionibus lata licet videatur esse interlocutoria tñ ex quo preiudicat negotio principali habet vim diffinitivam et sic mixte. Ita glo. in. d. c. de me. fi. Et voluit rota decis. sua. lxxvij. que incipit item si a sententia vbi pronunciat. Dñc et inferitur q. vbi principaliter super nullitate processus pronunciat omisso eo q. in libello erat petendum q. talis sententia videatur interlocutoria quia non finit negotium principale iuxta notata p. Bal. in. l. si. C. si tut. vel cur. interue. et heri dixi tñ ex quo finit iudicium pronuncians ipsum nullum dices sententia mixta. ita Bal. in. d. l. si patescens. et in. d. l. si. C. si tut. vel cura. interue. et h. modo saluatur. d. Inno. in. c. auditis. §. de procu. qui dixit sententiam super nullitate processus esse diffinitivam et dicit ibi Inno. q. hec sententia late sumpto vocabulo bñ dicitur diffinitiva non autem proprie. quia lato sumpto vocabulo omnis sententia que aliquem articulorum finit potest dici diffinitiva. Allegat glo. in. l. si quis iuratur. et ibi notat eam Bald. C. de reb. credi. et iur. Et ideo habetis etiam inferre q. sententia qua pronunciat appellari posse vel nō

posse appellari licet videatur interlocutoria ex quo non finit negotium principale tamen q. finit instantiam appellatio nis vel nō finit si extendit dicitur mixta. q. in consequentia pronuncians appellari posse suspendit iurisdictionem iudicis a quo pronuncians nō posse extinguit instantiam appellationis. imo si sit super diffinitiva appellatum preiudicat principali negotio. et ideo mixta dicit. ita Panor. in. c. suam per illum tex. j. eo. voluit Bal. in. l. vnica. i. ij. col. C. ne lic. tertio prouoc. Et ideo sententia qua pronunciat appellationem esse de sententia hys de rationibus dices mixta. ita rota decisione sua. lxxvij. que incipit item si a pronunciatione. Et ita et dicitur de sententia super attentatis vt dicat mixta hys de rationibus dixi in. c. bone. §. eo. Dñc etiam habetis inferre nunquid sententia secundi decreti vel etiam primi sit interlocutoria vel diffinitiva. et certe glo. in. l. presenti. C. de his qui ad ecclesias confug. et in. l. ij. ff. de iurisd. om. iudi. et q. est interlocutoria et facit q. negotium principale nō finit. tñ ē prius in secundo decreto lñ nō in primo. nā affert iudicium irreparabile p. diffinitivam et iō sapit vim diffinitivam. Dñc et q. vide mus q. pot appellari a secundo decreto. vt voluit Bar. in. l. ij. ff. de appel. recip. et in. l. si finita. §. si forte. ff. de damno ifec. et Bal. in. l. ij. circa mediu. C. de episco. audie. notant cano. in. c. consultationibus. §. de of. deleg. et Panor. in. c. qñ frequenter. §. in alijs. §. vt lit. nō cōte. Ideo dixit Bal. eē sententia mixtam secundi decreti in. l. nec quicquā. §. vbi decretum. ff. de of. procō. in. l. p. hanc. in. fi. col. C. de tēpo. appel. notant Cano. in. dicto. c. consultationibus. Et ideo habetis inferre sententiam qua pronunciat vigore statuti causā esse compromittēdam eē mixta q. preiudicat instantie iudiciali. Ita Bal. in. l. vnica. C. si quacūq. pred. pot. l. sententia super laudo postea arbitratoris reducēdo ad arbitrium boni viri lata dicatur diffinitiva vt voluit Bald. in. l. si. §. sed et si quis. C. coia. del. Alia tñ ē spēs sententiarum mixtarum que nec ex premissis cognoscit si ppter ea mixta dñ q. i. veritate diffinit negotium principale verū ordine iuris nō seruato. puta in cāis i. quibus pcedit simpliciter et d. plāo siue strepitu et figura iudicij. nam tñ sententia nō ē mere interlocutoria q. finit negotium principale nō ē et diffinitiva q. or die iuris nō seruato lata ē. q. ordo ē d. substantia diffinitivae iuxta notata in. l. platas. C. dñen. et interloc. om. iud. et in. glo. ij. q. i. i. summa. ita voluit Ange. dices se ita cōsultasse i. l. imperium in. fi. col. ff. de iurisd. om. iud. voluit Ludo. in. l. i. ff. de arbi. i. vj. colum. et Bar. i. ex traug. ad repri. i. verbo sine figura. faciunt notata p. Ange. in. l. stipulationū alie. i. prin. ff. de ver. ob. i. l. si sic i. prin. ff. de leg. i. Et iō in hac sententia scriptura nō requiritur iuxta ea que notantur in. cle. sepe. de verbo signi. Et Semi. ponit in. c. si d. re iudi. li. vj. Et ideo in notorio cum non requiratur ibi ordo. cad. nostram. el. ij. §. de iure iur. c. euidentia. j. de accusa. tamen ex quo ibi requiritur sententia. c. porro. j. de diuor. ista sententia dicitur mixta attenda ratioe premissa et ideo in scriptis ferri non debet. glo. est nō in. §. necessitates in autentico vt iud. sine quoquo suffra. quam ad hoc allegat Bal. in. l. presbyteri. in. ij. col. C. de episco. et cle. voluit Semi. in. c. si. de senten. et re iudica. li. vj. Qualiter autem ferri debeat interlocutoria quia de diffinitiva non est materia nostram requirat citatio ad plationem interlocutorie Bar. in. l. si opus. ff. de ope. noui nuncia. videtur velle q. sic et facit. l. quod iussit. ff. de re iud. Inno. et Jo. an. in. c. querelam. et in. c. auditis. §. de pcur. tenet cōtrariū p. tex. in. c. si. §. de off. iud. Inno. in. d. l. si opus et et in. d. c. auditis federe distinctionis concordat opinio. Aut loquimur de interlocutoria preiudiciali. et tunc procedat opi. Bar. nō p. l. quam allegat que nihil facit sed p. l. nam ita diuus. ff. de adop. et per. l. de vno quoque in principio. ff. de re iudica. quia in actu preiudiciali debet pars citari. et ita. d. Ant. i. d. c. auditis. do. Anto. in. c. qua fronte. §. eo. aut est actus qui non est preiudicialis parti et tunc interlocutoria in tali casu lata non requirit citationem et procedat opi. Innocē. et Jo. an. non per decre. quam allegat que nihil facit si per text. in. l. sed si interpellatur in principio. et in. l. diem pro

ferre in principio. ff. de arbi. et hec distinctio videtur esse de mente Bar. in l. quod iussit. ff. de re iudi. dñ vult q̄ iudex ita demū pte nō citata possit pcedere ad renūciationē iter locutorie si ea nō requirit cāe cognitionem. secus si requirit cāe cognitionē q̄ tunc requirit citatio partis. ecce ergo q̄ sentit eē casus in quo sine causē cognitione et sic absente pte pōt pueniri ad interlocuto. et fuit de mēte Bal. in l. i. C. de sen. ex picu. reci. i. l. nec quicquā. §. vbi decretū. ff. de offi. procō. et leg. vbi clare explanat q̄ sit interlocutoria q̄ possit ferri sine citatione cū parti nō p̄iudicet. s. commissio facta nuncio de citando que quidē dicitur snia. iterlocutoria Quia omne verbū iudicis faciens ad cāz dicit snia interlocutoria. glo. in d. l. cum clericis cū p̄ealle. facit quod notat Imol. in d. l. de vno quoz. ff. de re iudica. Jo. an. in ad di. ad Spec. in ti. de sen. prola. §. species. ¶ Sed an requiratur peremptoria citatio posito q̄ citatio requiratur glo. habetis q̄ non. quā ibi Panoz. dicit singularem in clemē. vnica de excep. q̄ citatio ad actū particularē iudiciū sēper ē pemptoria et si nō exprimat vt ibi. et faciūt notata p̄ In noc. et alios i. c. consuluit. §. de offi. dele. Bald. voluit in l. tres denūciationes. C. quomodo et qñ iudex. tñ Bar. i. hoc aliter distinguit in d. l. cōsentaneū. C. quomodo et quando iudex. tñ sufficeret citatio generalis ad totam causā facta cū prorogatione et cōminatione de pcedēdo ad vltiora et tunc valeret interlocutoria sine alia citatione de quo tñ i. c. si per oēs. §. de dila. et in c. cū dilecti. §. de dolo et contu. p̄ Bart. Imol. et alios i. l. q̄ antecal. ff. de verbo. ob. ¶ In snia aut mīxta requirit citatio et peremptoria. ita Bart. in d. l. cōsentaneū. et ibi Bal. et ē in autē. qui semel. C. quomodo et qñ iud. Lano. in c. consuluit. et in c. cōsultationibus. §. de offi. dele. do. Anto. et Panoz. in c. cām q̄. §. de dolo et contu. ¶ Sed an requiratur litis cōtestatio i. interlocutoria. ter. habetis q̄ nō in c. accedens el primo. §. vt lit. nō cōte. et est ter. et ibi notatur in c. vt prudētiaz. §. sexta. §. de offi. dele. faciunt que habētur in l. a procedēte. C. de dila. imo nec in mīxta est lis cōtestanda q̄ p̄z q̄ ad fm decretū quod est fē tētia mīxta tñ perueit lite nō p̄testata. l. si finita. §. nihil. et ibi hētur. ff. de dā. infec. notant docto. in c. qm̄ frequēter et ibi casus. §. in alijs. §. vt lit. nō cōte. in c. cām que. §. de dolo et contu. ¶ Sed nūquid requirit q̄ in scriptis p̄ferat. et dicite q̄ nō. glo. est i. l. ij. ff. co. ti. glo. in c. qm̄ p̄. §. de probat. in verbo iterlocutionē. facit ter. in l. i. ibi diffinitiuus. C. d. sē. ex picu. reci. et ibi notat Bal. et Lud. i. singularibus allegat ter. ad h. singularē i. l. pe. ff. de auc. tu. faciūt notata in c. si d. re iud. et ibi Semi. q̄ nec ē in mīxta. imo in diffinitiuā l̄ requiratur scriptura. d. c. si tñ poterit probari p̄ testes deponentes latāz fuisse in scriptis l̄ non appareat scriptura c. Albericus. §. de testi. ibi docto. fm vnum intellectum illi uster. et scribitur i. c. si. d. p̄ba. ita rota decif. sua cecvii. que incipit itē fuit dubitātū vtrū snia. vbi volunt q̄ plus ē q̄ in oī casu vbi requirit scriptura pōt probari ille actus per testes. et faciūt que habentur in c. cū olim. j. de priuil. in l. i. si ue. ij. C. de bo. pos. fm tab. in l. cū proponebatur. ff. de leg. ij. imo ad probandū dolum p̄ iniquitatem iudicis admittitur et ad infriēdā sniam p̄batio p̄ testes qui deponunt q̄ audierunt extrajudicialiter iudicē p̄testatē de dolo suo glo. ē singularis fm Ange. ibi in l. si p̄tor. §. marcellus. i. ff. de iudi. quā ad hoc dixit Ange. singularē in l. si iō. i. p̄i. ff. de eue. Sed quid i. ea specie sniarū quas mīxtas dixi q̄ nō habēt ordinē diffinitiuē. puta i. sumarijs iudicijs. nam l̄ ex eo q̄ diffiniant negociū principale diffinitiuē dici possunt put voluit glo. et ibi Ange. in l. qui restituere in. fi. col. ff. de rei vē. tñ non sunt mēre diffinitiuē vt. §. dixi. Glo. de terminat. q. i. l. recusare in p̄i. ff. ad treb. dicens i. huiusmodi sentētijs nō requirit citationē. et facit q̄ voluit Imol. in d. c. auditis. et i. d. c. querelā. vbi dixit debere appellari a snia huiusmodi sine citatione lata. alias transibit in rē iudicatā. Ang. in d. l. recusare. et Imol. et Albe. et Imol. i. d. l. q̄ iussit. tenēt cōtrariū q̄ i. omni interlocutoria p̄iudiciali requiritur citatio vt heri dixi. ergo multo magis in istis.

Et dicite de requisitis ad has snias vt in cle. sepe. de v. fig. et p̄ Bar. i. extrauag. ad rep̄i. i. verbo sine figura. p̄cepti aut snia ē ipsa regulariter requirit citationē vt ē glo. in c. ex pte. M. el p̄io. j. de ver. sig. voluit Bal. i. l. nec quicquā §. vbi decretū. ff. de offi. procō. et leg. faciūt notata i. l. de pu pillo. §. meminisse. ff. de op. no. nūc. et cāe expressionē requirit ita Bar. i. l. ius alimētoz. ff. vbi pup. edu. deb. in l. filius fa. §. diui. et ibi p̄ alios ff. de leg. i. in l. pater. §. iulius agrip pa. ff. de leg. iij. Bal. in l. i. ff. si ex nora. cā aga. Lano. in c. ad aures. §. de tempo. ordi. in c. cū in tua. j. qui mat. accusa. po. ¶ Tñ clausula illa si senserit se grauātū succedit loco citationis notat Bar. in §. meminisse et glo. i. d. c. ex parte. et Bal. in l. ij. C. de epis. audi. et iō in casibus in quibus iudex pōt ex officio p̄cipere sine citatione puta i. nō p̄iudicialibus nō requirit illa clausula si senserit se grauātū ita Bal. in d. §. vbi decretū et in l. tale pactū. §. qui prouoca uit. ff. d. pac. Sed quid ē executione iterlocutorie vel mīxta nūquid requiritur idē ordo q̄ requiritur i. diffinitiuā de quo i. l. a diuo pio. §. i. venditione. ff. de re iudi. l. vt p̄io si at executio i. rebus mobilibus de hīc i. nominibus debito rum. d. hinc i. immobilibus. glo. i. d. §. in venditione et q̄ non et cōcordat glo. quā pōderat ibi Franc. tigrini i. l. si pacto quo penam i. glo. si. C. de pac. et hac opi. tenet Li. in l. i. C. de p̄eto. pig. Et facit ter. i. auten. et qui iurat. C. de bo. auc. iud. poss. vbi loquēs et executioe secūdi decreti non tñ dicit formā. d. §. in venditi. cē obseruā. In contrariū ē veritas et t̄z glo. i. d. l. i. C. de p̄eto. pig. et ibi Sali. i. l. p̄senti i. verbo solutus ordo. C. de his q̄ ad eccle. cōfig. in §. si vero q̄ dam. et ibi Ange. in autentico de exhi. et t̄ro du. re. t̄z. Ange. et cōiter scribē. in d. §. in venditi. tenet Spec. in ti. de secū do decreto. §. restat ver. et scias. et in §. nūc viden. vers. qd si reus. et ver. seq. et ibi dicit de cōsuetudine hac opi. seruā ri. t̄z glo. i. c. qm̄ frequēter. §. si in xbo immobiliū et ibi cōiter docto. §. vt lit. nō cōte. et pro hac opi. est casus in d. §. si. intelligendo q̄ illa alternatiua vel immobiliū sit alternatiua ordinis vt ibi sentit glo. et facit in simili ter. in l. scire oportet. ff. de excu. tuto. et que notat Barto. in l. iij. §. p̄tor ait. ff. de damno infec. notat d. Anto. et Panoz. in c. cāz que. §. de dolo et contu. vbi alternatiua resoluitur in alternatiua ordinis. et p̄ illum ter. §. si. respondet ad autētiq̄ et qui iurat q̄ ille ter. loquitur in hīsdem terminis i. qui bus loquit ista autētica. Sed neduz vrecuz effingere que rimus amphora exeat. ¶ Circa reuocatoz sniarū querō que sententie possint p̄ iudicem reuocari et dicite aut loqui mur de interlocutoria aut de diffinitiuā. Si de interlocuto ria varie sunt opi. Prima fuit opiō Azo. relata per glo. et scrip. in d. l. qd iussit. q̄ distinguit. aut loquimur in interlocutoria qua iubetur aliquid dari vel fieri vel restituī et tūc il la non possunt reuocari. l. i. C. si de momēta. pos. fuerit ap pel. aut loquimur in alijs interlocutorijs et tunc possunt re uocari. ita loquit. l. qd iussit. ista opi. cōiter reprobat. q̄ ē in sentētijs qbus iubetur aliquid dari vel restituī admitti tur reuocatio vt voluit Imol. in c. si. §. q̄ met. cā. vbi dixit q̄ si iudex tarauit dāna restituenda siue expēsas q̄ potest istā tarationē reuocare. ecce q̄ loquit in snia interlocuto ria qua aliquid iubet dari vel restituī et tñ vult q̄ possit re uocari. et ita tenuit Imol. in l. quod iussit. Ange. tñ ibi in hoc de taratione aliter loquit vt dicam. j. in. xiiij. fallentia. pro hoc etiā facit cōtra Azo. dictū Innoc. in c. dilecto. j. de verbo. sig. quod allegat et sequit pro singulari Bal. in l. i. nō videt la prima. ff. de iud. et Lud. et singularibus suis vbi voluit q̄ snia secūdi decreti afferat p̄iudiciū irrepabile p̄ diffinitiuāz nec quo ad veram possessionem expectet ali am diffinitiuā. et sic sapit in aliquo naturam diffinitiuē vt heri dixi. tamen pōt v iudicē reuocari. nec obstat. l. vni ca. C. si de momen. pos. q̄ respōdet Bar. in d. l. qd iussit qd loquitur in possessorio in quo sentētia ē diffinitiuā nō interlocutoria vt heri dixi. et faciunt notata in c. si. §. de iudic. ¶ Secunda fuit opi. Doli. i. d. l. qd iussit. p̄ glo. rela tā distinguētis. aut loquimur de interlocutoria qua pro

De Appellationibus

nūciatur aliquid dari vel fieri et tunc talis nō poterit reuo-
cari ut voluit Azo. per. d. l. unica. aut loquimur ve interlo-
cutoria sup incidenti vel emergenti lata. et tūc ēt non pōt re-
uocari p. l. i. C. si ex fals. instru. p. l. qd si in diē. §. si p ratio-
nez. ff. de cō. vbi tē. voluit interlocutoria sup incidenti trā-
sire in rē iud. nec posse de illo incidenti amplius disputari
ergo nec per iudicē reuocari. Aut loquimur de alijs inter-
locutorijs puta litis ordinatijs et tūc possint reuocari. et
ita loquit. d. l. qd iussit et decre. nostra. ¶ Ista opi. ēt repro-
bat a Barto. ibi et ab alijs. primo circa primū mēbrū la-
borat eodē morbo quo opi. Azo. circa hz. nō bñ loquit qz ē
nimis restringere. d. l. qd iussit et decre. nostra nec obstant
l. i. C. si fals. instru. et d. §. si rōnē qz soluit Barto. q loquun-
tur post suā diffinituā quo casu cū iudex sit iunctus of-
ficio suo. c. in litteris. §. de offi. dele. l. iudex. ff. de re iudi. nō
mirū si nō posset postea huiusmodi interlocutorias reuo-
care quas in incidenti vel emergenti tulit. qz in incidentibus
vel emergētibz expirato officio iudicis p diffinituāz nō
h3 amplius iudex potest. l. iij. C. de positi. l. terminato. C.
de fruct. et lit. expē. nō mirū ergo si ibi nō reuocat. puta ibi nō
dī q iudex non possit reuocare. sed tūc dīcī qz transierint
in rē iudicatā tales sūt. et fateor quo ad partem. M. vult
glo. nostra. non aut quo ad iudicē. ¶ Tertia fuit opi. glo.
in. l. i. C. suā rem. nō poss. et glo. hic et post. et cōiter
suā antiquoz indistincte firmans q in oī interlocutoria
iudex possit eaz reuocare per tex. nostrū qui generaliter lo-
quitur p. tex. in. l. qd iussit hec opi. ē contra tex. in. c. signifi-
cātibz. §. de offi. dele. vbi si iudex pronūciavit se non eē iu-
dicem quo casu ē suā interlocutoria ut patet ex premissis
non pōt hanc sententiā reuocare ē cōtra ea que notantur
per glo. in. l. i. in fi. §. de pzo. stip. et ibi cōmuniter scribē.
vbi interlocutoria executioni mādāta vel a iure vel ab ho-
mine nō pōt iudex eaz reuocare. Et ideo Bar. in. d. l. quod
iussit et cōmuniter scrib. post euz et d. Ant. hic et ibi Bal.
et alij post eos dicunt regulā eē pzo ut firmat glo. nostra et
glo. in. d. l. i. sed fallere in casibus p contrarijs adductis.
¶ Sit ergo regula q iudex qui tulit interlocutoriam pōt
eā reuocare ita tex. hic. et in. d. l. quod iussit et in. c. si a iudi-
ce. c. o. ti. li. vj. ¶ Fallit i interlocutorijs que nō expectant ali-
quam diffinituāz post se. puta quibus pronūciatur quē
nō esse audiendū. nā tūc expirat per talē pronūciationem
officiū iudicis ergo reuocare nō poterit. d. l. iij. et d. l. termi-
nato. Ita Bart. et cōiter scribē. in. d. l. quod iussit. ita d. An-
to. et alij hic quod intelligatis verū qn officio iudicis merce-
nario ista interlocutoria veniebat expedienda vel alias ad
instantiā partis secus si officio iudicis nobili. nā tūc cum
officiū iudicis nobile dūret et nā post instantiā p ea q ha-
bentur in. l. prima. ff. de iurisd. om. iudi. in. c. i. §. de offic.
iud. tūc talis interlocutoria posset reuocari. et ideo f. m. de-
cretum ut p. dīxi pōt reuocari qz expeditur officio iudicis
nobili ad vindicandū cōtumāciam partis iuxta notata p
Bar. in. l. si finita. §. iul. et §. si plures. ff. de dāno insec. per
Panor. et d. Anto. in. c. qm frequēter. §. in alijs. §. vt lit. nō
cōte. Et tūc est talis sententiā scdm decretū que non expectat
alia diffinituāz post se ut p. dīxi. Et ita ēt voluit Bar. i
his que expediuntur officio iudicis nobili in. l. prima. in
prim. ff. de pzo. stip. ¶ Fallit secundo in tali interlocutoria
p quam expirat officium iudicis ex toto puta quia pronū-
ciat se non eē iudicē. nā tūc talē interlocutoria nō pōt re-
uocare. c. significātibz. §. de offi. dele. ita Bar. et alij. in. d. l.
quod iussit i. l. iij. in. iij. col. ff. si quis i ius voc. nō erit Bal.
in. l. si quis in cōscribēdo. C. de ep. et cler. i. l. si vt pponis. la
prima. et in. l. si pzes deserta. C. quō et qn iud. Imol. in. l.
quidā cōsulebat. ff. de re iud. d. Anto. l. c. sup litteris. §. d re
scrip. qd intelligite verū in iudice delegato. secus est in iu-
dice ordinario. qz iudex ordinarius qui pronūciavit se nō
esse iudicē pōt hāc interlocutoria reuocare. qz ad cū non
spectat solo xbo abdicare a se iurisdictionē ordi. l. legatus
ff. de offi. p. Et iō pronūciādo se nō eē iudicē non desinit
ex toto esse iudex. ita voluit Bar. i. d. l. iij. et sequitur alij in

locis pallez. et decisio rote decil. sua. cclx. que incipit ex h i
surrexit ad fi. Item hoc verum dū i delegato loquimur ni
si a tali snia qua delegatus pnūciavit se nō iudicē fuisset
appel. nam tūc appellatio suspēdet vires pnūciati. c. sup
eo el pzo. §. eo. ergo illa snia non abdicavit iurisdictionem
ab ipso delegato cū sit suspēsa tex. ē singularis et ibi pmen-
dant docto. in. c. dilectus el tertio. §. de pzeb. quem ad hoc
pōderat Lud. in singularibus suis. Ponderat Panor. et
Imo. hic. pōderat Bar. i. d. l. iij. i. vij. col. et hoc voluit ro-
ta decil. lxxviii. que incipit item si a pronūciatiōe vbi vo-
lunt q iudex qui pnūciavit appellatiōē deserta non po-
test eaz reuocare qz abdicavit a se iurisdictionē nisi a tali se-
rentia fuisset appellatum. ¶ Tertio fallit in interlocutori-
is bis cōfirmatis qz sicut nō h3 a snia bis confirmata tertio
puocare. c. suā. §. eo. toto titulo. C. ne lic. tertio prouoc. itez
sententia bis confirmata non pōt reuocari per iudicē am-
plius glo. ē singularis h3 Panor. et Card. ibi i cle. si i xbo
sup ea eo. ti. qd notate ad ea que. §. dicam i articulo quoti-
ens possit iudex reuocare interlocutoria. ¶ Quarto fal-
lit in arbitro siue cōpromissario pnūciāte taliter qz sua po-
testas siue notio finiat. nam tūc non pōt eā reuocare. ita
Ang. in. l. i. C. sniaz refci. nō pos. Bald. in. l. unica. in. xxiij.
col. C. de confess. Et idē dicatis d executoribus bñficialibz
qui vt scitis non sunt iudices simpliciter h3 possūt velle eē
nudi executores. glo. est in cle. unica d of. dele. Imo. in. c.
oudū. §. de psump. nam tales executores nō reuocāt suās
interlocutorias p quas eozū potestas expiravit. d. c. dilectus
el tertio. et ibi nō. Bar. i. d. l. iij. i. iij. col. ¶ Quinto fallit in
interlocutoria lata d consensu ptiū nā tūc nō poterit iudex eā
reuocare nisi ēt de cōsensu ptiū. ita Panor. hic p. text. in
c. significāte. §. eo. ita Imol. in. d. l. qd iussit in. c. ceteruz. et
bonus tex. in simili. §. de rescrip. tamen ex cā posset etiaz re-
uocare hanc interlocutoria inuitis partibus. Ita Bald. et
Ange in. l. ex illo. C. eo. Bal. in. l. i. C. sniaz refci. non po.
¶ Sexto fallit quando iudex iam detulisset appellatiōi.
nam tūc nō potest talē interlocutoria reuocare sup qua est
appellatum et detulit qz dferēdo dñt eē iudex. c. cū appel-
lationibus. et ibi cōmuniter doc. maxie Arch. et notat Jo.
an. in. c. i. circa prim. vers. in quibus eo. tit. li. vj. Et notat
rota decil. sua. lxxij. que incipit item si iudex. immo volunt
ibi et in. d. decil. lxxviii. qz ēt de cōsensu partium nō potest
iudex iste qui detulit reassumere iurisdictionem. In pziuz
tamen in hoc ultimo de consensu ptiuz tenet cōiter docto.
et ibi glo. in verbo repurari. i. d. c. cū appellationibus. Be-
mi. et Archi. in. d. c. vt super. Et ēt Jo. an. dixit i. c. i. circa
prim. vers. in quibus eo. li. vj. nam de consensu ptiū pōt
renūciari appellatiōi. c. interposita. §. illa deniqz. et ibi vi-
debimus. §. eo. ergo de consensu partū poterit recedi a iu-
dice ad quem et reuertit ad iudicem a quo. imo de cōsensu
tantum appellantis renūciantis siue appellatiōi dñmō
appellati non interfit pōt rediri ad iudicē a quo vt videbi-
mus in. d. §. ille deniqz ergo partibus consentientibus qz
iudex reuocet grauamē cum tūc cessāte cā cesset effectus.
vt hoc tex. p. inde erit ac si ptes consentiant de renūcian-
do appellatiōi. qz sublato grauamine tollitur clarissima
appellatio vt hic. et fortius tenet Ancha. et Bimi. i. d. c. vt
super qz de consensu appellantis posset iudex qui detulit
appellatiōi reuocare grauamen. ¶ Septimo fallit quō
cunqz a iudice a quo deuoluta sit iurisditio ad alium iudi-
cem. puta qz noluit dare apostolos cum peterēt vel intra
terminū nō dedit vel alijs similibz casibus de quibus in
cle. ij. in fi. eo. habetur in. c. vt super. et in. c. ab eo eo. tit. li.
vj. bis casibus cum careat iurisdictione non poterit interlo-
cutoriam reuocare. ita Joan. an. in. d. c. i. Card. in. d. cle. ij.
Bemi. et Ancha. in. d. c. vt super. hec tamen due limitatio-
nes procedunt i delegato secus in ordinario qz non ex to-
to caret iurisdictione. et iō interlocu. reuocare poterit. Ita
rota ibi decil. cclx. et d. decil. lxxviii. Bald. in. l. si pzes
C. quomodo et quādo iud. ¶ Octauo fallit lite contestata
in causa appellationis coram iudice ad quem. nā tūc cū de

quare cognouit iudex & ea iudicare debeat. l. de qua re. ff. de iud. & p. litis cōtestationem sibi appropriauit iurisdic-
tionem. l. 3. vndiqz. c. gratū. s. de offi. del. ideo iudex a quo gra-
uamen sup quo ē appellatum & lis cōtestata in cā appella-
tionis nō pōt reuocare. ita Bal. hic. ¶ Nonō fallit citatio-
ne emanata in causa appellationis sūm Jmol. hic. nā p ci-
tationem inducitur puentio iurisdictionis. c. pe. s. de foro
cōpe. ergo iudex a quo videtur puentus p iudicē ad quē
& sic non poterit amplius iurisdictionē exercere. ¶ Decio
fallit post inhibitionē missā p iudicē ad quem ipsi iu-
dicia quo. ita Jo. an. per ea que habētur i. c. romana. s. si
vero. & in. c. non solum. s. i. eo. ti. li. vj. Et sequūtur hic. d.
Anto. & Jmo. & voluit Sede. de senis in cōs. suo. c. xvj.
qd incipit item si a snia. ¶ Undecimo fallit post delega-
tionē cāe factam p iudicē ad quem. ita. Spec. in ti. de ex-
cep. s. viso versū. Sed pone nā delegando alteri causā ap-
pellationis iuxta formam. c. vt litigantes de offi. ord. li. vj.
videtur supior auocare causā a manibus iudicis a quo
ideo grauamē reuocare nō poterit. Et ita tenet hic. d. Anto.
Jmol. dicit hoc pcedere in papa non in alijs p ea que
habentur in. c. cupientes. s. i. de elec. li. vj. in. c. pastoralis. s.
preterea. s. de offi. dele. & dixi in. c. vt nfm. s. e. ¶ Iste qua-
tuor limitationes prime mordentur h a Panoz. nā post
citationē siue post lit. cōte. coram iudice ad quē siue post
inhibitionem siue delegationem a iudice ad quem factam
vī q iudex a quo possit grauamē reuocare p tex. nostrum
h q generaliter loquitur. & p tex. in. c. si a iudice eo. ti. li. vj.
vbi ēt generaliter loqf puta circuitus d3 cuitari cle. audito-
tor. de rescrip. & anfractus iudiciorū d3 abbreviari. vt hoc
tex. in fi. sed p appellationem nihil aliud vult appellās ni-
si vt grauamen reuocetur ergo vt lites abbrevientur si ip-
se met qui grauauit vult reuocare cum verisimiliter sit ma-
gis de facto suo informatus quam iudex ad quem. c. ab ex-
cōicato. s. de rescrip. debet potius pmitteri sibi reuocatio-
q expectari q iudex ad quem se informat & postea reuo-
cet. puta pēdente appellatione suspēditur iurisdic-
tio a quo. c. sup eo el. l. s. eo. S3 pōt iudex a quo oīa facere
que tēdunt ad facilitatem expeditiōis appellationis. c. cū
teneamur. & ibi tex. s. eo. ergo cum nulla sit facilitas expedi-
tio q reuocare grauamē poterit iudex a quo grauamē re-
uocare. & ad hoc facit glo. in. c. ij. de mati. contracto q in-
terdi. eccle. Subicit tñ Panoz. q dici pōt ad saluā. p dicta
h ē spāle his casibus ne supiori illudatur coram quo ē cā
introducitur arg. c. bone. el. ij. versū. nec nocebam. s. d. postu-
pla. ¶ Duodecimo fallit in interlocutoria executioni mā-
data siue p ptem vt voluit Bal. in. l. ab arbitrio. ff. qui sa-
tisda. cog. siue p iudicē vt voluit idem Bal. in. l. post sen-
tētiā. C. de sen. & interlocu. om. iud. Et h generaliter vult
glo. & ibi Bar. in. l. i. in fi. ff. d. pto. stip. nā talis interlocu-
toria non pōt reuocari vt ibi nisi de cōsensu ptiū vel cā co-
gnita. ita Bal. h & alij. Jmo. in. d. l. qd iussit t3 ptiū p text.
in. l. pe. ff. de pto. stip. vbi loquitur de interlocutoria. & h ē
executioni mandata & tñ vult q possit iudex cā reuocare
in distincte. In ptiū tñ ē cōis opti. & ipse Jmol. met hic t3
ptiū. Nec ob. d. l. pe. qz ibi nō fuerat executā snia qd patet
dum tex. dat exēptionē que non datur nisi an executionē
actore instāte. ¶ Decimotertio fallit i interlocutoria q tra-
hit secum executionē d iure. nam tunc nō pōt reuocari ita
Bar. in. d. l. i. in fi. pillā glo. nisi cā cognita vel d cōsensu
ptiū. hē tñ due limitationes non pcedūt i reuocatiōe q
fieret ex magna cā vel supueniēti vel nouiter detecta. ita
Jmo. notat in. c. fi. i fi. s. qd met. cā. & ē bonus tex. in. l. vi-
deamus. s. s3 an ipsos. ff. d. in lit. iur. & ēt text. ē de brocha
sūm intellectū Jmol. s. d. rescrip. in. c. cū dilecta. faciūt nota-
ta in. l. arbitrio. ff. qui satisda. cog. itē non pcedūt i interlo-
cutoria modici pndicij qz h3 executā sit pōt tamē reuoca-
ri. ita Bal. i. d. l. post snia. & multo fortius ergo in interlo-
cutoria cuius reuocatio nullū pndicij affert parti. Et iō
snia exēcationis h3 trahat secū executionē. c. pastoralis. i
fi. & ibi vidimus. s. eo. & sit interlocutoria per ea que no-

tat Panoz. i rubri. j. de sent. excō. Archie. in. c. ij. de confit.
li. vj. vel saltem anormala vt ibi tamen potest per iudicē
etiā inuita parte reuocari. ita Jmo. in. c. prudentia. s. se-
xta. in verbo malicia. s. de offi. dele. & ēt textus in gene-
ralitate sui in. c. sacro. j. de sen. ex. facit ēt tex. in. c. ab excom.
municato & ibi notatur. s. de rescrip. & hoc sentit hic. do.
Anto. l3 obscure. ¶ Decimoquarto fallit in taxatione ex-
pensarum pēstato iuramento & lata postea sententia su-
per expēsis. nam talis sententia expensarum nō potest re-
uocari. ita Ange. in. d. l. quod iussit allegat hoc velle Jm-
no. in. c. sacro. j. de senten. excō. & satis vult quicquid dicat
Jmol. in. d. l. quod iussit. dum ibi firmat q in interlocuto-
ria que affert cōmodum parti non fiat reuocatio ad nutū
iudicis. Sed vel citata parte & consentiente vel cum cause
cognitione. & per Ange. faciūt notata in autentica h3 ho-
die. C. de iudic. facit tex. in. l. videamus. s. de ferre. ff. de in lit. iur. no-
tata per Jo. an. & Panoz. in. c. pe. s. de seque. pos. vbi post
iuramentū a parte pēstātū super expēsis cōcluditur nō
posse iudicē expēsas moderari & taxare quia esset ar-
guere partem de periurio cum hoc fuerit iuramentū ve-
ritatis. ergo multo magis post taxationem & iuramentū
& sententiam superinde latam non poterit hanc condem-
nationem expensarū reuocare nisi ex magna causa & eui-
denti dolo iurantis per ea que dixi in proxima limitatiōe
velle Jmo. in. c. fi. in fi. s. quod met. cā. & erit speciale isto
casu vt admittatur reuocatio arg. l. si hominem. ff. manda-
ti. Jmo. in. d. l. quod iussit reprobat Ange. per ea que no-
tat Jmo. in. d. c. fi. quibus apparet responsio. ¶ Decimo
quinto fallit in declaratione verbi dubij q iudex vno mo-
do est interpretatus. quia tunc ex quo semel declarauit nō
potest illam interlocutoriam reuocare. glo. ē in. l. quicquid
astringende in prin. de verbo. ob. quam ad hoc dixit An-
ge. singularē in. d. l. quod iussit & sequitur Bal. in. l. serui.
electione in prin. in. l. huiusmodi. s. si. ff. de leg. i. & fa-
cit qd voluit Bar. in. l. inter stipulantē. s. i. in fi. ff. de ver.
ob. vbi ille cui ē cōmissa declaratio si semel declarauerit nō
pōt variare. Ange. tñ in. d. l. quicquid astringēde tenet ptiū
& ad glo. ibi respōdet q saluari poterit q ad ptiū h3
bētes potestātē declarādi quoz ptās cōstricta sit nō intel-
ligit nisi semel arg. l. bones. s. hoc sermōe. ff. d. x. si. nos lo-
qmur in iudice q h3 latas habenas circa suas interlocuto-
rias. d. l. qd iussit. & p hoc tollit ēt dictū Bar. i. d. s. i. ¶ De-
cimo sexto fallit qn grauati q appellauit interest vt grau-
amē nō reuocet simpliciter. puta qz expēdit in appellatiōe
interponēda & iā iter arripuit. nā tūc tales expēsas si obti-
neret in appellatiōe recuperaret vt vidimus i. c. pcedenti. s.
sua interest vt iudex nō simpliciter reuocet nisi resectis expē-
sis. ita gl. hic. Jmo. Bal. & Jmo. Jo. an. & d. Anto. hic ēt
& Semi. in. d. c. vt sup tenet ptiū q iūmo poterit simpliciter
reuocare nec d3 hēre rōnez expēsarū grauati. tñ ptiā opi-
f3 Bal. hic h3 eqtātē qz nō d3 emēdare grauamē q ex to-
to nō emēdat. Ad ducit notata in. l. edita. C. de edē. facit. l.
q si minor. s. restitutio. ff. de minor. S3 hūc eqtati posset
rūderi sustinēdo Jo. an. qz quo ad expēsas ex q cā reuer-
tit ad iudicē a q reuocato grauamē vt hic poterit ipse iu-
dex a q hēre rōnē expēsarū d3 qbus non hūerit rōnē iudex
ad quē. ita firmavit i. c. pcedēti i tex. ad fi. & ibi t3 Panoz.
n3 artabit i reuocatiōe grauamē hēre rōnē expēsarū ad
quas poterit postea pēdenare. ¶ Decimo septio fallit i snia
super peremptorijs exceptionibus lata. nam ex quo ha-
bet vim diffinitiuē vt supra dixi. certe sicut in diffinitiuā
nō admittit reuocatio. ita nec i ista & p hac opi. facit qd vo-
luit rota i. d. decisi. lxxvij. & ēt. cccx. vbi si iudex pnuiciat
appellationē desertā ex q h3 vi diffinitiuē nō pōt reuocare
Semi. i. c. fi. s. de elec. li. vi. i ptiū ē vitas qa vbiqz pnuiciat
sup pemptorijs exceptiōib3 vel sup exceptiōib3 q pcessus
redderet nullū. tūc mīus trāsit i rē iudicatā ista snia quas
alie mere interlocutorie q p3 p tex. i. c. fi. e. ti. li. vi. vbi ab hu-
iusmōi interlocutorijs nō solū pti qn ferūt appellari s3 ēt p

De Appellationibus

appellationem a diffinitiva effectus huiusmodi sententia
rum retractatur qđ non est in alijs mere interlocutorijs. si
cut ergo per iudicē ad quem in cā appellationis a diffini-
tiva huiusmodi interlocutorie sunt reuocabiles. ergo ita p
iudicē a quo. et ita transeunt hic cōter doc. et precipue. do.
Anto. et ē in. d. c. si. non obstat qđ notat rota in. d. decisio.
qđ loquitur in tali interlocutoria per quā expirat officiū
iudicis que nō pōt reuocari vt dixi in secunda limitatione
et hoc patet ex. d. decis. dum voluit qđ si fuisset iudex ordina-
rius qui pñunciasset appellationē desertā et talis qui pos-
set per querelam adiri: qđ tūc posset reuocare hanc sniam
quia ex toto nō expirat officiū suū. Et p predicta hētis i
ferre notabilem declarationem ad ea que notat. Lapus
in. c. i. de rescrip. li. vj. et ibi Bem. et que notat. d. Anto. i. c.
super litteris. s. de rescrip. vbi firmant qđ rescriptum im-
petratū p excoicatu sit nullū ipso iure tñ si iudex cognoscē
do an sua sit iurisdictio pronūciat se iudicē illo casu pote-
rit ad vltiora procedere tanquā valeat rescriptum si ps
non appellauerit. et faciunt notata p Bar. in. l. ij. in. vj. col.
ff. si quis in ius voc. non ier. tñ vbi iudex pronūciat res-
criptum valere et non fuit appellatum ab hac interlocuto-
ria l3 valeat processus in appellatione tñ a diffinitiva po-
terit de nouo deducere nullitatem rescripti qđ impetratū
per excoicatum. et hoc constituto annullabitur iudicium. tex.
est iuncta glo. ibi que in hoc exemplificat in. c. si. co. ti. li. vj.
in pñō rñso. Et ita ē habetis inferre quo ad exceptionē
falsi procuratoris sup qua si fuerit pronūciatum et pars
non appellauit tñ in diffinitiva poterit postea de nouo in
causa appellationis de nullitate mandati vel falsitate im-
putari. qđ notate ad limitationem. l. ita demum. ff. de pro-
cura. Decimo octauo fallit in snia interlocutoria cuius
grauamē nō est repabile p appellationē a diffinitiva post
ipsam diffinitiuam non pōt talis snia retractari: nō p iudi-
cē a quo qđ functus est officio suo lata diffinitiva. non p iu-
dicem ad quē qđ huiusmodi interlocutoria p appellationē
a diffinitiva non deuoluitur. d. c. si. scđo rñso. stat ergo qđ n
poterit reuocari. ita Bar. in. d. l. qđ iussit. et faciunt que dixi i
hoc articulo. in secunda opi. et voluit hic. d. Antoni. et Imo.
Decimonono fallit in cōsultore qui cōsiliū semel pstitit.
naz illud reuocare nō poterit qđ cōsultor accedit potius ad
naturā diffinitive qđ interlocutorie. ita Bal. hic. et faciūt no-
tata in. d. l. inter stipulante. s. i. et ibi p Bar. in. fi. et per An-
ge. in. d. l. quicquid asstringen. Vigesimo fallit vbiqđ
per sniam est ius acquisitū parti. nam tūc parte inuita vel
sine cāe cognitione reuocari non poterit. Innocen. in. c. la-
cro. j. de sen. excō. d. Anto. hic. Et ideo dixit Bald. hic qđ si
per interlocutoriam ē adiudicatum dominium vel quasi
vñ aliud ius parti qđ non poterit reuocari. Et ideo infert qđ
scđm decretum reuocari non pōt qđ nō pcedit ita simpli-
citer vt heri dixi qđ imo poterit reuocari s3 cū cause cogni-
tione. et faciūt que. j. dicam. Et ideo p dicta infert qđ snia
pcepti non pōt reuocari quādo mādatur aliquid dari vel
fieri. ita. d. Anto. hic. et Specu. in. ti. de sen. prola. s. species
vers. sed pone. faciūt notata in. c. ex parte el primo. j. d. x.
fig. in. c. si. s. de confess. Vigesimo primo fallit i inhibito-
ria missa per iudicē ad tutandū iurisdictionem suā. puta p
ecclesiasticū iudici laico qđ pñtus dicitur feneraticius. naz
tūc cū talis inhibitoria sit interlocutoria tamen cuz pronū-
ciatum sit instrumentū nō feneraticū et super inde appel-
latū iudex a quo illam inhibitoriā reuocare nō poterit qđ
accessoria est articuli sup quo pendet appellatio et reuocā-
do pñdicaret appellationi. Et sic hēs dicere qđ iudex non
pōt reuocare interlocutoriam aliquā que sit accessoria arti-
culi sup quo ē appellatū ex quo p talem reuocationē pñdi-
catur appellationi. ita Sede. de senis. consi. suo. lxxxiij. qđ
incipit factum sic habet. et ita Panor. in. c. tuam. i. pe. co. s.
de ordi. cog. faciūt notata in. c. cū teneamur. s. eo. Vigesi-
mo secūdo fallit ex consuetudine fori qđ stante cōsuetudine
qđ iudex non reuocet interlocutoriā nō poterit reuocare.
qđ minime mutari. sunt et c. l. minime. ff. de leg. c. cum dile-

ctus. s. de cōsue. In diffinitiva autē regula est qđ iudex n
pōt eam reuocare. l. paulus et l. iudex. ff. de re iudi. Sal-
lit primo ex cōfessione ptis qđ p cōfessionē ptis snia ē qđ trā-
siuit in rez iudicatā poterit reuocari. c. qđ pleriqz. et ibi In-
no. j. de imu. eccle. voluit. d. Anto. et Panor. h. nōt Imol.
in. c. i. j. de pcel. pben. et Bal. i. l. ex hoc iure. ff. de iust. et iur.
Secūdo fallit si victor i diffinitiva passus ē de viribus
sentētie postea disputari et pñū pbari. nam l3 tūc snia trā-
siuisset i rem iudicatā videtur tacito cōsensu ptis ab ea re-
cessus. iō valebit snia postea lata. ita. d. Anto. h. et sequunt
ali p ea que notat Inno. i. c. cū bertoldus. de re iudi. in. c.
fraternitatis s3 frig. et mal. et i locis p. d. Ant. alleg. et nota-
tur i. c. cū dilecta. s. de rescri. Tertio fallit i diffinitiva la-
ta officio iudicis nobili qua iudex aliquid decreuit. nā tūc
cū eius officiū nō expirat videt posse reuocare ipā snia.
ita. d. Anto. hic et ali faciunt notata p Jo. an. in. c. significā-
tibus j. de purg. vulga. faciūt que voluit Barto. in. d. l. qđ
iussit in fi. col. et que dixi. s. in interlocutoria in prima fallē-
cia. Quarto fallit quando peti retractari snia per re-
mediū in integ. rest. supplicationis vel simile. c. tñ ex lris
c. ex litteris. s. de in integ. resti. l. vnica. C. de sen. psec. pto. i
autētica que supplicatio. C. de preci. imp. offe. Quinto
fallit in sētētijs que nō transeūt in rez iudicatam. nā tūc eas
pōt iudex reuocare. c. tenor. c. latoz. s. ti. i. faciunt notata i
c. fraternitatis et ibi glo. notat. in pposito. j. de frig. et ma-
le. ita. d. Anto. hic. Sexto fallit in snia lata iudicio peri-
torū. nā vbiqđ venit ferenda snia iudicio pitorū talis sē-
tētia poterit retractari l3 semel vno mō lata fuerit. c. propo-
sui. et ibi. d. Anto. s. de pba. Jo. an. i addi. ad Spec. i. ti.
s3 homici. s. i. v. s3 pde vulneratus. puta. medicus dicit vul-
nus esse mortale iuxta iudicium huius medici fertur sētē-
tia. Alio postea medico perito apparenē qui dicat vuln-
nō esse mortale sētētia retractari poterit. Et ita t3 Ang.
in. l. quod si nolit. s. si mancipiū. ff. de edil. edic. Septio
fallit in sententia lata per probationes privilegiatas qđ nō
sunt vere probationes. puta fertur sententia per probatio-
nem vnius testis cum iuramento in supplementum pba-
tionis a parte suscepto talis sententia veritate aliter appa-
rente retractari poterit. tex. est nota. et ibi Barto. in vltima
lectu. in prima col. in. l. admonendi. ff. de iure iu. Bal. i. l. i.
C. si a non comp. iud. Ange. in. l. i. C. sen. rescin. non poss. in
autētica nouo. iure. C. de pena iudi. qui male iudica. faci-
unt notata in. c. si. s. de iure iu. et d. c. proposui. Octauo
fallit in arbitro pronūciante diffinitive contra formam
mandati. et ita in iudice delegato. nam ex quo diffinitiva ē
nulla non dicitur functus officio suo. ideo denuo pronun-
ciare poterit. tex. est in. l. quid tamen. s. i. ff. de arb. notant
canonisse in. c. in litteris. ff. de offi. deleg. Barto. in. l. iudex
ff. de re iudica. Bal. in. l. si vt proponis. C. quomodo et qđ
iudex. Imol. in. c. quinquauallis. in. iij. colū. s. de iure iuran.
Nono fallit in arbitratore diffinitiuam suam ex mada-
to superioris retractante. nā tunc potest suam diffinitiuā
retractare. tex. est in. c. quinquauallis. et ibi notat do. Ant. et
Imol. in. tex. supra allegato faciunt notata per Barto. in. l.
si societatem. s. arbitrorum. ff. pro socio. Decimo fal-
lit in arbitro in quo est factum compromissum vt possit iu-
dicare semel et pluries. et ita in iudice delegato ab habēte
potestatem cōmittendi hoc mō. puta a supremo principe
delegato iuxta ea que habentur in. l. vnica. C. de sētē. pre-
fec. pret. et est bonus tex. in. l. i. s. fi. ff. de questio. nam illo ca-
su arbiter vel delegatus qui semel iudicauit poterit de no-
uo sententiam suam corrigere et mutare. Barto. in. l. quod
tñ in principio. et in. l. nō ex omnibus. ff. de arb. dicit qđ im-
mo de nouo retractare diffinitiuam per talē cōmissionem
nō poterit. s3 intelligitur illa cōmissio vt aliquid operet qđ
possit semel et pluries iudicare. i. hodie super vno articulo
cras super alio. non autē qđ super eodem articulo possit cō-
trarias ferre sententias. Et ideo dixit ipse Barto. debere
addi in cōmissione qđ possit semel et pluries iudicare mu-
tando et corrigēdo qđ tūc verba bene importabūt vt pos-

fit primam suam reuocare. d. Ant. in. d. c. quintanalis. et
Imo. in. iij. col. dicit qd casu quo vnus articulus tm cet co
missus qd ex quo vba illa qd possit plures iudicare no pos
sint aliquid operari intelligitur iudicare mutado vel cor
rigedo et si illa verba no exprimantur. Jo. an. in addi. ad
Specu. in ti. de arb. s. si verfic. et l. 3. ex toto p hoc dictum
Barto. et allegat Buid. de suza. ita tenere qd ex consensu p
tium no possunt regule iuris comunis ifringi. l. nemo po
test. ff. de leg. i. regula nemo de regu iur. li. vj. ergo per co
promissum no pot dari potestas corrigendi sententia quia
sue bene sue male functus est officio suo. d. c. in litteris. et
in. d. l. iudex. Imol. in. d. c. quintanalis in tertia col. dixit
opi. Bar. seruari i practica. nec obstat fundametu. Jo. an.
qd. d. c. in litteris et. d. l. iudex. pcedunt in his que sut iuris
publici. et in iudice qui suscipit potestate ex publico non a
priuatis. c. si significantibus. s. de of. dele. l. priuatorum. C.
de iurisd. om. iud. nos loquimur i arbitro qui suscipit po
testate a consensu partiu. l. no distinguemus. s. nunc de off. ff.
de arb. i. o. consensu ptuuz pot dari ptas illa limitata i iudice
delegato a supmo principe. n. pcedit ar. Jo. an. qd ipse pot
derogare iuri coi iuxta notata i. c. qd in ecclesiariis. s. de phi. i.
l. si. C. si ius vel vit. pub. Undecimo fallit in sententiis
latis a supremis principibus. naz illas mutare corrigere
qd possunt ad nutu. ita Bart. in. l. ab exco. in fi. prime
col. ff. de appel. imo latam ab alio pot princeps reuocare
tex. et in. l. i. s. si. ff. de questi. et faciunt notata in. c. qd ad co
sultatione. et in. c. cu olim. s. ti. i. imo et si per sniaz alterius
diffinitua traslatu esset dominiu siue ad iudicatu in priua
tu possit princeps reuocare tale sniam. et sufficit clausula n
obstante tali snia l. de dno traslato no fiat metio. ita Bal.
in. l. impetrata. in. i. et. ij. col. C. sniam rescin. no poss. facit
notata per eundem pludys feudoz in. xij. col. et in. l. eos in
prin. C. eo. et faciunt notata p glo. in. c. constitutus. j. de relig.
domi. et i. c. cu adeo. p Bal. s. d. referip. vbi notabiliter poi
tur qd p iudicatur iuri tertij an dz expectari secunda iussio
an sufficiat oppoi clausula n obstante notat Lapus Bem.
et Anch. in. c. ei qui de pb. li. vj. do. Anto. in. c. ex parte. el.
ij. s. de off. dele. Duodecimo fallit in snia lata ex psum
ptione iuris. nam tunc xitate aliter apparenre pot retracta
ri. tex. et in. l. si qui adulterium. et ibi Ange. C. de adul. facit
qd notat glo. in cle. i. de proba. et ibi Lar. et Imol. in. l. i. co
tractibus. s. illo. C. de non nume. pecu. aut. s. iam necesse.
s. melior e glo. in corpore vnde sumitur. C. de dona. ante
nup. qd presumptio iuris et de iure eliditur ex confessione
ptis multo magis veritate apparere. faciunt notata p Bal. i.
l. contra negante. C. ad. laquil. Sed que est ro differetie
q regule fiant cotrarie inter diffinitua et interlocutoriam
qd in diffinitua no admittit reuocatio regulariter i interlo
cutoria sic. Jo. an. hic et sequitur alij duas rones assignat.
Prima quia diffinitua fertur cum maiori examine et pde
ratione. c. si. de re iudi. li. vj. l. plat. et ibi notat. C. de sen. et
interloc. om. iud. et colligitur et ex pdictis. id no ita de facili
admittitur variatio ar. l. si. C. de arb. iur. ar. l. non dubium.
C. de repu. et ar. glo. nota. in. c. ex lris. in glo. i. ad fi. j. de di
uoz. vbi cofessio facta habito termino ad delibera. no pot
reuocari taqua erronea. Secunda e ro qd in diffinitua
iudex e functus pnuiciando officio suo. d. c. in lris. et. d. l. iu
dex in interlocutoria aut regulariter e secus. d. l. dicere alias
incip. qualem. s. dicere. ff. de arb. Et ideo videtur q inter
locutoria q sunt officiu iudicis no potest reuocari vt. s. di
xi. et cotra diffinitua post qua durat officiu iudicis puta
in gestis officio iudicis nobili pot reuocari vt pdixi. Ta
me tenete menti qd qd dicit diffinituaz posse certis casu
bus reuocari pcedit ex noua instantia. no ex prima instan
tia qd ipsa e finita cu daret tantum a principio litis vsqz ad
diffinitua. l. pperan. s. i. C. de iud. Etio noua instantia erit
inchoanda retractationis prie snie. alias secunda erit nul
la tanquaz sine instantia lata p ea que habetur in. l. duobus
ff. de excep. rei iudi. in. l. i. C. quando puoc. in. c. inter mona
steriu. s. ti. i. et ita Jo. an. et d. Anto. hic. Sed nunquid

de consensu ptium poterit diffinitua reuocari. et videt q
sic qd de consensu ptuuz potest reuocari snie que transiit
in re iudicata. l. acta. et ibi glo. ff. de re iudic. ergo ita pote
rit fieri vt reuocetur snia. facit text. nota. in. l. ij. C. coia vtri.
iudi. vbi snia nulla bñ pot consensu ptu ratificari. ergo a
cotrario valida poterit ifringi qd piori et. In pñu est
veritas. ita glo. nota in. l. si diuersa. C. de transac. et ibi coi
ter doc. non obstat pñia qd loquuntur in vim priuati consen
sus. si simplici renunciatione iuris ppri. que e priuati iur
ris. Itē in coualidatione in via couentionis no aut sentetie
Nos loquimur qd consensus ptu interuenit in dispositio
ne cor que sunt iuris publici disponedo de eo iure publi
co. l. vt iudex reuocet sua sniam. et sic faciat actum iuri pñu
vt iudex. ita colligit ex notatis in. d. l. ij. et i. d. l. acta p Ang.
et Imo. et in. d. l. qd iussit p Imo. Viso q snie possint re
uocari sed a qd per que iudice possit fieri reuocatio. et di
cite posse fieri p iudice pferentem ipsam sniam vt in. d. l.
qd iussit. Immo et si esset delegatus regulariter poterit in
terlocutoria reuocare. tex. et hic. et glo. an. d. l. quod iussit. et
sic illud verbu pñu ibi positu sumitur et p delegato. Etia
si esset appellatu ab ipso iudice tñ poterit reuocare grau
me vel interlocutoria vbi. et notat Bal. i. d. l. i. C. sen. resc.
non pos. S; pñtus stat quid d iudice ad que. et dic qd si
sup ipsa interlocutoria e appellatu poterit reuocare grau
me si repiat appellatione iussit. c. vt debitus. et ibi vidim
s. eo. sed si velit reuocare aliud grauamen qua id a quo e
appellatum regulariter no poterit. c. super eo. c. l. i. s. co. c. fi.
ij. responso. e. ti. li. vj. nisi esset appellatu a diffinitua. quia
tunc iudex ad que omne grauame p qd fit pñu iudici ipi
negocio pñiali et diffinitue. vel et redditur iudiciu nul
lu poterit emendare. alia aut grauamina non. tex. et in. d. c.
fi. imo nec huiusmodi grauamia poterit reuocare si ab eis
fuisse appellatu per ptem et succubuisse pars in appella
tione ita q transissent in re iudicata. puta qd bis appella
tum e et confirmate fuerut snie interlocutorie. na iudex ad
quem a diffinitua appellatu e huiusmodi interlocutorias
p quas fit pñu iudicis negocio pñiali vel per quas ex
cluditur exceptio reddens iudiciu nullu de quibus loq.
d. c. fi. no posset retractare nec mutare cle. fi. et ibi habetur.
eo. ti. Tertia e questio vsqz ad quod tempus possit iter
locutoria reuocari. et reiectis opi. recitatis per glo. i. d. l. qd
iussit. s. de tempore quadrimetri. dicite h; Di. et Barto. in
d. l. quod iussit. et voluit glo. hic. et coter doc. aut loquimur
quod ad partem qd ad instantia partis iudex velit reuocare
et tunc solu vsqz ad. x. dies audies pars lapsis. x. diebus q
ad parte snia of transisse in re iudicata. d. c. cum dilecti. in
fi. s. de elect. Alio mo fit reuocatio interlocutorie. l. officio iu
dicis qd forte videns se errasse vult reuocare. vel vt parca
tur sumptibus partiu. l. arbitro. ff. qui satisd. cog. s. vna
lec. l. pe. ff. a quib. ap. non lic. Et illo casu iudex potest ppe
tuo donec durat officiu suu reuocare interlocutoria. ita gl.
hic. Imo. in. c. sepe. s. eo. et sequitur coter doc. hic. et in. d. l.
quod iussit. et colligit ex predictis in limitationibus inter
locutorie. Sed stat qd a quo tpe icipiāt currere isti. x. di
es parti. et dicite quandoqz iudex grauāt faciendo vel co
minando et tunc currunt. x. dies a tēpore secuti effectus fa
cti. s. vel snie pñe vel qñ a grauamine de futuro secuti gra
uaminis nisi pars vellet citius a cominatione appellare. vt
dixi in glo. et faciunt que habetur i. c. cōcertationi. eo. li. vj.
et cle. sicut. eo. ti. qñqz iudex grauāt negligedo qd requisitus
vt iusticia faciat nihil respōdet quo casu sicut negans iusti
ciam videtur grauare vt voluit Bal. in. c. de mil. vass. qui
cot. est in vñ. seu. et tunc perpetuo licitu e parti de hoc arg
uamine conqueri donec iudex possit emendare. tex. et no
in. c. per tuas. et ibi notat Bal. s. de testi. l. 3. Imo. videatur
ibi sentire illud fieri. offi. iud. Quarta est questio an ad
reuocationem interlocutorie requiratur citatio ptis Bal.
in. l. i. C. sen. rescin. non poss. videtur distinguere. aut loq
mur in his que nullius sunt pñu iudicij vel modici et tunc
non requiratur citatio partis. l. sed et si interpellat. s. l. di

De Appellationibus

em pferre. i. prin. ff. de arb. et facit rō regule prie. j. d. reg. iur. et l. nihil tam naturale. ff. de reg. iur. nā ad prolationes interlocutorie que nō preiudicat non requiritur citatio. vt dixi. s. ergo ita ad reuocationes eius nō requiritur citatio. aut loquimur in his que sunt grauis preiudicij. et tunc requiratur citatio. l. de vnoquoq. ff. de re iud. c. inter quattuor. s. de ma. et obe. et hec distinctio est de mente Bart. in d. l. quod iussit. circa si. colum. Im. ibi vñ velle q. vbi iudex reuocat interlocutoria nō regatur aliqua citatio. mouet per tex. in l. pe. ff. de preto. stip. qui tex. pōt intelligi vt heri dixi. sed melius quo ad ppositū ille tex. non dicit q. citatio nō interuenerit sed solum dicit reuocatā esse interlocutoria per iudicē intelligo legitime. s. precedente citatione. l. sciendū in simili. ff. de ver. ob. faciunt notata i. l. i. C. de vi. Et hanc opi. Bar. et Bal. sequunt cōiter hic scrib. Bald. in in. d. l. arbitro. ff. qui satis. cog. vñ aliter dicere. q. in his que sūt grauis puidicij. ita vult demū ptem citari debere nisi ipsemet s. quē ē lata interlocutoria cā executioni mādauerit quod est vñ ei acquiescisse. iō iudex non hz citare ptes cum lesa pō contentata fuerit de interlocutoria exequenda. et sic clarū est q. non pōt aliquid opponere. vñ de reuocatio pēdet ex mero officio iudicis. iō a seipso reuocare poterit. et faciunt nōta per Bar. in l. ij. q. d. si de frumētaria. ff. d. admi. re. ad ciui. perti. et que dixi in c. cū sit romana. s. c. secus dicit si fuit set executā a iudice solū. q. tunc nō adest cōsensu partis. et sic nō ita pendet ex mero officio iudicis i pugnatō interlocutorie. ¶ De primo mēbro. s. relato qñ interlocutoria nulli preiudicat vel parz non est qō. De scdo aut dicit vbi interlocutoria puidicat aut ē lata sine citatione casu quo iudex pōt puta imminente periculo scādali iussit iudex cessari ab ope et non citata parte vt puta q. iussit debitorē fugitiuū apprehendi nō citata parte et tūc in reuocatioe eius requirit citatio. ita In. an. in addi. ad Spec. in ti. de sen. pla. s. spēs. et quoz. tñ vñ verbo bonū est. et ita Ang. et Imo. in d. l. de vno quoq. aut iudex tulit interlocutoria puidicalem pti sine aliqua citatione casu quo non pōt et sic male fecit et tunc sicut facto ptulit interlocutoria sine citatione ita de facto citare dicit. d. Anto. hic Inno. in c. querelam. in simili. s. de elec. vbi iudici agenti de scō. de scō pōt resisti. Inno. in c. dilecti. vbi loquit de materia nostra. s. s. de elec. glo. nō in l. i. s. i. ff. de fer. Inno. in c. dilecto. j. de vñ. sig. tex. nō in c. ab excoicato. et ibi Bal. dicit eē casus et ponit Bal. in c. ij. et in c. sup. iris. s. de rescrip. Et allgat Bal. in d. c. ij. bonū tex. in l. i. s. i. ff. simul. ven. no. Bal. in c. conquerēte. s. de resti. spo. et ibi alij. glo. in l. minor. in prin. ff. de iur. et ibi Ang. notat Bal. in l. si pacto quo penā. C. de pac. in l. si diuersa. C. si ppter pub. pē. in l. ob maritorz. C. ne vx. pro. ma. in rubrica. C. de rescin. ven. circa prin. in rubrica. C. de suc. edic. in l. i. C. de edic. diui adri. tol. l. i. mēmerint. et ibi Bar. C. vñ vñ. melius Bar. i. l. pibitum. C. de iure fil. Bar. i. l. cuiuscūq. s. si. ff. ad. l. iul. maie. i. l. vis eius. C. de pba. aut tulit interlocutoriam pmissa citatione. et pmissa citatione reuocare dicit. ex quo est puidicialis. Et ita intelligitur cōmunis opi. hic. et nōta per Bar. in d. l. qd iussit. ¶ Ex pdictis ifertur q. cū primum et scdō decretum sint snia interlocutoria. vt supra dixi. et voluit d. Anto. i. c. contingit. i. iij. colum. supra de dolo et cōtu. Jo. an. et Panoz. i. c. i. supra de eo qui mita in poss. q. ad reuocationem hmoi decreti siue primi siue secundū requirit citatio partis. Et ita Jo. an. i. d. c. i. et ibi alij l. Specu. nō firmet pedes in ti. de scdo decreto. s. iaz de effectu. vñ. antepe. voluit tñ Bal. in d. c. i. et fuit de mēte Spec. l. non allegat in d. vñ. antepe. in prima opi. q. vbi periculū esset in mora puta dicit Spec. q. vltima die anni ab interpositione primi decreti cursi vclit pars interponere cautio nem vt relaxetur primū decretum ex quo tēpora non largiuntur nō erit necessaria citatio alterius partis. dum tñ iudex percipiat idoneā cautionē alias non valeret relaxatio. l. quotiens in argumentū. ff. si quis caut. voluit tñ Bal. in c. cum venissent. supra de eo qui mita in pos. q. reuocatio primi decreti facta absente nuncio cui ē facta cōmissio valeat

et teneat. ¶ Sed punctus stat an si ignorans ipe nuncius reuocationem de mittendo in possessionem factam per iudicem nihilominus facit missionem in possessionem valeat ipsa missio. et videtur dicendum q. sic. per tex. in simili c. audita. et ibi habetur in c. ex cōquestione. supra de resti. spo. per ea que vidimus in c. vt nostrum. supra eo. quia reuocatio debet peruenire adnotitiā iudicis. ergo ita in nūcio. cū et ipse dicat delegatus c. ex l. is. c. s. de offi. deleg. faciunt ad predicta que videmus a cōtrario q. etiā cōmissio dicit esse nota iudici. l. multū inter est. et ibi Bar. ff. de cōdi. et demon. c. prudentia. in prin. et ibi habetur et in c. cū in iure peritus. s. de offi. dele. nōt Bar. in l. prolatam vbi ponit limitationes in materia. C. d. sen. et iterl. om. iudi. in l. falsus in. pe. char. C. de fur. faciūt nōta per Bar. in l. hec at. s. i. ff. ex quib. cau. i. possessio. ea. notat Panoz. i. d. c. audita. Archidia. et Semi. in c. is qui. de pcurato. lib. vñ. ¶ In cōtrarium tñ est veritas fm Bald. in d. c. cū venissent. nā respectu nunciij iudex nihil aliud interlocutus est nisi q. cōmissio ei. vñ de ista interlocutoria cōmissionis de puidicio nūcij non tractat. ergo eo absente p. supradictā theoriam poterit reuocari cōmissio. sed cōmissio fundatur super ipso pzo decreto ergo reuocato primo decreto tacite videbitur reuocata cōmissio. nec subest rō quare debeat ipsi abnti nūcio intimari reuocatio ex quo de eius puidicio nō tractatur. et et facit glo. in cle. leo. ti. vbi vult q. actus gestus i abntia pti debeat ei intimari qñ est puidicialis ergo non debet intimari si nō est puidicialis. Et sic habetis iferre q. vbiq. pōt iudex non citata pte reuocare interlocutoria vt p. ex pmissis q. si talis reuocatio ē puidicialis parti debet ei intimari als non. Ita voluit Bal. in his terminis i. leos. s. apostolos vbi loquit de proagatione termini. C. e. Item ad predictā decis. facit fm Bal. q. nūcius ē nudus minister. s. reuocatio nudi ministri nō dicitur iudicari imo operatur effectum et eo ignorante allegat. l. qui abnti. ff. de acqui. pos. Sed vos habetis glo. in cle. vnica. de renū. est tex. in l. si pater. ff. de manu. vin. notatur per Bar. in l. ij. s. i. ff. de donati. habetur in l. eius qui in prouincia. ff. si cer. pet. ¶ Quinta ē questio an cā cognita debeat fieri reuocatio interlocutorie. Bal. in l. post sniam. C. de sen. et iterlo. om. iudicij. videt distinguere. aut loquimur in interlocutoria modici puidicij et tūc possit reuocari sine cāe cognitione l. sed si iterpellat. s. i. l. diem pferre. in prin. l. qualem. s. si. ff. de arb. faciunt notata i. l. a pcedente. C. de dila. aut ē grauis puidicij reuocatio et tunc nō fiat non citata pte. c. i. s. de cā poss. c. inter quattuor. s. de ma. et obe. l. nam ita diuus ff. de adop. idem Bal. in l. arbitro. ff. qui satis. cog. aliter distinguit aut sentētia interlocutoria est executā parte cōtra quam ē lata et tūc non possit reuocari sine cāe cognitione. ita intelligatur notata in l. i. s. i. ff. de preto. stip. aut non ē executā a parte sed a iudice vel nullo modo executā et tūc non requiratur cāe cognitio p. d. l. quod iussit vbi permittitur officio iudicis. Imo. in d. l. quod iussit. cum hoc vltimo mēbro vñ concordare p. tex. in l. pe. ff. de preto. sti. cui s. rīdi. Bal. hic hoc casu vltimo vñ se restringere si status cause patiat et nō als. et ideo dicit pōe iudex puidicauit pcuratorē esse admittere. vel publicauit attestatiōes fuit cū pcuratore lis cōtestata vel pars didicit testificata. nunquid iudex poterit istā interlocutoria reuocare. et dicit q. nō nisi de consensu partium. q. natura cause non patitur. Bar. in primo exemplo. Bal. tñ prium in l. ij. in v. col. ff. si quis in ius voc. non ier. et postea in d. l. i. s. si. generaliter tñ imo causa cognita possit snia etiam executioni mandata vel a iure vel ab homine reuocari si sit interlocutoria. Vñ de ex mente Bar. ibi. et in d. l. qd iussit. et Imo. d. Anto. et Panoz. hic dicite aut iudex interlocutoriam ptulit sine cāe cognitione vbi eam iteponere tenebat et sicut de facto pcessit de facto reuocare dicit. et sic cā non cognita. c. ab excoicato cū alijs. s. allegatis in quarta qōne. aut pcessit cā non cognita in his in quibus poterat et tūc si interlocutoria ē puidicialis parti vel reuocatio eius dicit cā cogni

ta reuocari. ita Jo. an. in. d. addi. ad Spec. ver. et quoqz. Si vero non e preiudicialis et tunc sine cause cognitione reuocare pot. d. l. sed si interpellatur. et in. d. l. die pferre. aut interlocutoria est lata cu cause cognitione vbi cause cognitio requir. et tunc cu cause cognitione reuocari dz. ita Bar. in. d. l. quod iussit. aut est lata cu cause cognitione vbi non requirebatur cause cognitio qz v. interposita in sententia ex habundanti ar. l. qui mutuas. ff. man. tunc vbi snia est executioni mandata vel a iudice vel a iure de facto non pcedente in reuocatione requiritur alterum de duobus vel cause cognitio vel consensu ptium. ita Bar. in. d. l. in fi. et sequitur hic cano. ¶ Sexta e questio an inuita parte possit interlocutoria reuocari. et breuibz dicite aut loquimur cu cause cognitione et tunc regulariter inuita parte pot reuocare. d. l. quod iussit. et ibi per oes. Barto. in. d. l. in fi. aut sine cause cognitione et tunc vbi cause cognitio requiritur no poterit inuita pte facere: consensiente aut parte sic p ea que habent in. l. acta. ff. de re iud. et faciunt que notat Bar. in. d. l. s. fi. et ibi Bal. Sed pone q inuita parte reuocauerit sine cause cognitione vbi requirebat Bar. in. d. l. quod iussit. videtur sentire iungendo ea que ponit circa cognitionem et ea que ponit i penult. questione q aut absente parte reuocat et non citata et tunc sit ipso iure nulla reuocatio. aut reuocat presente parte et tacente et illo casu valeat reuocatio aut parte no tacente et tunc lz non valcat reuocatio iudex teneatur ad interesse. l. si qn. C. de testi. et facit. l. facim. quam superius ad hoc adduxerat. C. de iud. et potest illa diffictio pcedere d iure ciuili. s. d iure canonico cu ab oi gra uamie licitu sit appellare si pferatur talis snia pntente pte valebit nisi pars appellauerit. parte aut appellante no valebit. ita Jo. an. hic et sequitur. d. Anto. Panoz. et Imol. Sed illo casu parte no appellate an possit agere pars ad interesse cotra iudice prout voluit Bar. Dicite vt dixi in rubrica. s. eo. et ponit Panoz. in. c. finem litibus. circa fi. s. dolo et cotu. et notat Ange. in. l. si filius. ff. de iudic. ¶ Septima e questio an possit iudex cogi ad reuocanda interlocutoria. Bar. in. d. l. quod iussit. refert Di. pzo loco arguere q non per. l. no quicquid. ff. de iudi. qz permissus iudicis potestati no e necessitatis ergo lz possit reuocare tn no cogetur. ipse tn Bar. ita distinguit. aut loquimur de iure ciuili aut de iure canonico. Si de iure ciuili. et tunc aut interlocutoria affert grauamen irrepabile per diffinituaz siue per appellatione a diffinituaz. et tunc ex quo de iure ciuili pot appellari a tali grauamine possit pars petere a iudice vt reuocet si vero non reuocauerit appellet et tunc grauamen emendabitur per iudice appellationis et sic per iudicem cogetur reuocare si nolit iurisdictione ab eo per appellationem auelli vel suspendi in illa causa et faciunt notata per Bar. in. l. ij. C. de ap. recip. et Bal. in. l. ij. circa medium. C. de epis. audie. in. l. ante snie. C. quoz ap. et dixi in. c. super eo. s. e. ti. el. ij. aut e interlocutoria a qua no pot appellari de quibus in locis proxime allegatis. et tunc non cogatur eam reuocare lz bene tenebitur parti ad interesse si iniuste fecit. l. sancimus. C. de iud. et videtur velle Bar. q sit necesse q pars petat reuocari grauamen quod v. cotra ea que dixi post Panoz. et alios in. c. proxime precedenti. ¶ Fallit tn hoc vltimu mebru in duobus casibus primo in iudice laico volente exequi sniam iudicis ecclesiastici. qz et si pnunciauerit q no vult exequi cogetur hanc pnunciatione reuocare. et cotra. c. fi. de except. li. vj. ¶ Secundo fallit iudice negligente iusticiaz facere. nam tunc pot cogi ad reuocandu hanc negligentiam et iusticia faciendaz. s. i. in autentico vt differ. iudi. colla. ix. Ita Barto. in. d. l. quod iussit ¶ Aut loquimur de iure canonico et tunc cu ab omni grauamine possit appellari vt vidimus in. c. supra proxie et tunc si nolit reuocari poterit appellari. et sic per indirectum cogetur non precise et appellatione interposita iudex ad quem emendabit grauamen. d. c. supra proximo. ¶ Octaua est questio an requiratur expressa reuocatio et concludit Imol. in. d. l. quod iussit. quod non sufficit. tacti-

ta. puta pnunciavit capitula n eadmittenda admittit potest p tale actum vt tacite reuocasse prima interlocutoria. et facit i simili. c. cu dilecti. i. fi. s. de electio. c. ex pte. d. j. c. fa ciunt notata in. l. a procedente. C. de dil. ¶ Nona est questio an a reuocatione possit appellari. Et dicite fm. Jo. an. an. hic. et sequuntur comuniter scrib. q sic si pars in ea graue tur p ratione. c. pcedetis. Bal. hic primo refert hac opt. sed postea variado t3 q cum reuocatio sit arbitraria iudici q possit eam facere nec possit eaz reuocare. allegat notata i. c. i. s. de dil. cuius dictu pcederet i reuocatione q esset mere arbitraria et ex q ps no ledere fals secus: ps lca p arbitriu iudicis bn pot appel. i arbitrarijs gl. e i. c. sup. his i fi. s. de accu. i. l. si q pea. et ibi Bar. ff. de ver. sig. habet i. d. c. i. s. de dila. ¶ Decima est qd quotiens possit iudex reuocationes facere. et vt dicendu q possit toties quoties voluerit p tex. in. d. l. quod iussit. ibi pzo imperio reuocare potest. na ver bu potest e extensiuuz et bz traciuz in futuruz. l. si quis ita ff. de lega. ij. ergo semp poterit Bar. in. d. l. quod iussit. et vi detur hic sentu e. Bal. tenet q no possit nisi bis eade sniaz reuocare. et pro eo e glo. lz ipse non alleget in cle. fi. in ver. super ea co. ti. facit notata in. l. vnica. C. ne lic. tertio puo. in. l. hdeico. s. fi. no. ff. de le. ij. et in. l. veluti. et ibi Bald. ff. de ed. notat Lud. in simili in rubrica de arb. in. xvij. col. intelligite nisi eet dictu aliud in delegatione puta qz forte esset dictu q possit pluries et pluries reuocare. per ea que notat Lud. vbi prime et alij. et faciunt notata per Bald. in l. ij. C. de arb. in. l. i. C. vt in pos. leg. vbi dixi q data ptate arbitrio q possit terminuz progare semel secundo tertio et pluries et totiens quotiens voluerit poterit pluries pro rogare. tn vult q non possit transcendere instantia triennij et seqz Lud. vbi prime. ¶ Undecima e qd an si due iter locutorie repiant vna post alia videat pria reuocata et dicite fm. Barto. in. d. l. quod iussit. in fi. q no nisi appeat q habuit auz reuocandi. mouet p ea que habet i. l. hic at. s. i. ff. ex quib cau. in pos. ea. vbi no videtur quis se fundasse super actu que ignorabat. ita potuit ille iudex prime snie esse oblitus. adducit in simili q nemo renunciat iuri quod ignorat. l. mater de cedet. ff. de i. offi. testa. c. gra. de rescrip. li. vj. Ad ducit. l. sicut. C. de testa. mil. vbi miles ptereudo filiu que ignorabat no v. exheredare et i. l. si cu vel i ytero. i. eo. ti. Ad ducit casuz de broca. i. c. cu olim. s. de re iudica. Bar. aut in. l. cu pcur. s. fi. dñs. ff. de op. no. nu. aliter loquit qz aut loquimur post prima interlocutoria executioni ma datam et tunc qz bz plenuz robur sicut diffinituaz no videatur p sam reuocare. p ea que hntur in. l. i. C. qn pzo. et faciunt que dixi. s. in diffinituaz reuocanda. aut nodu e iter locutoria execta et tunc aut e aduersa scda snia prie siue pria et tunc si apparet de animo iudicis sumus in casu claro l. si qua rem. ff. de rescin. ven. l. cotinuus. s. cu. ita in ar. ff. de verbo. ob. si no appet de aio et tunc in dubio videt prima reuocata. d. l. si qua re. et sic vult priuz eius q dixi i. d. l. qd iussit. aut est diuersa ha snia a pria et no contraria et tunc si appet de aio stamus certo. si non appet videtur pria reuocata. d. l. si qua. aut e eade snia scda cum prima puta qz in prima pnuciat capitula admittenda in ha similiter. Et tunc aut prima e executioni madata et a iure tm et tunc secunda nihil valet. Lapud auidiu. ff. s. op. leg. habet in. l. serui electio ne. in prin. ff. de leg. i. aut prima no erat execta et tunc valet vtraqz et vtile e ppter appellatione qz ab vtraqz appella ri poterit tn appellatio iusta pnunciata in pria precludet via secunde nisi effemus in casu in quo ille due snie lz ides cotineret tamed ad diuersa tendut qz diuerso tpe nascuntur puta assignata et tibi dilatio mensis ad proban. assignat illo finito dilatio alterius mensis ad pban. tunc vtraqz snia suum effectuz opant et censentur diuerse. tn prima opi. Bar. videt canonistis magis placere. in. d. c. cum olim. v illum tex. et ponit. d. Anto. in. c. cu dilectis. s. s. de rescrip. ¶ Duode decima qd e an reuocata interlocutoria peant acta. puta iudex pnuciat se iudice vel pnuciat pcuratore legitimu an si postea reuocat hac sniaz lit. pte. facta et pbatones fa-

De Appellationibus

cte pibunt. et dicite aut loquimur de actis probatorijs et illa non peunt bene verū ē q̄ in alium finem non poterunt induci nec operabuntur nisi circa eam eam que acta est: si circa eam que facta sunt. vel circa eadem tū vel circa emer gens si circa ea tū facta sunt. ita Bar. in. l. ij. v. col. ff. si quis in ius voc. non ier. faciunt notata p̄ Inno. et alios in. c. cāz q̄. el. ij. et in. c. veniens. el. ij. s. de. testibus per Bar. in. l. cuz lite mortua. C. iud. sol. in. l. ij. C. de ed. aut loquimur de actis litis ordinatijs puta lit. conte. et alijs et tunc iudex lite cō testata non pōt reuocare interlocutoriā quin referret lit. cō te. et sic acta litis ordinatiua si per reuocationē illaz huius modi actis preiudicaretur. ita Bar. i. d. l. ij. v. col. ff. si quis in ius voc. et ideo nō reservādo videretur gravare. et allegat notata p̄ Inno. in. c. sepe in verbo expensarū. s. eo. et sic vī sentire q̄ si nō reservaret p̄rēt acta litis ordinatiua. et faciūt notata i. d. c. eam que. cū alijs supra allegatis. et i. l. ij. C. de fructi. et lit. exp. et ibi Bal. vbi pēpta instantia perire vident acta litis ordinatiua. et ideo necessaria ē reservatio.

Am speciali sit. Doc. d. 63. Pa ver. porro. Cā suspiciōis coram iudice recusato allegari d̄z. et coram arbitris de cōi cōsen su. vel p̄tibus discordantibus corā arbitro vniuersi iudicij p̄tis d̄z probari et determinari et si p̄bata fuerit iudex recu satus de cōsensu recusatoris delegabit causam vel remittit ad superiorē. h. d. C. Vel aliter loco sūmarij sūm In. an. in struuntur appellantes et recusantes iudices suspectos ad finem vt euitent correctionem qualiter debēt recusationē siue appellationē inter p̄dere. h. d. v. l. que ad si. c. C. Diuidi tur ista decre. in quattuor p̄tes principaliter. in prima p̄ mittit exordiu. in scda que ē ibi statuimus ponit primā cō stitutionē circa recusationē iudicij. in tertia que est ibi por ro. ponit secūda cōstitutionē circa appellationē instruen. que a correctione interponit. in quarta que ē ibi ceterū. p̄ dictas duas constitutiones modificat. C. Nota ex text. ibi speciali sit p̄bitis. sūm Bald. q̄ lex sub pena aliquid p̄bi dens non aut annullans dicitur prohibitiua. nam. c. sacro d̄ quo loquitur decre. nostra. j. de sen. exco. non annullat excoi cationem factā non p̄missā ad monitione sed solū penaz imponit. et tū. l. prohibitiua vocat vt hic. p̄prie tū p̄bi bitua. l. inducit annullationē actus. l. non dubiū. C. de leg. faciūt que habentur in. c. generali de elec. li. vj. C. Nota ex text. ibi cū monitiōe. iuncto tex. infra ibi. vel forte si aduer sariū. sūm Bald. hic q̄ forma. d. c. sacro. et p̄ p̄s. c. cōstitu tionem. quod venit ad illa declarā. de sen. exco. li. vj. habz locum ē in causa inquisitionis p̄ patz in tex. nostro q̄ etiā in cā inquisitionis loquitur. C. Nō ex text. ibi statuimus. sūm Bal. hic formā in causa recusationis obseruandā p̄i mo q̄ d̄z recusatio fieri causa expressa et expressio d̄z fieri coram ipso iudice recusato. secūdo q̄ per partes non autē per iudicē d̄z deueniri ad electionē arbitroz qui de causa suspiciōis an iusta sit vel ne an vera sit vel falsa cognosce re debebunt. et si iudiciū nō versatur principaliter inter p̄ tes quia non sit actor et reus sed fiat per inquisitionē quia sit reus et iudex tātum in iudicio tunc de consensu iudicis et rei eliguntur arbitri. C. Tertio si partes nō poterunt cō cordare vel iudex et pars in eligēdo arbitros quelibz ps eligat vnum arbitrum et isti ambo de causa suspiciōis co gnoscant. et vbi nō sit actor eligāt iudex et ps. C. Quarto q̄ his arbitris non concordantibus in pronunciano eli gunt ipsi arbitri non partes tertium arbitrum non cuius solius sentētie pareatur. sed vt q̄ duo ex ipsis d̄creuerint illud obtineat. hoc papa mādāt arbitris in virtute obedi entie et sub timore diuini iudicij. C. Quinto pronūciata cā uspiciōis nō vera vel non legitima vel ea non probata remittitur causa ad iudicē recusatū. C. Sexto probata cau sa recusationis iudex deleget causam iudici non suspecto de consensu recusatoris vel ad superiorē ipsam causā re mittat et qualiter hoc sextum intelligatur dicaz latius i. gl. C. Nō ex text. ibi coram eodem q̄ causa suspiciōis est co

ram ipso recusato proponēda et sic habes vna d̄iam iter ius canonicum et ius civile in materia recusationis quia d̄ iure canonico recusatio sit euz cā expressa. de iure aut civili nō requirit exp̄ssio cause. ita glo. in. l. aptissimi. C. de iudi. i l q̄ poterat. ff. ad treb. in. l. idem si suspectus. ff. de procu. sentit glo. in. c. secūdo requiris. s. eo. voluit Spec. in. ti. d̄ re cu. iudi. s. i. ver. quidā legiste. iurare tū debet recusās q̄ ca lumie causa non recusata. ita glo. et postilla Bal. in. l. apertis simi. C. de iud. et statiz postq̄ sunt electi arbitri procedunt super negocio principali nec aliud discutunt de causa re cusationis Bal. in. d. l. apertissimi. et sunt quasi iudices de legati tales arbitri. ita Bar. in. l. fin. et Bal. et in. l. apertissi mi. C. de iudi. Bar. in. l. i. s. i. ff. a qui. ap. non l̄. C. Nō ex tex. ibi si aduersariū nō habeat sūm Bal. hic. q̄ in causa in quisiōis iudex dicitur aduersarius rei et sic habes q̄ l̄ litigans mecū in iudicio dicatur meus aduersarius. c. item cum quis. s. de resti. spo. c. si. s. de eo qui mit. in pos. c. i. s. de iudi. tū in causa inquisitionis cōtra me mote iudex non di citur meus aduersarius. et ē ratio in cā inquisitionis nō di citur ipe actor s̄ fama sufficit vices actoris. c. qualiter et q̄ el. ij. ibi nō tū idē et actor et iudex. j. d̄ accu. C. Nota ex tex. ibi arbitros cōter et c. calum exp̄ssus in quo deuenit ad arbitros iuris. s. vt de suspiciōe cognoscatur et ideo dixit Jo. an. in. c. pia. de excep. li. vj. notat Gemina. in. c. ab ar bitris de offi. dele. eo. li. Panor. in. c. suspiciōis. s. de offi. deleg. q̄ ad arbitros iuris nunq̄z deuenitur nisi in casibus a iure expressis q̄ itelligit Panor. hic verum nisi idēpti tate rōnis videtur deberet extendi vt ē aliquo casu simili irectur ad arbitros iuris l̄ nō exp̄ssio in iure. adducit gl. in. c. statutu. circa prin. in verbo copia. de rescrip. li. vj. faci unt notata in. c. i. et si. de offi. dele. li. vj. et facit ratio nam ex ceptio idēptitate rationis extenditur ad causam similez tex. ē in. c. cum dilecta. j. de confir. vti. vel inuiti. et est glo. in terminis. in. l. i. de condi. inde. facit tex. in. c. per venerabi lem. j. qui fil. sunt legi. ergo ex quo vno casu est a iure excep tum vt veniatur ad arbitros iuris intelligetur etiam exce ptum in alio vbi est eadem ratio. facit tex. in. l. libertum. s. senatus. ff. de rit. nup. facit tex. nō. qui in odiosis loquitur et penaliibus. in. l. ij. s. exercitum iuncto prin. ff. de his qui not. infra. quem tex. allegat Jo. an. in regula odia. i. mercu. de reg. iur. li. vj. C. Nota ex text. ibi comuniter eligant. q̄ re cusatione p̄posita debent eligi arbitri iuris qui de ea cognoscant. intelligite verum nisi p̄tes consiteantur suspi tionem iustaz et verā. q̄ tunc frustra itur ad arbitros ideo iudex d̄z delegare. tex. est in. c. si quis p̄ clericum. sūm vnuz intellectum. s. de foro cōpe. et sic habes q̄ l̄ in civilibus cō fessus habeatur p̄iudicato. l. i. ff. de confess. vnica. C. eo. tū quo ad p̄iudicandum iudicem iurisdictione confessio par tium non h̄z vim iudicati q̄ si haberet vim iudicati non posset delegare. c. iudex. de offi. dele. li. vj. vbi post pronun ciationem suspiciōis non pōt iudex recusatus delegare et de consensu partium. tū posset responderi q̄ ille tex. loqui tur in delegato. d. c. si quis p̄. in ordinario l̄ non sit comu nis opi. vt fiat illa d̄ia vt dicam. j. item hoc verum nisi cā suspiciōis esset notoria quia tunc ea allegata non debēt eligi arbitri sed iudex statiz delegabit tex. ē h̄z suppletionē Joan. andreas in. c. accedens. el. primo. s. vt lit. non con te. et est casus in. d. c. si quis contra. sūm alium intellectum. Ite hoc procedit nisi iudex volens lites euitare voluerit potius delegare causam q̄z venire ad arbitros. nam erit in facultate sua hoc eligere. c. si quis contra clericum. sūm alium intellectum qui melius consonat l̄c. item et quarto nisi suspitio esset notorie friuola. q̄ tunc poterit iudex non obstante illa suspitioe ad vltiora procedere nec teneē expectare q̄ deueniatur ad arbitros. ita tex. hic in princi. ibi frustratorie recusatus. Et ita Inno. hic. et facit quod vo luit Inno. in. c. post electionem. j. de concess. preben. vbi di xit q̄ vbi pars calumniose opponit aliquam exceptionē iudex cui hoc constat potest eam non admittre qualiscū q̄ sit et si dicat se velle probare. facit quod voluit Panor.

in. c. constitutis. de fideius. in. c. ex parte. el. ij. s. de offi. dele.
et facit rō naz frustra expectatur id cuius euentus nihil opa-
tur. c. cum contingat. s. de offi. dele. l. gallus. s. si eius. ff. de
lib. et posth. sed et si deueniretur ad arbitros oīo pñuncia-
retur suspiciōe friuolā. ergo hoc nō erit expectandū. item
et quito pcedit nisi eēt dati plures delegati cū cla q si nō
oēs. nam tūc vno recusato nō eligunt arbitri vt de suspi-
cione cognoscāt. sed cognoscat cōsocius. c. si pñuz. i. rñso.
s. offi. del. li. vj. ¶ Itē. vj. pcedit nisi eēt delegat⁹ inferioris
q si recuset cognoscitur de recusatiōe p eius delegantem.
puta epm. d. c. si pñuz. ij. rñso. vel nisi eēt recusatus vicari-
us epī q tunc nō eligunt arbitri sed cognoscat ep̄s. d. c. si
pñuz. iij. respōdo. ¶ Nota ex tex. ibi qui de cā suspiciōis
q arbitri in cā suspiciōis electi cognoscunt ipsi de cā sus-
piciōis. Et circa duo versatur cognitio. primo an iusta
sit vel ne. s. an vera vel falsa. ex sic regulariter habetis q
iudex ipse recusatus de iusticia recusatiōis an legitima sit
nō pōt cognoscere. ¶ Nota ex tex. ibi sub obtestatione di-
uini iudicij q arbitri i cā suspiciōis sub pena peccati mor-
talis tenentur primo fideliter negociū exequi iudicādo iu-
ste. s. in casu discordie eligere tertium. ita Bal. hic p istū tex.
ibi i virtute obedientie. et facit tex. in. c. ij. s. de ma. et obe. fa-
cit et tex. ibi. sub obtestatione. iunctis his que habent. in. l.
si quis maior. C. de transac. et facit tex. ad predicta in. c. i. et
ibi notat de re iudi. li. vj. qui loquar in iudice tñ hz locū
et i arbitris iuris qui equipantur iudicibus. c. ab arbitris
et ibi notatur. de offi. dele. li. vj. c. suspiciōis. et ibi et notat
supra de offi. dele. faciūt notata in. l. si. C. de iu. in. l. arbitro
ff. qui satisd. cog. et facit tex. ibi diuini nois acrimoniā. in. l.
placet. C. de sacro san. ec. Et ideo videmus simile in cōmi-
nationibus principū tpaliū q si princeps dicat in lris alio
quin i dignationē nostrā incursumus talis cōminatio ope-
ratur vt contra faciens possit puniri pena arbitraria Bal.
in. l. i. in. vj. col. C. de sumatri. et fid. catbo. imo si quod tem-
porale beneficiū hz ab illo principe in penā illius inobedi-
entie illo priuandus est. ita Bald. in. c. i. s. porro. in. ij. colū.
in ti. que fuit prima causa benef. amit. in vñb. seu. et ideo
ista cōminatio diuini iudicij nō mirū si inducit peccatum
mortale. et sic remouet nos a gratia dei. c. quod quidā. j. de
pe. et re. et ibi habetur. ¶ Nota ex tex. ibi sua iurisdictione
vtatur q vbi causa recusationis nō est iusta vel non pbata
iurisdicō reuertitur ad iudicē recusatū. ¶ Nota ex text.
ibi vel ad superiorē q si iudex recusatus pbata recusatio-
ne vult pōt vti altero de duobus remedijs. vel subdelega-
re si sit delegatus vel delegare si sit ordinarius de cōsensu
ptium quatenus hoc importat necessitatem sñm vñū intel-
lectum. vel de consensu recusatoris tñ quatenus est de con-
silio. Vel secūdo potest remittere ad superiorē. et sic habe-
tis q etiam aliter qz per appellationem archiep̄s et huius-
modi superiores qui nō possunt adiri per querelā potest
tñ in causa subditoz sui suffraganei cognoscere. s. in casu
recusationis inferiore remittente. Et sic habetis et ex pre-
dictis q ex quo iudex recusat vt suspectus non statim lici-
tum est ab eo recedere per vias appellationis. quia licet sit
suspectus p hoc non grauat dūmodo obseruet formā tex.
nostri. cum ergo non grauet non erit licitum appellare. c.
vt debitus. s. eo. Et faciunt que vidimus in. c. proposuit. et
in. c. ad hec. vbi ex sola suspiciōe iudex non dicitur graua-
re. s. eo. ita Inno. hic et sequitur doc. nec obstat hic tex. s. i
prin. ibi recusationis vel appellationis obtentu quasi sen-
tiat promiscue illa remedia competere qz fatetur Inno. et
sequuntur alij q aduersus citationē siue cōminationem de
qua hic promiscue licitū ē istis remedijs vti vel appella-
re vel recusare. sed non ppter easdem causas. imo diuer-
sis respectibus ex quo sunt diuersa remedia. recusare pro-
pter suspiciōem appellare ppter grauiamē quod dēclarat
text. psequendo singula membra singulatim recusationē.
in versiculo. statuimus. appellationē in versicu. porro. nec
vñū cōmiscet cum alio imo vult Inno. q non valeat ap-
pellatio proponendo recusationem. quia dico se suspectus

et nisi ad miseris appello de quo dixi in. c. vt debitus. s. eo.
et ideo subiciunt postea doc. q si proposita recusatione iu-
dex non obseruaret formam iuris quisto casu puta qz vel-
let procedere ad vltiora diceretur talis iudex grauari. et
ideo posset postea appellari. d. c. vt debitus. et ita est in ar-
bitro suspiciōis siue in arbitris ab eo ante qz grauet non
possit appellari post grauiamē at illatū appellari possit qz
ab huiusmodi arbitris bñ appellatur. c. ab arbitris. de of-
fi. dele. in. vj. et facit glo. in. c. super his. s. de accu. et in. l. si
qua pena. ff. de ver. sig. et ē tex. in. l. arbitro sñm vñū intelle-
ctū. ff. qui. satisd. cog. facit tex. et ibi Bar. in. l. fin. C. de iudi.
Et sic habes q appellatio interposita ab his arbitris iuris
h̄z hāc cōclusionē dī potius iudicialis qz ex iudicialis. naz
si eēt ex iudicialis posseta futuro grauiamē appellari. c. cū
dilecti. s. de elec. vidimus i. c. bone. s. eo. tñ qñ snia huius
arbitri erit nulla non erit necesse appellare. puta qz pñū-
ciet suspiciōe non esse iustā in casu. c. accedens. el. secun-
do. s. vt lit. non cōte. vel in casu. c. postremo. s. eo. vel i alio
de casibus a iure exp̄ssis illo casu snia erit nulla qz lata con-
tra exp̄ssum errorem iuris. l. in pri. ff. que sen. sine ap-
pel. c. i. et c. inter ceteras. s. ti. i. c. examinata. j. de confir. vti.
vel inuti. ij. q. vj. s. diffinitua. vel e contrario pone q pro-
nunciet appellationem iustā in casibus i quibus apparet
exp̄sse esse friuolam ex dispositione iuris. puta in eo qui
allegat suspectum intemperie aeris propter calores est-
uos. c. cum dilecti. supra de dolo et contu. et tunc etiam snia
erit nulla. qz lata cōtra exp̄ssum errorem iuris. c. p tuas
j. de sen. exco. l. ij. C. qñ prouoca. non est necesse. ¶ Sed di-
cet quispiam quo ergo casu poterit appellari. nam si pro-
nunciat iniustam vbi est iusta exp̄sse vel pronunciat iu-
stam vbi ē iniusta nulla ē snia. et sic non ē necessarium re-
mediū appellationis. c. dilecto. j. eo. l. si exp̄ssum. in pri.
ff. de appel. d. l. ij. si pronunciat iustā vbi ē iusta vel iniustā
vbi est iniusta non grauat et ideo non poterit appellari. c.
ad nostram. c. vt debitus. s. eo. d. et videbimus in. s. porro.
Dicite q media est via. nam in causa recusationis potest
iudex recusari et i casib⁹ a iure exp̄ssis et iusta erit recusa-
tio dūmodo sint similes exp̄ssis. puta in cognatiōe spūa
li. qui casus non reperitur exp̄ssus allegatur quis suspe-
ctus qz compater iudicis vel qz suscepit eum de sacro fon-
te. qz isto cāu de similibus ad similia procedendum erit. et
ideo arbitri suspiciōis ponderabunt consuetudinē prie
an cognatio spūalis inducat magnum amorem et amicitia-
am et pronūciabunt suspectum idēptitate rōnis. de qua i
c. postremo. s. eo. Si aut sñm consuetudinē prie in istis asse-
ctio non habetur put dicit Jo. de certaldo in li. nouellarū.
non habere rōnem cognationis spūalis in alio mundo io-
cando tñ et tunc pronūciabit non suspectū isto casu arbi-
ter poterit inique pronūciare. et non p exp̄ssum errorem iu-
ris. et ideo necessaria erit appellatio. Erit etiam necessaria
si iudex pronūciat non suspectum ex defectu probationū
et sic contra ius partis. ita. Jo. an. d. Anto. et omnes et fuit
de mente Inno. hic. ¶ Et sic habes ex p̄dictis q l3 interp-
tationem generalem facere spectet ad imperatorem vel pri-
cipem. c. inter alia. j. de sen. exco. et c. quoniam multos. ij.
q. iij. l. i. pe. et ff. C. de legi. tñ pticularem interpretationē le-
gis facere potest iudex in cā coram se producta vel intro-
ducta et eam extēdere idēptitate rōnis. ita Inno. hic. et
post eum alij. et in. c. i. s. de consti. facit glo. i. c. i. s. de postu-
prela. in. c. iudicet. iij. q. vij. facit tex. in. l. de profes. et med.
qui in iur. cōst. li. xi. in. s. i. in autem. iusturan. qd prestat ab
his qz iurāt iudices seruare iusticiā et facere. put sibi visu-
fuerit de iure ergo et ius interpretari possunt in illa cā. Vlti-
mo nō ibi trāsmittat q arbitri postqz constat de suspicio-
ne nō pcedunt ipsi in negotio p̄cipali qd p̄z ex quo alij.
delegatur vel remittitur ad superiorē. secus ē de iure ci-
uili. l. si. C. de iud. et ibi habetur et ē ratio. nam de iure cano-
nico per suspiciōem iudex remouetur ex toto etia qz ordi-
narius. secus est de iure ciuili. d. l. fin. et l. apertissimi. cum
autem. ibi posita qz daf adiunctis ipsi ordinario. non mi

De Appellationibus

rum ergo si de iure civili arbitri in alio habent latiores habenas, et sic coniunctis his quod dixi supra habetis tres ordines in materia suspicionis inter ius civile et canonicum ut dixi supra verbo coram eodem ubi posui unam et tunc habetis duas, glo. in ver. iuste suspicionis habetis ex glo. quod etiam ubi suspensiones non sunt in iure expresse tamen est dare quod causa suspicionis erit iusta et hoc erit arbitrarium arbitris electis in causa suspicionis, ita hic Inno. et sequitur doc. facit tex. in c. suspicio nis ibi ad quos omnia que ad hunc articulum faciunt pertinere noscuntur, s. de offi. dele. Glo. in verbo coram iudice, i. si habetis prius ex glo. quod tex. noster non habet locum in delegato, tamen contra reprobat a doc. quod siue sit ordinarius siue delegatus potest procedere in inquisitione, c. i. et si. s. de offi. dele. et ideo verba tex. ibi si aduersarii non habeat cum iudice arbitros contra eligant per que mota est glo. habebunt locum tam in delegato quam in ordinario. Dabetis secundo ex gl. ut dixit hic Bal. quod inquisitio est remedium extraordinarium et tamen loquitur glo. de iure canonico, filis est glo. i. c. qm. i. verbo extraordinario, s. de pba. in c. multi, ij. q. i. in c. p. byter, ij. q. i. in c. nullus, el. i. iij. q. iij. in l. qui varia vel diversa, ff. de testi. t. Inno. in c. cum oporteat, j. de accu. et ex istis habetis inferre quod non sequitur contra et oia casu potest procedi in inquisitione ergo est remedium ordinarium quod in inquisitione omni casu de iure canonico proceditur, c. qualiter et qm. el. ij. j. de accu. et tamen de remediis extraordinariis, ut hic Bar. in l. si maritus, s. si ex traneus, et ibi Ang. ff. de adul. Bal. in l. i. c. de lib. et eo. li. in c. i. s. de offi. iud. i. c. super lris. in si. s. de rescrip. i. lea q. de. circa finem. C. de accu. et ibi Salic. quod imo inquisitio ppea dicat remedium extraordinarium de iure civili quod regulariter non est permessa omni casu. Et ideo dicit quod si per statutum pmitteret inquisitio quod illo casu est remedium ordinarium, et plus voluit Bal. in l. gallus, in prin. ff. de libe. et posth. quod hoc casu quod a statuto pmittitur inquisitio iudex non inquirens de delictis in casu pmissio possit de neglia in indicatu puniri, faciunt nota per Bal. et Ang. in l. macipia, C. de ser. fug. Et ideo dicit Bal. i. d. c. i. et in d. l. ea quid est, et i. d. c. super lris. quod si iudex canonico inquisitio est remedium ordinarium Arch. i. c. si quid lxxvj. di. Semi. i. c. i. de accu. li. vi. et Inno. i. c. dilecto, j. de ver. sig. Bal. in l. i. c. i. s. cum vrb. ff. de offi. psec. vrb. vi. sede re distinctionis concordare prietates aut a iure coi vel statuto precipitur inquisitio et tunc ex quo est via necessaria cum precipiatur dicat remedium ordinarium, aut non pmissum non precipiatur et tunc quod sunt facultatis non sunt necessitatis, c. consuluit, s. de offi. del. l. non quicquid, ff. de iud. i. d. dicat remedium extraordinarium. De iure tamen canonico Panoz. supra in rubrica, s. iud. alr. distinguit, et per predicta infert Bal. hic quod retento quod inquisitio sit remedium extraordinarium ut vult glo. quod per de i. inquisitione quod cumque supuenerit iudex de cessare ab inquisitione et admittere accusatorem, quod non deberet si est remedium ordinarium, et ita Bar. et Ang. i. d. l. si maritus, s. si extraneus et Ang. i. l. si vacatia, C. de bo. vac. li. x. Bal. et Salic. post l. y. i. d. l. ea quid est, faciunt notata per Bar. in l. sine, s. i. in si. colum. ff. de li. agno. et per d. Anto. i. c. super lris. in pe. char. s. de rescrip. h. i. c. accedens, j. de accu. et plus vult, hic Bal. quod cepta accusatio ne si accusator destiterit potest iudex procedere in inquisitione per ea quod habent in l. ij. C. de abol. in l. qm. in dubitati, C. de adul. Glo. i. verbo tertium aduocent, in si. habetis ex glo. s. m. Panoz. quod id quod dicit de arbitris electis de consensu prius habet locum et in arbitris iuris, ut sicut non potest dari ex promisso per eas eligendi tertium arbitris voluntariis, c. innotuit, et c. pe. s. de arb. et ibidem r. o. l. i. t. si vnus, s. si i. duos, ff. de arb. Ita non potest dari arbitris iuris ista facultas per partes. Et ideo infert quod statutum loquens de arbitro comprehendere arbitros iuris, et est non, quod tamen arbitri iuris in aliquo sunt iudices c. ab arbitris, de offi. dele. li. vj. c. suspicio nis, in prin. et ibi quod habet iurisdictionem ordinariam, s. de offi. dele. l. si. C. de iud. l. arbitro, s. m. vnus intellectus, ff. qui satisf. cog. In arbitratore tamen si discordant inuicem duo arbitratores non coguntur venire ad tertium, quod in arbitratoribus nullo pacto a persona eorum recedatur, l. si quis arbitratu, et ibi habetur, ff. de verb. ob.

l. si. s. sed et si quis, et ibi notatur: C. coram dele. ita Bal. in c. i. de inuesti. in mar. fac. in v. seu. Panoz. in d. c. suspicio nis et in c. quintauallis, in pe. col. s. de iure iur. Glo. in verbo terminum, in si. habetis ex glo. erronea opi. in qua semper posuit quod per decre. legitima, eo. ti. li. vj. correctata sit decre. suspicio nis, s. de offi. dele. vos dicite s. m. oes quod aut loquimur quod ad assignandum terminum partibus ad probandum vel ad aliud coram arbitris agendum super ipsa causa suspicionis, et tunc iste terminus assignatur ab arbitris non autem a iudice recusato, et ita loquitur, c. suspicio nis, aut loquimur quo ad assignandum terminum arbitris ut procedat in causa suspicionis et tunc illi assignat iudex recusatus, et ita loquitur decre. legitima. Glo. in verbo recusatores in si. dum vult glo. quod tex. noster non habeat locum in delegato dicite s. m. oem opi. quod male loquitur, quod sicut ordinarius habet hanc potestatem ut probata recusatio possit eligere alterum de duobus vel remittere eam ad superiorem quod tamen dicit, d. Anto. hic, quod nunquam vidit hoc praticari vel de consensu recusatoris committere ita erit in delegato, nec obstat tex. in c. ij. requiris quod l. j. per recusationem sit affecta iurisditio aliquo modo ut ibi tamen non est ex toto ablata quod per ex quo cogit iudices ad procedendum assignando terminum, c. legitima, eo. ti. li. vj. ergo non mirum si et de consensu recusatoris poterit et subdelegare, et ita est tex. in c. iudex, de offi. de leg. li. vj. et signantur s. m. glo. ibi et Panoz. et Imol. ibi, et Inno. in c. ij. requiris, s. eo. ille tex. loquitur solum de consensu recusatoris, non autem requirit consensum utriusque partis per ut visus est velle et male Panoz. in c. si quis per clericum, in ix. col. s. de foro com. tamen ut. j. videbimus potest teneri quod sit aliqua oratio iter delegatum et ordinarium et sic saluari glo. ut statim dicam. Dabetis et ex gl. s. ad c. l. j. que quidem, et hic et in d. c. si quis per, satis approbatur quod loquatur de spali consuetudine l. j. Hostie, hic alr. loquatur, et alr. in d. c. l. j. vel secundum potestis dicere quod in d. c. l. j. proposita fuerat recusatio et iudices non obstat quod de recusatione constaret et probata esset ad ulteriora procedebat, et propterea fuerat appellatus et sic recurritur ad superiorem vigore appellationis non vigore recusationis, et facit tex. ibi ad tuam, sicut hactenus seruatum est vel ad nam si maluerit audientiam appellare, ita Panoz. i. d. c. si quis per, in xij. col. Dabetis tertio ex glo. tres intellectus ad tex. nostrum super illo ver. ac ipsa probata et c. primo quod illa verba de recusatoris assensu loquantur de consilio non de precepto, et sit sensus quod si iudex recusatur ne toties recusator possit uti remedio recusationis cautela sit quod iudex de consensu suo det alium non suspectum vel remittat eam ad superiorem et per ista opi. facit tex. in c. super quoniam, s. cum aut, et ibi glo. in verbo statuimus, s. de offi. dele. ubi verba necessitatis resoluuntur tamen in consilium facit a prius glo. in c. rogo, xi. q. iij. ubi verba consilij resoluuntur in necessitate s. m. subiecta materia. Et hunc intellectum approbat Panoz. in d. c. si quis per, et s. m. eum erit oratio inter delegatum et ordinarium, et sic saluari principium glo. nostre, s. quod delegatus proposita recusatione non poterit sine ipsius recusatoris consensu et sic de necessitate requirit alteri subdelegare, ordinarius autem hoc poterit, s. consilium est quod consensum recusatoris habeat, non autem necessarium et per hac opi. facit tex. in c. iudex de offi. dele. li. vj. dum spali ter loquitur de delegato ut de necessitate habeat consensum recusatoris post propositam recusationem, ante propositam non ergo in prius erit ius eorum in ordinario, c. pnti, s. loca, de preb. li. vj. facit secundo tex. i. d. c. si quis per, ubi nulla fit mentio quod de consensu recusatoris debeat delegare, et tamen loquitur de ordinario, facit tex. in l. ptoz. ff. de iurisd. om. iudi. ubi est ordinarius suspectus alteri delegat nec fit aliqua mentio de consensu recusatoris, et facit, ij. q. vj. c. statuen. faciunt notata per Jo. an. in c. irrefragabili, s. excessus, s. de offi. ord. et per Inno. in c. ex pte el. i. j. de verb. sig. ubi iudex suspectus alteri eam delegat, et loquitur de ordinario nec tamen requirunt consensum partium eodem modo inducendo facit glo. in c. cum dilecta, in ver. procuratricem, circa si. j. de confir. vtil. vel inuti, in c. querelam, s. de elec. in l. eos in prin. C. de appel. et etiam que dixi in rubrica, s. eo. dum firmavi quod si iudex a

quo succedit iudici ad quem qd tunc cu sit suspectus dz cau-
sam delegare. Et si dicatur notata i. d. c. irrefragabili. cum
alijs que adduxisti loquunt ante recusatione pposita. nos
loquimur post recusatione dicit Panor. in. d. c. si quis contra
in. viij. col. qd no est aliqua ratio differentie quare magis p
posita recusatione ordinarius dz requirere de necessitate
consensu partis recusantis vt possit subdelegare qd ante p
posita recusatione ex quo omnino constat eu omnino ee sus-
pectu per iura preallegata. z p hac op. adducit. na ordi-
narius hoc bz a iure comuni vt possit delegare z potestas
sua e fauorabilis z a iure coi. c. puenit. xi. q. i. in. c. ad hec z
ibi notat. s. de rescrip. c. i. z ibi glo. de rescrip. li. vj. cle. ij. z
ibi glo. de offi. ord. z est tex. in. c. vt litigantes. de offi. ordi.
li. vj. ergo et si fuerit recusatus cu cessante causa cesset effe-
ctus z causa suspicionis cessat ex quo delegat alteri no de-
bebit p recusatione impediri quo minus possit alteri dele-
gare. Et si dicatis put hic dicit Panor. n. memor eoz qd ibi
dixit qd ex quo ordinarius est suspectus ppter ea de neces-
sitate requirit consensus recusatoris in delegando alteri qd
propter suspicionem que est contra iudice presumit contra eu
qd delegaret iudici suspecto z tali iudici qui posset offende-
re partem z ideo ppter hoc requiritur consensus recusa-
toris. Respondet Panor. in. d. c. si quis contra. arg. non pro-
cedere qd cu pmpriu sit remedium si delegabit suspecto recu-
sandi n e pp hoc infringenda iurisditio ordinaria vt n possit de-
legare. z si acius instet iudex ex recusatione iratus delega-
bit alicui q faciet ad nutu suu z ps no poterit forte huc re-
cusare. qd no hebit cam quas pbare possit. rndet Panor.
hoc no psumi i iudice que lex psumit bonu p ea qd betur in
li. ij. C. de offi. iud. z i. c. i. pntia. s. de renu. in. li. i. d. pd. curi
al. li. xi. z si eet pp suspicionem aliq psumptio i iudice iste ex to-
to no e dstitutus remedio qd poterit appellare. z io cu iur-
isditio ordinaria sit fauorabilis z no tractet d dano recu-
satoris no demus ifrigere rlas cdes disponetes posse or-
dinariu p arbitrio delegare. s. opepciu e scire qd sit ro die i
ter delegatus z ordinariu. z dixit Panor. i. d. c. si quis p. in
xi. col. ee ronez. na ptas delegata determinat a voluntate con-
cedetis. c. pisanis. s. de resti. spo. c. venerabili. s. de offi. de.
S. in dubio mcs delegantis e nolle delegare iudici suspe-
cto. c. cu iter. s. de excep. z ibi gl. signada qd vsqz adeo pre-
sumit a ius delegatis abee qd delegatus e suspectus qd et
post lata sniaz pot de suspicioe oppoi. z annullabit snia qd
nulla vt iurisditioe pferre tale rescriptu. ita glo. ibi in ver-
bo certa scia. cu ergo nullam iurisditioe conferat delegas
iudici suspecto no mix si pposita recusatione afficit iurisditio
tota z ipedit vt n possit delegare nisi psciente recusa-
to re sed eo consentiente potest qd sentiendo vt remittere re-
cusatione qd potest ante qd sit pnunciatus. z ideo non miru
si de consensu suo pot subdelegare vt e glo. in. c. iudex. de
offi. dele. li. vj. z ideo cum ad remittenduz recusatione suffi-
cit consensus recusatoris ideo z ad subdeleganduz sufficet
eius consensus nec requirit consensus vtriusqz. hec e ratio
in delegato. in ordinario aut eius iurisditio non ipeditur
ex quo sit suspectus: qd dato qd sit suspectus tn bz iurisditio-
nem ordinaria z e iudex per ea qd habentur in. c. cum ve-
nissent. s. de iud. i. c. insinuante. s. de offi. dele. in. c. ex par-
te. el. i. j. de ver. fig. non miruz ergo si delegare poterit lz sit
recusatus. puta eius iurisditio e magis fauorabilis qd de-
legata. ideo n miru si in delegato requiritur consensus recu-
satoris non in ordinario. puta ius canonicu dz intelligi vt
minus corrigat ius civile qua sit possibile. qd inuicem sibi
deseruiut. c. i. j. de op. no. nu. sed d iure civili erat oria inter
delegatu z ordinariu qd per recusationem iurisditio dele-
gata ex toto impediatur. ordinaria aut non ex toto sed
dabatur adiunctus. l. aptissimi. l. fi. z autentica si non con-
tigerit. C. de iudi. non miru si ius canonicum quod postea
supuenit ad exemplu iuris civilis voluit vt delegatus ex
toto remoueretur secus autem in ordinario qd ex quo ve-
niebat ad corrigendum ius civile volendo qd non daretur
adiunctus non tamē ex toto voluit p iudicare iurisditio

ordinarie. z ideo ei fauit in hoc vt si recusetur possit sub-
delegare nec requirat de necessitate consensus recusatoris
nec alterius partis. Et hac rone attentat habetis inferre qd
et post recusatione pronuntiata lz constet ordinariu suspe-
ctum per sententiam tamen poterit delegare alteri non su-
specto etiam inuitis partibus iudex ordinarius. z ita est
textus in. d. c. si quis contra fm vnum intellectum intelli-
gend illa verba recusatus fuerit. cum effectu scilicet re-
cusatione declarata. secus e in delegato. qd recusatione de-
clarata de consensu recusatoris no pot subdelegare. z ita e
tex. in. d. c. iudex. Imo. tn hic z in. c. ij. requiris. s. co. tenet qd
ordinarius de consensu vtriusqz ptis post recusatione dela-
rata posset delegare. z facit tex. in. d. c. iudex. dum loquitur
de recusatore tn. in delegato tn idem Imo. z d. Anto. hic
videtur sentire pnum. z et Panor. in. d. c. si quis p. z attē-
ta rone prima. s. glo. i. d. c. cu iter. necesse e ita dicere. na ex
quo nulla bz iurisditioe a delegato cu sit suspectus vt vult
illa glo. ergo consensu partiu non habebit. c. significantibus
s. de offi. dele. l. priuatoz. C. de iurisd. om. ius. Alium in-
tellectu habetis dicere ex glo. qd illa verba de recusatoris
assensu importet necessitate z tunc altero de duobus mo-
dis possunt intelligi. primo vt determinet tota claz ac ipa
pbata zc. Et sit sensus qd iudex recusatus alteruz de duo-
bus pot eligere de consensu accusatoris vel vt deleget alte-
ri no suspecto vel vt remittat ad superiorem. z sic illa verba
de recusatoris assensu. significet ee in opinione recusatoris
vna cu iudice qd alteru ex istis fiat. z hunc intellectuz dixit
Imo. forte veriorē. z hoc mo intelligedo tex. nosse loqui-
tur tam in delegato qd in ordinario ante suam lata super
recusatione. z ideo in tex. de snia verbu nullu. tn coter iste
intellectus no placet doc. qd non dz esse i potestate ptis an
iudex remittat ad superiorem z ideo signater tex. illa xba de
assensu recusatoris appositu i pria pte alternativae. s. p de
idonee pmittat nec repetit in fa pte ibi vlt superiorem tral
mittat. Idpropterea tertiu dat glo. intellectum qd illa verba
de recusatoris assensu referant solum ad prima ptem al-
ternatiue. s. cam comittat. z hoc mo duplex pot fm glo. ee
sensus in littera. vno mo qd subaudiat ad tex. de assensu re-
cusatoris comittat recusatus z de assensu eius p quem sit
recusatio puta actoris reo recusante. z mouetur gl. ad hac
subaudiotione pp iniquitate z inequalitate qd resuleret in
ter auctorem z rerum. mouet secudo qd daretur materia ca-
lunian di recusatori si solus haberet eligere alium iudicez
primo recusato. z iste intellectus lz in se sit verus tn ad li-
teram nostra non congruit qd facit extraneam subaudi-
tio n e sciuitet. n. papa hoc exprimere. cad audientia. j. d. de
ci. faciut notata in. c. cupietes. s. qd si p. x. de elec. li. vj. Pa-
nor. tn hic nitit sustinere qd imo de consensu tn recusa-
toris heat recusatus delegare p sone p eu eligede qd repro-
bat glo. nfa. z mouetur ipe qd ex quo recusator no cofidit
d iudice io iura voluerit qd ne iudex ea possit delegando
vel subdelegado ledere debeat hre assensuz recusatoris
qui de eo dubitat. non at consensu alterius ptis. qd illa non
dubitat d iudice qd pz ex quo cora eo cepit litigare. Ad du-
cit et tex. i. c. iudex. d. of. de. li. vj. vbi signater tex. d. consensu
recusatoris tn facit mentione. z psta fudamenta vt tolli
iniquas quas arguit glo. nfa z et ineqlitas qd subest ro di
ueritatis. Et facit quod notat Bal. hic i. iij. co. vbi dixit qd
qn aduersus iudice suspectu p recusatione no e cofultuz qd
tuc cu suspicio heat viz cominationis tacite licitu e appella-
re. l. si quis puocatione. C. eo. Et ideo dixit qd cu hodie d
cofuetudine i foro civili recusato ordinario no detur cps
ad iudicuz qd io cu per recusatione no sit consultu aduersus
ordinariu suspectu poterit a tali iudice appellari pp sola
suspicionē quod note ad limitatione pdictoz. ecce g in p
posito qd suspicio bz vim cominationis. no miru g si iura fa-
uent recusatori p quem est comminatum tacite vt recusa-
tus no eligat delegatum nisi d consensu suo Alio mo intel-
ligit glo. illa verba de consensu recusatoris retento hoc ter-
tio intellectu qd non referantur ad tertiam partē alterna

De Appellationibus

tiue. s. vel ad superiorem transmittat sed referantur ad primam non in ex toto determinet primam quod respectu persone idonee cui debet committi non requirit assensus recusatoris. s. solum respectu actus committendi. et sit sensus quod iudex recusatus siue ordinarius siue delegatus probata causa recusationis possit remittere causam ad superiorem si velit si autem nolit remittere sed velit delegare alteri vel subdelegare tunc hanc viam delegandi vel subdelegandi omissa prima non possit eligere nisi de consensu recusatoris. et hac via electa de consensu eius possit iudex eligere personam idoneam arbitrio suo sine consensu recusatoris et sic in actu commissionis requiritur consensus recusatoris sed non in electione persone cui committatur. et hac opinio. secutus est ubique Innocentius. maxime hic. et in c. si quis et similiter his locis Jo. an. et Vincenz. et per consensum approbat et tenet Spec. in ti. de recu. iud. s. i. vers. ordinarius vero. Tunc Hostiensis. hic habuit ipse alium intellectum qui satis applaudit. d. Anto. quod textus noster in prima parte alternative loquatur de ordinario. in secunda ibi vel ad superiorem. loquatur de delegato. nam prima pars non potest loqui de delegato. quod ex quo est recusatus et lata sententia prout potest intelligi textus. noster etiam de consensu partium non possit subdelegari. d. c. iudex. et supra dixi. Ideo de necessitate intelligatur textus. noster ibidem de ordinario. In secunda autem alternativa propterea intelligitur textus. noster in delegato tunc et non ordinario quod nemini dubium est quod delegatione corrumpitur propter suspicionem causa reuertitur ad fontem suum. s. ordinarius delegatus. Item ex alio quod nusquam videtur esse obsequium quod ordinarius recusatus remittat causam ad superiorem et consuetudo est bona iuxta interpretes et c. cum dilectus. s. de consue. Sed retento communi intellectu. quia ab hoc suo intellectu ipsemet. Hostiensis. recedit in c. lxx. suscep. to. s. de foro compet. ubi vult quod ordinarius recusatus remittat causam ad superiorem per illum textum. stat questio pone quod recusator remissa causa ad superiorem habet eum suspectum nunquid poterit etiam cum superiorem recusare. Et dicit hic Hostiensis. quod de equitate videtur dicendum. quod non ne lites ex litibus oriuntur contra. l. non ignorat. C. de fruct. et lit. exp. et ut finis litibus imponatur. c. finem. s. de dolo et contra. item ne de materia calumniant ipsi recusatori. s. pro quoque de facili in eo presumitur cum reorum sit fugere. c. nullus. s. de presumpt. In primis determinat hic Bal. et Imo. per ronez. c. quod suspecti. v. q. iij. c. cum inter. s. de excep. periculum est. n. coram iudice suspecto litigare. id quicunque et quotienscunque suspicio occurrat non videtur calumiose opponi. c. insinuante. s. de offi. deleg. et ante omnia hoc tenet per constantem quod delegatus assumptus de consensu partium non potest recusari vel suspectus. c. super questionum. s. cum autem de offi. deleg. Et hoc procedit et si soli procuratores partium habentes mandatum ad impetrandum consenserint. s. in mandato specialiter talis persona non exprimeretur. c. cum olim. ubi casus de causa pos. et per Bal. in c. de causis in. vij. col. de offi. deleg. tamen ad consentiendum in convenientiam certorum iudicum neque ex parte actoris neque ex parte rei admittitur procurator cum generali mandato Imo. et d. Benedi. in c. si in fi. col. de procur. ubi autem iudex de consensu partium non est impetratus potest recusari et a sententia lata per huiusmodi electum de consensu partium potest appellari s. non possit recusari. d. c. super questionibus. s. verum inuncto si. ubi solum prohibet recusari. Bar. in. l. i. s. i. in fi. ff. de appe. Paulus consilio. lxxv. incipit in christi et c. pro declaratione Bal. in addi. ad Spec. c. col. xij. per. l. ij. s. in vna lecturam C. e. Nunc autem his declaratis extra glo. quero qualiter recusatio sit proponenda seu qualiter debeat fieri et an in scriptis et dicite quod sic. glo. in c. quoniam. s. in verbo recusationes de proba. et in c. ij. requiritur. s. i. s. eo. et Panor. in c. prudentiaz. s. sexta i. vij. col. de offi. dele. Specu. in titu. de excep. s. vi. o. ver. sed nunquid. item proponenda est coram iudice recusato et exprimeretur est causa de iure canonico non autem civiliter ut dixi in textualibus. Sed pone recusatus est iudex causa expressa. nunquid poterit postea eam exprimere ut valeat recusatio. et dixit hic Bald. quod non. quod simile videmus in appellatione ab interlocutoria per ea que dixi in c. ut de

bitus. s. eo. et ex quo pro forma recusationis requiritur quod exprimat causa ergo postea non valebit recusatio et si postea interveniat expressio quod forma debet inesse actui. c. de trabec. l. q. i. c. quod propter. s. de elec. l. cum hi. s. preter. ff. de transa. et facit glo. in c. si is cui. de offi. dele. in. vi. et ideo in appellatione ab interlocutoria ut dixi in d. c. ut debitus quod si temporaria largiuntur. s. intra. x. dies poterit causam non expressam exprimere. quod possit noviter appellare ita in recusatione. s. donec non sunt arbitri electi poterit causam non expressam exprimere. quia possit et noviter recusare. ita ut illa causa devolueretur ad arbitros eligendos. per notata in. d. c. si is cui. Sed quid si vna expressit causam recusationis et in processu vult aliam proseguere poterit. et dicite quod non. sicut in appellatione ab interlocutoria de appellanti eo. titu. et dictum est in c. ut debitus. ita Specu. in ti. de recu. iud. s. si. ver. quid si vna. ita Imo. in. ij. col. vers. postremo. et ita Panor. in fi. col. s. in c. postremo. d. Anto. in c. cum contingat. in fi. col. de offi. deleg. in c. accedens. el. i. ut lit. non conte. facit. c. abbate sane. de re iud. lib. vj. Et facit textus. hic dum videtur verbo. ac ipsa probata. ergo non ita si fuisset alia probata quod expressa. Sed quid si frivolum expresserit. vel notorie iniustam causam recusandi. dicite quod iudex ad ulteriores procedere poterit. nec debet eligere arbitros. c. accedens. el. i. s. ut lit. non conte. volunt. Jo. an. et Archi. i. c. legitima. eo. li. vj. Archi. in c. frequens. de resti. spo. eo. libro et voluit hic Imo. in. iij. col. et iste est vnus casus in quo si ne duobus iudex recusatus potest procedere ad ulteriores. et valeat processus. ita Lap. et post eum Bemini. in c. iudex. i. iij. col. de offi. dele. li. vj. faciunt que dicam. in ultima questione imo fortius s. de iure civili non sit causa recusationis exprimens ut dixi in textualibus. si tamen fuerit expressa et frivola non valebit recusatio. ita Ange. in. l. q. poterat. ff. ad treb. et ita in simili facit textus. in c. examinata s. in vnum intellectum. s. de iudi. faciunt per Bar. in. l. i. in principi. ff. de ede. Secunda est principalis questio. quoniam sit recusatio proponenda dicite primo quod statim dato iudice suspecto etiam antequam delegatus susceperit potest recusari. nec debet expectare de necessitate citationem. ita Fedic. de sen. i. consilio suo xij. incipit cogitatis. et sic habetis quod lre delegatorie non ex toto dicuntur propter ante recusationem presentate esse ipsi partibus. ut vidimus in c. ex coque. s. de resti. spo. sed in aliquo sunt coes saltem ut possint impugnari. et hoc modo potest salvari quod voluit glo. in c. post constitutionem. de elec. faciunt notata per Ange. in. l. observandum. ff. de iud. imo etiam si recusatus delegavit et ille noluerit acceptare delegationem vel mortuus fuerit quo casu causa reuertitur ad fontem suum. s. delegatus: poterit recusator denuo insistere sue recusationi iam proposita quod per delegationem non expiravit eum verba debeant intelligi cum effectu. c. relatum. j. de cleri. non resti. l. i. s. ff. q. q. iur. ita Bemini. d. c. iudex. s. nunquid post conclusum in causa poterit opponi recusatio. duobus nascitur per ea que habent in c. cum dilectus. s. de fi. iustu. et in c. pastoralis. s. de causa pos. et per Bal. quod conclusio in causa claudit oportet. ut ubi dixit Imo. et per Bal. et ita concludit per Jo. an. in. c. ij. et ibi. Imo. s. de ord. cog. voluit Lap. et Bemini. i. d. c. iudex. i. fi. col. Fallit tamen illa conclusio quoniam suspicio est notoria. nam tunc cum notoria non indigeat probatione. c. evidetia. de accu. l. emptore. in prin. ff. de ac. emp. et ubi requiritur probatio aliqua allegatio illa non excludit per conclusionem in causa ut voluit Bal. in. l. i. C. ut que des. ad duo. Et do. Anto. in c. peruenit. j. de emptio. et v. Albe. in. l. i. iudem et ibi aliquid Bal. C. s. iudi. id talis recusatio per conclusionem in causa non excludit ita Lappus et Bemini. in. d. c. iudex. Secundo fallit nisi causa suspitionis esset nata post conclusionem in causa ita Imo. in. d. c. iudex que ibi refert Bemini. tamen distinguit Bemini. aut loquimur in his in quibus sententia est iudici arbitraria. et tunc cum possit ledere arbitradum in plus et minus possit et suspectus recusari. faciunt que habentur in c. cum venissent. supra de iudi. et in c. primo de pen. li. vi. et notata in c. novit supra eo. aut loqui-

mur in his in quibus finis non est arbitraria sed determi-
nata puta qz pena statuta a iure vel qz bz sequi allegata z
pbata vt i ciuilibus nec alr pt arbitrari z tuc ex quo post
coclufuz in ca dñ negociū liquere . glo. ē in .c. significauerūt
in verbo liquere. s. de testi. nec aliud p duci pōt. d. c. cū dile-
ctus. z iudex bz sequi allegata z pbata glo. in .c. i. s. de off.
ordi. z in .c. pastoralis. s. qz vero. s. de offi. deleg. in .l. illici-
tas. s. veritas. ff. de of. presid. iō ledere nō pōt post conclu-
sum in ca. ergo nec poterit recusari. Et si dicat nōne pote-
rit ledere iniuste agēdo. respondet ipse promptus erit re-
mediū appellatiōis. ista diffictio Semi. n. placuit. d. Pbi-
li. qz ē in arbitrarijs si ledat poterit appellari. c. super his
z ibi glo. in fi. j. de accu. c. qz nos. s. eo. l. si qua pena. z ibi
glo. z Barto. ff. de ver. si. ergo si i arbitrarijs ita potest ap-
pellari sicut in non arbitrarijs. diffictio Semina. non
bona qz non ē fulta ratione. puta nō ē bonū argumen. di-
cere pmpum ē remedium appellatiōis ergo non pote-
rit recusari. qz sequeretur qz nunqz haberet locū recusatio.
maxime de iure canonico cum a quocūqz graumine pos-
sit appellare vt vidimus in .c. vt debitus. supra eo. z ideo
de facili posset teneri qz indistincte etiam si superueniat d
nouo recusatio non posset opponi post conclusum in cau-
sa ex quo haberet differre sniaz z pro hac opi. facit quod
voluit Bal. in .d. c. pastoralis. ij. col. z i. l. qzuis indubitati.
C. de adul. vbi vult qz si exceptio falsi pcuratoris oppona-
tur post conclusum in ca qz non admittatur ne differatur
snia. z est ratio fortior hic quā in cāi suspiciōis quia iudi-
cium gestum cū falso procuratore caret fundamento peni-
tus. c. in nostra. supra de procu. l. l. C. de procur. Et tamen
non potest per partē opponi post conclusum in ca imo in
hoc est et fortior illa exceptio falsi procuratoris qz iudex ex
officio potest eam opponere et parte non opponente gl.
est in .c. i. in verbo absentia. z in .c. cupientes. s. certum de
elec. li. vj. z in .c. i. de iudi. lib. vi. Et facit ad predicta quod
notat Imo. in .c. exceptionem. in prin. ij. col. z Panor. in
c. pastoralis. j. de excep. vbi volunt qz nulla dilatoria pote-
rit opponi post conclusum in causa. Et sic ex predicta re-
gula habetis qz exceptio ē reddens pcessum retro nullūz
non pōt opponi post conclusūz in ca ante sniam latam l. z
potest opponi post sniaz ita patet in exceptiōe falsi pcura-
toris que reddit pcessum retro nullū. d. c. in nostra. z d. l.
l. z tñ non pōt opponi post conclusū in ca ante latā sentē-
ciam Bal. in .d. c. pastoralis z in .d. l. quāuis. ita etiam i ex-
ceptione suspiciōis que maxime in delegato reddit sen-
tentia retro nullam glo. in .c. cum inter. s. de exceptione in
verbo citra sniam z tamē nō pōt opponi regulariter post
conclusum i causa ante sententiam. z. s. dixi. z faciunt ad
predicta que notat rota decisi. sua sexta que incipit itē ex p-
dictis. vbi volūt qz de nullitate rescripti vel falsitate post
conclusum in causa non possit opponi ante sententiam a
pte l. z fateant qz in his in quibus officiū iudicis exuberat.
puta in beneficialibus. c. cum nobis olim. s. de elec. c. obla-
te. s. eo. possit iudex ex officio de tali exceptiōe inquirere et
post conclusūz in ca. ita dicit Ludo. in singularibus suis h
esse notandum. ¶ Succedit tertio qz iudex possit recusa-
ri z dicite qz regulariter siue ordinarius fuerit siue delega-
tus recusari poterit. in .c. si quis p. s. de fo. competē. z. s. in
glo. in verbo recusatoris dictum ē etiā si iudex fuerit de p-
ensu partium assumptus noua apparēte causa vel noui-
ter detecta poterit recusari iuxta glo. in .c. statutum. s. cum
autem in verbo recusent de rescrip. lib. vj. faciunt que ha-
bentur in .c. insinuante. s. de offi. dele. bonus est tex. in .l. nō
distinguemus. s. cum quidam. ff. de arb. ¶ Et ideo sit qd
nunquid papa possit recusari z glo. habetis in ar. qz nō. i
c. i. in fi. de concess. preben. li. vi. vbi vult glo. qz papa nō mo-
uetur affectione s. iusticia. ergo non recusabitur. z ita Do-
stien. Jo. an. z Panor. in .c. querelam. s. de elec. faciūt que
habentur in .c. p. principale z in .c. cuncta p mundū. viij.
q. ij. z ita in simili idem dicendūz erit de alijs supremis
picipibus p ea que habent i. l. hostes per Bar. ff. de capt.

z postl. re. in .l. infamem. ff. de pub. iudi. in .l. i. s. de qua-
re p Ange. ff. de postul. in .c. per venerabile. j. qui fil. sint le-
gi. in .c. cum te. s. u. i. z i. c. que in ecclesiarijs. s. de consi. z
faciūt que habentur p Panor. z alios in .c. uenissent. s.
de iudic. p Li. in .l. vnica. C. ne qs in sua ca vbi cocludatur
istos supmos picipes posse ēē iudices in facto pprio qz ca-
rēt suspiciōe. z iō hētis inferre qz cociliū vniuersale nō pt
recusari z est gl. ca recta. xxiij. q. i. notat p. d. Anto. z Pa-
nor. i. c. i. z ita pōt saluari gl. ibi. s. de iudi. ¶ Sed qd de car-
dinalibus z dicite qz recusari nō pōt. ita Jo. an. z post eūz
do. An. in .c. ad petitionē. j. de accusa. si sit legatus z vidi-
mus. c. nouit. vbi ponit Imo. s. e. notat. Spe. in ti. i. s. sup-
est xfi. cardinalis. ¶ Sed qd de sinodo glo. in .c. i. s. de iud.
visa ē velle qz nō possit accusari. In pñiū est cōis opi. ibi p
ea qz habēt in .c. l. ex suscepto. s. de foro cōpe. in .c. in singu-
lis. j. de sta. mo. in .cle. pastoralis. vers. pifana ciuitas. d. re
iudi. in .c. cū. R. canonicus. s. de of. dele. z pēpue si tota sit
suspecta. vt. d. s. pifana ciuitas cū pallea. vt capitales sint
suspecti. c. qz suspecti. iij. q. v. c. fi. s. de pcura. z ibi habet.
¶ Et idē dicendū ē de ciuitate. d. s. pifana idē de collegio
d. c. l. ex suscepto. Si tñ aliqui essent suspecti z nō oēs vel
nō corporales nō posset recusari tota ciuitas nec totū col-
legiū. sed tñ recusabunt vt collegio non intersint suspecti
ita. d. Anto. in .c. i. s. de iudi. Et sequit Panor. z ideo dixit
Panor. in .c. cām. el. ij. s. de offi. dele. qz si aliquis scholaris
haberet particulare inimitia cū aliquo doctore collegij
z est ingressus examē i illo collegio potest recusare ne ille
doctor suspectus intersit suo examini. item plures sint da-
ti delegati poterit vnus suspectus recusari l. z etiam nō sint
delegati vt collegiū. d. c. cām. z. c. fi. contra vnum. de offi. c.
dele. lib. vi. ¶ Sed nunquid propter suspiciōem pde-
cessoris in officio vel dignitate poterit successor recusari z
dicite qz si suspicio nascit ratione persōe predecessoris cū
iura personalia nō tascant in successores. c. quoniam ab-
bas. s. de off. dele. z ibi notat. ideo non poterit successor re-
cusari. ita Semi. in .c. iudex de of. dele. li. vi. imo plus etiaz
pposita recusatione cōtra predecessorem si medio tempo-
re ille moriatur successor erit iudex nec nocebit pbatio. nec
pendentia recusationis. ita Semi. ibi pñime. Si autem re-
cusatio fuerit pposita ppter suspiciōe causataz intuitu di-
gnitatis vel subfit similis suspiciō l. z non pposita. z tunc
transibit in successorē qz annexa est suspicio dignitati nō p-
sone. d. c. quoniam abbas. z ita Bal. in .c. de causis. vij. col. s.
de offi. dele. S. qd de inquisitore an poterit recusare licz
sit extraordinarius quidam iudex vt dixi in glo. in verbo
cum iudice. z dicite qz sic vt ibi. imo si de necessitate iudex
cogere inquirere. puta ex forma statuti tamen posset recu-
sari. ita Bal. hic in .iij. col. ¶ Sed quid de examinatore te-
stium z dicite qz l. z quandoqz sit iudex in aliquo quando-
que nudus minister vt voluit glo. in cle. i. in .prin. de offi.
dele. tamē indistincte pōt recusari. ita Auge. in .l. obserua-
dum. ff. de iudi. per glo. nota. in .s. z qz sepe in autentico.
de trien. z sem. Et ideo idē dicite de alijs executoribus qz i
aliquo possunt exequendo preiudicare in plus z minus.
dictū est in .c. nouit. s. eo. habet in .c. super questionum in
prin. z ibi Panor. s. de of. delega. ¶ Sed qd de arbitro z
dicite qz potest recusari. tex. ē in .d. l. non distinguemus. s.
cū quidā. z ita. d. Anto. in .c. quintauallis. in .xix. dñia. z ibi
Imo. in .vij. dñia. z Panor. in .v. s. de iureiur. hoc tamen b;
suspicio in arbitro qz non directo annullat pcessum s. dat
exceptionem doli. s. cum quidam sicut. z in simili videm^o
qz licz snia venalis sit ipo iure nulla. l. venales. C. quando
prouoc. nō est necesse. tamen secus est in arbitro. quia non
annullat ipso iure snia s. p exceptionem. l. ita demum. ff. s.
arb. Et ita Imo. hic in antepe. col. ¶ Sed quid de arbi-
tratore. d. Anto. vbi proxime tenet qz non potest recusari.
qz a persona non receditur. l. si quis arbitratur. ff. de verb.
ob. In pñiū tenent ibi Panor. z Imo. qz eadem ē rō vt
recedat in arbitratore que in arbitro. imo strictius obli-
gat ppromissūz in arbitrum factum qz i arbitratorem. l.

De Appellationibus

diem pferre. §. stari. ff. de arbi. Et si dicat immo propter hoc non recusatur arbitrator. qz si inqz arbitratu petitur reductio. d. c. quinquaginta. Et id cū habeat hoc remedium nō mix si aliud nō dat. respōdet qz hoc attēto nūqz haberet locū recusatio. qz si grauat quis pōt appellare. ergo cū hēret appellatiōis remediū nō deberet dari recusatio. ¶ S3 quid de assessore z dicite qz recusari pōt. c. statutu. §. assessore. z ibi notat de rescrip. li. vi. imo ppter psonaz assessoris suspectā si iudex esset imperitus posset recusari iudex. ita Panoz. in. c. i. §. de iudic. l. 3. d. Anto. ibi distinguat cōsiderando an cogat iudex sequi consiliū assessoris puta stante statuto z tunc possit recusari iudex ppter assessore. Nō tñ artat iudex eligere assessore de voluntate partiū dū modo nō suspectū eligat. ita Jo. an. z alij in. d. §. assessore z ita Inno. z post eū Bal. z Panoz. in. c. sup. qōnū. §. verū. §. de of. dele. l. 3. gl. ibi teneat pū quā sequit Inno. ¶ S3 quid de cōsultore z dicite qz potest recusari. ita Baldus in. d. c. sup. qōnū. z in. l. i. c. de rela. z id caute faciet iudex eligēdo de cōsensu partiū cōsultore. z illis citatis d3 eligere. Bal. in. d. l. i. z facit tex. in. d. §. verū. ¶ S3 qd d tabellio ne qui scribit acta z dicite qz pōt recusari. ita Bal. in. d. l. i. z in. d. c. sup. questionū. in. y. col. z facit glo. in. d. §. z qd sepe. ¶ Et facite p illā gl. regulā qz oīs psona que h3 iteruenire in iudicio tāqz media pōt recusari iusta cā suspiciōis suadente. z faciūt notata p Bal. in. d. c. sup. qōnū. z per Ange. in. d. l. obseruati. tamē vbi tabellio recusatur non requiritur qz pbetur cā suspiciōis. sed tantū sufficit iuramentum. ita Bal. in. d. c. super questionū. Et generaliter dicit Be. de ancha. in consilio. ccl. vj. qz an cōsultor tabellio z si miles possint recusari z ex qua cā relinquat arbitrio iudicis. z incipit. d. cōsiliū i xpi noie z c. subtilit z ad plenū. Et Calda. in rubrica de appellationibus cōsi. vij. ¶ Quarta est questio qualiter in recusatione procedatur z dicite vt dixi in textualibus. ¶ Quinta est qd que snia dicat lapsus cā suspiciōis an diffinitua an interlocutoria. Et dicite qz est interlocutoria vt voluit Archi. z Jo. an. i. d. c. iudex. faciūt notata in. l. arbitro. ff. qui satisfda. cog. z sic h3 hēc sententia finiat iurisdictionē arbitroz in cā suspiciōis electoz tñ ex quo nō finit negociū principale d3 interlocutoria z satis dictū est in. c. pcedēti. ¶ Sexta est qd quid si ab hac sententia arbitroz fuerit appellatū an pen. ap. iudex pcedet in principali z sensu hic Inno. in. fi. col. z clare i. d. c. iudex qz si pcesserit iudex in principali ad vltiora ex quo pendet appellatio z snia illa censet interlocutoria qz illo cāu erit in pendēti validitas pcessus sicut z qñ appellat ab interlocutoria regulariter si iudex procedat vltiora pē. ap. stat processus in pendēti. qz si pronuciabif bñ appellatū nullus erit pcessus si male valebit. c. nō solum. eo. tit. li. vj. ideo ita in simili si pronuciabif bene appellatum pcessus gestus per iudicem recusatum pronuciata recusatione legitima pen. ap. erit aliquis. si autem pronuciabitur male appellatum erit nullus. z illa appellatio a iudice recusato non d3 interponi nec psequi eā pōt ipse sed sola pars. ita Semi. in. d. c. iudex. ¶ Septima z vltima est questio quis sit effectus recusationis. z dicite qz ea pronuciata iusta clarus est effectus qz extinguit iurisdictionē iudicis preterquā in delegato ad remittendum ad superiores in ordinario ad remittendū vel alteri delegādum vt sup dictū est in pzo intellectu glo. in verbo recusatoris. S3 pūctus stat quid pposita recusatione ante pnunciationē an extinguet iurisdictionē recusati an suspendet z sic an si pposita recusatione iudex procedat ad vltiora in principali an processus erit nullus ipso iure. Inno. hic dicit qñ meminit se legisse qz processus sit nullus ipso iure. Et hac opi. tenet hic Card. tenet Ange. in. l. qz poterat. ff. ad trebeli. tenet Inno. in. c. insinuante. §. de of. dele. Ange. in. l. quidā cōsulebat. ff. de re iudi. z Specu. in. ti. de recu. iud. §. quod autem in fi. d. Anto. in. c. accedens. el primo. §. vt lit. non cōte. Oldra. consil. c. lviij. Ange. consil. c. viij. z i. l. peritissimi. C. de iudic. tenet glo. in. c. quoniam §. in verbo

recusationes. §. de probationibus. Bal. z Sali. in. l. i. c. si qua predi. po. idem tenent antequam eligantur arbitri suspiciōis nisi lex vel statutū trās erret illico p recusatiōez iurisdictionē in alium. z ita intelligūt. d. l. i. z facit tex. in. l. non distinguemus. §. cum quidam. ff. de arbi. vbi p exceptionem annullatur snia arbitri suspecti. ergo ita in iudice l. i. ff. de arb. z ille tex. ponit nos in claro quādo arbiter est recusatus suspectus. ita Ange. de aretio in rubrica. ff. co. i. tertia col. ¶ Secūdo facit tex. in. c. super questionum in fi. §. de of. dele. vbi dixit tex. qz si suspectus iudex noluerit admittere recusationē qz pōt appellari z gesta pen. ap. reuocabunt in viaz attentati. §. si nō fuisset appellatū gesta valerēt. z sic pcessus recusati nō est nullus. cōtrariam opi. tenuit glo. y. q. vj. c. quoties. z dicit hic Host. se audiuisse ab Inno. qz hec opi. ē vera. z tenet eā Host. Et trāsit Jo. an. z et Host. in summa in ti. de iud. dele. §. quis sit effectus circa principii. z tenet Bar. in. d. l. qz poterat. z ibi Inno. z in. d. l. quidā cōsulebat. Adducēs tex. in. l. vnica. C. si quacūqz pzed. pot. vbi tex. vult qz recusato iudice statim iurisdictione ab eo auellit. §. pcessus p eū agitatus tanqz sine iurisdictione erit nullus. z cū Bar. trāsit Pan. de ca. cōsi. xxiij. qd incipit in xpi noie z circa pzi. Sali. in autem. offerat p illū tex. C. de lit. cōte. Semi. in. c. quoties. y. q. vi. Bal. in. c. olim. in. y. col. de excep. in. c. suspiciōis de of. dele. Card. hic puta fm Bal. hic negari nō pōt quin recusatio faciat iurisdictionem iudicis dubiam si facit dubiā §. pcessus suus nō v3. nā an oīa iudex d3 eē certū d3 sua iurisdictione. c. prudentia in pzi. §. de of. dele. l. quero. in fi. ff. de eo qui p tuto. l. h aut. z ibi habet. ff. ex quib. cau. in pos. ca. faciūt notata p Barto. in. l. multum. ff. de condi. z demō. Tercio adducit Inno. tex. in. c. iudex de offici. dele. lib. vj. vbi pposita recusatione iudex non potest delegare nisi de consensu ergo multominus ad vltiora procedere poterit. Et si volumus tenere istā opi. nō obstat fundamenta. Inno. Et primo. §. cū quidā qz l3 equipati sint arbitri z iudices. tamē non ex toto procedet equipatio vt notat in. d. l. i. c. de arbi. iuncta. l. miles. §. q iudicati. ff. de re iud. ¶ Et in proposito magis de facili annullat actus iudicis quam arbitri vt pbat tex. in. l. ita demum. ff. de arbi. iuncta. d. l. venales. C. quando prouoc. z est ratio. quia ad obseruationem sentētie arbitri agit ex stipulatione non autem ex ipsa sentētia l. i. c. de arb. secus in iudice. l. miles. §. pe. z fi. ff. de re iudi. Ita Panoz. in. c. ij. in. v. col. §. de arb. ideo si ageret ex sententia puta stante statuto attenta hac ratione secus esset. qz nō hēret locū. d. §. cū quidā. qz snia esset nulla. z faciūt notata p Bar. in. l. ij. C. vbi z apud quē in. l. quid ergo. §. ex cōpromisso. ff. de his qui not. in. l. l3 ista sit magna restrictio ad. d. §. cum quidā. ¶ Nō obstat tex. i. c. super qōnum. §. fi. qz l3 ibi dicat de appel. non tamen negat processum esse nullum. nam a snia nulla poterit appellari z reuocabunt attentata tanqz pen. ap. innouata. c. dilecto. j. c. z ibi videbimus. ¶ Si aut volumus tenere Inno. nō obstat tex. in. d. l. vnica quia soluit Inno. in. c. insinuante ad finem. §. de of. dele. qz ille est casus specialis. ideo ad consequentias non trahendus. z l3 Bar. dicat qz specialitas nō est in hoc s3 in eo qz ordinarius pōt recusari qui alias non poterat de iure ciuili. tamen quis retulit Bar. qz nō sit etiam spālē in hoc qz processus sit nullus cum non dēf cāus p eum eo excepto in quo processus sit nullus. z qz ille sit casus specialis voluit ibi Bal. z hic Inno. z in alio est spālīs qz pposita suspiciōe deuoluitur iurisdictione statim ad alium. nec itur ad arbitros prout regulariter in cāu suspitiōnis de iure canonico z de iure ciuili est spālīs qz recusato ordinario nō est vicarius suspectus z tamē vñ ē tribunal. Nō ob fundamētū Bal. qz ignorat iudex fundamētū sue iurisdictionis qz hoc ē falsū imo scit se eē iudicē. z id fecit in declaratoria iurisdictionis que reuocat iurisdictionē in dubiū processus ad vltiora nō ē nullus ipso iure p ea q habent in. c. super litteris. §. de rescrip. in. c. ij. per Innoc. §. de dila. per Bartolū. in. l. ij. ff. si quis in iuo voc. non ter.

ita erit in recusatioe proposita imputet sibi pars que non appellavit. d. c. sup. qonuz in fi. Non obstat. c. iudex. q. 2. immo facit p. opi. Inno. na. si ex toto expirasset iurisditio et de consensu recusatoris non posset subdellegare. c. significatibus. s. de offi. dele. ergo pcessus non erit nullus ex quo non caret iurisditioe. **L**appus in hoc articulo in. d. c. iudex que sequit hic Imo. ita distinguit et ista distinctionem amplectit Imo. in. d. l. quida consulebat. et Ludo. de roma in d. l. q. poterat. et in cons. clxxij. q. 8. incipit circa primu consultationis ar. et allegat. d. Mathe. s. matheylanis ita tenuisse in. c. insinuante de of. dele. Aut loquimur de iure civili. et tunc ex quo non est necessaria alia pbatio suspitionis statim dicat affecta iurisditio. et ideo non valet pcessus. ita loquatur opi. Bar. et Hosti. et ita voluit hic bal. et i. d. l. vnica. Aut loquimur de iure canonico et tunc futurus iudicabit euentus na. si recusatio pbatitur iniusta valebit pcessus si iusta non valebit. Et facit q. 2. bonu est ar. s. appellatioe ad recusatione. vt dixi in rubrica. s. idem erit q. in appellatioe ab interlocutoria. d. c. non solu. **B**al. hic de iure canonico ita distinguit aut pars allegat iudice suspectu et non expectato rriso recedit et valet pcessus q. ex quo non est enervata iurisditio ex toto non d. 3. recedere illicetiar. d. c. i. et ibi tex. s. de iudi. Aut exceptit de recusatioe et iudex rridit d. l. beradu ee. et tunc si recusatio e notoria n. v. pcessus. c. accedes el. s. vt lite non pte. aut non e notoria et tunc si deuotu e ad electione arbitroz ex quo traslata e iurisditio hui. articuli p. iudicialis in alios ne videat iurisditioe arbitroz ipedire non valebit pcessus. et faciunt que dixi in. c. vt nostru. s. eo. faciunt notata in. c. tu. s. de ordi. cog. Aut non est deuotu ad arbitros et tunc valeat pcessus nisi appelletur. et ita loquatur Inno. hic cum sequacibus. d. Anto. h. distinguit aut recusatio proponitur coram superiore prout quandoq. proponi potest. puta in casu. c. si contra vnum in fi. de of. dele. lib. vj. vt declarat hic Imo. q. n. vicarius recusat et recusatio proponit coram suo epo. et tunc ex quo ca. videt iam aduocata ad maius tribunal non valeat pcessus iudicis recusati p. ea q. dicta sunt vt i. c. vt nostru. aut causa recusationis est pposita coram ipso recusato. et tunc ex quo non e aduocata ad aliu et de iure canonico pedit ex futuro euentu veritas recusationis et iusticia ideo iterea v. pcessus. Imo. reprobat q. 2. p. tex. nostru. vbi indistincte ca. suspitionis e pponenda coram recusato. nec tex. in. c. si p. vnu. dicit ea. e. pponenda coram superiore s. p. b. d. a. Panoz. hic distinguit aut ppositu it recusatione et postea non coparuit ammodo et nullus fit pcessus aut coparuit post recusatione et valeat pcessus q. imputet sibi si non appellet. **L**ap. allegatioe. i. Bal. in. c. constitutis. in fi. s. de rescrip. tenet tñ q. vno casu snia siue pcessus iudicis suspecti annullat et non opposita exceptione puta in exceptioe inimicitaru capitaliu. nam ex quo illa amouet rectu iudiciu non potest dici istu ee iudice. c. for. s. ver. signi. et ideo snia reddid nulla. Anac. in consilio. ccc. xxvij. quod incipit in dei noie et. Ex facto pposito t. 3. in distincte q. exceptio inimiciaz d. 3. opponi alioquin valet pcessus. **N**o alienu hoc loco existimo querere de q. 2. ne. recusat iudex ordinaris. et pcedit cu adiucto cu non haberet necesse admittere adiuctu querit an eoz pcessus valeat. et v. dicendu q. sic p. tex. i. l. i. s. p. o. p. q. fals. tut. aucto. vbi gesta p duos tutores. alter v. alteru falsu valet et ascribit vero tutori. s. ita i. pposito iste pcessus valebit ex quo ordinarius erat iudex. S. rridetur q. ibi veritas et opi. siue intetio non d. dicebat. verus. n. tutor sciebat se v. tutor ee et per coseques se posse solu et insolidu auctorizare vt de iur. fur. l. filio. s. vltimo. de amministra. tuto. l. si plures in pri. et. c. si vnus ex pluribus tuto. l. i. q. ergo secum alium admisit hoc non facit ad solidandu actu proprium seu auctoritate quas p. sciebat vacillare sed in casu de quo agitur et in casu. c. cum super abbacia. vnus iudex admisit alium tanquam secu coefficientem actum et sine quo non credebatur actu posse expedire sicut nec vere poterat in cau presenti vt in aut. vt de iur. iudi. s. si vero. et in casu. c. cum

super abbacia non potuisset si verum fuisset q. 2. credebatur. vñ sicut in suma. iij. casus. p. mo. veritas cu opi. concordabat affirmatiue in. s. si p. o. p. q. 2. vt dictu est. s. verus tutor solus poterat auctoritate p. stare. et ita credebatur et sciebat i. ij. cau. i. c. cu sup. abbacia veritas a volutate discordabat. et ideo viciu et inducit in actu ar. ff. de reb. dub. l. i. ambiguo de acqui. here. l. si his ad que. et l. heres insti. i. ij. cau. i. in casu nro veritas cu opi. concordabat negatiue v. q. 2. recusat credebatur se solu non posse pcedere et ita veru erat. S. fuit error in mo adunctionis et ideo viciat actus vt. ff. de ap. l. si constat. vñ. n. comissa v. ca. vt epo. ideo non potuit per sui adunctione aliquid v. iurpare vt. C. de testa. l. eo. s. uita diu. alia. et. C. s. ex. et. ex. l. i. li. xij. Et ex ista distinctione causaliz apparet q. nulla e iter eos comunio. Secdo adducit na. ordinarius non pot. a se nudo consensu abdicare iurisditioe. l. legatus. ff. de of. p. s. g. iste pcedendo cu adiucto non v. renuicasse iurisditioe siue cu non possit et sic debet vale re eius pcessus. Sol. hic non annullat pcessus q. 2. iudex in aliquo sibi derogauerit. s. cu allegatio suspitionis et recusatio liget iudici manus vt. s. dictu est et non pot. pcedere si ne adiucto epo. autetia si vero. C. de iud. i. cu pcedat cu adiucto minus legitie dato siue quez non debuit admittere corruit pcessus. vel aliter l. 3. renuicare officio non possit iudex tñ in aliquo pot. derogare siue iurisditioe. puta pnuicia do se non ee iudice. c. significatibus de of. dele. **E**t si dica tur dato q. tacite hic v. pnuicare se non ee iudice tñ ex quo pot. sustineri pcessus vt ab ordinaris solo factus d. 3. sustineri vt notat in. c. cu ex officio. de prescrip. p. doc. p. legistas i. l. vnica. C. qui p. sua iurisd. et v. tacite reuocasse illa interlocutoria. Solutio cu ex mo pcededi apparebat q. non pcessit. vt hñs p. tates solus pcededi sed quasi habes p. tate cu adiucto non sumus in casu dubio sed claro. ideo non valet pcessus vt notat in. d. c. cu ex officio. et in. d. l. vnica. et p. hac conclusionem facit. c. cu sup. de of. dele. facit illud vulgare q. 2. pot. noli q. 2. volui adimplere nequill. multu. C. si q. alteri vel sibi. et ita **O**ldra. p. clxxij. q. 8. incipit tbema tale est.

Porro. In notorijs non admittitur appellatio. In dubijs aut ca. probabili coram iudice expressa admittit que d. 3. legitima reputari qua si non prosequitur iudex a quo in ca. pcedet. ite si prosequitur et non probat hec autem constitutio ad regulares extedit. Diuiditur in tres sicut tria hñd dicta. scda ibi excessu. tertia ibi iterum. **N**o ex tex. ibi cum euidentia rei q. factum dicitur ee notoriu ex euidentia rei. facit. c. euidentia. j. de accu. et notat Bal. in. l. i. C. de proba. in. l. i. ff. de here. insti. et ibi Imo. in. l. conuenticula. 3. C. de epi. et cler. in. l. vnica. C. de confes. notat Panoz. post. d. Anto. in. c. iij. loco. s. s. proba. et Jo. an. in addi. ad Specu. in ti. de proba. s. fi. ver. xij. **N**ota ex tex. ibi confessione q. ex confessione partis peccatum dicitur notoriu. intelligite facta confessione in iudicio et in forma iudicij. alias non faceret notoriu. et ita intelligit tex. in. c. si. j. de coha. cleri. et muli. Et ita gl. ij. q. i. s. q. do autem. facit quod notat glo. in. l. iubemus. C. de lib. ca. in. l. i. s. quod senatus. ff. de libe. agno. facit glo. in. l. voluit s. i. ff. de inter. ac. **N**ota ex tex. ibi aut alio legitimo modo q. etiam per legitimas p. bationes in iudicio factas dicitur factu notoriu. et ideo dixit glo. no. in. l. ad dictos. C. eo. q. manifeste conuictus et si non fit confessus non potest appellare ex quo probatio transit in notoriu. Et ita Bal. in. l. i. C. quorum ap. no. reci. Et Imo. in. l. creditor. s. ius. ff. eo. et sic iungendo ista tria alternative hic posita du modo factu ostet euidentiam rei p. sessione partis et legitimis p. bationibus clare habetis inferre q. non poterit appellari. et ita sonat tex. i. s. sunt quoru. ij. q. vi. et in. l. i. C. quoru appel. Sed plus vult tex. noster q. immo alteru ex istis sufficiat ad excludendu appellatioe vel factum ee notoriu euidentia rei. et i. hoc nemo dubitat nisi aliquo modo notoriu excusaretur prout voluit glo. et ibi Innocen. in. c. i. de offi. dele. li. vi. et Bal. in. l. i. C. quorum apel. vel q. factum constat ex confessione partis tantum de quo

De Appellationibus

videbimus in glo. vel q per legitimā pbationē factū trā
fuit in notoriū. et hoc ante cōclusum in cā cē non pōt. c. si
gnificauerūt. et ibi glo. in verbo liquere. s. d. test. altero ex
istis interueniente ipeditur appellatio qd p3 ex tex. dum
vitur alternatiua circa ista. c. inter ceteras. s. de rescrip. l. si
is qui ducenta. s. vtrū. ff. de reb. dub. Hoc pcedit sine cau
sa. expressa aut cā a tali notorio bene appellat. Ita Lud. i
cōsilio. c. cxxxiij. incipiente omnipotētis dei et c. in pposita
cōsultatione. ter. et gl. in c. romana. s. fin autem. eo. lib. vj.
¶ Nō ex ter. abi iniquitatis q appellatio dī remediū op
pressorū. et iō non debet esse ad iuuamen iniquitatis. c. ad
nostrā et c. suggestū. s. eo. ¶ Nō ex ter. abi si aduersariū
q a contrario videtur innuere iste ter. q si iudex procedat
ex officio parte ab eo appellante non possit ei terminum
presigere ad prosequendum appellationē. sed tamen pos
sit hoc facere quando pars habet aduersarium. Sed ne
resulset absonus intellectus dic q hic non est sumendum
ar. a contrario sensu iuxta ea que habentur in c. cum apo
stolica. j. de his que fi. a p3ela. in l. i. c. de condi. in fert. naz
indistincte iudex pōt appellanti terminum ad prose
quendum presigere siue procedat ex officio siue ad instā
tiam alterius. c. personas. et ibi dñi in c. cum sit. s. eodem.
¶ Nō ex ter. in versi. ceterū q regulares nō possunt supe
riores suos reculare nec etiā ab eis appellare. Intellegite
quādo fm regulare obseruantia corrigunt. vt sonat ter.
Et vidimus in c. ad nostrā. s. eo. vel etiā si iudicialiter cor
rigant. nā l3 fm Hostiē. hic circa regula res correptiones
totalis ordo iudicij nō sit seruandus. c. qualiter et quādo
el grāde i. fi. j. de accusa. tam iudicialiter pcedi dī vbi. et
ideo tali casu a correptione regulari nō poterit appellari p
regulā nec superior reculari poterit. ita est h casus fm aliū
intellectū cui littera nō applaudet. et isto casu d3 restringi
vt non possint superiores reculari nec ab eis appellari p
regulares. nisi modū excedant. faciunt que vidimus in c.
ad nostrā. et in simili in c. nouit. s. eo. ¶ Glo. in verbo cō
fessione in fi. habetis ex glo. tres modos ex quibus colligi
tur factus notoriū de quibus per. d. Anto. in c. vestra. j. d
cobabi. cleri. et mul. a. rxx. col. vj. q3 ad. xlii. col. Et per Salic.
ce. in l. ea quide3. c. de accusa. ¶ Aliud habetis ex glo. q
confessus in criminalibus nō excludit ab appellatiōe nisi
fuerit etiā conuictus concordat glo. ij. q. vj. c. quicunq3. et
in l. ij. c. quoz ap. in l. creditor. s. iussus. ff. eo. vos tamen
primo facite casus claros. aut est quis conuictus et confes
sus sponte delictū et condemnatus. et tūc non pōt appella
re. d. l. ij. et s. sunt quozum. ij. q. vj. aut est tantum conuictus
et tūc pōt appellare nisi conuictio transeat in notoriū vt
dñi sup ter. in verbo legitimo. aut ē confessus tantum. et
tūc glo. s. allegare tenent q possit appellare. Et tenet Bar.
to. in d. s. iussus. et Bal. et aliquid Bar. i. d. l. ij. et ibi Salic.
Et tenet De. de ancha. in c. romana. s. fin autē. c. ii. lib. vj.
contrariū tenet glo. in d. s. fin autē. et ibi videtur ter. bo
nus dum alternatiue loquit et est bonus ter. hic ponderā
do alternatiua. nec est bonus intellectus glo. nostre q hic
loquatur in correptione extra ordinē facta. naz loquit ge
neraliter in hoc principio versiculi huius. s. porro. et pro
bac opi. facit ter. in simili in c. p tuas. s. de pb. et et. l. gene
raliter. c. de nō nūme. pecu. Archi. in d. s. fin autē. et Bal.
in additio. ad Specu. e. ti. versi. appellatio dicit q si cōtra
cōfessionē suā reus appellat nulla iusta cā reuocādi cōfes
sionē expressa nec se ab ea excusat q tūc iudex a quo nō te
net deferre appellatiōi. Et iō si medio tpe vult exequi sen
tentiā pōt. et ita intelligit q notat Bal. in d. l. ij. dum vult q
pen. ap. iudex pōt exequi. et ē bonus ter. in d. s. fin autē. Et
durabit iurisdictio iudicis a quo in obseruantia donec per
iudicē ad quē inhibeat ne pcedat qd d3 facere iudex ad
quē recepta appellatione et cepto cognoscere de excusatio
ne aduersus cōfessionē. d. s. fin autē. Si vero pars appel
lat expressa cā reuocandi cōfessionē. puta q3 p errore vel
etiā q3 nō sponte s3 terrore tormētorum et illo casu iudex
a quo tenet deferre appellatiōi et iudex ad quē tenet reci

pere appellationē sicut legitimā. Et ita glo. in d. s. fin autē
in ver. mādaf. et ita pōt intelligi ter. in l. fi. c. de erro. a d
uoc. p quē mouebat Bar. et in l. si quis iusurā. quā notat
ibi Bal. c. s. reb. cred. et que nō. p Bar. i. d. s. iussus De h
et per. d. Anto. in c. vestra. de coha. cle. et mul. Bal. in l. mi
noribus. c. de his quib. vt in dig. et ita cōcludit hic Imo.
et Panor. l3. d. Ant. hic aliter distinguat faciēdo differen
tia inter ius civile et canonicū vt infra dicā. voluit tñ Bal.
in l. a pcedente. c. de dila. q in tantū presumat cōtra illū q
cōfessus est crimen q si petat terminū ad excusandū p3ef
sionē suā q iudex nō tenet illū terminū sibi dare. ¶ Et sic
habetis elicere ex predictis q l3 qñ appellat a diffinitua
non requirat expressio cāe glo. est in c. i. s. his que in ver
bo statuit. eo. ti. l. vj. in isto casu qñ diffinitua lata est pre
textu cōfessionis et appellat a tali diffinitua requirit ex
pressio cāe. Glo. est in d. s. fin autē. in ver. mādaf. et cū3
h transit ibi Semi. et trāsit Imo. in d. s. iussus. alio et ea u
singulari requit expressio cāe quādo a diffinitua appel
latur. s. quādo tertius appellat a diffinitua pro suo iure et
interesse. ita Bar. in l. a snia. ff. eo. et ibi Ange. de arc. in ij.
col. qui dicit q d3 aliquāter docere de interesse. Imo. et
Jo. an. in c. cū sup de re iudi. Dathefi. singulari. c. cxx. in
cipit nota regulā qua cauet. ¶ Facite ergo vobis regulaz
q cōfessio regulariter impedit appellationē quicquid hic
dicat glo. nostra. ¶ Fallit primo in cōfessione non sponte
emanata sed metu tormētōz. nā tūc nō ipeditur appel
latio. ter. est in d. l. ij. et ibi Bal. et ita notat h Panor. ¶ Se
cundo fallit respectu iudicis a quo q3 tūc nisi exprimat cā
per cōfessionē impeditur effectus appellatiōis donec nō
fuerit inhibitiū vt nō suspēdat iurisdictio iudicis a quo. d.
s. fin autē. et Bal. in d. l. ij. ¶ Tertio fallit i p3essione post
sniaz emanata q3 cōfessio talis nō impedit appellationē
in criminalibus. glo. est in l. non tñ. ff. eodē not. Imo. in
d. s. iussus et Bal. in c. fi. s. de confess. ¶ Quarto fallit in
iudicio civili q3 confessio emanata in iudicio civili impe
dit appellationē. ita Imo. in d. s. iussus. et Ly. in d. l. con
stitutiones. ff. eo. et bonus ter. pro eis per locū a spāl. in l.
ij. c. quoz ap. in Bar. in d. s. iussus dū generaliter lo
quit videt sentire p3iū et et in d. l. ij. et Bal. in d. l. ij. et est
bonus ter. in l. fi. c. de erro. aduo. et in d. l. si quis iusurā.
cū his q ibi notat Bal. c. de reb. cred. et iureiu. Et quecū
que varietates sint inter legistas Panor. hic firmat quidē
fit in civili quod in criminali. vt sicut nisi iustificet appel
latio exp3ione cāe confessionē reuocātis appellatio in cri
minali nō admittitur ita nec in civili. et ita cōtra vbi ad
mittit in criminali expressa cā admittit et in civili. ¶ Qui
to fallit in ficta confessione nā ficta cōfessio nō est eiusdē ro
boris cuius ē exp3a p ea q nōt Bar. i. l. eius q delatore. ff.
de iure fil. Et iō sicut aduersus fictionē iuris nō admittit
pbatio et ex p3essione p3is glo. est in l. siue possidetis. et ibi
nō. c. de pba. faciūt notata i. l. vnica. s. i. c. de re. vxo. act. et
in s. accedit. gita aduersus p3essionē fictā ex quo nascit fi
ctiōe iuris sicut nō admittit pbatio nō admittit appella
tio tanq3 h notoriū iuris. tñ in p3iū cōcludit Imo. in d. s.
iussus. et Li. in d. l. i. c. quoz ap. q sicut in vera cōfessione
non impedit appellatio ita nec in ficta. Et faciūt notata i
cle. si ante. de dolo et cotu. et ideo in casu. c. fi. s. de iuramen.
calum. c. ij. de confes. lib. vj. vbi iura inducunt fictam con
fessionem non videtur sublata appellatio sicut nec in ve
ra confessione. et faciūt nō. p glo. in ver. rōnabili. in l. ij.
s. qd si actor. c. s. iura. calū. faciūt in simili notata in l. qui
ad certū. ff. loca. in l. filio quē. ff. de lib. et posthu. Ita Lin.
in d. s. q si actor. De. de ancha. et Semi. in d. c. ij. de con
fes. ¶ Materia ista quotidiana ē et ideo pro eiusdē mate
rie declaratione ex mente. d. Anto. hic et Ange. de arc. i. d.
s. iussus. facio duo p3ipalia mēbra. et primo quid iur sit
de iure civili. Secundo qd iur sit de iure canonico. Ad p3i
mū rōdeo q aut loquimur i p3ictis plene et cōfessis spon
te i iudicio et tales nō possunt appellare i quibuscūq3 cau
sas tā civilibus q3 criminalib3. vt. d. l. ij. et d. l. abstinendū3

et hoc tenet glo. in d. l. ij. qd sequit Di. et Bar. in d. s. iussus
et est cōis snia. De. tñ vt refert Li. in d. l. ij. tenet prius vñ
q illa. l. ij. habeat simpliciter locū in illis quinqz casibus
tñ nec aliquo modo extēdenda tanquā odiosa et exorbi-
tans et hoc tenet ibi Li. et Ja. bu. s. cōiter vt dixi snia glo
satorz tenet quā sequit Imo. in l. creditor. s. iussus. ff. eo.
et ibidē. d. Mathe. de mathefellanis. qm̄ imo. d. l. ij. est sa-
uorabilis et equissima inquantū denegat p̄fessis et ē cōi-
ctis facultatez appellādi vt in de late delicta puniant. Est
enī vebemētissia p̄sumptio talē frustratorie et differendi
cā appellat. cōstat at valde expedire reipublice delicta pu-
niri. vt. l. si a reo. s. si. cū fin. i. ff. de fideius. l. ita vulneratus
ff. ad. l. aquilam et appellationes frustratorias non de-
bere admitti. vt in. c. cum appellationibus cō. in. vi.
Itē p hoc facit qd notat glo. et clarius. per doctores. in. l.
si quis in tantā. C. vii. vbi dicūt leges tractātes de odio
rōnabili siue p̄ pena rōnabili posse extendi per idēptitatē
rōnis in. c. i. s. de dolo contu. Pro hoc tu adducas qd nōt.
Li. Bal. Ange. et Sali. in. l. quicunqz. C. de seruis fugiti-
uis. et Di. et Bar. in. l. i. ff. de ver. si. Et pro hoc facit. l. si q
pena eo. ti. fm̄ vnū intellectum. et l. cum reis. C. de penis
que plane p̄cedit interdicēdo eā in cōfessis et conuictis.
Et istud vos teneatis l. Bal. et Sali. in. d. l. ij. videant vel
le cōcordare opi. Tu p hoc et adducas casuz in. d. l. absti-
nēdū que loqutur in alijs casibus qz in illis quinqz de qui-
bus loqf. d. l. ij. Aliquādo loquimur in cōfesso tñ et nullo
modo cōuicto vel in cōfesso et cōuicto per p̄bationes semi-
plenas vel nō euidenter claras. et tūc talis pōt appellare vt
in hac glo. nisi in gbuldā grauissimis criminibus. vt habe-
tur maxime per Sali. in. l. i. C. de raptu virginū. et in. l. i. C.
de falsa mone. ibi Sali. in. l. constitutiones. ff. eo. et iudex a
quo tenet tali appellatōi deferre tā in ciuilibus qz in cri-
minibus p. d. l. ij. et d. l. abstinendū a p̄rio sensu. et p. l. si.
C. de erro. aduoca. Ange. de arctio. in. l. nō tñ. ff. e. Ange.
in. l. si debitori. ff. de iudi. quod est verū fm̄ dictū. d. Ma-
the. nisi talis confessus acquieuerit snie contra eum late.
tunc enim nō posset appellari. ar. l. ad solutiōē. C. de re iu-
di. cum ibi nō. facit. l. generaliter. s. siue autē illatum. C. de
iureiu. vñ de si debitor meus veniat ad iudiciū et ad mei
instantiam confessus est debitum et sponte suscepit prece-
ptū de soluēdo et faciat qd hoc expresse appareat in actis
non poterit postea etiam infra. x. dies a tali precepto ap-
pellare. Similiter si post li. conte. reus est confessus et in se
sponte recepit sniam diffinitiuā nō poterit appellare. fa-
tetur tamē qd in dubio l. reus confiteatur se esse debitore.
et tacuerit quando deinde preceptum vel sententia ema-
nauerit contra eum tamē nō p̄sumit fuisse conuictus. et
snie acquiescē cū de eius p̄iudicio tractat. vt. l. si iussu. s. in-
uitus cū ibi nō. per glo. et Bar. s. de p̄cura. et p. Di. i. regu-
la qui tacet in. vj. habet in. c. nōne de p̄sump. p. Bar. late i.
l. que dotis. ff. solū. matri. et iō infra. x. dies poterit appella-
re tam a dicta snia quam etiā a p̄cepto vt hac glo. et l. si pe-
cuniā. C. de re iudi. Aduertendum tamen qd omnia iura
que dicunt appellationem cōfessi et conuicti nō debere re-
cipi procedūt habito respectu ad iudicem a quo qz iudex
a quo non tenet deferre appellationi quinimo appella-
tione non obstante potest exequi suam sententiam. Si tñ
videretur sibi appellationem predictam habere probabi-
lem et verisimile cām appellandi honeste faceret ei defer-
re et supsedere in executiōe l. ad hoc nō teneat. vt. d. l. ij. et
l. non quicquid. ff. de iudi. Tu allega optimū tex. et quod
ibi notatur in. l. i. in fi. ff. de questio. Sed tunc queritur.
petitur a reo centum ex causa depositi. reus autem fuit cō-
uictus et confessus depositum. et lata fuit diffinitiuā con-
tra eum. Ipse autem appellauit hac causa expressa. quia
dicit se soluisse dicta centum vel sibi pactum fuisse factum
de non petēdo vtrū iudex a quo teneatur deferre huic ap-
pellationi. Et videtur qd nō. per ea que dicta sunt. ius enī
euidenter p̄sumit cōtra talem qui appellat et has exce-
ptiones opponit cā differēdi. Et hoc videtur fuisse de me

te Specu. in ti. de confes. s. si. versi. sed nunquid cōfessus:
sed iudex ad quē bene poterit et d. recipere dictā appella-
tione si ante oia saltē sumarie reus faciat sibi fides semiple-
nā de talibus exceptiōibus ar. d. c. romana. s. si autē post
sniam et qd ibi per glo. et ex. in. l. i. cū ibi notatis. C. quo-
rum appel. et dixi in. l. ex cōsensu. s. si. s. eo. ¶ Nunc scdo
principaliter ē videndū an de iure canonico cōfessus pos-
sit appellare dic fm̄. d. Mathe. aut loquimur in plene conui-
cto et cōfesso et in hoc concordant leges et canones. vt. d.
l. ij. et nō. glo. in. d. s. si aut post sniaz. aut loquimur in cō-
fesso tantū vel conuicto tñ ita q res sit clara et p̄bationes
possint transire in notoriū vt declarauit textualibus et tūc
aut loquimur in casibus criminalib⁹ vel ciuilibus in qui-
bus tractatur de correctione criminū. et tūc iudex a quo nō
tenetur deferre appellatōi. vt est tex. hic. et d. s. si autem
post sententiā. vbi ē alternatiua appellatio tñ in se est vali-
da. et potest iudex ad quē eā recipere si videbit dictā ap-
pellationē habere p̄babilē cām appellādi. vt vult gl. i. ver-
bo mandef. i. d. s. si aut post sniaz. Et aduertat qd iudex
ad quē an oia d. recipere sumarie semiplenas p̄batiōes su-
per causis grauaminū huius cōfessi et cōdemnati. vt si al-
leget metū tormētōz vel erroz iuris verisimile. vt habet
in. d. s. post sniaz. Illud aut qd dixi iudicem a quo non te-
neri deferre huic appellatōi est verū nisi appellans expri-
mat probabile cām et verisimile qz tūc iudex a quo defert
vt habetur in. d. s. si aut post sniam. et si non defert ma-
lefacit et puniri posset pena qua solent puniri iudices ap-
pellationibus non deferentes. de qua habet in. l. quoniam
iudices. C. eo. et vidimus in. c. de priore. s. eo. ti. per talem
tamē appellationē etiam in qua est expressa cā rōnabilis
postquā iudex a quo non detulit nō dicit adhuc esse reci-
sa snia. imo durat eius virtus et tenebit executio sententie
facta a iudice a quo ante inhibitionē sibi factā legitime p
iudicē ad quē. nec d. retractari talis executio iā facta. nisi
prius sit obtēptū in appellatiōe vt in. c. nō solū d. ap. i. vi.
postqz tñ est obtēptū i appellatiōe declarabit pp hoc oēs
actus factos p iudicē a quo post appellatiōē interposi-
tā fuisse nullos ipso iure vt. c. p. tuas d. sen. exco. et in. c. l. e.
ti. li. vj. et in. l. i. ff. nil nō. appel. pen. ¶ Et aduertendū est
qd tale ius canonicū seruari d. nō solū in foro spiritali. s.
et tpali in terris ecclesie vt supra de appel. c. si duobus. et
nō. in regula peccatū in. vi. et eo. li. c. ij. de arbi. vñ de in ter-
ris ecclesie si damnati ad mortem a iudicibus secularibus
qui legitime in iudicio sūt confessi l. non ēt conuicti si ap-
pellat a snia diffinitiuā cōtra eos lata nō tenet iudex a quo
tali appellationi deferre sed exequi et facere eos mori ni-
si cā rōnabilis et verisimilis in appellatiōe exprimitur.
vt dictū ē. ¶ Itē aduertendū est qd hoc ius canonicū forte
fuit cā ppter quā i ducta v̄ p̄suetudo generalis fere p oēs
ptes qd i effectu i cāis criminalibus appellari nō pōt qm̄ vt
plurimū pferunt snie cōfessos i iudicio et l. sepius con-
fessi sint metu tormētōz. De hoc tñ liquere nō p̄ iudicia-
liter. s. hec p̄suetudo ē expresse i ius civile qd exigit eos fo-
re cōfessos et ēt conuictos. ¶ Et ex p̄dictis inferi qd si confes-
sus in iudicio se occidisse hominē in terris ecclesie et dam-
natus ad mortē appellauerit et anteqz iudex ad quē in-
hibeat fuit decapitatus et postea contingat obtineri in ap-
pellatione qz confessio facta fuit metu tormētōz vel qz p̄-
batū ē p̄fessionē fuisse falsam declarabit ppter hoc execu-
tione prius factam nullam ipso iure. et sic censetur tales
fuisse mortuū hoīem integre fame et testamentū suūz vali-
dū remanebit iuxta. l. si quis filio. s. irritum. et. s. bi qui. s.
de iniur. testa. nec bona sua cōfiscata remanebūt iuxta no-
tata in. d. autētica bona dāmnatoz. C. de sen. pas. ar. d. c. p.
tuas et. c. l. s. mors illata tolli non p̄t. vt. l. si quis prouoca-
tione. C. e. pp qd iudex a quo d. puniri de iniusticia. et fu-
it in dolo vel in culpa iuxta. l. i. in principio. ff. eo. et l. in le-
ge. s. ad. l. iul. de vi. quod nota. tamen in his casibus vbi
executiō ē irreuocabilis melius est ab executiōe abstinere
per notata in simili in de. i. ibi Imo. de re iudi. et que po-

De Appellationibus

huius in c. ex rōne in finali col. ij. ¶ Quero qñ dicat iusta
cā vel verisimilis ppter quā iudex a quo teneat oīo defer
re appellatōi interposita a p̄fesso z cōdemnato i cā crimina
li rñdeo s̄z. d. Mathieu. clarius loquēdo quā glo. i. d. s̄. fin
autē post sniaz. q̄ cā pōt eē p̄rio qñ allegat error cui dēs
vt puta si q̄s ē p̄fessus se occidisse ticiū credēs eū mortuū
ex vulnere qd ei itulit z ē paratus in p̄tenti sūmarie fidē
facere saltē semiplenā iudici a quo q̄dictus titius viuit p
quo facit. l. i. s̄. fi. s̄. de questi. z. l. i. de n̄eratus in fi. s̄. ad. l.
acquil. z. l. q̄ seruū. s̄. de interrog. act. ¶ Secōdo si allegat se
positū ad torturā nullis p̄cedētib⁹ i dīcīs saltē legitimis
z iō p̄fessione postea secuta cū tormētis sibi nō p̄iudicaret
l. p̄. z. ibi nōt. p̄ glo. z. Bar. ff. s̄. questi. tūc. n. si iudex a quo
perpedit i dīcia nō fuisse legitima vel saltē sup̄ hoc eē p̄
babile dubiū teneat i dubio deferre appellatōi. ¶ Tercio
si allegat metu tormentorū se fuisse cōfessus z suā confessio
nē in dubio metu ratificasse. tūc. n. si iudex a quo scit hoc
esse vel probabiliter dubitat vt q̄ a p̄decessore suo fuit
tortus z coram eo postea cōfessus vel dubitat ne nimis ci
to post torturā ad banchū iuris ductus fuerit ad ratificā
dum cōtra. l. i. z. ij. z. q̄ ibi. Ja. de bu. z. doc. C. de custo. re.
tūc in dubio deferre teneat appellatōi faciunt que dixi
in. c. vt debitus. z. in. c. ad nostram. s̄. eo. alias autem si iu
dex a quo scit causā allegatā fore falsā vt q̄ sibi bene cō
stat z in actis apparent iudicia sufficientia p̄cessisse z se
moderate malefactorē tortisse z p̄fessionē esse sp̄ote factā
z nō metu tormentorū z cōgrua quiete z dilatiōe interue
niente nō teneat de iure nec d̄z deferre appellatōi. ¶ Ip̄s. n.
de facto suo vt actis suis certus eē d̄z. l. cū falsū. s̄. de acq̄.
bere. ¶ Secōdo casū qñ loquimur in causis mere civilibus in
quibus de crimine non disputatur z tūc est dubiū. nā di
cunt quidam q̄ confessi z non conuicti possunt in distin
cte appellare ēt de iure canonico. nā standū est in hoc di
sp̄ositioni legū postq̄ ius canonicū aduersat legib⁹ tantū
in casis i quibus agitur ad correctionē criminū. vt hoc te
xtu nostro. z. d. s̄. fin autē post sniam. S̄z tñ cōter teneat cō
trariū q̄ idem est in causis civilib⁹ de iure canonico. z ita
tenet glo. in. d. s̄. fin autē post sniam. Et ita tenet Ange. lo
co p̄allegato. p̄rio q̄ ē eadē rō imo maior. nā si denega
tur appellatō in cā criminali vbi requirunt p̄batiōes cla
rissime. l. fi. C. de p̄ba. z tractat d̄ grauissimo p̄iudicio. s̄.
de p̄iuatione vite fortius denegari d̄z in causis civilibus
Itē p̄ hoc facit. d. s̄. fin autē post sniam ibi vel quo quis i
iure zc. itelligēdo large de quolibet negocio ēt civili in q̄
quis cōfessus est. item p̄ hoc facit ille met. s̄. ibi vel simi
libus zc. ¶ Et ex p̄dictis inferē q̄ sicut de iure canonico
non teneat iudex a quo deferre appellatōi interposita
p̄ vere cōfessus nisi cā rōnabilis exprimat. ita ēt eadē ra
tione idē erit dicendū in eo qui fide habet p̄ cōfesso vt ē
cōtūmā in nō iurando de calūnia z in rñdendo positio
nibus vt supra dictū est z in bānito ppter cōtūmāciā q̄ ex
forma statutorū habet p̄ cōfesso z p̄iudicio. Et h̄ videt satis
de mente Jo. an. in addi. ad Specu. de iura. calū. s̄. fi. x̄s̄.
s̄z nūquid taliter in addi. de quo. s̄. prime in quinta falle
tia. z p̄ hoc facit. d. s̄. fin autē post sniam ibi vel similibus.
z hoc exp̄sse voluit Bar. quē exp̄sse seq̄ Bal. i. l. i. de mū
C. de p̄cura. z tenet Ang. ff. eo. l. nō tñ. dic vt ibi. ¶ Vñ
tene menti q̄ l̄ cōfessus possit appellare vt in hac glo. nū
quā tñ audiet z sua appellatō deuoluet tā in civilib⁹ q̄z i
criminalibus nisi in ipsa appellatōe exp̄sserit cāz grava
minis z sigillatim l̄z appellet a diffinitia ar. d. s̄. fin autē
post sententiam. l̄z alias regulariter appellādo a diffi
nitua nō teneat q̄s exp̄mere cās grauaminis iuxta. l. iij.
s̄. fi. ff. de l̄z ab interlocutoria sic vt in cle. appellati. e. z dixi
s̄. in. c. vt debitus z ēt in hoc. s̄. de quo late p̄ Bar. in. l. ei⁹
ff. de ap. reci. Ita notabiliter dixit Bal. in. l. minoribus. C.
de his quibus vt indig. Sed Hosti. z Archi. in. d. s̄. fin at
post sniam dicūt cōtrariū q̄ ēt si sp̄onte confessus appel
let valet eius appellatō etiaz nulla cā inserta q̄z quo ad va
lozē z substantiaz appellatōis. quādo appellat a diffini

tiua nō ē necessaria insertio cāe vt. d. l. iij. s̄. fi. z iō poterit p
sequi appellatōē corā iudice ad quē z corā eo allegare
errozē cōfessionis z p̄bare. corū tñ dictum cōter nō tene
tur vt p̄dixi. ¶ Sin autē querit an iudex a quo teneat de
ferre z tūc dic q̄ si simpliciter appellat nulla cā exp̄ssa nō
teneat deferre z poterit p̄cedere ad executionē donec p
iudicē ad quē fiat sibi inhibitiō q̄ fieri poterit cū p̄imū ce
perit cognoscere an appellatō sit recipiēda vt nō. vt. d. s̄.
fin autē post sniaz z. l. i. C. quo. ap. Et ita Bal. s̄z vbi in ap
pellatōe eēt exp̄ssa vna cā de q̄bus supra dixi. tūc iudex a
quo d̄z deferre ēt dato q̄ nulla sibi fiat inhibitiō. facit qd ha
bet in. d. l. fi. C. de erro. aduoc. Et iste ē intellectus. d. s̄. fin
autē post sniaz. z sic pōt saluari opi. Hosti. z Archi. q̄z quo
ad valorē appellatōis nō fuit necessaria insertio cāe. s̄z q̄
ad hoc vt iudex a quo teneat deferre ar. c. vt debitus. s̄. e.
Itam opinione ēt tenuit Bal. in addi. Spec. in tit. de ap
pellationibus in ver. appellans a diffinitua z de hoc per
Jo. an. in nouella in. d. s̄. fin autē post sententiam z cum
ista opi. transit Imo. in. d. s̄. iussus. quod credo verum tu
tamen vt euites dictā opinionē. Bal. in. d. l. in minoribus
de qua Imo. non facit mentionē. semper quando est con
fessus vel habitus p̄ confessio in tua appellatōe interpo
sita inferas cās grauaminis. z estratio sp̄alitatis q̄z ius mul
tū cōtra te p̄sumit q̄ tua appellatō nō sit frustratoria pro
pter confessionē p̄p̄iaz. vt supra dixi z in casibus in qui
bus in criminalibus licitū est appellare in illis siue appel
let p̄cipalis siue terti⁹ p̄ eo puta p̄iudicatus si iudex p̄cedat
ad executionē nō obstāt appellatōe poterit illi d̄ facto re
sistētia ip̄sū fieri z reus sibi de manibus de facto extra
hi. Ita Bal. in. l. ad dictos. C. de epi. audiē. Ange. de are.
in. l. nō tñ in. i. col. ff. e. z ibi dixit idē Ange. q̄z tertius ad
admittat ad appellādū in cā criminali p̄ cōiuncto nō tam
admittit ad p̄secutionē cāe cū in talibus criminalibus p̄
cura. nō admittat. l. p̄. s̄. ad crimē. ff. de pub. iudi. z ha
bet in. c. veniēs. j. de accusa. ¶ S̄z p̄ cōplemēto q̄ro post
Imo. z Panoz. hic. nūquid q̄ d̄z hic de p̄fessione habeat
locū ēt i herede vt p̄fessio testatoris ei p̄iudicet. Et dicite ex
mēte Jo. an. e. ti. i. addi. ad Spec. s̄. in q̄bus d̄z. s̄z nūquid q̄
sic Bal. i. l. i. C. ne ex delictis defictor. d. Anto. in repeti
ne. c. v̄ra. de choa. clerico. z mulie. ¶ Et iō inferē ad questio
nē q̄ si testator p̄fessus ē corā ep̄o se rapuisse. c. que intēdit
restituere q̄ illo cāu mortuo isto p̄fessio p̄iudicabit heredi
bus z cogent ad restitutionem rapine dato q̄ d̄ rapia ad
eos nihil peruenit. q̄z illo casu l̄z heres nō teneat ex deli
cto defuncti. nisi quātēus ad eū peruenit ex dilecto. l. i. C.
ne ex delictis defuncti. b̄etur i. c. fi. j. de sepul. tñ h̄ nō tñ cōue
nit ex delicto defuncti q̄stū ex civili obligatiōe nata ex quo
p̄fessus ē se debere z velle restituere vel q̄ restituat. z fa
ciūt q̄ habent in. c. q̄z q̄z. de v̄siris li. vj. Et in. l. cū p̄ quo.
p̄ Bal. p̄ illū tex. ff. de in ius voc. hec p̄cedūt in vera p̄fes
sione. ficta autē p̄fessio non p̄iudicat heredi nec alteri tertio
multo magis. ita Bar. in. l. ei⁹ qui delatorē p̄ illū tex. ff. de
iure fisci. Panoz. i. c. p̄ inquisitionē. s̄. de elec. Imo. in. c.
fi. quicquid ibi dicat Panoz. s̄. de iura. cal. nec ēt p̄iudici
cabit ficta cōfessio in alio iudicio. ter. ē in. l. ij. s̄. i. ff. de iu
re fil. quē ad hoc pōderat Bar. in. d. l. ei⁹. l̄z secus sit in ve
ra confessione. ita Jo. an. in. d. c. p̄ inquisitionē post Imo.
¶ Sed qd de confessione p̄cura. an confessio ei⁹ p̄iudici
cabit circa appellatōem domino. z concludit hic domi
nus Anto. q̄ nō l̄z factum p̄cura. p̄iudicat domino. per
ea que notant in. c. i. s̄. vt lit. nō conte. in. l. i. s̄. fi. p̄cura. ff.
si quis ius d̄i. nō obtr̄. tamē cū renūciare appellatōi non
possit p̄curator sine mandato sp̄ali per ea que habentur
p̄ Bal. in. l. fi. s̄. fi. C. de tempo. ap. Distinguit tamē Bal.
in. c. ex parte decani. supra de rescrip. ita per indirectū cō
fitendo nō poterit p̄iudicare d̄no in appellatōe l̄z in cō
trarium faciunt que nota Bal. in. d. c. ex parte decani. z q̄
habent in. l. si fideiussoz. s̄. que d̄. ff. man. In ficta autem
confessione p̄curato. clarum est q̄ illa non nocet domino.
ita Jo. an. z Panoz. in. d. c. per inquisitionem. ¶ Glo. in

verbo corā supioze in fi. habetis ex gl. an i cā appellatiōis
prosequēde debeat citari iudex a quo. Et dicite q. tex. ha-
betis magistralē theoricā faciente in. c. venerabilibus in
prin. 7. s. i. de sen. excō. li. vi. q. 2. aut iudex pcessit ex officio
7 tūc d. citari ipse iudex. alias nō valebūt acta. aut pcessit
ad instantiā partis 7 tūc aut appellās instat et vt iudex pu-
nias 7 tūc respectu cāe que d. iudicē dirigif vt punias d. 3
iudex citari. aut vero appellās instat solū sup appellatiōe
7 iudex a quo nō ē citādus. ex quo pcessit in cā ad instan-
tiā alterius bene poterit si volet assistere cāe appellatiōis
7 instruere appellatū 7 defendere suū pcessū p ea q. notat
Inno. in. c. de cetero. s. de trans. habet in. c. dilectus. el. i. 7
el. ij. s. de rescrip. 7 ita cōiter doc. h. 7 in. d. c. venerabilib.
Glo. in verbo defecerit in fi. an presumatur pro pces-
su iudicis vel ne habetur in. d. c. quoniā cōtra in. c. cum in
iure peritus per Innocē. maxime. s. de of. deleg. in. c. cum
bertoldus. per Inno. 7 alios. 7 in. c. cum inter. p. Jo. and.
Dosti. 7 Inno. s. de re iud. habūde per Albe. in autēti. si
quis in aliquo documento. C. de ed. p. Li. Bal. 7 Alberi.
in. l. emancipatus. 7 in. l. sicut. C. de fide instru. Glo. in
verbo has constitutiones. in fi. nō. perpetuo istā gl. q. for-
ma. c. sacro. nō h. locū iter regulares. q. ipsi possint excōi-
care illa forma omīssa suos regulares. 7 l. alij transcant
Panor. hoc intelligit verum si per regulares cōstitutiōes
appareat aliquā formam dari excōicationi q. tunc ea est
obseruanda cum videant recedere a forma. c. sacro 7 pro
glo. faciunt notata in. c. i. de sen. excō. lib. vi. tamen Inno.
hic intellexit tex. nostrum loqui de cōstitutione ista tantū
non de decre. sacro. quod patet per illa verba demonstra-
tiua has duas. 7 sunt due constitutiones in hac decre. vna
circa recusationē vsq. ad vesi. porro Alia circa appella-
tionem a x. si. porro vsq. ad vesi. ceterum. Et sit sensus q.
regulares non possūt recusare suos superiores nec ab eis
appellare si fm regularem obseruatiā distringāt vel vt
dixi in tex. fm Dostien. si iudicialiter superiore proceden-
te modū nō excesserit nō possunt nec eū recusare nec ap-
pellare faciunt que vidimus in. c. ad nostram. s. co. Et ille
intellectus Inno. est magis consonus littere.

Um causam. Hoc dicit fm Jo. an. Si iudex pces-
sione aduocati eadē die reuocata p lit. cōte. ha-
bere vult vel pcessū habitū a subdelegato sub
delegati ratū hēre ab eodē legatū appellat. b. d. C. Diui-
dit in duas. in p. io facti narratio. in scda p. uisio ibi mada-
mus quatenus. C. Nō p. io ex tex. ibi. sunt dilatiōes dila-
torie pponē. q. aduocatus p suas p. sessionē pōt p. iudici-
care in exceptiōibus dilatorijs ipsi parti si pars ex quo sci-
uit confessionē eā non reuocauit. Et faciunt que habent i
l. 3. si suscepit. ff. de iudi. in. c. inter monasteriū. s. ti. primo
qualitercunq. n. in principali pcedat videt renunciatuz
dilatorijs vt ibi. 7 aduocatus l. 3. nō efficiat vnquā dñs li-
tis p ea que habent in. l. i. s. i. ff. de postul. in. l. quisquis. C.
de postula. tñ sua cōfessio p. iudicat parti p. senti. l. i. C. de er-
ro. aduoc. vel etiā absenti si ex quo sciuit nō reuocauit. l. ij.
7 fi. C. de erro. aduoc. 7 hoc tex. 7 dicā in glo. ideo non mi-
rum si per cōfessionem aduocati p. iudicatur clientulo i di-
latorijs cū possit p. iudicari et in peremptorijs. C. Nota
ex tex. ibi reuocauit q. stante errore confessionis aduocati
pōt clientulus eius confessionē reuocare. 7 ponit pulchre
Bal. in. c. fi. s. de cōfess. Et l. 3. tex. exprimat confessionē fuisse
erroneā tamen signāter habetis ex tex. q. i ipso actu re-
uocationis non tenet clientulus exprimere q. ppter erro-
rē reuocet. Et sic habetis esse differentiam iter reuocatio-
nē cōfessiōis aduocati 7 reuocationē p. p. cōfessionis v. l.
procuratoris. q. in reuocanda confessione aduocati nō ē
necesse exprimere q. propter errorē reuocet multo minus
nec erit necesse probare errorē. secus ē circa reuocandam
propriam vel pcuratoris casu quo pcurator possit p. iudici-
dicare. q. tūc requiritur q. exprimat q. ppter errorē sit
reuocatio. l. error. C. s. iur. 7 fac. igno. 7 ibi nō. c. fi. 7 ibi nō

tatur. s. de cōfess. l. nō videt. ff. de cōfess. 7 et necesse est quan-
doq. pbare errorē vt i dictis iurib. C. Nō ex tex. ibi litē
cōtestatā q. ex cōfessiōe aduocati pōt lit. cōtesta. induci si a
parte nō reuocet. 7 si talis confessio respiciat p. iudici-
gocū vt hic. 7 faciunt notata in. c. vnico. s. de lit. cōtesta. in
c. cū ad sedē. s. de resti. spo. C. Nota ex tex. ibi dē lit. conte.
iunctis p. cōfessiōibus q. l. 3. p. exceptionē perēptoriā opposi-
tā nō inducat litis cōtestatio. c. fi. de lit. conte. li. vj. tñ si per
emptoria opponat 7 sup ea testes recipiant vt hic vel of-
ferat p. batio perēptorie i ducit lit. cōte. Ita Bal. hic q. di-
cit hoc esse singulare 7 pōt esse rō q. offerendo p. bationē
vel testes faciēdo examiari cū ista nō possint fieri nisi lit. cō-
te. vt valeat toto ti. s. vt lit. nō cōte. 7 ps in dubio nō v. el-
gere viā ad ipugnāda sua iudicia. l. iij. ff. de testa. mili. iō
per hos actus sequētes videt ps declarare rñsiones q. dñ
obicit pemptoria fecit aīo litē cōtestan di. glo. tñ in. d. c. fi.
dat aliū intellectū ad hūc tex. q. hic iō p. oppositionē pem-
ptorie inducat lit. cōte. q. ps non simpliciter opposuit ex-
ceptionē s. attigit negociū p. iudici- negādo narrata p-
ut narratur 7 petita fieri nō debere. Deinde perempto-
riā subijcere per que verba clarū est i duci lit. cōte. imo est
quottidiana practica. d. c. vnico. 7 ibi notat. 7 iste intelle-
ctus cōiter hic approbat l. 3. sit diuiniatiuus C. Nota ex tex.
itu. ibi fore credentes q. l. 3. iudex nō hēat p. pōsitū grauan-
di. q. somniat se iuste agere tñ permīssa ē appellatio etiā
ab interlocutoria. 7 sic hētis hic casū q. ab interlocutoria ap-
pellatur et si ex propopposito iudex nō grauet. sed re ipsa i
iusticiā faciat. dñ tñ ex productis corā eo de iniusticia ap-
pareat de. appellati. eo. ti. Et sic iō opi. iudicis appellatio-
nē nō excludit. q. in iure errabat. ita Panor. hic creden-
do per p. sessionē erroneā aduocati 7 reuocata litis conte-
stationē esse. C. Nota ex tex. ibi p. pcur. ipsoz q. ps cōfessio-
nē aduocati nō solū pōt reuocare p se ipsā sed etiā per
pcura. 7 sic habetis hic esse casum q. aduocatus nullo pa-
cto sit dñs litis nec instātie nec parē potestate h. in cā sic
pcura. nā si habere p. procuratore nō possent gesta p eū
p aliū pcur. fuocari ad litē generalr datū vt p. 3. h. l. si hōies
ff. m. a. C. Nō ex tex. ibi delegator suoz approbauit. q. sub
delegat. a delegato et p. iudici nō p. alteri subdelegare. fa-
cit tex. i. c. sup qōnuz. s. si x. s. de of. dele. imo plus vult h
tex. q. et nō possit ratū hēre pcessū gestū a subdelegato sub-
delegati ipe delegat. p. ius. Et sic hētis bonū tex. q. in iur-
isdictionalib. ratihabitio nō iustificat pcessū nulluz ex de-
fectu iurisditiōis. Et voluit Inno. in. c. prudētiā. in prin.
s. de offi. dele. habet in. l. 3. ff. de iudic. Et p. iudici est signā-
dus iste tex. cū loquatur in cardinali delegato. q. ex hoc ha-
betis q. l. 3. cardinales quando mittunt videant i dubio se
per eē legatū de latere. c. i. de offi. lega. lib. vj. 7 habent iur-
isdictionē ordinariam. c. ij. de offi. leg. li. vj. tanquam lega-
ti tñ si cōmittatur eis particularis cā in ea nō censentur or-
dinarij sed pot. delegati. 7 ita est tex. hic 7 pōt esse ratio
vel quia illa cōmissio fiebat in curia. 7 tunc non fiebat tan-
quam legato cum in curia non sint legati vel etiā pōt q.
fieret extra curiā ideo censentur delegati quia particulari-
ter illa cā est eis cōmissa. 7 sic non fungunt iurisditiōe vni-
uersali. sicut legati. 7 faciunt que dicā i gl. i. x. bo delegat. i
fi. imo forti. pbat iste tex. vnum nō. q. l. 3. legat. de latere cū
equiparet p. consuli. dicto. c. ij. de officio legati libro sexto.
Et p. consul possit delegare alteri. s. constituendo legatum
l. legatus. 7 toto titulo. ff. de officio p. consuli. Ita potest Car-
dinal. delegare alteri. 7 sic legatus p. consul potest alteri de-
legare. Et sic l. 3. legat. sit delegat. inferioris a p. iudici tñ
subdelegat. l. cum p. iudici. s. i. ff. s. iudic. Glo. est in dicta. l. le-
gatus habetur in. l. more. 7 in. l. 7 quia. ff. de iurif. omni. iur.
di. Ita Card. cum sit legatus delegare poterit. 7 suus de-
legat. alteri subdelegare ad instar p. consulum. ar. d. c. ij. 7
ita Panor. in. c. cum bertoldus. s. ti. p. i. tñ hoc nō pcedit
in particulari cā cardinali cōmissa q. ex quo eā non h. vt
legatus l. 3. possit tanquam delegatus p. iudici subdelega-
re ipsā cā tñ su. subdelegatus nō poterit alteri subdelega-

De Appellationibus

gare. qz hoc nō hz Cardinalis vt legatus ita tex. hic. ¶ **V**l-
tūmo notat delegatū ab inferiore a principe nō posse sub-
delegare delegatū aut a principe sic. l. a iudice. C. d. iudic.
¶ **G**lo. in verbo eadē dic. in fi. qz glo. attingit duo vnū
facite aliud expresse. vnū an clientulus possit reuocare cō-
fessionē aduocati scd̄ qn̄. ¶ **C**irca primū dicite latius aut
sit cōfessio clientulo p̄nte et nō p̄tradice et tūc nō pōt eaz
reuocare. l. i. C. de erro. aduo. nisi sicut cōfessionē propriā
et sic p̄textu erroris. l. error. C. de iur. et fac. igno. c. olim. j.
de cens. et d. c. fi. s. de cōfess. aut cōfitef clientulo p̄nte et con-
tradice et tūc nihil opatur confessio. s. de reuocatione
nō est tractandū. d. l. i. Aut sit clientulo absente cōfessio. Et
tūc aut qz primū scuit fecit actū per quē v̄ consensisse cō-
fessionē. puta in casu nostro confessio aduocati nō erat er-
ronea qz non vera s. erronea qz non tpe debito. confiteba-
tur. n. super peremptoria exceptione et ad lit. conte. indu-
cendā cū tēpus induciat ad dilatorias opponendas ef-
fet petitiū. Et ideo errabat aduocatus qz non debebat litē
contestari nec exceptionē peremptoriā attingere donec di-
latorie nō essent expeditē. et isto casu si clientulus postquā
scuit confessionē aduocati processit ad aliquē actū qui so-
let geri post lit. conte. videt facite confirmare confessionē
aduocati. et iō reuocare ammodo nō poterit. faciunt nota
ta in. c. fi. de iureiur. li. vi. aut postquā scuit qd̄ dixit et tūc va-
let reuocatio vt hic. ¶ **C**irca secundū quādo debeat reuo-
catio fieri. aut querimus de reuocatione fienda. vt de con-
fessionē aduocati et sic nō aliter docto de errore tacito nec
expresse vt dixi i. tex. et tūc vsqz ad tridū reuocare pote-
rit. d. l. fi. dūmodo p̄ aliquē actū p̄iudicialē nō videat cō-
sensisse. et ideo in casu nostro dicat eadē die reuocandū eē
nec procedendū in cā ad aliquē actū qui solet geri post li-
tē cōte. puta producēdos testes put hic videbatur p̄fessio
nem aduocati confirmare. Ita glo. hic nota. que cōter ap-
probat. aut vult confessionē reuocare nō vt aduocati con-
fessionē. sed etiā vt propriā. s. qz vult dicere de errore. et tūc
pōt perpetuo eā reprobare vel reuocare docendo de erro-
re. glo. ē. xxxv. q. ix. c. loci. verfi. his ita. quā ita intelligunt h̄
Danoz. et Imo. etiā in cā appellationis. l. fi. C. de erro. ad-
uoca. habet in. l. creditor. s. iussus ff. eo. ¶ **G**lo. in verbo
delegatus in fi. habetis p̄rio ex glo. quod dixi i. vltimo no-
ta. tex. et ē ratio quare delegatus a principe possit subdele-
gare et nō alij delegati inferiorū in p̄uilegiū ipsorū dele-
gatoz principis nā maiores sunt quocūqz ordinario in
illa cā. c. studuisti. s. de of. lega. ¶ **L**uz ergo eis competat ex
p̄uilegio et p̄uilegia nō sunt extēdēda regula. que a iu-
re de regu. iur. lib. vi. l. qd̄ vero p̄tra. ff. de legi. Ideo nō ex-
tendit ad delegatos inferiorū hoc p̄uilegiū. et p̄ hoc ha-
betis i. ferre rōnez ad tex. nostrū quare subdelegatus de-
legati a principe non hz ipse subdelegare. quia ex quo de-
legato principis est concessū hoc ex p̄uilegio nō egredi-
tur personā. et sic vt transeant in delegatū principis. l. ius
singulare. ff. de legi. s. quod principi insti. d. iure natura.
gen. et ciuil. et hāc rationē sentit glo. nostra. imo plus vult
glo. quod etiam post litem contestatam non possit subde-
legatus delegati a principe subdelegare. quia in iudice
non consideratur an lis sit contestata vel ne qd̄ ad appro-
priāduz sibi iurisdictionē quādo est delegatus. l. iudiciū
soluit. ff. de iudi. l. z. secus sit in procuratore. l. neqz. C. de p̄-
curato. et habet in. c. non iniuste. s. d. procura. Ideo sicut
non pōt ante lit. cōte. subdelegare ita nec post. et cum glo.
transeunt omnes. ¶ **H**abetis etiā ex glo. intellectū ad ea
pitulū cum bertoldus. s. de re iudicata qd̄ l. z. ibi delegatus
inferioris a principe subdelegaret nō tamē per h̄ iste tex.
permittit qz delegatus ab inferiore a p̄cipe possit subde-
legare qz esset contra tex. nostrū. et d. l. a iudice cōtra. c. pa-
storalis in principio. et c. super questionū in prin. maxime
per locū a speciali. s. de offi. delega. sed intelligitur ille tex.
narrare facti accidētia super qua papa ibi de hoc nihil de-
cidit iō stabimus iuribus expressis que contrariū dispo-
nunt. l. tenendo qz ibi potius de facto subdelegauit qz de

iure nec tenuit subdelegatio. ¶ **S**ed circa hanc partē gl.
pro complemento. quero p̄rio nunquid ordinarius pos-
sit subdelegare alteri cum clausula vt ille possit subdele-
gare et videtur dicendum qz non ex quo subdelegatio est
concessa in p̄uilegium principis et delegatorum suoz
vt dixi. et ita tenet Archidi. in. c. quāuis. eo. ti. li. vi. et l. i.
d. l. a iudice. In cōtrariū est glo. in. c. is cui. de offi. dele. li.
vi. vbi glo. firmat qz ordinarius possit hoc facere et tenet ro-
ta decil. ccc. lxxviii. que incipit itē si ep̄s. Et tenet Spec. in ti.
de iudice delegato. s. ij. verfi. sed nunquid tenet Bar. i. d.
l. more. et l. i. et qz. et cōter oēs in. d. l. a iudice. mouent per
tex. in. l. vnū ex familia. s. si de falcidia. ff. de leg. ij. et tex. est
in terminis arguendo de arbitro ad iudicē. in. l. nō distin-
guemus. s. questitū. ff. de arb. et tenet cōter canoniste hic.
et in. d. c. cum bertoldus. et in. d. c. is cui. Nec obstat argu-
cōtrariū qz delegatus inferioris nō potest subdelegare
qz illo casu subdelegando nō faciet vt delegatus sed vi pi-
ca et organū ipsius ordinarij. et ipse substitutus dicef sub-
delegatus ordinarij nō subdelegatus delegati ab ordina-
rio. Et ideo Ange. in. d. l. more. dicit qz si ordinarius vel-
let delegare cum hoc qz delegat⁹ posset nomie suo facere
subdelegatū hoc nō posset. Et ita saluatur opi. Archidi. et
l. i. ¶ **S**ecūdo quero an h̄ subdelegatus delegati p̄inci-
pis nō possit subdelegare vt hoc tex. et c. super qōnum. s.
si vero. s. de offi. dele. imo si occurreret in eadē p̄sona qz ef-
fet p̄ parte delegatus principis p̄ parte subdelegatus nō
posset subdelegare vt est tex. nō. in. d. s. si vero vtrū pote-
rit delegatus principis subdelegando dare p̄atez subde-
legatū alteri. et glo. est in. c. super questionū. s. porro. ver-
transfert. s. de of. dele. qz nō et ita tenet Archidi. in. d. c. quā-
uis. et Jo. an. in. d. c. is cui. Danoz. tñ in. d. c. cum bertoldus
ita distinguit. Aut subdelegatus subdelegauit in totū vi-
ces suas nil sibi reseruato. et tūc non possit subdelegare
cum potestate subdelegandi. nam ex quo subdelegado i
totū abdicauit a se iurisdictionē. d. s. porro. non possumus
dicere qz si iste subdelegatus deueniat ad actū subdelegā-
di ex p̄ate sibi permisa a subdelegante videat ipse dele-
gatus subdelegans istā secundāz subdelegationē facere.
quia non remāsit iudex et sic non habet locū fundamen-
tum per quod mouet Barto. in. d. l. more. et glo. et docto.
in. d. c. is cui ad cōcludendū qz ordinarius inferior a p̄-
cipe possit delegare cum potestate subdelegandi vt dixi i
p̄cedenti questione. Aut delegatus principis subdele-
gauit non in totū vices suas s. aliquo sibi reseruato. et tūc
ex quo remāsit iudex si subdelegatus subdelegauerit ex
p̄ate sibi permisa et subdelegante valebit subdelegatio.
qz illo casu militat fundamentū vt delegatus subdelegā
videat p̄ ministeriū et organū subdelegati alteri subdele-
gare sicut dixi in p̄cedēti qōne de ordinario. tamen i cō-
trariū faciūt que. notat Specu. in ti. delega. s. ij. verfi. s. nū-
quid delegatus. nā inter cetera propterea prohibetur sub-
delegatus subdelegare ratione infinitatez euitandi que
ratio in distince cōcludit siue subdelegatus subdelegauit
vices siue nō. nec est bonū simile adductū d. ordinario dā-
te potestate subdelegādi qz subdelegatio in ordinario nō
prohibet in ordinario ratione infinitatis s. respectu po-
testatis quia hoc p̄uilegium est solum concessum p̄inci-
pi et delegatis ab eo subdelegandi et conceditur a lege
c. pastoralis in p̄ri. et c. sup questionū in prin. s. de offi. de-
le. et dictū est in tex. ¶ **T**ertio quero nunquid delegatus
inferioris a principe vel subdelegatus delegati principis.
et sic huiusmodi persone que delegare prohibent possint
vnū articulū causę subdelegare l. z. nō totam causā Bar.
in. d. l. more. concludit qz sic. et in. l. solet. ff. de iurisdictione
omni. iudi. ¶ **M**ouetur qz delegatus ad vniuersitatem cau-
sarum potest vnā causam subdelegare vt hic in glo. er-
go ita delegatus ad vnā eaz qz ad vniuersitatē articuloz
eaz illi⁹ delegat⁹ poterit subdelegare vnum articulum. et
facit pro eo. l. i. s. i. ff. quis et a quo. adducit. ij. tex. in cle. vni-
ca. de offi. dele. ij. pro eo facit tex. in. c. super questionum.

verf. nos autem. ibi vel iudex quicumq. s. de offici. dele.
vbi generaliter dicit textus q. quicumq. iudex executor
ad certum articulum delegare potest. quarto. pro eo facit
c. cu bertoldus. s. de iudi. ¶ In contrarium est cois snia et in
d. c. cu bertoldus et tenet glo. in d. cle. vnica. et ibi per doc.
tenet Ange. in d. l. more Bal. in d. l. a iudice. Spec. in tit.
eo. verfi. sed nunquid. rota decis. sua. c. lxxij. que incipit ite
q. delegatus ordinarij. et pilla opi. e. tex. hic qui loquit de
delegatiõe articuli. s. receptione testiũ. et tex. i. la iudice. C.
de iudi. ibi iudicis dandi potestates nō hz et tñ delegatio
articuli in quo requirit causelcognitio faceret iudicē. glo.
in d. cle. vnica. ergo articulu subdelegare nō poterit. non
obstat pñio q. dicit de delegato ad vniuersitatē cāz. q. in
eo est alia rō qz hic sensu glo. q. ordinario contrapatur. et
facit glo. in c. statutũ. s. in super. in verbo moderatas. de re
scrip. li. vj. facit glo. in cle. ij. de rescrip. notat Barto. in l. si
vni. al. incipit pōponius. ff. de re iudi. et Ange. in l. qui pecu
ratorē. ff. de procur. et faciunt notata in c. prudentia in pri
ncipio maxie p. Imo. et Panor. s. de offici. dele. et hoc modo
tollit. l. i. s. i. ff. quis et a quo. q. loquit in delegato ad vni
uersitatē cāz nō obstat tex. in cle. vnica q. imo facit in pri
mo ex quo loquit spāliter in delegato principis qui sicut
totā cām subdelegare pñt vt hic. et d. l. a iudice. ita et vni
articulu. secus ergo est in delegato inferioris nō obstat tex.
in c. super qñunz in prin. q. loquit de deputado execu
tore ad certũ articulu et sic d. delegatiõe nudi facti quā bene
pñt facere delegatus inferioris a principe. secus est in de
legatiõe articuli cū cognitiõe vel aliquali iurisdictione. qz
eā nō pñt alius delegatus qz principis facere. put postea
aperit ibi tex. statim in verfi. q. si delegatus vbi cū ministe
rio solũ loquit de delegato a papa. Et hoc mō respondet
ad capitulu cū bertoldus. s. in vñ intellectũ. vel ad capi
tulu cū bertoldus respondet vt in glo. hic. q. de facto ibi
fuit subdelegatio facta et nō fuit oppositũ. Et sic habetis
in hoc articulo distinguere vt pñt ex so. priorũ. aut vult de
legatus inferioris subdelegare articulu in quo requiritur
causelcognitio vel aliqualis iurisdictione et non pñt. aut vult
subdelegare articulu nudi facti et hoc pñt. et facit gl. in d.
cle. vnica cum alijs pñallegatis. et iō videtis qd iudex po
test tabellioni remittere receptionē testiũ nudi facti. l. ar
ticulu an sint admittēdi vel ne nō possit. et ita faciunt nota
ta in c. presentiu. in prin. de testi. lib. vi. facit tex. i. genera
litate sui iuncta glo. ibi in c. ij. de iudi. li. vi. faciunt notata
per Imo. in c. qñi cōtra. s. de pba. l. aliter videat distin
guere Imo. qui ibi nō tenet in d. c. cu bertoldus. ¶ Sed
pñtus stat nūquid iste minister nudi facti poterit ipse al
teri subdelegare hoc ministeriũ. puta tabellio cui est dele
gata examinatio testiũ nudi facti an poterit alteri cōmitte
re et quicquid dicat Imo. in d. c. cu bertoldus. concludit
ibi Jo. an. et Imo. qd nō qz electa iustitia pñone. s. alte
ri nō subdelegabit nec examinationē nec scripturā eius. qz
eius fides vñ electa ē in scribēdo. et faciunt notata in c. fi.
verfi. ceter. s. de offici. dele. et ibi Panor. faciunt notata per
Bar. in l. nemo. ff. de duo. re. faciunt notata in l. vnica. s. ne
gūt. C. de cad. tol. in d. c. is cui. de offici. dele. li. vi. s. pone au
ditor rote cui ē pmissa cā audiēda et cognoscēda fecit re
missorias ad partes duobus cū cla. q. si non omnes vt te
stes examinarēt iuxta ea que habent in c. cōstitutus. j. de
fideius. in autentica apud eloquētissimũ. C. de fid. instru.
pone vñ ex istis examinatoribus delegauit vices suas alte
ri cōfocio. collega pñessit ad examinationem testiũ oppo
nitur receptiões nō valere qz facte sunt ab isto collega cui
alius cōfocius cōmiserat vices suas q. nō potuit facere
ar. c. sup. questionũ. s. si vero. s. de offici. dele. cōclusus fuit p
d. de rota decis. sua. c. lxxij. que incipit ite si auditor has re
ceptiões nō valere et deducit ex predictis qñib. nā aut
volumus tenere q. auditor rote habeat ordinariā aut ha
beat delegatā de quo in cle. auditor de rescrip. Si tenem
q. auditor habet ordinariā isti examinatores delegati sūt
inferioris a papa. s. subdelegat nō poterūt. vt hoc tex. ergo

collega nō potuit pcedere ex subdelegatiõe facta a pñocio.
nec pñt etiam ille auditor hūc pñessit ratificare. qz peccat
in iurisdictione vt dixi i. tex. aut tenem q. auditor heat iuril
ditiõe delegatā et tñ isti examinatores sūt subdelegati
delegati principis s. delegare nō poterūt. d. s. si vero. et in
tex. hic. nec poterit auditor hanc receptionē ratificare. qz
peccat in iurisdictione. et ita trāsit rota. Posset tñ papa il
locasu ratā habere hanc receptionē testiũ. qz l. dicat q. p
cessus nullus ex defectu iurisdictionis nō possit ratificari vt
dixi in tex. tñ princeps ipse possit hūc pñessum ratificare.
Glo. est nota. viij. q. ij. c. ij. et faciunt notata. ij. q. vj. c. bec
quippe. et faciunt que habentur in c. ad petitionē. j. de accu
sa. ¶ Quarto quero nūquid legatus possit subdelegare.
de legato pñsulis nō est dubiũ q. sic. l. legato. ff. de offi. p
consu. et ibi notat. l. cū pñor. s. i. ff. de iudi. De legato d. late
re et nō est dubiũ ex quo equipatur pñsuli. c. ij. de offi.
dele. li. vi. et voluit Bal. in d. l. a iudice. et Ange. in d. l. cum
pñtor. Sed qd stat qd in alio legato qui nō sit de latere.
Panor. in d. c. cum bertoldus dixit in distincte q. oēs lega
ti pñt delegare qz in distincte equiparant pñsulis. d.
c. ij. nec loquit ille tex. solũ de legatis de latere. ¶ Ultimo
quero an p cōsuetudinē possit dari pñas subdelegadi nō
habēt. et dic q. sic glo. ē in d. l. cum pñtor. s. i. et facit qz cō
suetudo pñt dare ordinariā. ix. q. ij. c. conquestus in c. cñz
contingat. s. de foro compe. et lex dat pñtem delegadi. d.
c. pastoralis. in prin. s. ita cōsuetudo que equiparat legi. c. fi.
s. de cōsue. l. de quibus. ff. de legi. ¶ In ea. in fi. habetis ex
glo. q. delegatus ad vniuersitatē cāz pñt subdelegare vñā
cām et glo. cōiter approbat faciunt que habent in l. cūz p
ñor. s. i. ff. de iudi. et in l. i. s. i. ff. quis et a quo. et que notat
Bar. in d. l. more. et in d. l. solet. ¶ Aliud habes ex glo. q.
delegatus ad vniuersitatē causā equipatur ordinario
et sunt isti delegati ad vniuersitates cāz. puta vicarij fora
nei ita glo. in cle. et si principalis de rescrip. faciunt que no
tant i. c. i. de of. ordi. li. vi. et cū glo. cōcordat q. vult glo. i. d.
s. in super. et qd notatur in locis pñallegatis. ¶ S. qua
liter intelliget q. sit delegatus ad vniuersitatē cāz. et di
xit Ange. in d. l. solet. q. ille est delegatus ad vniuersitatē
causarũ cui vniuersalitas causarũ inter aliquā vniuersali
tatē personarũ est cōmissa. tñ Bal. in d. l. a iudice aliter lo
quit qz dicit eũ delegatũ ad vniuersitatem causāz cui sub
cōm memoratiõe certi territorij vniuersitas causāz est cō
missa. ¶ Vos latius dicite iungendo ea que notantur p
Bar. in d. l. more. p canonistas in c. cūz ab ecclesiāz. s. de
offi. ordi. maxime do. Anto. Jo. an. et Imo. et in cle. ij. de
rescrip. et per Bal. in d. l. a iudice. et Angel. in d. l. solet q.
quādoqz a principe dat quis vt ordinarius qñqz vt de
legatus ad vniuersitatem cāz quādoqz vt delegatus ad
plures cās et nō ad vniuersitatē. quādoqz ad vñā cām or
dinariā. Ad vniuersitatē videt dare princeps in dubio
quādo eũ pñessit certo territorio ita vt videat magis cir
cūscribere et considerare ipsum territoriu et que in eo oc
current quā cās tantũ. tex. est in l. i. s. cum vrbē. ff. de offi.
pñfec. vrb. et in hoc cōcordat oēs. ite ordinariũ videtur
dare cōmittendo principaliter territoriu cūz vniuersitate
causarũ et in h nemo dubitat et faciunt notata per Imo.
in c. ex litteris. j. de iure patro. ite videt dare ordinariũ cō
mittēdo vniuersitatē causarum in certo loco vel iuriditio
ne et in certo loco ita Bar. i. d. l. more. et do. Anto. et Jo. an.
in d. c. cum ab ecclesiāz. Imo. tenet contrarium. qz l. sub
cōm memoratiõe loci cōmittat vniuersitas cāz. puta i tali lo
co nō vñ pñcipalr cōmissa cura locis solũ vniuersitas il
larum causarum. et locus videtur demonstratiue apposi
tus. ergo non dicitur ordinariũ sed delegat ad vniuer
sitatē cāz. et ē p hac opi. facti qd notat Ang. in d. l. solet
tamē dicit Imo. qd nō esset recedēdiũ a cōi opi. in iudicā
do. delegatũ aut ad vniuersitatē cārũ sine dubio dat prin
ceps quando vñf verbo delego dū in cōmissione vniuer
saliter cāe plures cōmittant vt quid vniuersum et inter
vniuersitatē pñonay. ita Bal. in d. l. a iudice. et Bart. i. d.

De Appellationibus

la iudice. et Bar. in. d. l. more. et iō dixit ibi Bar. qd quan-
do princeps cōmitteret territorii vel iurisdictionē in terri-
torii sub his verbis. auctoritate nostra facias. vel simili-
bus qd videt illo casu dare delegatū et ad vniuersitatē cāp-
tā oīa nostra facimus et c. si apostolice. de preb. lib. vi.
l. ij. vers. oīa. nostra et c. si iure vete. enuc. et iō isto casu
nō mirū si videt facere delegatū. c. cū aliqbus. de rescrip.
lib. vi. Ad vniuersitatē aut p3 non esse delegatū ex quo ter-
ritoriū vel vniuersalis iurisditio in territorio cōmittit. de
legatū aut ad plures cās videt dare princeps qn plures
causas vni cōmittit non vniuersaliter. s3 vel sub singulari
enumeratione vel in genere. puta talē et talē causas tibi cō-
mittimus. vel et oēs causas vertētes inter titiū et seiū tibi
cōmittimus. et iste si sub enumeratione causarū ē datus di-
cetur delegatus ad plures si sub generalitate dicetur dele-
gatus generalis. Angelus in. d. l. solent. Delegatum au-
tē ad vñā cām tunc vñā dare cūz vñā cām sibi cōmittit. qd
doq3 tamē vñā potius excitare qd delegatū facere. s. qn cō-
mittit vñā cām vel et plures ordinario q omnino ad cūz
spectabant. nā tunc in dubio vñā potius excitare iurisditio-
nē ordinariā q delegatū facere. c. l3 in corrigendis. et c.
grauē. s. de offi. ordi. sed nūq3 delegatus ad vniuersita-
tē causarū sicut pōt vñā causam subdelegare vt hic in gl.
ita poterit totā vniuersalitātē cāp alteri subdelegare. et di-
cite qd non. nā sicut ordinarius non pōt abdicare a se to-
tā iurisdictionē nisi d consensu superioris. l. p. ff. de offi. p. ha-
betur in. c. qd in dubijs. et in. c. admonet. s. de renun. ita iste
delegatus ex quo cōparatur ordinario et ita voluit Imo. i
d. c. sup. qd nūm. s. si vñ. c. glo. si. in. fi. nō gl. q2 ponit dif-
ferētiā inter appellationē a diffinitiuā interpositā et ap-
pellationē ab interlocutoria. q2 cū appellat a diffinitiuā nō
requiritur cāe exp3ssio. nec vñā artat p3sequi cām magis
q3 alia. s3 non deductū deducat. et c. cū iō. s. de fid. in. stru-
mē. l. p. hanc. C. de tēp. ap. in. iterlo. secus ē dixi in. c. vt d3bi-
tus. et an p3positus pluribus causis appellationis quan-
do ab interlocutoria appellat possit si in vñā p3secuta suc-
cubuit ad aliā reuerti. et an cogat oēs p3sequi quas exp3s-
sit. dixi in. d. c. vt d3bitus et hic ponit. Jo. an. et alij.

Dilecto filio g. Pro euidētia pre-
mitto qd snia vari-
is modis retractatur. Quandoq3 p viam ap-
pellationis. q tunc ē pro parte qn dicit sniam
eē iniustā. s. cuius natura vidimus in rubrica. quantū at-
tinet ad appellationē a diffinitiuā. de appellatione aut ab
interlocutoria vidimus in. c. vt d3bitus. et de appellatione ab
actu extraiudiciali vidimus in. c. bone. s. co. quadoq3 p vi-
am in integrū restitutionis. vt in. c. ex litteris in. c. suscitata
et in. c. tū ex litteris supra de in integrū restitutio. quando
que per viam supplicationis. vt in autentica. q supplica-
tio. C. de p3ci. imp. offe. notat in. d. c. tū ex l3is. Quadoq3 p
viā reductionis ad arbitriū boni viri. vt habet latissime i
c. quintauallis. s. de iureiu. et notat Bar. in. l. si societate. s.
arbitroz. ff. p socio. Quandoq3 in viā nullitatis. zilla p
prie ē materia nostra. h. d. Nō sufficit appellanti dicere le-
gitimā exceptionē se opposuisse et q p3pterea appellauit
nisi p eā nō admissam se doceat appellasse. h. d. C. diui-
ditur in duas. in prima facti narratio. in scda docet et i3tru-
it iudices. secunda ibi qm iudices. C. Nō primo ex textu
ibi certus numerus canonicorū q in ecclesia numerata nu-
mero firmato iuramento. impetratio facta vltra numerum
hoc tacito q ecclesia eēt numerata et tacito de iuramento est
surrepticia. et nullā dat iurisdictionē nec ptatē executorib3
facit tex. in. c. cōstitutus. s. de rescrip. faciūt notata in. c. cūz
non deceat. de elec. li. vi. in. c. dilecto. s. de preben. et sic ha-
betis q surreptio in rescriptis ad beneficia viciat ipso iu-
re. prout ē glo. in. c. ad audiciam. el. ij. s. de rescrip. l3 secus
sit in rescrip. ad lit. vt ibi. et in. c. ceter. et in. c. finautē. s. de re-
scrip. C. Nō ex tex. ibi p ipsos. q l3 ex quo surreptio i im-
petratōe beneficiāli viciat gratiam ipso iure vt prime di-
xi talis exceptio dicat pemptoria q2 ius principale partis

pimit iuxta notata in. c. i. s. lit. cōte. lib. vj. et in. c. i. s. de ordi.
cog. et l3 de natura pēptorie sit vt regulariter nō opponā-
tur ad pcessū sed ad merita. d. c. i. in illa surreptio gratie
l3 pemptoria pōt opponi ad pcessū. et sic habetis q excep-
tio q gratia sit surrepticia pōt opponi. nō solū ad merita
d. c. cōstitu. sed et ad pcessū l3 secus sit i rescriptis ad li-
tes. nā in eis surreptio nō pōt opponi ad merita sed solū
ad pcessū. d. c. ceterū. d. c. sup. l3is. de rescrip. et d. c. i. de li-
te cōte. li. vj. C. Et est rō d3ie inter rescripta ad beneficia:
et rescripta ad lites. q2 p rescriptū ad beneficia nō solū da-
tur iudex siue iurisditio et potestas iudici. sed et ipsum ius
creat in eo sup quo principalis intētus partis fundat. iō
non mirū si cū surreptio viciat gratiā viciat oēm effectum
gratie. et sic potestate datā iudici et p3pterea opponit ad p-
cessū. et ius ipsū principaliter cōcessum parti. l. benefici
p3uisionē iō pōt opponi ad merita in vñā pemptorie ex q
pimit ius principale. In rescriptis autē ad lites secus est
q2 p ipsā l3 def ptās iudici cognoscendi de causa tñ nihil
nouū iuris dat parti circa negociū principale. et iō cūz vñi-
cus sit tñ effectus rescripti ad lites. s. dandi iudicē non mi-
rum si solū opponitur ad pcessū et nō ad merita surrep-
tio rescripti ad lites. quia rescriptū merita non respicit. d.
c. sup. litteris. C. Et ex predictis habes aliud i quo differt
rescriptum ad beneficia a rescripto ad lites. quia in rescri-
pto ad beneficia surreptio circa pēptoriaz aliquā excep-
tionē vel ius pemptoriū viciat rescriptū. vt hic. et in. d. c. p
stitutus. nā q in ecclesia numerata iurato numero nō pos-
sit recipi canonicus vltra numerū ē ius pēptoriū. et tñ
taciturnitas huius numeri viciat rescriptū ipso iure. vt in
p3rio notabili secus in rescripto ad lites. q2 taciturnitas p-
emptorie exceptionis vel iuris pemptoriū nisi sit litis fini-
te non viciat rescriptū. d. c. i. de lite cōte. li. vi. et habet in. d.
c. sup. litteris. et rō pendet ex predictis. q2 rescriptū ad be-
neficia respicit et ius principale nō solū dationē iudicis. et
iō d3 facere mentionē de impedimentibus illud ius princi-
pale. Rescriptū autē ad lites solū dat indices nec aliquid
opatur circa ius principale. et iō de iure principali nō ha-
benda est mentio. sed solū de impedimentibus vel impedire
valētib3 ptatē vel pcessū iudicis dati. C. Nō ex tex. ibi
et sic p cōfessionē. q si post obiectaz exceptionē fuerit ap-
pellatū l3 regulariter ad pbandū iustificationē debeat p-
bari veritas exceptionis. vt videbimus in. c. interposita. i
eo. tñ si ex confessione partis costet exceptionem esse verā
satis iustificatur appellatio. dūmodo aliud appellationez
nō impediat vt p3 ex tex. ibi. si vobis p3titerit. C. Immo
plus habetis ex illo tex. ibi. confessionem iuncto postea v
si. si vobis p3titerit ex mēte Bal. et aliorū q l3 cōfessio iusti-
ficet pcessū retro nullū vt voluit Imo. in. c. qualiter et
quādo. el. ij. s. de accusa. habet in. c. i. de accusa. li. vi. etiā si
nullitas pueniat q2 forma mādātī nō sit seruata. c. pisanis
s. de resti. spol. et si nullitas pueniat. q2 snia est lata post in-
stantiā put notat Bal. in. l. pperandū in prin. C. de iudi.
Panor. et d. Ant. in. c. p. s. de iudic. et generaliter p3fessio
suplet inordinatū pcessū cū faciat notoriū iuris. vt in. c.
fi. s. de cohabit. cle. et mul. in notorijs nō requirit ordinā-
tus pcessus. c. ad nostram. el. ij. s. de iur. c. euidentia. s. de
accusa. iō confessio sine alia tela iudicij vel minus solem-
ni valet et tenet et iustificat acta. notat. Bu. et Panor. in. c.
at si clerici. s. de iud. Bar. in. l. si confessus. ff. de iust. et exbu-
re. in extrauag. ad repri. in ver. per inquisitio. Bal. et An-
ge. in. l. i. C. de iudi. Bal. in. l. vnica. C. de confes. in. l. ij. C. de
re iud. Imo. et alij in cle. p3tutionē. de elec. in. iij. col. taffi
si nullitas pcessus puenit ex defectu iurisdictionis cōfessio
partis contentis intentū aduersarij nō iustificat pcessū. d.
c. at si clerici. in p3i. et c. olim. et ibi bonus tex. fm Panor.
s. de rescrip. et est hic casus. nā appellatio iterposita a gra-
uamine de futuro iudicialiter nullā iurisdictionē deuoluit
ad iudicē ad quē. et ita fuerat hic. interuenit postea cōfes-
sio partis p3tētis itentū appellātis. s. qd executores nulli-
ter p rescriptū surrepticiū pcesserāt. q2 p3 cū ille p3esbyter

cofessus ē illā ecclesiā eē nūeratā. et ille pp nullitatē rescri-
pti appellabat. tñ vult papa qd p̄fessio aduersarij iterue-
nerit p quā p̄ de nullitate p̄cessus qd tñ ex quo appellatio
nō valuit cū a grauamine de futuro interposita sit iudex ad
quē nō possit p̄textu hui⁹ appellatiōis p̄nūciare p̄cessum
nullū. qd p̄ ex verbi. si vobis cōstituta p̄rio sensu. ¶ Nō
ex ter. ibi huiusmodi nō admissa. qd l̄ a grauamine de fu-
turo extraiudiciali possit appellari. c. cōcertatiōi. et ibi gl.
eo. ti. li. vi. c. bone. et ibi vidimus. s. e. et a grauamine iu-
dicis extraiudicialiter inferēdo. c. dilectis filiis decano. et
ibi vidimus. s. eo. tñ a grauamine iudiciali de futuro nō p̄t
appellari. s. requir qd illatū sit. et p̄pterea hic pōderat ad
iustificandū appellatiōē debere cōstare exceptiōē non
fuisse admissā. et sic habetis casus nō. qd opposita excep-
tiōē pars appellās nō audif ex eo solo qd dicat se exceptio
nē opposuisse. s. requir qd dicat se opposuisse et admissam
nō fuisse. vbi tñ grauamen puenit facto tñ iudicis absqz
alia exceptiōē vel petitiōē reuocatiōis poterit grauati ap-
pellare. ita Pau. de elezarijs in cle. qz contingit. de relig.
do. voluit tñ Hosti. hic et seq. Imo. qd postqz pars oppo-
suit exceptiōē si iudex nō admittit pōt appellare qd vel
expresse reijcit vel tacite ad vltiora pcedēdo. c. cū dilecti
in fi. s. de elec. videbimus in. c. ex parte. Ad. j. eo. habet in
d. l. a pcedente. C. de dila. S. si iudex taceat nec aliqd faci-
at tūc dicit qd saltē p trina interpellatiōē d̄z iudex in negli-
gentia cōstitui petēdo singula interpellatiōē vt exceptiō-
nē admittat. sicut in simili. c. i. s. d. sup. negl. pl. in. c. cū in ve-
teri. s. de elec. et si admittit voluerit cōuicet eius negligē-
tia. et poterit appellari tāqz grauati partē distrabēdo cū in
longū. et sic vult Imo. qd nō solū a facto iudicis possit ap-
pellari s. et a negligētia eius dūmodo de ea cōuincatur. et
p eo est glo. i. c. legitima in fi. e. ti. li. vj. et facit glo. relata ad
ter. in. c. ad aures. j. de sumo. faciunt notata p Li. in. l. in cri-
minali. C. de iurisd. om. iu. et per Bal. i. c. per tuas. vbi
et sentit appellari a negligētia. s. de testi. Dicit tñ qd si nō
fuerit appellatū nunqz trāsit in rē iudicatā. ¶ In p̄m qd
a negligētia iudicis nō possit appellari s. ad supiorē re-
curri est ter. in. s. super hoc. in autētico. de questore. colla.
vj. quē ad hoc pōderat Bal. in. l. ij. C. vt lit. pen. in fi. col. e.
ter. in autētico. vt in med. li. et in autētico man. princ. cir-
ca principū. que iura ad hoc pōderat Bald. in. l. fi. in p̄ia
col. C. de sen. et interlo. om. iudi. et ibi p hac parte facit ali-
ud fundamentū. nā ad hoc interponit appellatio vt sen-
tentia firmet. et partes sunt iudicis ad quē vel confirma-
re vel infirmare id sup quo est appellatū. l. eos. in prin. C.
eo. s. negligētia nihil ponit in esse. s. nō subest nec qd infir-
met nec qd confirmet. ar. c. ad dissoluendū. j. de despon. i.
pu. l. eius qui in puincia. ff. si cer. pe. ergo frustra a negli-
gentia appellabit cū appellatio circa eā nō porrigat effectus.
Ita p illa opi. est ter. quē ad hoc ponderat Bal. in. l. fi. s.
illud. C. de temp. appel. et facit ter. in. c. nullus i principio.
j. de iure patro. facit glo. in. c. si religiosus. de elec. li. vi. Et
per istū textū. primo inferit p̄monez practica que h̄z vt
si iudex sub pena excomunicatiōis late sententie precipi-
at tibi vt. j. mēse soluas. c. a tali snia appellat. et est bonus
ter. in. c. p̄pterea. el. ij. s. eo. nā videt qd talis appellatio nō
pcedat ex quo grauamen nondū est secutū vt p̄dixi. tñ
Jo. an. et post euz alij dicūt hāc practica seruari. qd l̄ snia
illa cōditionalis nō liget pendēte cōditioe. d. c. p̄pterea. tam
in hoc grauē qd si nō soluerit et si medio tēpore voluerit
allegare exceptiōē iustā snia adueniēte tpe ligabit. ecce
ergo grauamē cui statim subijcit. qd ponit sub ancipiti pe-
riculo. et iō cōdemnat ita vt eius exceptio p̄ria nō admittat.
et iō ex quo excludit a suis exceptiōibus et grauati p
condemnationē poterit appellare. ¶ Dinc inferit etiā ex
hoc ter. fm Bal. qd l̄ executor beneficiālis hēat p̄tēz fl-
ue iudiciariā siue executiā mere put elegerit vt voluit gl.
in cle. i. de off. del. Inno. et alij in. c. fi. de p̄f. et si eligat par-
tē meri executoris quo cāu tāqz extraiudicialiter agat pos-
set a grauamine de futuro appellari. c. dilectis. s. eo. tam si

corā tali executorē mero ex quo hāc viā elegit opponatur
aliqua exceptio nō pōt ab isto executorē appellari respectu
grauaminis de futuro. s. si nō admiserit exceptiōē. ita est
hic ter. aureus fm Bal. et sic habetis limitationē ad id qd
dicit in. d. c. dilectis. qd a iudice extraiudicialiter agente l̄
posset appellari a grauamine de futuro tñ si corā tali iudi-
ce et extraiudiciali aliquid agēte opponat aliqua excep-
tiō nō pōt opponēs appellare sub p̄ditione si nō admiserit
exceptiōē. s. hēt necesse exceptiōē expectare et respōsio
nem iudicis circa exceptiōē vt Bal. velle eē rōnez qd op-
ponendo exceptiōē vt pars iā se alligari interlocutiōi
iudicis sup ea. iō ante qz appellet expectet eā interlocu. et
cū. d. Bal. vt recte ponderati trāsire. d. Ant. et Imo. qd tñ
subijciūt qd l̄ ab executorē beneficiāli possit appellari p̄
exceptiōē nō admissā quo ad effectū deuolutiū vt hic
tñ ex quo nō assumit p̄tes iudicis quo ad effectū suspēsi-
uū talis appellatio nil operabit. qd poterit pendente ea
executiōē facere. et ita allegat. Spec. in ti. de acti. et petiō.
s. super peti. versicu. s. quid si qd. et faciūt notata p Rem.
in. c. i. circa prin. de cōcel. p̄b. li. vj. imo plus dicunt qd l̄
oppositiō exceptiōis oblata pbatōē et nō admissa iustifi-
cet absqz alio appellatiōē p̄pterea interpositā. d. c. interpo-
sita. ita in p̄i. j. eo. tñ hoc nō h̄z locū in executorē mero be-
nificiali. qd oppositiō exceptiōis oblata pbatōē corā eo nō
iustificat appellatiōē. cū ipse nō artef suscipe p̄tes iudi-
cis et pbatōes admittit. iuxta notata in. d. cle. vnica. et
d. c. fi. allegat Jo. an. in addi. ad Spec. in ti. de peti. et poss.
s. i. ad fi. et remittit se Imo. ad notata p se in in. d. c. fi. Nō
ex ter. ibi. nō cōstitit. qd l̄ qd appellat a snia nulla vide-
atur incidētē cā nullitatis deducta. l. quedā. ff. fami. her.
l. carmelia pia. ff. de iure patro. c. exhibita. s. de iud. nota-
tur in. l. i. C. qd puoc. tñ illud intelligit verū si appellatio
sua substantialia habuit. als aut appellatio nōn deuoluet
ad iudicē vt et sup nullitate possit p̄nūciare. qd p̄ ex ter.
nō ex quo mādāt inquiri an appellatio fuerit interposi-
ta a grauamine de p̄terito. et tūc appellabit a p̄cessu nū-
lo. et vult papa ita de mū sup nullitate iudicē ad quē debe-
re p̄nūciare si appellatio fuit a grauamine de p̄terito in-
terposita quasi sentiat qd si fuisset interposita a grauamine
de futuro ex quo nō valet appellatio vt. s. dixi et vt vidius
in. c. vt debitus et in. c. cum cessante. s. eo. non possit iudex
ad quē de nullitate p̄nūciare. Et iō habetis inferre qd iu-
dex appellatiōis nō pōt de nullitate p̄nūciare nisi appella-
tio tenuerit. facit. d. c. exhibita. Immo plus pbat ille ter. qd
dato qd notoria esset nullitas vt hic erat ex cōfessiōē p̄by-
teri tñ iudex ad quē ex quo appellatio nō tenet nō pōt su-
per nullitate p̄nūciare. imo elegantius pbat ille ter. fm
Bal. et alios qd et in his in qbus regulariter exuberat of-
ficiū iudicis put ē in bñficialibus de qbus loqz hic ter. i q
bus iudex supplet ex officio. c. oblate. s. eo. c. cū nobis oliz
s. de elec. et opponēdo exceptiōē vice partis. gl. in. c. i. in
verbo absentia. de ele. li. vj. tñ d nullitate et notoria iudex
aditus in viā appellatiōis non supplebit et in beneficiāli
bus. ex quo appellatio nō t̄z et rō fm Jo. an. et alios qd ē
qd iputet parti quare cū possit i viā nullitatis cām agere
se restringit ad viā appellatiōis ar. c. cū sup. s. de of. dele. l.
si mulier. in fi. ff. qd met. cā faciūt nōtā in. c. examinata. s.
de iud. ¶ Nota ex ter. ibi nec admissas qd executor benefi-
cialis et si eligat viā meri executoris tenet admittit excep-
tiōē surreptiōis et de nullitate p̄tatis sue. qd p̄ ex quo
si nō admittat pōt appellari. qd tñ exceptiōes teneat exe-
cutor admittit hēt in. c. de cetero. s. in. p̄i. Et iō dixit
Pau. de ca. cōf. cccxxv. incipit i xpi et c. Ad primū rñ def
qd vbi in appellatiōē icludif nullitas deserta appellatiōē p
primā istā iudex appellatiōis nō p̄sup nullitate pce-
dere. s. bñ sup nullitate p̄ncipali poterit noua instan-
tia ichoari facit i simili. c. examinata. de iudic. ¶ Nō vltio
ex ter. ibi. appellasse s. Bal. qd l̄ appellatio a snia diffini-
tiua deuoluat et nullitatis eāz. l. si cōstat. ff. e. habet p Bar.
l. si ex p̄s. i p̄i. ff. e. et i appellatiōē ab interlocutoriā quo

De Appellationibus

ad iustificanduz appellatione deuoluit nullitate de quo tñ
latius. j. dicā i materia tñ appellatio. ab actu idifferēti q n
ē snia nec iterlocutoria nec diffinitiva. puta vt hic qñ ap
pellat post exceptionē opposita s; nondū reiectā talis ap
pellatio nō icludit in se nullitātē t ē rō qz appellatio non
tenet vt dixi in verfi. si nihil ostenderit. Glo. nihil habet sed
veniamus ad materiā. ¶ Circa materiā nullitatis pzo
picipaliter querēdū ē vt itelligamus id de quo disputa
bit q snie dicat nulle. Et dic q pzo snia dī nulla ex defe
ctu iudicis. qz sit talis psona q iudicare nō possit. de qbus
i. c. scilicetatus. s. de rescrip. i. c. crimina. iij. q. vij. c. ad pbadū
de re iudicata i. c. cū vigesimū. s. de offi. delega. i. c. audiui
mus. xxiij. q. i. l. cū pzo. s. i. ff. de iudi. l. quidaz psubebat
ff. de re iudi. l. l. seruus. ff. de iudi. ¶ Secdo ē nulla eo qz lai
cus vult iudicare clericū. c. at si clerici. s. de iudi. c. si dilige
ti. s. de foro cōpe. c. si iperatoz. lxxvi. di. vel laic⁹ vult iu
dicare de spiritualibus. c. ij. s. de iudi. c. cōtingit. s. d. arbi.
vel clericus vult iudicare p laicos sibi non subditos. c. si
duobus. s. eo. t. hētur i. c. nouit. s. de iudi. c. ex pte. B. s. d
foro cōpe. vel alias vnus ep⁹ vult iudicare suū nō diocesa
nū. c. significasti. s. de foro cōpe. c. pastoralis. s. de offi. or
dina. t. c. ij. de offi. ordina. libro. vi. vel etiam extra terri
torium aliquid iudicat contra non subditum. l. fina. ff. de
iurisd. omni. iudi. c. ij. de consti. libro. vi. ¶ Tertio ē nulla
rōne quātūtatē qz iudex i plus pnuiciat qz debeat vel ex
mēfura sue iurisdicōis. l. si idē cū eodē. ff. de iurisd. om. iu
di. qz tūc ex toto ē nulla snia nec valebit i co i quo potuif
set iudicare ita glo. t. ibi Bar. t. alij i. l. ff. de iurisd. om.
iudi. t. ita Bal. quicqd dicat ibi glo. in. l. ij. C. de re iudi. t
notat Bal. in. l. i. C. si aduer. rem iudi. t. in. l. i. C. de erro. cal
cu. Spec. q nō firmat pedes in ti. de sen. pla. s. iusta. i. ver
fic. itē qz ē nulla rōne qzitatē. Sine ēt alio mō peccet snia
in qzitate qz tūc ēt ex toto erit nulla. Ita Bar. in. d. l. h. tñ
Bal. in. d. l. ij. in hoc tenet pzo. qz sit nulla respectu eius
qzitatē in qua snia excedit tñ valebit ea qzitate in q de
buit pdeinmare ar. l. sancimus. s. p. c. de dona. ¶ Quar
to ē nulla qñ sup alia re iudicat quā fuit cognitiū p regulā
l. de qua re. ff. de iudi. t. c. cū oli. l. i. s. de offi. dele. vel ēt de
alia re iudicat quā fuit delegatū. d. c. cū olim. t. c. ex lris de
off. dele. ¶ Quito ē nulla rōne litigator. puta qz p mino
rē sine auctoritate tutoris cōparēt. l. i. t. ij. C. q leg. pfo. i
iud. stan. nō bal. claz. C. de auc. prest. l. si curatoz. habēs
C. de in iteg. rest. mino. vel p furiosū. l. furioso. ff. de re iud.
vel p ecclesiā sedevacātē p ea q habent i. c. i. t. ij. j. ne sede
vacat. c. tñ ex lris. s. de i iteg. rest. vel i fauorē excoicāt agē
tis. c. cū iter. t. c. exceptionē. s. d. excep. qd tñ hodie nō pce
dit. c. pia. s. excep. li. vj. ¶ Sexto ē nulla respectu loci. puta
ex territorij sui iudicauit ēt iter subditos. vt i cle. i. t. ibi
habet de foro ppe. i. cle. pastoralis d re iud. l. l. ff. d iurisd.
di. om. iu. t. i. c. ij. s. cōst. l. vi. vel iudicauit i alio loco quaz
vbi citauit. l. si vt pponis la. ij. C. quō t qñ iudex vel in
alio loco quā vbi ē datus delegatus a papa. c. statutu. s. in
nullo de rescrip. lib. vi. vel ēt iudex laic⁹ iudicauit i ecclesia
c. decet. s. imu. eccle. li. vi. ¶ Septio ē nulla respectu tpis.
puta qz die feriato marie i honozē dei. c. si. s. de feri. l. dies
festos. C. de feri. vel qz d nocte. c. consuluit. s. d. off. dele. ¶ Oc
tauo ē nulla qñ nō cōtinet absolutionē vel cōdēnationē ex
pressaz. vt i. l. i. t. l. i. snia. ff. de re iudi. siue tacitā. s. p relatio
nē ad aliud. puta pnuicio vt i tali pñ. tale cōtinet. ita volūt
cano. i. c. cū venerabilis. j. d. reli. do. ita Bal. i. l. i. C. si aduer
sus. l. i. t. faciūt nōra p Bar. i. l. i. ait pzo. s. i. ff. de re iud. voluit
Imo. i. c. si p debilitate. s. d. off. del. tñ illd osiliū ad qd fit re
latio d; eē pñe cōdēnationis d pñti. als si diceret cōsulim⁹
talē cōdēnā. sicut nō valet snia dico talē cōdēnādum qz
nec cōdēnat nec absoluit. d. l. i. t. ibi nō. C. si aduer. lib. ita n
valebit snia pnuicio vt i cōst. tali cōtinet. ex q illd cōsiliū n
cōriet cōdēnationē factā s; nēdā. ita Bar. t. alij i. d. l. i. C. si
aduer. lib. ita Imo. i. d. c. si p debilitate. t nō Ange. i. l. i.
s. si quis ita. ff. de verbo. obligationibus. t in consilio suo.
ex xxiij. t. c. xxiij. t. Federicus de senis consilio. cc. iij. fa

ciunt notta p Bal. in. l. cam iudex. C. de sen. t iterlo. om
iudi. p Bal. i. c. cū ecclesia d cā pos. t p pte. i. addi. ad Spe
cu. i. ti. d. requisitōe cōsiliij. Ang. i. pñ. cclxxiiij. icipit decia li
beria. Bal. i. l. si arbiter. C. de sen. t iterlo. om. iudi. Ang. t
Imo. i. l. i. ff. d re iud. ¶ Nono ē nulla ex mō pcedēdi qz
nō requir⁹ a pte pcedit ad vtilitātē priuatā p ea q habet i
l. vnica. C. q del. aduoc. i. l. pperan. s. t si qdē. C. d iudi. t
q hēt i. c. bōc. el. i. s. d. postu. pla. p. d. Ant. i. c. i. s. d iud. t
Ange. nōbilit pñ. cclxxviij. icipit pñtino. i. ij. col. ¶ De
cimo ē nulla pp substantia iudij nō seruata. d qd. ij. q.
i. i. sum. iij. q. vi. s. diffinitiva. t p gl. aliqd i. c. d cāis. s. d. of.
del. t. i. l. plata. C. de sen. t iterloc. om. iud. ¶ Undecimo
ē nulla qñ ex istātiāz serf d q i. l. pperan. i. pri. C. d iud. in
l. vnica. C. vt ois tā ciuil qz cri. i. c. pe. s. d iud. plene p do.
Anto. t Imo. i. c. d cāis. s. d. off. del. ¶ Duodecimo ē nulla
qñ pen. ap. pnuiciat iudex a q. cad audien. t ibi vidimus
s. eo. ¶ Deciotertio ē nulla qñ pñtinet manifestā iniquitātē
t nō expñaz i snia. c. iter ceteras. t ibi h. s. ti. pri. t. c. uiz
bertoldus. e. vbi nō. t i cle. pastoral. d re iud. Anch. pñ. vi.
l. Ang. i. l. ciues. C. e. t Bal. i. l. si. s. t si qz. C. cōia dele.
voluerūt itelligere manifestā. i. notoria. tñ Lano. i. d. c. in
ter ceteras tenet qz satis ē notoria ex quo apparet ex actis.
¶ Decioquarto ē nulla qñ p expñit errorē iur. c. i. s. de
re iud. l. i. i. pri. ff. q sen. sine ap. qd pcedit nō solū i diffini
tiua s; ēt i iterlocutoria. c. p tuas. d sen. excō. Glo. i. l. ij. ff. d
appel. recip. i. l. si expñit. ff. d appel. l. i. s. tñ p sacras. ff.
q sen. sine appel. Bal. Ang. t cōter q post illos scripserūt
i. l. i. s. i. ff. q qz iur. t itelligite errorē iuris certū n āt mul
tiplicit iterprabilis. Ita Bal. i. l. pe. ff. d iusticia t iure. t fa
cit qd nōt gl. i. l. i. s. d. ob. q ex qñ mal. i. pñ. facit qd notat
Bar. in. l. iij. ff. de rebus dubijs. t Bal. similiter in. l. i.
C. de bo. pos. fm tab. t notat Imo. post Ang. t alios i. l.
cū platis. ff. d re iudi. Ang. i. l. q rome. s. duos ff. s. d ver.
ob. Imo. i. cle. ne romā. i. xi. col. d elec. faciūt q habent in
c. capellan⁹. s. d. ser. d. Anto. i. pñ. xxiij. icipit i dei tē. vñs
pñtibz. Ludo. pñ. cclx. icipit i xpi noie i pposito cāu. d.
Anto. i. c. cū iter. d re iud. Bal. i. l. ij. C. qñ pu. t i. d. locis
d extrauagā. ēt. itē d errorē iur. expñi nō āt iur. qd extēdit
de similib⁹ ad similia. nā l. iudex nō faciat talē extēsiōnē
snia nō erit nulla. ita Imo. t ibi alij i. c. cū spāli. s. e. i. pri.
t Bal. i. l. ij. C. qñ puo. t Lud. i. l. si is ad quē. ff. d acq. be
re. ¶ Decioqnto ē nulla qñ i ppossibilitatē pñtinet. c. si. t ibi
h. s. d. pñ. ap. l. i. ff. q sen. sine ap. ¶ Decioferto ē nulla
qñ p surreptionē obtinet. c. cū oliz. s. ti. l. i. si qz obrepserit
ff. ad. l. cor. de sal. ¶ Decioseptimo est nulla qñ serf p res
pu⁹ iudicatas. l. i. t. ibi h. s. C. qñ puo. nō est neces. no. Bar.
i. l. duob⁹. ff. de excep. re iu. no. d. Anto. i. c. sup lris. i. xxiij.
col. t i. c. cū dilecta. t Imo. i. c. ex pte. s. d. rescrip. t. d. An
to. t Panoz. in. c. cū. D. ferra. circa h. t ibi Imo. s. de pñ.
notat oēs in. c. in monasteriū. s. ti. i. ¶ Deciooctauo est
nulla qñcūqz nō fuata forma rescripti. vel mēte ei⁹. c. cū di
lecta. s. d. rescript. c. pñanis. s. de resti. spo. c. venerabili. s.
de of. dele. vñ vt dixi mēte qz plurib⁹ delegādo vñ velle q
oēs sñl pcedāt. t iō vñt tñ snia erit nulla. c. vno delegato
rū. t. c. pñ. dētiā in prin. s. de of. dele. ¶ Decionono ē nul
la si sit venalis. ij. q. vj. l. venales. C. qñ puo. nō est neces. t
intelligite pecūia nō gfa vel odio. qz tūc nō effct nulla sed
anullāda. l. fuo inuito. s. si pzo. t ibi h. s. ff. ad treb. l. nō di
stinguem⁹. s. cū quidā. ff. de arb. ci. t ibi h. s. de re iud. l. i. vi.
¶ Vigesimo est nulla qñ sup incepto libello est lata gl. est
no. in. st. de oblig. in prin. t vo iur. Ana. in. l. i. ff. de of. affe.
faciunt q habent in. l. i. in pri. ff. si mē. sal. mo. di. t voluit
Bal. i. l. actori. C. de reb. cre. in. l. ex hoc iur. ff. d iusti. t iure
in. l. edita in repetitiōe paduana. C. de eden. Ang. in cōst.
ccij. incipit in dei noie t gloriose mris vñs oibus actis i
iij. q. Pau. de ca. oñ. cclxxv. qd incipit in xpi noie t c. in cā
erfortij. Bal. in tractatu de arb. in. iij. car. in. l. i. ff. d lib. t
postb. Imo. in. c. cū dilecti de pñen. emp. quez ter. allegat
Bal. ad hoc p cāu in addi. ad Spec. in ti. de libel. pcep. in
ij. t. si. col. Imo. in cle. pñtōem. de elec. Bald. in. l. i. C. de

per. ubi dicitur qd ista exceptio reddit pcessu retro nullu per
tex. optimu in l. libelloz. v. qd si libelli. ff. de accu. pcedit
et in libello notorie iniusto vt no. Bal. in l. pscriptioe. C. si
contra ius vel vtil. pub. et Bal. in l. i. C. si d. mom. pos. et An
ge. in aut. offerat. C. de lit. cote. et ad predicta faciunt nota
ta p. d. Anto. et alios in c. examiata. s. de iud. tñ vbi no re
quireret libellus: nec ineptus annullaret sniam glo. e. in l.
vnu. in fi. ff. si cer. pe. in. s. multis insti. de libert. qd tñ vñ
contra. d. c. examiata. s. de iudi. iusto. c. dilecti. s. e. ite pcedit
in ineptitudine expressa. secus aut si sit tacita ineptitudo et
in libello no expressa. qz illa no reddit sniaz nulla tex. est
singularis in l. posthumus. s. si quis ex his. ff. de inof. te
sta. que ita intelligit Bal. in l. i. C. de re. iud. et Bal. in l.
pe. ff. de iusti. et iure. ¶ Vigesimo pzo e nulla qz iudex no
admisit ad defensiones suas parte. na no data copia defe
sionis corruit snia. c. deus oipotens. ij. q. i. cle. pastoralis d
re iu. et ibi no. voluit Innoc. in c. tua nos. j. de coha. cle. et
mu. voluit Panoz. in c. ecclesia sancte Marie. circa fi. s. de
costi. ¶ Vigesimo secundo e nulla qñ sine pbatioe est lata
qz petita dilatioe ad pbandu iudex tulit sniaz nullis pba
tionibus factis glo. est no. qua ibi comendat oes in c. eccle
sia sancte Marie. in fi. s. de costi. notat oes in c. cu Bertol
dus. s. de re iud. Inno. et alij in c. post electione. j. de con
ces. preb. ¶ Vigesimo tertio qñ est lata no visis actis. naz
tunc est nulla. ita Bar. in l. ij. C. de sen. ex peric. reci. in l. p
lata. C. de sen. et interlo. om. iu. cano. in c. tñ ex litter. s. de
rest. in integ. d. Anto. in d. c. ecclesia sancte Marie. Barto.
et Bal. in l. ij. C. de ed. et ibi bal. limitat hoc pcedere in ac
tis substantialibus iudicij. secus in alijs. notat Ange. i. l. au
dices. C. de iud. in l. claudius. ff. qui po. in pig. ha. ¶ Vi
gesimo quarto qñ est lata no visis pbatonibus partis. ita
Inno. in c. cu bertoldus. s. ti. i. et ibi alij. Et ideo per has
duas limitaciones dñ qñ iudex post commissione sibi facta
ei vel cam cepta cito tulit sniam ita qñ verisimiliter acta n
potuit videre nec probata hoc sufficit vt snia sit nulla. ita
Bar. in d. l. ij. et doc. vbi. s. ¶ Vigesimo quinto e nulla qñ
fundat super pbatone reprobatata. est in c. ij. j. de pur
ga. vulg. per que tex. hoc dixit Bal. in l. libelloz. C. d. testi.
¶ Vigesimo sexto est nulla qñ error iuris in libello e vel
in actibus substantialib⁹ ad que referit snia de necessitate.
vel in alijs actis ad que verba snie expresse referunt. naz
cu relatum sit in referente snie expresse se referat ad ali
quid in quo contineat error iuris snie ex iuris dispositioe ta
cite referat ad aliquid in quo contineat error iuris puta li
bellu ad que de iure referit snia. c. licet Vely. j. de simo. cu
vulgaribus. tñ ppter tale errorem iuris in relato expessu
snia reddit nulla. ita Bar. in l. i. C. de errore cal. et et sen
sit in l. ex diverso. s. si i iudicio. et ibi ponit alij. ff. sol. ma.
lz in pñz tenet Ly. in d. l. i. notant cano. in c. i. s. tit. i. do.
Anto. in repetitioe. cab. excocato. s. de rescrip. ¶ Vigesi
mo septio reddit nulla ppter errorem calculi. l. i. s. ff. que
sen. sine ap. et io est notandu qñ nunqñ snia lata per errorem
calculi trasit in rem iudicatā. Et io petens vt de nouo cal
culent rones venit semper audiendus ex quo allegat er
rorem. l. i. et ibi Bar. per illu tex. C. de erro. calcu. visus est tñ
ibi sentire Bar. in fi. qñsto casu no reddat snia nulla ex to
to. sed id qd deest ad calculu supple. ff. vel diminuat iuxta
quantitate erroris calculi. et ita et vult Bal. in l. ij. C. de re iu
di. tñ in pñz faciunt quo ad hoc vltimuz que dixi in ter
tia specie nullitatis et an ppter errorem calculi possit appel
latio iustificari Pau. de ca. costi. xxviii. incipit in xpi et. in
casu pñti. ¶ Vigesimo octauo e nullarone incertitudinis
et io si condemnat e titius de tali paratela et duo reperiant
eiusde nois et paratela iudex qñ odenauit dz declarare ob
securitate. lab. excozure. et ibi Bar. in l. ij. col. ff. e. notant ca
no. in c. qd ad consultatione. s. ri. i. Ange. in l. no ignorat. C.
fruc. et lit. exp. Bal. in l. fi. s. i. C. coia de lega. qd si no decla
rauerit vel qñ ia est mortuus vel qñ no recte scit declarare d
quo magis senserit forte qñ oblitus tñ snia e nulla. l. duo
sunt ticij. ff. de testa. tu. in ar. voluit Bar. et ibi dat cautellā

ne ad hoc perueniat in l. inter stipulantem. s. i. ad fi. ff. de
ver. ob. et ibi per alios. notat Bar. i. l. fina. C. d. leg. here. in
l. hac cōsultiss. ma. C. qui testa. fa. po. in l. volūtas. C. de fi
deico. in c. i. in ti. de scu. sine cul. noam. in vñb. seu. in l. be
redes palā. s. sed si notā. et ibi Imo. ff. de testa. in l. si quis
seruos. s. si inter. et ibi Imo. ff. de leg. ij. Bar. et Imol. in
l. demonstratio falsa. in prin. ff. de cōdi. et demon. i. l. diui.
la. ij. ff. d. custo. et exbi. re. in l. i. C. si vnus ex plu. Ange. in l.
ij. ff. d. libe. et postb. ¶ Vigesimo nono e nulla p dolu iter
ueniente in ea vel circa ea quado fert cōtra minore vel
absente secus si p presentē et maiore. l. si pretor. s. marcel
lus et ibi habet. ff. d. iud. habet in c. cu bertoldus. s. d. re iu
di. in c. lz cam. s. de prob. in l. diuus. ff. de re iudi. ¶ Tri
gesimo qñ lata est per metū. ita Hostie. et Jo. an. et sequit
do. Anto. quatenus metus impediāt solēnitates pcessus
alias no. in c. ij. s. qd me. ca. sed contrariū tenet glo. no. in
c. iniustu. et in c. quattuor et ibi Archi. xi. q. iij. et tenet glo.
recte ponderanti in c. i. qd met. ca. li. vi. et tenet i distincte.
Panoz. in d. c. ij. lz Bald. in l. decernimus. C. de sacro san.
ec. vñ ipse facere vñiam inter sniam respiciēte clauēs con
scientie et tunc sit nulla ipso iure. d. c. vnico. et videt sequi
Ludo. in singularibus et alia sniam quia illa no erit nul
la. de quo etiā ponit Bal. in l. eleganter. s. si quis post. ff. d.
condi. inde. in l. fi. s. i. C. coia de lega. in l. fi. C. de pen. iud.
qui male iud. et in l. fi. C. de sen. ex peric. ¶ Trigesimo pzi
mo est nulla qñ refert aliquā constitutionē nullā vel inu
stam vel super ea se fundat. ter. e et ibi Bal. in c. cu caz. s.
ti. primo. faciunt que habent in c. cu venissent. s. de eo q
mit. in pos. ¶ Trigesimo secundo est nulla si tñ super par
te petitorū fert vel absolutoria vel condemnatoria. et su
per alia parte nihil pñciat nec tacite nec expresse. taci
te. s. per taxatiuā tñ vel dñtarat glo. est no. in l. i. C. si ad
uer. re iud. et ibi Bar. et Bal. voluit Bar. in l. fi. constante.
s. fi. et ibi alij. ff. so. ma. no. d. Anto. in c. cu inter. s. tit. i. qd
tñ intelligite vt per Bart. singulariter. in l. si plures. in fi.
ff. de fideiuss. in solutione pñz. d. l. i. et in l. terminato. C. de
fruc. et lit. exp. ¶ Trigesimo tertio qñ fert cōtra ius litiga
toris qd excluderet per priuilegiū etiaz in corpore iuris
clausuz et ius tñ partis tendit ad priuilegiū elidē. nam
tunc snia cōtra hoc ius partis est nulla ipso iure glo. e. in
singularis in cle. i. in verbo finiri. de in integ. restitu. quaz ad
hoc ponderat Ludo. in singularibus suis. ¶ Trigesimo
quarto est nulla si pars cōstet in iniusticiā snie et se ius no
habere. ita Ludo. in l. fi. s. i. ad que. ff. de acquir. here. per
dictu Inno. in c. qz pleriqz. j. de imu. ecclesi. vbi voluit q
qñ pars cōstet sniam iniustā nunqñ snia transit in re iu
dicatā notat Bald. in l. ex hoc iure. ff. de iusticia et iure.
¶ Trigesimo quinto est nulla ppter falsitatem cam. ita Bal.
in d. l. fi. s. i. ad que. et ibi alij. Lano. in c. sicut. s. ti. i. Bal. in
addi. ad Spec. in ti. de snia in. xi. col. et in c. cu super. in fi.
de offi. dele. Bal. in l. i. C. de cōdi. inde. i. ij. col. qd pcedit
nisi plures eae essent expresse in snia. na tunc lz vna sit falsa
dūmodo alie no sint falsę que tñ sint sufficētes valebit se
tentia. ita Inno. et ibi d. Anto. i. c. in presentia. s. de renū.
et Ludo. in d. l. fi. s. i. ad que. et allegat tex. in c. per tuas. j. q
fi. sint legi. et ibi d. Anto. ite nisi viteret dictioe. maxie i ex
primēda falsa ca. na tñ pp hac falsitatem cam no viciat snia
si pōt ex actis iustificari. als secus. ita Ludo. in d. l. fi. s. i. ad
que. d. Anto. in d. c. in pñtia. et faciunt notata in d. c. sicut
et in l. platā p Bal. C. de sen. et interlo. om. iud. Et io et i fi
mili si eae eēt p pte falsa. p pte vera et snia posset substineri
pp illā pte falsā cam valet snia fm Ludo. in d. l. fi. s. i. ad
que. qd secus dicit i decreto. qz decretū interpositū ex falsa
ca vsqz adeo e nullū ipso iure p ea q hñtur i l. si putas. C.
de pe. here. in l. cu vero. s. subuēt. ff. de fideico. lib. qñ in
vno minimo ca sit falsa viciat decretū in totū. puta datio
insolutū p iudicē pp debitū qd hēs. de. cl. repit qñ in veri
tate ca debiti no e tāta. et sic e p pte falsa. qz solū e debitū. c.
xl. i. so. cau. datio isolutū in totū annullabit. ita voluit Bar.
in l. fi. no forte. s. si cēuz. ff. de cōdi. inde. et Bald. q dicit se

De Appellationibus

ita cōsuluisse in l. certi conditio. §. qm. ff. si cer. pet. et vlt qz
adeo cā i snia ē in cōsideratiōe qz si addat post sniaz noua
cā dī noua snia ex quo noua cā exprimit nisi veniret de-
claratiue ad primā. Bal. in addi. ad Spec. in ti. de teste. §.
nūc vidēdū v. hec nō. et ibi. Jo. an. dīc secus si expssio cāe
veniret ad declarationē pzie snie. ita Ludo. de roma cōsi.
xlv. incipit in xpi et c. sup. eo. ¶ Trigesimosexto et vltimo
est nulla qñ ferē tanqz pōitio defecerit vel purificata sit et
sic cessit et venit dies debiti et postea i veritate repit hoc
nō esse veruz nā dato qz in snia istud non exprimat p qd
appareat cām eē falsaz tñ si se fundat snia sup hoc qz con-
ditio defecit vel ē purificata. snia est nulla ipso iure et fal-
sitas cōstitat in facto et nō in iure. glo. est singularis. et ibi
tex. i. l. q. testō. ff. de excu. tu. quē tex. ad hoc pōderat Inno.
in. c. in pntia de renū. Et Ange. allegat Inno. et sequitur in
l. qui rome. §. duo fratres. in repetitiōe. ff. de ver. ob. notat
Ludo. in. d. l. si is ad quē. imo vbiqz ferē snia sub cōdi-
tiōe resolutiua est nulla siue in toto siue in pte put ponit
cōditio. Bar. in. l. ab exēcutore. in. ij. col. ff. eo. in. l. i. iudex. ff.
de re iud. in. l. moris. §. i. de pen. Bal. in. l. idē labeo. §. i. ff. sa.
berc. de de anchā. p. c. iij. incipit in xpi et c. iudex Bar. i.
c. ex lris. §. de of. dele. Bal. in. §. i. in. l. cōsi. C. Panoz. in cō
si. lxxij. incipit xpi et c. vj. primo dictū. l. Ang. in. l. iudex
tenet. et in cōsilo. xli. incipit porrecta. Imo. in. d. l. iudex
distinguit videt. ¶ Scdō est qd pncipalis quo iure si-
ue remedio retractet snia nulla et dic fm Bar. in. l. si exps-
sim in pe. col. ff. eo. qz quādoqz nullitas pncipaliter in-
tentat quādoqz incidet. pncipaliter. l. agendo siue pe-
tendo vt snia declaret nulla absqz eo qz alia petitiō acto-
ris siue rei pcedat. d. l. si expssem. l. si dolo. C. de rescin.
ven. et ibi notat. l. i. §. i. in glo. in verbo firmat. ff. de feri. in
cideret aut petitur altero de duobus modis. vel qñ pce-
cedente aliqua petitiōe actoris. puta petētis executionē
sentētie vel agētis actione i factū siue iudicati opponit re-
us exceptionē qz snia est nulla. et tūc dicit incidet in vi-
am exceptionis opponi de quo in. l. iij. §. cōdenatū p Bar.
et alios. ff. de re iud. et j. dīcā in. ix. q. pncipali. Scdō mō i-
cideret deducit qñ pcedente vna petitiōe vnius qui
sniam annullari debere intēdit per viā cāe nullitatis de-
ducit sed tñ pncipaliter aliud peti quā annullatio. pu-
ta qz lata snia p aliquē nulla petit condemnatus vt iudex
de nouo pnuiciet qz pzia sentētia quā tulit ē nulla qd pe-
tere pōt. l. hec snia. C. que sen. sine cer. quātū. habet in. l. si
vt pponis. la. i. et in. l. si ptes desertā. C. quō et qñ iud. in. l.
i. C. de sen. et interlo. in. c. in lris. §. de offi. deleg. et aliquid
vidimus in. c. cum cessante. §. eo. habet in. l. iudex. ff. de re
iud. ¶ Dis psuppositis aliud ē sciendū ē qz nullitas ac-
tus varijs modis pōt deduci quādoqz per actionē de do-
lo. l. eleganter. in principio. ff. de dolo. habet in. l. si quis cū
alr. ff. de ver. ob. qñqz per actionē ex illo pctu in quo do-
lus cōmissus est. d. l. si quis cū alr. c. cū dilecti. c. p. j. de cō-
trabē. emp. qñqz per officiū iudicis nobile. Inno. in. c.
fi. §. de offi. iud. notat Bar. et alij in. l. qui sub conditiōe. §.
fi. ff. de cōdi. insti. et de istis tribus modis glo. habetis sin-
gularē. i. l. si dolo. C. rescin. vj. quā ad hoc cōmēdat Bal.
in. l. nā et si sub cōditiōe. §. fi. ff. de iniust. rup. te. petif eti-
am in viā qñqz exceptionis. l. nō erit. §. dato et ibi gl. et do-
to. ff. de iure iud. et d. §. odennatū. et d. l. si qe cū alr. ¶ Dis
hētis quo remedio istoz petef nullitatē snie retractari et
si in viā exceptionis opponit tūc clarū est qz petef retracta-
ri opponendo exceptionē et iplozando officiū iudicis
mercenariū p ea que habent in. l. i. ff. de iur. om. iud. et d.
c. fi. §. de off. iud. si aut pncipaliter petif et tūc implorabit
officiū iudicis nobile. ita Inno. in. d. c. fi. et in. c. sepe. et ibi
Bal. §. eo. ita Bar. in. d. l. si expssem. et ita idē Bar. in. d. l.
que sub cōditiōe in fi. et ibi alij. ita Bal. in. l. tale pactū. §.
qui prouocauit. in repetitiōe in. xvj. col. ff. de pac. ita. Imo.
hic in. vij. col. et in repetitione. d. l. si expssem in. xxxv. col.
et si dicatur ad quid implorat officiū iudicis nobile sup
nullitatē snie. nā qz nullū est amplius annullari nō pōt. l.

naz et si sub cōditiōe. §. rupedo. ff. de iniust. rup. te. c. ad dif-
soluen. j. de despon. i. pub. et pziatio pzesupponit habitū
l. manumissiones. ff. de iusti. et iure. si snia est nulla ad qd
petitur annullari. dicite fm glo. in. l. i. §. i. in verbo firmat
ff. de fer. qz petif annullari put d facto pcessit snia. et facit gl.
in simili in. c. accedēs el. i. in verbo cassauimus. §. vt lit. nō
cōte. in. c. cum dilectus. §. de cōsu. bonus tex. et ibi do. An-
to. in. c. ij. in prin. §. de postu. pziela. habet in. c. venerabilē
et in. c. audi. §. de elec. et est gl. in. c. audiuimus. xxij. q. i. fa-
cit glo. in. l. simili in. l. minor. xxv. annis in prin. ff. de eue.
et ita Bar. in. d. l. si expssem in pe. col. ita Bal. post gl. in
l. i. C. quādo puo. Sz nūquid erit in tali nullitate neces-
saria appellatio. et dicite qz nō ita glo. in. c. fi. in verbo neces-
se de re iud. li. vj. in. d. l. i. §. i. ff. de fer. et est tex. in. l. si cōstat
ibi supuacua. i. nō necessaria. et in. l. ex consensu. §. i. ibi fru-
stra et ita volūt oēs marie Lu. in notabilibus et in. ix. col.
in. l. si expssem. ff. e. et ita ē intelligat tex. in. l. si. i. et in. l.
i. §. itē cōtra sacras. ff. que sen. sin. ap. Sed nunquid lz ap-
pellatio nō sit necessaria a nullitate poterit tñ interponi et
tex. in. d. l. si cōstat. et ē in. d. l. ex consensu. §. i. et in. d. l. si. i.
vident velle qz nō dū vtunt verbo superuacua vel verbo
frustra vel sine cā. et facit rō nā appellatio rescindit pnu-
ciatū. l. i. §. fi. ff. ad tur. vel saltē suspendit. c. venientes. §. d.
iure iud. Sed vbi snia est nulla nō pōt dici pnuiciatū. l. iij.
§. cōdenatū. ff. de re iud. et non entis nulle sunt qualita-
tes. l. eius qui in puincia. ff. si cer. pe. d. c. ad dissoluēdū. er-
go cūz nō subit qd rescindat vel suspendat nō poterit ap-
pellari. In cōtrariū tamē est veritas et tenēt oēs hic. et in
d. l. si expssem. et in. l. i. C. qñ prouoc. et facit glo. in. d. c. fi.
i verbo necesse. in cle. i. §. i. in verbo firmat. i. d. l. si dolo. C.
de rescin. ven. et p illa opi. est tex. in. l. si expssem. in versi.
vnde si quis. ff. eo. vbi ponderat qz appellatio a nullitate
pōt dici deferta lapsu fataliū ergo vult qz possit appellari
tex. est in. c. exhibita. §. de iudi. in. c. cū venissent. §. de testi.
in. c. significantibus. et in. c. cūz cām. §. de offi. dele. vbi pa-
ter fuisse appellatū a snia nulla nec papa ibi reprobat ap-
pellationē tanqz interponi nō possit qd certe faceret si de
iure non posset appellari. est tex. hic vt dixi in textuelibus
est tex. in. c. si p vnu. de offi. dele. lib. vj. vbi papa querit qñ
appellat ab actu nullo qz dī iudicē nō habere iurisditio-
nē eo qd expirauit morte delegantis ad quem deberet ap-
pellari certe si non posset appellari frustra queremus ad
quē esset appellandū. Nō obstat cōtraria. dum dī est su-
peruacua et c. et similia sunt vera in. l. ex consensu. §. i. et in
l. si. §. i. qz in pcedēt. q. est rñsum. l. qz intelligunt illa x-
ba superuacua vel frustra qz nō necessaria. nō tñ negat quin
sint aliquantū vtilia vt videbimus. j. in. ix. q. pncipali.
nō obstat arg. d. c. venientes. et d. l. i. §. fi. qz vt de facto sen-
tentia nulla pcessit. ita de facto rescindat vel suspēdet. p-
terea nō sunt soli effectus appellatiōis illi duo rescisionis et
suspensionis. sed plures alij sunt effectus vt dixi. §. in ru-
brica. Et id dato qz a sententia nulla nō possit appellari qz
ad effectū sentētie suspensiuū vel extinctiuū nō tamen se-
quit. ergo non poterit appellari quo ad alios effectus.
puta quoad effectum deuolutiuū operabitur talis sen-
tentia et alios effectus operabitur vt videbimus. j. in. ix.
qōne pncipali. Cu. tñ in. d. l. si expssem. in. xi. col. retē-
to hoc qz appellatio a snia nulla nō sit necessaria sit tamē
vtilis et possit interponi dicit limitandūz ē vt nō pcedat
i snia que ē nulla ex defectu iurisditiois iudicis. qz a tali se-
tentia non poterit appellari. Et p hac opi. allegat Bal. op-
time hoc sentientē in. l. i. in pe. col. versi. iuxta quero. C. qñ
puo. vbi dixit Bal. qz si appellat a snia nulla nō vj dedu-
cta nullitas que puenit ex defectu persone iudicis. puta qz
seruus excōicatus vel infamis qz illa nullitas est quid ex-
trinsecū a sententia et iudicio de quo agit et appellatio nō
trahitur ad extrinsecū. l. per hāc. C. de temp. ap. et sic vult
Lu. inducere qz sicut appellatio iterposita nō porrigit ad
nullitatē tamē prouenit ex defectu iurisditiois tamen ad
aliā nullitatē porrigit. l. quedā mulier. ff. famil. ber. l. car-

melia pia. ff. de iure pa. l. si is qui. C. de lib. ca. notat Bar. in d. l. si expressum. et j. dicit. et ratio est quia ibi est quid intrinse cum ad quod non potest appellatio. ergo ita propter tale defectum non poterit interponi appellatio. per hac opi. adducit tex. in l. i. C. de arbi. qui nihil facit quia loquitur in arbitrio a quo non appellatur regulariter. l. die proferre. §. stari. ff. de arbi. scdo adducit. d. l. si constat. et d. l. ex consensu. et d. l. si. §. i. ad que potest responderi. vt. §. in precedenti conclusio ne adducit tertio. nam ex quo iudex non habet iurisdictionem sententia est penitus nulla et cognitio case spectat ad suum iudicem. sed si appellaretur a tali sententia et appellatio operaretur effectum deuolutiuum vt. §. dixi. iudex qui alias est ordinarius in ista causa sine suo facto et ex culpa istius qui non est iudex damificaretur quia priuaretur sua iurisdictione que per appellationem translata est ad iudicem ad quem est contra regulas iuris communis. l. ius nostrum. ff. de reg. iur. et contra equitatem. c. peruenit. xi. q. i. quia causet suam iurisdictionem cuiusque iudicis esse conseruanda. Et quicquid dicat Lu. veritas est in contrariis. et in contrarium est tex. in c. cum venissent. §. de testi. in d. c. si vnu. et in d. c. significantibus in quibus iuribus erat defectus iurisdictionis et tamen appellatur. et tamen papa non reprobatur appellationem ex hoc capite. et est tex. hic vt dixi in textualibus. Et ad vltimum ar. Lu. istud dependet ex ista questione. an si appellatur a sententia nulla iudex ad quem cognoscat non solum de nullitate et super ea pronunciet sed etiam de negocio principali possit cognoscere et pronunciare de quo j. in. x. q. principali et in. x. Sedo limitat Lu. non procedere quia nullitas esset notoria quia tunc non posset appellari. hoc etiam videtur sine ratione saltem quo ad effectum deuolutiuum vt de facto nulla declaret. Tertia est questio principalis quousque possit sententia dici nulla. et dicimus Spec. in tit. de sen. prola. §. iuxta. circa si. cuius dicta late persequitur Imo. in cle. i. de re iud. q. aut intentatur nullitas principaliter aut in incidenti ter si principaliter et tunc potest intentari vsque ad xxx. annos. nam ex quo per officium iudicis intentatur et illud est quod datur ius personale. l. qui per colutionem. ff. de act. emp. faciunt nota i. l. si filius. ff. de iur. iur. ff. de cer. pe. Et ius personale durat xxx. annis. id habet ius durabit. xxx. an. et ad hanc actionem. l. si. ff. de p. scrip. xxx. vel. xl. an. faciunt nota i. c. si. §. de of. iud. i. c. l. cas §. de pba. in l. querela. C. de fal. hoc tamen non procedit vbi tractatur de periculo anime nam quando sententia est nulla eo quod periculum anime continetur et ultra. xxx. annos potest super eius nullitate implorari officium iudicis glo. est no. in. §. si ergo. xxx. questione vlti. per quam glo. hoc dixit Imo. in d. cle. i. faciunt notata in d. c. tenor. in c. lator. §. de re iud. in c. iuravit. §. de pba. et faciunt que habent in c. si. §. de prescrip. aut nullitas incidenter deducitur et tunc aut in modum case petitionis proposita cum ad hoc principaliter non ageretur et illo casu cum tamen expediat officio iudicis id est sit quod in precedenti. aut intentatur nullitas incidenter. si in viam exceptionis et tunc perpetuo potest opponi. quia que talia sunt ad agendum perpetua sunt ad excipiendum. l. pure. §. si. ff. de excepti. dol. Sz opere preceptum esset scire nuncquid nullitas habeat instantiam. dic ex mente Bar. in d. l. si expressum. in pe. col. q. sic et triennij. faciunt notata in l. pperandum in prin. et quod ibi notat Bal. C. de iud. Sed nuncquid pendente instantia nullitatis curret tempus ad appellandum et est. Et die aut nullitas per se intentatur post et tunc pendente tempore nullitatis non curret tempus appellationis nec interponere nec persequende. nam ex quo a sententia nulla non est necessaria appellatio vt dixi in. ii. q. principali iustas habuit casus non appellandi ille qui credit sententiam esse nullam et propterea non appellauit sed nullam dixit. sed impedito non curret tempus appellationis. ergo illo casu pendente processu super nullitate non current. x. dies ad appellandum ex quo ignorabat necessarias sibi appellationem nec multo minus curret annus ad persequendum dummodo iusta habuerit eam dubitandi de nullitate sententie. secus si calumiose dubitauit. nam tunc curret sibi tempus non obstante quod exceperit processum nullitatis et per illud dicat se impeditum. quia potius dicitur suo facto impediri

quod impedimento iuris vel alterius. ita Bal. post Ly. in l. contra maiores. C. de inof. testa. que etiam sequitur Ange. in l. paulus. §. i. ff. de vfu. et ita Imo. in d. l. si expressum. et facit quod voluit rota decis. sua. c. ij. que incipit. ites quod fatalia vbi dixerunt quod fatalia appellationis non currunt donec quod impeditur quia litigatur super attetatis per aduersarium dummodo non calumiose litiget et facit que dixi in c. ex ratione. §. eo. et quod notat Bal. in simili in autentica ei qui. C. de tempo. appel. Turse cumdo casu solum appellauit a sententia nulla et tunc an tempus nullitatis computetur vna cum isto tempore appellationis an vero deducatur tempus appellationis. et tunc dic quod ex quo appellatio a sententia nulla deducit non solum iniusticiam sed et nullitatem ad iudicem ad quem. l. quedam mulier. ff. famul. ber. l. carmelia pia. ff. de iure patro. l. si is qui. C. de libe. ca. et facit tex. nosse i. si. i. cum possit persequi eam nullitatis vna cum appellatione. non habet quod excuset tamen impediri. quia appellationis non impeditur sibi casus nullitatis cum ea possit deduci nullitas. id est ista tempore computabuntur nec subducuntur. ita videtur esse de mente Bar. in d. l. si expressum in pe. col. aut intentauit eam nullitatis et appellationis simul puta secundum formam glo. in l. i. c. quod pro uoc. dicendo dico sententiam nullam et si qua est appello. tunc aut eam nullitatis cepit persequi coram iudice a quo. quod potest. l. si vt pponis. la. i. et ibi habet. et in l. si preses deseris. C. quod et quia iud. l. ab hinc. C. de accu. habet in c. in istis. §. de officio dele. et tunc ex quo coram isto iudice eam appellationis non potuit persequi quia veniebat persequi coram iudice ad quem c. dilectus. el. i. §. de rescrip. vidimus i. c. vt debitis. §. e. i. o tanquam impeditus sit per iudicium nullitatis excuset ne currat sibi annus ad persequendum appellationem ar. cor. que dixi i. primo mebro. Et si dicatur est quod sibi imputetur quia habeat ista causa duos iudices iudices a quo coram quo potest persequi nullitatem et iudicem ad quem coram quo potest vtrumque persequi et nullitatem et appellationem quare eligat iudicem a quo et sic suo facto videtur se impedire. respondet primo quod cum ista facultatem eligendi alteri ex istis iudicibus habeat a iure non debet sibi auferri nec sibi debet imputari si pmissa iuris facultate vtitur. l. iij. in princ. ff. de eo quod certo loco. l. i. C. de asser. tol. circa si. Item hoc debet quod ex quo causa nullitatis est magis conueniens iure proposita cum primo ea intentauerit et magis est honestum vt ab eodem iudice factum suum emendetur et expedite magis poterit per eum emendari tanquam informatum de negocio. c. ab excoicato. supra de rescrip. c. per tuas. j. de sen. excom. non est quid ei imputetur si viam magis conuenientem libello proposita elegerit. Item magis honestum. item magis conueniens iudice a quo et ideo habet tempore tractando nullitatem coram iudice a quo et ideo habet tempore pen. non curret annus ad appellacionem persequendam ita est de mente Bar. in. v. et pen. col. aut vero persequens est eam nullitatis coram iudice ad quem proposita libello dico nullam et si qua est appello. et tunc ex quo potuit appellacionem coram isto persequi et per eum deducebatur nullitas vt predictum est quid sibi imputetur. et ideo suo facto videtur se impedire. et curret tempus appellationis. et ita Barto. vbi proximius et voluit Salice. in d. l. si preses desertam. et faciunt notata per Bal. i. d. l. i. C. quando prouoc. Bald. in l. qui testis. §. si. ff. de excu. tu. alr. distiguit primum membrum quod super nullitate tantum principaliter agitur non mutatur secundum super appellacione ne etiam non mutatur per ea que voluit Imo. in c. sepe super eo. quia lapsus tempus in causa appellationis principaliter per se proposita et non cum nullitate imputatur et in tempore nullitatis. Tertium membrum impugnatur Bal. et per omnes et quartum quod dicitur ipse quod proposita nullitate et appellatione simul et coram iudice ad quem non curret tempus nisi ad eam cuius prosecutionem elegerit et sic si vtrumque elegerit super vtrique curret. puta dico sententiam nullam et si qua est appello. hoc quod coram iudice ad quem propono in prosecutione tantum elicio nullitatem tamen non curret tempus ad appellandum sicut si simpliciter nullitatem intetassent. Et ita est si prosequor appellationem hoc tempus pendens appellationis non computabitur in tempore nullitatis. mouetur quia habet cumulative ista duo remedia propo-

De Appellationibus

nat tñ in electione sua erit psequi postea quod voluerit vt notat in. l. i. C. qñ puoc. ergo vnus eligendo p inde erit ac si illud vnū intentasset nec debet ei i putari ex quo vñtur facultate iuris. l. pāpinianus. §. si quis irritum. ff. de inof. fi. testa. et si dicatur q de his que dicta sūt in fo mēbro vbi ē conclusum q appellatiōe p se intentata currit tps nullitatis ex quo ipa vñ icidēter i appellatiōe deducta. Dicitur ex mēte Bal. q illud pcedit qñ appellatio pncipaliter pponit et icidēter nullitas venit. nos loquimur qñ eque pncipaliter vtrūqz intētātū ē et ideo i appellatiōe nullitas nō venit icidēter ex quo eque pncipaliter ē itētata nō mirum ergo si pē. ap. nō currit tps nullitatis. nec eō. Lu. i. d. l. si ex pssim. in. xi. et. vij. col. 13 per alia verba tñ vñ adberere pncipali distinctioni. Sed pone q perempta sit instantia nūquid psequi nullitatē sñe poterit ex hisdem actis sup qui bus pempta ē instantia. post instantiā pemptā. Imo. i. d. l. si ex pssim. format. q. et ipsa formata currit ad theco. Imo. in. c. cam que. §. de testi. et plenius Bart. in. l. ij. ff. iud. sol. et in. l. ij. C. §. ed. ex quibus colligitur distinctio qñ aut loquimur in actis litis ordinatiuis puta litis cōtestatiōe et sñibus et tñ cū illa pēant pempta instantia. l. pperat. §. et si quid. et ibi gl. in vbo iudici. et notatur in. §. illo. C. de iud. ideo pempta i instantia. ex huiusmodi actis nō poterit super nullitate pñcia ri. aut loquimur in actis litis decisuiis siue pbatōis puta cōfessione partis vel testibus et tñ ex quo nō pēant pempta instantia. per ea que habent in. d. c. cam que. ex eisde actis poterit sñia nulla pñciari. et que dicant litis ordinatiua et q decisua ē glo. in cle. sepe. in verbo defensione. §. ver. sig. habetur in locis pccallegatis. Sed an nullitas poterit post cōclusionē in cā opponi. et dicite q eā pncipaliter intētando vel ēt in via exceptionis vel replicationis vt dictum ē supra in. ij. q. pncipali nō audietur eā intentans post cōclusionē. qñ cōclusio in cā claudit os pti. c. pastoralis i. fi. et ibi Jo. an. et alij supra de cā pos. et proprii. c. cum dilectus. et ibi habet. §. de fid. instr. aut vero itētatur nullitas potius in via allegatiōis qñ exceptionis replicationis vel pncipalis petitionis qñ pōt intentari puta qñ nullitas notorie cōstat ex actis tñ cū notoriū nō indigeat forma ex cipiēdi nec forma pponendi nec vllā penitus formā requirat. c. ad nostrā. el. iij. supra de iureiur. sed soluz indiget allegatiōe glo. ē in cle. appellati. e. ti. facit tex. in. l. si adulterium cū. §. adē pollioni. ff. de adult. iō qñ nullitas est notoria dñ opponi in via allegatiōis et illo casu qñ post cōclusionē in cā admittunt allegatiōes iuris et similia que discussione nō indigent facit autem. iubemus. et ibi notat C. de iud. habetur in. l. i. C. vt que des. aduo. et per. d. Ant. in. c. bone. el. i. supra de postula. prelato vbi quando notoriū resultat ex actis debet iudex supplere vidimus in. c. insinuatione. §. eo. non mirū ergo si post conclusū in cā admittitur allegatiō nullitatis que notorie cōstat. s. ex inspectio ne actorū. ita Bal. in. c. cum olim. el. i. §. de offi. dele. per notatā p Immo. in. c. p tuas. §. de testi. in. c. ex insinuatione. vbi aliquid vidimus. §. eo. Quarta ē qñ pncipalis circa ordinē nullitatis pponen. Et primo querit an nullitas requirat aliquē ordinē iudiciāle. et dicite sñ. d. de rota deci. sua. cccxxvj. que incipit. itē fuit dubitātū qñ d nullitate. qñ aut nullitas ē notoria et tunc ex quo i notorijs non requiritur ordo iuris. d. c. ad nostrā. ideo in tali nullitate ordo nō requirat. et ideo si sñia dicatur nulla qñ cōtinet itollerabile errorē venit retractanda absqz alio processu. c. ab excoicato. §. de rescrip. c. per tuas. j. de sen. exco. item si sentētia dicatur p expressū errorē iuris lata qñ talis error patebit ex inspectione librorum puta ēt si contra statutū ēēt lata il lud male interpretando. ita Immo. in. c. cum inter. supra de consue. quod ē itelligendū de statuto notorio. puta in ea ciuitate i qua ē factum. et sñ notatā p Bar. in. l. cū prolatis ff. de re iud. per canonistas in. c. pastoralis. §. de fid. instr. ita ēt si ex inspectione actorū constaret de nullitate. et sic ex eisdem actis cōstaret de nullitate qñ tunc etia si ēset notorium coram eodez iudice corā quo ēēt facta absqz alia p

ductione. p notata p Immo. in. d. c. ex insinuatione. illo casu non requireret alius pcessus sup nullitate. et faciūt notatā per Jo. an. et alios in. c. cū bertoldus. §. ti. in. l. cum que rebatur. per Bar. ff. de re iud. imo plus ēt si in cōtinenti offerret pbatōne nullitatis dicēdo hodie cōstat hodie agatur. l. si a quo. ff. vt in pos. leg. alius ordo nō expectaret. ita rotā vbi proxime. aut nullitas non est notoria et tñ qñ sñia huiusmodi est diffinitua prout voluit glo. in cle. si. in ver. repulsionem. co. ti. ideo requiritur ordo iuris sicut in alijs diffinituiis. ij. q. i. in summa. et. ij. q. vij. §. diffinitua l. prolata. C. de sen. et interloc. om. iud. Succedit qñ an saltem requirat citatio. et dicite sñ rotā in. d. decisio. et melius in decis. cccxxvij. que incipit itē fuit dubitātū vtrū auditor. qñ sic siue sit notoria nullitas siue non per ea q habetur in. d. c. ad nostrā. el. iij. et vidimus in. c. cum sit ro. i. fi. §. eo. vbi firmatū est q ēt in notorijs requirit citatio. et facit tex. iij. q. viij. c. omnia. c. caueant. c. deus omnipotēs. ij. q. i. Et ita tenet Immo. in. c. cam. §. de rescrip. licet Jo. an. abi teneat cōtrariū volens q vbi notoria ē nullitas iudex suā sñiam siue citatione possit retractare et mouet per dictum abbatis ibi p illū tex. Sed pōt rñderi dupliciter. primo qñ ille tex. loquitur qñ clarum est q pars nullam excusationē posset asserre nec defensionem ne sñia annullaretur. nam ista ē regula qñ pars regulariter sit citanda. c. inter quatuor. §. de maio. et obe. l. de vnoquoqz. ff. de re iud. tñ vbi clarum ē parti nullā defensionē cōpetere illa non ē citanda. ita Bar. in. l. ij. §. qñ si de frumētaria. ff. de adm. re ad cūita. pti. et dixi in. d. c. cum sit ro. nō mirum ergo si in. d. c. cam pars nō fuit citata vel procedit i ipsomet iudice qui tulit sñiam nullam clare. nam tunc ex quo videt clarā nullitatem pōt sine alia cāe cognitiōe errorē suū corrigendo sñiam quam nulliter tulit reuocare tex. ē et ibi doc. maxie Bal. in. c. ab excoicato de rescrip. vel aliter ibi loquitur d an nullatione rescripti. vnde sicut in cōcessiōe rescripti papa nō citat partem. c. olim. et ibi Immo. j. de verbo. sig. ita nec in reuocatiōe siue annullatione eius p regulā primā. j. de reg. iur. et. l. nihil tam naturale. ff. de reg. iur. quinimo voluit et elegantius rota in decis. cccxxvij. que incipit itē retento themate qñ citatio huiusmodi dñ esse spālis et specifi cata ita vt intelligat pars ad quid citatur sicut in alijs citationibus allegant glo. nō. in. c. fi. §. de rescrip. in vbo inde terminate. faciunt notatā p Bart. in. l. aut qui aliter. §. i. ff. qñ vi aut clā. Succedit qñ an requiratur libellus i causa nullitatis et dicetis vos cui dubiū qñ nō. nā. §. in. ij. q. pncipali firmatum ē qñ nullitas retractat officio iudicis. sed an officio iudicis nō requiritur libellus. Glo. ē in rubrica. ff. de interrog. act. et in. l. i. §. i. ff. quis ordi. in bono. poss. sed in vñum est glo. in. l. d. submersis. C. de naufr. li. xi. et dictū Immo. in. c. fi. §. de offi. iud. Vñ dicatis ex mēte Bal. in. l. tale pactum. §. qui puocauit in repeti. iij. q. xiiij. ff. de pac. et Specu. in ti. de sen. prola. §. iuxta vers. quid ergo si appellans. et in ti. de libel. cōcep. §. nūc dicendum ad fi. qñ aut nullitas incidenter itentat et tñ nō intentatur p officium iudicis nobile et nō requiritur libellus. et ita loquatur gl. i dicta rubrica et i. d. l. i. quas ita itelligit Bart. in. l. nec quicquā. §. vbi decretū. ff. de offi. procon. Aut vero intentatur pncipaliter nullitas. et tñ ex quo expeditur p officium iudicis nobile requiratur libellus. et ita itelligitur dictum Immo. cum glo. balleg. et faciūt notatā p Bar. in. d. §. vbi dcretū. et hanc distinctionē sequuntur cōiter scribētes in. c. p tuas. §. eo. et pro ea facit tex. in. l. minor magistratus. et i l. prefeci. ff. de minor. in. l. in cause. §. causa cognita. cod. ti. faciunt notatā in autentica si oēs. C. si vt se ab hered. ab. i. c. tñ ex lris. et ibi Immo. et alij de in iteg. rest. qñ dixi. d. An to. l. d. c. p tuas pcedere cum grano salis. s. qñ nullitas intētā corā iudice ad quē pncipaliter. secus si corā iudice a qñ qñ cū ipse debeat ēt i formatus d facto suo et sine alio libello admittitur petitio vt nullitas retractet ab eodez. et facit tex. in. c. ab excoicato. §. de rescri. Et pilla opi. adducit dictum Spec. i. d. §. iuxta x. quid ergo si appellans qñ tñ lo-

quis qñ incidenter corā iudice a quo petit retractari nul-
litas quo cau clarū ē qñ nō requiritur libellus. non aut loq-
tur qñ pñcipaliter: z h mō pōt rñderi ad. d. ca. ab excoica-
to. doc. in pñlegati indistincte loquuntur z eadē ē rō vt de-
tur libellus corā iudice a quo qñ corā iudice ad quem qñ
pñcipaliter agit. s. qñ vtroqñ cau īplorat officiu iudicis
nobile. vt. s. i. q. pñcipali. ¶ Sñ nūquid regretur litis cō-
testatio ī cā nullitatis. z colligēdo dicta Bal. i. d. s. qui p-
uocauit. q. xiiij. z ēt Bal. i. l. i. in pñ. i. iij. col. ff. de ser. z i. l. i.
C. d. or. iud. z nōta p. d. Ant. z Imo i. d. c. p. tuas. s. eo. z p
d. de rota i. d. decif. cccxxvij. Aut agitur sup nullitate inci-
dēt z tūc qñ sup icidēt nō ē lis cōtestada. c. pñdentiā. s.
fexta. s. de offi. dele. iō nec illo casu regrat litis cōtestatio. z
nōt Spec. i. d. xl. qd ergo si appellās aut pñcipaliter im-
plorat nullitas. z tūc si ps ē pñs z illo casu requiritur litis
cōtestatio sicut z in cā appellatiōis. d. c. p. tuas. z ibi dictū ē
sicut z ī cā restitutiōis ī itegritatē. si oēs. z ibi nō. C. si vt
se ab here. abst. Imo. z post eū Pano. i. c. tū ex lris. s. de
rest. i. integ. p. Bar. i. l. ab hostibus. s. sed qd simplr. in. vj.
col. ff. ex qui. cau. ma. Et sicut in officio iudicis nobili. c. si. z
ibi Imol. s. de of. iud. iō nō mirū si isto casu requiritur litis
cōtestatio. Parte aut abñte z tūc tenēt cōiter scrib. non
requiri lit. cōtestatio. d. Ant. s. z Imo. i. d. c. p. tuas. z Bart.
i. simili. in. d. s. qd simplr. pñt. z Pano. i. d. c. p. tuas. z ī
pñt faciūt nō. i. c. tūc. s. vt lit. nō pte. nā fundamētū partis
pñt ē qñ ex quo petēdo sniam declarari nullā petitio soluz
dirigitur ad iudicē z nihil petit a pte nō deducitur aliqd
ī cā p qd possit pueniri ad missionē ī pos. super petito vel
p quatitate petiti si ps nolit litē constari. s. illa ē regula qñ
vbiqñ qñ abñte nō pōt veniri admiss. ī pos. pcedi pōt ad
diffinituā nec litis pteatio requirit. Ita Bar. in. d. autē.
si oēs p illū ter. z iō cū hic nō possit hñe locū missio in poss.
nec lit. conte. regretur mō istud fundamētū ē falsum s. ca
no. p. d. c. tūc. vbi dato qñ nō hñat locū in missio ī possessio-
nē tñ nō pcedit ad diffinituā lit. nō pte. qñ ad sunt alia re-
media ad cogen. litē pte. excoicatiois vt ibi capture vel in-
dictionis mulcte si nō paruerit. l. cōsentaneū. z ibi p. Bar.
C. quō z qñ iud. cū ergo eoz fūdamētūz corruat corruet
z supēdicatū. c. cū Paulus. i. q. i. Et sic erit conclusio qñ etiā
pñtem abñtem sup nullitate pñcipaliter intētata non p-
cedatur nisi lit. pte. z ita videt loqui rota ī decif. palle. duz
indistincte loquitur. ¶ In hac pplexitate pñuere vñ distun-
ctio dñorūz relata p do. d. rota i. d. decif. cccxxvij. ad fi. quā
dicūt fuisse Rich. de sal. distigētis aut ille qñ intētāt nulli-
tatē intētāt solū remediū rescindēs z nō rescisoriū puta qñ
petit solū retractari sniam nō aut sibi dari petit vel restituī
z tūc pcedat opī. d. Anto. Imol. z Barto. ex quo illa exce-
ptio p certā psonā pprie nō dirigit qñ ab ea nihil petitur
s. a iudice. aut intētās nullitatem pñcipaliter intētāt reme-
diū rescindēs z rescisoriū puta petit sniam p se latā nullā
declarari ecce rescindēs qñ remouet obstaculū snie intētāt
z rescisoriū qñ vltra id qd petit sniaz nullā dñclari vel re-
scindi petit aduersariū sibi condēnari ad cētum. iā alias p
se petita sup qbus nulliter ē iudicatū. Ecce rescisoriū. c. effe-
ctus qñ resultat ex rescidēte iā facto z illo cau ex quo petitio
dirigit p certā psonā z ab ea petit. regrit litis pteatio z d
istis remedijs rescindēte z rescisoriū z qñ possunt cumu-
lari p Imol. i. c. fi. s. de of. iud. Pano. i. d. c. tūz ex lris per
Bar. i. d. s. qñ fm plr in. vj. col. z i. l. i. C. ex qui. cau. ma.
posset tñ illa distictio morderi vt pz ex pñdictis. ¶ Sñ nun-
quid regrit pemptoriū z dicite qñ sic si pñcipalit intētāt.
secus si icidēt. ita rota decif. palle. cccxxix. qñ icipit rē re-
tēto thēmate qñ qñ pñcipalit intētatur snia sup hoc lata hñ
vñ diffinituē glo. ē in. d. cle. fi. z snia requirit perēptoriūz
qñ ē diffinituā. c. cōsuluit. z ibi hñ. s. de of. dele. l. tres dñū
ciationes. C. quō z qñ. ergo non mirum si talis cā requirit
perēptoriū qñ pñcipalit nullitas itētāt. ¶ Quarta est qd
pñcipalis de forma nullitatis circa quā pño querendum
est qualiter debeat pponi nullitas. Et dicite qñ id qd ē nul-
lum amplius annullari nō pōt. c. ad dissoluen. j. d. dispon.

impu. peti tñ debeat annullari quatenus de facto proce-
sit vel nulla dñclari. l. certa rōne. z. l. i. z vbiqñ nō. C. qñ p
uoc. hñtur i. l. chirographis. s. i. ff. de admi. tu. in. c. vñera-
bilis. s. de off. dele. z p Imo. i. c. auditis de pcur. i. c. acce-
dens. el. i. s. vt lit. non conte. z voluit Bar. z alij cōiter i. l.
que sub cōditiōe. s. fi. ff. de pñ. i. l. i. Bal. i. l. snus. C. de repu-
bere. faciūt notata in. l. si dolo. C. de rescin. ven. in. l. si in-
re. C. de pñ. emp. in. c. constitutis. s. d. in integ. resti. z per
Bal. in. c. que in ecclesijs. z in. c. ecclesia sancte marie. s.
de cōsti. z. s. in. iij. q. pñcipali alias pñcor. allegauit. ¶ Sñ nū-
quid pcedet libellus dico sniam nullā z si qua ē appello
z dic qñ sic ita cōmuniter hñ scribētes ita glo. quā oēs sequū-
tur i. l. i. C. qñ puo. z ita Bar. i. l. si expñs. i. iij. col. z ibi alij.
ff. e. z ē bonus ter. in simili in. c. constitutis supra d. ī integ-
resti. Archi. in. c. statutis. iij. q. i. Lapus allegatione. c. viij.
do. Ant. in. c. i. de iudicis. Bal. i. c. cāz. in vlti. col. de rescrip-
t. z si dicatur nōne iste libellus videtur inuicē pñia cōtinere
nam dicendo sniam nullā videtur tñ petere annullari vt
facto pcessit vt pñdixi appellādo aut videtur petere rescin-
di pñciatū z īfirmari. c. veniētes supra de iureiur. ergo
tanquā pñia allegās nō erit audiendus. c. vt quis duas de
ele. l. i. vj. l. i. C. de furt. dic qñ hic illa pñctas nō impugnat
qñ cā proponit cōditionaliter sicut ī simili hñmus ter. quē
ibi ponderat Bal. z ibi Imo. in. c. ex tenore supra d. rescrip-
tis z ē bonus ter. in. l. si quid. C. de excep. ¶ Sed nunqd
pcedet libellus dico sniam nullā z appello. per pñdicta
videtur dicendū qñ nō tanquā pñia continet tñ in pñium
ē veritas fm Bal. in. d. l. i. z ēt Imo. in. d. l. si expñsim in
xix. col. nam l. i. ille videatur duo copulatiue pponere tñ d
natura copulatiue ē vt si ponatur inter incōpatibilia cum
ea coniungi nō possint resoluatur in alternatiua. ita notat
in. l. si. C. de codic. in. l. pe. C. de xbo. sig. z iō cum nullitas
z appellatio sint pñia resoluatur illa copula z p vel z erit
illa alternatiua ordinis nō electiōis ex quo ex dispositione
iuris ista remedia nō possunt cōcurrere sic vt ī simili nota-
tur in. c. cāz que. s. de dolo z cōtu. in. l. scire opz. s. scire opoz
tet. z ibi p. Bart. z alios. ff. de excus. in. l. iij. s. pñtor ait
ff. de dam. insec. p. Bar. z facit qd notat Barto. in simili de
copula appposita iter psonas in quibus est quidam ordo
caritatis p pñius z posterius vt resoluatur fm ordinez ca-
ritatis in. l. gallus. s. quidam recte ff. de libe. z postu. faci-
unt notata p Bal. in autentico si quas ruinas. C. de sacro
san. ec. ¶ Et p pñdicta hñtis īferre qñ valet libellus dico sen-
tentia nullā z si qua ē appello. z ita Bal. z Imola vbi p
xime īmo plus voluit Imo. qñ ē ordine pñtor nō vicia-
bitur libellus. pñta dico appello vel dico nullā qñ reduct-
tur pñtoratio ad ordinē iuris. l. pñtor. C. de testa. c.
cām que. s. de rescrip. ¶ Sñ nūquid talis libellus dico se-
tentia nullā z si qua ē appello vel huiusmodi pcedet ī se-
tētia iterlocutoria qñ dicat nullā. z Bal. in. l. tale pactus. s.
q. puocauit. ff. de pac. z i. d. l. i. vñ sentire qñ nō nisi sit talis
iterlocutoria qñ hñat vim diffinitiuē. qñ tūc quo ad reme-
dia pñtalē sniam pponenda eēperatur diffinitiuē. l. intra
vñle. ff. de minor. vidimus i. c. cuz cessante. s. eo. z in illa
quā als appellamus mixtā sniam ita procedat libellus di-
co sniam nullam z si qua est appello sicut in diffinitiuā iu-
xta gl. in. d. l. i. in mere autē iterlocutoria nō pcedet vt di-
xi talis libellus. nā ad hñ vt appellet ab iterlocutoria dñ cā
notatiz exprimi de. appellanti. co. ti. vidimus i. c. vt debi-
tus. s. eo. z ī isto libello dico sniaz nullā z c. nulla cā graua-
minis ī libello exprimit. iō talis libellus nō valebit ī vim
appellatiōis. Et si dicat nōne saltē valebit in vim nullita-
tis cū in eo nō regrat nominatiz expñsio cāe vt statī dicā.
Respondeo qñ sic z si acius istet si iste libellus valet in vñ
nullitatis de natura nullitatis ē vt icidēt dñclat iniusti-
ciā. l. carmelia pñ. ff. de iure patro. l. qdā mulier. ff. fami-
hercis. voluit Bar. i. d. l. si expñsim. in. l. i. vt pponis. la pñ-
ma. C. quō z qñ iudi. z in. d. l. i. C. qñ pñuoc. volunt hic
oēs. ergo l. de appellatiōe ab iterlocutoria non possit in-
dex cognoscere tanquā pñcipalit in hñ libello: deducta tñ

De Appellationibus

cognoscet incidēter et de mō nō curamus dūmō hēamus effectū. dic s3 Jmo. et Bal. hic q in interlocutoria nullitas deducta nō includit appellationē nec iniusticiā l3 include ret in diffinitiva et ē ratio q in nullitate nō ē servata forma appellatiōis que requirit qn appellat ab interlocutoria iō nō mirū si per istū libellū dico sniam nullā et si qua et sup nullitate interlocutorie datū nō pōt index inferior de relatiōe interlocutorie cognoscere. de hoc tñ an nullitas ab interlocutoria deoluat appellationē et iniusticiā. j. d. cā. ¶ Sūccedit qd an in libello nullitatis regatur expōsio cāe Et dic s3m. d. Anto. hic q nō de necessitate qz sufficiet dicere dico sniam nullā qz p formā iuris et statutorū lata ē. d. l. quedā mulier. c. cū cām. s. ti. pri. voluit Jmo. i. c. cū bertoldus. s. ti. pri. et Bal. in. d. s. qui puocavit i. xv. q. et Jmol. in. d. l. si expōsim. an si. car. Quod intelligit verū nū ps opponat de generalitate nullitatis et petat cām ex primi qz tūc cū multis ex cāis actus possit esse nullus imo idē actus ex multis cāis codē tpe cāis pōt esse nullus. l. si mater vbi bonus tex. C. de pben. em. secus si diverso tpe ille cāe nate cēt qz tūc cū semel nullū amplius annullari nō possit. l. nā et si sub cōditiōe. v. rūpendo. ff. de iniust. rup. te. idē actus ex diversis cāis diverso tpe causatis nullus dici nō pōt vt voluit Barto. in. d. l. si expōssiz in fi. col. iō cum ex multis causis actus possit dici nullus admittit exceptio pns petētis cām nullitatis declarari. ita Bart. in. l. q sub cōditiōe. s. si. ff. de cōdi. inst. Sicut videmus i simili q libellus generalis regulariter admittitur. c. ij. s. de libel. ob. l. si. C. de anna. excep. tñ parte opponēte cogetur specifi care cām libelli. d. iuribus. imo l3 parte nō opponēte libellus valeat in quo dicitur snia nulla sine expōsione cāe tñ i pcessū d3 in specie cā nullitatis pbar. ita Bal. in. d. c. ecclesia in. ij. col. Et nōt idē in. c. que in ecclesiā. s. de cōsti. et facit qd videmus i simili de alijs libellis generalibus tñ pstea in pcessū declarantur. vt notatur in. d. l. si. et in. d. c. ij. ¶ Sed nunquid expōssis in libello pluribus cāis artabit pars ad pbādū vna ex causis an sufficiet vna pbar. Et dic q si singule cāe tūt p se sufficētes ad annullā. q illo ca su sufficet vna tñ pbar. c. cū iā rudū. j. de prebē. c. ij. s. de rescript. c. exhibita. et ibi glo. i terminis i fi. s. de iud. c. significavit. s. eo. Si aut singule cāe nō sufficiūt sed plures si mul causant annulationē et tūc debēt oēs pbar. d. c. ij. c. inter ceteras. c. olem. s. de rescrip. et faciūt ad predicta que in simili dicūt de appellatiōe i. l. ij. s. fin. ff. co. et ibi per Ang. et ēt que dixi in. c. vt debitus. s. eo. ¶ Sed nunquid vna cā nullitatis expōssa posito q illa cā sit nulla ex pluribus cāis et libellus sit ppositus generaliter sed postea pte opponēte vel in pcessū expōsserit poterit ps ad aliā cāz pcedere si in expōssa succubuit et Bart. ponit. q. in. d. l. si expōssim in fi. col. cōcludens q si libellus ē generalis et ps ē psecuta vna cām nullitatis in qua succubuit nō poterit ad aliā recurrere et hanc opi. t3 idem Jmo. xxxvj. col. ¶ Mo uetur Bar. nā nullitas et realis actio equipatur qd patet cōsiderata origine vtriusqz nam cā realis actionis est dominū. c. examinata. et ibi notat. s. de iudic. s. i. insti. d. acti. origo nullitatis ē ipsum viciū annullans. sed semel dñs n pōt amplius effici dñs. l. sequitur. s. lana. ff. de vfu cap. l. p prias. C. de lega. l3 ex cāis codē tpe cōcurrētibus et pluri bus possit qz effici dñs. l. ij. et ibi nō. s. ex pluribus. ff. de acqui. pos. ita ē in nullitate. nā actus semel nullus amplius nō pōt annullari. d. l. nā et sub cōditiōe. s. rūpendo. d. c. ad dissolū dū licet ex pluribus causis codē tēpore cōcurrētibus possit causari nullitas. l. si iur. vbi bonus tex. C. de cōtraben. emp. quē ad hoc pōderat Bal. in. d. l. nā et sub cōditiōe circa fi. si ergo realis actio et nullitas equipantur nos habemus regulā q in reali actione in genere pposita l3 postea psecutio sit spālis q tñ p hoc non poterit qui succubuit in illa speciali psecutione reuerti ad aliāz cām dominij et dicere se dominum ex alia cā et sic agere reali. l. si iur. s. deniqz. et s. eandem. et hētur in. l. et an eandem s. actio. et ibi p Bar. ff. de excep. re. iud. hētur in. c. ij. s. de

lib. ob. ergo ita qui intētauit generaliter nullitatē non poterit cū sit psecutus vna cām tñ reuerti ad aliā. Et facit Jmo. aliud fundamentū nā habemus actū realem et personalem vt nō. d. c. examinata. actio realis equipatur nullitati per fundamētum Bar. actio psonalis qz per ea petif quid dari vel fieri equipatur iniusticie siue iuri infringē di. nā sicut p actionē reālē quis petit se declarari dominū nō autē rem dari. l. sicuti. s. si querat. ff. si seruit. ven. l. pomponius. s. sed et is. ff. de pecu. Ita agens de nullitate nō petif infringi sed nullū declarari simile ē in alia equipatiōe psonalis actionis et iniusticie siue remedij infringēdi. nam p personālē petif dari vel fieri p iniusticiā petitur infringi tanqz iniustū. puta p appellatiōē. ideo sicut actio psonalis pōt ex pluribus causis cōpetere et diverso tempore cōcurrētibus. l. vbi autē nō apparet. s. si. ff. de verb. ob. ita iniusticia siue remedia infringēdi ex multiplici capite nasci possunt. Et iō sicut in psonali generali libello intentato et spāliter psecutiōe facta nō excludit quis ne ad aliā cām reuertatur. d. s. actio. et notatur in. d. c. ij. et habet in. l. apd celsum. s. de illo. ff. de excep. dol. ita erit in appellatiōe et ita intelligitur tex. in. l. ij. s. si. et que ibi notatur et q notantur in. l. i. s. si. ff. eo. et ideo l3 appellatiōe generaliter pposita facta psecutione vnius cāe possit appellans si succubuit reuerti ad aliāz sicut in personali actione dicimus nō tñ ita erit in nullitate qz nullitas equipatur reali actiōi appellatiō psonali. ¶ Cōtrarium t3 hic. d. Ant. et Jmo. et t3 Ang. in. l. ij. s. si. p illū tex. et t3 Lu. in. d. l. si expōssim. in fi. col. negātes pns equipatiōē factā per Bar. nā nullitas nō equipatur reali actioni quod patet. nā realis pposita specifice ex vna cā non pōt iustificari ex alijs. c. abbate sane de re iud. l. i. vj. et tñ nullitas specifice pposita in vna cā iustificatur ob aliā cāz vt ē bonus tex. E ibi Jmo. et alij in. c. cum bertoldus. s. de re iud. Cum ergo ad tollendam contumaciam sufficet dare instantiam. c. sicut vgeri. i. q. i. glo. in. l. creditori. ff. de oper. no. nūc. et hic detur instantia ergo cōparatio nō bōa. imo ipsemet Bart. videtur sentire prium huius equipationis nā vult q nullitas deuoluat iniusticiā et iudex nullitatis possit de iniusticia cognoscere l. ij. l. absente. C. de accusa. ita Bar. in. d. l. si expōssim circa fi. col. et in. ij. col. et in. l. si vt pponis la pzia. C. quō et qn iud. et in. l. i. C. qn prouoc. et ē cōis snia vt. j. videbimus in effectibus et ēt in. vj. q. principali et tñ clarum ē q actio realis intētata nō deducit actionem psonālē nec ius personale ergo non pcedit equipatio realis et nullitatis nec equipatio Jmo. psonalis et appellatiōis. quod ēt patet nam appellatiō deuoluit nullitatem. d. l. carmelia pia. et Bar. in locis pxiore allegatis et oēs hic et tñ personalis actio intētata nō deducit reale ius et reālē actionē et ideo equipationes iste sūt fantastice. ¶ Conclusiue ergo dicite q si nullitas specifice pponit ex vna tñ cā et iudex sup ea tñ pnunciat poterit ps ad aliā reuerti sicut in sili in appellatiōe. d. l. ij. s. si. si tñ iudex voluerit ex officio cognoscere d alia cā nullitatis anquā super expōssa pnūciet ex quo nullitas oia deuoluit et potestātē omnimodā infirmandi et cōfirmandi vt pze predictis et dicā in viij. q. principali poterit iudex de alia cā nullitatis nō expōssa cognoscere p ea que habetur i. d. c. cum bertoldus et notat hic. d. Anto. Si nō nullitas fuit generaliter pposita et a picipio pte opponente in libello specificata et tūc pinde ē ac si fuisset a principio specifice pposita iuxta notata i. d. c. ij. et fi. s. lib. ob. et i. c. abbate sane de re iud. l. i. vj. et in. l. si. C. de anna. excep. si vero fuit generaliter pposita nullitas et processus postea specifice factus super vna tñ causa nullitatis quicquid dicāt Bar. et Jmo. i. d. l. si expōssiz cōclusio ē ex pdictis q poterit ad aliam causam nullitatis si in ipsa succubuit reuerti per fundamēta pā. si autem ppositio fuerit generalis nullo mōdo admittetur qz vt predicti l3 in libello pars n cogat nisi demum aduersario opponēte specificare causā nullitatis tñ in probando eam pōt descendere ad species iuxta ea que voluit Bal. in. d. c. ecclesia vt. s. retuli. ¶ Suc-

cedit qđ an qñ in libello dicitur snia nulla & si qua est ap-
pellatur dicatur nullitas intetata incidenter an xpo pñci-
paliter. vtilitas est maxima qđ nullitate pñcipaliter intetata
cū sumarietm de ea discutatur pōt postea pars que i ea
succubuit incidēter pñcipaliter eandē intetare per ea que
notat Bar. & alij in d.l. si expressim & in l. iij. §. cōdēnatū
ff. de re iud. & ponit hic d. Anto. & Imol. si autē pñcipaliter
diceretur intetata nō posset postea denuo si succubisset eā
intentare nisi appellasset prout vult hic Imol. & Panor.
Dicite ergo varias eē snias nam glo. in l. i. C. qñ prouoc.
& ibi Ange. & Bal. sequūtur. & sequitur Ange. in d.l. si ex-
pressim. videtur sentire qđ incidēter dicatur intetata nul-
litas mouētur qđ expressio eorū que tacite insunt nihil opa-
tur. l. hec verba. cū vulg. ff. de leg. sed sic ē qđ nullitas i ap-
pellatione incidenter vñ deducta ergo ē si exprimat dīco
nullā & si qua est apello. ex qđ oīo in appellatōe tacite inest
nullitas nihil operabit illa expressio & sic dicite incidēter
venire ac si non fuisset expressus. Ja. bu. in. d. l. i. tenet con-
trarium & cōtrariū videtur velle Bar. in. d. l. si expressim.
dum declarando qualr incidenter deducatur nullitas di-
cit nullitates ita demum incidenter deduci qñ de ea non
exprimuntur. & hoc t3 Imo. ibidē in. vj. & vij. col. mouētur
qđ qñ duo copulatiue iūgūtur videntur eque pñcipaliter
coniuncta. c. querelam & ibi notatur. j. de simo. l. si cui. ff. de
fun. instruc. ergo ex quo h copulatiue dī dico nullā & si qua
ē & c. intelligitur vtrūqz pñcipaliter deductū. nec obstat
ar. pñū dum dicitur expressio eorū & c. qđ verū est qñ expri-
muntur eo mō qđ insunt sed nullitas i appellatōe inest ac-
cessorie h aut exprimit eque pñcipaliter ergo cū expres-
sio eorū que tacite insunt alr facta qđ insunt operef vt nota-
tur in. d. l. iij. videbitur illa expressio operari qđ nullitas in-
telligatur pñcipaliter deducta. ¶ Et per predicta infert
Imo. vbi. §. qđ si pñrecto dicto libello iudex pñciatuerit
male appellatū ex quo in libello vtrūqz pñcipaliter pete-
batur nō poterit ps amplius d nullitate agere cuius tñ cō-
trariū vñ velle Bal. in. d. l. i. vnde dicite qđ qñ iudex pñun-
ciat bene iudicatū & tunc ex quo illa verba possunt referri
tā ad nullitatem qđ ad appellatōem & vtrūqz sunt pñ-
cipaliter intentatū vñ super vtroqz pronunciatum & ideo
ps amodo non audietur nisi appelletur a tali pñciatōe.
Itē nisi pñsecutio fuisset specialis tñ ad pñsecutionem qđ
in dubio snia trahitur ad pñsecuta. l. 3. C. de iudic. & ita vo-
luit Bal. in. d. l. i. & ibi etiaz Ange. & notat hic Imo. & Pa-
nor. Qñqz iudex pronunciat male appellatū & tunc qđ in-
fertur solū ad cām appellatōis & potuit eē male appel-
latū qđ nullitatis snia erat nulla nec nullitas hoc casu vñ
incidenter in appellatōe cū sit pñcipaliter deducta ideo
appellatio illa nō faciet pñiudiciū super nullitate quicqđ
dicat Imo. in. d. l. si expressim. si tñ nullitas nō fuisset pñ-
cipaliter intetata & iudex pñnunciaret male appellatū tunc
pars nō excluditur a nullitate pñcipaliter intentāda qđ
snia super incidenti lata non excludit quin deducatur po-
stea pñcipaliter. l. pe. ff. de his qui sunt sui vel alie. tur. fa-
ciunt notata in. c. veniens el. ij. §. de testi. Imo etiam si fuis-
set pronunciatū bene iudicatū non excludent pñcipali-
ter intentāda ar. d. l. pe. ita Bar. in. l. i. C. qñ prouoc. & in
d. l. si expressim. In primo dicto Imo. & Panor. hic sequū-
tur Bar. qñ pronunciat male appellatū. sed in secun-
do qñ pronunciat bñ iudicatū tenent contrariū mo-
uentur qđ per illa verba iudex vñ confirmare primā sen-
tētiā & sic lz male faciat confirmādo sniam nullā tñ ex
quo facit contra ius pas & pars nō appellat vñ pars con-
sentire cōfirmatōi. c. cū inter. c. quod ad cōsultationes. §.
ti. pri. ergo non poterit amodo nullā dicere. ita Ange. i. l.
ij. ff. si quis in ius voc. non ier. per ea que habentur per In-
noc. in. c. i. & ij. §. cōfir. vti. vel inuti. ¶ Nec obstat. l. pe.
quia loquitur qñ super incidenti. l. filatione tñ tacite est p-
nunciatum: hic nos loquimur quando expresse sententia
trahitur ad nullitatem qđ p3 ex quo dicit bene iudicatū er-
go non nulliter. ¶ Succedit questio an sicut victus potest

petere sniam infirmari vel nullam pronunciarī vt. §. dixi.
ita victor possit petere sniaz cōfirmari & qđ operef & dici-
te qđ sic fm Bar. in. d. l. si expressim. & ibi Imo. in. xvij. col.
& do. Ant. hic & t3 Ange. in. l. de pupillo. §. qui opus & ibi
ponit alij. ff. §. op. no. nūc. dicēs maximū resultare effectū
qđ sicut cōtra tres snias conformes nō admittitur aliqua
exceptio cle. i. de re iud. ita lata vna sentētiā quā pars semel
petijt cōfirmari & cōfirmata ē iterūz petijt & est confirma-
ta & sic sunt tres snie cōformes nō poterit opponi aliqua ex-
ceptio pp illā cle. que ē hēbit locū illo cāu. & ideo dato qđ
appellās nollet appellatōez psequi posset appellatus pñ-
cipaliter petere sniam cōfirmari & faciunt que habentur in
c. expte §. §. de rescri. & i. c. si duobus. §. eo. ¶ Est & alius effe-
ctus. nāz pone qđ petēte victore executionē snie opponitur
exceptio nullitatis prout in. l. iij. §. cōdēnatū. ff. de re iud.
isto cāu pōe qđ succubat victor certe resultaret magna ini-
quitas nisi posset pñcipaliter peti confirmatō snie. nāz
sit victus succubisset i exceptiōe nullitatis posset tñ pñ-
cipaliter nullitātē opponere vt notat in. d. l. si expsim. & in
d. §. cōdēnatū. ergo iniquū eēt nō dicere ideo i victore qđ
ex quo succubuit in executionē sue snie pp exceptiōe nulli-
tatis nō possit pñcipaliter agere de validitate sue snie petē-
do cōfirmari: & ideo erit effectus qđ pñcipaliter poterit pe-
tere cōfirmari lz succubuerit pp exceptiōe nullitatis op-
positam. ¶ Sed an petente victore confirmari suā sniam
poterit iudex si videat eā infirmāda vel annullāda annui-
lare & cōcludit Bar. in. d. l. si expressim qđ sic. & ibi Imo. nā
cōtrariū eadez est disciplina inst. de his qui sunt sui vel
aliar. §. si corā iudice petatur vt snia annullēf pōt eam
pñfirmare si inuenerit cōfirmāda vt notat in. l. si expressim
& nō. in. d. l. i. C. qñ prouoc. ergo ita in casu cōtrario cum pe-
titur cōfirmari sniam poterit eā infirmare si inuenerit infir-
māda. ¶ Sed nunquid in hoc iudicio nullitatis admit-
tentur libelli cōtrarij actoris & rei. Ecce reus petit sniam
pñse latā pronūciari nullā nunquid victor poterit petere p-
aliū libellū pñū sniam confirmari. & t3 Imo. in. c. cū pñm-
gat. §. de offi. de. qđ non. nā supfluis remedijs nō est vten-
dū. c. ij. §. de proba. nec etiā cōtrarijs & pplexis libellis est
vtēdū. c. si duobus & ibi notat. §. c. sed supfluo victor por-
rigit libellū cōfirmatōis cū expiēdo cōtra libellū victi
idez possit cōsequi. vt snia sua confirmet & pplexitas re-
sultaret diuersarū instātariū & forte pñiarū sniarum qđ nō
est dicendū. ita t3 Ange. in. d. l. i. C. qñ prouoc. & ibi Bald.
& t3 Bald. in. l. tale pactū. §. qđ prouocant i. xv. q. ff. de pact.
lz in contrariū videatur facere tex. in. l. si inter me & te. ff. §.
de excep. rei. iud. vbi admittuntur libelli pñij a diuersis p-
tibus intentati tex. in. c. cū ecclesia sutrina. §. de causa pos.
& proprie. tex. in. c. in pñtia. §. de prob. tex. & ibi d. Anto.
de nullitate intentanda ponderat illū tex. in. c. abbate. j. §.
vbi. §. qđ. ¶ Facite ergo regulā quā. §. firmam qđ non ad-
mittuntur libelli pñij a diuersis pñibus inuicēz pñtendi-
bus per supra allegata. ¶ Fallit primo vbi agit de iuri-
bus scōporalibus qđ tūc cū in eis possit dari qđ vterqz pñ-
tēdat se qñ possessorē actor qñ possessorēz seruitutis: reus
qñ possessorē libertatis poterit dari libelli pñij ex pte acto-
ris cōfessoria ex pte rei negatoria fm ea que habent in. c.
examiata. §. de iudi. & ita ponit tex. in. d. c. cū ecclesia. & i. d.
c. abbate. Secūdo fallit qñ libelli contrarij dātur ad diuer-
sas res qđ tunc admittuntur ita loquitur tex. in. d. c. in pñtia
& ita. d. l. si inter me pōt itelligi fm vñū intellectū. ¶ Ter-
tio fallit qñ agit actor ad qđ cōsequendū reus aut p exce-
ptionem nō solūz intendit ius actoris elidere sed aliquid
vltēius consequi. nam cum de natura exceptionis sit so-
lūm elidere ius actoris. l. i. ff. de excep. & sic expiēdo nō
possit illud qđ intendit vltra cōsequi hēre: poterit illo ca-
su libellū cōtrariū itentare petendo illud vltra exceptiōez
consequi per ea que hñtur in. c. ex conquestione. §. de rescri.
spo. puta petendo vt declaretur dñs qđ non consequerēf
p exceptionem faciūt qđ hñtur i. l. dno pñoni i pñ. ff. de iur-
reiu. & ita loquitur. d. l. si inter me & te. & ita potest itelligi.

De Appellationibus

de i. pntia. et faciunt que hntur in. c. l. cam. s. d. probatio.
 Et io betis ronez quare in beneficiis actor et reus
 possit dare libellos pios et vterqz petere pntiari bnfici
 um ad se spectare et gratia sue collatione sua pntiari ca
 nonica. ita coposto. i. c. madatu ibi. d. Anio. d. referri. Spec.
 i. ti. de act. et peti. s. sup. e. x. l. q. rntur et x. l. et sequenti et faci
 unt et dicta in fallacia. i. c. Si nuquid sicut admittit iste li
 bellus dico sniam nulla et si qua est appello coraz iudice a
 quo ita admittatur cora iudice ad que. et dic s. Bar. et ali
 os i. d. l. si expssiz. et in. d. l. q. sic na nullitas p se et et appel
 latio p se pnt cora iudice ad que deduci. l. iij. et ibi no. lab
 sent. C. d. accu. g. et vtruzqz simul iunctu maxie coditionalif
 put h poterit intentari cora iudice ad que intellige si sit ta
 lis iudex q possit p querela pncipaliter adiri. alias super
 nullitate no possit cognoscere vigore istius libelli pnci
 paliter put videbimus. j. i. x. q. pncipali. q. s. sit iudex nul
 litatis. Sexta e qd pncipalis qd cotineat iudiciu nul
 litatis. et pzo an cotineat iniusticia et. na claru e q nulla de
 clarari sniam put de facto pcessit cotinet p ea q dixi i pxi
 ma. q. cir. pxi. et in. ij. q. et v. dicendu q no na ex tenore li
 belli cognoscimus qd cotineat iudiciu. l. edita. C. de ed. l.
 lin pxi. ff. de eden. faciunt no. in. c. examinata. s. de iud.
 et i. c. ij. et fi. s. de lib. ob. sed libellus h porzigitur sup nulli
 tate et nullitas et iniusticia sut diuersa ergo in iudicio nulli
 tatis no veniet iniusticia. et ita v. tenere Jmo. in vna opi.
 et post eu Bal. et Panoz. i. c. cu cotingat. s. d. of. dele. C. In
 pxiu e veritas et tenet coter Bar. et alij. i. d. l. si expssim et i
 d. l. et hic canoniste qz dicendo nulla v. et iniusticia dedu
 cere dum iudex sup appellatione et sic iniusticia sit com
 petens vt dicat. j. i. viij. q. si ergo p nullitate videt deducta
 i libello iniusticia ergo et in pcessu. Sed nuquid delega
 ta ca p iudice cora quo agebatur ca nullitatis v. et delega
 ta cal iniusticie q sub ea ptinetur. et Salic. in. d. l. i. v. tenere
 q no na delegatio e stricti iuris. ca ad bec. s. de rescrip. ergo
 non exten def. extra causaz nullitatis et sic iniusticie. Jmo.
 i. d. l. si expssiz i fi. car. facies metione d. Salic. et i. lauder
 ff. de re iud. t. pxiu naz fatimur q iudex q cognoscer d nul
 litate cognoscer et d iusticia. vt pxi dixi. s. delegat repri
 tat ipfuz delegare. e. sane el. ij. s. d. of. dele. et sic e taqua sub
 rogatus loco eius: s. subrogatu dz sapere natura eius i cu
 ius locu subrogat. c. eccles. s. vt lit. pen. ergo sicut iudex de
 legas cognoscedo de ca nullitatis cognosceit de iniusticia.
 ergo ita et delegatus cognoscer de iniusticia. Dicit tamē
 Jmo. q ad euitandū opi. cautela e q deleget ca nullitatis
 cu depedentibus et coneris et p illa opi. adducit Jmo. nota
 p Jo. an. et alios i. c. vt obitus. s. eo vbi si iudex ad que ap
 pellatu est ab iterlocutoria q appellatione iuxta existente de
 pncipali et potuisset cognoscere delegat eam poterit si in
 uenerit appellatione iusta pcedere i pncipali sicut dele
 gas. Cautela tñ Jmo. no placuit. d. Philippo bic i. xxi. q.
 qz in dubio delegas v. delegare eam cuz depedentibus et
 connexis. c. l. et c. pterea. s. de offi. dele. l. ij. ff. d. iurisd. om.
 iud. c. de prudētia. j. de dote post diuoz. restit. ergo cautela
 Jmol. no e necessaria. Et federe distinctiois ista varie
 tas opi. concordari pot aut querimus qn incidet intetaf
 iniusticia cora iudice nullitatis et tuc procedit bec. ij. opin.
 q delegatus in ca nullitatis possit cognoscere de iniusticia
 aut querimus qn pncipaliter vtruzqz deducitur delegata
 nullitate no veniet iniusticia et clarius firmabo in sequen
 ti. q. Sed quid si dicta e snia nulla sub forma dico nul
 la et si qua e appello an delegata ca nullitatis cognoscer iste
 iudex de appellatione. et v. dicēdu et sic p decisa in pxi. q.
 In cotariuz t. Salic. i. d. l. i. et i. l. si ptes. C. quo et qn iud.
 et Jmol. i. d. l. si expssim i. xxi. q. col. qz rescriptu no ex
 tedat ad als cas. c. cu oliz el. i. s. de offi. dele. ergo et. Non
 obstat qd e dictu i pcedenti. q. na ibi loquimur qn appel
 latio vnt incidet in nullitate hic aut qn pncipaliter vtru
 qz intetatur vt dixi i quita. q. pncipali na cum delegatio
 trabat ad connexa et necessaria et ad ea que incidenter de
 ducutur et respectu psonarum in rescripto no nomiata

vt notat doc. maxie Panoz. in. c. venies i. vj. col. s. d. testf.
 el. ij. no miru si delegata nullitate venit appellatio icideter
 mota siue iniusticia sed qn pncipaliter vtruzqz itetatur ce
 senf diuersa ideo vnu no ppreheditur sub alio. Sed qd
 e p nuquid delegata appellatione cognoscer iudex de nulli
 tate qn nullitas icideter i appellatione deducit no e dubiu
 quin cognoscat p pxi dicta. S. punctus stat qn pncipa
 liter vtruzqz deducit qz d. i libello dico sniam nulla et si q
 e appello supior delegat appellatione nuquid cognoscer d
 nullitate delegatus et cōcludit Lopus et Bemini. i. c. i. s.
 post hoc. co. ti. li. vj. q. sic et cōcludit Jmo. in. d. l. si expssiz et
 faciut q pxi allegau dicta Jo. an. et alioz in. d. c. vt d. bi
 tus qd v. cōtra primā determinationē. Et ope pxiu
 eē scire rationē differētie. rō v. i pxiu nam q appel
 lat itendit et petit reuocari sniam iudicis et super hoc im
 plozat officiu iudicis. no miru si tuc snia siue ex capite iui
 sticie vnt reuocada siue ex capite nullitatis venit reuocan
 da vt de facto pcessit si i appellationis delegatioe cōprehe
 ditur nullitas q et virtualiter xbo appellationis inest non
 sic i ca nullitatis na qui dicit sniam nulla se restringit solu
 ad impugnada sniam ex hoc capite qz no valeat no quia
 iniusta. no miru si delegata nullitate no cōpreheditur ap
 pellatio. Septia e qstio pncipalis an nullitas et appel
 latio possint i pcessu cumulari. Lopus allegatione. l. xxx
 viij. et dic fm Bar. in. d. l. si expssiz i. iij. col. et Jmol. xxiij.
 col. et fm Jmo. hic q qnqz nascutur nullitas et appellatio
 ex eodē fonte ita q inuice cotrarietate no operatur tuc nul
 litas et appellatio cōcurrunt. puta qz minor pxi sine aucto
 ritate tutoris vel curatoris et i executioe ipsius cotractus e
 cōdenatus similiter sine auctoritate tutoris vel curatoris
 et sic indefensus poterit psequi hoc casu nullitate sentētie
 ptra indefensuz et sic in minore. l. pxiu et ibi no. ff. de
 re iudi. c. cu bertoldus. s. ti. pxi. et ibi betur et iniusticia sen
 tētie psequi ex eodē capite qz minor sine auctoritate tuto
 ris vel curatoris se obligare no pot. in. sti. de auctoritate tu
 toz circa pxi. et sic ex eodē capite qz mior vtrazqz via pseq
 tur et nullitatis et iniusticie cu inuice se cōpatiat. qnqz xbo
 nascutur ex diuerso frōte et tuc aut inuice se cōpatuntur et cu
 mulari poterit aut se non cōpatuntur et no poterit cumu
 mulari rōne ptrarietatis puta qz minor vult infringere se
 rentia lata tanqz i indefensu ite dicit iniusta qz bz excep
 tionē pacti de no petēdo qua opposuit illo cau sut illa inco
 patibilia. Incōpatibilia autē pura qz dicit sniam lata cum
 falso tutore nulla. itez iniusta qz no pducit que erat pdu
 cēda certo negato pncipio et qz nullu e iudiciu ex q tutor e
 falsus no e possibile dicere huc pcessu aliqua ex pte vale
 re nec iniustu ideo no cumularētur hoc casu. c. vt qz tuas. i.
 ar. de elec. li. vj. Sed nuquid valebit positio in qua ista
 duo cumulat pxi q snia sit nulla item pono q iniusta
 et v. q sic. na positiones sunt ex visceribus libelli ad dcla
 rationē et liquidationē deductorum cle. sepe circa pxi. de
 xbo. sig. habetur i. c. i. de cōfess. li. vj. S. i libello possit illa
 cumulari. s. dictu e. ergo et poni i positioe poterit vel sub
 hac forma pono nulla et si q est iniusta sub qua pot dari li
 bellus vel sub forma alternatiua vel copulatiua vt dixi de
 libello. In pxiu e veritas et t. Bal. i. l. tale pactu. s. q p
 uocauit. x. q. ff. d. pac. motus na quicquid est probabile e
 ponibile et e. c. i. et ibi habetur de confess. li. vj. habetur i
 l. ij. s. quod obseruari. C. de iura. cal. Sed probatio incer
 ta no valet. l. i. s. sed si quis agentu. ff. de pos. nec venit ad
 mittendū ex quo nihil releuat. can. presentia. s. de pbat. er
 go nec positio icerta valebit. na ad officiu iudicis spectat
 vela pncipio vel saltē i discussione cause ipertinētia capi
 tula vel positiones si admittere. c. cu contigat et ibi habetur
 supra d. offi. delega. l. ad pbatōne. C. de pba. cle. cōstitutis
 et ibi notatur de elect. sed impertinens dicitur positio cui
 pbatio nihil releuat qz frustra expectat positio cuius eue
 tus nihil operatur. l. gallus. s. si eius. ff. de libe. et postu. p
 batio autem incerta nihil operatur ergo nec positio veni
 et admittenda. Octaua e questio pncipalis quis erit

iudex nullitatis et dic fm Bar. in dicta. l. si expressum i pe
nol. col. 2. si. et ponunt hic oēs. aut loquimur in delegato se
tētiā nullam proferente. aut loquimur in ordinario. si i
delegato et tunc cum pronūciando videtur functus offi
cio suo l3 nulliter pnūciat. l. iudex. ff. de re iudica. c. in litte
ris. s. de offi. dele. ideo nullitatis iudex erit delegans non
delegatus. l. si vt pponis la pzia. C. quomodo et qñ iudex.
¶ Et l3 Barto. ita pertrāseat vos plenius dicite qñ aut sen
tentia est nulla qz cōtra formā rescripti data iuxta ea q habē
tū. l. cū dilecta supra de rescrip. et illo casu poterit ille d
legatus de nullitate cognoscere et denuo pronūciare ita
Salic. in. d. l. si vt proponis ita cōmuniter cano. in. d. c. i li
teris et habetur in. c. qualiter et qñ. el. l. j. de accusa. et facit
simile. nam arbiter cōtra formā cōpromissi pnūciās nō
dicitur pronūciare ideo denuo poterit pnūciare. l. quid
tñ. ff. de arbi. ergo. ita in iudice delegato arg. l. i. ff. de arbi.
aut snia est nulla ob alium defectum et tunc bene loquitur
Bar. qz dicitur functus officio suo delegatus iō iudex erit
delegans nullitatis. quod procedit in snia diffinitiva. i in
terlocutoria autem ex mente Jno. hic ne instantia cause
diuidatur cōtra. l. nulli. C. de iudi. c. cū super. supra de cau
sa. poss. et proprie. c. i. supra de sequestra. poss. et fruct. ipse
met delegatus iudex erit nullitatis et facit qz cessat rō pre
dicta qz p interlocutoriam non dicif functus officio suo et
et faciunt que vidimus in. c. cum cessante. s. c. nisi eēt inter
locutoria que finiret eius iurisdictionem. c. significantiū
s. de offi. delega. et dictum est in. d. c. cum cessante. tñ cuz iu
diciū soluatut vtante eo qui iudicare iussit. l. iudiciū. ff.
de iudi. poterit illo casu de nullitate interlocutorie et dele
gans cognoscere nisi in totum delegasset per ea q habent
in. c. si delegatus. et in. c. quamuis de offi. delega. l. i. vj. in. c.
super questionū. s. porro. s. de offic. dele. ita Salic. in. l. si p
ses desertam. C. quomodo et qñ iur. faciunt notata p Bar. i.
l. aduersus. C. si aduers. rem iudicant. Aut loquimur in
ordinario sentētiā nullam pferente et tunc tenet hic Jn
no. qz ipsemet ordinarius erit iudex nullitatis non aut su
perior per regulam. l. vbi ceptum. ff. de iud. nam per sen
tentiam nullā non dicif negocium finiri sed cōtra eum est
text. in. l. absentem. C. de accusa. vbi superior cognoscit de
nullitate non ipse ordinarius. ¶ Vnde Jac. bu. in. d. l. si
vt pponis la prima distinguit aut opponitur nullitas sen
tētie ex dolo iudicis vel propter sordes eius et tūc cognos
cat superior non ipse ordinarius iudicans. d. l. absentem
et hec membra distinctionis sunt de mente Ange. in. cōfi.
cxxxv. incip. in dei rē. vñs omnibus statutis et reforma
tionibus in fi. col. aut opponitur alia nullitas aliunde pro
ueniens qz ex dolo vel propter sordes iudicis et tunc pos
sit ipse cognoscere. Et pro hac distinctione faciunt notata
in simili in. l. qm consulebat. ff. de re iud. c. super litteris. s.
de rescrip. qz licet iudex cognoscere possit de exceptione
iurisdictionem suam opposita non tñ potest cognoscere de
exceptione que sigillat personam iudicis ita q iurisditio
nem non habeat puta infamie vel excoicationis contra eū
opposite. glo. tñ in. l. iij. C. de accusa. et in. l. i. in. ij. glo. C. qñ
prouoca. in distincte videtur velle qz ipse iudex cognoscat.
¶ Vnde Bar. in. d. l. si expressum distinguit aut petitur a
iudice qz de nouo pnūciat et sic incidit inter nullitas p mo
dum cāe deductur et debet peti ab ipsomet iudice. et ita p
cedat qz Jno. nōt hic et regula. d. l. vbi ceptus. etiā si iam
ē appellatum a tali diffinitiva. Sede. consilio. clxxij. incip. si
a snia nulla. aut principaliter d nullitate agit et tūc vterqz
potest eē iudex et ipse ordinarius et superior. d. l. iij. et d. l.
absentem. hoc tamen qz de superiore dicitur pcedit i supio
re qui posset adiri per querelam alias non posset princ
paliter super nullitate adiri puta sentētia episcopi dicitur
nulla regulariter archiepiscopus non possit adiri p quere
lam. c. pastoralis in principio supra de offi. ordi. c. i. s. d of
fi. le. c. romana de foro compe. l. vi. Ideo archiepiscopus
super nullitate adiri non poterit sed si esset legatus posset
adiri p querelā. ideo et super nullitate ar. dicta. c. i. ita Bal.

De Appellationibus

contestata. item iustificari debet ex causa deducta. c. exhibi-
ta. s. d. iudicium qd post grauamen fuit interposita et deni-
q legitima appellatio in oibus pbari d3 fm eos. ¶ Doc
presupposito qritur in appellatio a snia nulla cōfirmet eā
quasi approbat vt improbet iuxta ea q voluit Barto. in fi
mili. in. l. filio pterito. ff. de iniust. rup. iuxta ea que habentur
in. l. iij. §. falsus. ff. rem ra. ba. et vñ dicendū q sic. nā ap-
pellatio a snia nulla d3 esse in omnibus legitima vt prie-
dictū est. Sed q nullū ē amplius infringi nō potest. l. nāz
et si sub cōditione xfi. rumpēdo. ff. de iniust. rup. Sed ap-
pellando ps dicit infringēdā eē id a quo appellat ergo d
necessitate presupponit validitatē eius et sic tacito cōsensu
vñ ratificare vt valeat licet petat tanquam iniustū retracta-
ri facit etiaz ter. in. d. §. falsus vbi appellādo a sententia la-
ta cōtra falsum pcuratorē quā non ē dubiū esse nullam. c.
in nostra. s. de pcura. l. licet. C. de procur. videtur ratifica-
re gesta per procur. ergo ita in proposito. In contrarium
ē veritas et ter. in. d. l. si expressim. quem ad hoc ponde-
rat. Lu. in notabilibus et facit ratio nā inuenta ad vnum
effectum non debēt operari cōtrariū. cad nostram. s. e. s. s.
appellatio inuenta est ad retractationem iudicati et defen-
sionem contra iniquitates. cum speciali. §. porro. s. e. ergo
cōtrarium effectum nō operabitur qui certe sequeretur si
videre cōfirmare appellādo et facit. l. legata inutiliter
ff. de leg. i. ¶ Nō ob. dū d3 approbat vt improbet qz Bal.
istud irridet i. l. posthumo. et ibi ē moderni. C. de bo. pos.
cōtra tab. et ē Imol. in. d. l. filio pterito. Nō obstat dū dicitur
q appellatio psumponit validitatē qz inuenta ē ad in-
fringē. et q nullus ē et qz boc casu opabitur qz infriget
nullitatē put de facto processit nec ita iudaice debet capi
inuētā eē appellatiōē ad infringēdū vt per h operetur
cōtrarium effectū. s. cōfirmatiōē iniquitatis et nullitatis.
pone enim appellatū ē a snia nulla si appellādo diceretur
confirmare vt impugnetur p appellatiōē deserta appel-
latione sequeretur q ex quo cessat impugnatio actus rema-
ret validus q als erat nullus et sic appellatio operaret. ¶
rium effectum eius ad qd est inuētā et resultaret hinc ma-
xima iniquitas. et ē hoc expresse falsum q snia nulla cōfir-
meatur per desertiōē appellatiōis. c. licet. et ibi notat de
sen. excō. l. vj. habetur in. d. c. exhibita. non obstat. §. falsus
qz nō dicit q snia ratificetur appellando s3 dicit q quod-
dam extrinsecus vicium scilicet falsitas procura. ratificat
respectu ipsius pcuratoris. ¶ Sed nūquid operabit effe-
ctum saltem deuolutiū nullitatis appellatio et quid de ne-
gocio principali et dic q sic q operatur effectum deuoluti-
uum nullitatis ter. ē hic et nō solū de nullitate sententie sed
et attentatoz ter. est in. c. exhibita. s. de iudi. et dicit in ter.
Cald. in cōsilio. xij. qd incipit an appellans possit sub ru-
brica de appellationibus. Ange. cōsi. cclxxxvj. incip. i dei
et multoz actorum. Pau. de castro p. cccxvij. incip. visis
ac ponderatis in fi. col. imo si inuenerit sniam nullā quo
casu pñciat iudex ad quē bñ appellatū vt vidimus in. c.
vt debitus. s. e. poterit d negotio principali cognoscere et sic
nullitas deuoluet negociū principale. ita rota decis. cclxxij.
que incipit item fuit dubitātū vtrū si appelletur. et illo cau-
si nullitas fuit nū propter defectum in snia pronūciabit iu-
dex ad quem super principali ex eiusdē actis ex quo nulli-
tas in eis nō fuit ex quibus pñciabit iudex a quo. si autēz
defectus nullitatis puenit ex actis pronūciabit inchoādo
noua acta. ita Bar. et a. iij. in. l. cum querebatur. ff. de re iu-
dica. notat Imol. in dicta. l. si expressim in. xvij. colū. et la-
pus allegatione sua. c. vij. et hoc ē voluit do. Anto. in. c. ad
reprimē. s. de of. ordi. Bald. in. l. i. circa prin. C. de sen. ex-
pic. reci. et Arch. Jo. an. et Jo. mona. in. c. fi. de snia et re iu-
di. l. i. vj. Imo. in cle. i. de re iudica. xfi. qro tertio. De. d an-
cha. i. c. cordi. in pe. col. l. i. vj. do. Anto. in. c. exhibita d in-
dicijs. Ange. in. l. eos in princ. C. eo. et in. l. nominatiōes.
Arch. in. c. a iudicibus. ij. q. vij. vbi dicit idē in iudice recla-
matiōis sup reductionē laudi arbitratoris qd pōt pñciare
non solū super reductione sed et super nullitate laudi facit

quod notat cōpo. in. c. cū in cāis vers. sed quid si vnus et se-
quenti sup vltima glo. de elec. Archi. in. c. sunt quoz. ij. q.
vj. Bal. in. c. i. de re iudi. in. ij. colū. Bal. in. l. iij. C. si aduer-
sus rem iudicatā. vbi dicit hoc nō procedere in appellatio-
ne ab interlocutoria de quo p do. Anto. in. d. c. exhibita. s.
de iudicijs. Bal. in. l. i. in pe. col. C. qñ prouoc. nō est nec. p
do. Anto. in. c. accedēs el secūdo. s. vt lit. nō conte. ¶ S3 nū-
quid operabitur effectū attentatoz vt attentata tali appel-
latione pendente reuocetur in viam attentati. put dictū est
in. c. bōc. s. e. et dicit q sic. c. exhibita. s. de iudicijs. et ibi p
oēs. c. significauit. s. de rescrip. c. super questionū. i. fi. et ibi
Bal. in. iij. col. s. de offi. delega. et ideo etiā in simili opabi-
tur appellatio et effectūz suspensiuūz presūptionis que re-
sultat ex snia qz psumit iusta. c. i. presentia. s. de renū. l. be-
renius. §. gaia et ibi glo. ff. de euic. habetur in. c. ad sedem
s. d. resti. spolia. nā clarū ē q snia qstūcūqz dura presumi-
tur iusta donec fuerit nulla vel nulla declarata. ter. ē singu-
laris fm Bal. in. l. i. C. de ord. cogni. et ibi nō. quem et ad
hoc allegat Bal. in. c. fi. s. de sequestra. poss. et fruc. De na-
tura autē appellatiōis ē vt semper suspendat presūptio-
nē illam que ex snia resultat. d. c. cum ad sedē et dixi. s. i ru-
brica in effectibus appellatiōis. imo et vbi nō pmittitur
appellari qz snia a iure fortis executionē statim. puta in cē-
suris. c. pastoralis et c. preterea el ij. s. e. tñ appellatio hoc
casu interposita nō operet effectū suspensiuūz executionis
centus tñ suspēdit presūptionem que resultabat q cen-
sura cēseretur iusta. glo. est nō. in. c. ad reprimē. s. de offi.
ordi. et ibi oēs. ideo in pposito si a sentētia nulla appellef-
cū appellatio vim suam habeat circa nullitatē vt. s. dixi et
volūt docto. in. d. l. i. circa prin. ita in simili vim suspēsiuūz
huius psumptionis habebit et erit multū vtile appellare
a snia nulla magis qz dicere nullā. qz dicēdo nullā princi-
paliter nō suspēditur presūptio snie. ita Imol. in. d. c. qñ
p. in. ix. col. s. de prob. ¶ Sed nunquid suspēdet executio-
nē snie appellatio a snia nulla interposita et vñ dicendum
q nō per ea que habēt in. l. i. C. de or. cog. i. l. iij. §. con-
denatū. ff. de re iud. i. cle. i. de re iud. et maxie p Imol. in. vij.
col. vbi d3 q nullitas nō impedit executionē nisi in cōtinē-
ti de ea cōstet. S3 iura illa loquūtur de nullitate in viā exce-
ptionis opposita. et de natura exceptionis nō ē suspēdere iu-
risdictionē alterius iudicis. nō mirū si nō impedit executio-
nē nullitatis. nā si cōstet vel incōtinēti cōstare pōt nō h3 il-
la exceptio effectū pp psumptionē pñciāz que ē p iudice vt
nō fecerit actus nullū. l. ij. C. d. off. ciui. iudi. et d. c. i. pñtia.
et faciunt que notat Imo. in. c. cum ex officij. s. de prescri-
nos loquimur in appellatiōe de cuius natura ē suspēdere
et iurisdictionē iudicis a quo et executionē snie. c. pastoralis
§. preterea. s. d. offi. dele. ideo dicite q suspēdet executionē
snie talis appellatio. ita Bal. in. d. c. sup qōnū in. iij. col. ita
Lu. in. d. l. si expressim in. vi. col. et iō dixit Bal. in. l. tale pa-
ctū. §. qui puocauit i. xij. q. ff. de pac. q magna erit vtilitas
appellare a snia nulla potius qz nullā dicere. qz pēdente
iudicio nullitatis nō differetur snie executio. de quo tñ la-
tius infra dicā. s3 pē. appel. differetur executio et ē ratio dif-
ferētie inter nullitatem et appellatiōē. nāz appellatio sus-
pēdit oēm effectum snie et illum qz presumatur iusta glo.
in. c. ad reprimē. s. de offi. ordi. habetur in. c. cu3 ad sedēz
s. de resti. spo. in. l. herenius. §. gaia. ff. de euic. Nullitas at-
talem effectum nō habet suspēdēdi sniam neqz ius presū-
ptionem q iusta presumat vt dixi in proxime precedenti
qōne. et faciunt que subijciam ista sunt originalis rō. Spe.
in ti. de proba. §. i. vers. sequitur videre de negatiua. do.
Anto. in. c. qñ cōtra. s. de proba. ibi Imo. et dicā i sequēti
qōne. ¶ Secūdum principale mēbrum ē quādo de nulli-
tate per se agitur non in viam appellatiōis et tunc quos
effectus opetur. primo an operet effectum deuolutiuū.
Imo. in. c. cum cōtingat in fi. glo. magne. s. de offi. deleg.
quam sequitur Ange. in. d. l. si expressim. tenet q non re-
spectu negocij principalis licet deuoluat ipsam nullitatem
et non aliud. mouentur per ea que habēt in. d. l. i. C. de

ordi. cogni. per tex. in l. i. §. i. ff. que sine sine appella. res.
vbi videt velle tex. q. quando sine dicif nulla reformatio ne
gocij principalis spectet ad iudicē qui tulit siniam et facit
l. iij. C. de accu. et tex. in l. i. §. i. vt pponis la prima. C. quomō
et qñ iudi. **C**ontrariāz opi. refert idem Inno. circa me
diū eiusdem glo. magne in d. c. cum contingat. et sequit
Bar. in d. l. si expressim. in fi. col. et Imo. in. xxiij. col. l. po
stea in. xvj. trāseat cum distinctione de qua. §. et Bar. et An
ge. et Bal. in l. i. C. quando puo. ibi etiam Bar. in d. l. si vt
pponis et ibi Ja. bu. Et Bal. Salic. in l. si preses desertaz.
C. quomō et qñ iudi. Imo. et d. Anto. hic. Panoz. in. c. in
litteris. §. de offi. deleg. et faciunt que infra dicā in. x. q. pñ
cipali. Lappus allegatione. cvij. et p illa opi. adducit tex.
in l. absentez. C. de accu. cui tex. l. Ange. respondeat in d.
l. si expressim. intelligēdo q. spāliter in iudice qui p fordes
vel venalitātē tulit siniam quo casu ē speciale vt ipse nō re
formet ipam sentētiā sed superior. quia p istam nullita
tem maculatur eius fama et ideo ius de eo non confidit q.
possit reformare quia partē ledcret si ergo speciale est illo
casu ergo in cōtrariū ius cōmune ista respōsio violat litte
raz. nā tex. vtitur ibi verbo iniuria quod nō solū importat
per fordes vel iniuriā sed et per dōlū et iniusticiā. l. i. et ij.
ff. ad l. acquil. additur et tex. adductus per Ange. in l. i. §.
i. ff. que sine sine appel. vbi tex. nō dicit q. reformet siniam
p iudicē a quo sed dicit q. nullitate cognita reformat sinia
ergo per iudicē qui de nullitate cognouit. et h tenet glo. in
distinctione in d. l. iij. Ad ducitur et tex. in cle. i. de re iudi. nō
obstat tex. in d. l. iij. q. fateor q. iudex a quo reformat suaz
siniaz qñ ipse de nullitate cognoscit sed nō negatur quin et
superior ex quo de nullitate cognoscit possit postea nulli
tatem emendare et ita vterq. esse poterit iudex et in nulli
tate et in negocio pñcipali put vult glo. in d. l. iij. et Bar.
in d. l. si expressim. et supra dixi in. vij. q. pñcipali. Bald.
tñ in d. §. qui prouocauit in. xiiij. q. et Imo. in d. l. si expres
sim. in. xvj. colū. eum sequens federe distinctionis concor
dat opi. aut agēs de nullitate petijt solum nullaz declarari
siniaz et illo casu pcedit prima opi. Inno. et Ange. q. iudex
cognoscet de nullitate nō aut d. negocio pñcipali q. non
debet impitiri suū officiū nisi rogatus. c. bone el. i. supra de
postula. prele. l. iij. §. hoc autem iudiciū. ff. de damno in
seg. aut petijt nullam declarari sententiā et reformari. et tūc
cū nullitas possit deuoluere negociū pñcipale et petatur
officiū iudicis vt super vtroq. pronūciat et super nullitate
et super pñcipali et sic procedat secūda opi. Inno. Bart.
et aliorum. Imo plus iudex simpliciter super nullitate adi
tus poterit super resti. in integ. pñūciare. ita ē tex. in. c. cum
bertoldus supra de re iudi. recte ponderāti. Sed an d. nul
litate debeat prius cognoscere q. de negocio pñcipali. et
dic qd dicit. Bar. i. l. cū querebatur. ff. de re iudi. Et ibi Imo.
aut nullitas apparet ex sinia nec extrinsecis pñbationibus i
diget puta q. sinia sine certa quātitate cōdemnavit. §. l. iij.
C. de sen. que sine cer. quāt. vel pronūciavit cōdēnādum
solū in parte petitorum cōtra ea que sunt dicta. §. in. viij. ca
su nullitatis et notata in l. i. C. si aduer. lib. et isto casu nō re
quiritur q. de nullitate cognoscat ex quo p. per ea que no
tat Inno. in. c. significasti. §. de diuoz. Aut nullitas nō ap
paret ex sinia sed extrinsecis pñbationibus indiget et tūc
debet de ea cognoscere. et ideo si iudex opposita exceptiōe
per partem vt de nullitate cognoscat hoc casu processerit
super negocio pñcipali cognito de nullitate pcessus red
datur retro nullus et si pars a processu ad vltiora nō ap
pellauerit. ita Bald. in d. §. qui prouocauit. in. xii. q. et rō.
nam si de nullitate iudicij non cōstat nō est ad eū deuoluta
iurisditio sicut in simili donec cōstat appellationē interpo
sitam fuisse non ē iudex. c. romana. e. ti. l. i. vj. et hoc tex. ē er
go hic exceptio talis que enervat ex toto iurisditioem iu
dicis non autem declina. simpliciter. Sed vbi opponitur
exceptio annullans iurisditioem iudicis nō vt iudex pro
cedendo ad vltiora facere se iudicem sed requiritur ex
pressa pronūciatio Ita Innocen. et Panoz. et alij in. c. iij.

§. de dil. Panoz. et do. Anto. in. c. sup litteris. §. de rescrip.
Semi. et Lap. in. c. i. de rescrip. l. i. vj. Bar. et Ange. in l. iij. ff.
si quis in ius voc. nō ier. nō mirum ergo si hoc casu reddi
tur processus retro nullus opposita exceptione si iudex de
nullitate non cognouerit et ista ratio est de mēte Bar. recte
ponderantis i. d. l. cū querebatur. voluit tñ Imo. in d. l. si
expressim in. xvj. col. vñ quod ē magis dubiū attēta alia
ratione q. si iudex ad quē super nullitate recursus ē nulla
opposita exceptione q. de nullitate cognoscat pcesserit su
per pñcipali q. illo casu valebit processus quasi tacite in
dicio nullitatis videatur renūciatū per partes et cōsensū
vt in pñcipali procedat sicut in simili videmus in appel
latione i. c. i. §. post bec. eo. ti. l. i. vj. et ibi nō. **S**ed nunquid
tenetur iudex casu quo tenet cognoscere de nullitate ante
negociū pñcipale sup ea et pronūciare. et dicite h. Bar.
et alios vbi proxime aut nullitas pñcipaliter deducit et
tūc d. prius sup ea pronūciare tanquā super iudicio pñci
diali sicut i simili in. c. tuaz. §. de ordi. cogni. in l. i. C. de or
di. iudic. Aut nullitas deducitur incidētē puta peto siniaz
i melius reformari dicēdo q. ē nulla et sic p modum cāe d
duco nullitatē et isto casu l. cognoscendū sit de nullitate si
erit pronūciandū q. super incidētē nō cogitur iudex p
nūciare l. §. possit si velit. c. i. §. de ordi. cogni. l. i. et iij. C. de
ordi. iudiciorum. l. iij. C. de ordi. cog. **S**ed nunquid opa
bitur nullitas effectum suspēsiuū et dic q. suspēsiuū pñci
pionis que resultat ex sinia q. presumatur iusta vt. §. dixi n
operatur. Imo. in. c. qm. §. ix. col. §. de pba. **S**ed quid
si pars dicat siniam nullā an currat dā super nullitate dis
putatur sibi tempus ad appellandū Ange. q. non in l.
Paulus. §. i. ff. de v. r. secutus q. notauit frater suus quez
ipse allegat Bal. in l. cōtra maiores. C. de inof. testa. si iuste
existimauit eam nullā l. §. non eēt et sic nullitas h. et hunc
effectū suspēdēdi ne tempora currāt ad appellandū ea
pendētē et dixi latius. §. in. ij. q. iij. questionis pñcipalis
huius nostre re pñtitiōis. **S**ed pñtius stat an suspēdat execu
tionem Innocē. in. c. cum i iure peritus. §. de offi. delega.
t. §. q. non per. l. i. C. de ordi. cogni. vos latius dicite duo eē
mēbra quādoq. nullitas per se deducitur. l. in viam exce
ptionis qñq. in viā pñcipalis petitionis. Circa primū
dicite fm Bar. in l. iij. §. cōdemnatū. ff. de re iudica. et in
l. i. C. si ex falso instru. quem ibi sequitur Ange. q. aut nul
litas opponitur in viam exceptionis et est talis que non
indiget probatione extrinsecus vt supra dixi et tunc talis
nullitas impedit executionem. d. §. cōdēnatum et l. i. cū
nulla. ff. de re iudica. quādoq. ē talis nullitas que indiget
probatione et tunc aut pōt incōtinētī pbari et admittatur
exceptio nullitatis. et ita saluēt. d. aura. facit. l. i. C. qñ pro
uoc. faciunt que habentur in. c. decetero. §. de re iudi. aut ve
ro nō pōt incōtinētī probari et tūc non differatur executio
quia exceptio requirens altiorē indaginē non pōt op
poni in executione ad executionem tardā. l. penul. et ibi
Bar. C. de pos. faciunt notata p Bart. in l. nā et postea in
pñcipio. ff. de iureiuran. in. l. cū querebatur. ff. iudi. sol. et
voluit Bal. in l. ab executore. C. quoz appel. et faciunt no
tata per Ly. et Bal. i. l. ita pudor. C. d. adult. Et notate q. z
ista dicuntur et iā habere locū in istrumētis guarētigiatis et
simili casu vbi statuta dāt alicui actui executionem paratā
ita docto. vbi prime. Et ad predictā diffinitionem Bart.
faciunt que voluit idē Bart. in extrauag. ad reprimēdam
in verbo sumarie i. l. i. ibi etiam Ange. C. si ex falso instru. Bal.
in l. ab executore. C. quoz appel. in l. i. C. de ordi. cogni. in
l. i. C. ne liceat tertio puoc. i. l. i. ff. de ser. i. autētica que sup
plicatio. C. de precii. impa. offe. Ange. in l. seruo inuito. §.
cum pretor. ff. ad trebelia. in l. qui rome. §. duo fies. ff. d
verbo. obliga. Salice. in l. i. C. comminatio. vel epif. La
no. in d. c. decetero et in d. cle. i. de re iudi. et satis cōmunis
videtur distinctio Bar. **S**ed opere preciz est scire qñ
dicatur incontinenti posse probari nullitas et voluit Bal.
in l. lecta. ff. si cer. peti. et in l. iij. §. sciē. ff. ad exbi. quem al
legat Ludo. in l. i. in. x. col. ff. de arbi. q. incontinenti dicit

De Appellationibus

posse probari. *infra triduum. Bar. in d. §. condemnatus*
et in d. l. si a quo. ff. ut in poss. lega. dicit illud esse incon-
tinenti respectu casus nostri quod potest probari infra tempus
intra quod executio ipsa discerneretur iuxta formam. l. a di-
uo pio. §. in venditione. et §. si super rebus. ff. de re iudi. et
sequitur. d. Anto. in c. veniens el. §. de testi. Et ideo si ex-
ecutio fieret in eadem re in qua est facta condemnatio quod
tunc nulla sit discussio in executione. d. §. si super rebus et §.
in venditione. et ideo isto casu tempus erit arbitrium. et
ita Imo. declarat in d. §. condemnatum. Bal. in l. si ex fal-
sis instrumentis in. iij. col. C. de transac. in l. ij. C. de edict.
diui adri. in l. si. C. de ordi. cogni. in l. ij. Sabidez. C. ad ex-
hib. Bart. in l. allea quo. §. i. ibi melius. Ang. ff. ad trebel.
Et sic cessat impugnatio quam faciebat Panoz. contra do.
Anto. in dicto. c. veniens. intelligens Panoz. hoc inconti-
nenti esse arbitrium iudici. Alibi dixit Panoz. in c. litte-
ras. §. de restit. spolia. per illum tex. probare posse inconti-
nenti dicitur quod non longas exigit dilationes et quod attenda-
tur tempus executionis. facit dictum aureum Bar. in l. in
fertur. §. qui compensationem. ff. de iur. fis. vbi dixit illud de
bitum esse liquidum satis et posse in compensatione con-
tra aliud debitum liquidum opponi et quo potest constare
intra tempus quod datur iudicis ad soluendum et sic co-
siderat tempus executionis. Facite ergo regulas nega-
tive quod exceptio nullitatis non impedit executionem scilicet. d.
l. si. C. de ordi. cogni. et Bart. et alij vbi supra. Fallit pri-
mo quando esset talis exceptio nullitatis que sine alia probatio-
ne constaret ut supra dixi. et ideo dixit Bal. in l. si vnus. §.
pactus ne peteret in. xi. col. ff. de pactis quod licet per statutum
sit exclusa nullitas tamen non vnde exclusa illa de qua constat
ex actis. facit quod notat Bald. in l. ex pdis. C. de evictio. vbi
statutum loquens quod contra iuramentum non admittatur
exceptio non excludit exceptiones ex ipso instrumento ap-
parentem facit quod notat Bald. in simili. in l. i. C. si d. mo-
men. poss. sue. appella. vbi l. a possessorio sit prohibitum
appellare tamen illud non habet locum quando de euidenti iniquitate
apparet. facit nam exceptio pemptoria notoria impedit litem in
gressum Jo. an. i. c. ut circa de electio. li. vj. in c. fi. de libel.
obla. Et ideo inferi secunda generalior limitatio ut fal-
lat regula predicta quando exceptio nullitatis esset notoria. ita
Bal. in l. i. C. ne lice. tertio prouoc. Ange. in l. si. C. si ex fal-
instru. O ldra. in consilio. c. vj. quod incipit. quod lra. exco-
ria. De. de ancha. c. si. c. vj. quod incipit in xpi et de iure
coi. qd. Panoz. in consilio. xliij. quod incipit in xpi nomine et.
duo sunt dubia Lu. in §. condemnatum Imo. in l. de pupillo.
§. qui opus. ff. de oper. no. nuci. et in d. l. si ex pressum in sep-
tima et vltima carta. ff. de appel. in l. si. i. xij. col. ff. qui. ap. n.
lic. tamen l. illa limitatio procedat quando ex toto excluditur excep-
tio quod nunquam vnde notoria iniquitas exclusa quin de ea pos-
sit opponi. c. ex questione. §. de resti. spo. et ibi notat. c. i.
ter ceteras. §. si. prori. tamen quando exceptio non excluditur sed dif-
fertur tunc et notoria exceptio videbitur exclusa puta in ter-
minis istis exceptio nullitatis retenta regula quod non impe-
diat executionem per hoc exceptio non tollitur sed differtur
post factam executionem. ideo non obstat quod sit notoria ad-
mitti non debet. ita Imo. et ibi. d. An. et ibi glo. i. verbo pe-
dere in cle. i. de re iudi. et casus ibi sunt eos iuncta glo. na
appellatioe pen. si pronunciat appellationem tenuisse in noua
ta sunt nulla ex retro in interlocutoria. c. non solum. e. ti. li. vj.
et hoc est iuris: et sic notoria est nullitas pone ab appellatioe
ab interlocutoria pen. late sunt tres sine diffinitive pformes
tractatur de executioe earum opponitur de nullitate suarum
dicit ibi tex. quia exceptio non impedit executionem et ad-
dit glo. quod etiam si pronunciatum fuisset bene appellatum quo
casu notorie constat ex retro finis esse nullas per ea que ha-
bentur in c. ex parte ade et c. constitutis. lo. vltio. §. de te-
sti. tamen illa exceptio nullitatis non excludit executionem. ecce er-
go casus in quo exceptio nullitatis notoria non excludit exe-
cutionem nisi saluando dicamus put voluit ibi De. de anch.
quod speciale est in casu illius cle. pp. tres finis conformes. et sic

aliud esset quando una tamen finis exequeretur que transisset in
rem iudicatam vel exequeretur in finem garantigiatum vel
simile habens executionem paratam. et pro hac limitatione
facit multum ratio circuitus cuiusdam cle. auditor d. rescrip.
l. dñs testamento. ff. de condi. inde. Tertio fallit in casu
l. si pretor. §. marcellus. ff. de iudi. ibi paulus et c. vbi si lata
esset sententia contra abntem ex falsis instrumentis vel mino-
rem id defensum quod tunc cum sit nulla poterit illa exceptio op-
poni ad executionem. ita Ange. in d. §. condemnatum. et in d.
§. marcellus. l. Bar. ibi videatur intelligere illud tex. quando
incontinenti de illa nullitate. l. de abntia et falsitate constare
posset. tamen Bar. et Imo. in d. §. condemnatus. tenent hoc vl-
timum et varios intellectus illius. §. ponit Ange. et ibi Im.
in l. qui rome. §. duo fratres. ff. verbo. obliga. et videbitis
aliqua bona infra in. xliij. q. principali i ar. an statuto exclu-
datur nullitas in. vij. fallentia. Quarto fallit quando de nul-
litate incontinenti constare potest vnde decumque proueniat Bart.
in d. §. condemnatum et c. dixi in theorica. et ideo l. dicat quod
vbi est exceptio falsitatis opponitur ea differende solutionis
talis exceptio non impedit executionem. ita Ange. in d. §.
condenatum per tex. in l. ij. C. de fal. habetur in c. cum ber-
toldus. §. ti. prori. tamen si incontinenti pars vellet probare hac
exceptionem et admittenda. intelligite casu quo exceptio
illa annullaret finem ipso iure quod quando sit habet in c. l. i. c.
cam. §. de proba. in c. cum venerabilis supra de except. in
dicto. c. cum bertoldus in d. §. marcellus et in l. diuus. ff. d.
re iudi. nam quando talem falsitatem incontinenti vult pro-
bare cessat presumptio quod facit ea differende solutionis et ideo
predicta exceptio admittitur contra executionem. c. l. fas in arg.
§. de resti. spo. c. interposita in principi. j. eod. faciunt notata
in c. post electionem. j. de concessi. preben. Quinto fal-
lit quando de executio non posset retractari si facta esset. nam
tunc admittitur exceptio nullitatis quecumque sit. puta quia
stat statutum in ciuitate quod bannitus ex delicto possit impune
offendi vel si peruenerit in fortiam possit suspendi. venit
bannitus in fortiam cois: vult coe exequi statutum. nunquam
poterit opponi exceptio quod bannum est nullum etiam si req-
rat altiorum indaginem et conclusio est quod sic. quia si manda-
retur executioni bannum et statutum quia iste suspendere
non esset retractabilis executio iuxta illud. facili de scilicet
querni sed reuocare gradum superasque euadere ad auras
hoc opus hic labor est et c. ita Bal. in l. cum qui duas. C. de
adul. in autentica que supplicatio. C. de preci. impe. offe.
Ange. in l. si. C. si ex fal. instru. Imo. in l. iij. §. si seruus. ff.
de acquir. poss. Pau. de eleaza. i. d. cle. i. de re iudi. Imo. i.
l. non solum. §. morte in penul. colum. ff. de oper. no. nun-
cia. in l. qui a latronibus. ff. de testa. Bal. in l. i. C. de temp.
in integ. resti. pe. facit quod notat Bald. in l. i. in si. C. qui.
ac. pos. facit quia vbi periculum est irreparabile recedimus
a formis iuris communis. Bal. in l. ij. ff. de fer. i. l. senatus. ff.
de officio presidis. Linus in l. si. in. viij. q. C. de compesa.
tex. in l. si quis filio. §. hij qui. ff. de iniusto rup. irritoque te-
stamento. ideo dixit Paulus de castro in dicto. §. condena-
tum. quod si pro executione sententie peteretur ut deueniretur
ad capturam persone cum ex illa irrogetur aliqua infamia
impediatur talis executio per exceptionem nullitatis. et li-
mitationem istam firmat Angelus daretio in tractatu ma-
lesicorum in verbo gaio de scio appellanti. Quod tamen intel-
ligite verum nisi appareret calumiose illam exceptionem
nullitatis opponi. nam tunc non admitteretur. ita Bal. in
l. si feriat. ff. de fer. et faciunt notata per Innoc. in c. post
electionem infra de concessi. preben. nam nemini dubium
est quod tale statutum permittens bannitum offendi intelli-
gitur de bannito valide non autem de bannito nulliter. Bar.
in l. si. ff. de adulte. Ange. in l. iij. §. condemnatum prealle-
gato in l. si. C. si ex fal. instru. Bald. in l. i. ff. de legibus
in l. quid sit fugitiuus. §. apud labeonem. ff. de edil. edic. i.
l. nostram in. iij. colum. C. de testamen. in l. i. C. si a non co-
pe. iud. et in locis preallegatis proxime maxime in dicta
Leum qui duas in l. i. C. si a non compe. iudi. in l. i. ff. si qd

in ius voc. nō ier. in l. huiusmodi. §. si ita cui. ff. de lega. i. et
ibi et Imol. in l. ex morte. C. ad l. aquil. Ange. in l. si duo
ff. de acqui. bere. in l. filio. ff. de libe. et posthu. Jo. an. in re
gula qd qd mādato in mercuri. de regu. iur. l. vi. in addi-
tio. ad Spec. in tertia pre. §. seq. videre in titulo de accusa-
toze. vñ cū executione facta frustra opponeret ista excep-
tio nō mix si opposita hac exceptio de nullitate bāni im-
pediū executioni. ¶ Sexto fallit qñ opponeretur exceptio
nullitatis proueniens ex defectu iurisdictionis. nam illa
nec per statutum nec per legē tollitur ideo nec etiā ab exe-
cutione sententie videtur exclusa glosa est in l. non erit. §.
dato. et ibi Ange. ff. de iureiur. in clementina vnica in glo.
fi. de sequestratio. possessio. et fructu. bonus textus in l. sci
re oportet. §. si. ff. de excusatio. tuto. ibi. Baldus. Imola et
Cardina. Petrus de anchara. in dicta clementina prima
de sequestra. possessio. et fructu. Card. in clemen. l. in sexta
questione et ibi Lap. de re iudica. ibi. De. de anchara. Pau.
de ca. cōsilio. c. vi. in l. col. quod incipit in xpi. et c. circa pri-
mū. Ang. in l. i. in l. col. C. qñ puoca. Bal. in l. si pretor. ff.
de iudi. in l. pe. ff. de iusti. et iure. in l. eū qui. ff. de iurisditi.
om. iudi. in c. super litteris de rescrip. Imo. in sepe allega-
ta. l. si expressim. ff. c. Ange. cōsilio. c. lxxij. qd incipit in dei noie
et c. vna narratione facti. vbi etiā dixit quod nunquam p
statutū videt excludi nullitas proueniens ex defectu iuris
naturalis faciunt que notat Ange. in l. nouerit. §. dato p
glo. ibi. ff. de iureiur. Bald. in l. si quis filio exheredato. §.
quod si quis. ff. de iniust. rup. irritoz testat. Ange. et Imo-
la. et dictum glosa tenet Ange. in l. paulus. §. i. de vsuris.
Panor. cōsilio. xiiij. qd incipit in xpi noie et c. duo sunt du-
bia. Bal. in l. si vnus. §. pactus. v. qd i spē i. xiiij. col. ff. de
pac. in l. tale pactū. §. qui puocauit in x. col. §. si. ij. quero. ff.
de pactis in l. ptoz ait. §. hoc aut edictū. ff. de ope. no. nū-
cia. et in l. de pupillo. §. qui opus. ff. c. ti. et faciunt notata p
glo. in l. i. C. de iur. et facigno. et ibi Bal. in contrariū vi-
detur tex. in cle. i. in. ij. resposio iuncta gl. in. v. pendere q
vult hoc ad lram de re iudi. inducēdovt. s. induxi in fallē-
tia secūda. vñ Imo. in d. §. qui opus soluit q aut opponit
defectus iurisdictionis per que dicit iudicē nūqz fuisse iu-
dicē et tunc iste defectus nō videat vnquā exclusus. qz sen-
tentia lata a non iudice nō est snia et statutū excludens ex-
ceptionem ab actu tali semper admittit exceptionem per
quam negatur illum actū non esse talem. ita. d. Antoni. et
Panor. in c. item cū quis. §. s. resti. spoliato. Panor. in c.
ex parte el. ij. §. de offi. dele. Barto. in l. i. §. parui. ff. qui vi
aut clami. Bal. post Ly. in l. ita pudor. C. de adul. in l. priā
de condi. inde. et in l. i. C. de iur. et facigno. et facit quia sta-
tutum loquens de actu intelligitur de valido non autē de
nulle Bar. in d. §. condēnati. ideo loquens de cotumace
intelligitur precedente legitima citatione vt ibi Bar. et in
l. non putauit. §. non queuis. ff. de bon. poss. cōtra tab. i. l.
i. §. pretor. ff. qui satisfda. cogan. in l. diuus traianus. ff. de
testa. mili. facit qd in simili notat Bar. in extrauag. ad re-
primendā in ver. per accusationē in l. filii. §. si quis bono-
rum. ff. de leg. i. Bal. in l. i. in fi. §. qz quisqz iuris i. l. i. §. qd
m. ff. de offi. psec. vrb. i. l. si predictū in pe. col. C. de euictio.
Adde qz qñ condēnatus pmisit soluere aliqd infra certū
tps et si nō soluit pmisit parere snie nā si i termino non sol-
uit et petat executio snie tūc exceptio nullitatis indistincte
nō impediet executionē snie. l. tale pactū. §. qui puocauit
ibi casus fm vnū intellectū. ff. de pac. ¶ Septimo fal-
lit qñ nō imploraret officiu iudicis super executione sed
actione iudicati ageret tūc potest opponi exceptio nulli-
tatis p notata p Bar. in l. intra. ff. de re iudi. Bal. in l. fi. C.
si ex fal. instru. Aut opponit exceptio defectus iurisditi-
onis ex accidenti supruenienti qz iudex bene habebat iur-
isdictionē ex accidenti amittit et illo casu talis exceptio vi-
deat exclusa. et hoc modo tollit contrariū. d. cle. i. de re iud.
di. nā ibi iudex a quo fuerat appellatū bene habuit iurif-
ditiōne qñqz sed ex accidenti. s. per appellationē ab inter-
locutoria super qua postea est pnuclatū bene appellatū

amittit iurisdictionē et sic defectus iurisdictionis nō fuit i iu-
dice ab initio sed supruenit ex accidenti. ideo non potest
opponi qz satis est qz iurisditiō habuit aliquod pncipiū
et esse ita Bal. i. l. i. C. si a nō cōpe. iud. Bal. i. l. reos i. xij. co-
lū. C. de accusa. i. l. generaliter. C. de epis. et cler. i. l. exceptio
nē. C. de pba. Ista so. nō est multū necessaria qz non hz cō-
cludentem dīe. vñ de dicite fm Pet. de anchara. i. d. cle. i. qz
spāle est i casu illius cle. ppter tres snias pformes et ideo
ad alios casus nō erit extendendū. Sed hic. do. Anto. et
Imo. reddūt aliā rōnem spālitis dicentes qz ideo ibi d-
fectus iurisdictionis opponi nō pōt. qz perpetuo non exclu-
debat talis exceptio s. solū ad tēpus. i. facta executio nō
miruz ergo si et exceptio proueniens ex defectu iurisditi-
onis nō pōt opponi i casu illo. secus est quādo excluderet
ex toto exceptio vt nullo tempore posset opponi. nam tūc
poterit opponi exceptio nullitatis ex defectu iurisdictionis
proueniens qz magis de facili ius alterius differt quāz au-
ferri. l. quotiens. C. de pzei. ipera. offer. et ille est casus cle.
i. i. fi. de sequest. pos. et fruct. et gl. ibi. nā vult illa gl. qz facto
sequestro fm formaz ibi traditā qz nullatenus se ipediat
postea pars de beneficio sequestrato qz si se ipediat pri-
uat eam oī iure quod habebat i beneficio et qz non possit
s. sniaz opponere aliquā exceptionē et nullitatis. Ecce qz
nullitas non differt ad tēpus sed ex toto precluditur via
eam opponēdi perpetuo et sit so. i. forma. illa cle. i. de re iud.
di. ponit ius speciale qñ tractat de executione triū senten-
tiarū conformiū. ideo ptra executionē earū et defectus iur-
isdictionis opponi nō pōt qz ius p tribus sententijs mul-
tū presumit nec i hoc qz exceptio illa defectus iurisdictionis
excludat pars multū leditur qz quod differtur non aufer-
tur. et predicta theorica cū limitationibus est de mente do-
minozū de rota decisi. sua. cclxxx. que incipit. itē l. per exce-
ptionē et pro so. Imo. faciunt notata per dños de rota in
decisi. ij. et notata in c. suscitata. s. de integ. resti. nā vult ro-
ta in simili qz cōtra tres snias conformes mīoz velecce-
sia petat restitui nō ipediat executio sed fiet executio et po-
stea de restitutione i integrū cognoscer. ¶ Secūduz ē mē-
brum pncipale qñ nullitas pncipaliter itentat an impe-
diat executionē et Imo. in c. cum i iure peritus. §. de off.
dele. dicit qz nō. nā erubescimus cum sine. l. loquimur iuri-
bus vulgaribus sed hoc non reperitur iure cautum ergo
et c. et facit tex. et qd ibi notat Bart. in l. fi. C. de ord. cogē. et
Ange. in l. i. C. qñ puoca. sequitur Ange. in d. §. condē-
nati. Spec. in ti. de libel. cōcep. §. nunc videndū i fi. et Jo.
an. i. addi. ad Spec. i. ti. de lris cōtestatiōe. §. qñ. vñ. quid
de cā nullitatis et ibi isert ad vnū practicabile dictū qz sta-
te statuto qz instrumenta guarentigata habeat executionem
paratā prout cōiter sunt i Italia qz si creditor petat corāz
iudice laico executionē instrumenti guarentigati vigore
talis statuti nō ipediatur executio instrumenti l. debitor per
vīaz pncipalis petitiōis petierit corāz episcopo illud in-
strumentū declarari vsurariū. nec hoc casu episcopus pro-
pterea dīz inhibere iudici seculari. ita Ange. et Imo. in di-
cto. §. condēnatus Ange. in l. fundi. ff. de exceptio. nisi fm
Imo. opponeret in vīaz exceptionis corā laico iudice de
vsuraria hac prauitate et peteret remitti ad episcopū. nā
tunc iudex laicus deberet super sedere p ea que scribuntur
in. c. tuaz supra de ordi. cog. ita Imo. in dicto. §. condēnati
tñ Federicus de senis cōsilio. c. lxxvi. incipiente in qōne do-
mini iani pauli et in cōsilio. lxxvii. incipiente nicholans
petri. qz donec cā vsuraria ē corāz ecclesiastico laicus iu-
dex nō possit instrumentū exequi Imo dicit in cōsilio. ccc. in
incipiente factum pponitur esse tale. quod poterit inhibere
iudici seculari hoc casu. facit qd notat. d. Ant. i. dicto. c. tuā
et melius i. c. debitor de iureiurā. Ancha. cōsilio. xxij. inci-
piēte casus talis post preceptū. laurentius de rodulphis
in repetitiōe. c. consuluit de vsuris. Bal. i. l. cōsilia. C. de te-
sta. ¶ Et an ad dictas inhibitorias decernēdā debeat prece-
dere citatio partis ponit Innocē. in d. §. condēnatum.
Lap. allegatione. lxxij. Ancha. cōsilio. c. lxxij. Sed redē-

De Appellationibus

do ad principale propositum q nullitas principaliter intentata impediatur executionem siue voluit Bart. in dicta. l. si expressum circa fi. col. 7 in dicta. l. i. C. qñ prouoc. 7 in cōtrarium faciunt notata in. c. exhibita. s. de iudi. 7 facit tex. in. l. posthumus. s. si filius. ff. de inoff. testa. faciunt notata per Panor. 7 alios in. c. causam matrimonij supra de off. dele. est tex. optimus in. c. cum eam circa fi. s. de offi. deleg. vbi mandat rem restitui cum fructibus perceptis vigore sententie nulle ex quo de nullitate agebatur. facit tex. in. c. ecclesia sancte marie. s. de consti. in. c. ij. s. vt lit. non cōte. 7 pro Bar. facit qd voluit Inno. in. c. cum olim de dolo 7 cōtu. vbi dicit q circa intentata corāz vno iudice nil d3 inno. uari. tener. Pau. de castro in dicto. s. condemnatum. ¶ S3 capiendū mentem doct. 7 non corticem verborum iuxta. c. intelligentia. j. de verbo. signi. 7 c. nihil. dicite q aut querimus an pendēte iudicio nullitatis principaliter intentate possit iudex exequi sniam 7 claruz ē q sic per iura supra allegata p prima opinione 7 sic pcedat prima opinio. Aut querimus an postquam pronuntiatus est super hoc iudicio nullitatis retractetur executio sententie 7 sic an pendētia nullitatis operetur vt si sequatur sententia annullatiua gesta medio tpe retractentur 7 per consequēs ē executio snie 7 dicite q sic. 7 ita loquitur Bar. 7 scda opi. ita Bal. in d. s. qui prouocauit in. xij. q. in. l. appellatiōe. C. eo. in autē. que supplicatio. C. de pci. imper. offer. in. l. i. C. ne lice. tertio puca. 7 p illa. opi. facit tex. qui loquitur i his terminis in. d. c. cū cam. 7 ibi cōiter scrib. 7 ita tenent. d. Ant. 7 Im. 7 Panormi. i. d. c. causam matrimonij. 7 ideo dixit Bald. nō. in. d. c. ij. s. vt lit. nō conte. q snia lata sup nullitate principaliter intētata nō solū tu potes petere retractari attentata p aduersariū vigore snie nulle sed ē per quēcūqz tertium vigore illius snie. 7 ideo dixit ē Bald. in. d. c. ecclesia sancte marie q si statutū pronunciat nullum q oia retro gesta cte marie q si statutū nullū annullant 7 retractant. qd verum nisi illud statutū cōi. opi. nō reputaret nullū l3 nūc declaratum sit q imo erat iniustū 7 nulluz. tñ cōis opi. illa sustinebit retro gesta. glo. ē singularis in. c. vnico in verbo de cetero. de postula. p. l. i. vj. 7 ideo dixit ē i simili Bal. in. c. dilectus el. ij. s. de rescrip. 7 in. c. que in ecclesiā. s. de consti. q cōtractu nullo pronūciato retractant oia ex retro secuta illi cōtractus nulli. 7 facit. l. q si minor. s. restitutio. ff. de mino. Et iō habetis q snia nulla pnunciata h3 locum remediūz attentati 7 pōt implorari officium iudicis vt faciat reuocari oia attentata 7 secuta pterextu snie nulle. ita Bal. i. d. s. qui prouocauit i. xij. q. ¶ Statergo conclusio q pēden tia nullitatis nō suspēdit executionem snie nulle. ¶ Fallit pñio ista cōclusio nisi eadē nullitas cōtra executionē deducere in viā exceptionis. nā l3 de natura sui nullitas principaliter mota executionē nō suspēdat tñ in viam exceptionis opposita in. vj. predictis casibus ipedit executionem. ideo eadē nullitas cū ad diuersum finē agat. s. principaliter de nullitate agit vt snia retractetur in viā exceptionis opponit ne executio fiat. ideo poterit nullitas ipsa principaliter intētata in viā exceptionis opponi. ita Imo. in. d. s. cōdēnatum. 7 ideo sit cautus qui agit de nullitate vt si petatur executio snie vt eandē nullitatē in viam exceptionis ducat 7 vis ē in modo excipiendi non enim sufficeret excipere pēdet iudiciū nullitatis q illa exceptio pēdētie litis nō releuaret. sed d3 excipere nō d3 mandari executioni sententia q ē nulla. ¶ Secūdo fallit. qñ executio snie afferret dānum irreparabile. nā tūc nō solū exceptio nullitatis opōsta impediret snie executionē vt. s. dixi in. vj. fallentia primi mēbri sed ē si pñcipaliter de nullitate agere pēdētia huius litis ē potēs ad impediendū executionē irreparabile. ita Pau. de castro in. d. s. cōdēnatuz 7 Bal. in. d. l. eū qui duas. 7 i autē. que supplicatio. C. de pci. impa. offe. quod intelligite vey vt. s. dixi in simili nisi de nullitate calūniose appareret fuisse iudiciū intentatū. ita Bal. in. d. l. si feriat. ¶ Tertio fallit nisi iudex corā quo pendet iudiciū nullitatis inhiberet iudici qui tulit sniam executionēz

eius. nā l3 sola pēdētia nullitatis nō impediatur executionēz tñ missa inhibitiōe per supiorē corā quo pendet cā nullitatis nō poterit inferior executiōi sniam mādare p ea q habetur in. c. nō soluz eo. l. vj. in. c. tuā. s. de ordi. cog. ita Bal. in. l. i. ff. de offi. consul. 7 Imo. i. c. ex insinuatōe. s. d. pcur. Imo. in. d. l. i. in. iij. col. de re iudi. ¶ Bal. tñ in. d. s. qui prouocauit 7 Ang. in. d. l. i. 7 Imo. hic 7 i. d. l. si expressim tenet cōtrariū. Rota i dec. scilicet xxiij. t3 hanc secundā partēz qz nō repitur iure cautū q iudex nullitatis possit ipedit executionē snie imo cōtrarium cauet in. d. l. si. 7 ibi Bald. C. de ordi. cog. 7 t3 Imo. in. d. c. cū in iure peritus. 7 Bald. i locis pzeallegatis. nec obstat. c. nō solū qz loquit i appellatiōe nō obstat notata i. d. c. tuā qz loquitur in iudicijs pñdicialibus qbus pendētibus alteri pñiudicat 7 loquuntur i iudicijs diuersi fori. puta qz iudex ecclesiasticus ibi beat seculari ne de cā vsuraz se impediatur vt. s. dixi i principio huius secūdi mēbri. ¶ Quarto 7 vltimo fallit i reductiōe ad arbitriū boni viri qz ea pendēte non pōt laudū executiōi mādari. ita Bal. in dicto. s. qui prouocauit in fi. ita Panor. in. c. quinquauallis in pe. col. Et ideo ex predicta cōclusi. infert Bal. i. l. ab executor. C. quoz appel. q sicut pendētia nullitatis nō impedit executionē snie ita nec sequēstruz fieri vigore regule. de qua in. c. fi. s. de sequestra. poss. 7 fruct. 7 in. l. impatores. ff. eo. ¶ Ideo dicit q lata snia sup primo iudicio nullitatis si ille qui nō erat possessor obtinuit sniam 7 victus nullā dixit q sicut videmus q si quis h3 primā sniam p se l3 postea appellet multo magis si dicat nulla cū appellatio plus suspēdat qz nullitas potest tñ fieri sequestrū dicto. c. fi. 7 d. l. impatores. ita si iste non possessor obtinuit primā sniam poterit petere fructus sequestrari. non obstat q victus de nullitate agat 7 sic caueri sibi aduersus timorē dissipatiōis. 7 facit ratio s qua i dicto c. fi. 7 in dicta. l. impatores. ¶ Decima est questio pñcipalis circa pnūciationē sup nullitate. 7 ideo primo qritur an iudex corā quo nullitas deducit principaliter sicut potest ad istantiā eius qui obtinet primā sniam imo etiam si ne alia petitiōe pōt eius primā sniam confirmare p ea que notat Imo. i. c. cū cōtingat. s. de offi. dele. ita poterit si nullam iūenerit primam sniam pnunciare super nullitate 7 insuper reformare ipsam primā sniaz 7 certe nemini dubium p ea que vidimus supra latius in ista repetitiōe l. ix. q. pñcipali. s. scdm principale mēbrū. sequēdo opi. cōem q si victus vtrūqz petit annullari. l. sniam eadēqz reformari. iudex hoc poterit. l. absente. C. de accu. l. i. s. i. ff. q sent. si ne appel. faciūt notata p Bar. in. d. l. si expressim 7 Bart. i. d. l. circa fi. C. qñ prouoc. non ē necess. 7 p eundem Bart. in. l. cum querebat 7 in. l. iudex. ff. de re iudi. vbi vult vtrūqz iudicē hoc posse facere tā iudicē a quo qz iudicē ad quē sed vis ē in modo pcedendi 7 petendi vt ibi 7 dixi in. q. ¶ Punctus stat quid si parte non petente primā sniaz reformari 7 habetis. d. Bald. i. l. ampliorē. C. eo. q sicut iudex ex officio supplet ē ad vtilitatem pñis in causa appellatiōis p illū text. ita supplebit in cā nullitatis. 7 ita voluit Imo. in. d. l. si expressim i pe. eo. Et ideo dicit hic. d. Anto. 7 voluit Imo. in. d. l. si expressim i. xvi. col. q vsqz adeo exuberet officium iudicis in cā nullitatis q poterit in expensis condemnare l3 nī requisitus eū qui succubuit. ¶ S3 nū quid si sententia dicat nulla pp ineptitudinem libelli vel ineptū modū agendi prout est tex. in. c. cū dilecti. j. de cōtra. ben. empti. 7 dixi. s. in prima. q. pñcipali habebit locum id quod dī vt iudex possit reformare primam sniam ex q corā eo de nullitate ē discussuz 7 intelligite de iudice ad quē 7 dicit Bal. in. l. ij. i. xij. q. C. de resein. vē. tex. esse nō. q nō in. d. c. cū dilecti. 7 ibi volunt hoc p illū tex. Panor. 7 Imo. ideo dixit Bal. in. d. l. ij. q per illū tex. iūstruuntur iudices appellatiōis vel nullitatis vt qñ nullitas provenit ex ineptitudine libelli vel modi agēdi nō reformant primā sniam sed super nullitate tñ pronūciēt. 7 faciūt notata p Bart. in dicta. l. cum querebatur 7 est ratio quia si vellet reformare peccaret sententia reformatoria eodēz morbo quo

prima qz ex quo fundamentum cause est libellus et ad eum
de necessitate refertur sententia. licet bel. infra de sumo. cu. vulg.
libellus esset ineptus ergo et sententia illa reformatoria est ine-
pta. ideo reformatio non debet fieri que notat in simili Bar.
in. l. i. C. de erro. calc. d. 3. ergo si vult reformatio facere icho-
ari noua instantia sicut in simili dicit Bar. in. l. duobus. ff.
de excep. re iudi. habetur in. c. inter monasterium. s. ti. proxi-
mo in. l. i. C. qn. prouoca. ¶ Sed nunquid si ego obtinui sen-
tentiam et non intelligens sententiam facere potius pro me qm co-
tra dico eam nullam poterit ne iudex nullitatem hanc confirma-
re si viderit confirmandam. dubium facit ex quo a pte victri-
ce non acceptat regula. ex eo. de reg. iur. li. vj. in Bal. in. d. l. i.
i. iij. col. C. qn. puoc. allegas tex. no. i. l. seie egressu. ff. de au-
ro et arg. leg. determinat primum qz l. 3. pfectio mea mihi debe-
at iudicare. l. cu. precium. C. de liber. ca. in per hoc sententia vali-
da non reddetur nulla qz ad hoc non intendit. et facit vulgare
l. mater decedens. ff. de inoff. testa. ¶ Sed nunquid videat
iudex sententiam nullam confirmare ita ut quod erat nullum nunc ex
confirmacione robur suscipiat et claret qz iudex in dubio hoc
non vult velle p ea que habetur p Jo. an. et alios in. c. i. et. ij. d.
pfr. vti. vel inuti. notat Jo. an. post glo. in. c. si confirmatio
ne d. elec. li. vj. voluit. d. An. i. c. ex pte ad e. s. de test. ¶ S.
qz stat quid si expresse confirmet et dicite fm Bart. in. d. l. si
expressum et ibi Imo. in. x. et. xi. col. et Bal. in. d. l. i. C. qn. p-
uoc. aut i pta sententia erat error expressus et tunc cu talis error non
tollat pfirmatoria reddet et nulla ista confirmatoria. puta
qz pta sententia lata fuit sine certa quantitate q casu est nulla. l. ij.
C. de sen. q sine cer. quat. scda sententia pfirmat prima illa secu-
da laborat eodem morbo q pta ad quam refertur ioh frustra
erit et scda. l. ij. i simili. C. qn. puoc. Aut vero in pta sententia non
est nullitas expressa s. apparet ex actis et tunc et ex q est notoria
pta nullitas ita erit et secunda sententia q ad eam refertur. Aut
pta est nulla aliquo defectu extrinsecus pbado puta qz la-
ta p minore et indefensu quo casu est nulla. l. 3. pupillu. ff. de
re iudi. et tunc aut per sententiam scda non tollit vitium qd erat in
pta qz si pcedit p minore et indefensu et illo casu nec se-
cunda valebit. Aut vo purgat vitium qd erat in pta puta qz
aderat tutor et iudicialiter pcedit et valebit secunda. Im-
putet. n. sibi ps q non appellauit ex quo p sententiam ista potius
ius litigatoris offedit qua ius scriptu. ita Imo. i. d. col. xi.
et ioh si pta est nulla qz lata die feriata secunda confirmatoria
valeret si lata est die non feriata tñ si coram hoc iudice fuisset
nullitas sententie deducta ita q ex actis notorie appareret non
posset pfirmare iudex sententiam nullam qz notorie resultaret er-
ror iuris. ita Bal. in. l. i. C. qn. puoc. et Imo. vbi pri. et ita
et dicendum est q si sententia pta est aliq scda lata p prima q tra-
nuisset i re iudicata ex quo non est appellatum non est nulla nisi
fuisset exceptu coram iudice secunde sententie pta qn iste secun-
dus iudex ex noua instan. pcedit secus si ex eade. ita Bar. i.
d. l. duobus. ff. de excep. re iudi. notat. d. An. i. d. c. cu. d. s.
de costi. habet i. d. c. cu inter monasterium. s. ti. pri. Imo plus
non sufficit coram iudice secunde sententie opponere de pta q tra-
nuisset i re iudicata s. necessarium est q pbetur ipsa pta nec suf-
ficeret pbat semiplene. ita Bal. i. l. i. et Imo. i. d. l. si expssiz
in. xi. col. et. x. ¶ Succedit qstio p que verba vñ iudex pfirm-
mare sententiam nullam et qd non est qn verba hoc expsse iporant
s. qd stat pone q pnuat male appellatum vel et iniusta ap-
pellatione vel appellatione n tenere nuquid vñ p hoc pri-
ma sententia pfirmare et i hoc articulo Bart. fuit varius i. d. l.
si expssim i. ij. col. et i. d. l. i. C. qn. puoc. et et alij. inuicē discor-
dant. Et ideo dicite q aut iudex fuit aditus sup nullitate et
tunc rñcedo nullitatem vñ pfirmare primam sententiam qz vnus ex
prijis dicendo vñ aliud excludere et vnus excludendo vñ aliud
excludere. c. none. s. de psumpti. ideo dicendo sententiam non esse
nullam sequitur psequetia q est aliqua. ¶ Aut fuit aditus sup
appellatione q casu notis q nullitas icideter venit. d. l. que
dam mulier. ff. fami. herc. et sepius supra dictu est et tunc qz
iudex pot habere triplex intentu vel q sententia sit aliqua s. iniu-
sta et sic non confirmanda vel q sit nulla vel q sit iusta et sic co-
firmanda ideo subdistinguite. aut iudex exprimit aliquas

causam puta qz dicit male appellatum qz est iusta et tunc cu exps-
sio cause i sententia declarat sententiam generale et eius effectum limi-
tet. l. be. n. cae. ff. de suspes. tuto. ideo stabimus cae expresse
qz si pnuat male appellatum qz sententia est nulla non vñ confir-
mare si pnuat male appellatum qz iusta vñ confirmare.
aut iudex nullam cae exprimit et tunc triplex est pnuandi mo-
dus. qn qz reiecit appellationem pnuando sup ea. qn qz pro-
nuat male appellatum et illo casu tñ glo. q vñ prima sententiam
confirmare in. l. i. C. qn. puoc. maxie si sit dictu in libello dico
sententiam nullam et si qua est appello et facit ro na ex quo i appel-
latione deducit nullitas vñ. s. dictu est potuit iudex si fuisset i
tentiōis annulladi primam sententiam vel pnuare eam iniustam vel
nullam et sic bene appellatum qz dato q sententia sit nulla tñ bene
appellat et est utilis appellatio vñ dixi in. xi. q. principali. ex
quo ergo dicit male appellatum q vñ sentire q nec est iniusta
nec nulla et sic d. necessitate vñ confirmare. ¶ Contraria opi-
tenuit glo. in. d. l. si expssim Bar. ibi vñ sedere distinctionis
concordare opi. qz aut i appellatione nullitas est in pcessu de-
ducta et tunc ex quo iudex et de ea cognouit et verisile est q si
nullam vidisset pnuasset nullam cu possz ex quo non pnuat
aut nullam s. solu male appellatum vñ confirmare. et ita pce-
dat gl. i. d. l. i. Aut vo ca nullitatis non fuit i pcessu deducta
et tunc ex quo iudex de ea non cognouit non vñ sensisse de ea ioh
non vñ pfirmare dicendo male appellatum. ¶ Idē Bar. in. d.
l. i. tñ indistincte q non vñ pfirmare motus na sententia d. 3. iter-
pretari vt minus ledat codenatum quā sit possibile et i be-
nigniore ptem. l. iul. vñ debitor et ibi Bar. et oēs. ff. d. co-
dit. in. d. l. si qs ad exhi. ff. de excep. re iudi. et ibi habetur.
S. illa sententia male appellatum pot interpretari male appella-
tum qz non debuit appellari cu nulla est sententia. l. si costat. ff. e.
potuit et interpretari male appellatum qz iusta. l. eos i. pri. C. e.
si fiat interpretatio male appellatum qz iusta est nimis tenera p
victu. Si aut fiat interpretatio male appellatum qz nulla ista
est equa qz victu non ledit nec et victorem qz cu de nullitate
incidenter sit pnuat non impedit q minus possit pri-
cipaliter agere et petere sua sententiam confirmari p ea que ha-
bentur p Ang. in. l. d. pupillo. s. qopus. ff. de no. oper. per
Bar. et Imo. in. l. iij. s. odenatum. ff. de re iudi. et faciunt
q dicā in prima. q. principali et Bar. in. d. l. i. vñ. nūc vidē
du. C. qn. puoc. non est nec. et Bar. in. l. q rome. s. duo fratres
in simili. ff. de verbo. obl. et faciunt que latius dicā. j. in. xi.
q. principali. ideo illa interpretatio vñ capiēda vt voluerit co-
firmare. et hanc opi. tenuit Ang. et Salic. in. d. l. i. ¶ Qn qz
pnuat appellationem iniustam et tñ in. d. l. i. Ang. et Imo. in
d. l. si expssiz in. x. col. et isto casu videat confirmare p tex. in
l. eos in prin. C. eo. vbi non refert q ad confirmationem sententie an
iudex ad que pnuat iustam est sententiam primam an vero iniu-
sta appellatione. ¶ Salic. in. d. l. i. tñ primum. motus funda-
mento adducto supra prime p Bar. qz illa verba appella-
tionem iniustam duobus modis pnt interpretari vel iniustam
qz sententia fuit iusta et sic videbitur confirmare vel iniustam quia
nulla fuit sententia. na vñ in pucto iuris non est appelladi a sententia
nulla. l. si costat. ff. eo. l. i. s. i. ff. q snie. ideo p supra adducta
fundamēta interpretabimur vt voluerit confirmare s. posset
respondere q Imo illa vba iniusta est appellatione non vñ in-
cludere nullitatem qz s. a sententia nulla non sit appelladi de ne-
cessitate tñ pot appellari de iure. vt hoc textu et vtilis est ap-
pellatio vt supra in effectib. s. dicendo appellationem iniu-
sta s. sanu intellectu n pot aliter intelligi quā q sit iniusta ap-
pellatio qz sententia fuit iusta non aut qz sententia fuit nulla qz a sententia
nulla interposita appellatio non est a iure phibita et n est iniu-
sta ideo d. necessitate vñ confirmare et hoc optime scit tex.
in dicta. l. eos in principio iuncta glo. ¶ Qn qz pnuat ap-
pellationem non tenere et illo casu vñ velle Bar. in. l. i. et ibi
Ange. et Salic. qz p hoc non vñ confirmare primam sententiam per
fundamētū. s. adductu qn pnuat male appellatum. ¶ S.
Bal. in. d. l. i. et Imo. in. d. l. si expssiz i. xij. col. tenet pnu-
et p eis facit. d. l. eos et id qd est de iuri mebra pcedenti scit
tur tñ q si ex sententia pta apperret nullitas vel alia est notoria
et allegata nullitas q isto casu qz in dubio qs n vñ eligere

De Appellationibus

via ad irritanda iudicia sua. l. iij. ff. de test. mi. q. illo casu videbitur pñciare iudex appellationez nō tenere qz snia fuit nulla ad hoc vt teneat sua pñciatio. z p hoc facit dicitur nō. Inno. i. c. cū ex officij. s. d. pñcip. z faciūt q notat glo. z ibi Jo. an. in. c. si pñciatio de electioe li. vj. i. gl. si. ¶ Si aut iudex pñciaret frustra appellatū vel similia vba tūc in dubio nō vñ pñfirmare qz ista verba pñciūt et nullitati possūt. n. itelligi frustra appellatū qz snia fuit nulla vt est tex. i. l. si pñstat z i. l. ex cōsensu. s. i. ff. e. z ē tex. i. l. i. s. i. ff. que sen. sine app. ¶ Si aut pñciaret absoluo a libello appellatiōis tūc qz i libello appellatiōis nō ē nullitas deducta ista snia vñ respicere solū appellatiōē nō nullitatē. iō intel liget absoluo a libello appellatiōis qz appellatio nō ē nō aut qz videat pñfirmare. ita Bal. in. d. l. i. ¶ Undecima ē qd quonies d nullitate pōt agi z dicite aut pñcipalr aut inci dēter. si pñcipalr z tūc fm. d. Ant. z Imo. hic si sup ea pñciatū ē z nō ē appellatū intelligite casu q pñciatio nō sit nulla qz qñ sit apparet ex qōne posita. s. in. x. q. pñcipa li tūc nō pōt amodo d nullitate agi l3 bñ potuissz ps a tali snia appellare si voluisset sicut in fili dicim⁹ q a snia redu ctiōis ad arbitriū bñ viri pōt appellari. d q tñ late p Bar. z alios in. l. i. circa fi. ff. leg. ij. aut vñ nullitas fuit incidēter d ducta z tūc poterit ēt de nouo d nullitate agi pñcipalr qz snia lata sup aliquo incidēter opposito nō bz ipedire quo min⁹ illud plenarie deducat in iudiciū z pñcipalr. c. vñ nēs el. ij. s. de testi. l. pe. ff. de bis q sūt sui vel alie. iur. z ita Bar. z alij. in. d. l. iij. s. cōdēnatū. ff. de re iud. z heri dixi. in vlt. q. x. q. pñcipalis. ¶ Duodecima ē qd pñcipalis nunqd iudex possit emēdare suam sniam nullam etiam si a pte nō petat. z dicite qz aut ē iudex delegatus aut ē ordia rius. si delegatus z tūc nō faciēdo dñam siue delegatus pa pe l3 Angel. in. l. i. C. quando pñuoc. equipet ordinario si ue delegatus inferioris. Aut nulliter pñciat p formā re scri. c. cū dilecta. s. de rescrip. z illo casu nō dñ pñciat. iō denuo pñciare poterit. ita Panoz. in. c. qñter z qñ el. i. j. de accusa. sicut in fili de arbitro in. l. qd tñ. ff. de arbi. faciūt q dixi in. c. cū cessante. s. eo. Aut nulliter pñciat et roze iur is lapsus z tūc reuocare nō poterit qz siue male siue bñ sit etus ē officio suo. l. iudex. ff. de re iud. c. in lris. s. de offi. dñe. Si aut labit errore facti puta pñciat p minore indefen sum putās maiore z illo casu denuo pñciare poterit. ita Inno. in. c. cū beroldus. s. ti. pri. z seqf Bart. in. d. l. iudex z rota vñ ita pcludere l3 loquat in bñficialibus indecis. sua cccxxvij. q icipit ē dubitatū vñ auditoz pñciado. Bal. tñ i. l. si vt ppois la pñia p illū tex. C. quō z qñ iud. z Im. in. d. l. iudex. z ēt Panoz. d. Ant. z Imo. in. d. c. in lris. i. his duob⁹ mēbris tenet indistincte q nō possit delegatus suā sniam nullam emēdare. Aut loqmur in ordinario z tunc tenet oēs in. d. l. iud. z d. c. in lris q. pōt emēdare z est bo. ter. in. l. iij. C. de accusa. z idē dicit in delegato ad vñuer sitatē caruz cū pparet ordinario. c. cū cam z ibi glo. s. co. z ita Bal. in. l. i. C. qñ puoc. z intelligite pñdictā. q. in diffiniti ua. z i interlocutoria aut dicite vt in. c. cū cessante. s. e. ¶ De cimarertia ē qd circa renūciationē nullitatis z pñio qritur nunqd renūciatio appellatiōis opetur effectū vt excludat nullitatē z eō. z dicite qz ex quo nullitas z appellatio sunt qd diuersū vt pz ex pñdictis z videbimus. j. in fi. q. pñci pa li. iō renūciatio facta de vno nō extēdit ad aliud qz limi tata cā. l. age cū Geminiāno. C. d. transac. z ita firmat An ge. in. pñ. suo. c. iij. qd incipit iacobellus de luca. itē in pñ. suo cccxxx. qd incipit in dei nomine z gloriose matris marie itē in facto circa remediū faciūt notata p cāonistas in. c. in ter ceteras. s. ti. pri. z ideo dixit Bal. in. l. vnica. C. si d mō poss. fuer. ap. q l3 in possessorio nō pmittat de iure civili ap pellatio tñ snia possit dici nulla. z iō dixit ēt Bal. in. l. scire opz. s. fi. p illū tex. ff. d. excus. tuto. qz stāte statuto q bñitus nō audiat vltra certū terminū p hoc nō vñ excluda nullitas qz illa ē qdā defenho pñuilegiata iō in vñbis generalibus statuti nō vñ inclusa. ita ergo in renūciatiōe vñi⁹ remediū. tñ vel generali nō includent. hinc ēt dixit Bal. in. l. i. C. de iur. z fac. igno. qz exceptio nullitatis pprie nō est exceptio

z iō assignato termino ab hoīe vel a statuto ad opponen dū exceptionē lapsa eo termino poterit tñ oppoi exceptio nullitatis tñ si appellatū ēt a snia nulla ex q nullitas vñt incidēter in appellatiōe vt sup dictū ē renūciado appella tiōi videbit ēt renūciatum nullitati incidēter deducte. ita Bal. in. l. i. C. de sen. ex pic. rec. circa pñcipiū non tñ illa re nūciatio impedit quin possit postea pñcipaliter nullitas intētari. ita Bal. ibi z faciūt q bñtur in. l. i. C. qñ puo. faci unt nōra in. c. veniēs el. ij. s. d. test. in. l. pe. ff. d. bis q sunt sui vel alie. iur. ¶ Sz nunqd poterit nullitati renūciari p pa ctū z vñ dicēduz qz nō p ea q nōt gl. in. c. de cāis. s. de offi. de le. nā nullitas non causat nisi ex aliq defectu subāli snie vt pz in. l. i. p totū. ff. q snie sni appel. z pz ex dictis in. l. i. q. pñ cipali z subāli iudiciū nō pñt remitti pñsensu pñtuz vt vult illa gl. ergo z ē. faciūt q bñtur in. c. vnico. s. de lit. cōt. z facit glo. nō. in. c. si. d. re iud. li. vj. pñtea facit tex. iuncta glo. in. l. ij. C. cōia. vñt iud. vñ snia nulla l3 possit. cōualidari vt valeat in vñz qñlis qñtis pñtūis nō tñ valebit in vñz snie z fa cit ēt gl. nō. in. l. si. d. certa. C. de trasac. ¶ In pñtuz tñ ē veri tas z firmat Bal. z Ang. in. l. tale pactū. s. q puocauit. ff. d. pac. qz p pactū pōt renūciari. ar. c. si diligētī cū bis q ibi no tātur. s. de so. ppe. z. l. si qz in cōscribendo. C. d. pac. z facit tex. in. d. s. q puocauit. ¶ Nō obstat pñia qz fatenduz ē q nō pōt pñfirmari in via snie tñ p hoc nō sequit q non pōt re nūciare ps exceptioni nullitatis sibi ppetenti. Et sic bñtis casuz notabiles in q actus nullus executiōis mādāt l3 nul lus remanet. nā huiusmōi snia p hāc renūciationez nō pñfir mat z sic remāet nulla tñ ex q ps nullitati renūciatū n po terit d ea oppōere qñ executioni snia mādāt. faciunt q bñ tur in simili. l. iij. s. cōdēnatū. ff. de re iud. d. co q succu buit in iudicio nullitatis z faciunt q dixi. s. in. x. q. pñci pa li. ¶ Ista pñclusio fallit primo qñ error patens apperet ex snia puta error iuris expñsus. c. i. s. ti. pr. vel. iniquitas ex pressa in snia. c. inter ceteras. s. ti. pri. c. p tuas. j. d. sen. ex cō. vel ex actis Bal. in. l. si vnus. s. pact⁹. x. qd in spē. ff. de pac. in. x. iij. col. illo casu p renūciationez nullitatis nō tolle ret nullitas huiusmōi patēs. ita Bal. z Ang. in. d. s. q puo cauit in. x. col. v. s. d. qro z in. l. error in fi. col. ibi Bal. C. de iur. z fac. igno. p ea q bñtur in. c. sepe allegato. l. carmelia pia z. l. qdā mulier. z faciunt q notat Bal. in. l. si. s. sed z si qz. C. cōia de lega. z in. l. vnus. s. pact⁹ ne peteret. ff. d. pac. Bal. z Ang. in. l. si ps. ff. d. inoff. test. ¶ Scdo fallit vñ nul litas resuleret ex qdā repugnātia in snia inclusa vel ex ea apparen te arg. l. vñ repugnātia. ff. d. reg. iur. nā cūz rōne naturali repugnātia stare nō possunt simul q cūz facto pñtuz nō possit ius naturale tolli. c. ius naturale. i. di. s. s. natura lia in sti. d. iure natu. gen. z ciui. z tex. opti. in. l. ij. ff. d. vñsfr. ea re. q vñs. pñs. ergo tale pactū per qd renūciat nullitati nō excludet hāc repugnātia. ita Bal. z Ang. in. d. s. q puoca uit. Ang. pñ. clyxxxvij. incipiente. a. z. b. in fi. col. vñ ponit has qñtuor fallētiās. ¶ Tertio fallit qñ nullitas causatur ex dolo iudicis vel pñtis post reūciationez secutā. nā tūc qz pactū nō extēdit ad dolū d futuro. l. si vnus. s. illd. ff. d. pa ctis. iō talis renūciatio nō extēdet ad hāc nullitatez causa tā ex dolo post renūciationez sequentē. puta a pñcipio iu dicij pñtes pñueniunt stare dicto iudicis nec opponere exce ptionez aliquā pñiaz ēt nullitatis vel aliā si postea iudex corruptus pecunia pñciat illa pñuentio nō extēdet ad hūc dolū postea secutū. ita Bal. in. d. s. q puocauit. z faciūt que voluit Bar. in. l. si societatez. s. arbitroz. ff. p socio. z nōnt cano. in. c. qñtanallis. s. d. iur. iur. d. illo q renūciat reductio ni ad arbitriū bñ viri. qz p hoc nō vñ excludere dolosam lesionē qñ possit petere sup ea reductiōē. ¶ Quarto fal lit qñ snia diceret nulla ex defectu pñtis. puta in arbitro vel in arbitratore vel in iudice. nā tunc nō obstatē renuncia tiōe de nullitate facta poterit sp opponi exceptio nullitatis ex defectu pñtis vel iurisditiōis pñueniēs. tex. ē iūcta gl. in cle. vnica in fi. de seqf. poss. z fruc. hoc mō inducēdo. nam maior est pñtis in excludendo iuris remedia legis quā pñtis. nec ex pñtorio. z ibi nōt gl. z Bar. ff. d. reg. iur. l. si. C. q bo. ced. poss. z ibi nōbñr habet in. l. alias. ff. so. ma. Sed il

le tex. cū glo. vult q̄ exclusa nullitate p. l. nō vī et clusa nullitas q̄ puenit ex defectu iurisdicōis q̄ multo magis nō videtur exclusa talis nullitas pueniēde p̄tū. Et ita cōsultat Ang. p̄ filio suo. c. i. v. q̄ incipit. a. r. b. p̄ dixerūt. Idē Ang. in p̄ filio suo. c. i. v. q̄ incipit in dei noīe et gloriose matris sue amē. vīsa facti narratiōe. et ibi plus voluit q̄ vbi iurati sit nō opponere exceptionē nullitatis q̄ tū poterit opponere exceptionē nullitatis q̄ puenit ex defectu p̄tatis q̄ de hoc nō ē dictū i op̄misso. Et ad p̄dicta faciūt q̄ nōt Bar. in. l. ij. §. p̄tor. ff. q̄ lant. cog. in. l. diē p̄ferre. §. lant. et in. l. quin tū i principio et ibi Bal. ff. de arb. faciūt nōta p̄ Bal. i. l. ij. C. de excep. rei iud. et faciūt q̄ supra dixi circa intellectus cle. i. de re iud. et d. cle. vnice. Sed nunquid p̄posita appellatiōe hoc mō dico sniam nullā et si qua ē appello poterit appellatus iūto appellatē renūciare et huic appellatiōi et nullitati fatēdo sniam eē nullam et dicite q̄ sic q̄ appellans nullā h̄z iustā cām huic renūciatiōi p̄dicē. q̄ ad hoc dirigis intēsus suos vt p̄ia snia annullat. et faciūt q̄ videbimus i. c. iterposita. §. illa deniqz. j. co. et q̄ habētur i. c. i. §. fi. co. ti. li. vj. et q̄ dixi in. c. vt debitus. et ita determinat Feder. de se. cōsilio suo. c. xxiij. q̄ incipit. item q̄ si a snia nulla. Decia quarta ē q̄ p̄ncipalis an nullitas possit p̄ statutū tolli et dicite q̄ sic. tex. ē in. p̄. cle. i. de sequest. pos. et i. d. cle. i. d. re iud. faciūt q̄ nōt gl. i. l. n. erit. §. dato. ff. d. iur. et facti igno. et facit rō bonū ē q̄ d. pactō ad statutū affirmatiue. hoc pōt fieri p̄ pactū q̄ p̄ statutū h̄z nō sit bonū negatiuū hoc nō pōt fieri p̄ pactū q̄ nec p̄ statutū. l. nec ex p̄torio et ibi gl. et Bar. ff. d. reg. iur. Arch. i. c. p̄suetudinis. xi. dist. Bar. in. l. oēs ppli. ff. de iusti. et iure. Bem. in. c. ij. d. cōsti. li. vj. habet in. c. cū dilectus. §. de cōsue. gl. i. rubrica. C. de decre. cur. l. r. Sz sup̄ p̄clusus ē q̄ nullitas pōt p̄ pactū tolli q̄ et p̄ statutū. tū ex q̄ nullitas ē defensio p̄uilegiata vt vult Bal. in. d. l. i. C. de iur. et fac. igno. et dixi i p̄. q̄ in p̄ncipio statutū tollēs nullitatē dicet eē odiosū. iō restringēdū reg. odia de re. iur. li. vj. tū lex quātūcūqz dura seruāda ē. l. p̄sperit. ff. q̄ a q̄b. c. scriptū. vj. q̄. i. Ista cōclusio fallit q̄ nullitas resularet ex repugnātia snie. nā h̄z maior sit p̄tās legis q̄z p̄cti ad tollēda iuris remedia. d. l. fin. C. q̄ bo. cede. pos. tū q̄ ad tollendū naturalē sensum actus. l. nullaz h̄z p̄tatem. l. i. de vlsu. ea. re. q̄ vlsu. cōsu. ergo nō mix si illa exceptio nullitatis nō ē exclusa. ita Bal. i. d. §. g. puocauit. Secundo fallit q̄ nullitas resularet ex ineptitudine libelli nā q̄ snia referat ad libellū. l. fi. C. de fideico. liber. c. qualr et q̄n el. ij. j. d. accu. iō snia reddidit nulla p̄textu libelli inepti ac pinde ē ac si eēt nullitas patēs p̄ ea q̄ nōt Bar. i. l. i. C. d. erro. calc. et q̄ habent i. c. cū dilecti p̄ Panor. et Imo. j. de cōtrahen. emp. et vē. et faciūt q̄ dicā. j. i. vltia limitatiōe. Tertio fallit q̄ nullitas resularet ex defectu iuris naturalis. q̄ p̄te nō citata esset lata snia. nā tunc tal nullitas i dubio nō vī a statuto exclusa. ita Ang. in cōs. suo. c. lxxij. quod incipit i dei noīe et sue matris gloriose in scō pponit. et cōf. c. i. q̄ incipit p̄ dñm obijciant et faciūt nōta p̄ Bal. in. l. i. C. d. leg. ij. in. l. i. C. quomō et q̄n iud. et faciūt q̄ habent in cle. pastoralis et ibi hoc voluit Imo. et Lard. de re iudi. in. c. i. §. de cā poss. et proprie. Quarto fallit q̄ ex defectu forme substantialis actus eēt et nullus. nā cū actus sine forma sua nō dicat ille actus sicut homo sine forma nō ē hō s̄z mōstruz. l. cū h̄z. §. si p̄tor. ff. d. trasac. c. q̄ pp. §. de elec. iō isto casu talis nullitas nunqz vī exclusa. nā vbiqz aliq̄ exceptio excludit ab aliq̄ actu intelligit ita demū ille actus sit talis q̄d possit dici is actus de quo statutū loquitur. et iō nunqz vī exclusa exceptio q̄ iste si est ille actus ex tacita mente statuentiū q̄ venit attēdenda. gl. in cle. i. d. elec. in. l. tale pactū. §. fin. ff. de pac. puta stat statutū in ciuitate q̄ p̄ in strm nō admit tatur aliq̄ exceptio et nullitatis semp poterit oppōi q̄ hoc nō ē in strz. ita Bar. in. l. i. §. parui. ff. q̄ vi aut elā. Li. et Bal. in. l. ita pudor. C. de adul. Bal. i. l. i. C. de cōd. ind. cano. l. c. itē cū q̄s. §. de rest. spo. Panor. in. c. ex pte el. ij. §. de offi. del. ḡ ex q̄ snia sine forma substantiali nō ē snia poterit oppōi exceptio defectus forme nō obstatē statuto quod tollit nullitatem faciūt multa q̄ ad hoc allegauit. §. eo. comento in. ix. q̄.

principali i mēbro an exceptio nullitatis ipe diat executio nē in. vj. fallētia et ita Ang. in. d. cōf. c. i. c. i. Tū ista fallētia ē mltuz piculosa et restringit totā istā mām. Quinto fallit q̄ illa exceptio causaret ex statuto sniam annullante. puta q̄ dicat statutū q̄ p̄ sniaz lapso mēse nō possit oppōi aliq̄ exceptio nullitatis pone q̄ sit aliud statutū q̄d vult q̄ si snia fuit lata in tali loco sit nulla nūqz si snia fuerit lata in illo loco post mēsez poterit oppōi exceptio huius nullitatis q̄ causat ex hoc statuto dicite q̄ sic. ita voluit Bar. in. d. §. parui. d. Ant. et Panor. in. d. c. itē cū q̄s. ita ē Panor. i. d. c. ex pte. Sexto fallit in exceptiōe iurisdicōis vel p̄tatis q̄ illa nunqz vī a statuto exclusa. gl. est in. d. cle. vnica i. fi. et faciūt q̄ dixi. §. i. p̄. q̄ p̄ncipali i q̄ta limitatiōe et voluit Ang. i. p̄. suo. c. lxxij. q̄ incipit philippus et c. xxi. q̄ incipit mortuo debitore et c. xxiij. q̄ incipit dñā guilidina. Septimo fallit q̄ dolo partis et iudicis snia annullaret puta p̄ venalitatē. nā statutū remouens exceptionē nullitatis si extendit ad nullitates q̄ ex dolo nascit ne det materiā peccādi q̄ non valeret. c. erit aut lex. iij. di. l. i. et ij. §. d. leg. l. cōuenire. ff. d. pac. d. ota. ideo ista exceptio nullitatis semp opponi poterit. ita Bald. in. d. §. g. puocauit imo si snia esset nulla dolo partis tū q̄d ē q̄n p̄ absentem et pupillū dolo committit illo casu non vī illa nullitas et exclusa ratione p̄dicta. ita Bald. in. c. pastoralis. §. fi. §. de offi. dele. et ita d. An. in. c. cū bertoldus in p̄. car. et ibi Imo. in. x. col. §. ii. p̄ rimo. et ita voluit Ang. in cōs. c. c. vj. q̄ incipit. itez per statutū cōmunis et dicto cōf. c. c. vj. q̄s. c. i. vj. quod incipit a. r. b. p̄ dixerūt. faciūt q̄ dixi. §. in. ix. q̄ p̄ncipali in. q̄ an exceptio nullitatis impediāt executionem in. ij. fallētia. Octauo fallit q̄ esset nulla p̄pter relationē ad actū nulluz. nā cū nullitas tūc videat esse patens in ipsa snia q̄z relatus dī esse in referente. l. asse toto. ff. de heredi. insti. ideo talis nullitas poterit opponi nō obstatē statuto. nā generaliter illud sit firmū q̄ vbi nullitas est patens nō vī a statuto exclusa. ita Bal. in dicta. l. fi. vnus. §. pactus. et ita Ange. et Bal. in dicta. l. fi. pars. et est bōus text. in. c. p̄ tuas. j. de snia excom. et faciūt nōta in. c. inter ceteras et in. c. i. §. ii. primo et q̄ dixi supra de nullitate notoria. Sed punctus stat q̄ liter cognoscat patens nullitas. et dicite q̄ q̄nqz exp̄mit error iuris in snia et tūc illa dī patens nullitas. d. c. p̄ tuas d. c. i. et c. inter ceteras. l. ij. C. q̄n puo. l. i. per totā illā. l. fi. q̄ sent. notat Bar. in. l. i. C. de errore cal. q̄nqz in snia talis error nō exp̄mit s̄z per relationē ad aliud habet p̄ exp̄so puta in snia ad aliud se referente vt voluit Bar. in. l. ant p̄ tor. §. i. ff. de re iudi. Et tūc aut est relatio exp̄ssa q̄z se refert exp̄sse ad aliqd in q̄ est nullitas et tunc talis nullitas est p̄ inde patens ac si esset in snia per ea q̄ prime dixi et voluit d. Ant. et Imo. in. c. q̄n p̄. §. de p̄ba. et in. d. c. cū bertoldus aut est relatio tacita vt q̄ regulariter snia refert ad libellū de necessitate. l. vt fundus. ff. cōmu. diuid. c. l. j. heli de simo. et illo casu si nullitas est in libello vel ineptitudo nullitas erit patēs in snia Bart. in. d. l. i. C. de erro. cal. et faciūt q̄ dixi supra in scda fallētia huius regule. q̄nqz est patēs nō ex relatiōe nec exp̄sione s̄z q̄z dī in actis nullitatē patere et acta faciūt notoria q̄ casu nullitas vī notoria. c. cūz oliz j. de vbo. sig. Imo. in. c. ex insinuatōe. §. eo. c. per tuas. §. de test. Et illo casu aut pducunt acta ex q̄bus apparet nullitas parte nō cōtradiciente et tunc q̄z de facili constare poterit perinde est ac si esset patens. c. literas. in. fi. §. de restitu. spo. in. l. fi. is a quo. ff. vt in poss. leg. imo multo fortius si p̄ confessionem partis nullitas constaret cum confessio faciat notorium. c. fi. j. de cōba. cleri. et mul. Imo. in. c. quia pleriqz. j. de imuni. ec. istis casibus nullitas poterit oppōi nō obstatē statuto. ita d. Anto. et Imo. in. d. c. cūz bertoldus. et in. d. c. q̄n. Aut acta pducunt parte p̄dicente ex q̄bus resultat nullitas et tunc si incontinenti cōstare poterit p̄inde est ac si esset patens. d. l. fi. is a q̄. et d. c. literas secus si disputatione indigeret nullitas q̄z hoc casu operabit tollens statutū exceptionē nullitatis. notat do. Anto. et Imo. in. d. c. cum bertoldus. et in. d. c. inter ceteras et ibi Panor. Succedit questio nunquid tale statutū excludat nullita

De Appellationibus

te q̄ resultat ex exp̄ssione cāe facte i snia. t̄ dic bz Panoz. t̄ alios in. c. iter cetera. s. ti. pri. t̄ Bar. Lud. in. l. si is ad que ff. de acqui. here. quod aut cā exp̄mit q̄ ius exp̄ssum t̄ tūc perinde ē ac si snia cōtineret exp̄ssuz errorē iuris. ideo erit nulla. c. i. s. ti. pri. l. ij. C. qn̄ prouoc. t̄ talis nullitas n̄ obstāte statuto poterit opponi. c. p. tuas. de sen. excō. t̄ faciūt que dixi in prime p̄cedētibz aut cā est nulla p̄ relationē ad acta q̄ referē ad aliqd qd̄ ē nullū t̄ tāq̄z hec nullitas sit no toria opponi poterit nō obstāte statuto vt proxie dixi. aut cā nō est nulla s̄ iniusta q̄ ius litigatoris t̄ tūc in dubio nō v̄ nullaz esse sniam. s̄ i putet sibi pars q̄ nō appellauit c. qd̄ ad cōsultationē. t̄. c. sicut. s. ti. proxi. aut cā est pro par te nulla t̄ pro parte iniusta puta quia due cause exprimuz tur in snia t̄ tūc si vna cā ē nulla alia iniusta valebit snia t̄ i putet sibi pars q̄ nō appellauit p ea q̄ hēntur p glo. i. s. af finitatis. in. l. de nup. in. l. qd̄ g. s. notatur. ff. de his q̄ no. i. fa. t̄ q̄ dixi i. c. cū cessante. s. eo. t̄ q̄ actus d̄z magis inter p̄ tari vt valeat q̄z p̄ p̄reat. c. abbate. j. de ver. sig. t̄ sic colligendo p̄dicta hēnt q̄ in casu q̄ nullitas cāe anūlet sniam non v̄ talis nullitas a statuto exclusa. secus si due sunt cāe exp̄sse vna annullās t̄ alia nō annullās q̄ p hoc nō reddi tur nulla. iō non poterit de nullitate opponi. ita Inno. i. c. in p̄ntia. s. d. pba. Jo. an. i. c. cū inter. s. ti. pri. t̄ faciūt nōta i. c. sicut. s. ti. pri. ¶ S̄ nūquid si statutu assignet t̄ps intra qd̄ p̄sbeat appellare vel nullā dicere sniaz p tale statutu lapso eo tpe videbit nullitas exclusa siue incidēter siue p̄ci paliter siue in v̄z exceptionis deducat. t̄ v̄ dicēdū q̄ sic nā bonū ē ar. de pacto ad statutu. S̄ si q̄s p̄misit stare iudicatis nō pōt dicere sniam nullā tex. ē t̄ ibi Bal. fm̄ v̄nū intellectū ad illū tex. in. l. tale pactū. s. q̄ puocauit. ff. de pac. ergo ita ex quo statutu assignat certū t̄pus ad sniaz impu gnādā v̄ velle q̄ lapso tpe stetur iudicatis t̄ sic non pote rit nulla dici. t̄ facit q̄ voluit Bal. i. l. scire o. s. sufficit. t̄. s. p̄sequēs. ff. de excus. tu. i. l. i. C. qui admit. dum firmat q̄ ter minus legalis i dubio semp v̄ peremptorius. ¶ Secūdo adducit nā ista remedia appellatiōis t̄ nullitatis s̄ sint d̄ fensōes opp̄ssoz. c. cū spālī. s. porro. vbi de appellatiōe. s. eo. t̄ de nullitate voluit Bal. i. l. i. C. de iur. t̄ fac. igno. t̄ sūt iuris positiui. s̄ ea q̄ sūt iuris positiui possūt statuto tolli. c. q̄ in eccliaz. t̄ ibi nō. de p̄sti. l. oēs populi. ff. de iusti. t̄ iure. ergo statutu de q̄. s. ex quo de nullitate facit mētionē vide bit cā tollere q̄ a v̄bis nō ē recedēdū i dubio. l. nō alr. ff. d̄ leg. iij. t̄ loqtur statutu generaliter q̄ nō possit nullā dice re ergo generaliter oēm spēm nullitatis icludet. c. q̄ circa j. de p̄uul. ¶ Tertio adducit v̄bicūq̄ excludit. l. exceptio. partis nō t̄n̄ excludit offm̄ iudicis. l. plāc. t̄. l. fi. t̄ v̄trobiz Ang. ff. de peti. here. t̄ sic. l. difficiliter excludit offm̄ iudi cis q̄ exceptionē. s̄ hic statutu specificē loquit q̄ lapso tpe pars nō possit appellare vel nullā dicere sniaz t̄ sic ex quo dicit nulla v̄ excludere nullitatē p̄cipaliter itentatā. sed nullitas p̄cipaliter itentatur p offm̄ iudicis vt. s. i. ij. q̄ p̄cipaliter. ergo v̄ excludere hoc statutu offm̄ iudicis si ex cludit offm̄ iudicis. ḡ a fortiori t̄ exceptionem nullitatis q̄ ar. p̄cedit in iure nostro. c. cū i cunctis. s. de ele. ¶ Quarto adducit. statutu d̄z intelligi. vt aliqd opetur v̄tra ius cōe. notat Bar. in. d. l. iij. s. p̄tor ait. ff. de dam. in. sec. Glo. in. c. si romanoz. xviii. di. in. l. in lege locatiōis. ff. loca. ḡ vt sta tutū istud aliqd opet cū excludēdo appellatiōē videatur excludere nullitatē q̄ i ea deducit vt hoc tex. nostro t̄ dixi. t̄ facit qd̄ notat Bald. i. l. i. C. de sen. ex picu. reci. ex quo po stea dicit vel nullā dicere t̄ sic exp̄sse excludit nullitates v̄ debet eā excludere si p̄cipaliter d̄ducit q̄ iaz exclusa erat nullitas q̄ incidēter d̄ducit per illd̄ v̄bū appellare. ¶ Qui to adducit tex. in. l. nā t̄ postea. s. si minor. ff. de iure i. l. i. q̄uesti. s. in dolo. ff. de pecul. in. l. pampinianus. s. si filius ff. de inoffi. testa. p̄ que iura p̄z q̄ assignato tpe actioni vel remedio p̄cipaliter itentādo v̄ assignatū idē t̄pus si il lud remediū in viā exceptionis d̄ducit. ḡ ex quo hic nulli tati assignat t̄pus videbit assignatū siue p̄cipaliter siue in viā exceptionis siue alio mō incidēter deducit. ¶ In p̄uiz

tū ē v̄itas t̄ refert h. d. p̄bil. se p̄suluiffe cremōe. t̄ p̄ euidē tia sciēdū ē q̄ quīq̄z mōis pōt nullitas intētari. p̄mo i viāz appellatiōis p̄pterea it̄rposite q̄z p̄pter sniaz nullā appel let p̄a vt h̄ tex. c. exhibita. s. de iud. c. cū venissent. s. de testi. t̄ h̄ mō idē ē q̄ appellatio cū appellatio nō possit stare sni causa grauaminis t̄ nullitas ipsa ē cā ergo ē substantia ap pellatiōis t̄ sic idē q̄ appellatio. ¶ Secūdo deducit nulli tas i appellatiōē incidēter qn̄ p̄pter aliud ē appellatū sed incidēter trabit nullitas v̄tra cām illā ob quā rē est appel latū. d. l. carmelia pia. ff. de iure patro. t̄. l. qdā mulier. ff. sa mil. herci. t̄ h̄ mō ex quo qd̄ incidēs ē tāquā accessoria p̄ci palis ita vt vna sublata. s. p̄cipali alia cesset. c. i. s. d̄ ord. cogni. iō h̄ talis nullitas tollit exclusa seu sublata appella tiōē put. in. d. l. i. C. de sen. ex picu. reci. vbi voluit q̄ si renū ciat appellatiōē v̄ renūciari nullitati in ea deducte. t̄ faci ut q̄ dixi in. xij. q̄ p̄cipali. ideo hoc casu ex q̄ statutu ex cludit appellatiōē nō est dubiū q̄ nullitas huiusmodi v̄ debet exclusa. t̄ sic illa v̄ba statui vel nullaz dicere quo ad istos duos modos nihil op̄aretur q̄z oīo per v̄bū appel latiōis isti mōi nullitatis sunt exclusi. t̄ facit ad p̄dicta ra tio nā nullitas altero ex istis duobus modis deducta ope rat eundē effectū quē ipsa appellatio. s. iurisditiōis ad so p̄iorē deuolutiū itē negocij p̄cipalis ad sup̄iorē deuo lutiū itē iurisditiōis iudicis a quo suspēsiū. t̄ iō executio nis ipe ditiū. itez attētorē retractatiū vt supra in. viij. q̄ p̄cipali deductū ē ḡ cū parē habeat effectū huiusmōi nullitas cū appellatiōē idēptitate rōnis statutu excludēdo appellatiōē p̄phēdet hos duos mōs nullitatis. ¶ Ter tio modo itentat nullitas eq̄ p̄cipaliter t̄ simulcū appella tiōē vt dico sniam nullam t̄ si q̄ est appello. de qua forma abunde supra dictū est. t̄ isto casu varietas est it̄r doc. an exclusa appellatiōē sit exclusa huiusmōi nullitas cū ea intē tata. Bal. i. l. q̄ testamēto. s. fi. ff. de excus. tut. Lu. in. d. l. si ex p̄ssiz. in. viij. col. Cardi. in. de. si appellatiōē. eo. ti. Salic. dicens gl. hoc velle i. l. i. C. qn̄ puoc. tenent q̄ ex quo accu mulata sunt illa duo q̄ exclusa appellatiōē nullitas videat ur exclusa. t̄ ideo dicit Salic. q̄ sicut appellatio bz instātiā āni. t̄ ex cā biennij. c. ex rōe. s. eo. ita nullitas ista i hoc libel lo cumulata finiet āno vel biēnio. q̄ si p̄cipaliter p̄ se nul litas fuisse itentata durāssz instātiā triēnio. t̄ faciūt q̄ dixi i iij. q̄ p̄cipali d̄ tpe nullitatis. ita ēt dicit Salic. q̄ sicut la p̄ssz āni in appellatiōē vel biēnij excludit ab appellatiōē d̄ cetero appellātes q̄ v̄ renūciāssz huic remedio. l. ij. t̄ fi. C. de temp. appel. t̄ dictū est in. c. ex rōne. s. eo. Ita p̄s erit exclusa ex q̄ cumulauit illa duo remedia vt āmō hac viā n̄ possit d̄ducere nullitates. q̄ t̄n̄ sec⁹ est si nullitas fuisse p̄ci paliter itentata. nā lapsus ēt triēnij nō īp̄dierit nouā in stātiā inchoari. q̄ n̄ tollit ius cāe s̄ instātiā. l. p̄peran. i. p̄n. C. de iud. ¶ Cōtrariū t̄z Bar. in. d. l. si exp̄ssiz. in. pe. colū. t̄ ibi Jo. mo. in. xxxv. col. t̄z Bal. in. l. i. C. qn̄ puoc. t̄ in. d. s. qui puocauit. t̄z hic. d. Anto. Panoz. t̄ Jo. mo. dū volūt q̄ ēt da to libello sub illa forma dico sniaz nullaz t̄ si q̄ est appello deserta appellatiōē n̄ per h̄ deserta erit nullitas. t̄ ideo su per nullitate corā ipsomet iudice ad quez poterit it̄tare. t̄ facit qd̄ nōt rota decis. cccix. q̄ incipit. itez fuit dubitatum si appelles. t̄ sic hoc casu multū posset opari statutu p̄missū q̄z excludēdo appellatiōē nō videbat t̄n̄ exclusa nullitas cumulata cū appellatiōē hoc tertio mō. t̄ ideo ex q̄ v̄ba sta tuti debent itelligi vt minus ledāt ius cōe quā sit possibile l. fi. s. in p̄putatiōe. t̄ ibi nō. C. de iure. dele. c. cū dilectus. s. d̄ cōsue. c. cū dilectus. c. ad audientia. j. de cleri. n̄ resi. l. ij. C. s̄ noxa. t̄ statutu hoc satis possit opari in h̄ tertio mō ex quo eā tollit dicendo. vel nullā dicere. v̄ soluz se referre ad nul litates cū appellatiōē itentatā t̄ vt aliqd opetur referē ad nullitatē itentatā cū appellatiōē eq̄ p̄cipaliter t̄ sic accu mulatiue. t̄ p̄ hac opi. facit nā statutu n̄ d̄z extendi ad ini q̄tates. c. erit aut. liij. di. s̄ si hoc statutu tolleret nullitates eff̄z sūme iniquuz q̄ snia nulla trāsserit in rez iudicatā. d. l. si exp̄ssim. ergo t̄c. p̄pterea ex p̄cedentib⁹ t̄ sequentib⁹ sta tuta declaratur. c. so regis. s. e. l. fi. s. cui dulcia. t̄ ibi Bar.

ff. de vino. tri. ol. fru. q. 3. leg. 3. in precedentibus statutum loquitur de appellatione. ergo quatenus postea loquitur de nullitate declarabitur ut censeat de nullitate q. hēt cū appellatione similitudinē. preterea statutū q. varietas est iter opinionones satis est q. venit declarando varietatē. nec i. dubio d. 3. extēdi ut corrigat. Ita Bar. i. l. i. ff. de leg. i. Imo. in l. si vero. §. de viro. circa principium materie. ff. solu. ma. sed videtis in hoc tertio mō varietates opi. vtrū tempus assignatum appellationi extēdatur ad nullitatem accumulata cū appellatione in eodem libello. ergo satis ē q. statutum ad hoc declarandūz veniat. nec d. 3. extēdi ut corrigat. q. d. certe faceret si illa vba nullā dicere extēderetur ad nullitatem per se principaliter intētata vel in modū exceptionis q. ille perpetuo opponi possunt. s. vlt. que ad. xxx. annos. vlt. §. dixi in. iij. q. principali. et per hoc cessat maior pars argumentor. s. adductor. Quarto mō intētatur nullitas in via exceptionis. et tūc nihil habet cōmune cū appellatione. nec effectū suspēsiuū. nec attentator. retractatiuū. nec deuolutiū. vlt. §. dixi in. viij. q. principali. et illo casu tale statutū non extēditur ad hanc nullitatem q. verba illa intelliguntur principaliter nō ope exceptionis. l. verbum oportebit. ff. de ver. sig. l. qui agnitis. ff. de excep. et ita voluit Bal. in l. per emptorias. C. finiam rescindi non poss. et ita Ange. in cons. supra allegato. c. lxxxi. Quinto mō intētatur nullitas per se principaliter et illo casu nihil ē h. cōmune cū appellatione. ut dicā. j. in vltima. q. principali. et implorat super ea officium iudicis. ideo exclusio generalis non trahit ad officium. q. in dubio cū illud nascatur ex equitate nō videbitur exclusum. d. l. plane. d. l. si. ff. de pet. her. nō. Panoz. in. c. ex. pte. el. ij. §. de offi. del. iō illa nullitas nō videbitur a statuto exclusā. et p. illa opi. facit tex. nō. iuncta gl. ibi. et nōt. Sugl. ad hoc in. l. vnica. C. q. impa. iter pup. et vid. vbi exclusio generalis vel renūciatio remedior. in dubio nō extēdit ad remedia extraordinaria pietatis vel equitatis cā inducta. et ideo nō extēdit ad integrū restitū. ex capite minoris etatis. faciunt que nōt Bal. in. l. vnica. C. si de momen. pos. sue. app. Non obstant mō tria. et q. ex dictis i. tertio mō apparet rñsum maiori pti argumentor. restat respondemus ad iura vltimo loco adducta. nō ostat. l. nā et postea. §. si minor. q. ibi loquitur in exceptione que causa batur ex ipso remedio principaliter intētato cui tēpus erat assignatū nec aliter nascebat exceptio nisi p. illud remediū nam minor nō pōt excipere de restitutione in integrū nisi prius imploret officium iudicis rescindens. l. necnō. §. exem. plo. et ibi nō. ff. ex quib. cau. ma. et sic exceptio ei nō cōpetit nisi principaliter intētato officio iudicis. cui officio erat assignatū tempus anni vtilis et hodie quadriēnij. l. si. C. de temp. i. integ. resti. pet. non mirū si lapsō tēpore ex quo n. petijt officium iudicis principaliter excluditur ab eo et ab exceptione que ex eo pendet nos loquimur in tali officio iudicis vel exceptione cui tēpus nō ē assignatū principaliter. ut patet in his duobus vltimis mēbris. et ita itelligunt illum tex. cōmuniter scribētes. Et eodē modo rñdetur ad. §. si dolo. q. ibi replicatio doli nascebatur ex eodē fonte equitatis ex quo ipsa actio de peculio. nec prius erat nasa ante actionē intētata. et per hoc tollitur si replicaretur. d. l. pure. §. si. ff. de excep. doli. nō obstat. §. si filius. q. eodēz mō soluitur. nā exceptio in officio testamenti nō nascitur nisi prius intētato officio iudicis sup. querela. q. querela nihil aliud est q. officium iudicis iplozare glo. est in. l. postumus. §. si quis ex his. ff. de inoff. test. nō mix. ergo si sicut q. rele assignatur tēpus. ita vlt assignatū tempus exceptioni. q. totaliter ex ea pendet. in casu aut nostro nec nullitati per se intētate est assignatū tēpus expresse. nec exceptio nullitatis pendet ex nullitate principaliter intētate. ideo tale statutū non videbit assignare tempus nec nullitati per se intētate nec exceptioni nullitatis. ita Barto. itelligit. d. §. si filius ibi. et Ange. et Bar. in. d. §. si minor. et ideo hoc fundamentum attento habetis inferre fortius q. et si statutū expresse statueret tēpus nullitati per se intētate q. illo casu n. non ex-

tenderetur tēpus ad exceptionē nullitatis que per se nascitur nec ita demū nascitur si nullitas sit principaliter intētata. p. ea q. habent in. l. iij. §. cōdemnatū. ff. de re iudi. et p. hac cōclusionē est tex. in. l. pure. §. si. in fili. ff. de excep. doli. que ita itelligit Bar. in. d. §. si minor. Et si nūquid si statutū probibet recursū haberi aduersus finiam per hoc videbitur exclusā nullitas. et tunc vlt optimus tex. q. sic in. c. l. 3. §. de elec. vbi prohibendo recursū haberi aduersus electionē pape a duobus p. tibus Cardinaliū et plus facta vlt. excludere omnē exceptionē etiam nullitatis. faciunt que habent i. autē. q. supplicatio. C. de p. ci. imper. offer. in. l. eos. in. principi. C. d. appel. et ideo de isto statuto dicite idē q. d. statuto nullitatis excludete. ita Ange. in. d. l. eos. i. prin. et et p. mittendo haberi recursū aduersus finiam vlt. statutū ea oia remedia admittere que p. finias solent admitti licet maxime proxime videatur accedere ad file appellationis. per ea q. habetur in. l. non distinguemus. §. cū quidam. ff. de arb. ita Ange. in. l. vnica. C. de sent. p. sec. p. ret. et generaliter prohibendo recursū et ad similia remedia non tñ videtur statuta prohibere in integrum restitutionem q. illa competit iure quodā extraordinario et iō in exclusioe remedior. nō venit nisi id spāliter exprimat. ita Bal. in. l. postquā liti post gl. 8. secūdo opponit. C. de pac. in. l. vnica. C. si de momen. pos. Sugl. post. L. in. l. vnica. C. q. imper. inter. pup. et vid. et faciunt notata Inno. i. c. pastoralis. §. de cā pos. et p. p. ne. Et q. notat Bar. in. iij. in. principi. ff. de vulga. et pup. Deci maquita est q. stio principalis circa desertionē nullitatis et clarus est q. de se intētata nullitas licet respectu in statu. expirēt triēnio iure civili in civilibus in criminalibus biēnio. l. p. peran. in. prin. C. de iud. in respectu iuris nūquam expirat cum sit p. petua. s. vlt. q. ad. xxx. annos vlt. voluit Sal. in. l. i. C. q. puoc. et faciūt notata per Spec. in. ti. de ien. p. la. §. iuxta. circa si. et que dixi. §. in. iij. q. principali. De iure aut canonico cū non sit in statu. iudicialis aliqua. s. m. cōem opi. de qua in. c. p. e. §. de iud. nullitas nō d. desertia respectu instantie. Et q. elegans ē an p. desertionē appellationis inducat desertio aliq. circa nullitatem et dicite h. 3. Bar. et Ange. in. d. l. si expresse. et voluit ibi Imo. in. xvj. col. et cōmuniter hic scribentes q. aut q. rimus de nullitate scidēter in cā appellationis deducta et tunc ex quo corruit principale non est dubiū q. corruit hoc incidens q. erat accessoriū regula accessorii. de regulis iuris li. vj. Et ita r. Spec. in. d. §. iuxta vlt. quid si in finia. et Bal. in. addi. post Joan. an. Aut loquimur de nullitate principaliter per se mouenda et et mota sed separatim ab appellatione et tunc cum nihil cōe habeat appellatio et nullitas per se mota vel mouenda ideo ex separatim nō infer. l. pamp. exuli. ff. de minor. et sic per desertionē appellationis nō erit desertia nullitas nec impedietur quo minus posset dici finiam nullā. ita docto. vbi. §. et Bald. in. l. tale pactus. §. qui prouocauit. i. xij. q. ff. de pact. et in. l. i. C. q. prouoc. aut itentatur nullitas in ipsa appellatione principaliter q. appellatur eo q. finia est nulla et sic nullitas est principalis cā appellationis et tūc desertia appellatione cessabit cognitio nullitatis in via appellationis vlt. h. tex. nostro et dixi in textualibus. nō tamen impediet quin per se intētet pars principaliter nullitatem. l. si expresse vbi tex. ff. eo. aut itentatur nullitas eque principaliter et etiā accumulative cum appellatione puta dico finiam nullā et si qua est appello et alia simili mō de quo. §. in. q. cumulationis. Et tunc s. m. Bar. Imo. et Ange. in. d. l. si expresse et Bal. in. d. l. i. in. addi. ad Spec. in. titu. de sen. prola. in. addi. que incipit statutum. et s. m. Panoz. d. Anto. et Imol. h. cū ista nullitas principaliter intētet potius q. scidēter nō censetur quid accessorium ad appellationem. ideo desertia appellatione nō deseretur illa nullitas et iō iudex ad quez aditus per viaz huiusmodi libelli l. 3. appellatio desertia sit remanebit tñ iudex in cā nullitatis et durabit effectus illius libelli cumulatorij respectu nullitatis l. 3. sit extinctus respectu appellationis p. desertionem. et ita r. Paulus d. alca 3a. in. clei. de re iud. Contrariū tñ q. nullitas etiam dese-

De Appellationibus

ratur hoc casu p desertione appellacionis tenet Salic. in d. l. i. Lu. in. d. l. si expessim in. vij. col. Card. in cle. si appellationem. e. ti. q. ex quo p se ea accumulavit vno libello vñ q a pari debeat pcedere iō desertio appellatōis inducat desertionē nullitatis que alias de natura sui desertionem non patit et faciunt que hñtur in fili in. c. cum super. s. de offi. dele. tñ vt videtis magis cōis opī. ē q nō i ducat desertio nullitatis hoc casu. nā per istā cumulationē nullitas nō amittit suā naturā. et eque principalit dñ intērata sicut appellatio ē vtile per inutile nō viciabit ex quovtrūq pōt p se subsistere et ex accidēti vñ tñ. s. appellatio fuit viciatuz p desertionē. et faciūt que hñtur in. c. i. de despo. impu. maxime p Semi. et in. d. c. cū super maxie per. d. Anto. et in regula vtile de regu. iu. li. vj. ¶ Voluit tñ Angel. in. d. l. si expessim spāle eē in snijs censuraz. vt p desertionē appellatōis i ducat et desertio nullitatis p ea que hñtur i. c. l. 3 d snia ex cō. li. vj. S. Im. ibi i vltia car. reprobāt Ang. dicēs q imo nōra in. c. l. 3. imo tex. iuncta glo. sunt d directo p Ange. q. ex pñse voluit q desertia appellatōe nullitas nō remaneat deserta nec pñmēf attentata que fuerunt nulla. et ita voluit Lap. allegatiōe sua. i. z. ij. ¶ S. nūqd iudex ad quē cāu quo i ducit desertio nullitatis. puta qñ icidenter poterit post desertionē pñciare sup desertiōe. et dic qñ sic fuit in appellatiōe. ita rota decis. sua ccelr. q icipit item fuit dubitatū vñ si appellet et faciūt q dixi i. c. ex rōne i materia appellatōis deserte. s. e. imo delegat simplr ad cām appellatōis illo cāu poterit pñciare sup desertiōe appellatōis et nullitatis icidentis. ita rota decis. cluij. q icipit itez fuit dubitatū vñ si iudex. ¶ S. nūqd vbi dñm ē p desertionē appellatōis nullitatis nō deseri. puta principalit intēratā vel itēratā nūqd ex quo nullitas nō ē deserta i pceditur executione snie. nā deserta appellatōe pñ snia mādari executioni vt late dixi i. c. ex rōe. s. c. Et dic q poterit snia executioni mādari. nā pēdētia nullitatis pñcipalit itērate vñ itēratā de nō i pedit regularit executionē snie. vt dñm ē. s. i. effectibus nullitatis. et ibi posui tñ nōnullas fallētiās. q ita erit i pposito talis nullitas nō i pedit executionē snie nisi i casib⁹ d qbus ibi. ¶ Et ita si oponit i viā exceptiōis nullitas an p desertionē appellatōis i pdiat executionē dic vt s. i. r. q. pñcipalit circa illū effectū an nullitas i viā exceptiōis o pposita i pdiat executionē snie. ¶ S. restat an p dēte nullitate attētet attētatā veniēt fuocāda an qñ sup nullitate pñciat sic in appellatiōe. Bal. q nō i. l. tale pactū. s. q puocauit. s. allega. Pau. d. ca. i. l. i. C. qñ puo. nō ē nec. l. 3 Bar. sentit p. et ita z Ang. d. are. i. l. i. f. col. ff. nil nouari ap. pē. ¶ Sexta ē qō pñcipalit vñ d pñsensu pñti snia nulla possit pualidari et pcludit q nō regl vt valeat i vi snie s. bñ valebit in vim cōuētiōis et pacti. l. ij. C. cōia vñ iud. ¶ Dñ. cano. i. c. significasti d for. compet. tñ illa lex. ij. habet nōbilem intellectu quez illi dedit Bal. in. l. cū qui. ff. de iurisd. om. iud. vt pcedat qñ partes oīo steterūt in meris terminis consensus sed cōuentio et approbatio snie fuit executioni mādada et ita etiaz eam itelligit De. de ancha. in cō. si. l. xij. qō icip. in xpi. et c. qrela. Et ita itelligit gl. i. l. vnica Et ibi p scrib. C. q p sua iurisdictione. faciūt que hñtur in c. si p debilitate et in. c. de cāis. s. de of. dele. q habetur per glo. et doc. in. c. si. de re iudi. li. vj. et est rō. nā vbi cūq act⁹ est nullus ex defectu forme vel alio defectu exteriori qñ cōfessus tñ nō bz locū ratificatio nec pñsensu pñti talis act⁹ cōuualidabit ex retro nec vt ex nūc in viā ei⁹ qō sonat. s. bene in viāz pacti tex. est in. l. mācipia quez ibi cōmendat Bal. C. d. reb. ali. voluit Inno. in. c. prudēdiā. et ibi Bal. i vltimis xbis illi⁹ pñcipij. s. de of. dele. et q nōt Bal. in. l. i. circa pñ. C. de iurisd. om. iudi. Et iō si snia esset nulla ex defectu cōfensus. puta q iudiciuz esset agitatū cū pcuratore falso posset talis snia pñsensu pñti reuolidari. l. ij. §. falsus. ff. rē ra. bal. l. 3. et ibi bñ. ff. d. iud. als reatir non poterit snia nulla ratificari cōfensu pñtiuz. Et iō si sententia est nulla ex defectu iurisdictionis cū hñ non pendeat ex consensu pñtiuz. c. significatibus. s. de of. dele. l. pñuatoz. C. de iurisd. om. iudi. talis snia nulla nō poterit cōfensu pñtiuz ratificari in

sententie. ita cōiter doc. in. l. vnica q ita. re strigūt gl. ibi. C. q p sua iurisd. et in. d. l. ij. C. cōia vñ iud. ita Ang. in. l. l. 3. ff. d. iud. in. l. i. ff. d. edil. edic. ita Bal. in. l. cū q. ff. d. iurisd. o. iudi. et iō videm⁹ q snia nulla q continz ex pñsi errore iuris nō pñsensu pñti pcedēte pualidari. ita Bal. i. l. i. C. d. iurisd. om. iud. qñ nō. ad limitationē ei⁹ qō dñ q pñtes pñt cōuenire vt iudex certo mō pñciat. l. si pñuerit. ff. d. re iudi. Et iō dixit Bal. i. d. l. i. q si pñtes q pñciūt vt iudex iudcet s. pñsi tal q si tal dedit pñsi pñsensu errore iur et iudex hñ secut⁹ pñciat q cōfensus pñti nō exulat sniaz a nullitate. et faciūt nōra p doc. i. c. si p debilitate. s. d. of. dele. Et iō dixit alibi Bal. q si p statutū assignet iudici tps mēsis ad cāz sniēdā dato q pñtes possint hñc mēsez progat suo consensu qñ si pñt mēsez progat istud tps vel ē ante finē mēsez cōueniūt d progat dñ. s. iñciū. progatiōis cōferūt p tps mēsez elapsū q istō cāu pñsensu pñti nō opabit et snia erit nulla qñ ex instātiā lata cū progauerit finita instantia quā peremptā suscitare nō pñt cū nō pendeat instātiā iudicialis ex solo pñsensu pñti. ita Bal. in. c. d. cāis in. ij. col. s. d. officio delega. in. l. delegata inutiliter. ff. delega. i. Ludovic. in. l. iij. in principio. et ibi aliquoliter Bartolus. ff. de dāno infecto quod notate etiam ad compromissa. quia talis prorogatio nō esset prorogatio s. pñt nōuū pñpromissū per ea q nōt Bar. in. d. l. iij. in f. pñ. Et iō dixit alibi Bal. q si iudex pcessit die feriata quo cāu scitis nō valere pcessū. l. i. ff. C. d. fer. c. si. s. d. fer. q talis snia ex cōfensu pñti nō poterit cōuolidari qñ illis dieb⁹ nō fuit iudiciū et snia nō vñ nō pcedat iudicialis instātiā p ea q hñtur in. l. i. C. qñ puoc. et in. l. duob⁹ p Bar. ff. d. excep. rei. iud. imo plus ē si esset ferie ob necessitatez hoīuz non cōuolidaret snia. nam l. 3 in ferijs ob necessitatez hoīum parte consentiente iudex possit pcedere. d. c. si. z. l. i. in pñ. ff. d. fer. hoc habet locum qñ an pcessus consentiunt. sed quādo consentiunt post sententiā nō est vñ dicere hoc iudiciū peccare in solo consensu. imo peccat iurisdictione. qñ illis dieb⁹ iudex nō pñt ius dicere. itez peccat in instātiā qñ non est instātiā illis diebus cū a iure subducant. qñ cū consensu partiu non possit ratificare ex retro actuz qui peccat in alio qñ in cōfensu non poterunt partes de suo consensu hanc sniam cōuolidare. ita Bal. in. l. cūz antea. C. de arb. et ita allegat Di. ita tenere et iō ibidez i fērt q si iudex pendēte dilatione data pñ pcessit q nō possit. c. significate. j. e. l. siue pars. C. de dila. l. 3 pars posset renunciare susceptē dilationi et iudex hñ modo pcedere posset per ea que habentur in. c. ad apostolicaz. j. de regula. et in. c. si diligenti. s. de foro compe. tñ istō casu si iudex dilatione pendente pronciat cum suspensa esset sua iurisditio sententia nō valz et istō casu non possit cōfensus partium hanc sniam pualidare qñ peccat in iurisdictione cū pendente dilatione iudex ius dicere non possit. ¶ Decia septia ē qō an snia possit nulla dici p pñt tñ. et tex. i qñ sic in. c. venies. el. ij. et ibi pōderat Bald. in. ij. col. s. d. testi. vbi colligit ex illo tex. q l. 3 snia sit p parte executioni mādada p parte mādada respectu executionis qñ fienda restat poterit snia dici nulla et sic pro parte. idēz tñ Baldus in. l. ij. C. de iudi. vltis istud indagatur dicens hoc pendere ex illo dubio nunquid sententia possit p parte esse valida p parte nulla. Et ideo dicit cōsiderādū aut sententia bz plura capitula aut vnum. si plura tot sūt snie quot sūt capitula. c. rainucius. c. rainaldus. j. de testamē. c. ij. et ibi tex. bonus iuncta glosa in xbo eadem sententia s. de ord. cog. l. et. s. i. ff. de minor. l. carmelia pia. ff. de iure patro. z. l. quedam mulier. ff. fami. herc. faciunt notata in l. scire debemus in prin. ff. de verbo. obliga. et istō casu aut sunt capitula quorum vnum est principale et aliud accessoriū et tñ ppter nullitatez principalis reddidit accessoriū nullū nō ecōtra. l. fundi et l. fundū. ff. de excep. aut vtrunq capl est pñcipale et tñ aut sunt capla cōnexa et iudicatur pro vno. l. cū actū et l. at qui natura. §. secuela. ff. de ne go. gest. et iō dic vt. j. quando vnum ē caplm. aut capitula non sunt connera et tñc ex quo illo casu censentur separata te snie vtile p inutile nō viciabit et iō i vno capitulo poterit

et nulla in alio valida. d. l. q. d. a. mulier cu. s. alleg. aut evnu
m capz. z. tuc aut qrim an a pn. cu pferf snia possit ee p
pte valida p pte nulla. z. dicite q no qz iudiciu e qd i diu
duu. z. io aut ex toto nullu aut ex toto validu. ita i snia. l. i.
h iudicio. ff. fam. ber. faciut nota i. l. i. C. si aduer. re. in. z. q
dixi. s. i. i. q. pncipali i illo cau qn iudex tm p pte pnuciat.
aut qrim ex post sco an snia possit ee p pte nulla p pte va
lida qz ex post sco annullat vel p i integru restitutione vel
alio mo. z. tuc aut annullat snia p in integru restit. z. illo cau
ex toto annullat. no at pt p pte annullari p ea q hnt in. l. q. si
mior. s. restitutio. ff. de mior. in. c. suscitata. s. de in integ.
rest. z. toto ti. C. de repdi. ex q ptoz restituit aliquo dz oia
ex toto restituere in pstinu statu. d. iurib. s. annullare in to
tu sniaz aut snia retractat alio remedio qua restitutionis in
integ. puta p appellatione z. tuc possz ee q iudex fecit inu
sticia in pte excededo in pdenatioe. puta qz cu deberet co
denare in. r. pdenavit in. xv. iudex ad que illo cau retracta
bit sniaz soluz respectu ad qnqz z. q ad. r. pfirmabit z. sic
ex postfacto reddet snia nulla p pte tm. l. eos in pn. C. e. c.
cu Jo. in fi. s. de fide instr. c. rainuci. c. raynaldus. j. s. te
sta. faciut q in fili notant i. c. cu caz z. i. c. cu dilecti. j. s. pbe.
emp. Ad ista duo vltia mebra Bal. z. his mois vbi di
cim sniaz p pte posse ee nulla. i illis et cab poterit nulla
p pte dici. vbi at no pt ee p pte nulla non pt et p pte nulla
dici. ita Bal. i. d. l. ij. Decia octava qd z. vltia e quot die
sint iter nullitatez z. appellatione. qd si qones. s. pmissas
accurate pderabitur facile cognoscetis maxie ex dictis in
vij. z. ix. z. iij. z. xij. z. xij. q. pncipali. io cet poti laborio
su qz vtile. Nuc bibedu e nuc pede libero pulsada e tell.

Nicolaus terminuz pfixit appellatione
p appellatu recepta tenet mittere pcuratore n
solu ad ipetrandu z. pdicem. s. et ad psequen
du als i expens legitimis pdenabit. b. d. C. Dividit in
duas ptes. an pma poit facti narratione. i. scda puidet scda
ibi madam qten. C. No pmo ex ter. ibi militi iucto ter.
ibi monacho qru ex ordie scripture digniores debeant p
us scribi z. pcedere. l. ij. ff. d. albo scrib. c. bn qde. lxxxvi. di.
c. fi. xvi. di. Et io q in ordie scripture repit pus in scriptis
censef dignior. c. quozuda. vbi gl. s. elec. li. vi. bz i. c. mada
to d pb. li. vj Jo. an. in. c. ioanes d testa. l. c. cu dilecta p. d.
Anto. s. d. rescrip. p Bar. i. l. ij. s. pus. ff. d. vul. z. pu. z. in. l.
nec ordo. ff. d. solu. p huc ter. v. i. ferri q miles armate mili
tie sit dignior monacho ex q i scriptura pferf q pt itelligi
vez fm antiq tpa fm q monachus no erat cleric. c. a sub
diacono. lxxxij. di. c. q vere z. c. ghalit. xv. q. i. S. hodie
cu et efficiant clerici monachi. c. cu ptingat. s. d. eta. z. qlit.
z. sic sut milites celestis militie. c. xpianus. xi. q. i. facit glo.
in. l. miles in pn. ff. de re iud. in. l. ij. s. miles. ff. d. bis q not.
infa. q qlibz clericus sit dignior quocunq laico. c. duo sunt.
lxxxvi. di. z. sut de forte dei. c. clerics. xxi. di. z. de illis scrip
tu e nollite tages xpos meos. c. ex iniucto. j. s. bef. io hodie
no pcederet har. ex ordie lre qz monach cleric e digni
or milite armate militie vñ posset hodie saluari ter. nñ in
monacho puerlo q lz ex extesioe. c. no dubiu. j. s. sen. exco.
gaudeat privilegio clericali tn pprie no e clericus vel z me
lius potestis colligere ex ter. nro q ordo scripture n semp
attedit qn subiecta ma suadet pñu z. p h e ter. i. c. ij. s. d. in
di. vbi in ordie lre pponunt abbates archiepis z. tn sunt
digniores archiepi. z. faciut q not Ange. i. pposito per illu
ter. in gl. gñali. ff. d. fideic lib. vbi ponit. q. illaz q cu qda
papa scripsisset ordini fratrū mior q ite debet facer vñu
ex suis cardinalē z. q mitteret ad eu inscripta noia triu ex
doctorib. z. meliorib. ordis. ipi ne ex ordie lre pp eligerz
ppositu pmo noia triu in modu spere scripserut. papa vi
des se delusu qz ex ordie lre nopotuit cognoscere que pre
ferrēt noluit aliquē facere ex ppositis z. nemine ex illis p
mouit. C. No ex ter. ibi ac fñi q monachus pot noari ff.
C. No ex ter. ibi cu. d. monachus q monachus pot pstitui
pcur. p suo monasterio faciut q hnt i cle. religiosus de p.

cu. in. c. i. cu i. z. a. s. d. re iud. C. No ex ter. ibi. ad ipetradu
z. pdicem. qz qn p appellatione ca est deuoluta ad curia
tractada i curia no sufficit mittere pcur. ad ipetran. z. pdicem
du. s. regit q def et madatu ad psequen. z. qn ea dicat ca
deuoluta ad curia dica i gl. C. No ex ter. s. cotuace iucta d
cif. q mittes pcuratore mius idoneuyl cu mius legitio ma
dato dr ptumar. z. io pot pdenari in expes fac ter. in. l. i. s.
pe. z. ibi Bar. ff. q cumqz vniuer. l. i. s. defedi z. ibi bar.
ff. ex q. cau. i. pos. ea. not Bar. i. l. i. si finita. s. iul. i. fi. ij. col. ff.
de va. infec. Panoz. p illu ter. in. c. in ptractadis. z. ide i. c.
ceterz. s. d. iura. calu. not Semi. in. c. i. z. ibi poit qn pcur. di
caf mius instruct de elec. li. vi. z. est opti. ter. z. ibi Bal. i. l.
fi. C. s. edil. act. vbi dixit Baldus q qn statutu loqf d man
dato itelligit solēmi fm subiecta materiam cae. C. No ex
ter. ibi ipos ad restituēdu qz ex ptumacia monachi pcur
ratoris mōasterij pdenat ipm monasteriu ad expensas z.
sic no fit pdenatio p psona pcura. s. fit p monasteriu. Et
io hētis q cotumacia pcur. nocet monasterio z. e rō fm gl.
in regula delictu psonē de reg. iur. li. vi. qz e act iudicialis
z. io p platu. z. sic legitimu administratorē bn p iudicat
ecclē in iudicialib. c. cu oli. j. de cens. g mto forti p spalez
pcuratore ad huc actuz deputatz. l. cu madato. ff. d. mio.
in plato tn regulari qliter ex ei ptumacia p iudicet mona
stio si pdenat in expes vidimus i. c. repensibilis. s. eo.
z. et ibi dixi de seculari de q dic h Panoz. qz ex ei ptuma
cia no pdenabit ecclia in expens s. pdenat ipe vt d pprio
pñmonio iatificiat vel de alijs reddib iuxta glo. in. c. de
mulcta. in v. suis puētibus. j. de pb. z. pñualiqd i. c. rep
hēnsibilis. s. eo. C. No ex ter. ibi pdenatis q ad expensas rōe
ptumacie in ca appellationis pmissa pdenat iudex ad que
de qb expens in. c. sepe in. c. ex rōe ad fi. materie. s. eodē.
C. Glo. in vbo appellationi sue in fi. hētis ex glo. q sola sta
tutio termini opat vt i ca appellationis videat ad curia de
uoluta tractada ibi. Et p hac opi. fac ter. nñ ibi finitū z. c.
nec h apparet aliqd q iudex vel et appellat detulerit ap
pellationi io no e diuinandū z. hac opi. t. gl. in. c. venies. s.
de renu. C. In pñu tñ ex vitas p ter. in. c. oblate. z. in. c. ex
insinuatioe. s. e. vbi statuere terminuz no opat deuolutio
ne cae ad curia q ad finē vtrā veniat ibi tractada z. i pñi
um t. Jo. an. z. post euz coiter scrib. Vt igit pcipe possitis
qn ca appellationis tractada sit i curia dicite q qdaz lū cae
q d n sui sūt tractade i curia ex q i eis appellat. puta cae
bñficiales. c. i. vt circa. c. cupientes de elec. li. vi. hñ in cle. caz
de elec. Et in istis reglr ca p appellatione est sp ptractada
in curia z. noua e forma appellationis interponenda z. pro
sequenda de qua forma i. d. c. vt circa. z. d. c. i. quedā sunt
cae q h no hnt ex nā sua vt in curia tractari debeāt eaz ap
pellationes. z. tuc aut appellat a snia iterlocutoria aut diffi
nitua. si ab iterlocutoria z. tuc si oia illa pcurrit. qz appel
lans pfixit terminū appellationi psequēde iudex a q z ps
appellatione approbauerit. puta qz iudex dñt libellos
dimissorios vñ reuerētales ps appellata pñsnt appella
tioi. z. tuc pcludūt oēs h z. Spe. e. ti. s. qliter v. porro appel
latione ee ad curia deuoluta. z. ibi tractadaz p textum i. c.
in pposita. s. i. a pñio. j. e. Si nulluz istoz intuenit z. tuc ca
sus et est clarus. qz cu no adst assignatio termini nec dela
tio iudicis nec approbatio partis non debet appellatio in
curia tractari s. solu deuoluta erit vt possit ipetrari i curia
iudex ad que q i ptib cogscat no at i curia cognoscat ter.
est i. c. interposita. s. i. z. i ter. nro a pñio. Si vñ alter tm isto
rū iteruēit z. tuc aut iteruēit tm pñio finitū z. isto cau no
e ca tractada i curia. s. solu ipetrabit pmissio ad ptes. vt
dixi reprobadō gl. aut iteruēit finitū pñio cu approbati
one iudicis a q no tn iteruēit approbatio pñis appellate
vñ e iteruēit termini pñio cu approbatoe appellati no
tn iteruēit approbatio iudicis a q z tuc ca e i curia tracta
da s. Panoz. h z. facit ter. i. d. c. interposita. s. i. pōderado
ibi negatiua a pñio sensu iuxta ea q hñtur in. l. is qui ducē
ta. s. vtz. ff. de reb. dub. aut iteruēit approbatio iudicis si
ne finitū pñioe vñ pñis appellate z. tuc vñ innuere ter. in

De Appellationibus

d. ſ. i. in. c. interpoſita q̄ cā ſit tractāda i curia a p̄rio ſenſu. Si vero loquimur in diffinitiuā eadē ſ. h̄nda diffictio vno excepto q̄ delatio iudicis a quo nihil operat̄ quo ad diffinitiuā p̄ appellatōē ab ip̄a diffinitiuā. nā ſtatim in terpoſita appellatōe a diffinitiuā iuitis dētibz iudicis a quo appellatō et iurisdictionē ſuſpēdit. c. n̄ ſolū p̄mo re ſpōio. c. n. li. vi. iō e° delatio nō ē in p̄ſideratōē faciūt q̄ h̄nt i. c. cū appel. c. n. li. vi. ¶ Hēns ſc̄do ex gl. vñū effectū quē op̄aſt termini p̄ſcrio q̄ facit cā appellatōis v̄it i curia tractāda. S̄z vt dixi gl. cōiter nō tenet ḡ effect° n̄ bōus. Tres tñ nō. effect° assignat h̄ Panoz. q̄s op̄aſt termini p̄ſcrio ab ip̄o appellatē ſcā. p̄m° ē q̄ purgat ſuſpicionē q̄ potera reſultare p̄ appellatē q̄ cā differēti iudiciū appellaret iuxta ea que habent in. c. cum ſit. ſ. c. fo. q̄ aduerſario non p̄t pueniri iſte termin° in ipetratōē. c. oblate. ſ. e. terti° eſt que ſentit gl. q̄ op̄aſt q̄ ad p̄tes viz p̄ptorij. c. ſepe ⁊ ibi vñū dñm°. ſ. c. Et iō ex p̄dictis h̄tis elicere q̄ debeat eē forma p̄ptorij ſiue mādati qd̄ oaf qñ appellatū ē ad curiā. nā il lis cāib° in qb° cā appellatōis v̄it in curia tractāda non ſufficit oaf mādātū ad ipetrādū ⁊ p̄diciē. ſz d̄z appoi ⁊ p̄ ſequēti. imo appellatō petētē vbi ē ab iterlocutoria appellatū ad curiā ita q̄ cā v̄it in curia tractāda tenet appellās vñ v̄ire vñ oaf mādātū ad p̄ſequēdū ēt negotiū p̄ncipale c. i. ſ. p° h̄. c. li. vj. ⁊ ſup negotio p̄ncipali vel v̄ire vñ mitte re cū inſtructiōē. d. ſ. p° h̄. ita Imo. ⁊ Bal. h̄ vbi aut cā nō ē i curia tractāda tūc ſufficit mittere p̄cur. ad ipetrādū ⁊ p̄diciē. d. c. inpoſita. ſ. i. c. tñ vñ cāus i q̄ appellatio l̄z de nā ſui ⁊ ex ip̄a i poſitiōē vñ aliq̄ p̄miſſor nō veniūt tractāda in curia tñ ex accidēt i ibi tractāda eēt puta appellās in d̄u rauerit q̄ h̄z ſuſpectos iudices in p̄tib° pp̄ horreſcēnā ad uerſarij q̄ pp̄ petit vt cā in curia tractet iſto cāu tractabif cā in curia q̄ nō p̄t p̄ſeq iuſticie p̄plemētū. ita h̄. d. Ant. ⁊ in. c. veniēs in pe. col. d̄. rēnūc. ⁊ h̄ Panoz. ita rota d̄c. ſua q̄ ſcip. itē ſi petereſ ⁊ ſic nōte extēſionē ad. c. ſtatutū. ſ. i. de reſcrip. li. vi. ¶ S̄z q̄ d̄cū ē in tex. q̄ ſi p̄curatorē cū mīus legitimo mādato miſerit appellās q̄ reputabif p̄tūmax ⁊ p̄dēnabif in expēſis ponē q̄ appellat° in curia p̄ſeqat ap pellatōē n̄ obſtātē abſētia aduerſarij put p̄t vt vidius i c. p̄ tuas. ſ. c. nūqd illo cāu p̄dēnabif in expēſis appellās ⁊ gl. in. c. i. in xbo deſecerit de ele. li. vi. vñ peludere q̄ ſic. In p̄ziū t̄z Jo. an. ibi in nouella ſeip̄s d̄clarās ⁊ ter. t̄z ip̄a noz. q̄ ex q̄ nō obſtātē abſētia appellātis vñ mīus legitimo mādato p̄ſeqat appellatōē nō h̄z qd̄ p̄querat de p̄tūmax aduerſarij ⁊ iō nō dēbit ea p̄tūmax mulctari i expēſis bñ fateſ q̄ in fine cāe veniet p̄dēnādū ſtanq̄z temere ap pellās ſz n̄ vigore p̄tūmaxie ⁊ ſic h̄ēs limitationē ad eā q̄ h̄nt in. c. ij. de dolo ⁊ p̄tū. li. vj. in. l. ſancim°. C. de iud. i. c. q̄ relā. ſ. de p̄cu. d̄ū peludiſ ibi q̄ p̄ ſingula p̄tūmaxia q̄s ē p̄dēnandis in expēſis. S̄z nūqd p̄ſtitutus p̄curator ad ipetrādū dicat p̄curator iudicialis an eñ iudicialis ⁊ dic q̄ d̄i eñ iudicialis ſz Im. h̄ ⁊ Jo. an. p̄ ea q̄ h̄nt in. c. ex p̄te decani. ſ. de reſcri. ¶ S̄z nūqd h̄ p̄curator ad ipetrādū ſi i curia opponat q̄ cā b̄z ibi tractari ⁊ ſi ſi b̄z legitimū mādātū vt hoc tex. poterit ſup illo articulo an cā ſit tractāda in curia vel ne p̄parere. Et dic̄ Spe. i t̄ de p̄cu. ſ. vt āt̄vñ. ſz p̄oe. ⁊ Imol. ⁊ Panoz. h̄ q̄ ſic p̄ ea q̄ h̄nt in. c. cū oliz el i. ſ. de of. dele. ¶ S̄z p̄oe q̄ p̄curator eſt dat° ad ipetrādū ⁊ p̄ſequendū ⁊ nō p̄ſeqt nūqd ſit p̄ſidiciū dñō ⁊ dic ſz Imo. q̄ ſic q̄ ē qd̄ ei i p̄utēſ q̄re negligētēz p̄curatorē eligit. c. i. ſ. vt lit. nō p̄te. faciūt notata p̄ Bar. in. l. i. ſ. ſi p̄curator. ff. ſigs iuſdi. nō ob. h̄z in. l. cū mādato. ff. de mīo. Et ſic h̄tis iſſerre q̄ l̄z ep̄ſſe renūciādo p̄cur. nō poſſit p̄iu dicare dñō in cā appellatōis p̄tūvoluit Bal. in. l. ſi. ſ. ſi. C. de tēp. ap. tñ tacite negligēti. pōt p̄iudicare dñō ēt q̄ ad de ſerſionē appellatōis ⁊ ita t̄z Ang. ⁊ Imo. in bis termis in. l. ab executorē ad ſi. ff. e. ⁊ faciūt q̄ vidius in. c. ex rōne ſ. e. que nōt Bal. i. c. ex p̄te circa ſi. ſ. de reſcrip. ¶ S̄z nun qd̄ p̄cur. ad audiēti. ſi n̄ p̄tū poterit appellat⁹ ⁊ dic̄ h̄ Bal q̄ nō allegat Archi. ij. q. vj. c. nō ſolēt. ¶ S̄z nūqd dat° p̄cur. ad lit. p̄te. poterit appellare ⁊ dic̄ h̄c Bal. q̄ ſic p̄ter. quez dic̄ ſingularē ad h̄ in. l. q̄ p̄cur. dat. ff. de p̄cu. d̄ū vult q̄ da

tus pcur. ad lit. pte. pōt et alia iudicialia facere § 2 ap-
pellare sicut pcur. dat. ad iudiciū. l. iunius. C. de pcur. c. nō iu-
ste. §. de pcur. ¶ Si nūq. negotioꝝ gestor poterit appel-
lare ⁊ dicite q. nō valetur appellatio nisi dñs itra ipa ad ap-
pelladū ratū huerit. l. liberto. §. ff. de nego. ge. iuncta. l.
bonoꝝ. ff. rem ra. ba. ita Bal. hic. ⁊ est glos. in. c. vt circa an
v. adherentes de electio. lib. vi.

Quoadbeat snta tertio nly appellari. b. d. 2. concordat. l. vnica. C. ne lic. tertio p uoc. ¶ Diuidit in tres ptes. In pria pōit ipe trationē sup cā tertie appellatiōis. In scda ibi cunqz. R. pōit iterlocutoria dictā i petrationē annullantē In tertia ibi nos pdicto pōit mādatus pape ipaz iterlocu toriaz pfirmas z exequēs. ¶ Nō pmo ibi p tutorē q pu pillus nō pte ē in iudicio sine auctoritate tutoris. facit. l. cla rū. C. de auc. pstan. z qd hz in. c. fi. de iudi. in. vj. z aliqd in c. ex pte. M. j. e. ¶ Nō ex tex. ibi corā iudice tuscanen. q qd docā vñ inter meros laicos z agitat corā tudice secula ri in terris sbiectis pape appellat ad papā facit. c. si duo bus. s. e. ¶ Nō ex tex. ibi q bis iucta decis. q ab eadē snta nō est pmissuz tertio appellare z iō latis trib⁹ snijs pfor mib⁹ executio venit fienda absqz alia exceptione cle. i. de sen. z re iudi. ¶ Nō ē ex tex. ibi iterlocut^r fuit q qñ pñu ciat sup articulo iuris illa snta dñ interlocutoria. ita h Bal. naz. pnunciare q nō est licituz tertio puocare est sup articu lo iuris z tūc h appellat iterlocutoria snta. ¶ Nō ex tex. ibi nō potuisse diure hz eundē Bal. q l3 p sniaz q pnūciat ur non posse appellari finis iponit cācl. vnica. C. ne lic. tertio puoc. tñ illa snta q tertio puocari nō pte: ēt inflocuto ria nō diffinitua faciūt q hñtur in cle. fi. de ap. z dic q ē in terlocutoria mixta naturā hñs. s. effectū diffinitue vt vo luit rota decis. sua. lxxxviij. q incipit itē si a pnunciatione si cut in simili de snta q pnūciat appellatiōē dñertā z ro ta decis. cccx. q incipit itē si a diffinitua. z Bal. in. l. ij. C. de epa. aud. z in. l. si pñes dñertā. C. quō z qñ iudex. ¶ Nō ex tex. ibi. P. z ei⁹ college. iūcio tex. s. ibi obtinuit delegari q l3 delegatiōis aplice p decre. statutū in pn. de rescrip. in vi. debeant fieri solū in dignitate pstitutus vel canonicis ec clesie cathedralis tñ qñ cā vñ inter meros laycos subdi tos eccle si papa delegat cāz nō regrit eaz qñtatē psonaz qb⁹ fiat delegatiō q regrit i. d. c. statutū. Et iō laicos tales cās papa delegat vt h q an hodie pcedat vñ dubiū. nam Spec. iti. de deci. s. i. vñ. qd si delegat^r z Inno. in. d. c. sta tutū: q oli incipiebat pñt. tenent hodie hāc decre. esse cor rectaz pillā decre. statutū. Sic ēt in fili oliz nō regrebat q essent in dignitate iudices delegati a papa. c. cū oli ibi. S. monacho altobacie el. ij. j. de pul. hz in cle. z si pncipalis j. de rescrip. Et tñ hodie repit correctuz. d. decre. statutū z cuz decre. illa gñaliter nō apiens magis de caus⁹ clericor⁹ qz laicoz iō gñaliter dñ intelligi. c. qz circa. j. de priui. z fa cit rō de q per gl. in. d. c. statutūz in prin. in. vñ. canonicis naz ppterea delegatiō pape nō fit nisi cōstitutis in digni tate vel canonicis ecclesie cathedralis qz vñ in dignuz q p sone inferioris status psonaz pape reppent que quidem rō ita hz locuz in delegatiōe facta inter meros laicos sicut etiā in delegatiōe facta inter clericos. ¶ In priuz facit qz iuriuz correctio ē euitanda. c. cuz expediat de elec. lib. vi. Sz tex. noster pmittit delegari cām laicoz meris laicis ēt quando delegatiō fit a papa ergo non dicemus hanc de cre. correctaz p decre. statutūz. nec obstat simile de. c. cum olim. qd hodie corrigif quia diuersa est ratio. nā qñ dele gatio fit inter clericos. qz clericis tractare nō pñt cās agen do quas ēt iudicando tractare non possunt. c. sniam san guinis z ibi habetur. j. ne clerici vel mona. iō papa d ne cessitate puidit z iusta fuit pmissio q tales cāe nō delegent nisi clericis in dignitate cōstitutis vel canonicis ecclesie ca thedralis qz cū iter clericos nō possit litigari de cā sangui nis iō in ea gñalitate qz causē clericor⁹ cōmittunt clericis i dignitate ēt nō venit aliquod absurdū vt de causa crimina li clericis hēant cognoscere qz cū illa gñalitas loquat^r iñ d clericis litigātib⁹ z iter eos nō possit ēē iudiciū sanguinis

ergo nec i commissioe veniet tale iudiciu et sic generalitas il
la no trahet ad absurdu. ¶ Si si itelligemus decre. statu
tu. log et in laicis iter se litigantibus posset seq absurdu qz
iter laicos pot bñ ee litigiu sanguis. et sic i gñalitate illa vi
dere papa mādare absurdū dūvult qz fiat delegatio cleri
eisi dignitate pstitutis gñaliter et alr nō valeat qz vā mā
dare vt et de iudicio sangis fieret delegatio clerico qd nō
ē diceñ. posset. n. ēē qz laici iudiciu sanguis inuicē bērent.
nō obstat qz dī d gñalitate. c. statutu qz gñalitas illa restri
git ad idoneitatem. l. i. C. d. sac. fā. ec. l. vt gradati. §. f. ff. d.
mune. et hono. iō itelligit tñ de illis d qd xīsimilr pō lo
qui. l. de cāis clericor p supdicta et qz ihonestū ē vt clerici
negocia laicor tractēt sine iudicia. c. te qd. xi. q. i. et faciunt
nōta p. d. Anto. i. c. ij. s. de iud. et hāc opi. firmat h. d. Ant.
et Panor. Jo. an. dic. fuāduz qz curia suat nec in iure fir
mat pedes. Imo. sedere distinctiois pcorat opi. aut log
mur de cāis laicor tpalib et tūc delegatio ē fiat laicis vt
hoc tex. aut loqmur d cāis laicor s3 spūalib. puta i vincu
lo mīmonij et tūc fiat delegatio clericis iuxta formā. c. sta
tutu. et pcedat opi. Imo. et ita si cā ēē mixta iter vñū lai
cū et aliū clericū qz isto cāu magis dignū trahit ad se mīus
dignū et sic cā iudicabit potū vt spūalis qz vt laica iuxta
gl. i. c. vnico circa fi. de iure patro. li. vi. c. qd i dubijs. j. de
psecra. ec. vel alta. ¶ Glo. i. vbo iter i fi. hētis nō. gl. fm
Bal. et alios qz ista dictio. iter qñqz bis iportat. qñqz plu
ries s3 subiectā materiā. Et faciūt qz habent i. l. fideicom.
§. f. qz. x. ff. de leg. iij. i. l. veluti. ff. d. edē. i. l. p salutē et ibi p
Bal. ff. de iureiu. Et iō isert hic Bal. qz si icōpromisso dica
tur qz arbitet possit progare terminū semel et iter qz illo
cāu nō poterit progare nisi bis nec poterit i mēfuz exten
dere. progationē termini. Imo si dicere qz posset progare
totiēs quotiēs voluerit illo cāu l3 facultas progādisit i eū
remissa et hēat latas habenas iuxta nōta p Bald. i. c. i. in
pzi. in ti. q tpe mil. tñ nō poterit vltra tres mēses terminū
progare vt voluit Bal. in. l. i. c. vt in posleg. S3 meli lo
quit Bal. in. c. fi. s. de pñe. dicēs qz illo cāu non poterit po
rogare nisi vsqz ad qñtate pmi termini i ppromisso assi
gnati et facit tex. in. c. ij. v. q. ij. facit qd nōt Jo. an. et post eū
Imo. in. c. nōnulli. s. de rescrip. ¶ Glo. i. vbo tertio appel
lare in fi. hēs pmo ex glo. qñter itelligat qd dici solet nō
licere tertio puocare qz itelligit ab eodē grauamie et ab
eadē pte s3 a diuersis grauamimb quotiēs grauaf totiēs
qs puocare poterit. ij. q. vj. c. quotiēs. et vidius in. c. dire
cte. s. e. itē diuerse ptes poterūt plus qz bis appellat qz ac
tor bis appellabit et re bis. et sic pñsideratis fil oib pñb
qñtur erūt appellatiōes ab eodē grauamie et nō vltra. tñ
si actor bis appellabit et re postea appellet l3 actor volēs
tertio puocare nō fuisse audir ex seipo tñ bñficio rei ap
pellatis poterit ipe aduersus hāc tertiā sniaz a q reus ap
pellauit si i aliq fuit grauaf iñstere ad retractationē ei
et sic indirecte obtinebit qz tertio ipugnabit sniaz. ita Bal.
et Imo. h faciūt qz vidim in. d. c. directe. et q bñtur in. c. ex
pte. S3 s. de rescrip. et dixi in. c. ex rōe in fili qñ ab appella
te deserta ē appllo. s. e. et h p p e q tate. l. petēde. C. d. tēp. in
iteg. rest. pe. ¶ Sic g fa cite regulā s3 gl. et tex. h qz nō licet
tertio puocar ab eodē grauamie et eadē pte. cōcordat tex.
in. d. c. f. qz i quacūqz. ij. q. vj. et in. l. vnica. C. ne lic. tertio
puo. ¶ Fallit pño qñ bñficio aduersarij a tertiā snia ap
pellatis actor q bis appellauerat p indirectū admittit vt
pñe dixi. ¶ Scdo fallit pte nō opponēte qz bis fuerit puo
catū. nā isto cāu si tertio puocauit et ps nō opponat vale
bit appello et sic nō ē ipo iure nulla tertiā appello. s3 demū
pte opponēte. ita Bal. hic q dixit hūc tex. ad hoc ē singu
larē q nullibi hoc inuit nisi ibi interlocuti ēēt et ibi ēt ma
le hoc sentit faciūt nō. p. d. Ant. et Bal. i. c. sup lris. s. de re
scrip. ¶ In pñū ē gl. in cle. si appellatiōes. e. t. l3 Imo.
ibi in. vi. col. t3 primā opi. ¶ Tertio fallit qñ pñceps ex
certa sciētia pmitteret cām appellatiōis et hoc appareret
nā isto cāu valeret pmissio ita Bal. et Imo. hic. Et faciūt
q bñtur in cle. et si pñcipalis de rescrip. in. c. pastoralis. §.
pterea. s. de of. dele. in. c. ex multiplici. j. de deci. in. c. ad h

et in. c. cū ordiez. s. de rescrip. Et hoc cāu trāsbīt in puile
giū nō aut erit rescriptū vt volūt doc. maxie. d. Ant. in. c. i.
in intellectu illi tex. s. de rescrip. ¶ Quarto fallit qñ i viaz
puilegi pñceps vel gñaliter vel spāliter alicui hoc pmit
teret qz cū illd sit de iure positio qz nō liceat tertio puoca
re pñceps hoc pñ tollere p ea q nōt Innoc. i. c. q i eccliaz
s. de pñti. hī i. l. h. C. si pñ ius vel vtil. pu. faciūt nōta p Bal.
in. d. l. vnica. C. ne lic. tertio puo. Et ita t3 h Imo. subijci
ens h pcedere in puilegio. s3 in rescripto ad lites in dubio
nisi appeat ex certa sciā tale rescriptū erit surrepticiū et nō
valebit ex q pñmittit tertio cāz appllonis et fac rō qz in ipe
tratiōe rescripti in cā appellatiōis d appellatiōe ē habē
da mētio. als fscriptū erit surrepticiū. c. ex pte. S. et ibi nō.
s. de rescrip. vidim in. c. bōe in. c. oblate. s. e. in. c. bōe. vbi
hī. j. de pñfima. vti. ¶ Quito fallit qñ in rescripto ēēt cla
nō obstate qz bis sit puocatū. nā tūc talis cla nō obstate h3
vi puilegi et cle ex certa sciētia. ita Bal. in. l. h. i. l. col. C. s3
tētiā rescin. nō pos. ¶ Sexto fallit qñ vna vocis platiōe
ter vel qñter vel milies appellat. puta dicēdo appello mili
es a snia via. nā iudicat tñ p vna tex. ē in. c. lothari. xxi.
q. ij. et ērvult gl. h i fi. ¶ Septio fallit qñ pñ i fscripto dñf
set puilegiū vt posset libere appellare. nā tūc vt puilegiū
aliqd opet itelligit libere possit appellare. i. vt ēt tertio
appellare possit. d. Ant. in. c. i. in. i. c. car. de rescrip. qd dñm ē
nōbile si ē ver. ¶ Octauo fallit qñ vno ptextu scripture
appellatiōis pluries appellat. puta dicēdo appello appel
lo appello. nā illo cāu p vna cēsēnt. iuxta gl. in fili in. l. iij.
ff. de pigno. ac. faciūt nōta in le. ij. e. ti. et voluit h Panor.
voluit Imo. post. d. Ant. in. c. dilecto ad fi. s. e. faciūt nōta
p Bar. in. l. cū pcur. §. i. et ibi Imo. ff. d. op. no. nūc. ¶ De
nullitate tñ vltra qz tertio poterit oppōita Spec. in. ti. de
excep. §. nisi. vñ. itelliget et iō cautū ē dicere sniaz nullā.
¶ S3 qz videtis glo. h velle qz vna voce pluries pñ appel
lari reuocat h in dubiū Panor. nūqd appellari poterit et
aliqd opet ipa geminatio ēt si sup appellatiōe nō sit appella
tū et articulu late. pñq. d. Ant. et Imo. post. Imo. i. c. di
lecto ad fi. s. e. pñt Abbas antiquus et Jo. an. in. c. bōe. s.
e. Card. in cle. i. §. siml. de sen. et re iud. Semi. post gl. in
fili cui de of. dele. li. vi. pñt Bar. in. l. cū pcur. §. i. et ibi An
ge. et Imo. ff. de op. no. nū. Imo. i. l. i. §. libelli. ff. e. ti. Bar.
in. l. appellatiōe vbi nōbñt et in. l. si libellos. et ibi Ang. et
Salic. C. e. pñt Bal. in. c. i. §. sancim in. i. c. i. col. in ti. quo
tēp. mil. i. vñ. seu. Bal. i. addi. ad Spe. e. ti. v. col. s. i. addi.
q incipit s3 pñe qz qz et pñm. s. in omēto rubric. Archi.
in. §. bñduū v. aduersus. ij. q. vi. et sūt tres opi. ¶ Pñia fu
it opi. Imo. in. d. c. dilecto. quā seq Jo. an. post Ab. in. d.
c. bōe qz si appellauit a grauamine puta pma die late snie
qz postea intra. x. dies a tpe late snie potero geminare ap
pellatiōe et iter appellare ab eodē grauamine et qz plus
est poterit vtrāqz pñq. Et h opi. l3 cū aliqñ distinctiōe ma
gis placz Bal. in. d. l. appellatiōe. ¶ Scda fuit opi. Bar. i
d. l. cū pcur. §. i. quā ēt tenuit Ang. in. d. l. f. qz libellos. et ita
Lud. de ro. rñdens ad pñia in pñ. xli. incip. in dei et in p
fenti pñtatiōe q tenuit qz pñsupposita validitate pñe ap
pellatiōis si geminauero appellatiōe intra tpa. x. diez nī
bil valebit scda qz nō h3 qd opet. nō. n. pñt dici qz sniaz in
fringat qz p pñm ē rupta. l. furti in pñ. ff. qz nōt in. l. ij. ff.
de peis. li. s. h. ff. ad turp. nō ēt deuoluit qz p pñm iā ē de
uoluta et fac qd in simili dñ in. l. si vñ. §. pact. ne peteret
vbi in simili de pacto de nō petēdo in glosa magna. ff. de
pac. ¶ S3 Bal. in. d. l. appellatiōe et in. d. §. sancimus di
xit qz Bar. vehemēter errauit. nā ē certus effectus quem
potest opari ipsa secūda appellatiō. s. quo ad tps pñque
de appellatiōis qz incipit currere a tpe interpositi appel
latiōis cle. sicut eo. ti. ideo pone primā appellatiōem pri
ma die late snie interpositā secūda. x. die interpositā iste
p scda appellatiōe lucrabit. viii. dies saltē. qz pñcessus
appellatiōis poterit durare. ix. diebus plus durasset p
cessus pñe appellatiōis. pñtea fallit Bar. quia appella
tiō nō extinguit pñciatū s3 suspēdit. c. veniētes. s. d. in
reiu. de quo dixi in rubrica. S3 semel suspēsus poterit

De Appellationibus

iterū suspendi. c. ita quod daz. j. de iude. ergo h. finit sit su
spensa p. primā appellationē nūbil obstat quo minus su
spendat et p. secundā. Tertia fuit opi. Ange. in. d. l. cum
pcur. s. i. r. d. Ant. in. d. c. dilecto qui dicunt q. per secundā
appellationē v. renūciatū p. re sicut in simili p. secundū p.
curatorū reuocat primū. l. si q. pcuratorio. s. si. ff. de pcur.
ra. c. si quēquā d. pcur. l. i. vi. p. scd. testamētū reuocat pri
mū. l. cū i. scd. l. posthu. s. i. ff. de iust. rup. testa. s. posteri
ore insti. qui. mo. test. i. ff. Et claz. ē q. appellationi iterposi
te pōt libellū suū emēdādo vel mutādo renūciare itra tpa
l. si q. libellos. C. e. faciūt q. videbim. l. c. iterposita. s. ille
demq. j. e. h. Bar. i. d. l. cū pcur. s. i. quē seq. Ange. i. l. si
quis libello. C. e. r. Bal. i. addi. ad Spec. e. ti. x. ff. h. pone
Facite regulā q. scda appellation nūbil opat sed stamus
p. re t. iō gemiatio ē supuacua. Fallit primo q. fuisse
appellatū mīus solēnter in p. re appellationē q. scda ap
pellatio illo cāu v. z. p. dest. gemiare. Intelligim. n. d. ap
pellatioē valida cū de appellationē loqmur. l. si iur. in p. re.
ff. de leg. iij. ita Bar. i. d. l. cū pcur. s. i. Scdō fallit si ap
pellatū ē p. re viua voce t. postea gemiat appellationē q. in
scriptis appellat. nā isto cāu gemiatio h. p. vna appella
tioē. t. iō v. z. sic in simili in testō. ita Bar. vbi. s. t. d. Anto.
in. c. dilecto ad fi. s. e. q. intelligit hoc v. z. nisi ex p. iecturis
aliud appeat. puta ex diuersitate dici anotate i appellatione
nā tūc appet q. noluit eē v. nū tū actū bis iteratū s. vo
luit duos eē diuersos act. Tercio fallit q. eēt appella
tū p. mo viua voce cū p. testatioē de appellādo in scriptis.
nā illo cāu vt actus plene interptet in fauorez appellationis
interpretamur hāc appellationē fuisse p. ditionale. l. appella
tio viua voce si in scriptis nō appellauero. t. iō scda appel
latio tāquā purificata p. ditionē valebit t. resoluet p. ma. ita
Imo. nōb. in. l. i. s. libelli. ff. e. in. l. cū pcur. s. i. ff. de op.
no. nūc. Et iō cautela ē q. p. re appellatione interptet q. si
at p. testatio d. appellādo scdō loco. t. illa p. testatio fac. p. re
mā appellatione p. ditionale vt appello. l. si scdō nō appella
ro t. ē vtile pp. lapsū fatium vt. s. delarui ex mēte Bal.
Quarto fallit si applo p. re fuit iterposita ab interlo
cutoria. fa. āt a diffinitia. ita tū q. i appellationē a diffinitia
deducat gramē interlocutorie a q. fuerat appellatū. puta
s. j. m. z. c. h. e. ti. li. vi. Ito cāu t. fa. applo t. p. re valebūt t.
tū idē grauamē in vtraq. deductū ē. ita Ang. in. d. l. si q. li
bellos. t. Bal. in. l. generalr. s. i. C. de re. cre. t. iureiū. faciūt
nōta p. Imo. in. d. c. dilecto. Quito fallit quotiescūq.
ex diuersa cā sed sup. eodē grauamē vtraq. applo inter
ponit. nā tūc t. p. re appellatione v. z. t. fa. t. ē vtile pp. ea que
hntur i. cle. appellatū. e. ti. ita voluit Bal. i. d. l. appellatione
ne. C. e. t. in. l. i. C. de epa. aud. fac. gl. in. c. si is cui. in. xbo
durate de of. dele. li. vi. t. d. i. habūde in. c. vt debet. s. e. co.
Sexto fallit q. iterponit appellatione ad diuersos iudi
ces. nā p. re interposita ad v. nū iudicē si alia geminet ad
aliū iudicē ab eodē grauamē valebit fa. t. nō p. re. iste
ē cāus s. j. gl. t. ibi cōter. scrib. in. d. l. si q. libellos voluit. d.
Anto. in. c. dilecto. Septio fallit q. p. re appellatione eēt
interposita ab interlocutoria. fa. a diffinitia. nā p. scdaz. n.
absorbet p. re. s. j. pōt v. z. q. p. re sicut i. p. cedēti limitatio
ne q. a diuerso grauamē. ita Bal. in. l. generalr. s. j. iura
mēto. C. de reb. cre. t. iureiū. Ultio fallit q. eēt iterpo
sita appellatione ex p. se ad finē renūciādi p. re. nā tūc pōt t.
valebit scda. d. l. si q. libellos s. j. aliū itellectū. Et voluit. d.
Ant. Imo. t. Panor. i. d. c. dilecto t. h. Panor. Tū h. te
nemēti q. ad hoc vt gemiatio aliqd. opet f. grif q. itra tpa
r. d. i. e. fiat a die finē. ita Bal. i. d. l. appellatione. t. notātoēs
in locis in p. n. q. nōis allegatis. itē aliud requit q. fiat ante
q. iudex dederit libellos dimissorios siue reuerētiales ita
Bal. in. l. eos. s. aplos in. i. col. C. e. nāz post datos aplos
dimissorios vel reuerētiales nō poterit āmo dō geminari
appellatio cū iudex a q. ex toto careat iurisditiōe iō scdē ap
pellatōi deferre nō possit. c. cū appellatōib. t. c. i. e. ti. li. vi.
Seco dixit Bal. si dedisset refutatorios libellos iudex a q.
nāz cū pōt reuocare hos libellos vt h. i. d. c. cū appellati

onib. t. c. si a iudice corā eo poterit geminari appellatio.
Dilecti. De subdito vel delegato epi ad ar
chiep. appellari nō d. s. h. d. s. j. Jo.
an. vel pinguis h. m. Panor. appellatio omisso
medio interposita cāz nō deuoluit si de hoc excipiat. h. d.
Diuidit in duas ptes. In prima q. rela. fa. dat iudices
fa. ibi q. circa. Nota primo tex. ibi gradatiz q. appella
tio ē gradatiz interponēda p. singulos gradus t. ordines
iurisditiōnū d. minore ad maiore t. latius dicā i. gl. Nota
ex tex. ibi officialis archiep. q. iterposita appellatio ad
archiep. vel ep. pōt cognoscere eius officialis. t. d. officia
lis ep. ille q. ē vicarius generalis. vicarius āt in spūalibus.
nec ēt vicarius foraneus nō dicunt p. re officiales. s. de
legati ad vniuersitatē cāz gl. ē nō. in. cle. t. si p. n. c. p. alis in
xbo officialis t. ibi nō. de rescrip. t. ē rō q. re cognoscit vi
cari. d. appellatione interposita ad ep. m. vel archiep. m. q. ap
pellatio videtur interposita ad tribūal sue iurisditiōis t.
vicarius ē idē tribunal cum ep. c. i. j. de consue. libro. vi.
t. eādē h. iurisditiōe p. oia. c. i. de of. vic. li. vi. t. c. i. de of.
ord. li. vi. iō nō mīz si de appellatōib. h. mōi cognoscit fa
ciūt q. hntur in. c. romana. s. i. e. li. vi. t. iō cū capl. sede va
cāte succedat in iurisditiōe ep. c. cū oliz. s. de maio. t. obe.
c. v. nico de maio. t. obe. li. vi. appellatioē iterposita ad ep.
v. q. capl. sede vacāte possit cognoscere t. ita vicari. capl.
t. p. hoc fac. gl. nō. in. cle. i. j. in. xbo ep. de rescrip. q. voluit
q. ēt in exorbitatib. put est illa cle. appellatioē vicari. ep.
p. reat vicari. capl. sede vacāte. t. seq. ibi zab. t. ēt Car.
l. s. d. Anto. t. Imo. dicāt in exorbitatib. nō p. cedere q. ē
odiosū. No. ex tex. ibi exceptioē q. id. q. d. q. appella
tio d. gradatiz iterpōi ad supiores. als. n. v. z. illō ē v. z. p. re
exceptionē opponēte. t. iō si ps nō opponeret exceptionē
vel opposita exceptio ēt t. nō admissa t. a tali n. admissio
ne nō appellaret. appellatio interposita p. saltū t. sic omis
so medio valeret vt hoc tex. q. pōderat appellationē t. ex
ceptionē q. exceptio nō admitteret. No. ex tex. ibi de
negabat formā appellādi q. exceptio opponit q. nō sta
tim ē appellādi ānq. denegat exceptionē admittere s. d. z.
appellare postq. denegauit admittere t. nō p. re q. si p. re
appellaret eēt appellat a futuro grauamē q. d. n. admittit
i. iudicialib. simile tex. h. m. i. c. dilecto. s. e. t. d. i. de h. ar
ticulo i. c. vt debet. t. c. cū cessāte. s. e. No. ex tex. ibi nō te
nere formā. q. l. iter iudex ad quē p. nūciat i. cā appellationis
sup. attētatis q. p. nūciat ea n. tener. t. iō dixit h. Dost. t. p.
eū alij q. iura ē practica petet ex p. se i. libello appellationis
attētata reuocari q. tūc iudex tenebit p. nūciare sup. eis ex
p. se. nō tū s. j. Imo. h. t. alios ē necessariū h. petere q. iter
posita simplr. appellatione l. z. nō petat reuocari attētata i. li
bello tū accessorie iudex i. cā appellationis ea reuocabit. l. cū
ex cā. ff. e. c. significāte. j. e. c. exhibita. s. d. iud. si tū p. ticular
riter i. libello v. nū vel duo attētata petat reuocari t. iudex
p. nūciat vel p. ipo appellatē reuocādo attētata vel s. cū z.
finia ista nō p. iudicabit i. alijs attētatis d. q. b. nō ē h. ita mē
tio. ita Imo. h. t. post eū Imo. fac. l. cū q. r. ff. d. excep. rei
iudi. Et sic ex p. dictis hētis q. attētata duplici via reuo
cāt p. re p. nūciat i. p. lora do offm iudicis sup. retractatio
ne attētatoz vt nō. i. c. nō solū. e. ti. li. vi. vidius i. c. bōe. s. e.
Et nōt Jo. an. i. c. cū teneamur. s. e. fo. accessorie. s. post ap
pellationē iterpositā deducēdo attētata i. p. secutōe appel
lationis t. nōt rota i. decil. c. iij. q. icipit itē q. attētata t. nōt h.
Dost. post Imo. imo possit appellatione iterposita omit
tere p. secutionē ei. t. solū sup. attētatis i. s. f. tere dūmō p. bet
appellatū fecisse diligentia in p. secutione attētatoz. c. sol
licitudinez. s. e. habetis in. c. romana. s. si vero. e. ti. li. vi.
ita hic Imo. Et iō infert ad notabi. q. post eū Imol.
pone lata interlocutoria a qua est appellatū iudex a quo
tulit sententiā diffinitiuā a qua ēt appellat. ps vult p. sequi
solū cām attentati circa executionēz nō p. sequendo appel
lationē p. reaz nec facta mentiōe de appellatione p. re nūqd
poterit t. r. idet q. sic plus voluit q. isto cāu pen. d. tē tpe li
tis sup. retractatioē attētatoz currāt fatalia scdē appellati

onis a diffinitiva interposita qz pcessus sup attetatis i nul-
lo respicit sedaz appellatione i3 tñ primā pp quā dicit re-
tractada eē attetata. tñ i3 Inno. z Imo. nō aperiāt nō cur-
reret tps pze appellationis s3 stabit i pendētū qz si iste ob-
tinebit retractari attetata tñ tps istius pendētie retracta-
tiōis attetatorz subducat de medio tps pze appellationis
nec illud tps cōputabit i fatalibus pze appellationis. sec^o
si succūbat i retractatiōe attetatorz qz tñ tps pēdētie hui^o
pputabit qsi se i pēdierit. ita rota i. d. decis. ciij. z nota dictū
Inno. ad limitationē hui^o cōclusiōis. d. de rota. z faciūt p
hac cōclusiōe q voluit Bal. i. l. p maiores. C. de inof. test.
¶ S3 ope pzeiū ē scire nūqd illa retractatio attetatorz de-
beat fieri an dēmiatā cāz appellationis an vō finē appel-
lationis expectabit. Et facite regulā q pōt z i pzi. z in fi. z
quocūqz tpe fieri dūmō pset appellatū z hoc ē vey q pōt
qsi i hoc pziuegiat^o appellās petere an oia reuocari attē-
tata i qūqz pte appellationis voluerit h petere. gl. ē nō. in
c. nō solū in vbo an oia. e. ti. lib. vi. z voluit rota decis. sua
lvij. q icipit itē q attetata. z decis. clxxxv. q icipit itē si ps.
¶ Fallit pziō nisi appellās eodē libello cumulet cām ap-
pellationis z attetatorz z patiat lit. ptestari sup vtroqz. nāz
i3 attetata habeāt pziuegiū expediti pcessus vt voluit gl.
nō. in de. ij. vt lit. pē. tñ hui^o pziuegio ps pōt renūciare sic
dicius in de. sepe i gl. i vbo ptiibus de vbo signi. tacite at
vz hui^o pziuegio renūciare ex q ordiate icipit pcedere dā
do libellū pziuegiū sup attetatis z litē ptestādo. iō oppo-
tūisset eū fuisse cautū vt in lit. cōtestatio. peteret an oia re-
uocari attetata z sic nō renūciaret tacite pziuegio attetati.
ita Spec. e. ti. s. pe. vñ. s3 pone. Et ita Archi. in. d. c. nō so-
lū z legi ibi Semi. cu3 grano salis. l. nisi in libello ps hoc
expresisset q an oia attetata reuocent. nā tñ lit. cōte. non
pziuegiat pziuegio attetati. De. de ancha. tñ in. d. c. nō so-
lū z ibi Jo. an. z rota in locis pxiuegiatis tenēt in di-
stincte pziū q lit. cōte. nō v3 ps excludit a pziuegio attetati
si qūcūqz voluerit in oī pte litis possit eo vti. z facit p
eis gl. in. d. de. sepe in vbo ptiibus. ¶ Secūdo fallit post
clausiōem in cā appellationis ante latam sententiā in
ipsa causa appellationis. nā intra illud tps clausiōis
in cā z finē ferēde vsqz adeo clausiōis ē os pti vt nulla exce-
ptio qz tuncūqz pziuegiata admittat. c. pastoralis. z ibi
Bald. in simili ad fi. s. de cā pos. z pzi. faciūt notata per
Bal. in. l. qzuis adulterij. C. de adul. ¶ Tertio fallit qn eī
set retractatio talis que honeste pluries iterari non posset
puta pen. ap. interposita in cā funeraria funus ipm ē extra
sepulturā extractū in viā attetati petit ecclesia sibi restitui
funus qd iā alibi erat sepultū isto casu ne in cāz appella-
tiōis iā interposita si appellās succūberet esset necesse fun^o
istud de loco ad locū toties trāsmutare i viā attetati nō re-
stitueret funus nisi finita appellatione. ita Semi. in. d. c. nō so-
lū faciūt q habent in. c. cū liberum. j. de sepul. ¶ Quarto
fallit qn peteret retractatio attetatorū que pēderet proz-
sus ex retractatiōe diffinitive. nā tñ nō h3 locū retractatio
attetati nisi diffinitiva retractata. l. cirographis. s. si. ff. de
admi. tuto. ita Bal. in. l. appellatione. C. eo. ¶ Vlo. in vbo
post huiusmodi appellationē in fi. habes ex glo. regulā qd
regulariter de iure canonico sicut de iure civili gradatim
est appellādū qd sentit gl. dū in hac cōclusiōe intermiscet
allegatiōes legū z si gradatim nō fuerit appellatū nō valz
appellatio. ¶ Fallit pziō si exceptio nō fuerit opposita q
gradatim nō est appellatū. nā tñ pcedet appellatio om-
missio medio pte nō excipiente. ita gl. hic p ter. in. c. referen-
te. j. de prebē. z iura in ea allegata. Et dicit Lald. i. rubri-
ca de appel. pzi. i. q solo p sensu pziū pōt appellari omnis-
sis medijs. z ita si pcurator tacet z nō opponit exceptionē
pcedit appellatio ommissis medijs. Lald. i. d. pzi. i. z cōi-
ter tenet qd qd dicat Archi. in. c. si delegatus de off. dele.
li. vi. z voluit rota decis. sua. cclxxxvij. que incipit itē tres
z dicit hoc suādū in practica i3 i pziū faciat. c. i. pzi. de fo.
ppe. li. vi. vbi ē si eēt ex pziogatiōe vel cōsensu pziū appel-
latiōi renūciatū nō pōt archiepōs iter subditos suffraganei

cognoscere. S3 ille tex. nō loqz i cā appellationis s3 i negocio
pziuegiat. q nō pōt i negocio pziuegiat cognoscer omnis-
so appellationis articulo d appellatione ipa ibi nihil dī iō sta-
bimus decis. iōi gl. Adducit et Imo. p gl. q habetur i. c. si
gnificasti. s. de fo. ppe. vbi clericus nō pōt progare iurisdi-
ctionē i aliū iudicē sine p sensu sui epi. S3 nō loquūt i nego-
cio appellationis. In pziū ē adducit Panoz. l. i. s. pe. ff. eo.
vbi dī q si p errorē fuerit appellatum ad maiorem magi-
stratū qz debuerit appellari z sic omisso medio q illo cāz
appellatio valet z dirigif iuris dispōne ad ppetētes iudi-
cē q a pziō si ex certa sciētia fuisset appellatū ommissio me-
dio nō valebit appellatio z sic nō erit necessariū q ps op-
ponat exceptionē. Soluit Panoz. q i3 ibi decidat duo ca-
sus pzius q qn ad maiore appellat p errorē q appella-
tio valet s3 dirigif ad ppetētes. secūdus q qn appellat p
errorē ad maiore magistratū q appellatio nō valet s3 ibi
nihil dī q qn ex certa scia appellat ad aliū quā debuit ap-
pellari z incōuincibiliter in illo tex. nō pōt sumi ar. a pziō.
nā sequeret q vellet ille tex. q si ex certa sciētia appellatū
eēt ad maiore magistratū q valeret appellatio ex quo vult
q qn p errorē appellatū ē ad maiore nō valet qd ē absur-
dū z p ea q notant. s. i. rubri. Vel aliter soluit Panoz. q
ille tex. loquit d iure civil. gl. nra loquit de iure canonico z
dicit d directo p ter. i. l. impatores. ff. e. vbi ē si ex certa sciē-
tia appellet ommissio medio ē ad ipatore nō vult ille tex.
vt sentit Panoz. i hac solutiōe q appellatio nō valeat. im-
mo vult q valeat z cēseat interposita ad ppetētes z sic erit i
ter ius canonicū z civile dīa. s3 nō illa quā voluit Panoz.
s3 q de iure canonico pte excipiente nō v3 appellatio om-
missis medijs vt h de iure at civilī valebit z censebit iter
posita ad cōpetētes nec expectat exceptio pti. erit et alia
dīa qz de iure civilī appellari nō pōt ad sumū pziuegiat. s. i.
peratore ommissio medio. d. l. ipatores. de iure at cano-
nico appellat ad papā ommissio medio. ij. q. vi. c. ad roma-
nā. z gl. h. i. f. z lati^o dicā. j. i. j. fallētia z de rōe diuers. iter
ius civilē z canonicū dīxi. s. i. rubri. tñ vñ singulare tene-
mēti q scholares hnt h pziuegiū vt possint appellare ad i
peratore ommissis medijs. ita Bal. i autē. hita. C. ne fi. p
pa. p illū tex. q spāliter subiicit ipatore scholares z sub cā
pziuegiat. pōit Panoz. i disputatiōe sua q icipit gādulp^o
i. xvi. col. ¶ Secūdo fallit i appellatione p errorē interposita
ad maiore magistratū quā debuisset iterpōi nā tñ appel-
latio valebit z reducef ad ppetētes iudicē tā de iure cano-
nico q civilī. tex. ē i. d. l. i. s. pe. que ita itelligit Panoz. in
i. fo. ad illum tex. ff. e. qd pcedit qn ad maiorem est appel-
latum. sed si appellatum esset ad maiorem sive p errorē
sive ex certa scia appellatio ē ipo iure nulla ē pte nō oppo-
nēte. ita Imo. i. d. s. pe. p illū tex. z ē rō qz peccat i subāli-
bus appellationis quoz istud ē maximū vt appellatio iter
ponat ad maiore vt dēi ē. s. i. rubri. iō ad maiore iterposi-
ta ē nulla. ¶ Tertio fallit sic stāte pziuegiat vt vult h gl. q
i3 h bñ loqz z ē tex. i. c. romana. s. i. e. ti. li. vi. fac bon^o tex.
i. c. si duob^o. s. e. qz pziuegiat pti i dūcet vt ommissis medi-
is appellet z ē pziuegiat. nā i3 pziuegiat nō possit facer vt
ad pziuegiat nō appellet pōt tñ vt ommissis medijs ad pzi-
cipē appellet. ita Bal. i autē. qz actiōes. C. d. fac. s. ec. z fa-
pit hmoi pziuegiat pti pziuegiat qz pziuegiat qz tol-
lit d iure tertij z alij acqrit qd ē pziuegiat pziuegiat qz pziuegiat
tudis iurta ea q nōt Bar. i. l. d. qb. ff. d. leg. q nōt Panoz.
i. c. cū ecclā sutria. s. d. cā pos. z i. c. h. p. Jo. an. z d. Anto. s.
d. pziuegiat. z iō ad hāc pziuegiat i dūcen. reqret titul^o vel sal-
tē cursus tāti tps cui^o in iij mēoria nō extet i pziū q sapit
titulū. c. i. d. pziuegiat. li. vi. gl. ē nō. i. c. nō ē d pziuegiat. li. vi. ¶ Quar-
to fallit i pziuegiat qn ex pziuegiat pcessus ē alicui vt ad
euz possit appellari ommissis medijs. d. c. romana. s. i. z
ibi nō. faciūt que habent in. c. sup quibusdā. s. i. j. de ver.
fig. qz maior ē virtus pziuegiat qz consuetudinis vt ibi p-
batur. ¶ Quinto fallit quādo eps hēret litē euz suo sub-
dito z esset actor subditus vero reus qz tunc eliguntur ar-
bitri qui iudicant de hac cā. c. si clericus. xi. q. i. nō. i. c. pasto

De Appellationibus

ralis i pri. s. de offi. ord. et isti sunt arbitri iuris ex quo iuris
dispone eligunt sicut in simili in. c. ab arbitris de off. dele.
li. vi. in. l. si. C. de iudic. Et id ab eis posset appellari. d. c. ab
arbitris et illo casu appelladū ē ad papā et nō ad alia me-
dia de necessitate gl. ē singularis i. d. c. ab arbitris quā hic
comēdat Jmo. et Panoz. ex q̄ hēs elices q̄ vbiq̄ ab ar-
bitro iuris appellat q̄ tūc nullū aliud ē remediū appellā-
di nisi princeps. Sexto fallit q̄ archiepi. litigaret q̄ sub-
ditū sui suffraganei qui subditus esset reus. nā cū actor de-
beat se qui for. rei. c. cū sit. c. si clericus. s. de foro cōpe. Agi-
tabit ea illa corā epō et iō si appellare voluerit vel subditū
vel archiep̄s a snia ep̄i nō erit appelladū ad mediū et sic
archiepm̄ ne sit iudex in facto pprio q̄ ea que habent i. c.
cū venissent. s. de iudi. in. l. vnica. C. ne q̄s in sua cā iudi. et
iō appellari poterit ad patriarchā ommissio medio et ali-
um quēcūq̄ supiorē quasi mediū sit ipeditū. c. si is cui d̄
offi. dele. li. vi. et c. si a subdelegato. eo. ti. et li. Septimo
fallit q̄ mediū ad quē deberet appellari hēret coeque-
uā iurisdictionē cū illo superiore ad quē est appellatū. pu-
ta aliq̄s rector ecclesie ex p̄scriptione h̄z p̄tates conferēdi
beneficia et clericatus in sua ecclesia et iurisdictionē sup̄ eis
iple tū subiect⁹ est alteri inferiori prelato. puta archiep̄s by-
tero. appellat ab illo rectore ad archiep̄s ommissio medio
id est archiep̄s bytero valebit ne appellatio et concludit hic
Panoz. q̄ sic q̄ illo casu mediū ad quē debebat appellari
archiep̄s byter nō h̄z iurisdictionē sepatā ab epō sed coe-
queuā. q̄ ep̄s in sua dioceſi cōcurrit cū sua iurisdictionē cū
quocūq̄ inferiorē ordinario nisi sit exēptus vt notat gl.
et cōter scrib. in. c. pastoralis in principio et in. c. irrefraga-
bili in principio. s. de offi. ord. iō l̄ sit appellatū ommissio
archiep̄s bytero pprie nō d̄ appellatū ommissio medio q̄
archieps byter et ep̄s eandē iurisdictionē representāt hoc
casu. ita hic Panozmi. et faciūt notat in. d. c. romana. s. i.
Octavo fallit q̄ esset mediū ad quē debebat appellari
a principio recusatū tāquā suspectum. puta recusat⁹
episcopus vt suspectus delegat nō suspecto appellatur a
sententia delegati. de iur. appellandū est ad delegantē re-
gulariter illo casu ad ipsum delegantem nō appellabitur
quia suspectus ē et sic poterit appellari ad archiep̄m om-
missio medio episcopi delegantis vt notat in. c. si is cui de-
offi. dele. li. vi. latus in. c. si quis cōtra clericū. s. de foro cō-
petē. et dixi in. c. cum speciali. s. eo. in principio. Nono
fallit quando mediū ad quod esset appellandū esset ex
cōcatum vel suspensum. d. c. si is cui. et faciūt que habent
in. c. si a subdelegato de offi. dele. lib. vi. Decimo fal-
lit in quocūq̄ legato siue nato vt in. c. i. supra de offi. leg.
siue missio ad certam prouinciam de latere siue non de la-
tere. c. i. de offi. leg. lib. vi. nam ad huiusmodi legatos pōt
appellari ommissio medijs. d. c. i. et habetur in. c. romana
s. i. eo. ti. lib. vi. Undecimo fallit in patriarcha. nam ad
patriarchā potest appellari ommissio medijs. ita Jmo.
et post eum Det. de perussio. et Panoz. in. c. antiqua. j. de
priuile. tamen Jo. an. et d. Anto. ibi tenēt contrariū. Ar-
chi. tenet primū in patriarcha cōstātinopolitano et alexā-
drino loquens in. c. si clericus. xi. q. i. in. s. anteriorum ver-
siculo illo. ij. q. vi. Duodecimo fallit in papa q̄ ad pa-
pā pōt appellari ommissio medijs. c. ad romanam. c. q̄s-
quis. ij. q. vi. et vult glo. hic et in. d. c. romana. s. i. in versic.
curia. quod tamē non procedit in delegato pape. nā a se-
tentia subdelegati delegati pape qui non in totum subde-
legauit nō est appellandū ad papam sed ad ipsum de-
legatū subdelegantem nec posset ommissio illo medio ap-
pellari ad papam. c. super questionum. s. porro supra de
offi. delega. nisi in casu. c. super questionū. s. si vero. c. si
duo. c. si a subdelegato de offi. delega. libro. vi. Item nisi
ipse subdelegatus detulisset appellationem interpositē ad
papam. nam tunc priuat nō solum se sed et subdelegantē
iurisdictionē ideo sustinetur appellatio ad papam inter-
posita. Ita Lap. et post eum Gemina. in. c. si delegatus.
de offi. delega. lib. vi. Et Panoz. in. d. s. porro. et rota deci-

sione. ccc. lxxv. que incipit item si appeller. itē nisi po ap-
pellata ommitteret excipere q̄ appellationē ad papā inter-
positā a subdelegato q̄ tūc sicut in casu nro procedit ap-
pellatio pte nō opponente ommissio medio interposita vt
dictū ē i priā fallētia. Ita q̄n appellat a subdelegato dele-
gati aplici ad papā l̄ nō debeat appellari tū pcedit ap-
pellatio pte nō opponēte. ita Arch. et post eū alij in. d. c. si
delegatus. Itē pcedit nisi delegatus subdelegasset in to-
tū vices suas q̄ tunc appelladū esset ad papā. d. s. porro
et illa distinctio pcedit et diure civili iuxta nōia i. d. c. porro
quicqd dicat Bar. qui visus ē velle p̄m̄ i. l. i. s. i. ff. q̄s et a
quo. in delegato aut inferioris a papa subdelegante pce-
det bec. xij. fallētia q̄ indistincte ad papā appellari pote-
rit ommissio medijs p ea que habent in. d. s. porro. et no-
tat i. c. cū bertold⁹. s. de re iud. Habent scdō principali-
ter ex glo. q̄ si delegatus subdelegat in totum vices suas
vel etiam si sit delegatus ad vniuersitatem causarum sub-
delegat vnam causam tantum in totū quod nō est appel-
landum ad ipsum subdelegantem. sed est appellandum
ad primum delegantem. quia illo casu in totum subdele-
gans caret iurisdictione. d. s. porro. et ideo ex glo. infer-
bit Bal. et post eum Panozmita. q̄ l̄ vulgaris sit regula
q̄ delegatus ad vniuersitatem causarum equipatur or-
dinario. c. cum cām. et ibi vidimus. s. eodē tamen quo ad
hanc potestatem vt ad eum appelletur nō equipatur or-
dinario s̄ particulari delegato. ita glo. hic sentit et pon-
derat ea do. de rota decis. sua. ccc. lxxij. q̄ incipit itē l̄. Hab-
betis tertio ex glo. q̄ a vicario ep̄i non est appellandū ad
ipsū ep̄m s̄ ad superiorē q̄ procedit vīq̄ adeo vt et par-
tibus cōsentientibus nō valeret appellatio ad ep̄m inter-
posita a suo vicario q̄ consensus partis nō potest substā-
tialia actus mutare. c. si. et ibi gl. de re iudi. li. vj. Nec cōtra
naturam actus disponere. l. ij. ff. de vīfruc. ea. re. que vīfr-
cōsul. pacisci. et ibi habetur. ff. de pac. ideo cum appella-
tio pro substantia requirat vt ad maiorem interponatur
vt dixi. s. in rubrica consensus partium non poterit face-
re vt appelletur ad parem. sed episcopus et vicarius sūt
vnum tribunal. et sic par potestas ergo et c. romana. eo.
ti. libro. vi. et c. ij. de cens. lib. viata Jo. an. et Semi. in. d. c.
ij. imo si episcopus vellet alteri delegare causam appella-
tionis nō tū per h̄ posset appellari de vicario ad ep̄m. q̄
negari nō pōt q̄n ep̄s si idē tribūal cū vicario et delegat⁹
vīfr iurisdictionē ep̄i. c. sane el secūdo. s. de of. del. li. i. s. ff.
de offi. eius. iō non valebit appellatio l̄ alteri deleget ita
Jo. an. in. d. c. ij. Sed quid de vicario foraneo nunquid
ab eo possit appellari ad episcopū. dubiū ex h̄ nascitur q̄
pprie nō representat ex toto ep̄m nec videt eius officialis.
vt vult glo. i. cle. et si principalis i vbo officialis de rescrip.
Nec h̄z iurisdictionē ordinariā sicut alij vicarij q̄ bus lo-
quis Jmo. i. c. sua. s. de of. vicarij. s̄ h̄z delegata ad vni-
uersitatē carū vt nō. i. d. cle. et si principalis. et iō nō ē vñū
tribunal cū epō s̄ ordinario delegatē et in totū appellā-
est ad ep̄m. l. i. s. i. ff. quis et a quo. et vult glo. nra h̄ per illū
tex. ergo de isto foraneo vt appelladū esset ad episcopū in
cōtrariū facit q̄ pur participat de iurisdictionē ep̄i in pte si
nō i toto. q̄ idē dicemus i pte quo ad ptem q̄ dicimus in
toto quo ad totū. c. pastoralis. xvi. idē in totum. s. de offic.
dele. l. que de tota. ff. de rei ven. Cōclusio ē q̄ pōt appella-
ri ad ep̄m a foraneo iudicante. ita glo. in. d. cle. et si princi-
palis in verbo foraneo in. d. ca. ij. et ibi notant omnes de
p̄sue. lib. vi. et ratio est de qua dixi in primo motiū. et ideo
dixerunt domini de rota in decis. sua. ccc. lxxij. que incipit.
item si episcopus. q̄ si episcopus delegauerit vicario suo
specialiter aliquam collationem beneficij vel vnam cau-
sam q̄ illo casu poterit appellari a vicario ad episcopū
quia illa non facit vt vicarius sed vt delegatus quod in-
telligit Panozmi. verum nisi opponeret q̄ in fraudez ne
appellationes interponerentur ad metropolitanum epi-
scopus delegaret causas singulariter suo vicario. nam
tunc fraus sua ei non proderit. ideo appellandum esset

ad archiepiscopum. id dicitur hoc casu Gemini. i. d. c. romana. §. i. posse archiepiscopum facere statutum per quod excoicatur huiusmodi suos suffraganeos huiusmodi fraudem committentes vel et poterit ratione fraudis commisse excoicare eos. ¶ Sed quatenus glo. vult quod a vicario episcopi non potest appellari ad episcopum. in contrarium videtur textus in l. a. proconsulibus. C. eo. ubi a vicario prefecti pretorio appellatur ad ipsum prefectum. Bal. ibi dicit aliud esse de iure civili et aliud de iure canonico. quod ius canonicum maiorem cōnexitate censet inter episcopum et vicarium quod ius civile inter ordinarios et suos vicarios. quod per textum. non in l. unica. C. si quacuq. pred. pot. ubi l. episcopus sit suspectus iudex et possit recusari. tamen per hoc non poterit recusari suus vicarius et ita ibi Bal. per illud textum. et tamen secus est de iure canonico per ea que habent in c. insinuante. §. de offi. dele. Barto. in l. precipimus. C. eo. in pri. per illud textum. et in l. i. §. i. ubi casus est in unum intellectum. ff. quis et a quo. tenet quod idem sit de iure civili quod de iure canonico ut non possit appellari de vicario ad suum ordinariū. et dicitur. §. in comento huius rubrice circa prius. ¶ Sed punctus stat ut rēcamus. l. a. proconsulibus. §. o. dicite quod loquitur in vicario eius qui in suis sententiis non habet superiores. nam prefectus pretorio non habet superiores ad quem possit appellari de suis sententiis. l. unica. C. de sent. prefec. pto. et hoc est ex privilegio. sed privilegium concessum episcopo vel alteri ordinario non transit in suum vicarium. per ea que notant in c. i. in simili §. magis. et obe. li. vi. notat Innocentius in c. romana. c. ti. li. vi. ideo non mix. si. n. vicarius prefecti non gaudeat illo privilegio: quia suis sententiis non possit appellari propterea appellandum est ad ipsum prefectum. quia negari non potest quod ex eodem tribunali emanet illa sententia vicarii. et cum prefectus non habeat superiores in suis sententiis non mirum ne iniquitas vicarii remaneat indiscussa si appelletur ad prefectum. et sic duo aurea dicta probat l. a. proconsulibus. primum quod concessio privilegio alicui ordinario ut a suis sententiis non appelletur non extenditur hoc privilegium ad vicarium et hoc fatetur omnes. aliud magis elegans quod l. de vicario non sit appellandum ad suum ordinarium hoc verum in tali ordinario qui recognoscit alium superiorem ad quem possit appellari. secus in ordinario qui ex privilegio hoc habet ut a suis sententiis ad alium non appelletur et in eis nullus recognoscit superiorem. ¶ Sed stat elegans quod nunquid a sententia delegati vicarii episcopi possit appellari ad ipsum episcopum et dicite quod sic. et sic ad utrumque poterit appellari ad vicarium. quia ipse delegavit et ad episcopum quia per tribunal est cum vicario. ita Gemini. in d. c. ij. et ponit rota in terminis in d. de cl. c. c. l. vij. que incipit. item l. §. ¶ Sed quid e contra an a sententia delegati ab episcopo possit appellari ad vicarium eius et rotam ubi proxime concludit quod sic quia est unum tribunal. Item alia ratio hoc concluditur quod appellatio interposita ad episcopum cognoscit vicarium. nam perinde est ac si ipse cognosceret ut videmus in textu. facit. c. romana. §. cum autē. c. ti. libro. vij. et que habentur in c. dilectis. §. eo. faciunt et ad predicta que habent in c. i. de offi. vica. li. vi. et ita tenet Archiepiscopus. i. d. c. romana. et ibi Jo. an. in prius faciunt que notat Innocentius in d. c. romana. ubi concludit quod concessio episcopo non videtur concessa vicario. et facit textus in d. cle. et si principalis. et ibi non. de re scrip. nam si concessa episcopo competere vicario ille textus esset de indubitabili. quoniam quod dubitatur sicut delegatio potest fieri episcopo ita possit fieri vicario. Panos. hic sedere distinctionis concordat opus. aut episcopus est presens in civitate vel diocesi. et non est appellandum ad suum vicarium. et faciunt que notant in c. studisti. §. de offi. lega. ubi ille cui est commissio universaliter iurisdictionis ordinaria non potest se impedire de his que specialiter aliis commissi sunt. ergo ita in proposito in vicario episcopi ex quo specialiter ea est alij delegata. et facit nam vni specialiter committendo quo ad illa videtur revocare vicarium. per ea que notat Innocentius in d. c. romana. et voluit Gemini. in c. ij. aut si. §. offi. vica. li. vi. ergo ex quo ex manibus est excepta ista causa ad eum non erit appellandum. Aut episcopus est in remotis et tunc possit appellari ad vicarium. et facit quod in simili dicit de recusa

tionis suspitionis in c. si contra unum circa si. de offi. dele. li. vi. et pro ista opus. poterat Panos. textus in l. si boiem. ff. man. ubi procurator generalis ob iusta causa quam verisimiliter dominus si sciisset ipse inhibuisset potest inhibere procuratori specialiter ne mandatum suum exequatur. §. ita vicarius generalis cum iusta subfita quod episcopus est in remotis et dicat delegatum spalem iniusticiam fecisse poterit illam iniusticiam corrigere audiendo appellationem. quod hoc verisimiliter fecisset episcopus si fuisset ibi presens. ¶ Habetis et ex glo. quod l. a. vicario episcopi non possit appellari ad episcopum tamen consuetudo hoc inducere valeret. hec glo. contra reprobat quod de directo hodie est casus in prius in c. ij. de p. suc. li. vi. et propterea non procedit hec consuetudo tamen de iure civili quod canonico. nam ita est de substantia appellationis de iure civili ut ad maiorem appelletur sicut et de iure canonico. ut habet in l. i. in prius. et §. si quis. ff. eo. ergo consuetudo contra substantiam ipsius actus utroque iure non valebit. ¶ Sed per complementum materie querit an de sententia vicarii possit supplicari ad episcopum. et prius fuit opus. Archiepiscopus. et Host. in c. romana in prius. c. ti. li. vi. tenentium quod non. et Spec. in ti. de suppli. §. i. circa principium. quod supplicatio ad solū principem interponitur. cum ex litteris. §. de in integ. resti. l. i. C. sen. rescin. non pos. l. i. et ij. C. ut lit. pen. autentica que supplicatio. C. de p. imp. off. ergo ad episcopum inferiorē supplicari non poterit. ¶ Contraria opus. tenet Innocentius in d. c. romana in prius. et pro illa opus. faciunt que habent in c. ex lris. §. de in integ. resti. l. i. prefecti. ff. de mto. Panos. in d. c. ex lris in prius col. et fuit de mente Jo. an. et post eum Gemini. in d. c. romana in prius. federe distinctionis concordant opus. Queda est supplicatio quod prius pedit ex liberalitate et misericordia superioris ita ut nulla equitate scripta nec iuris provisione pmutat. puta in sententia que transiit in re iudicata. maior. xxv. annis nullam iustam causam absentie adducens supplicat. et illo casu quod ex sententia ius nascitur. l. ex hoc iure. ff. de iusti. et iure. et diffinitiva non potest inferior a principe revocare regulariter. l. i. §. si. ff. de qoni. id hoc casu ad principem tamen supplicari dicitur. et sic de vicario episcopi non poterit supplicari ad episcopum et pcedat prima opus. Queda est supplicatio que l. innitit gratie tamen equitate scripta fouet et a iure pmutat. puta quod minor lesus petit in integrum restitui adversus sententiam vel maiorem ex iusta causa absentie. et tunc pcedat secunda opus. quod ipsemet iudex qui tulit sententiam restituere poterit si sit ordinarius. d. l. prefecti ergo ita episcopus restituet adversus sententiam vicarii cuius sit idem tribunal. et sic ad in integrum restitutionem obtinendam supplicari poterit de vicario ad episcopum. d. c. ex litteris. ¶ Sed quid e contra an a sententia episcopi poterit supplicari ad vicarium si loquimur de prima specie supplicationis nulli dubium quod non quod si non est pmissa episcopo multominus vicario eius. Si autem loquimur de secunda quod ad in integrum restitutionem obtinendam supplicatur et tunc videtur dicendum quod non. per textum. non in c. tu ex lris. que ibi ad hoc ponderat Panos. §. de in integ. resti. ubi casus quod sententia pape legatus in integrum restitutionem non concedit et si sit cardinalis. et facit textus. l. i. C. ubi et adversus quem. ubi a sententia delegati principis ipsius principis solus ipse princeps restituit. et in l. ij. C. si adversus rem iudic. ubi similiter probatur. In contrarium stringit textus in l. si. C. ubi et apud quem. ubi coram quocunque ordinario iurisdictione et administrationem habere potest peti in integrum restitutio. et ibi Bal. in terminis not de vicario. preterea ex quo est unus tribunal cum episcopo et ipse potest restituere adversus sententiam. d. l. prefecti. ergo et vicarius eius qui hoc non facit tanquam inferior sed tanquam idem. ¶ Sed nunquid coram episcopo sententia vicarii nulla dici poterit. et concludit hic Bal. quod sic. et dicit in c. dilecto. §. eo. ¶ Sed nunquid sicut sententia interlocutoria potest iudex revocare. c. cum cessante. §. e. ita interlocutoria sui vicarii poterit episcopus revocare. et pcludit hic Bal. quod sic quod sunt unus tribunal et c. imo plus voluit quod si quod habet duos vicarios quod in una causa pferat duas sententias prius quod illo casu poterit episcopus affirmare quam velit ex his sententiis altera reiecta sic in l. duo ex reb. ff. de re iud. quod notat ad limitationem. c. si. cum his que ibi habentur. §. si. prius. imo habetis casum singularem sui

De Appellationibus

Imo. in. c. cum dilecti. §. de rescrip. et de iure civili §. An-
ge. in. l. arbitro in priā lectura. ff. q. satisda. cog. q. inferioris
iterlocutoria pōt supior reuocare. ¶ Sed qz dī hic gra-
datum ē appellatū. an valeat appellatio simplr. interposi-
ta nullo iudice expō. puta qz ps dicat appello et nō aperit
ad quē iudicē. dubiū nascit ex his q. habent. ij. q. vi. c. for-
ma. qz appellatio nō dīcē certa. faciunt q. habent in. l. p-
tor et dīxit in pzi. ff. de iniur. que in fili dicunt de libello q.
nō dī esse incertus. c. ii. et fi. §. de lib. obla. in. l. vbi autem
nō apparet. p. Bar. §. qui illud aut illud. ff. de verbo. ob-
habet per. d. Anto. c. tertio loco. §. de pba. Sed illa appel-
latio est incerta ex parte iudicis ad quem cū possit ad mul-
tos supiores appellari puta de snia epi pōt appellari ad
archiep̄s ad patriarchā et est glo. in. c. renouātes. xij. di.
pōt appellari ad legatū et ad papā et sic ad ples iudices.
ergo p. hoc verbum appello crit incerta et sic non valebit.
faciūt que in simili habent in. c. fi. §. de rescrip. facit. l. duo
sunt titij. ff. de testa. tut. ¶ Tamē Bar. in. l. i. §. si quis. ff. c.
Bal. in. l. aptissimi. C. de iudi. Jo. an. in. c. vt debitus. §. e.
Spe. e. ti. §. nūc tractem⁹. v. quid si quis dicēs. tenet q. v3
talis appellatio nec cēset incerta qz iuris interpretatōe videt
interposita ad primum superiōrē ad quē debuit interpo-
ni. et facit. l. impatores. ff. e. a fortiori. nā si appellatio expō-
se ad maiōrē iudicē omīssis medijs iterponat iuris inter-
pretatōe censetibz interposita ad primum superiōrē. nec valeat
vt interposita ē s3 vt iterponi debuit. ergo fortius si nō ex-
presso aliquo iudice ad quē est appellatū iuris dispōne cē-
setibz appellatū ad primum superiōrē. ¶ Hoc argumentum
pcedit d. iure civili. in Jo. an. et Spec. vbi. §. idifficite loquū-
tur et vident velle idē et ē de iure canonico. et hanc partē
t3 Imo. in. d. §. si quis in anpe. col. mouet vbi quis pōt ge-
rere actū de iure cōi et de iure spāli in dubio videt gerere
de iure cōi. l. quāquā. et habet in. l. i. C. de test. mil. nō. in. l.
peibus. C. de impu. et al. substi. s3 appellatio de iure cōi d3
interponi ad primum superiōrē iure aut spāli ad papā
et alios supradictos in fallentijs. ergo appellando in diffi-
nīte non expresse iudice videt vti iure cōi non iure spāli.
et sic appellare ad imēdiatū superiōrē. ergo certa est ap-
pellatio et sic valebit. facit et qz actus d3 interpretari vt va-
leat potiusq3 vt pereat. c. abbate. j. de ver. sig. l. quotiens. ff.
de reg. iur. et hoc t3 Archi. ij. q. vj. §. anteriori. ¶ In pzi
um t3 Pannoz. de iure canonico in. c. ij. et in. c. vt debitus
ad fi. §. eo. et est glo. in. c. si is cui. de offi. dele. li. vj. dum lo-
quit de appellatōe alternatiua. ergo pcedet multo magis
in generali. Non obstat arg. Imo. de. l. quāquā et c. qz
qz ad papam appellef omīssis medijs non ē de iure spāli
inductum s3 de iure cōi qz est ordinarius vbiq3. c. cuncta
per mundū. c. p. principalē. viij. q. iij. Si ergo de iure cōi ē
vt ad papam possit appellari ergo sequit qz appellando
non expresse iudice videt illo casu omnino incerta appel-
latio qz ignorat appellatus a quē appellef an ad iudicem
imēdiatū puta archiep̄s an ad papam. ergo appellatio p-
pter incertitudinē vitiatibz. d. c. fi. et ideo nisi intra. x. dies
appellans declarauerit a die sentētie de quo sentiat et fece-
rit appellatum certiorē appellatio non pcedet. p. glo. in. d.
c. is cui. Non obstat ar. d. c. abbate. qz pcedit qn sumus in
dubio et actus non h3 in se vitium expresse. s. incertitudo. imo
fortius videt potius interposita ad papam quam ad im-
mediatū. per ea que habent in. c. si a sede et c. hij qui apo-
stolica de preben. li. vi. dīxi aliquid in cōmento huius ru-
brice. ¶ Et ideo per predicta inferf ad. q. nūquid valeat
appellatio hoc mō interposita appello ad maiōrē. et co-
ram quo psequi possit. et dīxit Ang. in. d. l. i. §. si quis. vale-
re istam appellatiōem et tractari posse coram papa. alle-
gat Spe. ita tenere co. ti. §. nūc tractemus. v. quid si appel-
lans. Sed in veritate Spec. ex toto non ita tenet qz imo
tenet qz appellatio ista valeat tamē non censetur ad pa-
pam interposita sed ad imēdiatū superiōrē ad quem
debit appellari. Jo. an. ibi in addi. tenet contrarium qz

nec etiam valeat appellatio de iure canonico qz reddif in
certa cū multi sint maiōres ad quos possit appellari. Imo.
in dicto. §. si quis persistit in opi. qz valeat appellatio et cen-
setur appellatum ad eum ad quem d. iure cōi debebat ap-
pellari arg. d. l. quāquā de testa. m. vt supra dīxi in pzi-
ma. q. vnde solute vt ibi. ¶ Infert etiam ad aliam. q. nū-
quid valeat appellatio hoc modo appello ad iudicem cō-
petentem. et soluit Bal. in. d. l. apertissimi circa mediū. C.
de iudi. qz sic adducit glof. hoc tenentem in. l. cum propo-
nas. C. de bon. auc. iudi. poss. et ibi Ange. et et Bal. et censē-
bitur appellatum ad imēdiatū superiōrē. sed Joā. an.
in addi. ad Spec. e. ti. §. nūc tractemus. vbi. quid si appel-
lans. et Pannoz. in. c. ij. §. eo. tit. tenet contrarium qz negari
non potest quin ista appellatio de iure canonico sit incerta
ergo non procedet per ea que supra dicta sunt Imol. in
dicto. §. si quis. tenet qz de iure civili sine dubio pcedit glo.
in dicta. l. cum proponas. qz eo iure iudex ad quem est sem-
per certus. de iure autem canonico non tenet. tamē postea
se emendat dicens qz etiam d. iure canonico tenet quasi vi-
deatur appellatum ad competentem. s. imēdiatū supe-
riōrē. Sed pendet ex predictis in questione illa an vale-
at appellatio simplex dicēdo appello. dīxi in. d. rubrica. §.
eo. ¶ Infertur etiam ad aliam. q. nūquid valeat appella-
tio alternatiua respectu iudicū puta appello ad archiep̄m
vel Papam. et Specu. in. d. §. nūc tractemus vbi. sed po-
ne et vbi. qd dicat. et rota deci. c. viij. que incipit. item qz ap-
pellatio Bal. in. l. appellatiōe. C. eo. Ange. in. l. cum ppo-
nas. C. de bon. auc. iudi. poss. tenent valere istam appella-
tionem. mouentur primo qz simile est in libello qui debet
esse certus et tñ si alternatiue concipiāf valet et tenet. c. cō-
stitutus. §. de in integ. resti. l. i. §. quod autē. ff. quoz lega. se-
cundo adducunt qz alternatiua poterit semper per ipsum
appellatū certificari: qz qui declarat nihil dat. l. heredes
palam. §. sed si vota. ff. de testa. et ibi per illum tex. dixerunt
Bal. et Ange. qz stante statuto qz. j. certum terminū aliquid
fiat qz si obscure fiat poterit post terminū elapsū declara-
ri. ergo ita incerta appellatio post terminū. x. diez poterit
semper declarari. tertio adducunt. l. imperatores. l. i. §. si qz
ff. eo. vbi si appelletur ad principem reducif ad cōpetētēz
iudicem nec expressio principis vitiat appellatiōem ergo
ita ex quo sub alternatiōe appellatiōis vnus iudex com-
petens est expresse et alius competens sustinebit appel-
latio puta alternatiua posita inter duo incōpassibilia si nō
pōt verificari resoluit in simplicē et sic verificabitur i vno
m. l. pzoinde cū. l. seq. ff. de stip. seruo. ergo ita in appella-
tione alternatiua. ¶ Contrariā opi. t3 Jo. an. in. d. vbi. qd
si dicat in addi. et in regula in alternatiuis in merc. de. reg.
iu. lib. vj. t3 glo. in. d. c. si is cui de offi. deleg. li. vj. Pannoz. in.
d. c. ij. §. eo. et Imo. in. d. §. si quis mouentur qz appellatio
ista est incerta. l. si is qui ducēta. §. vtrū. ff. de re. dubi. faciūt
notata in. c. inter ceteras. §. de rescrip. et sic volunt hanc ap-
pellatiōem non tenere. nō obstat. c. constitutus. qz illud pce-
dit qn sine facto ipsius actoris libellātis ipse actor ē incer-
tus ita vt nō possit certificari nos loquimur in tali casu in
quo bene potest certificari qz potest deliberare an velit ap-
pellare ad Papā an ad archiep̄m. ergo non procedet ap-
pellatio alternatiua qz nec libellus incertus pcederet hoc
casu qn posset actor certificari. per ea que habentur in. c. ij.
§. de lib. obla. l. i. vbi autem non apparet. §. qui illud aut il-
lud. per Bar. ff. de vbo. ob. in. d. c. constitutus. et in. d. l. vni-
ca. §. quod aut. ¶ Non obstat qz certificari postea pōt ga-
cū appellatio opetur suos effectus ex quo interposita est vt
dīxi. §. in rubrica et donec est incerta non dīcīf valere non
d3 stare in pendenti donec certificet qz actus legitimi non
debent stare in pendenti. l. actus legitimi. ff. de regu. iuris.
¶ Non obstat argu. de. l. pzoinde cum. l. sequen. qz hic ap-
pellatio est proportionalis ad vtrūq3 iudicem siue archi-
episcopum siue Papam. ergo non debet resolui vt alterna-
tiua nō habeat vim suā qz nulla ratio suadet impropriari
debere alternatiuam. ¶ Et ideo ex predictis habetis con-

eundem regulam quod non valet appellatio alternatiua respectu
 iudicis ad quos. de qua regula late per Ange. p. l. c. l. v. in ci-
 pite seius. **F**allit p. l. de iure civili quod tunc cum semper iu-
 dex sit certus alternatiua bene resoluitur in simplici positi-
 one et vbi appellatur ad competentem. et ita bene procedit argu-
 d. l. proinde. et et. d. l. impatores. et ita et procedit Bal. in d. l.
 appellatione et Ange. in d. l. cum proponas et ideo dicitur idem
 de iure canonico si appellare a delegato pape vbi intelligi-
 tur ipsa alternatiua solum in papa. quod solus est in tali appella-
 tione iudex competens. et hoc vbi velle Panor. in c. ij. s. e. **S**e-
 cundo fallit quod. j. x. dies certificare appellatum de quo iu-
 dice sensit appellas. ita glo. in d. c. si is cui. et ita potest salua-
 ri Spec. et opi. d. de rota. **T**ertio fallit quod esset probabile
 dubium de iudice ad quem. nam tunc sicut ratione probabilis du-
 bium admittit libellus incertus ita appellatio incerta admit-
 tit. d. c. constitutus. ita Jo. an. in d. regula in alternatiuis.
 et Panor. in d. c. ij. **Q**uarto fallit quod effemus de iure ca-
 nonico in tali casu in quo non potest nisi ad vnum ex iudici-
 bus in appellatione expressis appellari. nam tunc alternati-
 ua resoluitur in simplici assertionem. ita voluit Jo. an. in d.
 regula in alternatiuis. puta quia appelles de subdito sus-
 fraganei ad episcopum vel archiepiscopum. certe ad archiepiscopum non va-
 let appellatio propter interpositum gradum et mediis episcopis.
 ideo videbitur interposita ad episcopum tantum. et valebit quo ad
 episcopum. vbi puta quod de subdelegato delegati aplice appelles ad
 subdelegantem vel ad papam vel alium superiorem non valebit
 talis appellatio quo ad papam vel alium superiorem quod de sub-
 delegato aplice appellat ad subdelegantem si non in totum sub-
 delegauit. d. c. super quod natus. s. porro. s. de offi. dele. **I**n-
 fertur ultra ex predictis quod non valet appellatio interposi-
 ta vniuersaliter ad plures gradus iudicum ad quos appel-
 lari potest vniuersaliter. puta dicendo appello ad omnes iudices
 superiores vel et interposita ad plures iudices superiores
 copulatiue puta dicendo appello ad archiepiscopum et
 ad patriarcham et ad papam quod talis appellatio est incerta.
 ita Ange. et Imo. d. l. i. s. si quis. **D**icadit quod Bal. s. me-
 lius sciret post. x. fallentias querit hic Bald. nunquid sicut
 ad legatum potest appellari omnis mediis. c. i. s. de offi. dele.
 cum alijs allegatis in x. fallentias an sit legatus de latere an
 alius legatus tamen quo ad hoc ut ad eum possit appellari
 omnis mediis privilegio pape. ita possit de appellatione
 ad papam interposita cognoscere. et responderi quod non. al-
 legat Archiepiscopum. q. vj. c. quisquis. et faciunt que habent in c.
 constitutus. s. e. ti. que habentur in c. si abbatem de elec. lib.
 vj. nisi hoc habeat ex speciali delegatione ut habetur in di-
 cto. c. constitutus.

Ex parte. m. Si ille qui desit esse tu-
 tor nomine pupilli co-
 ueniat inuitus et exceptione opponit qua ne-
 glecta iudex procedit appellari potest. hoc dicit.
Et diuidit in duas partes. in prima facti narratio. in
 secunda dat iudices. secunda ibi. ideoque mandamus quatenus
 si est. etc. **N**ota ex tex. ibi filiorum suorum. quod mater potest esse
 tutrix filiorum. et sic habes quod esse tutorem sit civile officium.
 ita quod mulieribus non competat. l. si. ff. de tutel. toto ti. C. quod
 mul. tu. officio nisi a principe confirmetur. vt. d. l. si. tamen ma-
 ter dari potest filiis suis facit tex. in s. disponat in autentico
 de nup. et in autentica matris et auie. C. quando mul. notat
 Bar. in l. si quis sub conditione. ff. de testa. tuto. vbi ponit
 eandem repetitionem quam ponit do. Anto. in ista mate-
 ria. **N**ota ex textu ibi ita notat. quod quando iudicium agi-
 tur contra minorem pupillum principaliter fundatur
 in persona tutoris. nec est necesse quod fundetur in persona pu-
 pilli. et ideo infertur hic Imo. adesse esse in impetratione re-
 scripti contra minorem facta. quod satis est quod impetretur contra
 tutorem suum nomine pupilli. et ita Hostiensis in summa in titu. de
 re trip. s. i. circa principium. **N**ota ex tex. ibi sub potesta-
 te. quod ius potestatis sit in patre nec mater habeat fi-
 lios in potestate. in l. de patria pote. tamen late capien-
 do hoc nomen potestas ex quo mulier est tutrix filiorum suo-

rum dicit eos habere in potestate. quod patet ex diffini-
 tione tutelae quod est ius ac potestas in capite libero. l. i. ff. de tut. et
 in l. i. c. si. non mix. ergo si existes sub tutela de sub potesta-
 te tutricis. ita Panor. post Bal. hic. et ideo infertur hic Bal.
 quod si testator diceret in testamento volo filios meos pupil-
 los esse in potestate matris intelligitur ea dare per illa verba tutri-
 cem testamentariam. secus tamen in curatore siue curatrice sicut
 Panor. hic quod non est potestas in persona sed in rebus. l. i. copu-
 latis. C. denup. **N**ota ex tex. ibi ad secunda vota quod muli-
 er tutrix data filio pupillo: nam secundo ad secunda vota ipso iu-
 re definit esse tutrix. imo voluit hic Bal. quod et si ante secunda
 matrimonium mulier diceret se velle transire ad secunda vota.
 et quod daretur propterea alius tutor loco eius quod ei esset cre-
 dendum et iudex debet dare nec debet expectare quod transie-
 rit ad secunda vota. s. si autem tutelam. in autentico de nup. et
 faciunt notata in s. antedum. in l. de curatore. et dicunt
 secunda vota. i. secundum matrimonium ut toto titulo. j. de
 secun. nup. maxime in c. si. non tamen quo ad finem ut designat
 esse tutrix vel dari non possit inspicitur secunda vota co-
 siderato omni matrimonio contracto per mulierem a princi-
 pio pubertatis usque ad ea tempora. sed secunda vota di-
 cuntur considerato matrimonio ex quo natus est pupillus
 de cuius tutela tractatur. puta mulier habuit quatuor ma-
 ritos ex quarto natus est pupillus. nunquid hec marito
 mortuo poterit dari tutrix huic pupillo videbatur quod non
 quia non solum illa mulier transiit ad secunda vota sed
 ad tertia et ad quarta. sed quod non fit consideratio hoc mo-
 do secundorum votorum in casu nostro sed solum computan-
 tur secunda vota ab eo matrimonio ex quo natus est pu-
 pillus de cuius tutela tractatur. idem hoc casu ex quo hic
 pupillus natus est ex quarto matrimonio mulier tutrix da-
 ri poterit donec post illud quartum matrimonium non perue-
 nerit ad aliud matrimonium. ita Bal. hic. **S**ed opepreci-
 um est scire nunquid quod dicitur hic de secundis votis
 habeat locum si mulier ingrediat monasterium post primum
 matrimonium cum nubat christo. c. si quis. xvij. q. ij. et dicitur hic
 Bal. quod aut mulier penam istam non incurrat que appo-
 nitur mulieri secundo nubenti non petito tutore filijs. puta quod
 iam lapsus erat annus ad petendum tutorem nec fecerat se
 dari nec alium tutorem quo casu amittit ius succedendi ipsi fi-
 lio. l. ij. s. confestim. ff. ad tertul. et isto casu ingrediendo mo-
 nasterium non excusatur a pena in qua iam incidit. et faciunt
 que habentur in l. i. ff. de penis in c. proposuisti. s. de foro
 competet. et per glo. in l. nemo potest. ff. de leg. i. Aut non incide-
 rat in penam quod nondum lapsus erat annus ad petendum tu-
 torem filijs vel ipsa erat tutrix et tunc ingrediendo monasterium
 iam non incidit in penam sicut in matrimonij l. j. designat esse tutrix. ita
 Bal. hic per ea que habent in l. deo nobis. C. de epi. et cleri.
Nota ex tex. ibi esse desierat. quod l. j. p. iuncta persona possit co-
 iunctum defendere. vt. h. in c. nonnulli l. i. s. de rescrip. l. i. exi-
 gendi. C. de peur. in l. sed et he. s. de peur. tamen inuitus defen-
 sione suscipe non cogitur quis ratione punctionis. ita Bal. hic. et
 faciunt que habent in l. aliena. C. de peur. **N**ota ex textu
 ibi neglecta quod appositae exceptione dilatoria si iudex eam
 negligat et ad vltiora procedat videtur tacite interlocui
 super ea. id poterit appellari tamquam ab interlocutoria. quod in-
 telligitur hic Bal. verum nisi a parte fuerit petitum ut super dilato-
 ria pronunciet. nam tunc nisi iudex expresse pronunciet. processus
 erit nullus et ideo non erit necessaria appellatio. et ita intelligitur
 glo. l. i. arbitro. ff. qui satisda. cog. in l. a. procedete. C. de dil.
 et ibi notat Bar. et sic habet ex tex. nostro s. Panor. quod l. j. quod
 per que opponit exceptionem non possit statim appellare per
 exceptionem non admissam. c. dilecto. et ibi vidimus. s. code.
 tamen si iudex procedat hoc habetur pro tacita pronuntiatione su-
 per exceptione ideo appellari potest. et facit tex. i. c. cum dilecti l. i.
 supra de elec. imo isto casu posset appellari etiam de iure
 civili. nam ex quo illa exceptio concernit habilitatem vniuersalem
 personis in iudicio interuenientibus a sua super ea lata poterit
 appellari etiam de iure civili. tex. et non s. in vna lectu. et ibi
 Ang. in d. l. arbitro. ff. qui satisda. cog. faciunt nota per Bar.

De Appellationibus

in l. ij. ff. de appel. recip. faci. glo. in autentica habita. C. ne
fil. pro pa. qd notat Bar. et Ange. in l. ij. ff. si qm in ius vo.
no ter. imo plus voluit Jo. an. i. d. c. dilecto et hie Panor.
q et i iudex fuerit negliges in no admittendo exceptiones
lz ad vltiora no pcedat poterit tñ appellari. no tñ aperi
unt qlter couincat negligetia iudicis. et vñ q couincat per
vnicā interpellationē congruo loco et tpe factā post exceptio
nē opposita. p ea q not Bar. in l. tuta. §. vsuras. ff. de lega.
ij. l. l. mora in pri. ff. de vsuris sz pōt dici illa pcedere in in
terpellationē inferioris vel partis interpellate ad aliqd agē
dū vel dādū sz i interpellatioē superioris nō substituit i negli
getia nisi p trinā monitionē. c. i. §. d sup. neg. pla. et nō cum
do p medicata suffragia gl. e. q negligetia iudicis pōt
appellari in. c. ij. e. ti. l. vj. als q iudicē negligētes pōt iplo
rari offm iudicis. c. nullus. j. d iure patro. Bal. l. i. l. §. illd
C. d tēp. ap. ¶ Nō ex tex. ibi audiatz q delegat⁹ ad cām
appellatiōis pōt in negotio pncipali pcedere iustificata ap
pellatiōe qd pcedit hic qz papa expse pmissit negotiū pñ
cipale sz Panor. et Imo. qd aut si nō pmutat negotiū pñ
cipale dixi in. c. vt debet. ¶ Inferi ex tex. nro qtenus fuit
appellatū pp exceptionē neglectā qlter excipies possit p
pter exceptionē suā vel neglectā vel reiectā vel nō discussā
appellare. et an d necessitate debeat appellare. et dic q qñ
qz ps oppōit exceptionē emergētes. sz psonā iudicis vel
pcuratoris vel p rescriptū vel p aliā similē exceptiones et
tūc si iudex sup ea pñciat omittēdo vel reijciēdo grauata
tus ex hac pñciatiōe poterit appellare et si nō appellaue
rit trāsitbit lñia in re iudicatā. c. significauit. c. rodolphus.
et c. dilect⁹ el. ij. §. d. referē. c. significauit. §. e. c. significātē. j.
e. c. exhibita. §. d iudi. et referē. c. accedens el. ij. in verbo ex
premissis. §. vt lit. nō pte. notat Bar. in l. a pcedente. C.
de dila. et Bald. in l. i. C. de ordi. qñ pars oppōit exceptio
nē circa emergentia vt est dictum iudex autez expresse nō
pronunciat sed tacite ad vltiora pcedendo vt hic et c.
dilecti. §. de elec. l. finaut. §. si quocuqz. ff. de neg. gest. et tūc
aut pars petijt a iudice vt expresse pronunciet et requi
ritur expressa pronunciatio. glo. est in l. arbitro. ff. qui sa
tisfa. cog. in l. a pcedente. C. de dila. ideo isto casu si iu
dex ad vltiora pcedit non pronunciat super emergē
ti pcessus est ipso iure nullus. ita Bal. hic. et ita possunt in
telligi que notantur per glo. et alios in. c. i. §. de ord. cog. et
in l. i. C. de ord. iudi. dū dī q lz sup incidenti nō sit pñun
ciandū de necessitate tñ est pñunciandū sup emergēti in
telligite super emergenti esse pñunciandū expresse si a pte
petat. als sufficit q tacite pñunciatur. vt. j. proximo mem
bro. Si aut ps nō petit expresse pñnciari super exceptiōe
et tūc pcedendo ad vltiora cū cāe cognitione videt taci
te interloqui exceptionē nō esse admittendā vt hic et volu
it Bar. in. d. l. a pcedente. et Ange. in l. ij. ff. si quis in ius vo.
no ter. ¶ Sz pñci⁹ stat qd si d cā nō est cognitū. et tūc vo
luit Bar. in. d. l. a pcedēte. q succedat distinctio. c. interpo
sita in prin. j. eo. qz si pars obtulit se pbaturā exceptionē
et iudex alio nō discussio pcessit ad vltiora satis iustifica
tur appellatio ppterea interposita qz exceptionem nō ad
misit nec pbationes oblatas. Aut opposuit exceptionem
et nō obtulit pbationes et tūc si iudex ad vltiora pcedat
pōt appellare sed habebit pbare veritates exceptionis in
in cā appellatiōis. d. c. interpositā. Ange. aut in. d. l. ij. ff. si
quis in ius voc. vult illo casu q qñ iudex opposita excepti
one pcedit ad vltiora sine alia cāe cognitione q pcessus
fit ipso iure nullus. nec fit necesse appellare ex quo cāe co
gnitio interuenit cū sit necessaria. et faciūt nōta p Bart. in
l. platā. C. de sen. et interlo. om. iudi. in l. ij. C. de sen. ex pe
ric. rec. et q habetur in. c. tū ex litteris. §. de in integ. restita
ciunt nōta in l. q si in dez. §. firationem. ff. de compen. in
l. ij. §. si dubitetur ibi intueri et c. et ibi glo. ff. de iudi. in. d. l.
finautē. §. si quocuqz. ff. de nego. ge. in l. vnica. C. de satis
fa. in. c. causam. el primo supra de iudi. et ita etiam videt
sentire Bal. in l. non eo minus. C. de procura. ¶ In con
trariuz tñ est veritas et probat primo in tex. nro vbi tex.

solum ponderat neglecta fuisse exceptionem, nec vult tex.
fuisse cognitū de eā exceptionis. et ita notat simpliciter hic
oēs et indistincte q̄ iudex pcedēdo ad vltiora v̄ inter
loqui sup dilatorijs oppositis. et ita t̄z Imo. in. c. i. s. de or
di. cog. et in. c. sup litteris. vbi. d. Anto. s. de rescrip. moue
tur p hūc tex. et ita. d. Anto. in. c. ij. s. de iura. calū. p illū tex.
et ibi facit et tex. in. c. cū dilecti in fi. s. de elec. et t̄z Bald. in. l.
pactū curatoris. C. de pac. in. l. i. circa fi. C. de ord. iud. qñ
q̄ nulla opponit exceptio a pte tñ in xitate cōpetebat. et
tūc q̄ iudex nō d̄z in facto supplere p pte. c. bone. el. i. s. de
postu. pla. iō pcedendo ad vltiora nihil v̄ iterloqui su
per exceptōe cōpetenti ex quo nō est opposita. ita Bal. i. l.
l̄z. C. de pecu. ¶ Glo. in vbo tutela i fi. ibi p pupillo nō iu
uct. hēs p̄rio ex gl. q̄ qñ m̄s suscipit tutelā filioz q̄ illo ca
su d̄z renūciare bñficio velleiani et oī alij bñficio si qd̄ hēt
et opaf renūciatio velleiani qd̄ pōt postea et p pupillo in
tercedere et fideiubere neciuuabit bñficio velleiani l̄z i il
lo p̄cio fideiusiōis nō renūciauerit velleiano qz renūcia
tio qñ alis scā cū suscipit tutelā q̄ velleiano renūciabat ex
tendit ad quascūqz intercessiōes vel fideiusiōes ob cām
pupilli p mulierē factā. ita gl. nō. hic et voluit hic Bal. i ter
minis l̄z gl. nō pcederet et tenemēti singulariter q̄ illa re
nūciatio velleiani et alioz auxilioz d̄z fieri eodē die quo su
scipit tutelā. et iō si vna die renūciaret velleiano et alijs au
xilijs die sequēti susciper tutelā vel eō nō valeret talis su
sceptio tutelē qz necesse ē q̄ eadē die fiat gl. ē singularis in
c. vi. circa in vbo p̄sito de elec. li. vj. q̄ l̄z nō loquat de velle
iano tamē per Bal. ibi extendit ad bunc casuz. et nota glo.
quia non sufficit mulierem renūciare velleiano quando
tutelam suscipiat sed necesse est q̄ renūciat omnibus ali
is auxilijs. et ideo illo casu mulier ob causam tutelē pote
rit incarcerari ex quo renūciat oībus auxilijs. ita Bart.
i. l. si q̄s sub conditione in. viij. col. ff. de testa. tuto. et in. d.
autentica m̄ri et auie. C. quando mulie. tur. offi. ¶ Tamē
contrarius tenet Alb. in. l. vbi adhuc in in. xij. colum. C.
de iure dot. nam m̄s non pōt conueniri in plus q̄z facere
potest. vt habetur in. l. sunt qui in fi. ff. de re iud. ergo nō
poterit incarcerari quia habebit exceptionem ne cōueni
atur in plus q̄z facere potest sicut videmus q̄ per cessiō
nem bonozum quis etiam non priuilegiatus cuitat car
ceres. l. i. et fi. C. qui bon. ced. poss. ergo multo magis per
sone priuilegiatē ne cōueniantur in plus q̄z facere pos
sunt nō debentur incarcerari. ¶ Habes etiā ex his que di
xit glo. in principio q̄ filius sub tutela matris constitutus
dicitur esse in potestate matris. quod nō. ad ea que dixi in
tex. voluit tamen hic Bald. q̄ si testator in suo testamēto
diceret cōmendo filios meos matri sue vel reliquo ipsos
sub guardia vel custodia eius q̄ per hoc non videtur da
ta tutrix mater. l̄z secus si diceret reliquo sub potestate ma
tris. de p̄mo est tex. et ibi glo. in. l. qui in aliena. s. quam
quam. ff. de nego. gest. et ibi Bal. ponderat nō. Bald. in. l.
omnes. C. ad tertu. de secundo. i. x. sub p̄tate dixi in textu.
¶ In eadem in fi. glo. bene loquitur. sed quia est materia
ab appellationis materia multū remota dicite vt per Bar
to. in dicta. l. si quis sub conditione. et in dicta autētica
m̄ri et auie. et per Bal. et Panor. hic.

Intimasi. Pro euidencia premitto
q̄ triplex est species rela-
tionis. Quedam que fit ex natura ipsaruz cau-
sarum que tractande veniunt ad quia non potest
inferior de his cognoscere ideo remittit ad superiorem. c.
maiores de baptis. vt debitus i. fi. s. c. t. ibi dixi. ¶ Que-
dam que fit ex natura cōmissionis facte de causa puta q̄
committit causa alicui tractanda et examinanda et postea
ad ipsum delegantē remittenda et illa potius vocatur rela-
tio facti q̄ iuris. et de hac est tex. in. c. constitutus. s. c. et si
cōmissa fuerit causa sub forma huiusmodi relatiois ad cer-
tuz tempus fiendum tūc relatio ante tēpus fieri non pōt.
puta cōmissa ē cā infra sex mēses tractanda vel finienda
post lapsum sex mensium q̄ cā remittat ad ipsum delegā-

tem si finita non fuerit certe ante tempus sex mensium re-
latio fieri non poterit quia ut vult hic Inno. nō. quando
relatio fit ex cōmissione tunc sicut delegationis forma est
seruanda ita huius cōmissionis et per consequens relatio
nis. et ideo ante tempus relatio fieri non poterit. ita Bal.
hic per. l. si deicom. §. cum pollidius. ff. de vsur. Gemina.
in. c. cōmissa de elec. lib. sexto nec poterit hoc casu lapsis sex
mensibus iudex causam retractare ex quo post sex menses
habet referre nisi de consensu partū fieret prorogatio qz
tunc valeret processus. c. de causis et ibi habetur. §. de offi.
delega. ita Imo. hic. ¶ Tertia species est cum iudex cau-
sam totam remittit ad superiorem. ut in. c. si. §. de accu. vbi
per omnes. et tunc dicite sū eos ibi qz iudex remittēs cau-
sam ad superiorem potest partibus terminum perem-
ptorium assignare intra quem coram superiore cōpareat
Panor. in. c. duduz. el. i. §. de elec. tex. et ibi Panor. in. c. cu-
bertoldus de re iudi. qui terminus si presentibus partib⁹
assignat hz vim peremptorij vel etiā cōtumaciter abūtib⁹
alīs nō. ita. d. Anto. i. c. si. §. de accusa. et Imo. hic. ¶ Quar-
ta ē spēs relationis qñ refert aliquis pūctus iuris ad pñ-
cipem ut sup eo declarat mentē suam. nā illo casu talis re-
latio dicitur esse iuris. et de hac pprie loquitur tex. noster et
loquitur totus titulus. C. de relationibus. et sic sumando pñ-
dicta pñta relatio dicitur necessaria de qua in primo mēbro
secunda facti tertia iuris. ¶ Hoc dicit. Exēplum relatiōis
d3 dari pñbus anteqz fiat relatio. b. d. sū Jo. an. et cōiter
scribē. vel clarius hz Panor. Si iudex de iure dubitans su-
periorē consuluerit et de consultatione copiam non fece-
rit eius verbis consultationis fides non adhibetur. b. d.
¶ Diuiditur in duas ptes. i. pñta narrat factum in secun-
da pñmissa auctoritate legū ponit decisionē. scda ibi cū iu-
sta. ¶ Nō pñto ex tex. ibi ad nos relationē qz cū iuris rela-
tio est fīda d3 fieri ad principē qz ad eū spectat declaratio
ad quē spectat cōdere ipsā legē. c. iter alia. j. de sen. excōl. l.
fi. C. de legi. et ideo relatio fit ad principē. l. ad iperatozē. ff.
c. ¶ Nō ex tex. ibi inquisitionis pñssu qz nō solum quan-
do procedit p accusationē vel actionē hz locū relatiōis. l. i. et
ij. C. eo. sed et quādo pceditur p inquisitionē. et illo ca-
su l3 in inquisitione iudex habeat latiores habenas qz in
accusatione vel actiōe p ea que habent in. c. cū dilectus et
in. c. qualiter et qñ el. ij. j. de accusa. qz inquisitio pēdet plu-
rū ex officio iudicis tñ si iudex velit facere relationē in cā
inquisitionis. ita tenet facere eam de consensu partium si
ue partis ut hoc tex. sicut in cā actionis vel accusationis. l.
i. C. de rela. ¶ Nota ex tex. ibi cum iuxta legitimas qz iu-
dex in foro canonico procedens tenetur obseruare solem-
nitatem legalem si de iure canonico contrarium cautum
nō repiāt faciūt que habent in. c. i. et ij. j. de oper. no. nun-
cia. ¶ Nota ex tex. ibi consultationis exēplū qz antequam fi-
at relatio d3 dari exēplū relationis fiende ipsi parti. et i-
telligite in autētica forma. s. vel cū sigillo autētico vel ma-
nu notarij. per ea que vidimus i. c. tertio loco et in. c. quo-
niam contra. §. de probatio. in. c. i. et ij. §. de si. instru. et il-
lud exēplū tenet dare ad si. qz parte huic exēplo nō con-
tradiciente stabitur relationi et habebitur p vera nec pars
āmōdo eam ipugnare poterit. l. si. ff. quando appel. sit. ita
Bal. hic per illū tex. et Bar. per eundem tex. in. l. i. §. ques-
tum. ff. eo. et bonus tex. ibi Ang. post Bar. in. l. i. C. de rela.
et debet iudex volens referre seruare istam formam qz
debetit vtranqz partē citare et quia relatio ista est semper
iuris debet de pñssu partū elligere punctum iuris in
quo est dubitatio. et si partes non concordauerint in pun-
cto eligendo debet ipse iudex eligere. ita Barto. per illū
tex. in. l. ij. C. eo. et in. l. in venditione. §. si. de bon. auc. iudi.
poss. in. l. i. iurandū. et ad pecunias. §. si de qualitate. ff. §.
iureiu. Lud. i. rubrica de arb. xv. col. Ang. in. l. de die. ff. q.
satisficere cog. et in. d. l. in venditiōe. §. i. et Imo. et Panor.
hic. ita et si partes venire voluerunt per contumaciam iu-
dex ipse eliciet punctū in eoz contumaciā per ea que habē-
tur in. c. cū in cunctis. §. si. §. de electi. in. l. ij. ff. de opt. leg. et

voluit hic Imo. et his duobus casibus ex quo partes non
conferunt relationi poterunt aduersus eam appellare
per ea que habentur in. d. l. i. C. de rela. Si autē vtranqz ps
veniat et cōsentiat in puncto eliciendo āmōdo contradice-
re electioni nō poterit. d. l. i. vbi Bar. et alij et d. l. i. et dicit
Ang. in. d. l. i. qz dilucidior pñctica et vtilioris relatiōis h-
erit qz ad superiorem oīa acta remittantur nec coartet se iu-
dex ad vñū punctū iuris tñ. sed petat vt sup actis et his
que resultant ex his rñdeat quid iuris. nam illo casu tene-
bitur sepior respondere super oībus articulis qui resultāt
quomodo cūqz ex actis et his que deducta sunt etiam si
aliud non eliciatur a parte. et ita etiā voluit Angel. de illa
consultatione quid iur in. l. cum stipulatus sum mibi. ff. §.
verbo. ob. et voluit Bald. in. c. i. §. i. de controuer. inuict. in
vñ. seu. et Bal. in. l. si fundum sub conditione. §. si sticuz. ff.
de lega. i. in. l. si ita scriptū. §. si. ff. de here. istit. faciūt que ha-
bentur in. c. i. supra de offi. delega. in. c. sicut. supra tñ. p-
ximo. in. c. cum in iua. j. de spos. voluit Imo. in. l. si is qui q-
draginta. ff. ad. l. falci. et iō dixit not. Ang. in. l. eius qui in
prouincia. ff. si cer. pe. qz consultor per hoc verbū quid
iuris tenetur consulere sup omni dubio quod resultat ex
productis tam ratione ordinis qz ratione subiecte rei. et
ideo habetis in pñctica quid operetur hoc verbum que-
ritur quid iuris appositum in facti narratione quando
petitur consilium a consultore. ¶ Glo. in verbo inquisitio
nis i. si. habes ex glo. qz iudex debet referre quando dubi-
tat in iure. et qz si non dubitet nō debet referre ad fines. vt
cūit onus iudicandi. et dicite sū Bald. in. l. si. C. de rela.
qz si apparuerit iudicē referre ad finem cuius di onus iu-
dicandi non quia dubitet poterit pñta tali relatiōe appel-
lare imo hoc cāu efficiet iudex infamis et pñies in. xxx. li.
bra. auri. l. ij. vbi tex. C. de relat. dixit tamē hic Inno. Joā.
an. et post eū alij excepto Panor. qz bec pena non habz lo-
cū de iure canonico. sed pñies pena. c. cū eterni de re iudi.
li. vj. Panor. m. tenet qz vtranqz pñies. qz per generali-
tatē. d. c. cum eterni nō videt derogatum eo casu qz lex spe-
cialiter pñidet de pena put est in dicta. l. ij. et faciūt que ha-
bent in. l. sanctio. ll. ff. de pen. puta pena. c. cū eterni est
fozi penitētiālis. ergo p ea non tollitur pena. d. l. ij. que est
fozi contentiosā. nam per penam fozi penitētiālis non tol-
litur pena fozi cōtentiosā. c. pro humani de homici. lib. vi.
¶ Aliud habetis ex glo. qz si iudex referat contrariū quā
debeat vel in pñiudiciū alterius ptis qz pñt appellari.
Nos latius dicite quattuor actus esse in consideratione i
materia relationis. ¶ Primus act⁹ ē ipsa pñunciatio de
referēdo. qz iudex deliberat referre et illa cū non sit pñi-
diciālis parti. nō potest appellari nisi appareret qz calum-
niose hoc faceret vt euitaret onus iudicandi. ita Bal. in. d.
l. si. C. de rela. ¶ Secundus est actus ipsa relatio de cuius
forma in textualibus et tunc si pars nō consenserit relatiōi
qz in dubio videt si pñs nō pñdixerit. d. l. i. C. de rela. et d.
l. si. ff. qñ appel. sit. poterit ex quo non consensit appellare.
Bar. tamen in. d. l. i. intelligit qz est potius quedam contra-
dictio qz appellatio. sed glo. hic vult qz vtrūqz competat
et cōiter hic approbatur qz poterit pñdicere appellatiōi et
si non admittat pñdictio appellare. ¶ Tertius est actus ip-
sa responsio quā facit pñceps super relatiōe et ab ista non
appellatur. l. i. in prin. ff. a quib. ap. non licet. et ita Panor.
et Imo. nisi vellet dicere principem fuisse circūuentum. ita
Bal. in. d. l. si. C. de rela. ¶ Quartus est actus iñia qz iuxta
rñsionem pñultoris ferz et ab ista pñt appellari et si consul-
tor fuisset electus de pñssu ptū nisi relatio eēt facta de vo-
lūtate partū. ita Bar. post glo. in. l. i. §. quesitū. ff. eo. ita Pa-
nor. et Imo. hic. ¶ Querit Bal. qñ dbeat fieri relatio et re-
spōdet qz d3 fieri post discussā plene cām. et iō hz vñz cuius-
dā pñultōis i. cā. l. cū a nobis. C. de dila. vbi tex. et l. i. C. de
rel. ¶ Secūdo qñrendū ē an debeat dari apta ipsa relatio
an clausa quādo parti daf. et rñdet hic Imo. qz si daf. clau-
sa qz licitū ē ipsi pñt appellare. nā talis relatio danda ē pñt
vt possit pñdicere. et ideo si datur clausa i hoc pars graua-

De Appellationibus

tur qz nescit qualiter contradicat. poterit ergo eo tpe quo dat clausa p̄dicere. c. cū olim el. ij. s. de offi. dele. z si nō ad mittat p̄dictio appellare. z si nō p̄dixerit nec ē poterit appellare qz ē qd sibi ip̄tē ex quo suscepit clausa. appellationē. l. i. C. de rela. nisi dixerimus qz ex quo relatio est que dā interlocutoria qz l3. ps nō p̄dicat dūmō. expresse nō consentiat poterit infra. r. dies appellare ex quo iudex sibi relationē dedit qz dādo sibi relationē vī tacite interlocui relationē ēē necessariā qz relatio nō ē siēda a iudice nisi vbi de necessitate regit. vī dictū est in glo. z ita vī de mēte Bar. in. l. i. C. de rela. vbi voluit qz p̄ns actui iudiciali z nō p̄dicens videat cōsentire per illum tex. z ideo dixit cautelam esse qz in quocūqz actu iudiciali in quo pars est p̄ns dicat p̄nte parte z nō p̄dicere. als ex quo esset p̄ns videatur consentire cum in sūis siue interlocutoriis siue diffinitivis ta cens nō hētur pro cōsentiente quominus possit post. r. dies appellare. ita Bar. in. d. l. i. sed quo ad facultatē appellā di tacita interlocutoria z expresse a pari procedunt. c. cum inter. c. cum dilecti in fi. s. de electio. vidimus in. c. ex parte M. s. eo. ergo ab illa relatione pars. j. r. dies appellare poterit dūmodo expresse non consenserit. C. s. vī latius habeatur quando possit a relatione appellari dicite aut pars consensit expresse relationi z tunc appellare non potest p regulam qd semel de reg. iur. li. vj. l. ab eo. C. quomodo z qn iud. c. quod ad consultationē. s. ti. pri. z. d. l. i. C. de rel. Aut tacite consensit ita qz per aliquem actum probatur eum tacite cōsensisse z tunc ēē renunciat appellationi. l. fi. ff. qn appell. sit. z ita pōt intelligi qz voluit hic Bal. z faciunt notata in. l. ad solutionē. C. de re iudi. in. d. c. quod ad consultationē z que dixi in. c. sollicitudinē. s. eo. z que habent maxime p. d. Anto. in. c. gratū. s. de offi. dele. nam dicit. d. Anto. in. c. pastoralis in fi. principij supra de rescrip. qz dicit relatio irrevocabilis que fit de consensu partium. C. Aut ps nec expresse consensit nec p actū tacite s3 nec cōtradixit z tūc voluit Jmo. z latius post euz Jo. an. z alij hic qz videat cōsentire relationi z iō appellare non possit. Et pro illa opi. multū stringit tex. in. d. l. i. ff. qn appell. sit. z in. d. l. i. C. de rel. in Bar. in. d. l. i. ex quo vult qz p̄sens interlocutorie vel diffinitive z nō p̄dicens possit in appellare vsqz ad. r. dies cū relatio videat interlocutoria innuitur qz tali relatiōi nō cōtradicens possit appellare ex quo nō cōsensit z deduxi in prioria. q. latius. C. Aut ps ē p̄ns z p̄dicat z tūc relatio nullā fidē facit nisi quatenus cōstat ex actis. tū si ps nō appellet iudice ad eā pcedēte nō obstat p̄ditione eius valebit relatio qz videat nō appellādo recedere a cōtraditione ex quo p̄mittit iudicem ad vltiora pcedere i relatiōe. d. l. i. z ibi Bar. z alij. z ita cōiter scribē. hic maxime panoz. C. Quqz ps nō est p̄ns z sic nec p̄dicat nec cōsentit z tūc aut ē abns p̄ contumaciā z illo casu si nō appellet a relatione habebit pro p̄sentiente. l. de etate. s. q. tacuit. ff. de interrog. ac. z iō debet appellari. ita Panoz. z Jmo. hic. Aut ps nō ē abns p̄ cōtumaciā sed non fuit citata z illo casu nulla ē relatiōi hoc tex. nfo z. d. l. i. iō l3 appellari poterit non tū erit appellatio necessaria sicut nec a snia nulla. c. dilecto z ibi vidimus. s. eo. C. Sed nunquid relatiōe facta poterit iudex qui rettulit pcedere i negocio p̄cipali nō obstat relatiōe. z vī p̄rio dicendū qz nō per tex. in. c. l3. s. de offi. leg. vbi cāus qz pendēte relatiōe ad superiorem inferior nō pcedit p tex. i. c. bone el. ij. xfi. nec nocebat. s. de postu. pla. vbi z de p̄sensu p̄tū nō pōt recedi a relatiōe semel facta p tex. in. c. ex insinuatione. s. e. ibi cū s3 legitimas z c. vbi p̄dentia relationis h3 vī p̄dentie dilatiōis sed dilatiōe p̄dentie ip̄o iure nō pōt ad vltiora pcedi z nullus erit p̄cessus si fiat. c. significāte. j. e. l. siue ps. C. de dila. ergo z c. z p tex. in. l. ex illo. z ita sentit Bald. C. eo. z hac opi. t3 Jo. an. c. legitima. e. ti. li. vj. z t3 Spec. in tit. de rela. s. fi. z ibi Jo. an. in addi. ad Spec. C. In p̄rimū est tex. in. l. ad principē. ff. e. z in. l. ad impatorē. ff. eo. in. l. i. C. de rela. dū vult qz si pendēte relatione iudex procedat ad vltiora qz ps d3 appellare ergo p̄cessus est validus. qz

a processu nullo de necessitate nō ē appellā. vī vidimus in d. c. dilecto z facit rō. nā relatio ē quedā interlocutoria vī supra dixi. s3 iudex pōt suā interlocutoriā reuocare ergo poterit relationē reuocare. si reuocare poterit g ad vltiora pcedēdo ne videat velle facere actū frustratōiū videbitur reuocasse. l. ij. ff. de testa. mili. i arg. z hac p̄tē t3 Bar. i. d. l. ad principē z in. d. l. i. C. de rela. C. Bal. hic distinguit. aut iudex facit relationē coact^o voluntate p̄tū. puta qz de cōsensu p̄tū ē sibi p̄missa cā cū hoc qz referat z tūc voluntate p̄tū p̄dēte relatiōe pcedit. z ita pōt intelligi. l. ad ip̄a. vbi de cōsensu partū pōt pcedere. C. Tamē illud depēdet ex eo qd dixi i. c. cū cessante. s. e. an z qn ad reuocandēz interlocutorie requirat cōsensu p̄tū. Aut iudex fecit relatiōē ita tuto vel alia necessitate vrgēte puta mādato superioris z tūc ea p̄dēte pcedere non poterit. Aut fecit eā simpliciter ex voluntate sua qz videbat sibi facien. z tūc eā reuocare poterit. z iō ad vltiora pcedere. z optie facit. d. l. ad principē C. Vos dicite cōclusiue fm Jmo. hic z in. l. i. s. quesitū. ff. eo. qd regulariter si de p̄sensu p̄tū facta ē relatio iudex nō poterit amodo nisi d cōsensu partium procedet z relatio nē reuocare. s3 debet expectare finē relationis. d. l. ad impatorē. De cōsensu aut p̄tū bñ poterit pcedet. z ita intelligat. l. ad principē fm. l. ad impatorē. tū quando relatio ēē facta z corā superiore recepta non poterit amodo inferior pcedet ēē de cōsensu partū. ita loquitur tex. i. d. c. bone. xfi. nec nocebat. z ita pōt intelligi tex. in. d. c. l3 z in d. c. ex insinuatione. vbi autē relatio ē simpliciter facta si forma non est suata quia partes non sunt citate ex quo relatio ē nulla vī dixi in p̄cedēti qōne poterit iudex ad vltiora pcedet. Si autē forma ē suata cum partes non appellando videantur consentit relationi p̄inde ē ac si d cōsensu earum relatio ēē facta. z iō cum ministerio textus dixi in dicta. l. ad impatorē. qz relatiōe facta ad impatorē pōt iudex d cōsensu partium ea p̄dēte pcedet. g sine cōsensu partium non poterit. z ita debet distingu. dicta. l. ad principem vī iura iuribus concordētur. nec obstat dicta l. prima quia l3 ibi dicatur qz appellari poterit tamē non seqt g iudex p̄dēte relatiōe poterit pcedere z tūc p̄cessus erit valid^o qz a p̄cessu qnqz poterit appellari z qnqz vtile est. dixi aliquid supra in rubrica ista. C. Et sic ex p̄dictis habes duplices effectum relationis. Primus quia pbat acta p̄cessisse vī referuntur ex quo pars non contradixit vel si contradixit postea iudice procedente in relatione non appellavit dicta. l. prima z ibi Bartolus faciunt notata per Bartolum in autentica si quis i aliquo documento circa finem. C. de ed. si tamen in contumaciam partis esset facta relatio non statuit relationi de actu nisi q̄ tenus ex processu apparet. c. quoniam contra supra de p̄batio. z ita Jmo. hic. Secundus est effectus qz ea pendente suspensa est iurisdictio iudicis referentis nisi de consensu partium permittatur vī procedat. tamen ea recepta p superiorem de consensu partium non possit inferior pcedere dicto. c. bone z latius declaratur iste effectus in p̄cedēti qōne z faciunt notata supra in rubrica post continuationē. z iō dixi Baldus in. l. finali. C. de rela. qz relatiōe facta ad aliquem principem ex quo consultatio videtur d uoluta ad ipsam dignitatem qz mortuo principe tamē durabit relatio in successorē quia dignitas ipsa non moritur ad quā est facta relatio. c. si gratiose de recip. libro sexto l. quod principi. ff. s. lega. ij. faciunt que habētur in. c. quoniam Abbas supra de offi. dele.

Significante. Vbi ante litem contestatam circa id de quo agitur principaliter innouat aliquid delegatus vel terminum assignatum preuenit poterit appellari. z si procurator non seruauit formam mandati auditur appellas post annū. h. d. C. Diuiditur i duas. in prima narrat factum. in secunda dat iudices z prouidet. secūda ibi qz tū. C. Nō p̄rio ex tex. ibi alibi quā in stallis qz l3 in dubio quilibet res presumatur libera. l. al-

tius. C. de serui. et aqua. potest tamen aliquis pretendere
negatiue ius qd non liceat domo libere vt re sua et aliquid
in ea exercere contra .l. in re mandata. C. man. nam hic
caplm pretendebat non esse licitum epo vendere carnes.
nec carnifices habere alibi quam stallis capli. et sic non li
cere in stallis proprijs carnes vendere. ita et in simili i his
que sunt publica et cuiusqz permittuntur tñ potest vnus
prescribere vt sibi soli liceat exercere et non alij epo i iure
piscandi in flumine publico vel etiam venandi in publi
co vel etiā molendinū ponendi vel furnū habendi. et no
tat habunde Bar. in .l. quominus. ff. de flu. et hic doc. per
bunc tex. et in .l. ripariū. in situ. de re. diuisi. et ideo pōt pre
scribere quis vt nullus exerceat furnum i via vel habeat
molēdinū nisi ipse. tamen ad hoc negatiue prescribendū
requirit qd precedat pñbitio dñi volētis iure suo vt quia
volens molēdinū ponere vel furnū in viam facere vel in
tali flumine publico piscari fuit ab isto prohibitus et desti
tut tūc ex hoc facto prohibitionis incipit pñscribere negati
ue ius tale qd istos pñbitos. s. non licere prohibito piscari
vel molēdinum facere et c. et facit glo. in .l. qui luminibus
ff. de serui. vrb. pñd. faciūt que habent i .l. i. et .l. ij. C. de ser
uit. et aqua. i .l. seruitutis la grande. ff. de seruitutibus in .c.
abbate. j. de verbo. signi. et ibi per glo. et alios. **C** Nota ex
tex. ibi carnifices qd clerici sūt prohibiti macellū vel ta
bernā exercere. cle. i. de vita et ho. cle. tamen stante consue
tutine vel pñuilegio poterūt per alios hoc iure vt et vē
di facere. et notat glo. in .d. cle. i. **C** Nota ex tex. ibi vendi
fecisse qd qñ super aliquo iure pñcipaliter lis pendet nec
apparet quis sit possessor prout hic qd fm vnum intelle
ctū episcopus dicebat sibi licere vendere carnes caplm ne
gabat licere isto casu donec de iure partium non est clarū
non est aliquid innouandum ad inbibendum partes vt
iure suo. et si vñ fuerint non est reuocādū in viā attēti et
ideo cū ministerio dixit tex. pñferim dñs lis nondum su
asset contestata quasi sentiat qd et lit. cont. ex quo nō est cla
rum de iure partium nulla partium est inbibēda vt iure
suo. et sic facit quod voluit Jo an. in .c. i. per illum tex. s. vt
lit. pen. qd propter pendentiam litis non est inbibendus
possessor iure suo vt. **C** Nota ex tex. ibi iplozatio huius
modi qd remedium attēti est quedā iplozatio et iō offi
cio iudicis dñ expediri. faciunt qd habent i cle. ij. vt lit. pñ.
C Nota ex tex. ibi in statum pñstinū reuocaret qd remedi
um attēti nō solū habet locū appellatione pendente s
et lit. pen. faciūt que habent in .d. cle. ij. et dixi in .c. bone
supra eo. habet toto titulo. s. lit. pendē. **C** Nota ex tex. ibi
absqz pñsensu partū qd assignata dilatione per iudicē de cō
sensu partium non pot ipse iudex nisi partes consentiant
eam reuocare. et faciunt que dixi in .c. pñcedēti in articu
lo an iudex pendente relatiōe possit procedere. **C** Nota
ex tex. ibi solutū fuisset iudiciū qd pendente dilatiōe ipso
iure conuiescit officiū iudicis. et ideo processus per euz
agitatus erit nullus si pendente dilatiōe fiat. ita Bald. hic
et facit tex. in .l. siue pars. C. dila. **C** Nota ex tex. ibi ad pro
secutionem. qd ex facto procuratoris dñs hñ legitimā cām
vt si culpa pcuratoris lapsus sit annus ad pñsequendū
appellationē datus possit petere biēnium sibi dari d quo
j. latius. **C** Nota vltra ex tex. ibi vel eorum altera. qd vbi
appellatio est interposita ex pluribus causis quarū vna
queqz per se est sufficiēs non grauaf appellās pbare veri
tatē oīum cāp sed satis est vnam causam verificare vt in
appellatiōe obtineat. similis ē tex. et ibi glo. in .c. exhibita
nd fi. s. d iudi. i. c. ex pte. S. s. d rescrip. i. c. significauit. s. eo.
et Bal. in addi. ad Spec. eo. ti. in .v. col. et ibi de pñstatio
ne nō astringēs se et c. qd in appellatione non opat. nec est
necessaria nisi vbi duo pponunt et vnus venit qualificati
ue ad alter et in .l. ad di. qd si vnā allegat et pbataliā dixi i
c. vt debitus. s. eo. **C** Glo. in verbo post citationē i fi. ha
betis ex glo. duos intellectus ad tex. pñmus ē intellectus qd
hic eps cēt in qñ possessione vēdendi carnes i stallō suo et
peteret p caplm post citationē emanatā inbibere epo ne
vēderet nec aliquid innouaret i pñiudiciū pñdēti litis cū

lis pñderet sup hoc scz nō licere epo carnes vēdere in stal
lo suo. iō hoc nō potuit fieri et pñterea papa dicit qd maxi
me cū lis nō sit cōtestata non pot ista retractatio attēti
fieri et cū ministerio vñf xpo pñsertim qd idē ē qd maxi
me. c. ad extirpan. s. de fili. pñf. b. quasi velit dicere qd et si
lis cēt cōtestata tñ ex quo claz ē reū possessorē cē non dñ in
biberi ne vtatur iure suo ipse reus nec dicat innouare aliqd
in pñiudiciū pñdēti litis vtēdo sua qñ possessione imo
si vñ pñbiter sua possessionē esset innouare et euz et ipse pos
set agere remedio attēti. c. nō solum et ibi glo. c. ti. li. vj. ha
betur in .c. i. et .l. ij. s. vt lit. pen. Et hoc mō intelligendo hētis
hic casu qd lite pñdēti si reus viaf iure suo. s. iure in cuius
qñ possessione ē nō dicat aliquid innouare nec hñ locum re
mediū attēti. et cū et sic dictio pñsentim hic stat pñzie. i. ma
xi. et ita dñ intelligi glo. sequēs i verbo non fuisset cōtestata
imo voluit hic Bal. p hñc tex. qd et si de iure rei sit dubium
qd dubitet an sit possessor an vñ non rōne huius dubij ex
cuset ne et euz hñat locū remediū attēti nec aliquid dicat
innouare vtēdo iure suo l3 de eo dubitet. et faciunt que vi
debimus in sequēti intellectu. **C** Alius ē intellectus quē
vult glo. qd hic caplm cēt i qñ possessione huius iuris nega
torij. s. nō licere epo carnes vēdere i stallō suo et agere et
epm ne in hac quasi possessione molestarent. et sic dicatur
epus eos molestare qd ex aduerso pretendebat se possesso
rem affirmatiue huius iuris sibi licere vēdere i stallō suo
carnes. Et si dicatis quare ergo si caplm possidebat non
fuit licita implozatio officiū iudicis vt lit. pñ. ibiberef epo
ne aliquid innouaret cum ad huiusmodi inibitionem suf
ficiat citationem emanasse vt litis pendentia inducatur et
ad reum peruenisse. cle. ij. vt lit. pendē. nec requiratur li
tis contestatio. quare ergo hic papa ponderat qd lis non
fuit contestata. So. dic fm Baldum. hic qd cum essent isti
iudices delegati et quo ad partes iurisdino delegata non
sit solida nisi post lit. conte. propter declinatorias quas
potest opponere vel recusationes. c. inter monasterium. s.
ti. pñxi. et quia nō tantum pñsumitur pro delegata iurif
ditiōe quantum pro ordinaria per ea que habentur in
cle. ij. de offi. ordi. in .c. ad. bec. s. de rescrip. ideo pondera
uit hic papa lit. conte. quia tunc potest officiū delegati in
plozari et non ante. et ita et voluit Bal. in .l. si reus para
tus per illum tex. iuncta glo. ff. de procurat. faciunt qd vo
luit nō. Bald. in .l. consentaneum. C. quō et quado iudex
vbi voluit qd ante lit. cont. delegatus non pñt ferre iñiam
absolutoriam ab instantia iudicij. faciunt nota per glo. in
l. i. C. si a non pñe. iud. et in .l. ij. C. de in ius voc. **C** Ista so
lutio non ē tenenda qd falsum ē qd ante lit. conte. officium
iudicis delegati non possit implozari. puta contra rebel
les et impediētes iurisditiōnez suam. c. i. et c. de causis et
ibi Jñno. s. de offi. dele. puta qd contumacem ex com
municando vel multando vel alio mō castigando. c. cum
venissent et c. fi. s. de eo qui mit. in pos. Jñn. in .c. consulu
it. s. de offi. dele. et in .c. lepe. s. eo. imo etiam absolūdo
ab obseruatione iudicij vt voluit Jñno. in .d. c. consulu
it. mo circa omnia contingentia circa lites prout nōt Bald.
in .l. si quis missum. s. i. ff. de dā. infec. in .l. i. et ibi Angelus
et alij. C. de iudicium ergo officium iudicis delegati circa
occurrentia ante lit. contesta. implozari possit vt patet ex
pñdictis. ergo cum litis pendentia inducatur statim ex q
citatio peruenit ad reum et sic ante litem contestatā. dicte
clemen. ij. poterit de attentatis lit. pendē. delegatus pro
uidere etiā ante lit. conte. ea infirmando **C** Vnde cōis ē
so. Jñno. et cōiter scrib. excepto Jmo. qd hic innouatio si tol
latur ante lit. conte. eo qd respicit negocium pñcipale in
totū. nam pñcipaliter agebat non licere epo carnes ven
dere petebat in viā attēti coerceri episcopū ne carnes
venderet. ecce qd i iudicio attentati venit illud quod pñ
cipaliter deductum ē in pñtitiōe pñcipalis litis. et iō sicut
litis non conte. super negotio pñcipali nō potest procedi
toto ti. s. vt lit. nō conte. ita super attentatis que absorbet
totū negocium pñcipale in se non dñ posse lit. non conte.
cognosci. Et pro illa opiā adducit Panoz. que hbentur in

De Appellationibus

cum venissent supra de eo qui mitti i. poss. ¶ Imo. hic i sequitur hac opi. inherens regule q. statim postq. citatio peruenit ad reum h. locuz remedii attentati. Nec obstat fundamentu contrarium de titulo. s. vt lit. no. cont. q. verum e. q. super principali no. procedit lit. no. conte. ad fine vt ad diffinitiuu perueniat. sed ad fine interlocutorie et vt innouata lit. pen. reparentur non reperit hoc prohibitum quin procedat lit. no. conte. imo contrariu cauetur expresse in. d. cle. ij. et ibi glo. nota. vnde tenet ipse primu intellectu. ¶ Glo. in verbo preuenire diem in fi. habetis ex glo. primo q. gestu per iudice dilatio pendente e. nullum. et intel ligite fm Bal. hic ipso iure nisi partes consentiant quo ca su videf renunciare dilacioni. ita Bal. in. l. siue pars. C. de dila. et vult glo. hic et coiter scrib. ¶ Aliud habetis ex glo. quidex pot dilacionem mutare. vos dicite fm coiter scrib. hic et fm ea que notant legiste in. l. si quis pcurator. §. fin. ff. de pcura. dum querit an iudex possit dilacionem reuo care ita ee distinguendu. Aut dilatio est data sine cause co gnitione et tunc ea reuocare poterit. et ita intelligatur. l. diez p ferre in principio et. l. q. iussit allegata in glo. facit. l. mior. xv. annis i prin. ff. de euict. Aut cum cae cognitione assi gnata e dilatio et tunc aut de consensu partiu et non poterit sine partium consensu reuocari. et faciunt que notat Bar. in d. l. q. iussit et dixi in. c. cum cessante supra eo. Aut est assi gnata dilatio cum cause cognitione et sine consensu partiu et iudex ex officio assignauit vel ad instatiaz vnius partis tunc et tunc ante q. partis interfit reuocare poterit in distin cte si ptis interest vt non reuocetur non poterit reuocare nisi ea cognita per ea que videbimus in. c. interposita. §. illa deniq. j. eod. et faciunt que dixi in. d. c. cum cessante. ¶ Succedit questio nuquid eo casu quo reuocari no pot erit nulla reuocatio si reuocauerit an vero erit necesse ap pellare. et soluit Imol. q. erit necesse appellare. per ea que habentur in. c. sacro. j. de finia exco. et ad materia e bona gl. in. c. cu ex eo. in verbo septenium de elec. li. vj. ¶ Sit ergo regula quidex dilacione pendente procedere no poterit et si processerit nullus est processus. ¶ Fallit primo nisi iudex reuocauerit casu quo pot vel si non pot casu quo fuerit appellatum. nam tunc cum teneat appellatio valebit pro cessus ad vltiora et tenent coiter scrib. in. d. siue pars. ¶ Secundo fallit quando de consensu partium iudex pro cederet ad vltiora. nam tunc non obstate dilacionis finia valebit processus. vt hac glo. et d. l. siue pars. et ibi doct. q. d. Verum in consensu ante processum adhibito. nam post fa ctum processum l. partes consenserint et ratificauerint ex q nullus fuit processus no conualescit. ita Bald. post Li. in. l. pe. ad fi. C. de arb. ¶ Tercio fallit quando iudex procederet ad actu qui tederet ad executione dilacionis non aut ee cotrarius nec diuersus dilacioni. l. no ex omnibus. ff. d. arbi. et ibi Bal. et Panor. hic faciunt que in simili dicunt de pendencia appellationis i. c. cum teneamur. §. eo. ¶ Quarto fallit q. ca dilacionis assignate iam expirasset nam tunc finia e dilatio no expectato tepore in eo assignato ita Bar. et ibi alij in. l. a filia. §. aluno. ff. ad trebel. et ita Pa nor. hic. puta assignata e dilatio. r. d. r. i. absentis vt copare at comparuit tertio die et sic impleta e causa dilacionis. nu quid expectabuntur alij. ij. dies et soluit Panor. q. non. tñ si certu esset cam non posse impleri ppter quam dilatio e assignata no poterit ante tempus finitu iudex pcedere. gl. e. no. in. c. vbi periculum circa principiu in. d. x. dies et nota tur in. c. comissa de elec. li. vj. faciunt que habent i. l. i. illa. ff. de verbo. obli. ¶ Quinto fallit si actus qui sit pendete di latione cedat in meru fauore eius cui e assignata dilatio q. tunc valebit. ita Imol. per illuz ter. in. l. si quis instituat. ff. d. heredi. insti. ¶ Sexto fallit quando actus ille pendente dila tione factus fieret solu ab eo cui est assignata dilatio. nam tunc cu dilatio videatur assignata ad comodum suuz potest nolle illo comodo vti. et ideo valebit actus per eu pen. di la. factus q. si recedat a dilacione. c. cu dilecti. j. de accusa. et ibi do. Anto. et faciunt que habent per Bar. et Ange. in. l. q.

ante kal. ff. de ver. obli. ¶ Septimo fallit si pendente dila tione debitor efficiatur suspectus de fuga vel alio modo su spectus. nam tunc licitum est creditori vt eu capi faciat vel alio oportuno remedio pendente dilacione sibi pvideat ita Bald. in. d. l. siue pars. et facit glo. in. l. questum. ff. de pig. l. in contrarium faciant notata per Ange. in. l. ait pre tor. §. si maior. ff. de iure deli. vbi voluit q. si pendente con ditione debitor efficiat suspectus q. ex quo non duz cessit dies obligationis no sit licitu cape debitoru fugitiu ergo ita post q. per dilacione suspensuz officiu iudicis. ¶ Octa uo fallit q. aliquid contra dilacione ee attetatu na no ob state pendencia dilacionis poterit huiusmodi attentata iudex reuocare. ita Panor. et Imol. hic et faciunt que vidi mus in. c. qua fronte supra eodem. vbi in simili de pendencia appellationis. ¶ Nono fallit q. dilatio esset data ad actum nullu. nam tunc nulla e dilatio et ideo officium iudi cis no suspendit. glo. e. in. l. cu pater. §. curatoris. ff. d. leg. ij. faciunt que habent in simili i. c. cu appellatiobus eo. titu. li. vj. et aliquid in. c. dilecto in ter. §. eo. ¶ Sz opere preciz e scire an vna dilatio pendete possit assignari dilatio ad aliu actu successiue fieri. vel et eod. instati possit assignari dilatio ad vnu actu et illa finita successiue ad aliu. puta assi gnati sunt. x. dies ad pbandum per testes nuquid pendete hac dilatio vel et eod. tepore quo hanc dilacionez assi gnauit poterit iudex assignare vt post hos. x. dies. et sic successiue post dilacione finita debeat. j. vij. dies probasse per infra. et dic. h. Panor. hic ultra alios. aut isti actus ad quos assignant diuerse dilaciones sunt inuicem copassibi les ita tñ q. vnus no pdeat ex alio et tunc possit hac dilatio nez assignare vt i exemplo proposito. et faciunt que notat Bar. in. l. ij. ff. de re iudi. et et in. d. l. siue pars et Bal. in. l. si. C. qui admit. faciunt nota per glo. in simili in. l. i. C. d. succes. edic. et per Bar. i simili in. l. quadiu. ff. de acqui. here. Aut actus no sunt eod. tepore copassibiles sz vnus pendet ex alio et preiudicat alteri. puta positio et probationes nam positio fit ad fine releuandi partes a pbatioe. vt habet in c. i. de cofel. li. vj. in. l. ij. §. q. obseruari. C. de iura. calum. et ideo q. d. h. probare ponet pedit ex rñsione aduersarij q. si cofitebit positioes nihil habebit probare si in totu nega bit in totu habebit pbare. si p pte p pte tñ probabit. ideo liquido p. q. probatio pedit ex rñsione positionu. et ppte rea cõcludit hoc casu Panor. no posse simul assignari dila tionem nec successiue parti ad positiones faciedas et ad pro bati. q. donec e rñsuz positionibus nescit quid habeat p bare nec pte confitente e artandus ponet ad aliquid pro bati. ¶ Glo. in. d. super his attingit intellectu ter. nostri d. qui satis e dictum in glo. i. ¶ Glo. in. d. inhibitione in fi. qualiter ipedito facto tertij vel et facto procur. def. secun dus annus ad psecutione appellationis dixi in. c. ex rñe §. eo. ¶ Ab extra opponit cotra ter. et predicta dum dicit q. dilatioe pen. gesta p iudice non valent ipso iure. Cotra de hoc mei ter. vbi papa dicit fuisse adpellatus a iudice p cedete pendete dilacione et comittit caz appellationis ergo presupponit validu fuisse processum. alias frustra appella ref ab actu nullo. so. dic q. no valet cõsequetia appellat ab actu ergo actus est validus q. et ab actu nullo pot appel lari et t. appellatio vt vidimus i. c. dilecto. §. eo. ¶ Secun do oppoit d. i. ter. posse cap. et decanuz ius hñc vt no lice at epo vedere carnes nisi in stallis ipsius capituli nec car nifices tenere alibi cotra de. l. vnica. C. de monopolis. vbi monopolus e phibitus. Et dicit monopolus ois illicita cõuentio ne fabrilia opa vel necessaria ab alijs fiant vel p ficiantur q. a certo genere psonaruz vel et q. minori pñcio q. p statuto iter eos monopolu faciētes necessaria non vē dant quomodo ergo pot caplm pñc dere vt solu in locis su is licitu sit carnes vedere. Et dixit hic Imol. q. lalla loq tur in pacto q. quidē non e licitu. nos loqmur i pñuetudi ne vel pñuilegio que hoc casu permisa sunt. Et id caplm hoc ius sibi pñdebat debere ex consuetudine vel pñuile gio no at ex pacto. ¶ Sed ista so. pmo quatenus respicit

cōsuetudinē videtur nō posse procedere. nam a pari pce
dūt cōsuetudo et statutū. l. de quibus. ff. de legi. maxie qñ
phibetur statutū eo qz illicitū. nā talis cōsuetudo illicita nō
valebit. c. si. et ibi hētur. s. de consue. c. de cōsuetudinibz. et
ibi p. Archi. xi. di. s. pcedit ar. negatiue d. pacto ad statutū
qñ pactū phibet qz illicitū cōtinet. ita Bar. in. l. nec ex pre
torio. ff. de reg. iur. vt sicut non pōt fieri illicitū p pactū ita
nec per statutū. sed monopolus ē phibitus pp illicitū qd
ex eo resultat. d. l. vnica. ergo siue p pactum siue p statutū
siue p cōsuetudinē monopolus nō poterit induci. So. di
cite ex mēte Panoz. h. qz monopolus ē illicitus non qz cō
tra bonos mores nec qz peccatū cōtineat s. qz cōtra bonū
publicū qd ē cōstitutū vt merces iusto precio vēdantur et
fabrilia et necessaria vbiqz fiant. l. i. s. cura carnis. ff. de offi.
prefec. vr. l. i. s. ff. ad. l. rod. de iac. iō sicut per statutū vel
cōsuetudinē pōt vtilitati publice derogari p ea que hñtur
in. l. ambitiosa. ff. de decret. ab ord. fac. non mirū si hoc cāu
valebit statutū et cōsuetudo. nec ob. qz ille tex. in. d. l. vni
ca dicat monopolium illicitū qz fateor illicitum cōtra vtili
tatē publicā vel phibitū iure positiuo. sed istis possunt sta
tuta derogare et cōsuetudines ergo et c. nec obstat qz notat
Bar. in. d. l. nec ex pretorio. qz intelligitur de illicito statuto
s. qz bonos mores vel peccatū cōtineat nō autē de illicito
vtilitatem publicā vel ius positiuum qz istis pōt statutum
derogare p ea que hñtur in. l. itē si verberatū. ff. de rei ven
di. in. l. lucius. ff. de eue. et iō dixit Bal. in. d. l. vnica qz sta
tutū priuati collegij continēs monopolū non valz in statu
tum publicū ciuitatis vel ēt priuati collegij factū de pmi
su ciuitatis valebit vt certe res certo precio vendantur vel
fabrilia vel necessaria nō fiant nisi ex certo genere persona
rū vel ab alijs cepta opa nō pficiantur ab alio. Sed qua
tenus in secunda pte so. dicit Innocē. qz ex priuilegio hoc
ius cōpetebat caplo vt non possent carnes vendi nisi i lo
cis suis. Cōtra opponit Imol. de. d. l. vnica. vbi tex. vult nō
valere priuilegiū monopolū pmittens. So. dicit Imo. in
telligendū tex. nostrū et dictū Imo. de priuilegio cum cla
usula derogatoria nō obstat. et c. p ea que habentur in. c. nō
nullam priu. s. de rescrip. i. c. vnico p Jo. an. de excels. pla.
li. vj. an. c. ex pte. j. de capel. mona. et per Bar. in. l. si quis i
priu. testa. in priu. ff. de leg. iij. et in. l. si. c. si contra ius vel
vti. pub. qz priuilegiū ē cōstitutionē habentem clausulā
derogatoriā in se nō v3 nec t3 nisi cum clausula non obsta
tibus. d. iuribus. Vel aliter soluit priu. s. formatum
Imo. hic qz contrariū procedit in cōuentione circa cer
tas res vel personas appositas. nos loquimur in cōuen
tione certū locū respiciente qz tunc non est monopolus s3
l3. d. l. vnica non loquatur de cōuentione certū locū respicē
te tñ idēptas ē rōnis qz publice interest vt necessaria libe
re vendantur et fiant. et ideo so. illa non videtur bona.

Interposita. Ad iustificandū ap
pellationem a graua
mine ex causa probandi interpositam ē neces
se qz coram iudice ad quem probet de veritate
grauaminis nisi corā iudice qz fuerit pbatio oblata et re
iecta. h. d. v3 q3 ad x. eidē. Et legā p ptes istā dcre. qz sicut
qñqz h3 deā ita qñqz sunt ptes. scda ibi eidē quoq3 tertia
ibi ille deniq3 qñqz ibi lane pato. Nō primo ex text. isto qz
l3 regl3 dicat qz iudex exceptionē nō admittēdo v3 graua
re. c. ex pte. x. d. et c. significat. s. e. tñ si ppea appellet. qz ex
ceptio nō est admissa appellatio nō deuoluit negociū pri
cipale nec iustificat nisi corā iudice ad quē probet non so
lum exceptionē fuisse oppositā sed et de veritate ipsius ex
ceptionis probet. Et sic habetis ex tex. primā regulā
ex qua hēs inferre qz sola reiectione exceptionis non vide
tur iudex l3 grauet ptem tñ ita grauari vt ppterca iustifi
cetur appellatio. s3 necesse ē qz cōcurrat veritas exceptionis
et de ea appareat ad hoc vt appellatio iustificet. Dabe
tis et inferre qz sicut iustificatio appellacionis non fit corā
iudice a quo sed corā iudice ad quem. c. vt debitus. et ibi
vidim. s. eo. Ita qñ veritas exceptionis deducit ad iustifi

candum appellationē et ea constare d3 corā iudice ad quē
non coram iudice a quo. vt hoc tex. et ratio predictę regu
le. qz cum admittere exceptionē et non admittere pendeat
ex animo iudicis per ea que notat Imo. in. c. post electio
nē ad fi. j. de concess. preben. ideo cū pro iudice presumat
c. in pñtia. s. de renū. l3 apparēter iudex grauet exceptio
nem reijciēdo tñ qz potuit iudex reijcere eo qz videbat il
lā exceptionē nō cē verā vel frivole oppōi vult Imo. i. d. c.
post electionē. cū presumat multū pco iudice noluit lex cre
dere appellanti et ideo grauauit eū vt ad iustificandū ap
pellationē suā habeat necesse pbare veritatē exceptionis.
Ista regula priō fallit nisi esset i grauibz qz in his q
sunt grauis pñdici iudex non pōt nisi manifesta calūnia
appareat nō admittere exceptionē. per ea qz hñtur in. c. l3
cām. s. de pba. ita. d. Anto. h. et post eū Imo. et sensu Pa
noz. et iō si exceptionē nō admitteret in grauibz poterit
ps appellare et satis iustificata ē appellatio ex h solo gra
uamine hec tñ limitatio ē magna restrictio ad tex. istū qui
generaliter loquit. Secōdo fallit qñ iudex recusatur vt su
spectus nam tūc cū pposita exceptione legitia recusatiōis
iudex debeat venire ad arbitros iuris. c. cū spālī et ibi vi
dimus. s. eo. et iō si obiecta exceptiōe suspitiōis pbabiliu
der pcedat cū ad eū nō spectet cognoscere an vera sit vel
nō vera suspitio sicut ad iudicē spectat de alijs exceptioni
bus cognoscere s3 officij sui sit venire ad arbitros non ad
mittendū exceptionē iudex grauatur partem. et ideo ex hoc
solo appellari poterit tex. ē in. c. super qñum. s. si. s. de of.
dele. et faciūt que vidimus in. d. c. cū spālī. Tertio fallit
qñ ita satis ēt pbatum de veritate grauaminis qz ex ipis
actis appareat hunc vere grauati. puta qz petijt inducias
deliberatorias de quibus in. c. offeratur. iij. q. iij. in autenti
ca offeratur. C. de lit. cōte. iudex negando huiusmodi idu
cias dicitur partem grauare et satis appareat ex hoc graua
men. c. s. ppetuus. s. de fide instru. Quarto fallit vbi
per solas allegatiōes vel sola ppositiōe grauaminis pñ
ptiue vel notorie appareat de veritate grauaminis. puta se
questra regulariter sūt phibita. l. vnica. C. de phib. seque.
vidimus in. c. si. s. de sequest. poss. et fruc. vult iudex facere
sequestrū opponit qz nō pōt iudex exceptionē nō admit
tit appellat ps repulsa hic appellatio sola allegatiōe iuris
iustificat qz sequestrū de iure cōmuni ē prohibitum vel ēt
puta vult iudex puenire ad incarcerationē debitoris ante
quam discutiat an sit soluendus qd non potest facere glo.
ē in. l. iij. s. rutores. ff. de suspes. tuto. opponitur vt prius
discutiat bona vel de bñficio cessiōis bonoz iuxta nō. in. l.
i. C. qui bo. ce. po. iudex exceptionē istam non admittit ap
pellat pars ex hoc solo iustificata ē appellatio qz ante ap
plicationē fit discussio bonoz vel admittit cessiō. ait Bal.
in. l. minoribus. C. de his quibus vt in dig. vel puta iudex
dat quartā dilationem siue solēnitatem legali cōtra. c. vltra
tertiam. s. de testibus. opponitur contra iudicem ne hoc fi
at non admittit iudex exceptionē pars appellat ex hoc so
lo iustificatur appellatio qz siue solēnitatem legali nō debu
it dare iudex quartā dilationē. ita Imo. in. c. significatue
runt. s. de testi. et ibi alij et Panoz. in dicto. c. vltra tertiaz. et
Imol. hic. vel puta petit reus declarari libellum incertum
vel obscurū. iudex non admittit exceptionē appellatur ex
hoc solo iustificata ē appellatio. qz parte opponētē nō ad
mittit libellus incertus vel obscurus. ita intelligitur Imo.
in. c. significatibus. s. eo. vel in. c. ij. s. de lib. ob. vel s3 Imo.
h appellatur a snia diffinitiuā iudex a quo tenetur appel
lationem admittere qz non indiget appellatio expñsione
cāe qz nō deductum deducā nō probatū pbabo vidimus
in. c. vt debitus. s. eo. reijcit iudex appellationē. appellatur
ab hoc grauamie satis iustificata ē appellatio ex hoc qz ap
pellationē a diffinitiuā interpositā reiecit ideo appareat ve
re grauata partē fuisse. c. i. s. is qz. eo. tili. vel et qñ no
toriū ēt grauamē. puta qz in aliena diocesi quis decimas
erigit opponitur nō audien. ēē nisi probet titulum vel pos
sessionem tanti tēporis cuius inicij memoria non extet. c.

De Appellationibus

i. de prescrip. lib. vj. c. ad decimas de rest. spo. lib. vj. isto casu si nō admittatur appellatio pars poterit appellare et no toriū ē grauiamē. ita Jmo. hic. iste nō hz necesse pbare veritatē grauiamē appellās. ¶ Quinto fallit qñ verisimile est iudicē a q̄ scire an grauiamē intulerit vel ne. nā tūc sola appellatio qz grauiamē putat nō seruādo formā rescripti de quo ipse d̄z ē informatus iustificat appellationē absqz alia oblatiōe pbatiōis grauiamē. c. olim. et ibi glo. nō. s. d̄ excep. c. cū cām et ibi habet. s. de offi. del. quod tñ vī cōtra tex. nostrū in generalitate sui l̄z Jmo. ita trāseat. ¶ Sexto fallit qñ per cōfessionē ptis cōstaret d̄ grauiamē. nā tūc alia pbatio nō requirit ad iustificā. appellationē. c. dilecto s. eo. ¶ Septimo fallit i causis bñficialibus qz in eis sufficit appellare ad curiā ex cā probabili et l̄z appellationis veritas nō pbetur tñ negociū pñcipale p h̄ deuolūt ad curiā vna cū ipsa cā appellationis. c. quāuis. c. si postqz de electi. lib. vj. ¶ Octauo fallit qñ iudex a quo detulisset appellationē. nā tūc arbitrariū est iudici ad quē ēt non pbata veritate grauiamē recipe appellationē si velit ex quo iudex a q̄ abdicauit a se iurisdictionē. c. cū appellationibus friuolis. et ibi habet. eo. ti. lib. vj. tñ appellatio petēte vt de veritate grauiamē prius cognoscat poterit si voluerit iudex ad quē nō tñ cogēt mandare appellati vt veritatē appellationis pbet. alias si nō pbauerit remittere cām ad iudicē a quo. ita saluat dictū Jmo. hic. ¶ Nota ex tex. ibi nisi exceptiones a premissa regula. s. qz est multū vniuersalis sit vobis loco sedē regule ex qua habētis q̄ appellati pp̄ exceptionē non admittam cuius probationem incōtinenti obtulerat non est necesse ad iustificandū appellationem probare veritatem exceptionis. sed satis est q̄ probet se opposuisse exceptionem et obtulisse probationem incōtinenti. et est rō quare h̄ casu non habet probare veritatem exceptionis qz cessat ratio de qua in prima regula que erat q̄ presumitur p iudicē et contra partem. nā in casu nostro ex quo offert pbationē incōtinenti cessat psumptio calūnię que est p̄ partem. c. l̄as. s. de resti. spo. Et arguit maxima iniquitas iudicis ex quo dicebat hodie cōstat hodie agat. l̄. si a quo ff. vt in pos. leg. et in mora modici tps nō est p̄iudicium. l̄. qd̄ dicimus. ff. de solu. nō est sine calūnia iudex nō admittēdo exceptionē et oblationē pbationis incōtinenti. iō hoc solū sufficit ad iustificandū appellationē. imo ex generalitate huius tex. nostri voluit Jmol. post Jo. an. q̄ ēt si exceptio nō ē vera q̄ postea apparuit tñ ex quo obtulit pbationem incōtinenti et iudex nō admittit p hoc nō tollit quin sit iustificata appellatio et remaneat iustificata. et d̄ incōtinenti ēt si dilationes exigeret s̄z nō tñ loq̄ar. tex. ē et ibi Panor. in. c. l̄as de resti. spo. et j. dicā. ¶ Fallit illa regula in exceptionibus perēptorijs qz tūc oblatio pbatiōis incōtinenti faciēde nō iustificat appellationē. sed ē necesse pbare veritatē exceptionis interpositę glo. ē nō in. c. ex parte adde. et ibi casus fm̄ vñū intellectū. s. de testi. tñ Jo. an. et ibi cōiter scrib. nō tenēt illū intellectū nec dictū in se est v̄z qz tex. noster ita h̄z locū in exceptionē pemptoria sicut in dilatoria cū sit idēptas rationis. ¶ Secūdo fallit qñ opponitur exceptio et eius pbatio offert incōtinenti sed eo tpe quo iudex non tenet admittere probationē. nāz tūc oblatio probatio nis nō hz iustificare appellationē ex quo iudex nō artatur admittere ipsam oblationē casus est fm̄ cōem lec. in. d. c. ex parte adde. nāz opposita exceptione criminis s̄ testes pōt iudex eius examinationē differre vsqz post publicationē c. pñtium. s. de testi. et sic pbationem huius exceptionis q̄ testes sunt criminosi nō artatur iudex admittere eo tpe quo opponit. ideo si offerat pbatio et iudex nō admittat p hoc nō iustificatur appellatio. ¶ Tertio fallit vbiqz opponatur exceptio quā iudex pōt differre vsqz ad finē cāe illo casu oblatio pbationis incōtinenti nō iustificat appellationē l̄z iudex nolit admittere s̄z differat exceptionē. d. c. ex parte adde. in simili et faciūt que notat Bar. in simili et Jmol. in l̄. ille a quo. s. si de testamento. ff. ad trebel. et ibi Jmo. in l̄. si. ff. pro suo. Non. n. grauat partē vtendo facultate sibi a

iure pmissa ergo ab eo appellari nō poterit et si appellaret ex h̄ non iustificabit appellatio in. c. p̄sult. s. de offi. dele. ¶ Quarto fallit in arbitrarijs qz vbi arbitrariū est iudici exceptionē admittere vel nō admittere vel probationē admittere vel nō admittere sola obiectione exceptionis vel oblatiōe pbationis nō iustificat appellatio. ita Jmo. h̄ per ea que hēt in. d. c. ex pte adde. qz nō quicquid pmittit iudicis p̄tati subiecti necessitati. l̄. non quicquid. ff. de iudi. et sic hētis qz l̄z i arbitrarijs licitū sit appellare glo. ē nō. i. c. sup̄ his i. si. j. de accusa. in. l̄. si qua pena. et ibi Bar. ff. de. x. sig. bonus tex. in. c. i. s. de dil. et ibi nō. tñ hoc h̄z p̄cipuū appellatio i arbitrarijs qz sola oblatiōe pbationis nō iustificat. ¶ Quinto fallit qñ psumptio iuris est q̄ ipm̄ opponētē exceptionē. nā tūc oblatio pbationis nō hz iustificare appellationē cū. n. p̄sumptiones iuris sunt liquidissime pbationes vt nō. in. l̄. i. post glo. C. de testa. mili. in. l̄. impator ff. de leg. i. in. c. afferte. et i. c. quāto. s. de presump. l̄z per oblationē pbationis resultat psumptio p̄ponētē. c. l̄as. s. de resti. spo. tñ cū fortior sit p̄sumptio iuris que est q̄ eū v̄cet istam que est minus fortis. c. litteras. s. de presump. nō mix ergo si hoc casu sola oblatio probationis nō iustificat appellationē tex. est quē ibi ponderat. d. Ant. et Jmo. in. c. i. j. de his que s̄. a maiori par. ca. ¶ Sexto fallit in appellatione extraiudiciali. nā illa non iustificatur per oblationes pbationis incōtinenti. ita Jo. an. hic et sequūtur alij. et Jmo. in. c. cū inter canonicos. s. de elec. Et d. Anto. in. d. c. i. j. de his que s̄. a maiori par. ca. et est rō. nāz pars ex iudiciū ne qz in iudicio nō tenet ipsa admittere pbationes qz sunt iudici pbationes et nō parti. non ēt iudex ipse extraiudicialiter pcedendo tenet admittere iudiciales pbationes p ea q̄ vidimus in. c. bone. s. eo. si ergo ab actu extraiudiciali iudicis vel partis appellet et offerat probatio grauiamē incōtinenti h̄ oblatio nō iustificabit appellationē qz facta ei qui nō potuit admittere pbationes vel eo tpe quo admittit nō potuerūt. ita Panor. hic. et Jmo. et sic ratio pendet ex scda fallētia. s. dicta. Jmo. in. c. si. in. xv. col. de presump. et in. c. ex pte adde. s. de testi. rota deci. cccxxvj. ¶ Septimo fallit qñ in absentia iudicis cēt appellatū in casu pmissi. vt vidimus in. c. suggestū. s. eo. et videbimus in. c. si. j. eo. nāz tūc cū fiat coram honestis viris qui nullam p̄tatem iudicialem habent oblatio probationis eis facta non iustificabit appellationē qz facta psonis que nō poterunt admittere probationem. ita Panor. hic. et Jmol. et faciunt dicta in precedenti fallētia. ¶ Octauo fallit qñ appellatio velit iustificari ad finem nō solum deuolutiū sed etiam ad consequendū effectum exceptionis oppositę. nam illo casu licz oblatio probatiōis iustificet appellationē quo ad effectum deuolutiū vt hic tñ non iustificat ipsam exceptionē quo ad effectum exceptionis cōsequendū. l̄. si exceptio est de clinatoria vel dilatoria ad finē vt iudex non pcedat vel iudicium differat. vel si est pemptoria ad finē. vt imponat silētiū parti. nāz illo casu de necessitate d̄z probari v̄tas exceptionis nec sufficit oblatio probatiōis ita cōiter doc. h̄ et in. d. c. ex pte adde. ¶ Nonno fallit in appellatione a diffinitiuā. nam cū illa respiciat effectū principalis negocij et quo ad effectum principalis negocij appellatio non iustificat sola oblatiōe probationis. vt dictū est. in precedenti fallētia. Non mix si appellatio a diffinitiuā non iustificatur sola oblatione probatiōis. Ita Jmol. hic. ¶ Decimo fallit quādo in prosecutione appellatiōis et interpositione pars debito modo non appellat. nam ad hoc vt habeat locum ista secūda regula iuris ē ministeriū qz pars que appellat qz exceptionē opposuit et obtulit pbationē incōtinenti q̄ admisse nō fuerūt in interpositiōe appellatiōis nō solū dicat pp̄ exceptionē nō admittat sed d̄z ēt dicere et qz obtuli pbationē incōtinenti que nō fuit admissa. al̄s si solū appellaret pp̄ exceptionē nō admittat et non adderet hoc et pp̄ oblationē probationis nō admittat l̄z milies obtulisset pbationem tñ non iustificabit appellatio que se nō fundat nisi solū sup̄ vitate exceptionis. et ideo vis ē in modo appellan-

di. ita voluit hic Imol. et ita Panor. et ibi casus fm suum intellectū. et Bos. in. c. ex parte adde. s. de testi. et in pe. col. Undecimo fallit qñ pars lz opponeret se pbaturā exceptionē cū hoc nō obtulit corā iudice vel si obtulit nō dixit se incōtinenti pbatur. nam solū opponere exceptionē et dicere qd ea probabit nō iustificat appellationem nisi et offerat iudici se probatur exceptionē nec sufficit offerre nisi i continēti se offerat probatur. et ita ē tex. fm intellectū qui magis placet Panor. in. d. c. ex pte adde in pe. col. Duo decimo fallit qñ grauamez pp iustificatā appellationē re tractaretur tñ postea non pbata veritate exceptionis de q lz ad finē deuolutiū non sit discutiendū tñ ad effectū exceptionis cōsequende discutiendū est veniret veritate non comperta restituēda res vel grauamē in pristinum statū nam tunc cū circuitus sit euitā dus de. auditor. s. de rescri. nō fiet retractatio grauaminis. ita Imo. hic. et sic sola oblatione probatiōis nō iustificabitur appellatio. Decimo tertio fallit qñ esset notorie iniusta exceptio. naz tūc oblatio pbationis nō excusat maliuolū aiū et notorietatem defectus exceptionis. ita Imo. hic et Panor. et facit in ar. s. an. insti. de susp. iuro. Decimo qarto fallit vbi adesset clausula in rescripto delegatorio cāe principalis appellatione remota. nam tūc cum clausula ap. re. non permittat appellari nisi in casibus a iure expressis vt vidimus i. c. pastora lis in prin. s. eo. non iustificabit h casu appellatio nisi pbata veritate grauaminis. et sic oblatio pbationis nō sufficiet ita. d. Anto. et ibi Imo. in. d. c. i. j. de his que fiūt a ma. par. ca. Decimo quinto fallit qñ opponēs exceptionē offert se incōtinenti probatur. et aduersarius offert se incōtinenti probatur prius. nam tunc vna oblatio aliā confundit. et ideo neqz p vno neqz p alio presumit et sic cessat rō secūde regule. vnde nō iustificabit appellatio p hmoi oblationem. ita. d. Anto. hic tñ Imo. arguit in prius qz ex q iudex pōt assignare terminū vtriqz et veritatē incōtinenti videre satis apparet calūnia et q grauat ptes nō admittēdo hmoi exceptionē cū oblationibus probatiōū hinc inde factis. ergo satis ex hoc iustificabitur appellatio. Decimo sexto fallit qñ oblatio fuisset xbalis et nō realis qz tūc nō sufficeret ad iustificandū appellationē sola oblatio. necesse est. n. q offerat se pbatur et nominet testes per quos intendit pbare et eos habeat paratos. Ita Jo. an. hic et in addi. ad Specu. s. qualiter. xvi. sūt quibus et. s. penul. xvi. illud mouetur qz alias de facili esset parata fraus excipientibus qua yterentur nolentes exceptiones suas rejci et fri uole vexare actorem opponerent exceptionē et semper offerrent probatiōes verbo. ne ergo ista fraus militet debemus intelligere tex. hic de oblatione reali sicut in simili dicimus in. l. i. c. de dilatio et. iij. q. iij. s. spacium de eo qui asserit se habere testes vltimarios. Secundo mouetur qz expressio eoz que tacite insunt nihil operat. l. iij. ff. de leg. i. sed in quocunqz excipiente videtur inesse vt probare intendat quod excipit. l. i. ff. de excep. l. in executionibus. ff. de proba. ergo lz offerat se probatur cum hoc tacite insit i ip sa exceptione oblatio nihil operatur. vt ergo aliquid operetur debeat esse realis. facit etiam ad predicta. c. pastora lis. s. i. s. de offi. ordi. c. i. et. ij. sup de eo qui mit. in pos. vbi ad reuocationem missionis in possessionem dz offerri cautio. nec sufficit verbalis oblatio. facit quod notat glo. in. c. cupientes. s. si vero. in verbo contemplerint de electi. libro vj. facit. l. si residuum. C. de distra. pig. et quod nō. in. l. pe. ff. de distra. pig. maxime per Bar. et Ange. faciunt notata per Ange. et Imo. in. l. si mora. ff. so. ma. et faciunt que notat Bar. in. l. pretor ait. s. si quis paratus. ff. de no. ope. nū. et est bo. tex. in. l. seruus si heredi. ff. de statuliber. in. l. quidā s. idē respondet. ff. de solu. in quibus locis pbatur q oblatio satisfactionis vel satisfatiōis dz esse realis non verbalis. ponit Imo. in. l. si seruus cōis. ff. de vulg. et pup. Bald. in. l. acceptā. C. de vsur. Bal. in autētica dos data. C. de do. na. ante nup. In prius est cōis snia. et dicit Bal. hic seruare practicam. et t3 do. Anto. Imo. et Panor. hic. et in. c.

ex parte adde. s. de testi. mouetur qz vbi cōfessim quid est agendū non tñ dz pars venire cum sacco paratus. l. quod dicimus. ff. de solu. l. promissor. ff. de consti. pec. Adducunt tex. in. l. iij. s. ibidē. ff. ad exhib. vbi sufficit incōtinenti offerre probatiōē lz nō realiter deducat in. l. si is a quo ff. vt in pos. leg. vbi satis dz incōtinenti cōstare quod pōt p bari. nec requiritur pbatiōes ibi esse paratas in. c. litteras ad fi. s. de resti. spo. adducunt notata in. c. ad apostolice de re iudi. lib. vj. et ibi glos. in verbo parata. Non obstant pria. et primo nō obstat arg. qd est parata fraus qz ex quo i continēti bz tñ probare nec longas habebit dilationes ad pbandum nō est verisimile qd debeat calūniari p modico tpe. d. c. litteras. qz puniet in expēsis. preterea puniet fm Bal. hic in. ij. col. qz si non probauerit istam exceptionē. j. breue tps post qz obtulit nō poterit amodo in ista instātia principaleā pbare. vnde nō est verisimile qd sic cā gustasset pars ad offerendū probatiōē incōtinenti nisi existimasset se probatur. Nō obstat ar. de. l. iij. ff. de leg. i. qz illud pcedit qñ ea que tacite insunt exprimunt eo mō quo insunt. s3 hic oblatio probatiōis exprimit alio mō qz insit qz opponens exceptionem bene tacite videt asserere qz si opus ē eam probabit. sed nō qz pbabit incōtinenti. hic aut offert se incōtinenti probatur. et sic alio mō offert qz insit. Non obstat qd notatur in. c. pastoralis cū supra allegatis. qz illud pcedit qñ ipsum offerentem cautionem iaz militabat vehemēs presumptio qz iam semel fuerat cōtut max. vnde ita de facili non reuocat missio in pos. in penaz sue cōtumacie. ideo realis oblatio requirit. et facit tex. in. c. cū in ecclesijs. s. de ma. et obe. facit glo. nō. in. l. cor. ff. ad fil. le. quā ibi ponderat Bal. vbi semel fugitiuus amittit bene ficiū fideiussoz dandoz qd alias a statuto concederetur. Non obstat notata in. d. l. si residuum et in. d. l. pe. qz ibi tractabat de reali piudicio presentis creditoris. ideo a cōtrario requirit realis oblatio. et eodem mō respōdetur ad notata in. d. l. pretor. s. si quis paratus. et in. d. l. seruus si heredi. Non obstat notata i. d. l. si mora. qz rñdeo vt ad. c. pastoralis. qz ibi pcessit mora et c. Sed pro cōplemen to materie reuoco in dubiū id qd est dictū. s. in. xj. fallentia nūquid de necessitate illa oblatio probatiōis debeat ita fieri vt in ea exprimat qd incōtinenti fit. et t3 hic Panor. qz sic vt p3 ē tex. so. data secūdo arg. Jo. an. in pcedētī fallētia. Cōtrarium t3 hic Imo. qz dz se offerre pbatur. vt hoc tex. et si nō exprimat incōtinenti tñ subintelligitur ad hoc vt expressio aliquid operetur. qz alias videt oblatū eo modo quo inest. et sic nihil operaret. quod est p tex. no strum qui vult q oblatio operet iustificationem appella tionis. Et pro illa opi. faciunt quēnotat Bar. in. l. nam est postea in prin. ff. de iureiurā. in. l. si. ff. pro socio. in. l. si is a quo. ff. vt in pos. leg. vbi si probatio dz incōtinenti fieri la tis sit opponere exceptiones altioz in dāginē non requi rentes ergo ita in pposito satis erit qz iste incōtinenti pro bet vel est paratus probare et hoc in dubio iudicamus ex quo se offert probatur vt oblatio aliquid operetur et per tex. nostrum hic vbi nihil dicitur qd debeat exprimi verbū incōtinenti nisi dicamus qz iste tex. declaratur per tex. i. c. ex parte adde. s. de testi. vbi fm vnum intellectū et refert ibi Panor. in penul. col. non sufficit opponenti exceptionē ad iustificandū appellationem dicere se probatur vt patet ibi in tex. et si hoc diceret probaturum ergo requiritur nū quid vltius scilicet qz incōtinenti probetur. Decimo septimo fallit quando oblata esset pbatio et iudex assignas set terminū ad eam probandū. et qz non pbauit noluit po stea admittere exceptionem. nam tunc oblatio non iustifi cabit appellationem. ita Bal. hic. et Imol. immo hanc ex ceptionem nō poterit postea probare in hac instātia pn cipali vt Bal. hic. Decimo octauo fallit qñ per tertium oblatio pbationis impediretur et nō per iudicem. naz tūc non iustificatur appellatio et est ratio quia factū tertij non debet nocere iudici nec appellationi quo ad iudicem. l. ar bitrio. s. si dolo. et ibi notatur. ff. de dol. et faciunt que dixi

De Appellationibus

in. c. ex ratione. s. eo. que notat Arch. iij. q. viij. dñi. testes.

Eidem. Si appellatio nō sit recepta a iudice vel approbata a pte sufficit mittere appellāti procuratorem ad impetrandum et contradicendum licet pars appellata velit prosequi appellationem in curia b. d. vsqz ad versū. ille deniqz. **Nota** ex tex. ibi nec ab aduersario ad hoc vt appellatio ad curiam interposita tractetur in curia sufficit qd alterum ex istis interueniat vel qd appellationi per iudicem a quo sit delatum vel qd a parte appellata sit recepta nec requiritur termini assignatio de necessitate vt hoc tex. vbi nulla fit mentio de assignatione termini et faciunt que vidimus in. c. nicolao et in. c. sepe. s. eo.

Nota ex tex. ibi super prosecutione appellationis qd sola impetratione rescripti et contradictione circa impetrationem dicitur pars appellationem prosequi faciunt que habentur in. c. ex parte. s. s. de rescrip. et que vidimus in. c. personas et in. c. ex ratione. s. eo.

Nota ex tex. ibi ad ipe trandū et dīcendum qd ad curiam appelletur non tñ de necessitate cā est tractanda in curia. Sed hoc operabitur appellatio qd delegatus a sede apostolica impetrabit ad partes. et ideo alio non interueniente qd sit appellatum ad sedem apostolicam appellans procuratores suos mittere tenetur ad impetrandū et dīcendum de quo in. d. c. nicolao.

Nota ex tex. ibi qd si appellatus non consensit appellationi vel iudex a quo non detulit qd inuito ipso appellato potest appellans impetrare cām comitti extra curiam qd est quid imputet appellato quare a pñcipio nō approbauit appellationē. ideo nunc inuitum appellantem in curia cām tractare non coget. dixit tñ hic Imol. et sequuntur alij qd de voluntate appellātis causa poterit in curia tractari et sic in optione eius erit vel impetrare delegatos ad partes vel cām appellationis in curia tractare. nam si tex. nullam necessitatem imponit appellanti vt in partibus impetret delegatos ergo videt pmittere eius facultati. et sic succedit regula qd sunt facultatis non sunt necessitatis. l. non quicquid. ff. de iud. c. cōsuluit. s. de offi. dele. glo. nihil bñt.

Ille deniqz. Ante inchoatā prosecutionē appellationis pōt appellās si vult renūciare appellationi iūto appellato et petere qd cā remittatur ad iudicē a quo. s. tñ pñcipio in expēsis factis per alterā partem occasione illius appellationis. b. d. vsqz ad dñi. sane.

Nota primo ex tex. ibi vocē appellationis emit sit qd re integra appellans pōt renūciare appellationi interposita. Bal. in. l. per hanc. C. de tēpo. ap. ibi de renūciatione appellationis et in. l. tale pactum. s. qui prouocauit. ff. de pac. in prima repetitione. l. edita in. xij. col. dñi. sexto opponitur. C. de edēdo. Et illo cāu operatur renūciatio non solum respectu appellationis s. et operabitur respectu nulli ratis quatenus incidēt veniat in appellatione. ita Bal. in. l. i. C. de sen. ex pericu. reci. et in. l. quedam mulier p illum tex. ff. fami. herciscun. in. l. tale pactum. s. qui prouocauit. i. repeti. ff. de pac. et dixi in. c. dilecto. s. e.

Et ex quo iste tex. dicit appellationis habetis inferre qd cum appellatio taz interponatur ab interlocutoria qd a diffinitiva vt vidimus in. c. vt debitus. s. eo. et tā ab actu extraiudiciali qd iudiciali vt in. c. bone. et ibi vidimus. s. eod. et indefinita equipollet vniuersali. c. si romanoz. xij. di. qd pōt renunciari tam appellationi ab interlocutoria qd a diffinitiva. et tam appellationi iudiciali qd extraiudiciali. Et ita voluit Bal. in. l. i. C. de tēpo. appel. l. i. videretur contrariū diceñ. qd verba debēt accipi in magis directo significato. c. si quē. j. dñi. sent. excō. l. i. ff. si ager vectig. vel emphi. pet. ideo cū sub verbo sententie in dubio intelligamus de diffinitiva. glo. et in. c. cum olim. s. de testi. in. l. ij. s. biduum. ff. qñ appel. sit. habetur in. de. i. de sent. et re iud. vbi glo. aliter sentit. bñt. i. c. cām matrimonij. s. de offi. dele. ita per verbus appellationis videbatur qd deberemus intelligere in directo significato. s. de appellatione a diffinitiva. et non solum renūciat quis appellationi expresse renūciādo s. et iudicata cmo logando siue ratificando per ea que habentur in. l. iij. s.

falsus. ff. rem ra. hab. in. l. pe. et in. l. ne in arbitris. C. de arbit. Et et tacite facto consentiēdo snic per ea qd habentur in. c. quod ad consultationem. s. de re iud. in. l. ad solutionem C. de re iud. et dixi in. c. sollicitudinem. et signanter ponderandus est iste tex. qui loquitur post appellationem emanatam. nam ante appellationem interpositam pacto vtriusqz partis bene clarum et qd potest appellationi interponende renunciari. l. i. s. si. C. de tēpo. appel. Et ideo dat cautelam Bal. in. c. venientes. s. de iureiuran. qd per statutum appellatio interponi. tolli non possit. quatenus veni interponenda ad superiorem l. i. secus si veniret interponendi ad ipsos statuentes vel subditos eorum prout cōter doc. in. d. c. venientes. et Jo. an. in. c. si. et ibi alij. eo. ti. l. vj. habetur per Bar. in. l. i. ff. de aqua plu. arcē. in. l. i. s. inter dum. ff. a quib. appel. non licet. in. l. omnes populi in. viij. col. ff. de iusticia et iure in. l. que sub conditione. s. si. ff. de cō di. in. l. i. notat Bal. in prima constit. C. s. quibus in. l. i. pro grāma. C. cōmina. vel epist. in. l. i. C. de sen. et interlocuto. omni. iud. in. l. i. si appellationem. C. eo. in. l. i. C. de tēpo. appel. in. l. i. in extrauag. pacis constantie in versū. in cau sis. Ange. in. l. iij. ff. de re iud. Albe. in volumine statutorū in. ij. pte in questione. clxxxvi. Bald. in. l. i. ff. de constitutio. pñcipi. et ibi reprobat qd dixit Barto. in. l. omnes populi. Bald. in. l. nec quicqz. s. vbi decretum. ff. de offi. procon. et leg. d. Anto. in. c. super quōdum. in prin. s. de offi. delega. Lud. de roma in rubrica de arb. in. xij. colum. Bal. in. l. i. scriptis in. v. colum. vbi limitat hanc conclusionem. C. si cō tra ius vel vti. pub. Ange. in autentica offeratur. C. de lit. contes. dixi in. c. pastoralis. s. eo. in prin. tamen cautela ē qd omnis populus ciuitatis conueniat et in viam contractū consentiat qd non possit appellari et renūciat tam appellationibus interpositis qd interponendis isto casu appellari non poterit per illos s. illa ciuitate vel vniuersitate qd statutum transit in pactum. ita Bald. in dicto. c. venientes nam l. i. tractetur de preiudicio superioris hoc casu. tamen quia nihil aliud curat iudex qd vt partes conueniant. l. i. s. et post operis. ff. de oper. noui. nuncia. c. si. s. de transac. istud pactum pñfertur preiudicio superioris et quamuis ista procedant in pacto vel etiam in renūciatione simplici que fit interposita iam appellatione vt hoc tex. cū appellationi interponende renunciari non poterit de consensu vnius partis tantum. ita Bartol. Ange. et Imo. post glo. in. l. prima. s. primo. ff. a quib. appel. non lic. et faciūt que in simili notantur in. l. prima. C. de pactis. si tamen renūciatio fieret altera parte presente licet tacente bene excluderetur appellatio interponenda. ita rota decisio. sua. cclxxxvij. que incipit itez qd licet appellationi interponende. item etiam si renūciatio simplex fieret in iudicio. naz isto casu excluderetur appellatio interponenda l. i. alia pars est eēt abñs calore iudicij enim sustinetur denūciatio ista. ita glo. comuniter ibi approbata l. d. l. i. s. i. ff. a quib. ap. non licet. et faciunt notata in. l. i. ff. de cur. bo. dan. l. i. Bald. no lit ēē differentia inter renūciationē iudicialē et extraiudicialē. in. d. l. i. s. si. C. de tēpo. ap. Et ita et si iuramentum interuenisset de stando iudicatis per hoc non excluditur appellatio interponenda. glo. est no. vi. q. iij. c. bone et est tex. et ibi vidimus in. c. ad bec el secundo. s. eodē

Nota ex tex. ibi cognitio delegata qd per delegationem eē appellationis dicit res desinere eē integra. et facit glo. no. in. c. si a subdelegato de offi. dele. lib. vj. vbi per actum delegationis perpetuatur iurisditio de quo tñ in. c. relatū s. de offi. dele. et ibi tamen quātūz attinet ad tex. nostrum dicunt doc. qd post delegatam cām appellationis nō dicitur desinere eē integra quominus possit renunciari appellationi. Et faciunt que notat Jo. an. post Hosti. in. c. ex con questione. s. de rest. spo. vbi delegatio dicit esse propria i petrantis donec ea viatur pars ergo poterit illi renūciari p impetrationē. Et ita in proposito nostro. Et quatenus in tex. exprimitur delegata dicunt hic Imol. et Pa uor. qd solū importat iuris ministeriū ad hunc finē qd dele

gatione cause appellationis facta si appellans petit remitti ad iudicem a quo dicitur hoc petere a delegato in causa appellationis dato non autem a delegato ex quo ius commissit vices suas alteri nisi esset talis delegatus qui posset reuocare suam delegationem prout est ordinarius. l. iudicium soluitur. ff. de iudi. tunc bene posset ab ipso delegato peti ut causa remittatur non obstante delegatione. **¶** Nota ex textu ibi condonamus quod cessans ab appellatione puniatur in expensis. Panos. in c. dilectus el. iiij. de rescrip. Et est ratio secundum Bald. quod ex penitentia presumitur quod eum quod a principio temere appellauit. l. destitisse. l. eum quem temere. ff. de iudi. tunc puniatur solus in expensis quas appellans fecit ob causam appellationis ab isto interposita. et ideo si appellatus expensis mittendo vel veniendo ad curiam tenet appellans ad has expensas. ita intelligitur textus noster sed si expensis sit ut faceret pronuntiari appellationem desertam cum possit appellans libere deserere appellationem et pronuntiatio appellationis deserere solus respiciat commodum appellati non tenebitur ad expensas huiusmodi appellans. ita rota decis. cccx. que incipit ite sua diffinitiva. quod intelligitur hic Imo. vix nisi in iudicio desertionis appellans impugnasset appellatum quod ex quo in eo iudicio fecit se parte et voluit impedire ne pronuntiaretur appellatione desertam vel dedisset causam his expensis. et ideo ad eas condonari poterit. vno tamen casu renuncians appellationi non tenetur ad expensas quoniam renunciat fatendo personam iudicis a quo esse bonam. Et ideo quod libere reuocaretur ad eum et quod non ex proposito grauauit vellet prius reuocari grauauius illo casu cum non fateatur de appellatione se penitere non condonabitur ad expensas. ita Jo. an. d. Ant. et Imo. hic. item alio casu quoniam habuisset iustam causam appellandi si postea recedit ab appellatione re integra non tenetur ad expensas per ea que notantur in c. cum venisset. s. de eo qui mittitur in possessionem. l. qui solidum. s. et. ff. de leg. ii. maxime per Barto. **¶** Glo. in verbo partis alterius in fi. habetis ex glo. rationem quare appellatus non potest dicere ne appellans renunciet appellationi et glo. bene loquitur. item rationem quare appellans possit renunciare que similiter est bona. **¶** Facite ergo regulam secundum textum nostrum. iuncta glo. quod appellans potest renunciare appellationi et reuerti ad iudicem a quo. **¶** Fallit primo quoniam esset appellatum in tali causa que de natura sui deberet tractari in curia ut vidimus in c. ut debitus in fi. s. eo. nam tunc non potest appellans renunciare appellationi ad curiam interpositam. ita d. Ant. et Imo. hic. non. Hosti. in c. fi. de crimine falsi. **¶** Secundo fallit in beneficiis quod cum per appellationem interpositam debeant eorum cause tractari in curia. c. quauis. c. si postquam de elec. lib. vi. dicitur in c. nicolao. s. eo. huiusmodi appellationi non potest renunciare nisi utraque parte consentiente textus est in c. quauis ibi partibus de elec. lib. vi. et t. Hosti. in d. c. fi. Glo. in t. t. primum in dicto. c. quauis. et dicitur hic Imo. glo. istam debere seruari in practica. **¶** Tertio fallit post appellationem superiori presentatam. nam illo casu ne imputetur superiori non potest appellans appellationi renunciare. textus est in c. bone el. secundo versum. nec nocebat. s. de postula. prela. Et faciunt que notat Bar. in l. si quis libellos. C. eo. dum allegat. c. i. eo. tit. li. vi. et voluit Imo. in d. c. fi. In primum est hic textus ibi delegata ergo si fuisset presentata dummodo non delegata poterit renunciare et t. hic Imo. **¶** Quarto fallit post appellationem a partibus receptam. nam tunc non poterit ab ea recedere nisi de consensu partium et sic sola renunciatio appellantis non valebit. ita Panos. hic et faciunt que notat Bald. in l. postquam liti. C. de pactis. et voluit Imo. i. c. ex parte. S. circa primum. s. de rescrip. quicquid dicat hic Imo. **¶** Quinto fallit ubi causa esset cepta coram iudice ad quem quod saltem emanasset citatio. ita Archi. ij. q. vi. c. si quis libellos. et ita d. Ant. et Imo. hic. **¶** Sexto fallit ubi esset assignatus terminus appellationi presequende per iudicem a quo. nam tunc cum assignatio termini habeat vim citationis. c. sepe. s. eo. id est erit quod in casu premissis ut renunciare non possit. ita Archi. i. c. si quis libellos et Imo. hic. **¶** Septimo fallit quo ad preiudicium appellati. nam si appellans possit renunciare ap-

pellationi sue tamen quo ad omnem effectum quem ad utilitatem appellati potest operari appellatio talis renunciatio nihil valebit nisi appellatus consentiat. ita Bar. in d. l. si quis libellos. et Imo. hic. Et ideo appellatus super reformatione sententie insistere poterit non obstante renunciatione appellantis quod ex appellatione hoc ius est sibi quesitum. l. am pliozem. C. eo. habetur i. c. ex parte. S. s. de rescrip. Et ideo super expensis insistere poterit iuxta ea que vidimus in c. ex ratione. et in c. sepe. s. eo. et est bonus textus in c. ex parte. S. s. de rescrip. et ideo super attentatis non obstante renunciatione insistere poterit. d. c. ex parte. S. et ideo super pronuntiatione desertionis coram iudice ad quem insistere poterit etiam super confirmatione sententie per ea que habetur in c. si duobus. s. eo. in c. cum contingat. s. de offi. dele. **¶** Contrarium tamen t. Joan. and. in addi. ad Specu. eo. ti. s. in quibus versum. xxxij. et versum. quid si vict. et tenet do. Anto. et Panos. hic. tenet Ange. in l. i. s. i. ff. a quibus. appel. non licet. ubi concludunt posse appellatem renunciare appellationi inuito appellato etiam quo ad preiudicium suum quod est quid ei imputetur quare et ipse non appellauit si volebat consequi commodum aliquod ex appellatione sed hanc opi. saluat Imo. quando renunciatio fieret intra decem dies non est datos ad appellandum. alias si fieret post decem dies non est quid appellato imputetur si beneficio. l. fretus non appellauit confidens quod propter appellationem aduersarij habebit effectum ut obtineat quod intendit et facit. l. si post mortem. s. si. ff. de bo. pos. contra tabu. **¶** Octavo fallit ubi cum per appellante sua appellatione precluditur via appellati ut ipse non possit appellare. puta in casu. l. si. C. quando puoc. s. quoniam propter omissionem condonationis expensarum et sic appellatus vult appellationem interpositam a victo presequi. nam ex quo ille appellauit preclusionem expensarum. et ideo cum possit presequi ex appellatione victi condemnationem expensarum non poterit ipse appellare. d. l. si. isto casu appellante renunciate nihil nocebit renunciatio appellato quo ad has expensas. ita voluit Panos. hic et Imo. et faciunt que vidimus in c. si duobus. s. eo. in c. significauerunt. s. de excep. **¶** Nono fallit respectu iudicis ad quem nam in preiudicium suum quominus remaneat iudex non poterit appellans renunciare appellationi. item Bar. in d. l. si quis libellos. Et ita possunt saluari que dicta sunt in prima opinione tertie fallentie. s. posite per textum ibi allegatum in c. bone versum. nec nocebat. primum tamen tenet contra hic scribentes quod quod appellans possit per appellationem recedere a iudice a quo et ire ad iudicem ad quem inuentum est in fauorem appellantis. ut hac glo. ergo si renunciat fauori nihil obstat quominus possit reuerti ad iudicem a quo et facit notata in c. ex conuentione et c. audita supra de resti. spo. **¶** Decimo fallit ubi per iudicem a quo delatum esset appellationi. nam appellante renunciate non posset tamen reuerti causa ad eum per ea que habetur in c. cum appellationibus eo. ti. lib. vi. et ita rota ubi late disputat in decis. cccx. que incipit ex hoc insurrexit. de quo articulo an de consensu partium postquam delatum appellationi possit iudex reuocare delationem dixi in c. cum cessante. s. eo. tamen ubi cum quod dictum est appellante non posse renunciare appellationi inuito appellato illa procedunt si appellati interest ut non renunciet. aliter si appellati non interest poterit semper renunciari. ita Panos. hic per regulam quod non solent audiri in appellationibus quorum non interest. c. non solent. ij. q. vi. ergo nec pro seruanda appellatio audietur cuius non interest. item illa procedunt nisi appellatus impugnasset appellationem. quia tunc succedit regula ex eo quod quis impugnat se inuare non potest. ideo cum appellationi renunciauerit non possit ex ea seruare petendo ut aduersarius in ea perseueret. ita Panos. m. et Imo. hic per dictam regulam ex eo. de regu. iur. libro. vi. et cautela est ut approbet appellationem in passibus et punctis facientibus pro se et contra cautela est pro appellante ut appellet in passibus et

De Appellationibus

punctis facientibus contra se et acceptet in partibus facie
tibus pro se tunc. n. appellatio parū proderit appellato ut
dixi habundē in. c. si duobus. s. eo.

Sane. In causa appellatiōis ab interlocutoria par
te per contumaciā absente lite non cōtesta
ta proceditur et si non fuerit cōtestata lis in negotio pnci
pali. **Nota** primo ex ter. ibi gravamē q̄ sicut in appel
latiōe a diffinitiva procedit lit. non pte. c. per tuas et ibi vi
dimus. s. c. ita in appellatiōe ab interlocutoria siue nō fue
rit lis contestata in negotio pncipali siue contestata fuerit.
Nota ex ter. ibi cōtumaciter absente q̄ id qd dicitur q̄
in appellatiōe proceditur lite non cōte. illud est vtz parte
absente per contumaciā. Et sic a p̄rio habetis inferre q̄ p
te presente lis esset cōtestanda ex quo duo notabilia habe
tis inferre. Prīmū q̄ vbiq̄q̄ potest pcedi lit. nō cōte. illud
intelligitur vtz parte absente. secus si pars esset p̄ns. et de
hoc ē glo. signāda in. c. per venerabile in v̄si. nō servatum
j. qui fil. sint legit. qd intelligit in cāis non sumarijs vt dixi
s. eo. in. c. p. tuas. Secūdo habes inferre q̄ l3 in exceptioni
bus nō sit lis contestāda. c. prudentiā. s. feta. s. de off. del.
tū illud pcedit solū in cā pncipali nō in cā appellatiōis qz
in cā appellatiōis pte p̄nte lis est p̄testan da l3 appellatio i
terponat solū sup̄ exceptiōe. et est rō dñe qz sup̄ exceptiōi
bus i cā pncipali nō expectat snia diffinitiva sed interlocu
toria vel sine snia procedit. c. i. et ibi nō. s. de ordi. cogni. se
cus ē in cā appellatiōis qz in cā appellatiōis ē super exce
ptiōe interposita expectat snia sup̄ ipsa cā exceptiōis et ap
pellatiōis. et talis snia quo ad iudicē ad quez cū nullā diffi
nitivā expectet post se sup̄ appellatione sapit vim diffiniti
ve p ea que hñtur in cle. si. e. ti. iō non mixt si in tali cā nō p
cedit lite nō pte. pte p̄nte. de quo dicatis vt in. d. c. p. tuas.
Nota ex ter. ibi cōtumaciter et c. q̄ appellato absente p cō
tumaciā pcedi pōt in cā appellatiōis ad snia et dñ contu
maciter abesse vel qz citatus a iure i termino iuris non ve
nit. c. i. de elec. li. vj. vel citatus ab hoc p assignationē ter
mini a iudice vel appellatē factā nō venit. c. sepe. s. eo. item
ppe finē anni per mēsem appellatiōe ad curiā interposita
satis dñ pars siue appellans siue appellata abesse p contu
maciā si in curiā pquisita fuerit et in locis publicis citata l3
nō fuerit citata in p̄tibus ad appellatiōē psequē. qz ad
cōstituen. alterā partiū in cā appellatiōis in p̄tencia suf
ficat q̄ sumus prope finē anni p mēsem citare eā in loco
ad que appellatio fuit interposita. nec dñ citari i partibus.
ita Dost. et Jo. an. hic et sequunt alij. ita Bar. in autē. ei q̄
C. de tēp. ap. posui in. c. oblate. s. eo. **Nota** ex ter. ibi in i
tas rōnez quare lite non pte. pcedit in negotio appellati
onis qz iniquitas pncipaliter arguit nō tñ p hoc dicatis iu
dicē esse citā. qz nō dñ citari iudex a quo p ea que vidimus
in. c. cū spāl. s. porro. s. eo. Et facit glo. in. c. sacro in x. si cō
stituerit. j. de sen. excō. **Glo.** in xbo lit. non contes. habes
ex glo. q̄ super exceptione est lis contestanda in cā appella
tionis et bene loquit q̄ super ipsa exceptione esset appella
tum. de quo in ter. et in. d. s. feta. **Glo.** in xbo rigor ha
bes ex glo. qualiter p contumacēz pcedi debeat in cā ap
pellatiōis et dixi in. c. per tuas. s. eo.

Inquisitioni. Clausula appella
tionis remota i me
dio litterarū posita respicit solū pcedentia qbus
annectitur non aut sequentia. et hoc q̄ negotia
sunt sepata secus si in fi. litterarū posita qz referit ad oia.
Nota ex ter. ibi tollit appellatiō q̄ clausula ap. re. non ē
etiā hodie sine effectū qz parit etiā varios effectus hodie
de quibus in. c. pastoralis in p̄n. s. eo. et deducit ex ter. nō.
nā si clausula ap. re. nihil oparetur frustra dubitaret papa
an extendat ad pcedentia an ad sequentia. et tñ si decre. est
posita post decre. vt debitus p quaz videbat sublati ois
effectus clausule ap. re. ex q̄ ergo h̄ repetit de ista clausula. s.
sentit q̄ est magni effectus et hodie. **Nota** ex ter. ibi p̄e
missa iuncto fi. q̄ clausula i medio posita iter diversa capla
respicit solū pcedentia nō sequentia. et iō si i fine apponat re

picit oia ex q̄ oia pcedūt. Et sic habes q̄ i dubio determi
natio referit ad pcedentia nō ad sequentia dñ in. c. sō regis
s. eo. et aliquid p Bal. et Imol. hic et habet per legi. in. l. si
seruus plurim. s. si. et in. l. talis scriptura. ff. de leg. i.

Ma. Appellatio vnius prodest alteri. si iu
re comuni iuuetur et si idem negotiū
eadem cā defensiōis et eadez snia sit cōdemna
ti. b. d. **Nota** ex ter. ibi vna snia. qz l3 dicat qz
res inter alios acta alijs nō facit p̄iudiciū neqz pdest. c.
cū sup̄ et c. pe. s. si. i. in q̄qz snia in cā appellatiōis lata i fa
uorem vnius pdest alteri iterueniētibus requisitis de qui
bus i ter. Et primo qz vna fuerint snia cōdenati isti plu
res alias fm Imol. hic l3 cā esset eadē idem fuisset iudiciū
eadez defensiō si snie diuerse late sunt vnius appellatio et
victoria in ea non prodest alijs. et ideo fm eū signāter ter.
dicit hic vna snia pluribus cōdenatis quasi sentiat secus
si diuersis sentētijs. Et pro illa opi. adducitur ter. qui nihil
facit in. l. si seperatim. s. si. ff. e. **Cōter** cano. hic et Bar. et
alij in. d. l. si seperatim tenent p̄rium qz snia diuersitas nō
h3 impedire quo minus appellatio vnius p̄st cōforti. lit.
dūmodo alia requisita de qbus. j. interueniāt qz ter in. d.
l. si seperatim generaliter loquit. et facit. l. i. j. C. si vnus ex plu
ri. appel. **Secūm** est requisitū qz snia fuerit lata in cā ap
pellatiōis. vt in ter. hic. et ibi ad appellatiōis beneficiū. iū
cto ter. ibi illius victoria. qz in cā pncipali sententia lata
p̄ vnum regulariter non nocet alteri. l. i. et ij. C. si plur. vna
sen. et ita nec prodest alteri. et c. penul. et l. sepe. ff. de re iud.
Tertiū est requisitū qz isti qui volunt se iuuare ap
pellatione interposita a cōsorte iuuēt iure cōmuni secus
si iure speciali. puta per in. inte. resti. nam tūc cū in causa in
integ. resti. requiratur mādatur speciale. l. illud. ff. de minor.
consoz vnius lit. non pōt pro alio cōsorte petere in integ.
resti. ita Bal. et est de mēte Imol. Et ideo ter. hic dicit iure
cōi ceteris suffraget. et ita potest intelligi vno modo legē
do litteram. **Quartū** est requisitū qz ille qui appellauit
iure cōi iuuetur. non aut iure speciali qz si ipse iure specia
li iuuaret nō pdestet alijs et iure speciali fungētibus. puta i
beneficio in integ. resti. qz l3 vnus restituat non tñ pdest al
teri. cū requiratur mādatur spale. vt dixi. **Quintū** est re
quisitū qz elicitur ex ter. nostro ibi idem qz negotiū qz idē
sit negotiū qz si diuerse essent causē pro diuersis iudica
rent etiam si vna snia essent cōprehensē. l. a snia. et l. si sepe
ratim. ff. eo. et ideo appellatio vnius non prodestet alteri.
Sextū est requisitū qz eadē sit cā defensiōis que vni
cōpetit et alij competat. vt in ter. ibi eadē cā defensiōis. et
ideo si diuersa via plures correi vel p̄sortes litis si defende
rent vnius appellatio nō pdestet alijs. et est ter. clarus i. d. l.
si seperatim in fi. **Septimū** est ex ter. nostrū requisitū qz
ille alius qui nō appellauit nec tacite nec expresse snia ap
probauerit. qz si approbasset nō pdestet ei appellatio cō
fortis. per ea q̄ habent in. c. quod ad consultationē. s. si. p.
xi. et in. l. ad solutionem. C. de re iudi. non. n. posset ipse ap
pellare post approbationē. d. iuribus. ergo nec aliquis pro
eo. et ita Bar. in. d. l. si seperatim. et doc. hic. **Oraui** est
requisitū qz iste appellans sciente cōsocio appellauerit. nā
tunc proderit appellatio huic scienti. secus si ignorasset ap
pellatū fuisse a cōsocio. qz p̄socio appellatio nihil prodest
ei. non. n. potest se excusare dicendo qz fretus appellatiōe
cōsocio nō appellauit ex quo eā ignorabat. ita Bar. in. d. l. si
separatim circa fi. et glo. in. l. iij. s. i. ff. eo. et ita Imol. hic. **Et**
i dem qd dicimus de appellatiōe dicemus et dñ nullitate. vt
si p̄ plures cōsortes litis sit lata vna snia quam vnus cor
dicat nullā interueniētibus alijs requisitis de quibus hic
in cā appellatiōis talis nullitatis intentatio pderit cōfor
ti. ita Bal. post Li. in. l. i. C. si vnus ex pluri. quod tamē di
xit verum in snia. secus autem si vnus ex pluribus cōso
cijs agat de nullitate tractus. **Et** quod dicit hic de vno
cōsorte appellante qz prodest alijs eius victoria. ita ecōtra
si plures p̄sortes litis obtinuerūt sniam p̄ vnu et ille appe
let a diuersis vnu tñ ex cōsocioz et obtineat videf appella

tuz ptra oēs interueniētibus alijs requisitis de quibus. s.
z ita vno vincēte h casu q̄ cōdēnatū pderit snia alijs q̄ q̄s
nō ē appellatū. ita Bar. i. d. l. si sepatim i fi. z ita Imo. hic. z
vsqz adeo dictis casib⁹ appellatio vni⁹ pdest alteri q̄ si ipe
appellās renūciauerit appellatōi tñ aliq̄ nō pseq̄bant ap
pellationē nec appellauerāt n̄ patiēf p̄iudiciū ex hac renū
ciatōe z poterūt appellatōez psequi. ita Spe. eo. ti. s. i. x.
sed quid si ille. z ita doc. hic glo. nihil habent difficultatis.

Iustus. Non valens coram iudice
ratiōe metus appellare pōt
cas appellatōis in absentia ptestari s̄m for
mā hic descriptaz: z habebif p appellatē. h. d.
¶ Nota primo ex ter ibi iustus metus. q̄ iustus metus ex
cusat appellatē si nō appellet in p̄ntia iudicis. z iustus di
cit metus arbitrio iudicis. ita Imo. in. c. iij. dilectus. z ibi
aliq̄. s. qd me. cā. z Bal. i. bis terminis i. l. ij. C. de his qui p
met. iud. nō appel. z dī iustus ē si ortus fuerit ob eā ap
pellatōe qz iudex eū hz odio. ita Hosti. hic per ter. in. l. nec
timorē. ff. qd me. cā. z faciunt que habent in. c. ij. s. qd me.
cā. z in. c. veniēs el. ij. j. de spō. z tripliciter incutit metus cir
ca appellatōe qñqz a iudice qz iudex ē terribilis q̄ appel
lantes a snijs suis. z de pbatōe huius. j. statim dicam. tūc
iste metus dī iustus. l. i. z. ij. C. de his qui per met. iud. l. de
pupillo. s. si quis ipsi. ff. de ope. no. nūci. Secūdo dī iustus
metus qui ifertur a partibus vel cōsanguineis partum. c.
constitu. el. primo. s. de test. Tercio dī iustus qui incutit a l.
statutaria. puta qz per statutū imponit pena appellanti in
certa p̄tia. nam tūc iustus est metus qui a statuto incutitur
z faciūt que notat Bar. in. l. creditor i fi. p̄n. ff. de solu. Bal.
in. l. falsus in fi. col. C. de sur. in. l. oēm. C. ad tertull. z notat
Imo. in. l. heres meus. s. qd in fraudē. ff. de cōdi. z demō.
Hosti. in. c. i. s. de offi. dele. ita hec tria dicta ponit h̄ Jo. an.
z sequūtur aliq̄. ¶ Nota ex ter. ibi vel si habere. q̄ ante oia
bz requiri p̄sentia iudicis a quo si haberi pōt ad hoc vt
coram eo interponat appellatio. alias interponi poterit co
ram honestis personis p̄testatio quedā que succedat lo
co appellatōis. facit ter. in. l. ij. C. de his qui per met. iud.
¶ Nota ex ter. ibi contestatōe super hoc. q̄ parte non va
lente appellare coram iudice a quo interponit p̄testatio
coram honestis p̄sonis. z sic habetis q̄ ille honeste p̄sone
non sunt tanq̄ iudex a quo nec aliquid iudiciale habet qz
ter. vocat hanc p̄testationē cōtestationē ex quo ergo vo
cat cōtestationē p̄supponit q̄ illa appellatio nō est iu
dicialis nec proprie appellatio. quod facit ad ea que i fra
dicam. z nō ter. ibi super hoc. qz z p̄testatio illa p̄ncipal
ter fit z cōtinet q̄ ppter metū nō pōt haberi p̄sentia iu
dicis qz cā ista vel alia quare nō appellat in p̄sentia iu
dicis bz in appellatōe exprimi. vt in. l. iij. vbi Sal. C. d. his
qui p met. iud. nō appel. z hic. tñ ista p̄testatio non suffici
et ad p̄bādum metum. fit. n. solum vt impediāt cursum. x.
diez z ne snia transcat in rē iudicatā. ideo de metu postea
probandū erit ad iustificandū p̄testationē. z voluit La.
allegatione. xxxij. q̄ isto casu p̄bationes debēt saltem sum
marie fieri de metu vel impedimēto p̄stato per iudicē ne
appellaret. z debent cē concludētes ille p̄bationes mer⁹ vt
pcludant iudicē solum facere talia q̄ appellantes. nē con
cludere bz q̄ iniuste solet talia facē. secus si iustitē conu
dere sufficit p̄sumptiue q̄ p̄pterea nocuit iudex illi vel illi
qz ab eo appellauerāt vel affinitibus suis vel cōiunctis. d. l.
heres meus. z q̄ dixi in p̄mo nōbili p̄ime. idē si familiāz
bz z satellites q̄ solēt talibus violētias iferre. l. flumini. s.
q̄q̄. ff. de dā insec. ita. d. Ant. hic. cū. n. cōsistat hoc in aio q̄
re noceat dolus iste satis p̄babitur ex cōiecturis. c. ij. de re
nū. li. vj. l. dolū. C. de dol. ita Bar. in. l. de pupillo. s. si quis
ipsi. ff. de ope. no. nūci. z ibi Imo. z ita Bal. z Ang. in. l. ij.
C. de his q̄ per met. iud. nō app. ¶ Nō ex ter. ibi. j. tps.
q̄ cū p̄testatio illa que fit corā honestis viris succedat loco
appellatōis vt p̄ime dixi. idē dī interponi. j. x. dies q̄ ban
tur ad appellandū. z facit ter. in. l. ij. C. de his qui per met.
iud. z idē ex quo sapit appellatōe illa p̄testatio lz cautū fit

cessante metu denuo appellare. nō tñ est necessarium qz il
la p̄testatio sufficit loco appellatōis. vtile bene erit ite
rare appellatōe in. d. l. ij. sed nō necessarium. z p̄dicta te
ne metū qz idē erit oī casu in q̄ p̄p absentia iudicis sufficit
p̄testari loco appellatōis Bal. in. d. l. ij. C. d. his qui p me.
iud. nō appellat. dicēs q̄ ex q̄ p̄testatio ista est foruita suū
effectū qz succedit loco appellatōis nō est necesse amplius
appellare. z facit qd nōi Bar. in. l. de pupillo. s. si q̄s ipi. ff.
de no. op. nū. i. tertia op. in p̄mo cius mēbro dūz dicit q̄ qñ
agif de iure q̄sito p̄uādo q̄ si q̄s p metū impedit suffici
at semel p̄testari. nec postea cessante impedimento iterādā ē
p̄testatio. d. Ant. z Imo. tenēt q̄ imo sit necessarium cessātē
impedimēto appellare. mouent p̄ nōta p Bar. in. d. s. si q̄s
ipsi. z facit q̄ vult idē. d. Ant. in. c. ex rōe in pe. col. s. eo. glo.
in. c. cupientes. s. in sup de elec. in. vj. in regula i putari de re
iud. li. vj. Archi. in. c. apud. xxxij. q. j. in. c. j. s. j. z ibi Jo. an.
ne sede vacāte li. vj. facit. l. ij. C. si aduersus delictū. l. ij. C.
in qbus cāis in integ. rest. nō ē necesse. Aluarotus in. c. i. in q̄
tpe miles. z hāc declaratiōez ad decretales istā z. d. l. ij. dicit
Ang. d. are. i. l. j. s. libelli i. ij. col. ff. c. cē singlaret si ē x. mi
hi plz p̄ma op. q̄ nō sit necesse appellare p̄ronez Bal. ad
p̄ria fatcor q̄ excusat p̄ impedimētū ne aliqd faciat ces
sante impedimēto bz illud facē. vey est nisi lex pcedat vte
rius disponēdo z surrogādo aliud remediū ipsi impedito
loco illius in q̄ impedit. put hic p̄testatio loco appellatōis
surrogat a iure. ¶ Nō ex ter. ibi bonoz viroz. q̄ p̄testatō
bz fieri corā bonis viris. z dixit Bal. q̄ optimū erit. lz non
necessariū potius p̄testari corā aliq̄ iudice diuersi tribuna
lis q̄ corā puato. ita Bal. in. d. l. ij. z ex q̄ ter. ille vtur nu
mero plurali viroz vt inferre q̄ saltez duo cē dñe reg. plu
ralis. de re. iur. li. vj. l. vbi numerus. ff. de test. faciūt nōta p
Jo. an. in. c. vt circa in xbo lris. z in xbo phibeat. de elec.
li. vj. z sic vt inferre q̄ vnus bonus vir nō sufficeret Spe.
in ti. de so decre. s. nūc de effectu x. s. nungd in ti. d. instru.
edi. s. nūc vey. x. s. pone. t. j. q̄ sufficit p̄testationē factā su
isse corā duobus testibus z tabellioe. z t. j. Lap. allegatione
xxxij. i. p̄rius facit hic ter. dū dicit bonoz viroz z sic nō suf
ficit p̄ntia testū. z facit ter. in. d. l. ij. z tenēt cōter scrib. hic
z ibi bñ fatent q̄ vnus bonus vir cū p̄ntia tabelliois z te
stū sufficit. ¶ Glo. in xbo excusat in fi. habetis ex glo. q̄
q̄ per metū desistit ab appellādo habet p̄o appellatē dū
modo p̄testet. z subijcit hic Bal. idēz esse si de furoze ppli
dubitas nō appellaret. ¶ Habetis aliud q̄ ad hoc vt ipe
dimētū excuset impedimētū necessaria est p̄testatio de impe
dimēto. z ita t. j. glo. in. c. j. z. c. p̄terqz. s. de referip. z. in. c.
cupientes. s. q̄ si p. xx. in. x. p̄posito de elec. li. vj. z Bar. i. l.
q̄ cōmeatū. ff. de re mili. l. v. vica. s. dies. ff. qñ appel. fit in
l. ij. s. qd diximus. ff. si q̄s cau. Bar. z Imo in. d. l. de pupil
lo. s. si q̄s ipsi. in p̄rium faciunt que habent in. l. quefitū. ff.
de re iud. in. c. cum bertoldus. s. ti. p̄zori. in. c. querelam. s.
de pcur. vbi imo impedimētū excusat nec requiritur p̄
testatio. Imo. hic facit tria membra qñqz impedimētū
p̄uenit facto iudicis tertij vel aduersarij. declarādo vt di
xi in p̄mo notabili z tūc nō excusat impedimētū nisi p̄te
statio fiat qd est paratus facere sed stat p̄ impedimētū. et
ita loquūtur iura i p̄ma parte ad ducta. Qñqz impedimē
tū p̄uenit in p̄sona p̄tis que bz iplere. z tūc non requirit
p̄testatio. z ita loquūtur iura in scda pte allegata. puta pte
per infirmitatē absente vel alia iusta cā. Qñqz impedimē
tū p̄uenit extrinsecus casu fortuito. z tūc requiritur p̄testa
tio. z ita pcedant que voluit Bart. in. d. l. ij. s. qd diximus.
alias. s. quod si quis. Panoz. tñ in. c. cum sicut. s. de eo qui
mit. in po. t. j. per illuz ter. q̄ si quis impedit facto illius cu
ius interest impleri tūc tali impedimēto non currit tēpus
nisi lex vltorius pcedat disponēdo quod aliud regatur
puta p̄testatio vel aliud sile. ita itelligit ter. nostruz glo. in
c. qm frequēter. s. i alijs in verbo neglexerit. vt lit. non cō
testa. aliter vt loqui. glo. in verbo corāz iudice i fi. habetis
ex glo. corā quo appellatio fit interponēda qz p̄mo iapien
dū est a iudi. e a quo. si eius copia haberi pōt. z sic vult glo.

q̄ appellatio debeat interponi in presentia iudicis a quo si p̄t. alias nō valet in abſentia eius interposita. ⁊ ꝓcordat glo. in. c. appellatio. eo. ti. lib. vj. in. cle. l. eod. in. verbo maiori in. c. suggestū. l. 3. prius reciter opi. ꝓriam. s. eo. ⁊ ꝓ illa ē bonus tex. hic arguēdo ex ordine littere. vt dicit glo. ⁊ in. c. vt debitus ibi corā illo. s. e. ti. in. c. biduū. ij. q. vj. in. l. i. s. dies ff. q̄n appel. sit. ⁊ ita ꝓ Panor. in. d. c. suggestū. ⁊ ita Imo. hic tꝓ rota vbi disputat in deci. ccc. lxxij. que incipit. itē si appelletur a diffinitua. tꝓ Semi. in. d. c. appellatio. ⁊ Ange. in. cōsi. ccc. lxxvj. quod incipit. in xꝓi noīe amen. tꝓ Bald. in. l. apertissimi. C. de iudi. l. 3. ꝓrium teneat ⁊ male. Imo. in. c. dilectus. s. eo. Archi. in. c. si. eo. ti. lib. vj. Lapus allegatione sua. xxxix. ¶ Sed nunquid si plures simul iudices sint a quibus appellet debeat coram oībus appellari. ⁊ dic q̄ satis est q̄ a maiori parte siue simul siue separatim fuerit appellatum in p̄ntia eorū. ⁊ si non est dare maiore partem puta qꝫ sint duo tū tūc corā vtroqꝫ dꝫ appellari siue simul siue separatim cle. l. eo. ti. ⁊ ibi Card. alias perinde est ac si nō posset haberi copia iudicis q̄n maior pars iudicū haberi non p̄t neqꝫ cōiunctim neqꝫ separatim. ita Card. in. d. cle. i. ⁊ Bal. in. autē. bodie. C. eo. Non tū requirit q̄ in p̄ntia ꝓtis appellate fiat appellatio. sed bene dꝫ si eo absente fiat ci intimari. cle. eam de elec. ⁊ ibi habet ⁊ d. cle. l. eo. ti. ⁊ est rō dñe quare presentia iudicis a quo requirit ⁊ non ꝓtis. q̄ in appellatione de emendādo facto iudicis agit. ita vt deferatur honori iudicū. ita Jo. an. in. mercu. in. c. in genera lī de reg. in. lib. vj. ⁊ Lap. in. d. allegatione. xxxix. nec ē ē ne cessaria p̄ntia iudicis ad quē. sed ita demū requiritur casu quo nō possit haberi copia iudicis a quo. l. i. s. si quis. ff. q̄n app. sit. ⁊ tenete mētū q̄m Imo. hic ⁊ Imo. ⁊ ꝓ illū tex. suppletur tex. noster dū vult q̄ vbi non p̄t haberi copia iudicis a quo possit appellari coram honestis ꝓsonis qꝫ illd est verū sed prius anteqꝫ veniatur ad honestas ꝓsonas dꝫ videri si p̄t haberi copia iudicis a quo ⁊ postea iudicis ad quē. ⁊ coram eo interponēda erit appellatio. Jo de ana. ⁊ Ange. de are. in. l. cū quidam in. si. ff. eo. tenet q̄ imo non sit necessariū adire iudicē ad quem hoc casu. sed satis est ꝓtelli corā honestis ꝓsonis vt hic. ⁊ d. l. ij. ⁊ ita vī def sentire recte ponderat Imo. hic. Colligatis ergo ex predictis remediū q̄n grauatus a iudice non audet ꝓpter metū iudicis vel alias appellare corā iudice a quo q̄ ꝓtelli corā honestis ꝓsonis grauatus q̄ ꝓ ꝓtorem iudicis non p̄t appellare exprimēdo cās timoris. ⁊ hoc. j. x. dies cū succedat loco appellationis vt glo. hic. ⁊ in. d. l. ij. Aliud s̄m remediū est qd̄ intra x. dies appellet coram honestis ꝓsonis vt hic. d. An. ⁊ alij. Tertū remediū vt appellet corā iudice ad quē. l. ij. s. dies. ⁊ s. si quis. ff. q̄n app. sit. s. biduum s̄i. si quis vbi glo. ij. q. vj. quartū itineris are ꝓtio. de quo in. c. dilecti. in. c. meminimus. s. eo. ita Ang. de aretio in. d. l. cū quidam. ¶ Ex his dicerē ergo posse cōcor dari cōtrarietates de quibus proxime dictum est q̄ si non p̄t per metum appellari corā iudice a quo dꝫ adiri iudex ad quem ⁊ postea honeste ꝓsone. qꝫ aut querimus in viā appellationis vt in secundo remedio ⁊ dꝫ prius adiri iudex ad quem qꝫ honeste ꝓsone qꝫ appellatio directo dirigatur sibi ⁊ eius officium implorat. Aut in viam ꝓtestationis vt in primo remedio ⁊ ex quo iura aliud non requirunt satis erit vt fiat coram honestis ꝓsonis. ¶ Sed ope re ꝓcium est scire q̄n dicatur nō posse haberi copia iudicis. ⁊ claz est q̄ metu vel casu interueniente vel alio impedimento iusto dicit non posse haberi copia ita vt sufficiat ꝓtestatio de qua hic. ita hic Imo. super glo. prima ⁊ faciūt que ibi dixi. tū iurisconsultus latius loquit in. l. i. s. dies. ibi at enī ⁊ c. ff. q̄n ap. sit ⁊ glo. in. c. appellatio. ⁊ in. c. ab eo. eo. ti. lib. vj. declarant qꝫ copia tūc dicitur haberi iudicis q̄n in loco congruo iuri reddendo vel publico cōgruis tēporibus iudex questus nō inuenitur. ⁊ sic necesse non est eū querere in domo vel in camera vel in ortis. d. iuribus. Lapus nō. d. allegatione. xxxix. tamē si esset solitus audire causas in domo vel in camera deberet ē queri in camera vel

domo. ita Bar. in. d. s. dies. ⁊ ibi glo. in. d. c. cupientes. s. qd̄ si per viginti in verbo ꝓposita. ⁊ in simili s̄ nocte iudex requiri non dꝫ. s. sedebunt in autentico de iudi. c. consuluit. ⁊ ibi habetur. s. de offi. del. ⁊ Bar. ⁊ Imo. ac Ludo. in. s. si quis ip̄si. tū si ēēt solitus audire cās de nocte hoc satis esset vt tūc requireret. ⁊ lꝫ pars nō artef requirere iudicē nisi ī loco publico tū si requirat in loco ꝓuato dūmō honesto ⁊ ꝓgruo qꝫ alijs negocijs iudex nō ēēt multū implicatus posset ibi appellari. ita Semi. in. d. c. ab eo. nisi casu quo viua voce incōtinenti appellat post diffinituā qꝫ tūc de necessitate ē appellari iudice sedēte ꝓ tribunali. ita Semi. i. d. c. appellatio. ⁊ facit tex. in. l. i. s. si. cū. l. seq. ff. e. ti. ⁊ qd̄ dꝫ appellatio vt de nocte nō sit interponēda nisi vbi iudex soleat audire nō tū hꝫ locū in ꝓtitiōe aploꝝ. gl. est in. c. ab eo. in. d. loco. e. ti. lib. vj. que posset intelligi tū s̄m qd̄ dicit hic Bal. ꝓri. i. nisi iudex ēēt solitus sedere de nocte. ¶ Succedit qd̄ an impedito currat tꝓs illud. x. dies ad appellandū ⁊ tex. noster ⁊ d. l. ij. de his qui ꝓ met. ꝓer locū a ꝓali vī velle q̄ non. naz ꝓale est hic q̄ metu impediunt ꝓtes ne appellet vt currat tꝓs nisi ꝓtestentur. ergo in ꝓriuꝫ erit ius cōe. tū Imo. hic tꝫ q̄ requirat ꝓtestatio in casu. alias currat tꝓs ⁊ possit pars quocūqꝫ loco de impedimēto ꝓtestari ne currat tꝓs. x. dies ꝓ. tex. in. c. ꝓastoralis. s. si. s. de offi. ordi. l. 3. Bar. teneat ꝓrium i. d. l. i. s. dies. Ang. ꝓsi. ccc. lxxvij. incipiente. in dei ⁊ c. ex facto ꝓposito. ⁊ Panor. in. c. cū si cut. s. de eo qui mit. in. ꝓol. in. simili. l. 3. ꝓposito q̄ pars appellat in abſentia iudicis a quo ⁊ ꝓtis aduerse an debeat dare copia appellationis ꝓ se interposite siue ꝓtestationis de q̄ hic. ⁊ ꝓcludit. d. Ant. q̄ ꝓtis dari non dꝫ qꝫ ex quo in s̄m appellationis nō est in iudicio ꝓductū non dꝫ esse cōe. ergo nō erit dāda copia ꝓtis ꝓ ea que habent in. c. i. s. de ꝓba. Imo. hic tꝫ ꝓriuꝫ qꝫ respectu ꝓtenti hoc in s̄m est cōe. ideo dꝫ dari copia ꝓtis. c. g. ꝓperpetuus. s. de si. in. str. ⁊ ibi nō. iudici aūta quo si appellatū est a diffinitua ex quo oīno tenetur deferre ⁊ regulariter cā non ē exprimenda appellationis non est dāda copia appellationis ad eum instruendū qꝫ hoc est superflū cum oīno teneatur deferre. c. i. eo. ti. l. i. vj. in appellatione aū ab interlocutoria vel ē a diffinitua in casibus exceptis in quibus requiritur expressio cāe bene ē copia dāda iudici vt iformetur de cā appellationis. ⁊ sic sciat an debeat deferre appellationi vel reijcere casꝫ ꝓ ea q̄ notat Semi. in. c. appellatio. vbi ita distinguit. ⁊ i. c. ab eo. eo. ti. lib. vj. ¶ Sed nunquid apostoli erūt in hac ꝓtestatione ꝓtendi. ⁊ voluit Specula. in quarta parte eo. ti. s. se quitur verū. notat. q̄ non. ⁊ concludunt Bald. ⁊ Ange. ⁊ Salice. in. l. ij. C. de his qui ꝓ met. iudi. non appel. q̄ nō est necessarium ꝓtere aplos qꝫ solus iudex a quo p̄t eos dā. ꝓ ea que habentur in. c. ab eo ⁊ in. c. vt super. ⁊ in. c. cū appellationibus eo. ti. lib. vj. ⁊ ideo nec isti boni viri nec ēt iudex ad quem poterit apostolos dare. ergo ab eis nō sunt ꝓtendi. sed cautum est vt in ꝓtestatione sicut ꝓtestatur se impeditū ne possit appellare. ita ꝓtestet q̄ libenter ꝓteret apostolos sed eodē impedimēto resset quominus posset ꝓtere. zita Imo. ¶ Sed an ita in appellatione extraiudiciali sicut iudiciali habebit locū hec ꝓtestatio. ⁊ dicite q̄ non qꝫ appellatio extraiudicialis nō requirit ꝓntiam ꝓtis iō ea absente nō erit necesse ꝓtestari sed appellari poterit. ita Imo. hic. quicquid dicat. d. Ant. l. 3. in ꝓrium faciat tex. in. c. cum nobis olim. vbi in p̄ntia ꝓrtū extraiudicialiter appellabat. s. de elec. sed ibi ē facti ꝓtingentia nō iuris mīsteriū. ¶ Quid mō si pars ꝓpediat metu nō solū ne appellet sed etiam ne ꝓtestetur qꝫ tanta tirannia ē iudicis qꝫ pars non audet solum non appellare sed ne ꝓtestari So. dicit hic Bal. ⁊ in. c. ceterus. s. de rescrip. q̄ talis met⁹ excusabit hunc si non ꝓtestabitur. ⁊ ideo habebitur ꝓfecta. ¶ Sed nunquid debeat intimari appellatio interposita in absentia. ⁊ dicite s̄m Car. in. cle. eam in ꝓrin. in. xxvij. q. de electio. quicquid dicat Ang. de are. i. l. ij. s. dies ff. quando appel. sit. cuius decisi. confunditur ꝓr decisi. rote in nouis. ccc. lxxvj. que incipit. itē si appellet. ⁊ ibi recte ꝓ

derati colligit respōsio ad fundamēta Ang. distinguēdū
esset et clarius sūm Jmo. hic. post. d. Anto. Aut querimus
quo ad validitatē ipsius appellationis et tūc si ē facta in
casu pmissio. s. cū nō pōt hēri copia iudicis et tūc nulla re-
quirif intimatio nec iudici nec parti ita Jmo. in. c. dilecti
s. eo. nec hz redire pro apfio. vt in decis. rote pzeallegata.
Aut querimus quo ad reuocandū attēta et sic suspendē
dā iurisdictionē iudicis vel impediendū partē vt nō atten-
tet et tūc bz intimari iudici quo ad eū impediendū. c. si duo
bus. s. eo. et parti quo ad eā impediendū cle. i. c. ti. et ita
rota decis. sua. cccvij. que incipit. itē qz attentata. Si tū inti-
mata esset appellatio pati sed nō iudici attentata per iudi-
cē in vtilitatē partis essent reuocanda sicut si esset intima-
tio facta iudici. Semi. in. c. nō solū. eo. lib. vj. Lapsus alle-
gatione. xxix. do. Anto. hic. et in allegatione per Lapū al-
legatione. cxi. ibi de forma intimationis in beneficiis lib.
de his Jmo. et Card. in cle. i. eo. ti. In eā autē beneficiis
requirit regulariter intimatio appellationis nec sufficit
dari copiā sed requirit qz vel i autētica forma detur copia
vel illi scriptura sub autētica forma confecta legat et sim-
plex copia dimittat contra quē appellat si tū copiā autē-
tica petierit debebit ei sub forma autētica dari. ita rota de
cis. clxvij. incipit si in eā beneficiis. dicit quoqz Panoz. in
c. cū parati. in fi. col. s. eo. qz vbi pars nō est in culpa qua-
re appellationes nō intimaui iudici a quo puta qz iudex
erat nimis in remotis qz tūc talis appellatio tūc appellā-
tē. et attēta per iudicē a quo erūt nulla. Jmo. in. c. dile-
cti. s. eo. per ea que notat Jo. an. in. c. ad pbandū. s. de re
iudi. Lōtrariuz tenet hic Jmo. qz l3 ps sciat appellationē
pēdere nō tenet ipsa opponere exceptionē istā iudici pro-
cedēti in fauorē suū ad vtilitatē aduersarij qz debet esse di-
ligēs aduersarius vt opponat ipse iura sibi cōpetentia. et
facit. c. si duobus. et faciunt que ibi dixi. s. e. Nec obstat no-
tata in. c. ad pbandū qz ibi speciale ē odio excoicati. et faci-
unt que notat Panoz. in. c. veritatis. s. d. dolo et cōu. et ibi
do. Anto. Glo. si. nihil bz. Et tandem possumus dicere
cū Marciali libro quarto epigramatū suoz ad finem.

Obe iam satis est. obe libelle.
Iam peruenimus vsqz ad vmblicos.
Tu procedere adhuc et ire queris.
Nec summa potes in seceda teneri.
Sic tanqz tibi res peracta non sit.
Que prima quoqz pagina peracta est.
Iam scriptor queriturqz deficitqz.
Iam librarius hoc et ipse dicit.
Obe iam satis est obe libelle.

Plurima superessent huic tractatui appellationuz ad-
dendā cū iura nostra suapte natura cōcatenent. que tum
ne verbosos cōmentarios faciā. tum vt alijs materiā exer-
cēdi ingenij dimittā. in magnis. n. voluisse satis est cōsul-
to pretereo. si quid per incuriā ptermisum aut ignauia
peccatū. occupationibus meis nōnunqz ē imbecillitati in
genij mei ascribatis. obtusus. n. et defessus verbosis repe-
titionibus quas in scōdo percurrimus. quē expeditū quoti-
dianis lectiōibus tāiam habebitis nō potui expectationi-
bus vris ac desiderio meo ad plenū satisfacere. Quicqd
boni in hoc ope offendetis ad laudē dei sit omnipotētis
ac diui Ambrosij patris mei. Et hec dicta sufficiant.

Explicit lectura solemnīs super titulo de appellationi-
bus edita p reuerēdū ac excellētissimū iuris vtriusqz inter-
pretē dñz Jo. Anto. de sācto georgio patriciū mediolanē
sem sacri palacij apostolici auditorē necnō alexādrinum
epm ac referendariū apostolicū dignissimū ac cardinales
non imeritū. Impressa Venetys a Philippo Pincio

Anno ab icarnatiōe dñi. M. cccc. cvij. die. xxiij. Septem-
bris. cū priuilegio ne quis audeat imprimere vsqz ad an-
nos decē sub pena vt in eo continetur. **CSJMS.**

Registrum

a	f	l
Prepositus	pars prosequi	c. calumnia
Incipit lectura	terit respectu	pclusio qz forma
luminis de re	qz imo etiam si	que habet in. d.
dicatur interposita	per ea qz habent	d. l. eos. s. aplos
b	g	m
non seruatum	ti ab homine	appellationem
Et signāter	noz. et voluit	em proferre in
iudi. Bald.	.ij. s. de restitū.	cte peribunt. et
hic Panoz.	famia. nam tunc	rum ergo si de
c	h	n
.d. Anto. et	tentatur sed	gnare. qz hoc nō
ti. et est bonus	grauastis tali	.la iudice. et
ioez similitudinē	terlocutoria tamē	ad iustificandū
datur secundus	eo. hñ tamē. y.	ita consuluisse in
d	i	o
supplicatio porri.	Potest tertio	posse probari
pius citare	mo in casu. d. l.	do a principale
Panozmi. Aut	sequitur. d. Anto.	viaz ad irritāda
qz iudex	cōtra pstantem	tem que resultat
e	k	p
.ff. de arbi.	vbi quis non	Jmo. i. c. cū dile.
mento ita voluit	qz illo casu	in. l. ij. ff. de
.q. i. c. i. faciunt	potest vti alieno	tur qz nescit
fia lib. vj. et est	pcurare vtilitatez	.c. cum venissent

Defende nos beate pater Antoni:

Sequitur tabula.

Abbas monachus pot agere p abbate icarcerato z qd d
expensis vide i.c.i.i. l. notabili vbi ponit et qd abbas no
desinit ee monachus idē i rectore z qd in clerico.
Abbas pot coueniri corā ordiario ita i.c. ij. i pmo nōbili.
Abbate nūmū seniete licitū ē monacho fugere d monaste
rio ita i.c. ad nřaz i. ij. nōbili z ibi et ponit qd possit fa
cere monachus sine licētia abbatis sibi inimici.
Monachus dī subditus abbati z quasi seruus i.c. ad no
strā in pīa col. notabili quarto.
I vel ab i portat separationē i.c. sup eo i. v. col. fa. l. tertia.
Abbatēs pnt ee pcuratores alteri ecclesie q̄s sue dūmo
do i cā ecclesiastica i.c. pstitutus el pmo i pīo notabili
Abbas vel pīatus an solus possit corrigere monachū an
cū capitulo i.c. reprehensibilis i quarta col. notabili nono.
Abbas vel monachi si hñt ius i ecclesia quo mō ad eos p
tineat custodia ecclesie i.c. bōe i secūdo notabili z in secū
da col. in glo. prima infra in verbo ecclesia.
Abfens enaz i curia post citationez non est sine dolo z iō
post citationē semper abfens tenetur dimittere procura
tozem in.c. meminimus in primo notabili.
Accessoria quomodo dicant i.c. dilect^o i emidē tialib^o z
an cū pīcipali deuoluant i. vj. col. notabili. xvij.
Advocatus in cā pīcipali nō cogit ee aduocatus i cā ap
pellationis ita in. xij. col. rubrice in sexto effectu.
Advocat^o an efficiat dñs litis i.c. cū cāz i. vi. nōbili. col. ij.
Adulterium quando puniri debeat per iudicē ecclesiasti
cū in.c. cofoluit in primo notabili.
Allegare licet leges ciuiles in foro canonico z totū corp^o
iuris in.c. ij. requiris in. iij. col. glo. ij.
Allegationes iuris an possint produci post conclusum in
causā in.c. kpe in. ij. notabili col. ij.
Allegare i scriptis an pibeat qui prohibitus est postula
re in.c. sollicitudinem in. i. q. in. x. col.
Appellatio ē remediū oppressorū vide i pīa pīnuatiōe
rubrice vñ dī releuamē grauati vt ibi z i. c. ij. z i. i. nōbili
z i.c. suggesti i vltio nōbili z i.c. cū spāli. s. porro i q̄rto
notabili. Itē suspēdit iurisdictionē iudicis a q̄ta in scēda
pīnuatiōe. Jo. an. sic z relatio. Quot modis sumat ap
pellatio vide ibi i fine scēde z i pīcipio tertiē col. i xvi. ex
pedita pīnuatiōe z i xvi. z hoc mō circa mediū. col.
Statim loquēs de appellatiōe a diffinitua an hz locū in
appellatiōe ab iterlocutoria i rubrica in. iij. col.
An a pīstatione pīlij possit appellari ibidē in. iij. col.
Sentētia qua pñciatur bene vel male appellatur an di
cat diffinitua an vero iterlocutoria z qualiter sit appel
landū ius. c. vñ de bitus in. v. col.
Itē hz vi appellatiōis si petiū retractari snīa iniqui arbi
tri. Itē hz vi appellatiōis si petat retractari snīa lata p
cū z ei^o offiēte erat omīssa z enormiter lesit vide i rubri
ca i xvi sumit itē i. ij. col. excep. doli opposita s̄ snīaz ar
bitri sapiūt vi appellatiōis ita ibidē i xvi. s̄ tertio statutū
loquēs d appellatiōe q̄li i terptef ibidē i xvi. z his mōis.
Appellatiōis pprie sūpte quot species sint ibidem in ver
siculo tertio modo.
Appellatio an sit permissa ab executiōe snīe in. iij. col. ru
brice in versu. quarta species vbi habetur de speciebus
appellatiōnū ibidem in versiculo ad rem.
Quare sit iuenta appellatio vñ ibidē circa finē i versu. z
debetis. z in quita col. vide regulā nō grauāt appellat.
Appellatio nō iterponit de pari ad parē z iō de iure ca
nonico nō interponit de epo ad vicariū sz secus sit de iure
ciuili vide. i. v. col. rubrice i versu. ali^o ē effectus.
Appellatio d iure ciuili q̄liter itelligat reduci si appellet
omīssis medijs i rubrica in. vi. col. in comīssis arbitrio.
vel videre alicuius nō hz locū appellatio vbi pxime in
decimaquinta col.
Si delegatur cā ordinario de qua nō poterat alias cogno

四

riii. col. vers. Sed opere precium est scire.
 Appellatio an interponat a iudicio foris vel fortune vt
 tarilloz hñ in. xv. col. vers. et predicta.
 Appellatio interposita a snijs delegatoz vel subdelegato
 rñ ad quē iterponat i. col. xvj. rubrice vers. S3 qd dice-
 mus i. vers. S3 qd de subdelegatoz. Quid de inferiori-
 bus alicui⁹ ciuitatis ibidē vers. S3 qd dicemus.
 Appellatio interposita a snijs rectoris collegij ad quē ite-
 ponat hñ in col. xvij. in vers. S3 qd de snijs.
 Appellatio interposita a snia clerici recognoscētis laicū su-
 periorē vel delegatū laici ad quē interponat hñ ibidē in
 col. xvij. vers. S3 qd de clericis. Sigs beat duas digni-
 tates appello ab eius snia ad quē iterponat col. xvij.
 vers. Sed quid.
 Appellatio an interponat ad seipsū fūgentē duplici digni-
 tate in vers. Quid mō col. xvij.
 Appellatio ad quē iterponat si simplex clericus. s. pleba-
 nus iudicet vna cū comite laico i. cā laici ibidē i. xvi. S3
 quid modo si clericus col. xvij.
 Appellatio i. quo differat a nouatiōe ibidē i. col. xv. xvi.
 i. quantum.
 Appellatio quo iure sit inuēta i. xv. col. vers. viso.
 An possit tolli p. principē in vers. hinc resultat.
 An per inferiorē in vers. hinc est.
 Appellatiōis effectus p. q. duoluit et interposita ad vnū
 iudicē nō pōt a modo ad aliū et alias cōpetentes iterpo-
 ni i. xv. col. rubrice vers. viso et in vers. et ex isto effectū
 ibi vide discursū vsqz ad vigesimā octauā col.
 Appellatio an tollat p. sumpcionē vide in. xv. col. fo-
 effectū. c. a nobis in glo. i. verbo tertio in. iij. col. vsqz ad
 finē vbi est regula cum fallentis.
 Appellatiōe semel interposita an liceat i. vna eadēqz cā et
 ad eundē iudicē iter appellat hñ in. xvij. col. i. tertio ef-
 fectū. Et an liceat pluries appellatiōe iterare in. c. bone
 in tertio notabili col. i. et latius in. c. tua.
 Itē declinatoria nō pōt oppōi i. cā appellatiōis si sit omīssa
 i. p. cipali ita i. xvij. col. i. v. effectū. Per appellatiōes
 mutat cautiōes p. i. istatē i. xxi. col. i. xi. effectū.
 Appellatiōis formā i. p. pōndēdo et in p. nunciando vide i.
 xxi. col. in. xii. effectū vers. vt igit.
 Appellatiōis iudex an possit p. nunciare sup. arti. omīssio in
 p. i. istatē et si nō petat a parte ibidē i. fine vltimē col.
 vers. s. vltimo p. cōplemēto.
 Quādo icipiāt currere. x. dies ad appellandū siue appel-
 let a diffinitua siue ab itelocutoria siue a grauamēto s. fu-
 turo siue a cōinatiōe grauamēto i. c. vt dicit i. xv. col. j. e.
 Qd debeat punctualiter p. bari infra. x. dies appellatū i. c.
 p. sonas in. x. col. et ibi qd exprimat horā.
 Quid currit tps a die notitiē et qd cautū est q. intimes in
 d. c. p. sonas in. ij. col. et ibi horis.
 Quid i. appellatiōe sbeat si vltia die iterpōit horā i. c. ex
 rōne i. vltio euidētiā. j. e. et i. d. c. p. sonas in. ij. col.
 Appellatio ab actu nullo an deuoluat i. c. i. ij. col. i. p. mo
 intellectu.
 Appellatio generalis an valeat et qbus x. bis fieri possit
 et si sint plures indices appellatiōis cuius sit electio vide
 in. c. ij. in ij. notabili.
 Appellās temere an puniat i. c. ij. in. i. col. i. tertio nōbili.
 Iudex nō deferēs appellatiōi q. luter puniat et an pcedat
 tā i. appellatiōe a diffinitua q. ab itelocutoria et c. et
 an pcedat tā i. delegato q. i. ordiario infra in. c. d. p. iore.
 Appellatio an possit interponi a snia vel pena legis i. c.
 ad nram in tertio notabili i. prima col.
 Appellatio in quo differat ab assignatione termini in
 c. p. sonas in. vi. col.
 Appellatiōi p. sequēde et finē de daf annus et q. regranf
 vt def. biēniū i. c. cū sit romana in. i. et ij. notabili.
 Appellatio admittit in criminalibus ibidē in tertia col. i.
 nono notabili xvi. et iō vbi notorie criminosus nō appel-
 lat et in. c. puenit in fo notabili.
 Appellatio pōt interponi ab vtraqz parte. s. grauata in. c.
 si duobus in primo notabili.

Appellatio interposita ab vtraqz pte ad diuersos iudices
 an valeat et qd opet ibidē i. ij. nōbili et i. ij. vers.
 S3 qd vbi ponit. quid de inferioribus a papa. vide disti-
 ctionē in. i. glo. in secūda tertia et quarta col.
 Appellatiōe interposita a civili iudice an recurrat ad eccle-
 siasticū et papā ibidē in. ij. col. in. v. notabili.
 Appellatio interposita simp. deuoluit et quo ad oīa ca-
 capitula ibidē in glo. i. verbo sui iudicis i. ij. col. vbi po-
 nit intellectus ad legē si. C. qñ puoc. nō est neces.
 Appellatio interposita cū p. testatiōe i. p. uctis passibus an
 valeat et qd opet ibidē in. ij. col. vers. aut pars.
 Appellatiōis cā q. lis dicat i. vi. euidētiā. c. ex rōne.
 Appellatio an possit interponi a tarditate iudicis nolen-
 tis pcedere ibidē in. x. col. in quinta spetie impedimēti
 vers. Sed opere pretium.
 Appellās nō p. sequens magis delinquit quā appellatus
 ibidē in. xv. col. in. xii. questioe p. cipali.
 Appellatio excludit nō d. nisi quo ad pte nō quo ad tertiu
 in. c. ex rōne in. xv. col. in. vi. q. vltimē qōnis p. cipalis.
 ita xvi. facit qui et vers. facit. et ibi appellatiōis p. dicta
 nō p. iudicat. iij.
 Appellatio an licite interponat p. exceptionē in legitio-
 tpe oppositā nō admittit i. c. sup. eo in. ij. nōbili col. i.
 Appellatio d. iure canonico. et i. modica re admittit. s. se-
 cus d. iure civili et qre secus in. c. d. appellatiōibus in p. i.
 mo notabili.
 Appellatio in quo differat a reductiōe ad arbitriū bōi vi-
 ri ibidem in. fi. col. xvi. extra glo.
 Appellatio et recusatio in quo equiperent in. c. super eo i.
 iij. col. et ibi et in quo disconueniunt.
 Appellās an cogat p. se q. appellatiōem in. c. p. uenit
 in tertio notabili.
 Appellatio ab excomunicatione an suspēdat denūciatio-
 nem. c. p. uenit in. vi. notabili.
 Appellatiō in p. i. i. cuius iudicis fieri debeat et itineris
 arreptio. c. suggestū in glo. in verbo appellatiōis.
 Appellatiōe pendēte nō est priuandus q. s. comodo pos-
 sessionis in. c. cū teneamur in p. i. nōbili et in. ij. et in. iij.
 notabili vbi et iudex a quo ad cū restituēduz adiri pōt et
 ibi an p. istā aditiōe videat renunciatū appellatiōi et in
 quarto nōbili vbi ista restitutio vel reuocatio sit ordie iu-
 diciario nō via attēti tan q. attēti appellatiōe pen-
 dente i. sic tan q. attēti lite pendente.
 Appellatiōe pendēte an iudex a q. possit ea facere que tē-
 dant in faciliore executionē et quō ibidē in. ij. col. in quin-
 to notabili.
 Appellatiōis pendētia nō suspēdit iurisdictionē iudicis
 quo ad tertiu ibidē in vltimo notabili et in glo. ij. in. iij. et
 iij. col. per. viij. intellectus.
 Appellatio a grauamine extraiudiciali i. quo casu admit-
 titur in. c. dilecto in quarto notabili i. iij. col. et ibi an a ne-
 gligentia iudicis interponat appellatio et de forma in-
 terpositionis ad p. i. uendū iudicē in negligentia.
 Appellatio an admittat a snie executionē late sub cōditio-
 ne si infra tēpus nō soluerit.
 Itē an ab executore mero beneficiāli respectu grauamēto
 de futuro si fuerit opposita exceptio et nō admittit ibidē
 in vers. et per hunc tex. et in vers. infertur etiā et ibi pul-
 chra limitatio ad. c. dilectus.
 Appellatio suspēdit p. sumpcionē snie et i. cēsuris. c. dilecto in
 nona p. cipali qōne vers. et iō in. xv. col.
 Appellatio vsqz ad qd tps suspēdat p. nunciatū in. c. per-
 tuas in primo notabili.
 An a cōminatione grauaminis possit appellari in. c. cum
 cessante in. viij. col. i. c.
 Appellatio a cardinalis snia an presumat iniusta in. c. cū
 parati in. ij. et iij. col. vij. notabili.
 Appellatio sususpendit tñ iurisdictionē iudicis in ea cā i.
 qua ē interposita nō in alia in. c. p. terea. in p. i. o notabili.
 Appellatiōe interposita ad curiā an teneat quis ibi illā
 p. lequi in. c. qua fronte in. viij. notabili. ij. col.
 Appellatio non admittitur vbi periculum esset in mora
 ibidem in

ibidem in tertia columna glo. ij.
 An in pcessu cæ appellatiōis d3 prima snia 7 pcessus pri
 me instantie exhiberi i.c. vt debitus. i. sine 7 ibi quid si vi
 etor nolit pducere sniaz quomō pvidebit appellanti.
 Appellatio non interponit a correctione iu.c. reprehensi
 bilis in quarto notabili.
 Appellatio interposita ex pluribus causis quaz vna ē suffi
 ciēs nō grauat appellans veritatē omniū pbare in.c. si
 gnificante in vltimo not. 7 col. secunda.
 Ad appellatiōē interpositā iustificandā ppter exceptio
 nez oppositā reiectam iustificari d3 ipsa exceptio 7 coraz
 iudice ad quez in.c. interposita in. i. notabili in. ij. col. vbi
 vide regulam istam cū salentis octo.
 Appellatio satis dicit iustificata p solas allegatiōes iuris
 vel si appareat notorie vel psumptiue de grauatione l3
 nō pbat 7 quot modis cōtingat ibidē in col. ij. 7 fal. quar
 ta. ad appellatiōē iustificandā sufficit appellati obulisse
 se velle pbare veritatē exceptionis reiecte 7 ratio huius
 ponit ibidē in. ij. col. in. ij. notabili vbi vide regulā cum
 xvij. limitationibus in. iij. v. vj. vel. vij. col.
 Appellatiōis modus qui seruari d3 ppter exceptionem
 non admissam in. iij. col. fal. x.
 Ad appellatiōē iustificandā an sufficiat oblatio pbatōis
 verbalis an vero debeat interuenire realis in col. quarta
 fallē. xvj. 7 col. v. 7. vj. vbi an debeat inseri sepaturum
 in continenti versiculo. Sed p complemento.
 Appellatio qñ dicat psequi p partē in. d. c. interposita. S. ei
 dem quoq3 in secūdo notabili.
 In dubio fauē appellanti. c. ad nostrā. j. e. 7 in. c. vt de
 bitus. 7 in. c. ex rōne. in secūda col. i. vltio euidentiali.
 Quaz cognitiōez d3 iudex adhibere an appellatio sit ad
 mittenda an nō in. d. c. vt debitus. in. xvij. col. j. e.
 Quis habet probare in cā appellatiōis 7 producere ac
 ta priora in. c. vt debitus. in finali carta.
 Appellatio an debeat interponi corā iudice a quo i. c. fi. i
 ij. glo. 7 in. c. vt debitus. in col. iij. notabili. vij.
 In appellatiōē quot iudiciū presentia a quib⁹ appellare
 sit opus 7 an in presentia ptis aduerse fieri debeat ibidē
 i. d. c. fi. i. ij. col. xxi. 7 nūqd. 7 xxi. 7 tenete vbi appella
 tio pōt fieri corā iudice ad quē i defectū iudicis a quo.
 Appellatio quo loco 7 tpe sit interponenda ibidez i. c. fi.
 col. iij. xxi. 7 operepecum.
 Appellatiōis copia an sit danda parti vel iudici ibidez
 versū. sed posito.
 An possit appellari a pena legis vel ab eius executione i
 c. consulti. in vltimo notabili.
 Appellatio interposita p canonicū regularē eo q3 prelatus
 excedat modū in corrigendo an sit admittēda vel susci
 pienda in. c. de priore in. i. notabili 7 in. c. cū spali. S. por
 ro. in nobili. vj. ij. col.
 Appellans an sit remittendus ad iudicem a quo appella
 tur vide regulam cum quatuor fal. in. c. accepta.
 Appellatio vt recipiat ab archiepō vel superiore que de
 beat interuenire etiā qñ in scriptis debeat interponi in
 c. u3 ecclesia in primo notabili.
 Appellatio iuste interposita remittit ad iudicē a quo nec
 d3 pati iniuriā p appellatiōē ibidē i. ij. notabili.
 Appellare qñ liceat vltra bis in. c. directe in glo. col. priā
 in. c. tra nobis in tertio notabili. ppter appellatiōem i
 terpositam ad curiā an denolatur causa ad eam 7 cui⁹
 consensu requiratur vel sufficiat in. c. sepe in primo cui
 dentiali 7 in. c. Nicolao. in glo. i. ij. 7 iij. col.
 Appellatiōē interposita ad superiōrē inferior non pōt co
 gnoscere vt diffinitat. Sed vt illā instructā remittat in. c.
 constitutus in primo notabili 7 vide plenius in. ij. glo. fa
 col. tertia 7 quarta.
 Appellatio ab executiōe actus valet si modo nō fuerit pec
 catū in forma i. c. constitutis lo. ij. in. iij. notabili col. ij.
 Appellatio an erumat appellatē a iudice a quo i. c. pasto
 ralis. S. verum in primo notabili.
 Appellatiōē interposita ad superiōrē an inferior possit
 cognoscere 7 in quibus casibus in. c. sollicitudinē in quar

to notabili 7 colūna quarta 7. vi. in glo. prima.
 Appellatio deuoluit nō solū respectu appellantis. s3 et re
 spectu oīum qui hnt cōnexitatē ibidez notabili septimo
 columna tertia 7 colūna septima opo. secunda.
 Appellatiōē nō psequēte appellatiōē an appellatus pos
 sit psequi in. c. oblate. in. iij. col. not. viij.
 In appellatiōis cā an debeat dari libellus 7 qñ lis ptesta
 ri 7 quis pbare debeat in. c. per tuas in tertia col. xxi.
 Sed alia est questio tertia quarta 7 quinta columna.
 In appellatiōis causa quot persone cōsiderantur 7 qd
 decernere debeant in. c. vt debitus in secundo euidentia
 li prima col. 7 in glo. in verbo ex rōnabili col. xvj.
 De appellatiōē interposita ad ep3 7 archiep3 an eius of
 ficiales possint cognoscere 7 an capitulū sede vacante vel
 eius officiales in. c. dilecti filij. in secundo notabi.
 Appellatio interposita a snia subdelegati an interponat
 ad ipm delegatē an vero ad primū iudicem. Ibidē in
 v. col. versiculo secūdo principaliter i. v. col. i. xj. fallen.
 Appellatio a snia vicarij ep3 an interponatur ad ipsuz ep3
 ibidem versū. hēs tertio 7 in col. xj. versū S3 quatenus.
 Et quid de appellatiōe a sententia vicarij foranei quin
 ta col. versū. Sed quid de vicareo foraneo
 Appellatio a sententia delegati vicarij an possit interponi
 ad ip3 ep3 7 an vicarius possit cognoscere de appellatiōē
 a snia delegati ep3 ibidez xxi. 7 stat. 7 xxi. 7 quid. xj. col.
 Consuetudo an possit inducere vt appelletur de vicario
 ad episcopuz ibidem xxi. col. habetis ex glo. vij. col.
 Appellatio simpliciter interposita nullo expresso iudice
 Item si dicat appello ad maiōrē an valeat versiculo S3
 q3. 7 versū. Et ideo in. v. iij. col.
 Appellatio ad iudicē cōpetētē interposita simpliciter an va
 leat tā d iure eunli q3 cano. i. x. col. v. inferf. el priō 7 qd si
 interponat ad plures gradus i. fi. col. x. inferf. vltimo.
 Ex consensu partiu pōt appellari omnis medijs siue ta
 cito cōsensu siue exp3so i. c. dilecti. i. ij. col. j. c. i. priā fallen.
APPELLATIO Extraiudicialis regl est pbi
 ta vide i. v. col. rubrice xxi. 7 expredicta Qualiter diffi
 niat. xv. col. rubrice versiculo Sed quia.
 In appellatiōe extraiudiciali quo modo debeant pba
 ri grauamina in. c. primo in quarto notabili.
 Quid opet 7 circa q ista appellatio ibidē i. ij. col. i. v. nota.
 Appellatio extraiudicialis a quo pprie dicat interponi 7
 in quo differat a iudiciali ibidē 7 in secūda 7 tertia col.
 Appellatio extraiudicialis coraz quo sit pponenda in. c.
 cum sit romana. in secunda col. notabili septimo.
 Appellatio extraiudicialis a grauamine partis vel iudi
 cis an debeat interponi cum expressiōe cause ibidē i. sex
 ta col. glo. tertia in verbo possim.
 Item quos effectus operetur 7 quando habeat vim cita
 tiōis ibidem in glo. in verbo ne solent.
 Appellatio extraiudicialis l3 admittatur a grauamine de
 futuro tñ secus est in iudiciali in. c. super eo. el primo. in
 glo. in verbo suggestione in tertio intellectu.
 In appellatiōē extraiudiciali an debeat exprimi causa in
 c. consulti. el secundo. in glo.
 Appellatio extraiudicialis non suspendit iurisdictionē iu
 dicis nisi a die notitiē nisi appellans non posset habe
 re copiā iudicis. i. c. cū parati. in glo. pe. 7 vlti. col.
 Appellatio exiudicial qduplex sit i. c. bōe i priō euidentiali.
 Appellatio exiudicialis. quo iure sit permessa regulariter
 ibidem in secundo euidentiali.
 Appellatio extraiudicialis. generaliter interposita an vale
 at ibidem. in. v. notabili. columna tertia.
 Appellatio extraiudicialis interposita sine cā potest iusti
 ficari 7 ex cā de futuro ibidem in. v. nō. col. iij.
 In appellatiōē extraiudiciali qñ requirat exp3ssio pabi
 lis vel vifimilis cāe i. vij. 7. vij. col. x. secundo requirit.
 In appellatiōē exiudiciali que requirant ibidem in v.
 ficulo. restat. in. septima octaua 7 nona columna.
 Appellatiōis extraiudicialis effectus in xxi. succedit. qd
 col. x. xi. xj. xij.
 Appellatio extraiudicialis in q differat a iudiciali i. x. suc

cedit. xij. col. et i. q. b. pueniat. v. restat. col. xij. et xiiij.
 Appellatio extrajudicialis an deuoluat cam ad curiam i. c.
 bone. in. x. col. i. p. r. o. effect. u.
CAPITULUM DE ab interlocutoria a qua de iure
 civili indistincte non appellatur vide in. iij. col. continua
 tionis rubricae in versu. secunda species.
 Qualiter diffinitur ista appellatio. i. xxy. col. rubricae versu
 culo et quia.
 Appellatio interposita ob exceptionem oppositam non ad
 missam an suspēdat in totum in. c. super eo. in primo nota
 bili in. i. et in. ij. gl. in. i. ij. et in. ij. col. vbi et ponit quid si sint
 plures articuli et interponat ab vno et in. iij. col. xviij. p. r. o.
 complemento vbi consiliū Jo. an. circa hoc.
 Appellatio ab interlocutoria dicitur interponi cum cāe expresse etia
 specificae que subit ibidē i. quarto intellectu et in. v.
 An in appellatione que in scriptis est interponenda debet
 exprimi in his scriptis in. c. vt debitus. in. ij. col. et i. xviij.
 col. in sexto requisito.
 An post appellationem specificā a grauamine subijci pos
 sit clausula generalis et quid operetur in. c. consilium. el se
 cundo versiculo fm Jo. an.
 Appellatio ab interlocutoria cum expressione cāe non iuuat
 tur ex ptestatione de alijs exprimendis in. c. constitutus. el
 secundo in. ij. col. notabili et de ratione vide per glo. in ver
 bo alia i. v. et. vj. col. Et ibi quid i. diffinitiva.
 In appellatione ab interlocutoria si due cause apponant
 an sufficiat vnam pbare in. c. ex parte in. ij. col. notabili
 quarto et in fine tertie col.
 Appellatio ab interlocutoria pronūciata friuola quando
 cā debet remitti ad iudicem a quo in. c. vt debitus in. iij.
 col. nota. viij.
 An appellari debeat in scriptis ab interlocutoria ibidē in
 xij. col. versu. vltimo notate.
 In appellatione ab interlocutoria quot requirantur in. c.
 vt debitus in. xij. col. versu. cum ergo.
 An a grauamine de futuro licitū sit appellare ibidē in pri
 mo requisito et in versu. circa primum.
 In tali appellatione causa. quando dicatur legitima vel
 quando debeat exprimi et qualis. san. nominatum ibidē
 a col. xx. vsq. ad. xxij.
 An appellatio ab interlocutoria proposita etia coram quo
 cumq. iudice debeat proponi i. scriptis et an talis scriptu
 ra debeat esse publica vel priuata in. xxiij. col. i. vj. requi
 sito. et. xxiij. et. xx.
 Appellatio ab interlocutoria an debeat iustificari ex gestis
 i. p. r. a causa vel posset iustificari ex nouiter dicendis in. c.
 vt debitus in. xij. requisito. col. xxviij.
 In appellatione ab interlocutoria pluribus causis expre
 ssis an possint omnes prosequi coram delegato sicut coram
 ordinario versiculo vltimo sciendum. xxviij. col.
 Appellatio est permessa ab interlocutoria in qua iudex et
 ex proposito non grauat in. c. cum cām in. v. notabili co
 lū. ij. ibi no. ex tex. ibi forte.
 An a cōminatione grauaminis possit appellari et in. c. cū
 cessante. vi. col. j. e. in glo. in ver. cōminando.
CAPITULUM DE a diffinitiva indistincte est per
 missa in omnibus casibus nisi reperiatur prohibita vi
 de glo. notabile et. tex. allegatos in quarta colum. rubri
 ce in. x. tertia species.
 Appellatio a diffinitiva quando interponi possit in. c. su
 per eo. el secundo in primo notabili.
 Appellatio a diffinitiva quare tantum admittitur de iure
 civili. Sed secus est de iure canonico ibidem in tertio no
 tabili in. ij. colum.
 In appellatione a diffinitiva lata preter confessionis an
 requiratur expressio cause in. c. cum speciali. §. porro. ver
 sicu. et sic habetis adicere col. ij. in fi.
 Quando in appellatione a diffinitiva requiratur expressio
 cause in. c. cum speciali. §. porro i. ij. col. j. eo.
CAPITULUM DE delatio vel reiectio. De
 latio appellationis an faciat cessare iurisdictionem iudi
 cis delegati vel ordinarij in. c. personas in fi. col.

Appellationi an videatur renunciari petendo al. solutio
 nem ab excommunicatione post eam et quid operet prete
 statio in. c. q. on i. in. ij. et. iij. col. in p. r. a glo. in verbo deferē
 dum Et an iudex a quo appellatū ē possit absoluerē ibi
 dem ver. Sed opere precium in col. h.
 Appellationi aduersarij. non deferens non venit audiē
 dus sicut deferens sūe in. c. constitu. in. ij. no.
 Appellationi iniuste deferens an peccet vel etiam punia
 tur et an teneatur deferre in. c. de p. r. o. in tertio notabi.
 Appellationi iniuste deferens an punitur et qua pena ibi
 dem i. vltimo notabili.
 Appellans qui non detulit appellationi aduersarij an sit
 audiendus vide in. c. an sit. regulā cum duabus fallenti
 is i. p. r. a. scda col. et in glo. ij. vbi ponitur tertia fallētia.
 Qui non detulit appellationi i. vna causa an audiat si ap
 pellat in alia ibidem in glo. ij. vsq. ad fi.
 Appellatio recepta per iudicem an dicat deferre et qd i
 portet clausula. defero appellationi si et in quantum de
 iure debeo i. c. sepe i. col. iij. i. p. r. notabili tertio. ibi not.
 ex tex. ibi recepta.
 Appellatio si non sit recepta nec ei sit delatum quos effect
 operetur ibidem in. v. col. notabili. v.
 An per receptionem et delationem appellationis transie
 rat causa principalis et appellationis ad curiam a qua
 est appellatum ibidem in glo. col. vj.
 Appellationis delatio vel receptio quādo operetur per
 emptorium quo ad appellatē et appellatū ita vt nō
 sit opus alia citatione ibidem col. v. ver. vj. dum etiam et
 versu. quando appellatio.
 Post appellationem desertam que expense soluantur ibi
 in. viij. col. ver. Et notate.
 Qualiter dicatur ante desertionē inchoatā psecutionem
 appellationis ibidem in fi. x. col. ver. sed qualiter.
 Vtrū sit vtile appellatio psequi appellationē desertā p ap
 pellatē ibidē ver. si tamen colū. viij.
 Appellatus an posset appellatōi iam incepte renunciare
 post tps lapsum ibidē ver. non posset tamen.
 Per cuius iudicis aditionē renūciat appellatōi i. c. solici
 tudine in. iij. col. notabili. vj. et i. glo. i. verbo renunciāse
 regula cum pluribus fallētijs. vj. et. viij. col.
 Appellationi nō deferens i. vno articulo an possit in alio
 appellare i. c. dilectis in. iij. col. notabi. xij.
 Post appellationis delationem an iudex possit attentare
 aliquid ibi in notabili. xv.
 Post appellationis delationē an intersit appellatio appa
 reat legitima nec ne ibidē in vltima colū.
 Appellatōi an videat delatū per illius susceptionem vel
 per assignationē termini in. c. oblate in. ij. notabi.
 Appellationi deferre dicitur iudex in dubio. c. vt debitus i. p. r.
 cipio. xij. col. ver. tertio habes.
CAPITULUM DE deser. an habeat pfirmare actū si fuerit interposita ab actu nullo. vide in. c. i.
 in fine colū.
 Appellationis desertio inducitur per terminum assigna
 tum a iudice ita in. c. personas i. ij. col. ver. vlti. q. n. q. et in
 iij. col. i. ij. notabili. Et idē per tñ plene de varijs termi
 nis q. quos iudex assignat circa appellationē et an illis
 elapsis iudex possit ad executionē pcedere sūe.
 Appellatione desertā si appellatus illā prosequat an pos
 sit appellans et ipse psequi i. vj. col. ver. vlti. nūquid et
 ver. cum igitur ibi cā desertā pōt iudex absq. alia citatio
 ne primam sententia exequi vt in. c. cū sit romana in fi.
 prime col. in. v. notabili.
 Deserta appellatione a grauamine extrajudiciali an ex
 cludat a querela vel nullitate ibidē in. vj. nota. et ad quē
 sit remissio in. viij. notabili in. ij. col.
 Appellatōis desertio an inducat p lapsum termini assi
 gnati et ibidē quid si extrajudicialiter appelletur in be
 neficialibus a iure vel ab hoie in beneficialibus ibidē in
 vj. col. versu. Sed bonū est et. vj. col.
 Deserta appellatione an excludat a recusatiōe iudicis in
 c. ad hoc in. ij. col. ver. succedit.

Deferens

Deserens appellatorem a diffinitiva censet contumax ideo
 amplius appellans non audiret et si gravaretur secus in eo
 qui desit appellatio. ab interlocutoria i. c. cum sit in. ij. col.
 Desertio appellatio. vel omissio appellatio. pot appellari i
 viz peremptorie et litis finite in. c. si duobus in penul. col.
 Deserta appellatio an possit agi per iudicem qui fecit lite sua
 in. c. sepe in finali carta et quod sit renunciatum appellatum vel
 per quod iussit stare sine ibidem impetratio facta pueto appel-
 lante an valet ut procedat in termino et an excuset a deser-
 tione in. c. ex insinuatione in. ij. col.
 Vbi curator vult se excusare a prosecuti. appellatio ad
 quam tenet de illa timare dno. c. sepe i. ij. col. j. eo.
 Appellatio desertio quot modis fiat in primis eviden-
 tialibus. c. ex ratione.
 Appellatio desertio in quo differat ab expressa confir-
 matione et de effectibus ipsius confirmationis ibidem in
 quarto evidentiali.
 Deserta appellatio in dubio pronunciari non debet ibidem in vl-
 timo evidentiali in. ij. col.
 Appellatio desertio an possit fieri per procuratorem platum vel
 tutorem i. c. ex rone i. quarta spe i. pedimeti i. ij. col.
 Appel. desertio i. i. ducat ex cursu typis in non est notorium
 et an super desertione regraf sua declaratoria et quod regraf
 pronunciatio desertio si ex statuto tpa sint vtilia in. c. ex
 rone circa. xvij. col. in. i. q. xv. questionis principalis et i
 secunda eiusdem vtrum desertionis sua sit diffinitiva an in
 interlocutoria.
 In desertionis sua quis ordo sit servandus ibidem in ter-
 tia questione eiusdem in. xx. col.
 An appellatio a sua desertio admittat in. iij. q. eiusdem
 et ibique forma servet in. iij. col.
 An sua lata per appellacionis desertionem an possit reuoca-
 ri in. vj. q. eiusdem in. xx. i. col.
 Appellatio desertio a quo iudice pronuncietur et quod iurisdi-
 ctione debeat habere ibidem i. vj. et vj. q. eiusdem i. xxi. et quin-
 ta columna.
 An iudex qui pronunciat appellacionem desertam pronunciare pos-
 sit super incidenti vel emergenti vel super expensis et quid quod
 omittit ibidem i. xvij. col. in. xvj. q. principali ver. Sed quod
 et ver. Sed si omittit ibidem in. iij. col.
 Item an iudex qui pronunciat super appellacionis deser-
 tionem.
 Item an super nullitate et ibi cautela quod quod obtinuit pronun-
 ciari appellacionem desertam ut recedat ibidem i. xvij. col. q. xvij.
 et penul. versu. penul.
 Appellatio desertio an sua poterit exequi ibidem in. xvij.
 vel ultima questione in. xvij. col.
 Appellatio desertio expressa evacuat iurisdictionem iudicis
 i. xvij. i. c. ex rone in. vj. q. vltime. q. i. xvij. col.
 Appel. desertio tacita vel expressa pronunciata vel non pronun-
 ciata quid operet ibidem.
 Appellacionem deserens vel renunciens an secundo grava-
 tus possit appellare in. c. directe in primo notabili.
 Appellatio desertio non infirmat gesta medio tpe rone
 publici vel privati officij secus si rone iuris privati in. c.
 sepe in. xvij. col. versu. aliud habetis.
CAPELLATIONIS intimatio. appellatio i
 absentia interposita an intimari debeat et an intimatio fa-
 cta pti tui et non iudici sufficiat in. c. si. vna col. versu. si nu-
 quid et ver. si tui. et i. d. c. si in fi. col. que forma sit servanda
 in appellacionis beneficiis c. de intimatio.
CAPELLATIONIS prohibitio vel pmissio.
 Appellatio remota an et quod censetur remota recusatio i. c.
 super eo in. ij. col. notabili. iij.
 Appellatio vbi prohibet a diffinitiva volens appellare
 aliquo casu pmissio debet tunc causam exprimere i. c. co-
 suluit in. fi. intel. in. ij. col.
 Appellatio. prohibitio in dubio non trahit ad emergentia si-
 ue interlocutoria sed ad definitiva siue diffinitiva in. c. pa-
 storalis in pte. maxime in. v. et vj. col. j. eo.
CAPELLATIONIS renunciatio an possit

fieri tacite vel expresse per procuratorem in. c. ex rone in quar-
 ta principali questione ver. iij. spes in octava col.
 Item an per platum etiam expressum non sed tacite sic defendo tam ver-
 ficu. s. opere precu col. vij.
 Appellacioni renunciari potest re integra et quod operet. et an itelli-
 gat de appellacione a diffinitiva vel ab interlocutoria. et quo-
 mo dicat renunciare appellacioni in. c. interposita. s. ille de
 niq. in primo notabili col. prima. et secunda.
 Licet per statutum tolli non possit appellatio interposita vel in-
 terponenda ad superiores sed bene interponenda ad statuen-
 tes vel subditos statuto tunc cautela est ut populus in vi-
 am contractus renunciaret appellacionibus interpositis et in-
 terponendis quo casu omnis appellatio tunc erit exclusa
 ibidem in. ij. col. versu. et ideo.
 Appellacioni interponenda vna pars renunciare non potest ni-
 si in iudicio vel altera parte presente et non contradicente
 ibidem in. ij. col. versu. et quis.
 Appellatio interponenda non excludit per iuramentum de sta-
 do iudicis ibidem versu. et ita i. ij. col.
 An per delegationem appel. res dicat desinere esse integra
 ita ut appellacioni renunciare non possit ibidem in. ij. col.
 Appellacioni renunciens siue cessans ad quas expensas
 teneat et in quibus casibus ibidem in. ij. col. no. iij.
 Appellans potest renunciare regulariter appellacioni et reuerti
 ad iudicem a quo videt i. ij. col. i. si regulam cum decem limitatio-
 nibus in quarta et quinta. col. i. dicto. s. ille denique.
 An qui iurat stare sine videat renunciare appellacioni in. c.
 ad hec. e. j. c. ibi et ex predictis quod pactum prius renun-
 ciat appellacioni. j. c. c. sollicitudine in. vij. col. et sequenti.
CAPOSTOLIS sunt iterum petendi pte coparente
 termino dato ab homine ita in. c. psonas in. ij. col. versu.
 aut assignatur et in. vj. versiculo. et primo.
 Apostoli si non presentent intra tempus assignatum deserta
 censet appellatio ibidem in versu. in. ij. col. quandoq.
 Apostoli quo tpe sunt petendi in. c. si. i. ij. col. x. et quod dicit.
 Apostoli an sint petendi in. pte statione que sit ppter me-
 tum ibidem in penul. col. in ver. Sed nunquid.
 An pcedit termini apostolorum iuncta cum appellacione habeat
 quod ad effectum viciare processum i. c. ut debitus i. ij. col. siue i. fi.
 An dilatio semel assignata ad apostolos petendos possit
 progari pluries vide ibidem in fi.
 Reductio ad arbitrium boni viri quo ad quedam equiparat
 appellacioni et an a sua reductio possit appellari in. c. de
 appellacionibus i. fine et in rubrica in. xvij. col. in fi.
 A sua arbitrii an possit appellari de iure civili et quid de
 iure canonico infra in rubrica in. xx. col. in ver. tertium.
 A sua arbitrii an possit appellari in rubrica i. xxi. col.
 An. l. cum ap. ff. iudi. sol. habet locum i arbitro in. c. de ap-
 pellacioni in fine. j. pe.
 Qui iurat stare sententie an videat renunciare reductioni
 in. c. ad hec et infra eo.
 An si petita reductione appellatur a sententia talis iudi-
 cis postea succubuit non poterit iterum appellari in ru-
 brica in. xvij. col.
 Reductio ad arbitrium boni viri an impedit laudem executionem
 donec firmatus i rubrica. xvij. col.
 Si arbitrator excedit potestate sibi i compromisso dataz p
 sit ei ratificatio partium ut consualecat quod facit in ru-
 brica. xvij. col.
 Apostoli qui sint qualiter a quo et quo tpe petantur quot
 sint species quando currat tempus petendi et an peti-
 tio eorum habeat locum in qualibet sententia vide plene
 in. c. ut debitus in. vj. requisito a. xxv. col. vsq. ad. xxvij.
 Vbi dantur appellanti apostoli refutatorii an debet a ta-
 libus refutatorijs appellari i. c. ut debitus i. xvij. col. j. c.
 An pendente tempore ad dandum apostolos processus
 agitur per iudicem a quo valeat in. c. ut debitus in se-
 cunda col. j. eo.
CAREBILIS arbitrator. Arbitrator pronuncians con-
 tra formam compromissi non dicitur pronunciare in. c.
 dilecto in. xvij. col. in. vij. principali. q.

Pendencia reductionis ad arbitrium boni viri non impedit
 executionem laudi ibidem in. xxv. col. in p. i. a. iij. fal.
 In arbitrariis si iudex non capiat consilium pitorum an possit ap-
 pellari i. c. ut debet i. xi. col. i. si. i. gl. i. vbo ex rationabili.
 Ad arbitros iuris quando deueniat et in quibus casibus in. c. cum
 spali in p. i. a. col. iij.
 Arbitri tam voluntarii quam iuris non possunt eligere tertium in cau di-
 scordie ibidem i. glo. i. vbo aduocet col. vi. i. p. i. a.
 Ab arbitris iuris ad quos appelletur i. c. dilecti filij p. i. iij.
 col. fallé. v. et in rubrica. j. in. xxiiij. col.
CARLHJEPISLOPVS in casibus notorijs
 bz ptatez in subditos suffraganeorum in. c. sollicitudinez in
 verbo notabili. col. iij.
CARSDENEDVM a p. i. o sensu non est sumendum
 ubi resultat absensus intellectus in. c. super eo. p. i. a. col. i.
 glo. in verbo poterit.
 Argumentum de statuto ad pactum quo modo teneat in. c. dile-
 lecto in. xij. col. q. xiiij. p. i. a. i. a.
 Argumentum a simili pcedit l. 3 non fit omnimoda similitudo
 in. c. constitutus in. iij. notabili.
CASSESSOR An ppter ipitiam assessoris magistra-
 tus teneat in. c. sollicitudine in. iij. notabili.
CALENEXA post relationem vel reculationem ita
 veniunt retractanda sicut attentata post appellationem vide i.
 p. i. a. col. rubrice vbi. et ex ista continuatione.
 Itē an attentata post relationem retractentur in via attentati et
 si non appellat vel debeat appellari vide ibidem.
 Itē reculatio annullat attentata post appellationem et si non ap-
 pelletur quando iudex ellegit arbitros. et sic abdicat a se iu-
 risdictionem secus si non ellegit arbitros vid. i. ij. col. x. et p. hac.
 Itē attentata p iudicem post commissionem factam ab ipso bz for-
 ma statuti et c. reuocantur in via attentati in. ij. col. in p. i. a. i. a.
 tione rubrice in versu. et p. dicta nota.
 An et qualiter attentata pcedente appellatione a notorio sint
 reuocanda in. c. consuluit primo in fi.
 Attentata post appellationem extrajudicialē i quo differat
 ab attentatis post appellationem iudicialē i. c. i. i. ij. col.
 In attentatorum reuocatione qualiter debeat formari libellus in
 c. consuluit p. i. o in. iij. col. x. quesitum hic Inno. et qualiter
 fiat in. iij. col. x. et est sciendum Et an attentata post appella-
 tionem sint nulla ipso iure vel annullanda sint ibidem vbi. in
 feret et si. vbi q. adeo sint nulla attentata ista vbi et si renun-
 ciet vel deserat appellatio possit postea petere illa re-
 uocari. et ibi an i tali reuocatione regat tella iudiciaria.
 Attentati remedium ē qdā iplozatio i. c. significatē. i. iij. not.
 Attentata post appellationem extrajudicialē p iudicem an sint
 nulla in. c. ad audiētiam in. iij. notabili.
 Attentatorum exceptio an sit incōrinenti p. bāda in. c. an sit in
 ij. col. glo. p. i. a.
 Attentata vt excoicatio facta post appellationem nullā an re-
 conualecat p desertionem vel renūciationem appellationis et
 qd vjs petant retractari in. c. sepe. i. gl. v. col. xij.
 Attentata post appellationem ab interlocutoria quando veniat re-
 tractanda i. c. significātibz in. iij. nota. circa fi.
 Attentatorum remedium an hēat locū et tertiū i. c. bone i. vij.
 nota. col. iij. et i. p. i. a. septe.
 In attentati remedio a quo tpe restituat fructus ibi nota-
 bili. vij. et an restitui debeat nota. x.
 In attentati remedio an tractet cā proprietatis in nota. vij.
 In attentatorum remedio qd p. bari debeat et p. ctualiter in
 glo. an verbo noie archidiaconi col. v.
 Attentati remedium in quo differat a remedio possessorij ibi
 dē vbi. Sed dicet quispiā. col. vij.
 Attentati remedio agēti an obstat psumptio defectus pro-
 prietatis circa mediū. vij. col.
 Attentata ad hoc vt retractentur querantur et i quo dif-
 ferūt attentata p iudicē et attentata p partē et quando retracten-
 tur ipso iure in. ij. et iij. effectū cū fallen. x. col. vide etiā i.
 c. dilectus in. iij. nota. col. i.
 Attentata p partē an retractentur l. 3 non p. tēt d. veritate cāc vt
 an sint ipso iure nulla i. c. dilectis i. v. col. notabi. xi.

Attentata post auocationem factā p supiores ad se an reuo-
 cent sicut attentata post appellationem in. c. vt nostrū in
 primo notabili.
 Attentata quo modo petant retractari qualiter sup bis p. i. a.
 ciatur et qualiter retractentur in. c. dilecti filij. p. i. o in quī
 to notabili col. i. et ij.
 Attentata an possint peti retractari omnia psecutione su-
 per appellatione et an a lite pendente in attentatorum retra-
 ctatione curat tpa ad appellandū vel psequendū ibidem vbi
 sic. et i. col. ij.
 Attentata quando et quo tpe possint peti reuocari ibidem vbi sic.
 Sed opere precium est et col. ij.
 Quomodo reuocentur attentata intra tps appellationis i
 terponende etiā ab interlocutoria et quo ordine fiat ista
 reuocatio attentatorum et si cepit via ordinaria an possit ad
 sumaria redire. j. in. c. consuluit. el. ij. in. iij. col.
 An attentata pendente nullitate veniant reuocanda in. c. di-
 lecto in. fi. carta. co.
CAVOLATJO ADSE in quo differat ab ap-
 pellatione vel relatione in. c. vt nostrū in. vi. nota. et. vi. col.
 et in oppositionibus col. iij.
 Auocatio cui effectus sit et qd ordarius possit ad se auo-
 care ibidem i. iij. col. i. si. v. et vltio circa vsqz ad fi.
CANNJVS an libere ab offensione p ptesta-
 tionez qd sit rebānitus in. c. sollicitudinez in ptestatione
 pro hibitoria col. xxviii. in. fi. in. l. c. s. v. et
BENEFICIUM In beneficio obtinēdo p. siderā
 da est idoneitas p. sone fm qualitatē ipsius beneficii i. c.
 p. stitutus. el. ij. in quarto notabili in. ij. et. v. col. in glo. i. v-
 bo impotentia et ibi quid in senectute.
CALVLVS Calculi error semp pōt peti retra-
 ctari in. c. dilecto in. viij. col. in. xxvij. specie nullitatis
CAPITVLVM Prelati electi a capitulo sicut ad
 ministrat sine cōfirmatione ita infamari debent renuncia-
 re in manibus capituli in. c. qua fronte in. ij. notabili.
 Capiulū quo actore litiget et quo modo p. stituat sibi p. cu-
 rator litigando p. prelātū in quo priuilegio gaudeat in. c.
 ex parte in glo. iij. et. iij. col.
CAPTURA CARCER Captura persone non
 fit nisi citata parte et viso primo an sit in bonis in. c. ex ra-
 tione in. xxvj. col. in. ij. capite quite questionis vltie que-
 stionis principalis.
 An si incarceratus ppter delictū de illo cōdemnetur et ap-
 pellet interea possit incarcerare retineri an vero sit relaxa-
 dus in. c. ad nostrā in. i. col.
 Carcer dī mala māsio et inferre tormentū et an a finia de
 de incarcerando possit appellari et appellatione penden-
 te incarceratus non debet relaxari sed custodiri et ante re-
 laxationem debet refici expense custodie nec incarcerat⁹
 debet relaxari etiā de consensu facientis incarcerari an-
 tereceptā buletā a iudice in. c. sup eo. ij. in. iij. col.
 Captura et scā i alieno territorio non v. adeo vt debeat fie-
 ri relaxatio absqz alia appellatione vel ad requisitionē iu-
 dicis territorij in. c. dilectis in. vij. notabili in. fi. col. iij.
 Si familia potestatis habeat in mādatis capiēdi aliquē
 non pmitteat se capi pōt illū p. cutere in. c. sollicitudinem
 in ptestatione p. hibitoria.
 Clericus an possit icarcerari vel torqueri in. c. dilectus in
 secundo notabili et col. ij. in. fi. et an possit capi vel capere
 furē vel debitore fugiētē sine pena excoicationis in glo.
 prima et col. vj.
 Per incarcerationem non dicitur fieri solutio ibidem in ter-
 tio notabili.
 Incarceratus an possit citari et i quo loco ibidem i quar-
 to notabili.
 Incarcerato subdito vel ascriptio qd domus agere de-
 beat vel possit ibidem in quinto notabili et col. tertig.
 Incarcerat⁹ p iudicē ppetētē an debeat relaxari et qle cau-
 tionē debeat exigere iudex in relaxatione incarcerati ibi
 dem in. vi. notabili.
CARDINALIS Sest maior epō respectu ad mini-
 strationis

stratiōis nō respectu ordinis et dignitatis. ita in. vj. colū.
rubricæ i. versū. sed qualiter.

CAVSA dī minima qñ plures sūt sūptus qñ valor
cāe et iō si grauatū ab inferiorē nō posset adire sūptorē
ppter sūptus q ascenderēt valorē cāe licite faceret rep-
salas p subditos inferioris. Itē tutor nō tenet p p cāz nō
sollicitatā qñ sūptus tē. ita in. c. de appellatiōibus i. gl. i.
verbo minimis et ibidē qñ cā dicat minima ad dandū
actionē de dolo et q metus cā et qñ dicat causa minima
stat arbitrio iudicis ibidē in versū. vlti. hētis.

Causa de iure canonico nō hz instātiā in. c. super eo. el. ij.
in. iij. notabili et in prima col.

Causa que dicat maior vel ex maioribus in. c. vt debitus
in glo. fi. col. xvi.

Causa cessante an cesset effectus in. c. cū cessante colū. ij. v.
m vt habeatis et col. iij.

CLAUZIO **NUNCIUS** **RELATIO**.
Circū que operet citatio in. c. in. ij. col. x. et ē rō differen-
tie in. vj. notabili.

Citatus nō ē ille cui manifestū ē nullā cōpetere defensio-
nē in. c. cū sit in. iij. col. in. x. et vltimo notabili nec notorie
criminosus ibidē in glo. in. x. irrequisitus in. vj. col. x. fi.
h. qz glo. vbi ponit distinctionē et i. c. dilecto. in. qrtā prin-
cipali. q. x. fi. succedit in. xvij. col. in. prin.

Citatiōis forma de q i. c. ex tuc. de cle. nō rescidē. nō pōt p
iudicē tolli in. d. c. cū sit. in. iij. col. in. fi.

Citatiōes an excoicationē ferendā quot debeāt. iteruēire
ibidē in. vj. col. in. glo. in. verbo irrequisitū.

Citatio p quē nūtiū fieri debeat i. vj. col. x. hētis tertio.

Citatiōe elidibili pposita vel nulla an debeat p pparere
cā duob⁹ i. col. v. i. glo. i. v. cognouerit. i. fi. illius col.

Cleric⁹ citat⁹ corā laico pōt qñcūqz opponere exceptionē
declinatoriā nō opposita in. pzi. ibidē x. sed retēto.

Citatio qd p̄tineat in. c. ex rōne in. xvi. col. in. fi. in. xi. princi-
pali questione.

An citatus sit p̄s in iterlocutoria ferēda ibidē in. xx. co-
lū. in. iij. q. qntedecime qōnis principalis vbi qd i. snia
desertionis.

An citatus sit qz post desertā appellatiōē vel si nō ap-
pellauit. i. in verbo snie executio.

Nūcius an debeat referre diē et locū citatiōis in. c. cū para-
ti in. iij. nota. et in. v.

Vine voci nūcij sine scriptura credit in citatiōe verbali nō
in reali ibidē in. i. col. in. vi. nota.

Citatus vt se presentet qualiter intelligat in. i. notabili. c.
cuz parati.

Citatio an debeat p̄tinere locū et diēz ibidē in. i. et. ij. col. et
an hora debeat exprimi ibidē. v. col. x. S. p. p̄plemēto.

Citatus a duobus sibi sūptoribus an teneat p̄rio parere
ibidē in. vi. col. x. fi. S. colligēdo.

Nūcius q̄liter debeat eligi p quē et an possit vt suspectus
recusari et p quē puniri debeat ibidē i. gl. ij. et col. vj.

Nūtio nō iurato an credat ibidē v. fi. qd.

Nūtij electio q̄liter fiat ibidē v. fi. q̄liter.

Nūtiū nō pōt citare nisi facta p̄missiōe ibidē in. fi. vj. co-
lū. versū. electo.

Nūtiū i p̄dit⁹ an possit cōmissionē sibi factā alij cōmit-
tere et cui ibidē in. xvij. col. v. fi. et tali et ver. et d. ista vbi de
tali p̄missiōe et de citādo d. z in actis p̄stare nec p̄sumit h. cō-
stet d. citatiōe et relatiōe fm vnā opi.

Nūtijs publicis q debēt portare signūz quō debeat fieri
cōmissiō de citādo x. S. opere p̄reciū col. vj.

Cōmissiō d. citādo an possit fieri nōrio ibidē x. p̄missiōez.

Cōmissiō d. citādo an debeat fieri iudice sedente. et. et q̄li-
ter p̄bari debeat ibidē x. fi. S. q̄liter el. p̄rio. et x. S. q̄li-
ter el. ij. col. vj. in. fi. et in nona.

Nūcio citāti tenet ps credere vide conclusionē cū. vi. li
mitatiōibus i. col. ix. x. fi. p̄missiōe facta.

Relatiō an sit de substantia viō ibi regulā x. fi. facta citatiōe
cū q̄tuor limitatiōibus in. x. col.

Relatiō q̄liter fiat ibidē ver. h. q̄liter col. x.

Relatiōi nūcij an credi debeat et an ps possit p̄bare p̄ re-

latiōez ibidē v. relatiōe et x. S. qd col. xj.

Relatiō si fuit scripta vno mō p notariū et nūtiū dicat se
fecisse alio cui credēdūz sit i. col. xi. v. fi. pone. el. i.

Nūtio referēt se citasse et vapulasse a citato ibidē. x. po-
ne el. ij. col. xj.

Referēt nūtio se citasse reū q dixit se nolle venire vel nū-
quā veniet ibidē x. S. pone el. ij. et col. xi. in. fi.

An qz citari debeat ad sniaz declaratoriā iuris i. c. sepe in
col. iij. i. fi. fallētia vltia.

Citatus ad locū nō tutū an teneat venire in. c. ex pte i. iij.
col. i. fi. x. fi. qd.

Citatio d. iniciū indicij h. nō sit ps istātie in. c. vt debitus
i. glo. fi. col. xvi.

An citari debeat iudex a quo i appellatiōe p̄sequēda in
c. cū spāli. i. col. vi.

Nūcij destitatio quos effectus opet i. c. vt d̄bitus in. iij. cui
dēnali et col. ij. i. pzi. et sub q forma debeat fieri talis d̄sti-
natio. i. gl. i. x. fi. dicat col. vj. in. fi.

Nūtio an debeat itimari reuocatio p̄missiōis et an valeat
missiō facta p ipm post reuocationē i. c. cū cessate i. x. ij. i.
fi. col. x. h. p̄dictus stat.

Relationū spēs quot sūt i. c. intimasti. i. cū dētalibus.

Ad quē debeat fieri relatiō ibidē in. i. notabili.

Relatiō quō fiat i cā inq̄sitiōis i. ij. et i. iij. nota. vbi iudex
d. z seruare solēnitates legales.

Relatiō exēplū q̄liter def p̄tibus ad quē finē def et de for-
ma seruāda i relatiōe ibidē i. col. ij. nota. iij.

Relatiō qñ fieri debeat et si iudex retulerit vt euitet onus
qua pena puniat ibidē i. glo. col. ij.

In relatiōis materia q actus sit considerādi vt appellari
possit ibidē ver. aliud hētis in col. iij.

Relatiō qñ debeat fieri i. iij. col. in. fi. x. qrit Bal.

Relatiō an debeat dari clausa an apta pti ibidē i. iij. col. i.
pzi. x. ij. et ibi d. snia iterlocutoria relatiō.

A relatiōe qñ possit appellari p partē ibidē i. x. fi. Sed vt
latius col. iij.

Relatiōe facta an iudex possit p̄cedere in negociō princi-
pali i. iij. col. i. ij. x. S. nūgd.

Quotuplex sit effect⁹ relatiōis ibidē vbi ponit illatio in
quinta colūna.

CLAVSULA appellatiōe remota cui⁹ sit effect⁹
i. c. inq̄sitiōi. i. i. notabili et i. c. ij. regis fo et. iij. nota.

Clausula medio posita iter diuersa capitula trabif ad p-
cedētia. In fine trabif ad oia i. c. ij. regis in. fi. notabili
plen⁹ i. col. i. glo. i.

Clausula ex certa scia qd operet. et ad qd extēdat i. c. po-
stremo in col. ij.

Clausula appellatiōe remota nō opat vbi qz citat ad lo-
cū nō tutū i. c. ex parte in. i. nota.

Clausula an nō obstāte clausula appellatiōe remota pos-
sit tolli aliud grauatū qz exp̄ssū i iure p viā appellatiōis
an p talē clausulā possit tolli defensio i. c. pastoralis i. p̄n-
ci. in. notabi. iij. et col. ii.

Clausula appellatiōe remota qñ beat effectū. Etan ho-
die sit sublata ibidē i. glo. i. et col. iij. et in. c. vt debit⁹. nota
bili. v. in. iij. col. x. fi. et ideo isert.

Quis possit rescribere cū clausula appellatiōe remota i. d.
c. pastoralis i. pzi. ver. h. p̄ complemēto i. iij. col. in. fi.

Clausula appellatiōe remota qñ et i quē opet effectū suū
in. ii. p̄cipali. q. i. v. col. vbi sūt plures fallētie.

Effectus clausule appellatiōe remota quot sint in tertia
et vltima p̄cipali questione. columna octaua.

Clausula non astringens se et. in. propositiōe plurium
cāz siue p̄bationum an extendatur ad cām appellatiō-
nis in. c. vt debitus in. xx. col. in. fi. i. tertio requisito.

Clausula si senleris te grauatū quid operetur in. c. cum ces-
sante in. x. col. versū. cum clausula.

De clausula sine contradictione vel contradictione obstā-
te in. c. personas in. vj. col. in. vltimo notabili.

CLERICS et hīs patrimoniū pōt viuere de bo-
nis ecclesie in. c. resp̄sibilis i. iij. col. notabili octauo.

Clericus h. nō possit ipse exercere macellū vel tabernam
A i i j

tñ pōt per aliū. c. significāte. i. ij. notabi.
 Pro iniuria illata clerico pōt agere quilibz d p pō i. c. i. e.
CONDELYO nō retrahit i dispētiōe legali
 in. c. preterea. ij.
CONCLIVM cardinaliū si fu r it i scismate an
 cogit eligere bonū virū i. c. ad hoc. z. ij. in fi.
 An possit appellari a snia pēlij in rubrica col. xij.
CONCLIVM. Que prās sit ordinarij i recto-
 res collegij z q̄liter possit eos deponere i rubrica i. xvij.
 col. x. sed qd de snijs vbi ē dī q̄ collegiū in quo sūt plu-
 res ecclesiastice psonē q̄ seculares censet ecclesiasticum.
 si z censet seculare.
CONCLIVM ad p̄ia vide i scda p̄tina
 tiōe rubrice versū. vel aliter.
CONFESSIO iustificat appellationē z p̄cessū
 retro nullū ē si nullitas puenit z c. i. c. dilecto i. ij. nota
 bi. in fi. ij. col. nisi nullitas pueniat ex defectu iuridictiōis vt
 ibi i. iii. col. in principio.
 Confessio z p̄dictus de delicto an z qñ possit appellare i
 c. scdo requis in p̄ia glo. ij. ij. col.
 Confessio defuncti que p̄iudicat heredi. Et qd de p̄fessio
 ne pcuratoris ibidē. z. p̄ p̄lemēto z in. v. col. x. qd.
 Confessio aduocati i quo differat a p̄fessioe p̄tis vel pcura-
 toris quo ad reuocationē ibidē i. ij. nota. z col. i.
 Confessio aduocati an iducat lit. cōf. ibidē. ij. nota. ij. col.
 Confessio aduocati an possit reuocari p pcuratorē ibidē in
 vj. nota. col. ij. Et an ē p̄ partē z qñ possit reuocari in gl.
 p̄ia col. tertia.
CONIUNCTA PERSONA CON-
SANGVINEJ. Cōiuncta psona nō cogit suscipe
 defensionem i possit in. c. ex parte in. ij. col. nota. v.
CONTRADICTIONE factū de cā p̄ncipali
 an īpēdiat appellationē vel tps ad p̄tēdos apostolos.
 vel. x. dies ad appellationē in. c. ex rōne in. vij. col. in. iij.
 p̄ncipali. q. x. circa tertiā z an scō p̄promisso possit tñ p
 seq appellationē obmisso p̄promisso z i qbus casibus ibi-
 dē i. vij. col. x. qd si ante.
 Compromissū factū vt arbitet possit progare terminū se-
 mel z iterum.
 Itē tōciēs quotiēs voluerit quō itelligat i. c. sua nobis in
 glo. i. col. ij. in fi.
CONVULSIO qñ resoluat in alternatiuā oz
 dinis in. c. dilecto. i. xvij. col. i. v. p̄ncipali. q. ver. sed nun-
 quid secundo.
CONSCIENTIA. Ille cuius cōscientie com-
 mittit snia dī iurare z c. ita in. xv. col. rubrice xvi. in tene
 mēti z an appellet. s. in xbo appellatio generaliter.
CONSVLIVM qd cōtinet aliquē p̄dēnādū vel
 absoluedū si snia deī de ferat put in tali p̄ilio cōtinet nō
 valet sicut nec ipm cōsiliū ita in. c. dilecto in. vj. col. x. sic.
 vij. est nulla.
 Cōsultus p hoc xboz qd iuris tenet r̄ndere sup oī dubio
 qd resultat ex positis i. c. interposita i. ij. col. x. Et ideo.
 An a p̄lij p̄statiōe debeat appellari i rubrica i. ij. col.
CONSVLIVM vide in verbo statutu con-
 suetudo disponēs idem qd ius cōe an amittat nomē cō-
 suetudinis in. c. bone in glo. in xbo de iure cōcol. i. p̄ci.
 Cōsuetudo an possit dare ea que sūt meri vel mixti impij
 in. c. dilecto. vj. col. glo. ij.
CONSENTE. Presēs actui iudiciali z nō p̄
 dicēs dī p̄sentire i secus sit i alijs snijs in. c. intimasti in
 iij. col. in prin. xvi. ij. querendū est.
CONVULSIO. Pars nō efficit p̄tumar si nō fue-
 rit cerciorata de iudice ad quē fuit appellatū alternativē
 itra tps datū ad p̄sequēdū ita in col. xi. in fi. rubrice ver.
 tñ cū grano salis.
 Cōtumacie cā q̄to minor ē tāto maior censet ipa p̄tuma-
 cia i. c. si duobus in. iij. col. x. i gl. i xbo tenebit.
 Cōtumax p̄scitatus si veniat post primū actū q̄ solet geri
 post lit. p̄te. i. cāis qb° p̄cedit lit. nō p̄te. non poterit am-
 plius opponere declatoriā ibidē i. v. col. x. z notat.
 Cōtumacia nō excusat p cām iustā leuē i q̄s excuset a

dolo i. c. cū parati. in. ij. notabi.
 Cōtumacie pena nō ē p̄mutabilis i aliā penā cris i secus
 sit i alijs penis i. c. rep̄hēnsibilis i. i. nota. z col. i.
 Cōtumax q̄liter q̄s dicat vt p̄cedi possit i cā appellationis
 lite nō p̄te. i. c. interposita. s. sane i. ij. nota.
 Cōtumacia an possit purgari post terminū tā iuris q̄s ho-
 minis i. c. sepe. in. vi. col. nota. vj.
 Cōtumace aliqua p̄te an possit p̄cedi in cā appel. i. c. per
 tuas. i. glo. i. col. ij. in fi.
 Cōtumax dī mittēs pcuratorē min° idoneū vel cū illegi-
 ptio mādato i. c. nicolao i. iij. nota. col. ij.
 Cōtumacia pcuratoris vel p̄lati quo mō p̄iudicet mona-
 sterio vel ecclesie ibidē notabi. v.
 An citatio iuris cōstituat quē in xba p̄tumacia sicut citatio
 hominū in. c. sepe. in. vij. col.
CVRJA ROMANA. Curie p̄uilegiū cōcessus
 existētibus i ea vel ad illā itinerātibus i. c. meminimus
 in glo. in xbo ante citationē in fine.
 Ordinarius existēs i curia an possit citare subditū in cu-
 ria ē existētēz ibidē i vltia. q.
 Vt in curia appellatio tractet sufficit si fuerit recepta p iu-
 dicē vel approbata p partē. Et an appellatiōe ad curiā i
 terposita si necesse ibi illā p̄sequi i. c. interposita. s. eidem
 quoq̄ i. i. z. iij. nota. i. iij. nota. vbi si appellatio interpo-
 sita ad curiā nō fuerit recepta nec approbata ē in optio-
 ne appellātis vbi velit p̄sequi ē inuito appellato.
 In curia qñ cā si tractāda in. c. sepe. in quarta col. nota. ter-
 tio z in. c. nicolao. in glo. i. col. ij. z aliqd in col. versū. Sed
 nunquid.
 Exceptio q̄cā sit tractāda in curia dī dilatoria i. c. sepe in
 quarto nota. xvi. z tene mēti in ver. col. in p̄in.
 Qñ cā appellatiōis z p̄ncipalis sit tractāda in curia in. c.
 sepe. col. vj. in glo. iij. z aliqd in. c. ex p̄te in. ii. notabi. iij.
DEPOSITIO. An deponendus sit regularis
 peccās maritalit bz in. c. ij. in tertio notabili.
DEPREHENSIO qualiter
 q̄s dicat z qua pena puniat in. c. p̄posuit in. iij. notabi.
DECVRJO NES ciuitatis representant ipsam
 ciuitatem totā ita in col. xvj. rubrice ver. s. qd dicem°. ij.
DECVNTIA criminis que ē potēs ad
 repellēdū z qd opet in. c. cum parati. in fi.
DECVNTIA assignata de p̄sensu partiū nō pōt per
 iudicē sine eoz p̄sensu reuocari in. c. significāte in. vi. no-
 tabili col. i. z in. vij. notabili vbi p̄cessus agitatus pendē
 te dilatiōe non vj z in col. iij. in glo. ij.
 Dilatiōe assignatā an iudex possit reuocā ibidē i. z. col.
 Dilatiōe pēdente an iudex possit p̄cedere vide regulaz
 cum fal. ibidē in. iij. z. iij. col.
 Dilatiōe pēdente an possit assignari alia ad actū succes-
 siue fiendū ibidē versū. sed op̄e p̄p̄ciū col. iij.
 An si venit siēda p̄batio in cāis deuolutis ad curiā dī di-
 latio ad probādū ex curiā concedi in. c. i. in. fi. col.
 Que sit iusta cā abbreviādi dilatiōes in. c. cū sit in q̄rta
 vel quinta col.
DECVNTIA RES efficitur per negationem in. c. con-
 sul in. i. col. ver. ab extra.
ELLESIA pōt agere p iniuria illata plato ita in. c.
 i. in. i. notabi. z iō clerici agūt. s. in verbo abbas.
 In ecclesia q̄s actus iudicialis exerceri possit z q̄s sit va-
 lidus in. c. qua fronte in. ii. notabi.
 Ecclesie custodia ad quos p̄tineat vide regulā cū fallē. in
 c. bone i gl. in xbo de iure versū. aliud col. quarta.
 Ecclesia cathedralis pōt esse regularis in. c. dilectus in p̄i-
 mo notabili.
ELECTIO scda nō cassata. i. q̄ erat
 ipso iure nulla an valeat in. c. cōstitutus in vlti. nota.
 Electio. forma z an requirā p̄sensu capituli vel cōsiliū
 tñ in. c. qua fronte in glo. prima col. iij.
 In electiōis cā iudex pōt supplere ex officio in. c. cōstitu-
 tus. el primo in tertio notabili.
 In electiōe quo mō p̄promittat vel fiat trāslatio vocūz z
 sic p̄stituat pcurator. ibidē in q̄rto notabili col. prima.
 Electores

Electores pñt pñtrigi p iuramētū vt eligāt magis idoneū
 z vñ electio l3 ali^o sit idoneor i.c. offitutus in i. notabili.
 De electi qñtate stat pñtētie eligētū z qñs sit pñtētia ibi
 dē in ij. notabi.
 In electiōis pñtētiōe qñ regraf examē ibidē i. ij. nota.
 Eligētes l3 possint eligere certū tñ pñt cogi eligere aliqñ
 de certis puta d aliqñ collegio ibidē i. vij. nota. col. ij.
 Electi pñtētiō qñ impediāt p appellatiōē vñ exceptio
 nē opposita z qd i collatiōe i notabi. ix. z. ij. col. z ibidē
 qd p adoptiōe pñtētiōis.
 Electores si nō elligāt idoneorē an peccēt an valeat electio
 z quo mō retractet z qd in executorib^o testamētarijs in
 in glo. i. in. ij. z. iij. col.
 Electiōis pñtētiō qñ dicat snā iterlocutoria z qñ diffi
 nitua i glo. in vbo aliā in. v. col.
DE PñSLO Pñ quō dicatur plusqñ sacerdotes in. c.
 ad nostrā in. iij. notabi.
 Eps pñt eē legatus regis i. c. cū parati. in. ij. notabi.
 Eps an possit appellare p interesse subditoz suoz i. c. di
 lectus i. ij. col. notabi. vij.
DE EXCOMUNICATIO nō interponit nisi
 ex cōtumacia vide in. c. si duobus. in. iij. col. in glo. in v
 bo tenebit. z iō si supior pñt aliqd subdito de his que
 ad eū pñtēti si nō paruerit subditus absqñ alia monitiōe
 poterit excoicari in. c. cū sit romana i. pñ. vj. col.
 Excoicatio an possit ferri in absente ibidē i. fi. col.
 Excoicatus an que verba excoica. debeat vel possit inter
 ponere appellatiōem in. c. sup eo el. ij. in. i. notabi. z ibi
 qd in dubio qñ pñsumat interposita.
 Excoicatio qñter dbeat dñciari z an iudex possit excoica
 re participantē excoicato excoicatiōe maiori ē absqñ alia
 monitiōe i. c. puenit. in. ij. col. in. vij. notabi.
 Excoicatus notorie an debeat citari ad denūciatiōē ipsi
 us excoicantis vel an regraf snā declaratoria facti in. c. p
 uenit in vñio notabi.
 Excoicatus nulliter nō incidit i penas illatas excoica
 to de qbus in. cad pñtētiā. in. fi.
 Iudex an excoicatus debeat ē pñtēti nō opponētē repellere
 in. c. cū parati. in. ij. col.
 Excoicatus repellit ē a petitiōe exiudiciali in. c. cū parati
 in pñio notabi.
 Excoicatiōis exceptio pñt ēt opponi p tertiū cuius nō in
 terest ibidē in. ij. notabi.
 Excoicatio lata post appellatiōē exiudicialē validā non
 valet ipso iure in. ij. notabi.
 Excoicat^o qñ nō venit eo veniēte absoluit l3 aliter puniat
 in. c. cū parati colū. vltima.
 Excoicatio semp fert imediate ob pñtētiā l3 mediate ēt
 ob aliud crimē. c. qñ frōte in. v. notabi. z in. ij. col.
 Excoicatiōē qñ pñt ipugnare nō solū p viā appellatiōis
 l3 ēt querele cuius respectu nō trāsit in rē iudicatā in. c. qñ
 fronte in. ix. notabi. z in. ij. col.
 Excoicatio i quo differet a suspēsiōe z qñ excoicatio. pena
 non sit ppetua l3 regulariter secus i. c. reprehensibilis in p
 mo notabi. z in. i. col.
 Excoicatio z ifamia parificāt ibidē in. ij. notabi
 Excoicatus a canone ipso facto pñt denūciari excoicatus
 ab hoīe absqñ alia citatiōe ibidē in. ij. notabi.
 Excoicatio suspēsiō z iterdictū quō inter se conueniant z
 differāt in. c. ad hec i prima glo. col. prima.
 Ab excoicatiōis snā lata sub pñtētiōe licitū ē appellare l3
 secus sit in pura z qñ sit rō in. c. pñtētiā in. ij. col. notabil. v.
 vide ēt aliqd. i. in vbo snā.
 Excoicatio. i snā lata sub pñtētiōe si moriat iudex vel ei^o
 iurisditio expiret ille nō erit excoicatus purificata condi
 tiōe ibidē in. ij. col. vñ. z ideo.
 Excoicatio p quā satisfactiōē euitet z an p pñtētiōē
 termini ps excuset ab excoicatiōe. z an ad eā euitandā
 a dñtētiā purgatio more glo. i. z col. iij.
 Ab excoicatiōe lata sub cōditione si appellet an deuolu
 tur cā ad supiorē z an liceat appellare post. xij. dies z qd
 i alijs snijs ibi i. i. gl. in. iij. z in. v. col.
 Excoicatio pñtētiā an expiret pñtētiōē fori ibidē z

verfi. vlti. habetis z col. vj.
 Excoicatio lata si eliges vel si appelles an valeat z qñ li
 get ibidē in. vi. col. in fi. vñ. p cōplemēto.
 Appellatio in actu excoicatiōis an valeat si nō appareat
 que pñtētiā in vlti. col. vñ. infert etiam.
 Excoicatio z ēt pñtētiā de soluēdo vñtū suspēdat p appel
 latiōē in fi. capituli. ibidē.
 Excoicat^o qñ possit vñtū bñficio attēti i. c. bñ. i. i. col.
 Excoicatio lata post itineris arreptiōē quare sit nulla in
 c. dilectus in. v. notabili col. ij.
 Excoicatio nec actus tendēs in eius executionē suspēdit
 p mediū actū appellatiōis. z qñ sit rō i. c. pastoralis. s. ve
 rū. in. z. iij. notabi. z pñtētiā in glo. i. ij. iij. v. vñ. col. vñ
 ponit. xij. rōnes.
 Excoicatus an qs pñtētiā p denūciatiōē exco. in. v. notabi.
 ibidem in. ij. col.
 Ab excoicatiōe interposita appellatio qd opef in. vij. nota
 bili. ij. col.
 Excoicatio vñtū z qñ suspēdat p appellatiōē ibidē in
 vñ. col. glo. ij. in. s. vñ.
 Que gesta cū excoicato valeāt ibidē z col. vij.
 Excoicato an pñtētiā sit ne fame pareat sicut depositio
 in glo. i. vbo subtrahunt col. vii. in pñ.
 Excoicatus an eqparef relegato vel deportato ibidē. ver
 fi. in qñtū col. vij.
 Excoicatio an tacite adimant fructus beneficij vñtū. Sed
 inquantū col. vij. in fi.
 In iuste excoicat^o qñ remedio recuperet fruct^o i. viii. col.
 Fructus ablati excoicato cui applicat^o z an applicati per
 restitutionē recuperet ibidē ver. sed cui.
 Excoicatus vñtū pñtētiā administrationē beneficij verfi. s.
 nūqd col. viij. z an amittet ipm bñficiū ibidē. verfi. s.
 nunquid el. ij.
 Excoica. denūciatiōē an qñtū iudex possit facere pendē
 te appellatiōē ibidē vñ. s. ad aliā pñtētiā. z an indistincte
 possit denūciari post excoicatiōē ibidē. vñ. s. nūqd est i
 distincte verū in col. viij. in fi.
 Excoicatio. denūciatio an faciat qñ qs debeat euitari l3 in
 veritate nō sit excoicat^o i. c. dilect. i. vñ. col. i. pñ. nota. vñtū.
DE ABSOLVTIO AB EXCOICATIONE
 Excoicat^o pp iniuriā illatā clerico qñ possit absolui ab oz
 dinario vel nō. pñtētiā ex qñtate pñtētiā ēt nō foritū
 sit vulnus i. c. pñtētiā in pñio notabi.
 Absolutio ab excoicatiōe lata post appellatiōē pñtētiā peti
 ad cautelā nec tūc vñtū fateri se excoicatus z talis absolu
 tio non daf nisi petat in. cad nñtū in. i. notabi.
 In absoluteione qd iuret excoicat^o non ob manifestā iniu
 riā i. c. ad hec i. i. notabi. z an absoluat qñtū cautione an
 cū satisfactiōe i. c. qñ fronte i sumario.
 An repositio qñ appellat ab excoicatiōe z iudex dic re
 pono hēat loco absolutio. z ēt i absoluti. an hēat repositio
 loco excoicatiōis in. c. questioni. e.
 Absolutio ab excoicatiōe non pñtētiā iuramēto ex pñtētiā
 tudie i ducto an valeat in. c. questioni in. i. notabili.
 Absolutus ab alio qñ a papa vel a legato si non parcat p
 ditioni i absoluteione posita nō reicidit i excoicatiōē ipso
 iure l3 reducēdus ē ab eodē iudice z angif. retro fuisse
 excoicatus ibidē in. ij. notabili.
 Absolutus ē i excoicatiōe reducēdus cū maiori difficul
 tate requisitis tribus z c. nisi successiua esset satisfactio i ter
 tio notabili ibidē.
 Absolutio ab excoicatiōe qñ sit iuenta. c. qñ frōte i. vi. no
 tabili in. ii. col. z i. iij. in glo. ii.
 Absolutio ab excoicatiōe facta pñtētiā appellatiōē va
 let z tenet l3 sec^o sit i excoicatiōe ibidē i. vij. notabili.
 In absoluteione ab excoicatiōe an sufficiat iuratoria cautio
 vñtū regulā cū qñtū limitatiōib^o ibidē i. iij. col. i. gl. iij.
 Absolutio an sufficiat fieri cū iuratoria cautioē an vñtū re
 quirat satisfactio si fuerit appellatū ne excoicatus absol
 uat ibidē. iij. z. v. col. in intellectu vñtū que dñtā sit iter ab
 solutionē z reuocatiōē excoicatiōis.
 In absoluteione vel reuocatiōē ab excoicatiōe an regraf ci
 tatio pñtētiā ibidē i. vñ. col. vñ. qñtū i. vñ. vñtū regulariter fi.

ne citatioe valet limitat quattuor modis.
 Contra absolucione petere an possit oppoi exceptio excoica
 tio. vel de reficiendis expensis et an p huc excipietes obfiet
 replicatio ibide in fi. col.
 Absolutio ab excoicatione an suspēdat p appellationē i. c.
 pastoralis. s. v. x. col. ix. x. s. ad alia partē.
 Absolutiois denūciatio an ipe diat pēdēte appellationē.
 et an possit peti i via actiois i. c. sollicitudinē i. iij. nota. et
 in illatione.
EXCEPTEJO tua nō interest qñ possit oppoi p iu-
 dicē et de ei^o effectu i. c. cū parati. i. ij. notabi.
 Exceptio dilatoria si fuit neglecta p iudicē pcedēdo ad vl-
 teriora poterit appellari tāqz ab interlocutoria et d iure
 civili et qñlter pūcat ista negligētia i. c. ex pte. d. i. vj. no-
 tabi. col. ij.
 Excipies pp exceptionē neglectā qñ possit appellari i. iij.
 col. x. i. ferē et in. iij. vbi an possit appellari si iudex pce-
 dat ad vltiora sine cāe cognitiōe et i. c. dilecti. i. iij. no-
 tabi. col. ij.
 Exceptio vbi ē euidēter iēpta pōt iudex illā ex offō rejice-
 re i. c. pstitur^o. ij. i. vj. notabi. col. ij.
 Exceptio dilatoria qñ et qñe possit vel nō possit oppoi in
 cā ap. interposite post lit. pte. i. c. p tuas i. . notabi.
 Exceptio reddēs pcessū retronullū an possit post pclusū i
 cā oppoi i. c. cū spālī i. iij. col. v. et sic ex pdicta.
 Exceptio perēptoria opposita an i ducat et qñ i ducat litis
 ptest. i. c. cū cāz i. iij. notabi. col. i.
 Exclusio gñalis remedioz nō excludit remediū exordīa-
 riū i. c. dilecto i. iij. q. pncipali i. v. mō col. xlvj. i pnci.
EXPENSE. Regularis vel cleric^o secularis an pos-
 sit solvere expēsas litis d fructib^o ecclesie si nō hēatvñ soluat
 aliter i. c. repbēstibis i. ij. col. vj. nota. et v. s. pūct^o stat et
 i. iij. col. vbi nō tenet nisi in qñtū facere pōt i. x. et qz.
 In qñs expēsas pdenabit iudex ad quē et vsqz ad qd tps i
 c. sepe. i. gl. i. x. b. ptumacē col. et i. c. nicolao i. ij. col. nō. vi.
 Ab expensaz taxatiōe an possit appellari post interlocuto-
 riā ibide x. s. qd si i. fi. illi^o col. et ibi qñ debeat fieri pde-
 natio expēfaz i interlocutoria nō repabili p diffinitiuam.
 Appellās ptumax nō poterit excusar ptumaciā suā ad cui-
 tationē et qd si succubuit i. x. col. v. s. qd si appellās. an
 pp omisā pdenationē expēfaz possit appellari et i qui-
 bus expēsis sit fiēda pdenatio ibide x. s. nunqd.
 An iudex q fecit litē suā nō pdenādo i expēsis qz deinde
 soluit possit illas solutas repeter a pte i cui^o vtilitatē pde-
 navit vel absoluit i expēsis qz soluit ibide x. p plemto.
 Expēfaz declarationē quā sibi reseruat iudex an possit
 post appellationē facere i. c. pastoralis. s. v. x. i. col. ix. x. s.
 s. p plemto.
 Expēsis et laborib^o ptiū an iudex ex offō debeat puidere
 in. c. v. debet^o. i. l. ij. col. nota. iij.
 Quis iudex poterit pdenare i expēsis friuole appellātes
 et qñlter ab hac expēfaz pdenatiōe poterit appellari ibi-
 de i. x. notabi. et col. v. in fi.
 An ab expēsis excuset i distincte q succubuit i cā ap. et si ni-
 sus sit singulari opiniōe alicui^o doc. ibi i glo. i. x. b. expē-
 sis col. iij.
 An litigās temere puniat alia pena qz expēfaz ibide x.
 si. habes aliud.
 An i expēsis pdenet appellās q mius legitimū pcurato-
 rē pstituit ad appellatiō. psequēdaz i curia. i. c. nicolao
 i. iij. col. x. s. qz dictū.
 Que expēse soluant post appellationē deserta i. c. sepe. in
 vij. col. vers. et notate.
 Quis pdenabit i expēsis i cā ap. in. c. repbēstibilis. e.
 Quid si ps nō petat expēsas. an iudex poterit pdenare i
 expēsis an lit. ptest. in. c. sepe in pe. col.
 Quid si iudex a quo nihil dixit d expēsis corā se factis an
 iudex ad quē poterit i illis pdenare i. d. c. repbēstibilis.
 An q obtinuit i pñā instātia succubuit i. scōa. excuset ab
 expensis in. c. sepe.
EXEMPTIO si dñeget facere iusticiā subdito or-
 dinarij pōt ordinarius et alio cāu denegare subdito exē-
 pti in. c. qua fronte in primo notabili.

EXECUTIO infra in vbo sine executio. In execu-
 tiuis nō ē dare instātiā in. c. ex rōne in. x. vij. col. eo.
 Qñ possit appellari ab executiōe et qz appellās ab execu-
 tiōe dñz hñe spāle mādatur in. c. noni t. et in. ij. col.
FACTA que dicant antiqua in. c. in. iij. col. in glos.
 in vbo fama vñ. et inter legistas.
 Facta in quo possint haberi p insectis in. c. vi. nostrū in ter-
 tio notabili et col. i.
FAMA an faciat plenam pbatōnez qd limitatur i n-
 tribus modis in. c. in glo. in vbo fama in. iij. col.
 Fama cū alia pbatōe iuncta fac plenā pbatōne qd limita-
 tur trib^o mōis vt ibidez i. iij. col. i. fi. x. s. dñm pncipale.
FERRIS. Ferris i ductis ob necessitatē hoīuz ptes nō
 pnt renūciare eis finit^o i. c.
FEDDVM. Clericus si teneat feudū a laycō an de
 beat poti^o obrepere ei an iudici ecclesiastico i. c. cū pastri i
 i. glo. col. v. et i. vj. x. s. subijcit et vbi papa ē sine cā pī tol-
 lere obedientiā clerici feudatarij erga dñm.
FELTIO nūqz opat vbi resuleret iniquitas i. c. pte-
 reat i. iij. col. rōe. ij. nec ē opat pñuz ibide in. ij. rōne.
FORVNE vñ fortis iudiciū an admittat et i qñ^o
 hñ in rubrica col. xv.
FORVM. Re^o et actor vbi sūt diuersi fori si reus de-
 ducit dñensionē suā p viā act^o pī i plore offm iudicis in
 foro suo nō aut actoris i. c. dilect^o i. vij. notabi. col. iij.
GRAVAMEN. An a gravamine comminato li-
 citū sit appellare in. c. cū cāz i. iij. col. ij. et i. c. i. col. v. et
 vj. et d gravamie aliqd i. vj. nōbi. col. v.
 Inuēta ad vñū offm nō debēt opari pñū in. c. ad nñam in
 vltimo nōbi. et in. c. suggestū in. ij. notabi.
 Incōtinēti et statiz. i. in verb. verba.
 Infamia publica an pbari dbeat et qñl i. c. qz nos i. i. nōbi.
 Infamia sola an plati regulares pñuent administratiōe
 in. c. qz nos in. ii. notabi.
 Inqñtio an sit remediū ordinariū vel exordinariū in. c.
 cū spālī in gl. ii. col. v.
IMPEDIMENTA que sint cā ap. in. c. ex rōe i
 gl. in vbo impotētiā vbi paupras ē iustū impedimētū.
 Impedimēta an debeat pbari ibide iij. col. x. visis et an
 ptestari debeat et qñtis ibidez in. x. s. nūqd.
 Impedimēta qz debeat pbari et an p iuramētū possint p-
 bari ibidez in. vj. col. v. i. circa. iij. pncipalem. q.
 Impedimēti effect^o qz sit et an impediat teneat pstituerē p-
 curatorē ibide in. vj. col. in. iij. pncipali. q.
 Impedimentum facti vel iuris illatū ab appellato quid
 opet et qd si appellat^o vñ appellās succubuit ibide i septi-
 ma col. vers. circa tertiā speciem et ibidem quando ista
 tempora impedimenti subducatur et ibi de tempore mi-
 xto. x. circa tertiā.
 Impedimētū illatū per pcuratorē an noceat domio ibi-
 de i. vij. col. ver. quarta est spēs.
 Quid de ipedimēto illato appellato et ibide in. ix. ver. s.
 opere precii et qd de tutore ver. s. quid.
 Impedimēto pueniente a iudice an currat tps ipso iure
 ibide in. ix. col. in. v. specie ipedimenti.
 Impedimento pueniente ex facto tertij an currat tps
 ibidem ver. sexto. col. xi.
 Impedimētū casus fortuiti an ipediat currere tps et qd d
 ferijs repētinis ibidez in. vj. spēs vbi et qd d ipedimen-
 to respectu pbatōnū in x. circa septimū.
 Impedimētū qle debeat et qñtū tps vt def scōus ānus
 vel tertio et impediat si nō largiant tps pōt petere i inte-
 grū restitutionem ex cā generali ibi in qñta pncipali
 questioe circa. xij. col. vbi plures illatiōes.
 Que tps dentur vel restituatur ipedito et qd si fuit impē-
 ditus in tertio fatali an def qñtū ibidem in. vj. pncipa-
 li. q. col. iij.
 Impedito an largiant tps ipso iure an p snāz et casu quo
 ipso iure an requirāt declaratoria facti ibide in. vj. pñ-
 cipali. q. col. iij. in fi.
INTERDICTUM. Pro iter dicto retinēde ser-
 uus ita pōt stare i iudicio p dñō sicut i iter dicto recupe-
 rāde. notabilis extensio ad. l. pñmam. c. s. p vñi vel alio
 modo

modo in .c. cum teneamur in .ii. col. in glo. prima.
Interdictum an possit ferri p particularē psonā lz regulariter
ferat i vniuersitate in .c. qua fronte i .ix. notabi. i. iij. col. iij.
Interdictum latum an cōs possit p parte vel ad tps tolle
re sicut in totum in .c. ad bec in .ij. col. verfi. habetis aliud
et ver. sed punctus.
Interdicto lato ad tempus et appellatione interposita fi
nito tpe an reincidentur i interdictū absqz alio ministerio
hoīs ibidem in .ij. col. x. habetis tertio.
Interdictum latum in personam non potest ad tps suspē
di ibidem verfi. iij. habetis
Interdicto aliquo loco cōs non potest dispensare vt ibi ce
lebratur ibidem in .ii. col.
Interdictum an possit suspēdi vel ab eo appellari in .c. di
lectus in .xiiij. notabili et col. v.
Interdictum in quo differat a cessatione a diuinis ibides
in glo. iij. et col. vj.
Interdictum in quo differat ab excommunicatione de ratio
ne differentie in .c. dilectus in glo. i. verbo irritū et col. vij.
INTERPRETATIONE gñalē iudr facē
nō pōt sed specialē sic i .c. cū speciali i .xj. nobili col. iiii. i. fi.
IRREGULARIS quis efficitur si excoicatus ce
lebrauerit et qualiter quis incidat irregularitatē et de pe
na eius in .c. ad pñtiam in .ij. notabili.
IUDEX qui inique iudicauerit et si nō fuerit appel
latū nec psecuta appellatio vlt et si tertio fuerit puocatū tñ
punit i iudicam vide i .iij. col. Rubrice i .xvi. ex q dicit.
Iudex ap. an debeat expimi certus hñ in .viiij. col. Rubri
ce xvi. vel hoc modo et x. tñ et in .ij. verfi. in quantum.
Iudex pticularis si def in aliquo loco an videat derogatū
ordinarie iurisditōi habet in .ij. col. rubrice x. in quantum.
Vbi iudicis auctoritas interuenit presumit pro illo facto
in .c. ad bec el. i. in .ij. col.
Iudex qui ignorat defectū iurisdictionis an possit punire
ptumacē i .c. si duobus in .ij. col. in .iij. notabili et vide di
stinctionem in glo. in verbo tenebit in .iij. col.
Iudex an possit supplere factū aduersarij ibidē in .ii. col. iij.
Iudex non tenetur ferre sñiam nisi petatur in .c. ex rōne in
xvii. col. in .xj. pñcipali qōne.
Iudex qui de facto pcessit et de facto reuocare dñ ibidē in
xv. col. i. iij. capite quite qōnis vltime qōnis pñcipalis.
Iudex qñ dicatur facere copiam sui vel non in .c. suggestū
glo. in verbo appellationis.
Iudex ecclesiasticus vbi possit eligere tribunal i .c. q frō
te in .iij. nobili et i .iij. vbi camerā pñcipis nō pōt eligere.
Iudex qui reputat appellationē frivola quibus remedijs
vti possit vt in .c. solitudinem in .i. notabili.
Iudex pcedēs ex officio an possit assignare terminū pñ ad
psequēdū appellatōez i .c. cū spali. s. porro notabili. iij.
Iudex in cā inquisitionis non dñ aduersarij pñ in .c. cū
speciali in .iij. notabili col. ij.
Iudex nō pōt cognoscere de exceptiōe que sigillet psonas
suā in .c. dilecto. xvij. col. in .vij. pñcipali qōne.
IUDEX COMPETENS. Si iudex pñciet
se cōpetentē pte nō opponere valebūt gesta per euz in .c. si
duobus i .v. col. i. fi. distinctiōis. Et ibi dñ q ptumacia nō
facit eum iudicē qui non est et qñ pronunciauit vide ali
qua dicta in .ij. col. verfi. et inferitur.
Quis sit iudr cōpetēs ad restituendā lesionē et a q iudice
feri possit restō tpoz fataliū an iudr ad quē corā qñ ē cā
ta lesio possit restituē i .c. ex rōe i .vii. pñcipali. q. i. xv. col.
Iudex pcedēdo ad vltiora nō facit se iudicē i cā vbi pñ
ciauerit vbi ps oppōit exceptiōne annullatē iurisditōne i
c. dilecto i .xvii. col. i. iij. mēbro. ix. qōnis pñcipalis.
Iudex an possit cognoscere ad se ptinet iurisditōez vñ qñ
sēt pmodū vñ excipit d exceptiōe i .c. ad audiētā i .i. glo.
col. ij. et i .c. solitudinem glo. i. xbo eps in .ii. col. v.
Cōparēs corā iudice cū ptestatione qñ nō intēdit in eū con
sentire an iurē in .c. solitudinē i .vij. questione col. xvij.
Iudex a quo appellatur et iudex ad quem an debeat esse
certus in .c. oblate in .i. notabili.
Iudice impetrato per appellatū an appellās possit vñ in
c. oblate in .ix. notabili et col. iij.

Iudex ad quē an possit pcedere iuitis pñbus i .c. oblate i
iij. col. notabili. xj. Et i qbus casibus notabili. xii.
Iudices an honorari debeāt et qui iudices dicant eē i bo
nore i .c. vt debitus i .ij. notabili et col. iij. et i glo. i. col. vi.
An et qñ a gestis corā iudice nō idoneo vel incōpetētē dñ
at appellari ibidem in .iij. col. notabili. iij.
Iudr ad quē an d necessitate deat expisse remittere ad iudi
cē a q cāz appellatōis postqz pñcietū ē male appllatū vñ
sufficiat simplr pñciare ibidē i glo. i. xbo. alioqn col. xiiij.
Iudex appell. qui pñcietū bene appellatum an possit
pcedere in pñcipali negocio ibidem xvi. habetis et et ibi
quid in archiepo ad quem est appellatum col. xiiij.
IUDEX DELEGATUS dari potest sup deser
tione appel. lz regulariter delegari non possit in cā super
qua est appellatū in .c. ad hoc el. i. in .i. notabili.
Iudex delegatus qui pñciet se iudicē abdicata se i totū
iurisditōne nisi fuerit appellatū lz secus sit in ordinario
in .c. ex rōne in .xvi. col. v. qōne. xv. qōnis pñcipalis.
Delegatus in cā appellationis potest pcedere in cā pñ
cipali in .c. ex parte in .vij. notabili col. ij.
Iudex delegatus non potest ferre sñiam absolutoriaz an
te litem conte. an eius officij imploari possit in .c. signi
ficante in .ij. intellectu glo. in .iij. col.
Iudex delegatus an possit puenire ordinariū et econ
tra in .c. vt debitus in .xiiij. col. iij. verfi. in glo. ibi.
Corā delegato iudice ipetrato p scōas lras nō faciēs mē
tione de pñmis nō hēat locū pñtione sicut i or
dinario qñ corā eo nō pñt pñe ex negligētia nec ipetrā
ti scōas aliqd potest iputari et sic an corrigatur. c. plerun
qz et c. in at de rescriptis cum similibus in .d. c. vt debi
tus in xvi. Sed nō video in .x. col. vbi disputatur late.
In iudice delegato ad pñtēdū iurisditōis an regat citatio
vñ sufficiat pñtatio lras ibidē i glo. i. xbo assignare col. x.
Delegatus ad cām ap. an potest cognoscere d pñcipali ne
gocio i .c. vt debitus i col. xv. xvi. sed quid in delegato.
Subdelegat⁹ an possit subdelegare et an pcessus istius scōi
subdelegati possit ratificari p pñm subdelegatū et qd i car
dinali et delegato ad vñ cām in .c. cū cām in .v. nō. col. ii.
Quis delegatus possit subdelegare ibidem in vlti. notabi
li et in glo. in verbo delegatus col. iij.
Ordinarius an possit subdelegare cū clausula vt ille pos
sit subdelegare ibidem ver. Sed circa col. iij.
Delegat⁹ pape an debeat fieri pñstitutus i dignitate tā iter
laicos qz iter clericos i .c. sua nobis i .vi. nobili. col. i. et ii.
IUDICIS RECUSATIO ET CAUSA
suspensionis.
Iudex recusatus i vna pōt dari i alia de q distingue vt in
glo. i. i. et ii. col. sed nō i eadē si recusatus sit i vno articu
lo illius cāe in .c. ad hoc el. i. notabili et i scōo notabili.
Ordinarius et recusari potest ibidem in glo. i.
Iudex vt suspectus pōt recusari et pp leuē iniuriā ab ipso
allatā attēta tñ eius qñtate et quid de sta appellatōe ibidē
x. succedit et i .v. ex intellectu iudicis copia qualiter dicat
haberi vel nō i .c. si i .iij. col. x. s. opeprecij. Et quid pp
inimicitias capitales an ipso iure sine alia recusatione sit
eius iurisditio impedita i .c. postremo i scōa col. x. xxxv.
In recusationis cā qualiter pcedatur in .c. ppositū i .i. glo.
col. ii. i scōo notabili glo.
Iudex datur de pñsensu partiū siue de pñsensu simplicis pro
curatoris ad impetrandū non pōt recusari lz ab eo pos
sit appellari i .c. cum speciali in .xi. col. eo.
Iudex suspectus qualiter se habere debeat in cā cōmittē
da i .c. ad bec. in scōo notabili.
Iudex pñguine⁹ pōt recusari et qz dicat pñguine⁹ et vñ
qz ad quē gradū i .c. postremo i .i. nobi. et in .i. glo. col. iij.
Iudex qui fuit aduocatus vel consultus pōt recusari in ca
dem cā secus in diuersa ibidem i secundo notabili.
Suspectus nō potest esse iudex nisi fuerit pposita cā suspi
tionis ibidem in quarto notabili.
Iudicis recusatio non excluditur per clausulā appellatio
ne remota ibidem i .v. notabili.
Suspensionis cā an possit tolli per pñcipez ibidem i pñma
col. versiculo. Sed opereprecium et i .i. col. vbi an Papa

vel consilium possit recusari tanq̃ suspectus.
Recusationis spēs vide. lxxv. ex. iij. col. v. q̃ ad si. vbi da-
tis plurib⁹ iudicibus pōt vnus solus suspectus recusari.
Forma proponendi ⁊ procedendi in causa suspicionis in
c. secūdo requiris in. iij. notabili
Recusans iudicem oꝝ probare causas propositas nō alias
ibidem in. v. notabili col. i.
Recusatiois cā an sit pponēda vñ iſerēda ī scriptis i. c. fore
gris i. col. iij. gl. iij. ⁊ i. x. i. q̃tū vbi q̃tū tps debeat pponi.
Iudex recusatus an possit de consensu partium procedere
ibidem vñ. dum etiam glo.
Iudex suspectus quare non possit cognoscere de causa su-
spitionis. Et quid si opponatur alia exceptio quaz suspi-
tionis ibidem in glo. si. iij. col.
A iudice suspecto nō potest appellari nisi pmo pposita re-
cusatione quā nō admiserit in. c. nouit in. iij. notabi.
Cardinal an possit recusari vt suspect⁹ ibidē in vlt. nōbi.
Executor merus an possit recusari vt suspect⁹ ⁊ qd ī execu-
tore bñficiari ibidē i. glo. ⁊ col. se. x. ⁊ p p̃dicta ⁊ i. iij. nōbi.
An si ordinarius recusatus pcedit cū adiuncto vbi nō de-
bisset recusationem admittere valebit pcessus in. c. uꝝ
speciali in fine principij. co.
Iudex an reddat suspectus ex persona aduocati existētis
sibi cōmensalis in. c. ex insinuatōe in glo. i. col. iij.
Ille cuius cā facte sunt inimicitie vel friuole appellauit an
possit iudicē tanq̃ inimicū ⁊ suspectū recusare in. c. vt de
bitus in. xij. col. in glo. in verborationabiliter.
Iudex delegatus an possit reuocare interlocutoria suaz si-
cut ordinarius in. c. cū cessante in. iij. notabili col. iij.
Qualiter proponatur de iure canonico ⁊ qualiter de iure
civili in. iij. notabili ibidem ⁊ an arbitri possint procede-
re in principali in vlti. notabili col. iij.
Recusatiois forma ⁊ req̃sita i. ea i. c. cū sp̃ali i. ij. nōbili col. i.
In cā suspicionis qñ deueniatur vel nō ad arbitros vide
aliquos casus in. vj. nōbili col. iij.
Cognitio i. cā suspitōis i. quo verset ibidē nōbili. vij. col. iij.
In cā suspitōis arbitri ad quid teneantur ⁊ sub qua pe-
na in. viij. notabili col. iij.
Iudex recusatus quid agere debeat ⁊ an perdat statiz iur-
isdictionem post recusationē ⁊ an recusatio ⁊ appellatio
simul proponi possit ⁊ quando ab arbitris in cā recusa-
tionis appellari possit ibidē in. x. notabili col. quarta.
In recusationis cā per quem assignetur tps procedēdi ar-
bitris ⁊ sic an decretalis suspitōis corrigatur ibidē in
glo. in verbo terminum ⁊ col. iij.
Delegatus recusatus an possit ita subdelegare cām recusa-
tiois sicut ordinarius ibidem i. glo. in vñ. de recusatoris.
Ordinarius recusatus an debeat ita de p̃sensu recusatoris
cām recusationis subdelegare sicut delegatus. Et que sit
ratio dñe inter ordinarium recusatum ⁊ subdelegatū ibi-
dem in xñ. habetis. iij. in. vj. col. in sequentibus de recu-
satoris assensu vbi sunt plures intellectus.
An superior ad quē remissa est cā pp̃ suspitōnez possit ⁊
ipse recusari vt suspectus in. viij. col. in fi. x. stat questio.
Recusatio q̃liter dbeat fieri pposita recusatione sine cā an
poterit deide exprimi vel si vna cā sit exp̃ssa i. recusatioe
poterit deide alia psequi in. ix. col. x. Sed pone ⁊ x. sed
quid ⁊ ix. col. xñ. sed quid si friuola exp̃ressit cām.
Recusatio qñ possit proponi ⁊ an post cōclusum in cā i. ij.
qōne ⁊ xñ. Sed nunquid col. iij.
Quis iudex possit suspectus recusari vide in. iij. qōne x.
Succedit col. ix. ⁊ sequentibus.
Snia i. cā recusatiois an dicat iterlocutoria vel diffinitiva
⁊ an iudex recusatus possit pcedere in pncipali pendēte
ap. a snia arbitroz cāe recusa. i. v. ⁊ vj. q. col. xij. in prin.
Recusatiois effectus q̃s sit. Et an pposita recusatio ante p-
nunciationē extinguat vel suspēdat iurisdictionē iudicis
⁊ sic an pcessus valeat i. vj. qōe col. xij. vsq̃ ad fi. capli.
CJVRAL. L. pena inferat ipso iure tñ requirit declara-
toria facti in. c. ex rōne i. xij. col. i. fi. i. vj. pncipali qōne.
CJVRALBENEVD non dñ plena nec pprie pba-
tio in. c. ex rōne in. v. col. in. iij. pncipali qōne. Et ibi ē dñ
q̃ non admittit in supplementū p̃bationis in arduis.

Juramentū prestitū ab officiali d̃ seruādo statuta nō obli-
gat nisi a tpe exibi. statutoꝝ in. c. sup̃ eo el. iij. in. vj. col. iij.
Juramēto iudicis iurantis sibi non liquere de cā standūz
est ibidem in. ix. col. ver. sed quid.
Juramētum interpositum de obseruādo aliquo precepto
de futuro qualiter intelligatur ⁊ an postea licitū sit appel-
lare in. c. ad hoc in. iij. notabili ⁊ in. i. glo.
Modum ad iurandū quem sub aīe sue periculo ⁊ c. in. c. cō-
stitutis in. x. notabili. c. in. i. col.
CJVRJSDJTO. Quā iurisdictionem debeat ha-
bere superior ad quē appellatur vide in Rubrica in. v.
col. xñ. Sed opere precium est.
Iurisdictionē an inferior possit habere in diocesi superioris
extinctiue i. c. dilectis in. i. notabili col. iij.
CJVRJSDJTONJS prozrogatio nō dñ fieri p
omissionē declinatorie factā p partez in quā iudex alias
nullā hz iurisdictionē in. c. si duobus ⁊ v. col. xñ. ⁊ nota.
CJVRJSDJTONJS SUSPENSIO
reuocatio. An vt valeat reuocatio iurisdī. requiratur pnta-
tio l̃fay in. c. sup̃ eo in. iij. notabili ⁊ col. iij.
Iudex delegatus a quo fuerit appellatū parte nō psequē-
te reasumit iurisdictionem etiam si detulerit appellationi
nec dñ abdicata iurisdīto in. c. ad aures per totum.
Iurisdīto. declinandē modus ⁊ quē iurisdīto possit pre-
ueniri in. c. vt debitus in. iij. col. notabili. vij. etiam per ci-
tationem ibidem in glo. iij. col. vj.
CJTERJS arreptio qñ fieri debeat in. c. psonas
in. viij. col. xñ. circa.
Iter arripiendo dicitur ēt psequi ibidem ⁊ in. viij. col. iij.
Itineris arreptio nō hz eximere citatū ⁊ ēt post literarū
noticiā in. c. meminimus in. i. notabili ⁊ h post citationēz
secus si ante vt in. iij. notabili vbi nō impedit eius effectus
per clausulā appellatione remota ⁊ de effectu huius arre-
ptiois vide distinctionē in glo. in verbo ante citationem.
In itineris arreptione iudex arbitrio suo potest terminūz
assignare ⁊ iter arripere est appellationem psequi in. c.
ad hoc ⁊ infra in penul. ⁊ vltimo notabili.
Itineris arreptio qñ habeat vim appellationis in. c. dile-
cti in. v. notabili ⁊ nō. iij. ⁊ col. iij.
Itineris arreptiois forma ⁊ an scā ad inferiorē hēat vi ap.
i. glo. i. col. iij. ⁊ se. x. circa primū ⁊ x. sc̃dus ē articulus.
CJTERVJTERALO. Iter qd importet in. c.
tua nobis in glo. i. col. iij.
CLEBVS seu ambasiator nō meretur penā si ex-
plet officiū suū secus si excedat in. c. nouit in. iij. notabili.
CLEBVS contrafacies peccat mortaliter ita in. c. iij. i. iij.
notabili. j. de appella. snia legis. in verbo appellatione.
Vbi i. lege non ē exp̃pressa rō debemus illā cū lectura affeq̃
⁊ fm cā legem interpretari in. c. suggestum in. j. notabi.
Lex vtens verbo futurit̃pis requirit sniam diffinitiuam
in. c. peruenit in. iij. notabili col. iij.
An sublata legis rōne sit sublata ipsa lex in. c. cum cessante
in. iij. notabili. i. ⁊ ij. col.
Lex phibitua que dicat in. c. cū speciali in. i. notabili.
CLESJO ex facto tertij quanta debeat esse in. c. de ap-
pellationibus in fine.
Lestio an dicatur facta in personam propter iniuriā illataz
ab aliquo in. c. peruenit el. i. in. i. notabili ⁊ i. i. col.
CJBELLOS. Qñ liceat corrigere libellum vide in
col. rubrice in. iij. effectu ⁊ in. xvij.
Libelli d̃dictorij i. iudicio non admittunt i. c. psonas i. iij.
col. verfi. Sed quid de iudice ⁊ ibidem quando libelloꝝ
cumulatio non admittitur.
Libellus an requiratur in officio iudicis ⁊ in. c. dilecto in
iij. pncipali qōne ⁊ xv. col. ver. Succedit questio.
Libellus vt substineatur licitum est improprie verba in
c. consuluit in. pñ. iij. col. in qōne questuit.
Libellus sc̃err⁹ an pcedat ⁊ quō certificari deat ⁊ i. qbus
i. c. significatibus i. i. nōbili ⁊ i. ii. vsq̃ ad tertiu nōbile.
Libellus petētis iſirmari ⁊ iſirmari appellationem an si-
mul ⁊ inuicē pcedāt i. c. oblate in. iij. notabili ⁊ col. j. ⁊ in
xñ. voluit tñ i. fi. septimie ⁊ p̃rie octaue col. i. penul. col. iij.
CJTERE secunde non faciēs mētionē de p̃mis

quando valeant in. c. oblate in. iiii. col. notabili. xii.
 Littere impetratæ facta pteuente an valeant et quid ope
 rentur in. c. vt debitus in. v. euidentali col. ij.
 Litis ptefatio an debeat fieri in cā appellatiōis habetur i
 xxvj. col. Rubrice i. v. effectu. et ibidem regula qd vbi dñ qd
 possit pcedi lite nō cōte. intelligit pte absente nō pte. pte.
 Enā citra litis cōtestatiōē dñ quis mouere querimoniā
 vel qōnem ita i. c. i. in. i. col. i. ij. notabili.
 Litis ptefatio nō excludit dilatorias opponēdas a tertio.
 Post litē cōte. nō pōt opponi exceptio surreptionis secus i
 exceptione falsitatis qd et pōt oppōi post sniaz in. c. sup eo
 el. i. in vlti. col. in glo. in verbo suggestione.
 Litis ptef. an fieri possit i his i quibus nō hz locū missio i
 c. dilecto i. iij. pncipali qōne in. vj. col. xxi. sed nūquid.
 Lite nō cōtestata pceditur in appellatiōe ab interlocutoria
 pte cōtumace sicut a diffinitua et si nō fuerit lis ptefata i
 pncipali negocio i. c. interposita. §. sane in. i. notabili et i
 ij. et in. iij. notabili vbi est ratio.
 Lis est ptefanda sup appella. exceptione in cā appella. l. se
 cus sit in cā pncipali ibidem in. ij. notabili.
 Lis an sit ptefanda sup appellatiōe ab interlocutoria vel
 diffinitua in. c. sepe i. x. col. in glo. iij.
 Litis mote an emptor debeat exhibere infra venditori an
 vo sufficiat simpliciter denūciare. x. i. c. solitudine i pte
 statioe icitatoria col. xiiij. x. §. opepreciz.
 Emptor an teneatur denūciare venditori litem motam l. z
 sciat ibidem et col. xliij. vbi est regula cum sal.
CLYJS PENDENTIA. Si lis pdeat nec est
 claz quis sit possessor nō est inhibendū paribus vt iure
 suo nec reuocāda sunt attentata in. c. significāte in. iij. nō
 bili col. i. in. i. glo. ij. et iij. col. in intellectu.
 Que dicatur lis in. c. sepe in. vj. col. notabili vlt.
CLYVVDV debitu intra qdum tps dicatur in
 c. dilecto in. xxiij. col. i. ij. mēbro. ix. qōnis pncipalis.
LOCVS TVENS ad quez quis citatur quomō
 dicatur in. c. ex pte in. ij. notabili.
 Locus tutus ex quibus respectibus cōsideretur ibidem in
 tertio notabili col. i.
 Loci nō tuti exceptio l. z sit dilatoria tñ pōt opponi et post li
 tem conte. cū habeat cām successiuam. et que dñ sit inter
 hanc exceptionē et exceptionē iudicis suspecti ibidem in
 iij. notabili et col. ii. circa medium tertie post glo.
 Ad locum non tutū citatus an teneatur venire et an admit
 tatur appellatio ante oppositā exceptionem de loco non
 tuto ibidem in glo. et in. iij. et iij. col.
 An admittat quis sine mādato ad opponendā exceptio
 nem de loco nō tuto et cautela qua qs compellitur accede
 re ad locū non tutū ibidē i. x. §. nunquid et iij. colum.
LIBANEPJVDLBRJSTJANV in
 dei an possint tenere vel ecōtra i. c. pfuluit el. ij. i. i. nōbili.
MEVS qui impedit appellatiōē an iustus dicat
 statur arbitrio iudicis et quotuplīter dicatur incurri in
 c. fi. in pmo notabili.
 Protestatio de metu quare fiat coram honestis psonis et
 qualiter pbari debeat metus et cōcludit in probatiōe me
 tus ibidē in. ij. et iij. notabili.
 Metus an excusat etiam a protestatione ibidem in. v. col.
 xxi. Quid modo.
MONACHVS an equipet suo i. c. bone i. iij. nōb.
 Monachus pōt nominari frater et in quo possit cōstitui p
 curator in. c. nicolao. ii. et iij. notabili col. i.
MORAZ. More purgatio nō inducit in termino assi
 gnato a iure operāte effectū suū vel assignato ab hoīe lo
 co iuris in. c. personas in. v. col. in. iij. notabili.
 More purgatio nō admittitur in pacto vel termino tendē
 te ad confirmationem vel executionem sententie ibidem
 in. vj. col. in. v. notabili.
 More purgatio in termino an admittatur i. c. sepe. in glo.
 in verbo habente col. xiiij.
 More qualiter probetur in. c. solitudine in protestatio
 ne incitatoria col.
MSJ firmet contractum pendente conditione tñ

secus est in vltimis voluntatibus et sententijs censure in. c.
 preterea el. ij. in. i. notabili.
NOTORIVM qualiter intelligat facti an iuris et
 in q differata re iud. et an possit appellari i. c. puenit i. v.
 nōbili et i. c. dilecto in. xij. col. i. iij. pncipali qōne et qditer
 cognoscat in. c. cū speciali. §. porro notabili. i.
 An in notorio requiratur ordo iuris et an afferēti simplici
 ter notoriū credat i. c. pfuluit el. i. i. ij. nōbili et i intellectū.
 Notorium l. z pbari nō debeat tñ dñ allegari in. c. dilecto in
 tertia pncipali qōe in. xiiij. col. xxi. Sed an nullitas nisi
 resultet ex manifesta iniquitate in. c. ex pte i. iij. col. post glo.
 In notorijs in quibus pena est certa statuta cū iure nō ad
 mittitur exceptio recusationis nec spoliatiōis in pmo no
 tabili c. proposuit et in fi. glo.
 Vbi notorium est quid ipso actu nō requiritur snia decla
 ratoria ibidem in scdo notabili.
 Notorium i quo differt a manifesto ibidem i fi. glo.
 Vbi et dñ qd factū est notorium quis i eo possit cē iudex
 nisi pena sit arbitraria qd tūc potest recusari ibidez i col.
 Notorium qñ et qualiter dicatur resultare ex actis et an iu
 dex possit supplere ex officio in. c. ex insinuatione in glo.
 i verbo audiat et in. ij. col.
 Notorium ex qua pessione cōstituatur et ex quibus pba
 tionibus et ex quo notorio non possit appellari i. c. cū spe
 ciali. §. porro. ii. et iij. notabili.
 Factū per nunciū an dicat factū per dñm i. c. cū parati i
 iij. col. j. e. et ibi successiue latissime materia nūcioz.
NULLITAS non ita suspēdit psumptiones p snia
 sicut appellatio ita i col. xxi. rubrice et i scdo effectu.
 Nullitatis exceptionē pars nō tenet opponere i fauorez
 aduersarij i. c. fi. duobus i. v. col. xxi. hoc tñ.
 Nullitas deducta i viā ap. ita demū duoluit si heat substā
 tialia appellatiōis alias nec appellatio tñ nec iudex pōt co
 gnoscere et i his i qbus exuberat officū iudicis et supplet
 ex officio ita i. c. dilecto in quarta col. i. v. notabili col. v.
 Nullitatis species et ppter quas annullat snia vide i. c. dile
 cto in. v. col. vsqz ad. ix. et aliquas iudicio meo exiguo no
 tabiliores ifra in verbo snia.
 Nullitas quibus remedijs itentet vel in forma nullitatis
 iudiciū deducat ibidē i. x. col. in. ij. pncipali qōne et a nul
 litate non ē necessaria appellatio et an tñ sit utilis in. xj. et
 xij. col. x. Sed nūquid et in ver. Luz tñ vbi ponitur an a
 nullitate ex defectu iurisdictiōis sit utilis appellatio i. xvij.
 col. vbi que sit nullitas et necessaria ver. ii. limitat.
 Nulla snia per quos dici possit et vbi tractat de piculo aīe
 perpetuo retractat ibidem in tertia pncipali qōne et in
 xii. col. ver. hoc tñ et an nullitas habeat instātiā in. x. §. z
 operepreciz et x. Sed nunquid vbi an pendēte nullita
 tiā instātia curret tps ad appellandū et in col. xii. vbi dici
 tur qd cā appellatiōis a nullitate pōt agitari corā iudice
 a quo et q appellatio a snia nulla nō solum deducit instā
 tia ad iudicem ad quem sed etiā causam nullitatis i xxi.
 aut secundo casu et xxi. aut intentauit.
 Vtrū super nullitate ex isdem actis possit agi perēpta istā
 tiā et nullitas possit capi post cōclusum in cā ibide in. xiiij.
 col. in fi. xxi. §. pone et xiiij. col. xxi. Sed an nullitatis.
 Nullitas an requiratur aliquem ordinē iudiciālē distinctio
 vtrū sit notoria vel ne et qditer ibidē in. iij. pncipali qōne
 i. xiiij. vsqz ad. xvj. in quibus an requiratur citatio in x. suc
 cedit qd an libellus in x. succedit alia questio an litis cō
 stitutio in x. Sed nunquid requiritur peremptoriū xxi.
 Et nunquid talis. xx. col.
 Nullitatis forma primo quomodo petatur in quita prin
 cipali questione col. xvi.
 Item an procedat libellus in nullitate dico sententiā nul
 lam et si qua est appello col. xvj.
 Item an pcedat dico nulla et appello ibidem in. xvij. col.
 xxi. Sed nunquid el. i. et xxi. Sed nunquid el. ij.
 Item a predictis libellus et c. pcedat in dicendo sniam in
 terlocutoriam nulla et qñ nullitas includit in se appella
 tionem in. xvij. col. xxi. sed nunquid.
 Item an et quando in libello requiratur expressio cause ibi

dem vñ. succedit questio z. xviij. col. vbi an expressis plu-
ribus causis debeat omnes probari vel sufficiat probari
vna in vñ. Sed nunquid expressis col. xvij.
Vtrū si pposito libello sup nullitate generaliter pte oppo-
nēte fuerit vna cā expssa in q succubuit agens poterit dei
de aliā psequi z in quo equiparet actio realis z nullitas
ibide i vñ. Sed nunquid vna cā z. xvij. z. xix. col.
Nullitas an dicat icidēter vel pncipalit itēari si i libello
dicat dico sniaz nullā z si q ē appello i. xix. col. vñ. succe-
dit z sicut victus pōt petere sniam ifirmari vel nullā pñū-
tiari ita victor possit petere pfirmari i. xix. col. vñ. Succe-
dit qō z i. xxiij. col. vñ. Sz an iudex vbi an iudex poterit i
firmare sniam q petis cōfirmari si sic ei videbit z in vñ.
sed nunqd vbi an i nullitate admittat libelli pñū actoris
i. petentis pfirmari z rei petētis infirmari z an libellus
peto sniam nullā z si qua zē. ita admittat corā iudice ad
quē sicut corā iudice a quo i. xxiij. col. vñ. Sed nunquid.
Nullitatis libellus qd pñūeat in. ix. pncipali qōne i. xxiij.
col. z an delegata cā nullitatis videat delegata cā iniusti-
cie ibide vñ. sed nunquid. Et an data snia nulla z si qua
zē. si fuerit delegata nullitas iudex delegat possit cogno-
scere de cā appel. i. xxiij. col. vñ. sed nunquid si dicta. z an
delegata cā appel. possit iudex cognoscere de nullitate in
cidēter deducta ibidem vñ. sed quid econtra col. xxiij.
Nullitas z appellatio an possint i eodē pcessu cumlari z
an i eadē ppositione in. xxiij. col. i. vij. pncipali qōne z vñ.
Sed nūquid. z ibi nō valet pbatio si pbat hoc mō si scit
nulla z si q est iniusta de nullitate diffini.
Item interlocutorie quis iudex cognoscat in octava princi-
pali qōne in. xxiij. col. z in ver.
Sed qd de interlocutoria z an iferior possit cognoscere d
nullitate supioris z an iudex reductus possit cognoscere
de nullitate arbitramēti vñ. Sed nunqd iferior z vñ. Sed
nunqd iudex. z an iudex par poterit de nullitate snie pa-
ris cognoscere i. xxiij. col. i. vij. pncipalis qōnis.
Nullitatis effectus i. ix. pncipali qōne z que requirantur
in appellatōe a snia nulla z an appellatio videat appro-
bare vt iprobet ē in. xxiij. col. vñ. hoc pñūposito. z an ap-
pellatio a snia nulla operef effectū deuolutiū in col. vñ.
Sed nunquid operabitur z an operatur effectum atten-
tator z etiam effectum suspensiuū ibidem vñ. Sed nun-
quid z vñ. ideo dicite col. xxiij. z. xxiij.
Item an appellatio a sentētia nulla suspendat executionē
in col. xxiij. vers. Sed nunquid.
Nullitas qñ pncipaliter per se intētat quos effectus opef
z. i. an ēt deuolut negotiū pncipale i. xxiij. col. i. ij. mēbro
pncipali. ix. qōnis pncipalis z an prius debeat cognosci
de nullitate quā de negotio pncipali. ij. col. vñ. Sed an de
de nullitate. z an debeat prius pñūciari ibide vñ. Sed nū-
quid. z an nullitas suspēdat pñūtionē ipsi snie vel ēt
executionē ibide i vñ. Sz nunqd z vñ. Sed pñūctus stat.
Item qñ dicatur nullitas incontinenti posse probari vñ.
Sed opereprecuz in. iij. col.
Nullitas executionē snie nō ipedit ibide vñ. facite ergo re-
gulā z limitat sex modis z an nullitas possit in toto tolli
vñ. differri ēt per statutū ibide in. i. z. ij. fallētia z an nulli-
tas que puenit ex falsis instis z q pōt pbari incōtinēti
impediat executionē in. ij. z. iij. fallētia z nullitas ipē-
dit snie executionē irrecractable vel suspensiois ibide in
v. fal. z an nullitatis exceptio excludat per statutū qd ex-
cludit aliā exceptionē i. vj. fal. z ibi d intellectū clemētie
i. de re iud. z cle. i. de sequestra. pos. z fruc. i. iij. z. iij. col.
Nullitas pncipaliter intentata an impediat executionē
ij. iij. col. iij. ver. sm est mēbrū.
Lata snia super nullitate que attētata possint peti reuoca-
ri vers. z ideo col. iij. v.
Que gesta vigore statuti pronūciati nullum possint peti
reuocari ibidem ver. z ideo el. ij.
Sententia vigore contractus pronūciati nulluz retracta-
tur ibidem ver. z ideo el. iij.
Si petitur snia pronūciari nulla habet locuz remediū
attentati ibide vers. z ideo el. iij.

Nullitas deducta in viam exceptionis impedit executio-
nem in. iij. v. col. m. i. fal.
Nullitas impedit executionem que assert dānum irrecu-
perabile ibidem in. ij. fal.
Inhibitoria missa per iudicē nullitatis an impediat exe-
cutionem ibidem in. iij. fallētia.
Nullitatis pendētia an impediat fieri sequestrū in. xxiij.
col. vers. z ideo.
Nullitatis iudex an possit reformare sniam nullā sicut ēt
cōfirmare ibide in. x. pncipali questione. xxiij. col. m.
In nullitatis causa iudex ex officio poterit supplere z i ex-
pensis condēnare ibidem vers. punctus stat.
An deserta appellatione in qua nullitas erat iclusa iudex
sup nullitate possit pcedere in. c. dilecto in. iij. col. eodē.
An dum disputatur super nullitate currat tempus ad ap-
pellanduz in. c. dilecto in. xxiij. col.
An attentata nullitate pendente veniant reuocandā in. c.
dilecto in. fi. carte. j. co.
An iudex ad quem possit reformare sniam que dicit nul-
la ppter ineptitudinem libelli vel alium moduz agendi
ibidem vñ. si nunquid col. xxiij.
Nullitatis iudex an possit pfirmare sniaz quā ignorās an
faceret p se vel p petijt nullā ibidem vñ. sed nunqd el. ij.
An iudex possit confirmare sniam ita vt ex pfirmatiōe su-
scipiat robur col. xxiij. vñ. sed nūquid. iij. vbi distinguit
z in vñ. dicitur quod iudex nō pōt confirmare sniam
que notorie ex actis apparet nulla.
Prima sniam nullā p que vba videat iudex pfirmare in
xxxiij. col. vñ. succedit qō z i. vñ. xxiij. col. vbi distinguit
an fuerit expssa cā vel ne. Quid si pñūciat appellatiōē
iniustā. Quid si pñūciat nō tenere i. lxxxiij. col. vñ. qñqz
el pmo z vñ. qñqz el. ij. Quid si pñūciat appellatiōem
frustratoriā. Quid si absoluat a libello appel. i. xxiij. col.
vers. i. si autem el. i. z vñ. si autem el. ij.
De nullitate quoties agi possit i. xxiij. col. i. xj. pñū. qōne
Iudex an possit emendare suam sentētiā nullam ibide z
in. xxiij. pncipali questione.
Nullitatis effectus an videat exclusus p renūciatiōē ap-
pel. i. i. libide i. xxiij. qōe pncipali z l. a possessoria sit exclu-
sa appellatio nō tñ nullitas vñ. z ideo in. xxiij. col. in. pñ.
Item nullitas non est exclusa a bāno a quo per statutū est
exclusa appellatio ibidem vñ. z ideo.
Item nullitatis exceptio nō videtur exclusa in generaliter
clusione per statutum ibidem in. vñ. hinc etiam.
Nullitati an possit p pactū renūciari ibide vñ. sed nūquid.
Nullitati apparēti nō pōt cōsensu partiū renūciari idēz ēt
si i nullitate ēt repugnātia idē si post renūciatiōem do-
lus iudicis vel ptis sequeret in. i. ij. z. iij. fal. in col. xl. i. iij.
fal. vñ. ēt non valet renunciatio nullitatis puenientis ex d
fectu potestatis vel iurisdictionis z idem in compromisso
etiam si iuratum esset in. xli. col.
Appellatus an possit renūciare nullitati vñ appellatōi si p
positū sit dico sniaz nullā z si qua zē. ibide vñ. sed nūqd.
Nullitas pōt tolli per statutū i. xxiij. qōne pncipali i. xli.
col. fallit octo modis ibidem z in sequenti col. positis.
Nullitas qñter dicat patēs i. xlii. col. vñ. sed punctus stat.
Nullitas pueniēs ex cā expssa in snia an tollatur per
tale statutum ibidem vñ. succedit qō col. xliij.
Sistatutū assignat tps intra qd debeat appellari vel snia
nulla dici an lapso tpe per tale statutum exclusa videatur
nullitas pncipaliter siue incidenter siue in viā exceptio-
nis deducta in. iij. iij. col. vñ. Sed nunquid.
Nullitas quot modis possit dduci. ni. xx. xxiij. col. vñ. z pro
evidētia.
An exclusa appellatione videat exclusa nullitas si z eque
pncipaliter deducta in. xxiij. qōne pncipali in tertio mo-
do col. xliiij. in fine.
Nullitas an videat exclusa p statutū q pñūct hñi recur-
sus a duersus sniam ibidem col. xlv. vñ. Et sic hoc casu.
Nullitatis desertio an inducatur respectu instātie i. xlvii.
col. in. xv. pncipali qōne.
An circa nullitatem inducatur desertio per desertiōē ap-

pellationis ibidem xñculo. Sed questio.
 An vbi nullitatis desertio inducit ad quē possit postea su-
 per ea pñciare i. xlvij. col. xñ. sed nunquid.
 Nullitas vbi non deseritur an impediat sine executio ibi-
 dem xñ. Sed nunquid el. ij.
 Nulla snia an possit cōsensu partiū conualidari et qñ va-
 leat i vim pacti et qñ in vim sine ibidē in. xvj. questioe pñ-
 cipali et col. xlvij. vbi vide septem pulcras illatōes.
 An snia possit dici nulla pro parte in. xvj. questione pñci-
 pali col. penult.
 Que differentia sit inter nullitatē et appellationes i. xvij.
 et vltima questione principalicol. fi.
 An de nullitate possit opponi vltra qñ tertio in. c. sua in. ij.
 col. infra eodem.
COBEDIENTIA An et quando possit subtrahi
 prelato in. c. in. i. col. in. iij. notabili.
COSSYLADIVINA turbans an possit exco-
 municari. vel de eccl. expelli vel scolariis descol. in. c. dile-
 ctis col. v. notabili. xv.
COSSYLIVM iudicis an despoliato q̄ quēcumq̄
 tertiu et ad restōem fructuū i. c. bōe i. glo. i. x. ad statutu.
COPIAZO. In opiniōibus Inno. in dubio vltimi
 ē tenēda i. c. si duobus in. iij. col. xñculo. sed Inno.
COSSYLALIS negligens in officio meretur il-
 lud amittere in. c. penul. in. v. notabili.
CORDO qualis d̄z seruari in cā appellationis in. c. si
 duobus in. ij. col. in. vlti. notabili vbi in terris ecclesie et
 inter laicos seruatur ius canonicum.
 Ordo scripture an designet ordinem dignitatis et in quo
 in. c. nicolao in. i. notabili.
CARISILADORD eadez est censura circa
 finem prime col. in continuatione rubricę.
CATRONVS. Dat spūalis nō pōt vocari i ius si-
 ne venia sicut nec cardinalis i. c. postremo i. fi. col. x. et iō.
 Presentatus a paratus d̄z personaliter exhiberi nisi sit p-
 sona nota in. c. constitutis el. ij. in. ij. col. codē.
 Valet pñue. q̄ cō. institutio de presentato fiat sine dicto in
 d. c. constitutis in. iij. col.
PAPAZ etiam debet iuris rigorem seruare in. ca. Si
 duobus in. ij. col. in. vj. notabili.
PAPAZ an possit se intrromittere de snia iudicis secu-
 laris in qua non versatur peccatum sed honor ecclesie in
 c. consuluir el. iij. in. iij. notabili.
PAPAZ an possit se subicere laico vel clerico inferiori
 in. c. dilectus in nono notabili et col. quarta.
PAPAZ adeo referuntur maiores cāe vt nō sit locus
 pñuentiōi nec in appellatiōibus ab hijs requirit expref-
 sio cāe in. c. vt debitus in col. v. notabili. xj.
 Ad papam appellatur a sentētia iudicis etiam secularis i
 terris subiectis pape in. c. tua in. ij. notabili.
 Papa se anila dōsus aut d̄z moneri p̄ciliū vt renūciat et si
 nolit renūciare possit q̄ eū pcedi in. c. qz vof. i. co.
PENAZ si qu s nō pōt luere in re luat i corpus vidē
 regulā cū quattuor limitatiōibus i. c. rep̄bēfibilis i. fi. col.
 Pena cominata sub obtestatiōe diuini iudicij et indignat.
 nostre q̄ et qualis sit i. c. cū tpālī in. viij. nōbili col. iij.
PLEBANVS censetur maior comite. xviii. col. i.
 Rubricę xñ. sed quid de clericis.
POSSESSIO. Pacificē pose disse sufficit aliq̄ tē-
 pore i actu momētaneo secus i ppetuo in. c. cōstitutus el
 ij. in. x. nōbili col. iij. in pñ. nec ipe dif ista possessio p op-
 positionē alicui⁹ exceptiōis quo min⁹s acquirat l̄z possit
 itētari accusatio ibidē i glo. i. xbo exceptiōis i. v. col. et ibi
 de rōne diuersitatis et i. vij. col. vbi regula cum fal.
 Possessio an pberur per perceptionem pensionis in. c. bo-
 ne in glo. i verbo per curationem in. v. col.
POSTULAZO. iuris nec probatio siēda est in. c. sepe
 in. ij. notabili col. ij. Et an positio iuris sit respōdendū
 vide ibidem regulā cū quinq̄ limitatiōibus in colūna.
 Positiōes impertinentē an iudex possit admittere et an
 pars possit cogi respondere in. c. solitudinez in. xij. que

stione vltime questionis pñcipalis in fi. col.
PROSELYTO. A pñcūtiōe cāe nō excusat et
 vacante sede in. c. ex ratione. xvj. col. i. x. pñcipali qōne.
PRELATVS criminosus an possit corrigē et an ab
 eius correctōe possit appellari in. c. de priore in. ij. nōbili.
RESERPTIO. Dñs pōt ipediri ne libere viat
 re sua et iuri ip̄i cōpetēti negatiōe pōt p̄scribi precedente
 tñ aliqua pñbitiōe dñi in. c. significante in. i. notabili.
 Prescriptio per quem actum iudiciale interrumpt in
 c. vt debitus in glo. ij. col.
PRJNLEPS an possit tollere appellationem sup
 in verbo appellatio.
PROBATIO que debeat interuenire ad deponē-
 dum Papam in. c. i. col. iij. in. i. glo.
 Probatio generis qualis debeat esse in. c. ad hoc in pñci-
 pio tertie colū.
 Juris prescriptio dicitur euidentissima probatio in. c. ex
 ratione in. vj. col. in. iij. pñcipali questione in fi.
 Probatio doli quomodo fiat in. c. suggestum in fi.
 Probatio quomodo debeat fieri pñcūaliter i. c. bone in
 glo. in verbo nomine et col. v.
 Probatio etiaz per testes admittit vbiq̄ requiritur scri-
 ptura in. c. vt debitus in. xj. col. xñ. sed nunquid.
PROHIBITVS ap̄curando itelligitur gene-
 raliter si se exhibeat non si fuit adhibitus in vna causa in
 c. cōstitutus el. i. in. i. notabili.
PROLESSVS. Pro processu nō presumitur ita
 in. xxiij. col. rubricę et in. ij. effectū.
 Processus finitus a sciente coram iudice excomunicato et
 tollerato nō valet ita in. c. si duobus in. v. col. x. dñs bene-
 dictus et in. vj. col. vbi plura dicta et vsq̄ in fi. col.
 Processus cōtumacie punitiuus factus per iudicē haben-
 tē iurisdictionem elidibilem vel nullā an valeat ibidez in
 vj. col. xñ. sed vt habeat et. vij.
 Processus non sunt dilatandi ex friuolis occasiōibus in. c.
 cum cessante in. ix. notabili col. iij.
PROCURATOR si non exhibuerit mādātū vel
 minus legitimū an dñs dicat p̄tumar et in q̄ dolus p̄cura-
 toris noccat domino in. c. sepe in pmo notabili col. iij.
 Procuratoris mādātū probat per scripturam pñuatam
 in. c. significauit in pmo notabili.
 Procurator mittēdus ad curiam quo mō debeat cōstitui i
 c. nicolao in. v. notabili col. ij. iij. xñ. tres tantum.
 Procurator cōstitutus ad impetrandū an dicat iudicialis
 vel exiudicialis. Et an ex eius negligētia i psequēdo no-
 ceat in. ii. col. in fi. xñ. Sed nunquid et xñ. Sed pone.
 Procurator ad audiendā sniam an poterit appellare. Et
 quid si sit cōstitutus ad litē cōtestādā ibidem xñ. Sed
 nunquid procurator et xñ. Sed nunquid datus.
PROTECTOR i subicere et eximere queza
 pñtectione quid iportent in. c. ad audientia in. ij. notabili.
PROTESTAZO metus que succedit loco ap-
 pel. i. fra quod tps fieri debeat et corā quibus et quot et an
 sufficiat in presentia duorū testium. et tabelliōis in. c. si. in
 ij. col. iij. et quinto notabili.
 Protestatio an fieri debeat in apostolis petendis ibidem
 in. v. col. xñ. nunquid.
 Protestatio de impedimento an fieri dbeat tam in appel-
 latiōe iudiciali q̄ exiudiciali in. v. col. xñ. sed an.
 Protestatio pñia facto an aliqd opes et i qbus casib⁹ i. c. sol-
 licitudinē i vlt. nōbili i. fi. iij. col. et i intellectib⁹. iij. et v. col.
 Protestatio an impediat litis contestationem in glo. in x-
 bo a diuersa in. xxiij. in pñ. x. col. x.
 Protestatio quid sit in pma questione in pñ. in col. x.
 Protestationis quot sint spēs i. xj. col. x. vñ.
 Protestatio declaratoria quid stat per quē possit fieri ibi-
 dē xñ. capiēdo col. circa que possit fieri col. xii. xñ. ii. qō.
 Protestatio cui debeat fieri xñ. iij. qō. xii. col. vsq̄ ad. xxi.
 et an procuratori in col. xvij.
 Protestatio qñ debeat fieri in. iij. questione vbi debeat fic-
 ri. v. questione col. vi. et xvij.

Protestatio qualiter debeat fieri in. vi. qñe & an i scriptis
debeat fieri ibidem xxi. Sed pñtus stat & col. vij. vbi est
regula cum pluribus fallentis. & vij.
An debeat quis pluries protestari ibidē in. vij. q. col. xvij.
In protestatōe an requiratur cōsensus eius cui fit protesta-
tio & in quibus casibus & vtrū expressus vel tacitus ibi-
dem questione. vij. & ex col. xvij. vsqz ad. xxij.
Protestatio an sicut operatur circa obligationē tollendā
vel limitandā ita operetur circa modū inducendū ibi-
dem ver. Succedit in col. xxij.
Protestationis effectus qui & quot sint & qñ procedat in
ix. qñe a col. xxij. vsqz ad col. xx.
Protestatio an finiatur morte in. x. qñe col. xxvij.
Protestatio an tollatur per pñam protestationem ibidem
in. x. qñe & col. xxvij.
Protestatio an tollatur per pñam dictum vide in. xij. que-
stione. i. questionis principalis. s. protestatōis declarato-
rie vbi examinant per tria mēbra qñ plures illationes a
xxix. vsqz ad. xxxvj.
Protestatio phibitoria qualiter fiat per quez cui quando
fiat vel finiat vide a. xxxvj. col. vsqz ad. xliij.
Protestatio incitatoria qualiter fiat per que xba per que
cui quo loco & quo tempore fiat ibidem. xliij. colūna. vi-
qz ad finem capituli.
CRATJO quando dicatur impulsua & qñ finalis in
c. cum cessante in. ix. notabili. v. col.
Super ratione naturali licitum est se fundare in. c. ij. requi-
ris in vlti. notabili col. i.
CREBULA Predicatores sūt actionis regule qñ mo-
nachis sancti benedicti. & ideo ad eos est transitus nō ecō-
tra & quoduplex sit regula in. c. ad nostrā in secunda col.
in. v. notabili.
Clerici an possunt astringi ad nouā regulā vel alij religio-
si ibidem in. iij. col. xxi. sed opcrepreccum.
Regula lz declaret per exceptionem nō tñ ampliat in. c. su-
per eo in. ij. & iij. col. in glo. in xxi. non poterit.
Regulares an possint superiores suos corrigentes recusa-
re vel a correctione eoz appellare in. c. cū speciali. s. po-
ro notabili. v. & col. ij.
CRECONVENTJO an habeat locum corāz ap-
pellatōis iudice vid in. c. col. xxx. & rubrice in. vij. effectus.
CREMSSORJE an dande sint parti appellanti
& an si fuerint date testibus intelligant ēr date instrumē.
Et an his datis teneatur deducere testes vel instrumēta
in. c. i. in fine col.
CREMNCIATJO an possit fieri in manibus al-
terius qñ epi de pñe. in. c. qz nos in intellectu hosti.
Pendēte cōtrouerfia super confirmatione potest quis re-
nunciare beneficio sine licētia supioris i. c. cōstitutus. g. 3.
An liceat renunciare causā deuolūt ad superiōrē ēr Papaz
in. c. sollicitudinē i. vij. & ix. col. in op. iij. & op. quarta.
An per aditionem inferioris supioris tñ iudicis a quo vi-
deatur renunciatum appellatōi interposita ad superiōrē
vt Papam ibidem in glo. in vbo renunciāsse vide regu-
lam cum pluribus fallentis col. vij. & ix.
CRERJPEDV Impetratū vt liceat appellari
a correctōe an valet i. c. ad nñaz i. ij. col. i. vlti. nōbili in fi.
Rescriptū qñ incipiat valere & qñ ex eo iudex sumat iuris-
dictionē & an ante presentationē processūs valeat in. c. su-
per eo in quarto notabili i. ij. col.
Rescriptū surrepticiū grām viciat ipso iure & pōt opponi
nō ad merita sed ad pcessūz lz sit pemptoria lz regulari-
ter secus ē & ratio ponit i. c. dilecto i. i. & ij. notabili.
Si delegatus pcedat p formam rescripti ordinarius pōt
prohibere in. c. dilecto in. vij. pñcipali questione in. xxv.
col. xxi. Sed nunquid.
In rescripti seu litteraz impetratōe an debeat fieri mētio
de appellatōe in. c. oblate in fine col.
In rescripto an debeat fieri mētio de processu in. c. vt de
bitus in. ix. col. xxi. aliud habetis.
Rescriptum Impetratū vt liceat tertio & pluries appella-

re in. c. tua nobis in quarta fallentia & col. quarta.
CRERJDRE Donatus vt resideat an possit appel-
lare & qualiter quis teneat in bñficio residere in. c. perue-
nit el. ij. in primo notabili.
Ad priuandū nō residentē bñficio an sufficiat monitio an
vō requiratur snia declaratoria ibidē in. iij. notabili. ij. colū.
An preceptū de residendo sit sententia diffinitiva an iter-
locutoria ibidem in glo. prima. col. secunda.
CRERJZVZJO In integrum petitio huius re-
stitutio non suspendit presumptionē pro snia habetur
in col. xxvij. rubrice in secundo effectus.
Item quādo petatur in. c. ex ratione in. xi. col. in. vi. specie
impedimenti i. iij. pñcipali questione.
Restitutio fatalium coram quo iudice ibidem.
Resciscens & resciscitū quo modo intelligat in. c. dilecto in
quarta pñcipali qñe i. xvi. col. versiculo. Sed nunquid.
Restitutio in integrum quō detur contra sententiā & quos
effectus operetur & quid si contra tres snias infra in. co.
ex ratione in penul. carta. j. co.
Quando currat tps ad petendā hñmōi restōez vbi prime.
CSAYVVS conductus cui faciat locum tutuz & quis
euz possit concedere i. c. ex pte i. iij. col.
Sciētia dei vel diaboli in. c. nouit in primo notabili.
CSENEZEA diffinitiva interlocutoria transit
iudicatā si non est appellatum vide in secūda continua-
tione rubrice fm Jo. an. in. i. col.
Appellatōe snie in dubio intelligit de diffinitiva maxie i
materia stricta lz secus sit in indifferēti & qñ dicat snia iter-
locutoria hñf i. x. col. rubrice. x. Inquātū dñ & i. c. ex rōne
xix. col. in. ij. q. xv. qñonis pñcipalis & i. c. sup eo el. ij. in se-
cūdo notabili & i. c. pastoralis in. ij. pñcipali qñe col. vj.
Itē a quoz sentētijs appellet vide. s. in vbo appellatio.
An iudex in snia possit apponere penā non parenti snie
sue in. c. ex rōne in. xxij. col. in fi.
Preceptū de soluedo dicat snia iterlocutoria ita i. xxix. col.
rubrice in quarto effectus. x. & per istū & ibi ponit an snia
lata i cā appellatōis ab hoc pcepto dbeat ferri i scriptis.
Snia desertionis appellatōis ab interlocutoria dicat in
terlocutoria ita ibidem in fi. xxi. dicētes.
Sentētie tot dicunt quot capitula i. c. si duobus i. iij. col. x.
aut snia & in. c. sup eo in. iij. col. x. sed quid vbi pluries.
Pro snia pñsumit lapsō biennio & pcessu secus pendente
appellatōe in. c. ex rōne in. xxv. col. in. i. mēbro quinqz
questionis vltime questōis pñcipalis & sic. xvij.
Snia lata si pbatū est condēno si nō est pbatū absoluo an
valeat i. c. sup eo el. ij. in ix. col. i. fi. x. sed quid modo.
Snia quot modis retractet in. c. dilecto i. euidentialibus.
Snia lata pñus multipliciter interpretatū vel p iudicē non
extensūz nō est nulla ita i. c. dilecto i. vij. col. x. xiiij. est nul-
la & ibi vide tres species annullandi sniam.
Sentētia venalis quo mō intelligatur ibidē in. vij. col. xxi.
xvii. qñ ibidē in col. vij. & specie. xx. & qñ sententia annulle-
tur propter ineptitudinem libelli.
Sentētia lata non visis actis nec probationibus est nulla
ibidem in. vij. col. xxij. & xxiiij. specie.
Snia ne vicietur propter incertitudinem vide cautellam
remissive in. vij. col. & xxvij. specie.
Snia lata pñus litigatoris qñ valeat i. viii. col. i. xxiii. spē.
Sentētia pñsumit iusta dōec fuerit recisa vñ declarata nul-
la i. c. dilecto i. xxvi. col. i. viii. pñcipali qñe ver. & ideo.
Snia lata sup icidēti nō ipedit quominus illud pñcipali-
ter deducat ibidē i. xi. pñcipali questione col. xxix.
Sententia vbi bz plura capitula tot sūt snie quot capitula
in. c. dilecto. xvii. questōe pñcipali col. penul.
Vt snia in cā appel. lata i fauorē vñus pñt pñortibus q re-
quirat in. c. vna & que i cā nullitatis in fi. ver. Et idem.
Snia mixta in quibus equipet interlocutorie & in quibus
diffinitive in. c. pñuit el. ij. in glo. prima. col. prima. & ii.
Sententia pñcipis seruatur pro lege cā in ea expressa in
c. postremo in. ij. col. versu. Et ideo & cur secus sit in sentē-
tia depositionis in. c. sepe in. ix. col.

Sententia censuræ non suspendit per appellationem l. se-
cus sit in alijs sententijs regulariter i. c. ad hec i. i. nobili.
Sententia censuræ equipatur interlocutorie et potest fer-
ri sub conditione l. secus sit in alijs sententijs in. c. prete-
rea in secundo notabili.
Sententia alternatiua an valeat ibidem in. iij. notabili.
Sententia censuræ lata in penâ potest suspendi per appella-
tionem in. c. sepe in. xij. col. versu. Et per istam rationem.
Sententia in beneficijs non transit in rem iudicatam quo
ad superiorem in. c. constitutus el. i. iij. notabili et col. ij.
An et quoniam possit procedere ad finem diffinitiuam in causa ap-
pellationis in. c. per tuas in tribus notabilibus et col. i. et ij.
Sententiarum quot genera sint in. c. ut debitus in pmo eui-
dentiali et in. c. cum cessante in. vij. col. versu. qz.
Sententia interlocutoria an transeat in rem iudicatam quo
ad iudicem in. c. cum cessante in. ix. notabili col. iij.
Sententia interlocutoria reuocata an iudex possit et inuitis
partibus in principali procedere in nobili octauo et col. iij.
Sententia interlocutoria quando possit peti reuocari et infra
quod tempus in. ij. et iij. parte glo. col. vj.
Sententia interlocutoria que dicat et quot sint species eius
ibidem in. vij. col. vel quod duplex sit in versu de inter-
locutoria igitur loquendo.
Interlocutoria in quo differat a sententia precepti ibidem
versu. et multum in. vij. col.
Sententia interlocutoria vel diffinitiva qualiter cognoscat
tur in col. vij. in fi. versu. Sed ut melius et. vi. versu
lo de diffinitiva autem.
Sententia mixta quomodo cognoscat in. ix. col. versu
mixtam autem et in quibus casibus feratur columna. x.
In sententia interlocutoria vel mixta an requiratur citatio
litis contestatio vel scriptura et quid in causis sumaris in
xj. col. versu qualiter et col. v.
Sententia precepti an requiratur citationem l. xij. col. x. finis autem.
Sententia interlocutoria que possit reuocari et quoniam diffinitiva et quod
de finis precepti i. x. circa reuocationem l. xij. col. in sequenti
bus ubi vide regulas cum sal. in vtraque sententia.
Sententia interlocutoria quare magis sit reuocabilis quam
diffinitiva et quando diffinitiva et reuocari possit in. xx.
columna versu. Sed que est ratio.
Sententia diffinitiva an consensu partium possit reuoca-
ri ibidem versu. Sed nunquid col. xx.
Sententie reuocatio per quem iudicem et quo tempore fieri
potest. Et quando incipiat currere tempus ad petendum re-
uocationem parti versu. Sed stat quo columna. xxj.
Vtrum in reuocatione interlocutorie requiratur citatio. Et
quid in reuocatione primi et secundi decreti l. iij. qoe col. xxj.
Interlocutorie reuocatio an debeat fieri causa cognita i. v.
questione col. xxij.
Interlocutorie reuocatio an possit fieri inuita parte Item
an iudex possit cogi illam reuocare in. vj. et vij. questione
columna. xxij.
Interlocutorie reuocatio an fieri debeat expresse et an a re-
uocatione possit appellari et quotiens possit fieri reuoca-
tio in. vij. et x. questione col. xv.
Vna interlocutoria an reuocetur per aliam Et an reuoca-
ta interlocutoria pereant acta in. xi. et xij. questione col.
penul. et vsqz in fine laus deo.
Sententia lata sub conditione resolutiva An sit nulla An vero
non in. c. dilecto in. ix. col. libi. xxvi. c. nulla.
Sententia lata super articulo iuris dicitur interlocutoria in
c. tua nobis in quarto notabili.
Sententia que pronunciat non posse tertio puocare dicitur
interlocutoria ibidem in quinto notabili.
Sententiam interlocutoriam inferioris potest superior re-
uocare in. c. dilecti filij prior in. viii. columna eodem.
An adiectio cause in sententia faciat videri nouam finem
etiam si ex intervallo in. c. dilecto. xxij. versu. col. xxvi.
SENTENTIE EXECUTORIE quoniam debeat fie-
ri an debeat expectari punctualiter lapsus anni et sufficiat
labi primo annu an debeat expectari scds i. c. ex rone. xxij.
col. in pma et ij. questione. xxviii. questionis principalis.

An ante executionem sententie lapsus anno vel biennio detur
quadrimestre quod soluatur iudicatis deserta appella-
tione ibidem in tertia questione eiusdem col. xxij.
Sententie executio an fieri possit et quoniam infra decem dies da-
tos ad appellandum fieri non potest ibidem in. iij. que-
stione eiusdem in col. xxij.
Sententie executio an debeat fieri parte citata quando de-
seruit appellationem vel non appellauit in quinta que-
stione eiusdem in. xv. col.
Et an citandus sit tertius in. xv. col. in. vj. questione eius-
dem ubi plura dicta.
Sententie executio per quem iudicem fiat in. xxvij. col. in. vii.
questione eiusdem et ibi plures intellectus ad. s. qui pro
uocauit in. l. tale pactum. ff. de pactis.
Executio non impedit per oppositionem exceptionis requi-
rentis altiore in daginez in. c. dilecto in. xxviii. col. in. ij.
membro. ix. questionis principalis.
Executio trium finium non impedit per in integ. restitui. minoris vel
ecclesie aliquid in. c. ex ratione in fi. carte. j. c.
Executor suspectus recusari non potest nec etiam appella-
ri ab eo in. c. nouit in. ij. notabili.
An in sententie executione possit opponi exceptio spoliatio-
nis in. c. nouit versu. querit hic Inno. in fi.
Sententia absolutoria an trahat secum executionem in. c. pa-
storalis. s. verum col. ij. et glo. i.
Executiva remedia an cumulari possint in. c. dilectus in. iij.
notabili col. ij.
In executione sententie interlocutorie vel mixte an requira-
tur idem ordo qui requiritur in executione diffinitive i. c.
cum cessante in col. xij. versu. sed quid de executione.
Quando appellatur ab executione sententie siue etiam a
pronunciatione de exequendo debet exprimi causa i. c.
nouit i. penul. col. de appel.
Vbi scribitur ut procedat appellatioe remota finis lata non
obstante appellatioe nihilominus executioni mandari po-
terit in. c. pastoralis in pnc. in penul. col. j. eo.
Iudex potest ex officio exceptio. oppositas calumniose et
executionem repellere in. c. nouit in. ij. col. j. e.
Solu semel licitum ab executor appellare i. d. c. nouit i. col. ij.
Appellans ab executio. pro alio debet habere speciale ma-
datum in. d. c. nouit in. ij. col.
SEQUESTRATIO fieri potest appellatioe vel lite
pendente si timeat de dilapidatione debitoris ut et capi pos-
sit propria auctoritate in. c. cum teneamur in pmo notabi-
li ubi etiam per quem iudicem fieri debeat.
An possim facere sequestrari corpus debitoris mei ut non
sepeliat donec mihi satisfecerit i. c. qua fronte in. ij. col.
SEJLLVM. Quibus signis debeat dari signa
castellans per principem et debeat sigillari privilegia vel instru-
menta in. c. significauit in. ij. notabili et pma col.
Sigillum portati ut nuncio i. quibus casibus non credat et
an eide tradens quis liberetur ibidem in. iij. notabili.
Sigillo vel signo officij inhibito an videatur prohibitum
exerceri officium vel dignitatem in. c. ut nostrum l. iij. no-
tabili prima. et ii. col.
Sigillum quid operetur et suo an alieno sigillo quis pos-
sit sigillare ibidem in quinto notabili col. vii.
SEJLLVM. vide. s. in verbo iudex.
SEJLLVM. Inferiores ecclesiastici non possunt
statuere prius coram seculis in secularibus inferioribus vide i.
rubrica col. vi. in prin.
Statutu vel consuetudo dispones ut appellee ad minorem vel
i. aliqua causa non appellee non valeret l. valeat ut gradatim
non appellee habet ibide i. x. col. i. ver. i. quantum. x. et i. vale-
bit et x. et rationes et versu. igitur et in. xj. col. in prin.
Statutum an possit facere probationem inhabile esse babi-
les et plenam in. c. i. in. iij. col. in prin. x. sed in quantum
i. pma glo. in verbo per idoneas.
Statutu loquens de appellatioe non intelligitur de extraiu-
diciali in. c. cum sit in. ij. col. in pn. in. vij. notabili.
Statutu potest progare vel abrenuare tempus decem dierum ad
appellandum ibide in. iij. col. ver. et non i. glo. in. x. non fuit.

Si statutum desponat expensas deberi possunt quando cū
q3 peti ita in c. ex ratione in. xxiij. colum. in. xvj. principali
questione vers. sed quid si omisit.

Statutū disponēs infra cēt guarantissata nō pūdicat ter-
tio q2 nec tale instm pūdicat in. c. ex rōne in. vj. qōne vl-
time qōnis pncipalis ver. & ideo col. xxvij. in pn.

Statutum non pūdicat tertio in. c. pastoral s i pncipi-
pio in. vij. col. vers. xj. c. pastoralis in pn. & in. ij. col. ver-
ficulo. & ideo.

Statutū excludēs exceptionē no intelligit excludere illā p
quā negat actum cē nullum in. c. dilecto in. xiiij. q. in. iij.
fal. col. xxxij. & in. xiiij. q. pn. in. vj. fal. col. xxxij.

Statutū vel pūilegiū monopolū inducens an valeat in
c. significante in. ij. oppositione col. fi. in pn.

Statutū loquens de contractu an extendatur ad distractū
in. c. qua fronte in. ij. notabili vers. & sic habetis.

Statutum quo disponitur vt actus celebretur de consensu
omniū & in quo casu nō procedat. Itē si disponat vt va-
leat factū a maiori parte cōparatiō minoris in. c. constitui-
tus cl. in glo. prima col. secunda.

In statuto an liceat improprie vba vt aliquid operetur
& an sumatur argumētū a pūo sensu & quid in rescripto
in. c. pastoralis in primo notabili & columna prima.

Statutū imponens penam si non fecerit tale quid an de-
beat interpellari an xō sufficiat q3 desinat posse fieri in. c.
solicitudinē in ptestatione incitatoria col. vlti. in pn. & ibi
an statuta equiparēt vltimis volūtatib⁹ an xō ptebibus.

An per statutum pcedis vel epi. possit tolli ne appelletur
in scriptis vel an per statutum appellatio possit tolli in. c.
vt debitus in. xxiij. col. in fine versiculo Sed nunquid.

Et an per statutum possit tolli tempus ad appellandū ibi
dem in. xxiij. col. & in. viij. requisito col. xxi. in prin.

SVBDS quis proprie dicat in. c. ad nostras
in prima colū. in. iij. notabili.

Superior qualiter intelligit vide i. vj. col. rubrice x̄fici. s3
qliter in. xij. col. x̄fi. sed op̄cre precū. Et ibi in. xiiij. col. i. fi.
ponitur q3 nō recognoscens sup̄iorem equiparēt sup̄mo
pncipi x̄fi. itē idē dicite. & an appellet. s. in x̄bo appella.

Supplicatio aduersus sniam qñ permittatur & qd opere-
tur & An p̄ sententiam Arbitri vel arbitratoris proponi
possit supplicatio in. c. ex ratione in finali carta.

SUSPENSIO an recusatio suspendat ita iuris-
dictionem iudicis sicut appellatio vide i. ij. colū. in fi. con-
tinuationis rubrice in ver. circa aliud.

Limitationem ad capitulum non solum & glo. ibidem vi-
de in. viij. col. fi. rubrice versiculo & ex predictis.

Suspensio a temporalibus in quo differat a suspensione
a spiritalibus in. c. ad hec in prima colūna.

Suspensio ab officio i vno loco an sit suspensio vbiq3 i. c.
pastoralis. s. v. col. viij. ver. habetis ex glo. Et an possit
habere bñficiū in alio loco i. v. habetis aliud & col. viij.

Suspensio ab officio an dicatur suspensio a beneficio & an
debeat sibi pvideri ne egcat ibidē ver. s3 p cōplēto.

Suspensio effectum quando operetur auocatio ad su-
periorē in. c. vt nostrum in. ij. notabili.

TABELLIO quando possit corrigere errorē suū
in. c. cum cessante in. v. notabili col. tertia in fine.

Tabellio scribens acta an possit recusari suspectus in. c. cū
speciali in. xiiij. col. ver. sed quid de tabellione.

TERMINUS ET TERMINVS que sint tpa
ad appellationē interponendā. psequēdam. & aplos pe-
tendos in. c. psonas in pmo nōbili i. i. & ij. & iij. & iij. col.

Iudex a quo an possit assignare tempus parti ad se p̄sen-
tandū & quid operetur assignatio temporis ibidem i
ij. col. in pri. vers. quandoq3 assignatur.

Tēpus ad psequēdū an possit assignari a iudice a q̄ ibi
dē i. x. qñq3 cl. iij. v. & vj. & ibi i. col. iij. i. fi. ponit q3 termi-
nus siue iuris siue hoīs si assignat a iudice semp fatal.

Tempora casualia que sint ibidem iij. col. versiculo alia.

Tempus donec pendet causa in consistorio est perpetuū
in. iij. col. vers. aliud est tempus. el iij.

Termini assignatio a se facta excludit partē a defensiōib⁹

limitatio notabilis i. iij. col. in fi in. ij. notabili. ibidem.

Termini assignatio l3 i ducat desertionē & renūciationem
appellatī snia non pōt mādari executōi nisi pūctualiter fi-
nito termino ibidem in. v. col. q2 sapit terminum iuris &
ibi limitatio notabilis & i. c. ex ratione in. xxiij. col. in pri-
ma questione. xxiij. questionis pncipalis.

Terminus an possit assignari per partē appellatā ibidē. s.
c. personas in. vj. col. in glo. i.

Terminus ad psequendū an assignari possit per iu-
dicem ad quem ibidē in ver. sed quid de iudice.

Termini assignatio an de necessitate fieri debeat & an se-
mel facta possit abrenūciari ibidem in principio. vj. col. &
ibi in quo differat ab appellatione.

Item an poterit progare ibidem in ver. Sed nunquid.

Item quando possit fieri versiculo. sed quando ibidem.

Per termini assignationem non dī deferri appellatōi ibi
dem in. viij. col. in fi. & in. c. oblate in secundo notabili.

Termini assignatio qñ fieri debeat i. fi. col. vj. vbi pōt qñ
assignat de die in diem aut assignatur in die incerta.

Terminus assignatus ad iter arripiendū ad se p̄sen-
tandū & ad psequendū qñ verificetur ibidē in. viij.
col. An autem tempus ad psequē. comprehendat tps
ad finiendū in. c. cum sit in. v. col. in fi. versiculo. in glo. i.

Terminus non potest assignari per iudicem qui processit
ad ulteriora in. c. personas in fi.

Terminus assignat⁹ iurisdictiōi nō pōt moderari p iudicē
qñ possit moderari i. c. cū sit romana i. iij. nōbili & in. iij.

Super termino quo lapsa snia transit in rem iudicatā par-
tes possunt pacisci ibidem in glo. i. in. iij. col. in pn.

Tempus iuris an possit progari vel abrenūciari p iudicē &
qd in tpe. x. diez ad appellandū ibidē in. iij. & iij. col. vbi
dī in. xli. col. in fi. q terminus iuris non pōt progari nī
fi in casibus a iure exp̄ssis & in. v. col. in pn. vbi tunc dī ex
primere cām abrenūciationis vel progatiōis in. x. m. & in
ver. vbi si iudex iniuste vel magis vel minus abrenūciat vel
prozoget q3 causa patiat̄ur potest appellari.

Per lapsum termini assignati ab hoīe snia transit in rē iu-
dicatā non expectato termino iuris ibidem in. v. col. in fi.
ver. aliud habes & in. vj. col. versiculo & in fi. glo.

Terminus iuris in quo differat a termino hominis in. c. ob-
late in. vj. notabili & col. ij.

Quā diligentia debeat obseruare appellans circa tēpora
appel. petende in. v. euidentiali capituli ex ratione.

Tempora in appellatione interponenda vel psequēda
quomodo computentur ibi in. vl. euidentiali in fi. Et qñ
incipiat currere ibidem in primo notabili.

Et in dicto vltimo euidentiali debet qñ decima die appel-
latur apponi hora appellationis.

Quot sint fatalia & que proprie dicāt̄ur in euidentialibus
capituli ex ratione.

Termini assignati a lege successiue nō vidēt̄ur fatales sed
dati ad moram purgandā ita in. c. ex ratione in. ij. nota.

Ad concedendū biennium vel triennium propter impotē-
tiā de qua ipotētiā verificat̄ ibidē in. iij. notabili. i. iij. col.

Licet de termino dato ad purgandā morā non deducā-
tur impedimenta tamen secus est in termino dato misē-
rationis gratia ibidem in. iij. notabili.

Tempus ad psequendū & finiendū dicitur annus
ibi circa. xij. col. in. v. principali questione.

Tēpora fatalia per quē iudicem restituant̄ ibidem i. viij.
pncipali qōne in. xv. col. Et qualiter hōz tpoz restitutio
vetatur ibidē in. viij. pncipali qōne in. xv. colū.

Tempora fatalia an currant post cōclusionem in causa ibi
dem in. x. principali questione.

Terminus assignatus a iudice h3 vim citatiōis. Et in quo
differat tpa assignata a iure a tpe fatali assignato ab hoīe
ibidē i. xviij. col. i. xj. pncipali. q. & i. c. sepe i. iij. euidentiali.

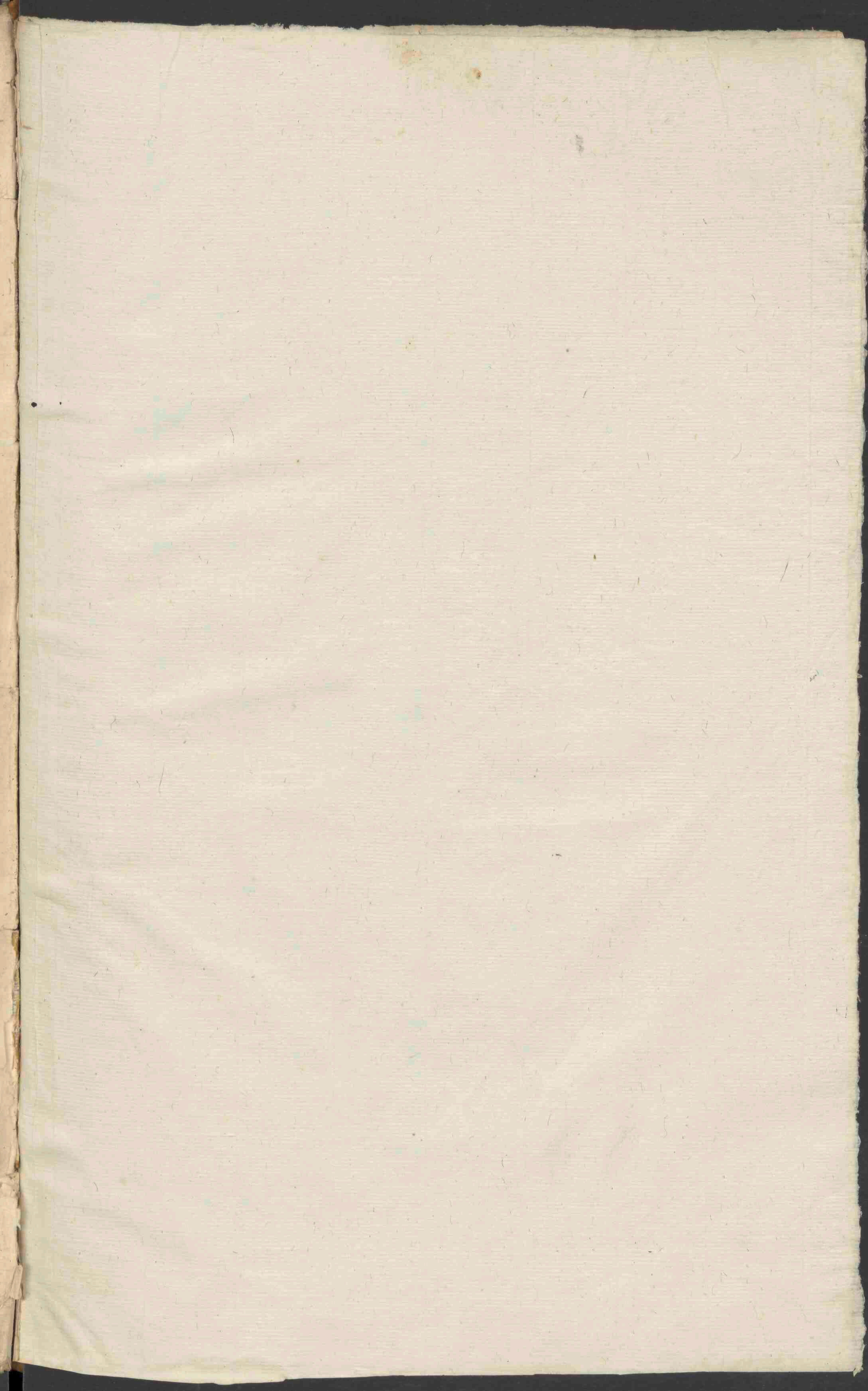
Tempora fatalia an currant appellato tantū psequente: &
negligente appellante ibidē. s. in. c. ex ratione in. xij. que-
stione pncipali & xiiij. in. xvij. col. in fi.

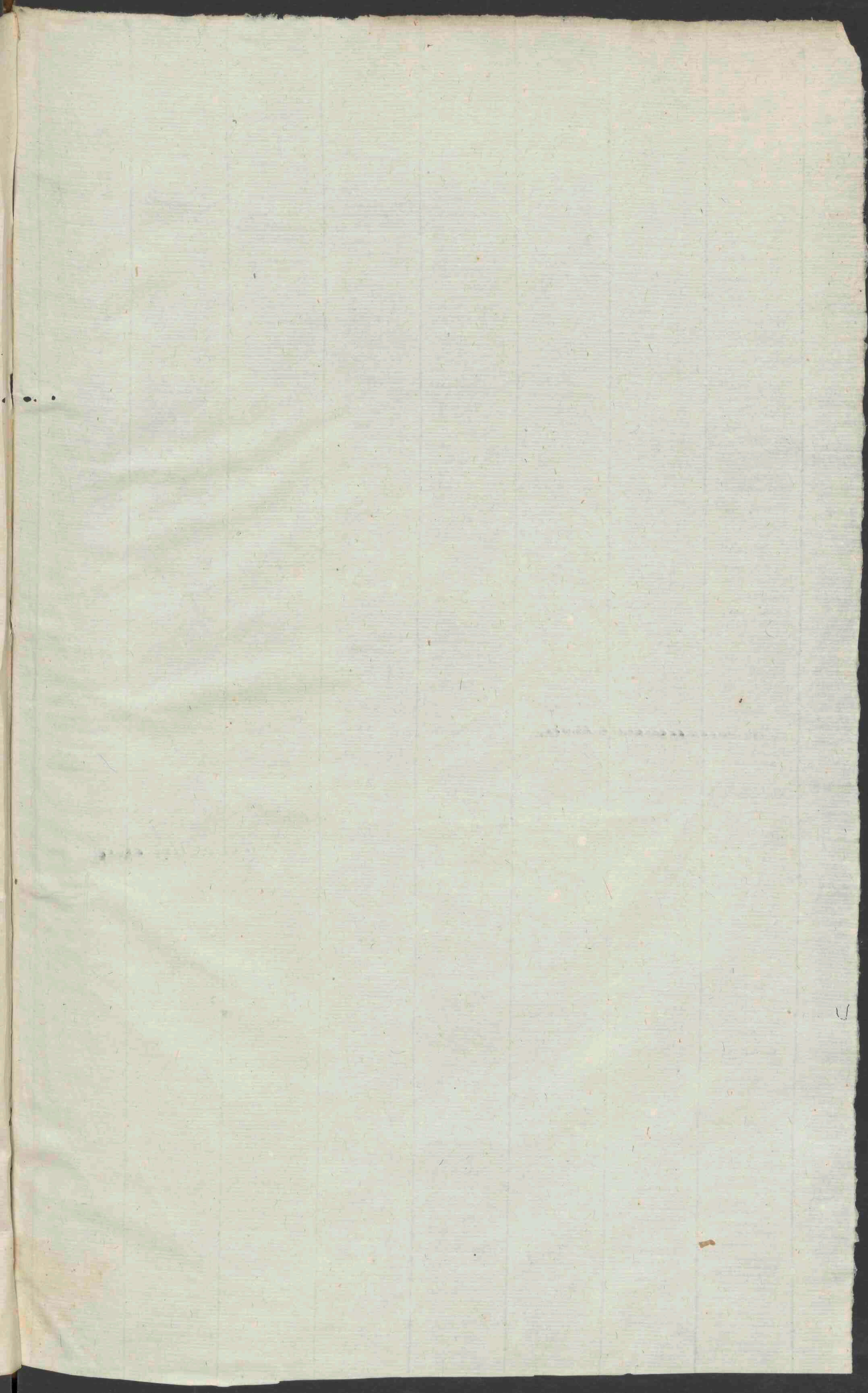
Tempora fatalia data ad psequendū an possint cōsen-
su partium progari ibidem in. xxiij. col. in. xiiij. questione

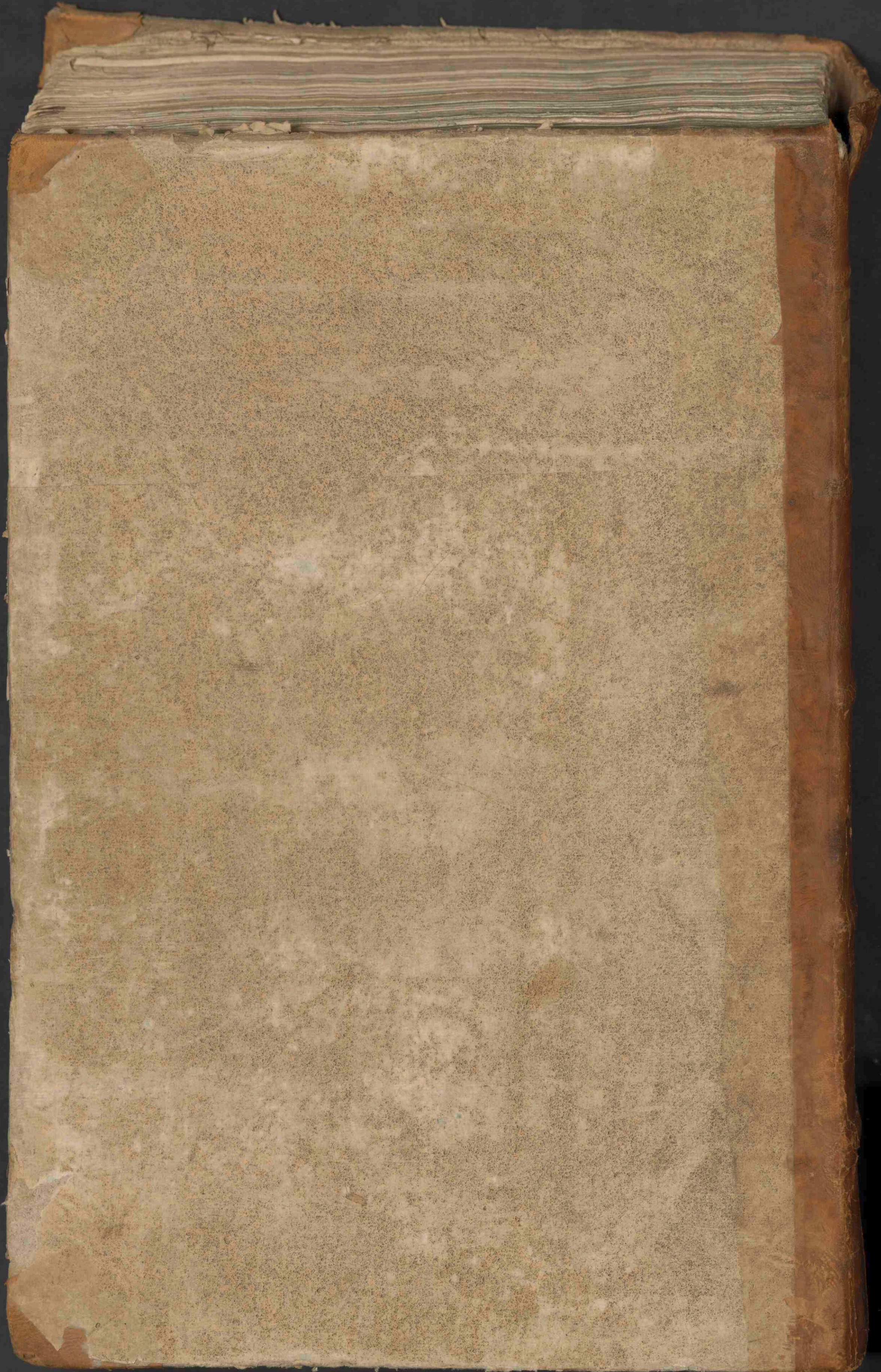
principali et in .xvij. col. et in .c. oblate in .v. notabili col. i.
 Termini legales debent punctualiter finire nec sufficit cer-
 tum esse factum non posse impleri ibidem in .xviij. col. in
 prima questione .xvij. quoniam principalis.
 Tempora fatalia non currunt impedito ita in .c. dilecto i
 vij. col. in .iij. principali. q. vers. si nunquid.
 Tempora appellationis interponende a diffinitiva et pcedentia an
 capiat in diffinitiva tñ nō equiparant institutoria in .c.
 super el. i. in .iij. col. vbi intra .x. dies interponende appel-
 ab interlocutoria iudex recte pcedit ad vltiora.
 Tempus assignatum executori testamentario quādo cur-
 rat in .c. super eo i vltimo notabili in tertia columna ver-
 ficulo et ideo.
 Termini dies non computant in termino regulariter.
 ita in .c. super eo. el. ij. in glo. in verbo recepisse in .iij. et .v.
 col. vbi sunt plures fallentie. S; in fauore et in lucrum
 eius cui assignatur bene computatur in termino ita ibi-
 dem in .v. col. in fi. vers. sed vnum tenementi.
 Terminus assignatus iudici ad pcedendum quot dierum
 intelligat et qd de mense ibidem in .v. col. i. fi. versiculo
 et vt nihil omittat. et an infra istum terminum possit assi-
 gnare partib; breuiore dilatione solito. et an poterit pce-
 dere cōdemnando vel absoluendo ibidē i. vi. col. v. sic.
 sed quid modo et qualiter debeat facere iudex si sit in fi-
 ne. et mini. ibidem et versiculo s; quid mo. el. ij. vbi sunt
 plures cautele. Ange. in .vi. et .vii. col.
 Si sit dat; terminus iudici ad pcedendū et remittendū cām
 instructā si nō se instruxerit itra tps an tñ debeat remitte-
 re. et an si post datā litterarū fuerit excommunicatus vel ali-
 ter impedit; vt nō possit pcedere si ptes pntent an hmoi
 tpa currat ibidē in penultima col. v. si. querit et versiculo
 s; quid si iudex vbi ponit qualiter fiet si serie incidat i ter-
 mino. et an tēpus assignatum iudici in rescripto pnta-
 to tñ per reum sine actore currat in fine vltime col.
 Tempus ad psequendū an possit assignari p iudicē qui d-
 tulit appellationi vel nō deulit in .c. puenit i. iij. nobili.
 Tēpore dato ad psequendū trāfacto pūctual; an iudex pos-
 sit i principali pcedere in .c. reprehensibilis i col. ij. nobili. v.
 Termini assignatio de necessitate fieri non d; per iudicē
 a quo in .c. ad hec in .i. notabili.
 Tempus anni si sit lapsus culpa pcuratoris pōt peti bieni-
 um per dñm. c. significante in .viiij. notabili col. ij.
 Tempus decem dierum an currat ipedito in .c. fi. i. iij. col.
 versiculo succedit questio.
 Termini assignatio facta appellationi interposite ad curiā
 an et qñ operetur peremptoriū in .c. sepe in .v. col. notabi-
 li. iij. Et quos effectus operetur terminus assignatus ab
 appellatē in .c. nicolao in .ver. hētis secūdo ex glo. col. ij.
 Terminus hominis an possit preueniri ibidem. c. sepe in
 vj. col. notabili. vij.
 Termini assignatio respectu cuius iudicis operef perem-
 ptorium ibidez col. vij. in .prin. v. siculo. et qd dicit.
 Termini assignatio in cā appella. an hēat viz perēptorij
 in negocio principali ibidē versiculo et per predicta.
 Termino assignato in appellatione et lapso an possit ad vl-
 teriora pcedi in cā appellationis ibidez in glo. ij. col. viij.
 Iudex an possit progare terminum p cuius lapsum iam
 est questus ius parti ibidez in .xij. col. in .fi. v. siculo. habe-
 tis secūdo ex glo. et quid antelapsum temporis ibidez
 v. siculo. sed pulcrum in .xj. colūna in principio.
 Terminus assignatus in appellatione a diffinitiva an di-
 catur peremptorius in .xj. col. in glo. iij.
 Tempus assignatū ab homine an cōputet in tēpore anni
 assignati a iure ibidē i gl. in verbo careat col. xij. in fine.
 Preueniens terminum assignatum punit in expensis nō
 alia pena in glo. in verbo cōtinuationē. Et ibi per quem
 iudicem punit deferens appellationē in .xviij. col.
 Terminus assignatus an habeat viz pēptorij. tā i termi-
 no iuris q; i termino hominis i. c. sepe i. vij. colūna et .q. fi.
 Terminus ad finiendū nō potest assignari per iudicem a
 quo et ad quid valeat hec assignatio in .c. ex insinuatione
 in tertio notabili col. i. et in secunda lectura glose.

Quem terminū appellatus possit preuenire in .c. ex insinua-
 tione in .iij. col. in glo. in verbo expectato.
 Termino assignato ad psequendū que pars vel quis iu-
 dex possit circa illud disponere in .c. oblate i septimo no-
 tabili et col. ij. in fine.
 Terminus iuris an possit preueniri et qñ dicatur preueni-
 ri in .viiij. notabili col. tertia et in glosa secunda sunt multe
 op. a colūna quarta vsq; ad septimam.
 Terminus hominis quare nō possit preueniri in .vij. col.
 in fi. versiculo in termino autem hominis.
DE SE JS de auditu nō admittit nisi i casibus a iu-
 re expressis ita in .c. i. in glo. in verbo famam in .v. col. ver-
 ficulo scdm principale in prima limitatiōe.
 Testis i his que sunt iuris et nō interrogatus tenet red-
 dere rōnem. si nō cadat in sensum l; secus sit in his que
 sunt facti ita in .c. cōsuluit in secūdo notabili et col. prima.
 Tutela l; sit virile officium tamen mater potest esse tutrix
 filij sui in .c. ex parte. D. in primo notabili.
 In tutoris persona fundat iudiciā et rescripti ipetratio ibi-
 dez in secūdo notabili in prima col.
 Tutrix mater dicit habere filios i ptate late. Et si pater di-
 cat in testamēto se velle filios esse in ptate matris intelli-
 git illam dare tutricem ibidē in tertio notabili secus si il-
 los cōmendet matri ibidē in vltia col. circa finem.
 Tutrix mater desinit esse ex quo trāsiuit ad secūda vota. et
 que dicant secūda vota ibidē in quarto notabili. et idē si
 dicat se velle trāsire l; nundū trāsierit et quid si ingredia-
 tur monasteriū in secūda col. ver. S; opere pciuz.
 Tutrix mī si renūciat gñaliter oī bñficio sufficit ad tutelā
 suscipiendā. et an possit incarcerari i prima gl. in .iij. col.
 Sine tutoris auctoritate pupillus non pōt esse in iudicio i
 c. tua nos in primo notabili.
VERBA repetita iportat iuris ministeriū i. c. pōas
 in .v. col. i. prin. i. iij. notabili et ibidē de vbo ex tunc. vij.
 Verba itra quid iportet ibidē i. vij. col. in .fi. x. Et prima
 Verbum volumus statuimus declaramus inouamus in
 c. ex ratione in vltimo notabili col. iij.
 Verbus mox quid iportet ibidē in .xviij. col. in prima
 questione. xv. questionis principalis.
 Verba enūciatiua i snia nō pūdicāt nisi quo ad pres. i. c.
 ex rōe i. xvij. col. i. fi. i. vj. q. vltime qōis principalis v. facit.
 Verbus tunc quid iportet in .c. super eo el secūdo i. iij.
 col. i glo. in verbo recepisse.
 Verbum d; quid iportet in .c. proposuit i. i. glo. col. iij.
 Verbum libere qualiter itelligatur in .c. reprehensibilis i
 secūda col. notabili. vj.
 Verba vbi nō sunt de substantia actus non refert quomō-
 cunq; exprīmant i. c. ad audiētiā in primo notabili.
 Verba enūciatiua ppter aliud qñ disponāt i snijs cēsure i
 vltimis volūtatibus et pctib; vide i. c. pterea i. iij. nobili.
 Verba ex nūc put ex tūc qd operent ibidē i. iij. col. x. et iō.
 Verba debēt deferuire itentiōi non ecōtra dūmō vba hoc
 patiant ita i. c. ij. requiris i. i. notabili.
 Verbum pertinere quid iportet i. c. bone in .i. notabil.
 Verba iusticiam facere vel exhiberi i libello posita quid i-
 portent in .c. solitudinem in .ij. notabili.
 Verba sic rōabil; qd iportēt i. c. oblate i. iij. nobili i col. ij.
VERBIS perpetuus vel tpalis per quē depu-
 tari possit i. c. puenit in secūdo notabili.
 Vicarius epi i q differat a vicario pfecti i. c. dilecti filij i. ij.
 col. i. pri. x. S; qtenus et .s. i. vbo appellatio generalis i
 fi. vbi sūt multa circa appellationē ab eoz snijs.
 A vicarij snia an possit supplicari ad ep̄m et ep̄. et an corā
 ep̄o possit snia vicarij dici nulla ibidē col. viij. v. si. s; pro
 cōplemēto. et versiculo. s; nunquid ibidē.
 An snia itelocutoria vicarij. possit p ep̄m reuocari.
 An a snia vicarij qñq; possit ad ep̄m appellari in rubrica
 in quinta columna.
VER iportat modū i. c. dilectus i. x. notabili col. v. quā-
 doq; et iportat demōstrationē in .c. vt debitus i primo
 notabili col. iij.

CSJNS TABULE.

colorchecker DIGITAL SG

DCSG - UBU # MX - 7181

